

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 9. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19 /sněmovní tisk 127/2/ - zamítnutý Senátem
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 68/ - druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 86/ - druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon /sněmovní tisk 137/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
6. Vládní návrh zákona o službách platform pro sdílení videonahrávek a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o službách platform pro sdílení videonahrávek) /sněmovní tisk 30/ - prvé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 31/ - prvé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí /sněmovní tisk 56/ - prvé čtení

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 57/ - první čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 58/ - první čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 276/2003 Sb., o Antarktidě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 67/ - první čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ - první čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 73/ - první čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 75/ - první čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 76/ - první čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 94/ - první čtení podle § 90 odst. 2
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu zejména v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie týkajících se unie kapitálových trhů /sněmovní tisk 95/ - první čtení podle § 90 odst. 2
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 96/ - první čtení podle § 90 odst. 2
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 106/ - první čtení podle § 90 odst. 2
20. Vládní návrh zákona o dozoru nad trhem s výrobky a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o dozoru nad trhem s výrobky) /sněmovní tisk 107/ - první čtení podle § 90 odst. 2

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, ve znění zákona č. 270/2021 Sb. /sněmovní tisk 130/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 131/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ - prvé čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s využíváním digitálních nástrojů a postupů v právu obchodních společností a fungováním veřejných rejstříků /sněmovní tisk 139/ - prvé čtení
25. Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona o lobbování /sněmovní tisk 1/ - prvé čtení
26. Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 2/ - prvé čtení
27. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony /sněmovní tisk 3/ - prvé čtení
28. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 4/ - prvé čtení
29. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti se zrušením soudních exekutorů /sněmovní tisk 5/ - prvé čtení
30. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 6/ - prvé čtení
31. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 7/ - prvé čtení
32. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 8/ - prvé čtení
33. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 9/ - prvé čtení

34. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 10/ - první čtení
35. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 11/ - první čtení
36. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 12/ - první čtení
37. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - první čtení
38. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 14/ - první čtení
39. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 15/ - první čtení
40. Návrh poslanců Jiřího Kobzy, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 16/ - první čtení
41. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon a zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 18/ - první čtení podle § 90 odst. 2
42. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 19/ - první čtení
43. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 22/ - první čtení
44. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 23/ - první čtení
45. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Lucie Šafránkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 24/ - první čtení

46. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ - první čtení podle § 90 odst. 2
47. Návrh poslanců Patrika Nachera, Roberta Králíčka, Milana Wenzla, Lubomíra Brože, Marka Nováka, Ondřeje Babky, Martina Kolovratníka, Josefa Kotta, Romana Kubíčka a Zuzany Ožanové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 34/ - první čtení
48. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 37/ - první čtení podle § 90 odst. 2
49. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ - první čtení
50. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ - první čtení
51. Návrh poslanců Heleny Válkové, Patrika Nachera, Marka Nováka, Jany Hanzlíkové, Zuzany Ožanové, Taťány Malé, Stanislava Fridricha, Josefa Bělici a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 40/ - první čtení podle § 90 odst. 2
52. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ - první čtení
53. Návrh poslanců Patrika Nachera, Heleny Válkové, Roberta Králíčka, Jaroslava Bžocha, Kamala Farhana, Marka Nováka, Josefa Kotta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 48/ - první čtení
54. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 52/ - první čtení
55. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ - první čtení
56. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ - první čtení podle § 90 odst. 2

57. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Martina Kupky, Věry Kovářové, Jana Jakoba, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon /sněmovní tisk 63/ - první čtení
58. Návrh poslanců Marka Nováka, Patrika Nachera, Karla Havlíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 66/ - první čtení
59. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 108/ - první čtení
60. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 109/ - první čtení
61. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Věry Kovářové, Marka Výborného, Marka Bendy a Jana Jakoba na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 110/ - první čtení
62. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 168/2007 o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva /sněmovní tisk 98-E/
63. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Finské republiky o změně a ukončení platnosti Dohody mezi vládou České a Slovenské federální republiky a vládou Finské republiky o podpoře a ochraně investic, podepsané 6. listopadu 1990 v Praze, která byla sjednána formou výměny not /sněmovní tisk 42/ - druhé čtení
64. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku o ukončení platnosti Dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku o podpoře a ochraně investic, podepsané v Praze dne 10. července 1990 a změněné výměnou not provedenou v Praze dne 23. srpna 1991 a 24. října 1991, která byla sjednána formou výměny not /sněmovní tisk 44/ - druhé čtení
65. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o Mezinárodní finanční korporaci vyplývající z rezoluce Rady guvernérů Mezinárodní finanční korporace č. 273. ze dne 16. dubna 2020 /sněmovní tisk 45/ - druhé čtení

66. Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 65/ - první čtení
67. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Spolkové republiky Německo o údržbě a rozvoji mezinárodní vnitrozemské Labské vodní cesty, podepsaná v Praze a Berlíně dne 20. 7. 2021 /sněmovní tisk 88/ - první čtení
68. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Korejskou republikou o leteckých službách /sněmovní tisk 89/ - první čtení
69. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s přijetím Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska Guyana ve znění změn přijatých dne 4. prosince 2017 /sněmovní tisk 90/ - první čtení
70. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodních Pravidlech pro zabránění srážkám na moři, 1972 (COLREG), ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 93/ - první čtení
71. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o ukončení platnosti Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Rakouskou republikou o podpoře a ochraně investic, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 114/ - první čtení
72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Švédska o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Švédským královstvím o podpoře a ochraně investic, podepsané 13. listopadu 1990 v Praze, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 115/ - první čtení
73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou San Marino o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Římě dne 27. ledna 2021 /sněmovní tisk 120/ - první čtení
74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Arménskou republikou o usnadnění aplikace Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 (Praha, 9. června 2021) /sněmovní tisk 132/ - první čtení
75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé o letecké dopravě /sněmovní tisk 133/ - první čtení

76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé o letecké dopravě /sněmovní tisk 134/ - první čtení
77. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Státem Katar na straně druhé o letecké dopravě /sněmovní tisk 135/ - první čtení
78. Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu) /sněmovní tisk 61/ - třetí čtení
79. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 68/ - třetí čtení
80. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 86/ - třetí čtení
81. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
82. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny
83. Návrh na odvolání člena Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
84. Návrh na odvolání člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
85. Návrh na volbu členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
86. Návrh na volbu členů a náhradníků Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
87. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu
88. Návrh na jmenování člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky
89. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2021 /sněmovní tisk 21/
90. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 78/
91. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 79/
92. Výroční zpráva o činnosti Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 80/
93. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2019 /sněmovní tisk 81/

94. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2019 /sněmovní tisk 82/
95. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2020 /sněmovní tisk 83/
96. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2020 /sněmovní tisk 84/
97. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2018 /sněmovní tisk 103/
98. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2019 /sněmovní tisk 104/
99. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2020 /sněmovní tisk 105/
100. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 121/
101. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 122/
102. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2019 /sněmovní tisk 123/
103. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2019 /sněmovní tisk 124/
104. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2020 /sněmovní tisk 125/
105. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2020 /sněmovní tisk 126/
106. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2022 /sněmovní dokument 353/
107. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše
108. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody
109. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny podle § 1 odst. 2 jednacího řádu, kterým se upravují vnitřní poměry Poslanecké sněmovny
110. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
111. Ústní interpelace
112. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022 /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2022
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 9. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 15. února až 4. března 2022

Obsah:

Strana:

15. února 2022

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Usnesení schváleno (č. 91).

Řeč poslance Jana Farského	29
Řeč poslance Tomia Okamury	31

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Roberta Králíčka	96
Řeč poslance Jana Jakoba	97
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	98

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	99
Řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové	99

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Radima Fialy	100
---------------------------------	-----

16. února 2022

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Jakuba Michálka	101
Řeč poslance Radima Fialy	102
Řeč poslance Jaroslava Bašty	106

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Jana Síly	111
Řeč poslance Oldřicha Černého	114
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	117

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslankyně Ivety Štefanové	119
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	121
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	122
Řeč poslankyně Karly Maříkové	123

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Richarda Brabce	142
Řeč poslance Radka Kotena	144
Řeč poslance Davida Pražáka	154

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Radovana Vícha	156
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	158
Řeč poslance Oldřicha Černého	159
Řeč poslance Radka Rozvorala	162

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Radka Rozvorala	165
Řeč poslankyně Marie Pošarové	166
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	170

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Slib poslance

Řeč poslankyně Heleny Válkové	175
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	175
Řeč poslance Marka Bendy	178
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	179

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	185
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	186
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	186

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Radima Fialy	195
---------------------------------	-----

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	196
Řeč poslance Jaroslava Dvořáka	196
Řeč poslance Jana Hrnčíře	198
Řeč poslance Karla Sládečka	200
Řeč poslankyně Evy Fialové	201
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	203
Řeč poslance Miloslava Janulíka	205
Řeč poslance Milana Brázdila	207
Řeč poslance Františka Petrtýla	209
Řeč poslance Kamala Farhana	210

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Tomia Okamury	211
Řeč předsedkyně PSP Markéty Pekarové Adamové	212
Řeč poslance Romana Kubička	212
Řeč poslance Martina Kolovratníka	213

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Lubomíra Brože	217
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	218
Řeč poslance Josefa Kotta	218
Řeč poslance Roberta Králíčka	219
Řeč poslance Patrika Nachera	220
Řeč poslance Karla Raise	222
Řeč poslance Radka Vondráčka	223
Řeč poslankyně Věry Adámkové	228
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	230
Řeč poslance Oldřicha Černého	234
Řeč poslance Jana Hrnčíře	235

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	236
Řeč poslance Jakuba Jandy	240
Řeč poslankyně Heleny Válkové	240
Řeč poslance Radima Fialy	241
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	243

Schválen pořad schůze.

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb. a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19 /sněmovní tisk 127/2

– zamítnutý Senátem

Řeč poslance Marka Výborného 251

Usnesení schváleno (č. 92).

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 251

Řeč senátora Zdeňka Hrabý 252

Řeč poslance Tomia Okamury 254

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Tomia Okamury 267

Řeč poslankyně Aleny Schillerové 270

Řeč poslance Radima Fialy 271

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč místopředsedkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové 274

Řeč poslance Jakuba Michálka 275

Řeč poslance Davida Kasala 281

Řeč poslankyně Karly Maříkové 281

Řeč poslance Marka Výborného 282

Řeč poslance Davida Kasala 283

Řeč poslankyně Karly Maříkové 283

Řeč poslance Jiřího Maška 283

Řeč poslance Bohuslava Svobody 284

Řeč poslance Davida Kasala 284

Řeč poslankyně Karly Maříkové 284

Řeč poslance Bohuslava Svobody 284

Řeč poslance Patrika Nachera 285

17. února 2022

Řeč poslance Vladimíra Zlínského 289

Řeč poslance Julia Špičáka 290

Řeč poslance Jana Hrnčíře 291

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslankyně Karly Maříkové 293

Řeč poslance Jana Síly 295

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Jaroslava Bašty 297

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Vladimíra Zlínského 298

Řeč poslankyně Ivany Mádlové 300

Řeč poslance Karla Haase	301
Řeč poslankyně Marie Pošarové	302
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	303
Řeč poslance Oldřicha Černého	305
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	307
Řeč poslance Oldřicha Černého	307
Řeč poslance Radka Kotena	307
Řeč poslance Karla Haase	309
Řeč poslance Marka Výborného	309
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	310
Řeč poslance Radka Kotena	310
Řeč poslance Jiřího Maška	310
Řeč poslance Davida Kasala	312
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	313
Řeč poslance Radka Rozvorala	315
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	317
Řeč poslance Radovana Vícha	318
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	320
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	321
Řeč poslance Marka Nováka	322
Řeč poslance Jana Berkiho	323
Řeč poslankyně Karly Maříkové	323
Řeč senátora Jana Holáaska	324
Řeč poslance Marka Výborného	325
Řeč poslance Tomia Okamury	325
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	326
Řeč poslance Tomia Okamury	327
Řeč poslance Jakuba Michálka	327

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. února 2022

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Marka Výborného	328
Řeč poslance Tomia Okamury	329

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19 /sněmovní tisk 127/2/ – zamítnutý Senátem

Usnesení schváleno (č. 96).

Řeč poslance Tomia Okamury	331
----------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

	Řeč místopředsedy PSP Jana Skopečka	334
	Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	334
	Řeč poslance Jakuba Michálka	335
	Řeč poslance Radima Fialy	336
	Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	337
81.	Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	337
	Usnesení schváleno (č. 97).	
82.	Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	338
	Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.	
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
83.	Návrh na odvolání člena Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	339
	Usnesení schváleno (č. 98).	
84.	Návrh na odvolání člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	340
	Usnesení schváleno (č. 99).	
85.	Návrh na volbu členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	341
	Usnesení schváleno (č. 100).	
86.	Návrh na volbu členů a náhradníků Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky	

Řeč poslance Martina Kolovratníka	342
Usnesení schváleno (č. 101).	
87. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	342
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
88. Návrh na jmenování člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	343
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	344
Pokračování v projednávání bodu	
82. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny	
Usnesení schváleno (č. 102).	
Pokračování v projednávání bodu	
87. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu	
Usnesení schváleno (č. 103).	
Pokračování v projednávání bodu	
88. Návrh na jmenování člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky	
<i>2. března 2022</i>	
Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.	
Řeč poslance Jana Jakoba	347
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	349
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	352

21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, ve znění zákona č. 270/2021 Sb. /sněmovní tisk 130/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády a ministra pro místní rozvoj ČR Ivana Bartoše	353
Řeč poslance Roberta Stržíška	354

Usnesení schváleno (č. 110).

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí /sněmovní tisk 56/ – první čtení

Řeč poslankyně Bereniky Peštové	356
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	359
Řeč poslance Jiřího Kobzy	360
Řeč poslance Richarda Brabce	360
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	360
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	361
Řeč poslance Michala Kučery	361
Řeč poslance Jiřího Kobzy	362
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	362

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Richarda Brabce	363
Řeč poslance Ivana Adamce	363
Řeč poslance Jana Bureše	364
Řeč poslance Jiřího Kobzy	364
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	365
Řeč poslance Jiřího Kobzy	366
Řeč poslance Ivana Adamce	366
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	367

Usnesení schváleno (č. 111).

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ – první čtení

Řeč poslance Michala Kučery	368
-----------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 112 - 1. část).

Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	368
Řeč poslance Karla Smetany	369
Řeč poslance Josefa Kotta	370

Usnesení schváleno (č. 112 - 2. část).

78. Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu) /sněmovní tisk 61/ – třetí čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	371
Řeč poslankyně Barbory Urbanové	371
Řeč poslance Jana Hrnčíře	371
Řeč poslankyně Barbory Urbanové	372

Usnesení schváleno (č. 113).

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 94/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	374
Řeč poslance Jana Volného	374

Usnesení schváleno (č. 114).

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu zejména v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie týkajících se unie kapitálových trhů /sněmovní tisk 95/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	376
Řeč poslance Michaela Kohajdy	376
Řeč poslance Jana Hrnčíře	376

Usnesení schváleno (č. 115).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 68/ - druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	378
Řeč poslankyně Evy Fialové	379

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 86/ – druhé čtení

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	380
Řeč poslankyně Taťány Malé	380
Řeč poslankyně Heleny Válkové	381

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Radka Kotena	382
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	383
Řeč poslankyně Heleny Válkové	383
Řeč poslance Radka Kotena	384
Řeč poslankyně Heleny Válkové	384
5. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ – první čtení podle § 90 odst. 2
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	385
Řeč poslance Ondřeje Lochmana	386
- Usnesení schváleno (č. 116).
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 58/ – první čtení
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	387
- Usnesení schváleno (č. 117 - 1. část).
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	388
Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	388
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	389
- Usnesení schváleno (č. 117 - 2. část).
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 57/ – první čtení
Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	389
Řeč poslankyně Moniky Oborné	390
- Usnesení schváleno (č. 118).
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	391
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 73/ – první čtení

	Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	392
	Řeč poslance Josefa Kotta	392
	Řeč poslance Karla Turečka	393
	Usnesení schváleno (č. 119).	
	Řeč poslance Davida Pražáka	393
48.	Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 37/ – první čtení podle § 90 odst. 2	
	Řeč senátora Lumíra Kantora	394
	Řeč poslance Matěje Ondřeje Havla	395
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	396
	Řeč poslance Radka Vondráčka	397
	Usnesení schváleno (č. 120 - 1. část).	
	Řeč senátora Lumíra Kantora	398
	Řeč poslance Radka Vondráčka	399
	Usnesení schváleno (č. 120 - 2. část).	
	Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.	
23.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ – první čtení	
	Řeč ministra zemědělství ČR Zdeňka Nekuly	400
	Řeč poslance Karla Smetany	400
	Řeč poslance Josefa Kotta	401
	Řeč poslance Karla Turečka	402
	Usnesení schváleno (č. 121).	
	Řeč poslance Davida Pražáka	403
62.	Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 168/2007 o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva /sněmovní tisk 98-E/ – první čtení	
	Řeč ministra pro evropské záležitosti ČR Mikuláše Beka	404
	Řeč poslance Jaroslava Bžocha	405
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Radima Fialy	406
Řeč poslance Radka Vondráčka	407
Řeč poslance Marka Bendy	407
Řeč poslance Radima Fialy	407
Řeč poslance Marka Bendy	408

107. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše

Řeč poslankyně Heleny Válkové	408
Řeč poslance Josefa Cogana	410
Řeč poslance Andreje Babiše	417
Řeč poslankyně Heleny Válkové	419
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	422

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Pavla Růžičky	427
Řeč poslance Radka Vondráčka	431
Řeč poslance Pavla Svobody	433
Řeč poslance Karla Haase	433
Řeč poslance Víta Vomáčky	434
Řeč poslance Radka Vondráčka	434
Řeč poslance Pavla Růžičky	435
Řeč poslankyně Heleny Válkové	435
Řeč poslance Víta Vomáčky	436
Řeč poslance Radima Fialy	436
Řeč poslance Josefa Cogana	436
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	437
Řeč poslance Josefa Cogana	438
Řeč poslance Josefa Kotta	438

Usnesení schváleno (č. 122).

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	439
--	-----

108. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody

Řeč poslankyně Heleny Válkové	439
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Ladislava Oklešťka	440
Řeč poslance Bohuslava Svobody	441

	Řeč poslance Ladislava Oklešťka	442
	Usnesení schváleno (č. 123).	
68.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Korejskou republikou o leteckých službách /sněmovní tisk 89/ - první čtení	
	Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	442
	Řeč poslance Jana Síly	443
	Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	443
	Řeč poslance Petra Beitla	443
	Usnesení schváleno (č. 124).	
69.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s přijetím Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska Guyana ve znění změn přijatých dne 4. prosince 2017 /sněmovní tisk 90/ – první čtení	
	Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	444
	Řeč poslance Jiřího Horáka	445
	Usnesení schváleno (č. 125).	
70.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodních Pravidlech pro zabránění srážkám na moři, 1972 (COLREG), ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 93/ – první čtení	
	Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	445
	Řeč poslance Jiřího Strýčka	446
	Usnesení schváleno (č. 126).	
71.	Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o ukončení platnosti Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Rakouskou republikou o podpoře a ochraně investic, která byla sjednána formou výměny not /sněmovní tisk 114/ – první čtení	
	Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	447
	Řeč poslance Tomáše Kohoutka	448
	Usnesení schváleno (č. 127).	

72. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Švédska o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Švédským královstvím o podpoře a ochraně investic, podepsané 13. listopadu 1990 v Praze, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 115/ – první čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	449
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	449

Usnesení schváleno (č. 128).

73. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou San Marino o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Římě dne 27. ledna 2021 /sněmovní tisk 120/ – první čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	450
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	450

Usnesení schváleno (č. 129).

74. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Arménskou republikou o usnadnění aplikace Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957 (Praha, 9. června 2021) /sněmovní tisk 132/ – první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	451
Řeč poslance Vladimíra Balaše	452

Usnesení schváleno (č. 130).

75. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé o letecké dopravě /sněmovní tisk 133/ – první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	452
---	-----

Usnesení schváleno (č. 131 - 1. část).

Řeč poslance Vladimíra Balaše	453
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 131 - 2. část).

76. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně

a Ukrajinou na straně druhé o letecké dopravě /sněmovní tisk 134/ – první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Martina Kupky	454
Řeč poslance Jiřího Horáka	454

Usnesení schváleno (č. 132).

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

111. Ústní interpelace

Řeč poslance Jaroslava Bašty	455
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	456
Řeč poslance Radka Rozvoralu	457
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	458
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	460
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	460
Řeč poslance Andreje Babiše	461
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	462
Řeč poslance Martina Kukly	464
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	464
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	466
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	466
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	468
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	468
Řeč poslance Radka Kotena	470
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	471
Řeč poslankyně Karly Maříkové	472
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	473

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Jana Síly	474
Řeč poslankyně Karly Maříkové	475
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	475
Řeč poslance Richarda Brabce	477
Řeč poslance Karla Turečka	478
Řeč poslankyně Elišky Olšákové	478
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	479
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	480
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	480
Řeč poslankyně Jany Hanzlíkové	482
Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky	483
Řeč poslance Marka Nováka	484
Řeč poslance Kamala Farhana	485
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	485
Řeč poslance Radka Kotena	487
Řeč poslance Andreje Babiše	487
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	488
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	488

Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	489
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	490
Řeč poslance Jana Síly	491
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	491
Řeč poslance Radka Kotena	493
Řeč poslance Patrika Nachera	493
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	494
Řeč poslance Kamala Farhana	495
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	495
Řeč poslance Radka Kotena	497
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	498
Řeč poslance Patrika Nachera	500
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	500

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

25. Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona o lobbování /sněmovní tisk 1/ - první čtení

Řeč poslance Radka Vondráčka	501
Řeč poslance Marka Bendy	503

Sloučená rozprava k bodům 25 a 26 /sněmovní tisky 1 a 2/

Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	504
Řeč poslance Marka Bendy	504
Řeč poslankyně Heleny Válkové	506
Řeč poslance Radka Vondráčka	506
Řeč poslance Patrika Nachera	508
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	509
Řeč poslance Radka Vondráčka	509
Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	510
Řeč poslance Marka Bendy	510
Řeč poslance Radka Vondráčka	510
Řeč poslance Patrika Nachera	511
Řeč poslance Karla Haase	511
Řeč poslance Radka Vondráčka	512
Řeč poslance Karla Haase	513
Řeč poslankyně Heleny Válkové	513
Řeč poslance Marka Bendy	514
Řeč poslance Radka Vondráčka	515

Projednávání bodu bylo přerušeno.

26. Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 2/ – první čtení

Řeč poslance Radka Vondráčka	516
Řeč poslance Marka Bendy	516

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

25. Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona o lobbování /sněmovní tisk 1/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 133).

Pokračování v projednávání bodu

26. Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 2/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 134).

27. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony /sněmovní tisk 3/ – první čtení

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové

517

Řeč poslankyně Pavly Golasowské

521

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslankyně Jany Pastuchové

521

Řeč poslankyně Renaty Oulehlové

523

Řeč poslankyně Pavly Golasowské

523

Řeč místopředsdkyně PSP Olgy Richterové

524

Řeč poslankyně Jany Pastuchové

525

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové

525

Řeč poslance Radka Kotena

526

Řeč místopředsdkyně PSP Olgy Richterové

526

Řeč poslankyně Barbory Urbanové

527

Řeč poslankyně Jany Pastuchové

527

Řeč poslance Jakuba Michálka

527

Řeč poslance Marka Nováka

528

Řeč poslankyně Barbory Urbanové

528

Řeč poslance Radka Kotena

528

Řeč poslankyně Evy Fialové

529

Řeč poslance Aleše Juchelky

529

Řeč poslankyně Renaty Oulehlové

530

Řeč poslance Marka Bendy

532

4. března 2022

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

112. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022 /sněmovní tisk 144/ – druhé čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	534
Řeč poslance Josefa Bernarda	535
Řeč ministryně obrany ČR Jany Černochové	536
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	537
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	539

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč místopředsdkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	542
Řeč poslance Milana Brázdila	544

Další část schůze řídila místopředsdkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová.

Řeč poslance Petra Letochy	545
Řeč poslance Karla Turečka	545
Řeč poslance Josefa Kotta	546
Řeč poslankyně Karly Maříkové	547
Řeč poslance Vladimíra Zlínského	548
Řeč poslance Oldřicha Černého	549
Řeč poslankyně Marie Pošarové	551

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč místopředsdkyně PSP Jany Mračkové Vildumetzové	551
Řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka	553
Řeč poslance Radovana Vícha	553
Řeč poslance Jiřího Kobzy	554
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	554
Řeč poslankyně Kláry Dostálové	556
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	557
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	558
Řeč poslance Jakuba Jandy	558
Řeč poslance Karla Raise	559
Řeč poslance Richarda Brabce	560
Řeč poslance Patrika Nachera	561
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	563
Řeč poslance Patrika Nachera	563
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	563
Řeč poslance Roberta Králíčka	564
Řeč poslance Igora Hendrycha	565
Řeč poslankyně Margity Balaščíkové	565
Řeč poslance Karla Sládečka	566
Řeč poslance Jana Volného	567
Řeč poslance Petra Letochy	567

Řeč poslance Davida Šimka	568
---------------------------------	-----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Věra Kovářová.

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	569
Řeč poslance Lubomíra Metnara	570
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	571

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	573
Řeč poslance Julia Špičáka	574
Řeč poslance Radka Vondráčka	575
Řeč poslance Aleše Juchelky	577
Řeč poslankyně Vladimíry Lesenské	578
Řeč poslance Jana Richtera	578
Řeč poslance Patrika Nachera	580
Řeč poslance Pavla Žáčka	580
Řeč poslance Marka Nováka	580
Řeč poslance Šimona Hellera	581
Řeč poslance Jana Volného	582
Řeč poslance Šimona Hellera	582
Řeč poslance Ondřeje Babky	582
Řeč poslance Šimona Hellera	582
Řeč místopředsedkyně PSP Věry Kovářové	582
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	583

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

15. února 2022

Přítomno: 170 poslanců

(Schůze zahájena v 14.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 9. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás na ní vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nyní všechny odhlásím a požádám, abyste se opětovně přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. (Silný hluk v sále.) Poprosím vás, dámy a pánové, o ztišení.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 9. schůze Poslanecké sněmovny dne 3. února tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou v pátek 4. února tohoto roku.

Nyní bychom měli přistoupit k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Oldřicha Černého a poslance Toma Philippa. Táži se, zda má někdo jiný návrh?

Vzhledem k tomu, že nikoliv, zahajuji hlasování o tom, abychom určili pány poslance Oldřicha Černého a Toma Philippa ověřovateli této schůze.

Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 1 bylo přihlášeno 148 poslankyň a poslanců, z nich 143 pro, 0 proti. Návrh byl tedy přijat.

Konstatuji, že jsme ověřovateli 9. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Oldřicha Černého a poslance Toma Philippa.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Babišová Andrea – zdravotní důvody, Bělobrádek Pavel – zdravotní důvody, Jáč Ivan – zdravotní důvody, Knechtová Lenka – zdravotní důvody, Kobza Jiří – taktéž zdravotní důvody, Kučera Michal – zdravotní důvody, Volný Jan – zdravotní důvody, Vomáčka Vít – osobní důvody, Vondrák Ivo – od 21 hodin do půlnoci ze zdravotních důvodů, Wenzl Milan – zdravotní důvody.

Z členů vlády se z dnešního jednání omlouvají: pan Bek Mikuláš od 14 hodin do 24 hodin z pracovních důvodů, Blažek Pavel od 14 hodin taktéž do 24 hodin z pracovních důvodů, Gazdík Petr z pracovních důvodů, Jurečka Marian – rodinné důvody, Langšádlová Helena od 14 do 19 hodin z pracovních důvodů, Lipavský Jan ze zdravotních důvodů, Nekula Zdeněk z pracovních důvodů, Síkela Jozef z pracovních důvodů a Šalomoun Michal z rodinných důvodů.

Ještě jednou vás, dámy a pánové, požádám o ztišení.

O slovo mě požádal pan poslanec Jan Farský, tímto mu jej před zahájením našeho programu uděluji. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, po jedenácti letech ve Sněmovně před vás už předstupuji jen s jedním tématem. Než se vyslovím,

tak mi ještě dovoluňte, abych vám všem poděkoval. Děkuji úplně všem, ale výrazně bych chtěl poděkovat těm, kteří těch jedenáct let ve Sněmovně mně dali smysl tím, že jsme tady mohli spolupracovat na regulaci hazardu, že jsme mohli prosadit registr smluv, že jsme mohli omezit dluhové otrokářství nebo že jsme přidali pátý týden dovolené vedoucím mládeže. Poděkovat chci úplně všem, protože každý rozhovor, každá debata byly obohacující, každá byla zkušeností a stála za to. Takže děkuji vám.

Chtěl bych vládě, která je v lavicích za mnou, moc popřát, ať se jí daří, ať je úspěšnou vládou, protože věřím tomu, že když bude úspěšnou vládou, budou to úspěšné roky i pro Českou republiku. Nemá to jednoduché, protože část složitostí a problémů zdědila, část přichází nanovo.

Jedním z problémů, které se objevily nanovo, jsem se stal i já, a já prostě této vládě přeji maximální úspěch a přišlo mi škoda, že bych její práci zatěžoval a komplikoval tím, že bych jí starosti přidělával. Proto jsem se rozhodl, že budu rezignovat na poslanecký mandát. Tímto se také podle článku 24 ústavy vzdávám mandátu poslance této Sněmovny.

Já vám všem děkuji, přeji vám mnoho úspěchů, životních, politických, ať se vám všem daří a ať co možná fungujete jako zákonodárný sbor, který odvádí dobrou práci pro prospěch České republiky. Hodně štěstí! (Potlesk v sále. Poslanci na pravé straně sálu povstali.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Myslím, že mohu i jménem ostatních vám popřát, pane kolego, teď už tedy bývalý kolego, hodně úspěchů a štěstí, ať se vám daří.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 9. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Ještě než přistoupíme k návrhům, které byly předneseny na grémiu, konstatuji, že Senát postoupil Poslanecké sněmovně dne 11. února tohoto roku návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetřovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, sněmovní tisk 127/2, zamítnutý Senátem. Podle § 97 odst. 3 jej předsedkyně Poslanecké sněmovny na nejbližší schůzi předloží Sněmovně, aby o něm hlasovala znovu, a to nyní činím. Konstatuji, že příslušné zákonné lhůty jsou splněny, a od úterý 15. února 2022 lze sněmovní tisk projednat.

Nyní návrhy z grémia.

Jako první zaznívá návrh zařadit nové body. Budou to body: Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2022, sněmovní dokument 353; Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše; Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody; Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech; Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022, sněmovní tisk 144, první čtení.

Za druhé navrhujeme následující postup projednávání: Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody projednat jako první a druhý bod této schůze. Návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2022, tedy sněmovní dokument 353, zařadit do bloku Zprávy, návrhy a další. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a Vládní návrh zákona o státním rozpočtu

České republiky na rok 2022, tedy sněmovní tisk 144 v prvním čtení zařadit pevně na pátek 18. února jako první a druhý bod.

V souladu s naším jednacím řádem máme v návrhu pořadu 9. schůze zařazen bod 105, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. K dnešnímu dni, ke 14. hodině, však není tento bod naplněn, a nebudeme se jím tedy zabývat.

Navíc ještě sdělují organizačně, že ve středu 16. 2. po 14. hodině dáme prostor pro jednání rozpočtovému výboru a dále dle vývoje jednání.

To je z mé strany vše za dohodu z grémia. Paní poslankyně, páni poslanci, nyní vás prosím, abyste se případně k návrhu pořadu vyjádřili vy. O slovo se již písemně přihlásil s přednostním právem pan předseda Tomio Okamura, tudíž má slovo jako první. Vnímám další přihlášky. Pan předseda Okamura má slovo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Jenom bych poprosil o klid, jestli můžu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, já bych také poprosila o klid, vážené dámy a pánové. Prosím, nechme pana předsedu přednést jeho návrh.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, za naše hnutí SPD tady budu navrhopat řadu bodů na změnu programu schůze této Sněmovny. Já bych to na úvod krátce zdůvodnil, protože vláda tady tlačí jako svoji prioritu, tlačí tady takzvaný pandemický zákon a chtějí to jako první bod – to chcete, tahleta pětikoalice Petra Fialy, na první bod dnešní schůze Poslanecké sněmovny – ale my jako SPD vidíme priority jinde. Proto tady navrhujeme jménem poslaneckého klubu SPD řadu návrhů na změnu programu schůze Poslanecké sněmovny, protože pro SPD jsou prioritou slušní lidé, podpora slušných lidí, aby měli slušní lidé více peněz, bezpečí a spravedlnosti, a my nesouhlasíme s prioritami, které má vláda Petra Fialy, který tady za mnou, teď pan premiér se postavil, protože když se podíváte na uplynulý měsíc, vy jste u vlády pár týdnů, tak v podstatě jedinými vašimi prioritami, které tady vidíme, je protlačit pandemický zákon, kterým chcete omezit další ústavou garantovaná práva a svobody občanů, chcete omezit tato další práva a svobody občanů od 1. března, takže – a k tomu se ještě dostanu – zatímco evropské země rozvolňují a vrací se do normálního života postupně, tak vaše jedna z hlavních starostí je, jak protlačit pandemický zákon, kterým byste ještě omezili další práva a svobody občanů. No a s tím my samozřejmě nemůžeme souhlasit, s tím my nesouhlasíme, protože pro SPD je prioritou například řešení zdražování. Vaše vláda – a pan premiér raději odešel, protože už jsem se ho tady na to ptal z očí do očí minule, že pan premiér osobně sliboval, že předložíte plán na vyřešení zdražování do konce prosince. Byla to lež, nepředložili jste nic a občané dostávají drahé složenky, všechno se zdražuje, plyn, elektřina, potraviny, ale vláda nenabízí pomoc. Takže vaší jednou z hlavních priorit, které jsme tady za poslední měsíc viděli, je, že chcete protlačit pandemický zákon, kterým chcete omezit další ústavní práva a svobody občanů.

Další vaší prioritou, která tady je, a s tím opravdu taky nesouhlasíme – že je to priorita, která by měla být priorita pro občany České republiky – je, že chcete protlačit korespondenční volbu. To už tady bylo, ten zákon. Ještě že SPD udělalo kroky v souladu s jednacím řádem a zabránili jsme tady projednávání alespoň v lednu, protože vaší koalici klesají preference – podle průzkumu, který jsme viděli, a odvysílala ho i televize Nova, vaší koalici důvěřuje již pouze 26 % občanů. Strmě klesá podpora vaší koalice a vy se bojíte, že už neuspějete ve volbách, proto chcete změnu způsobu voleb v České republice, která navíc umožňuje manipulace a podvody. To jsme viděli v Rakousku, že kvůli problému s korespondenční

volbou se opakovalo druhé kolo posledních rakouských prezidentských voleb, ve Francii dokonce korespondenční volby zrušili. To je vaše druhá starost.

Takže za prvé chcete omezovat práva a svobody občanů, přestože tady žádné podmínky – ani není k tomu žádný důvod, ale vaše je to jediná starost nebo jedna z hlavních starostí. Druhá věc je, co tady navrhuje, je korespondenční změna na korespondenční volby, přičemž všichni víme, že občané v zahraničí již hlasovat dneska můžou na zastupitelských úřadech, a pakliže je pro někoho prioritou, že dlouhodobě žije v zahraničí a nežije tady s námi v České republice, tak bych očekával, že jeho prioritou, pakliže by chtěl volit, tak si zajede na ten zastupitelský úřad, i kdyby to mělo být dál.

A vaší třetí prioritou, která tady je, a my s tím taky nesouhlasíme, a proto tady budeme navrhopvat opravdu změny pořadu schůze – byť to, co teď řeknu, není na programu schůze, ale dokresluje to tu celou situaci – je, že na konci ledna paní ministryně životního prostředí Hubáčková vyhláší soutěž o národního ptáka v souladu s vaším programovým prohlášením. Takže tam vrháte energii, tam vrháte veřejné peníze – nemám nic proti ptákovi, ale určitě to nemůže být vaše zásadní prioritou hned zkraje, když je tady potřeba vyřešit zdražování. Takže vy tady vyhlášíte soutěž o národního ptáka a teď tady slyšíme ve veřejném prostoru diskuse, kterými odvádíte pozornost, místo abyste vyřešili zdražování, a to řešit nechcete. Jestli to má být sokol, mnozí občané píšou, že na vaši vládu by se spíše hodila straka, nebo že to má být orel a podobně.

To znamená, já si myslím, že odvádíte pozornost úplně někam jinam. Myslím, že je to nejslabší vláda od roku 1989, protože zvláště v tom kontextu, že vy jste slibovali už rok – je to rok, je únor – už je to déle než rok, co jste tady začali veřejně slibovat, že jste připraveni programově i personálně vyřešit a že budete řešit i to zdražování a další věci, a nemáte připraveno vůbec nic. Vůbec nic! A teď ještě kvůli vám, dokonce kvůli vám jsme v rozpočtovém provizoriu, kdy resorty nemohou ani dostatečně investovat, přitom se z krize potřebujeme proinvestovat. Protože jste zase obelhali voliče, že jste před volbami říkali, že jste připraveni, a vy jste ale neměli připraveny ani pozměňovací návrhy k rozpočtu, vy jste neměli připraveno vůbec nic. Takže jsme tady v rozpočtovém provizoriu, dva měsíce vám trvá – k tomu se ještě dostanu – dva měsíce vám trvá, to také bude jeden návrh na změnu programu schůze, abychom to prodiskutovali tady – dva měsíce vám trvá, než něco vyplodíte, protože jste nic připraveného neměli, a občané samozřejmě kvůli vaší neschopnosti trpí.

No, ono neschopnost... Vy jste schopní, protože už jste si stačili vytvořit tři nová místa ministrů navíc, protože jich bylo patnáct, teď je jich tady osmnáct, protože jste v pětikoalici, no a holt je potřeba více korytek, protože holt jich bylo málo pro pět politických stran, tak tady sedíte dokonce ve dvou řadách ve Sněmovně, to jsem ještě nezažil, protože se už ani nevejdete. Ale tam jste si přidali 70 milionů korun, přitom ještě v prosinci jste slibovali – nebo to bylo v listopadu – jste v médiích lhali, že nová místa tří ministrů nebudou žádný vícenáklad navíc pro veřejnou pokladnu. A najednou vidíme, bum, 70 milionů navíc, aby tři nepotřební ministři měli aparát pro politicky zasloužilé spolupracovníky.

No, je to opravdu děsivé, ty vaše priority. Proto tady o tom hovořím, že SPD tady představí priority jiné, které si představujeme, abychom tady řešili.

No a v neposlední řadě, a to také zmíním ještě ohledně návrhu bodů, které tady navrhu, chcete ovládnout Českou televizi a Český rozhlas. Chcete politicky ovládnout Českou televizi a Český rozhlas! Normální politický puč, kdy v podstatě chcete teď, plánujete odvolat celou Radu České televize a Českého rozhlasu a dosadit si tam pouze lidi, kteří vám jdou politicky na ruku. To je neuvěřitelné, to je totalita. To je tak nedemokratické jednání, které vy tady chystáte, že k tomu v podstatě – já jsem věděl, že to nebude, ta vaše vláda, nic moc, a já jsem – tak on vlastně premiér Petr Fiala měl pravdu, protože on sliboval změnu, Petr Fiala sliboval

změnu, ale občanům neřekl, že to bude změna k horšímu, to už zamlčel. A teď vaši voliči nestačí často zírat, protože řada z nich nás oslovuje kvůli pandemickému zákonu, protože prostě ten zákon nechtějí. Dokonce, jak víme, pandemický zákon, váš vládní zákon, nechtějí ani vaši vlastní senátoři. To znamená, vznikl rozkol ve vládě, kdy vláda pár týdnů po volbách už nemá podporu ani u svých vlastních senátorů. A to je opravdu na demisi, protože problém je, že vy si myslíte, že to je v pořádku. Ale ono by to bylo v pořádku, kdybyste si to dělali někde v privátní firmě, ale to vy si z toho začínáte dělat – pro sebe do kapes ano, ale na občany už čas nezbývá. Ale není to v pořádku, když občanům chodí drahé složenky, všechno se zdražuje, občané nemají čas a potřebují vládu, která bude mít podporu, a bude to řešit. Takže ovládnutí České televize a Českého rozhlasu, které tady chystáte pod zástupnými důvody, to je opravdu snad nejtěžší úder, nejtěžší úder vůbec svobodě a demokracii, jeden z nejtěžších úderů svobodě a demokracii od roku 1989.

Já jsem o tom dneska mluvil, o tom, co děláte, s naším poslancem SPD Jaroslavem Baštou, který je, jak známo, jediným signatářem Charty v této Poslanecké sněmovně a je také jediným politickým vězněm a disidentem v této Poslanecké sněmovně. Jaroslav Bašta mi před chvílí říkal na obědě, že se skutečně tady vrací totalita s vaší vládou, a není tady jiného člověka ve Sněmovně, který by to mohl posoudit tak jako Jaroslav Bašta, který byl ve vězení za své politické názory v sedmdesátých letech a je signatářem Charty. Takže když už taková osobnost, bývalý velvyslanec České republiky na Ukrajině, bývalý velvyslanec České republiky v Rusku, exministr a disident, statečný člověk, toto řekne po třiceti letech při nástupu vlády hnutí ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Pirátů, já si myslím, že to není vůbec, vůbec to není k smíchu. Vůbec to není k smíchu, kam vy nás během několika týdnů, kam s vámi tady, s tou vaší vládou, kam Česká republika kráčí. Je to opravdu velký zdvižený prst a já myslím, že byste se měli trochu – tady vláda Petra Fialy, který už mezitím odešel, protože se mi nechce dívat do očí – no, vy se tady smějete, vládní koalice, ale pan premiér, jak jsme si všimli, je vždycky schovaný v tom svém kamrlíku tady v přízemí, dvojčlenná... (Nesrozumitelné poznámky z lavice před řečnickým pultem, poslanec Okamura se otáčí za sebe.) Tady nesedí za zády, co tady vykládáte. (Z pléna: ... že se nemůže dívat do očí). Já nevím, vy asi přes ten pulník nevidíte, že váš premiér tady nesedí, pane poslanče.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím, abyste z lavic nepokřikovali.

Poslanec Tomio Okamura: Ano, přesně, nepokřikujte na mě (Smích v jednacím sále.), protože poslanec mluví na mikrofon a já splňuji jednací řád, zákon o jednacím řádu, já na mikrofon mluvím, vy nemluvíte. Takže tady musím pochválit paní předsedající, paní předsedkyni, že si správně vyložila jednací řád. No, konečně aspoň jedna pochvala. (Smích v levé části jednacího sálu.) Tak, co jsem to chtěl říct: možná po mých upozorněních z minulosti jste zpřesnili svoji práci ve vedení Sněmovny, a to je dobře. To je dobře.

Tak, zpátky k tématu. Takže pan premiér totiž ve skutečnosti tady je ve Sněmovně, já už jsem si toho všiml v minulosti, ale byla mu vyhrazena kancelář tady v přízemí. Poznáte to podle toho, že je tam ta dvojčlenná ochranka před ní, a on tam je, on tam sedí, ale nemá odvalu sedět tady, aby nebyl vystaven přímé názorové konfrontaci. A to je to zajímavé na celé té věci, jo? Samozřejmě že tady je, protože neví, kdy se bude hlasovat o pandemickém zákonu, který vy jste dali – chcete dát – jako první do programu, ale nechce být tady ve Sněmovně, protože prostě to psychicky nezvládá, aby tady přímo se konfrontoval a přímo tady sledoval politickou názorovou konfrontaci. Politickou názorovou konfrontaci, žádnou jinou. Takže o to je to více tristní, že ani tady není odvaha z vlády se přímo podívat z očí do očí a vysvětlit si ty věci jako chlap s chlapem, názorově, kouknout se do očí a vnímat

vzájemné názory, názorově, demokraticky, v souladu s jednacím řádem, zákonem o jednacím řádu Sněmovny.

A teď samozřejmě, protože vy tady v podstatě chcete navrhovat a prosazujete tyto čtyři priority, jak jsem říkal, chcete další omezení práv a svobod občanů od 1. března, chcete zavádět korespondenční volby, protože se bojíte, že už neuspějete ve volbách, proto je chcete ovlivnit, a vaši kandidáti, proto vám nevyhovuje stávající systém. My v SPD problémy s preferencemi nemáme, jako mají třeba Piráti, TOP 09 nebo KDU-ČSL, kteří jsou buď pod 5% hranicí, nebo balancují na 5% hranici. Takže třeba to tak někdy bude, ale teď to tak není, to nevíme. Uznávám, že politika je vrtkavá, jednou nahoře, jednou dole. To říkám upřímně a nikdo nevíme, jak to bude za čtyři roky, pochopitelně. Ale rozhodně SPD nemá v tuto chvíli ani nebude mít důvod prosazovat tady manipulativní volbu, která umožňuje podvody, protože my se nebojíme našeho výsledku ve volbách v tom smyslu, že bychom museli měnit, ohýbat zákony v náš prospěch, jako to dělá vaše vládní koalice. A já se musím vždycky úplně smát, to je opravdu směšné, jak se snaží vždycky tady paní předsedkyně Pekarová – nechci říct vašim prostřednictvím, ale myslím, že mluvím slušně tady směrem k vám a věcně – že říká, že prý SPD nechce korespondenční volbu, protože se bojíme, že nemáme v zahraničí voliče (Směje se.). No jo, tak to je tedy úplně geniální převrácení problému, protože TOP 09 je v průzkumech buď pod 5 %, anebo balancuje na 5% hranici. My zoufalé preference opravdu zatím nemáme, takže ten, kdo se bojí, jsou přesně tyto tři strany. Ale ona je to většina stran ve vládní koalici, to je potřeba si také přeložit. Jsou to tři z pěti stran ve vládní koalici, bez nichž by tato koalice nemohla vůbec existovat, padla by tato koalice. To je potřeba si zdůraznit a je potřeba toto si uvědomit. To znamená, to není tak, že tady hovořím o třech stranách s preferencemi 3 až 5 % nebo 3 až 6 %, ale hovořím tady o tom, že v součtu v podstatě bez těchto stran by tato vláda nemohla existovat. Proto pochopitelně se k tomuto požadavku zcela logicky přidávají i další dvě koaliční strany, typicky ODS, která by to podle mého názoru až tak nepotřebovala, ale také chtějí korespondenční volbu natvrdo, protože chtějí, jsou jedna parta samozřejmě s TOP 09, protože to je také probruselská strana, to je vlastně eurohujerská strana, TOP 09, a ODS jsou ruka v ruce s tou probruselskou, eurohujerskou stranou. To je přesně to rovnítko mezi těmi stranami, proto společně korespondenční volba. Není to ta konzervativní ODS, je to probruselská, je to už normální probruselská strana, takže proto to tady je.

Z toho důvodu bych tady tedy rád navrhl, řekl bych, sérii bodů, které jsou zase prioritou pro nás. Pro vás je to soutěž o národního ptáka, korespondenční volba, politické ovládnutí České televize a Českého rozhlasu za koncesionářské poplatky od občanů a pak je to pandemický zákon. Pro nás v SPD jsou to zákony úplně jiné, které naopak prosazujeme my. K těm zákonům se pochopitelně vyjádří a postupně navrhnou tyto změny bodu programu naši poslanci. Pochopitelně, SPD vystoupí v plném počtu, protože máme tady podaných 21 zákonů, je potřeba si tady znovu otevřít opoziční okénko a my si ho tímto také otvíráme, protože je potřeba, aby občané slyšeli a porovnali si špatné priority této vlády a priority, které má SPD. Samozřejmě k tomuto se budou postupně vyjadřovat naši poslanci.

My tady budeme navrhovat, aby se zařadilo na program schůze například zamrazení platů politiků na celé volební období, protože vy jste si přidali kvůli vaší vládní koalici. Kvůli vaší vládní koalici se od 1. 1. 2022, od minulého měsíce, zvýšily platy politiků o 6 %, protože jste zamítli návrh SPD na zamrazení platů politiků na celé volební období. Takže vy jste si sami sobě přidali 6 %, sami sobě pro vaše tři nově vytvořené ministry si ve státním rozpočtu přidáváte 70 milionů korun na aparát, pro ty zasloužilé vaše straníky a další spřízněné lidi, 70 milionů navíc pro ty tři ministry, ale na občany už vám nezbyvá. Já se k tomu ještě dostanu, ale vy naopak v rozpočtu navrhujete, že snižujete slevy na jízdném pro studenty a seniory. SPD naopak podporuje slevy na jízdném, když se všechno zdražuje. Vy naopak

zvyšujete dávky nepřizpůsobivým, zvyšujete odvod do Evropské unie o 2 miliardy korun, takže Evropské unii sypete plnými hrstmi veřejné peníze, ale abyste vyřešili zdražování pro občany, to ne, abyste například snížili DPH na energie, to ne, nebo abyste udělali nulovou DPH na základní potraviny jako Poláci, to taky ne. Ale protože jste servilní a poslušní vůči Bruselu a nemyslíte na naše občany, ale na cizí zájmy, tak samozřejmě tam to přidáváte, a našim občanům ne. Ale my říkáme, že to je špatně. My tady prosazujeme zamrazení platů politiků, protože ty průměrné platy jsou vysoké a politici by měli jít příkladem. Vy to ale nechcete, vy jste naopak nechali zvýšit platy politiků. Takže to bude jeden z našich návrhů, které naši poslanci také přednesou, abychom zařadili na program této schůze, protože vy stále odkládáte tento náš zákon. Samozřejmě už se o tom hlasovalo, protože v lednu, když se tady hlasovalo o našem pozměňovacím návrhu na zamrazení platů politiků na celé volební období, tak vy jste to hlasy vládní pětikoalice zamítli, protože vy sosat chcete plnými doušky, ale občany už nenecháte, aby měli něco více, více v kapse, aby se jim žilo lépe.

Další návrh, který také naši poslanci navrhnou, a určitě je potřeba ho tady projednat, je zvýšení příspěvku na péči o zdravotně postižené. Proč o tom hovořím? Protože jsem vůbec netušil, že to bude s vaší vládou takhle špatně, že to bude takováhle opravdu asociální vláda proti slušným lidem, protože vy nejenom že odmítáte zvýšit příspěvek na péči o zdravotně postižené – který už se nezvyšoval několik let, několik let už se nezvyšoval, takže zdravotně postižení spoluobčané, kteří potřebují, aby jim někdo pomohl, v podstatě nejsou schopni už si ani zaplatit tu pomoc, protože všechno se pochopitelně mezitím ještě zdražilo – ale vy dokonce v rozpočtu ubíráte peníze zdravotně postiženým, jak jsme si všimli. Vy dokonce ubíráte! To je úplně neuvěřitelné. Takže vy nejenom že nepřidáte – jasně, můžete říkat stokrát, že nechcete přidat – ale vy dokonce ubíráte, což je teda děsivý úplně. Mimochodem, ubíráte v rozpočtu i matkám samoživitelkám v rámci takzvaného náhradního výživného, a tady jde o ty děti taky! To znamená, děti, které jsou bez svého přičinění uvedené do sociálně tíživé situace, o to tady jde, tak vy je hodíte ještě definitivně přes palubu, ale ty děti za to nemůžou! Tyhle priority, co vy máte, kdy přidáte Evropské unii, přidáte sami sobě, přidáte nepřizpůsobivým, ale uberete zdravotně postiženým, poškodíte děti, poškodíte seniory... No, s tím my opravdu v SPD nesouhlasíme! Takže my další návrh, který tady určitě budeme navrhovat, a představí to naši poslanci a chceme, aby to bylo zařazeno na program této schůze, předřazeno tak, abychom to tady už konečně projednali, je návrh SPD na zvýšení příspěvku na péči pro zdravotně postižené.

Další návrh, který určitě jako naši prioritu budeme navrhovat, je ukončení zneužívání sociálních dávek nepřizpůsobivými. Dostanu se k tomu za chvíli ještě šířeji, protože tady dochází opravdu k neuvěřitelné situaci, kdy se na mě obrátili jako na předsedu petičního výboru, včera mi přišel dopis – a můžu to už říct, protože už to bylo včera dokonce v médiích, aniž jsem o tom věděl, byl to hlavní článek na serveru iDNES, mimochodem. Přišla mně petice v podstatě zoufalých občanů – v dobrém slova smyslu, tím nemyslím, že jsou zoufalí, že by byli něco špatného, ale zoufale se občané obracejí formou petice na Parlament, na Sněmovnu, že – a týká se to města Bílina v Ústeckém kraji, kde mají problém s nepřizpůsobivými, cituji, tady organizátorka petice Jiřina Malá píše: "Je tady nepořádek, lidé se bojí i přes den vycházet ze svých domů. Chceme už, aby se něco změnilo." Občané, slušní lidé píšou, že se bojí v České republice vycházet ze svých domů. A zajímavé na celé té věci je – a tady bych tedy navrhl první bod, a už bych ho i pojmenoval, že navrhuji Diskusi nad návrhem zákona SPD o ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. To je jeden bod. Potom samozřejmě přijde ještě náš poslanec, který navrhne předřazení toho zákona jako takového, to bude ještě jiný bod. Ale já chci, aby se tady navrhl bod – a pojďme ho navrhnout jako první bod na schůzi této Poslanecké sněmovny – Diskuse nad zákonem od SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. A problém je, že tady došlo k takové neuvěřitelné situaci, musím říct... nebo víte co, já bych řekl, ten bod navrhneme jinak, já bych ho

pojmenoval jinak, protože ten zákon předřadit navrhne naše poslankyně Šafránková, která je autorem toho zákona za nás, ale pojďme diskutovat nad tím problémem. Takže já bych to pojmenoval: Diskuse o neúnosné situaci s nepřízpůsobivými v městech a obcích České republiky. Takže poprosím, paní předsedkyně, já to tedy znovu formuluji: Diskuse o neúnosné situaci s nepřízpůsobivými v městech a obcích České republiky – vláda nekoná. Takhle bych to pojmenoval. Vláda nekoná, vláda situaci neřeší. Takhle bych to pojmenoval. Prosím vás, ne "vláda nekoná", ale "vláda situaci neřeší", vás poprosím, protože tady je potřeba zdůraznit, aby i vy jako předsedající z vládní koalice, jestli tady budete, jste si to zopakovali, až to budete číst, až o tom budeme hlasovat, abyste si to řekli sami sobě, uvědomili jste si to, že opravdu nekonáte.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pardon, pane předsedo. Já bych vás poprosila, vzhledem k tomu, že i vy sám jste v průběhu minuty změnil ten název asi třikrát, jestli byste nám to pak dal písemně. Bude to to nejjistější řešení, abychom to pak řekli správně, až o tom budeme hlasovat, abyste byl spokojen s tím, jak ten návrh zní. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Paní předsedkyně, já nenaskočím na vaši žádost. To není v jednacím řádu, že to mám dát písemně, proto bych vás naopak požádal, že vám to zopakuji ještě jednou a poznamenala jste si to. To není v jednacím řádu, že mám písemně. Děkuji za tu žádost, já bych vám rád vyhověl, kdyby to byl jeden návrh, zas já nechci tady dělat nějaké problémy, ale protože těch bodů mám asi deset, tak já si to tady nemůžu zapamatovat. Proto já vám to radši zopakuji třikrát, myslím to fakt věcně. Máte pravdu, jinak bych vám to dal písemně, ale já jich mám asi deset.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobře. Tak ještě jednou poprosím o zopakování toho, jak si přejete tento nový bod.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji, já to klidně řeknu pomalu, takže: Diskuse o neúnosné situaci s nepřízpůsobivými v městech a obcích České republiky – vláda situaci odmítá řešit.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuju. A opravdu, nezlobte se na mě, protože kdyby to byl jeden dva body, já vám to přinesu, fakt to není problém. Správně jste řekla, že jsem taky řídil schůzi, vím, že mi to pomáhalo. Bohužel, protože to tady formuluji během své řeči, abych to formuloval správně, protože těch bodů mám deset, nejsem schopný vám to dát potom písemně, omlouvám se. Já si to tady naformulovávám tak, aby to bylo správně formulováno. Takže to prostě není možné jako technicky. Omlouvám se.

Pojďme dál. Tady došlo totiž k takové situaci, představte si, že přišla petice, a znovu říkám, já o ní už mluvím veřejně, protože to včera bylo i jako hlavní článek na iDNESu, jinak bych to tady nerozebíral, ale teď už je to veřejná informace. Takže je tady petice občanů, kteří píšou, že se bojí přes den vycházet ze svých domovů, a chtějí, aby se něco změnilo, a zároveň lidé zmiňují obrovský nepořádek, který tam panuje, tam mají ty nepřízpůsobivé, hlasitá hudba, ničení cizího majetku a třeba prodej drog za bílého dne přímo z oken. Ale to zajímavé, co je na celé této situaci, proto si myslím, že je to tady na ten bod, že zároveň přišel totiž i dopis od vedení města Bílina, od starostky – shodou okolností je to starostka za hnutí ANO, paní Bařtipánová – a od zástupců vedení města, a oni na to reagují tak, což je pozoruhodné,

ale přesně to dokresluje tu situaci, že "odmítáme nést výhradní odpovědnost za něco, co zákonnými nástroji nemůžeme ovlivnit. Naše možnosti jsou velmi omezené a velmi těžce vymahatelné." Ta petice, abyste rozuměli, je za odvolání vedení města, ale vedení města se brání, a musím říct, že se brání tím, že říká, že "naše možnosti jsou velmi omezené a velmi těžce vymahatelné" a že obce nemají v rukou téměř žádné kompetence a že pravomoci k adekvátním zásahům a obraně obyvatel podle paní starostky nemají ani městská či státní policie. Proto zároveň s peticí za odvolání vedení města, protože neřeší situaci s nepřizpůsobivými, a už je to neúnosné, tak vedení města zároveň ve stejný okamžik na to reaguje tím, že oslovuje zákonodárce, nás ve Sněmovně, otevřeným dopisem a říkají, že jsou přesvědčeni, že odpovědnost za situaci nesou hlavně ti, kteří vytvářejí pravidla pro sociální dávky a také legislativní prostor pro takzvaný obchod s chudobou. Takže oni velice správně poukazují na to, že je tady tak špatná legislativa, že města nejsou schopna adekvátně vyřešit situaci s nepřizpůsobivými. A je to přesně to, co tady říká celou dobu hnutí SPD, protože jak víte – ti, co jsou tady z minulého volebního období – hnutí SPD tady navrhlo komplexní zákon – a děkuji, že na něm začali záhy spolupracovat i někteří poslanci jiných stran – a navrhli jsme kompletní zákon, kde je sedmdesát změn, kde chceme ukončit zneužívání dávek nepřizpůsobivými. My to tady tlačíme už skoro tři roky, a všichni to víte, kdo jsou tady z minulého volebního období. Tady musím říct na rovinu, že osm let bylo u vlády i hnutí ANO, ale tu situaci nevyřešili. Ani ji neřešili, oni ji neřešili. Na sklonku minulého volebního období jsme pak začali spolupracovat, to je zase musím pochválit, na našem návrhu zákona na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými.

Ale tady ta pětikoalice, tady ta pětikoalice (Řečník se otáčí a ukazuje.) – vždyť mezi vámi jsou právě ti, kteří zablokovali náš návrh zákona na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Byl to poslanec Čížinský za KDU-ČSL, ten už tady není, ale byli to lidovci, a pak to byli Piráti. Byla to především poslankyně Pirátů Olga Richterová, která je dneska místopředsdkyní Sněmovny za Piráty – místopředsdkyní Sněmovny, přestože mají pouhé čtyři poslance. A právě tato poslankyně Olga Richterová z Pirátů tady byla tou nejaktivnější spolu se svým bratrem Mikulášem Ferjenčíkem, který už tady není ve Sněmovně – tam už to voliči vyhodnotili a už propadl ve volbách do Sněmovny, že už ho nechtějí, řekli pirátští voliči – ale paní Olga Richterová tady dokonce získala ještě vyšší funkci za to, mimo jiné evidentně za to, za svoji práci v minulé Poslanecké sněmovně. A v podstatě jediná viditelná práce, co jsme viděli, je zablokování návrhu zákona SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. (Poslanec Michálek tleská.) Ano, souhlasí s tím i pan poslanec Pirátů Michálek. Tak souhlase dál, to je v pořádku. Jsem rád, že jsme ve shodě v tom, že jste to zablokovali. Vy samozřejmě nesouhlasíte s naším návrhem zákona, to všichni víme. Takže paní Olga Richterová, poslankyně Pirátů, to tady zablokovala. A právě tato poslankyně se svým bratrem Mikulášem Ferjenčíkem z Pirátů jsou viníky toho, co tady píšou občané v téhle petici. Samozřejmě je zároveň podporovala i pětikoalice v odmítavém stanovisku v minulém volebním období. Ale Piráti, Piráti jsou ti, kteří můžou v podstatě, když to řeknu politicky zkráceně, za to, co se děje v Bílině. Mimochodem, aby vláda začala řešit problematiku sociálních dávek na bydlení s nepřizpůsobivými, to žádali před časem i představitelé Chomutova, Kadaně, Klášterce nad Ohří, Jirkova, dále Úpice v Královéhradeckém kraji, tam jsem dokonce osobně byl, abych se s tou problematikou seznámil. Ti také, jestli si pamatujete, je to asi tři roky, poslali dopis nám všem do Poslanecké sněmovny se zoufalou prosbou, abychom ten problém řešili. SPD na to reagovalo, že připravilo novelu zákona na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými, ale vy všichni jste se na to vykašlali. To je ten důvod, proč my tady chceme zařadit tento bod na program schůze, protože prostě je to problém, je to aktuální problém, je to velký problém. A když v malém městě téměř tisíc lidí podepíše petici, že už jsou zoufalí z toho soužití, a vy to nechcete řešit, a nás v SPD je pouze 20 ze 180 (správně z 200), a přestože jsme ve vaší obrovské přesile, tak

SPD bude bojovat za slušné občany. Budeme bojovat do posledního dechu a budeme se snažit vás přesvědčit, že je potřeba ukončit zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Náš návrh zákona přece umožňuje všem, aby se přizpůsobili. My přece nechceme, aby někdo zůstal bezprizorný. My ale jenom upravujeme mantinely tak, abychom dali prostor, aby byli motivováni ti takzvaní nepřizpůsobiví k tomu, aby se přizpůsobili.

Myslím, že je to staré známé přísloví, které ale přepsali Piráti, protože když jsem byl malý, tak mi vždycky říkali moji příbuzní doma: Bez práce nejsou koláče. Říkala mi to i moje maminka z Moravy. Ale heslo Pirátů je: Bez práce jsou koláče. Ostatně množství politických náměstků na ministerstvech to dokládá. Ti, kteří kritizovali jakoby na oko před volbami politické trafiky, tak teď už chrochtají u korýtek úplně naplno a jsou politickými náměstkami – Piráti. Takže Piráti otočili a samozřejmě už mlčí. K tomu se také ještě dostanu.

Úplně příznačné je chování Pirátů, kteří ve vládě jsou pátým kolem u vozu, protože je vláda nepotřebuje, protože i bez jejich čtyř poslanců mají většinu, je jmenování Miroslava Kalouska do správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny VZP. Ještě se k tomu dostanu, protože to taky navrhnu jako bod, abychom to tady projednali, protože takovýmto způsobem udělat kozla zahradníkem, to jsem opravdu ještě snad neviděl. A Piráti byli ti, kteří přece v minulém volebním období kritizovali Miroslava Kalouska, a teď výměnou za teplá korýtky, za funkce na ministerstvech a ve vedení Sněmovny najednou mlčí k tomu, mlčí a už ani nedutají, když Miroslav Kalousek byl jmenován do vedení největší české zdravotní pojišťovny, která má rozpočet více než 250 miliard korun ročně, téměř 260 miliard korun, a ve vedení této organizace je vládou dosazený za souhlasu Pirátů – Piráti říkali: My jsme se zdrželi nebo co na vládě. Tak jestli s tím nesouhlasíte, tak přece odstupte z vlády! Ale vy jste si vybrali korýtky. Tak odejdete z vlády, jestli s tím tak principiálně nesouhlasíte, že Miroslav Kalousek je ve VZP! (Zvýšeným hlasem.) Ale to neuděláte, protože ve skutečnosti je vám to jedno.

No, radši teplá místa, radši politické trafiky než principy, to jsou Piráti. Takže Miroslav Kalousek je teď nově už jmenován, už tam je, už je to i na webu Všeobecné zdravotní pojišťovny, pro jistotu jsem se díval osobně včera. Už tam je a už řídí, už je jeden z lidí ve vedení Všeobecné zdravotní pojišťovny, kde je více než 250 miliard rozpočet. No, tak myslím, že všichni víme a občané vědí, že pan Kalousek umí velmi dobře v uvozovkách počítat. Ovšem musíme se ptát, komu ku prospěchu? A já myslím, že to už si samozřejmě občané zodpoví sami. Mně píše řada občanů a myslím, že vláda přímo poškozují veřejné zdravotnictví tímto zdánlivě nenápadným krokem, ale myslím, že je to velmi nápadný krok, a je potřeba to připomínat neustále, i chování Pirátů, kteří jsou ve vládě, i to, že Miroslav Kalousek je ve vedení VZP, protože mně píše řada občanů a podívejte se – kdo chce, ale já vás k tomu nenutím – když se podíváte do diskusí například na mých sociálních sítích, tak mnoho lidí píše, že odejdou od Všeobecné zdravotní pojišťovny z toho důvodu, že jste do vedení dali Miroslava Kalouska. A to si myslím, že opravdu už poškozujete, poškozujete tímto – já vím, že vám je to jedno, vládě Petra Fialy – ale tímto způsobem už přímo poškozujete v podstatě i veřejné zdravotnictví v České republice. Ale nechci to nějak teď tady přehánět, protože samozřejmě tam, kde ho skutečně poškozujete ještě více, to samozřejmě tady ještě na přetřes přijde, protože to jsou vaše škrty ve státním rozpočtu, které ohrožují zdravotní péči v České republice. Takže tady je skutečně důležité, já tady chci zařadit tenhle bod, abychom projednali tu neúnosnou situaci. No a pakliže vládní pětikoalice bude hlasovat proti zařazení tohoto bodu, tak se rovná a potvrdí se opět, že podporujete nepřizpůsobivé a nejste na straně občanů. Nejenom tento bod, ale i ten bod, co ještě navrhne Lucie Šafránková, která navrhne ještě pevné zařazení toho bodu, našeho zákona na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Takže toto je první bod, který bych chtěl navrhnout, protože ten problém je samozřejmě mimořádně závažný a je to aktualita, je to... Ono aktualita,

ono se to tady táhne už samozřejmě dlouhou dobu, ale teď aktuálně zase jsou tady další v zoufalé situaci, jsou tady slušní občané, v Bílině, v Ústeckém kraji, a mohl by o tom vyprávět náš poslanec Jaroslav Foldyna, který se tomuto problému dlouhodobě věnuje v Ústeckém kraji, a také ho lidi volí a pracuje na tom, aby se ty podmínky zlepšily, ale je nás jenom dvacet, je nás tady dvacet mohykánů proti většině, a když nám házíte klacky pod nohy, samozřejmě to tady těžko můžeme řešit. Takže to je k problému, který je v městech a obcích České republiky, kde jsou obrovské problémy s nepřizpůsobivými. Tady si vzpomínám, jak mi někdo tady z politických oponentů dával trapné dotazy – a usvědčil se ze své vlastní nevědomosti ten člověk, ti lidé, už jich bylo několik, vždycky mi to tady někdo říká a už si ani nepamatuji ta jména – kdo jsou to ti nepřizpůsobiví, ať to definuji. No, tak to je jednoduchá definice jednou větou. Nevím, proč to mám někomu opakovat, tady to jenom svědčí o tom, že jste jak z Marsu, že jste tady ve sněmovním akváriu a vůbec nevíte, jaké problémy mají občané. Nepřizpůsobivý je ten, kdo je práce schopný, dlouhodobě nepracuje, dlouhodobě si nehledá práci a udělal si životní program z toho, že zneužívá sociální systém. Vždyť je ta definice přece úplně jednoduchá. Každý má právo krátkodobě být nezaměstnaný, ostatně platí si pojištění nezaměstnanosti a podobně, o tom přece ten problém není. Ale tohle, co jsem řekl, ta kritéria, ta jsou přece úplně jasná a nevím, já vůbec nechápu, jak se mě na to může někdo ptát, že to nechápe, jestli je tak blbej, s prominutím – a teď neříkám nic špatného, protože nemluvím o někom konkrétním, jo? Takže to je opravdu neuvěřitelné, tohle. Je to prostě takhle, tohle je definice a nemá to vůbec žádnou spojitost – ani s barvou kůže, ani s ničím jiným, to vůbec nemá s tím nic společného. Takže tohle je ten náš další bod. Takže to je ten první bod, který tady navrhuji.

No, samozřejmě naši poslanci budou navrhovat další naše priority, protože fakt, pandemický zákon, kterým chcete omezovat práva a svobody občanů od 1. března, a ještě vyhrožujete nouzovým stavem, když to nebude – no, to jste se prostě zbláznili, to není normální. Jo, tady lidi už se těší na to, že sundají roušky, že budou normálně žít a že se budeme vracet do normálních životů, a vy vyhrožujete nouzovým stavem, přestože pro to nejsou vůbec žádné podmínky. Takže my tady máme jiné priority jako SPD.

Další naší prioritou je... ukončení zneužívání sociálních dávek, zvýšení příspěvků pro zdravotně postižené... ano, my chceme zvýšení daňových slev na poplatníka. Proč dáváte 2 miliardy navíc Evropské unii? My chceme naopak, abychom podpořili pracující rodiny s dětmi. Tady jsem od někoho taky slyšel, někdo mi tady dřív říkal: Jak může vláda ovlivnit platy v soukromé sféře? Opravdu nechápu, jestli jsou tady někteří představitelé vlády tak hloupí, nebo to říkají schválně, nebo si hrají jenom na hlupáky? Samozřejmě že vláda a vládní koalice může přece zvýšit platy občanům i v privátní sféře, například tím, že zvýšíte slevu na poplatníka! (Zvýšeným hlasem.) Je to tak jednoduché, já vůbec nechápu, co na tom není jasné! To snad není možné. Vždyť zvýšení přece není jenom, že zvýšíte nominální hodnotu platu, zvýšení je taky to, že necháte lidem více v peněženkách, ale to tady asi někomu nedochází. Stejně je to s potravinami. Poláci snížili DPH na základní potraviny na 0 % a samozřejmě že se zvýšily potom příjmy Poláků, protože se jim zlevnily základní potraviny, i když jim třeba plat zůstal stejný. Nevím, co je na tom nelogického. Já to vůbec nechápu, že to někdo nechápe. To opravdu je vidět, že tady jsou vesměs ve vládní koalici kariérní politici, protože kdybyste byli z podnikatelské sféry, jako jsem já, nebo z manažerské sféry, tak byste věděli, že cesta snižování nákladů také samozřejmě může být cestou ke zvyšování zisku, ale to je asi tady na některé představitele, kteří jsou celoživotními politiky, příliš. Úplně typický v tomhle byl třeba Bohuslav Sobotka, že jo, byl typický, já jsem ho ještě zažil, ale ten opravdu nevěděl, která bije, a taky to tak dopadlo ve skutečnosti, protože to jsou lidi, co byli celý život v podstatě jenom politici. Takže my chceme samozřejmě zvýšení daňových slev na poplatníka a má se to týkat – je to logické – že se to bude týkat jenom lidí, co pracují, pochopitelně, to je myslím jasné, protože kdo jiný by měl daňovou slevu než ten, kdo vůbec nějakou daň... nebo

je prostě daňovým poplatníkem, takhle bych to řekl. Takže to chceme, to je naše priorita a my naopak chceme, aby se škrty ty zvýšené náklady do Evropské unie. To je prostě úplný nesmysl a tady musím i vrátit i další – no, tak to už je tedy totální nesmysl, že mi někdo tuhle říkal v televizi, už nevím, kdo to byl, že prý přijdeme o dotace, když tady odstoupíme od Green Dealu, zelený úděl, který zdražuje. A já na to odpovídám: co má obyčejný člověk z dotací, když nemá na elektřinu a na základní potraviny? Já to vůbec nechápu. Přece ty dotace jsou k ničemu, když se občanovi nedostanou do peněženky tím způsobem, že má důstojný život a že může mít kvalitní životní úroveň. Takže přijdou dotace těm bohatým, jo, chcete říct? Ale na ty slušné (se) opět nedostane? To je jako argument, že se nedostane? To je přece úplně děsivý argument. Co mají lidé z členství v Evropské unii v okamžiku, kdy lidé nemají a nebudou mít, řada lidí, na energie a základní potřeby? (Zvýšeným hlasem.) Já nechápu, to zase jenom ukazuje na to, že tady mnozí žijí jak na Marsu někde – no, tak na Marsu, bůh ví, jak to tam vypadá – ale prostě někde žijí tady v tom svém elitním prostředí, ale vůbec si neuvědomují, že běžný člověk, který nemá na základní životní potřeby a převrací každou korunu, a těch je v České republice spousta právě kvůli vašim dosavadním vládám a současné vládě, takže v podstatě ho ty dotace vůbec nezajímají, protože potřebuje hlavně uživit sám sebe a svoji rodinu. To je přece to, takže už prosím neargumentujme tím, že přijdeme o nějaké dotace, když z nich drtví většina lidí vůbec nic nemá. Ano, z dotací mají třeba něco sponzoři hnutí STAN. To jsou ti, co jsou na Kypru třeba, jo? Možná ano, možná ne, ale tak bych to tak tipoval, protože když podnikají v solárním byznysu, tak si myslím, že je evidentní, že je to dotační byznys. Ale to jsou veřejně známé informace, ale k tomu se taky ještě dostanu. K tomu se taky ještě dostanu, k hnutí STAN, to tady mám také připraveno jako bod, protože tady je řada ještě nevysvětlených věcí. Takže my chceme – a to tady navrhne náš poslanec také, tuším, že to je Jan Hrnčíř... ne, je to stále Lucka Šafránková, je to zvýšení daňových slev na poplatníka.

Máme tady také další návrhy na změnu programu schůze, a to je minimální důchod – minimální důstojný důchod. Jsou to všechno zákony, které už jsou podané tady do Sněmovny, proto my budeme chtít, aby se ty zákony předřadily, protože fakt není našim... my nechceme omezovat ústavní práva a svobody občanů, jako chce vládní pětikoalice. My chceme, aby měli lidé lepší životy, aby se přeskupily peníze ke slušným lidem. Takže tady máme minimální důstojný důchod. Pochopitelně, naši poslanci k tomu ještě vystoupí, aby navrhli zařazení, ale to je zákon, který platí v řadě zemí Evropské unie, ano, Evropy. A to je to, že si tam uvědomili, že za důchody pod minimální mzdou nebo pod hranicí chudoby, ona je to plus minus v České republice podobná částka, kolem 15 000 měsíčně, že za ně nejde prostě vyžít, když má někdo důchod 10 000 třeba, neřkuli níže, což jsou taky tací občané. A je to úplně šílená situace a vlády to neřeší, nechťejí to řešit. Prostě je tam minimální důstojný důchod, navrhujeme za splnění zákonných podmínek, to znamená odpracované roky nebo invalidita. Takže samozřejmě nepřizpůsobiví by nedostali nic, to platí. A až od té částky zásluhově. Takže to taky budeme chtít zařadit, protože k čemu je nízkopříjmovému důchodci, že posíláte miliardy do Evropské unie, když sám v podstatě žije úplně jako nuzák, žije jako žebrák. Je to ostuda, je to ostuda. A my stojíme na straně slušných lidí, to znamená těch, kteří buď pracují, nebo už si odpracovali, nebo mají třeba nějaké zdravotní postižení a třeba pracovat nemůžou. My jsme na jejich straně, i na straně studentů a dalších, ale vy na jejich straně nejste. Proto tady navrhujete pandemický zákon, to je vaše priorita, ztrácíme tady čas.

A teď jsem dokonce ještě slyšel zoufalé řeči a výkřiky, že prý SPD tady blokuje práci Sněmovny vládě. A vy jste žádný zákon nepředložili! Jaký jste předložili zákon na podporu zdravotně postižených lidí? Jaký jste, vládní pětikoalice, předložili zákon na podporu rodin s dětmi? Vždyť tady žádný není předložený! Jak? Co tady kdo blokuje? Vždyť vy jste nic nepředložili! Vždyť vy tady to, co předkládáte jako prioritu, je korespondenční volba, která lidem v České republice nepřináší vůbec nic, dokonce lidem v České republice vůbec nic,

doslova, doslova, doslova nic! Jenom vám to přinese možnost využít manipulací a podobně, protože se bojíte o svůj volební výsledek. Pak tady předkládáte pandemický zákon, děláte soutěž o národního ptáka a chcete ovládnout Českou televizi. Ale tady přece žádný váš zákon není! Tak laskavě bych poprosil představitele nebo požádal – já vás prosit nebudu, ale požádal bych vás – abyste nelhali v médiích a neříkali, že se tady něco zdržuje, když jste vůbec nic sami nepředložili! Dokonce ani to řešení zdražování – říkali jste, že předložíte do konce prosince, a nepředložili jste. Vždyť to ví celý národ, že jste nepředložili nic, vždyť ty složenky všichni vidí. A vidí, jak k tomu přistoupili Poláci a Maďaři, kde jsou vlastenecké vlády, skutečně to řeší, a už se tam zlevnily potraviny, pohonné hmoty a tak dále. Vy neděláte vůbec nic, vládní pětikoalice, vy děláte jenom pro sebe, a to je ten problém. Takže už to neříkejte, prosím vás, že tady někdo něco zdržuje, práci Sněmovny, protože jediné, co ji zdržuje, jste vy, protože vy tady máte většinu a tou většinou si tady můžete navrhnout a prohlasovat jakékoliv zákony pro občany České republiky. Ale problém je, že vy jste žádné nenavrhli. Proto vám nezbývá než si vymýšlet, že tady někdo něco zdržuje, ale kdyby se vás kdokoli zeptal na to, cože se tedy zdržuje – no, pandemický zákon, tak ten fakt nechceme, říkali jsme to, a nechtějí ho ani vládní senátoři, to se ukázalo. Ani vládní senátoři ho nechtějí, kdy se potvrdila slova SPD. Ale k tomu se ještě ke všemu dostaneme, protože jestli se tady dostaneme – nebo v tom okamžiku, že se dostaneme – na projednávání pandemického zákona, tak pochopitelně to ještě podrobněji rozebereme, tyhle záležitosti. Takže nebudu rozebírat teď, když je rozebereme až potom.

A zároveň jsem vás chtěl důrazně požádat, a to už řeknu teď: že jsem slyšel, že vládní pětikoalice chce totalitně omezit řečnickou dobu u rozpravy nad pandemickým zákonem, omezit tak, aby se poslanci SPD nemohli vyjádřit, omezit ji na pět minut, případně dvakrát pět minut. To prý máte v plánu, umlčet – umlčet opozici. I senátoři hlasovali proti, ale vy chcete umlčet totalitně, totalitně to tady ovládat. Vy byste nejradši, aby opozice nechodila do Sněmovny vůbec podle mě, abyste si všechno mohli hlasovat sami. Vy byste nejradši, abychom byli nějaké loutky. Jsme tady dvě opoziční strany, nebudu mluvit za žádnou jinou stranu, budu mluvit za sebe, nejsem mluvčí nějaké jiné strany – já mám sice řadu mluvčích z řad KDU-ČSL a dalších stran, kteří vždycky říkají, co já říkám, vždycky žalžou, a já je pak vždycky žádám, aby mi nedělali mluvčí, že tady zadarmo žádné mluvčí nepotřebují, aby někdo mluvil za mě a vysvětloval naše názory, že si to řekneme sami. Takže to vás chci taky požádat. Opravdu, žádné mluvčí z vašich řad nepotřebujeme, kteří by vysvětlovali postoje SPD, to opravdu nedělejte. Takže já jenom říkám, že to, co vy tady navrhuje, a k pandemickému zákonu se ještě vyjádříme podrobněji, ale varuji vás před tím, opravdu, a demokraticky. Nemůžu vám říkat: Varuji, a co potom? Nás je dvacet. Ale říkám vám, že to není demokratické a správné, aby tady někdo z vás navrhl, a už to vidím – typicky bych to očekával od paní předsedkyně Sněmovny paní Pekarové Adamové, protože ta má takové, že chce omezovat opozici vždycky, a rozčiluje se. Přitom sami byli v opozici, stejně jako my, v minulém volebním období, a nikdo je neomezoval. Já jsem vám v životě nevezl slovo, vládní pětikoalici, v životě, a to tady byla přestřelka, jak pamatujete, mezi panem Kalouskem a panem Babišem, poslancem, já jsem zrovna řídil Sněmovnu, padaly tady tvrdší výrazy a neudělal jsem to, protože já jsem demokrat a vždycky jsem vás nechal všechny mluvit, a to všichni musíte dosvědčit. Dokonce jsem rozmlouval, chodili jste za mnou, mnozí vy teď z pětikoalice za mnou, abych třeba odebral slovo někomu. Pamatujte, že jste za mnou chodili, vzpomeňte si. A já jsem říkal: Já to nechci udělat, protože jsem rád, že se tady aspoň na tom mikrofonu všichni můžou demokraticky vyjádřit. Vzpomeňte si vy, co jste za mnou chodili – já znám ta jména, co za mnou chodili, ale nebudu to říkat, ono je to stejně na kamerách všechno. A vzpomeňte si, že jsem vám říkal: Ne, já chci, aby to bylo demokratické, nebudu nikomu odebírat slovo. Je to v podstatě jediné místo v České republice, kde si můžete říct úplně, co chcete. Tady ten mikrofon, tady je na něj v podstatě imunita, na ten mikrofon. A já

jsem nikoho z vás neomezil. Takže si na to dobře vzpomeňte, jak jsme k tomu přistupovali my, když jsme byli ve vedení Sněmovny. Vždycky jste se mohli všichni spolehnout v téhle Sněmovně, jak to byla vaše pětikoalice, tak to byla opozice, že když řídil Okamura schůzi, tak že vždycky jste měli jistotu, že si můžete říct, co chcete, i když jste mnozí z vás mluvili opravdu dlouho. Dokonce někteří z vás mluvili tak, že já jsem se v podstatě tu hodinu a půl, co se tady řídí schůze, a pak se střídáme, pak jsme se střídali, já jsem se téměř ani nedostal ke slovu, protože kontinuálně mluvil ten jeden člověk. Ale v podstatě vždycky to tak probíhalo. Vždycky jsem říkal: Co jiného? Za co jsme tady všichni placeni? Abychom tady pracovali, aby se demokraticky vyjádřily názory voličů. Holt někomu z vás nevyhovovaly ty zákony, nám taky mnohé nevyhovovaly. Jenom bych připomněl, že SPD, ani já ve Sněmovně nikdy za svoji dobu, co jsem v Parlamentu, a byl jsem i senátorem, nikdy jsme nic neobstruovali. Nikdy, ani jednou, chci připomenout. Toto je první věc, ten pandemický zákon, kde jsme přistoupili k obstrukci, protože je to pro nás zásadní. To bych chtěl taky zdůraznit a připomenout. Nikdy! My jsme ani jednou neobstruovali, na rozdíl od vás, ale já si myslím, že to je pořádku, protože to je prostě demokracie a byla to vaše opoziční práce, když jste si tady brali dvanáct hodin přestávku, když jste nechtěli dovolit Radu České televize.

Spoléhalí jste na to, že budete mít ve Sněmovně většinu, a ono to vyšlo, byť vás nevolila většina voličů – to víme, protože milion hlasů propadl, a byly to hlasy spíše pro strany, které byly názorově proti vám. Ale nikdy jsem k tomu nepřistoupil, a proto jsem to tady chtěl zdůraznit, chtěl bych to opravdu zdůraznit, abyste nenavrhovali, už nikdy abyste to nenavrhovali, nikdy, prosím, nenavrhuje v rámci demokracie, abyste tady u takto zásadních zákonů, ale i všeobecně – například u tohoto pandemického zákona nebo u korespondenční volby, to chci zdůraznit – navrhovali omezení řečnické doby. Nevrátí se vám to v dobrém, určitě ne, protože řadě voličů se vaše nedemokratické chování nelíbí, sami jste tady dělali různé věci a teď, když je tady opozice a situace se obrátila, tak v podstatě najednou měříte dvojím metrem. Takže jsem vás chtěl požádat, abyste si to s tím návrhem rozmysleli, aby to tady pan poslanec Výborný nenavrhoval, protože to je takový váš mluvčí, který vždycky navrhuje tahleta omezení, vždycky mu rupnou nervy a je zlostný, je prostě zlostný, je to na něm vidět, a vždycky chce omezovat v tom, aby se mohli poslanci opozice nebo jiní poslanci demokraticky vyjádřit. Takže jsem vás chtěl požádat, abyste to nedělal ani vy, prostřednictvím paní předsedající, pane poslanče Výborný, protože já vím, že to máte určitě v plánu, a že by bylo dobré, abychom tu debatu nechali proběhnout, zvláště když my jsme v souladu s vůbec nejlepší parlamentní kulturou, na rozdíl od mnohých z vás, opravdu předem oznámili, o které dva zákony nám jde. Je to pandemický zákon a korespondenční volba, které jsou pro nás nepřijatelné, takže to víte, všichni se můžou připravit. Neděláme naschvály na rozdíl od vás, kteří nám neustále děláte naschvály, schválně nás neinformujete, schválně s nikým tady nejednáte, abychom neměli informace, abyste nás odstříhli od veškerých informací. To je vaše práce, to je váš způsob práce, ale my jsme tohle nikdy nedělali. I v minulém volebním období se mě řada z vás chodila ptát, jak to bude, protože jsem byl ve vedení Sněmovny, a já jsem vám vždycky všechno odpovídal, jak to bude. Tady jste za mnou chodili, spousta lidí, a vždycky jsem vám říkal: Jo, chystá se tohle, chystá se tohle, všechno, co se mohlo v rámci toho, co jsem měl jako pravomoc, nebo co jsem mohl, tak jsem chtěl, aby to tady fungovalo, abyste měli informace, aby ta práce tady byla kultivovaná, aby byla v rámci možností gentlemská a abychom tady mohli všichni zastupovat naše voliče. Já nevím, proč jste to přestali dělat. Já si to umím vysvětlit. Je to prostě opojení mocí, protože osm let jste nebyli ve vládě. Je to opojení mocí, ale bylo by dobré se nad sebou zamyslet, protože to prostě není dobře.

Takže jsem vás chtěl v této souvislosti vyzvat k tomu, abychom tady nastavili trošku jinou kulturu, abychom se přestali nálepkovat, protože úplný vrchol je, když tady říkali, tuším, že to byli Piráti, paní Richterová, že SPD není demokratická. Přitom my máme

jediného signatáře Charty 77 v celé Sněmovně a politického vězně, to tady opravdu Jaroslav Bašta nestačil kroutit hlavou, že si paní Richterová dovoluje, vůbec i (vzhledem) ke svým zkušenostem, se neadekvátně vyjadřovat o zástupcích, o lidech, které máme například v poslaneckém klubu. To prostě není normální! Takže tyhle urážky, tyhle trapné výkřiky – myslím, že je teď příležitost si to říct, protože dneska tady asi budeme déle.

Chtěl jsem vás požádat, zdali bychom při této příležitosti, protože je únor, máme tady před sebou skutečně tři a třičtvrtě roku, když tady budete celé volební období – a vy se samozřejmě budete držet zuby nehty, to chápu – tak by bylo dobré, protože v minulém volebním období jsme se naučili si sedat k jednomu stolu, já si na to pamatuji, vždyť to bylo nedávno, sedali jsme všichni pravidelně k jednomu stolu, a vzpomeňte, my jsme byli taky v opozici, ale váš opoziční blok, takzvaný demoblok, ta pětikoalice, kolikrát bylo sezváno jednání tady do vedlejší místnosti mimo grémium nad politickými věcmi a nad tím, jakým způsobem si tedy kdo představuje práci ve Sněmovně k nějakým zákonům. Těch setkání bylo mnoho, všichni to víte – ostatně i tady paní předsedkyně Pekarová na těch jednáních často byla, nebo téměř vždycky, ostatně jako všichni, co byli předsedové stran nebo klubů – a to se teď úplně zrušilo. Zrušilo se to kvůli aroganci moci. Zrušilo se demokratické respektování vzájemných hlasů a taky to pak v té Sněmovně vypadá, jak to vypadá, protože vy se všechno snažíte převálcovat na sílu, teď vám to nejde, tak brečíte a fňukáte v médiích. Lidé kolem mě vám dali přezdívkou ubrečená vláda, protože pořád brečíte, že vám něco neprochází. Otázkou je, co bylo mělo projít, když tady nic pro lidi není, to už jsem ale komentoval. Ale hlavně proč brečíte, když máte 107 poslanců? Pan Farský není, teď už tedy není opravdu, předtím nebyl, protože podváděl voliče a odjel do Ameriky, přestože jste o tom všichni věděli, a teď není a není ještě nikdo nový, takže 107. To není nějaké rýpnutí, to je fakt, že teď jenom 107, ale bude to zase 108, takže vy si tady můžete všechno prohlásit, ale to, že brečíte, že 20 poslanců SPD tady prosazuje náš politický program, protože náš volič nechce pandemický zákon – je to zcela legitimní – a nechce korespondenční volby. A teď vykřikujete a snažíte se nám omezit řečnickou dobu, úplně nedemokraticky a totalitně. To přece není vůbec demokratická politická kultura, a hlavně to není vůbec slušné chování z vaší strany, protože sami jste to samé dělali v minulém volebním období. Já jsem myslel, že jste féroví a že se měří všem v souladu s jednacím řádem, všem že se měří demokraticky stejně.

Takže jsem vás chtěl při této příležitosti vyzvat, abyste, a je to vždycky příležitost, nikdy není nic ztraceno, ale myslím, že je to výzva především na předsedkyni Sněmovny Markétu Pekarovou Adamovou – protože vy jste teď předsedkyně, nevím, jestli vaším prostřednictvím, protože mi připadá komické, když vás oslovuji vaším prostřednictvím – ale já nebudu říkat samozřejmě, jak je mým zvykem, vůbec nic neslušného, naopak, na rozdíl třeba od toho, jak tady mluvil třeba pan Kalousek, ale chtěl jsem jenom říct, že by bylo možná dobré se teď zamyslet při téhle příležitosti a trochu znormalizovat vztahy tady, a hlavně je potřeba respektovat, že všichni jsme tady zvoleni občany a hlas občanů má stejnou váhu. To si myslím, že je důležité začít tímhle respektováním, že všichni občané mají stejnou váhu, hlas občanů má stejnou váhu. Samozřejmě v okamžiku, kdy se tady tahle zásadní premisa nerespektuje, a pětikoalice říká, že některé hlasy voličů mají jinou váhu, tak jakákoliv diskuse je asi těžko možná, pochopitelně. To je přece úplně jasné. Každý hájí svého voliče a vidí svého voliče jako toho voliče, kterého se má zastávat a jehož hlas má být slyšet.

To samozřejmě je z mé strany vstřícně podaná ruka a teď je samozřejmě otázkou, jestli pětikoalice bude fňukat a brečet dál, anebo jestli si tady opravdu nějakým způsobem dokážeme sednout a pobavit se o tom, protože SPD chce prosazovat dobré zákony pro lidi. My chceme, aby lidé měli více peněz, bezpečí a spravedlnosti, nic víc nechceme. Program SPD je v jedné větě: Více peněz, bezpečí a spravedlnosti pro lidi. Když to shrnu do jedné

věty, tak je to tato věta. A chceme svobodnou a suverénní Českou republiku, když to ještě trošku rozvedu o další větu. Myslím, že by to těm vztahům tady všeobecně prospělo.

Pojďme dál, protože bych rád mluvil k programu. My tady určitě chceme taky navrhnout zákon "můj dům, můj hrad". Za nás to představí a navrhne jako bod pan poslanec Radek Koteň, protože opravdu ta situace je dneska velice neadekvátní, protože občané se bojí, že budou někým doma přepadeni, proto mají také dvojí zámky, například bezpečnostní zámek a alarmy, nebo dokonce i alarmy v autě a podobně, takže ten, kdo říká, že se nebojí, tak to je lež, to je pokrytectví, že se nebojí. Kdyby tady někdo z vás poslanců říkal, že ten zákon není potřeba, protože to by znamenalo, že nemáte zaplacené pojištění domácnosti proti vloupání, když je tedy tak všechno v pořádku, že nemáte bezpečnostní vložku v zámku a tak podobně. To přece není pravda. Takže náš zákon "můj dům, můj hrad" obsahuje to, že chceme posunout práva občanů na možnost nutné sebeobrany. To znamená, v kostce řečeno, a představí to ještě náš poslanec Radek Koteň a podrobně to zdůvodní důvodovou zprávou, protože při představování programu se má mluvit k věci, takže to zdůrazňuji, že je potřeba mluvit k věci.

Takže naši poslanci budou k věci mluvit. Proto samozřejmě důvodová zpráva je k věci. To doufám, že se na tom shodneme.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Možná byste mohl, pane předsedo, i vy hovořit k tomu, co chcete navrhnout, protože zatím jste navrhli jeden bod...

Poslanec Tomio Okamura: Tak já mám to přednostní právo, takže...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, máte, ale i vás se týká jednacím řád.

Poslanec Tomio Okamura: Já mám přednostní právo, a jestli si pamatujete, tak třeba i vy jste si brali, třeba se něco stalo ve světě, tak jste navrhli minutu ticha k tomu, právě v tomto okamžiku na úvod schůze jste navrhovali, přestože to vůbec nebylo k programu schůze a nic, a všichni jsme to umožnili, postavili jsme se a uctili jsme minutu ticha. Takže co se týče těch témat, délka není zmíněna vůbec už v jednacím řádu, že?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nicméně hovořit k věci ustanovuje § 59 odst. 4, i vás se týká i s přednostním právem a já bych vás k tomu chtěla vyzvat. Prosím tedy, hovořte k programu schůze.

Poslanec Tomio Okamura: Já mluvím. Jestli mi chcete vzít slovo, tak to řekněte hnedka, protože já bych rád tedy se dostal k návrhům bodů programu. Jestli mi chcete vzít slovo, tak mi vezměte slovo a začněte mě umlčovat.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nic takového nechci. Já vás jenom vyzývám dle jednacím řádu...

Poslanec Tomio Okamura: Dobře, tak v tom případě mě ale nepřerušujte, abychom dodržovali jednacím řád, protože přerušení řečníka má ale, paní předsedkyně, já už jsem to říkal paní Richterové, přesné parametry...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: To samozřejmě, a proto vás vyzývám, mluvte k věci.

Poslanec Tomio Okamura: V případě, že neporušuji jednací řád, tak mě nepřerušujte! Je to – myslím, že jednací řád hovoří v tomto jasně. Takže buď porušuji a vy můžete přerušit, anebo neporušuji, a sama jste teď řekla, že mně odebírat slovo nechcete. Takže teď nechápu, proč jsem tedy přerušován.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já vás poprvé upozorňuji...

Poslanec Tomio Okamura: Tak pojďme teď dál, ne? Pojďme dál.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Tak prosím. Hovořte k věci ale!

Poslanec Tomio Okamura: No, ale já prostě nebudu tady kývat na subjektivní výklad. Chci tady navrhnout program a nejsem v tom časově omezen. To není v jednacím řádu. A subjektivní posouzení – a znova bych vás rád požádal, vedení Sněmovny, abyste subjektivně neposuzovali, kdo mluví k věci, kdo ne, když tady se bude vysvětlovat například důvodová zpráva. To přece je k věci. Ale pojďme dál.

Takže "můj dům, můj hrad". To samozřejmě tady navrhne k programu, protože dneska je problém takový, že občané, když jsou doma přepadeni, se bojí dokonce se bránit, protože si nejsou jistí, zdali to bude přiměřená obrana, nebo ne. Viz teď přepadení manželů v loňském roce v noci na Plzeňsku na samotě, kdy je přepadl odsouzený vrah, který byl právě propuštěným recidivistou. A pán, chudák, protože legálně drženou zbraní ho zastřelil, toho člověka v noci – kdo se mu má co vloupat domů? – tak ještě v podstatě s tím má obrovské problémy a měl obrovské problémy, protože se tady měsíce posuzuje a posuzovalo se, zdali je to přiměřená obrana. Tak co tam ten člověk, co tam ten zloděj vlastně dělal, tenhle lupič? To se měl pán nechat zabít? To znamená, tohle je další návrh, který tady budeme chtít zařadit na program schůze, kdy chceme v principu, že když se někdo vloupá, překoná překážku, rozbije okno, vypáčí dveře, vykopne dveře a vloupá se k někomu, tak aby ten člověk, který je napaden a je tam doma, aby byl vždycky v právu. O to tady jde, takže to také budeme navrhopvat.

Dále tady máme návrh na to, abychom předřadili na program náš návrh zákona, týká se to autorských poplatků, protože my opravdu nejsme spokojeni s tím, a už jsme to navrhovali i předešlé vládě Andreje Babiše, ale ta to také nechtěla, že my chceme, aby se zrušila povinnost platit autorské poplatky, což je vlastně taková daň, pro drobné provozovny, pro živnostenské provozovny, pro které není hudba primárním výdělkem. To znamená, pro většinu provozoven není hudba primárním výdělkem, mají to tam jako podkres. Právě z tohoto důvodu my bychom rádi tento zákon předřadili, protože bychom rádi zrušili povinnost platit poplatky, to jsou ty OSA poplatky, pro živnostenské a další provozovny, pro provozovny, které to teď platit musí, abychom jim ulevili, abychom pomohli živnostníkům a pomohli malým podnikatelům. Navíc to nemá logiku, že tohle musí vůbec platit.

Dalším návrhem, který tady také představíme a budeme ho chtít zařadit na schůzi Poslanecké sněmovny, respektive on tady je samozřejmě jako bod, je to náš zákon, ale chceme ho předřadit, je mimochodem zestátnění exekutorů, protože to je obrovský problém. A mimochodem, i kvůli zdražování, které vláda Petra Fialy neřeší, tak co mám informace, další a další lidé se dostávají do problémů, potažmo exekucí, protože například když

zkrachovali prodejci energií, pochopitelně přišly různé velké zálohy a velké platby a ne všichni občané na to byli připraveni. Ta situace samozřejmě je problematická a my si myslíme, že by se měli exekutoři zestátnit, jako třeba je to v Německu. Takže to je určitě náš zásadní návrh – zestátnění exekutorů, abychom narovnali... Samozřejmě, dluhy se platit mají, to je pochopitelné, to nikdo nezpochybnuje, a systém musí být nastaven tak, aby to nezlikvidovalo ty občany tak, že potom jsou sanováni ze sociálních dávek. To se potom zase dostáváme trochu do jiné situace, kdy lidé, kterých se to vůbec netýká, to znamená občané, kteří třeba exekuce nemají, tak potom se podílejí ze svých daní na sanaci občanů, kteří mají tyto problémy kvůli tomu špatně nastavenému systému. Takže my chceme zestátnění exekutorů a chceme, aby se lidé měli šanci vracet z dluhových pastí zpátky do normálního života, chceme narovnat ty podmínky, aby se a) na jednu stranu dluhy vracely, na druhé straně aby dlužník nebyl tak zlikvidován, že potom to ve výsledku zatěžuje celý sociální systém, a vydělal jenom exekutor, potažmo advokát. A to samozřejmě není dobře nastavený systém.

Také budeme chtít zařadit náš zákon na takzvanou místní příslušnost exekutorů. Cizím slovem je to teritorialita exekutorů. Už jsem to tady prosazoval i v předminulém volebním období, protože to mimochodem platí, jestli mám správné informace, ve většině zemí Evropské unie, i na Slovensku. A hned, když to zavedli na Slovensku, a zkombinovali to ještě s ukončením lichvy, což je další náš návrh zákona, kdy chceme zastropovat úroky, roční úrokovou sazbu, RPSN – mimochodem, to také na Slovensku je a to mimochodem platí ve většině zemí EU – samozřejmě my chceme ukončit lichvu, a tím pádem, když nebudou lichvářské úroky – a v Čechách nic takového není a brání tomu právě tady lidé a poslanci, kteří jsou na straně exekutorsko-lichvářské, řekl bych, kliky – tak samozřejmě když jsou tady úroky úplně neadekvátní ve srovnání s jinými zeměmi v Evropě, logicky potom stoupá pravděpodobnost toho, že se lidé ocitají v dluhových pastech a v exekucích. Takže to, abychom ukončili lichvu a nastavili ten systém správně, by mělo být také snad zájmem nás všech, ale prostě tady ta vláda to nechce. Vy to prostě nechcete, vy nejste na straně občanů, jste na straně exekutorů a jste na straně lichvářů a to je potom samozřejmě problém. Takže to budeme chtít také.

Dále tady vidím, že budeme chtít zařadit zákon na zákaz islámského zahalování na veřejnosti. Je to zákon, který jsme opsali, a k tomu se přiznávám, z Rakouska a z Dánska, kde začal v poslední době platit, protože tam mají právě problémy a problémy je potřeba řešit, ne až přijde povodeň, to jenom hlupák staví hráz, až přijde povodeň, jenom hlupák si zaplatí cestovní pojištění, až když ho na zájezdu okradou. Takže to jsou takové ty argumenty, že se tady prý nic neděje, ale až se něco bude dít, tak bude pozdě. Takže my po vzoru demokratických vyspělých zemí bychom chtěli také předřadit náš zákon na zákaz islámského zahalování na veřejnosti a je tam všechno ošetřeno tak, aby se to samozřejmě netýkalo, když je to třeba sportovní utkání, je to nějaký kroj nebo ze zdravotních důvodů. To tam všechno je ošetřeno a je to konzultováno i tady s Parlamentním institutem, aby to bylo ošetřeno opravdu perfektně právě v souladu s legislativou, která je v západních zemích. Takže takové ty argumenty, co třeba potom šála přes ústa – to byl myslím argument, teď nevím, kdo to byl, myslím, že to byl někdo z Pirátů před lety – co se stane, když bude zima a někdo bude mít šálu přes ústa. To je takové plácání těch, co ten zákon si ani nedali práci přečíst. Přitom není nijak dlouhý, ten zákon. To je tam samozřejmě všechno ošetřeno, to jsou výjimky.

Co nás dále určitě zajímá a budeme chtít předřadit, je zákon o referendu. To je opravdu tristní, že přijetí zákona o referendu vypadlo z vládního prohlášení této vlády. Pravda, minulá vláda Andreje Babiše to tam měla, ale pak se na to v podstatě vykašlali a zákon hodili přes palubu. Byl to ten zákon SPD, který je tady opět vložen. Já bych tady chtěl upozornit rádoby demokratické poslance, kteří se tak sami sebe nazývají – mám na mysli poslance vládní pětikoalice, že jsme – jestli mám správné informace – poslední ze dvou zemí v Evropě, které

nemají zákon o referendu. Je to Česká republika a Kypr. Takže naopak ti, co se tady brání zákonu o referendu – což je celá tato pětikoalice, protože jste to dokonce odmítli dát i do vašeho vládního prohlášení – vy jste protidemokratičtí. Vy jste proti demokracii, proti zavádění demokracie, v České republice, protože standardem je mít zákon o referendu, standardem je program SPD, standardem je to, co tady demokraticky prosazuje SPD. A je opravdu směšné, když slyším řeči, že SPD je nedemokratické, protože prosazujeme zákon o referendu. No, to snad není vůbec možný, takhle lež na lež, tyhle lži. To je, jako když současný ministr školství pan Baxa opakovaně lhal v televizi – až jsme ho pak na to upozornili, náš poslanec Radek Rozvoral ho pak upozornil v televizním přenosu – schválně lhal a lhal, že SPD bylo součástí vládní koalice v minulém volebním období. On to prostě řekne na rovinu v médiích, přitom my jsme nikdy nehlasovali pro důvěru vládě, nikdy jsme nehlasovali pro rozpočet. Pouze když jsme hlasovali pro něco, tak to bylo přesně v souladu s naším programem, kde byl programový překryv. Ale to jsme tady vzájemně hlasovali i s pětikoalicí. Ano, zrušení superhrubé mzdy – my jsme to měli v programu a jsme rádi, že jsme ji zrušili, tak to jsme prohlašovali hlasy SPD, hnutí ANO a ODS. A dá se říct, že ODS byla součástí vládní koalice? To přece není pravda. Kdybych byl prolhaný jako pan Baxa, tak tady budu říkat, že ODS byla součástí vládní koalice, ale není to pravda, jako SPD nebyla součástí té vládní koalice. Ale hlasovali jsme striktně podle programu tam, kde ty zákony měly překryv, tak jsme byli pro, protože chceme zlepšení života pro občany České republiky. No a to, že – jak víte – strany vládní pětikoalice hlasovaly proti zvýšení důchodů – proti zvýšení důchodů od letošního roku. Vždyť to se hlasovalo loni v létě. Pro zvýšení důchodů, ano, hlasovalo SPD jako vždycky, takže i díky hlasům poslanců SPD se tady pokaždé zvyšovaly důchody, nejenom díky hlasům ANO, které nemělo tady většinu. Vždycky byly potřeba i hlasy SPD. To znamená, my se k tomu hlásíme – ale nebyli jsme ve vládní koalici, chceme lepší životy lidí. Ano, strany vládní koalice hlasovaly proti zvýšení důchodů, na to si přesně pamatujeme přece všichni loni v létě. Vy jste nechtěli zvýšit důchody, ale sami sobě – pak už jsme zjistili, komu chcete zvýšit, to už vidíme teď – sami sobě jste si zvýšili. Na to jste peníze měli, ale na potřebné lidi ne. Takže to už neříkejte. SPD bylo v opozici, ale my nepolitikaříme, v tom je ten rozdíl, že vy jako pětikoalice jste v minulém volebním období hlasovali proti jenom z toho důvodu, že to navrhl někdo, koho nemáte rádi, protože jste nemysleli na občany. Ale my jsme hlasovali vždycky v souladu – my se vždycky podíváme na náš program, nepolitikaříme a chceme, aby byly přijímány zákony i našimi hlasy, které jsou dobré pro občany, ať je navrhne kdokoliv. Ale vy politikaříte, takže vy zdržujete Českou republiku, vy zdržujete občany, vy zdržujete práci Sněmovny a to, aby lidé se měli lépe, protože problém je v tom, že vy řeknete: Když navrhuje ty zákony SPD, tak ne – ale sami je nenavrhuje. Takže to je samozřejmě problém a to je princip této věci. Takže zákon o referendu budeme chtít také zařadit a samozřejmě bychom byli rádi – a tady bych rád jenom upozornil poslance, kteří to nevědí: protože se jedná o ústavní zákon, tak u toho nejsou lhůty. Takže se nikdo z vládní koalice nemusí bát, že by potom, kdyby to náhodou prošlo prvním čtením, že by byl nějaký tlak. Tlak není žádný, protože u ústavního zákona není lhůta na projednání. Takže to může projít prvním čtením, což se přesně stalo minulém volebním období, a pak se to tady ale zaparkovalo na tři roky a nic už se s tím nedělo. Ale alespoň díky snaze a tlaku SPD poprvé v historii českého Parlamentu prošel zákon o referendu alespoň přes první čtení a zahájila se diskuse. Díky tlaku SPD se poprvé ocitl ve vládním prohlášení, byť pak se na to vláda tedy vykašlala, ale my jsme byli v opozici, my jsme nebyli součástí té vlády. Ale úspěch SPD ve volbách před čtyřmi roky alespoň přinutil minulou vládu k tomu, že to reflektovala tím, že to alespoň dala do vládního prohlášení, ale bohužel nic víc s tím nebylo. Takže my budeme samozřejmě pracovat dál. My chceme, aby tady byla demokracie, my nechceme omezování ústavních práv a svobod, jako to vláda chce udělat s pandemickým zákonem, vy, vládní poslanci. My chceme naopak referendum.

A chceme taky – a už se dostávám k dalšímu bodu – budeme chtít zařadit na program schůze také zákon – je to náš zákon – na přímou volbu a odvolatelnost politiků. Konkrétně navrhuje v první fázi přímou volbu a odvolatelnost starostů a hejtmanů, aby se nemuseli poslanci tady bát. My se nebojíme, ale vy se bojíte. Proto to tam schválně dáváme nejdřív na hejtmany a na starosty – což je už v mnoha zemích Evropy – abychom zvýšili přímou odpovědnost politiků vůči občanům a zároveň také, abychom více zapojili občany do věcí veřejných, protože samozřejmě čím více budou mít občane pocit, že se můžou podílet na správě věcí veřejných, tím mimochodem stoupne i volební účast. Já myslím, že by to bylo dobře, že by to prospělo demokracii v České republice. Takže to navrhuje také a schválně u toho zákona na přímou volbu a odvolatelnost politiků záměrně navrhuje prováděcí zákon. To tady byl argument minulé volební období: kde je prováděcí zákon? No jo, ale na prováděcím zákonu už bychom se sekli definitivně, protože tam samozřejmě už by shoda asi těžko byla v rámci prvního čtení, že by to bylo v tom balíčku. Takže my navrhuje jenom tu ústavní změnu s tím, že kdyby to tady jednou prošlo, tak na prováděcím zákonu bychom měli pracovat společně, aby to byl nějaký kompromis.

Nevím, proč se tady všichni politici kromě SPD bojí odvolatelnosti politiků. Dokonce jsem četl někde směšný argument: Vždyť Okamuru by odvolali jako prvního. No tak to přijmeme, přijmeme ten zákon a uvidíme. To jsou úplně směšné argumenty. Vždyť vy se bojíte, aby ten zákon tady prošel, aby tady byla přímá volba a odvolatelnost politiků, a plácáte tady nesmysly. To je úplně neuvěřitelné. Tak to nejdřív přijmeme a pak uvidíme, kdo koho bude odvolávat. Navíc to odvolání je jenom k přímé volbě, takže by to šlo aplikovat jenom na Senát a na prezidenta. Což já jsem pro to, aby i u prezidentské volby byla zakotvena odvolatelnost, ale to je úplně nehledě na osobu, kdo je prezidentem, protože u přímé demokracie by prostě měl být institut odvolatelnosti. Ale ono je to v podstatě místní referendum, když je to na úrovni senátorů, bych řekl, takže to není nic komplikovaného, v podstatě by to zase odpovídalo nějakému sesbírání podpisů a vyvolání nové volby, kde by se pochopitelně mohl zúčastnit i ten, proti komu je petice na odvolání, protože by tam stejně nikdo jiný anebo lepší třeba ani nebyl. Ale to už by rozhodli občané. Takže ta přímá volba a odvolatelnost politiků je pro nás principiální. Já jsem si tady asi jako jeden z mála z vás přímou volbou prošel, protože jsem byl zvolen senátorem, vyhrál jsem první i druhé kolo nad tehdejší hejtmanem Zlínského kraje, který do té doby tuším neprohrál volby. Takže já jsem si už prošel přímou volbou, zvítězil jsem v obou kolech a mně to problém nedělá, já už jsem v přímé volbě vyhrál. Myslím, že je to příjemný pocit a že je tak správné, když občané mohli přímo rozhodnout o tom, koho chtějí, aby je zastupoval. Takže já s tím zkušenosti mám, ne že nemám, a s tím systémem také problém nemám, protože jsem se sám už přímé volby účastnil, a úspěšně. Takže rozhodně takové ty řečičky, že by někdo měl být odvolán – bylo by dobré si nejdříve vyzkoušet přímou volbu a potom si myslím, že by se ty názory snad mohly i možná posunout.

Takže tady jsem tak plus minus shrnul – tedy zdaleka ne vše, ale shrnul jsem, co ohledně změny programu schůze by tady SPD postupně dneska představilo, protože vy nám tady odmítáte opoziční okénko. A hlavně, vy odmítáte tady jakékoliv zákony, které prospějou lidem. Znova říkám, sami jste žádný tady nenavrhli na program a odmítáte zákony jiných, SPD, a přitom občané platí drahé složenky a občané opravdu nemají čas. Mně připadá, že spíš už jenom mnohé naše občany zdržujete právě tím, dokonce se teď hádáte vzájemně, pořád čtu v médiích, že se hádají vždycky politici té vaší pětikoalice, takže to taky nepřispívá k ničemu dobrému.

A teď pojďme tedy k mým konkrétním návrhům, k bodům programu, které navrhuje já, protože jeden už jsem navrhl, to se týkalo aktuálních problémů – nebo aktuálních, oni jsou dlouhodobé, ale těch problémů v lokalitách s nepřizpůsobivými, což nejsou jenom ta města

a obce, o kterých jsem hovořil, ale je to i třeba Přerov v Olomouckém kraji a tak dále a tak dále.

Tedy bych přešel tedy k druhému bodu, který bych navrhl, protože spoustu dalších bodů nechám na našich poslancích našeho poslaneckého klubu SPD. Za prvé si myslím, že bychom měli projednat, respektive za druhé, to už je druhý bod, jako druhý bod, a já vám potom řeknu, paní předsedající, jak se ten bod bude jmenovat, ale měli bychom projednat to, že ministr zdravotnictví Vlastimil Válek vyhrožuje nouzovým stavem jménem vaší vlády, takže já to uvedu, ten bod. Dneska, v současné době, se vše rozvolňuje. Ano, to je správně, po tom SPD volá – vracejme se do normálního života, rozvolňujme. Ale ministr zdravotnictví Vlastimil Válek z TOP 09 stále vyhrožuje nouzovým stavem. Navíc minulý týden oznámil, že je na první čtvrtletí objednáno 370 000 a na druhé čtvrtletí 450 000 očkovacích dávek Novavax, přičemž o očkování již není u veřejnosti dlouhodobě zájem. Očkování se v podstatě zastavilo, když například v sobotu bylo podáno pouhých 2 744 vakcín. Takže očkování se zastavilo, zájem občanů o očkování není. Všichni asi víte, že SPD prosazovalo vždycky a prosazuje dobrovolné covid očkování – mluvím o očkování na covid – a zatímco se tady podává, občané se nechali naočkovat 2 744 vakcín, tak do toho pan ministr Válek – a tento stav opravdu mohl predikovat, ten vývoj, to přece bylo jasné každému, takže ani ta výmluva, že když objednával, nevěděl, tak to svědčí už o úplné nekompetentnosti, ministr Válek je nekompetentní a podle našeho názoru by měl podat demisi nebo být odvolán z funkce. Ale není to odpovědnost jenom pana ministra Válka z TOP 09, je to odpovědnost premiéra Petra Fialy, protože ten může dát návrh na odvolání, takže to nezužujeme jenom na TOP 09, to je odpovědnost ODS samozřejmě, které má premiéra. A teď v podstatě došlo k situaci, že ministr – potažmo ale mluvíme o celé vládě, protože o tom všichni tam vědí – objednali dohromady 820 000 vakcín, 820 000 vakcín na první polovinu roku, ale přitom se denně očkuje pouze 2 744 lidí. Dobře, byla to sobota, ale já myslím, že je to jasné číslo. Navíc ale, pozor, se ve skladech aktuálně nachází dalších 1,5 milionu dávek vakcín, kterým se blíží expirace a které na nové případné mutace koronaviru nejsou vhodné. No, podle vyjádření ministra zdravotnictví Vlastimila Válka z TOP 09 Ministerstvo zdravotnictví zvažuje, že tyto vakcíny někomu darují.

Tady bych se u toho krátce zastavil. Takže ještě jednou – aby bylo jasné, ještě jednou, ne že tady budu opakovat to stejné, jenom abych to trošku rozebral, protože to není jen tak – tady mluvíme o obrovských státních finančních prostředcích, takže všichni tady víme, že klesá zájem o očkování. Ministerstvo, které má tisíc úředníků v uvozovkách, by mělo mít analýzy vývoje, predikci vývoje, což je úplně jasné, to by měl každý amatér, ale od profesionálů to očekáváme, a v situaci, kdy se lidé už neočkují, a chápu to, chápu to, vláda objednala tři čtvrtě milionu vakcín, a navíc ve skladě se ještě nachází aktuálně 1,5 milionu dávek. Přes dva miliony vakcín! Já si myslím, že opravdu je to na vyvození osobní odpovědnosti, že rozpočet nemá peníze na jednu stranu, a to, že vláda, potažmo ministr zdravotnictví, neumí spočítat, neumí ani udělat základní predikci a vyhodí v podstatě peníze z okna s tím, že tady doslova, protože sám ministr říká, že zvažuje, že ty vakcíny se někomu darují – to znamená do zahraničí, že jo, bych tedy očekával, tak to většinou bývá v těchto případech – tak v podstatě vyhodily se veřejné prostředky z okna, obrovské miliony, jenom proto, že ministerstvo vede nekompetentní člověk, který se nevyzná, není to evidentně manažer. Hnutí SPD pochopitelně považuje tento způsob uvažování ministra Válka za zcela nelogický a nehospodárný. Tímto způsobem dochází k plýtvání finančních prostředků a Ministerstvo zdravotnictví řízené Vlastimilem Válkem z TOP 09 v tomto případě nekoná s péčí řádného hospodáře, jak vyžaduje zákon, a ministr Válek by měl tedy podat demisi nebo být odvolán z funkce. Já bych se vůbec nedivil, kdyby na pana ministra padlo nějaké trestní oznámení v tomto smyslu, protože někdo za to musí nést hmotnou odpovědnost. Hnutí SPD tady celou dobu prosazuje – a marně – přímou hmotnou odpovědnost ministrů, protože přece

není možné, že někdo kvůli své neschopnosti a nekompetentnosti vyhodí veřejné peníze z okna a nic se neděje, není za to žádná zodpovědnost. Vždyť v privátní firmě za to hrozí vězení! Já jsem v podstatě celý život jednatelem v nadnárodní japonské cestovní kanceláři a já tohleto udělat, byť náznakem, i s drobnou částkou, tak si to musím zaplatit sám. To je takzvaná povinnost hospodařit s péčí řádného hospodáře a porušení této povinnosti je trestný čin. To je trestný čin! A ručí se tam osobním majetkem.

A tady politici – SPD to prosazuje, aby měli politici hmotnou odpovědnost, ti v exekutivě, pochopitelně, to je jasné – tak vy se tomu bráníte, ale kdo si to tedy zaplatí, tohleto, co tady předvedl Vlastimil Válek z TOP 09 a vláda Petra Fialy? Kdo si zaplatí to, že to takhle špatně spočítali, a není pravda, že to nemohli vědět, protože ty rozdíly jsou tady tak obrovské. Za den se podá 2 744 vakcín a do toho se objednává tři čtvrtě milionu vakcín a milion a půl je na skladě. To je prostě neomluvitelné. Jo, kdyby ten rozdíl byl třeba – nechci to tady teď říkat, jo, protože nejsem teď samozřejmě... ale řeknu to čistě laicky, jo – kdyby byl rozdíl, dobře, místo pěti knedlíků jsem objednal šest, jo, nebo místo deseti jedenáct, ale tady je to neskutečný rozdíl, to je úplně v řádech ten rozdíl. A kdo to zaplatí? Kdo si to zaplatí? No tak jasné, pro vás je normální ve vládě, že si to zaplatí občan. Pak nebude sice na invalidy, na důchodce, na pracující rodiny s dětmi, na živnostníky a podobně, na to, aby se mohla rozšířit třeba paušální daň pro živnostníky. Vždycky říkáte, že nejsou peníze, ale tam, kde ty peníze leží v podstatě k sebrání na ulici v dobrém slova smyslu, to znamená, aby se řádně hospodařilo s veřejnými zakázkami, tak to nejste schopní vůbec zajistit. A to si myslím, že je opravdu problém.

Takže já opravdu tohleto vůbec nechápu, jak můžete dál držet u funkce ministra Válka, který takovýmto flagrantním způsobem... u něj na ministerstvu tohle funguje. Jo, kdyby třeba řekl: Zdědil jsem to po minulém ministrovi, upozorňuji na to, jsem proti, budu to rušit. Ne, ne, ne, takhle to ale přece není. To znamená, tady je to opravdu problém. Takže buď je diletant, nebo to dělá záměrně a je tam nějaká domluva s nějakými farmaceutickými firmami. No, vždyť je to jedno nebo druhé, vždyť to prostě není jinak, že jo. Tak já nevím, buď je to záměrně, anebo se v tom nevyzná, nebo nemá přehled, ale tak jako tak je to špatně. Tak jako tak výsledkem by měla být demise a výměna ministra. To je přece úplně – v privátní firmě už by takového člověka odváděla v podstatě policie, protože to by bylo jasné porušení péče řádného hospodáře, a minimálně by takového člověka začali již vyšetřovat, co za tím je. To je přece úplně jasné. Takže tohleto je potřeba opravdu tady probrat.

To znamená – mimochodem, když ještě dodám, tak dále vláda na jednu stranu slibuje úplné rozvolnění od 1. března, ale na druhou stranu podle vládních opatření by měly zůstat povinné nasazené respirátory v uzavřených prostorách, a nadále může být pouze šest osob u jednoho stolu v restauraci, pokud se nejedná o rodinné příslušníky. Konec – no, a to ani, to už tady mám jenom poznámku, zase ty zmatky nad zmatky. Vláda slibovala, tady ta nová, že žádné zmatky nebudou. A jenom když si vzpomenete, že konec povinnosti prokazovat se v restauracích potvrzením o očkování proti covid-19 nebo prodělaným onemocněním měl být původně od 9. února a nakonec se vláda na poslední chvíli rozhodla, že to bude až od 10. února. Zase tím způsobila škody a zmatky v těch restauracích, které už se chystaly. A to si prostě vláda vůbec neuvědomuje, že si třeba nějaká restaurace už nakoupila zboží navíc, protože očekávala, že přijde víc lidí, a najednou bum. Ale to zboží má datum trvanlivosti, protože jsou to potraviny, a nic. Najednou bum, vláda šmahem to změní o den, zase způsobí škody slušným pracujícím lidem. Nikoho to nezajímá. A kompenzace pochopitelně nepředstavili. To tady je dlouhodobou kritikou, že nic. A já si myslím, že to určitě zmíní i někdo ještě další, protože o tom se hodně mluví, a podnikatelé a firmy a slušní pracující lidé si na tohleto stěžují, na to, že vláda nic v tomhle nedělá. To je Ministerstvo průmyslu.

Takže já bych tady jako první bod, pardon, jako druhý bod dnešní schůze navrhl bod Diskuse o nekompetentním ministrovi zdravotnictví Válkovi, který by měl – takhle, takto to zkrátíme: Diskuse o nekompetentním ministrovi zdravotnictví Válkovi. Takže já bych vás poprosil, takhle bych to formuloval, paní místopředsedkyně, Diskuse o nekompetentním ministrovi zdravotnictví Válkovi. Takže to mám tedy ten druhý bod, který tady navrhujeme.

Potom bych přešel k dalšímu bodu, který bych tady rád navrhl.

A to ještě bych chtěl dodat k tomu předešlému bodu, ale to už jsem tady naznačoval, že vládní pětikoalice vyhrožuje nouzovým stavem, přitom ho sama před volbami odmítala. To je potřeba tady zdůraznit, že sama vládní pětikoalice před volbami, mám to tady v poznámkách, tvrdila, ano, koalice SPOLU, což je ODS, KDU-ČSL, TOP 09 a Pirátů a STAN, před volbami tvrdila, že již žádný nouzový stav v souvislosti s onemocněním covid-19 vyhlášovat nehodlají, budou vše řešit jinak a jejich opatření budou předvídatelná, jasná a srozumitelná. Ale opak je pravdou. Vy jste tady tvrdili před volbami, zase jste obelhali voliče, že v souvislosti s onemocněním covid-19 vyhlášovat žádný nouzový stav nehodláte, a teď tady vláda Petra Fialy tvrdí, že chcete vyhlásit nouzový stav, pakliže nebude přijat pandemický zákon. Já nevím, jestli si nevidíte ani na špičku nosu? Možná kdybyste ho měli dlouhý jako Pinocchio, tak byste si tam viděli, to by vám možná – to by odpovídalo. Ale prostě vy takhle tady naslibujete a potom uděláte úplný opak. Ministr Vlastimil Válek za souhlasu premiéra Petra Fialy oznámil, že pokud nebude pandemický zákon schválen, bude po vládě vyžadovat vyhlášení nouzového stavu od 1. března. Takže nepotřebný pandemický zákon, protože nic vám tady nebrání, abyste předložili novelu zákona o ochraně veřejného zdraví a krizového zákona, tady není potřeba překlápět nouzový stav do běžného zákona, abyste pod rouškou nového zákona, ve skutečnosti je to přejmenovaný nouzový stav, abyste omezovali další práva a svobody občanů, které jsou přitom garantovány ústavou. To je prostě nepřijatelné, už jsem tady o tom hovořil a ještě o tom hovořit budeme, až budeme projednávat dneska – nebo na této schůzi – tu vratku ze Senátu. Takže tohleto je úplně také nepřijatelné a je to další důvod pro to, že chceme zařadit ten bod, diskusi nad tím, že ministr Vlastimil Válek je nekompetentní. Ale tady samozřejmě z toho vyplývá, z toho tvrzení před volbami, že je nekompetentní, nebo že je obelhala celá ta pětikoalice, pochopitelně, abychom zase to neříkali jenom o ministru Vlastimilu Válkovi. Ale tady samozřejmě to tvrdili všichni a teď to tady porušujete celá vaše vládní pětikoalice. Samozřejmě my máme problémy s tím, co se týče té nekompetentnosti, je to také kolem dění ohledně pandemického zákona, protože my jsme tady přece poukazovali na to, že pandemický zákon jste protiústavně protlačili ve stavu legislativní nouze a že tam například omezujete právo na podnikání, což je v ústavě a ústavou garantované právo. Ve finále potvrdili názor SPD vaši vlastní senátoři v Senátu, kteří vám ho zamítli. Ta nekompetentnost je tady jasně potvrzena, protože váš ministr Vlastimil Válek z TOP 09 navrhuje zákon, který odmítli už i sami vládní senátoři, kteří tam hovořili o tom, že je ten zákon protiprávní. Dokonce o tom hovořili i koaliční senátoři, nebo to já tady říkám, že o tom hovořili koaliční senátoři, proto to také neprošlo hlasy koaličních senátorů. Takže to, že se tady zdržujeme ve Sněmovně legislativními zmetky, které tady předkládá vláda na úkor práce pro občany, tak to je samozřejmě plně odpovědnost vaší vlády, že vy tím, že předkládáte legislativní protiprávní zmetky, nás tady právě zdržujete ve Sněmovně a zdržujete občany. To je problém.

Takže to, že navrhuji tady ten bod projednání nekompetentnosti pana ministra Vlastimila Válka – vidíte, že těch důvodů pro to, abychom to tady zařadili a projednali je samozřejmě celá řada, a jak tak zaznamenávám reakce občanů, mám takový dojem, že bych si troufl tvrdit, že i většina občanů nesouhlasí s tím, aby byl ve funkci pan ministr zdravotnictví Vlastimil Válek. Takže teď tady máme v podstatě díky tomuhletomu, díky této nekompetentnosti tady máme legislativní zmetek, který omezuje základní svobody občanů,

a já si myslím, že je potřeba naopak tento zákon zrušit nebo stáhnout. (Ministr Válek usedl do vládní lavice.) Zrovna tady přišel pan ministr zdravotnictví Vlastimil Válek, takže my bychom opravdu, pane ministře, uvítali, kdybyste pandemický zákon stáhli, a tím bychom to ukončili, celou tu ostudnou anabázi, kdy už vás, vás jako vládní koalici, nepodpořili ani vaši vládní senátoři. Takže to by bylo ideální, ale mám takový dojem, že to bude přesně naopak, protože současná vláda Petra Fialy chce i nadále stále utahovat šrouby prosazováním tohoto zákona, přestože se ruší karanténa, čísla nakažených dlouhodobě klesají a nemocnice nejsou přetíženy covidovými pacienty.

Jsme přesvědčeni – my v SPD – že je potřeba epidemii řešit podle zákona na ochranu veřejného zdraví a krizového zákona. Samozřejmě je potřeba zrušit pandemický zákon, zrušit všechna plošná opatření proti covidu a vrátit se do normálního života. Já myslím, že už to stačilo. A znovu zdůrazňuji vládě – my jsme v opozici, bohužel, ale proto zdůrazňuji vládě, aby přestala být opojená mocí a chutí ovládat ústavní práva a svobody občanů a už toho nechala. Zrušte pandemický zákon, stáhněte ho, přirozeně – 28. února skončí platnost toho dosavadního.

Tady bychom jenom zdůraznil, že poslanecký klub SPD byl jediným poslaneckým klubem, který tady před rokem hlasoval proti i stávajícímu pandemickému zákonu. Čas nám dal za pravdu, protože na základě opatření, která se vyhlášovala na základě pandemického zákona, je tady více než třicet rozsudků soudu, které ta opatření ruší jako protiprávní. A zase – nic se neděje. Nic se neděje! Tohle se stát občanovi, tak bude neskutečným způsobem perzekvován ze strany státu, ale politici, když porušují zákony, tak se tady neděje vůbec nic. To je prostě šílený stav!

Teď bych tedy přešel k dalšímu bodu, který bych chtěl navrhnout, a je to situace kolem zdražování. Já bych navrhl bod s názvem – teď bych, paní místopředsedkyně, řekl ten bod, abyste nemusela být celou dobu ve střehu – bod bych nazval: Vláda odmítá řešit zdražování. Pardon, já bych to upřesnil: Fialova vláda odmítá řešit zdražování. Fialova vláda odmítá řešit zdražování, to bude návrh dalšího bodu. A teď bych to zdůvodnil. A prosím, teď bych chtěl, aby to bylo v tom pořadí od bodu číslo 1 postupně, jak o tom tady hovořím.

Takže jak víme, na tento týden byla svolána mimořádná schůze Sněmovny, aby se projednala pomoc lidem zasaženým rostoucími cenami energií, a podpora podnikatelským subjektům v souvislosti s výskytem koronaviru. Za SPD musím říci, že SPD požaduje – dlouhodobě vás k tomu vyzýváme a už máme čtyři měsíce po volbách – aby vláda Petra Fialy zlevnila lidem elektřinu, energie, pohonné hmoty a potraviny po vzoru Polska a Maďarska. My vás prostě žádáme – žádáme vládu Petra Fialy, je to koalice ODS, STAN, Pirátů, KDU-ČSL a TOP-09, abyste přestali pracovat jenom sami pro sebe, protože sami sobě už jste si přidali peníze i trafiky – to všichni vědí, tady občané, a ještě se o tom bude mluvit i v rámci rozpočtu – tak vás chci požádat opravdu důrazně, žádám vás důrazně a opakovaně, abyste začali konečně pracovat pro lidi, něco dělat pro občany České republiky, protože zatímco polská vláda a maďarská vláda dělá konkrétní kroky a ze všech sil pracují pro své občany, tak vláda Petra Fialy, pětikoalice, nedělá vůbec nic pro to, aby občanům pomohla vyřešit zdražování, doslova nic. Nic, protože ta jedna věc, co jste tady udělali a co premiér tady papouškuje pořád dokola v televizi, to je úplně k smíchu – to jsou ty doplatky na bydlení. To snad nemyslí vážně! Ale u toho se ještě samozřejmě zastavím, protože je neskutečné, že je tady takhle slabá vláda s takhle slabým premiérem, který si snad představuje za řešení zdražování to, že přidá doplatky na bydlení úzkému okruhu lidí. K tomu se ale ještě dostanu.

Takže Fialova vláda, koalice SPOLU, což je ODS, KDU-ČSL, TOP-09, Pirátů a STAN, se k řešení zdražování staví dlouhodobě zády. Nepředstavili jste žádný plán opatření, do slova a do písmene nepředstavili jste žádný plán opatření proti inflaci, rostoucím cenám energií a potravin. A teď si to postavme do přímého srovnání s tím, jak postupují vlastenecké vlády.

SPD je taky vlastenecká strana. Vlastenecké vlády... (Ozývá se kdosi zprava mimo mikrofon.) Já bych možná jen poprosil, protože pan Michálek z Pirátů neumí jednat řád a vykřikuje tady na mě z lavice, protože je na nervy, protože jim klesají preference, mají už teď 5,3, jsem viděl, tak je zoufalej. (Šum i smích, ozývá se potlesk kohosi z SPD.) Tak já bych vás chtěl jenom poprosit, paní místopředsedkyně, v souladu s jednacím řádem, poslanec má mluvit na mikrofon, jestli se nemýlím.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, je to pravda. Pane poslanče, prosím, nepokřikujte na svého kolegu.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji, takže jsem rád. Doufám, že se pan Michálek z Pirátů bude už chovat slušně, protože já nejsem nějaký hej počkej, aby na mě tady pokřikoval. To si pokřikujte mezi Pirátama. Vy se tam hádáte, osočujete se a rozpadáte se, takže to je trošku něco jiného. No, vy jste tady čtyři, tak vy na sebe třeba i dokřičíte, to je pravda, se uslyšíte. Takže...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pánové, promiňte. Prosím, jednak oslovujeme poslance prostřednictvím předsedající, a ostatní kolegy prosím, aby nepokřikovali na řečníka. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji. Takže pojďme do toho přímého srovnání. Vlády Maďarska a Polska, které jsou taky vlastenecké, stejně jako SPD je vlasteneckou stranou, byly schopné nalézt včas účinnou pomoc. Polská vláda od 1. února na půl roku zavedla nulovou daňovou sazbu DPH pro základní potraviny. Nulovou daňovou sazbu mají také navíc od února do července i umělá hnojiva, jejichž cena má také přímý vliv na ceny potravin. V Maďarsku byly dočasně zmrazeny úrokové sazby u hypoték a byly stanoveny stropy cen pohonných hmot a ceny některých základních potravin. To je podle SPD cesta, jak okamžitě pomoci občanům – to je ta okamžitá pomoc občanům, aby nemuseli nakupovat v Polsku. A co dělá vláda Petra Fialy, pětikoalice, pro české občany ohledně zdražování? Doslova nic, nula, nula! Vy neděláte vůbec nic, abyste vyřešili zdražování, nic. Takže dokonce i vlády v rámci V4 ve středoevropském regionu, které mají podobnou historii jako my a podobnou životní úroveň, jako je v České republice – tak podívejte se, jak bojuje za své občany maďarská a polská vláda. Ale vláda pětikoalice Petra Fialy nedělá vůbec nic. Nula, nic, nic a nic. Je to prostě na demisi, protože vy máte říct, že nemáte řešení. Vy obtěžujete občany tím, že je zdržujete. Lidé musí platit složenky každý měsíc. Oni nemají čas čekat, až se proberete. Já vás chci požádat, abyste konečně vyřešili zdražování.

Dneska jediné, co děláte – proto tady navrhuji ten bod na program schůze – jediné, co děláte, je, že jste poštváli celníky proti občanům, kteří si šli nakupovat levně do Polska. Celníci za to nemůžou – celníci za to vůbec nemůžou, protože jim to nakázal ministr financí Stanjura, místopředseda ODS, ten jim to nakázal, aby vaše vláda šikanovala slušné pracující české občany za to, že si jdou levněji nakoupit do Polska, protože polská vláda vlastenecká se stará o polské občany, zlevnila tam základní potraviny a i pohonné hmoty tam jsou levnější, podle mých informací.

A vy, místo aby česká vláda téhle pětikoalice – lidé tomu přezdívali slepenec – tak místo abyste pracovali pro občany a taky navrhli nějaká konkrétní řešení, tak vy jste si tady navrhli – to se tady bude ještě tento týden projednávat – sami sobě 70 milionů navíc na aparát a servis pro nově vytvořená tři místa nepotřebných ministrů –protože doteď ti ministři nebyli potřeba. To jste vytvořili navíc, protože je vás místo patnácti osmnáct. Proto tady sedíte

dokonce ve dvou řadách ve Sněmovně, protože se ministři už nevejdou do té jedné historické lavice. To znamená, skutečně je to velký problém. Takže vy ještě navíc trestáte a šikanujete české občany, kteří si jdou nakoupit do Polska, místo abyste sami navrhli řešení a zlevnili základní životní potřeby v České republice. To je neuvěřitelné.

Když to shrnu, tak vy trestáte české občany a šikanujete za to, že si chtějí levně nakoupit v Polsku, sami nenavrhujete alternativu a ještě tady tlačíte pandemický zákon, kterým chcete od 1. března ještě omezit další práva a svobody občanů. Je to normální? Je normální tahle vláda? To je přece úplně děsivá vláda, šílená! To je úplně neuvěřitelné, tohleto. Znova říkám, to je na demisi této vlády. Vy byste měli férově přiznat, že nejste schopni vyřešit zdražování. Vy byste měli říct: Ano, my to nedokážeme vyřešit. Přiznejte to! A já už vás k tomu vyzývám i teď, protože tady zase budeme stát za měsíc, za dva a zase to bude stejné, protože vy to nechcete řešit. Pro vás to není prioritou, vyřešit zdražování v České republice a ulevit českým občanům. Pro vás je prioritou, ano, pro vás je prioritou, jak jsem říkal, omezit ústavní práva a svobody občanů pandemickým zákonem, prosadit si korespondenční volbu, protože se bojíte neúspěchu ve volbách, klesají vám preference, tak chcete změnit volební pravidla v České republice, aby byly umožněné podvody a manipulace. A potom soutěž o národního ptáka, už jsem to říkal, a potom ovládnutí České televize a Českého rozhlasu tím, že tam vyměníte celou radu. To jsou vaše priority. A taky výměna ve vedení Českých drah, to jsme viděli, a další. Tím se zabýváte opravdu naplno, aby různí političtí exponenti a kamarádi vašich politických exponentů pokud možno co nejvíce zakořenili ve státní správě na těch lukrativních trafikách. A logicky, den má 24 hodin, takže na občany už vám čas logicky nezbývá.

Ale znovu říkám, to je špatná vláda v tom případě, to je špatná vláda. Být to normálně, tak normální vláda by měla odložit korespondenční hlasování nebo zavádění korespondenčních voleb až na někdy, až dořešíte třeba zdražování, protože to není prioritou – my budeme stejně proti, samozřejmě, protože my tyhle manipulace a podvody tady nepodporujeme. Měli byste odložit nějakou soutěž a veškeré vládní síly byste měli vrhnout na vyřešení zdražování. Ale vy to neděláte, vy to nechcete ani udělat. To je problém. Krátce řečeno, slušní a pracovití občané za vaší vlády, za vlády Petra Fialy, musí kvůli vaší vládě platit čím dál více, ale na druhou stranu nepřizpůsobiví i nadále dostávají neadresné sociální dávky téměř na všechno. To SPD odmítá.

A co se týče toho zdražování, tady premiér Petr Fiala pořád dokola opakuje, co jste udělali pro lidi ohledně zdražování. Já nevím, dělá z občanů hlupáky? Asi jo. Vždyť přece všichni občané vidí, přes 90 % občanů vidí, že přece žádnou podporu ze strany státu nedostalo. Nevím, o čem mluví! Přece vy jste tím záměrem, že jste malinko rozšířili možnost doplatku na bydlení, to se týká cca 5 % domácností v České republice, a ještě z těch 5 % značná část, tuším, že dokonce drtivá většina, si vůbec o žádnou podporu nezažádala, protože když se podívali na tu vaši kalkulačku na internet a vyšlo jim, že mají dostat dvě stovky nebo stovku, nebo něco podobného, a pak zjistili, že je k tomu 16stránkový formulář, nebo takhle to nějak je, tak samozřejmě rezignovali, protože za tu stovku dvě jim to ani nestálo.

To znamená, vy jste normálně úplně marní, tahle vláda. To znamená, premiér Fiala říká, že jste něco udělali proti zdražování, přitom se to vůbec nedotýká 95 % občanů České republiky, přestože se zdražuje úplně všem. Dělá z lidí blbce, doslova, přitom lidé na svých peněženkách vidí a na svých domácnostech, že přece žádnou podporu nedostali. To vidí, každý z těch domácností to vidí, protože se to skutečně týká cca 5 %. A jak jsem říkal, z nich si značná část vůbec ani nezažádala, protože to nemá smysl, jak je nastavená ta pomoc. Ale pozor, zvýšili jste dávky nepřizpůsobivým, což je tedy šílené. To znamená, vaše pomoc spočívá – pomoc v uvozovkách – že nejenom že drtivá většina lidí nedostane vůbec nic, téměř 100 %, 95 %, vlastně reálně ještě více, jak jsem tady teď vysvětlil, nedostane nic, ale ještě

navíc ze svých drahých složenek zaplatí další dávky nepřizpůsobivým. No to je tedy opravdu otřesná vláda. To je opravdu otřes. To je neuvěřitelné.

Já se hlavně dívím, a už jsem to tady říkal minule, poslancům za hnutí STAN, kteří jsou mnozí z nich starosty malých obcí, že vůbec takhle na takovéhle věci můžou kývat a prosazovat. To přece není možné. Já vím, že vy máte vysoké platy, takže je vám zdražování energií jedno, ale občanům to fakt jedno není. Vy byste měli tady podpořit zařazení bodu SPD, abychom aspoň diskutovali, aby se aspoň vaši voliči dozvěděli, co vláda chystá ohledně zdražování, protože fakt tady není nic, žádný výsledek tady není, a občané to vědí. Takže toto je můj další návrh bodu. Pojďme dál.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pardon, pane předsedo, velmi se omlouvám. Ten bod zní?

Poslanec Tomio Okamura: Vláda Petra Fialy odmítá řešit zdražování.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, ten už jste navrhl. To je pořád ten samý.

Poslanec Tomio Okamura: Jasně. Teď jsem ho zdůvodňoval.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, ano. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Pojďme k dalšímu návrhu bodu, který mám na zařazení na program této schůze, a tento bod bych nazval Nedemokratické praktiky Fialovy vlády. Nedemokratické praktiky Fialovy vlády – to je název bodu. A teď to vysvětlím všechno, o co tady jde.

Myslím, že je opravdu šokující, že vláda Petra Fialy místo prosazování zlevnění potravin, pohonných hmot a energií, jak to udělala třeba polská a maďarská vláda, protlačuje manipulativní korespondenční hlasování ve volbách. Už jsem tady tento problém zmínil, ale pochopitelně nezmiňoval jsem to tady jen tak, protože to zmiňuji pochopitelně v souladu s jednacím řádem, že směřuji k návrhu bodu na program schůze a snažím se ty body zdůvodnit. Právě proto má všechno souvislost se vším. Proto jsem tady před chvílí paní předsedkyni Pekarové říkal, aby mě nepřerušovala v rozporu s jednacím řádem, že všechno má souvislost se vším, já se držím přesně jednacího řádu a budou to tak dělat i naši poslanci. Kdyby mě nepřerušovala, tak by pochopila, že jsem to tady zmiňoval v souvislosti, že tady chci navrhnout bod s názvem Nedemokratické praktiky vlády Petra Fialy.

O co tady jde? Koalice SPOLU, což je ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Pirátů a STAN, opakovaně ve Sněmovně prosazuje zákon o zavedení korespondenčních voleb. Vláda na to neskutečně spěchá, a dokonce jste si to dali jako prioritu do Programového prohlášení vlády. Takže prioritou není vyřešení zdražování občanům, prioritou je korespondenční volba, abyste mohli samozřejmě ovlivnit nastávající prezidentskou volbu a následně i volbu do Poslanecké sněmovny, protože se bojíte, že budete mít špatný výsledek a váš kandidát, že se nestane prezidentem. Proto si chcete pomoci a chcete tu volbu zmanipulovat a ovlivnit. To je všechno, to je celý princip. To je celý princip toho, proč to vládní koalice tlačí, přestože v Rakousku se kvůli nesrovnalostem v korespondenční volbě opakovaly poslední prezidentské volby. Jak jsem říkal, ve Francii dokonce zrušili korespondenční volby. Ve Spojených státech miliony občanů ztratily důvěru v demokracii kvůli těm různým nesrovnalostem. No, důvodem samozřejmě, jak už jsem sdělil, toho, proč vláda tak na to spěchá a proč to tak tlačí, je podle

našeho názoru fakt, že se vládní koalice obává svého špatného výsledku v budoucích volbách, proto protlačují tuto úpravu volebního systému. Nakonec díky poslaneckému klubu SPD na projednání zatím nedošlo, protože jak víte, tak jsme před čtrnácti dny zabránili tady tomu projednání, protože my prosazujeme demokracii, a nikoliv manipulaci. Korespondenční volba je zásadním ohrožením demokracie v České republice, jelikož umožňuje podvody a manipulace. Proto už rozumíte, vážená paní předsedající, proč navrhuji bod s tím názvem, který jsem uvedl. Znovu zdůrazňuji, všechno se týká přesně toho, jak se tady mají navrhovat body, a samozřejmě já to potřebuji podrobně zdůvodnit, protože to není jen tak, aby to i občané, kteří se podívají na záznam, aby tomu rozuměli, proč a jak SPD tady věcně a konstruktivně navrhuje dobré body, a chceme naopak bránit špatným zákonům a špatným věcem, co tady prosazuje vláda. A to je právo opozice, na to máme právo.

Jak už jsem říkal, tady vládní poslanci, vidím to tady a slyším to tady, by nejradši, aby SPD tady nejlépe ani nebyla, aby tady byla totalita a diktatura, aby oni sami si mohli tady jenom zdvihát ruce a nebyl tady žádný odpor, to by měli největší radost. Ale tu radost vám neuděláme a budeme tady dál prosazovat náš politický program. Vzpomeňte v souvislosti s korespondenčními volbami na poslední prezidentské volby v USA nebo v sousedním Rakousku, kde se dokonce musely anulovat kvůli podezřením na manipulaci s volebními hlasy. Jak už jsem říkal, Francie korespondenční volby pro neprůhlednost zrušila. Je opravdu takové divadélko, že současná vládní koalice Petra Fialy předstírá obrovskou v uvozovkách péči o voliče v zahraničí, kteří přitom již dnes mohou volit na zastupitelských úřadech. A my jsme přesvědčeni o tom, že volby musí zůstat svátkem demokracie. My jsme rádi – SPD je ráda, chci zdůraznit – že čeští občané, kteří jsou v zahraničí, mohou volit v zahraničí, to my přece jsme rádi, je to umožněno a volí na zastupitelských úřadech, to přece nikdo rušit nechce.

Takže bych opravdu chtěl vyzvat poslance vládní koalice – protože oni už nevědí, jak zoufale argumentovat, protože oni prostě se opravdu bojí volebního výsledku, proto chtějí změnu způsobu voleb, protože se bojí, že neuspějí – aby tady neříkali nesmysly, protože SPD podporuje možnost občanů v zahraničí. My to nechceme rušit, s tím souhlasíme, a my si myslíme, že ten systém je správný a dobrý, že je to na zastupitelských úřadech, kde dochází k tajné volbě, kde je to v souladu s ústavou, a jak víte, tak v ústavě je napsáno, že volba do Poslanecké sněmovny a do Senátu probíhá tajně, což korespondenční volby nejsou, a že tajná volba znamená mimo jiné to, že nelze ztotožnit volební lístek s tím voličem. To je tajná volba. To znamená, dnes to probíhá tak – a to je tajná volba v souladu s ústavou – že občané ukážou průkaz totožnosti před volební komisí, dostanou volební lístky, jdou za plentu, tam vyberou volební lístek dle svého přesvědčení, vloží ho do obálky, pak vyjdou zpoza plenty a vkládají ho do volební urny, takže v té volební urně při sčítání hlasů nelze identifikovat, kdo konkrétně, jaký konkrétní občan jakým způsobem volil, protože ty volební lístky jsou tam samozřejmě anonymně. To je v souladu s ústavou. A v souladu s ústavou je i hlasování na zastupitelských úřadech, protože tam to pochopitelně probíhá podobně. Ale není v souladu s ústavou, pakliže někdo tady otevře potom obálku, která přijde korespondenčním hlasováním přes zastupitelský úřad, a někdo vkládá ty údaje, kde má i identifikaci toho člověka a zároveň jeho volební lístek. To prostě není v souladu s ústavou, ani když je to potom zasíláno ve stejné obálce a podobně. To je náš názor a myslím, že je to úplně jasné, že to není tajná volba. Notabene přece je tam i možnost velké manipulace, protože když je volební komise a za plentou vidíme, že je ten volič sám, tak asi těžko může být někým manipulován při tom konkrétním úkonu.

Ale logicky, když to tak není – a to byly ty problémy v těch Spojených státech, že jo – takže to je váš cíl, samozřejmě, je to váš cíl. Je to váš cíl udělat chaos ve volbách, udělat chaos. Vy chcete nabourat demokracii, chcete ohrozit demokracii v České republice, chcete

ohrožit důvěru v demokracii, protože to jsou přesně ty totalitní manýry – a to už jsme viděli, viděli jsme to i v rámci covidu, kdy někteří lidé vzbudili hysterii, na základě strachu a hysterie, vyvolání strachu a hysterie v občanech přitahovali šrouby ohledně omezování lidských práv a svobod. To je přesně ta metoda, kterou dělali diktátoři, kterou dělali lidi s totalitními manýry, že vy chcete způsobit chaos, chcete způsobit problémy a pak to bude důvod k tomu, abyste zase někoho omezili, abyste ohrozili demokracii. A to my prostě nechceme připustit, protože prosazujeme svobodu a demokracii a budeme tady za to bojovat, aby byla dodržována česká ústava. A týká se to nejenom pandemického zákona, s kterým tím pádem zásadně nesouhlasíme, kdy vy chcete nepochopitelně od března omezovat ústavní práva a svobody občanů, ale i té korespondenční volby, protože ústava jasně říká, že volby mají být tajné, jak do Sněmovny, tak do Senátu.

Vůbec nechápu, co to na vás vlezlo nebo co to do vás vlezlo, že místo zdražování tady prosazujete úplně zákony, z kterých lidi v České republice vůbec nic nemají, a když něco, tak jenom k horšímu. A my jsme tady od toho jako opozice a doufám – znova to zdůrazním – že nás tady nikdo nebude přerušovat, že legitimně v souladu s naším volebním programem, v souladu s našimi dlouhodobými a veřejně vyřčenými politickými názory, tady prostě legitimně bráníme, chceme bránit demokraticky, v souladu se zákonem o jednacím řádu, plně v souladu s tím zákonem, chceme samozřejmě, prosazujeme náš program, vy prosazujete váš program. A je to prostě určitá přetlačovaná, ale vy máte většinu a to my víme, takže ve finále samozřejmě tady máte možnost prohlasovat si všechno možné. Ale my máme zase prostor, a od toho je tady jednacím řád, abychom získali prostor, i časový prostor pro to, to vysvětlit, a díky tomu časovému prostoru aby se veřejnost mohla třeba nad tím zamyslet, protože občané mají hodně práce, starostí, tak aby právě díky tomu časovému prostoru, který tady je, aby se občané mohli taky zamyslet (nad) názory pro a proti. A někteří z vás tomu tady chtěli bránit, takovýmto demokratickým procesům ve Sněmovně, a my to opravdu nechceme dovolit a nedovolíme to, aby někdo tady ohrožoval demokracii, dokonce i ve Sněmovně, kde jsme zvoleni občany. Takže podle našeho názoru korespondenční volba jasně nabourává důvěru v celý volební systém.

Ve Sněmovně se mají podle našeho názoru přednostně projednávat úplně jiné věci, takové, které občany skutečně pálí a které by vyřešily drakonicky rostoucí ceny energií, potravin, bydlení a následně všeho ostatního. To ale vládu Petra Fialy z ODS nezajímá. Jak už jsem říkal, v okolních státech vlády zavádějí takzvanou energetickou pomoc tak, že například Polsko a Maďarsko odпустиły po přechodnou dobu všem DPH na potraviny, pohonné hmoty a energie. Ale i to je jen krátkodobé řešení následků, proto teď tu svoji argumentaci posunu. Je nutné řešit příčiny, které jsou ve zcela chybné energetické politice a v nesmyslných projektech prosazovaných Evropskou unií. Tak ale vláda Petra Fialy neuvažuje a není schopna občanům předložit systémové řešení zdražování. Takže pochopitelně každá ta země... třeba Maďarsko k tomu přistoupilo opravdu velmi razantně. Premiér Orbán – a teď je úplně jedno, jestli je tady někdo proruský, protiruský, my nejsme prorůští, my jsme pročeští – zaletěl na jednání s Putinem do Moskvy a přivezl pětkrát levnější plyn. Oproti tomu paní předsedkyně Sněmovny Pekarová Adamová ve stejný týden, předminulý týden také měla zahraniční cestu, do Bruselu se šla potkat s Ursulou von der Leyen, předsedkyní Evropské komise, a předala jí obrázek Václava Havla. Takže premiér Orbán přiveze ze zahraniční cesty pětkrát levnější plyn pro maďarské občany a vrcholný představitel této vlády předá obrázek Václava Havla a nepřiveze vůbec nic. Zadarmo drahá, by se chtělo říct, protože i ten obrázek určitě něco ještě stál. Ale ta cesta určitě něco stála. Přínos? Nic! Z veřejných peněz drahá cesta, ale přínos nula. Orbán pro občany přiveze levný plyn. A já myslím, že by to občané uvítali, protože stejně ten ruský plyn tady máme, jak víme, ale jedná se jenom o tu cenu. Takže tady se nejedná o to, že ho tady nemáme. Tuším, že – teď si tedy nepamatuji to číslo, teď jsem ho chtěl říct, já jsem tu statistiku měl teď na stole, z kolika procent je plyn, který používáme v České republice –

tuším, že plyn dělá 7 % naší energetické spotřeby, a z toho, to vím, to myslím, že tam bylo těch 7 %, ale teď asi z 90 % je to ruský plyn, teď bohužel si nepamatuji. Chtěl jsem říct to číslo, ale teď mi to – zrovna jsem měl tu tabulku na stole a teď mi to číslo vypadlo, ale to není teď podstatné. Teď se jedná právě o tu cenu. Jedná se o tu cenu, že samozřejmě myslím, že by každý občan v České republice, až na pár aktivistů, by uvítal, kdyby si mohl zaplatit levnější plyn na složenice.

Prostě jde o to, že vláda zase v tomhle nedělá vůbec nic. A takové ty nesmyslné výkřiky ministra zahraničí Lipavského, který už úplně přímo poškozují ekonomické zájmy České republiky, kdy mluví – a teď nechci, abych ho špatně interpretoval, ale bylo to v tomto smyslu, že ruský plyn nepotřebujeme a že snad tady stlačený plyn z USA něco nahradí, nebo takového něco, jako tady naznačoval – no tak k tomu už snad nemůžu vůbec nic dodat. K tomu můžu už jenom dodat: A ven! Protože tohleto není normální, aby někdo takhle tady plácal jedno zleva, když lidi platí drahé složenky. To prostě už není vůbec normální. Takže my bychom měli využít veškeré možnosti, říkám. Nebuďme servilní k nikomu, nelezme nikomu do zadku, ale s Ruskem jedná Němci, jedná tam prezident Macron, jednala tam Merkelová, jezdí tam další. Není to o servilitě, je to o našich osobních zájmech a zájmech na tom – prostě my bychom měli rozhodit síť všude, kde pro české občany to může být výhodné. Bez jakékoliv servility, samozřejmě, bez jakékoliv servility, to je úplně jasné. Musíme mít sebevědomou zahraniční politiku a vzájemně vyváženou a vzájemně výhodnou, nikoliv jednostranně výhodnou, a už vůbec ne, aby nám tady někdo něco diktoval, a to ani z Bruselu, ani z Moskvy, ani z Pekingu, ani z Washingtonu. My v SPD nechceme, aby nám tady diktoval kdokoli ze zahraničí něco, ať je odkudkoliv. A na rozdíl od různých neziskovek, které jsou podporované Open Society Fund anebo z norských fondů a podobně, a tyto neziskovky pak podporují a spolupracují tady s vládní pětikoalicí, ostatně to vidíme třeba na mediálním zákonu, dokonce i při přípravě zákonů, kterým chcete ovládnout Českou televizi a Český rozhlas. SPD není sponzorováno odnikud ze zahraničí, ani odnikud z Ruska nebo z Ameriky nebo bůhví odkud, takže proto my si můžeme dovolit, proto jsme takovým trnem v oku těch ostatních stran, protože jsme úplně nezávislí. Jsme úplně nezávislí a děláme politiku pouze pro prospěch České republiky a našich občanů. To jsem chtěl taky zdůraznit, aby tady nikdo neříkal zase něco, že jsme proruští nebo nějaký Kreml, nějaké nesmysly. Už jsem to tady říkal, to jsou zoufalé argumenty, s tím SPD pochopitelně nemá ani nebude mít nic společného. My budeme dělat vlasteneckou politiku, děláme ji pro Českou republiku a řídíme se vlastním úsudkem.

Ale s cenami energií je to myslím úplně jasné. My bychom měli udělat všechno pro to, aby ceny energie klesaly, ale vláda to řešit nechce. Samozřejmě tím systémovým řešením je odstoupit od zeleného údělu EU, jenže to by k tomu musela mít vláda odvalu. Tady bych znovu zdůraznil, že energetická politika je stále v kompetenci národních států, to znamená, vláda Petra Fialy se nemůže na nic vymlouvat. Nemůžete se vymlouvat vůbec na nic, protože je to v kompetenci národních států. Takže vy kdybyste to chtěli vyřešit, tak to zdražení vyřešíte, tak ho premiér Petr Fiala se svoji vládou vyřeší, to zdražení. Takže tady není, já to musím tady zdůraznit a zdůrazňuji to pravidelně, že tady není žádná omluva, žádná výmluva, dokonce ani na Evropskou unii. Prostě vaše vláda, vláda Petra Fialy, nese plnou, stoprocentní odpovědnost za to, jestli se tady zdražují nebo nezdražují energie. A tím, že to necháváte zdražovat a neděláte nic ani ve srovnání s Polskem a Maďarskem – to myslím, že je opravdu vhodné srovnání, proto to opakovaně opakuji, protože to jsou vlády z našeho regionu – takže když to umějí oni, proč bychom to nemohli my? Tak to opravdu je, je to drsné srovnání s neschopností vlády Petra Fialy, kterou si draze platí teď všichni občané. A já kvůli vám taky nechci platit drahé energie. Vy to zdražujete i mně a našim voličům. Naši voliči si stěžují na vaši vládu, nechtějí ji. Naši voliči už volají po demisi, protože – a to není nic osobního – je to to, že se jim zdražují energie, a vy nic neděláte! A slibovali jste to. Tady je nejhorší na tom, že

vy jste to slibovali, že to vyřešíte. Znovu zdůrazňuji, a všichni to v médiích slyšeli, že premiér Fiala říkal, že do konce prosince představí plán na vyřešení zdražování, a žádný plán jste nepředstavili. To je přece hrozný podraz! Takže vás chci znovu vyzvat, a proto tady navrhuji ten bod, abyste jasně řekli, dobře, abyste to přiznali: Neumíme to vyřešit. A tím pádem je to samozřejmě na okamžitou změnu vlády. Anebo řekněte, že to vyřešíte, a kdy. Ale už je pozdě, protože vy to už neřešíte, zatím jste nic neudělali. Bude tady ve čtvrtek mimořádná schůze, já tam samozřejmě taky už mám připravené vystoupení, a tam to zaměřím ve čtvrtek ještě podrobněji na tu energetiku, podrobněji to rozeberu, pochopitelně. Tady to rozebíráme jenom letmo. A měli byste férově přiznat, že to vyřešit nechcete, to zdražování, že pro vás jsou důležitější cizí zájmy, ne zájmy českých občanů. A jak jsem říkal, vládní návrh na využití možnosti příspěvku na bydlení drtivá většina domácností kvůli přílišné složitosti formulářů nevyužila. Navíc se tato možnost týká pouze cca 5 % domácností, o tom už jsem hovořil. Takže pro 95 % jste nenabídli nic a i pro ten zbytek, protože je to moc složité, také v podstatě nic. A za to můžete vy, že je to složité. Za to může vláda, že je to moc složité, že je to tak složité, že občané si o to nechtějí ani žádat. To je taky plná odpovědnost vlády, nikoliv občanů. Občan pracuje a platí daně. Platí vás z daní, takže to opravdu nesvádějme na občany. To, že je komplikovaný a nepoužitelný, ten váš jediný dílčí návrh, je vaše vina. A my říkáme, že Česká republika musí mít vlastní energetickou politiku v zájmu našich občanů s cílem zajištění naší energetické bezpečnosti a soběstačnosti, nikoliv přijímání direktiv z Bruselu a z Berlína, jak to děláte vy.

Ale vrátím se zpátky, toto bylo zdůvodnění bodu s názvem Nedemokratické praktiky vlády Petra Fialy. Mluvil jsem o korespondenčních volbách, ale proč jsem teď mluvil o energiích – protože to dávám do toho kontrastu, co vlastně řešíte, co je vaše priorita a co ne, místo toho, abyste řešili skutečně závažné problémy, a to je vyřešení zdražování.

Pojďme k dalšímu bodu, který chci navrhnout na program této schůze Sněmovny. My tady potřebujeme prodiskutovat – protože vy se s námi, no vůbec se tady v podstatě ne bavíte s opozicí, vy to tady chcete válcovat – ale my to chceme slyšet, abyste to vysvětlili. Nám píší policisté, hasiči, vojáci, pracovníci v sociálních službách, nepedagogičtí pracovníci ve školství – to jsou různé uklízečky, kuchaři a podobně, nebo školníci a tak dále – a zjistili jsme, když jsme se koukali na váš rozpočet – a toto nesnese odkladu, vy říkáte, rozpočet v pátek, před víkendem, ale to opravdu nesnese odkladu a já chci, abychom to tady probrali trošku šířeji – vy chcete ušetřit 34 miliard korun právě na policistech, hasičích, vojácích, nepedagogických pracovnících a dalších potřebných profesích. A my vám chceme říct už teď, v předstihu, a chceme tady o tom diskutovat, ať přestanete platit nepřizpůsobivým, solární barony a předražené zakázky. To je náš návod, SPD. Ale to vy nechcete, protože solární baroni jsou projekt EU, tam jste naslibovali hory doly, takže musíte být servilní. Nepřizpůsobiví jakbysmet, to by vám ty neziskovky, které jsou tam přisáté na penězovody, daly! To jsme tady viděli právě paní Richterovou z Pirátů, jak tady zablokovala v minulém volebním období zákon SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Hájila tady neziskovky úplně neskutečným stylem, ale teď na to doplácí občané v těch postižených regionech, kteří jsou z té situace s nepřizpůsobivými zoufalí. Ale to je Pirátům samozřejmě jedno – vás prostě známe. Chceme tady o tom diskutovat, protože si myslím, že bychom ten bod mohli nazvat Diskuse nad... jak bych to nazval, já to ještě promyslím, protože vláda prostě jde proti hasičům, proti vojákům, proti policistům, proti pracovníkům v sociálních službách, prostě Diskuse o – jak bych to řekl – jednání vlády proti slušným lidem. Takhle bych to asi řekl: Diskuse o jednání vlády proti slušným lidem. Takhle to, prosím, budu formulovat: Diskuse o jednání vlády proti slušným lidem. A já to teď zdůvodním. Řekl jsem to teď třikrát, takže doufám, že je to k poznamenání. Já bych tady rád řekl, o co tady jde.

Vy tady předkládáte rozpočet – a já to schválně říkám teď, aby byl čas, abyste to do pátku reflektovali, protože pak zase v pátek, že už není čas, já už to znám, tohleto, ale tady jde opravdu o spoustu lidí a jejich rodiny, a je potřeba říct: samozřejmě. v pátek tady má být na programu státní rozpočet. Česká republika se kvůli současné vládě nachází stále v takzvaném rozpočtovém provizoriu, což znamená, že většina resortů nemůže provádět platby na případné investice a nákupy, protože mohou čerpat pouze jednu dvanáctinu z loňského rozpočtu každý měsíc. Hnutí SPD nechce, aby naše země i nadále hospodařila v rozpočtovém provizoriu, takže už předem avizují, že k vládnímu rozpočtu máme celou řadu závažných výhrad, a proto podáme celou řadu pozměňovacích návrhů. Zastáváme také názor, že státní rozpočty by měly být pokud možno vyrovnané nebo přebytkové.

Ale to, co nechápu, a to je potřeba si opravdu říct, proč se ve Sněmovně neprojednával návrh státního rozpočtu zpracovaný předchozí vládou standardně již v závěru loňského roku, když rozdíl ve výdajích oproti minulému rozpočtu činí pouhých 1,79 %, což je 34,5 miliardy korun. To je úplně neuvěřitelné. To je na samostatnou diskuzi. Takže vy jste tady nejdřív jenom říkali, že jste připraveni odborně i personálně a programově vládnout, že máte připravenou i restrukturalizaci státního rozpočtu – ale to řeknu až v tom projevu v pátek, tam si to rozebereme podrobněji – takže nejenom ve čtvrtek, to bude energie, ale v pátek bude i rozpočet, takže tam se k tomu pochopitelně vyjádřím taky podrobněji. To jsou zásadní věci, jak se snažíte jít opravdu proti lidem, proti slušným lidem, a to nelze nechat bez komentáře. Takže nejdřív říkáte, že jste připraveni, pak jsem tady poprvé v životě za tu dobu, co jsem v politice – ne že bych tady byl tak dlouho jako někteří vládní poslanci – zažil, že se neprojednáva rozpočet na další rok ještě v ten daný rok, přestože už jsem dvakrát zažil, že to bylo po volbách. To svědčí o úvodní absolutní nepřipravenosti a nekompetentnosti, když jste uvrhli kvůli vlastní nepřipravenosti, vaše vláda, Českou republiku do rozpočtového provizoria, zabrzdili jste tak investice, které jsou přitom důležité pro to, abychom se proinvestovali z krize, takže vy ještě přímo zdražujete a v podstatě tím poškozujete Českou republiku jako celek, tím, že jste lhali před volbami, že jste připraveni, ale připraveni nejste. A ve finále, když tedy ten rozpočet předložíte, zjistíme, že je rozdíl oproti tomu minulému rozpočtu, který připravovala ještě Babišova vláda, jenom 1,79 % – 34 miliard. No tak to si snad děláte legraci, to je tedy úplně neuvěřitelná neschopnost.

Navíc my odmítáme, že většinu z těch 34 miliard chce vláda ušetřit právě na slušných lidech: nepedagogičtí pracovníci, policisté, hasiči, vojáci, dále faktickým snížením plateb za zdravotní pojištění státních pojištěnců, čímž snížíte dostupnost zdravotní péče, a shodují se na tom opravdu i odborníci. Můžete stokrát vykládat, že ne, ale je to tak, protože logicky, když v podstatě omezíte platby pojišťovněm a všechno se mezitím zdražuje, dojde ke zhoršení péče. A to, že budou čerpat rezervy, které pak ale dojdou, tak co budete pak dělat další rok, když ty rezervy nebudou, a přijde třeba nějaká další epidemiologická situace a tak podobně? To jsou opravdu argumenty, to je fakt snad na úrovni úplně nějakých začátečníků, a ne lidí, kteří chtějí vládnout a kteří tady chtějí ovládat Českou republiku. Je to prostě úplně neuvěřitelné. Zároveň jste samozřejmě snížili slevy na jízdném pro studenty a seniory a seškrtnali investice. Jak už jsem říkal, tak současná vláda, vláda Petra Fialy, si přitom vytvořila tři nové ministerské posty a zřídila pro ně dalších 74 pracovních míst na Úřadu vlády – to jsou ti různí političtí exponenti a podobně, nebo tam budou různí zasloužilí politici a podobně, nebo respektive zasloužilí členové politických stran, co mám informace. A přitom, a to je ta pointa, k čemu jsem se chtěl dostat, zároveň Ministerstvo vnitra bude muset opět odsunout nákup nových hasičských vozů, na které hasiči čekají roky. To je neuvěřitelné! Takže nové hasičské vozy pro hasiče, což by vlastně sloužilo celé České republice a občanům, na to peníze nejsou. To znamená nákup nových hasičských vozů, na které hasiči čekají už roky, na to peníze nejsou, ale na to, abyste utvořili politické trafiky pro tři nově vytvořená místa ministrů, a mimochodem pro to, aby zástupce Pirátů, paní Richterová, měl navíc místo

místopředsedkyně Sněmovny za 20 milionů korun za volební období – to stojí to místo, ty náklady, to už je propočítáno – tak na to peníze jsou. Takže to je prostě neuvěřitelné. To je úplně neuvěřitelné – ty vaše priority. Být ve vládě SPD, tak my radši koupíme ty hasičské vozy pro občany, abychom zmodernizovali hasičskou techniku a podpořili hasiče, protože ti pak slouží všem občanům. Vy ne, vy radši odložíte nákup hasičských vozů a radši abyste si přidali sami sobě. Já myslím, že je to úplně otřesné. To je úplně otřesné, a proto tady navrhuji ten bod, abychom o tom diskutovali, protože to mi fakt nepřipadá normální. A už jsem nechtěl čekat na pátek, protože vidíte, že se to zdánlivě sice týkalo rozpočtu, ale ono se to úplně tak rozpočtu netýká. Týká se to vůbec celkového uvažování téhle vlády a velmi podivných priorit, co má tahle vláda.

My v SPD rozhodně nechceme ubírat peníze našim slušným a pracujícím občanům, kteří jsou pro nás na prvním místě, a proto už teď avizuji: nebudeme obstruovat státní rozpočet, k tomu není důvod, protože chceme, aby byl přijat nějaký státní rozpočet, to je pochopitelné, ale navrhneme sadu pozměňovacích návrhů a budeme to vysvětlovat. Ostatně, jak jsem říkal, my jsme předem řekli, že nám vadí – co se týče demokratické obstrukce, nikdy jsme... já jsem tady neobstruoval za celou dobu, co jsem v politice, ale prostě korespondenční volba a pandemický zákon, protože to je protiústavní, ten pandemický zákon... Znova říkám, hlavně neříkejte, že to prošlo posuzováním Ústavního soudu! To prošel ten předešlý zákon, ale ne vaše novela. To také jsem zaznamenal, nějaké argumenty. To si snad dělá tady někdo legraci, dělá tady hlupáky z lidí. Každý občan přece chápe, že je Ústavním soudem posuzován předešlý zákon, a ne ten váš, když je ještě ve Sněmovně a ještě je v Senátu a ještě je v parlamentu, tak jak ho může posuzovat Ústavní soud? Opravdu, tyhle argumenty jsem slyšel dokonce od vládních poslanců někde v televizi! Tak to je úplně už... To už je opravdu... Já nevím, asi je to neznalost, spíš bych řekl, je to neznalost a nekompetentnost, protože takhle hloupé argumenty, to už snad nemůže mít vůbec nikdo, a dokonce to snad říkali v televizi. Já si nevzpomínám, jestli to dokonce nebylo zrovna v nějaké debatě se mnou. To snad není možné! Ten zákon je ještě tady a oni říkají, že ho posuzoval Ústavní soud! Vůbec nevím, co na to říct. Ano, říkali to. Říkali to, to jsem byl myslím na Primě. Ted' nevím, kdo tam se mnou, proti mně byl – jestli to nebyl pan Bartošek náhodou, nebo takhle nějak to bylo. Ale teď nevím přesně. To je prostě neuvěřitelné.

Takže rozhodně vám tady avizuji, že když tedy budu mluvit – jenom zmíním, ještě to řeknu, ale je to k rozpočtu – takže navrhneme řadu přesunů v rozpočtových kapitolách státního rozpočtu, které by v této nelehké době podpořily slušné občany. A znovu zdůrazňujeme, že škrtnat je nutné na platbách nepřizpůsobivým, solárním baronům, politickým neziskovkám či na předražených zakázkách. Takže tohle, tyhle vaše divné priority, to jsem chtěl probrat také v tomto bodě.

Pojďme dál. Další bod, který bych chtěl navrhnout, a já bych teď řekl ten název, ten je celkem krátký: Diskuse o situaci nízkopříjmových důchodců. Diskuse o situaci nízkopříjmových důchodců, protože ta situace je taková, a tady bych to chtěl opravdu zdůraznit, že průměrný důchod v ČR je kolem 15 000 korun. Samozřejmě z toho logicky vychází, že značná část občanů má pod 15 000 korun, logicky. A je tady řada občanů, kteří mají i 10 000 korun. Já vím, že se v tom neshodneme, protože tady ta nová vládní pětikoalice je asociální a je jí to úplně jedno, ale chtěl jsem vám jenom říct, že za těch deset tisíc se nedá prostě vyžít, ani za těch jedenáct, dokonce ani za těch dvanáct, protože v okamžiku, že země třeba tomu důchodci partner, se opravdu dostávají do neřešitelných situací.

A já si myslím, že bychom to tady měli řešit. My se to pokoušíme řešit už v minulosti, v minulém volebním období, i předminulém, ale prostě ve Sněmovně tady k tomu není vůle. My se tady opakovaně snažíme navrhnout zákon o minimálním důstojném důchodu na hranici minimální mzdy či chudoby, samozřejmě při splnění zákonných požadavků – buď

odpracované roky, nebo invalidita, od té částky zásluhově, aby ta zásluhovost tam zůstala. To znamená, slušní dostanou, nepřizpůsobiví ne. To je logické, protože nesplňují zákonné podmínky. Ale prostě já si myslím, že bychom o tom tady měli mluvit. A já vím, že těžko můžeme chtít tuto diskusi na TOP 09 nebo na Pirátech, ale myslím, že třeba poslanci, kteří nejsou asociální a mají třeba staré rodiče, že by si to uvědomit mohli. A já si myslím, že bychom tady měli opravdu otevřít ten bod Situace nízkopříjmových důchodců, protože já bych rád od vlády slyšel, co pro ně chystáte. Jak jim chcete pomoci? O to tady jde. To my chceme slyšet, protože musím říct, že jsem se koukal na vládní prohlášení, a tam nic konkrétního, a vůbec žádné konkrétní návrhy jsem tam neviděl. Takže já bych opravdu vás chtěl požádat, abyste tento bod zařadili a schválili, a pojd'me ho zařadit za ty body, co už jsem navrhoval, aby se nejenom SPD – nás to samozřejmě zajímá pro naše voliče, protože jsme tady pro ty běžné, slušné lidi – tak opravdu myslím, že i občany by zajímalo a i média, co chystáte v oblasti pomoci občanům, kteří mají podprůměrné důchody. Mimochodem, netýká se to jenom starobních důchodů, to bych chtěl zdůraznit, protože důchody nejsou jenom starobní. Jsou to i vdovské důchody, jsou to sirotčí důchody a jsou to invalidní důchody. Máme tady, doufám, že jsem nezapomněl na žádný typ důchodu, ale cirká čtyři typy důchodů tady jsou. Takže se tady jedná o všechny tyto typy důchodů a měli bychom se nad tím zamyslet.

My samozřejmě máme promyšlený návrh. Znova říkám, leží tady náš návrh na uzákonění minimálního důstojného důchodu na hranici minimální mzdy, ale mě by zajímalo, protože vládní koalice už minule odmítla tento náš návrh zařadit na program Sněmovny – ale opět jsme tady u toho, že sama vládní koalice nic nenavrhuje, žádnou alternativu, takže vy na jednu stranu zamítnete, ale sami nemáte návrh. Zamítli jste návrh SPD nebo odmítáte ho zařadit na schůzi Sněmovny, ten náš zákon na podporu zdravotně postižených, zvýšení příspěvku na péči, ale zároveň sami žádný návrh nepředkládáte. Takže proto tady navrhuji tenhle bod, protože prostě my chceme vědět, a myslím, že to chtějí vědět i občané, jak se chystáte, co se chystáte udělat. Já tedy myslím, že nic, protože jak vás znám, nic pozitivního nechystáte pro lidi, kteří mají nižší než průměrné důchody, ale já bych to možná tedy slyšel, i naši voliči by to rádi slyšeli – tak řekněte na rovinu, že nic, nechystáme nic, nemáme nic připraveného, což předpokládám, ale nehrajte tady s námi hru na schovávanou s občany, že se tváříte, že jste změna, ale to víme, že nejste. Ano, změna ano, ale to už jsem říkal, pan Petr Fiala zapomněl jenom říct před volbami, že k horšímu. Takže lidé někteří uvěřili a mysleli si, že k lepšímu, ale to jste tam záměrně nedodali, ale je potřeba tohle tady říct.

A proč o tom mluvím? Protože je to teď aktuální. Protože opravdu jsem se musel trochu pousmát, samozřejmě ironicky, pousmál jsem se – no, ironicky, zase jak si tady vláda, ani ne tak ironicky, ale vláda jaksi snaží osvojovat něco nebo chlubit se cizím peřím, tak se to říká, jak se vláda snaží chlubit cizím peřím, protože jak víme, tak průměrný starobní důchod se od června zvedne o 8,2 %. Důchodci by si tak průměrně měli polepšit o 1 017 korun. A i já, který jsem celkem nebo poměrně mediálně zkušený, jsem získal z vládního vystoupení dojem, nebo ze zástupců vládní koalice, že oni se snad snaží naznačit, že oni zvyšují důchody. To je opravdu zase další... Já bych byl rád, abyste zdůrazňovali, že vy nezvyšujete důchod ani o haléř, protože je to zákonná valorizace na základě vysoké inflace, takže i kdyby byli ve vládě Maršani nebo ufoňi, tak se ten důchod prostě o 8,2 % zvedne. Takže to, že by si důchodci průměrně měli polepšit od června o 1 017 korun, není žádná zásluha této vlády. Žádná zásluha vlády Petra Fialy! Žádná, protože to je automat, to je automatická valorizace. Takže jsem chtěl zdůraznit, že to není žádná zásluha vlády. Vláda na to nemá žádný vliv, ale dokonce to, na co už má vliv, a to správně řekl ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka a předseda KDU-ČSL, že nepředpokládá navýšení důchodů nad rámec zákonné valorizace – to je ta vaše pravá tvář! To je ta tvář! To je přesně. Já to schválně tady chci vysvětlit, aby to lidé slyšeli, protože někteří lidé – protože mají samozřejmě lidé hodně práce a starostí – by

mohli zaslechnout jenom větu, že se zvyšuje důchod, a mohli by si mylně myslet, že snad vy zvyšujete důchod. Vy ho naopak nezvyšujete ani o haléř! Protože zákonnou automatickou valorizací na základě inflace... Naopak vy neděláte proti inflaci vůbec nic, vy to naopak ještě zhoršujete, to už jsme si tady ale řekli – tak se to bude zvyšovat, ale tam, kde byste zvýšit mohli – to znamená, jelikož je to o inflaci, tak je to nula k nule pojde, logicky, takže důchodcům ve finále nezbude v kapse o nic víc – ale tam, kde jste zvýšit mohli malinko nad rámec zákona o valorizaci, tak s tím přece jasně nepočítáte, už jste to jasně řekli. Takže je to tak, vy jste naopak proti zvyšování důchodů. Jenom tady ten zákon je automat, ale to není vůbec vaše zásluha, protože to je automat, to je automaticky.

Takže proto já jsem chtěl tady – ještě to jenom zopakuji – chtěl jsem si tady zařadit na program schůze bod s názvem Situace nízkopříjmových důchodců. Takže to je ten bod, protože nám na důchodcích – ať jsou invalidní, nebo starobní, sirotčí, nebo vdovecké – nám na nich záleží, ale vím, že vy je nijak podporovat nechcete. Tak se na to chceme prostě zeptat a chceme na vás apelovat, vysvětlit vám, že my chceme, aby se podporovali, místo toho, abyste posílali 2 miliardy navíc Evropské unii.

Pojďme k dalšímu bodu, který já bych tady rád navrhl na program schůze. Je to bod s názvem, paní místopředsedkyně, Vláda zdražuje lidem potraviny. Takže bod se jmenuje Vláda zdražuje lidem potraviny. Já bych rád tento bod vysvětlil a uvedl, protože to, co se stalo teď na Ministerstvu zemědělství, tak to opravdu nelze nechat bez povšimnutí a opravdu to není jen tak. Protože vy opravdu děláte jednu – nechci říci, že minelu, protože to není minela, vy to děláte totiž schválně – vy děláte jednu věc po druhé, která jde opravdu proti slušným občanům České republiky. Já vám hned vysvětlím, co se tam stalo, protože možná ani vládní poslanci, předpokládám, že to nevědí. Vláda svým nastavením dotací v zemědělství ještě více likviduje potravinovou soběstačnost České republiky. SPD zásadně nesouhlasí s postupem ministra zemědělství Zdeňka Nekuly z KDU-ČSL, který nerespektoval věcné odborné připomínky agrární komory a zemědělského svazu a odeslal Evropské komisi nevyhovující návrh strategického plánu společné zemědělské politiky na léta 2023 až 2027. Návrh nastavuje podmínky pro zemědělské podnikání v České republice tak, že dále podstatně zhoršuje vyhlídky na udržení domácí zemědělské produkce masivním přesunutím dotací na podniky, které se na produkci podílejí jen malou měrou. Snížení dotací pro produkční podniky povede k dalšímu snížení produkce zejména v živočišné výrobě a dalšímu snížení potravinové soběstačnosti a potravinové bezpečnosti České republiky v situaci, kdy o cenách rozhodují obchodní řetězce a dovozy potravin probíhají v podmínkách nekalé soutěže. Tento postup hnutí SPD odmítá.

Takže o co tady jde? Skutečně vláda Petra Fialy nejenom že neřeší zdražování a vykašlala se úplně na to, na rozdíl od polské a maďarské vlády, aby lidem zlevnila potraviny, pohonné hmoty. V Maďarsku dokonce zastropovali hypotéky, aby Maďaři si mohli kupovat bydlení. Vy jste se vykašlali i na mladé lidi, na další lidi, kteří si chtějí pořídit bydlení na hypotéky. Vy prostě vůbec nepomáháte lidem v ničem, takže dneska hypotéky stouply tak, že lidé, kteří by si chtěli pořídit bydlení, jsou zoufalí. Jsou zoufalí a vy jim odmítáte pomoci.

Ještě navíc tady ministr zemědělství Zdeněk Nekula z KDU-ČSL – samozřejmě s posvěcením celé vlády, předpokládám, jasně, jak jinak, protože mlčení je souhlas, pochopitelně – tak jste ještě tím způsobem, jakým teď postupujete, tak když to řeknu stručně, zdražujete potraviny v České republice. No, tak to je přece úplně šílený, to je otřesný. Myslím, že tohle je potřeba také vysvětlit, protože my bychom rádi diskutovali tu vaši zemědělskou politiku. No, politika... To je prostě politika, diktát Bruselu, s kterým vy souhlasíte, vy jste to slíbili Bruselu a jsou vám úplně ukradení občané České republiky. Takže vy se dokonce přímo podílíte na zdražování potravin v České republice. To je šílený opravdu, to je úplně neuvěřitelný, to je opravdu úplně neuvěřitelná situace.

Proto bych rád – já když se tady třeba podívám, a mluvil jsem tady o tom i s Radimem Fialou už mnohokrát, s naším poslancem, který je z Prostějova, a sám Radim Fiala vzpomíná – nechci říct na to, když byl mladší – ale vzpomíná na to, jak tam byly lány obilí, řepy cukrovky. A teď samozřejmě na základě dotací Evropské unie jsou tam soláry, montovny na úrodné půdě a tak podobně. To je výsledek politiky Evropské unie – likvidace našeho cukrovarnictví, na úrodné půdě se pěstuje řepka místo toho, aby na Vysočině byly brambory. To je tedy úplně otřesný. No a místo toho, abychom tady pracovali na tom – a SPD to prosazuje – abychom se vrátili k tomu, abychom budovali potravinovou soběstačnost v základních potravinách, které lze produkovat na území České republiky, tak vláda ještě podporuje naši potravinovou nesoběstačnost, podporuje v podstatě dovozy. Pochopitelně pak těžko můžeme mít vliv na naši potravinovou politiku. Vzpomeňte si třeba, když to začalo s covidem, tak na jaře před dvěma lety najednou stoupla cena základní zeleniny, protože už nemáme produkci, která by zajistila Českou republiku. A protože vznikly problémy ve Španělsku, tak jsme se nestačili ani divit, kolik stojí základní potraviny, které by přitom měly být za pár kaček. Takže tohle je politika této vlády a já si myslím, že je to opravdu důležité téma, protože zemědělství v České republice – my jsme byli, jestli si pamatují dobře, ještě v devadesátých letech jsme byli potravinově soběstační v mnoha základních potravinách.

Říkám záměrně v devadesátých letech, aby tady zase někdo nemluvil o komunismu. Já nemám s předlistopadovou dobou nic společného, mně bylo tenkrát sedmnáct, nebyl jsem ani agentem StB, ani členem KSČ. To znamená, ani to reálně nešlo, dokonce ani nikdo z naší rodiny. To znamená, tady ty nesmysly, že nevím, vždycky tady někdo šíří nějaké nesmysly, že někdo tady podporuje komunismus nebo co. No tak chápu, to už jsme si tady říkali minule, že mnozí představitelé těch stran, co tady jsou ve vládní koalici, samozřejmě dokonce kolabovali s minulým režimem, to víme, ale to se netýká rozhodně SPD, to neexistovalo v té době, a mně bylo v době Sametové revoluce sedmnáct, takže opravdu ne. Ale to jsem teď odběhl trošku od tématu.

Takže my bychom rádi tady prodiskutovali tady v rámci toho bodu s názvem Vláda zdražuje lidem potraviny, jaká je vlastně strategie vlády v zemědělské politice, protože to není jen tak. Mluvili jsme tady o zdražování energií, to už jsem tento bod navrhl, ale mě by zajímalo, jaká je strategie vlády – máte být u vlády čtyři roky, necelé už, jestli to bude celé volební období – a mě by zajímalo a zajímalo by to určitě i občany a naše voliče určitě, jaká je vaše strategie ohledně zemědělství a potravin v České republice.

Například Ivan David, náš europoslanec, říkal před chvílí na tiskové konferenci – Ivan David je europoslanec, který byl ministrem zdravotnictví a byl ředitelem psychiatrické léčebny v Bohnicích, je to špičkový český psychiatr, ale je v Evropském parlamentu, a protože se dlouhodobě specializuje také na zemědělské záležitosti, je v zemědělském výboru – a přišel teď s informací, že Evropská unie už počtvrté protlačuje Evropským parlamentem snížení kvality krmiv pro zvířata, pro prasata, s tím, že samozřejmě potom se snižuje i kvalita potravin, protože tam je vyšší obsah pesticidů, podobně v těch krmných směsích a podobně. To znamená, Evropská unie v podstatě a my, protože už nejsme potravinově soběstační, a nejsme soběstační ani ve vepřovém, takže dokonce nad polovinu vepřového, jestli si pamatují správně z jeho vystoupení, už dovážíme, snad tři čtvrtiny dokonce – ale teď mě nechtejte za slovo, prostě je to většina – to znamená, v podstatě Evropská unie jde přímo proti tomu, abychom tady jedli zdravější potraviny, jde proti tomu, a přímo svými nařízeními ohrožuje zdraví českých občanů.

Proto i z tohoto pohledu mimochodem říkáme, že je dobré prosazovat a bojovat za potravinovou bezpečnost a soběstačnost České republiky, abychom byli soběstační a mohli tady mít české kvalitní potraviny za dostupné ceny. To SPD už prosazovalo v minulém volebním období a bohužel jsme tady nenašli ve finále podporu ostatních stran ve Sněmovně,

protože se tady podle mě ostatní strany dostaly pod velký lobbying, i některá média, nadnárodních hypermarketů a podobně, protože samozřejmě ten náš zákon o potravinách byl samozřejmě přímo... v podstatě – v principu ano, v podstatě by to poškodilo nadnárodní řetězce, které tady lifrují často nekvalitní nebo potraviny nižší kvality a vydělávají tady na tom ty obrovské zisky. Ale nám jde o Českou republiku, takže tady jsme viděli, kolik ve finále poslanců podlehlo té lobby, leklo se, i té mediální masáži, kterou iniciovaly samozřejmě ty hypermarkety, a v čele té masáže byl člověk přímo placený nadnárodními hypermarkety, a to je pan Prouza ze Svazu obchodu a cestovního ruchu, protože ti členové jsou tam přímo ty hypermarkety, toho svazu, to všichni víme, že jo, to není nic tajného, je to oficiální profesní svaz, který má za členy ty hypermarkety, proto v televizi byl také pečenej vařenej, kritizoval tohleto vybudování bezpečné české potravinové soběstačnosti a šel proti tomu návrhu SPD.

Ale prostě taková je dneska doba, že jsou tady mezi námi čeští občané, který hájí zájmy cizáků a ciziny a cizích korporací, no a pak jsou tady někteří, kteří hájí zájmy České republiky. No tak holt jsme v takové době, a mě to vždycky tak překvapuje, jak člověk s českou krví může takhle nenávidět Českou republiku, nenávidět naši zemi a hájit cizí zájmy, a bohužel jsou taky mnozí takoví politici ve vládní koalici, to prostě vidíme, a já nad tím kroutím hlavou, protože moje maminka, když jsem byl malý, nám zpívala "my jsme Valaši, jedna rodina", byla vlastenka, a je to takový smutný tohleto, kam mnozí lidé uvažováním došli. Já jsem byl vychován ve vlastenecké rodině, v moravské rodině, kde jsme se za to nestyděli, že jsme z Moravy, ze Zlínského kraje. Bylo to přirozené, bylo to hezké, nemělo to nic společného s nějakým přehnaným nacionalismem, v žádném případě, ale dneska kdo má vlastenecké cítění, tak je hned často nálepkován. Myslím, že je to dost hnusný, a myslím, že to zbytečně oslabuje Českou republiku, protože zdravé vlastenectví, vidím to v Japonsku, to naopak tu zemi posiluje. Nesmí to samozřejmě přesáhnout do nějakých záležitostí, které jsme tady viděli třeba v rámci druhé světové války, to samozřejmě odmítáme úplně všichni, to je jasné. Takže to je k tomuhletomu bodu.

Další bod, který bych rád navrhl, už jsem o tom tady částečně mluvil, ale to je bod, který se týkal ministra Válka, zdravotnictví, ale teď bych navrhl rád bod s názvem Vláda podvedla voliče. Budu mluvit o tom nouzovém stavu, protože to prostě jinak nejde nazvat. Já bych ten bod tady rád diskutoval jménem SPD, bod s názvem Vláda podvedla voliče, protože vy jste říkali před volbami – a já vás cituju, tak nemá smysl se tady na mě rozčilovat a nemít mě rád – vy jste řekli před volbami, vaše koalice – tehdy nebyla vládní, teď je vládní – že již žádný nouzový stav v souvislosti s onemocněním covid-19 vyhlášovat nehodláte. Prostě je to tady jasné, mám to tady napsáno černé na bílém. A teď vyhrožujete nouzovým stavem od 1. března. Já si myslím, že si to zaslouhuje samostatný bod, tohleto, protože to není věc, která se týká jednoho člověka nebo pár lidí. Jestli vyhlásíte nouzový stav, tak je to plošný nouzový stav pro deset milionů občanů České republiky, pro deset milionů občanů České republiky! A to si zaslouhuje samostatný bod, a jestli tenhle bod zamítnete, tak jsou to znova... jenom to svědčí o totalitních nedemokratických praktikách, které má dneska tahleta vláda, protože lidé by opravdu měli mít nárok na to, aby tady proběhla diskuse, proč jste říkali před volbami, že už žádný nouzový stav v souvislosti s covidem vyhlášovat nehodláte, a proč obelháváte voliče nebo podvádíte. Proto jsem to nazval Vláda podvedla voliče – proč jste je podvedli, když jste před volbami říkali něco jiného a teď chcete vyhlásit nouzový stav. To není normální. Kdyby to nebyl nouzový stav, tak to tady vůbec ani nenavrhuju, ale uznejte, že vyhlášovat nouzový stav je závažné. A kdo tady byl v minulém volebním období, tak ví, jak jsme to tady všichni řešili, že i vy, poslanci, kteří jste dneska ve vládě, a ti, kteří dneska nejsou už ve vládě a jsou v opozici, kolik dní jsme tady tím trávili a týdnů, tím, když se prodlužoval nouzový stav, nebo jste ho chtěli vyhlášovat, jasné, to je pravomoc vlády. Stejně jsme tady diskutovali prodloužení, to už bylo na Sněmovně, či neprodloužení. Ale prostě tohleto není jen tak, že vy takhle do plezíru hodíte, pan ministr zdravotnictví Válek nebo pan premiér

Fiala, tak já prostě vyhlásím nouzový stav, když neprojde pandemický zákon. To není sranda, nedělejte si legraci opravdu z lidí. To je strašně závažná věc, co jste řekli, pane ministře zdravotnictví Válku, a pan premiér tady sice je v budově určitě, ale tady není, protože se mu to nechce poslouchat, protože se mi nechce podívat do očí, to víme, ale to už jsem říkal. Ale prostě jako to není jen tak. To znamená – já znova říkám, my prostě chceme navrhnout bod Vláda podvedla voliče. A neříkal bych to tady pejorativně, takže se na mě nezlobte, kdybyste to opravdu vy sami neslibili, a teď to říkáte jinak, jinak bych vůbec tyhle ty výrazy tady nepoužíval. Jo? To prostě proč? Proč?

Je to prostě politický souboj a já tady... nebudeme si tady nadávat, že jo, samozřejmě, jo? To my v žádném případě nebudeme dělat, jo? Ale pro tvrdou politickou soutěž, to určitě jsme na ni zvyklí, předpokládám, všichni, to tady každý musíme vzájemně skousnout a to je myslím v pořádku, ale musí to probíhat v souladu se zákonem o jednacím řádu, a samozřejmě demokraticky a férově. To znamená – no, tak všichni ne, protože vy jste neférově odsunuli více než půl milionu voličů SPD a hodili jste naše hlasy do kanálu, to jsme viděli po volbách tady, takže nemáme adekvátní zastoupení v orgánech Sněmovny. Takže vy to takhle nevidíte, ale my přesto půjdeme příkladem a budeme se tady chovat samozřejmě příkladně a plně v souladu s demokratickými pravidly na rozdíl od vás, samozřejmě, jo? Ale to je už váš boj a my nebudeme k nějakým podpásovkám tady se snižovat.

Takže to je bod, který je potřeba opravdu probrat, a znova bych chtěl říci, připomenout ústavu, že v ústavě, potažmo v Listině základních práv a svobod, která je součástí ústavy, je definováno právo na podnikání, právo na vzdělání, když to řeknu stručně, právo na soukromý a společenský život a vy nemůžete přece šmahem říct, pan ministr a pan premiér: Tak a já vyhlásím nouzový stav, a takhle vyděsit občany a úplně je takhle vydírat, šikanovat. To je strašný vyjádření. To přece nejde jen tak. Nejde to jen tak! To přece nelze to takhle pominout, že v demokratické společnosti, a já chci žít v demokratickém státě, nechci totalitu, kterou vy tady chcete zavádět – není přece možné, že vláda najednou od boku řekne v Senátu, pan ministr zdravotnictví Válek: Když neprojde pandemický stav, tak bezdůvodně vyhlásím nouzový stav. Jo? Bezdůvodně! Tady není žádná pohroma, tady není žádná pandemie, ani epidemie tady není, nejsou zahlcené nemocnice. A někdo normálně řekne jak diktátor – jo, totalita – jménem vaší vlády řekne: Tak my vyhlásíme od 1. března nouzový stav na čtrnáct dní. No, to jako... a já se divím, že to řada z vás, i vládních poslanců, chce přejít tohleto v rámci servility. Jo? Přece to by, kdo má trošku demokratické cítění z vás, by měl zdvihnout ten hlas a říct: Neříkejte to prostě, by měl říct ministrovi Válkovi a premiérovi. Nestrašte lidi nouzovým stavem, když tady nejsou podmínky pro nouzový stav. Nechte těch totalitních manýrů, by měl říct.

Vždyť to lidi neskousnou, tohleto. Občané jsou majitelé této země, ne vláda. Znova zdůrazňuju, že vaše strany vaší vládní koalice nevolila většina občanů České republiky. Milion hlasů propadlo, to znamená, ano, na základě přepočítávání, které na základě toho, jak fungují pravidla v České republice, samozřejmě strany pod 5 % se nedostaly, a ve finále ty, co se dostaly, tak tady máte většinu, ano, ale měli byste mít trošku tu záklopku, že prostě – a nepřehánět opravdu – i přesto, že máte většinu, neměli byste tu šikanu a ty totalitní vaše manýry přehánět. Takže opravdu já bych vás chtěl opravdu důrazně požádat – nejenom bych chtěl zařadit ten bod, já vím, že to odmítnete, že budete hlasovat proti tomu, aby se zařadil ten bod – ale aspoň vás chci tedy požádat, abyste vážili slova, jak ministr zdravotnictví Válek, tak pan premiér a zástupci vlády. Važte prosím vás slova, než řeknete, od boku budete vyhrožovat nouzovým stavem lidem. Fakt nežijeme v totalitě, nežijeme v diktatuře. To si nemůžete dovolit, jen tak od boku vyhrožovat takovými věcmi, když k tomu není důvod. To je, jako kdybyste řekli – ano, to je vlastně stejný ekvivalent – když neprojde pandemický zákon, tak vás všechny zavřeme. Ano, protože nouzový stav je omezení na svobodě. Tak vás všechny

zavřeme. To je přece strašné, kam až vy jste v té aroganci moci zašli. Já jsem se nikdy nenadál, a mluvil jsem o tom i s naším poslancem Jaroslavem Baštou, to už jsem zmiňoval, který je tady ve Sněmovně jediným signatářem Charty 77 a jediným politickým vězněm a disidentem, že jsem vůbec nečekal, že třicet let po sametové revoluci tady budu muset bojovat jménem SPD – a ukazuje se, že jsme tady osamocení – za svobodu a demokracii a za dodržování ústavy v České republice. To je prostě úplně děsivá situace.

Tak, pojďme k dalšímu návrhu bodu, který já navrhuji. No, tak to, už jsem to tady zmiňoval, jo, tak už jsem tady zmiňoval, tak vláda, vládní koalice se chystá ovládnout Českou televizi a Český rozhlas.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jak se jmenuje ten bod, pane předsedo, abych si ho poznamenal?

Poslanec Tomio Okamura: Mám to tady poznamenáno, zatím s pracovním názvem Vláda chce zvýšit koncesionářské poplatky České televize a Českého rozhlasu. (Předsedající: Děkuji.) Ale – to tady mám tedy poznamenáno, ale možná to ještě budu trochu modifikovat – ale teď, aby tedy jste mi nevyčítal, že nenavrhuji bod, tak já zatím to takhle pojmenuji, ale ještě to budu zároveň modifikovat. Mám tady poznamenaný takto ten název, ale mám takový dojem, že to bude vystihovat možná trochu ještě jiný název.

Za SPD říkám, že odmítáme zvýšení koncesionářských poplatků pro Českou televizi a Český rozhlas, které prosazuje vláda. A to není z toho důvodu, že bychom neměli rádi Českou televizi, tak to není. Já mám Českou televizi rád, já jsem v České televizi vystupoval v mnoha pořadech, před vstupem do politiky i v pořadech, které měly širší formát, Den D a podobně, v mnoha zábavných pořadech jsem tam vystupoval, v mnoha diskusních pořadech a tak dále. Mám rád i Českou televizi i Český rozhlas, s tím problém není, to musím říct na rovinu. To, s čím máme problém, je jiná věc: že tam jsou konkrétní pořady – a myslím, že i ČT 24, musím říct upřímně, že se to hodně zlepšilo a dávají nám prostor, který myslím celkem odpovídá už tomu prostoru, který by měl mít SPD vzhledem k našim volebním výsledkům v porovnání s ostatními stranami, takže my si zase nemůžeme nějak... myslím si, že se to hodně spravilo s nástupem nové Rady, která začala dbát na to, aby se postupovalo vyváženě, což je mimochodem v souladu se zákonem, protože ta vyváženost, ta je přímo v zákoně.

V Českém rozhlasu jsou samozřejmě ještě velké rezervy, zvláště Český rozhlas Plus, ale o tom až teď tady nechci mluvit, jo, protože to se probíralo už i na Radě Českého rozhlasu, kde přímo se probíraly grafy, kde SPD je až násobně méně zastoupeno než strany, které měly horší volební výsledek než my. Všechno bylo probráno oficiálně na Radě České televize (Českého rozhlasu?), ale ta reflexe tam stále nepřichází, musím říct, dostatečným způsobem. To znamená, není tam ta vyváženost, a právě proto z toho důvodu my nesouhlasíme s tím, aby se zvyšovaly koncesionářské poplatky – ještě u České televize se krátce zastavím – takže v Českém rozhlasu, protože proč by měl volič SPD platit více koncesionářské poplatky, dražší, když tam volič SPD ze svých koncesionářských poplatků není adekvátně zastoupen zástupci SPD v souladu se zákonem, který káže vyváženost? To je zákon, to není, že si to vymyslel předseda SPD.

Pokud jde o Českou televizi, za nás musím říct, že opravdu ČT 24 i zprávy se začaly po nástupu nové Rady... že se to hodně zlepšilo. Takže si myslíme, že tam je snaha o to, dodržovat zákon nějakým způsobem ve zpravodajství. A znovu říkám, já Českou televizi, já jsem ji měl vždycky rád, ale je tam problém například s jedním konkrétním pořadem, a to jsou Otázky Václava Moravce, kam jsem nebyl už sedm let pozvaný. To znamená, ne že jsem

nebyl pozván, že jsem odmítl. Já jsem nebyl sedm let pozvaný už do toho pořadu. A to je prostě jasná politická manipulace a zneužívání České televize pro osobní zájmy. Takže mluvíme o tomto konkrétním pořadu, když budu konkrétní, samozřejmě můžeme mít výhrady k něčemu dalšímu, ale tady teď zůstanu pouze u tohoto pořadu, protože to je prostě úplně jasné. To je jasné porušení zákona o České televizi, který káže vyváženost, když nejviditelnější tváře ostatních politických stran, což je předseda, tam zastoupeni jsou, ale předseda SPD tam není. A nechci tady lobbovat za sebe, já jsem známý dost. Jedná se o to dodržování, jedná se o návrh na zvýšení koncesionářských poplatků České televize, Českého rozhlasu. Naším voličům se to nelíbí – já tady zastupuji voliče. Tady je to prokazatelná manipulace, prokazatelné stranění a zvýhodňování jiných politických subjektů, které má evidentně Václav Moravec radši. To znamená, to není vyvážený pořad. A já myslím, že tenhle pořad zbytečně stahuje celou Českou televizi, protože tam znám spoustu lidí, mám je rád, mám tam i mezi nimi přátele ještě z doby, kdy jsem nebyl v politice. Redaktoři jsou slušní, musím říct, snaží se, redakce zpravodajství, znáte je tady také, věnují se své práci, mají tu práci rádi, spolupracuje se s nimi dobře, tady prostě problémy nejsou, my si to i pochvalujeme, tu spolupráci, nemáme žádný problém s tím, ale prostě konkrétně třeba tenhle pořad, je to ale hlavní diskusní pořad České televize, takže o tom to je. Kdyby to bylo něco marginálního – je to hlavní diskusní politický pořad. Takže prostě dokud tady budou tyhle manipulace v hlavním diskusním pořadu České televize, což jsou Otázky Václava Moravce, a takovéhle podvody, doslova mediální podvody, tak opravdu my nemůžeme podporovat zvýšení koncesionářských poplatků České televize, protože naši voliči to prostě nechtějí. Je to úplně jednoduché. Já vím, že to tady ostatním politickým stranám vyhovuje, když SPD je upozadováno, protože vy, to už tady probíráme, že řada z vás to demokratické smýšlení má jenom, když se jedná o vás osobně, ale jinak už ne. Ale tohleto není správně a teď to tedy tady spěje k tomu. Takže znovu říkám, rozhodně nechci dávat do jednoho pytle celou Českou televizi, to tedy rozhodně ne a to tady zdůrazňuji. Ale je tam prostě pořad, který to celé kazí, tu vyváženost, protože není normální, že sedm let není pozván předseda parlamentní strany do hlavního diskusního pořadu. Ale to je jasná cenzura prostě, je to jasná cenzura! Takže my z tohoto pohledu, opravdu my nemůžeme – a Český rozhlas Plus, to je vlastně to samé. Jo, to je velmi nevyvážená stanice, což mimochodem konstatovalo se i na Radě Českého rozhlasu. Takže opět Okamura si nevymýšlí, v té Radě máte zastoupení, nebo je tam zastoupení, tam nemá zastoupení SPD jako strana. Tam jsou radní, kteří jsou nezávislí, nejsou to političtí exponenti, a přímo tam přece došlo... dokonce je to i závěr jednání Rady České televize, je to normálně prohlasovaný závěr z loňského roku. To znamená, vidíte, že k nápravě tam nedošlo. To znamená, my máme konkrétní důvody, takže Český rozhlas Plus, Otázky Václava Moravce, kdy my odmítáme zvýšení koncesionářských poplatků. A já se divím, že to stojí vedení České televize za to, že kvůli Václavu Moravcovi, kvůli jednomu člověku, který se chce mstít nebo někoho nemá rád, takže celá Česká televize na to takhle zbytečně musí být pod kritikou. Já myslím, že je to škoda. Ale dobře, je to jejich rozhodnutí, je to rozhodnutí vedení České televize. A já si myslím, že je to škoda, protože kdyby se k tomu postavilo vyváženěji, tak si myslím, že by i volič SPD byl s tím spokojenější, s tím, jak to tam teď funguje.

Takže znovu říkám, že to není, že bychom neměli rádi Českou televizi nebo Český rozhlas. Vůbec to tak není. Ale prostě jsou tam tady ty konkrétní věci, které ovšem nejsou detaily, dokonce v rozhlase se jedná o celou stanici, o druhou nejposlouchanější – nebo druhou asi ne, možná třetí, já nevím, jestli Vltava nebo Český rozhlas 2 bude asi poslouchanější než Český rozhlas Plus, nevím – ale u Otázek Václava Moravce je to jasné, to je hlavní politický diskusní pořad, a my s tím nesouhlasíme, protože z tohoto pohledu se prostě nenaplní povinnosti veřejnoprávních médií a slouží potom k jednostranné propagaci některých politických stran.

A tady bych rád, proč o tom tématu a proč jsem tady taky panu předsedovi Jakobovi nebo panu místopředsedovi, který teď řídí Sněmovnu – sice tady mám pracovní název, ale proč jsem to chtěl ještě možná upravit je, že problémem je, že vládní koalice, jak víme, chce odvolat Radu České televize, zřejmě i Českého rozhlasu, a kompletně ji dovolit jenom vašimi spřízněnými nominanty, kteří politicky vám mají jít na ruku, mají vaše názory nebo zastávají váš názorový proud. A to je snad poprvé od roku 1989, kdy někdo chce dělat takovéhle politické ovládnutí České televize jednostranně, takovouhle manipulaci, a my na to musíme upozorňovat. Opravdu obrovské divadlo tady předvedli vládní poslanci na volebním výboru, který má ve své působnosti sdělovací prostředky, sněmovním volebním výboru, kdy minulý týden volební výbor doporučil Sněmovně – tam se hlasuje – aby neschválila Výroční zprávu Rady České televize o činnosti za rok 2020. A to jsem se teda zasmál – důvodem bylo to, že v té zprávě je napsáno, že vůči SPD není vysílání vyvážené, když to řeknu jednoduše. Takže ti, kteří k tomu naopak celou dobu mlčeli a vyhovovalo jim to, tak až díky tomu, že tam jsou ti noví radní, kteří tam přišli během minulého volebního období, konečně tam přišel nový vítr, konečně přišli radní, kteří v souladu se zákonem chtějí dbát na dodržování zákona a vyváženost, tak vlastně – vymysleli jste to dobře marketinkově, velmi podle, samozřejmě, tak teď vládní koalice chce říct : No vidíte, tam se nedodrží zákon, takže celou tu radu odvoláme. Přitom je to právě ta rada, která to konečně rozhýbala a poukázala na to, že se tam ten zákon nedodrží! A vy jste zabránili v minulém volebním období, aby se ta rada dovolila, aby naopak se na to dodržování zákona mohlo dbát, i na hospodaření, a hráli jste teď takovouhle komedii, a já bych byl rád, abyste do toho účelově nezatahovali SPD. Vy máte v plánu odvolat na základě toho tu radu, mimochodem, dvojí neschválení zprávy povede k odstranění Rady České televize, která přitom na základě objektivních analýz – ti noví radní, kteří se do toho vrhli – konstatovala, že účast hnutí SPD v debatních zpravodajských pořadech byla nepřiměřeně nízká ve srovnání s ostatními stranami, a to vzhledem k zastoupení SPD v Poslanecké sněmovně.

Takže chytře to má vymyšlené pan poslanec Jakob, který je mluvčím z TOP 09 tohoto ovládnutí České televize, tohoto podvodu, politického podvodu. A teď tady využívají vtipně – ovšem samozřejmě my víme, proč a jak – berou si do úst SPD. Takže bych byl rád, abyste si nebrali do úst SPD, protože vy naopak škodíte, vy prosazujete úplně opačné myšlenky než SPD, a my nepotřebujeme, jak už jsem říkal, abychom měli samozvané mluvčí. My žádné mluvčí nepotřebujeme, kteří budou hájit SPD a mluvit za SPD, rozhodně ne z TOP 09. My to nepotřebujeme. Takže bych byl rád, aby se tady nehrála takováhle komedie. A vlastně zástupně teď jste si vzali tu zprávu, přitom vždycky vám vyhovovalo v televizi, že tam SPD není, a vždycky jste k tomu mlčeli, nikdy jste se proti tomu nestavěli, ale teď jste si to vymysleli, že to bude ten účel – no, je to párově sice trochu jednoduché, proto by na to přišlo i dítě ze základní školy, jak to máte naplánované, chcete odvolat Radu České televize a dovolit si tam pouze své exponenty, na základě zástupného problému, kdy ještě chcete říkat: Ale vždyť tam SPD není přece. Je to přesně naopak. Je potřeba naopak dovolit tam další radní, kteří by opět nešli nikomu politicky na ruku, ale dbali na dodržování zákona vyváženě, v souladu se zákonem. Ale opravdu, neberte si do úst SPD, ani jako záminku. My vás opravdu nepotřebujeme, abyste se o nás bavili, my se obhájíme sami. Ale to, že chcete ovládnout Českou televizi, odvolat Radu České televize a Českého rozhlasu a dosadit tam exponenty vlastní na šest let...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, já vás vedu ke kázní, abyste se držel bodu, který přednášíte, a to je zvýšení koncesionářských poplatků, nikoliv rady. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: Ale to je v té souvislosti, protože v podstatě je potřeba popsat pozadí toho, proč tady vláda přistupuje k těmhle návrhům a komu a jak jde na ruku, protože samozřejmě to zvýšení koncesionářských poplatků není jen tak, že to spadlo z nebe, to přece víme, to víte i vy, pane místopředsedo. Takže mě upozorňujete, ale sám víte, sám taky víte, nejste v politice první den, že ty konsekvence, co tady říkám, jsou jasné i vám, byť s nimi třeba nesouhlasíte, ale určitě je to k věci a má to všechno spojitost, kdo komu a jak jde na ruku tak, aby se zalíbil, a proč to tady navrhuje, ale v každém případě není to dobré pro demokracii.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, vzhledem k tomu, že řídím schůzi, nemohu s vámi diskutovat, řídím se jednacím řádem.

Poslanec Tomio Okamura: Jo, to vím, tak já budu pokračovat ve svém výkladu, dobře. To je pravda, to jste pak jak na trní, protože byste rád reagoval, a ono to nejde, to chápu, já jsem byl taky v takové situaci v minulosti. Dobře, takže vás nebudu pokoušet. Takže jsem jenom chtěl říct, že to, že tady navrhuje v této situaci zvýšení koncesionářských poplatků – a už to uvádím do kontextu – kdy ta situace není v podstatě v souladu se zákonem a není v ideálním stavu, tak – už to zasazuju do toho kontextu, pane místopředsedo – tak to je to, proč my s tím nesouhlasíme. A znovu říkám, není to nic proti České televizi, Českému rozhlasu. My máme rádi Českou televizi a Český rozhlas, tam problém není. Ale jsou tady některé konkrétní věci, proč náš volič nám píše, má s tím problém, a my samozřejmě tady jsme za voliče. Takže nechme to, dobře, u toho názvu: Vláda chce zvýšit koncesionářské poplatky České televize, Českého rozhlasu. A já už jsem to tady dostatečně v podstatě zdůvodnil.

Jinak za nás jsme přesvědčeni, že veřejnoprávní média by se neměla platit prostřednictvím koncesionářských poplatků, ale prostřednictvím samostatné kapitoly státního rozpočtu, jehož čerpání by tak bylo pod veřejnou kontrolou a dohledem Nejvyššího kontrolního úřadu. Takže my celkově navrhuje i trochu jiný model v tomhle tom. My určitě neříkáme zrušit, my říkáme, udělat to jiným systémem. Mimochodem, podobné systémy jsou v jiných demokratických zemích, to není opět, že by to byl nějaký výmysl SPD. Takže toto.

Samozřejmě když ještě krátce zmíním i ten mediální zákon, kterým vy se chystáte... Právě je to o zdražování těch poplatků, je to o zvyšování poplatků. Tak i to, že chcete dát částečně pravomoc, aby část radních volil Senát, to si myslím, že taky snižuje legitimitu té volby, protože senátory volí lidé. Tam je tak nízká volební účast, že v podstatě to rozhodně není posílení demokracie a posílení legitimacy té volby, to je naopak oslabení legitimacy té volby, protože samozřejmě tam, kde je nejvyšší volební účast a kde probíhá ten hlavní politický boj – ostatně budeme tady jednat o rozpočtu a rozpočet taky schvaluje jenom Sněmovna, což je zásadní – je právě Poslanecká sněmovna. Takže my jsme přesvědčeni, že by ta pravomoc na volbu radních měla zůstat v Poslanecké sněmovně, abychom zajistili co největší legitimitu té volby, což si myslím, že by bylo vítané i pro Českou televizi. Ale tady opět v tom vidíme politický problém, takže vidíte, že se to prolíná i tím vaším návrhem na zvyšování koncesionářských poplatků. Vy prostě chcete ovlivnit totálně politickou Českou televizi tím, že do toho chcete zapojit Senát, který má velmi nízkou legitimitu a je spíše na zrušení z hlediska...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, omlouvám se, že vám do toho vstupuji. Jestli chcete, navrhněte nový bod, který bude například o novém mediálním zákonu, a pak ho zdůvodněte...

Poslanec Tomio Okamura: (Mluví v jednu chvíli oba současně.) Ale vy mi přece nemůžete diktovat, já se k tomu postupně dostávám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jestli chcete mluvit o zvýšení koncesionářských poplatků, tak to je otázka ekonomiky, nikoliv rady.

Poslanec Tomio Okamura: Já bych to rád... Já nevím... Vy mi budete pořád skákat do řeči, ale já to prostě nedokážu zdůvodnit jednou větou, když ty body jsou zásadní a potřebuji vysvětlit, proč ty body navrhuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, není mou snahou skákat vám do řeči. Pouze vás vedu ke kázni v souladu s jednacím řádem.

Poslanec Tomio Okamura: No, já si myslím, že opravdu způsob, jak to vysvětlím, je na mně, ale dobře. Já vím, že teď jste se rozhodli, zřejmě abyste mě tady trochu přerušovali, ale musím říci, že veškeré mé vysvětlování jde k tomu, abych zdůvodnil, proč navrhuji tento bod. A zároveň platí, že nikdy nenavrhuji bod, který by nebyl zásadní. To znamená, snažím se tady splnit veškeré ty podmínky. Tak pojďme dál.

Další bod – no vidíte, to tady mám poznamenáno, a ukážu vám to, že to tady mám (Ukazuje předsedajícímu svůj papír.) – mám bod do programu s názvem Umlčování politických oponentů. Tak vidíte, že ho tady mám opravdu oprávněně. Mám to tady přímo napsáno: Umlčování politických oponentů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, bod vidím, poznamenávám si ho a můžete ho zdůvodnit, prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Dobře. Měl jsem to tedy až k závěru, ale vidíte, že vy jste mě teď k tomu ponoukl k tomu zrovna. A vidíte, že to tady mám oprávněně. Já jsem věděl, že to bude aktuální bod. Takže navrhuji bod s názvem Umlčování politických oponentů. A to je právě ten problém. Já to nejprve zdůvodním takto. Vládní koalice se chová...

Pardon, hrozně se omlouvám, ale ten předešlý bod, já jsem tady měl jiný název, já jsem se přehlédl. Vláda chce politicky ovládnout Českou televizi a Český rozhlas. Já jsem si říkal, že to je jenom poznámka, tak to se omlouvám. Tady to mám: Vláda chce politicky ovládnout ČT a ČRo, to bude název minulého bodu. Říkal jsem si, proč vlastně mě přerušujete – a ono je pravda, že jsem ty poznámky měl připravené, a je pravda, že název bodu jsem měl jiný. To už se pak vysvětluje. Vláda chce politicky ovládnout ČT a ČRo – mám. Tak vidíte, pak by to bylo v pořádku. To bych vás jenom poprosil, abychom ten název předešlého bodu změnili. A máte pravdu, to potom...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je to opraveno, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: Máte pravdu, že pak už byste mě vlastně neměl žádný důvod přerušit, přestože si myslím, že ten důvod nebyl ani předtím, protože pravda, já jak tady toho mám hodně... Já jsem to hledal, říkal jsem si, kde mám ten správný název, a já ho mám tady.

Takže pojďme zpátky k dalšímu bodu s názvem Umlčování politických oponentů. Tak to je právě to. Já bych rád tady přednesl žádost i vedení Sněmovny, proč to navrhuji, protože bych chtěl tady znova zdůraznit, že my jsme jako SPD nikdy neobstruovali žádný zákon ani v minulém volebním období, na rozdíl od té pětikoalice, kde jsem to bral jako legitimní. Vy jste před chvílí neřídil schůzi. Já jsem řekl, že já jsem nikdy, když jsem v minulém volebním období byl ve vedení Sněmovny, nikomu neskočil do řeči, abych ho přerušil, přestože mnozí z vás za mnou chodili, abych přerušil, já si na to pamatuji. A vzpomeňte, že jsem vám vždycky odpověděl, já to neudělám, protože na mikrofonu je tady to jediné místo, kde by měla být maximální demokracie, když všichni tady zastupují lidi. Vzpomeňte na to, že jsem takhle k tomu přistupoval. A byl bych rád, aby se takhle přistupovalo i k nám, když se ty role obrátily, že zase se můžou někdy obrátit zpátky. To je to, co jsem vám chtěl říct, proč navrhuji ten bod, abychom si tady o tom popovídali na mikrofon – krátce, abychom se tady ubezpečili v tom, že vládní pětikoalice nebude přerušovat opoziční poslance.

My jsme tady v souladu s nejlepší politickou kulturou avizovali předem, že máme problém se dvěma zákony, které jsou přímo v rozporu s tím, co si přejí naši voliči – je to korespondenční volba a pandemický zákon, a chtěl jsem tedy, když už jste tady, i vám to říct. Omlouvám se, že vás zvu přímo, ale takovým prostřednictvím, když potřebuji oslovit vás, ale nebudu říkat nic špatného...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, máte úplnou pravdu, i mě v souladu s jednacím řádem oslovujte mým prostřednictvím, byť rozumím tomu, že je to poměrně komplikované. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: Je to tak, je to tak. Chtěl bych vás jenom požádat, protože v tomto bodu jsem chtěl prodiskutovat, protože tady přijdou poslanci SPD, slyšel jsem, že i poslanci ANO, a budeme navrhovat změny pořadu schůze. Může to být zdlouhavé, bude to asi zdlouhavé, ale budeme se držet věci, protože to budou třeba i důvodové zprávy k našim návrhům. Ale chtěl jsem vás opravdu požádat: Prostě to vydržte, protože je to tady demokratický, politický souboj. Je to nějaký politický statement, protože jsou tady dvě věci, které jsme už předem avizovali. Kdybyste ty dva zákony navrhli třeba až za tři roky, tak tady teď vůbec nejsme v této situaci demokratického, politického, názorového souboje – bylo by to třeba za tři roky, za tři a půl roku, ale my za to nemůžeme, že jste zrovna s těmito zákony, o kterých předem víte z minulého volebního období, že s nimi máme problém, tak že to tlačíte teď jako svoji prioritu. To jsem chtěl zdůraznit. Nedělejme si tady prosím nepřátelské prostředí, prostě to je politika. Byli jsme tady v minulém i předminulém volebním období hodně dlouho, často i do rána, ne že ne, byli, u vícero hlasování, a všichni jsme to respektovali. Proto jsem ten bod chtěl navrhnout v tom smyslu, že jsem se chtěl ubezpečit – ale doufám, že to nebude potřeba – abyste pokud možno nenavrhovali – a chtěl jsem vám to říct, je tady i paní místopředsedkyně Kovářová – abyste nenavrhovali například omezení řečnické doby, až se otevře rozprava k pandemickému zákonu, třeba na pět minut nebo dvakrát pět minut, protože naši poslanci to chtějí vysvětlit. My máme v poslaneckém klubu podle mého názoru, už jsem to říkal, například největší poměr lékařů ze všech poslaneckých klubů. Z našich dvaceti poslanců jsou čtyři lékaři plus jedna zdravotní sestra, takže to není jen tak, že my tady půjdeme a někdo bude mluvit. My máme lidi, kteří jsou opravdu zdatní. Máme tam neurochirurga, neurologa, máme dalšího chirurga a další lidi, kteří se ve zdravotnictví vyznají, máme tam pana doktora Zlínského – ORL a tak dále, to znamená, máme tam lékaře, kteří jsou z praxe, specializují se a chtějí se k tomu vyjádřit, paní kolegyně Maříková je zdravotní sestra. Vyznají se v tom a prostě nestačí pět minut mluvit o pandemickém zákonu.

Takže jsem vás opravdu chtěl požádat, protože jsem slyšel – nebo tuším – že dáte návrh na omezení na pět minut u řadových poslanců, ale to není demokratické. A já bych to třeba nikdy neudělal, kdybych byl ve vaší pozici. Já bych tam seděl do rána. Prostě demokracie. A hlavně, když předem nějaká strana avizuje, že má s tímto konkrétním návrhem problém, tak bychom to měli respektovat a měli byste to vydržet. A tohle je prostě politika, je to politický statement a máme na to všichni právo. Až to bude za námi, bude to za námi nějakým způsobem, pojedeme dál. Ale chtěl jsem vás požádat, proto jsem to nazval Umlčování politických oponentů – ale využiji toho, že tady mám dva lidi, že tady za mnou sedí dva lidi z vedení Sněmovny – a chtěl jsem vás opravdu požádat v tomto, abyste se nad tím kdyžtak poradili, kdybyste ten návrh chtěli dát. Prostě to absolvujeme. Určitě to nějakým způsobem absolvujeme, protože fyzické možnosti jsou nějak dané, ale prostě je potřeba toto absolvovat. To je vlastně zdůvodnění tohohle bodu.

Ještě bych dodal – a je to k věci, ale dodám i ten další rozměr – já bych byl velmi nerad, a už jsem to zaznamenal, ptali se nás na to novináři na tiskové konferenci, že někdo z koalice říkal, že kvůli nám by se mohlo oddálit projednávání státního rozpočtu, protože ve středu odpoledne má být výbor. Doufám, že do té doby pandemický zákon stáhnete a že to tady nebudeme muset ani projednávat. Ale hlavně, my nemáme odpovědnost za vládní koalici, vy máte většinu. To znamená, kdyby se tady dal v úterý jiný zákon jako priorita, tak přece ta diskuse by tady vůbec nemusela být, třeba náš zákon na pomoc zdravotně postiženým nebo další, o kterých už jsem tady hovořil, ale vy jste si tady dali prioritu pandemický zákon. Proto vy sami ohrožujete projednávání státního rozpočtu tím pádem, ale nikoli SPD. My jsme si tady ten program nepředšadili, nemáme většinu tady ve Sněmovně. Takže to jenom na vysvětlení. My naopak chceme, aby se projednal rozpočet, nemáme v plánu obstruovat rozpočet. My jsme říkali: korespondenční volba, pandemický zákon, to jsou problémy, už se nebudu opakovat. A tam samozřejmě to bude běžná debata. Dáme spoustu pozměňováků, budeme je zdůvodňovat, ale dojde pak na nějaké hlasování.

Takže toto je bod, který jsem chtěl navrhnout, nebudu ho už dál rozebírat, myslím, že je to úplně jasné. A spíše takový apel na vedení Sněmovny na pětikoalici, protože si vzpomeňte, že nedávno jste byli v opozici všichni, co jste teď ve vládě, a všichni jste byli rádi, když to proběhlo i nějak tak, jak jste si plánovali, i s veřejností, abyste si odpracovali vůči vašim voličům to svoje.

Pojďme k dalšímu tématu, k dalšímu bodu, a to je Netransparentní financování hnutí STAN. To je název toho bodu. Netransparentní financování hnutí STAN. A já se prostě k tomu bodu musím vracet, budu se k němu vracet a budeme se k tomu vracet, protože doteď ministr vnitra Vít Rakušan a předseda hnutí STAN neodpověděl, kdo jsou koncoví majitelé firem, kteří sponzorovali Pirátům a STAN volební kampaň. Prostě na to nechce odpovědět. A já se divím zrovna tady panu Michálkovi z Pirátů, proč veřejně netepe a nežádá odpověď od svých koaličních partnerů z hnutí STAN, kdo je tedy koncový majitel firem, které jsou registrované na Kypru, jména, kdo jsou ti všichni koncoví majitelé, konkrétně řečeno, kteří vám, Pirátům, vám, prostřednictvím pana předsedajícího, pane Michálku a hnutí STAN, financovali vaši volební kampaň? Buď to víte a tajíte to, že vám to už řekl pan Rakušan, nebo to nevíte, a tak jako tak je to špatně. Takže dodnes nevíme, proto to tady navrhuji, dodnes to nechce říct Vít Rakušan z hnutí STAN, kdo jsou finální vlastníci těch firem, kteří jsou registrovaní na Kypru, v daňovém ráji, kdo je financoval, tu jejich kampaň. On to nechce říct. Piráti jsou servilní, takže už to ani nechtějí slyšet. Už dostali korýtka, takže už je to nezajímá, už k tomu mlčí. Něco jednou vykřikli, ale pak už ticho, protože samozřejmě se bojí, že by byli odvoláni z korýtek z vlády. To znamená, tady je to potřeba vyjasnit, a ta otázka je úplně jednoduchá. Tento bod může trvat minutu, když pan ministr vnitra a první místopředseda vlády a předseda hnutí STAN Vít Rakušan řekne, kdo jim platil kampaň, protože on si myslel

– ale to je takové trošku jako pro malé děti, nebo malé děti jsou fajn, ale je to takové, že z nás se snaží udělat hlupáky – že když peníze vrátí, že to vyřešil. No, to není pravda, protože kampaň proběhla, a i když peníze vrátíte, jste stejně zavázaný, protože už vám někdo tu kampaň zaplatil. To, že pak dostanete státní příspěvek za volby a z toho to vrátíte, no tak to je jiná, ale tu kampaň už jim někdo zaplatil a už jim šel někdo na ruku. To znamená, my chceme odpověď na to, kdo je koncovým majitelem firem, které financují hnutí STAN, a budeme se ptát často, budeme se ptát kontinuálně, protože to není transparentní. A dokonce jsem kuloárně – nějaké tamtamy – získal pocit, že dokonce pan ministr vnitra Rakušan začal zneužívat Ministerstvo vnitra pro politický boj proti SPD. A k tomu se taky dostanu, to bude další bod, místo aby vyjasnil své hospodaření a vyjasnil financování hnutí STAN. Přece oni pořád žádali tady vyjasňování na ostatních a sami teď vyjasnit nechtějí. To je divné, to je špatně. Ten bod spočívá v tom, že... Netransparentní financování hnutí STAN z Kypru. Z Kypru, ještě tam prosím dejme, z Kypru. A to je v podstatě zdůvodnění tohoto konkrétního bodu.

Zároveň bych navázal dalším bodem, a to je STAN... Vít Rakušan ze STAN zneužívá Ministerstvo vnitra. Vít Rakušan ze STAN zneužívá Ministerstvo vnitra. Ne, tady to mám, pardon. Ministr vnitra Vít Rakušan ze STAN zneužívá Ministerstvo vnitra. Protože Vít Rakušan se nám začal mstít, a to jsem tedy vůbec nestačil zírat, co to má znamenat. A dále — SPD na seznamu dezinformátorů Ministerstva vnitra, protože prostě my nechceme, aby byla Česká republika zatahována do války s Ruskem na Ukrajině. My jsme se pak na to podívali, co tím má vlastně na mysli, a on tam cituje, bylo tam citováno vyjádření našeho poslance Jiřího Kobzy a našeho europoslance Ivana Davida, kteří se vymezovali vůči zatahování České republiky do války na Ukrajině proti Rusku. Jaká dezinformace? Tohleto nechápu. Máme v našich řadách informace tady od Jaroslava Bašty, který byl léta velvyslancem České republiky na Ukrajině a velvyslancem České republiky v Rusku, možná jediný člověk, který byl velvyslancem v obou dvou zemích, takže je opravdu odborník na slovo vzatý, nezpochybnitelný, hájil české zájmy, rozhodně nemůžeme našeho velvyslance – doufám, (že) nikoho ani nenapadne – podezřívát někoho, že je proruský, když byl našim velvyslancem, dokonce i v dalších postsovětských zemích, samozřejmě, úplně nesmysl, ale prostě to, že místo... že se nám ministr vnitra Vít Rakušan začíná mstít, SPD, a stejně, jako to dělal Jan Hamáček, začal zneužívat ministr vnitra pro politický boj s cílem manipulovat veřejné mínění a tím oslabit politickou konkurenci, protože SPD nemá s Ruskem vůbec nic společného, není proruské, ale jsme pronárodní hnutí a našim jediným zájmem je Česká republika, tak to opravdu už mi připadá mimořádně nebezpečná tendence. A já si myslím, že je to... a my si myslíme, že je to na bod, který bychom tady měli projednat. Já to tady říkám veřejně, že jakákoliv takováhle zpráva, která půjde z Ministerstva vnitra, je to pouze už zneužívání Ministerstva vnitra Vít Rakušanem, protože se nám mstí za to, že chceme, aby vyjasnil to financování. Je to prostě msta a připadá mi to (jako) takové ty estébácké nebo kágébácké manýry, kdy někdo je v nějaké státní funkci a zneužívá to vůči tomu, aby likvidoval nepohodlné oponenty. To je děs, to je děsivé. Opravdu, to je úplně děsivá situace a já si myslím, že je potřeba to tady probrat a důrazně přijmout usnesení – že tady máme připraveno také usnesení – že Poslanecká sněmovna ukládá ministrovi vnitra Vítu Rakušanovi, aby nezneužíval Ministerstvo vnitra pro politický boj. A to je podle mě velmi zásadní věc a já bych chtěl, aby to tady zařadili, protože poté, co jsem tady navrhl ten bod, tak očekávám další útoky Ministerstva vnitra na SPD. A bojíme se toho, že ministr vnitra teď bude šikanovat a bude se snažit kriminalizovat a perzekvovat SPD a politiky SPD a naše zástupce a máme z toho obavu, protože mně by to charakterově sedělo k Vítovi Rakušanovi, protože poté, co nechce vyjasnit financování a poté, co jsem ho poznal, je to zcela bezskrupulózní člověk, který prostě se bude mstít, jo?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím, pane předsedo, bez urážek k jiným poslancům, případě členům vlády.

Poslanec Tomio Okamura: No, tak je otázka, jestli bezskrupulózní je urážka. Já si myslím, že ne, že je to slušné slovo. Tak nevím, jaké mám použít slovo, jo? Nevím, že by to bylo cizí slovo? To přece vůbec žádná nadávka není, to jsem nepochopil. A mohl byste mi tedy říct, jaké alternativní slovo bych měl použít, pane místopředsedo, místo slova bezskrupulózní?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr vnitra, pokud vím, tak není v současné době v jednacím sále, to je první věc, nemůže na to reagovat. A poprosím vás...

Poslanec Tomio Okamura: Jasně, jasně, ale jaké tedy bych měl alternativní slovo v souladu s jednacím řádem použít, když to je normální slovo, které je slušné? To jsem nepochopil. Bezskrupulózní není neslušné slovo. To není ani nadávka. Bez zábran, jo, tady pan poslanec Svoboda mi napovídá, že je bez zábran. No, ale to je jenom podle mě jakoby, že je to více takové české, jednodušší slovo... (Hlasy z pléna.) Jo, ano, není to české, není to cizí, no ale tak jakoby... Ale to nemá ani souvislost s tou poznámkou, že bych snad nedodržel jednací řád, takže to nevím, no, bezskrupulózní mi připadá normální slovo.

Takže jsem chtěl jenom říct, že ministr vnitra Vít Rakušan – prostě s tím máme problém a musím říci, abych pokračoval ve zdůvodnění toho bodu – Ministerstvo vnitra představilo ve čtvrtek – ale to už byl ten minulý čtvrtek, ten předtím – čerstvou analýzu – vůbec nevím, kam na to chodí – dezinformačních a manipulativně-propagandistických narativů na hlavních českých kvazimediálních webech a vybraných facebookových stránkách, jo, a nelichotivě zní, jako podporovatelé Ruska vychází politici sněmovní strany SPD. Jako co si vymýšlí? Kam na to chodí ten člověk? Já jsem to vůbec nepochopil. To znamená, co to má znamenat, čemu se věnují, ten Vít Rakušan? Vždyť to tady říká úplně nějaké nesmysly. To znamená, kdo není pro válku s Ruskem, kdo chce dialog, tak je podporovatel Ruska? No to tedy ne, to vůbec přece takhle není, a já vůbec nechápu, proč nám někdo něco takového podsouvá. No ano, my nechceme válku, ať je to s kýmkoliv, chceme mír v České republice. Co je na tom tak špatného? My nechceme eskalovat napětí! To je přece úplně v pořádku! Takže vůbec nechápu, proč tady někdo nás tady z tohoto obviňuje. A proč vlastně takový bod tady... proč vlastně tohleto dělá? To znamená, my v podstatě, chci zařadit tenhle bod, který má název, jak jsem říkal, že Ministr vnitra Vít Rakušan ze STAN zneužívá Ministerstvo vnitra pro politický boj.

Další bod, který bych chtěl navrhnout, se týká Pirátů. A týká se to toho... (Obrací se k místu předsedajícího, kde se domlouvá předsedající s místopředsedkyní Kovářovou a poslancem Bendou.) Jestli diskutujete, ono mě to trochu ruší, víte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Poprosím o klid! Předneste návrh dalšího bodu, pane předsedo. My si tady ujasňujeme některé věci v souvislosti s jednacím řádem. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: Takže já bych ještě navrhl další bod. To se týká kumulace funkcí pana poslance Bartoše, pana ministra Bartoše, ano. Jo, jo, vy jste akorát přišel, aha, tak super, ale to je náhodička tedy, to je náhodička. No tak ostatně, pane ministře Bartoši, ono je to pořád dokola s vámi, takže vy už asi tušíte, jaký bod tady navrhu. Je to bod, který jste minule mi tady zamítli, a mě to překvapilo, protože je to bod s názvem Kumulace funkcí předsedy Pirátů Ivana Bartoše. A já opravdu musím tady říct, že se vás tady opakovaně ptám,

pane ministře Bartoši, proč tedy porušujete ten váš kodex Pirátů. A v podstatě se dá říct, že natvrdo, v podstatě se dá říct, že natvrdo... (Poslanec Radim Fiala přináší k řečništi složku. Ohlasy ze sálu.)

Ne, ne, ne, munice mám dost, nebojte. My nejsme Piráti, abychom vytvářeli složky na lidi, to je v pořádku. Takže já chci jenom říct, že pojďme k tomu bodu. Já se tady potřebuji držet jednacního řádu. Já se tady celou dobu držím jednacního řádu a chci navrhnout body.

Takže předseda Pirátů Ivan Bartoš si nedá říct, nadále natvrdo podvádí voliče a v rozporu s kodexem Pirátů kumuluje tři funkce najednou: je poslancem, ministrem a místopředsedou vlády. (Ministr Bartoš: Ještě předsedou strany. Ministryně Černochová: Předsedou strany jste zapomněl.) Já jsem nic nezapomněl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, kolegyně a kolegové, bod zní: Kumulace funkcí předsedy Pirátů Ivana Bartoše, a vás poprosím, pane předsedo, abyste zdůvodnil tento bod.

Poslanec Tomio Okamura: Takže je poslancem, ministrem a místopředsedou vlády a o to jde, že Piráti mají jasně ve svém kodexu, který slíbili občanům dodržovat, zakázanou kumulaci funkcí člena vlády a poslance. Takže vůbec nechápu, co mi to tady říká paní ministryně Černochová. Ona asi nezná ten kodex Pirátů, no dobře, ale pak je dobré se k tomu nevyjadřovat. Předseda tam není, předseda strany. Vy máte zakázáno ve vašem kodexu, kterým jste slíbili občanům, Piráti, máte zakázanou kumulaci funkcí člena vlády a poslance. Takže krátce řečeno, ministr Ivan Bartoš by měl okamžitě položit funkci poslance nebo ministra a místopředsedy vlády. Já přece neříkám, že máte opustit všechno, ale já vám to ani nechci říkat, ale já tady cituji váš kodex a jde o to, že se chci zeptat, proč vlastně porušujete to, co vy sami jste slíbili občanům? Takže o to tady jde. Podle mého názoru by měl Ivan Bartoš okamžitě položit buď poslaneckou funkci, nebo vládní a přestat podvádět lidi. Ivan Bartoš to ale v rozporu s předvolebními sliby udělat nechce, protože se Pirátům zalíbily funkce a teplá korýtka a sosají z veřejných peněz plnými doušky. Takže si myslím, že opravdu by bylo potřeba, aby se Piráti k tomu postavili, a tenhle bod chci navrhnout, abychom o něm diskutovali a abychom vám dali příležitost to samozřejmě nějakým způsobem vysvětlit. Ale ono se tohle špatně vysvětluje, že jo, pochopitelně, tohleto se velmi špatně vysvětluje, protože jak chcete vysvětlit něco, co děláte v rozporu s vaším předvolebním slibem? To přece není normální! Já opravdu bych tady chtěl požádat pana ministra Bartoše, aby hlasoval pro tento bod, abyste hlasoval pro tento návrh bodu této schůze Poslanecké sněmovny, protože já to vůbec nechápu, že jste si hráli na transparentnost, hráli jste si na to, že nebudete kumulovat funkce, a teď, když jste se dostali do vlády, tak skutek utek a kumulujete. A já si myslím, že to není správně. Myslím, že vy byste i v rámci toho, že vám klesají preference – třeba klesnou někdy i nám, to já nevím, jak říkám, politika je vrtkavá, třeba už tady nebudeme příští volební období, to já opravdu nevím, ale v každém případě bych se vůbec nemontoval do jiné politické strany, ani se mi nechce montovat do politické strany žádné, každý má svých starostí dost, myslím ve vlastní politické straně, to si myslím, že musíme uznat, a myslím, že každý jsme rádi, že se věnujeme svým stranám – ale kdybyste to tady veřejně neslíbil, že nebudete kumulovat, tak bychom se tady na to pochopitelně ani nemuseli ptát. To je přece úplně jasné. Takže tohleto je další bod, který má název Kumulace funkcí Ivana Bartoše.

No, ono to není jenom o vašem kodexu, mimochodem. Ono to není jen o tom vašem kodexu, ale je to i o koaliční smlouvě, kterou jste slíbili před volbami voličům, Takže ten bod, co tady navrhuji, dokonce má trošku širší souvislosti, protože tady se, protože když se podívám na koaliční smlouvu, na ten váš kodex, tak tady vidím odstavec, že "kandidát koalice

se zavazuje v případě zvolení" – bod 5.2.1, jasně – " bude prosazovat programová východiska koalice a volební program koalice."

Potom je tady bod 5.2.2: "Vstoupí do poslaneckého klubu strany, která ho nominovala, a během volebního období v něm setrvá s výjimkou toho, pokud bude po projednání na koaliční radě vyloučen." Tady to je třeba ještě v pořádku z vašeho pohledu, ale já se samozřejmě hned dostanu k tomu, proč ten bod navrhuji, protože to je právě to, co je potřeba, že mi připadá, proto ten bod navrhuje, že podle toho, co jste tady slíbili voličům, porušujete nejenom ten váš kodex, který jste slíbili občanům, kodex Pirátů, ale dokonce i koaliční smlouvu Pirátů a STAN, kterou jste slíbili voličům.

Teď tady v bodě 5.2.3 píšete, že "před předložením svého návrhu či hlasování na plénu Sněmovny či výboru své záměry a sporné otázky projedná na jednání svého klubu tak, aby bylo možné v předstihu organizovat práci a hlasování ve Sněmovně" – tady se zmiňuje ta práce a hlasování ve Sněmovně. Teď už se blíží k tomu, kde to mám právě vyžlucené, ale abychom šli podle logiky věci, aby to bylo pochopitelné, tak to tady samozřejmě беру v posloupnosti.

Potom je tady bod 5.2.4: "Bude hlasovat v souladu s koaliční smlouvou uzavřenou mezi Piráty a STAN a v případě účasti ve vládě v souladu se smlouvou o povolební koalici na vládní úrovni s případnou výjimkou u otázek takzvané zásadní výhrady svědomí, kde mají poslanecké kluby obvykle volné hlasování."

A teď je tady přesně ten bod 5.2.5. Tady je napsáno, že "kandidát koalice se zavazuje, že v případě zvolení bude brát poslance, případně člena vlády, jako prioritu a zařídí si své ostatní aktivity" – v závorce je "práce v samosprávě, studium, podnikání, výuka" a tak dále – tak, aby výkonu funkce mohl věnovat dostatek času. S funkcí zastupitelů na obci či kraji je přijatelný souběh s nejméně jednou neuvolněnou funkcí.

Proto ten bod navrhuji. Jak to tedy je? Na jednu stranu kumulujete funkce, to se vás chci právě zeptat v tom bodu. Tady je jasné, že kumulujete funkce v rozporu s vašim Pirátským kodexem, to je jasné. Prostě se vám zalíbila korýtka, takže najednou tři funkce dohromady, kodex se hodil za hlavu a podvedli jste vaše voliče. To je ten odstavec, který se tady řešil v souvislosti s panem Farským, ale v jeho případě v jiné souvislosti. Ale tady je tedy napsáno, že bude brát práci poslance, případně člena vlády, jako prioritu. Vy to nemůžete brát jako prioritu, jak jsem to pochopil já, protože kumulujete, takže dokonce tady vidíme nejenom, že je zakázaná kumulace, ale vy postupujete i v rozporu s vašim druhým dokumentem, a to je, že při práci poslance, případně člena vlády, si vlastně nemůžete zařídít ostatní aktivity, protože jednou aktivitou je tedy člen vlády a druhou je poslanec a vy se nechcete jednoho nebo druhého zbavit. Chcete je zkumulovat, zalíbilo se vám to. Tohle je ta otázka, co tedy s tím, když vy vlastně máte – je to tady dokonce napsáno – přijatelný souběh s nejméně jednou neuvolněnou funkcí. Ale poslanec i ministr – takže to jsou ty otázky.

Jinak ještě 5.2.6: to je v celé té záležitosti už jenom takové příznačné, že "kandidát nebude přijímat výhody, které koaliční rada označí za neetické". Vaše koaliční rada, místo aby označila za neetické, že nedodržíte Pirátský kodex a koaliční smlouvu, tak, jak vidíme, od té vaší koaliční rady stěží můžeme něco očekávat. To už tady přece vidíme úplně jasně a na rovinu.

5.2.7, k tomu už nevím, co dodat: "Učiní maximum, aby se vyvaroval střetu zájmů nebo ho vhodným způsobem ošetřil." To tady všechno úplně padá, tyhle věci. Nebudeme tady slovíčkařit, protože v okamžiku, kdy kumulujete funkce a nedodržíte předešlý bod, už to v podstatě ztrácí jakoukoliv váhu, i tyhle další proklamace.

Takže to je bod, který jsem chtěl navrhnout, protože tohle je potřeba vyjasnit. A já se vás na to budu, pane ministře, tady ptát pravidelně. Vy samozřejmě neodpovíte, budete strkat hlavu do písku jako pštros, ale problém je, že každý ví, že když strčíte hlavu do písku, jste vidět, takže to samozřejmě nemá žádný smysl. Bylo by dobré se k tomu postavit čelem. Vy byste měl normálně říct – a tím pádem bych tady ten bod nemusel navrhnout – férově, jít tady na mikrofon, ne zítra, pozítří: Zalíbily se mi prostě funkce, před volbami jsem něco slíbil a teď se mi líbí být zároveň poslanec, ministr, místopředseda vlády, a voliči by si to nějak přebírali a nějak by si to vyhodnotili. Ale tohle, že jste si před volbami hrál na hrdinu, který tady všechny peskoval, a potom po volbách skutek utek, to prostě není. Takhle se nechová chlap, to není chlapecké. Myslím, že ministrem by měl být chlap, nechci říct chlap s čím, protože pan místopředseda Bartošek by mě zajisté hned okřikl.

Takže přejdu plynule k dalšímu bodu programu. Pane místopředsedo, nechte mě to jenom trochu zformulovat. Už předem avizuji, že se to týká dolu Turów, aby neměl někdo dojem, že tady nenavrhuji bod. Bude se to týkat dolu Turów, protože vládní dohoda, respektive ta mezivládní dohoda, není dostatečně výhodná tak, jak mohla být. Zaznamenal jsem i reakce od našich voličů, že vaše vláda, vláda Petra Fialy, to nevyjednala pro Českou republiku výhodně. Je to celkem dost velké téma, protože tady nemluvíme jenom pro ty, co se neinformují nebo se v tom tématu úplně neorientují. Mluvíme tady o částkách typu 45 miliard eur, 50 miliard eur. To, že to vláda uzavřela způsobem, který podle názoru mnoha lidí mohl být mnohem výhodnější, bychom tady neměli přejít mlčením. To se na mě nezlobte, ale toto prostě přejít mlčením nelze.

Já bych tady jenom krátce řekl, u tohoto bodu krátce, že původní dohoda, ne dohoda, ale ten původní materiál, který byl výchozím bodem k jednání, který byl připraven ještě za předešlé vlády, dával České republice odškodnění 50 miliard eur, ale to, co v podstatě ve finále podepsala vláda Petra Fialy, potažmo paní ministryně Hubáčková ze životního prostředí, asi to podepsala, ale v každém případě pojďme mluvit o té vládě, tak je 45 miliard eur. To znamená, že tam došlo k zásadnímu snížení. A to není, že o pět miň, mluvíme o miliardách eur, znovu zdůrazňuji. (Výkřiky ze sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás poprosím, kolegové, nepokřikujte po sobě.

Poslanec Tomio Okamura: A musím tedy říci, že nám ta dohoda připadá nevýhodná, a nejenom nám, ale i odborníkům. A místo dvanácti let soudního dohledu má být pět let soudního dohledu. Takže podle našeho názoru vláda dostatečně nejednala a není to pro Českou republiku tak výhodné, jak by to mohlo být. Samozřejmě pro nás je důležité, aby občané dostali podporu, aby se k občanům, kterých se to týká, ta opatření vůbec dostala, a ta podpora, aby měli zachovanou kvalitu života.

Takže toto je bod, který si myslím, že – jak bych to řekl? Pojďme se bavit o – jak bych to nazval? Já tady mám tedy vylučeno nazvat to Turów, ale já si myslím, že – prostě pojďme to nazvat Dohoda ohledně dolu Turów, ať to nějak nekomplikujeme, Dohoda ohledně dolu Turów, a musím tedy říct, že doufám, že tento bod podpoříte, protože to tady bylo i zvyklostí, tedy musím říct, v minulém volebním období, že když se tady navrhoval nějaký bod, i když ho navrhovala opozice, který opravdu plošně – nebo ne dejme tomu plošně, ale takovýmto zásadním i dost medializovaným způsobem – se tady řešil v České republice, tak se to tady odsouhlasilo, aby o tom mohla být nějaká diskuse. A vzpomínám si, že to bylo například ohledně havárie na řece Bečvě. Na to SPD celou dobu tlačilo, aby se to vyšetřilo, a prosazovali jsme, aby se to vyšetřilo, byl to také opoziční bod a bylo to tady v podstatě odsouhlaseno, dokonce byla zřízena i vyšetřovací komise. Ale o tom teď tady nemluvíme. Hovořím o tom, že by bylo dobré, a tady se na tom hlasování také ukáže, jak vlastně vládní

koalice k tomu všemu přistupuje, protože když se jednalo o Bečvu, ano, a tam my jsme prosazovali vyšetření a potrestání viníků, a to je jasné, ale prostě to tady prošlo, přestože jsme byli v opozici, takže očekávám, že jestli jste opravdu demokrati, tak že stejně tak teď – a není to zdaleka havárie, vy jste žádnou havárii neudělali nebo nejste u vlády, kde by vznikla teď nějaká ekologická havárie – ale ten důl Turów je minimálně... tak finančně je to ještě možná výš nebo je to výš než to, co jsme tady jinak řešili v rámci nějakých jiných bodů. Takže si rozhodně myslím, že bychom to měli tady zařadit. To bych vás poprosil o další bod.

Dále tady mám připraveno k zařazení několik našich konkrétních bodů. Za prvé bych rád zařadil, respektive předřadil na program stávající schůze Poslanecké sněmovny náš návrh na změnu zákona o sociálních službách, což je sněmovní tisk číslo 9, bod 32. Pardon, já se napíju, omlouvám se. Jde o návrh, jehož podstatou je snaha o zvýšení příspěvku na péči zdravotně postiženým osobám v takzvaném prvním a druhém stupni závislosti na takzvané domácí péči. A jak už jsem tady zmiňoval, protože já už jsem to tady zmínil v rámci jiných souvislostí, tak to opravdu je vážné téma a já myslím, že předřadit tento zákon je potřeba, protože v podstatě příspěvek na péči byl zdravotně postiženým osobám v prvním a druhém stupni závislosti na takzvané domácí péči zvýšen naposledy před šesti lety. A já bych to chtěl zdůraznit, protože zdravotně postižených spoluobčanů je tady řada a všechno se zdražuje, občané jsou zoufalí a vy jako vláda žádný návrh na podporu zdravotně postižených spoluobčanů nenavrhuje, takže z toho důvodu – a evidentně ani nechystáte, jak jsme to tak sledovali, což je samozřejmě tristní – tak právě proto my bychom byli rádi, kdybychom tento zákon SPD zařadili. A tady bych jenom připomněl, že to, že byl ten příslušný příspěvek zvýšen naposledy před šesti lety, že to bylo v roce 2016, takže ne rok 2017 nebo takhle, je to rok 2016, a i tehdy, bych chtěl připomenout, byl ten příspěvek na péči zvýšen pouze o cca 10 %. Takže vlastně na ty zdravotně postižené spoluobčany, kteří prostě nutně potřebují pomoc a ten příspěvek na péči, protože mezitím za těch šest let se pochopitelně všechno zdražilo, a ti lidé si prostě těžko můžou pomoci sami, to je prostě problém – ano, je to i výtka vůči předešlé Babišově vládě, že na ně nemyslela, ale teď je tady vláda nová, a očekával jsem – tak k vládě Andreje Babiše už jsme se vyjadřovali dostatečně v minulosti, ale teď je tady nová vláda – a prostě já váš alternativní návrh tady nevidím. Není tady prostě! Není tady ani o něm nemáme zprávy, že by ho snad někdo chystal na ministerstvu.

Takže tady bych chtěl ještě dodat, že zatímco ve třetím a čtvrtém stupni závislosti byl v poslední době tento příspěvek, a je to tak správné, zvyšován častěji a citelněji a markantněji, právě u závislosti u těch zdravotně postižených osob v prvním a druhém stupni závislosti, tam se na ně úplně zapomnělo. A jen pro vaši bližší představu, nárok na příspěvek na péči v prvním stupni závislosti mají ve věku do 18 let ty osoby, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu – a teď odůvodňuji ten bod, ano, aby bylo jasné, striktně k věci mluvím, jenom tady avizuji – tak nárok na příspěvek na péči v prvním stupni závislosti mají ve věku do 18 let ty osoby, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejsou schopny zvládat tři základní životní potřeby, a nárok na tento příspěvek ve druhém stupni závislosti pak mají osoby, které nezvládají čtyři až pět základních životních potřeb. Ve věku nad 18 let pak mají nárok na příspěvek na péči v prvním stupni závislosti osoby, které nejsou schopny zvládat tři až čtyři základní životní potřeby, a ve druhém stupni pak ty osoby, které nezvládají pět až šest základních životních potřeb. Čili tady bych to chtěl zdůraznit, proč to chceme předřadit, protože myslím, že je jasné z mého úvodního vysvětlení, a samozřejmě budu ještě pokračovat, že jde o osoby s docela vážnými a zásadními zdravotními handicapami a životními omezeními. Pro přiznání příspěvku na péči se posuzuje schopnost zvládat deset základních životních potřeb. Proto tady vysvětluji, že to je opravdu problém a je potřeba tento zákon zařadit, aby prošel, proto navrhujeme změnu toho programu. Takže je to tady přesně odstupňované.

Jenom pro vaši informaci, když vám to přečtu, vlastně pochopíte, že to není jen tak, že ti lidé opravdu potřebují pomoci. Mezi deset základních životních potřeb, z nichž se potom posuzuje, že čtyři až pět základních potřeb ti lidé nezvládají, anebo tři až čtyři základní potřeby nezvládají, to je ten první stupeň, tak mezi ty potřeby patří: 1. mobilita, 2. orientace, 3. komunikace, 4. stravování, 5. oblékání a obouvání, 6. tělesná hygiena, 7. výkon fyziologické potřeby, 8. péče o zdraví, 9. osobní aktivity, 10. péče o domácnost u osob nad 18 let.

Takže myslím, že i laikovi je jasné, že když si představíte, že už šest let nebyl v podstatě zvýšen příspěvek na péči, o kterém hovořím – a týká se to našich spoluobčanů, kteří nezvládají v podstatě pro zdravého člověka běžné životní potřeby a nezvládnou třeba výkon fyziologické potřeby nebo stravování, nebo orientaci, nebo oblékání a obouvání – tak si opravdu myslím, že by bylo dobré, kdybyste hlasovali pro to, abychom tenhle bod zařadili, protože ti lidé si nemůžou sami pomoci. To je ten problém. Pro vás je, vážené kolegyně a kolegové, normální, že se obujete a obléknete, proto také nepotřebujete příspěvek na péči. Ale tady je to prostě potřeba.

Tady bych vás rád ještě informoval, abych vám zdůvodnil, proč je potřeba tohle skutečně navrhnout a předřadit – protože dosavadní výše příspěvku na péči pro osoby – a to podle mě mnozí z vás neví, že to není žádná hitparáda – dosavadní výše příspěvku na péči pro osoby do 18 let věku činí za jeden kalendářní měsíc 3 300 korun, jde-li o stupeň I. A z toho si máte vlastně zaplatit někoho, kdo vám pomůže, nebo nějakou službu, přičemž tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby potřebujete v podstatě každý den – to je logické, že – a další, stravování, oblékání, obouvání. Jde-li o stupeň jedna, tak je to 3 300, a 6 600, jde-li o stupeň II. Výše příspěvku na péči pro osoby starší 18 let – to jsem teď mluvil o výši příspěvku pro osoby do 18 let, ale jenom abyste věděli, abyste se správně mohli rozhodovat – tak výše příspěvku na péči o osoby starší 18 let pak aktuálně činí za kalendářní měsíc 880 korun, jde-li o stupeň I, což je něco naprosto neakceptovatelného, když si uvědomíme, že jde o osoby, které nezvládají až čtyři základní životní potřeby.

Proto jsem vás chtěl, vážené kolegyně a kolegové, opravdu poprosit o pozornost a o podporu našeho návrhu na změnu programu schůze, protože asi uznáte, že v okamžiku, kdy dospělý člověk starší 18 let dostane příspěvek 880 korun, přičemž v tom prvním stupni není schopen zvládat tři základní potřeby – znovu říkám, mezi ně patří třeba výkon fyziologické potřeby, tělesná hygiena, stravování, komunikace, orientace – tak za 880 korun měsíčně, to se asi shodneme, že to je zoufalá situace pro ty zdravotně postižené spoluobčany. To je úplně zoufalá situace. Proto jsem si to tady vzal.

Po těch bodech, které jsem navrhl, jsem tomu dal prioritu teď na úvod, co se týče našich zákonů, protože chceme pomoci zdravotně postiženým spoluobčanům, kteří si nemůžou sami pomoci. Uznejte, vážení zástupci vládní koalice, vážení kolegové, že v okamžiku, kdy sami nic nenavrhujete a ministr práce a sociálních věcí a předseda KDU-ČSL Marian Jurečka nic nepředložil na podporu zdravotně postižených spoluobčanů, tak je přece nenechejme čekat dalšího půl roku, rok, nebo ještě déle. Já nevím, jestli vůbec něco v té oblasti navrhnete, protože nic jsme neviděli. Ale ti lidé přece nemůžou čekat, nenechte je čekat měsíc, dva měsíce navíc. To je apolitický zákon, to je zákon, který je zpracovaný s odborníky. My už jsme ho předkládali v minulém volebním období, ale prostě na to nedošlo. Takže já znovu zdůrazňuji, 880 korun měsíčně a z toho si máte zaplatit někoho nebo nějakou službu, která vám pomůže se základními životními potřebami, když ne že jednu ten člověk neumí, ale tři. To znamená, že to nezvládá zdravotně.

Jenom bych dodal, že jde-li o stupeň II, výše příspěvku na péči pro osoby starší 18 let je 4 400 korun měsíčně. Takže teď je v podstatě ta situace taková, že stále výrazněji se otevírá finanční propast mezi výší příspěvku na péči u osob v prvním a druhém stupni závislosti na

straně jedné a u osob ve třetím a čtvrtém stupni závislosti na straně druhé, přičemž současná výše příspěvku u první skupiny zdravotně postižených osob, to znamená u osob s lehkou a středně těžkou závislostí, je už absolutně nedostatečná, zejména v některých z těchto kategorií. Nemůže osobám v takzvané domácí péči v žádném případě zajistit pořízení odpovídající kvalifikované péče pomoci či asistence.

Opravdu bych požádal o pozornost vládní poslance, protože ten bod je velmi závažný, a já bych byl opravdu rád, abyste pro to hlasovali, protože zejména – a to je velmi aktuální – když se ceny a úhradové limity těchto služeb budou aktuálně zvyšovat. O tom mluvím, že oni si z těch peněz mají zaplatit službu, kterou ale nutně potřebují. Když vláda ve svém návrhu rozpočtu na letošní rok – a tady už právě znovu říkám aktuálnost toho, proč ten bod navrhuji – ve svém návrhu rozpočtu na letošní rok vláda snižuje objem finančních prostředků určených na příspěvek na péči téměř o 1 miliardu korun.

Právě proto se teď dostáváme do téhle situace, kdy vlastně vy chcete – a z rozpočtu to vyplývá – snížit příspěvek na péči nebo omezit příspěvek na péči nebo dostupnost příspěvku na péči pro zdravotně postižené. Ale já nevím, jestli prostě mají poslanci vládní koalice dostatečně vysvětleno, co vlastně tím dělají a jaký je stav. Proto žádám o předřazení na program aktuální schůze, protože zdravotně postižení potřebují ten příspěvek, aby mohli vůbec nějak důstojně žít. Důsledkem absolutní nedostatečnosti výše těchto příspěvků na péči pro osoby v takzvané domácí péči je potom – a to si poslechněte – mnohdy i umístování osob závislých na péči druhých z jejich přirozeného domácího a rodinného prostředí do různých zařízení pobytových sociálních služeb, což rozhodně nelze hodnotit jako pozitivní trend, a to nejen z ekonomického hlediska, ale i z hlediska bilance veřejných rozpočtů.

Takže o čem tady hovořím: že v podstatě ti zdravotně postižení, kterým by určitě i psychicky často prospělo, aby mohli být třeba i doma nebo mohli být v nějakém okruhu řekl bych rodinného zázemí, tak kvůli tomu, že ten příspěvek je nedostatečný – a proto to chceme předřadit tento bod a chceme, aby tady byl – tak v podstatě výsledek je, že oni jsou nakonec, chudáci – je mi jich líto v této situaci, proto to chceme napravit a proto vás žádám o předřazení toho bodu – oni jsou v podstatě vytrženi potom nuceně z jejich přirozeného domácího rodinného prostředí do různých zařízení. V těch zařízeních ta péče je nějakým způsobem, ale doma tu péči v podstatě vlastně nelze adekvátně zajistit, protože na to nemají ti lidi peníze.

Je přece pochopitelné, že když je někdo zdravotně postižený, nemůžeme ani očekávat, že by byl často bohatý, že jo, to je přece logické, takže příspěvek na péči, tady nějaké asociální uvažování, že nějakým způsobem ať se postarají o sebe sami, to právě slyším třeba z TOP 09, jsem to tady vždycky slyšával – kdo je schopný, kdo je bohatý, protože je schopný, a chudý je, protože je neschopný, jo? Tyhleto úvahy à la tohle, to je typická TOP 09, ale vůbec si neuvědomují, že my tady potřebujeme mít i řemeslníky, manuální profese, potřebujeme tady mít uklízečky, potřebujeme tady mít prostě... to jsou všechno slušní lidi, kteří třeba nejsou bohatí, ale jsou důležitou součástí našeho státu a bez nich se neobejdeme. Takže taková ta asociální politika pro elity, to je úplně chybný způsob uvažování.

Pojďme ale dál. Proto právě my navrhujeme, a proto to chci zařadit jako bod, a proto navrhujeme zvýšit příspěvek na péči u osob do 18 let věku o 50 % v prvním stupni závislosti 3 300 korun měsíčně na 4 950 korun měsíčně a ve druhém stupni závislosti ze 6 600 korun na 9 900 korun měsíčně. Dále navrhujeme zvýšit příspěvek na péči u osob v prvním stupni závislosti nad 18 let věku o 200 % ze současných 880 korun alespoň na 2 640 korun měsíčně a u osob starších 18 let ve druhém stupni závislosti navrhujeme zvýšení tohoto příspěvku opět o 50 % ze současných 4 400 korun na 6 600 korun měsíčně. Rozpočtové dopady našeho návrhu se pohybují maximálně v řádu nižších jednotek miliard korun ročně, což v kontextu veškerých rozpočtových výdajů není nikterak závratná suma.

A tady bych to porovnal s tou situací, že vláda chce dát 2 miliardy navíc Evropské unii, a odebírá miliardu na příspěvek na péči zdravotně postiženým, kteří si nemůžou sami pomoci. Tak to je přece úplně neuvěřitelná situace. A právě proto já to tady navrhuju, abychom se prostě zamysleli, abyste se jako vláda nad tím zamysleli. My ten návrh máme připravený, myslíme na slušné lidi a chceme jim pomoci. A já to vůbec nechápu, proč radši přidáváte nepřizpůsobivým místo toho, posíláte 2 miliardy navíc Evropské unii a místo toho jste si jako rukojmí vzali zdravotně postižené spoluobčany, snižujete miliardu, a ještě podle všeho odmítáte a odmítnete náš návrh SPD na zvýšení příspěvku na péči pro lidi, kteří si nemůžou sami pomoci. Takže já bych vás chtěl, vážení kolegové, vážené kolegyně, prosím vás o podporu zařazení tohoto bodu na program schůze.

Mám tady další návrh bodu. Dalším našim bodem je zařazení bodu týkajícího se dávek v hmotné nouzi neboli chceme ukončit zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Je to bod číslo 26, sněmovní tisk číslo 3. Zase bych vás chtěl požádat, abychom to v pořadí zařadili za ty body, které jsem již navrhl. Takže jde o to, že je to tedy žen náš návrh, ono to zní jako dávky v hmotné nouzi, jako kdyby se tady mělo někomu pomoci, ale ten náš návrh, princip toho našeho návrhu je ukončení zneužívání dávek takzvanými nepřizpůsobivými. My to chceme předřadit samozřejmě na program dnešní schůze, protože si myslíme, že je to mimořádně závažné a důležité téma, a je to taky téma velmi aktuální.

V minulém volebním období, bych chtěl připomenout, že tento náš návrh, tento bod, tento tisk, který jsme navrhli, který jsme podali, se dostal – a to je informace především pro nové poslance – přestože byl tady poprvé a opravdu jsme si s ním dali velkou práci, se dostal dokonce až do třetího čtení. My jsme se normálně dostali, proboujeli s tímto návrhem na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými až do třetího čtení a došli jsme těsně před závěrečné hlasování. Byli jsme malý krůček od toho, malý krůček od toho, abychom ukončili zneužívání dávek takzvanými nepřizpůsobivými. A jak už jsem říkal, proto to tady teď musím navrhnout, aby se to předřadilo, protože jak víte, před koncem minulého volebního období vloni zablokovali tento náš návrh Piráti. Piráti zablokovali náš zákon na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Ano, byli to Piráti. Piráti, Piráti, Piráti zablokovali návrh na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Oni jsou viníky toho a jsou přímo odpovědní za to, že nám teď tady píšou na petiční výbor, že nám přišel teď dopis včera, zoufalí občané Bíliny v Ústeckém kraji. Je úplně směšné, že v Bílině kandidoval taky předseda Pirátů Bartoš za Ústecký kraj, přitom přímo vráží kudlu do zad – taky to občané vyhodnotili, a jsou už jenom čtyři tady, poslanci Pirátů – vrazil kudlu do zad občanům v Ústeckém kraji, protože mimochodem v minulosti nás oslovili taky představitelé Chomutova, Kadaně, Klášterce nad Ohří a Jirkova, také Úpice v Královéhradeckém kraji. Teď přišel včera dopis z Bíliny, petice občanů, no a prostě to tak je, občané jsou zcela zoufalí z toho – tady je zrovna, je tady pan ministr Bartoš, který o tom problému asi neví. Jenom tady pro vaši informaci, pane ministře, paní Jiřina Malá, která organizovala petici, pod kterou se podepsalo 600 místních občanů, ona Bílina je malé město, tak píše: "Je tady nepořádek, lidé se bojí přes den vycházet ze svých domovů, chceme, aby se něco změnilo." A vám je to jedno, vy jste tady zablokovali minulé léto, zablokovali jste, abychom pomohli těm občanům, abychom byli na straně slušných lidí. Prostě vy podporujete nepřizpůsobivé! Vy jste proti slušným lidem! Připomenu, že to tady blokovala celou dobu jménem Pirátů poslankyně Pirátů Olga Richterová, kterou jste ještě vyslali na vyšší post, na místopředsedkyni Sněmovny, se svým bratrem Mikulášem Ferjenčíkem to tady blokovali, a kvůli poslancům Pirátů, kvůli Pirátům teď lidé trpí v těchhle lokality, už to mohlo být vyřešeno. Jen kvůli Pirátům! A ještě KDU-ČSL, poslanec Čížinský to taky blokoval. Ale hlavně to byli Piráti. Piráti podporou nepřizpůsobivých jsou proti slušným lidem a jste přímo viníky toho, že teď zoufalí občané, aktuální dopis z Bíliny, občané jsou zoufalí, bojí se i přes den vycházet. Můžete za to vy, pane ministře Bartoši, a je to tak. Vy jste se k tomu ale přiznali, pravda, zase vám nemůžu upřít, že

jste se k tomu otevřeně přiznali, že podporujete nepřizpůsobivé. Takže to zase je pravda a výsledkem jsou samozřejmě čtyři poslanci z 22. Ale asi těch faktorů bylo víc, to teď tady nechci hodnotit. Ale uvidíme, třeba i my tady už příště nebudeme. Jo, jak říkám, politika je jednou nahoru, jednou dole, takže to uvidíme, jak to vlastně všechno dopadne.

Takže já bych to chtěl tady předřadit a znova říkám, už se nám to dostalo minule až do třetího čtení. Jde o návrh maximálně potřebný. Proto bych chtěl poprosit o podporu vládní poslance, po kterém nejnověji zoufale volají političtí reprezentanti a obyvatelé měst a oblastí zasažených výskytem a rozšiřováním takzvaných vyloučených lokalit, kde se generují a kumulují sociálně patologické a vyloženě kriminální jevy, které otravují a ničí životy slušných a pracujících občanů. Ale to je Pirátům jedno, to je přece Pirátům jedno, to víme, ale i lidovcům, protože poslance Čížinského si pamatujeme, jak to tady blokoval – on už tady ale není.

Takže je nepopíratelné, že současné legislativní nastavení čerpání sociálních dávek a fungování tohoto systému v praxi umožňuje v mnoha ohledech účelové jednání jejich příjemců a žadatelů o ně, jednání, které je na hraně zákona či za ní, které je jednoznačně za hranou dobrých mravů. Vede k tomu, že jsou tyto dávky vypláceny mnohdy zcela mimo jejich zákonný účel a smysl. Panuje na tom shoda napříč odbornou veřejností i napříč úřady práce, které tyto dávky administrují, i napříč sociálními odbory úřadů místní veřejné správy, se kterými jsme tento návrh konzultovali. Potvrzují to i výsledky kontrol těchto orgánů. Úřad práce sdělil, že na základě rozsáhlé kontroly osoby v jeho evidenci čerpající sociální dávky, které uváděly, že nemohou plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci či úrazu, cirká 20 % z nich porušovalo příslušná opatření anebo nepokrytě podvádělo. (Hluk v jednacím sále přetrvává.)

Tyto sociální dávky jsou tedy v mnoha případech zneužívány jednak v důsledku podvodného jednání žadatelů o ně, a taktéž i z důvodu mnoha mezer v předmětných zákonech, které jejich čerpání upravují. Proto je třeba v těchto zákonech, zejména v zákoně o pomoci v hmotné nouzi, provést takové změny, které popsanou praxi ukončí nebo ji alespoň minimalizují. Změny, které by mimo jiné zaměstnancům úřadů práce také umožnily efektivnější kontrolu oprávněnosti čerpání sociálních dávek, změny, které by současně vedly k významné úspoře veřejných prostředků.

Já bych byl opravdu rád, aby mě vládní poslanci poslouchali jako v tom smyslu, protože opravdu vás chci požádat o podporu návrhu SPD, abychom to předřadili, abychom změnil ten program. Vy navrhuje pandemický zákon, omezit práva a svobody občanů, ale my navrhuje ukončení dávek nepřizpůsobivým a pomoc zdravotně postiženým občanům, takže teď je to ten výběr. Tady se ukáže i vaše vládní koalice, jakým způsobem budete hlasovat. Takže znovu říkám, že obdobně je nutné provést podstatné změny v zákoně o státní sociální podpoře, a zejména co se týče pravidel pro čerpání příspěvku na bydlení. Hlavními cíli námi předkládaného návrhu na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými jsou – a než se k tomu dostanu, co jsou ty hlavní cíle, tak bych chtěl jenom vysvětlit, že my přece nechceme, aby se někdo ocitl na ulici. To není pravda, co tady vykládali vždycky Piráti nebo něco takového. My přece chceme motivovat všechny, motivovat ty takzvané nepřizpůsobivé, aby se přizpůsobili. Prostě platí tady staré české přísloví "bez práce nejsou koláče". Já vím, že to tady teď Piráti změnil na přísloví "bez práce jsou koláče", to chtějí změnit v duchu díkce Evropské unie a Bruselu, ale to prostě není to, s čím my souhlasíme, jo? Prostě "bez práce nejsou koláče", to říká SPD. Samozřejmě, když někdo nemůže pracovat z toho důvodu, že je invalida nebo je v důchodu, tam samozřejmě mu pomozme a tak je to v pořádku. To je správně. (Hluk v jednacím sálu přetrvává.)

Takže hlavními cíli námi předkládaného návrhu jsou... (Obrací se na předsedajícího.) Můžu poprosit o klid jenom? Protože já musím teď už zvyšovat hlas.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vážené kolegyně, kolegové, poprosím o ztišení zejména levé části sálu. Poprosím kolegy, aby si případně tablet vzali do foyer a řešili věci tak, aby pan předseda Okamura mohl pokračovat. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: No, děkuji, pane místopředsedo, ale jsem to zase slyšel z pravé části sálu, tak aby to nebylo tendenční.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak i v pravé části sálu, pokud jsou kolegové, kteří ruší, i ve středu sálu, v celém perimetru našeho jednacího sálu prosím o klid.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuji. Takže za prvé, hlavními cíli námi předkládaného návrhu je zvýšení adresnosti a oprávněnosti vyplácení příslušných sociálních dávek, za druhé minimalizace objemu neoprávněně vyplácených sociálních dávek, za třetí omezení okruhu příjemců těchto dávek pouze na osoby, které se dočasně ocitly v hmotné nouzi a snaží se z této situace vlastními silami aktivně dostat, anebo na osoby, které objektivně nemohou mít vlastní příjmy z práce, což jsou především senioři a zdravotně postižení. (Hluk v jednacím sále přetrvává.) Dále cílem našeho návrhu je rovněž vnést do systému nepojistných sociálních dávek pravidla, řád a spravedlnost a omezit na naprosté minimum možnost jeho zneužívání, které je zejména zneužíváním veřejných prostředků, peněz daňových poplatníků, a dále také snaha o ukončení nemravné praxe takzvaného obchodu s chudobou a boj proti rozšiřování stávajících a vzniku nových takzvaných vyloučených lokalit, které jsou ostudou našeho státu a v podstatě ostudou nás všech, kteří máme kompetenci ovlivňovat podobu našeho sociálního systému. A v neposlední řadě je za návrhem zákona SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými i snaha skrze navázání možnosti pobírat určité sociální dávky pro rodiny na povinné předškolní vzdělávání dát šanci dětem vyrůstajícím v těchto lokalitách a v tomto prostředí obecně alespoň potenciální šanci na vzdělání a budoucí plnohodnotné životní uplatnění.

Navrhované úpravy nezakládají naprosto žádné negativní dopady na státní rozpočet ve smyslu zvýšení veřejných výdajů, respektive snížení veřejných příjmů. Naopak, jejich přijetím by došlo ke snížení veřejných výdajů zhruba v řádu až 1 miliardy korun ročně. Navrhované změny rovněž mohou být a budou pro mnoho osob nevyhnutelnou motivací k hledání si zaměstnání a obstarávání si příjmů zejména vlastní prací, což povede i ke zvýšení příjmů státu z příslušných daní a odvodů.

Jenom vidím, že se mnoho poslanců vrátilo do sálu, tak bych jenom chtěl zdůraznit, že žádám o předřazení našeho zákona SPD, což je ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými. Dalším cílem našeho návrhu a záměrem našeho návrhu je i snaha nevytvářet prostřednictvím systému sociálních dávek prakticky trvalou závislost určitých skupin občanů na nich a ztrátu jejich pracovních návyků, což ve svých důsledcích vede pouze k prohlubování sociálního vyloučení těchto příjemců sociálních dávek, bránícímu v jejich sociální reintegraci. Není přece možné, vážené kolegyně a kolegové, prosím, zamyslete se, kdy mnoho osob čerpá sociální dávky neoprávněně, mluvíme o těch takzvaně nepřizpůsobivých, a kdy jsou nedobrovolně financováni a sponzorováni z peněz poctivě pracujících daňových poplatníků. To přece – já se opravdu ani nedivím tomu, že se to občanům nelíbí, a SPD je tady jedinou stranou, která prosazuje, a vy nám házíte bohužel klacky pod nohy, máme tady zákon se 70 změnami na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými.

Zkrátka, sociální dávky musí sloužit hlavně jako přechodná finanční pomoc občanům v krátkodobé existenční tísní, občanům a rodinám s nízkými pracovními příjmy a občanům,

kteří z objektivních důvodů již pracovat nemohou, nikoliv jako výpalné pro ty, kdo se celý život vyhýbají práci, anebo jako snadný a bezpracný zdroj příjmů pro takzvané obchodníky s chudobou či pro některé neziskové organizace napojené na veřejné penězovody v sociální oblasti.

Náš návrh obsahuje více než sedmdesát konkrétních opatření, která stav v oblasti nepojistných sociálních dávek jednoznačně zpřehlední a zlepší. Tento návrh by tak kromě jiného vůbec poprvé v naší novodobé historii vnesl řád a pevná pravidla do systému vyplácení příspěvků a doplatků na bydlení, protože například stanovuje a nastavuje přehledné podmínky definující minimální hygienické a technické standardy nemovitostí, na které lze tyto dávky vyplácet a čerpat.

Můžu se jenom zeptat, do kolika hodin je jednací den, protože já to mám ještě na dlouho? (Smích v sále, velký potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane předsedo, do 21 hodin je jednací den, jak vyplývá z jednacího řádu. Navíc tady máme procedurální návrh na prodloužení dnešního jednacího dne. (Z pléna: To už je pryč.) Tak prosím pokračujte. Nebo mám to brát jako konec vašeho vystoupení?

Poslanec Tomio Okamura: Ne, já jsem se vás zeptal. Vy jste mi nemusel odpovídat, já jsem vás k tomu nenutil, ale děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Považuji za slušné vám odpovědět, nicméně není to určitě o rozhovoru mezi mnou a vámi, ale o vašem vystoupení, kde vysvětlujete program schůze. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: A tento návrh by tak kromě jiného vůbec poprvé vlastně naší novodobé historii vnesl řád a pevná pravidla do systému vyplácení příspěvků a doplatků na bydlení, protože například stanovuje a nastavuje přehledné podmínky definující minimální hygienické a technické standardy nemovitostí, na které lze tyto dávky vyplácet a čerpat.

Můžu se zeptat ještě na jednu věc – jestli se po 19. hodině může hlasovat o zákonu? (Někdo odpovídá mimo mikrofon.) Já se ptám, aby to bylo slyšet na mikrofon.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, to asi není teď chvíle pro to, abychom si spolu tady spolu vyjasňovali jednací řád. Buď pokračujte, nebo ukončete svoje vystoupení.

Poslanec Tomio Okamura: (Mluví oba chvíli současně.) Ne, já jsem tady zaznamenal dotazy z pléna, tak jsem ve vašem vystoupení chtěl, aby to bylo na mikrofon. (V sále se už delší dobu tvoří hloučky poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Já vás prosím, abyste mluvil k věci, což je návrh programu schůze, nikoliv k jednacímu řádu.

Poslanec Tomio Okamura: Tak zajímal jsem se o to, zdali o našem návrhu...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ale teď na to není prostor. Teď jsme v rámci programu, kde jednáme o programu schůze, takže jakékoli dotazy k jednacímu řádu jsou mimo tento bod a musel bych vám odebrat slovo. Takže pokračujte, prosím, v odůvodnění programu...

Poslanec Tomio Okamura: (Mluví oba chvíli současně.) Já jsem rád, že mi pomáháte s obstrukcemi, klidně mluvte. Já jsem rád, že mi pomáháte s obstrukcemi, já jsem si potřeboval na minutku vydechnout, takže v pořádku. (Smích v plénu.) Takže už jsem se nadechl, ale děkuji za delší odpověď.

Což všechny dosavadní české vlády přes hlasité proklamace hrubě zanedbaly a což rovněž vedlo k tomu, že jsou stovky milionů korun z veřejných peněz ročně neakceptovatelně vypláceny majitelům nejrůznějších nemovitostí v katastrofálním stavu, kterým se v žádném případě nedá říkat byty.

Co se týče konkrétních změn, které náš návrh obsahuje, uvedu namátkově: podmínění výplaty sociálních dávek rodičům předškolních dětí na povinnou docházku těchto dětí do posledního ročníku mateřské školy. Snížení částky životního minima pro domácnosti pobírající sociální dávky v případech, kdy některý z jejich dospělých členů nemá žádný příjem z práce ani podnikání. Zavedení povinnosti prokazovat se dokladem o neschopnosti plnit povinnosti, například chodit na pracovní pohovory, účastnit se rekvalifikace, veřejně prospěšných prací a podobně. Osoby v evidenci úřadu práce z důvodu nemoci či úrazu, a to i s možností kontrol a sankcí, tedy zavedení obdoby takzvané neschopenky u zaměstnanců. Pracující lidé – my v SPD říkáme jasně, že pracující lidé přece nesmí být oproti těm ostatním donekonečna diskriminováni. (Hluk v sále.)

Náš návrh na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými též dává právo úřadům práce ihned odebrat dávky na bydlení těm jejich příjemcům, kteří odmítnou oprávněným osobám, tedy příslušným kontrolorům, vstup do bytu za účelem provedení úřední kontroly například v tom směru, kolik žije v tomto bytě osob, zda skutečný stav odpovídá údajům žádosti o dávku a podobně. Schválení návrhu by rovněž umožnilo i rychlé prodloužení doby, na kterou lze v případech porušení zákona sociální dávku odebrat, a to ze tří na šest měsíců. To mimochodem je taky jedna ze zásadních věcí, co tam máme, protože samozřejmě dnes, když doba, na kterou lze odebrat sociální dávku pro ty, kteří to zneužívají, tak když je to dneska tři měsíce, tak tady právě z praxe vím – já jsem se o to taky zajímal pochopitelně podrobněji – tak ty tři měsíce se prostě vyplatí mnohým těm nepřizpůsobivým. Přijdou o tři měsíce a pak znova dokola. Takže mimochodem, tohleto je taky důležité, že prodlužujeme v podstatě dobu, na kterou jde případně zneužívání dávek dávky odebrat, ze tří na šest měsíců.

Já bych tady rád chtěl zdůraznit, a chtěl bych to znovu jasně a důrazně říci, že tento náš návrh neohrozí žádného slušného a poctivého člověka, který prokazatelně potřebuje od státu sociální finanční pomoc. Naopak mnohým z těchto lidí oproti současnému stavu pomůže buď přímo, například v případě seniorů s nízkými důchody, kterým dávky... Ten náš návrh navíc naopak pomůže mnohým potřebným lidem, například seniorům s nízkými důchody, anebo pracujícím studentům z nízkopříjmových rodin, kterým naopak chceme sociální podporu zvýšit, pracujícím studentům. Anebo taky nepřímou, protože finanční pomoc pro skupiny občanů, kteří skutečně pomoc potřebují, tak na ně zbude více peněz, protože odebereme peníze podvodníkům, kteří sociální dávky nyní zneužívají a čerpají je neoprávněně. Takže vás prosím o zařazení tohoto bodu na program probíhající schůze. (Velký hluk v sále.)

Teď bych navrhl předřadit další bod. Jedná se o to, jedná se o další bod dnešní schůze, který navrhuje předřadit, a je to zákon SPD. Je to bod 44.

Jenom bych poprosil malinko o klid, protože jak už mluvím delší dobu, tak bych trošku potřeboval...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Jestli potřebujete přestávku, tak ji vyhlásíme, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: Ne, já jen, abych je nemusel překřikovat, abych nemusel překřikovat. (Předsedající: Dobrá.) No, jestli chcete vyhlásit přestávku s tím, že se potom vrátím zpátky, to by mi problémy nedělalo, ale vy určitě chcete vyhlásit nějakou zálučnou přestávku. (Smích v sále, potlesk v levé části sálu.) Tak jestli vyhlásíte přestávku, pane místopředsedo, na poradu vedení Sněmovny, tak to je v pořádku, protože já bych pak kontinuálně pokračoval. Ale to záleží na vás. (Reakce v různých částech sálu. Někteří poslanci stojí v hloučkách v uličkách.) Jenom právě, co měl být ten dotaz na vyhlášení pauzy, protože já ji sám vyhlásit nemůžu, to by musel předseda klubu, takže právě ten dotaz směrem na mě jsem přesně... jenom jsem si to chtěl vysvětlit, jestli chcete být tak milosrdný ke mně, poradit se ve vedení a já bych si třeba odskočil.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane předsedo, znovu vás musím navádět k tomu, abyste buď skončil promluvu, nebo...

Poslanec Tomio Okamura: No, tak vy jste mi dal otázku, takže já odpovídám na vaši otázku, protože tomu nerozumím.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Já jsem se ptal, jestli chcete vyhlásit přestávku.

Poslanec Tomio Okamura: A vy jste se mě ptal, proto jsem reagoval.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Já bych vám řekl, že to musí udělat váš předseda poslaneckého klubu, tak jestli to chcete udělat, musíte ukončit vaše vystoupení, ale mám tady další přednostní práva.

Poslanec Tomio Okamura: Jasně, jasně, to chápu, ale vy jste mi dával otázku, já pouze odpovídám na váš dotaz. Tak mi prosím nedávejte otázku, protože pak bych nemusel odpovídat, to je logické, a věnoval bych se svému bodu. Takže děkuju. Slušnost je na otázku odpovědět, proto jsem odpovídal, ale nevěděl jsem, že chcete odpověď jedním slovem. To se omlouvám.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Mně nebylo jasné, co v tu chvíli navrhuje, jestli jste ještě v bodu odůvodňování navržených, nebo změny programu, nebo skutečně navrhuje nějaký procedurální návrh. Musel jsem se ujistit.

Poslanec Tomio Okamura: Dobře, děkuju. No vidíte, a já jsem byl málem mile překvapen, že byste si chtěli vzít pauzu. No dobře.

Takže je to bod 44, sněmovní tisk 24. Ale já mluvím o vážných bodech, takže bych zase zvážněl debatu, protože nám se jedná o to, abychom pomohli zdravotně postiženým občanům, ukončili zneužívání dávek nepřizpůsobivými. A teď tady chci mluvit o občanech, kteří mají

nízké důchody, takže se vraťme do seriózní debaty. A už jsem to tady avizoval, že chceme zlepšit situaci nízkopříjmových důchodců, protože dneska je sice průměrný důchod v České republice 15 000, což zajisté není k nějakému luxusnímu životu, to víme všichni, že to není k žádnému luxusnímu životu, ale je tady také zároveň řada občanů, a je jich celkem dost, kteří mají důchody pod 15 000, mají důchody 10 000, 11 000.

A my jsme předložili návrh zákona – zákon o důchodovém pojištění se to jmenuje – kdy my chceme samozřejmě zlepšit situaci nízkopříjmových důchodců, nízkopříjmových příjemců důchodu, a proto tady teď chci zdůvodnit, proč navrhuji zařazení tohoto bodu. (V sále je velký hluk a hrozné vedro.) Základem a podstatou tohoto návrhu SPD je zavedení minimálního garantovaného starobního důchodu pro všechny české občany, kteří mají na vznik a pobírání starobního důchodu nárok, tedy pro občany, kteří splnili příslušné zákonné podmínky, kterými jsou dosažení důchodového věku a splnění potřebné doby odvádění důchodového pojištění. Navrhujeme výši tohoto...

Já bych jenom poprosil o klid trošku.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, rozumím vám. Poprosím, kolegyně, kolegové, abyste se utišili, ať může pan předseda pokračovat ve svém vystoupení. Děkuju.

Poslanec Tomio Okamura: Děkuju. Navrhujeme výši tohoto minimálního starobního důchodu pro začátek stanovit ve výši 15 200 korun měsíčně, což byl v době podání návrhu ekvivalent tehdejší výše minimální mzdy. Navrhovaná konstrukce tohoto minimálního starobního důchodu plně respektuje i všechny další zákonné podmínky pro přiznání samostatných starobních důchodů i takzvaných důchodů kombinovaných. Základní právní úprava pro výpočet výše důchodů tak zůstává nedotčena, a to z důvodu hladkého a bezproblémového administrativního začlenění institutu minimálního důchodu do našeho důchodového systému. (Hluk neutichá.)

Poměrně důležitým ustanovením našeho návrhu je i ta skutečnost, že přiznání minimálního starobního důchodu proběhne vždy individuálně až na základě posouzení žádosti pojištěnce, takže nemusíte mít skutečně obavu, jak tady někdo v minulém volebním období říkal, že náš návrh plošně zatíží velkým způsobem státní pokladnu. Ale znovu říkám, vy na jednu stranu chcete v rozpočtu navýšit 2 miliardy do Evropské unie, ale my říkáme: dejme ty peníze místo toho zdravotně postiženým lidem a pomozme potřebným, slušným lidem, nízkopříjmovým důchodcům a pracujícím rodinám s dětmi. To jsou prostě ty rozdílné priority. Říkám, že jak to navrhujeme, tak by přiznání minimálního důchodu proběhlo vždy individuálně až na základě posouzení žádosti pojištěnce, takže pracovníci České správy sociálního zabezpečení nebudou nepřiměřeně zahlceni povinnostmi přepočítávat hromadně tisíce jednotlivých stávajících důchodů a jejich souběhu. Bude se tak dít vždy pouze na žádost konkrétního občana-důchodce.

Boj za významné zvýšení nejnižších důchodů, ze kterých nelze důstojně žít, je jednou z hlavních dlouhodobých priorit hnutí SPD. Jde o krok, jehož realizace již nesnese dlouhého odkladu, a to bych chtěl zdůraznit, protože všechno se zdražuje, stoupají životní náklady občanů, inflace je vysoká, ale vláda Petra Fialy nedělá vůbec nic pro to, aby lidé měli více peněz, a už vůbec nic pro to, aby se snížila inflace, takže v podstatě vláda Petra Fialy dostává občany úplně do kleští. Je to vláda ODS, STAN, KDU-ČSL, TOP 09 a Pirátů. Žádná řešení tady nejsou, občané jsou zoufalí. Proto jsem vás chtěl znovu požádat o to, abyste hlasovali pro to předřadit náš návrh zákona.

I z tohoto pohledu je jasné, že jde o krok, jehož realizace již nesnese dlouhého odkladu, i proto, že situace našich nízkopříjmových seniorů je, a to i s ohledem na aktuální kontext

enormně rostoucích cen energií, potravin a dalších základních životních potřeb, naprosto neúnosná. V této souvislosti je zavedení minimálního důchodu jednoznačně lepším a systémovějším řešením než odkazování seniorů novou vládou na to, aby si zažádali o příspěvek na bydlení, což je zdlouhavé a administrativně nesmírně náročné.

Takže tahle vláda, místo aby systémově podpořila lidi s nízkými důchody, tak vy ještě seniory odkážete, aby si zažádali o příspěvek na bydlení. Je to nedůstojné, když ti lidi celý život pracovali, a kvůli tomu, že dosavadní vlády nejsou schopny pomoci slušným lidem, potupně musí po celoživotní práci jít na úřad a jak žebráci si tam žádat o příspěvek na bydlení, místo aby dostali to, co si to zaslouží – aspoň minimální důstojný důchod. To je opravdu ostuda, a to ani nehovořím o tom, a už jsem to tady zmiňoval, že příspěvek na bydlení, ten způsob, jakým to pojala vláda, je příliš složitý. A když si představíte seniora v nouzi, kterému je třeba osmdesát, devadesát, jak si asi bude žádat o takový příspěvek? Takže férové by bylo slušným lidem, co mají odpracováno a zaslouží si to, jsou to i třeba invalidé, aby prostě měli nárok na minimální základní důchod bez nějakého žebrání u úřadů, nehledě na to, že mnoho nízkopříjmových seniorů žijících například v družstevních bytech nebo mimo Prahu na tento příspěvek vůbec nedosáhne, popřípadě o této možnosti vůbec neví, což se podle seriózních studií týká cirká 300 000 osob, hlavně právě seniorů.

Je pro nás zcela nepřijatelné, aby desetitisíce seniorů byly po celoživotní tvrdé práci nuceny žít z příjmů hluboko pod hranicí chudoby a propadat se v důsledku toho do dluhových pastí a exekucí, popřípadě odstupovat několikrát za rok vysilující a mnohdy ponižující martyrium podávání žádosti o sociální dávky. Stavět starobní důchodce, kteří odpracovali pro společnost několik desítek let a kteří mají často podlomené zdraví, do situace žadatelů o sociální dávky, obrazně i doslova do jedné řady s těmi, kteří naopak neodpracovali vůbec nic, je navíc neetické, nemorální a nehumánní.

A to je přesně to, o čem já tady hovořím, že v podstatě vláda postaví do jedné řady jak seniory nebo důchodce, kteří odpracovali pro společnost mnoho let, tak staví ty takzvané nepřizpůsobivé, kteří v podstatě si neodpracovali vůbec nic, a teď na tom úřadu v podstatě je staví úplně do jedné roviny, což je prostě ostuda. Je to prostě ostuda! Proto my říkáme, že je lepší, když ti, co si to zaslouží, aby dostali ten minimální důstojný důchod, právo na důstojný život, aniž bychom je dostávali do nějaké nedůstojné pozice. Občané, kteří celý život poctivě pracovali pro náš stát, si zaslouží prožívat důstojné stáří. Zavedení institutu minimálního důchodu rovněž nepochybně sníží náklady a náročnost sociálního systému jako takového. Jde rovněž o institut, který je dlouhou dobu standardní součástí důchodových systémů mnoha evropských zemí. Oproti tomu současné nastavení českého důchodového systému je nespravedlivé a systémově vadné a naprosto nezaručuje možnost důstojného prožití důchodového věku, spíše naopak. A my za SPD říkáme, změníme to, dokud je čas.

Takže já bych znova zopakoval, co se týče tohoto bodu, že bychom chtěli, abychom tedy jako další bod dnešní schůze předřadili bod číslo 44, sněmovní tisk 24, zákon o důchodovém pojištění. Máme to poznamenáno, jo? (Otáčí se směrem k předsedajícímu.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Prosím, ještě jenom mně zopakujte to číslo. Minimální garantovaný důchod, mám napsané jako bod, ale ještě jestli mi můžete zopakovat to vaše číslo toho návrhu.

Poslanec Tomio Okamura: No, tak vidíte. Navrhuji předřadit bod číslo 44, sněmovní tisk 24.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: 44, děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: 24, tak. Pojďme dál. Nyní bych chtěl navrhnout, abychom předřadili na program schůze Poslanecké sněmovny – a to je zásadní návrh, to je zásadní návrh, to je samozřejmě návrh, který je potřeba projednat, a je to ústavní zákon o celostátním referendu. Je to návrh zákona SPD a je to sněmovní tisk číslo 8. Samozřejmě já jsem tady zdůraznil, že je to návrh SPD, protože jak jistě víte, poslanec může navrhnout předřadit i návrh, který je za jinou politickou stranu, takže aby nedošlo tady k nějakému nedorozumění.

Takže tedy za nás říkáme, že ten návrh SPD, zákon o celostátním referendu, má samozřejmě tady už delší anabázi. Jak víte, tak návrh zákona o referendu prosazují už v Parlamentu, mám na mysli i Senát, protože jsem byl i senátor, tak ho prosazují v podstatě od roku 2013 a stále se tomu ostatní politické strany brání. A já jsem vždycky přemýšlel nad tím, proč se ostatní politické strany brání tomu, abychom v České republice zavedli zákon o referendu, protože jak už jsem poznamenal, v podstatě my jsme už poslední ze dvou zemí, která nemá v Evropě, v Evropské unii referendum. (Otáčí se k předsedajícímu.)

Já bych vás chtěl jenom požádat, oni tady mluví přímo přede mnou a mě to ruší, tak jestli by mohli přestat mluvit. Diváci jsou v pohodě, ale buďte zticha v tom případě a nerušte mě. (Ruch v sále, poslanci tleskají.) Na diváky jsem zvyklý, to je v pořádku.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Poprosím všechny poslance, aby se utišili, samozřejmě zvláště blízko řečnického pultu, a pana předsedu prosím, aby oslovoval své kolegyně a kolegy prostřednictvím pana předsedajícího.

Poslanec Tomio Okamura: No, problém je, že neznám jejich jméno. Takže já jsem chtěl, ale oni se schválně staví tady, ale já vůbec nevím, kdo to je. Já bych chtěl oslovit, ale bohužel je neznám. Takových lidí, co se mi snaží okopávat kotníky, potkám hodně, ale jména neznám, bohužel, takže omlouvám se. Oni tady stojí schválně, samozřejmě, neznám vaše jména, ale jsem zvyklý na tyhle věci, to je vždycky. Takže karavana jede dál, první část přísloví neříkám. Já bych z tohoto pohledu chtěl jenom říci, že diváci mi nevadí, jsem zvyklý z větší blízkosti, to je v pořádku, ale bývají tiše, když se chovají slušně.

Takže jenom jsem chtěl říci, že ten zákon o referendu, já jsem opravdu dlouho přemýšlel – a teď chci zdůvodnit, budu zdůvodňovat to, proč to chceme navrhnout – já tady dlouho přemýšlím o tom a celou dobu v podstatě, když na to přijde, proč jsou tady ty strany takoví odpůrci demokracie? Proč se tak bojíte demokracie? Proč se ODS, STAN, Piráti, KDU-ČSL a kdo to tam ještě je? (Pobavení v sále.) Piráti, STAN, KDU-ČSL... STAN a TOP 09, proč se tak bojí demokracie? Bohužel tady musí padat kritika i na hnutí ANO.

(Poslanec Radim Fiala z prostoru před řečnickým pultíkem: Nemáme tady ministry.) Nejsou tady ministři, takže já bych požádal o pauzu, až se dostaví ministři.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Ministr zdravotnictví je v sále, můžeme pokračovat, pane předsedo.

Poslanec Tomio Okamura: Tak dále. Takže já jsem nad tím přemýšlel a tady samozřejmě padá i kritika na hnutí ANO, protože vy jste to měli ve vládním prohlášení, vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM, a přesto, že tady byla v podstatě v minulém volebním období velmi nadějná ústavní většina – mluvím o zákonu o referendu, nemluvím o ničem jiném – v podstatě tady jsme měli ústavní většinu, a přesto to do Senátu neodešlo. A opravdu musím vytknout i poslancům hnutí ANO – a KSČM a ČSSD nemá smysl vytýkat, protože už tady

nejsou – takže protože když to tady šlo poslat do Senátu, kde by to tedy stejně neprošlo, to víme, protože senátoři jsou proti demokracii a nechtějí zákon o referendu, tak aspoň jsme mohli ukázat, že Poslanecká sněmovna nějakým způsobem chce posouvat demokracii tak, abychom se dostali alespoň na úroveň běžných evropských zemí, protože jak jsem říkal, ve většině evropských zemí zákon o referendu platí.

Samozřejmě můžeme diskutovat o tom, s jakými parametry platí, protože samozřejmě ono se řekne referendum a referendum, ale v podstatě často ty parametry jsou takové, že to referendum není reálně realizovatelné, protože je tam příliš vysoké kvorum pro vyvolání referenda, jsou příliš omezené otázky pro referendum, to znamená v podstatě možnost atraktivních otázek chybí, takže pochopitelně to snižuje zájem o referendum, když občané nemohou hlasovat skutečně o tom, co je skutečně zajímavá.

Takže těch parametrů je tady víc, které samozřejmě potom, i kdyby zákon o referendu prošel, v podstatě stejně to nenavrhuje, stejně to nesplňuje demokratické principy. Ale my jsme tady říkali ve Sněmovně i v minulém volebním období: přece je důležité. My už jsme rezignovali – nebo nerezignujeme, ale prostě bych byl rád, aby prošel aspoň nějaký zákon o referendu, který alespoň otevře cestu k demokracii. Tady byly návrhy v minulém volebním období, které – samozřejmě to bylo úplně šílené – byly tady strany, které se jakoby tvářily, že chtějí referendum, a pak nasadily kvorum 800 000 podpisů na vyvolání referenda, což samozřejmě je absolutně proti zvyklostem, na základě kterých se vyvolává referendum. Byly tady strany, které sice řekly: Referendum ano, ale v podstatě v zákoně takovým způsobem omezily otázky, že v podstatě v kombinaci s těmi 800 000 podpisy... ale když nesmíte hlasovat třeba o členství v EU nebo nesmíte hlasovat třeba o zrušení Senátu nebo nevím, prostě snažím se tady dávat otázky, které vím, že občany hodně zajímají, v podstatě v takovém případě samozřejmě nikdy k žádnému referendu nedojde. (Poslanec Bendl přináší PET láhev s vodou.)

Já tady mám vody dost, ale jinak děkuji. Ale já moc pít nechci, takže v pořádku. (Oživení v sále.) Vy to myslíte zákeřně, pane poslanče Bendle, prostřednictvím pana předsedajícího. (Smích v sále.) Já to vím, že to není jen tak. Vy už tady děláte všechny taktiky – budu mluvit k věci, že tady pan poslanec se postavil schválně přede mně, ale neví, že jsem zkušený, takže mně to celkem nevádí, kdyby tady stála celá skupina. To je v pořádku, na to jsem zvyklý. Vodu, děkuju.

Takže já opravdu, z tohoto pohledu je to opravdu pozoruhodné a myslím si, že bychom se skutečně měli shodnout na tom, že bychom to pustili přes první čtení. Přece nikomu nebrání, abychom se všichni společně zapojili do diskuse. Já to spíš vytýkám těm stranám, že tady nikdo nechce referendum.

Já tady na vás špatně vidím, víte, na všechny, takže si to takhle dám dolů. (Poslanec Brázdil vrací láhev s kelímkem poslanci Bendlovi.) Jo, ty mi to odneseš, dík. Tady pan poslanec má žízeň.

Takže já jsem jenom chtěl říct, že to by bylo prostě ideální, ale já tady musím minimálně aspoň v tomhle trochu ocenit minulou konstelaci, která tady byla, protože přesto, že se ve finále ukázalo, že hnutí ANO zákon o referendu prostě není ochotno definitivně protlačit Sněmovnou a nepomohlo nám, tak alespoň měli tu odvahu, aby to prošlo přes první čtení, aby se to vůbec mohlo diskutovat. A to si myslím, že aspoň tento posun byl zajímavý. Takže já jsem vás chtěl v tomhle ohledně referenda požádat, abychom to propustili aspoň do prvního čtení. Znovu zdůrazňuji, že tam není žádná lhůta pro projednání, protože u ústavních zákonů nejsou lhůty, takže nikdo z vás nemusí být ani pod tlakem, že když se to propustí, tak že je potřeba o tom jednat. Není potřeba o tom jednat, pakliže vy to nepřipustíte. Takže to jsem chtěl říct.

A znovu k těm parametrům. V tom našem návrhu zákona navrhujeme, aby stačilo k vyvolání referenda 100 000 podpisů. Navrhujeme, aby mohli v podstatě občané vyvolat referendum v podstatě na jakoukoliv otázku kromě omezování ústavních práv občanů. Máme tam taky, aby nemohli měnit soudní rozhodnutí, to je zase moc soudní, a tak podobně, ale v podstatě o čemkoli, co není v rozporu s ústavou anebo co nepřipouští Listina základních práv a svobod, stručně řečeno, tak by se mohlo hlasovat. To znamená, občané by si mohli vyvolat hlasování o zrušení Senátu, o členství České republiky v Evropské unii, v NATO, a my v SPD říkáme: Ať lidi rozhodnou v referendu. Když budou chtít, tak jo, když ne, tak ne. Prostě měla by být naplněna vůle občanů. Takže tohle je další parametr, který tam máme.

A dalším důležitým parametrem, který je u zákona o referendu, je kvorum účasti u referenda. Tady jsou vždycky snahy, nebo zaznamenal jsem snahy, a to je právě to, že poslanci těch jiných stran, kteří si pouze v podstatě hráli na to, že by snad náznakově jakoby chtěli předstírat, že jsou demokrati, v podstatě ve finále nasadili takové kvorum účasti u referenda – 30 % voličů, 35 % voličů a tak dále a tak dále – aby to referendum prostě nebylo nějakým způsobem realizovatelné. Já bych tady chtěl připomenout, že už jedno celostátní referendum v České republice proběhlo a bylo to referendum o vstupu České republiky do Evropské unie. A u tohoto referenda o vstupu České republiky do Evropské unie nebylo žádné kvorum. To znamená, že je to přesně to určité pokrytectví, že když se hlasovalo v tom jediném celostátním referendu o vstupu České republiky do EU – a teď nechci hovořit o tom tématu referenda, chci teď hovořit o zákonu, o parametrech – tak tam nebylo žádné kvorum.

Takže už máme zkušenosti a to je referendum, se kterým tady v podstatě i ti současní odpůrci referenda z řad probruselské pětikoalice souhlasí a vždycky se na něj odvolávají. Ale odvolávají se jenom, když se jim to hodí. Znovu připomínám, že to referendum v roce 2004 – tuším že to bylo 2003, 2004 – bylo bez kvora, to znamená, že tam vůbec nebylo určeno, kolik občanů se referenda musí účastnit, aby bylo platné. Neboli, když to řeknu logicky, až bych řekl polopaticky, jeden občan mohl rozhodnout o vstupu České republiky do Evropské unie. Kdyby k tomu referendu přišel jeden jediný občan, rozhodne o vstupu České republiky do Evropské unie. Ty parametry referenda, které bylo v roce 2004, považuji za demokratické z pohledu kvora. Teď mluvím o kvoru. A teď je právě zvláštní, že když jsme tady diskutovali v minulém volebním období, a my jsme navrhovali referendum i v předminulém volebním období, jaké parametry by mělo referendum mít, tak najednou právě zastánci referenda o vstupu do Evropské unie protestují, najednou říkají, jak by bylo nebezpečné, kdyby tam nebylo kvorum, a najednou se jim to nelíbí.

Já jsem tady chtěl k zákonu o referendu vstřícně říct: tady jsem rád, že se mě zastane pan doktor Dvořák, náš poslanec neurolog, asi tady potřebuje kolega z vládní strany vyšetřit. (K poslanci, který dlouhodobě stojí proti řečnickému pultu.) Ale on si neuvědomuje, že potřebuje vyšetřit, to je ten problém, ale ani po domluvě. Škoda že se tady ztrácí čas, protože mně je to úplně jedno. Klidně se tady stavějte na hlavu. Já jsem chtěl říct, že k tomu chceme být maximálně vstřícní. Už mi přibývají diváci. (K postávajícímu poslanci se přidali další kolegové.) To je paráda, ještě vstupné, vidíte, a to bychom dali do pokladničky právě zdravotně postiženým spoluobčanům, proti kterým vy hlasujete. To by vám slušelo, červený nos, vaší vládní koalici, to máte pravdu. Důležité je, že nejste nikdo tak vysoký, protože tamhle je ta kamera, takže se můžete snažit, jak chcete, ale to je v pořádku. Stejně mi to nevádí, ale vidíte, jak tady přibývají diváci. Nechci mluvit k věci, ale tohle je raritní strana. Můžu poprosit naše poslance, aby mi to vyfotili, protože to dáme na Facebook, jakou tady mám pozornost. To bude dobré, abychom to dali, protože čím více diváků, tím lépe.

Je vidět, že ve vládní koalici nervozita stoupá, protože chcete prosadit totalitní pandemický zákon – my nechceme. My chceme prosadit podporu invalidním a starobním

důchodcům – vy nechcete. Tyhle všechny body jsem tady navrhoval. My chceme ukončit zneužívání dávek nepřizpůsobivými, ale vy to nechcete. (Poslanců vládních stran stojících před řečnickým pultem opět přibylo.) A teď už se pomalu blížíte ke mně, ještě chybí nějaký fyzický atak. K tomu už je jenom krok, protože vaše nervozita stoupá. Ale já tu vaši agresivitu znám, všiml jsem si toho i v minulosti, je to takové nepříjemné, ale ne pro mě.

Takže pojďme k tomu zákonu o referendu. Zákon o referendu – pojďme k němu. Já jsem chtěl za nás říct, že my už jsme ochotni udělat i kompromis. Vy nesouhlasíte většinově jak s referendem, tak samozřejmě budete mít problém s tím, aby tam bylo nějaké kvorum. Za mě říkám, že tady byly v minulém volebním období návrhy, jak jsem říkal, kvorum 35 %, 30 %, 25 %, tuším 20 %, že my bychom chtěli, aby aspoň prošel nějaký zákon o referendu. V každém případě bychom to chtěli a chtěl bych vás požádat o podporu.

V neposlední řadě takovým tím parametrem, který se také diskutoval, bylo, jestli budou mít občané dost informací o tématu, které se má hlasovat, protože to mi připadlo takové zvláštní, politici, kteří jsou proti zákonu o referendu – a naopak zase myslím, že v tomto pohledu je poctivý přístup ODS, protože ODS na rovinu říká, že nesouhlasí se zákonem o referendu, a na nic si nehraje, ódééska řekne, úplně na rovinu přiznala, že je proti zákonu o referendu, a prostě hlasují proti zákonu o referendu, takže to je takový ten přístup, který je v pořádku, protože když politicky řeknete, že jste proti zákonu o referendu, a podle toho pak hlasujete, tak proti tomu přece nemůžeme vůbec nic říct. Nesouhlasíme s vámi, ale aspoň nehrajete komedii. Jinou otázkou je, když jsou tady třeba Piráti, a Piráti slibovali před volbami referendum, tedy už před těmi minulými, před čtyřmi roky, a potom, když přišlo na lámání chleba tady ve Sněmovně, slibovali dokonce Piráti, jestli si pamatujete dobře, ve volebním programu, že lidé budou moct hlasovat i o členství České republiky v Evropské unii. A potom, když se dostali do Sněmovny, tento svůj program opustili a najednou souhlasili s variantou, když jsme o tom diskutovali tady ve Sněmovně, aby se možnost hlasování o členství České republiky v mezinárodních organizacích, neboli například v Evropské unii, z toho vyjmula. (Nyní si před řečnický pult stoupli rovněž někteří poslanci SPD. Neklid v sále.) Tak já myslím, že je čas na to, aby se asi zjednal pořádek, abych mohl mluvit.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Vážený kolegové, jestli můžu poprosit, uvolněte prostor před mikrofonem, ať může pan předseda pokračovat. Pokud možno se tam utište, nejlépe, když zaujmete místo ve svých lavicích. Děkuju pěkně. Pane předsedo, prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Ale evidentně vaši vládní poslanci vaši výzvu nerespektují. (Před řečnickým pultem zůstal stát vládní poslanec, který tam byl původně sám.) Teď nevím, vyzval jste vaše vládní poslance, aby zaujali místo ve své vlastní lavici, a oni vás nerespektují, jenom na to upozorňuji. Ale já si vážím vaší výzvy. Já si myslím, že bychom se tady k sobě měli chovat slušně, neměli bychom se tady záměrně provokovat a dělat si naschvály, jak to tady předvádí poslanci vládní koalice. Já to vydržím, ale jestli toto je politická kultura, kterou tady zavádí vládní pětikoalice, tak je to pěkný hnus, musím říct. Já to tady zvládnu, ale jestli se takhle chovají dospělí lidé, že se tady vzájemně snaží poslanci vyprovokovat a provokovat – já si myslím, že to není dobře. Znovu říkám, že to není správný přístup.

Kdybych já byl ve vedení Sněmovny, požádám zdvořile všechny poslance všech politických stran, aby respektovali to, že tady vzájemně se vyjadřujeme, protože přijde i čas, kdy se vy budete chtít déle vyjádřit. Přijde ten čas a ten čas jste měli v minulém volebním období, byli jsme všichni v opozici a nikdo nenarušoval vaše vyjádření. To znamená, jsem rád za to, že jste aspoň na určitou tuhle situaci reagoval, protože já bych chtěl znovu požádat všechny, abychom se tady chovali slušně k sobě, slušně, a aby se tady lidí vzájemně

neprovokovali. Já myslím, že je to zoufalé a že je to zbytečné. Tak ano, takže já půjdu zase dál, a děkuji.

Takže jsem jenom chtěl říct k tomu referendu... Teď jsem tedy trošku ztratil nit, se tedy přiznám, takže nerad bych se zase opakoval, ale v podstatě jsme hovořili o tom, že tady byli poslanci Pirátů, kteří slibovali, že bude možné, a měli to tam, měli to i na internetu, možná to tam mají ještě dodnes, ale v minulém volebním období to tam bylo, že souhlasí s tím, aby se hlasovalo i o členství České republiky v Evropské unii. A potom úplně nepochopitelně otočili a jménem Pirátů si tady domluvili nějaký... nechci říct ani kompromis, protože to byl kompromis mezi několika, pár stranami. Dobře, byl to kompromis mezi někým, a domluvili si kompromis mezi ČSSD a ANO, že se z toho ve finále vyřadila možnost hlasovat o členství ČR v EU. Takže Piráti takhle zradili, zradili svůj program. Ano, ČSSD a ANO říkaly, že nechtějí hlasovat o členství v EU, říkal to i předseda Andrej Babiš, takže ti jenom splnili to, co říkali, takže se to těžko kritizuje, protože... Ódééska také říká, říkala vždycky, že nechce referendum, říkali to vždycky i lidovci, takže to úplně chápu, to je v pořádku. Ale pak jsou tady ale strany, které to neříkaly, že jsou proti referendu.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane předsedo, já vás na chvíli přeruším. Upozorňuje mě na to váš předseda vašeho poslaneckého klubu SPD. V Poslanecké sněmovně se nenachází v sále žádný z ministrů. Pokud se pletu, tak mě opravte – rozhlížím se. Není tomu tak. Vyhlásím přestávku na deset minut do 20.03 hodin a poté se tady znovu setkáme. Věřím, že s dalšími ministry. (Potlesk poslanců SPD.) Ještě jednou: 20.03 budeme pokračovat.

(Jednání přerušeno v 19.53 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 20.03 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já vás prosím, abyste se utišili, budeme pokračovat.

Než vrátím slovo panu předsedovi, tak bych rád konstatoval, že tu mám nějaké omluvy. Dovolte, abych omluvil pana poslance Lubomíra Metnara, a to ve dnech 15. 2. až 18. 2. z důvodu nemoci. Taktéž se omlouvá paní poslankyně (ministřyně) Černochová z dnešního dne od 18.30 do konce jednacího dne. Mezi 19.35 a 19.50 se omlouvá paní ministřyně (poslankyně) Schillerová. Dále bych také chtěl konstatovat, že poslanec Skopec, tedy já, budu hlasovat s náhradní kartou číslo 11. Paní předsedkyně Schillerová už tady je, čili ruší omluvu.

Také konstatuji, že tu mám písemný procedurální návrh podepsaný pěti předsedy poslaneckých klubů. Dovolím si ho přečíst. Jménem poslaneckých klubů ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti navrhuji, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. hodině, po 21. hodině i po 24. hodině. Je to na základě § 53 odst. 1 našeho jednacího řádu. Protože to je procedurální návrh, tak ho budu muset dát hlasovat okamžitě. (Protesty z řad opozičních poslanců.)

Takže je tu nějaký jiný procedurální návrh jako protinávrh? Jinak budu muset dát hlasovat o tom návrhu, který tu mám podepsaný pěti poslaneckými kluby. Znovu říkám, § 53 odst. 1 poslední věta. Pokud budete mít proti tomuto postupu námitku, samozřejmě ji můžete uplatnit. (O slovo se hlásí poslanec Radim Fiala.) Máte procedurální protinávrh? (Ne. – O slovo se hlásí poslanec Tomio Okamura.)

Poslanec Tomio Okamura: Vždyť já se tady hlásím celou dobu. (Má vypnutý mikrofon.) Proč mi vypínáte mikrofon? Já mám námitku.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Námitku budete mít až po případném hlasování. Já se ptám, jestli má někdo alternativní pozměňovací návrh.

Poslanec Tomio Okamura: Počkejte, vy mě nemůžete přerušit. Já kontinuálně mluvím a vy mě nemůžete přerušit při mluvení. (Mluví stále při vypnutém mikrofonu.) Tu pauzu jste vyhlásil vy a já kontinuálně mluvím. No jasně že jo!

Místopředseda PSP Jan Skopec: Můžete vznést námitku na jednání schůze.

Poslanec Tomio Okamura: Nechte toho. Je nějaká demokracie. Takhle to nejde.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Je tu nějaký alternativní procedurální návrh? Ještě se jednou ptám, abych dal případně hlasovat o nějakém procedurálním protinávru. Je tu nějaký jiný procedurální protinávrh? Není, čili já dám hlasovat. (Poslanci ANO a SPD buší do lavic a hlasitě protestují. Říkají, že tento návrh je nehlasovatelný. Poslanci vládní koalice reagují potleskem.) Poprosím o klid. Protože se počet poslanců ustálil, ještě znovu zopakují, o čem budeme hlasovat.

Budeme hlasovat o tom, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19., 21. i 24. hodině.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti či se zdržel?

Hlasování číslo 2, bylo přihlášeno 143 poslanců, pro bylo 99, proti 6, zdrželo se 38. Návrh byl přijat.

(Poslanci ANO a SPD opět hlasitě protestují a buší do lavic.) S přednostním právem se hlásí pan předseda – (Poslanec Tomio Okamura má námitky proti postupu předsedajícího.) Pane předsedo, teď můžete pokračovat ve svém vystoupení. Pane předsedo, budete pokračovat? Máme tu další přihlášené. S přednostním právem se už dlouho hlásí pan předseda Jakob, pak je přihlášena paní předsedkyně Schillerová a pan poslanec Michálek.

Poslanec Tomio Okamura: No počkejte, já jsem byl přerušen v projevu, a teď se nemůžu ani vyjádřit? Je to možný, tohle? (Mluví s vypnutým mikrofonem.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: K hlasování?

Poslanec Tomio Okamura: Vy jste mě přerušil uprostřed projevu.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane předsedo Okamuro, nemáte slovo, nekřičte tady na mě. Jestli se někdo hlásí... (Poslanci opozice opět buší do lavic a hlasitě protestují.) Jestli se někdo hlásí k hlasování, nebo... Pane předsedo, prosím, uvolněte tedy řečnický pultík, jestli nechcete pokračovat ve svém vystoupení.

Poslanec Tomio Okamura: Já chci pokračovat. Prosím vás, z jakého důvodu jste vyhlásil pauzu? Vy jste mě přerušil o své vlastní vůli. Já jsem nechtěl pauzu, vy jste mě přerušil a pak jste mi odebral slovo. Počkejte, vy jste před chvílí vyhlásil pauzu, že tu nejsou ministři, je to vaše vina. Takže vy jste přerušil moje vystoupení z toho důvodu, že vaši ministři tady nejsou, v rozporu s jednacím řádem Sněmovny. Tím pádem jste dal prostor na návrat ministrů a já jsem měl kontinuálně pokračovat ve svém vystoupení. Vy do toho vložíte nějaké hlasování... (Poslanci opozice tleskají na znamení souhlasu s řečníkem.) To je normálně nastupující totalita a diktatura, co vy předvádíte. To je přímé ohrožení demokracie. Já vůbec nevím, jak na to reagovat, protože vy mě přerušíte v rozporu s jednacím řádem! Vy mě nemáte co přerušovat! Vy mě nemáte co přerušovat, když mluvím, protože já jsem ani nemluvil vulgárně, mluvil jsem k věci, ani jste mě dvakrát nenapomenul. Vy jste mě vůbec neměl přerušovat. Vy nemáte jediný důvod mě přerušovat, vy mě přímo nesmíte přerušit vůbec. Když jsme vás upozornili, že tady nejsou ministři, tak se měli navrátit ministři a já jsem měl kontinuálně pokračovat ve svém projevu. To je přece úplně neuvěřitelné, co se tady děje. Já vám říkám, že to je normálně protidemokratický puč, co se tady děje. (Potlesk poslanců opozice.)

Dávám námitku proti postupu předsedajícího, protože nás, co jsme v opozici, volilo cirka dva miliony voličů, a tímhle způsobem, úplně v rozporu se zákonem o jednacím řádu, v rozporu s demokracií, v rozporu s jakoukoliv demokratickou elementární kulturou, tady ohýbáte jednacím řád, ohýbáte demokracii, ohýbáte práva a svobody nás, poslanců, co jsme tady zvoleni, a občanů, které zastupujeme. To je přece úplně bezprecedentní útok na svobodu a demokracii, který tady předvádíte! (Potlesk zleva.)

Sám předsedající Skopeček, a to bych chtěl zdůraznit na mikrofon, sám místopředseda Skopeček řekl, že jednacím den je do 21 hodin, a řekl to na mikrofon, takže je to ve stenozáznamu. Já jsem tady vůbec neměl být přerušen a opravdu tristní na tom je, že tady jsem mluvil s panem premiérem Fialou, tady jsem ho vyzýval, ať zasáhne, protože to je ohrožení svobody a demokracie, a pan premiér řekl, že na to nechce reagovat, že se k tomu nechce vyjadřovat a že si to mám vyřídit tady s předsedajícím. Pane premiére, vy nejste chlap, který má odvalu a který chce bojovat za svobodu a demokracii! (Výkřiky a potlesk zleva.) Vy jste normální srab. Já jsem se vám to tady snažil říct. (Výkřiky z levé strany sálu, bušení do lavic, řečníka skoro není slyšet.) Vy, pane premiére, moc dobře víte, že to je špatně. Vy to moc dobře víte. Čtyři roky jsem vedle vás seděl (Předsedající řečníka napomíná.) – ne, já můžu oslovovat premiéra přímo. To znamená, vy moc dobře víte, že je to špatně. Já jsem čtyři roky vedle vás seděl, já to na vás vidím, že vám to není příjemné, měl jste vstát a jako chlap říct, aby se pokračovalo demokraticky v téhle Sněmovně. Vy jste mě opravdu zklamal.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Zazněla námitka proti postupu předsedajícího. Ještě předtím, než dám hlasovat, vás jenom upozorním, že na to, že není v sále ministr, mě upozornil pan předseda klubu SPD Fiala. Já jsem v tu chvíli musel přerušit schůzi, jednání Sněmovny. Na základě toho já jsem tu obdržel procedurální návrh, který se podle jednacím řádu hlasuje okamžitě. (Hluk a výkřiky zleva.) Takhle já vykládám jednacím řád. Pokud s tím nesouhlasíte, můžete podat námitku, což jste udělali, a já o ní dám také hlasovat.

K hlasování se hlásí pan poslanec Králíček.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, stalo se mi to poprvé v kariéře. Hlasoval jsem proti, ale na sjetině mám ano. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano.

Takže nejdříve budeme hlasovat o zpochybnění hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ano, evidoval jsem žádost o odhlášení, tak vás všechny odhlásím. Znovu se, prosím, svými identifikačními kartami přihlaste. Toto hlasování (číslo 3) považuji za zmatečné.

Budeme hlasovat o námitce pana poslance Králíčka ještě jednou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zvedne ruku a stiskne tlačítko. Kdo je proti či se zdržel?

Hlasování číslo 4, přihlášeno bylo 100 poslanců, pro hlasovalo 97. Námitka byla přijata.

Dám znovu hlasovat o původním procedurálním návrhu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesený procedurální návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 5 bylo přihlášeno 99 poslanců, pro hlasovalo 98, zdržel se jeden. Návrh byl přijat.

Teď tedy budeme hlasovat o námitce pana předsedy Okamury proti postupu předsedajícího.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro námitku? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 6 bylo přihlášeno 100 poslanců, pro hlasovalo 0, proti 93, 7 se zdrželo. Námitka nebyla přijata.

Hlásíte se, pane předsedo, s přednostním právem? (Hlásí se předseda Radim Fiala.) My tady máme ale jiná přednostní práva přihlášená ještě před vámi. Je to pan předseda Jakob, potom se připraví paní předsedkyně Schillerová, pak je pan předseda Michálek a pak si píše pana předsedu Fialu. Prosím pana předsedu Jakoba s přednostním právem.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem se... (Z levé strany se ozývá tak velký křik, že řečník nemůže mluvit.) ... já jsem se přihlásil ještě před začátkem této schůze. (Poslanci zleva pískají.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Poprosím paní poslankyně a pány poslance, aby se uklidnili, abychom mohli pokračovat v jednání. Děkuji.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Já jsem se přihlásil již před začátkem schůze k pořadu schůze a v souladu s jednacím řádem bych rád přednesl dva konkrétní návrhy, které velmi krátce zdůvodním, jak je to v jednacím řádu, na rozdíl od mého předřečníka, který tady řečnil hodiny a hodiny. K tomu jeho vystoupení jsem si psal poznámky, ale vyjadřovat se již nebudu.

Proto přednáším dva návrhy k pořadu schůze, a to následující.

První z nich... (Poslanci na levé straně sálu buší do lavic.) ... Já nevím, proč bušíte na mé vystoupení...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane předsedo, vydržte chvíli.

Poslanec Jan Jakob: Ano, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Poprosím pana poslance Hrnčíře, aby nebušil do lavice a umožnil vystoupení dalším poslancům. Děkuji. (Rámus, bušení do lavic, výkřiky.)

Poslanec Jan Jakob: Takže já bych si dovil dva návrhy k programu schůze. První z nich je na pevné zařazení bodu, kterým je návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2022 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod číslem 2/2022 Sb., a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovního v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, sněmovní tisk 127/2, a to jako první bod této schůze.

Jako druhý návrh si dovoluji navrhnout, aby bod 20, což je sněmovní tisk 130, který se týká elektronizace, byl zařazen za ty dva návrhy z grémia první, což je žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny s trestním stíháním Andreje Babiše a Bohuslava Svobody, tedy pokud by prošel ten můj první návrh, tak na čtvrté místo v pořadí. Děkuji. (Velký hluk v jednacím sále přetrvává, velká část poslanců stojí v hloučkách.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně, ještě vás poprosím, abyste to sem dal písemně, ať je to jasné. Hlásí se někdo další k programu schůze? S přednostním právem se hlásila paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. No, já jsem se hlásila už ráno a měla jsem důvod, pro který jsem se hlásila, chtěla jsem se zeptat, jakým způsobem vykládáte § 99 odst. 4, to znamená to, že jsou splněny podmínky pro to, aby senátní vratka byla projednána dnes, protože neuplynula lhůta 10 dnů a nezaznělo dnes jednoznačně, že byla rozprava o stavu legislativní nouze. To byl můj důvod, proč jsem se přihlásila ráno.

Ale teď ten důvod vidím úplně jiný. Nezlobte se na mě, ale hnutí ANO se chová naprosto konstruktivně. Ve vztahu k pandemickému zákonu jsme jasně řekli, že zase vystoupí pár našich expertů, osm, devět, tak jak minule, maximálně deset, s věcnými připomínkami, že jsme názor nezměnili, dneska posílení ještě i názorem Senátu, kde má vaše vládní koalice většinu, a nehodlali jsme nic obstruovat. Řekli jsme to jasně, zachovali jsme se tak minule a zachovali bychom se tak i nyní. Nicméně, nezlobte se, teď byl bezprecedentním způsobem porušen jednací řád... (Velký potlesk v levé části jednacího sálu.), ... a to ve dvou bodech. Hlasovat o prodloužení podle jednacího řádu můžete do 19 hodin. Bez ohledu na cokoliv prostě musíme vždycky ctít a dodržovat zákon, ať se děje, co se děje, jednou je v opozici ten, jindy zase druhý. Prostě nemůžeme si ohýbat zákon podle toho, jak se nám to hodí. A druhá věc: Na mikrofon nezazněl procedurální návrh. To znamená, to jsou dvě podmínky, kdy byl porušen bezprecedentně jednací řád. Hnutí ANO to odmítá. My prostě považujeme za jednací den skončený 21. hodinou, a protože tady došlo k tomuto porušení, tak – neudělali bychom to, kdyby k této situaci nedošlo, ale došlo – takže já si jménem hnutí ANO беру dvě hodiny přestávku.

Děkuji. (Velký potlesk v levé části jednacího sálu.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak já musím vyhlásit v tuhle chvíli dvouhodinovou přestávku. Sejdeme se ve 22 hodin 23 minut... (Nesouhlasné reakce a výkřiky z levé části jednacího sálu.), ... kdy budeme pokračovat. Přerušuji schůzi. (Pokračují nesouhlasné reakce a výkřiky z levé části jednacího sálu.)

(Jednání přerušeno ve 20.23 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 22.23 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokračujeme po přestávce. Já jsem v tuto chvíli tady měla přihlášené s přednostním právem pana Jakuba Michálka a pana Radima Fialu, s kterými jsem se dohodla, že se tohoto přednostního práva v tuto chvíli vzdají ve prospěch předsedkyně klubu hnutí ANO paní Aleny Schillerové. Poprosila bych o klid v sále a požádám v tuto chvíli o slovo paní předsedkyně hnutí ANO, paní Alenu Schillerovou. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Děkuji oběma pánům za to, že mně laskavě přepustili svoje přednostní práva. Nebudu mluvit dlouho. Mám takovýto jednoduchý návrh.

Tady se stala celá série porušení zákona. Už ráno tím, že nebyl dodržen § 99 odst. 4, kde vlastně při rozhodování – teď cituji z oficiálního výkladu – "o pořadu plenární schůze, pokud se rozhoduje v době předsedou Sněmovny vyhlášeného stavu legislativní nouze, se musí ještě Sněmovna usnést o tom, že stav legislativní nouze trvá", a tak dále, je to § 99 odst. 4. Potom byla uprostřed řeči řečníka, která neskončila, to znamená, měla pokračovat, vyhlášena přestávka, to slovo pak řečník nedostal. Nebyl vznesen procedurální návrh. Bylo hlasováno o procedurálním návrhu po 19. hodině, a tak dále a tak dále. Navrhuji, teď nepokračujme tady teď v této debatě. Všichni víme, co se stalo, odestát se to nedá. Prosím o svolání grémia. Prosím, jestli bych mohla požádat, aby se ho účastnil i pan premiér. Samozřejmě vím, že to mohu vznést jenom jako prosbu. Pojd'me se domluvit, pojd'me se vrátit na začátek. Mám nějaké návrhy, sejdeme se na to a hledejme odblokování tady tohoto jednání. Děkuji mockrát.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji a v tuto chvíli bych požádala všechny předsedy poslaneckých klubů, zda by mohli přijít sem ke mně, abychom se tedy společně domluvili na dalším postupu. Souhlasíte s tím? Já jsem chtěla s vámi projednat, jestli s tím souhlasíte jako předsedové, a chtěla jsem se s vámi dohodnout na čase. (O slovo se hlásí předsedkyně PS Pekarová Adamová.) Dobře, paní předsedkyně Poslanecké sněmovny se hlásí. Paní předsedkyně, máte slovo.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já si myslím, že bude nejlepší, abych svolání grémia provedla já. Vyhovím této prosbě, této žádosti, a prosím všechny předsedy klubů a celé vedení Sněmovny, abychom se sešli na následujících dvacet minut v běžné jednací místnosti. Ostatní tím pádem poprosím, aby těchto dvacet minut vzhledem k tomu, že tím žádám o přestávku na toto jednání, posečkali. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Na základě toho vyhláším přestávku do 22.46 hodin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já tedy rozšířím, aby přišli i předsedové stran – tady zaznělo i předsedové stran, pane Okamuro. (Reaguje na dotaz poslance Tomia Okamury.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Dobře, takže na grémium jde vedení Sněmovny, předsedové klubů, byl vyzván popřípadě pan premiér a předseda hnutí SPD Tomio Okamura. Děkuji, sejdeme se zde ve 22.46 hodin. Děkuji mnohokrát.

(Jednání přerušeno ve 22.27 hodin.)

(Ve 22.46 místopředsedkyně Vildumetzová Mračková prodloužila přestávku do 23.05. Ve 23.07 místopředsedkyně Richterová prodloužila přestávku do 23.17. Jednání pokračovalo ve 23.17 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené poslankyně, vážení poslanci, skončila porada grémia, která nedospěla ke shodě na řešení, tudíž následujeme dále, tak jak program a přihlášení do pořadu schůze nebo diskuse k pořadu schůze tady jsou. Já tedy měla původně ještě přihlášeného s přednostním právem pana předsedu klubu Michálka, který ale dával přednost, tak nevím, jestli chce svého práva teď využít. To nevím, jestli stále trvá tato přihláška? Trvá, takže, pane předsedo, s přednostním právem k pořadu schůze máte slovo. (Již si nepřeje vystoupit.) Tak ne, nemáte zájem, dobře. Stejně tak byl přihlášen předseda klubu SPD s přednostním právem Radim Fiala. Ten však svého slova chce využít, takže máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, jsme po jednání grémia, k žádné dohodě jsme nedospěli a samozřejmě situace je složitá. Dovolte mi, abych vás požádal o přestávku na poradu klubu poslanců SPD v délce dvou hodin. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Klub SPD ještě nevyužil své přestávky během dnešního jednání, tudíž vyhláшуji přestávku na jednání klubu SPD a pokračování schůze je v 1.18 hodin. V 1.18 hodin bychom se tady měli znovu sejít.

(Jednání přerušeno ve 23.19 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. února 2022
Přítomno: 188 poslanců

(Jednání pokračovalo v 1.18 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než budeme pokračovat v rozpravě o pořadu schůze, přečtu omluvenky. Dne 16. 2. od 1.18 do 8.00 ráno z osobních důvodů a od osmi ráno do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Mikuláš Bek, dále z jednání Poslanecké sněmovny ve dnech 16. a 17. února z důvodu pracovní zahraniční cesty, účasti paní ministryně Jany Černochové na zasedání ministrů obrany členských zemí NATO v Bruselu, a dále dnes, 15. 2., do 24 hodin, zítra, 16. 2., od jedné hodiny ráno do devíti hodin ráno se omlouvá paní ministryně Helena Langšádlová. Poslední omluvenka je, že dne 15. 2. mezi dvacátou a půlnocí se omlouvá paní poslankyně Zdenka Němečková Crkvenjaš.

Pro pořádek se zeptám, abych nepřeskočil přednostní práva, a to je to, že paní předsedkyně Alena Schillerová již mluvila s přednostním právem a je to vyřešeno? (Ano.) Děkuji. Táži se, zda ještě dostal slovo před přestávkou pan předseda Jakub Michálek, nebo zda chce vystoupit s přednostním právem? Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážené kolegyně vážení kolegové, já jsem se skutečně dneska přihlásil, ale přihlásil jsem se v jiném čase, v jiné atmosféře. Přihlásil jsem se s tím, že budu reagovat na některé věci, které zazněly v projevu pana Okamury, ale opravdu jsem nečekal, že ten projev bude tak dlouhý, že můj odpovídající projev by musel být minimálně tak šestiminutový, desetimínutový a tak dále.

Ale to, co se tady odehrálo, skutečně svým způsobem byl takový pokus o puč, jak pan Okamura použil ta slova, protože jsme se tady stali svědky toho, že jeden člověk může zastavit fungování celé ústavní instituce, která má 200 hlav. Takovýto systém skutečně v některých státech fungoval. Myslím, že v Polsku měli podobné zřízení, a vedlo k tomu, že jeden člověk mohl cokoli zavetovat, a vedlo to k tomu, že se jim ten způsob uspořádání zhroutil a velmi brzo to opustili. Pro demokratické fungování to není vhodný způsob uspořádání a my tady máme demokratické uspořádání. V demokracii politická rozhodnutí, tak jak to máme v ústavě, vycházejí z vůle většiny, a přitom dbají oprávněných zájmů menšin. Čili samozřejmě v rozumném rozsahu obstrukce, které jsou v souladu s pravidly a tak dále, mohou sloužit k dočasnému odložení těch rozhodnutí, zpomalení, k dalšímu promyšlení a tak dále ale nemůžou samozřejmě vést k tomu, že o tom, jaké zákony budou přijímány, bude rozhodovat jeden člověk nebo hrstka, protože demokracie je o tom, že proběhnou volby, ty mají nějaký výsledek a to se promítne do toho, jaké zákony se schvalují. A to si myslím, že je velmi důležité.

Já jsem původně chtěl reagovat na některé nehoráznosti, ale opravdu – které zazněly v projevu pana Okamury – ale nehlásil jsem se s cílem, že to tady budu vysvětlovat v půl druhé ráno, to tedy opravdu ne. Takže nemyslím si, že by mělo smysl vysvětlovat ty záležitosti. Myslím si, že to byl projev čistě obstrukční, a proto si dovoluji udělat to nejinspirativnější, co v tento okamžik můžu udělat, a to předat slovo dalším, abychom co nejdříve odbavili všechny návrhy, které tady zazněly, které málem nemohly zaznít kvůli tomu, že tu byly obstrukce, že to v podstatě tady vyplnil jediný člověk, a myslím si, že to byl odstrašující příklad, který bychom tady neměli sledovat. Já doufám, že dostanou slovo

a možnost k vyjádření i všichni ostatní kolegové, kteří se přihlásili, a že něco podobného už se tady nebude opakovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem vidím přihlášku pana předsedy Radima Fialy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, my jsme už na tom grémiu řekli, že považujeme to, že pokračujeme po jedenadvacáté hodině, za porušení zákona o jednacím řádu, a to, že tady vlastně jsme a pokračujeme, tak dovoluji, abych k tomu přečetl za klub hnutí SPD krátké vyjádření.

Považujeme pokračování v tomto pořadu jednání za nezákonné a pokračuji ve svém vystoupení jen pro případ, že by dokonce i Ústavní soud vyhodnotil takto flagrantní porušení legislativního procesu za přijatelné. V žádném případě ale nelze naše vystoupení vnímat jako přijetí postupu vynuceného vedením Sněmovny. Svě další vystoupení činím pod nátlakem a jen pro případ, že by někdo naše odmítnutí v tomto zcela protiústavním procesu chtěl zneužít k výkladu, že s ním souhlasíme. Nesouhlasíme, řekli jsme to a bude záležet na tom, co na to řekne soud. Já si myslím, že to bude důležité pro nás všechny, abychom věděli, jak v takových situacích máme pokračovat dál, protože máme před sebou celé čtyřleté volební období. Takže z toho důvodu si myslím, že je důležité požádat soud, aby to rozsekl a řekl, zda to bylo porušení zákona o jednacím řádu, či nikoliv a co z toho pro Sněmovnu vyplývá.

A teď mi dovoluji, abych se věnoval už programu dnešní schůze. Chtěl bych vás tady požádat, abychom – pane předsedající, chtěl bych požádat, abychom zařadili na program schůze zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Je to sněmovní tisk 23, který jsme navrhli, a je samozřejmě zařazen v tom návrhu nebo v těch bodech navrhovaných na schůzi. V současné době zná náš právní řád skrze zákon o daních z příjmů několik druhů slev na dani pro fyzické osoby. Nám jde o to, že si myslíme, že je důležité zase znovu zrevidovat slevy na dani pro fyzické osoby, protože asi třináct let už nebyly revidovány, zůstaly stejné, a naším zájmem je, aby lidem na základě těch slev na dani zůstalo co nejvíce peněz v peněženkách.

Tou nejznámější a univerzální je takzvaná základní sleva na poplatníka ve výši 27 840 korun ročně. Od roku 2022 se má zvýšit na 30 840 korun ročně, k jejímu zvýšení došlo v souvislosti se zrušením výpočtu čisté mzdy skrze mechanismus někdejší takzvané superhrubé mzdy. Dále zde existuje takzvaná sleva na manžela, respektive manželku bez příjmů ve výši 24 840 korun ročně a s posledním zvýšením v roce 2008 u držitelů průkazu ZTP činí tato sleva dvojnásobek, to znamená až 49 680 korun. Tuto slevu lze uplatnit na manžela/manželku, jehož celkové roční příjmy nepřekročí hranici 68 000 korun, přičemž v onom roce 2008 tato hranice činila 38 040 korun za roční zdaňovací období. Současný limit příjmů 68 000 korun začínal platit v době, kdy průměrná mzda činila 25 381 korun a minimální mzda 8 000 korun. To asi všichni cítíte, že to už je velmi, velmi dávno, je to asi třináct let, tedy v období, kdy průměrné příjmy a také ceny a životní náklady dosahovaly výrazně nižších hodnot.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo, ale přece jen vás, kolegyně a kolegové požádám, byť v pokročilou noční hodinu, o ztišení, aby bylo dobře rozumět, co pan předseda říká. Prosím, pokračujte.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám, pane předsedající. Výrazně nižších hodnot, než je tomu dnes. Dále známe i daňové slevy pro pracující zdravotně postižené, to jest konkrétně slevu na invaliditu prvního a druhého stupně v roční výši 2 520 korun, slevu na invaliditu

třetího stupně v roční výši 5 040 korun a slevu pro držitele průkazu ZTP ve výši 16 140 korun ročně. Naposledy se zvyšovaly taktéž v roce 2008. Sleva na studenta činí ročně 4 020 korun. Poslední zvýšení proběhlo také v roce 2008. To znamená, to je, jestli dobře počítám, třináct, skoro čtrnáct let. Cílem námi navrhovaných opatření je tedy jednak náprava neúnosného stavu, když třináct let nebyla většina daňových slev – kromě slevy na poplatníka – zvýšena, čímž došlo k výraznému oslabení jejich základního účelu, a kdy reálný dopad těchto slev ve směru ke zvýšení čistého příjmu daňových poplatníků je relativně stále nižší a méně citelný.

Za druhé, významné snížení přímé daňové zátěže a zvýšení disponibilního čistého příjmu pro všechny daňové poplatníky a výrazně i pro manžele a rodiny, rovněž v souvislosti s negativními ekonomickými a sociálními dopady krizových opatření nouzového stavu v závislosti na epidemii onemocnění covid-19. Proto navrhujeme zvýšit základní slevu na poplatníka na 37 260 korun – já si ta čísla nepamatuji. V zájmu posílení podpory institutu rodiny a manželství a jejich ekonomického a sociálního postavení navrhujeme zvýšit na 1,5násobek současného stavu i slevu na manžela/manželku, poplatníka žijícího s ním ve společné domácnosti, souběžně s 1,5násobným zvýšením hranice ročních vlastních příjmů na tohoto manžela/manželku, na které je tato sleva uplatňována, mimo jiné i proto, aby na tuto slevu dosáhly i rodiny, kde matka čerpá takzvanou mateřskou dovolenou a pobírá dávky peněžité pomoci v mateřství, a taktéž i z toho důvodu, že průměrná mzda od roku 2008 dosud stoupla o více než 50 %.

Dlouhodobým cílem tohoto navrhovaného opatření je pak rovněž podpora pozitivního populačního a demografického vývoje české společnosti, to znamená zejména podpora dlouhodobého, nejlépe stálého a stabilního zvyšování porodnosti, což je žádoucí trend z obecného hlediska, ale také z pohledu makroekonomického. Dále navrhujeme zvýšení i u všech zbývajících slev na dani, u kterých k poslední úpravě došlo v roce 2008, to jest u základní slevy na invaliditu, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního nebo druhého stupně z důchodového pojištění, dále u rozšířené slevy na invaliditu, je-li poplatníkovi přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, a dále u slevy na držitele průkazu ZTP/P, je-li poplatníkovi přiznán nárok na průkaz ZTP/P, navrhujeme 50% navýšení této daňové slevy u slevy na studenta, u poplatníka po dobu, po kterou se soustavně připravuje na budoucí povolání studiem nebo předepsaným výcvikem.

Společným jmenovatelem této skupiny navrhovaných úprav je pomoc a podpora našim zdravotně handicapovaným spoluobčanům, jejichž příjmy z invalidních důchodů jsou přes nejrůznější valorizace vesměs velmi nízké, a tyto osoby musí k zajištění slušné životní úrovně pracovat či živnostensky podnikat. Proto je efektivní a významnou cestou ke zvýšení jejich čistých příjmů právě zvýšení daňových slev, což je de facto snížení daně z příjmu. Zvýšení roční daňové slevy na studenta má za cíl bonifikovat pracující studenty a také tímto nástrojem částečně pomoci jim sociálně a ekonomicky jejich slabším rodičům a rodinám.

Navrhovaná opatření nepřinášejí pro žádného plátce daně z příjmů zhoršení jeho současné finanční situace, naopak pro všechny plátce daně z příjmů by znamenala snížení výše jejich reálně odváděných daní, a tedy i zvýšení jejich čistých příjmů. A o to vlastně jde, abychom navýšením slev na poplatníka snížili daně, které budou platit, a víc peněz jim zůstalo v peněženkách.

Předkládaná právní úprava je v souladu s ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a není také tato právní úprava v žádném rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. V případě daní z příjmu na úrovni Evropské unie platí, že pravomoc stanovit a vybírat daně spadá do výlučné kompetence členských států Evropské unie. Je to jedna z posledních věcí, kterou snad nám ještě Evropská unie nijak nenotifikuje, nepovoluje a o které si můžeme zatím – zatím! rozhodovat sami jako suverénní stát. I z tohoto důvodu se orgány Evropské unie, pokud jde o daně, věnují zejména úpravě

výběru daní nepřímých – spotřební daně, DPH, a to zvláště těm jejich aspektům, které mají mezinárodní charakter a které jsou obhajitelné z hlediska projektu evropského unijního vnitřního trhu, například zákaz daňové diskriminace, otázka dvojího zdanění, boj proti daňovým podvodům a podobně. Navrhovaná právní úprava není tedy v rozporu...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, já se omlouvám, ale vstoupím vám v současné době do řeči. Návrh na úpravu pořadu schůze nemá suplovat obecnou rozpravu a nemá zde být citována důvodová zpráva. Myslím si, že každý poslanec velmi dobře pochopí, byť z toho, že bod je uveden krátce a stručně, proč ten bod má být zařazen. Všechny ostatní podrobné informace patří podle jednacího řádu do podrobné diskuse. Vedu vás k pořádku v souvislosti s jednacím řádem.

Poslanec Radim Fiala: Tomu rozumím, tak mně řekněte, ve kterém paragrafu jednacího řádu jste to vyčetl. Já odůvodňuji bod. Vy mě nemůžete vést ani k věci, protože odůvodňuji bod, který jsem navrhl, a to si myslím, že je přesně podle jednacího řádu. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, bod má být zdůvodněn, ale nemá to nahradit obecnou rozpravu.

Poslanec Radim Fiala: A to je napsáno kde? Paragraf?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je to určitá zvyklost, tak jako například... (Nesouhlasný pokřik poslanců SPD.) Žádám vás o klid! Je to stejný způsob jako například žádost o přestávky.

Poslanec Radim Fiala: Pane předsedající, vy mi prostě chcete vzít slovo, tak se přiznejte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ne, já vás vedu pouze k pořádku. A mluvím o tom, že není možné nahrazovat žádost o úpravu pořadu schůze obecnou rozpravou.

Poslanec Radim Fiala: Ale to je váš subjektivní pocit. Já tady zdůvodňuji bod, který jsem navrhl.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, pokračujte a věřte, že požádám legislativní odbor o upřesnění výkladu jednacího řádu. Prosím, pokračujte.

Poslanec Radim Fiala: Ano, když na ně kleknete, tomu rozumím. Já, pane předsedající, to potom budu chtít vidět v tom jednacím řádu, to, co po mně chcete.

Pojďme dál. Jak jsme řekli, navrhovaná právní úprava není v rozporu s právními předpisy EU, judikaturou soudních orgánů EU ani s obecnými právními zásadami legislativy. Přímý finanční dopad – a to je zajímavé – navrhované novely na státní rozpočet České republiky nelze přesně a beze zbytku odhadnout a formulovat, ale určitě to nějaký dopad na státní rozpočet mít bude. Na jedné straně je jisté, že v důsledku navrhovaných opatření poklesnou veřejné příjmy státu, protože chceme, aby lidé neplatili tolik daní, to je jasné,

potažmo dle krajů a obcí v oblasti přímých daní, konkrétně co se týče výběru daně z příjmu fyzických osob.

V důsledku poklesu daňové povinnosti, a tedy nárůstu čistých příjmů jednotlivců a domácností, rodin, lze ale jednak očekávat částečné snížení objemu vyplácených dávek státní sociální podpory a pomoci v hmotné nouzi, a ještě významněji by přímé negativní dopady navrhovaného opatření na příjmy státního rozpočtu kompenzoval vyšší výběr nejrůznějších nepřímých daní – DPH, spotřební daň nebo majetkové daně – v důsledku zvýšení koupěschopné poptávky jednotlivců a domácností.

Pokud bychom měli učinit rámcový propočet dopadů návrhu a vyjdeme-li z oficiálních statistik cirká 4,3 milionu zaměstnanců plus cirká 2,1 milionu osob podávajících výroční daňové přiznání ze samostatné činnosti, přičemž obě skupiny se částečně překrývají, při vědomí všech nepřesností, změn statistických dat o počtu plátců daně v důsledku předpokládaného růstu nezaměstnanosti, skutečnosti, že určité množství poplatníků odvádí s ohledem na slevy a zvýhodnění již nyní nulovou daň z příjmů a tak dále, činil by jednostranný výpadek na straně veřejných příjmů státního rozpočtu cirká 30 miliard korun ročně s tím, že značná část tohoto objemu by se později stala příjmem veřejných rozpočtů v jiné podobě, například v rámci vyššího výběru jiných typů daní. Ale to nevím, jestli by pan ministr přežil ve zdraví, kdybychom mu sebrali 30 miliard ze státního rozpočtu.

Obdobná teze platí i v případě dopadů navrhovaných změn na rozpočty krajů a obcí, kde dle zákona o rozpočtovém určení daní lze očekávat na jedné straně alikvotní propad na straně příjmů, to znamená u rozpočtů krajů o 8,92 % a u rozpočtu obcí o 23,58 % z celostátního hrubého výnosu daní z příjmů. To je, u krajů by šlo zhruba o propad o 2,7 miliardy korun ročně a u obcí o 7,1 miliardy korun ročně. A na druhé straně zase růst objemu jejich příjmů v rámci podílu z celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty. Takže to určitě pro státní rozpočet ani pro rozpočty krajů není úplně jednoduché.

Pro podnikatelské prostředí by navrhované opatření znamenalo stimul. V první řadě ve smyslu očekávatelného zvýšení poptávky po zboží a službách, sekundárně například i tím způsobem, že by u některých občanů stoupla ochota nastoupit do standardního zaměstnaneckého poměru, a byla by tak určitým způsobem uspokojena poptávka některých zaměstnanců po pracovní síle.

Jaké jsou sociální dopady? Navrhovaná právní úprava bude mít příznivé sociální dopady pro mnoho pracujících, protože jim vlastně zůstane víc peněz v peněženkách, a také podnikajících občanů, a pro jejich rodiny bude znamenat i dost významné zvýšení jejich disponibilních příjmů. Mnoho občanů díky jejímu zavedení nebude muset nadále žádat o sociální dávky. Proto to vlastně navrhujeme, proto to děláme. Pomůže i občanům v takzvaných dluhových a exekučních pastech tím, že významně zvýší jejich schopnost splácet finanční závazky, respektive splatit je rychleji než dosud. Navrhovaná právní úprava bude mít pozitivní a podpůrný dopad na rodiny tím, že zvýší jejich čisté disponibilní příjmy. Předkládaná úprava také velmi výrazně finančně pomůže sociálně slabým, nízkopříjmovým skupinám obyvatel a osobám se zdravotním postižením, jelikož významně navyšuje speciální daňové slevy určené právě jim.

Předkládaná právní úprava nemá žádný vliv na stav životního prostředí. Navrhovaná právní úprava neobsahuje také ustanovení, které by bylo diskriminační vzhledem k ústavnímu požadavku rovnosti žen a mužů a nebude mít také negativní vliv na ochranu soukromí a osobních údajů u žádného ze subjektů, jehož se dotkne. Navrhovaná právní úprava nevznáší negativní dopad do oblasti korupčních rizik ani nezakládá jejich nové možnosti. Předkládaná právní úprava nemá žádný vliv na dopad na bezpečnost a ochranu státu.

A to, pane předsedající, by asi k tomuto zákonu bylo všechno, a já vám ještě jednou zopakuji, abyste si to mohl zapsat, je to zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, sněmovní tisk číslo 23. A děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji zde žádost s přednostním právem pana poslance Jana Jakoba, tak se chci zeptat, zda ta přihláška platí, nebo ne? (Ne.) V tom případě přihláška propadá.

Nyní budeme postupovat podle řádně přihlášených k pořadu schůze. Jako první vystoupí pan poslanec Jaroslav Bašta, připraví se pan poslanec Jan Síla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, žádám o zařazení bodu Stanovisko vlády k dnešnímu zahájení války mezi Ruskou federací a Ukrajinou a informace potenciálního zapojení České republiky do tohoto konfliktu.

Světově známý, nedávno zesnulý spisovatel fantasy Terry Pratchett v jedné své knize si vymyslel fiktivní čínskou kletbu, velmi rafinovanou. Jestliže urazíte Číňana, on se na vás podívá a řekne: Přeju ti, abys žil v zajímavých časech. A já mám pocit, že jsme někoho museli hrozně naštvát, protože žijeme v těch zajímavých časech už dva roky, a ta největší překvapení přicházejí v těch posledních dnech. Za jedno z nich považuji to, že nejvyšší představitelé Spojených států a organizace NATO již v minulém týdnu předpověděli začátek války mezi Ruskem a Ukrajinou na den, hodinu a způsob přesně. Měla začít 16. února ve 3 hodiny ráno moskevského času kybernetickými útoky, bombardováním a následně vtržením za ukrajinské teritorium. Jako historik vám mohu říci, že něco podobného dějiny neznají. Je to záležitost, která patří spíše do Guinnessovy knihy rekordů a kuriozit. To je první moment.

Druhý moment, který je v tomto případě ještě zajímavější, je to, že Ukrajina, která má být objektem toho napadení, toto přesvědčení a tyto informace nesdílí a naopak ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj říkal, že není třeba vytvářet paniku, že to škodí jeho zemi a že by se mělo pokračovat v jednání. Takže z tohoto důvodu je docela zajímavé se podívat na to, proč tato situace vznikla, proč se tady dostává vlastně země, která má být napadena, poněkud do rozporu s tím, kdo ji varuje a snaží se jí pomáhat. Ona z toho spíše vyplývá jedna důležitá věc. On to primárně není konflikt mezi Ruskou federací a Ukrajinou, primárně je to konflikt mezi Ruskou federací a Spojenými státy.

A je dobré se podívat na výchozí pozice obou stran. Pokud jde o Spojené státy, ty posledních pět let od roku 2016 ve své vnitřní politice žijí ve stavu, který mnozí nazývají studená občanská válka. Vypuklo to hned během voleb Donalda Trumpa, pokračovalo to po celé čtyři roky jeho prezidentství a to všechno vyvrcholilo při dalších volbách. V nich došlo k jedné věci, která se velice nepříznivě zapsala nejen do toho, co se děje ve Spojených státech, ale má to dopad i na další země Evropské unie. Zvedla se tam po dlouhých letech karta rasismu nejenom protibělošského, ale také protiasijského. Četli jsme o tom dost. Takže Spojené státy se tím pádem dostaly do vnitřních problémů ve všech oblastech života společnosti.

Další negativní vývoj může vést až na hranu nikoliv studené, ale již horké občanské války, případně o snahu o secesi některých států ze svazku unie. Spojené státy postupně tím pádem také ztrácejí mezinárodní prestiž jako vedoucí stát v boji za demokracii a lidská práva, mimo jiné proto, co se stalo v létě v Afghánistánu. Je ohrožena úloha dolaru jako rezervní světové měny, protože čím dál tím více zemí začíná ve svých obchodech používat národní měny. Tím pádem se Spojené státy potýkají s hrozbou krize ekonomické, politické i vojenské, zaostávají ve vývoji moderních zbraňových systémů. Toto samozřejmě právě ve spojitosti

třeba s Afghánistánem a s tím, co se dělo v poslední době, začíná rozvolňovat vnitřní vazby v NATO.

Druhá strana konfliktu má pro to také své důvody. Pro vedení Ruské federace je tato příležitost dobrá k tomu, aby odvedla pozornost od vnitřních problémů, zejména ekonomických a sociálních, nicméně přes usilovnou snahu Spojených států tomu zabránit, Ruská federace posiluje spolupráci s dalšími zeměmi, s Čínou, Brazílií, Jihoafrickou republikou, Egyptem, Venezuelou, Kubou, ale i s některými členskými státy NATO – s Tureckem, Maďarskem, dokonce i Spolkovou republikou Německo. Ruská federace si udržuje a upevňuje svoji sféru vlivu v řadě asijských postsovětských republik. Postupně spoluprací s Čínou získává vojenskou a technickou převahu nad Spojenými státy. Takže když se podíváme na pravděpodobné motivy a cíle obou stran, docházím k závěru, že za prvé Spojené státy jsou pod tlakem času – vývoj situace, který je popsán, vyžaduje řešení. Z tohoto důvodu potřebují narušit mezinárodní obchodní vztahy Ruské federace a tím omezit jejich finanční možnosti a ekonomický vývoj, narušit vnitřní jednotu ruské společnosti. Nutně potřebují rozšířit svoji strategickou převahu v nástupním prostoru proti Ruské federaci východní členské státy NATO – Litva, Lotyšsko, Polsko, Slovensko, ale hlavně Ukrajina. Zatím se jim nedaří aktivizovat a držet pod svým vlivem většinu asijských postsovětských republik.

Klíčovým momentem, který se ukazoval právě v posledním měsíci, je snaha narušit a zastavit ekonomickou spolupráci států Evropské unie s Ruskou federací, především v energetice. Myslím, že všichni jsme si velice všimli, že při každém projevu, který se zmiňoval o ruské agresivitě, se zároveň mluvilo o plynovodu Nord Stream 2 a o nutnosti jeho zastavení. Nepřetržitou protiruskou propagandou se snaží Spojené státy dosáhnout toho, aby se Ruská federace jevila jako nedůvěryhodná, zákeřná, agresivní. Zároveň chtějí vyhocenou mezinárodní situaci využít jak ke stabilizaci své vnitrostátní situace, tak k posílení svého ekonomického vlivu na státy Evropské unie, třeba dovozem zkapalněného plynu.

Pokud jde o Ruskou federaci, ta má zájem na udržení stabilních obchodních i politických vztahů se státy Evropské unie, ovšem jen do doby, kdy je nahradí spoluprací s Čínou. To já osobně považuji za sebevražedné počínání ze strany Ruska. Současný stav prostoru Ukrajiny jí vyhovuje. Ukrajina je v důsledku těch dvou povstaleckých republik a ruské hrozby nestabilní jak po stránce ekonomické, je vydíratelná zejména v oblasti surovinové, energetické, finanční stability a tak dále, tak i po stránce vnitropolitické. Nemá kontrolu nad svým územím – Doněcká lidová republika, Luhanská lidová republika. Nemá plnou kontrolu nad ozbrojenými silami, značný vliv některých oligarchů na ozbrojené síly a mnohdy vytváření paralelních ozbrojených jednotek.

USA svojí kampaní postupně ztrácí důvěryhodnost. Z tohoto důvodu je v zájmu Ruské federace prodlužovat tento stav a tím oslabovat vůdčí postavení Spojených států. Já už jsem citoval postupnou změnu postoje prezidenta Ukrajiny Zelenského... (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale přece jen vás, kolegyně a kolegyně, požádám o mírné ztišení. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jaroslav Bašta: Ano. ... Na zklidnění situace, váhavý postoj Spolkové republiky Německo k dodávkám zbraní a munice pro Ukrajinu, postoj Francie a tak dále, některé vojensko-technické aspekty možného konfliktu.

Základní podmínka pro agresi Ruské federace: Agrese by měla být v souladu s národními zájmy Ruské federace, a tak i podle toho, co zaznívá, se to zatím nejeví. Agrese není v jejich zájmu. Měla by devastující dopad na mezinárodní postavení Ruské federace

a posílení prestiže USA právě na úkor Ruské federace. Agrese by vedla k posílení role NATO v Evropě a posílení dalších vojensko-politických uskupení – ASEAN a dalších. Musí být vytvořeny základní podmínky příznivé pro agresora pro akceptování této akce v rámci vnitřní i zahraniční ruské politiky a hlavních politických aktérů. Jaká může být reakce na mezinárodní scéně, ať již politická, ekonomická, či vojenská, včetně států bývalého Sovětského svazu, je jasné. Výkaz zisků a ztrát by byl pro Ruskou federaci naprosto nepříznivý.

Současná masivní propaganda a dezinformace o ruské agresivitě a záměru obsadit Ukrajinu by v případě realizace této vojenské akce ze strany Ruské federace znamenalo absolutní ztrátu důvěryhodnosti Ruské federace na mezinárodní scéně a absolutní růst prestiže USA. Tato akce by mohla znamenat zvýšenou aktivizaci, i vojenskou, protirusky zaměřených některých bývalých republik Sovětského svazu – Gruzie, Ázerbájdžánu a dalších. To by znamenalo permanentní ohrožení zejména podél celé jižní hranice Ruské federace.

Významné ekonomické dopady na Ruskou federaci: Jestliže do současné doby i přes různé ekonomické sankce s Ruskou federací spolupracují ve značných objemech různé západní firmy, včetně amerických, tato ekonomická spolupráce by pravděpodobně ustala buď zcela, nebo ve významné hodnotě. Ruská federace by po agresi byla nucena k významným investicím do celé ekonomické, fiskální, sociální a dalších oblastí Ukrajiny s cílem maximálně snížit aktivní odpor...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Tak, já vás přeruším. Krásný dobrý večer. Já bych vás opravdu všechny chtěla požádat, pokud si něco potřebujete vyřídit, abyste šli do předsálí jednacího sálu. Pan poslanec hovoří a už bylo vidět, že opravdu je ten hluk tady moc velký. Znovu vás prosím všechny, pokud si něco potřebujete vyřídit, běžte do předsálí, hovoří pan poslanec. Děkuji vám moc.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji. Jenom, protože se bavíme o tom, že ta válka vlastně měla přijít tuto minutu nebo... Ano, přesně tuto minutu vypuknout, tak by bylo také dobré podívat se na to, zda tomu odpovídají současné klimatické a terénní podmínky. Ty totiž neumožňují rozsáhlou překvapující pozemní operaci, která je podmínkou pro dosažení rychlé porážky ukrajinských vojenských sil. Musely by být vytvořeny nezbytné podmínky k vojenské – vojenské, tedy strategické, operační a taktické – prostor, čas, rozsah operace, logistické a další zabezpečení. Ty nejsou vůbec příznivé pro rychlou vojenskou akci. Ze strategického pohledu by vojenská operace nepřinesla žádná pozitiva pro Ruskou federaci.

Pominu politické aspekty, částečně jsem je popsal v některých předchozích bodech, a budu se zabývat pouze vojenskými. Provedení vojenské akce proti Ukrajině vyžaduje soustředění takového množství vojsk, aby byla dosažena nezbytná převaha na hlavním směru útoku pětikrát až šestkrát ku jedné ve prospěch útočících vojsk, na vedlejším směru dvakrát až třikrát ku jedné. To při početním stavu ukrajinských vojsk okolo 300 000, z toho 200 000...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, mně je to velmi nepříjemné, ale já znovu požádám o klid v jednacím sále, a dokud tady ten klid nebude, tak budu muset být nucena... Prosím vás, když jste vy u toho pultu, také chcete, abyste měli klid na svůj příspěvek. Děkuji moc.

Poslanec Jaroslav Bašta: ... a 200 000 armáda, 60 000 národní garda, do 50 000 pohraniční stráž. To představuje minimální potřebu vojsk Ruské federace okolo 800 000 příslušníků armádních sil. Pokud beru v úvahu, že zahraniční západní média uvádějí

soustředění do 120 000 ruských vojáků, je tento počet nedostačující. Soustředění potřebného množství vojsk při dostupném množství silnic a železnic není záležitostí dnů, ale měsíců. Vojska Ruské federace soustředěná proti Ukrajině nemají rozvinutou logistiku pro vojenskou akci takového rozsahu, jak jsem uvedl výše. Bez logistiky není naděje na úspěch. V současné době vojska Ruské federace soustředěná okolo 100 kilometrů od hranic Ukrajiny by byla schopna plnit jen některé operační či taktické úkoly, spojené zejména s eliminací aktivní činnosti ukrajinských vojenských sil zasahujících proti Luhanské a Doněcké republice. To by ale bylo zneužitelné západní propagandou, samozřejmě jako agrese Ruské federace s těmi důsledky, které jsem již popsal.

Jen na okraj, moje hodnocení současné reakce USA, Velké Británie, NATO a podobně. Má především vyvolat strach, to je záležitost propagandy do budoucna, strach z nepředvídatelného Ruska. Má vytvořit podmínky pro to, aby jakákoliv reakce silou ze strany Ruské federace na nějaký útok ukrajinských sil na obě republiky byla brána jako agresivní jednání Ruské federace. Ukrajinská vláda nemá plně pod kontrolou své ozbrojené síly. Je tam množství jednotek a útvarů, například Azov, které byly zřízeny a vydržovány soukromými osobami. Navíc je tam poměrně dost žoldněrských jednotek. Vliv na tyto síly si soukromé osoby udržují doposud. Ze strany těch sil je možné očekávat cokoliv.

Předpokládané následky operace: Kdyby začala ta válka před těmi dvěma nebo třemi minutami, byla by to ztráta mezinárodní důvěry v politiku Ruské federace a tím i možná ztráta vlivu na obchodní a politické vztahy se zeměmi Evropské unie, Tureckem a dalšími.

Pravděpodobná reakce občanů Ukrajiny: Byla by to partyzánská válka. Ukrajinci mimochodem mají vycvičen asi milion domobranců, což je na vedení partyzánské války opravdu dost.

Vliv na postavení Ruské federace v rámci mezinárodních vztahů: Jde samozřejmě očekávat převážně negativní reakce a z toho plynoucí následky.

Vliv na bezpečnost Ruské federace: Došlo by k aktivizaci opozičních skupin, demoralizaci společnosti, vrátily by se všechny nepříjemné vzpomínky na akci v Afghánistánu na sklonku Sovětského svazu. Kdyby k tomu útoku došlo, znamenalo by to plně obnovení hegemonie Spojených států v mezinárodních vztazích a ke ztrátě současného postavení Ruské federace. To by znamenalo, že při tom útoku by zvítězily Spojené státy.

Když se podíváme na to, o co opravdu Rusové na Ukrajině usilují, tak je tam jenom jedna věc. Rusům jde o to, aby zástupné proruské síly udržely kontrolu nad odtrženým ukrajinským Donbasem, nikoliv o to, aby ovládli další území Ukrajiny. Donbas významně narušuje územní celistvost Ukrajiny a tím případný vstup Ukrajiny do NATO. Kontrola nad Donbasem je pro Rusy postačující, přičemž Rusové Donbas v žádném případě nepustí. K tomu také směřuje demonstrace ruských sil v ruském pohraničí a v Bělorusku. Rusové tímto chtějí odstrašit Ukrajince od chystané vojenské operace proti Donbasu a též dát názorně najevo, že orientace Ukrajiny na NATO představuje pro Rusko vážnou vojenskou hrozbu. Ozbrojenci na Donbasu mají ruskou podporu, což Rusové ukazují právě svou přítomností v těsné blízkosti ukrajinských hranic, právě v tom úseku státní hranice, kde se na druhé straně rozprostírá Donbas.

Přesto jsme mohli pozorovat, že Spojené státy, Američané, stupňují svou rétoriku o ruské invazi, a dokonce ji dávají do souvislosti se zimními olympijskými hrami v Pekingu. Je to reminiscence na dvě události. K první z nich došlo při zahájení letních olympijských her v Pekingu v roce 2008, kdy se Gruzie pokusila inkorporovat odtrženou provincii Jižní Osetii a vypukla z toho válka s Ruskem. Takže to je první moment, kde to vypadá, že propagandisté by v tomto případě chtěli vytvořit paralelu s ozbrojeným konfliktem v Gruzii, aby to vypadalo velmi podobně jako tenkrát, a aby bylo tedy skoro jasné, že Rusové útočí zásadně vždy

v době konání olympijských her. Poněkud se zapomíná také na to, že při skončení zimních olympijských her v roce 2014 v Pekingu došlo ke svržení prezidenta Janukovyče a následně měsíc nato k odtržení Krymu. Takže ta tradice spojování olympijských her s ruskou agresí tady už v propagandě dlouho existuje. Tam to dopadlo tak, že po rychlé a úspěšné operaci ruských sil se ruské jednotky z Jižní Osetie sice stáhly, ale od té doby tam mají trvalé základny v Osetii a v Abcházii. Kdyby se mělo stát totéž ještě před koncem zimních olympijských her, tak by zde byla opravdová paralela, protože kdyby to začalo tak jako v Jižní Osetii ukrajinskou operací proti Donbasu, který Rusové padnout nenechají, zahájení vojenské operace Ukrajinců může být vydáváno za nutnou obranu proti aktivitám ruských separatistů.

A konečně na závěr bych ještě k tomu dodal jednu věc. Celý týden probíhaly výzvy občanům všech západních států, aby opustili Ukrajinu. Společně s tím se stahuje další část personálu ambasády v Kyjevě – nejenom Spojené státy, ale i Česká republika. Všechno ale vypadá tak, že Američané o ruské invazi vědí mnohem více než samotní Rusové. Rusové to také dokazují tím, že dne 14. února oznámili, že část vojenských cvičení na západě Ruska a v Bělorusku končí, čímž rozhodně nám dávají viditelný signál o tom, že část ruských sil je připravena k invazi, jakou by si nacvičila, ale naopak, že část ruských sil bude nasměrována do svých domovských posádek, přičemž mohou být zahájena další vojenská cvičení nově vyvedenými silami. Demonstrace schopnosti ruských vojenských sil pokračuje, což ale není to samé, co příprava k invazi. Otázka tedy je, kdo a co chce stihnout do konce zimních olympijských her. Možná si ta aktivnější strana svůj nebezpečný plán nakonec rozmyslí a se skromností prohlásí, že svým usilovným vyjednáváním zabránila konfliktu.

A ještě bych k tomu dodal samotné možnosti války s dvěma povstaleckými republikami ze strany ukrajinské armády. Tam když se budeme bavit o vojenských silách na obou stranách, ta čísla by odpovídala. Ukrajinci shromáždili proti těm dvěma republikám 120 000 dobře vyzbrojených vojáků vybavených moderními zbraněmi. Oficiálně v těch dvou republikách domobrana nebo jejich vojenské síly tvoří jenom 28 000 mužů. Samozřejmě je pak otázka, jakou podporu by v případě válečného konfliktu dostaly ze strany Ruské federace. Pokud by nebyla přímá, a o tom stahování těch ruských jednotek trochu svědčí, realistické odhady z obou stran jsou: za 36, maximálně za 48 hodin ukrajinská vojska dojdou k hranicím Ruské federace, další tažení bude pokračovat podle nich, aby odřízla obě povstalecké republiky od zásobování a pomoci, a pak postupně potlačí všechna hnízda odporu.

Takže je tady jeden základní problém, protože je popsáno docela přesně i zahájení bojů, což se ještě, pokud vím, nikdy nestalo. Spojené státy řekly jasně, čím to začne, kybernetické útoky – když jsem se díval na internet, byly napadeny dvě ukrajinské banky, ale také ukrajinské ministerstvo obrany kybernetickými útoky – a bombardování. To se neděje dnes letecky, ale pomocí křížujících střel, což jsou letadlové bomby, kterým se naprogramuje proměnlivá trasa letu, takže neletí přímo, ale křížují, a někdy v tom konci je celkem obtížné odhadnout, odkud původně vyletěly.

Takže události, které byly v Sýrii a v Jugoslávii a na mnohých jiných místech – víme, že není tak velký problém vytvořit záminku, zejména pak, máte-li v té oblasti dostatečné množství žoldnéřů, případně jiných podobných jednotek. A když pak válka jednou vypukne, poučení najdeme mimo jiné vedle zásadních pouček i tam – nejlépe to bylo asi formulováno v české muzikálové pohádce Šíleně smutná princezna. Tam například oba králové ve chvíli, kdy mezi jejich zeměmi...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, já vás opět přeruším, je mi to nepříjemné, ale já se moc omlouvám, ale jak opravdu ta Sněmovna hlučí, tak já, ani já, velmi špatně rozumím, co pan poslanec říká.

Poslanec Jaroslav Bašta: Takže, jakmile vypukne válka, králové konstatují: Válka, jakmile vypukne, už se to nedá zastavit, je to všechno v rukou generálů. Tak si budeme držet palce, aby už nezačala.

A jenom to mé dlouhé povídání vedlo k tomu, abychom si uvědomili, že žijeme ve světě, kde se málo občas nedá virtuální realita rozeznat dlouho od toho, co se děje doopravdy. A teď jsme zažili moment dlouhé masáže o tom, jak přijde válka v tu a tu hodinu, že je třeba se také připravit na důsledek toho, co všechno se stane, když ta válka nebude. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, mohl byste mi ještě přímo na mikrofon říci název toho bodu, nebo vychází přímo, tak jak jste ho uvedl? Ano? Dobře, děkuji.

V tuto chvíli si dovolím přečíst omluvu. Mám tady omluvu pana poslance doktora Jaroslava Dvořáka z dnešního jednání, tedy z 16. února, od dvou do šesti hodin ze zdravotních důvodů.

A nyní k návrhu pořadu pan poslanec Jan Síla. Poprosím, jestli by přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vládo, dámy a pánové, navrhl jsem si v diskusi téma očkovací kampaně vlády proti covidu-19. Z televize se line podmanivá hudba a vemlouvavý hlas lékaře říká: Nemyslete si, že po prodělaném covidu nemůžete znova onemocnět. Spousta z vás si nevytvoří dostatečné množství protilátek, aby vás chránily před znovunakažením. Očkování tuto schopnost má. Proto se běžte očkovat a chraňte tak sebe i vaše blízké. Návrh kampaně Úřad vlády přišel na 4,2 milionu korun. Ministerstvo zdravotnictví v médiích nakoupilo prostor za 50 milionů korun.

Ale co když onen lékař svým tvrzením veřejnost klame? Ačkoliv nás vábivý spot z kampaně pro podporu očkování ujišťuje o opaku, očkování před onemocněním nechrání zcela a v současnosti se ani neví, jak dlouho bude navozená imunita po očkování chránit. Po infekci bývá imunitní reakce komplexnější a vytváří se i sekreční takzvaný imunoglobulin IgA, který má ochrannou funkci už na sliznicích, protože se protilátky vytvářejí proti všem částem viru. Po vakcíně se protilátky vytvářejí jen proti použitému antigenu, hlavně spike proteinu. Abychom byli konkrétní, do imunitní reakce při prodělaném onemocnění vstupuje až 27 proteinů, při očkování pouze jeden, slovy jeden, na spine protein.

V boji proti infekci se však neuplatňují jen protilátky. V závěru studie, z které čerpám z časopisu Science, se uvádí, že jednoduché sérologické testy na protilátky SARS-CoV-2 neodráží bohatost a trvanlivost imunitní paměti vůči SARS-CoV-2. U řady onemocnění přetrvává buněčná imunita v řádku desítek let. I z výzkumu doktorky Ireny Koutné vyplývá, že lidé, kteří onemocněli covidem-19, mají na úrovni buněčné imunity lepší odezvu nežli očkovaní. Otázkou, zda lidé, kteří onemocněli covid-19 prodělali, potřebují proti této nemoci očkovaní, se zabývala imunoložka MUDr. Zuzana Krátká ve svém článku Potřebujeme vůbec očkovaní?. Na tom, že po očkování proti onemocnění covid-19 nejsme proti dalšímu onemocnění covid-19 plně chráněni, není nic špatného. Proti onemocnění nechrání i jiné vakcíny. Například během poslední epidemie spalniček v roce 2019 se ukázalo, že lidé, kteří získali přirozenou imunitu po prodělaném onemocnění kdysi v dětství, jsou stále ještě chráněni protilátkami, zatímco lidé narození po roce 1969, kteří byli v dětství očkovaní, onemocněli, protože vakcinační imunita vyvanula. Prodělání onemocnění tedy vedlo k trvalejší a kvalitnější imunitě než vakcinace.

Problém ovšem nastává, když v rámci očkovací kampaně se pojednává o vakcínách nepravdivě, jak je tomu například ve spotu uvedeném v úvodu. Kromě skutečnosti, že i po vakcinaci proti onemocnění covid-19 můžeme onemocnět a pochopitelně šířit dál onemocnění, i když pravděpodobnost není příliš velká, asi 10 až 15 %, je třeba vzít v úvahu, že očkování může přinášet i rizika. Ačkoliv je riziko anafylaktické reakce velmi nízké, je pravděpodobně vyšší než u jiných rutinně používaných vakcín. U očkování vakcínami proti covid-19 se vyskytly i jiné vedlejší účinky, mezi nejméně závažnými horečka nebo bolest hlavy a kloubů, došlo však po nich třeba i k ochrnutí lícního nervu, po některých očkovacích látkách bývá poměrně častou komplikací trombóza, v posledních dnech se také mluví zánětech srdečního svalu u dětí. Nemůžeme přehlížet ani úmrtí spojená s vakcinací. Pro osoby, které předtím covid-19 prodělaly, druhá dávka vakcíny v současně uplatňovaném dvoudávkovém schématu nezvyšuje koncentraci látky ani neutralizační vlastnosti protilátek, naopak zvyšuje počty a závažnost vedlejších reakcí na vakcinaci.

Dále bych se chtěl zmínit o informovaném souhlasu. V České republice v tento moment povinnost podstoupit očkování proti onemocnění covid-19 neexistuje. Jedná se tedy o úkon zdravotní služby, pro nějž je v souladu s § 28 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, § 81 a § 93 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a čl. VII a čl. X Listiny základních práv a svobod vyžadován informovaný souhlas osoby, do jejíž integrity má být zasaženo. Aby se jednalo o informovaný souhlas, pacient musí být náležitě poučen v mezích § 34 odst. 1 písm. b) zákona, tedy musí znát příčinu a původ nemoci, účel, povahu, přínos, důsledky a rizika výkonu, jiné možnosti, navazující léčbu a omezení a doporučení ve způsobu života. Kdo zažil z vás, jak probíhá očkování proti onemocnění covid-19, jistě ví, že na detailní poučení se času nedostává. Pacient tedy nezdědka na očkování přichází s informacemi, které získal například z vládní očkovací kampaně od odborníků, kteří ve spotech vystupují, jak bylo už řečeno v úvodu.

Je možná taky klamavá tvrzení odborníků mimo vládní kampaň. Například iniciativa Lékaři pomáhají Česku, jejichž členem je MUDr. Řezáč, na svých stránkách nadšeně informuje o očkování proti covid-19, bohužel nikoliv plně a objektivně, což může mít dalekosáhlé následky. Kupříkladu v otázce: Byla vakcína dostatečně otestována na dostatečném množství lidí? autoři sice pravdivě sdělují, že klinická studie – fáze 3 s vakcínou Comirnaty Pfizer/BioNTech začala 27. července, ale zapomínají dodat, že 3. fáze, tedy konečná fáze klinického testování, dosud probíhá, a dokud bude probíhat, budou se teprve sbírat data o nežádoucích účincích. Pro představu čtenáře uvádím, že k ukončení studie vakcíny Comirnaty by mělo dojít až 2. května 2023, vakcíny Moderna 27. října 2022 a vakcíny Vaxzevria AstraZeneca 14. února 2023. Ačkoliv jsou tyto vakcíny předběžně schváleny v Evropě v souladu s čl. 14 odst. 7 Nařízení o registraci, nejedná se o registraci definitivní, a není tedy bez veškerých pochyb dána bezpečnost těchto vakcín.

Lékaři pomáhají Česku tvrdí, že moje očkování ochrání rizikového jedince v mém okolí. Kromě toho, že se s ohledem na možné reinfekce jedná o tvrzení dosti odvážné, je třeba dodat, že očkování neochrání rizikového jedince v mém okolí více než mé předchozí onemocnění.

Odborníci vystupující ve spotech očkovací kampaně jsou prezentováni jako odborníci na očkování proti covid-19. V souladu s ustanovením § 6 odst. 1 občanského zákoníku jsou povinni jednat poctivě. Takové poctivé jednání může spočívat jak v poskytování pouze správných a ověřených informací a rad, tak ve zdržení se poskytování nesprávných či neověřených informací. Za poctivé jednání pak jistě nelze považovat poskytování minimálně klamavých, ne-li vysloveně nepravdivých informací. Podle ustanovení § 2950 občanského zákoníku v případě vzniklé újmy "ten, kdo se hlásí jako příslušník určitého stavu nebo povolání k odbornému výkonu, nebo jinak vystupuje jako odborník, nahradí škodu, způsobí-li

ji neúplnou nebo nesprávnou informací nebo škodlivou radou danou za odměnu v záležitosti svého vědění nebo dovednosti.

Jinak se hradí jen škoda, kterou někdo informací nebo radou způsobil vědomě, rozumějí úmyslně. To je včetně úmyslu nepřímého. Věděl, že může újmu způsobit, a pro takový případ s tím byl srozuměn. Že by někdo z odborníků účastnících se na projektu poskytoval nesprávné informace úmyslně, se těžko dá předpokládat. Pokud by nesprávné, vadné informace pacientovi podával lékař aplikující vakcínu, týkala by se ho odpovědnost podle § 2936 občanského zákoníku, a sice: "Kdo je povinen někomu něco plnit a použije při tom vadnou věc, nahradí škodu způsobenou vadnou věcí." To platí i v případech poskytnutí zdravotnických, sociálních, veterinárních a jiných biologických služeb. Pro každého, kdo poskytuje informace a rady, pak platí, že podle § 2901 občanského zákoníku každý, kdo vytvořil nebezpečnou situaci, nebo kdo nad ní má kontrolu, anebo odůvodňuje-li to povaha poměru mezi osobami, má povinnost zakročit na ochranu jiného. Stejnou povinnost má ten, kdo může podle svých možností a schopností snadno odvrátit újmu, o níž ví, nebo musí vědět, že hrozící závažností zjevně převyšuje, co je třeba k zákroku vynaložit. Fyzické osoby, kterým má být vakcína podána, jsou ovšem podle zákona č. 634/1992 Sb. o ochraně spotřebitele, jakož i podle ustanovení § 419 občanského zákoníku zpravidla spotřebiteli a jejich klamání není dovoleno. Podle § 5 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele se za klamavou považuje obchodní praktika, pokud obsahuje věcně nesprávnou informaci, a je tedy nepravdivá, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil. Podle § 5 odst. 2 se může za určitých okolností považovat za klamavou i praktika obsahující pravdivou informaci. Ustanovení § 5a pak upravuje klamavé opomenutí: O koupi vakcíny pro očkovanou osobu se jedná tehdy, je-li očkované osobě poskytována z veřejného zdravotního pojištění, a zdánlivě je tedy zdarma. Stát je ten, kdo vakcíny nakoupil, a pokouší se je takzvaně udat.

Indikovaná vakcinace je jednou z neúspěšnějších a nákladově nejefektivnějších zdravotních zásad. Vakcíny proti onemocnění covid-19 byly vyvíjeny s tím, že mají zabránit hlavně těžkým průběhům a zbytečným úmrtím. Osoby nad 65 let se na úmrtí na covid-19 podílejí z více než 90 %. Vakcíny byly tedy vyvíjeny především k jejich ochraně. S myšlenkou na ochranu křehkých a zranitelných byla vakcíně udělována dočasná registrace, ačkoliv klinické hodnocení nebylo, a podotýkám, že ještě dlouho nebude ukončeno. Případné dlouhodobé nežádoucí účinky nových vakcín nejsou a nemohou být známy, a už jen proto by se k nim mělo přistupovat velmi obezřetně a v každém individuálním případě poměřovat přínosy a rizika. K tomu je zřejmé, že ačkoliv jsou tyto vakcíny mimořádně účinné, schopnost zabránit onemocnění a přenosu viru nemají.

Pro očkování osob, u kterých přínos nepřevažuje nad rizikem, byť hypotetickým, neexistuje racionální důvod. Od 4. června 2021 se mohou k očkování hlásit i nezletilí starší šestnácti let. Dle informace uveřejněné na stránkách Ministerstva zdravotnictví nemusí k aplikaci očkování dorazit v doprovodu zákonného zástupce. Dle této informace může sám nezletilý zájemce udělit informovaný souhlas s očkováním, přičemž souhlas nemusí být písemný, očkovací místo si ovšem písemnou formu souhlasu může vyžádat. Nejsem si jistý, jestli máme s Ministerstvem zdravotnictví stejné noty, ale v § 35 odst. 1 zákona občanského zákoníku stojí, že nezletilému pacientovi lze zamýšlené zdravotní služby poskytnout na základě jeho souhlasu, jestliže je provedení takového úkonu přiměřené jeho rozumové a volní vyspělosti odpovídající jeho věku. Současně se v tom samém ustanovení říká, že pro vyslovení souhlasu s poskytnutím zdravotních služeb nezletilému pacientovi se použijí právní předpisy upravující svéprávnost fyzických osob. I příslušný § 95 občanského zákoníku pracuje s pojmem rozumové a volní vyspělosti odpovídající věku daného pacienta, čímž je učiněno zadost čl. 6 odst. 2 Úmluvy o biomedicině. Tato uvádí, že nezletilý, který není plně

svéprávný, může v obvyklých záležitostech udělit souhlas k zákroku na svém těle také sám, je-li to přiměřené rozumné a volní vyspělosti nezletilých jeho věku, ale hlavně jedná-li se o zákrok nezanechávající trvalé nebo závažné následky – a to my nevíme. Za obvyklou záležitost je možné považovat, pokud se třeba čtrnáctiletý vypraví k lékaři s akutní bolestí v krku či drobným poraněním. My v případech vakcín, které jsou schváleny pouze dočasně, podmíněčně nemůžeme vědět, zda se nejedná o zákrok zanechávající trvalé nebo závažné následky.

Podle mého názoru se tedy Ministerstvo zdravotnictví dopouští hrubého protiprávního jednání. Jinak písemný souhlas k zásahu do integrity se podle § 96 odst. 2 písm. b) občanského zákoníku vyžaduje vždy k zákroku, který zdravotní stav člověka nevyžaduje. Těch, jejichž zdravotní stav bude očkování vyžadovat, nebude zřejmě mnoho.

V zájmu důvěry ve vědu a autority je třeba poskytovat objektivní informace. Ti, co si informace předkládané vládou a různými odborníky neověří, se vrhají do zdravotního výkonu, aniž by měli možnost posoudit přínosy a rizika a kvalifikovaně se rozhodnout na základě informovaného souhlasu, jak vyžaduje zákon. Na druhé straně ti, co si informace ověřují a odhalí zřejmé nepravdy, se utvrdí v tom, že vláda a s ní spříznění odborníci s námi nejednají fér, a od očkování, které je v indikovaných případech bezesporu velmi užitečné, je to často odradí. V konečném důsledku tak získávají prostor dezinformace a přibývá striktních odmítačů očkování obecně. Nezbyvá než vládě gratulovat k takzvaně dobře odvedené práci.

Na závěr bych chtěl pro některé jenom připomenout – tedy mimo téma – že obstrukce byly prováděny již v rakouském parlamentu. V roce 1897 Otto Lecher obstruoval od 19 hodin večer do druhého dne do 10 hodin dopoledne. Snažil se zabránit jazykovému zákonu, který nařizoval, aby se němečtí úředníci na českém území museli naučit česky. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče. Předpokládám, že název bodu je Očkovací kampaň vlády proti covid-19. Děkuji.

Další k návrhu pořadu je přihlášen pan poslanec Oldřich Černý. Prosím, zda by přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Oldřich Černý: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení občané České republiky, žádám vás tímto o předřazení bodu číslo 29, což je sněmovní tisk číslo 6, na začátek této schůze za bod, který navrhl můj předřečník. Týká se to návrhu poslanců SPD na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Konkrétně jde, zkráceně řečeno, o zákaz zahalování obličeje na veřejnosti.

Zákaz zakrývání obličeje na veřejnosti je už nyní upraven v naší legislativě v oblasti účasti diváků na sportovních utkáních, respektive co se týče shromažďovacího práva a účasti na různých demonstracích. Nejde tedy o úpravu zbrusu novou. Cílem této námi předkládané úpravy je, stejně jako ve zmíněných případech, ochrana společnosti a také ochrana bezpečnosti občanů ve veřejném prostoru. Jedná se tak o ochranu práv a svobod občanů ve smyslu otevřenosti, respektu a vzájemného soužití v jedné společnosti, o ochranu rovnosti, rovnoprávnosti a lidské důstojnosti. Proto navrhujeme napříště požadovat za přestupek zakrývání obličeje na veřejných prostranstvích způsobem, který ztěžuje nebo znemožňuje identifikaci příslušné fyzické osoby, vyjma případů, kdy takové zakrývání obličeje nebo jeho části souvisí s plněním nějaké zákonné povinnosti, s výkonem povolání, umělecké nebo sportovní činnosti, nebo když vyplývá ze zdravotních důvodů.

Cílem této navrhované úpravy je tedy zvýšení úrovně ochrany bezpečnosti osob a veřejného pořádku a také předcházení protiprávnímu jednání nejenom teroristického typu. Je zcela evidentní, že zahalováním obličeje rovněž dochází ke ztížení identifikace určité fyzické osoby, například při vyšetřování trestné činnosti a odhalení pachatele trestného činu či přestupku nebo při pátrání po pohřešovaných osobách. Zákaz zahalování, jak je definován v našem návrhu zákonné úpravy, se vztahuje pouze na veřejná prostranství nebo na veřejně přístupné objekty. Nemá ambici vlamovat se lidem do jejich soukromí.

Samozřejmě se nelze vyhnout souvislosti zahalování obličeje a ideologie islámu. K tomu je možné poznamenat, že takové zahalování obličeje je zde jednoznačně projevem degradace a ponížení ženy, podřízeného postavení žen v islámu, které je neslučitelné s pojetím lidských práv a svobod o rovném postavení mužů a žen západní, demokratické a svobodné společnosti, a také to, že toto islámské zahalování obličeje na veřejnosti není primárně projevem víry či náboženství, ale jednoznačně politickým poselstvím a projevem politického islámu. Ale i pokud by snad někdo trval na tom, že zahalování obličeje je projevem určité víry, lze namítnout, že podle naší Listiny základních práv a svobod, která je součástí našeho ústavního pořádku, má každý právo svobodně projevovat své náboženství nebo víru buď sám, nebo společně s jinými soukromě nebo veřejně, ovšem výkon těchto práv může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví a mravnosti nebo práv a svobod druhých.

Zákaz zahalování na veřejnosti přitom není v evropských státech, včetně států, kde žijí velmi početné muslimské komunity, ničím neobvyklým a ojedinělým. Právní úpravu obdobnou té naší, námi předkládané, disponují například Francie, Belgie, Rakousko i Dánsko. Francouzská, ale i obdobná švýcarská právní úprava dokonce prošla úspěšně testem posouzení a rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku coby přípustná z hlediska základní ochrany lidských práv.

A teď si dovolím říci trošku podrobnější specifikaci tohoto navrhovaného zákona. Podle § 5 o některých přestupcích, ve znění zákona tohoto zákona, dále jen zákon o některých přestupcích, se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že cestou na organizované sportovní utkání, v místě takového utkání nebo cestou zpět z takového utkání má obličej zakrytý způsobem, který ztěžuje nebo znemožňuje její identifikaci. Obdobnou úpravu obsahoval i předchozí zákon o přestupcích, kdy podle § 47 tohoto zákona se přestupku dopustil ten, kdo cestou na organizované sportovní utkání, v místě takového utkání nebo cestou zpět z takového utkání má obličej zakrytý způsobem, který ztěžuje nebo znemožňuje jeho identifikaci.

Obdobná povinnost a na to navazující skutková podstata přestupku je upravena v zákoně č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacím, ve znění pozdějších předpisů, dále uvádím jen zákon o právu shromažďovacím, kdy podle § 7 tohoto zákona účastníci shromáždění nesmějí mít obličej zakrytý způsobem, který ztěžuje nebo znemožňuje jejich identifikaci. Podle § 14 tohoto zákona o právu shromažďovacím se fyzická osoba jako účastník shromáždění dopustí přestupku tím, že v rozporu s tímto paragrafem o právu shromažďovacím má zakrytý obličej způsobem, který ztěžuje nebo znemožňuje její identifikaci.

Povinnost, respektive dosavadní skutková podstata přestupku podle zákona o některých přestupcích, postihující jednání fyzické osoby, která má cestou na organizované sportovní utkání, v místě takového utkání nebo cestou zpět z takového utkání obličej zakrytý způsobem ztěžujícím nebo znemožňujícím její identifikaci, se ale nevztahuje na všechny eventuální případy, kdy je zapotřebí identifikovat konkrétní fyzickou osobu. Z tohoto důvodu se tato změna navrhuje v § 5 zákona o některých přestupcích.

Cílem této navrhované právní úpravy je ochrana interakce mezi jednotlivci ve společnosti, kterou lze považovat za klíčovou pro vyjádření pluralismu, tolerance a otevřenosti, bez kterých nemůže demokratická společnost existovat. Jedná se tak o ochranu práv a svobod jiných osob a zajištění respektu k minimální sadě hodnot otevřené a demokratické společnosti. Mezi tyto hodnoty patří princip vzájemného soužití v jedné společnosti, rovnost pohlaví a lidská důstojnost. Obličej totiž tvoří základ pro rozpoznání lidí, stejně jako obličej umožňuje číst signály a také pocity ostatních lidí. Obličej tak hraje zásadní roli ve vzájemné interakci v naší společnosti.

Dalším cílem navrhované právní úpravy je důsledná ochrana bezpečnosti osob a veřejného pořádku a předcházení protiprávnímu jednání, a to nejenom před terorismem, ale i před ostatními trestnými činy a přestupky. Zahalením obličejů dochází nejenom ke ztížení identifikace fyzické osoby a odhalení pachatele trestného činu či přestupku, ale i ke ztížení odhalení osob pohřešovaných nebo hledaných Policií České republiky, případně osob, které jsou v zájmu dalších bezpečnostních služeb České republiky. Policie České republiky, stejně jako další bezpečnostní služby České republiky disponují bezpečnostními kamerovými systémy obsahující identifikační software, který je schopen vyhledat a identifikovat takové osoby.

Zahalování obličejů také snižuje možnost bezpečnostních služeb odhalovat pachatele protiprávních jednání a osoby, které jsou hledány nebo které se pohřešují. Je také zapotřebí zdůraznit, že zahalený obličej neznemožňuje pouze identifikaci fyzické osoby, ale má i značný psychologický vliv na zahalenou osobu, která, pokud je její identifikace ztížena, má větší pocit nepostizitelnosti, a to snižuje její zábrany páchat protiprávní jednání.

Zákaz se vztahuje pouze na veřejná prostranství nebo na pobyt ve veřejně přístupných objektech. Veřejným prostranstvím podle § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Veřejně přístupným objektem je takový objekt, kam má přístup více lidí a kde se zpravidla více lidí zdržuje, přičemž se nemusí nutně jednat o objekt přístupný bez omezení kdykoliv a komukoliv, přičemž není rozhodné, je-li takový objekt přístupný jen určitému okruhu osob a v určitou dobu.

Zákaz zahalování obličejů se však netýká běžných životních situací, jako je například bezpečnostní helma policisty, maska herce v divadle či ochranná přilba brankáře při hokeji a podobně. Zákaz zahalování na veřejnosti není v rámci států Evropské unie ojedinělý a obdobná právní úprava, jako je náš předkládaný návrh, je přijata ve Francii, Belgii, Rakousku a také v Dánsku. V případě francouzské právní úpravy byl takový zásah shledán přípustným podle rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku ze dne 1. 7. 2014. Byl to případ S. A. S. proti Francii.

Zákaz zahalování ve vymezených objektech nebo vztahující se pro pouze některé osoby, například zákaz učitelům, popřípadě jiným státním zaměstnancům nosit náboženské symboly při výkonu povolání včetně šátků, je přijat také ve Španělsku, Německu, Švýcarsku a Velké Británii. V případě švýcarské právní úpravy byl takovýto zásah shledán přípustným podle rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku ze dne 15. 2. 2001. Byl to případ Dahlab proti Švýcarsku. Předkládaný návrh vycházel z právních úprav v Rakousku.

Důsledkem přijetí navrhované úpravy by mělo být výrazné zvýšení bezpečnosti osob a veřejného pořádku a tím předcházení protiprávnímu jednání, zejména na veřejnosti a ve veřejně přístupných objektech. Za přestupek podle § 5 tohoto zákona o některých přestupcích lze uložit pokutu do 10 000 korun. S ohledem na specifickou právní úpravu podle zákona o právu shromažďovacím není tato tímto návrhem zákona dotčena. Navrhovaná právní úprava

je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, stejně jako s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

Podle čl. 16 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších změn a doplňků, dále jen Listina základních práv a svobod, má každý právo svobodně projevovat své náboženství nebo víru buď sám, nebo společně s jinými, soukromě nebo veřejně, bohoslužbou, vyučováním, náboženskými úkony nebo zachováním obřadu, kdy výkon těchto práv může být omezen zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu veřejné bezpečnosti a pořádku, zdraví a mravnosti nebo práv a svobody druhých. Podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod je svoboda projevu zaručena a každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, kdy svobodu projevu lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.

Návrh zákona je tak právě tímto opatřením demokratické společnosti, které je nezbytné pro takovouhle ochranu. Naše navrhovaná právní úprava není v rozporu ani s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Navrhovaná právní úprava nebude mít žádný dopad na státní rozpočet, ani na ostatní veřejné rozpočty, ani rozpočty krajů a obcí, ani na podnikatelské prostředí České republiky, a zároveň nepředpokládá žádné sociální dopady ani nemá vliv na životní prostředí. Neobsahuje žádná ustanovení, která by byla diskriminační vzhledem k ústavním požadavkům rovnosti žen a mužů. Stávající právní úprava ani navrhovaná právní úprava se nedotýká soukromí ani osobních údajů, nepřináší žádná korupční rizika a nemá vliv na obranu státu, ale má pozitivní vliv na bezpečnost, a to ve směru zvýšení bezpečnosti.

Takže závěrem, jak jsem se již na začátku zmínil, žádám vás tedy tímto o předřazení tohoto bodu číslo 29, sněmovní tisk 6, za bod, který uvedl můj předřečník. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji, pane poslanče. Jsme pořád u návrhu pořadu schůze. A další, kdo se hlásí, je pan poslanec Jaroslav Foldyna. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně, v tuto pozdní noční hodinu. Raději bych spal, přiznám se, nicméně chtěl bych zařadit na program jednání Poslanecké sněmovny České republiky jeden bod, a ten jeden bod by se jmenoval Podrobná informace o průjezdu vojenského konvoje U. S. Army přes Českou republiku.

Já se o tu situaci kolem vojenských událostí NATO, a zejména když se to týká nás, velmi zajímám. To se vlastně datuje od té doby, kdy jsme vstoupili do NATO. My jsme vstoupili do NATO někdy v roce 1999 a za chvíli, za pár dní nato, jsme byli součástí bombardování Jugoslávie.

Já jsem se chtěl zeptat vlády, kdo o průjezdu této vojenské techniky rozhodl a na jakém základě. Vlastně je to strašně důležité v jedné věci – abychom se nestali součástí nějakého velkého problému, protože v té době, o které jsem mluvil, v době, kdy byla bombardovaná Jugoslávie, byla bombardovaná v rozporu s mezinárodním právem a v rozporu s Washingtonskou úmluvou, to znamená bez mandátu OSN, a my jsme se stali součástí agrese. Do dneška se to neřeší. Zabilo se tam asi 2 500 lidí, 700 000 lidí přišlo o práci.

A já se domnívám, že je potřeba být velmi opatrní v těchto rozhodovacích věcech, abychom se do podobné situace, aby nám naši potomci někdy nevytýkali, že jsme se účastnili něčeho špatného, tak jestli ten konvoj, který tady bude projíždět, kdo o tom rozhodl a jak, na základě čeho o tom rozhodl, a zdali ten konvoj – musím si tady otevřít telefon, protože jsem si tu smlouvu – Washingtonská smlouva, na jejímž základě pak NATO působí, ve svém čl. 1 říká, že "smluvní strany se zavazují, jak je uvedeno v Chartě OSN, urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použitím síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli OSN". Tady se právě chci zeptat na to, jestli vláda zvážila, když povolovala průjezd vojáků, zdali to nemůže být hrozba síly, protože obvyklé je, že když se vojáci přepravují na takto dlouhé trasy, tak se přepravují na levnějších, bezpečnějších a lepších prostředcích, čímž je železnice. Když jedou po silnici, tak to vypadá spíše jako demonstrace síly. Nevím, je-li to demonstrace síly při průjezdu naší země, tedy České republiky, je to demonstrace síly vůči Rusku, nebo je to demonstrace síly vůči Ukrajině, nebo ba dokonce, jestli je to demonstrace síly vůči některým z nás?

Já si myslím, že to není nutné, abychom si v zásadě demonstrovali sílu. My přece víme, do čeho jsme vstoupili. A nemusíme si vlastně ani – jako mně psali někteří lidé, než jsem tady vystoupil, abych se zeptal, jestli to nejsou ti vojáci, co je vyhnali z Afghánistánu. Já si nemyslím, že jsou to ti kluci, co je vyhnali z Afghánistánu. Tam je vyhnal Tálibán – v pantoflích a s kalašnikovými tam běhali a oni vyhnali NATO, to je tristní. Oni teď vlastně táhnou na Ruso, tak musejí být připraveni, protože víme, že Rusové jsou tak rafinovaní, že se vlastně na válku furt připravují. Mají armádu.

A já si myslím, že je potřeba, abychom důstojně ty věci zajistili, tak se ptám vlády, kdo a jak o tom rozhodoval, o tom průjezdu, proč tedy se to nepřepравuje po železnici, když je to v zásadě rychlejší, levnější, jakou součinnost poskytuje Česká republika průjezdu těch vojáků? Víte, já mám obavu, aby zase někdo nevystřkoval holý zadek na ty americké vojáky. Pamatujete si, že na ně vystřkoval nějaký člověk holý zadek? A to je docela nepříjemné pro mě, když jsem členem paktu NATO, aby ti kluci z Ameriky, aby na ně někdo vystřkoval holý zadek v České republice, když my jsme vlastně partnery, my jsme také NATO. Tak jestli to je dostatečně dobře zajištěné, aby to naše služby kontrolovaly, a na každém druhém rohu na ně někdo nevystřčil holý zadek, protože ne všichni jsou takoví, jako jsme my a jako jsem já, že vnímáme naši roli v paktu obranném – on tedy někdy není obranný, protože v Jugoslávii zrovna nikoho nebránili a vybombardovali ji do mrtě, bombardování trvalo 78 dní – já jsem na to docela citlivý, protože tam mám příbuzné a jsem trošičku napůl Srb, tak od té doby jsem takový obezřetný v tom konání.

Proto jsem se rozhodl, že položím tu otázku prostřednictvím tohoto bodu, abych naši zemi v případě, že bychom se tady nebyli schopni dohodnout, vyvaroval toho, že bychom se stali součástí nějaké trapné demonstrace síly a něčeho trapného, že by ještě dokonce na tu demonstraci síly vystřkoval zase někdo holý zadek. Pamatujete si to? To bylo hrozné. Já jsem se strašně styděl, když na ty chlapce ze Spojených států někdo vystřkoval holý zadek. Oni si to nezaslouží, oni za to nemůžou, oni jedou tam, kam je důstojníci pošlou.

Nevím, jestli si vláda vlastně uvědomuje také jednu věc, že pan ukrajinský prezident, ten Volodymyr, nebo jak se jmenuje, Zelenskyj, někdejší televizní postava, a dneska je to tedy prezident, tak on se ptá Spojených států, na základě čeho se oni domnívají, že Ukrajině hrozí bezprostřední nebezpečí. Je mi divné, když ten Volodymyr z Kyjeva se ptá, jak to vědí Američané – že to neví on, že jim hrozí nebezpečí? Tak já se ptám, jestli naše česká vláda ví, jak je to s nebezpečím, protože už tady pan kolega Bašta, jak říká můj předseda Tomio Okamura, člověk, který byl za komunistů pronásledován, chartista, se tady zmiňoval

o připravované invazi, že vlastně už v těchto minutách a hodinách by na Ukrajině měla probíhat válka, to jsme slyšeli. Já bych byl strašně nerad, aby tam probíhala válka. Domnívám se totiž, že lidé na Ukrajině a lidé v Rusku jsou svým způsobem trošku bratři, že prožili minulost často spolu, že Kyjev a Ukrajina se předtím jmenovala Kyjevská Rus, že vlastně si myslím, že víceméně ti hoši na těch autech do toho nemají co mluvit a že asi do toho trošičku přinášejí zmatek – že ta válka by asi nebyla, kdyby do toho nevstupoval vnější svět.

A proto jsem se rozhodl, že tady položím několik otázek, že budu navrhopvat tento bod, protože si myslím, že mír je vždycky víc než válka, byť se říká, že válka je pokračování politiky jinou formou. A já už si teď nevzpomenu na velké jméno, které to řeklo, abych to nespletl, ale ono je to vlastně jedno.

Také jsem se chtěl zeptat, zdali ti vojáci, když projíždějí po naší zemi, podléhají jurisdikci České republiky. To znamená, kdyby nedej bože došlo k nějakému trestnému činu ze strany těch vojáků, nebo i z druhé strany, tak podléhají jurisdikci a Policii ČR? To nejsem schopen zjistit z novinových článků. Vždycky Česká televize vypadá, jako když už je na frontovém poli. Každý den nám ukazuje, že už probíhá nějaká válka, pomalu ten konflikt, a já si myslím, že všichni máme strach z toho, aby se něco nestalo. Tak já bych se chtěl ale zeptat na to, jestli při průjezdu toho konvoje vojáci cizí armády, která pobývá na území České republiky, podléhají jurisdikci českého státu, České republiky.

Chtěl bych se také zeptat, kdo těm vojákům v dané chvíli, když projíždějí mojí zemí, kdo jim vlastně velí, jakému velení podléhají, zdali jenom tomu svému, americkému, nebo podléhají nějakou součinnosti s generálním štábem České republiky, abychom byli zainteresováni nebo zaingerováni v tom, co se tady odehrává.

Samozřejmě vnímám, že to vypadá jako chaotický soubor různých otázek, nicméně já jsem ten bod nazval Podrobná informace o průjezdu vojenského konvoje U. S. Army přes Českou republiku, a jenom jsem v těchto odstavcích nebo v těchto pár větách chtěl naznačit, co vlastně chceme nebo co chci slyšet, abych měl klidné spaní, že se nic nestane, protože jak víme, v televizi a v novinách a i tady se hovoří o tom, že válka je na spadnutí, a já prostě válku nemám rád. Měl jsem rodiče, ročník 1920 a 1921, kteří válku zažili, prošli koncentračním táborem Wiener Neustadt nebo pracovním táborem Wiener Neustadt, tak jsem na to dost citlivý, na tyto věci. Mám dvě vlasti, jednu, kterou mám ve své občance, to je Česká republika, druhou tu nerodnou, tou je Srbsko, Jugoslávie, a zažil jsem to bombardování, 78 dní, které probíhalo bombardování bez mandátu Rady bezpečnosti OSN.

Tak proto se na tyto věci ptám. Možná to je pro někoho dotěrné, možná si někdo říká, co si to dovoluje? Ale víte, když jsem viděl ty rozbité baráky a ty čerstvé hroby, když jsem měl možnost mluvit s rodiči Milice Rakić, které byly tři roky a zabila ji kazetová bomba, kterou tam hodilo letadlo NATO, tedy Aliance, které jsem i já členem, tak jsem na to neměl co odpovědět těm lidem. Oni se mě na to ptali a bylo to něco hrozného. Tak proto jsem si dovolil udělat takový podrobnější souhrn jedné velké otázky a děkuji, že jste mě poslechli. Díky moc.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče, a nyní paní poslankyně Iveta Štefanová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji předřadit bod číslo 28, a to bod s názvem Zákon o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti se zrušením soudních exekutorů, sněmovní tisk číslo 5, a to z tohoto důvodu. Přijetím exekučního řádu v roce 2001 došlo k rozšíření tehdy existujících druhů exekucí o další druh exekuce, prováděný soudními exekutory podle exekučního řádu, tedy koncipovaného jako zvláštní právní předpis ve vztahu k obecné procesní úpravě obsažené

v občanském soudním řádu. Exekuční řád delegoval část pravomoci soudu, a to výlučně tu, která je uplatňovaná po vydání soudního rozhodnutí, popřípadě rozhodnutí jiného státního orgánu, a to při zachování pravomoci soudu, popřípadě jiných státních orgánů i pro oblast výkonu a rozhodnutí dle úpravy obsažené v občanském soudním řádu. Dosavadní druhy exekucí vykonávané do té doby soudy či jinými státními orgány tak zůstaly zachovány beze změny.

Zavedením institutu soudního exekutora bylo sledováno především zrychlení procesu vymáhání pohledávek, o nichž bylo příslušným subjektem pravomocně rozhodnuto. Soudní exekutor je vlastně státem jmenovaná zmocněná osoba k výkonu exekuční činnosti. Cílem nově zakotvené regulace tak bylo za pomoci materiální zainteresovanosti soukromého subjektu vpustit do procesu výkonu rozhodnutí subjekt, který se ve svém vlastním zájmu bude usilovat o co nejrychlejší vymožení rozhodnutí s co nejvyšší výnosností pro oprávněné subjekty. Motivací soudního exekutora ke zvýšenému výkonu je tak především jeho odměna. Materiální zainteresovaností soudních exekutorů na výsledcích exekuce došlo nepochybně ke zvýšení efektivity vymáhání pohledávek, ovšem především na úkor postavení dlužníků.

Exekuční řád samozřejmě předpokládal, že dostatečným prvkem dávajícím limity finanční motivace exekutorů budou relativně podrobná procesní pravidla. Tento předpoklad se ovšem nenaplnil. Exekutorské úřady se v mnoha případech staly státem ve státě a jejich postup mnohdy ignoroval nejenom práva dlužníků, ale i mnohdy oprávněné zájmy věřitelů. Stát přijetím této právní úpravy rezignoval na svou úlohu zajistit výkon rozhodnutí a selhal ve snaze zjistit efektivní výkon exekucí prostřednictvím soudních vykonavatelů, tedy státních úředníků. Výkon rozhodnutí zajišťovaný státním úředníkem přitom v té době bezproblémově fungoval i v mnoha zemích.

Dnes se v České republice vytvořila silná exekuční lobby, přičemž její součástí je nejenom ekonomicky silná kasta soudních exekutorů, ale též na ně navázaná advokacie, banky a společnosti zajišťující splátkový prodej čehokoli a další subjekty. Tato silná vlivová skupina samozřejmě brzdí snahy o posílení pozice dlužníků a zkrácení činnosti exekutorů. Navzdory této skutečnosti se v posledních letech podařilo prosadit dílčí změny, které mírně omezují moc exekutorů, stávající právní úprava je však nadále vedena principem finanční zainteresovanosti exekutorů, kdy tento z lidské přirozenosti zpravidla vždy převáží.

Negativní jevy spojené s činností soudních exekutorů, tak jak jsem je popsala, podle našeho názoru odůvodňují vrácení exekucí zpět do rukou státu. Tato změna na stát a jeho aparát samozřejmě klade zvýšené nároky v tom směru, aby našel efektivní způsob motivace státních úředníků k rychlému průběhu exekucí, který přitom nevyvolá podobné negativní efekty, jako tomu bylo v případě soudních exekutorů.

Zrušením úpravy tehdy přijaté dojde k návratu k úpravě před rokem 2001. Podstatou předpokládané právní úpravy tak jsou především zrušovací ustanovení, kdy dochází k zrušení zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti. V konečném důsledku se ale bude jednat o dosti rozsáhlou novelizaci, protože v souvislosti s přijetím exekučního řádu došlo k novelizaci mnoha zákonů a v průběhu platnosti úpravy došlo ke změně dalších zákonů, souvisejících s exekucemi, prováděnými soudními exekutory a jejich postavení. V právních předpisech, v nichž bude docházet ke zrušení a úpravě ustanovení, navázaných na exekuční řád a soudní exekutory, je třeba legislativně technicky vypustit všechny vazby na tento zákon a tyto instituty a v jednotlivých zákonech naformulovat přechodná ustanovení.

Právní akty evropských společností neupravují problematiku řešenou tímto zákonem, neboť se jedná o oblast upravenou právními řády jednotlivých členských států Unie, s těmito právními úpravami je pak tato zákonná úprava srovnatelná a představuje řešení, které zcela

odpovídá moderním evropským legislativním trendům, jakož i všem principům právního státu.

S návrhem SPD se předpokládá personální posílení dotčených soudů, přičemž toto by mělo být zajištěno v rámci přesunu z těch oblastí státní správy, ve kterých došlo v minulých letech k nárůstu počtu úředníků o desítky tisíc. Zvýšené nároky na výdajovou stránku související s personálním posílením budou kompenzovány příslušnými poplatky. V sociální oblasti pak dopady budou pozitivní, když v důsledku odstranění stávající zvláště soudních exekutorů dojde ke snížení počtu fyzických osob, které se ocitnou ve finančních potížích.

Z tohoto důvodu žádám předřazení tohoto bodu za body, které navrhl přede mnou můj kolega. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně, bylo to poznamenáno.

Nyní je písemně přihlášena paní poslankyně Helena Válková. Jelikož zde není, tak to propadá na konec, ztrácí pořadí, a poprosím paní poslankyni Bereniku Peštovou, která může přistoupit k řečnickému pultíku. Prosím, můžete se ujmout slova.

Poslankyně Berenika Peštová: Přeji vám krásné dobré ráno. V úvodu bych ráda – nemohu souhlasit s panem poslancem Michálkem, prostřednictvím paní předsedající, vidím, že už zde asi není, zřejmě si šel hajnout na chvíli – který zde pronesl to, že SPD obstruovalo. To, co jsem zde zažila dnes, to ve své podstatě pro mě byl jeden ze šoků, a jak by řekl pan premiér, který zde také není, bylo to znásilnění jednacního řádu v přímém přenosu. (Komentáře z pléna.) Prosím?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím o klid v sále. Děkuji.

Poslankyně Berenika Peštová: Já jsem řádně čekala na diskusi, respektive řádně jsem čekala na to a měla jsem danou přihlášku, že jsem chtěla načíst svůj bod a chtěla jsem změnu programu. Ano, jsme v demokratickém státu. Pan poslanec Okamura měl delší slovo, ale řádně jsem čekala. V každém případě byla jsem v šoku a jsem stále v šoku a doufám, že to bude mít nějakou odezvu.

Pane poslanče, máte nějaký problém, prostřednictvím paní předsedající? Já jsem taky unavená.

Tak se ráda vyjádřím ke svému bodu konečně. Ráda bych navrhla nebo předřadila bod – sněmovní tisk 56, který je na programu, ale myslím si, že by měl být předřazen a měl by být dán jako druhý, neboť jsem i jeho zpravodajem, tak jako jsem zpravodajem tisku 55, který již byl schválen a bude projednáván ve výboru životního prostředí v příštím týdnu, a tyto dva zákony jsou ve své podstatě jak dvojčata, protože jeden je zákon, který říká zákaz jednorázových plastů, a druhý zákon je změnový zákon, který samozřejmě doprovází tento zákon.

A jak již jsem se jednou snažila, aby tento zákon šel společně s tímto zákonem, tak již v kuloárech v současné době, a je to intenzivnější, se skloňuje, že budou k tomuto zákonu změnovému postupně načítány pozměňovací návrhy, a jeden z nich je povinné zálohování. Sama jsem si k tomu připravila dost silnou argumentaci, ať pro, či proti, a proto bych byla ráda, aby tento tisk byl zařazen jako druhý bod tohoto programu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně. Dále je přihlášen v pořadí pan poslanec Jaroslav Faltýnek. Opět ho nevidím v sále, propadá na konec. A dále paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedající, také dobré ráno. Já jsem svoji žádost o zařazení do programu odevzdala v 9.00 hodin ráno, takže si nemyslím, že by to byla z naší strany nebo od nás poslanců nějaká obstrukce k tomu, že tady zařazujeme body v půl čtvrté ráno. Bohužel ten prostor k tomu nebyl.

Svůj nový bod jsem trochu pozměnila, protože vidím, že je dnes omluven pan ministr práce a sociálních věcí pan Jurečka, takže můj bod se jmenuje Informace o čerpání příspěvku na bydlení. Nevím, jestli do vašich poslaneckých kanceláří chodí občané, které postihla věc se zdražováním energií, povídáme si o tom a oni se mě ptají, kolik vlastně z těch zmiňovaných občanů – jestli vím, kolik z těch zmiňovaných občanů se na úřady práce obrátilo s tím, že tento příspěvek na bydlení chtějí čerpat. Lidé, na které zdražení energií dopadlo – pan ministr měl mnoho článků a říkal, že to dostanou všichni, které to postihlo, neuznává, aby se to udělalo plošně pro všechny lidi, i pro střední třídu, protože na úřady práce chodí pořád jedni a ti samí lidé. Máme webovou kalkulačku, kdo jste si ji zkusil zadat, tak nevím, na kolik lidí to vyjde, a hlavně kdo si pro ten příspěvek na bydlení půjde.

Jenom připomenu, než tady přečtu od pana ministra pár vět, které poskytl médiím, co k příspěvku na bydlení občané všechno potřebují a proč právě mnoho z nich – a já teď přemýšlím o tom – že mnoho z nich opravdu si pro to nejde, protože toto podniknout pro lidi, kteří v životě na úřadu práce nebyli, stydí se, a tak tam radši nejdu. Asi panu ministru zbude víc peněz z toho, co na to vyčlenil, takže jenom přečtu – myslím si, že to bude i dobrá vlastně naše propagace pro občany, kteří třeba si ještě pro ten příspěvek nepřišli – tak jim tady přečtu, co je k tomu potřeba, i když běží třeba reklama před hlavním filmem v televizi, ale někdo na to nekouká.

O příspěvek na bydlení se žádá na úřadu práce dle vašeho skutečného pobytu. Posuzují se vaše čisté příjmy, respektive příjmy vaší rodiny a uhrazené náklady na bydlení, jejich průměr za minulé kalendářní čtvrtletí. Náklady obsahují celkové náklady na bydlení včetně energií a je třeba splnit tři podmínky.

Za prvé, bydlíte v bytě na základě nájemní smlouvy, podnájemní smlouvy, služebnosti, věcného břemene nebo jste vlastníkem bytu nebo domu, pro období roku 2022 vlastník stavby pro individuální či rodinnou rekreaci, popřípadě jste členem bytového družstva.

Za druhé, 30 % vašich příjmů, v Praze 35 %, to je, že se váš příjem vynásobí 0,3 a v Praze 0,35, vám nestačí na úhradu nákladů na bydlení. Druhá podmínka.

Třetí: 30 % vašich příjmů, v Praze 35 %, je nižších než takzvaný normativní náklad na bydlení.

Toto je pro občany, kteří si chtějí jít na úřad práce, ale oni jim určitě poradí. Nicméně zdá se, že obavy přesně potvrdily to, o čem jsme tady mluvili, protože polovina měsíce je za námi a podle informací lidí, kteří na úřadech práce pracují, opravdu žádný velký zvýšený zájem neregistrují. Jak říkám, to potvrzuje naše obavy, že lidé o možnosti čerpat příspěvek buď stále nevědí, nebo mají velký problém na úřad práce jít a žádat si o sociální dávku.

Podle předběžných informací, které bohužel nemám k dispozici celostátně, to přiznám, to vypadá, že tento upravený nebo navržený příspěvek na bydlení... si o to nepožádala ani polovina lidí, kteří na to mají nárok, a to číslo si myslím, že je ještě menší. Chtěla jsem ten bod zařadit, jestli by pan ministr tu cílenou pomoc nám mohl trochu shrnout, protože opravdu ti lidé se dostávají do velkých finančních problémů.

Jak jsem říkala, zaznamenala jsem vznik internetové kalkulačky, které má lidem pomoci, což pokládám za nedostatečné, protože do té tíživé situace se v současné době dostávají zejména lidi, kteří neumějí s internetem, tak dobře pracovat s kalkulačkou, nebo si ty informace vůbec najít.

Jak jsem říkala, chtěla bych tento bod zařadit na program této schůze, protože tato schůze bude trvat asi dlouho, a myslím si, že pan ministr Jurečka je dneska omluven, tak věřím, že tady aspoň jeden den při této schůzi bude, aby nás opravdu seznámil s tím, jak tu cílenou pomoc, kterou píše, cituji: "Rozhodli jsme se jít cestou adresné konkrétní pomoci, a to cestou příspěvku na bydlení. Zvýšili jsme normativy a pro rok 2022 jsme udělali možnost, aby vláda mohla normativ ještě upravit, pokud bude třeba." Dávala jsem pozměňovací návrh, který nebyl přijat. My jsme nechtěli, že vláda může, ale musí, což neprošlo.

Úřad práce přijal od začátku roku do 4. února 17 000 nových žádostí o příspěvek na bydlení. To by mělo pomoci, ale jak jsem říkala, z dat Úřadu práce České republiky je patrné, že počet žádostí se zdvojnásobil v týdnu, kdy novelu schválil Senát a podepsal ji prezident. Do 4. února to bylo 17 000 žádostí.

Měla jsem tedy v pondělí při poslaneckém dnu opravdu v poslanecké kanceláři tři, není to moc, ale prostě tři návštěvy. Toto jsme řešili a já chci opravdu vědět od pana ministra, jak má nějaký počet lidí, kteří si o to mohou požádat – zatím ten počet lidí mimo lidi, kteří tam dávky pobírají, umějí je pobírat a chodí si jen pro ty dávky, tak že ti samozřejmě to využívají, ale těch nových moc nepřibýlo – já chci vědět, jak tato vláda těm lidem, té střední třídě, když nepodpořila naše zrušení DPH, pomůže, protože je to velká ostuda, co jste udělali. Neděláte cílené dávky, protože ti lidi to neumějí, senioři neumějí s internetem, senioři nebudou vyplňovat ty papíry, lidi střední třídy s těmi všemi věcmi, co musejí doložit, tam ani nepůjdou, protože sociální dávka je pro ně ponížení. Udělali jste hezké gesto, ale dopad pro lidi to nemá. Dostáváte mnoho rodin totálně na dno. A to si říkáte, že chcete těm rodinám ve svém programu pomáhat, tak to jste se ukázali.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za návrh bodu, paní poslankyně. Nyní je přihlášena paní poslankyně Karla Maříková se dvěma body a pak se může připravit pan poslanec Patrik Nacher. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Krásné dobré ráno. Chtěla bych navrhnout první bod s názvem Diskuse o neomezené pravomoci ministra zdravotnictví, kterou mu umožní pandemický zákon. Ministr může vlastně vydat jakékoli opatření, které mu schválí vláda, a do doby, než jej opět ministr zruší či změní, nebo jej zruší soud, platí bez ohledu na svůj obsah. Zaklínání se tím, že Poslanecká sněmovna může rušit stav pandemické pohotovosti, je opravnou možností. Ale kolik možností měla Sněmovna tak učinit, ale neudělala nic.

Pokud poslanci jednájí podle slibu, zavázání své politické straně, za kterou byli zvoleni, není možné očekávat ani jiného přístupu. Slib poslance je jedna věc a jeho naplňování je věc jiná. Mállokterý poslanec chce být vyobcován ze svého klubu a jednat v zájmu lidu a slibu, který dal při přijetí mandátu.

Pokud jsme si všimli, ministr zdravotnictví od počátku vydávání svých opatření hledal možnost, jak si rozšířit pravomoci na odvětví a činnosti, kam chtěl dosáhnout svými mimořádnými opatřeními. Konkrétně například § 69 odst. 1 písm. i) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, konkrétně zákaz nebo nařízení další určité činnosti k likvidaci epidemie nebo nebezpečí jejího vzniku. Nyní v novele pandemického zákona například § 2 písm. c), konkrétně upravené omezení podnikatelské nebo obdobné činnosti, při jejímž

výkonu přichází fyzická osoba do přímého osobního kontaktu s jinou fyzickou osobou, anebo stanovení podmínek pro výkon takové činnosti.

Dále je třeba upozornit na to, že oznámení o nařízení izolace nebo karanténního opatření k ochraně před onemocněním covid-19 může orgán ochrany veřejného zdraví učinit osobě, která je povinna se izolaci nebo karanténním opatřením podrobit, ústně nebo písemně, a to i pomocí prostředků komunikace na dálku. Dle § 8 odst. 1 novely pandemického zákona pak dává ministrovi zdravotnictví opravdu velkou možnost k určení místa a způsobu provádění izolace či karantény a dále nevylučuje jejich řetězení, tedy že na izolaci může navazovat karanténa a opačně.

Je třeba upozornit, že vyloučení použití části druhé a třetí na shora označený postup je bez právního významu, neboť zákonodárce si opomněl uvědomit, že i v případě vyloučení uvedených v části druhé a třetí správního řádu platí část první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Konkrétně je třeba odkázat na § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, který stanoví: "Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, a to v rozsahu, který je nezbytný pro souladu jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2, tedy zásadami materiální pravdy."

Lze odkázat také na ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, postup v souladu s ostatními právními předpisy a mezinárodními smlouvami. Lze odkázat také na ustanovení § 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, použití pravomoci sledovaným účelem a v rozsahu vymezeném. Ústní oznamování bez přítomnosti na místě či nevyjmenovanými prostředky komunikace na dálku, rozhodnutí, které správní orgán nevydal, protože úmyslně vyloučil použití části správního řádu, je třeba klasifikovat jako zneužití pravomoci zákonodárce, které přímo porušuje ústavní pořádek České republiky a mezinárodní smlouvy, jimiž je Česká republika vázána. Konkrétně lze odkázat například na porušení práva zaručené Listinou základních práv, čl. 8 Osobní svoboda, čl. 10 odst. 2 Ochrana osobní a rodinného života a čl. 14 Svoboda pobytu a pohybu.

Je třeba upozornit, že soudní přezkum vadných mimořádných opatření podle novely pandemického zákona umožní ministru zdravotnictví efektivně se vyhýbat soudní kontrole ze strany Nejvyššího správního soudu.

Novela zákona v § 13 odst. 5 podává toto: návrh se projednává přednostně, to neplatí, pozbylo-li mimořádné opatření v průběhu řízení o jeho zrušení platnosti a povinnost mimořádného opatření nebyla současně nahrazena obdobou povinností v jiném mimořádném opatření. V této souvislosti je třeba upozornit na to, že nebyla současně nahrazena obdobnou povinností v jiném mimořádném opatření, pak dává ministrovi zdravotnictví povinnost mírně upravit a projednání návrhu bude odsunuto přinejmenším o řadu měsíců, i když napadené opatření nebude platit. Viz například současná praxe změny opatření minimálně jedenkrát do měsíce. Tedy efektivní a včasná ochrana práv osob dotčených mimořádným opatřením nebude zcela vyloučena, ale její realizace bude odsunuta v čase do doby, kdy vlastně už platí něco jiného, které nebude obdobné. Je třeba upozornit na význam "obdobný", mající velmi podobné vlastnosti, zejména v důsledku podobných příčin či způsobu vzniku.

Je třeba předestřít, že imunita poslance nedopadá na povinnost podřídit se mimořádnému opatření vydanému podle novely zákona, a to ministrem zdravotnictví. Tedy pokud bude poslanci oznámena karanténa nebo izolace podle novely zákona, tak je také povinen se jí podrobit, proto je třeba upozornit, že poslanec může být omezen na osobní svobodě například orgánem ochrany veřejného zdraví s tím, že čl. 27 odst. 5 zákona č. 1/193 Sb., Ústava České republiky, mu nijak nepomůže. Nejedná se totiž o postup při zadržení při spáchání trestného činu nebo bezprostředně po jeho spáchání, ale o ochranné

opatření dle novely zákona. Pokud se tedy někteří poslanci třeba domnívají, že mají indemnitu, tak se velmi mylí. Děkuji, že jsem se mohla opřít o právní rozbor pana Mgr. Libora Hlavsy během navrhování tohoto bodu.

Můj další bod, který navrhuji, je diskuse právního úskalí pandemického zákona a zásady řešení epidemických situací v podmínkách moderního demokratického právního státu na základě zkušeností s epidemií viru SARS-CoV-2. Určitě vám, paní místopředsedkyně, pak předám ten bod písemně celý, protože se mi tam nevešel, tak tam máte napsanou jen část.

Novela pandemického zákona skrývá řadu úskalí, i když samozřejmě řada problematických částí byla odstraněna, ale ne určitě zcela všechny. Tím prvním je neodstraněný problém v § 2 odst. 1 a v § 1 odst. 3 stávajícího zákona. Ministerstvo zdravotnictví a krajské hygienické stanice mohou nařídit mimořádné opatření nejen za účelem likvidace epidemie covid-19, ale i za účelem likvidace nebezpečí jejího opětovného vzniku.

Vir SARS-CoV-2 se stal endemickým. S největší pravděpodobností nezmizí a budeme s ním žít navždy. Pokud nedojde ke změně dikce zákona tak, že by se stav pandemické pohotovosti vyhlášoval až při dosažení takzvaného epidemického prahu hodnoty nemocnosti, při kterých dochází již k epidemickému šíření, nebezpečí opětovného vzniku bude existovat stále a práva budou moci být na základě tohoto zákona omezována donekonečna. Je třeba určit jasná pravidla, kdy se stav pandemické pohotovosti spouští, a jde o pravidla určená odborníky. Tak závažný zásah do práv by neměl být postaven na pocitech poslanců. Mechanismus ukončování pandemického stavu by měl být delegován na Senát, není tak navázán na vládu.

Poznámka číslo jedna. Skupina vědců z uskupení přednesla návrh na stanovení epidemického prahu, avšak nebyl vzat v úvahu § 2 odst. 2 písm. e), například zdržování se odděleně po pozitivním antigenním testu. Jedná se o zcela zásadní omezení osobní svobody a svobody pohybu. Je to nový institut, který co do omezování svobod široké veřejnosti nemá v našem právním řádu mimo režim nouzového stavu obdoby. Uvaluje se na osoby, které nejsou infekční ani nebyly ve styku s infekční osobou, jako případně izolace a karantény, bez důsledků například ve vztahu k překážkám v práci, náhradě mzdy a podobně. Závisí na antigenním testu, který byl proveden neodborným laickým způsobem. Navíc antigenní testy mívají velmi různou validitu. Pokud například zaměstnavatel nakoupí sadu testů vykazující opakovaně falešnou pozitivitu, zaměstnanci se mohou dostat opakovaně do režimu podle tohoto ustanovení. Důsledky to může mít nejen ve vztahu k zaměstnancům, ale i zaměstnavatelům, kteří přijdou o pracovní sílu. Důsledkem provedení laického testu různé validity tedy může být omezena osobní svoboda, svoboda pohybu, základní práva, na základě pouhých domněnek. Ustanovení je příliš vágní. Nestanoví například, co znamená zdržování se odděleně, s ohledem na postup některých jiných vlád, například Austrálie. Jsou zde obavy, aby nedocházelo k internaci lidí v nějakém detekčním zařízení mimo domov, zejména pokud sdílejí společnou domácnost s jinými lidmi, od nichž by se měli zdržovat odděleně. Podmínkou pro omezení osobní svobody a svobody pohybu je náležité odůvodnění. Tento institut však žádné náležitosti jako odůvodnění a použití opravného prostředku nepředvídá. Toto ustanovení neřeší, jak se bude prokazovat, že osoba není nakažena virem SARS-CoV-2. V praxi to bude znamenat, že se skutečnost, že osoba není nakažena, zjišťovat nebude. Tento institut se může snadno stát nástrojem k omezování svobody a svobody pohybu bez podkladu.

Další úskalí je § 2 odst. 2 písm. u), příkaz zdržovat se odděleně po návratu ze zahraničí. Stejně jako v předchozím bodě, i zde se jedná o zásadní omezení osobní svobody a svobody pohybu na úrovni nouzového stavu. Na rozdíl od ustanovení § 2 odst. 2 písm. n) zde k omezení nedochází ani na základě pozitivního testu. Úvaha o potřebě držet osobu, která přicestovala ze zahraničí, oddělenou je naprosto spekulativní. Stejně jako u předchozího ustanovení ani zde toto ustanovení neřeší, jak se bude prokazovat, že osoba není nakažena

virem. V praxi to bude znamenat, že skutečnost, že osoba není nakažená, se zjišťovat nebude. Tento institut se může snadno stát nástrojem k omezování osobní svobody a svobody pohybu bez odkladu. V této příležitosti je třeba připomenout, že pro vyhlášení rizikovitosti zemí by měla být jasně dopředu stanovena pravidla, jinak je velmi snadné takzvanou rizikovitost zemí využívat k šikaně a svévolnému omezení práv.

Další úskalí skrývá § 8 písm. a), nařízení izolace a karantény ústně nebo za pomoci SMS zprávy. Z judikatury vyplývá, že zásadní podmínkou pro omezení svobody pohybu je náležité odůvodnění, které musí být aktuální, konkrétní a přesvědčivé. Tyto parametry SMS zpráva nemůže naplnit. Předkladatel zákona požadavek na odůvodnění vylučuje v odst. 4, podle nějž se na postup podle § 8a) nevztahuje část druhá a třetí správního řádu. Ten, komu byla nařízena izolace nebo karanténa podle tohoto ustanovení, sice má možnost požádat o prošetření důvodnosti jejich nařízení, avšak v ruce nemá právě ono odůvodnění, které by se stalo podkladem pro přezkum. Vyloučení postupu podle správního řádu zde nejsou pravidla pro řízení. Problematická je poslední věta třetího odstavce, podle níž se uplynutí tří pracovních dnů považuje za izolaci, karanténu, za ukončení, nic to ovšem nevypovídá o tom, zda byla izolace nebo karanténa nařízena důvodně. Zde je třeba doplnit minimálně něco v tom smyslu, že i v takovém případě je Krajská hygienická stanice povinna vydat osobě omezené izolací nebo karanténou rozhodnutí o tom, že izolace nebo karanténa byla nařízena nedůvodně. Je to důležité kvůli nárokům dotčené osoby. Tři pracovní dny jsou pro omezení osobní svobody příliš dlouhé. Mělo by se jednat o tři dny, nikoli tři pracovní. Představte si třeba, že je karanténa nedůvodně nařízena přes víkend, po němž v pondělí následuje Cyril a Metoděj a v úterý Mistr Jan Hus. Ve středu začnou běžet ty tři pracovní dny. Nikdo by asi neměl zkoušet vytahovat, že krajské hygienické stanice pracují v pracovní dny, když tu máme řadu povolání, která neznají ani víkendy, ani války. Někdo to už zkoušel s noční prací, ale zle pochodil.

Toto ustanovení nedefinuje, co se myslí prostředkem komunikace na dálku. O způsobu a formě oznámení a nařízení jak izolace, tak karantény má pojednávat budoucí vyhláška, nikoli však o způsobu obrany toho, komu bude izolace nebo karanténa tímto způsobem nařízena. Doporučování rozhodnutí o omezení osobní svobody by nemělo být dáno až prováděcí vyhláškou. Jedná se o zásadní zásah do základních práv, takže omezení musí být upraveno zákonem. Pozor, pokud zákon uvažuje, že by nějaké jeho ustanovení mělo být provedeno vyhláškou, tato vyhláška by měla být součástí projednávaného zákona dle čl. 10 odst. 5 legislativních pravidel vlády. Podle mě je to důvod k vrácení zákona úplně k projednávání. Bez prováděcí vyhlášky toto ustanovení nedává smysl, takže by prováděcí vyhláška měla nabýt účinnosti spolu s novelou. Zákonodárci by před rozhodnutím, zda toto ustanovení přijmou, měli prováděcí vyhlášku znát. I tak do jejího vydání zůstává právní nejistota. Příkladem budiž vyhláška k zákonu o odškodnění, o povinném očkování, která byla přijata na jaře roku 2020, a teprve na konci roku 2021 byla vydána, přestože byla předkládána spolu se zákonem.

V odůvodnění novely se uvádí, že k nařízení izolace nedochází rozhodnutím, nýbrž faktickým pokynem. Dále se v odůvodnění uvádí, že tento postup se inspiroval ustanovením § 7b) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci. Tento institut se však vztahuje k zajištění určitého zboží, nikoli k omezení práva na osobní svobodu a svobodu pohybu. Taková analogie je nepřijatelná, stejně jako celý tento koncept omezování osobní svobody bez řádného řízení. Nikdo nemá zákonnou povinnost vlastnit, držet telefon. Řada lidí ho nemá, starší ho často neumí ani používat jinak než k telefonování, takže jde o věkovou diskriminaci.

Další úskalí skrývá § 13, vypuštění přednostního projednání mimořádných opatření, která pozbyla v průběhu řízení o jeho zrušení platnost. Důvod, proč bylo do původního pandemického zákona zakomponováno ustanovení o přednostním projednávání včetně

mimořádných opatření, která pozbyla v průběhu řízení o jeho zrušení platnost, byla praxe Ministerstva zdravotnictví před pandemickým zákonem, kdy Ministerstvo zdravotnictví nařizovalo neustále nová a nová opatření, takže se při nich nedalo nijak bránit. Než bylo o návrhu rozhodnuto, opatření bylo zrušeno a přestal existovat předmět řízení. Praxe Ministerstva zdravotnictví po vydávání pandemického zákona sice nebyla o moc lepší, ale při přednostním projednávání jsme se mohli do tří měsíců dozvědět, v čem bylo opatření Ministerstva zdravotnictví vadné, takže Ministerstvo zdravotnictví bylo nuceno svůj právní názor v následujícím opatření upravit. Pokud nebudou spory o opatření se zrušenou platností projednávány přednostně, to, že Ministerstvo zdravotnictví vydalo protiprávní opatření, se dozvíme třeba až za rok či dva. Znamená to prakticky vyloučení právní ochrany občanů, a to je v rozporu s právem na soudní a jinou právní ochranu podle čl. 36 následné Listiny.

§ 2 odst. 2 písm. c), omezení podnikatelské nebo obdobné činnosti, při jejímž výkonu přichází fyzická osoba do přímého osobního kontaktu s jinou fyzickou osobou. Toto omezení může vést k praktickému zrušení možnosti obstarávat si zboží tam, kde je omezen provoz obchodů a provozoven. Může se týkat ale i třeba pečovatelské služby, instalatérů nebo elektrikářů, všech, co docházejí k zákazníkovi.

Další úskalí skrývá § 2 odst. 2 písm. d), omezení venkovních sportovišť. Ve venkovních prostorách je nákaza nepravděpodobná. Sportování zdraví prospívá. Pokud zákonodárce na tomto ustanovení trvá, měl by pomocí testů proporcionality dokázat, že je takové opatření potřebné.

§ 2 odst. 2 písm. f), omezování školských zařízení. Po zkušenostech z předchozích dvou let je snad všem jasné, že omezování školství je věc ultima ratio, a tedy by mělo být vyhrazeno jen pro nouzový stav.

Další úskalí je kontrola opatření ministerstva a možnosti zrušení vadných a nežádoucích opatření. Demokratické právní řády bývají založené na principu brzd a protiváh. Pandemickým zákonem zákonodárny orgán odevzdává ohromnou část svých pravomocí do rukou moci výkonné, aniž by zde existovala pojistka pro zastavení nežádoucího vývoje zneužití moci.

Ustanovení § 5 odst. 2 – vláda předloží Poslanecké sněmovně zprávu o opatření, učiněných ve stavu pandemické pohotovosti nejméně jednou za dva týdny – nevypovídá o tom, co by následovalo, kdyby taková zpráva byla neuspokojivá. Toto ustanovení by mělo být novelou změněno. Zákonodárce by se neměl spoléhat na to, že místo jeho přezkumu budou návrhy na zrušení vadných opatření.

Odškodnění a náhrada za omezení vlastnického práva. Ani novela se nevyrovnala s odškodněním při omezování práv a svobod a náhradou za omezení vlastnických práv. Režim podle pandemického zákona je svým charakterem blízký režimu podle ústavního zákona o bezpečnosti a krizového zákona. Neobsahuje jen nouzový stav, jinak všechna myslitelská omezení. Měl by být tedy co do odškodnění koncipován obdobně.

Odškodnění včetně ušlého zisku. V praxi tedy vlastně k odškodnění za omezení daná opatření podle pandemického zákona nepřichází v úvahu.

Krizový zákon má zvláštní ustanovení o náhradě omezení vlastnického práva § 35. Omezování vlastnického práva podle pandemického zákona probíhá podobně jako podle krizového zákona. Je tu tedy třeba uplatnit argument, že v pandemickém zákoně náhradu za omezení vlastnického práva je nutné zavést.

Vágnost ustanovení. Povinnost je podle listiny možné ukládat jen zákonem, na základě zákona, jen tehdy, je-li správně naformulované zákonné zmocnění, což tato norma rozhodně nespĺňuje. Příkladem budiž § 2 odst. 2 písm. v), omezení jiné než podnikatelské činnosti

v jiném prostoru sloužícím k podnikatelské nebo obdobné činnosti, se bez bližšího určení může týkat téměř čehokoli včetně výkonu svobodných povolání, jako jsou třeba advokáti, notáři, architekti a tak dále, lékaři.

Nejzásadnější otázka je, zda pandemický zákon tedy vůbec potřebujeme. Virus je endemický, šíří se i mezi očkovanými. Při zachování dostatečné primární přednemocniční péče se nemocnice neplní podle statistik. V řadě jiných zemí tomu přizpůsobují chod společnosti a přecházejí na běžný provoz.

Čeká nás předsednictví v Evropské unii. Měli bychom jít příkladem v racionálním přístupu nedestruujícím společnost, ekonomiku a morálku. Pro případ vážného ohrožení veřejného zdraví je vždy možnost vyhlásit nouzový stav. Při případném lokálním vzplanutí mají na základě zákona o ochraně veřejného zdraví dostatečné pravomoci krajské hygienické stanice.

Stav epidemie představuje z právního hlediska velice důležitý fenomén, obdobně jako nouzový stav, definovaný ústavním zákonem č. 110/1998 Sb., totiž otevírá prostor pro dočasné zásahy do individuálních osobních práv zcela mimo obvyklý režim, jak je nastaven ústavním pořádkem České republiky. Na rozdíl od nouzového stavu však stavu epidemie chybí jakýkoli právní rámec. Právní řád České republiky nezná akt veřejné moci, jímž je stav epidemie vyhlášen, případně ukončen, jakkoli je zjevné, že tato situace je z hlediska vývoje práva neudržitelná s ohledem na absenci možnosti přezkumu oprávněnosti vyhlášení stavu epidemie, a tedy možnosti občanů bránit se jeho zneužití. Je třeba v současné době vycházet ze stavu práva *de lege lata*, což jistě nemůže vést k rezignaci úvahy o úpravě právního zakotvení stavu epidemie do budoucna. V současné situaci, kdy prakticky nelze napadnout či jakkoli jinak přezkoumat akt vyhlášení stavu epidemie, je z právního hlediska nezbytné zkoumat důsledky existence, byť jen tvrzené, tohoto stavu.

Zcela zásadní roli zde hraje Ministerstvo zdravotnictví coby vrcholný orgán ochrany veřejného zdraví. Jde jen o jeden z ústředních orgánů státní správy, jehož působnost je primárně vymezena v čl. 79 Ústavy ČR, dále pak v zákoně č. 2/1969 Sb. Z uvedeného ustanovení ústavy vyplývá jeden z klíčových principů demokratického právního státu, a to, že Ministerstvo zdravotnictví je možno zřídit a jejich působnost stanovit pouze zákonem. Tím je současně na úrovni ústavního zákona zakotven princip legality výkonu státní správy. Tento princip je součástí systému ochrany takzvaných podstatných náležitostí demokratického právního státu, jejichž nezaměnitelnost je zcela kategoricky zakotvena v čl. 9 Ústavy ČR. Jde současně o ochranu před zneužitím principů zastupitelské demokracie, spočívající na vzájemném vyvážení pravomocí moci výkonné a zákonodárné a soudní. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že činnost ústředního orgánu státní správy se musí vždy opírat o jasné zákonné zmocnění, a to včetně důsledků vyplývajících z rušení tohoto ustanovení, principů, které spočívají v nicotnosti jakýchkoli aktů učiněných v rozporu s tímto principem.

Orgány moci výkonné nemohou mít pravomoc rozšiřovat či zužovat svou působnost vymezenou zákony. Tento princip je dále rozveden zákonem č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, z obecného hlediska pak například již jen úpravou uvedenou v ústavě, ustanovení § 1 odst. 1 správního řádu.

Dne 27. února 2021 nabyl účinnosti zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19 a o změně některých souvisejících zákonů, takzvaný pandemický zákon, který platí do 28. února. Tento zákon nebyl přijat v souladu se standardními pravidly legislativního procesu, ale v režimu takzvaného stavu opět legislativní nouze. Jde o předpis, který Ministerstvu zdravotnictví vložil do rukou zcela nové pravomoci, včetně pravomoci razantně zasahovat do ústavně garantovaných občanských práv a svobod formou opatření obecné povahy. Současně zcela zásadním způsobem zasáhl do pravomoci

moci soudní při ochraně před nezákonnými zásahy moci výkonné a do ústavně garantovaných individuálních práv a svobod, když v první řadě zrušil obecně platné pravidlo dvouinstančnosti přezkumu těchto zásahů.

Základní předpoklad pro to, by Ministerstvo zdravotnictví smělo pravomoci dle pandemického zákona vykonávat, je vyjádřen v ustanovení § 1 odst. 1 pandemického zákona tak, že jeho mimořádné opatření musí směřovat ke zvládnutí epidemie onemocnění covid-19, způsobené novým koronavirem označovaným jako SARS-CoV-2, a jejích dopadů na území České republiky. S ohledem na ustanovení čl. 79 ve spojení s čl. 9 odst. 2 a 3 Ústavy ČR je nesporné, že ačkoli jsou nové pravomoci Ministerstva zdravotnictví zdánlivě široké, nejsou bezbřehé. Naopak s ohledem na ústavní požadavek zákonného zmocnění k výkonu státní správy a s ohledem na požadavek minimalizace zásahů do základních občanských práv a svobod, zakotvený v čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, je třeba veškeré tyto pravomoci vykládat restriktivně. To nakonec již dávno zakotvuje správní řád, například v základních zásadách činnosti správních orgánů, vyjádřených v ustanovení § 2.

Z uvedeného vyplývá, že aby Ministerstvo zdravotnictví coby vrcholný orgán ochrany veřejného zdraví mohlo realizovat jakoukoliv pravomoc vyplývající z pandemického zákona, musí splnit minimálně následující podmínky: Musí prokázat a zdůvodnit, že se v daném časovém okamžiku na území České republiky nebo jeho části vyskytuje epidemie onemocnění covid-19 podle § 1 odst. 1 pandemického zákona. Musí přesně rozlišovat činnosti, jejichž výkon nařizuje, zakazuje či omezuje za účelem zvládnutí epidemie onemocnění covid-19, tedy za účelem likvidace epidemie covid-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku. Musí přesně stanovit nezbytně nutný rozsah a nezbytně nutnou dobu, na kterou je to které mimořádné opatření nařízeno. Svá mimořádná opatření musí komplexně, řádně a srozumitelně odůvodňovat právě v návaznosti na účel, pro který je v každém konkrétním případě vydává.

Dosavadní zkušenosti z hlediska možnosti kontroly řádného výkonu pravomocí Ministerstva zdravotnictví během stavu epidemie naznačují, že věcně příslušný soud zpochybňuje svou pravomoc přezkoumávat splnění shora uvedených podmínek zejména s odkazem na to, že se jedná o otázky odborné a že řešením těchto otázek by soud de facto vykonával státní moc tam, kde by ji mělo vykonávat Ministerstvo zdravotnictví. Ačkoliv s tímto názorem nelze z teoretického hlediska polemizovat, v současné situaci existence pandemického zákona v konečném důsledku vede k tomu, že občanům České republiky je odňato právo na soudní přezkum činnosti Ministerstva zdravotnictví garantované v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Je-li splnění zákonných podmínek vyplývajících z pandemického zákona předpokladem pro to, aby Ministerstvo zdravotnictví smělo vydávat mimořádná opatření dle pandemického zákona, je zcela nezbytné, aby splnění těchto podmínek bylo soudně přezkoumatelné. V opačném případě by soud rezignoval na svou základní funkci a odepřel by občanům právo na soudní ochranu před možnou zvláštní moci výkonné.

Ministerstvo zdravotnictví je povinno prokázat existenci a trvání stavu epidemie, a to nikoliv pouze při jejím vypuknutí, ale i v jejím průběhu, tedy s přihlédnutím k času i lokalitě, příčinnou souvislost mezi každým nařizovaným mimořádným opatřením a účelem pandemického zákona, nezbytnost rozsahu a doby účinnosti mimořádných opatření, přiměřenost těchto opatření. V rámci soudního přezkumu pak soud nesmí splnění těchto podmínek presumovat. Pokud by tak činil, porušil by systematicku fungování státní moci a znemožnil by občanům soudní ochranu. Ministerstvo zdravotnictví přitom nemůže přenášet odpovědnost za výkon své pravomoci na mezinárodní či zahraniční subjekty, jejichž vztah není dán řádně aprobovanou mezinárodní úmluvou. Nelze se tedy například smířit pouze s odkazy Ministerstva zdravotnictví na doporučení či stanoviska Světové zdravotnické

organice, amerického úřadu CDC či evropského centra ECDC. Ministerstvo zdravotnictví je povinno respektovat ustanovení čl. 1 Ústavy ČR, které ve svém odst. 1 staví jako základ českého ústavního pořádku následující: „Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana.“

V současné době neexistuje žádný závazek České republiky, který by pro ni vyplýval z mezinárodního práva, z něhož by vyplývala povinnost České republiky ustoupit od svrchovanosti vlastní moci z důvodu závaznosti jakéhokoliv aktu mezinárodních organizací v oblasti ochrany veřejného zdraví, Ministerstvo zdravotnictví alespoň existenci takového aktu nikdy netvrdilo ani neprokazovalo. Za této situace je to právě Nejvyšší správní soud, kdo musí s cílem zachovat právo na soudní ochranu splnění uvedených podmínek přezkoumat a nesmí na tuto svou povinnost rezignovat.

V současné době jsme svědky tak flagrantních porušení podmínek pro vydávání mimořádných opatření Ministerstvem zdravotnictví dle pandemického zákona, jakými jsou obcházení zákona tím, že namísto omezení činností ukládá jejich zákazy, nebo vydávání mimořádných opatření na dobu do odvolání toho kterého mimořádného opatření. Již jen v tomto případě je zcela zjevné porušení základních pravidel teorie práva, kdy vyžaduje-li pandemický zákon stanovení nezbytně nutné doby, vyžaduje stanovení doby, tedy podmínky času. To však mimořádná opatření nečiní, když jejich účinnost je omezena takzvanou rozvazovací podmínkou, nikoliv dobou.

Již jen tento příklad dokazuje, že současný reálný právní stav umožňuje Ministerstvu zdravotnictví zcela bezprecedentně rozšiřovat svou zákonem vymezenou působnost. Je přitom nezbytné, aby soud v rámci přezkumu konkrétních mimořádných opatření i tuto otázku přezkoumal s respektem k jednoznačně vyjádřené vůli zákonodárce. Nezákonnost současné činnosti Ministerstva zdravotnictví potvrzuje i výklad ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod ze strany Ústavního soudu, například v nálezu, podle něhož toto ustanovení nezakotvuje pouze výhradu zákona a není ani pouhým legislativně technickým ustanovením, nýbrž odráží základní a nepřekročitelné hodnotové východisko materiálního právního státu založeného na respektu k základním právním svobodám. Zatímco veřejnou moc lze uplatňovat pouze v případech předvídaných právem, základním stavem jednotlivce je stav svobody. Nejvyšší správní soud proto v rámci svého přezkumů musí v první řadě zcela kategoricky dodržovat princip *in dubio pro libertate*.

Státní veřejná moc je sice legitimována i ústavně zmocněna k tomu, aby do tohoto základního stavu zasáhla, tedy aby práva a povinnosti jednotlivců regulovala, povaha tohoto zásahu však musí respektovat text i smysl ustanovení čl. 2 odst. 3 Listiny. Stát tudíž může jednotlivci ústavně předvídaným způsobem adresovat určitý příkaz či zákaz, nesmí však základní logiku vztahu mezi veřejnou mocí a jednotlivcem obrátit. Soudní ochrana by měla směřovat i k přezkumu plnění dalších povinností uložených Ministerstvem zdravotnictví, právními předpisy, zejména správním řádem. Ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu je Ministerstvo zdravotnictví například povinno postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Zde zakotvená zásada materiální pravdy klade na činnost Ministerstva zdravotnictví vysoké nároky, když musí postupovat nejen v souladu se zásadou zakotvenou v tomto ustanovení, nýbrž i s dalšími zásadami činnosti správních orgánů, zejména zásadami vyjmenovanými v § 2 správního řádu. V praxi se pak zásada materiální pravdy uplatňuje také tím, že je to správní orgán, který je povinen sám v rámci své činnosti přinést dostatek přesvědčivých důkazů o skutečnosti, která jej vede k vydání konkrétního rozhodnutí či k uplatnění konkrétního postupu, v případě posuzované činnosti Ministerstva zdravotnictví pak k vydání toho kterého mimořádného opatření. Tato zásada je promítnuta do zákonného požadavku mimořádné opatření náležitě odůvodnit a následně

mimořádná opatření vydaná dle pandemického zákona nejméně jednou za dva týdny od jejich vydání přezkoumat. A rolí Nejvyššího správního soudu je pak důsledně kontrolovat, zda Ministerstvo zdravotnictví tyto své pravomoci plní – a to nejen formálně, ale i věcně, tedy z hlediska zásady materiální pravdy.

Ze zásady materiální pravdy dále pro Ministerstvo zdravotnictví vyplývá povinnost odstranit případné rozpory či pochybnosti o správnosti podkladů, na základě kterých konkrétní mimořádné opatření vydává. Ministerstvo zdravotnictví nemůže rezignovat na ověřování aktuálnosti a relevance podkladů. To platí zvláště v současné situaci, kdy s ohledem na dobu trvání výskytu onemocnění covid-19 jsou již dostupné informace a data získaná na základě vědeckého přístupu a dlouhodobě uznávaných medicínských postupů, a je tak již na místě postupovat přísně lege artis.

Je to navíc právě Ministerstvo zdravotnictví, kdo je vybaven obrovskými odbornými kapacitami, na které ve svých podáních sám odkazuje, jako je jeho příspěvková organizace Státní zdravotní ústav a podobně. Je to Ministerstvo zdravotnictví, kdo je pro tyto situace vybaven personálně, ekonomicky, ale i materiálně, a to nikoliv z vlastních zdrojů, ale z veřejných prostředků v rámci svého ústavního zmocnění k výkonu státní moci, daného mu ovšem lidmi.

Povinnost Ministerstva zdravotnictví postupovat ve stavu epidemie takzvaně lege artis lze opřít i o ustanovení § 4 správního řádu, které zakotvuje takzvané principy dobré správy, když zdůrazňuje, že veřejná správa je především službou veřejnosti, což znamená, že správní orgán musí volit takové prostředky, které jsou nejvhodnější pro uživatele veřejné správy, nikoliv pro správní orgán. To nakonec potvrzuje i rozhodovací praxe Ústavního soudu, který v nálezu ze dne 9. 2. 2021 zdůraznil povinnost důkladně se zabývat otázkou, zda přijatá opatření jsou dostatečně ospravedlnitelná a přiměřená, zda pro konkrétní omezení existují dostatečně silné důvody, a to i v tom ohledu, zda nebylo možno sledovaného cíle dosáhnout za použití méně invazivních prostředků zasahujících základní práva dotčených subjektů, když z opatření musí být zřejmé, zda použití méně invazivních omezujících prostředků bylo vůbec zvažováno. Ve stavu epidemie lze navíc povinnost Ministerstva zdravotnictví postupovat lege artis dovodit i z čl. 4 Úmluvy na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti v souvislosti s aplikacemi biologie a medicíny Úmluvy o lidských právech a biomedicíně, vyhlášené ve sbírce mezinárodních smluv pod číslem 96/2021.

Ve spojení s ustanovením § 4 odst. 5, které stanoví: "Náležitou odbornou úrovní se rozumí poskytování zdravotních služeb podle pravidel vědy a uznávaných medicínských postupů, při respektování individuality pacienta, s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti." Pokud Nejvyšší správní soud dosud vycházel z toho, že v otázce likvidace epidemie koronaviru jde zejména o odbornou otázku, kterou není schopen ani oprávněně posuzovat, opak je pravdou. Je zcela zásadní úlohou soudu postavit najisto, zda Ministerstvo zdravotnictví při vydávání mimořádných opatření a při další své odborné činnosti, která je mu uložena zákonem, postupuje zákonně, včetně postupu lege artis, a to i za cenu toho, že uloží Ministerstvu zdravotnictví povinnost prokázat zákonnost například prostřednictvím znaleckého posudku.

Pro zachování principu zákonnosti i ústavnosti je nezbytné, aby soud příslušný k přezkumu mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví vydávaných ke zvládnutí epidemie posuzoval, že při výkonu svých pravomocí vyplývajících z pandemického zákona postupuje Ministerstvo zdravotnictví takzvaně lege artis, že v České republice trvá stav epidemie a že při splnění obou shora uvedených podmínek v maximální možné míře šetří práva jednotlivce.

V současné době jsme svědky, kdy Ministerstvo zdravotnictví se opírá o zásadní právní skutečnost, a to o dokument zveřejněný na webových stránkách Světové zdravotnické organizace. Pod tímto odkazem je uveden pouze přepis projevu generálního ředitele Světové zdravotnické organizace, který k výskytu onemocnění uvádí, že počet případů onemocnění covid-19 mimo území Číny vzrostl třináctkrát a počet postižených států se zdvojnásobil. Současně vzápětí uvádí, že je evidováno 118 000 případů ve 114 zemích a 4 291 osob zemřelo.

Dále v dokumentu je pak uvedeno, že 90 % případů je evidováno ve čtyřech zemích, z toho jednou ze zemí je Čína a druhou Korea. V 81 zemích není evidován žádný případ výskytu a v 57 zemích je hlášeno méně než 10 případů. Z uvedených údajů pak lze snadno dopočítat, že evidovaných případů je 106 200 v oněch čtyřech zemích, z nichž jednou je Čína s 1,5 miliardou obyvatel, přičemž na zbytek světa zbývá počet 11 800 případů, tedy 11 800 případů na 6 miliard obyvatel. A i za těchto podmínek Světová zdravotnická organizace oznámila stav pandemie.

Jediným důvodem, který Světová zdravotnická organizace považovala za zásadní pro vyhlášení pandemie při těchto počtech výskytu, jak vyplývá z přepisu projevu, bylo tvrzení, že se jedná o zcela nový virus, se kterým se dosud lidstvo neseťkalo, což bylo sdělení pravdivé pouze zčásti, když koronaviry jsou v populaci běžné a vyskytující se viry. Tímto samozřejmě nelze popřít potřebu jisté obezřetnosti v samotných počátcích výskytu nového koronaviru, situaci je ale nezbytné zkoumat v průběhu epidemie, tedy vždy s přihlédnutím k časovému a místním souvislostem.

Pro zachování základních principů demokratického právního státu je přitom nezbytné, aby tak zásadní moment, tedy vyhlášení stavu epidemie, byl ukotven časově i z hlediska důvodů a aby byl stav epidemie průběžně podrobován kontrole při důsledném dodržování povinnosti státu šetřit individuální práva občanů i zásady in dubio pro libertate.

Ministerstvo zdravotnictví se opíralo k 5. 5. 2021 o tvrzení, že například v květnu v souvislosti s covid-19 zemřelo 29 521 osob. Tento údaj je však nesporně záměrně zavádějící, neboť není opřen o žádné ověřitelné zdroje. Z žádného dostupného zdroje nelze zjistit, u kolika osob bylo onemocnění covid-19 skutečně příčinou úmrtí. Je obecně známo, že do úmrtních listů se zapisoval údaj o pozitivním výsledku testu na přítomnost viru SARS-CoV-2 u každého, u koho byl zjištěn pozitivní výsledek PCR testu, bez ohledu na příčinu úmrtí. Sám bývalý ministr zdravotnictví Jan Blatný 24. 1. 2021 v České televizi prohlásil, že na covid-19 dle názoru Ministerstva zdravotnictví zemřela z uváděného počtu jen asi třetina lidí. Nutno též zdůraznit, že se jedná o počet zemřelých lidí za poměrně dlouhou dobu, za 15 měsíců k tomuto datu.

Při každoročních chřipkových vlnách, při kterých se nepřijímají plošná opatření s tak dramatickým dopadem do Listinou garantovaných práv a svobod a které trvají řádově šest týdnů, zemře v souvislosti s chřipkou pravidelně dva až tři tisíce osob. Pokud by se tedy stav epidemie chřipky prodloužil na dobu jednoho roku, dalo by se předpokládat, že dosáhneme dvaceti až třiceti tisíc zemřelých. Počet obětí uváděný Ministerstvem zdravotnictví v kontextu doby, po kterou je tento čas hromaděn, tj. patnáct měsíců, nevybočuje z běžných počtů úmrtí evidovaných v souvislosti s dnes již běžnými respiračními onemocněními.

Navíc v případě osob v minulosti evidovaných jako oběti například chřipkových epidemií jde o osoby, které měly onemocnění chřipkou diagnostikováno na základě klinických příznaků a test PCR byl použit pouze pro ověření přítomnosti patogenu. Rozhodujícím tak byl skutečný zdravotní stav, nikoliv pouhé ověření možného kontaktu se samotným virem. Pokud by se v případě chřipkových epidemií postupovalo stejně jako u onemocnění covid-19, tedy pokud by byl primárním kritériem pozitivní výsledek

testu, nikoliv klinické symptomy, byl by i počet zemřelých na chřipku nebo s chřipkou mnohonásobně vyšší. V tomto případě by byli totiž zahrnutí do statistik všichni zemřelí v důsledku jiné choroby či zranění s pozitivním screeningovým PCR testem na chřipku.

Pokud má Ministerstvo zdravotnictví v úmyslu počtem zemřelých osob kvalifikovat výskyt onemocnění covid-19 jako mimořádně rozsáhlý a značně nebezpečný, musí tuto skutečnost soudu prokázat, například předložením důkazu o tom, kolik osob reálně zemřelo v přímém důsledku onemocnění covid-19 a kolik z nich reálně zemřelo z důvodu jiných příčin, pouze u nich byl indikován pozitivní PCR test, zejména také v souladu s řádnou správou zhodnotit, kolik z těchto obětí zemřelo v důsledku mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví. Současně však Ministerstvo zdravotnictví nesmí rezignovat ani na posouzení, jaké negativní důsledky přijímaná opatření mají či mohou mít – neboť nelze připustit, a to zejména s delším časovým odstupem od vypuknutí epidemie, aby mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví způsobila stejné či větší škody než epidemie samotná.

Ministerstvo zdravotnictví soustavně zneužívá údaj o kumulativním počtu zjištěných pozitivních testů k tvrzení existence epidemie na území České republiky. Tvrdí, že epidemie je zde proto, že např. k 5. 5. 2021 bylo laboratorně onemocnění covid-19 prokázáno 1 641 120 osobám. Toto tvrzení je zcela ale zavádějící. Počet osob uváděný Ministerstvem zdravotnictví neprokazuje počet zjištěných osob s onemocněním covid-19, ale pouze počet zjištěných pozitivních výsledků testů PCR, případně takzvaných antigenních testů. Problematika takzvaných falešně pozitivních výsledků, jakož i problematika bezvýznamnosti výsledků testů PCR, laboratorně ověřených na základě více než třiceti cyklů, je již obecně známá a lze ji doložit řadou českých i zahraničních odborných studií.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Paní poslankyně, já se omlouvám, že vás přerušuji, ale jsme v návrhu k pořadu schůze, vy jste předložila návrh bodu a to odůvodnění již trvá několik desítek minut. Já bych si dovolila upozornit, že jsme vlastně v bodě bez rozpravy, že je třeba hovořit k projednávané věci a že velké detaily, velká míra detailu, je vhodná do výboru.

Poslankyně Karla Maříková: A kde se to, paní místopředsedkyně, v jednacím řádu píše? Můžete mi sdělit ten paragraf? Můžete ho citovat, prosím?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Jde samozřejmě o § 54 odst. 5. A teď jenom upozorním...

Poslankyně Karla Maříková: Můžete mi, prosím vás, celý ten paragraf ocitovat? Mimochodem, tady není nikdo z ministrů.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím, nepřerušujte mě. Hlásil mně, šel pouze si odskočit pan ministr, teď tady byl. Jenom chci upozornit, že ten pořad je bez rozpravy, a mám prosbu, abyste se vrátila skutečně k věci...

Poslankyně Karla Maříková: A já jsem se – paní předsedkyně, omlouvám se, musím vám skočit do řeči – vrátila k věci. Můj bod se jmenoval Diskuse k právnímu úskalí pandemického zákona a zásady řešení epidemiologické situace v podmínkách moderního demokratického právního státu na základě zkušeností s epidemií viru SARS-CoV-2 a já jsem vás žádala, zda můžete citovat, prosím, ten paragraf v jednacím řáde, který mi zakazuje,

abych tady odůvodňovala svůj bod, který chci zařadit na program schůze. Takže prosím, jestli nic takového v jednacím řádě není, tak mě prosím nepřerušujte a nechte mě pokračovat v odůvodnění mého bodu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Upozorňuji, že jsme v bodě Pořad schůze a že je velmi důležité držet se věci, tak to stojí v jednacím řádu. Prosím, pokračujte, děkuji.

Poslankyně Karla Maříková: Ano. A můžete mi citovat přesně v jakém paragrafu a můžete citovat to znění, které mi zakazuje, abych tady odůvodňovala bod, který navrhuji?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím, pokračujte.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji vám paní místopředsedkyně. Tak kde jsme skončili, než jste mě přerušila.

Ministerstvo zdravotnictví soustavně zneužívá údaj o kumulativním počtu zjištěných pozitivních testů s tvrzením existence epidemie na území České republiky. Tvrdí, že epidemie je zde proto, že například třeba k 5. 5. 2021 bylo laboratorně onemocnění covid-19 prokázáno 1 641 120 osobám. Toto tvrzení je zcela ale zavádějící. Počet osob uváděný Ministerstvem zdravotnictví neprokazuje počet zjištěných osob s onemocněním covid-19, ale pouze počet zjištěných pozitivních výsledků testů PCR. Důvody, pro které nelze zaměňovat počet pozitivně testovaných s počtem reálně nakažených, natož pak nemocných na covid-19, jsou dnes rovněž již obecně známy.

Zcela zásadním nedostatkem postupu Ministerstva zdravotnictví při vydávání mimořádných opatření je absolutní rezignace na princip takzvané medicíny založené na důkazech. Ministerstvo zdravotnictví odůvodňuje svá opatření články a studiemi bez jakéhokoliv hodnocení jejich vědecké relevance. Při vydávání mimořádných opatření, jakož i plnění dalších povinností, uložených mu v této souvislosti zákonem č. 258/2000 Sb. i pandemickým zákonem, jedná zcela v rozporu s principem lege artis, a to, jak je zdůvodněno výše, znamená, že postupuje zcela nezákonně, a nezákonná jsou tak i jím vydávaná mimořádná opatření.

Veškeré důkazy o tom, že Ministerstvo zdravotnictví se dosud opírá o svá mimořádná opatření spadající do nejnižší kategorie v systematické evidence-based medicine, v nejlepším případě jde o názory odborníků či vědeckých institucí, nebo o studie individuálních případů. V současné době existují vysoce vědecky hodnocené studie, které Ministerstvo zdravotnictví zcela ignoruje nebo bezdůvodně zpochybňuje, které však z hlediska principu lege artis je nutné respektovat a které zpochybňují dosavadní tvrzení Ministerstva zdravotnictví, jakož i opatření jím přijímaná. K podrobnějšímu výkladu principu evidence-based medicine, který je základem jakéhokoliv moderního vědeckého postupu v oblasti zdravotnictví, lege artis vyplývá z odborného stanoviska.

Jak vyplývá ze shora uvedeného, je to právě jen Ministerstvo zdravotnictví, kdo musí v případě, že jsou mimořádná opatření vydaná na základě pandemického zákona nebo zákona č. 258/2000 Sb. napadena návrhem na jejich zrušení, prokázat, že pro vydání těchto opatření jsou splněny všechny podmínky předvídané pandemickým zákonem, tedy zejména že tato opatření směřují k likvidaci epidemie nebo k likvidaci nebezpečí jejího opětovného vzniku. Ministerstvo zdravotnictví na tuto svou povinnost dosud zcela rezignovalo a ani věcně příslušný soud její splnění dosud nepožadoval. Ministerstvo zdravotnictví se ve své argumentaci opírá pouze o počet takzvaných prokázaných případů. Jde však o prokázané

případy osob, které vykazovaly pozitivní výsledek PCR testu nebo antigenního testu. Lze považovat za notorietu, že ani v jednom z uvedených případů nejde, respektive v žádném případě nemusí jít, o osoby trpící onemocněním covid-19, dokonce ani o osoby nakažené koronavirem nebo ohrožující jiné osoby nakažením.

V otázce existence epidemie je pak nezbytné opět postupovat dle principu lege artis. Česká republika i svět mají bohaté zkušenosti s řadou epidemií. Ty byly vždycky stanoveny na základě počtu nemocných. Ministerstvo zdravotnictví dosud nebylo a není schopno prokázat počet nemocných onemocněním covid-19. Namísto toho operuje shora uvedeným (počtem) prokázaných případů. Je tedy zcela nezbytné, aby soud nařídil Ministerstvu zdravotnictví prokázat existenci epidemie na území České republiky ke dni vydání předmětného opatření, a to s ohledem na princip lege artis s použitím pravidel (evidence-)based medicine, jak jsou popsána výše v části 2 tohoto stanoviska, o kterém jsem se zmiňovala, a to s přihlédnutím k počtu skutečně nemocných.

V souvislosti s tímto je navíc zcela nezbytné, aby Ministerstvo zdravotnictví zohledňovalo to, že závažnost jakékoliv epidemie se mění v závislosti na vývoji přirozené imunity populace a na podílu rizikových osob v ní. Ministerstvo zdravotnictví v současné situaci argumentuje zkušenostmi z jara z roku 2020 a nereaguje a ani nezná současný stav kolektivní imunity ve společnosti, kterou chce svými nařízeními chránit. Navíc nezohledňuje reálný počet osob představujících riziko, reálný počet osob, které je ještě třeba chránit, a počet osob, které svými nařízeními omezuje. To je z hlediska historických zkušeností i moderních vědeckých přístupů zcela nepřijatelné.

S tímto pak následně souvisí i nezbytnost, aby Ministerstvo zdravotnictví prokázalo v každém konkrétním případě vydaného mimořádného opatření, že jeho účelem je likvidace epidemie nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku. Ministerstvo zdravotnictví dosud nedefinovalo, co si představuje pod pojmem likvidace epidemie, zda je účelem snížit počet infekčních osob na nějakou společensky přijatelnou a kontrolovatelnou úroveň, nebo zda je cílem nulový počet nakažených osob, nebo dokonce nulový počet osob pozitivně testovaných.

Pokud se Ministerstvo zdravotnictví snaží zlikvidovat epidemii, přesněji tedy zlikvidovat virus, za cenu omezení individuálních práv a svobod, nepostupuje v žádném případě racionálně, natož pak lege artis. Úplná eliminace viru je naprostou fikcí, neboť ještě řadu let bude virus kolovat po planetě a díky cestování se může objevit i v oblastech, kde se nyní nevyskytuje, nebo jen málo. Je to stejné jako u chřipky či jiných respiračních nemocí. Jedinou možností je postupné získávání kolektivní imunity, navození rovnováhy mezi nosiči a virem a cílená ochrana rizikových skupin. Ministerstvo zdravotnictví doposud soudu neprokázalo existenci stavu epidemie na území České republiky ani nebezpečí jejího opětovného vzniku, ani to, že jeho mimořádná opatření směřují k její likvidaci. A to ani prostřednictvím zcela účelové a důkazy nepodložené argumentace o preventivním charakteru jím vydávaných opatření s odkazem na riziko takzvaných nových mutací.

Ministerstvo zdravotnictví opírá svá tvrzení o to, že vychází z odborných doporučení a stanovisek Státního zdravotního ústavu, který je i znaleckým ústavem pro daný obor. Do dnešního dne Ministerstvo zdravotnictví neprokázalo existenci žádné takzvané mutace koronaviru SARS-CoV-2, která by odůvodňovala udržování současných mimořádných opatření, a to ačkoliv nesporně nelze vyloučit situaci, že v budoucnu vznikne nebezpečnější mutace.

Jak bylo předestřeno výše, stav epidemie nelze posuzovat na základě výskytu pouhé přítomnosti viru v lidském organismu, ale výhradně na základě jeho schopnosti ohrozit zdraví a život větší skupiny lidí. Díky vlastní imunitě, vytvořené proděláním nemoci, kterou virus způsobuje, očkováním proti takovému viru nebo i jeho dané nevnímání k určité skupině

virů, samotná přítomnost viru není zdravím ohrožujícím faktorem, o který je možné opřít závěr o existenci stavu epidemie.

Jak vyplývá z příspěvku Státního zdravotního ústavu, každý nově vstupující patogen je velkou neznámou. V konečném důsledku cílem aktivity viru není vyhubit hostitele, ustanoví se příměří a virus se zařadí mezi běžné respirační viry. Tedy ani Státní zdravotní ústav coby instituce přímo podřízená Ministerstvu zdravotnictví, o jejíž odbornost Ministerstvo zdravotnictví opírá své argumentace, nepředpokládá možnost likvidace koronaviru, ale počítá s tím, že si naše populace vytvoří proti tomuto viru imunitu. Již několik měsíců odborníci v oblasti imunologie žádají Ministerstvo zdravotnictví, aby vyhotovilo takzvanou séroprevalenční studii. Pomocí ní je možné ověřit, jaká část populace má protilátky a již se s infekcí setkala. Ministerstvo zdravotnictví provedlo jednu studii na jaře roku 2020, v září 2020 laboratorní skupina uvažovala o druhé séroprevalenční studii, ale k její realizaci už nedošlo. Pokud bychom věděli, kolik lidí již infekci prodělalo, mohli bychom usuzovat výši epidemiologického rizika v právním slova smyslu. Séroprevalenční studie by tak poskytla data, která by potvrdila, zda se Česká republika již nenachází v onom klidovém režimu, který předpokládá i Státní zdravotní ústav ve svém přípisu.

Bez vyhodnocení takzvané komunitní imunity vůči tomuto viru nelze jakékoliv mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví přijmout jako opatření směřující k likvidaci epidemie či nebezpečí jejího opětovného šíření. Pokud Ministerstvo zdravotnictví od března 2020 rezignovalo na zkoumání procenta lidí vybavených již takzvanou přirozenou imunitou, pak jednalo v rozporu se zásadou *lege artis* i řádné správy a takovému postupu nemůže být poskytnuta soudní ochrana, *nota bene* v situaci, kdy z odborných studií vyplývá, že úroveň této komunitní imunity vylučuje existenci epidemie. Pokud by soud aproboval závěr, že stav epidemie na území České republiky lze odůvodnit prostým zjištěním přítomnosti viru v lidském organismu, připustil by závěr zcela v rozporu se stavem vědeckého poznání a umožnil by Ministerstvu zdravotnictví fakticky navždy omezovat individuální práva a svobody lidí bez jakékoliv kontroly, což by představovalo nepřijatelné riziko zneužití státní moci.

Ministerstvo zdravotnictví za více než rok, a to i přes podporu ze strany svých odborných institucí, upustilo od zcela základních pravidel imunologie, a právě proto je schopno nadále opakovat, že stav epidemie existuje. Při přezkumu zákonnosti mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví je nezbytné vycházet ze základních pravidel imunologie. Každý člověk má specifickou skladbu mikroorganismů, které osidlují jeho slizniční povrchy. Správné složení tohoto mikrobiomu je nezbytné pro zajištění některých procesů, ale zároveň tyto nepatogenní bakterie a viry tělo brání před patogenními. Stejně jako ve střevech, tak i v dýchacích cestách je přítomno mnoho různých bakterií a virů. K této kolonizaci dochází už při porodu a přirozené osídlení je klíčové pro správné nastavení imunity každého z nás.

Osídlení přirozenou mikroflórou probíhá dynamicky po celý život. Je určováno individuální genetickou dispozicí jedince. Podstatné jsou také podněty, kterým je v průběhu života člověk vystaven, a to jak v potravě, tak z ovzduší. Individuální vzory v jednotlivých tělních oddílech jsou za normálních podmínek relativně stabilní. Mění se například v případě striktních diet a je otázkou, zda a jak se změnilo po zavedení dlouhodobého nošení roušek nebo jak se změnil mikrobiom na kůži po systematickém dlouhodobém používání dezinfekce. Objevují se první klinické studie dávající do souvislosti například vyšší výskyt infekcí očí nebo výrazně horší projevy akné v důsledku nošení roušek a respirátorů. Podobných studií bude přibývat a nelze je považovat za nutné zlo v porovnání s ochranou společnosti.

Musíme si také uvědomit, že jeden a tentýž vir může být pro některé lidi patogenem vedoucím k onemocnění a pro jiné jen pouhým virem kolonizujícím slizniční povrchy. Náš vztah k viru SARS-CoV-2 není a nebude neměnný. Lze však důvodně předpokládat, že to, co

se v březnu 2020 jevílo jako potenciální hrozba, se postupně mění v běžné virové onemocnění. Proti tomu pak stojí kromě jiného i riziko spočívající v tom, že Ministerstvo zdravotnictví striktními opatřeními dlouhodobě narušuje přirozené procesy ovlivňující rovnováhu mezi mikroorganismy a imunitou. Redukce kontaktu s vnějším světem může mít neblahý vliv zejména na imunitu s celoživotními následky.

Ministerstvo zdravotnictví ve svých podáních opakovaně zdůrazňuje význam jemu přidružených organizací, zejména pak příspěvkové organizace Státní zdravotní ústav. Odkazuje i na to, že Státní zdravotní ústav je oprávněn podávat znalecké posudky jako takzvaný znalecký ústav. Aby tuto argumentaci bylo možné přijmout, je nezbytné, aby jakékoliv akty Ministerstva zdravotnictví odůvodnil odborným názorem Státního zdravotního ústavu.

Je zcela zásadní povinností Ministerstva zdravotnictví v rámci jakéhokoliv přezkumu svých aktů přesvědčit Nejvyšší správní soud o tom, že plní roli, která mu vyplývá z právních předpisů, a pokud svou argumentaci opírá o odborné kapacity, které má k dispozici, je zcela nezbytné, aby závěry těchto institucí zpřístupnil k přezkumu.

Pokud Nejvyšší správní soud rezignuje na povinnost přezkumu zákonnosti činnosti Ministerstva zdravotnictví včetně zákonnosti jeho postupu při vydávání mimořádných opatření, jakož i těchto opatření samotných, pak popře zcela zásadní právo na soudní ochranu proti nezákonným opatřením obecné povahy.

Z hlediska rozboru mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví se zákonem, zejména pak z hlediska nepřiměřenosti zásahů do práv a svobod, je významná i otázka nákladů souvisejících s realizací těchto opatření a důsledků na stav státního rozpočtu včetně stavu veřejného zdravotního pojištění. Ministerstvo zdravotnictví jako správní orgán je povinno v souladu se zásadou hospodárnosti postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady. Zbytečné náklady nemají vznikat na straně správního orgánu provádějícího určitý postup ani na straně dotčených osob. Z uvedených lze dovodit, že správní orgán je oprávněn provádět jen takové úkony, které jsou nezbytné ke splnění jeho úkolu a dosažení cíle.

Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zásadu hospodárnosti výkonu veřejné moci rozvíjí a ukládá Ministerstvu zdravotnictví povinnost dbát, aby plnil určené úkoly nejehospodárnějším způsobem. Prostředky, kterými disponuje, může používat na krytí nezbytných potřeb a na opatření zakládající se na právních předpisech. Je povinnost sledovat a vyhodnocovat hospodárnost a efektivnost a účelnost vynakládaných výdajů ve své kapitole. V kontextu těchto zákonných principů hospodaření s prostředky státu je nutné vnímat i požadavek § 3 odst. 1 pandemického zákona, aby mimořádná opatření byla nařízena pouze v nezbytně nutném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu. Ministerstvo zdravotnictví je povinno i při vydávání mimořádných opatření, kterými dle vlastního tvrzení sleduje likvidaci epidemie, použít korektiv hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti. Výkon pravomoci Ministerstva zdravotnictví, který vybočuje z mantinelů vymezených principy řádné správy, základních zásad výkonu veřejné moci jako služby veřejnosti a povinnostmi při nakládání s prostředky státního rozpočtu, respektive hospodaření s veřejnými prostředky, je excesem a zneužitím takové pravomoci. Nerespektování pravidel hospodaření s rozpočtovými prostředky vede k porušení principu legality tak, jak je zakotven v čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Ministerstvo zdravotnictví je povinno při výkonu své pravomoci k zajištění likvidace epidemie nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku dbát i ostatních zákonných povinností směřujících k ochraně veřejného zdraví a zajištění fungování systému veřejného pojištění, jeho stability a udržitelnosti. Z toho vyplývá jeho povinnost při vydávání mimořádných opatření dle pandemického zákona a prokazatelně vyhodnocovat nákladnost těchto opatření tak, aby jeho závěr o vydávání konkrétního opatření měl rozumný

základ, to jest zohledňovat celkový kontext a dopad nejen z pohledu předpokládaných epidemiologických účinků, ale byl také ekonomicky únosný.

Tuto celkovou přiměřenost, která je zárukou legitimacy postupu Ministerstva zdravotnictví a prevencí zásahu do ústavně zaručených práv, musí za každých okolností soudu prokazovat Ministerstvo zdravotnictví, neboť z titulu svého postavení disponuje přístupem do úředních evidencí, které obsahují potřebná data a informace. Postupovalo-li Ministerstvo zdravotnictví při vydávání mimořádných opatření v souladu se zásadou hospodárnosti a procesní ekonomie tak, jak je uvedena v § 6 odst. 2 správního řádu, potom musí být schopno přiměřenost svých opatření při soudním přezkumu prokázat a Nejvyšší správní soud je povinen splnění těchto podmínek věcně přezkoumat.

Evidence-based medicine zahrnuje tři základní principy. Za prvé, optimální klinické rozhodování vyžaduje vědomosti o nejlepších dostupných důkazech, které v ideálním případě vycházejí ze systematických souhrnů těchto důkazů. Za druhé poskytuje návod, jak rozhodnout, zda jsou důkazy více či méně důvěryhodné. A za třetí, samotné důkazy nikdy nestačí k přijetí klinického rozhodnutí. Subjekty s rozhodovací pravomocí musí vždy porovnávat výhody a rizika, zátěž a náklady spojené s alternativními postupy a při tom přihlížet k jednotlivým situacím a hodnotám a preferencím svých pacientů.

Tento koncept je založen na výzkumu, studii a analýzy dat a návodu, jak data hodnotit a používat. Zkušenost lékaře při rozhodování, jakou metodu použít, porovnáním všech pro a proti. Individuální situace a hodnoty a preference pacienta. Podle doktora Sacketta dobří lékaři používají klinické zkušenosti a nejlepších externích důkazů. Ani jedno samo o sobě nestačí. Bez klinické zkušenosti lékař riskuje tyranii důkazů. Evidence-based medicine není žádná kuchařka, naopak, vyžaduje přesně opačný přístup. Bez nejlepších externích důkazů, klinické zkušenosti lékaře a plného respektování individuálního přání pacienta vyústí v otročský přístup k jednotlivým pacientům à la kuchařka. V evidence-based medicine panuje určitá hierarchie důkazů. Na prvním místě jsou systematické přehledy a metaanalýzy. V lékových intervencích se tím myslí zásadně metaanalýzy randomizované kontrolované studie. V klinickém zkoumání léčiv by dnes již neměla šanci uspět studie nerandomizovaná a bez kontrolní skupiny, pokud by na ní mělo záviset schválení zkoumaného léčiva. Na druhém místě co do významu, jsou pak samotné randomizované kontrolované studie. Nelze ovšem tvrdit, že stejnou důkazní sílu pro epidemii covid-19 mají studie s jinými respiračními onemocněními. To by bylo asi podobné, jako tvrdit, že když určité antibiotikum zabere na streptokoka, tak automaticky zabere i na stafylokoka – oba jsou to přece podobné bakterie. V lékových intervencích by neměla šanci uspět jako důkaz takové studie, stejně jako důkaz o efektivitě antibiotika jen na základě experimentu v laboratoři in vitro, nebo dokonce jen na základě matematického modelování. V nelékových intervencích se toto děje běžně a zatím z neznámých důvodů úspěšně.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážená paní poslankyně, opět si dovoluji upozornit na § 59 odst. 4 jednacího řádu – poslanec má mluvit k projednávané věci a tou věcí je pořad schůze. V posledních, řekla bych, desítkách minut nezaznívaly věci vztahující se k pořadu schůze. Prosím, vedu vás k pořádku. Děkuji.

Poslankyně Karla Maříková: A paní místopředsedkyně, můžete mi říct, jak se jmenuje ten bod, který navrhuji k projednání, když mi tady tvrdíte, že to, co tady říkám, se nevztahuje k bodu, co navrhuji? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já mám poznamenáno znění vašeho bodu. Prosím, upozorňuji na to, že tato míra detailu patří do výborů. Prosím, pokračujte, děkuji.

Poslankyně Karla Maříková: Pokračovat určitě budu, protože jednací řád mi umožňuje, abych tady samozřejmě obhájila zařazení toho mého bodu na pořad schůze, a nijak se nezmiňuje o tom, že bych měla být v diskusi omezená. Děkuji.

Většina studií je primárně o léčivech a medicínských technologiích. Medicínský výzkum získal v podstatě exkluzivní fokus na oblast komerčních produktů a zcela ztratil ze zřetele širší kontexty zdraví. (Evidence-)based medicine metodologie je stavěna v zásadě pouze tak, aby byla dosažitelná pouze pro skutečně vlivné společnosti, skupiny a instituce. Proč většina doporučených léčebných postupů je založena na lécích a technologiích od nejvlivnějších obchodních korporací? Pro léčiva existuje velké množství klinických studií, pro nelékové intervence nikoli. Chybí velké klinické studie, které by se věnovaly tak banálním otázkám, jako jestli mají takové faktory, jako jsou pohyb, strava, životní styl, spokojenost, pozitivní efekt na léčbu toho kterého onemocnění. Do značné míry je to dáno tím, že nefarmakologické postupy stojí mimo zájmy nadnárodních koncernů, tedy takové studie nemá kdo financovat.

Problematiku nelékových intervencí rozebírá autor Margaret McCartney v Medical Journalu. Bylo registrováno téměř 1 300 kontrolovaných studií pro lékové intervence pro covid-19. Dosud však bylo zaregistrováno pouze 10 kontrolovaných studií nelékových intervencí, přičemž jen tři z nich byly doposud reportovány. To nedává smysl. Lékové intervence jsou obecně zaměřeny na relativně malou skupinu lidí, kteří byli nakaženi a jsou nemocní. Neléková intervence, jako je fyzický odstup, zakrytí obličeje nebo vzorec pro znovuotevření škol, jsou zaměřeny na celé skupiny populace, a přesto je lze těžko testovat. Ale tyto intervence ovlivňují více lidí. V počátku týdnech pandemie chápu potřebu činit naléhavé rozhodnutí na základě nějakého úsudku. Postupem času však máme dostatek příležitostí zvážit, které další používané zásahy jsou účinné, které nikoli a které mají nezamýšlené důsledky, které převažují nad potenciálními přínosy.

Otázkou, kterou je nutné řešit, je například efekt nošení roušek a respirátorů. Je jejich nošení vhodné? Za jaké situace? Pro které osoby? Jaké typy roušek stačí a které už jsou příliš izolující od okolí? V lednu minulého roku se změnilo nařízení kvůli příchodu britské mutace z roušek na respirátory, ale nikdo se neobtěžoval vysvětlit, proč už se nikdo neobtěžuje toto nařízení ukončit, i když britská mutace dávno není novou, naopak už tvořila většinu záchytů a máme tady vlnu omikron. Proč máme nosit roušky venku? Proč se za vlhkého počasí, kdy jsou neúčinné? Proč, když jsme očkovaní, zatím neexistuje vzhledem k absenci většiny randomizovaných kontrolovaných studií v epidemii covid-19 žádný systematický přehled či metaanalýza? Máme k dispozici zatím jedinou větší randomizovanou kontrolovanou studii.

Pokusy s léky bereme vážně, protože si uvědomujeme možnost iatrogenních úmrtí. Žádáme dohled komisí pro monitorování dat a uznáváme, že zde pouhé dobré úmysly nestačí. Proč tomu tak není u nelékových strategií? Je to, jako by nelékové intervence nebyly schopné uškodit nebo jako by byly považovány za příliš těžké na zkoumání nebo za zjevně prospěšné na to, abychom se obtěžovali jejich zkoumáním. Potřebujeme studie, protože nemůžeme předpokládat, že nelékové intervence nemohou škodit.

Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích argumentuje tím, že v případě onemocnění covid-19 není pochyb, že jde o celosvětovou pandemii, čímž odůvodňuje přiměřenost zásahu do osobních svobod a práv občanů. Otázkou je, na základě čeho usuzuje na nezpochybnitelnost označení současné situace s celosvětovou epidemií. Připomeňme si definici základních epidemiologických pojmů, které jsou v této souvislosti běžně používány

medicínskými odborníky, právníky, novináři i širokou veřejností. Podle Světové zdravotnické organizace je epidemie definována jako neobvykle vysoký výskyt infekčních onemocnění osob na omezeném území během definovaného časového úseku. Označuje se tak situace, kdy je výskyt určitého onemocnění výrazně vyšší než obvykle očekávaný výskyt tohoto onemocnění v závislosti na místě a čase. Pandemie je definovaná jako epidemie vyskytující se celosvětově nebo na rozsáhlém území překračujícím hranice státu a obvykle zasahujícím velký počet osob.

Z uvedeného vyplývá, že pojmy epidemie a pandemie nejsou definovány nijak exaktně, nejsou specifikovány počty případů onemocnění nebo úmrtí jimi způsobenými, nejde ani o jejich konkrétní vymezení časově či prostorově. V popisu epidemie je sice zmíněno, že se má jednat o definovaný časový úsek, není však již nijak upřesněno, kým a na základě čeho má být tento časový úsek stanoven, ani kdy a na základě čeho má být stav epidemie pandemie ukončen. Počet případů popisujících vznik epidemie závisí na konkrétním infekčním původci, typu a velikosti exponované populace, předchozí expozici obyvatel a na čase a místě výskytu. Existuje tedy řada proměnných, na základě kterých je prohlášeno, že vznik epidemie – pandemie je, jelikož kritéria nejsou exaktně definována. Toto rozhodnutí je do značné míry subjektivní. Epidemie či pandemie zpravidla v konkrétní situaci vyhlásují regionální národní či mezinárodní instituce související s ochranou veřejného zdraví.

U jiných infekčních onemocnění jsou definice přesněji stanovené. Pro chřipku je jedním z kritérií pro vyhlášení epidemie počet nemocných na 100 000 obyvatel. Konkrétně v České republice byl tento počet stanoven na 1 600 až 1 800 nemocných na 100 000 obyvatel, přičemž v dřívějším období byla tato hranice až od 2 000 případů onemocnění na 100 000 obyvatel. Tyto hranice se mohou měnit, pokud je k tomu závažný důvod. O snížení hranice pro vyhlášení epidemie chřipky bylo rozhodnuto například tehdy, když se snížila návštěvnost lékařů, a tím i počet evidovaných nemocných s chřipkou v období, kdy se zrušilo proplácení nemocenské v prvních třech dnech nemoci. Tedy toto kritérium je nastaveno epidemiology tak, aby reflektovalo situaci u onemocnění covid-19. Zatím žádná číselná hodnota počtu nemocných v populaci pro definici epidemie nebyla stanovena ani po více než dvou letech.

I přes jisté rozdíly a specifikace mají nemoc covid-19 a chřipka řadu podobných charakteristik. V obou případech se jedná o infekci dýchacích cest přenášenou kapénkovou infekcí s obdobnou nakažlivostí danou reprodukčním číslem R. Obě nemoci mohou mít různé závažné průběhy od bezpříznakových až po fatální. Nejzávažněji jsou postiženy nejstarší věkové skupiny a osoby se závažnými komorbiditami. Podle posledních výzkumů se ukazuje, že i celková smrtnost obou nemocí je obdobná: 0,1 a 0,15 %, přestože původní odhady hovořily o výrazně vyšší mortalitě onemocnění covid-19. Vyšší smrtnost ve srovnání s chřipkou ovšem může být i u nemoci covid-19 v oblastech s výraznějším zastoupením starších a polymorbidních osob. Pro stanovení prahu epidemie by proto mohly být použity stejné nebo podobné počty nemocných jako u chřipky. Česká republika byla jednou z nejvíce zasažených zemí, pokud jde o počet případů SARS-CoV-2. V době kulminace na podzim a na začátku roku 2021 bylo u nás kolem 1 % takzvaných aktivních případů, tedy 1 000 na 100 000 obyvatel, tedy méně, než je epidemiologický práh chřipky. Maximální počet aktivních případů se pohyboval okolo 1,7 % v březnu 2021. Přitom se ovšem jednalo nejen o nemocné osoby, jako je tomu u evidovaných případů chřipky, ale o všechny osoby s pozitivním výsledkem PCR bez ohledu na přítomnost příznaků. Navíc pozitivní osoby byly aktivně vyhledávány a trasovány, což se u chřipky běžně neprovádí. Data týkající se prevalence (prevalence?) chřipky a SARS-CoV-2 tedy nejsou vzájemně porovnatelná, jelikož jsou získávána odlišným postupem. Z toho lze dovodit, že pokud by se k onemocnění covid-19 přistupovalo pomocí stejných epidemiologických postupů, které byly do roku 2020 využívány

ve vztahu k chřipce, byl by počet evidovaných případů i úmrtí v souvislosti se SARS-CoV-2 výrazně nižší, než jsou vykázané počty. Přesto lze soudit například z výsledků vyšetřování protilátek, že většina populace již má vůči SARS-CoV-2 imunitu, ať už po prodělané nemoci, nebo díky očkování.

Připomeňme si i jiné závažné infekce, například rotavirové infekce postihnou každoročně 130 až 140 milionů lidí, převážně malých dětí, z nichž 700 000 zemře. Podle těchto údajů je smrtnost rotavirových nákaz 0,5 %, a to zejména u malých dětí v oblastech s nedostatečnou zdravotní péčí. Chřipka a covid-19 naproti tomu postihují závažným průběhem především osoby vysokého věku a polymorbidní a jejich smrtnost je až 0,15 %.

Dalším příkladem podceňovaného infekčního onemocnění jsou třeba spalničky. I přes vysokou proočkovanost se celosvětově vyskytuje okolo 35 milionů případů ročně. V roce 2000 zemřelo 651 000 pacientů se spalničkami, v roce 2015 134 000 nemocných. Smrtnost je 0,38 až 1,86 %. Přitom za epidemii v případě spalniček je podle regionální verifikační komise Světové zdravotnické organizace pro eliminaci spalniček a zarděnek považován výskyt již dvou a více laboratorně potvrzených případů spalniček, které jsou v časově epidemiologické či virologické souvislosti. Situace v Evropě se v posledních letech dramaticky zhoršuje. V České republice začal počet případů výrazně stoupat od roku 2017, kdy bylo zaznamenáno 146 případů. Zatím poslední epidemie spalniček proběhla v roce 2019, kdy onemocnělo 590 osob. Nejvíce nemocných bylo v Praze a Moravskoslezském kraji. V drtivé většině případů onemocněli lidé s vyvanutou postvaccinační imunitou. Senioři jsou stále ještě chráněni protilátkami, které získali přirozenou imunitou po proděláním onemocnění, ale i lidé narození po roce 1969, kteří byli v dětství očkovaní, nejsou už chráněni dostatečně a je nutné je přeočkovat. Proděláním spalniček tedy vede k trvalejší a kvalitnější imunitě než vakcinace. Přestože jde o mnohem nakažlivější onemocnění, než je covid-19 a chřipka, daří se standardními protiepidemiologickými opatřeními a přeočkováním rizikových osob epidemii zvládat bez výrazného omezení chodu společnosti. Indikace k přeočkování je stanovena na základě výsledku vyšetření protilátek z krve, přičemž za imunitní osobu se považuje ta, u níž byla při laboratorním vyšetření jakoukoliv metodou prokázána pozitivita IgG protilátek proti viru spalniček, a to bez ohledu na výši dosažených hodnot.

Lze očekávat, že podobná vzplanutí lokálních opatření budou i v případě nemoci covid-19. Takovéto situace je třeba vždy řešit lokálně v místě zvýšeného výskytu, cíleně na osoby rizikové a vnímané nikoliv plošně, a to s využitím osvědčených postupů využívaných u jiných infekčních chorob. Jestliže mají být opatření a různé restrikce, povinnosti a zákazy nařizovány z důvodu existence epidemie nebo pandemie onemocnění covid-19, je třeba také definovat jasná kritéria pro vyhlášení, ale i pro ukončení epidemie, jak vyplývá z předchozího textu.

Tato kritéria v kontextu různých infekčních onemocnění mohou být značně rozdílná. V opačném případě se může stát, že bude stav epidemie formálně udržován, jelikož k úplné eliminaci viru SARS-CoV-2 zřejmě nikdy nedojde. Ministerstvo zdravotnictví opakovaně vychází z předpokladu, že je epidemiologická situace v České republice například v květnu 2020 stejná jako na konci loňského roku a že je třeba zabránit opakovanému nárůstu počtu infikovaných osob hospitalizovaných a úmrtí, ke kterému by pravděpodobně došlo v případě rychlého uvolnění protiepidemických opatření. Ministerstvo zdravotnictví zcela opomíjí skutečnost, že se od října 2020 do současné doby v České republice výrazně zvýšil počet osob, které onemocnění prodělaly a jsou vůči infekci imunní, navíc nemá data, na základě kterých by umělo dokladovat, kolik lidí infekci prodělalo.

Já musím poděkovat za odborné poklady paní doktorce Vališové a doktoru Nielsenovi a určitě vám, paní předsedkyně, dodám celý název toho svého bodu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Určitě oceníme, děkuji. Dobré ráno, kolegyně, kolegové, další přihlášený je pan Patrik Nacher, který je tady s několika přihláškami přihlášen, ale nevidím jej v sále, tak zatím ještě využiji čas k tomu, abych načetla novou omluvu. Z důvodů pracovních se omlouvá paní poslankyně Adámková, a to dne 16. 2. mezi 6.15 a 9.05.

Protože pan poslanec Nacher přítomen není, tak zatím dvě jeho přihlášky dávám stranou a další přihlášený je pan poslanec Robert Králíček. Pokud ani pan poslanec Králíček není přítomen, tak pan poslanec Richard Brabec a následuje pan poslanec Radek Koten. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, který jste to s námi tak dlouho vydržel, kolegyně, kolegové, zdravím vás za ranního kuropění. Při té minulé noční schůzi jsem se dostal ke slovu v půl čtvrté ráno a teď jsem si posunul vlastní rekord už na pátou k rannímu kuropění, a není všem dnům konec. Ano, přesně tak.

Já bych se chtěl věnovat bodu, který už jsem avizoval na naší tiskové konferenci hnutí ANO, a to je, že bych rád doplnil do programu této schůze bod, kde bych se chtěl věnovat problematice nebo chtěl bych, aby vláda informovala o problematice smlouvy, uzavření smlouvy mezi Českou republikou a Polskem ohledně dolu Turów. Já si myslím, že ani nemusím příliš dlouho vysvětlovat, z jakého důvodu to chci, nebo chceme jako klub ANO, protože myslím, že je kolem toho velká mediální aktivita. Myslím, že to vnímáte, nespokojenost veřejnosti jak s průběhem toho uzavírání, tak i s některými podmínkami. Říká se, že ďábel se skrývá v detailu, a v tomto případě je to pravda dvojnásob, protože některé podmínky té uzavřené smlouvy jsou – a o tom jsem přesvědčen – nevýhodné pro Českou republiku. Upřímně řečeno, já už jsem to několikrát říkal, že jsme v září minulého roku jako bývalá vláda měli možnost tuto smlouvu uzavřít, ale odmítli jsme ji, protože jsme byli přesvědčeni, a stále jsme přesvědčeni, že pro Českou republiku oproti Polsku je skutečně nevýhodná.

Jenom krátce připomenou a chci zdůraznit – zase oproti určitým debatám, které se tady vedly na mnoha úrovních, a argumentům některých ekologických organizací – že Česká republika nebo česká vláda nikdy nechtěla, aby Polsko zavřelo důl Turów, to chci zdůraznit. Neměli jsme ambici mluvit Polsku do jeho energetického mixu, stejně jako samozřejmě bychom neradi slyšeli od Rakouska, aby mluvilo do našeho energetického mixu nebo jakékoliv jiné země. Myslím, že takovéto precedenty je právě potřeba nevytvářet, a taky chci říct, že ten soudní spor byl opravdu – a myslím, že jsme tady o tom několikrát ještě za mého působení na Ministerstvu životního prostředí informovali – a já znova říkám, že to byl skutečně krajní prostředek, a já jsem neměl žádnou radost, když jsem navrhoval, aby Česká republika přistoupila k té žalobě proti Polsku u Evropského soudního dvora, z jednoduchého důvodu – Česká republika a Polsko jsou dobří sousedé a sousedé by své spory měli řešit v ideálním případě dohodou po nějaké diplomatické, popřípadě po odborné úrovni a neměly by se dostat ty problémy tak daleko, aby je bylo potřeba vynucovat soudní cestou.

Bohužel, Polsko nás válcovalo mnoho let, v tomhle zpochybňovalo nároky České republiky a výsledek byl nakonec podání žaloby. Nicméně právě v souvislosti s podáním žaloby a s rozhodnutím Evropského soudního dvora o takzvaném předběžném opatření, které – musím říct – překvapilo nejenom Polsko, ale překvapilo i nás, když ho Evropský soudní dvůr vydal, se pro Českou republiku vytvořila unikátní příležitost, která tady nikdy v podstatě v minulosti nebyla, významného tlaku na Polsko, a protože Polsko se dostalo do situace, kdy bylo povinno, jakkoliv to zpochybňovalo, platit v přepočtu zhruba 12 milionů korun denně sankci za to, že dál pokračuje v těžbě, oproti předběžnému opatření, a mělo samozřejmě

zájem ten spor co nejrychleji urovnat. V této situaci jsme s Polskem jednali a samozřejmě vás můžu ujistit – a myslím, že ti z vás, kteří měli možnost jednat s Poláky o čemkoliv, tak Poláci jsou velmi tvrdí vyjednávači a neústupní a myslím, že byli docela překvapeni, že Česká republika nastoupila s podobnou tvrdostí do těch jednání, asi na to nebyli úplně zvyklí z minulosti – a my jsme se po několikaměsíčním vyjednávání dostali do stavu, kdy jsme se dohodli na řadě podmínek té smlouvy.

A chci říct, že určitě se nějak nesnažím se dostat do pozice, kdy jsem s tou smlouvou neměl nic společného. Já jsem byl jedním z členů vyjednávacího týmu a my jsme se potom dostali do stavu, kdy – a to si možná pamatujete z těch debat a pro to je celá řada důkazů – jsme se s Polskem, s polskou stranou zásadně, ale zásadně lišili ve věci, která se zdá možná detailní, možná se zdá příliš právní, ale je velmi důležitá, a to je především to, jak dlouho bude ta smlouva trvat, za jak dlouho ji bude možno vypovědět.

Jenom připomenu, že důl Turów by měl těžit do roku 2044, pokud se samozřejmě nestane něco, co tu dobu zkrátí, ale také se teoreticky může stát něco, že by tu dobu prodloužilo, a proto jsme chtěli, aby po celou tu dobu nebylo možno tuto smlouvu vypovědět, protože celou tu dobu teoreticky i prakticky můžou pokračovat dopady na Českou republiku. Poláci to dlouho nezpochybovali, vůbec se o tom nebavili, a najednou, několik hodin před ukončením jednání, nebo před tím, než jsme si mysleli, že máme finále, přišli s tím, že nic takového nechtějí, a přišli s dvouletou výpovědní lhůtou, což samozřejmě bylo směšné, a potom se začalo poměrně tvrdě vyjednávat o tom, jak ta výpovědní lhůta bude dlouhá. Padlo tam z jejich strany i pět let, my jsme to jasně odmítli, protože ten důl se bude přibližovat české hranici ještě možná dalších sedm let a celou tu dobu, minimálně těch sedm let, může mít ještě vyšší nebo větší negativní dopady na české území. Odmítli jsme stejně tak – ale oni ho nikdy nenabídli – sedm let, stejně tak jako deset let – pro nás prostě bylo minimálně patnáct let jako taková ta spodní hranice a my jsme (byli) asi trochu ochotní o tom jednat, ale prostě oficiální bylo patnáct let.

Potom se ta jednání zadržela už v souvislosti s tím, že přišly volby, samozřejmě povolební vyjednávání, jednání o nové vládě, a mně přišlo samozřejmě fér, aby tak zásadní věc, mezivládní dohody, která by měla vztahy obou zemí nastavit na dalších x let, samozřejmě už se do toho mohla dostat, do těch jednání, i nová vláda, zástupci nové vlády, a ta jednání jsme jim předali v určitém stavu. Já jsem je ještě informoval, ještě než se oficiálně třeba paní ministryně stala ministryní nebo byla jmenována, a plus další zástupce koalice, pětikoalice jsem informoval o tom, jaký je stav, a tohle byla jedna z důležitých věcí.

A teď tedy skočím o kus dál. Potom probíhala nějaká jednání, samozřejmě nové vlády pana premiéra Fialy, paní ministryně Hubáčkové s jejím protějškem, s paní ministryní Annou Moskwovou, polskou ministryní životního prostředí. A potom bylo oznámeno po takovém poměrně utajování a nakonec rychlém uzavření, že tedy Česká republika nebo že obě strany uzavřely tu smlouvu, byla podepsána, a já jsem opravdu ve velmi nepříjemném překvapení zjistil, že Česká republika vyměkla, ustoupila a ten klíčový parametr, za který považuji právě tu možnost výpovědi smlouvy, byl nakonec podepsán na pět let.

Já to skutečně považuji za velkou chybu, která se nám může vymstít, a já se obávám, že vymstí, protože po těch pěti letech se snadno můžeme dostat do pozice paradoxně horší právě proto, že už nebudeme moci žalovat podle stejného právního titulu, jako jsme byli teď úspěšní, to znamená, když jsme žalovali porušení směrnice EIA, a úspěšně, a koneckonců i generální advokát v rámci Evropského soudního dvora nám dal za pravdu, měli jsme na své straně Evropskou komisi, a já jsem přesvědčen, že jsme nevyužili těch možností, které jsme měli, nevyužili jsme karty, které jsme v té chvíli měli v ruce a které pravděpodobně nikdy už v tomto počtu a síle mít nebudeme.

Takže já bych chtěl slyšet od zástupců, už od pana premiéra, od paní ministryně, popřípadě dalších, ale asi především od pana premiéra, protože on byl u těch klíčových jednání, a předpokládám, že to bylo nakonec na dohodě obou premiérů, protože ty poslední věci byly na dohodě premiérů, proč se rozhodl tyto karty zahodit a proč se rozhodl relativně velmi rychle – nebo ne relativně, ale velmi rychle – tu smlouvu uzavřít. Jsem přesvědčen, že kdyby zůstala ta tvrdost vůči polské straně, tak se daly vyjednat lepší nebo výrazně lepší podmínky. A znovu říkám, ta šance byla historická.

Je to pro mě opravdu i osobně velké zklamání, protože jsme nad tím odvedli, nad tou smlouvou, skutečně hodně práce. Myslím si, že v řadě jiných aspektů se jí podařilo vybrousit, myslím, že dobře, po technické stránce tam jsou věci, které byly ještě před rokem nepředstavitelné, že bychom v té smlouvě mohli prosadit, ale zkazilo se to právě tím, že ta smlouva opravdu může být po pěti letech vypovězena, a dál se ještě v té době, kdy ta smlouva, kdy Česká republika nebude mít ochranu Evropského soudního dvora, tak se snadno potom dál bude ještě rozšiřovat ten důl směrem k českému území a v podstatě všechno ztratíme.

Takže já tohle opravdu považuji za selhání, považuji to za příliš vstřícný postoj. Poláci se netajili tím, že čekají na novou vládu v naději, že bude vstřícnější k jejich záměrům, a bohužel se to stalo. Já bych opravdu velmi rád slyšel vysvětlení, proč se tak stalo, proč jsme ustoupili, proč jsme vyměkli jako nová česká vláda, proč jsme si nechali vzít tuhle páku, kterou jsme tam měli. A já si myslím, že to bude velmi zajímavé pro všechny, nejenom pro obyvatele, těch desítek tisíc obyvatel pohraničí na Liberecku, kteří jsou přímo zasaženi negativními dopady dolu Turów, ale že to bude zajímavé i pro všechny vůbec v rámci pozice České republiky, protože jsme tady měli historickou šanci se opravdu tvrdě ozvat, ozvali jsme se za české zájmy, a prostě to nebylo dotaženo do konce a já jsem přesvědčen – ne, jestli myslím, já jsem přesvědčen – o tom, že to je chyba, že to je velká chyba a že to je velká škoda.

Takže jenom opakuji, navrhuji tedy zařazení nového bodu, kterých bych nazval Selhání české vlády při uzavírání česko-polské smlouvy o dopadech těžby na dole Turów. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Taktéž děkuji. Další přihlášený Radek Koten se třemi přihláškami, které šly za sebou, tudíž můžete to spojit v jednom vystoupení, a další přihlášený je pak následně David Pražák. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, přeji vám všem, kteří jste vydrželi tento maraton, velmi hezké střední ráno. Já tady mám několik bodů, které bych velmi rád navrhl do dnešní schůze Poslanecké sněmovny. Jak jste si jistě všimli, měli jsme tu jeden takový případ, kdy majitel drážního domku na Plzeňsku měl někdy ve tři hodiny ráno poměrně nečekanou návštěvu. Přišel se na něj podívat zhruba týden propuštěný brutální vrah a nikdo asi není schopen teď říci, co vlastně ten vrah zamýšlel u toho majitele drážního domku, ale naštěstí tento člověk byl držitelem zbrojního průkazu, dokonce to i veřejně deklaroval na své nemovitosti, kde měl nalepen štítek, že se jedná o držitele střelné zbraně, a dalo se říct, že tento brutální vrah, který zavraždil důchodce asi jednadvaceti bodnými ranami, se přišel právě tady k tomu majiteli střelné zbraně podívat na návštěvu ve tři ráno, a protože se majitel tohoto domku bál, že by mohl ublížit jemu nebo jeho blízkému, tak v podstatě v tom momentu překvapení ráno se odpovídajícím způsobem bránil. A tento odsouzený brutální vrah, který ráno přišel na nezvanou návštěvu, svým zraněním podlehl po své návštěvě.

Následovala jedna velmi, velmi nepříjemná věc, a to dokazování bezúhonného občana, že v jeho domě, v jeho životním prostoru, v jeho ložnici se skutečně mohl bránit takovému útočníkovi. Ta patová situace trvala poměrně dost dlouhou dobu, protože naše orgány činné v trestním řízení měly poměrně dost složitou situaci, protože musely vyhodnotit všechny okolnosti této události, a nakonec po půlroce nebo více jak půlroce dospěly k tomu, že tento člověk, tedy majitel drážního domku, konal dle trestního zákoníku.

Aby se tyto skutky neopakovaly, tak jsme se rozhodli, ale je to už poměrně dost let, kolik "můj dům, můj hrad" – náš zákon pod tímto pracovním názvem – leží ve Sněmovně. Myslím si, že nám tento případ dal za pravdu, a je to velmi důležitý zákon, protože nikdo z nás neví, co se nám může stát v našem životním prostoru, a myslím si, že by bylo velmi potřebné tento zákon nebo tuto novelu zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, pozměnit. Takže by se to mohlo v podstatě hodit každému z nás – nikoliv abychom někoho omezovali nebo stříleli nebo nějakým způsobem perzekvovali, ale abychom se mohli adekvátně bránit ve svém životním prostoru, tedy v domě, kde ten pachatel i v tomto případě, který jsem vám tady řekl, ten vzorový, musel překonat překážku, a to poměrně velkým násilím, tedy musel vylomit dveře a vloupat se do tohoto prostoru, který byl zabezpečený.

Je to tedy změna trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, a já vám tedy vysvětlím ještě poněkud podrobněji a v té takzvané právní hantýrce, proč bychom do toho měli jít, zhodnocení platného právního stavu včetně zhodnocení ve vztahu k zákazu diskriminace a vztahů k rovnosti mužů a žen. Platná právní úprava příliš limituje – a toho jsme si všimli i v tomto případě – případy nutné obrany, kterou je naopak nutné posílit s ohledem na stále rostoucí agresivitu pachatelů zločinů, která se týká zejména porušování domovní svobody, kdy se pachatel snaží násilně vniknout do obydlí či obdobných soukromých prostor, a to bez ohledu na skutečnost, je-li v nich někdo přítomen.

Současná práva úprava má stejné dopady na muže a ženy, a nedochází tedy k žádné diskriminaci, protože Evropská unie tady potřebuje genderovou vyváženost, tak ta právní úprava má stejné dopady na pachatele muže i ženy. Pokud bych to měl nějakým způsobem vysvětlit, v případě, že by se jednalo pachatelku a byla také zastřelena po vzoru tohoto případu, tak by to mělo v podstatě stejný význam jako v případě toho odsouzeného vraha, který se tam vloupal.

Dále odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen a vysvětlení jejich nezbytnosti jako celku. Hlavním principem posílení nutné obrany je poskytnout občanům vyšší míru jistoty a bezpečnosti, tedy aby se nemuseli obávat při použití adekvátního nástroje, sil a prostředků, když někdo cizí poruší jejich domovní svobodu, bude se snažit proniknout do jejich obydlí a vyvolá v nich oprávněný pocit, že pachatel může ohrozit jejich zdraví, a dokonce jejich život. Já si myslím, že to je přesně tento případ, který jsem vám tady řekl v předchozích minutách, protože to, co ukázalo vyšetřování, tedy že se jednalo o odsouzeného vraha, který byl propuštěn po výkonu trestu na svobodu, nám dává naprosto za pravdu. Tato nová úprava zakotvuje zásadu "můj dům, můj hrad", která je součástí některých zahraničních úprav. Jistě si pamatujete případ Milana Kňážka. Je to slovenský herec, kterému se v jeho životním prostoru promenádoval zloděj nebo nějaký jiný zločinec, to je naprosto jedno, ale pan Kňážko se také bránil legálně drženou zbraní a díky podobnému zákonu, který má v platnosti Slovenská republika, pan Kňážko dostal vlastně za pravdu, protože on se bránil naprosto v souladu se zákonem, jenomže na rozdíl od České republiky to netrvalo – ta právní nejistota, zda se bránil oprávněně či nikoliv, trvala významně kratší dobu.

Tímto zákonem přenášíme tu odpovědnost za to, co se stane, když se zločinec vlouπά někomu do domu a hodlá tam vraždit nebo loupit, to už je úplně jedno, tak my odpovědnost

za to, co se stane následně, vlastně tímto přenášíme na toho pachatele, a nikoliv na toho, co se brání, na toho slušného, bezúhonného člověka. My to přenášíme na toho pachatele. Víím, že tady byly nějaké právní názory už kdysi dávno, když tady tehdy ten zákon už byl předložen poprvé, a někteří poslanci, kteří byli členy výboru ústavně-právního, říkali, že nic takového tady není potřeba, že takovýto institut nepotřebujeme a že současná právní úprava poskytuje dostatek možností pro to, aby tito vrazi, pachatelé a tak dále byli odsouzeni. Ano, je možné, že tito poslanci takový názor mají, já jim to neberu, nicméně sami se neocitli v takové situaci, aby byli nuceni se bránit, a tím pádem nemohou zcela posoudit tu nejistotu, kdyby náhodou to nastalo, museli se bránit sami a potom byli popotahováni za to, že se zločincům ve svém domě bránili. Pro nás je to nepřijatelné, tedy právě proto navrhuje tuto změnu trestního zákoníku. Posiluje i postavení a sebevědomí občana, který je napaden ve svém domě a hodlá se bránit, aby se nemusel obávat následného trestního stíhání ze strany státních orgánů, když použil přiměřené nástroje proti pachateli, který bývá často ozbrojen. Tady tu větu bych tady ještě poněkud rozvedl, a to z toho důvodu, že pokud vás vzbudí někdo ve tři, ve čtyři hodiny ráno, vy jste rozespálí – a myslím si, že právě nyní je ta správná doba, abychom si to tady uvědomili, protože je poměrně brzká ranní hodina a někteří z nás tady mají podobné pocity – a naše rozhodovací schopnost v tomto případě není příliš veliká. V takovém případě útočník, který bude u vás v obydlí, na sebe bere právě riziko, že vyvolá-li odůvodněnou obavu z ohrožení majetku, zdraví či života oprávněné osoby, bude se napadený bránit, a to účinně, avšak bez případné sankce ze strany státu. To je cílem, aby ti zločinci si rozmysleli, jestli do toho vlastně má smysl vůbec jít, pokud mohou být tímto způsobem postiženi, tedy že ten, co se bude bránit, jim může způsobit újmu i na jejich životě.

Změna zákona má sloužit k uznání takové obrany jako obrany nutné za situace, kdy v nechráněném prostoru by se o nutnou obranu jednat nemuselo. A současně zpřesňuje právě požadavek zákona, že se musí jednat o přímo hrozící nebo trvající útok. Já si pamatuji, že v minulých volebních obdobích, kdy jsme předkládali tento zákon, se tady pořád říkalo, a dokonce to otiskla i některá média, že když vám přijdou děti trhat jahody na zahradu, tak že je budete střílet, a takovéto fantasmagorie. Ale já si myslím, že všichni vnímáme, co je chráněný prostor, a také vnímáme ostatní věci, což byl přesně ten případ, který jsem popisoval z Plzeňska, kdy tedy dokonce odsouzený vrah propuštěný na svobodu chtěl spáchat takovýto čin a byl zastřelen.

A právě tím, že to je ošetřeno v zákoně, protože podle stávající úpravy musí obránce například ve svém domě nejdříve čekat, až je útočníkem napaden, to znamená, bodne ho nožem nebo ho majzne něčím po hlavě, a v té současné úpravě tedy musí člověk čekat, než je přímo napaden, nechce-li riskovat svoje trestní stíhání. Myslím si, že je to tady všem, kteří tady jsme, poměrně dost jasné, protože pokud budu praštněj bejsbolkou nebo píchnutej nožem, tak už asi má možnost ochrany a obrany proti zločinci se stává nepoměrně horší a má šance na přežití je významně horší, což si myslím, že asi všichni vnímáme úplně stejně.

Za vhodný příklad lze použít právě i střelbu skrze vnitřní dveře na útočníka, který již do chráněného prostoru pronikl. To je přesně ten případ, že máte nějaké vchodové dveře, chodbičku, a až na té chodbičce po nějakých dvou, třech metrech máte další dveře, které jsou do dalšího prostoru, a právě tam už se nachází útočník, který překonal překážku a dostal se do chráněného prostoru, protože vy velice dobře víte, že jste zamykali, a jsou tam bezpečnostní dveře, bezpečnostní skla a podobně, a uslyšíte, že se tam tříští sklo a někdo je v tom prostoru.

Nová právní úprava současně pokrývá i situaci, kdy je útok veden proti jiné přítomné osobě a obránce tak zasahuje v její prospěch. Tedy pokud tam budete s manželkou, se svými dětmi a podobně a jste nucen je chránit stejně jako sebe, tak právě i na tento případ se to vztahuje.

Meze použití nutné obrany jsou nastaveny takzvanou oprávněnou obavou, která potlačuje možnost případného zneužití. Oprávněnou obavou obránce nemůže být například vedení obrany na velmi vysokou vzdálenost nebo proti prchajícímu útočníkovi, protože to nebezpečí již pominulo, tak přímo i v zákoně je to takto ošetřeno. Závěr o naplnění či nenaplnění podmínek nutné obrany při ochraně obydlí bude mít tedy soud.

Nicméně podstatné je, že při vyhodnocení adekvátní nutné obrany se bude vycházet z toho, jak se okolnosti napadení jeví obránci, a to bych tady zdůraznil, nikoli útočníkovi. My totiž tímto zákonem právě přenášíme odpovědnost na útočníka, protože v případě, že by tento zákon neplatil a platila současná právní úprava, tak ten, kdo se brání ve svém příbytku v noci zločinci, je pro náš stát pouze sprostým podezřelým, což je pro nás nepřijatelné.

Předložená úprava následuje současný vývoj judikatury, který směřuje ke stále vyššímu respektování a posílení chování oprávnění poškozeného v neočekávané životní situaci, a na tu je tedy nutné okamžitě reagovat. Navrhovaná právní úprava nemá bezprostřední ani následné dopady na rovnost mužů a žen, a nevede tak ani k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví a nestanoví pro něj odlišné podmínky. V rámci různých gender pravidel, která tady přináší i Evropská unie, aby ve všech funkcích byli rovným způsobem zastoupeni jak muži, tak ženy, si myslím, že i pro zločince je to tady velice dobře ošetřeno, a tomu zákonu je v podstatě jedno, jestli pachatelem bude muž recidivista, nebo žena recidivistka.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, jenom se omlouvám, vy jste toto slovo od slova opakoval podruhé. Už v tom zdůvodnění opakujete sám sebe, možná citujete sám sebe. Bylo by vhodné tedy, abyste se posunul dále. Děkuji.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za upozornění, já to příkládám asi té poněkud brzké ranní hodině, protože normálně vstávám až v šest, a mohlo se tedy stát, že jsem to pro jistotu zopakoval ještě jednou, aby tady přítomní poslanci si to mohli tak nějak dobře zapsat, aby tedy potom následně to do programu schválili.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky, to je velmi důležité, s mezinárodními smlouvami a zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii, to je tedy speciálně pro eurohujery, návrh zákona je tedy v souladu s ústavním pořádkem, se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána, a rovněž tedy i s právem Evropské unie. To bych tady vypíchl, aby náhodou někdo neříkal, že náhodou tady zavádíme nějaké nové pořádky a není to v souladu s evropským právem.

Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky a dále sociální dopady včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména tedy na osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopady na životní prostředí – to by zajímalo bývalého pana ministra určitě, co tady vystupoval přede mnou – a na bezpečnost nebo obranu státu – tato navrhovaná úprava nebude mít žádný dopad na státní či jiné veřejné rozpočty, to bych tady zdůraznil, takže pokud bychom ji přijali nebo zařadili na první čtení této schůze, tak by to skutečně nemělo na rozpočet roku 2022 žádný negativní dopad, a to ani na podnikatelské prostředí v České republice.

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné sociální dopady, stejně jako dopady na rodiny či specifické skupiny obyvatel, tedy osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním

postížením, národnostní menšiny ani dopady na životní prostředí či bezpečnost nebo obranu státu.

Dále zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů. Tato právní úprava posiluje ochranu soukromí jednotlivce, který bude oprávněn zvolit adekvátní prostředky pro ochranu svého zdraví a života, stejně jako osob, které budou přítomny v obydlí. Úprava tedy nemá dopady ve vztazích k ochraně osobních údajů a žádným způsobem nemění dosavadní praxi v oblasti ochrany osobních údajů, což je samozřejmě pro nás všechny velmi dobré.

Dále zhodnocení korupčních rizik. Tato navrhovaná právní úprava respektuje protikorupční legislativu a nepřináší nová korupční rizika.

Ještě bych tady tedy zmínil, a to je na dva řádky, zvláštní část tohoto zákona, ta je k čl. 1 § 29 odst. 3. Navrhuje se posílení principů nutné obrany v případě, kdy je ohroženo zdraví nebo život osoby či jiných osob přítomných v obydlí, do kterého se snaží neoprávněně vniknout cizí osoba.

My jsme tady měli nastavenou nějakou účinnost. Doufám, že i díky dnešnímu zařazení se to stihne, protože co se týká účinnosti, tak se navrhuje, aby se zákon jako celek podařilo projednat a nabyt účinnosti do 1. července 2022, tedy s ohledem na délku legislativního procesu a vzhledem ke stručnému rozsahu úpravy má každý dostatečný prostor se s ní seznámit. Touto cestou tedy tak činím a doufám, že tento bod se podaří zařadit na dnešní plénum Poslanecké sněmovny.

Dalším zákonem, který bych vám tady rád představil a který bych rád zařadil na plénum Poslanecké sněmovny, je změna zákona o právu autorském.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, omlouvám se, vy jste sice velice podrobně zdůvodnil všechny možné dopady toho návrhu, ale jak jsem vám chtěla pomoci, jak jsem se podívala do programu schůze, kterou máme teď svolanou, vy tam máte návrhy, které se týkají trestního zákoníku hned dva. Který sněmovní tisk to tedy je? To jste opomněl ve svém vystoupení a zdůvodnění úplně zmínit. Mohl byste to, prosím, učinit?

Poslanec Radek Koten: Já vám tady mohu akorát říct, že to byla novela trestního zákoníku, ta novela trestního zákoníku.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: A sněmovní tisk 12, anebo sněmovní tisk 13?

Poslanec Radek Koten: To teď jsem si tady...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: To mě mrzí, že to jste si zrovna nepřipravil. (Pobavení.)

Poslanec Radek Koten: To jsem si tady nějak nepoznamenal. Myslel jsem, že to je natolik známý sněmovní tisk, že tady...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Obojí je trestní zákoník.

Poslanec Radek Koten: Myslím si, že 12 a 13.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Takže 12 i 13? To jsou dva různé body, dva různé tisky.

Poslanec Radek Koten: Ano. Mám tam celkem tři přihlášky, tak teď jsem se plynule přesunul právě k tomu dalšímu, a to je tedy změna zákona o právu autorském, to bude další tisk... (Předsedající: Dobře.) ... a tím se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském a právech souvisejících s právem autorským a o změně některých dalších zákonů, autorský zákon, ve znění pozdějších předpisů.

Jedná se o to, že když si tady řekneme zhodnocení původního stavu, který tu dnes máme, tak je tady zhodnocení platného právního stavu a hlavní principy navrhované právní úpravy a nezbytnost navrhované úpravy. Návrh zákona ukládá, aby šíření rozhlasového a televizního vysílání bylo umožněno nejen ve zdravotnických zařízeních, ale také v prostorách, jež jsou v živnostenském zákoně definovány jako provozovny, ale nejsou určeny zároveň pro poskytování hudební nebo televizní produkce.

Účelem novely zákona je zpřístupnit hudební produkci v prostorách, které primárně slouží pro jiné účely, než je provozování hudební produkce, a jsou to například kadeřnictví nebo restaurační provozovny, pedikúry, manikúry, a jsou navštěvovány – nebo autoservisy – a jsou navštěvovány za účelem poskytnutí dané služby, nikoli zpřístupnění hudební produkce.

Já tady nyní řeknu několik takových modelových případů, jak to může v praxi vypadat. Já naprosto běžně chodím k holiči tak jednou za čtrnáct dní, jednou za měsíc, podle toho, jak mi to časově vyjde, a ten holič tam může mít nějaký rozhlasový přijímač, má ho tam puštěný jako kulisu, nicméně já tam k němu rozhodně nejdu proto, abych tam poslouchal nějakou hudební produkci, ale jdu se tam nechat ostříhat. To samé platí i v autoservisu, kam si jedu přezout pneumatiky, na podzim zimní, na jaře letní, a při tom tam hraje rádio. Ovšem ten autoservis není primárně nějaká provozovna s hudební produkcí, ale je to autoservis, který vám udělá servis na autě a případně vám vymění nebo vyváží pneumatiky. To jsou takové příklady, které asi každý z nás vnímá, že tam tedy ta hudební produkce není poskytována, nejsme na koncertě, nejdeme na Kabáty, nejdeme na Kryštofa, ale jdeme si tam za nějakou službou. Tím toto tedy vysvětluji.

Za další, zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy ČR. Jak vidíte, tak i v autorském právu se odvoláváme na ústavní pořádek, a návrh zákona je tedy v souladu s ústavou a pořádkem České republiky, a je tedy v souladu s právem Evropské unie. Návrh zákona je v souladu se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána.

Jenom bych se obrátil na paní předsedající, protože vidím, že kolegové se už probrali z noční směny a poněkud tady vyrušují. Tak pokud by mohla nějakým způsobem zjednat pořádek.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Mně to nepřipadalo, že to je nezvladatelné, ale kolegové se teď i uklidnili, tak myslím, že můžete v pohodě pokračovat. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, děkuji, děkuji mnoho. Bernská úmluva o ochraně literárních a uměleckých děl, kterou je Česká republika vázána ve svém čl. 11, jasně definuje,

že autoři dramatických, hudebnědramatických a hudebních děl mají výlučné právo udílet svá povolení k veřejnému provozování a provedení svých děl. Pojem veřejného provozování a veřejného šíření byl z citované úmluvy převzat do právních předpisů, a to Evropské unie. Předložený návrh proto citovaný postup zohledňuje, kdy stanoví, že zpřístupnění autorských děl nebude realizováno na veřejných prostranstvích, ale pouze v uzavřených provozovnách, které nejsou určeny pro šíření hudební a televizní produkce.

Předpokládaný hospodářský a finanční dosah navrhované právní úpravy na státní rozpočet a na rozpočty krajů a obcí: tento návrh zákona nemá vliv na státní rozpočet. Návrh zákona nemá vliv na rozpočty krajů a obcí.

Pak tady máme tu zvláštní část jako u předchozího zákona, a to je tedy, že zákon stanoví, že autorské poplatky se neplatí v provozovnách, které nejsou určeny pro poskytování hudební a televizní produkce.

Pak se tedy dostáváme k účinnosti a dostáváme se tedy úplně k podobnému, ne-li stejnému problému – abychom stihli projednat tento zákon a aby prošel celým legislativním procesem, je nutné, aby potom tedy nabyl účinnosti dnem 1. července 2022.

A nyní se tedy blížíme do velkého finále, protože tady máme ještě jeden bod programu, který bychom velmi rádi navrhli, a to je tedy bod, který řeší současnou situaci zvyšování se cen energií pro občany České republiky a firmy v České republice a jejich systémové řešení vládou ČR, a to bychom měli také prodiskutovat, protože ta dražota se začíná i v nových vyúčtováních, která přišla našim občanům, poměrně dramaticky navyšovat. Byl bych rád, kdybychom se o tomto bodu, kdybychom ho zařadili, a mohli bychom se tedy bavit o tom, jakým způsobem vláda vyřeší tuto situaci, ať už je to tedy nákup, současný nákup drahého plynu na evropské burze, anebo že bychom se vrátili k modelu, který jsme tu měli kdysi dávno a který se celkem osvědčil, protože do naší země jsou zavedeny různé produktovody, ať již je to tedy plynovod, ropovod a podobně, a že bychom se byli schopni sami – nebo vláda této České republiky by byla schopna sama... Paní předsedající, prosím.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Zaujal jste evidentně poslance a poslankyně, nicméně já je poprosím o to, aby se ztišili, v případě, že chtějí diskutovat, tak tak činili v předsálosti a umožnili zdůvodnění zařazení nového bodu. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Věřím tomu, že právě tady probíhaly diskuse nad tím, že ty energie jsou skutečně velmi drahé pro občany České republiky a že bychom to měli zařadit, takže děkuji. Dá se říci, že jak Polsko, což jsou země EU a V4, tak Maďarsko se s touto situací popasovaly v poměrně krátké době a poměrně úspěšně, protože například Maďarsko si dohodlo na základě bilaterální smlouvy dodávky například plynu přímo z Ruské federace, a bylo to tady kritizováno. Já jsem byl nyní, už tedy před dvěma dny, v pořadu Události, kde byl současný předseda sociální demokracie pan Šmarda, a ten tam tedy mimochodem řekl, že Maďaři jdou proti EU, protože si nasmlouvali vlastní ceny energie pro občany Maďarska, a vlastně jdou proti EU, že nekupují ten drahý plyn z burzy. To je pro mě tedy novinka, že sociální demokracie brání principy fungování EU, tedy výpalné pro burzu, kterou zaplatí občané jednotlivých členských států. Já si myslím, že právě tyto státy, které jsem zde jmenoval, tedy Maďarsko a Polsko, to vyřešily poměrně dost dobře, s tím, že každý to sice řeší určitým způsobem po svém, na druhou stranu ten výsledek je patrný, protože naši občané si jezdí nakupovat pohonné hmoty a potraviny díky snížené sazbě DPH a spotřební daně například do Polska, no a tato vláda udělala opravdu skvělé systémové opatření a poslala na hranice celníky, kteří by mohli mít pravomoc, aby lidem, kteří si dovezou do ČR více než 20 litrů benzínu nebo nafty, tak aby jim mohlo být zabaveno auto. Tak já si takhle pomoc

našim občanům skutečně nepředstavuji, a pokud si to představuje tato vláda, tak je asi něco špatně. I vzhledem k tomu, že poslanci tady přísahali, nebo slibovali hlavně, že budou bránit zájmy svých voličů, tak bych velmi rád viděl voliče, který by chtěl platit daleko více za energie, chtěl by si kupovat velmi, velmi drahé potraviny a chtěl by saturovat i plyn pro různé firmy, které samozřejmě zvýšení cen energií promítnou do svých výrobků.

Ještě bych se tady vrátil – a to samozřejmě ten bod, který chceme projednat, tak ten samozřejmě by měl reflektovat i nějaké vaše vládní prohlášení o zeleném údělu – a já bych se tady k tomu vrátil, protože my jsme tady měli Ostravsko-karvinské doly, které tady těžily uhlí, nicméně jsme v útlumu, a v rámci zeleného údělu, kdy lodě, které dovážejí různé produkty, ať už je to ze Spojených států zkapalněný plyn, nebo z Austrálie do Ostravy černé uhlí, tak v rámci zeleného údělu, který je zakotven ve vládním prohlášení, tak je to velmi zvláštní, protože ty lodě, které sem dovážejí tyto komodity energetické – místo aby to na jedné straně mohlo téci produktovody, kde ekologická stopa je téměř nulová, protože tam běží pouze nějaká čerpadla, která to čerpají z jednoho místa na druhé – tak tady se to vozí obrovskými přepravními zaoceánskými loděmi a ta jedna zaoceánská loď v rámci zeleného údělu, který tu tedy chceme zavést, má v podstatě ekologickou stopu, jako by všechna auta v Evropské unii jezdila celý rok – ta jedna loď, která to sem doveze, má v podstatě stejnou uhlíkovou stopu.

Já bych v podstatě už mohl parafrázovat, že pro úředníky, kteří to vymýšlejí v Bruselu, a ti lidé, kteří o tom rozhodují, že nejsme schopni uzavřít ty smlouvy, nejsme schopni to udělat podobně, jako to udělaly další země V4, tak bych řekl, že jestli Brusel tady chce prosazovat nějaký zelený úděl, tak tady pouze mohu spekulovat, jestli ta hloupost, kterou oni vymýšlejí, jestli hloupost je kvalifikačním předpokladem pro funkci úředníka v EU na nějaké výkonné funkci, tak v podstatě ta hloupost se stává dokonce i vymahatelnou normou v EU. Já bych se tady o tom velmi rád bavil, a my bychom, protože Češi – ať už se to říká, jak chce, jestli jsme Švejkové, nebo jestli tady máme ještě zdravý selský rozum – tak právě proto si myslím, že my bychom si tady měli projednat naprosto separátně a měli bychom tady vyjednat energie pro naše občany v intencích, aby se cena nezdrazovala o desítky nebo stovky procent – protože můj kamarád, který si byl pro nové zálohy, tak z 3 500 za plyn, které platil u dnes již bohužel zkrachovalé firmy Bohemia Energy, tak si představte, že dočasný dodavatel energií mu tu zálohu zvýšil na 17 500 měsíčně z 3 500. Přesně to tedy reflektuje ceny na burze, protože běžná cena plynu je zhruba 270 dolarů za 1 000 metrů krychlových plynu, a na burze se dokonce ten plyn obchoduje za 1 700 dolarů za 1 000 metrů krychlových plynu. A to si myslím, že je tak obrovský rozdíl, i procentuální, že bychom se tady tím měli zabývat a měli bychom lidem ukázat, že některé věci jsou tedy důležitější než jiné, a měli bychom tady tuto věc projednat. To samé tedy platí i pro energie.

Někteří z nás – nebo minimálně polovina poslanců tohoto Parlamentu tady zažila loňské projednávání zákona o nízkouhlíkové energetice. Dá se říci, že nějakým výsledkem a přijetím tohoto zákona bylo přijetí naší energetické soběstačnosti tím, že postavíme nebo dostavíme elektrárny, které zde máme, tedy Dukovany, kterým skončí velice brzy životnost, a dostavíme ještě dejme tomu Temelín, o další blok rozšíříme. Je to tedy jednak z toho důvodu, že jsme i z hlediska našeho členství v Evropské unii – i když na to já mám úplně specifický názor, protože jakákoli další organizace, která nám tady víc škodí, než pomáhá, tak bychom z ní měli vystoupit, nicméně ten zelený úděl tady prosazuje vládní koalice – a my bychom měli dodržet nějaké limity vypouštění CO₂, a právě tou cestou jsou jaderné elektrárny. To si tady musíme říct, a dokonce to uznala Evropská unie tím, že to zase znovu povolila včetně plynu, že alespoň dočasně to bude podle nich ekologické.

A my bychom se tady tedy měli bavit, jestli jsme schopni vůbec v nějakých časových intervalech nebo v nějakém časovém horizontu tady postavit nebo dostavět například elektrárnu Dukovany, protože jsou tady mezi námi i pamětníci, kteří si pamatují, jak dlouho

trvala výstavba Dukovan na zelené louce – a já nevím, jestli to některé z vás překvapí, ale v tehdejší době a s tehdejší technikou výstavba po spuštění Dukovan trvala, světe div se, sedm let. Sedm let! Bylo to postaveno dřív, tato jaderná elektrárna, nebo za kratší časový úsek, než byla zrekonstruovaná dálnice D1. O tom by tady mohl hovořit i, a musím tedy pochválit pana Havlíčka, protože za jeho působení na Ministerstvu dopravy se to výrazně zrychlilo, to bych tady rád vypíchl.

To si tady musíme říct, a dokonce to uznala tedy i Evropská unie tím, že to tedy zase znovu povolila, včetně tedy plynu, že alespoň dočasně to bude podle nich ekologické, a my bychom se tady tedy měli bavit, jestli jsme schopni vůbec v nějakých časových intervalech nebo nějakém časovém horizontu tady postavit nebo dostavět například elektrárnu Dukovany, protože jsou tady mezi námi i pamětníci, kteří si pamatují, jak dlouho trvala výstavba Dukovan na zelené louce. A já nevím, jestli to některé z vás překvapí, ale v tehdejší době a s tehdejší technikou ta výstavba po spuštění Dukovan trvala, světe div se, sedm let. Sedm let! Bylo to postaveno dřív, tato jaderná elektrárna, nebo za kratší časový úsek, než byla zrekonstruována dálnice D1. O tom by tady tedy mohl hovořit i, a musím tady pochválit pana Havlíčka, protože za jeho působení na Ministerstvu dopravy se to výrazně zrychlilo. To bych tady rád vypíchl.

Takže pokud bychom tedy měli začít stavět nebo dostavovat elektrárnu v Dukovanech, tak ty odhady jsou 10–15 let, ale to se povedlo o tři roky až o osm let dříve, vlastně ten časový horizont výstavby za toho režimu, který tedy podle asi většiny z nás to dělal špatně. Takže já si myslím, že bychom zde měli skutečně zabrat a na mou interpelaci z minulého týdne, z minulého čtvrtku mi tady pan premiér tehdy odpověděl, že řešením současné situace je postavit další elektrárnu. Tak já bych v tomto bodu skutečně velice rád rozebral tu situaci a velice rád bych byl, kdyby mi tedy pan premiér vysvětlil, zda tady máme málo elektrické energie či nikoliv. Ten problém samozřejmě spočívá v tom, že my 53 % energie v současné době vyvážíme, nicméně ukončením činnosti Dukovan, protože už jaksí mají za svým časovým zenitem a tu svou životnost, která byla plánována ještě za minulého režimu, už o mnoho překročila, takže tu budeme muset pravděpodobně vypnout za několik let, možná za 10, za 8, za 10, za 12. To ví určitě pan bývalý ministr Havlíček. Ale já bych byl rád, kdyby to viděla i tato vláda, že tedy ty zdroje nám nevydrží fungovat donekonečna a že tedy tu situaci musíme skutečně promptně řešit, a to i v tom, že právě naši občané musí mít možnost koupit si lacinou energii, protože my tady ustupujeme od uhelných elektráren, tepelných elektráren, tam tedy ta výroba jedné kilowatty energie vychází zhruba okolo 15–21 haléřů podle toho, která to je elektrárna, jak daleko tedy dováží palivo, to uhlí, a u těch jaderných elektráren, konkrétně například Dukovany, které tedy už jsou nějakým způsobem odepsány, tak ta výroba energie z jádra vychází na nějakých 37 haléřů z kilowatthodiny.

Bohužel po našem vstupu do Evropské unie se liberalizoval trh s energiemi povinně, tedy jedna firma, která vyráběla, prodávala, tak zároveň se musela rozdělit na tři divize. To znamená, když to řeknu na modelovém příkladu, a omluvte moji nepřesnost, kdy tedy jedna firma může být ČEZ výroba, ČEZ distribuce a ČEZ prodej, tedy koncovým zákazníkům, tak si vezměte tu bizarní situaci, a to bych tady velice rád projednal právě v tomto bodu, že tu energii vyrobíme, prodáme ji na burzu, pak si ji z té burzy zase koupíme, ale už několikanásobně dražší, a pak to prodáváme našim koncovým spotřebitelům a firmám. Pokud vám to připadá jako královina, tak skutečně nejste daleko od pravdy, protože – já bych samozřejmě chápal, pokud by náš výrobce prodal ten přebytek energie, ten přebytek, který vyrobíme, těch 53 %, tak kdybychom ho prodali na té burze, protože samozřejmě ČEZ by dostal velmi dobře zapláceno nebo ta firma, která vyrobí a prodá, tak by dostala velice dobře zapláceno a samozřejmě by potom mohla mít jednak peníze na svůj rozvoj, na stavbu dalších elektráren a podobně, nicméně českého spotřebitele a české firmy a český průmysl by to

nestálo horentní, až likvidační ceny energií. Já jsem to tady panu premiérovi v té interpelaci, protože ta interpelace je poměrně krátká, ta je dvě minuty, tak jsem mu to tady nabízel, ale bohužel mezi námi nedošlo k pochopení a já teď jsem trošku, jak bych to řekl, jsem zklamán, že tady není pan premiér, protože myslím si, že tady to by pro něj bylo inspirativní a že bychom skutečně došli třeba k nějakému konsenzu a mohli bychom se pohnout tak, aby ti lidé, kteří dostávají každý měsíc pravidelně účtenky, takže by měli alespoň nějakou naději, že se s tím něco skutečně bude dělat, protože tato situace netěší opravdu nikoho z nás, a já si dovoluji tvrdit, že věřím tomu, že tato vláda by s tím něco chtěla udělat, ale tak se o tom pojdme skutečně bavit a nenavrhneme tady nějaké body o národního ptáka, pandemický zákon a nějaké korespondenční volby. No, k tomu se třeba ještě vrátíme nebo se tady sejdeme zase takhle ráno. Já si myslím, že bychom si to tady měli také vysvětlit.

Ale já se ještě vrátím k té dopravě v rámci zeleného údělu těch jednotlivých energetických komodit, ať již to jsou, a pak tedy vás konečně přestanu trápit, protože věřím tomu, že někteří z vás se tady u toho nudí, ale já si myslím, že nuda to úplně není, protože zajištění rozumných cen energií pro naše občany nemůže být nuda. To je naše povinnost, abychom to vyřešili. Vlastně nevím, jestli jste to zachytili, ale do Ostravy se dováží loděmi a vlaky, ale v té poslední části, protože se zjistilo, že ta vlaková doprava není úplně spolehlivá, že se to sem tam někde zašprncne, srazí, tak se dováží černé uhlí pro jaksi výrobu oceli ve Vítkovicích, tak se dováží australské uhlí, a to od protinožců z druhé strany světa. Evropský kontinent je tedy černým uhlím zásoben mimo jiné i z Austrálie, a to za pomoci těžké lodní dopravy a ta nakonec obvykle skončí v Rotterdamu a odtud je tedy buď vlaky to uhlí rozváženo po jednotlivých odběratelích nejenom v České republice, ale dokonce i v Evropské unii. Ale právě, že místo abychom jaksi lokálně třeba v té Ostravě nějaké uhlí vytěžili, tak jsme řekli, že to je nerentabilní, a my v rámci Green Dealu sem dovážíme z druhé strany světa těmi zaoceánskými neekologickými parníky to uhlí a dovážíme ho tedy z toho Rotterdamu do Děčína po Labi.

A já se tedy ještě v tomto bodu potom zeptám, pokud se nám ho podaří zařadit, tak jak je ta uvedená doprava a dlouhá přepravní cesta v souladu s tím dnešním zeleným údělem a zeleným viděním světa, protože mně to úplně v rámci nějakého selského rozumu, který tady měli naši předci, a většinou to, co někde vyrobili nebo vypěstovali, tak se snažili prodat do nějaké vzdálenosti, aby to buď tedy ušli, nebo dojeli na kole nebo na koni nebo na tom povoze, tak já si myslím, že ta dnešní globální společnost, jaká tady je, tak my tady v podstatě vozíme všechno z druhé strany světa a nejsme schopni si tady v podstatě vyrobit nic.

Takže myslím si, že bychom se tady nad tím měli zamyslet, a právě i ta doprava energetických produktů může prodražovat energie pro naše koncové uživatele a firmy. Takže myslím si, že bychom se měli tady všichni zamyslet a že by pro to i vládní nebo poslanci vládní koalice měli zvednout ruku tak, aby se ten bod podařilo zařadit.

Děkuji, paní předsedkyně, že jste udržela klid v sále, a budu se těšit.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já vás ale potřebuji ještě přece jenom, aby byly hlasovatelné ty první dva návrhy, abyste sdělil to nejpodstatnější, co tady za čtyřicet minut vašeho vystoupení nezaznělo, na kdy chcete pevně zařadit ty body, jinak je to nehlasovatelné. Dopátrali jsme se toho, že se tedy jedná o sněmovní tisk 12, to je trestní zákoník. Na kdy to tedy prosím, pane poslanče, chcete?

Poslanec Radek Koten: Já bych to zařadil po těch bodech, které tady navrhovali předřečníci v tom pořadí, tak jak byly načteny.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobře. Bude se to sice hlasovat složitě poměrně, ale rozumím tomuto návrhu. A taktéž to asi platí i o sněmovním tisku 15, což byl ten zákon o právu autorském? (Ano.) Děkuji. (Poslanec Koten: Děkuji.)

Další přihlášený je pan poslanec David Pražák a dále se připraví pan poslanec Radovan Vích. Prosím, pane poslanče, máte slovo k odůvodnění návrhu pořadu.

Poslanec David Pražák: Dobré ráno, kolegyně, kolegové, pane ministře, paní předsedající. Já si dovoluji na začátku svého vystoupení konstatovat jako ostatní, že považuji tuto případnou schůzi za nelegitimní, a tímto zdravím našeho pana senátora Canova z Libereckého kraje tamhle nahoře a upřímně ho lituji. Věřím tomu, že pokud dojde k projednávání pandemického zákona... Pane senátore, slyšíte mě? Asi ne, nevádí. Když už je tady, tak bych si dovil takovou malou vsuvku, proč pana senátora obdivuji, protože se vyjádřil – což jste si určitě všimli někteří dnes večer po tom, co se tady stalo při hlasování o prodloužení jednacích doby a tak dále – tak pan senátor vystoupil na sociálních sítích a napsal: "Velmi silně se obávám, že budou moci být zpochybněny všechny body na programu této schůze, ne jen novela pandemického zákona, a to z těchto důvodů: Za prvé, bylo hlasováno o takzvaném procedurálním návrhu uprostřed projevu řečníka. Přestávka vyvolaná nepřítomností alespoň jednoho ministra nezaložila konec projevu a začátek nového po přestávce, ale jen probíhající projev pozastavila. Za druhé, procedurální návrh nebyl procedurální, neboť nebyl přednesen zástupcem předkladatelů na mikrofon, ale jen přednesen předsedajícím. Za třetí, prodloužení schůze může být předloženo jen do 19. hodiny." Takže to dneska napsal pan senátor. Pro vás nové kolegy, pan senátor za hnutí STAN. To není náš pan senátor, abyste si nemysleli, za ANO, ale za hnutí STAN. Tímto ho ještě jednou zdravím

Můj bod se bude týkat nejasností kolem dohody o dole Turów. Mrzí mě, že tady není paní ministryně životního prostředí, ale jak jistě víte, poslední roky jsme v Libereckém kraji sledovali, jak se polský hnědouhelný důl Turów přibližuje k hranici s Českou republikou a jak v některých částech regionu směrem od Hrádku nad Nisou nahoru dochází k úbytku podzemní vody. Polská strana nereagovala na námítky našeho Ministerstva životního prostředí a Libereckého kraje při procesu povolování a pokračování o rozšíření těžby, načež tedy musela přijít žaloba, kterou v únoru 2021 podala Česká republika, a následně v květnu Evropský soudní dvůr nařídil okamžitě zastavit těžbu.

Následkem toho si dovoluji tvrdit, že si Polsko uvědomilo, že vzhledem k možným finančním dopadům jak pro Polsko jako stát, tak pro soukromou společnost PGE je lepší přestat naše námítky ignorovat a sednout si k jednacímu stolu. Víceméně založily se vyjednávací týmy na Ministerstvu životního prostředí pod panem ministrem Brabcem a jeho kolegy náměstkou a pracovníky životního prostředí, to samé na Libereckém kraji a advokátní kancelář Frank Bold a další. Začali tvořit dohodu mezi Polskem a Českou republikou, která trvala od jara. Vše se projednávalo jak na Ministerstvu životního prostředí, na vládě, na výboru životního prostředí naší sněmovny, na vedení Libereckého kraje a na výboru životního prostředí a zemědělství Libereckého kraje. Hlavním cílem byla ochrana vody a životního prostředí formou zřízení monitoringu, do kterého byla zapojena Česká geologická služba, snížení prašnosti, hlučnosti a zamezení odtoku a vytvoření funkční bariéry, samozřejmě v neposlední řadě finanční kompenzace.

V Polsku se měnila vláda, několikrát ministři za životní prostředí, a bohužel, dohodnuté dohody během pár dnů vždycky vyšuměly a Polsko chodilo zase a zase s dalšími podmínkami. Hlavní teze naší – budu říkat naší za Českou republiku – smlouvy či dohody byla doba vypověditelnosti patnáct let, finanční kompenzace 50 milionů euro, funkční bariéra a přístupná data z monitoringu měření hladiny podzemních vod. Samozřejmě to mělo řešit i hluk, prach a ochranu životního prostředí. Ihned po podzimních volbách se polská strana

snázila odsouvat dohody a setkávat se nad tou finální dohodou, než nastoupí nová vláda. Naštěstí musím konstatovat bez ironie, že se rozumní lidé domluvili – jak dosluhující vláda, tak nově připravovaná nebo nastupující vláda – s tím, že pan ministr Brabec, v tu dobu můžu říct dosluhující, mohl pokračovat v předjednané smlouvě a že nové vedení nám jasně deklarovalo, i nám v Libereckém kraji, že nebude měnit obsah a směr dohody.

Ještě před výborem životní prostředí 19. ledna jsem nechal rozeslat zprávu České geologické služby se závěry, že voda mizí. Nebudu ji citovat celou, ale dovolím si tady jenom pár vět, abyste věděli, co tam v té zprávě je zásadního. Například věta: "I když bylo již 70 % podzemní stěny k 1. říjnu 2020 dle zaslání dopisu polské strany hotovo, hladiny podzemní vody na polských vrtech česko-polské monitorovací sítě v kolektorech MV a PV dále zaklesávají. Pokračující zrychlené poklesy hladin podzemní vody mezi dubnem a zářím 2020 neindikují žádné pozitivní účinky realizované podzemní stěny na stávající česko-polské monitorovací síti. Česká republika nemá možnost průběžně kontrolovat vliv výstavby podzemní stěny na hladiny podzemní vody a jeho srovnání se stavem před výstavbou podzemní stěny, zvláště v případě, kdy česká strana stále není úplně přesvědčena o dostatečné hloubce a rozsahu podzemní stěny, a kdy za pouhých pět měsíců došlo v kolektoru PV k poklesu hladiny podzemní vody o dalších cirká 2 až 5 metrů a v zatěšňovaném kolektoru až po 1,79 metru. Nejvyšším poklesem se vyznačuje vrt H6, který se nachází 500 metrů od česko-polské státní hranice a sleduje nejhlubší kolektor PV. Za pět měsíců hladina podzemní vody klesla o 6,15 metru." A ještě jednu větu si dovolím citovat z České geologické služby: "Největší pokles hladiny podzemní vody byl registrován nám na vrtu HPZ, a to minus 7,94 metru. Je to stav mezi zářím 2020 a zářím 2021.

Následně jsme tedy chtěli i 2. 2. informativně otevřít bod Turów na výboru životního prostředí Sněmovny. Paní ministryně se omluvila, že probíhají jednání a nebudeme tento bod otvírat, abychom nenarušili průběh jednání. Nakonec stejně výbor nebyl kvůli zasedání Poslanecké sněmovny. Jaké bylo ale překvapení, když jsme se 3. dozvěděli, 3. února, podotýkám, že premiéři Morawiecki a Fiala podepsali dohodu o Turóvu, kterou ale nechtěl vlastně nikdo zveřejnit. (Poznámka ministra Stanjury.) Já nevím, pane ministře Stanjuro, co není pravda. Pokud vím, dohoda byla podepsána ve čtvrtek a zveřejněna byla až v pondělí. (Opět poznámka ministra Stanjury mimo mikrofon.) Já říkám, že měla být zveřejněna asi ve čtvrtek. To nevádí, máme na to rozdílný názor, to je právo vaše i moje. Podepsala ji v době, kdy polský správní soud zrušil platnost dokumentu k prodloužení těžby v dole Turów. Dalo by se vlastně říci, že jsme tou podepsanou smlouvou a stažením žaloby zlegalizovali ilegální těžbu. Jinak si to neumím vysvětlit. Byla podepsána v době, kdy jsme od České geologické služby měli informace z monitoringu, že voda mizí. Byla podepsána v době, kdy mělo zaznít stanovisko generálního advokáta soudního dvora. Byla podepsána v době, kdy polská strana odvolala svého velvyslance u nás, protože mimo jiné, jak jste si určitě přečetli, řekl, že ve sporu mezi Prahou a Varšavou ohledně hnědouhelného dolu Turów šlo o nedostatek empatie, nedostatek porozumění a nedostatek ochoty k dialogu, a to především na polské straně. Bylo to podepsáno v době, kdy se objevily informace o nefunkčnosti bariéry, která měla chránit únik vody. A co víc, zjistilo se, že je vlastně někde úplně jinde, že území kolem Uhelné to nepomůže a voda tu bariéru nicméně obtéká.

Já bych byl rád, aby ten bod byl zařazen a byly zodpovězeny otázky, proč se podepsala smlouva tajně s vypověditelnou dobou pět, chcete-li pět a půl roku, když jsme chtěli patnáct či dvanáct? A víceméně ten důl bude mít povolení do roku 2044, to znamená dalších 22 let. Proč tam najednou je možno těžít hlouběji, než bylo navrženo v původní smlouvě? Proč se obsah zveřejnil až po tlaku a v pondělí, a ne ve čtvrtek? Zda hraje roli naše podzimní předsednictví Evropské rady a to, že v rámci Visegrádské čtyřky by tento spor byl při jednání zátěž? Je to možné. Jak bude Ministerstvo životního prostředí postupovat v případě, že třeba některé

neziskovky z důvodu stažení žaloby u Evropského soudního dvora podají stížnost k Evropské komisi, protože stažením vláda nezabraňuje poškozování životního prostředí? Přitom to je povinnost naší vlády.

Další otázkou je, zda jsme vyměnili diplomacii za poškozování životního prostředí? Je to možné, třeba. Ale v tom případě nevím, proč v programovém prohlášení vlády je napsáno, že prioritou vlády je i dobrá kvalita ovzduší a snižování zdravotních rizik spojených se znečištěním ovzduší? Proč je v programovém prohlášení napsáno, že ochranu vody a jejích zdrojů považujeme za národní zájem a ochrana životního prostředí, přírodních zdrojů, krajiny, přírody, biodiverzity a klimatu bude klíčovou prioritou vlády? Jsou to krásná slova, krásné – možná by se dalo říct i hlášky. Ale nahoře u nás je hnědouhelný důl a u toho hnědouhelná elektrárna. Tak se to trochu bije mezi sebou.

Poslední, co by mě ještě zajímalo, nebo možná bych byl takový trochu i ironický: v té dohodě je napsáno, nebo v té smlouvě, že Evropský soudní dvůr bude dohlížet na dodržování smlouvy. To by bylo super, ale jak všichni víme, Polsko historicky tuto instituci ignoruje a víceméně odmítlo i platit pokutu předtím nařízenou, kterou mělo platit.

Děkuji vám. A poprosil bych, pokud by to bylo možné, protože podobný bod měl pan kolega Richard Brabec, tak my, abychom to měli alternativně, pokud nebude schválen jeho bod, tak abychom to měli zařazeno a schváleno na termín pátek jako první bod ráno. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Ještě prosím pěkně, ten název zůstává stejný jako u pana poslance Brabce? Ano, takže na pátek jako první bod. Dobře, děkuji.

A nyní je přihlášen do návrhu pořadu schůze pan Radovan Vích. Prosím, pane poslanče, máte slovo. A zároveň vás zde vítám, vážené kolegyně a kolegové, a budeme pokračovat v pořadu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo, a připraví se pan poslanec Oldřich Černý. Děkuji.

Poslanec Radovan Vích: Dobré ráno, vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře. Navrhuji zařadit do programu dnešní schůze návrh skupiny poslanců hnutí Svoboda a přímá demokracie na změnu zákona o daních z příjmů, sněmovní tisk číslo 22. Tento návrh se týká zvýšení daňových zvýhodnění na vyživované děti, což je specifická forma slevy na dani v české legislativě, která jako dosud jediná umožňuje vznik takzvaného daňového bonusu, tedy stavu, kdy čistý příjem poplatníka může být vyšší než jeho hrubý příjem, kdy jeho daňová povinnost má zápornou hodnotu a kdy naopak obdrží v daňovém vyrovnání další peníze navíc.

Tedy k odůvodnění. V současné době zná náš právní řád ve smyslu zákona o daních z příjmu několik druhů slev a zvýhodnění v oblasti daně z příjmu fyzických osob. Tou nejznámější a univerzální je takzvaná základní sleva na poplatníka. Dále zde existuje sleva na druhého manžela, slevy pro zdravotně postižené pracující, to je konkrétně sleva na invaliditu prvního a druhého stupně, sleva na invaliditu třetího stupně, sleva pro držitele průkazu ZTP/P, tedy osoby se zvlášť těžkým postižením s potřebou průvodce, a sleva na pracujícího studenta. Takzvaná daňová zvýhodnění na děti činí 15 204 korun ročně na jedno dítě, u držitelů průkazu ZTP/P je to dvojnásobek; 22 320 korun ročně na dvě děti, u držitelů průkazu ZTP/P také dvojnásobek; a 27 840 korun ročně na třetí a každé další dítě v rodině, u držitelů průkazu ZTP/P opět dvojnásobek.

Cílem navrhované úpravy je významné snížení přímé daňové zátěže a zvýšení disponibilního čistého příjmu pro daňové poplatníky, konkrétně pro pracující rodiče, jejich

rodiny, rodinné příslušníky a děti, o které pečují a které vyživují, a s tím úzce související zvýšení motivace pro zakládání rodin, a to zejména rodin s více dětmi, a v neposlední řadě taktéž snaha o to, aby pracující rodiče a rodiny nebyli nuceni, často velmi ponižujícím, složitým a mnohdy i neúspěšným způsobem, žádat o dávky státní sociální podpory či dávky pomoci v hmotné nouzi jen proto, aby zabezpečili základní životní potřeby pro sebe a pro své děti.

Dlouhodobým cílem návrhu je pak podpora pozitivního propopulačního demografického vývoje české společnosti, to znamená zejména podpora dlouhodobého, nejlépe stálého a stabilního zvyšování porodnosti, což je žádoucí trend jednak z obecného společenského hlediska, ale také z pohledu makroekonomického, například v souvislosti s udržením či zkvalitněním a posílením našeho sociálního systému, zejména pak jeho důchodové složky. Jinými slovy, jedná se o klíčový zájem ve smyslu budoucího vývoje české společnosti tak, aby zde bylo dlouhodobě zajištěno financování sociálních transferů, na prvním místě takzvaných mandatorních sociálních výdajů, především pojistných sociálních dávek i dalších součástí vyspělého systému naší sociální politiky a sociálních služeb.

Pokud vyjdeme z posledních relevantních dat Českého statistického úřadu o sčítání lidí, domů, bytů a domácností a o počtech rodin s jedním, dvěma, třemi dětmi a tak dále, lze propočítat a dovést, u vědomí pravděpodobnosti různých odchylek způsobených mimo jiné časovým vývojem a průběžnými neustálými změnami některých, anebo do určité míry všech z těchto dat, že celkový předpokládaný objem propadu výběru daně z příjmu fyzických osob v důsledku předkládaného návrhu zvýšení jednotlivých daňových zvýhodnění na děti a kompenzovaný zvýšením výběrem daní jiného typu by mohl činit zhruba 40 miliard korun. Reálné roční snížení příjmů státního rozpočtu by bylo tedy zcela jistě nižší než učiněný odhad. Navíc je nutné do této kalkulace zahrnout alikvótním způsobem již zmíněné snížení objemu vyplácených sociálních dávek v souvislosti s růstem čistých příjmů.

Když to tedy shrnu, na závěr bych chtěl říct, že cílem této námi navrhované úpravy je významné snížení přímé daňové zátěže a zvýšení disponibilních čistých příjmů pro daňové poplatníky, konkrétně pro naše pracující rodiče, pro jejich rodiny, pro jejich rodinné příslušníky a pro děti, o které pečují a které vyživují, což považujeme za zvlášť důležité v dnešní době raketového růstu inflace a cen základních životních potřeb. S tím samozřejmě úzce souvisí snaha o zvýšení motivace pro zakládání rodin, a to zejména rodin s více dětmi, a taktéž snaha o to, aby pracující rodiče a jejich rodiny nebyli nuceni často velmi ponižujícím způsobem žádat o dávky státní sociální podpory.

Dlouhodobým cílem našeho návrhu je rovněž podpora pozitivního propopulačního vývoje české společnosti. Jinými slovy, jedná se o klíčový veřejný zájem ve smyslu budoucího vývoje české společnosti tak, aby zde do budoucna skrze dostatečný počet ekonomicky aktivních občanů v produktivním věku bylo dlouhodobě zajištěno financování sociálních transferů, na prvním místě takzvaných mandatorních sociálních výdajů, především pojistných typů důchodů, bez nutnosti permanentního zadlužování státu.

V souvislosti s filozofií našeho návrhu si dovoluji zmínit výsledky průzkumu agentury NMS Market Research z podzimu roku 2019, který uvádí, že 33 % rodičů si nepořídí další dítě výhradně z finančních důvodů a 17 % rodičů tak neučiní z důvodu neodpovídajícího bydlení, což je problematika velmi podobného typu. Podle 43 % respondentů tohoto průzkumu by rodinám nejvíce pomohlo zvýšení takzvané mateřské, peněžité pomoci v mateřství a rodičovského příspěvku, 18 % respondentů by pak jako největší pomoc vnímalo právě zvýšení daňového zvýhodnění na děti.

Doplním k tomu ještě komentář hlavní ekonomky Raiffeisenbank Hany Horské, která uvádí, že – cituji... (Hlas z pléna: Helena.) ... Helena, omlouvám se: "Nejvíce rodin se třemi

a více dětmi je nyní mezi nízkopříjmovými skupinami obyvatel se základním nebo nedokončeným vzděláním, a naopak nejméně mezi vysokoškoly." Pokud by tedy stát chtěl motivovat rodiny, aby si pořizovaly více dětí, musí cílit na střední třídu – což je přesně i ambicí tohoto našeho návrhu. Právě ze zmíněných důvodů je zde nejcitelnější podpora adresována pracujícím rodičům pečujícím o tři a více dětí.

Na závěr bych tedy chtěl říct, že navrhujeme zvýšení daňového zvýhodnění na vyživované děti žijící s poplatníkem daně ve společné hospodářící domácnosti, a to v případě jednoho vyživovaného dítěte na 30 408 korun ročně, v případě druhého vyživovaného dítěte na 38 800 korun ročně a v případě třetího a každého dalšího vyživovaného dítěte na 96 816 korun ročně. Ustanovení zákona o tom, že jedná-li se o dítě, respektive o další děti, kterému je přiznán nárok na průkaz ZTP/P, zvyšuje se na něj částka daňového zvýhodnění na dvojnásobek a zůstává nedotčena.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, uvědomujeme si, že náš návrh na jedné straně oslabí příjmy státního rozpočtu v položce výběru daně z příjmů, ale současně velkou část objemu těchto prostředků vrátí do ekonomiky v podobě zvýšeného výběru nepřímých daní v důsledku vyšší kupní síly a spotřeby pracujících rodin. A hlavně jde o klíčovou investici do pracujících lidí a do naší budoucnosti, o budoucí sílu, stabilitu a prosperitu našeho státu a jeho obyvatel. Prosím vás o zařazení tohoto našeho návrhu do programu dnešní schůze Poslanecké sněmovny a jeho zařazení jako dalšího bodu v pořadí po bodech, které tady byly navrženy mými předřečníky a které budou zařazeny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji, pane poslanče, čili další v pořadí. Takže to je vše, ano? (Souhlas.) Děkuji. S přednostním právem se hlásí pan ministr a zatím se připraví pan poslanec Oldřich Černý. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Dobré ráno, paní místopředsedkyně, kolegové, kolegyně, já bych chtěl čtenáře projevu upozornit, aby si dávali pozor. Ten bod je zařazen na pořadu schůze, a to konkrétně jako bod 42 v bloku prvních čtení, takže ten návrh, co přednesl pan poslanec, není hlasovatelný. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. To znamená, že pan poslanec pokud by chtěl, aby tento bod byl hlasovatelný, tak by ho měl asi upřesnit, za jaký bod by chtěl zařadit tento návrh. (Ministr Stanjura mimo mikrofon: Nemá přednostní právo, nemůže mluvit.) Já si myslím, pane ministře, že je to upřesnění jeho návrhu. (Ministr Stanjura současně hovoří mimo mikrofon, není rozumět.) Pane ministře, prosím, vyřešíme to, bych řekla, vstřícně a poprosíme pana poslance, pokud s tím budete souhlasit, že by nám upřesnil, kam chce svůj bod zařadit přesně. A to i pro ostatní poslance a poslankyně, kteří budou vystupovat, aby své body upřesňovali tak, aby ty návrhy byly hlasovatelné. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radovan Vích: Ano, já děkuji za tento přístup, paní předsedající. Chtěl bych upřesnit, že jsem si vědom, že je to zařazené jako bod číslo 42, a chtěl bych ho proto předřadit za body, které budou odsouhlaseny jako zařazené body v rámci tohoto programu schůze po bodech, které tady přednesli mí předřečníci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: To znamená, že mohu ho tedy formulovat tak, že byste ho zařadil za bod pana Davida Pražáka, který zní Selhání české vlády a tak dále, je to tak? (Poslanec Vích souhlasí.) Prosím, pane ministře.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám. Ať se snažím, jak se snažím, vůbec nechápu, kde ten bod má být zařazen. Myslím, že takový podmíněčný návrh zařadit za ostatní body, které byly navrženy, je prostě špatně. Pan poslanec má několik možností, může říct, za který bod v rámci bloku prvních čtení to bude, může to zařadit na pevný čas, pevný den a podobně, ale takhle určitě ne. Ten návrh je pořád nehlasovatelný, omlouvám se. Rozumím vaší vstřícnosti, nicméně já po tom, protože jsem nespal, moc vstřícný nejsem. Tady kolegové z SPD se neustále ohání jednacím řádem, ale prostě nemá právo pan poslanec vystoupit v tomto okamžiku. Až budeme o tom návrhu hlasovat, někdo požádá s tím, že to není jasné, pak má možnost upřesnit svůj návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Dobře, pane ministře, takto bychom to tedy nechali a popřípadě dojde k upřesnění. Takže pan poslanec Oldřich Černý je dále přihlášen k návrhu pořadu schůze a připraví se pan poslanec Radek Rozvoral. Prosím, máte slovo.

Poslanec Oldřich Černý: Děkuji za slovo. Dobré ráno.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Momentíček. Ještě tedy jednou si ujasníme. Pokud budete navrhopvat další body, tak prosím přesně řekněte, kam si přejete tyto body zařadit. Děkuji.

Poslanec Oldřich Černý: Takže ještě jednou děkuji za slovo, dobré ráno. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení občané České republiky, žádám vás tímto o předřazení bodu 53, sněmovní tisk číslo 52, na začátek této schůze za bod, který navrhl můj předřečník, který se týká návrhu poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury a dalších poslanců SPD na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

Cílem tohoto předkládaného návrhu je odstranění diskriminace některých daňových poplatníků a plátců daně z příjmu v přístupu k možnosti využití daňových slev a daňového zvýhodnění na děti, respektive k daňovým bonusům s těmito slevami a zvýhodněními s tím spjatými, a to konkrétně například ve vztahu k zákonem požadované minimální výši jejich zdanitelného příjmu. A rovněž tak jde o efektivní pomoc nízkopříjmovým pracujícím a daňovým poplatníkům v tom smyslu, aby mohli reálně využít efektu zvýšení slev na poplatníka, ke kterému nedávno došlo. To jim nyní neumožňuje ustanovení zákona o daních z příjmu, které ohraničuje výši čerpání slevy na dani maximálně do výše daňové povinnosti poplatníka, a tedy neexistuje zde možnost dosáhnout na takzvaný daňový bonus – záporná daň, jako je tomu v případě daňových zvýhodnění na děti, kdy v případě, že je nárok na toto daňové zvýhodnění vyšší než vyměřená daňová povinnost, je tento finanční rozdíl poplatníkovi vyplacen, respektive poukázán. Nízkopříjmové pracující osoby plnící si řádně všechny své daňové a odvodové povinnosti vůči státu rovněž nesmí být diskriminovány v přístupu k daňovým zvýhodněním, což nyní v určitých ohledech, například minimální požadovaný příjem, jsou.

Navrhujeme tedy v zákoně o daních z příjmu umožnit překlopení daňové slevy do daňového bonusu po vzoru fungování mechanismu daňových zvýhodnění na vyživované děti a také rovněž navrhujeme odstranit z tohoto zákona pro vznik nároku na uplatnění tohoto daňového bonusu podmínku minimální hranice ročního příjmu ve výši šestinásobku minimální mzdy i podmínku minimální hranice měsíčního příjmu ve výši poloviny aktuální, to znamená měsíční minimální mzdy. Tato úprava napříště umožní dosáhnout na daňový

bonus například i těm pracujícím rodičům, jejichž roční hrubý zdanitelný příjem, pokud zvažujeme modelový příklad před předložení tohoto zákona pro rok 2021, nepřesáhne 91 200 korun, to znamená, že v měsíčním průměru činí maximálně 7 600.

V návrhu jde i o to, aby daňoví poplatníci s těmi nejnižšími příjmy měli hmatatelný užitek z posledního zvýšení slev na poplatníka, aby jej reálně pocítili ve formě svého vyššího měsíčního čistého příjmu, a to v plné výši jejich nároku. To za současné podoby zákona o daních z příjmů není totiž možné, protože slevu na dani lze uplatnit pouze maximálně do výše samotné vypočtené daňové povinnosti, tedy že v nejlepším případě má příslušný daňový poplatník, co se týká odvodu daně z příjmu, nulovou daňovou povinnost. Na rozdíl od takzvaného daňového zvýhodnění na vyživované děti, kdy pokud je toto zvýhodnění vyšší než předepsaná daňová povinnost poplatníka po uplatnění slevy na dani, vzniká tomuto poplatníkovi nárok na takzvaný daňový bonus, který je mu následně vyplacen, ať už v měsíční, nebo roční periodicitě.

Mnoha renomovanými ekonomy je právě zvyšování slev na dani, zejména slevy na poplatníka, považováno za nejlepší nástroj k dosažení čistých příjmů občanů s nejnižšími mzdami a platy. Tento krok, to znamená zvyšování daňových slev, ovšem nemá pro nízkopříjmové občany prakticky žádný faktický smysl a dopad, pokud nebude doprovázen umožněním uplatnit daňový bonus tehdy, bude-li jejich vypočtená celková daňová povinnost nižší než sleva na dani nebo součet jednotlivých slev na dani, na které mají nárok. Pokud k tomu nedojde, tito lidé zvýšení slevy na poplatníka na úrovni svého čistého příjmu nijak nepocítí.

Uvedu jednoduchý příklad. Po zvýšení minimální hrubé mzdy na 15 200, což bylo v době podání tohoto zákona, je měsíční daňová povinnost pracujícího člověka pobírajícího tuto částku 2 280 korun. Tehdejší měsíční výše slevy na poplatníka byla ovšem 2 320 korun, tedy na úrovni daňové povinnosti tohoto poplatníka, který tak zvýšení slevy včetně dalšího zákonem předpokládaného zvýšení slevy na své čisté mzdě od letošního roku 2022 vůbec nepocítí. Zaměstnanci a živnostníci s hrubým měsíčním příjmem zhruba do 19 000 korun tedy nemohou, nebudou moct vůbec tu slevu na poplatníka využít ve své plné výši na rozdíl od daňových poplatníků s vyššími měsíčními příjmy. Podle navrhovatelů zákona se jedná o neodůvodněnou a neudržitelnou diskriminaci, kterou je třeba odstranit.

Předkládaná právní úprava je v souladu s ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Respektuje taktéž obecné zásady ústavního pořádku České republiky a není v rozporu s nálezy Ústavního soudu České republiky. Tato navrhovaná právní úprava není také v rozporu s mezinárodními smlouvami, kterými Česká republika vázána.

V případě daní z příjmu na úrovni Evropské unie platí, že pravomoc stanovit a vybírat daně spadá do výlučné kompetence členských států Evropské unie. I z tohoto důvodu se orgány Evropské unie, pokud jde o daně, věnují zejména úpravě výběru daní nepřímých – spotřební daně DPH, a to zvláště těm jejich aspektům, které mají mezinárodní charakter a které jsou obhajitelné z hlediska projektu evropského vnitřního trhu, například zákaz daňové diskriminace, otázka dvojího zdanění, boj proti daňovým podvodům a podobně. Tato navrhovaná právní úprava není v rozporu s právními předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie ani s obecnými zásadami legislativy Evropské unie. Přímý finanční dopad této navrhované novely na státní rozpočet České republiky nelze přesně a beze zbytku odhadnout a formulovat. Na jedné straně je jisté, že v důsledku navrhovaných opatření stoupnou veřejné příjmy státu v oblasti výplat daňových bonusů. V důsledku nárůstu čistých příjmů jednotlivců a domácností a jejich rodin, v důsledku navrhované právní úpravy lze ale jednak očekávat částečné snížení objemu vyplacení dávek sociální podpory a pomoci

v hmotné nouzi a ještě významněji by dopady navrhovaného opatření na výdaje státního rozpočtu mohl kompenzovat vyšší výběr nejrůznějších nepřímých daní – DPH, spotřební daň.

V návrhu jde i o to, aby daňoví poplatníci s nejnižšími příjmy měli hmatatelný užitek z posledního zvýšení slev na poplatníka, aby jej reálně pocítili ve formě svého vyššího měsíčního čistého příjmu, a to v plné výši jejich nároku. očekávaný díky zvýšení koupěschopné poptávky. Pokud bychom měli učinit rámcový propočet dopadů návrhu, a vyjdeme-li například ze statistických dat materiálu společnosti Profesia, dle kterých má asi desetina českých pracujících občanů hrubou mzdu nižší než 21 066 korun, a od tohoto údaje abychom se odrazili při odhadu nárůstu veřejných výdajů v důsledku zvýšení objemu vyplácení daňových bonusů, budeme se pohybovat na úrovni v případě aplikace navrhovaného opatření umožňujícího možnost překlopení daňové slevy do daňového bonusu okolo 2 miliard korun ročně vyšších nároků na výdaje státního rozpočtu. A pokud bychom zohlednili i dopad zrušení minimální hranice měsíčního a ročního příjmu pro uplatnění nároku na daňový bonus, který lze vzhledem k okolnostem, například neexistenci oficiální evidence osob pracujících na dohody o pracovní činnosti a na dohody o provedení práce, učinit jen velmi těžko, budou celkové důsledky všech navrhovaných změn na státní rozpočet maximálně na úrovni 5 miliard, velmi pravděpodobně však níže.

Co se týče přímých dopadů navrhovaných změn na rozpočty krajů a obcí, neměl by být v praxi žádný, měl by být téměř nulový, protože by vyvolaly nároky pouze na výdajovou stranu státního rozpočtu. Pro podnikatelské prostředí by toto navrhované opatření znamenalo stimul – v první řadě ve smyslu očekávaného zvýšení poptávky na zboží a služby, sekundárně například i tím způsobem, že by u některých občanů stoupla ochota nastoupit do standardního zaměstnaneckého poměru, a byla by tak určitým způsobem uspokojena poptávka některých zaměstnavatelů po pracovní síle.

Tato navrhovaná právní úprava bude mít příznivé sociální dopady zejména pro mnoho nízkopříjmových pracujících a podnikavých občanů a jejich rodin, bude znamenat i dost významné zvýšení jejich disponibilních příjmů. Mnoho občanů díky jejímu zavedení nebude muset nadále žádat o sociální dávky. Pomůže také i občanům v takzvaných dluhových a exekučních pastech tím, že zdatelně zvýší jejich schopnost splácet finanční závazky, respektive splatit je rychleji než dosud. Tato navrhovaná právní úprava bude mít pozitivní a podpůrný dopad na rodiny tím, že zvýší jejich čisté příjmy.

Předpokládaná úprava také významně finančně pomůže sociálně slabým a pracujícím osobám se zdravotním postižením uplatňujícím slevu na dani. Ve zvláštní části k tomuto navrhuje: Pokud bude daňový poplatník uplatňovat daňové zvýhodnění na děti formou slevy na dani poplatníka na slevu na dani a bude-li tato sleva vyšší než vypočtená daň, bude vzniklý rozdíl daňovým bonusem s nárokem na jeho výplatu poplatníkovi. Na roční daňový bonus bude mít nárok každý daňový poplatník, jehož součet daňových slev a zvýhodnění bude vyšší než jeho vyměřená daňová povinnost bez ohledu na výši jeho ročních příjmů. Proto se navrhuje, aby v případě, kdy je měsíční daňová povinnost poplatníka nižší než součet daňových slev, na které má nárok, tomuto poplatníkovi byl vyplacen i měsíční daňový bonus. Na měsíční daňový bonus bude mít napříště nárok každý daňový poplatník, jehož součet daňových slev a zvýhodnění bude vyšší než jeho vyměřená daňová povinnost bez ohledu na výši jeho měsíčních příjmů. Také se navrhuje, aby byl v případě, bude-li ročním zúčtováním záloh a daňového zvýhodnění nárok na slevu na dani a na daňové zvýhodnění vyšší než vypočtená daň, poplatníkovi vyplacen příslušný daňový bonus.

Takže, jak jsem již uvedl na začátku, žádám vás tedy tímto o předřazení bodu 53, sněmovní tisk 52, za bod, který uvedl můj předřečník. Děkuju za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, děkuji, pane poslanče. Nyní je přihlášen pan poslanec Radek Rozvoral a připraví se paní poslankyně Marie Pošarová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, dovoluji mi předřadit bod číslo 30, sněmovní tisk 7, Ústava České republiky, přímá volba starostů a hejtmanů, a to jako 20. dnešní schůze. A teď bych v krátkosti zdůvodnil, proč tento bod chci zařadit. (Poznámka ministra Stanjury.) Předřadit. Děkuji, pane ministře.

Hnutí SPD navrhuje tuto novelu ústavy s přesvědčením, že následné přijetí prováděcích předpisů o přímé volbě starostů a hejtmanů povede ke kvalitnější demokracii a obrodě správy věcí veřejných v České republice. Od přímé volby je současně předjímano zdůraznění osobní odpovědnosti osoby primátora, starosty nebo hejtmana a vyšší stabilita systému v obcích a krajských zřízeních. Navíc dojde k podstatnému posílení důvěry občanů, kterým se tak vrátí nutný pocit a zájem, že se podílejí na správě věcí veřejných a skutečně o nich sami rozhodují, což by mělo podstatně zvýšit i volební účasti.

Návrh zákona vychází ze tří analýz, které byly zpracovány na vládní úrovni, a četných odborných pojednání týkajících se výkonu přímé demokracie.

První analýzou je analýza zavedení přímé volby starostů. Zde bylo jasně řečeno, že přímá volba starosty musí být spojena i s posílením jeho pravomocí, jinak by změna byla jen formální. Splněním tohoto požadavku dojde ke zvýšení osobní odpovědnosti starosty k voličům v obci. Bude mít vyšší rozsah pravomocí, neboť by měl disponovat pravomocemi, které si nebude moci zastupitelstvo vyhradit.

Dále bylo konstatováno, že je žádoucí změnit ústavu zejména proto, že ústava nezmiňuje jiný orgán obce než zastupitelstvo. Rovněž jsou označeny přínosy spočívající v nejširším zapojení občanů do správy obce a ve vyšším stupni odpovědnosti starosty. Analýza zároveň upozorňuje na možnost vzniku konfliktu mezi přímo voleným starostou a přímo voleným zastupitelstvem, čemuž je nutné se vyhnout správným rozdělením kompetencí. V předmětné analýze je pojednáno analogicky i o přímé volbě hejtmanů, kdy významným příkladem je předmětné zakotvení v Ústavě Slovenské republiky a v zákoně č. 302/2001 Z. z., o samosprávě vyšších územních celků. V analýze slučitelnosti návrhu legislativních změn nezbytných pro přímou volbu starostů v malých obcích ve volbách v roce 2014 s ústavním pořádkem České republiky se dochází k závěru, že pokud by měl mít přímo volený starosta na základě zákona vyhrazen okruh věcí, o kterých by tak nemohlo rozhodovat zastupitelstvo, muselo by před přijetím takové zákonné úpravy dojít ke změně čl. 101 odst. 1 a čl. 104 odst. 1 a 2 Ústavy České republiky, které dnes počítají v územní samosprávě s rozhodující úlohou zastupitelstva obce, které má rozhodnout o všech věcech samosprávy, pokud nejsou zákonem svěřeny zastupitelstvu kraje.

Třetí materiálem je mezinárodní srovnávací analýza přímé volby starostů a věcný záměr ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Tento věcný záměr předpokládal změnu čl. 101, 102 a 104 Ústavy České republiky. Nezbytnost ústavních změn byla podle něho dána skutečností, že na základě čl. 101 odst. 1 a čl. 104 odst. 1 a 2 Ústavy České republiky by zastupitelstvo mělo mít možnost rozhodovat v jakékoliv otázce spadající do samostatné působnosti. Pokud by tedy byly zavedeny vyhrazené pravomoci přímo voleného starosty, měla by s tím Ústava České republiky v těchto ustanoveních počítat.

Pokud jde o pravidla způsobu přímé volby starosty, dochází analýza k závěru, že před přijetím zákonné úpravy by bylo třeba změnit čl. 102 Ústavy České republiky, který dnes

počítá pouze s přímou volbou členů zastupitelstev. Dnešní právní řád říká, že starosta nebo hejtman jsou voleni zastupitelstvem obce či kraje z řad členů těchto zastupitelstev podle § 84 odst. 2 písm. m) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, a § 61 odst. 2 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích. Současný model řízení obcí a kraje jsou tak založeny na občany volených zastupitelstvech. Zastupitelstva poté volí ze svého středu starostu a radu obce, respektive hejtmana a radu kraje. Tento princip je na území České republiky používán již od poloviny 19. století. Pro samosprávu jako takovou je tedy charakteristickým znakem kolektivní způsob rozhodování, kdy na tomto nemá voličský elektorát žádný podíl a jím vyjádřená vůle v podobě preferenčních hlasů žádný vliv, neboť již v daném případě rozhoduje toliko uzavřená skupina – členové příslušných zastupitelstev obce, města či kraje.

Současný právní stav je tak zcela nevyhovující, neboť podporuje kolektivní neodpovědnost. Starosta či hejtman mohou být uvláčení požadavky členů zastupitelstev či rady, které však za ně nenesou viditelnou politickou, ale ani faktickou odpovědnost. K nešťastné situaci navíc přispívá proporcionální volební systém, který se však vinou panašování tváří jako většinový. Tato osnova chce proto vytvořit prostor pro zavedení přímé volby starostů a hejtmanů, které by tyto problémy řešilo, a to tak, že bude na zákonodárci, zda a kdy přímou volbu zavede, neboť ústava mu pro to dá prostor. Nepřímo volení starostové a hejtmani nemusí mít vždy podporu veřejnosti na území příslušného územního celku. Starostou nebo hejtmanem se může stát někdo, koho občané nechtějí, a do čela obce či kraje je nasazen pouze z politických důvodů a na základě neprůhledných dohod. Nastávají tak případy, kdy nepřímo zvolený starosta či hejtman mají jen velmi slabý mandát a nemohou přistoupit a realizovat potřebné změny ve veřejném zájmu. Příkladem takového stavu je Zastupitelstvo hlavního města Prahy a primátor Prahy. Během jednoho volebního období došlo ke dvojí změně vládnoucí koalice, ve které se vyměnily všechny tři nejsilnější strany. V důsledku toho byl i odvolán původní pražský primátor a nahrazen novým. To vše se dělo bez toho, aby obyvatelé Prahy měli na tuto situaci jakýkoliv vliv.

Nepřímo volený starosta či hejtman musí zároveň vykonávat mandát tak, aby se zavděčil členům zastupitelstva, kteří jej do funkce odhlasovali. Nemá tak dostatečně silný mandát pro kroky, které by místní obyvatelé sice uvítali, ale zastupitelstvo s nimi nesouhlasí. Občané jsou rovněž velmi často znepokojeni se svým nízkým zapojením do chodu obce či kraje a mají tak naprosto mizivou šanci na to, něco reálně ovlivnit a mít tak možnost jakkoliv ovlivňovat správu věcí veřejných ve svém nejbližším okolí. Negativem současného stavu je také to, že starostové a hejtmani dosti často svalují neplnění volebního programu na zastupitelstvo, které jim jeho splnění nedovolí. Naproti tomu přímo volený starosta by šel do přímé volby s jasně daným programem, jehož plnění by bylo možno velmi jednoduše kontrolovat. PhDr. Petr Jüptner, Ph.D., ředitel Institutu politologických studií, říká, že lidé si od zavedení přímé volby slibují kromě posílení své participace na správě věcí veřejných také odstranění neduhů spojených s politizací místní správy, nízkou transparentností, malou rozpočtovou odpovědností nebo klientelismem.

Podle studie proměny městských zastupitelstev v evropské perspektivě podporuje zavedení přímé volby starostů, ale i hejtmanů přibližně 75 % dotazovaných zastupitelů v České republice. V anketě pořádané Ministerstvem vnitra mezi starosty jednotlivých obcí se pro přímou volbu vyslovilo 65 % starostů, kteří odpověděli.

Zavedením přímé volby starostů se třikrát zabývala vláda Petra Nečase. Byly připraveny tyto výše již zmíněné materiály, analýza zavedení přímé volby starostů z 19. 11. 2010, analýza sloučitelnosti návrhu legislativních změn nezbytných pro přímou volbu starostů v malých obcích ve volbách v roce 2014 s ústavním pořádkem České republiky z 6. 4. 2011 a konečně mezinárodní srovnávací analýza přímé volby starostů a věcný záměr ústavního zákona,

kterým se mění ústavní zákon č. 1 z roku 1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, z 2. 11. 2011. Vláda nakonec přípravu přímé volby starostů svým usnesením číslo 221 z 27. března 2013 zrušila.

Výsledky těchto prací si ale osvojil poslanecký klub TOP 09 a Starostové, který předložil sněmovní tisky VI/10, 64/0 a VI/10, 65/0, přičemž s druhým vyslovila vláda nesouhlas. Ačkoliv analýzy se přímo netýkaly krajského zřízení a přímé volby hejtmanů, z pohledu analogie i na tuto oblast dopadají a například ze srovnání vypracovaného Parlamentním institutem je zjevné, že přímá volba hejtmanů nebo jim na roveň postaveným osobám v územní samosprávě je s úspěchem uplatňována v již zmíněném Slovensku, ale i v Chorvatsku, některých spolkových zemích Německa, Itálii, Rumunsku, Řecku a Slovinsku.

Přímá volba starostů, jakož i hejtmanů je naprosto standardním způsobem volby v mnoha evropských státech. Tento druh volby je znám ze států, jako je Itálie, Portugalsko, Řecko, Kypr, Slovinsko, Slovensko, Polsko, Rumunsko, Bulharsko, Ukrajina, Makedonie nebo Albánie a v případě hejtmanů i v již výše zmíněných státech Evropské unie. Přímá volba se aplikuje například i ve Velké Británii, kde o způsobu volby rozhodují občané v referendu. Dále v Německu a Rakousku se užívá přímá volba v celé řadě spolkových zemí. V Norsku a Maďarsku je přímá volba v obcích do 10 000 obyvatel.

Pro Českou republiku jsou velmi důležité poznatky, které byly získány po zavedení přímé volby na Slovensku. V některých parametrech by mohl být slovenský model inspirativní i pro Českou republiku, neboť se dotýká jak starostů, tak i hejtmanů. Za jednoznačné pozitivum ze slovenské zkušenosti lze označit, že funkce starosty je individuálním postem a stojí v tomto smyslu pod výraznější kontrolou občanů, kteří ho mohou z funkce odvolat. Z praxe rovněž vyplývá jednodušší a pružnější správa obce. Obdobně lze hodnotit i funkci předsedy samosprávného kraje a právě poslední volby do samosprávných krajů na Slovensku ukázaly, že přímá volba je i efektivní širokou občanskou pojistkou proti negativním celospolečenským jevům, jakým je příklad Banskobystrického kraje a zvolení Mariana Kotleby z Lidové strany Naše Slovensko. Rovněž v Polsku se konstatují nezpochybnitelná pozitiva v přímé volbě starostů. Tím je především vyšší míra zapojení občanů do správy obce a jejich vyšší zájem o místní záležitosti. Předpokládané postavení starosty s sebou nese i nároky na osobnost starostů. Každý kandidát na starostu jde do voleb se svým politickým programem, který naplňuje po zvolení pod kontrolou občanů obce. Po dosud získaných zkušenostech je zavedení přímé volby starostů hodnoceno jak občany, tak polským ministerstvem vnitra pozitivně.

Potřeba změny ústavy pro zavedení přímé volby starostů a hejtmanů je dána hlavně tím, že na základě současného znění ústavy má zastupitelstvo obce či kraje oprávnění rozhodovat o jakékoli věci spadající do samostatné působnosti dané obce nebo kraje. Přímá volba starosty a hejtmana ovšem má skutečný smysl pouze za situace, že do kompetencí starosty a hejtmana budou dány některé rozhodovací pravomoci a oni tak budou moci vykonávat mandát a správu věcí veřejných, které mají při rozhodování o otázkách v rámci obce či kraje zásadní důležitost. Ústava by proto měla tuto možnost připouštět a uvozovat tak obligatorní právní úpravu příslušnými zákony.

Předkladatelé úmyslně navrhují konkrétní rozdělení pravomocí mezi jednotlivé orgány obce a kraje. Cílem tohoto zákona je najít konsenzus nad nejzákladnějším a nejobecnějším parametrem, a to je volba starosty a hejtmana přímo občany. Jednotlivé parametry přímé volby a rozdělení kompetencí mezi orgány obce a kraje nechť jsou otázkou dalších diskusí, jejichž hlavním smyslem by měla být snaha o nalezení konsenzu a brzké zavedení přímé volby starostů a hejtmanů. Do ústavy se dále zcela jasně uvádí možnost, že starosta obce a hejtman kraje jsou voleni přímo. Jedinou ze systému české ústavy zcela logickou

podmínkou, která je dále zmíněna, je to, že starosta či hejtman, kteří jsou voleni přímo, jsou voleni tajným hlasováním na základě všeobecného a rovného volebního práva. Ostatní parametry chtějí předkladatelé svěřit především široké veřejné diskusi, jejímž cílem má být nalezení shody nad jednotlivými parametry prováděcího zákona.

Cílem předložené novely ústavy je zavedení přímé volby starostů a hejtmanů a tím dosažení pozitivních vlivů, které tato změna přináší oproti dnešnímu způsobu nepřímé volby. Primárně se očekává větší odpovědnost přímo volených starostů a hejtmanů ke spravovanému majetku, k obci, k jejich vystupování na veřejnosti a díky zvýšenému zájmu jejich voličů i vyšší míra transparentnosti po celou dobu jejich volebního období. Každý takový starosta a hejtman bude mít přímou politickou odpovědnost za klíčové otázky v rámci správy obce či kraje. Volič bude lépe vybaven ke kontrole jím vybraného starosty nebo hejtmana, protože si bude ověřovat správnost své volby. Jejich zvolení v dalším období nebude odvislé od názorů členů zastupitelstva obce či kraje, ale jen od názoru voličů, jejichž podíl na správě věcí veřejných bude i takto reálně a nezpochybnitelně vyjádřen.

Přímo volený starosta nebo hejtman mají také ke své práci mnohem silnější mandát, což posiluje jejich autoritu a umožňuje jim lépe prosazovat program vytyčený před voliči. S tím volebním programem půjde do voleb a půjde pak velice lehce kontrolovat, jak ho během svého mandátu naplňoval. Přímo volený starosta nebo hejtman by také měl disponovat vyšším rozsahem pravomocí, které by převzali od dnešních pravomocí zastupitelstev nebo rady. V obci anebo v kraji by tak nepanovala kolektivní neodpovědnost členů zastupitelstev, ale naopak osobní odpovědnost starosty nebo hejtmana. Ve výsledku budou občané mnohem více zapojeni ve správě obce či kraje. Odstranily by se rovněž případy, kdy je starostou nebo hejtmanem zvolen někdo, kdo nemá podporu občanů ve svěřeném území a je na své místo dosazen na základě politické domluvy v zastupitelstvu.

Největší riziko přímé volby starostů a hejtmanů by vyplývalo z nevhodného rozdělení pravomocí mezi starostou či hejtmanem a příslušné zastupitelstvo či radu, a to v případě, že by se navzájem blokovali, takže by vznikly patové situace. Proto je nutné v rámci prováděcího zákona kompetence přesně specifikovat, aby se tento problém minimalizoval. Kromě toho, že přímá volba starosty a hejtmana jednoznačně posílí jejich mandát a autoritu, ale současně dojde i k zavedení přímé odpovědnosti občanů za výkon funkce starosty či hejtmana a s tím souvisejícímu většímu zapojení lidí do rozhodovacích procesů v obcích, městech a krajích. Liší se dozajista důvěryhodnost politiky, neboť navrhovaná přímá volba starostů obcí, primátorů statutárních měst a hejtmanů krajů posílí důvěru občanů v politiku a nebudou se moci opakovat excesy, které není možné dále akceptovat, že občané v demokratických volbách projeví svobodnou vůli a jimi většinově zvolený zastupitel skončí v opozici.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já si nejsem jist, zda to, co čtete, zde už jednou nezaznělo. Tak jenom pro pořádek, zkontrolujte si listy, jestli nečtete podruhé to stejné.

Poslanec Radek Rozvoral: Nečtu, určitě, to určitě nečtu. Můžu pokračovat? (Předsedající: Ano, pokračujte.) Děkuji. Navrhovaná přímá volba starostů a hejtmanů učiní politiku přístupnější a srozumitelnější pro občana, zvýší se transparentnost a těsnější vazba mezi občany a přímo voleným politikem, což bude mít určitě vliv na zvýšení zájmu lidí o politiku a zároveň početnější účast ve volbách.

Nový způsob voleb musí být pochopitelně provázen změnami zákonů v obcích a krajích. Pravidla pro změnu ústavního pořádku stanovil Ústavní soud v nálezu Melčák

versus parlament z 10. 9. 2009. Patří k nim obecnost změny a změna ústavy přímou novelou, nikoliv samostatným ústavním zákonem. Lze tedy dovodit, že návrh novely ústavy respektuje obecnou dikci ústavy, ústavní principy a nedotýká se podstatných náležitostí demokratického právního státu podle čl. 9 odst. 2 ústavy.

Otázka přímé volby starostů a hejtmanů není na úrovni Evropské unie přímo řešena. Primárně se evropské právo u obecních orgánů zabývá právem volit a právem být volen v obecních volbách pro občany Unie s bydlištěm v členském státě, jehož nejsou státními příslušníky, které zakládají občanům Evropské unie právo volit a být volen v obecních volbách v členském státě, v němž mají bydliště, za stejných podmínek jako státní příslušníci tohoto státu. Smlouvy o fungování Evropské unie a dále směrnice Rady 94/80 ES ze dne 19. prosince 1994 – řeší se tady problematika práva na volbu, respektive práva na to, být volen. Samostatným způsobem či modelem volby se nezabývá.

Předložený návrh ústavního zákona tak není ani v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z členství v Evropské unii, to jest primárním a sekundárním právem Evropské unie, s obecnými zásadami práva Evropské unie a s judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Předložený návrh je v souladu mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, neboť ani ty otázku přímé volby starostů neřeší. Od nového principu volby si předkladatelé primárně slibují kvalitnější výkon demokracie, vyšší míru kontroly nad přímo voleným starostou či hejtmanem a lepší správu veřejných rozpočtů. Jedním z obecných efektů bude větší tlak veřejnosti na hospodárné spravování obce a kraje. Předkladatelé očekávají, že přímo volený starosta či hejtman bude lépe hospodařit s majetkem obce, potažmo kraje, bude u něj nižší tendence k předražování zakázek či k jejich zadávání spřáteleným podnikatelům. Jejich osobní politická odpovědnost za každé vydání finančních prostředků je dozajista povede k vyšší racionalitě a efektivnosti.

Navrhovaná právní úprava nebude mít přímé dopady na státní rozpočet ani na rozpočty krajů a obcí. Případné nové náklady budou odvislé od toho, jakým konkrétním způsobem budou starostové a hejtmani přímo voleni. O tom by ale mělo být rozhodnuto až v rámci prováděcího zákona, například zda bude jednokolová, či dvoukolová volba.

Děkuji za pozornost a prosím o předřazení bodu číslo 30, sněmovní tisk 7, Ústava ČR, jako bod 20 dnešní schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přečtu omluvu. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám dobré ráno po probdělé noci. Přečtu omluvu. Ministryně životního prostředí se omlouvá z jednání – omluva dorazila poněkud později – 15. 2. od 23 do konce jednacího dne.

A nyní je přihlášena do rozpravy paní poslankyně Marie Pošarová a připraví se pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, navrhuji na program dnešní schůze předřadit sněmovní tisk číslo 13, bod 36, před bod 29. Je to návrh skupiny poslanců hnutí SPD na úpravu zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku. Konkrétně se jedná o zákaz propagace a šíření nenávistných ideologií, nejenom hnutí, jak je tomu nyní, což je náš dluh – je naším dluhem směrem k odstranění nedostatků platné podoby a úpravy zákona, která neřeší otázku veřejného šíření ideologií propagujících nenávist ke skupinám osob na základě jejich rasy, pohlaví, víry, národnosti či jiných společných charakteristik. Je proto načase napravit tento nedostatek a do znění zákona doplnit za termín hnutí dvě slova "anebo ideologií".

Nejde totiž ani zdaleka pouze o nyní známé nenávistné a nepřátelské ideologie, které již reálně existují, ale jde i o takové ideologie, které jsou známé méně, o kterých možná ještě prakticky nevíme, o ideologie, které k nám mohou být importovány v budoucnosti zvenčí, anebo takové ideologie, které mohou teprve vzniknout, ať již se jinak budou ukrývat pod nejrůznějšími sofistikovanými -ismy. Dejme proto naší policii, státnímu zastupitelství i soudům účinný nástroj k tomu, aby se mohli s šířiteli nenávistných ideologií vypořádat podle práva nyní i budoucnosti. Dejme takovým šířitelům jasný signál, že zde narazí na zákon a s jako takovými s nimi bude i jednáno. Je to náš závazek vůči občanům, a to v tom ohledu, že budeme dbát na bezpečnost této země a jejích občanů, protože pokud nějaká ideologie vyzývá k nenávisti, musíme se mít před ní na pozoru a musíme mít účinný zákon, který nám umožní včas se jí postavit. Zdaleka tedy nejde jen o selektivní postihování islámu, jak je nám občas podsouváno, jakkoliv islám mezi tyto nenávistné a nebezpečné ideologie nepochybně patří. Patří mezi ně stejně jako třeba nacismus a jakékoliv další ideologie vyzývající k násilí a nenávisti vůči určitým skupinám osob. Islám totiž není pouze náboženství. Jde o velmi komplexní ideologii, která řeší do nejmenších detailů i osobní život muslimů, jejich vztah k nevěřícím, ženám a podobně, a která obsahuje i metodiku expanze do muslimských zemí formou jejich islamizace. Tato doktrína dobývání Západu se v poslední době označuje jako politický islám podle konceptu imáma Chomejního.

Připomeňme zde jedno nařízení, které se táhne celým islámským učením: nepřizpůsobení se prostředí ani hostitelské zemi, neintegrování, přesvědčení o nadřazenosti muslimů nad bezvěrci a jinověrci, takzvanými káfíry. Dále je zde i povinnost islamizace neislámských zemí a jejich ovládnutí s využitím všech nástrojů, prostředků a slabostí demokracie. Je rozdíl mezi vzletnými a krásnými slovy některých takzvaných islamologů o přínosu islámu pro kulturu a Evropu a krutou realitou, kterou vidíme nejenom na Středním východě a severní Africe, v islámských zemích rozervaných občanskými válkami, ale také v západní Evropě. Ta se nyní nachází v sevření bezvýhodné situace mezi brutálním násilím a terorem vyvolaným hromadnou ilegální islámskou migrací a politickou korektností.

Poučme se z chyb našich sousedů a neochraňujme ty, kdo nás chtějí zničit. Nestojí přece tolik námahy podívat se, jak vypadá situace v zemích na západ od nás, kde islamisté v určitých oblastech přebírají moc, kde vznikají muslimské enklávy pod nadvládou práva šaría a jeho vymahačů a vykonavatelů a kam se místní obyvatelé obávají chodit. Vidíme zde toleranci mladistvých manželek k otevřené pedofilii, dokonce i mnohoženství, nemluvě o toleranci masového násilí na ženách, například v podobě manželského znásilňování nezletilých manželek.

Jak dlouho a jak daleko chce ještě západní Evropa ustupovat? A má vůbec kam couvat? Má k tomu právo a souhlas svých občanů? Myslíte si zde, že zde v české kotlině jsme opravdu v bezpečí? I my Češi přece již máme své oběti islámských teroristů. Byli to skuteční lidé, naši spoluobčané, měli své rodiny, životy a sny. Zemřeli kvůli nenávistné ideologii islámu. Zaslouží si proto, abych vám přečetla jejich jména. Je to Petr Kořán – zavražděn muslimským útočníkem 24. července 2005 v egyptském Šarm aš-Šajchu. Ivo Žďárek, diplomat a velvyslanec – zavražděn při teroristickém útoku islamistů v Islámábádu 20. září 2008. Pavel Hruža – zavražděn Islámským státem v Libyi, přesné datum není známo, stalo se tak v roce 2016. Nad'a Čižmárová – zavražděna islámským teroristou při útoku v Berlíně 19. prosince 2016. Lenka Cívínová – ubodána islámským teroristou 14. července 2017 v egyptské Hurgadě. Tito Češi byli zavražděni islámskými fanatiky, kteří chtěli ve jménu islámské ideologie zabít náhodné nevěřící, a to jenom proto, že byli na dovolené nebo někde po ruce. Od 11. září roku 2001 bylo islámskými teroristy zabito více než pět tisíc Američanů a Evropanů.

Takže se ptám, kolik dalších obětí islámských útočníků to ještě bude muset být, aby se omlouvači a propagátoři islámu probudili a začali konečně chápat, o co jde, a konat? Což pak jim ani smutný a krvavý příběh přeměny Libanonu z demokratické, otevřené a multikulturní krásné země v krvavou lázeň občanské války nestačí? Kolik krve ještě musí protéct, aby se čeští zákonodárci probudili z noční můry politické korektnosti a začali konečně chránit své občany?

Hořké plody islámské ideologie ve formě jejích násilných projevů vůči bezvěrcům a jinověrcům, a zejména vůči ženám totiž můžeme v poslední době spatřovat takřkajíc už i na vlastní oči v naší vlasti, například v podobě znásilnění nezletilé Češky u Terezína muslimským zločincem, který se k nám přemístil v rámci takzvaného institutu strpění z Německa, anebo v podobě nedávného znásilnění a pobodání české dívky v Karlových Varech afghánským muslimem, migrantem, kterého přijalo Německo a umožnilo jeho volný pohyb do Čech, kam nás přišel takto obohatit. Řekněme to jasně a nahlas. Islám podle našich společenských i právních měřítek a i podle výsledku soudního řízení s panem Sáňkou, o kterém ještě budu hovořit, je jasně potvrzen jakožto ideologie neslučitelná s demokratickými hodnotami naší civilizace a kultury, založenými na principu lidské svobody a nedělitelných individuálních lidských práv. Islám je ideologie maskovaná za náboženství. Demokracie, demokratický režim, je podle islámu slabá, prohnílá a zavrženíhodná. Islám je dle jeho vlastního sebehodnocení ideologie vyvolených a příslibem ráje plného rozkoší pro každého, kdo při jeho šíření a v jeho zájmu zemře, nejlépe zabije-li přitom co nejvíce nevěřících. Každý se může přidat, ale nikdo nesmí ven, protože hereze je v islámu hrdelní zločin.

Ale vraťme se k otázce, jaký je rozdíl mezi vírou a politikou v islámu. Dle Billa Warnera, světově známého překladatele islámských spisů, lze říci, že pokud se někdo modlí doma arabsky, otočen k jihovýchodu, je to jeho víra, jeho soukromá záležitost a nikdo s tím nemá problém. Pokud se ale s dalšími 500 nebo 5 000 soukmenovci modlí ve veřejném prostoru, je to politický islám, je to politika. Kdo jste byl v posledních letech například v Paříži nebo v Bruselu, asi víte, o čem mluvím. Zákonná úprava, kterou navrhuje, má za cíl postavit hráz všem nenávistným ideologiím, které zde jsou, případně budou, stejně jako jejich propagátorům či kazatelům. Jde i o ideologie, které teprve vzniknou, protože dobře chápeme závažnost momentu, ve kterém se nyní jako země i jako evropská civilizace nacházíme. Snažíme se poučit zejména z toho, co se v posledních letech děje v západní Evropě. Snažíme se vytěžit tuto zkušenost k tomu, abychom byli schopni se opakování tohoto vývoje v naší vlasti bránit. Účelem tohoto našeho návrhu zákona není zakázat islám, to by byl velmi zúžený pohled, náš záměr je daleko širší. Účelem našeho návrhu je rázně se jako stát postavit veřejné propagaci, podpoře a šíření nenávistných ideologií současných, budoucích známých i dosud neznámých ideologií, které nepokrytě a prokazatelně vyzývají k násilí a zabíjení, a postavit je po zásluze mimo zákon.

Ve vztahu k oprávněnosti a potřebnosti naší novely je velmi důležité zmínit případ někdejšího předsedy pražské muslimské obce Vladimíra Sáňky. Tento člověk nebyl soudem potrestán, přestože prokazatelně šířil radikální a nenávistné islámské texty. Pražský městský soud ho v roce 2018 definitivně zprostil obžaloby. Jeho kauza se týkala vydání knihy Bilala Philipse s názvem Základy tauhídu – islámský koncept Boha. Autor knihy nesmí do některých západních zemí – Německo či Velká Británie, kniha je v některých státech zakázána. Kniha propaguje takzvaný salafijský směr islámu, který hlásá nenávist nejen k jiným náboženstvím. Dle soudních znaleců je kniha nenávistná a vychází ze stejných zdrojů jako Islámský stát. Text knihy pak vysloveně vyzývá k nenávisti vůči neislámským vládám a salafijský směr islámu, z něhož text vychází, je zaměřen proti ostatním náboženstvím.

Vladimír Sánka byl za vydání a distribuci této knihy obviněn ze zločinu založení, podpory a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka. Prvoinstanční soud Sánku v roce 2016 zprostil obžaloby. Tento rozsudek odvolací soud zrušil a vrátil případ k dalšímu dokazování. Druhý zprošťující verdikt z roku 2018 už je pravomocný. Sánka se dle tohoto finálního soudního výroku nedopustil žádného trestného činu, protože se nepodařilo prokázat, že by svým konáním podporoval hnutí směřující k potlačení práv a svobod občanů. Dle soudu na základě znaleckých posudků salafismus nelze považovat za hnutí, protože jako hnutí bychom mohli označovat jen subjekty, které některou z podob této ideologie přijaly za vlastní. Za hnutí se považuje skupina osob alespoň částečně organizovaná, což salafismus nespĺňuje. Státní zástupce naopak trval na tom, že šíření knihy je třeba potrestat, podle něj salafismus hnutí je. Podle soudu byla jádrem sporu jednoznačně otázka, zda salafismus je hnutí ve smyslu § 403 trestního zákoníku. Pokud si na tuto otázku odpovíme negativně, jakékoliv další dokazování je již bezpředmětné, samozřejmě sdělil rovněž soud.

Tento případ tedy ukázal, že zákon má výraznou mezeru. Lze ho vyložit tak, že postihuje pouze propagaci konkrétního hnutí, které hlásá potlačování svobod, ale nikoliv samotnou ideologii, která nenávidí a porušování lidských práv představuje a propaguje. Jediný důvod, proč byl obžalovaný Sánka osvobozen, je tedy skutečnost, že nepropagoval konkrétní nenávisťné hnutí, ale že šířil a propagoval nenávisťnou ideologii, konkrétně teologický směr konzervativního islámu. K tomu dodejme ještě jednu absurditu, že za své trestní stíhání, které bylo z výše popsaných důvodů shledáno nezákonným, obdržel předseda Pražské muslimské obce Sánka odškodnění ve výši 600 000 korun z peněz daňových poplatníků, včetně těch, vůči kterým šířil nenávisť a výzvy k likvidaci.

Zákon by měl jednoznačně říkat, co zákonodárce, potažmo společnost, žádá a očekává, jaké hodnoty hájí. V tomto případě jde o to, zamezit společensky nebezpečné veřejné propagaci nenávisť, popírání lidských práv a omezování rovnosti lidí bez rozdílu jejich národnosti, příslušnosti k etnické skupině, rase, náboženství, třídě či jiné skupině osob. Navržená novela zákona současně nijak neomezuje jakoukoliv lidskou víru, a to ani tu společensky negativní, pouze omezuje a sankcionuje veřejné šíření a propagaci takové ideologie, která ohrožuje svobody ostatních, jejich životy, například tím, že vyzývá k likvidaci určitých osob, respektive jejich skupin na základě určité jejich danosti či charakteristiky. Šíření nenávisťných ideologií je jednoznačně záležitostí společensky mimořádně nebezpečnou, zejména je-li jasně prokazatelná a na konkrétních případech prokázána jeho spojitost se spácháním reálného násilí, násilí ve jménu těchto ideologií, čímž se jeho pachatelé například v případě islámských teroristů a násilníků nikterak netají, naopak, nepokrytě se tím chlubí. A jak jsem již poznamenala, nemusí jít zdaleka jen případ o islámu, ač ten je nyní v našem zeměpisném prostoru jednoznačně tou nejnebezpečnější ideologií, ideologií hlásající nenávisť a vyzývající k násilí. S podporou bezhlavé imigrace do Evropy přece naše úřady musí počítat s tím, že dojde k dovozu dalších nenávisťných ideologií, ať již formou náboženských sekt, či prostě dovozu násilí jako běžné součásti života. Násilí, byť by bylo jakkoliv šikovně ukrýváno za náboženství či ideologie, je přece pro náš právní řád naprosto nepřijatelné. Případy jako útok na sestřičku v nemocnici na Bulovce či zmíněné znásilnění školačky na Litoměřicku i poslední pokus o vraždu a znásilnění v Karlových Varech musí být jasným varováním a výzvou, aby naše legislativa začala jednat a konat a aby podpořila zákon, který od začátku vyše jasný signál, že podobné věci pod jakoukoliv záminkou u nás nestrpíme.

Prvním a nutným krokem, který proti tomu musíme učinit, je proto vtělit tuto skutečnost do našeho právního řádu, a chránit tím naše občany. To je ostatně naše prvořadá povinnost – povinnost, ke které jsme se vědomě přihlásili ve svém poslaneckém slibu. Je také jen otázkou času, kdy se objeví další násilné ideologie anebo další teroristické skupiny, které mohou již

sídlit i na našem území – například Antifa označovaná orgány některých států USA za teroristickou organizaci je zde aktivní dlouhodobě a beztrzně.

K dnešnímu dni bylo, jak jsem již řekla, pět českých občanů zavražděno islámskými teroristy. Proto je nanejvýš nutné současnou právní úpravu rozšířit o zákaz šíření nenávistných ideologií, a k tomu je samozřejmě potřebné náš návrh na změnu zákona projednat. Proto vás prosím o podporu jeho zařazení do programu této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní další přihlášený v pořadí pan Vladimír Zlínský.

Akorát se chci zeptat – vy jste zdůvodnila tento bod, akorát nevím, zda mi neuniklo, kam ho chcete zařadit? Před bod 29, dobře.

A nyní tedy pan poslanec Vladimír Zlínský k programu schůze. Prosím.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, vážená vládo, své vystoupení – návrh k diskusi o teritoriální obraně státu – chci zařadit pod bod 21.

Základní vojenská služba byla zrušena v České republice ke konci roku 2004. Tento krok odpovídal tehdejší politické situaci u nás i ve světě, trendu ve vyspělých zemích profesionalizovat armádu a faktu, že moderní vojenská technika je sofistikovanější, s většími nároky na obsluhu, kterou zvládne lépe profesionální voják. Proto se Armáda České republiky měla změnit v armádu malou, mobilní a moderní. Přípravovanou profesionalizací armády se zároveň s počátkem našeho milénia rozběhl i program na podporu vzniku aktivních záloh. Jejich hlavním úkolem byla ochrana kritické infrastruktury a objektů důležitých pro obranu státu. Dále měly tyto jednotky pomáhat při katastrofách nevojenského charakteru. Rovněž se uvažovalo o jejich využití při nutnosti posílit hranice či asistovat Policii České republiky při plnění některých úkolů. Došlo k systematickému podfinancování rozpočtu Ministerstva obrany, ale také k nehospodárnému využití daných prostředků. Uvedené problémy s financemi se silně projevovaly i u profesionalizované části armády a dobrovolnické aktivní zálohy se tak nadlouho ocitly zcela v pozadí zájmu většiny lidí na Ministerstvu obrany i v samotné Armádě České republiky. Proto nebyl tento koncept efektivně uchopen a dále rozvíjen. Až události posledních let, zejména na Blízkém východě, a masivní migrační krize v roce 2015, již zcela jasně ukázaly na aktuálnost konceptu malé mobilní profesionální armády, která ve změněné geopolitické situaci a v prostředí takzvaných hybridních či nelineárních válek – je velmi obtížné odlišit nepřítele od civilního obyvatelstva a mohou převažovat diverzní operace – nedokáže splnit základní úkol každé armády, a to ochranu a zajištění integrity vlastního území před nepřátelskými útoky či jinými situacemi, které mohou ohrožovat obyvatele České republiky.

Koncept malé profesionální armády je rovněž nepříliš efektivní v situaci ohrožení státu organizovanými skupinami náboženských radikálů, kteří mohou v pro ně příhodnou dobu zaútočit nejen na obvyklé měkké cíle, ale doplnit je útokem na kritickou infrastrukturu, což povede k navázání kapacity početně malé armády, v důsledku čehož nebude schopna posílit ochranu všech prvků kritické infrastruktury, natož aby mohla vyčlenit početnější síly na eliminaci samotných útočnicků. Tyto konflikty ukázaly, že k vyřešení konfliktu už v jeho zárodku je potřeba nejen kvalita výzbroje a výcvik vojáků, ale i včasné nasazení dostatečného počtu ozbrojených jednotek schopných a ochotných bránit územní celistvost a suverenitu našeho státu. Můžeme si rovněž klást například otázky, zda a jak jsme schopni vyřešit uzavření a dlouhodobější ostrahu státních hranic, jak dlouho by vydržel funkční integrovaný záchranný systém i státní správa v podmínkách dlouhodobějšího blackoutu postihnuvšího

nejen Českou republiku, ale i větší část Evropy. Nakonec o tom jsem hovořil při svém minulém vystoupení.

Rovněž je potřeba připomenout, že bodů kritické infrastruktury je v naší zemi více než 1 400 a k tomu je potřeba připočítat množství objektů důležitých pro obranu státu. Bohužel, jen malá část z nich je kvalitně chráněná. V řadě případů je ochrana spíše jen formální. Jak tedy řešit současnou situaci, kdy naše společnost je funkčně zcela závislá na nepřerušném přísunu energií, zboží a informací, kdy je tedy velmi jednoduché paralyzovat přerušeni těchto toků?

Základní otázkou tedy není jen kvalita výzbroje profesionální armády, ale schopnost ochránit objekty kritické infrastruktury v případě ohrožení státu. Po masivním a sofistikovaném útoku na kritickou infrastrukturu by přestaly dodávky elektřiny, plynu, tepla, pitné vody a potravin. Nebyla by funkční kanalizace, byl by problém s distribucí pohonných hmot, zdravotní a sociální péčí. Zkolabovala by bezpečnost a po několika dnech či týdnech by zřejmě došlo na docela významné části území k rozpadu společnosti a funkčnosti státu. O vůli dnešních občanů takto strádat a vést odhodlaný odpor podporou vojska, případně i vlastní aktivní účastí, není za této situace potřeba šířeji diskutovat. Bohužel, kapacity profesionální armády i přes doplnění příslušníky aktivních záloh nedokážou pokrýt ostrahu kritické infrastruktury v dostatečném množství, a to ani v situacích, kdy by nebylo nutné vést bojovou činnost. V této situaci si lze také obtížně představit ochotu vojáků a politiků plnit alianční závazky, když by se uvedené vážné problémy mohly týkat také rodin velké části naší armády i politické reprezentace.

Jeden z možných návrhů řešení této problematiky je zavedení povinné vojenské služby, bohužel velké množství kasáren, výcvikových prostorů, letišť, skladů, výstroje techniky bylo prodáno, předáno či vyřazeno. Armáda už dnes nemá dostatek výcvikových kapacit, výstroje ani personálu k zajištění smysluplného výcviku takto velkého počtu osob, nárazově ani dlouhodobě. Společnost po roce 1989 prodělala výrazné kulturní, společenské i sociální změny a došlo ke značnému rozvolnění identifikace občana se svým státem. V tomto prostředí není reálné bez silného vnějšího impulzu či ohrožení najít dostatečnou podporu mezi občany a voliči, kteří by po výčtu všech nákladů na znovuzavedení základní vojenské služby byli ochotni toto podpořit. Nejzásadnějším argumentem proti znovuzavedení základní vojenské služby je však skutečnost, že se jedná ve své podstatě o daň realizovanou formou služby, která je na základě dlouhé historické zkušenosti nespravedlivá, a tedy nedemokratická. To je způsobeno tím, že vždy je odvedena jen část daného populačního ročníku. V roce 1989 bylo odvedeno 78 % odvedenců, v roce 1999 57 %. Pouze určitá forma zdanění těch, kteří nevykonávali vojenskou službu, či naopak určité daňové zvýhodnění těch, kteří tuto svoji povinnost splnili, může vést k určitému spravedlivému narovnání. Ovšem hledat objektivně spravedlivou metodiku bude velmi obtížné. Většina politiků, kteří mluví o možnosti opět zavést základní vojenskou službu, uvádí možnost alternativy v podobě civilní služby. To sice zvyšuje procento nastoupivších z daného populačního ročníku, ale v České republice již po pěti letech od zavedení této možnosti více než polovina mužů dala přednost této civilní službě. V současnosti by byl tento podíl spíše ještě vyšší, což by v důsledku nesplnilo základní cíl pro znovuzavedení základní vojenské služby, to je plošně vycvičit mladé muže, případně i ženy, v základních schopnostech se podílet na obraně státu a ve schopnosti řešit krizové situace.

Další alternativou je spolehnout se na mobilizaci a propracované mobilizační plány s adekvátním materiálním zabezpečením. Bohužel, mobilizace je sice efektivní způsob, jak stát může získat poměrně velké množství vojáků se základním výcvikem, ale ti jsou k dispozici nejdříve po třech měsících výcviku. Tento systém tedy není vhodný pro situace, které se rychle vyvíjí a je potřeba je vyřešit v řádu dní či několika týdnů. Situace, kdy na

Ukrajíně museli vojáci odcházet na frontu již po dvou až třech týdnech základního výcviku, je potřeba brát jako varování a s mobilizací počítat jako s krajní možností. To nemá ovšem znamenat, že se má na mobilizační plány rezignovat. V optimálním případě by bylo řešením navýšit výrazně počty vojáků z povolání, kdy ale narazíme na dva základní problémy. První z nich je demografický pokles počtu pro armádu perspektivních občanů ve věku 18 až 30 let, který se projevil i na civilním trhu. Druhým zásadním problémem jsou obrovské finance, jež by bylo nutné vynaložit na značný počet profesionálních vojáků vyčleněných jen na ostrahu objektů kritické infrastruktury. To vše za situace, kdy mohou být tyto objekty v příští dekádě vážně ohroženy v součtu třeba i několika dní či týdnů. Pro účely strážní služby, kde není až tak potřeba mít náročný vojenský výcvik, je vhodné použít aktivní zálohy, jejichž provozní náklady jsou v České republice v průměru více až pětkrát nižší než u profesionálních vojáků. Jednoduchými počty dojdeme k tomu, že při stejných finančních nákladech místo 3 000 profesionálů můžeme použít k ostraze kritické infrastruktury nejméně 15 000 příslušníků aktivních záloh, což by mohlo vyřešit problematiku strážní služby. Aktivní zálohy by tedy mohly vyřešit problematiku strážní služby, ale pro velkou část existence aktivních záloh se jejich počty pohybují jen mezi 2 000 až 3 000 lidí, což jsou počty, které systémově nemají příliš velký význam. Na těchto nízkých počtech se podílí několik faktorů, jako byl dlouhodobý nezájem armády o aktivní zálohy, neřešení problémů se zaměstnavateli, rozložení doby výcviku, neakceptování sociálních, kulturních a ekonomických změn ve společnosti, které se projeví výrazným zpřetrháním vazeb mezi armádou, občanem a státem.

Posledními legislativními změnami i přístupem armády se sice situace značně zlepšila k lepšímu, ale ani tyto změny zřejmě nepovedou k výraznému navýšení stavu. Samotná koncepce je spíše vhodná pro vytváření záloh bojových útvarů s cílem motivovat studenty a čerstvé absolventy škol ke službě u elitních jednotek nebo pro zajímavou práci s vojenskou technikou, jako jsou například tanky, bévépěčka či drony. K současným aktivním zálohám se také nově dostávají lidé, kteří jsou schopni a ochotni najít si v kuse šest týdnů pro základní výcvik a splnit stejné fyzické požadavky jako profesionální voják. To jsou právě ty požadavky, které deklasují většinu zájemců o tuto službu. Pro typického otce, který má doma děti, ženu, bydlení s hypotékou, je většinou zcela nepřijatelné na takto dlouhou dobu opustit rodinu a často i riskovat svou práci. Pokud je potřeba získat potřebnou kvantitu v dostatečné kvalitě, je potřeba vytvořit koncept záloh, který bude vycházet z reálných možností naší populace a nebude požadovat výsledky okamžitě, ale bude dostačující, že schopnosti jednotlivce i celku se budou rozvíjet postupně.

Nebylo by příliš praktické měnit současný systém aktivních záloh, který má při směřování výcviku primárně jako zálohy bojových útvarů zcela jistě smysl, ale bylo by vhodné jej doplnit o další úroveň aktivních záloh, který budu dále v textu nazývat teritoriální obrana, protože to jasně vystihuje její úlohu. Teritoriální obrana by měla primárně cílit na muže a ženy ve věku 30 až 50 let, byla by primárně určena na strážní službu kritické infrastruktury a po dosažení potřebných počtů by mohla pomáhat při budování zátarasů, minování, demoličních pracích, obsluhovat klamné cíle, makety. Využití by mohli mít jako řidiči nákladních aut a speciální techniky nebo pomocný letecký personál. Svoji roli by teritoriální obrana mohla mít i v podpoře během přírodních a průmyslových katastrof, zhroucení infrastruktury, teroristických útocích, při ochraně hranic, budování silničních zátarasů spojených s kontrolou osob a vozidel, pátrání po ztracených či hledaných osobách, ochraně měkkých cílů, v patrolování v evakuovaných či jinak ohrožených oblastech, pomoc při ochraně předmětů a objektů nezbytných k přežití, záchranné práce, evakuace, zatemňování, ochrana, kontrola krytů.

Teritoriální obrana by konečně mohla být platformou, jak by armáda získala drahé či nedostatkové odbornosti pro přípravu mobilizace nebo specialistů pro podporu bojových

i nebojových jednotek, jako IT odborníci, řidiči, kuchaři, právníci, specialisté na elektroniku, pozemní letecký personál, zdravotníci, psychologové, jazykoví specialisté, logisticy a manažeři.

Nejen mezi částí střelců, ale mezi občany mimo střeleckou komunitu je ochota vstoupit do teritoriální obrany při splnění několika základních požadavků. Za prvé dobrovolnost, respekt a jejich smysluplné využití, za druhé přiměřená časová náročnost, za třetí adekvátní fyzické nároky, za čtvrté motivace a dostatečně atraktivní výcvik, za páté návaznost na své bydliště, za šesté v případě operačního nasazení stejné podmínky jako současné aktivní zálohy, za sedmé možnost využít své legálně držené zbraně.

Dobrovolnost, respekt a jejich smysluplné využití: dobrovolnost je základní požadavek na tento typ záloh a musí být jasně definovány podmínky nasazení bez průběžných účelových změn. Příslušníkům teritoriální obrany by musely od politiků i Armády České republiky přicházet jasné signály, že se s nimi počítá jako s důležitou součástí obrany České republiky, a tato podpora by musela být nejen slovní, ale podpořená odpovídající legislativní, finanční, materiální podporou a výcvikem, který odpovídá aktuálním hrozbám a roli teritoriální obrany. Výcvik by měl být ze strany Armády České republiky dobře zabezpečen logisticky a personálně, a tak respektovat volný čas dobrovolníků a jejich ochotu věnovat ho výcviku.

Přiměřená časová náročnost: podle novelizace branného zákona z 1. 7. 2016 má základní výcvik aktivních záloh trvat až dvanáct týdnů a délka výcviku má být až čtyři týdny v roce. Toto navýšení délky výcviku oproti minulosti sice zvýší kvalitu výcviku, ale nepovede to ke zvýšení atraktivnosti pro většinu zájemců. Kompromisní návrh pro teritoriální obranu počítá s úvodním dvoutýdenním kurzem a šesti víkendy výcviku za rok. Vzhledem k primárnímu účelu teritoriální obrany a cílové skupině zájemců by šest víkendů za rok bylo zachováno po celou dobu aktivního působení u teritoriální obrany a ty by byly doplněny o povinné týdenní cvičení jednou ročně a dobrovolné jedno- až dvoutýdenní specializační kurzy dle zájmu členů teritoriální obrany. Takto časově rozvolněný výcvik by vyřešil z velké části problém se zaměstnavateli a byl by v případě nutnosti zcela realizovatelný ve volném čase dobrovolníků.

Adekvátní fyzické nároky: při výběru dobrovolníků pro teritoriální obranu se musí vycházet z reálného fyzického stavu současné populace a cílové skupiny. Důraz by se měl klást na schopnost splnit úkoly pod přiměřenou psychickou i fyzickou zátěží, při spánkové deprivaci odpovídající předpokládanému využití teritoriální obrany. Více než počet sed-lehů či kliků na čas by měla být oceněna spíše schopnost přesunu v plné polní za současného plnění základních dovedností.

Motivace a atraktivní výcvik: motivace příslušníků teritoriální obrany nemůže být nikdy primárně finanční, i když přiměřená finanční, a zejména materiální podpora je ale nezbytná jako projev zájmu státu o dobrovolníky participující na jeho obraně. Změnami legislativy ve prospěch střelecké komunity v České republice lze výrazně zvýšit atraktivitu konceptu teritoriální obrany právě možností držet zbraně a příslušenství omezené legislativou Evropské unie, či případně toto ještě dále rozšířit. Pro střelce v České republice by byla atraktivní nejen možnost využívat vojenské střelnice a střelivo pro výcvik, ale i organizovaný střelecký a taktický výcvik. Součástí motivace, odměnou a zároveň metodou, jak zvyšovat kvalitu výcviku teritoriální obrany, by bylo zavedení specializačních kurzů, jako zdravotnický radiokurz, ženíjně-pyrotechnický výcvik, ostrostřelecký kurz, řidičský výcvik vojenské techniky, obsluha protitankových řízených střel.

Návaznost na svoje bydliště, kraj: při výběru místa působení příslušníka teritoriální obrany je potřeba preferovat jeho nasazení v místě, ke kterému má dobrovolník vazbu v podobě rodiny, přátel, majetku, osobních preferencí či tradic. Využití výborné znalosti

lokálních podmínek a vazeb dává teritoriální obraně výhodu nejen při orientaci v krajině a lze využít i spolupráce a podpory ze strany rodiny a spoluobyvatel, kteří mohou přinést důležité informace nebo zajistit bezproblémové ubytování či zásobování.

Režim a podmínky nasazení příslušníků teritoriální obrany: v případě cvičení, mimořádných cvičení a operačního nasazení teritoriální obrany by bylo potřeba řešit otázku platu, kompenzace zaměstnavateli, pojištění et cetera stejně jako u současných aktivních záloh. Maximální délka operačního nasazení při vojenských událostech by měla primárně řešit čas potřebný k případné mobilizaci, to jest tři až šest měsíců, a délka nasazení z nevojenských příčin, jako jsou například přírodní katastrofy, by neměla přesáhnout dva až tři týdny ročně, vše ovšem s možností dobrovolného prodloužení. Pro část střelecké komunity v České republice je atraktivní se vstupem do teritoriální obrany dostat se mimo restriktivní působení Evropské komise a otevírá se rovněž možnost využití jejich civilních zbraní, jejichž obsluhu zvládají často na úrovni nejlepších profesionálních jednotek. Tato otázka je přirozeně nejvíce kontroverzní a vyžadovala by vytvoření legislativního rámce pro jejich využití při plnění úkolů teritoriální obrany, která by spadala pod armádu České republiky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já vám vstoupím do vašeho projevu, a to z toho důvodu, že na osmou hodinu je svolán mandátový a imunitní výbor v souvislosti s rezignací pana poslance Farského, a aby se mandátový a imunitní výbor mohl sejít, aby nový poslanec mohl složit slib, tak z toho důvodu, aby se nekřížilo jednání Sněmovny a mandátový imunitní výbor, na hodinu přeruším a v 9 hodin ráno budeme pokračovat dalším jednacím dnem. Jste v pořadí, takže poté budete pokračovat ve svém projevu. Do 9 hodin přerušuji jednání schůze. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno v 8.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Je 9 hodin a zahajují druhý jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny.

Abyste byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve všechny odhlásím a poprosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: poslankyně Věra Adámková od 6.15 hodin do 9.05 hodin - pracovní důvody, Andrea Babišová – zdravotní důvody, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Jaroslav Dvořák, to bylo od 2 do 6 hodin – zdravotní důvody, Ivan Jáč – zdravotní důvody, Lenka Knechtová – zdravotní důvody, Jiří Kobza – zdravotní důvody, Michal Kučera – zdravotní důvody, Lubomír Metnar – zdravotní důvody, Ivo Vondrák – to bylo od 0.01 do 8 hodin – zdravotní důvody a Milan Wenzl – zdravotní důvody. Dále z členů vlády se omlouvá Mikuláš Bek od 1.18 do 8 hodin – osobní důvody, a potom od 8 hodin do 23.59 hodin – pracovní důvody, Jana Černochová z důvodu zahraniční cesty, Marian Jurečka – rodinné důvody, Helena Langšádlová od 0.01 do 9 hodin bez udání důvodu, Jan Lipavský – zdravotní důvody a Michal Šalomoun – rodinné důvody. Pan poslanec Dvořák ruší omluvu.

Nyní poprosím o klid v sále. Přistoupíme k důstojnému, závažnému okamžiku. Vážené kolegyně a kolegové, ještě jednou poprosím o klid. Než přikročíme k dalšímu jednání, dovoluji mi, abych umožnila nové kolegyni složit poslanecký slib.

Vážené kolegyně a kolegové, přistoupíme ke slibu nové poslankyně za poslance Jana Farského, který se vzdal poslaneckého mandátu. Nejprve požádám předsedkyni mandátového a imunitního výboru, poslankyni Helenu Válkovou, aby nás seznámila s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetla ústavou předepsaný slib, který nová poslankyně složí do rukou předsedkyně Poslanecké sněmovny. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Slib poslance

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, vážené členky a členové vlády, víte, že včera při zahájení pléna Poslanecké sněmovny se prohlášením vzdal mandátu náš již bývalý kolega, poslanec Jan Farský. Tím okamžikem jeho mandát v souladu s ústavou zanikl. Na jeho místo nastupuje první náhradník, spíš náhradnice bych měla říci, koalice Piráti a Starostové za volební kraj Liberecký, paní Jarmila Levko. Skutečnost, že se paní Jarmila Levko stala poslankyní, jsme ověřili na 6. schůzi našeho mandátového a imunitního výboru, která před chvílí skončila, a přijali jsme usnesení číslo 21. Máte ho – měli byste ho každý mít – před sebou, ale protože si nejsem jistá, jestli jste to stačili – a vidím, že nestačili, takže přečtu.

To usnesení bylo velmi jednoduché. Usnesení číslo 21, a je krátké, mandátového a imunitního výboru z 6. schůze konané dne 16. února 2022 ke vzniku mandátu prvního náhradníka poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu: Mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po mém úvodním slovu za prvé konstatuje, že dne 15. února 2022 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky prvnímu náhradníkovi – náhradnici – koalice Piráti a Starostové za volební kraj 7 – Liberecký, paní Ing. Jarmile Levko, narozené 14. května 1969. Pověřuje mě, abych vás s tím seznámila. Potud tedy ta výroková část usnesení, které jednomyslně mandátový a imunitní výbor před chvílí přijal.

Nyní bych vás všechny poprosila v souladu s tradicí, abyste povstali. (Přítomní povstávají.) Poprosila abych, aby sem přišla paní předsedkyně Poslanecké sněmovny – už tady je, a naše nová kolegyně. Já přečtu ten slib, který všichni známe a který máme obsažený v ústavě, a poprosím, aby potom zřetelně naše nová kolegyně se rozhodla, a věříme, že řekne: Slibuji. Slib zní takto: Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. (Nová poslankyně skládá slib a přijímá gratulaci předsedkyně Sněmovny.) Já určitě za nás za všechny gratuluji. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Poprosím o klid. Poprosím o klid a dovoluji, abych také uvítala mezi námi poslankyni Jarmilu Levko a popřála jí v poslanecké práci mnoho úspěchů.

A nyní tedy budeme pokračovat v návrzích na změnu nebo doplnění návrhu pořadu 9. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak je uveden na pozvánce. Před koncem jednání dne byl se svým vystoupením přerušen poslanec Vladimír Zlínský, kterého se ptám, zda si přeje pokračovat. Ano, je tomu tak. Pane poslanče, máte tedy slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Dovolím si pokračovat v započatém díle a budu hovořit dále o teritoriální obraně státu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ještě poprosím o klid v sále, pane poslanče. Prosím, přeneste diskuse do předsálí, děkuji. Prosím.

Poslanec Vladimír Zlínský: Dobře, děkuji.

Náklady na příslušníky teritoriální obrany: Náklady na výcvik by byly dosti podobné jako u současných aktivních záloh, kdy častější, ale kratší výcvik teritoriální obrany by nákladově odpovídal několika delším výcvikům aktivních záloh. Dvě uniformy a případně další výstrojní součástky by měly být samozřejmostí. Moderní balistická ochrana jednotlivce by měla být součástí normální výbavy příslušníků teritoriální obrany. Balistická ochrana jednotlivce by zpočátku mohla být u příslušníků teritoriální obrany řešena alespoň tak, že by k cvičným účelům byla vydávána ta, které skončila expirace. Vláda a politická reprezentace jako celek by měla otevřít otázku možnosti financování příslušníků aktivních záloh teritoriální obrany a rezervistů formou odečitatelné položky ze základu daně či přímo slevou na dani.

Přínosy reprezentovaného konceptu teritoriální obrany: K hlavním přínosům navrhovaného konceptu teritoriální obrany bezesporu patří výrazné posílení ostrahy kritické infrastruktury v případě ohrožení země při současném zachování kapacity bojových útvarů. Při nákladech stejných nebo i nižších, než jsou u současných aktivních záloh, by stát získal množství lidí schopných okamžitého nasazení i při mimořádných událostech, jako jsou povodně, požáry, průmyslové havárie, masivní black out, velký teroristický útok a podobně.

Zároveň by bylo zavedení teritoriální obrany způsobem, jak zvýšit počty občanů se základním vojenským výcvikem. Navíc by Armáda ČR mohla získat odborníky nejen pro případ mobilizace, ale i pro běžný chod armády. Jednalo by se o odborníky IT, řidiče, kuchaře, logistiky, zdravotníky, jejich výhodou by byly předem známé počty a kvality. Možnost využití civilních zbraní v držení příslušníků teritoriální obrany by vedlo k dalšímu snížení finančních nároků na vyzbrojení této ozbrojené složky a zároveň v případě krizové situace by mohla minimálně část teritoriální obrany bezprostředně plnit úkoly se zbraní v ruce. V případě některých vážných krizových scénářů by nasazení několika desítek tisíc příslušníků teritoriální obrany z různých civilních profesí uvolnilo pracovní trh a to by se pozitivně odrazilo ve snížení sociálního pnutí ve společnosti, způsobeného omezením části pracovního trhu vygenerovaného danou krizí. Armáda ČR by s výcvikem teritoriální obrany získala postupně znovu zpět zkušenosti, vybavení a zázemí pro případnou mobilizaci. Vytvořením významného spojovacího článku mezi občany a Armádou ČR, který by obecně vedl k větší motivovanosti občanů k náboru do Armády ČR, by byla naše společnost v otázce bezpečnosti mnohem robustnější a méně zranitelná.

Možná rizika omezení teritoriální obrany: Je samozřejmé, že každý takovýto projekt přináší rizika, ale ta lze kvalitní legislativou zcela eliminovat. Z možných námitek byla často v diskusích zmiňována politizace teritoriální obrany a možnost jejího zneužití, čemuž zabrání striktní důraz na apolitičnost teritoriální obrany, která by byla garantována standardy Armády ČR. Někomu by mohlo vadit, že vojenský výcvik dostane primárně nejpatriotičtější část národa, ale to nemůže být pro demokratický stát komplikace. Získat použitelně vycvičeného příslušníka teritoriální obrany by podle uvedeného konceptu trvalo déle než u současných aktivních záloh, což je spíše argument pro to, začít s reformami včas.

Pokud bude služba u aktivních záloh i pro vojáky z povolání atraktivnější z hlediska financí, výcviku a přístupu pro nejkvalitnější a nejperspektivnější zájemce, než bude realizace u teritoriální obrany, pak nehrozí, že by uvedený koncept omezoval množství zájemců o kariéru profesionálních vojáků nebo aktivních záloh. Naopak, časem by spíše vyvolal opačný efekt daný pozitivnějším vnímáním armády veřejností.

Byly zde i obavy z toho, že velký počet zájemců o teritoriální obranu by mohl ubírat dobrovolníky například dobrovolným hasičům. Aby k tomuto nedocházelo, je nutné koncepčně podpořit tyto prospěšné organizace, a tak co nejlépe využít dostupné lidské zdroje. Navíc některé role teritoriální obrany a dobrovolných hasičů se prolínají a zároveň vhodně doplňují v rámci integrovaného záchranného systému. Limity využití teritoriální obrany jsou dány stěžejní podmínkou většiny zájemců o teritoriální obranu, což je primární vazba na svůj kraj, kdy pouze menší část příslušníků teritoriální obrany by bylo možné motivovat k dobrovolnému působení mimo jejich region.

Lidské zdroje: Prezentovaný koncept je svým zaměřením schopný oslovit mnohem širší skupinu občanů, než jsou aktivní zálohy, které by se měly zaměřit především na studenty i čerstvé absolventy a motivovat je k dlouhodobé spolupráci s armádou. Teritoriální obrana může primárně stavět pouze na střelecké komunitě, která umí zacházet se zbraněmi a jejíž členská báze je v ČR velká. Je to více než 300 000 zbrojních průkazů. Optimálnější je ovšem koncept teritoriální obrany otevřít pro všechny občany ČR, kteří splní předepsané podmínky z hlediska trestní bezúhonnosti, zdravotní a psychické způsobilosti. Toto rozšíření přináší výhodu většího počtu případných dobrovolníků a je to i přístup více občanský. Jistou nevýhodou by byla větší diference v kvalitě, nákladech a motivaci dobrovolníků z řad střelecké a nestřelecké komunity.

Řešením by mohl být vznik celostátního střeleckého spolku se spoluúčastí Armády ČR a případně Ministerstva vnitra, který by poskytoval nejen základní výcvik se zbraní pro zájemce o teritoriální obranu z řad nestřelců a prověřil základní dovednosti střelců, zajímajících se o vstup do teritoriální obrany, zejména ohledně bezpečné manipulace se zbraní. Dále by se tento střelecký spolek mohl podílet na využívání a budování vojenských střelnic, pořádání střeleckých soutěží a veřejných střeleckých dnů pod patronací Armády ČR.

Perspektivy rozvoje konceptu: Pokud bude daný koncept vhodně uchopen a podpořen legislativně i finančně, má potenciál přivést do armády během příští dekády minimálně o řád více zájemců, jak se to daří u aktivních záloh. Je potřeba tento projekt primárně řešit jako dynamický systém, který se vzrůstajícím počtem dobrovolníků může plnit postupně všechny zmíněné role po dosažení stavu aspoň 15 000 až 20 000 osob. Z hlediska reálných možností naší společnosti se může v dalších dekádách tento stav i více než zdvojnásobit a být tak plnohodnotnou alternativou znovuoobnovení povinné vojenské služby ve smyslu masového zapojení občanů do obrany státu. Lze předpokládat, že teritoriální obrana by do životů občanů zapadla stejně přirozeně jako dobrovolní hasiči či kdysi ostrostřelecké spolky a byla by tak přirozeným mostem mezi občany a profesionální armádou.

Důraz při rozvoji by měl být kladen právě na schopnosti, které jsou primárním smyslem vzniku teritoriální obrany, a motivaci občanů se do ní zapojit. Není možné v průběhu rozvoje konceptu teritoriální obrany měnit výrazně jasně stanovené podmínky a riskovat ztrátu důvěry vlastních obyvatel v armádu a stát jako takový. Je v zájmu armády využívat postupného rozvoje teritoriální obrany k získávání schopností, vybavení, výcvikového zázemí, k rozvoji schopností provést případnou mobilizaci co nejrychleji a nejefektivněji.

Závěr: Klíčovou otázkou budoucnosti armády ČR i samotné obranyschopnosti ČR je schopnost občanů tohoto státu se ztotožnit se svým státem a jejich ochota participovat na své obraně. Dnešní podoba Armády ČR i v plánovaném plném stavu včetně aktivních záloh nemůže vyřešit uspokojivě ochranu kritické infrastruktury i našich hranic. Proto je potřeba hledat nové, a zejména realizovatelné cesty, jak naplnit hlavní smysl každé armády demokratického státu, a to musí být vždy primárně ochrana vlastního území a vlastních obyvatel. Ve společnosti máme poměrně početnou skupinu motivovaných občanů nejen z řad střelců, kteří by byli ochotni se podílet na obraně státu. Pro většinu z nich ale stávající

koncept aktivních záloh není vhodný z řady důvodů, jako je čas, rodina, záruka teritoriální působnosti a podobně.

Právě tento koncept teritoriální obrany reflektuje tyto požadavky a je tak dostatečně atraktivní, aby ke službě v této složce Armády ČR přivedl dostatečný počet dobrovolníků, a zároveň je schopný poskytnout dostatečnou kvalitu těchto zájemců pro dané úkoly. Koncept teritoriální obrany výrazně může pomoci při relativně nízkých nákladech řešit aktuální bezpečnostní rizika, a navíc má další přínosné efekty jak pro Armádu České republiky, tak i pro společnost. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče.

A nyní nejprve seznámím Sněmovnu s došlými omluvami a pak tady je jedno přednostní právo. Takže omlouvají se pan ministr spravedlnosti Pavel Blažek od devíti do konce jednacího dne z pracovních důvodů, poté za včerejšek od 22, 23 hodin do konce jednacího dne ještě omlouvám paní ministryni životního prostředí, dále paní poslankyně Zdenka Němečková Crkvenjaš posílá omluvu ve dnech 16. až 18. 2. a nakonec pan poslanec Jan Volný posílá do konce jednacího dne omluvu z důvodu nemoci. To by byly zatím došlé omluvy

A poprosím tedy s přednostním právem pan poslanec Marek Benda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Krásné dopoledne, dámy a pánové. Já bych si dovilil přednést dva návrhy, prvně návrh nového bodu této schůze, a to abychom do bodu Zprávy, návrhy a další body zařadili bod Usnesení Poslanecké sněmovny podle § 1 odst. 2 jednacího řádu, kterým se upravují vnitřní poměry Poslanecké sněmovny. Nenavrhuji zatím pevnou dobu, ale mám pocit, že po tom, co se tady odehrává posledních osmnáct hodin, budeme možná muset nějakým způsobem zareagovat.

Druhý návrh, který bych dal, je návrh procedurální a dávám ho jménem poslaneckých klubů vládní koalice, a to, abychom dnes jednali a hlasovali i po 19., 21. a 24. hodině, protože pokládám situaci, kdy za osmnáct čistých hodin našeho jednání jsme se nedostali k návrhu programu, stále jednáme mimo program, za úplně absurdní, za ukázkou toho, jak se zejména část opozice snaží za každou cenu zdestruovat práci Poslanecké sněmovny, a myslím, že není možné na toto přistoupit, a budeme muset holt tady trávit i noci, abychom tento nekonečný maraton vydrželi. Děkuji za pozornost. (Potlesk v lavicích koalice.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, já gonguji. Zazněl procedurální návrh, tedy chvíličky vyčkáme, až se poslanci a poslankyně vrátí do sálu.

Ano, všechny odhlásím, prosím, přihlaste se všichni vašimi registračními kartami.

Aby bylo zcela jasné, o čem hlasujeme – přistoupíme k hlasování o tom, že budeme hlasovat po 19., 21. i 24. hodině. Ještě chvíličky počkám, než se ustálí počty... Tak počty už se ustálily.

A já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 7 bylo ze 158 přítomných poslanců pro 98, proti návrhu 59 a já konstatuji, že tento návrh byl schválen.

Děkuji a nyní tedy můžeme pokračovat řádně přihlášenými. Dále je přihlášená paní poslankyně Vladimíra Lesenská k pořadu schůze. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové, vážená paní předsedající, zástupci vlády, já... (V sále je značný hluk.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ještě poprosím o klid, paní poslankyně. Jistě kolegyně a kolegové pochopí a přenesou diskuse do předsálí. Velmi děkuji, že necháte kolegiálně klid v sále paní kolegyni. Prosím.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji a vašim prostřednictvím bych chtěla poděkovat předsedovi poslaneckého klubu ODS za připomenutí, že tady mají opravdu většinu. My to víme. Nicméně navrhuji zařadit na jednání schůze Sněmovny tisk číslo 10, je to Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudcích, exekutorech a exekuční činnosti, takzvaný exekuční řád, a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Jedná se o návrh zákona, který zavádí krajskou místní příslušnost exekutora a posiluje tak jeho nestrannost a nezávislost na povinném. Reálná úprava exekučního řízení v České republice neumožňuje praktické uplatnění nestrannosti soudního exekutora jako orgánu veřejné moci. Současná úprava vytváří nerovný vztah mezi oprávněným-věřitelem a povinným-dlužníkem.

Dovolte mi podrobné zdůvodnění mého návrhu. Chtěla bych zhodnotit platný právní stav. Základní zásady činnosti exekutora jsou uvedeny v § 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, takzvaný exekuční řád. V § 2 tohoto zákona je řečeno v odst. 1: "Exekutor vykonává exekuční činnost nezávisle, při výkonu exekuční činnosti je vázán jen Ústavou České republiky, zákony, jinými právními předpisy a rozhodnutími soudu vydanými v řízení o výkonu rozhodnutí o exekučním řízení." V odst. 2: "Exekutor je povinen vykonávat svědomitě své povolání a při jeho výkonu a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost exekutorského povolání nebo ohrozit důvěru v nezávislý, nestranný a spravedlivý výkon exekuční činnosti." Požadavky na činnost exekutora jsou tedy definovány podobně jako požadavky na činnost soudce. Úkony exekutora dle ustanovení § 28 věty druhé považují za úkony exekučního soudu. Toto ustanovení zakládá postavení soudního exekutora jako orgánu veřejné moci, což je podmíněno jeho nestranností. Reálná úprava exekučního řízení v České republice však podle názorů všech předkladatelů neumožňuje praktické uplatnění těchto zásad. V § 28 exekučního řádu je stanoveno, že exekuci vede ten exekutor, kterého v exekučním návrhu označí oprávněný a který je zapsán v rejstříku zahájených exekucí. Vzniká tak stav, kdy exekutor má být nezávislý a nestranný, avšak fakticky je vybírán jednou stranou sporu, na které je, jak bude podrobně popsáno dále, ekonomicky závislý.

Osoba vykonávající pravomoci orgánu veřejné moci, ať už jde o soudce, úředníka či třeba i lesní stráž, musí vystupovat vždy nestranně. V řízeních vedených před orgány veřejné moci je krajně neobvyklé, aby si jeden z účastníků řízení samostatně, bez ohledu na vůli protistrany, vybíral konkrétní úřední osobu, která řízení povede a bude rozhodovat. Je například nemyslitelné, aby si žalobce u soudu jednostranně určil soudce. Z tohoto pohledu je postavení soudních exekutorů abnormální, a jak se postupně rozšiřuje okruh otázek, o kterých exekutor rozhoduje, také stále méně udržitelné. Tento nerovný vztah mezi oprávněným, tedy věřitelem, a povinným, tedy dlužníkem, byl již napaden skupinou senátorů u ústavního soudu.

Jedním z hlavních předpokladů nezávislosti je nezávislost ekonomická. Tento předpoklad byl ostatně vysloven už v důvodové zprávě k samotnému exekučnímu řádu. Nezávislost – i ekonomická na státu – je základním předpokladem exekutorovy nestrannosti

při výkonu exekuční činnosti. Pověření státem k této činnosti dává exekutorovi veřejnou důvěru, autoritu a vážnost. Stejného názoru je i ústavní soud, když v četných nálezech k platům soudců vyslovil, že jedním z pilířů nezávislosti soudců je materiální zajištění. Přiměřeně by toto mělo platit i pro soudní exekutory.

V případě exekučního řízení zde však existuje jasná závislost mezi jedním z účastníků řízení, to je oprávněným, a soudním exekutorem. Jedná se o závislost procesní a ekonomickou. Exekutor by v řízení neměl chránit pouze zájmy oprávněného, ale dohlížet na zákonnost celého řízení a chránit i zájmy povinného, pokud hrozí jejich porušení. V praxi jsou však exekutoři tlačeni k tomu, aby tak nečinili, protože oprávněný by si je příště k provedení exekuce nezvolil. V případě takzvaných institucionálních věřitelů často spravují tisíce pohledávek. Tam by změna exekutora mohla být i likvidační. Tento stav není žádoucí.

Původní záměr byl zřejmý – exekutor bude ekonomicky motivován, aby vymáhal pohledávky, jak nejlépe může, čímž poroste jeho zisk. V současné době však nezřídka dochází k případům, kdy exekutor je nucen jít nad rámec zákona či zvolit nepřiměřené prostředky, jinak by byla ohrožena jeho ekonomická existence. Úzké faktické a smluvní vztahy mezi exekutory a věřiteli zakládají důvodné pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti jejich rozhodování. Navrhovatelům je známo stanovisko pléna Ústavního soudu vydané dne 12. září 2006, kde Ústavní soud odmítá srovnání postavení exekutora a soudce, protože – cituji: "Zásadní rozhodnutí týkající se exekučního řízení jsou ponechána na nestranném nezávislém a na výsledku exekuce hmotně nezúčastněném soudu. Skutečnost, že zákon, to jest exekuční řád, přenesl některá oprávnění soudu na soudního exekutora, tedy nezakládá rovné postavení soudce a exekutora." Toto stanovisko však odráží právní stav v roce 2006. Od té doby došlo k několika změnám právní úpravy, které postavení soudního exekutora zásadně posílily. Předkladatelé tak považují stanovisko za překonané.

K významnému rozšíření oprávnění exekutora došlo zákonem č. 286/2009 Sb., účinného dne 1. 11. 2009. Soudnímu exekutorovi bylo svěřeno oprávnění odstraňovat vady podání. Je to § 43, rozhodování o návrhu povinného na odklad exekuce, o návrhu a zastavení exekuce, o návrhu třetí osoby na vyškrtnutí věci ze soupisu, provádění rozvrhového jednání a vydávání rozhodnutí rozvrhu výtěžku dražby nemovitých věcí a další. Exekutor také ustanovuje povinnému opatrovníka nebo činí úkony soudu prvního stupně v odvolacím řízení. Byly provedeny další změny.

Zákonem č. 396/2012 Sb., takzvanou velkou novelou exekučního řádu, došlo k dalšímu posílení postavení exekutora. Soudní exekutor nyní může ve stanovených případech rozhodnout o odmítnutí či zamítnutí exekučního návrhu. Tím exekutor může celé řízení ukončit. V rukou exekutora se tak soustředilo prakticky veškeré prvostupňové rozhodování v exekučním řízení včetně rozhodnutí, kterým se řízení končí.

Konečně zákonem č. 139/2015 Sb. přešla na exekutora pravomoc rozhodovat o návrhu manžela povinného na zastavení exekuce, je-li exekucí postižen majetek ve společném jmění manželů ve větším než zákonném rozsahu, což byla původně otázka řešená soudem v rámci excindační žaloby. Exekutor zde tedy již rozhoduje o otázce hmotněprávní, která byla dříve vyhrazena soudům.

Je tedy nesprávná představa, že exekutor je pouze vykonavatelem věcí, které byly rozhodnuty soudem. Je to exekutor, kdo rozhoduje o způsobu provedení exekuce. Není tedy pouze pasivním příjemcem a vykonavatelem vůle soudu. Rozhoduje o tom, jak bude rozhodnutí soudu vykonáno, přičemž dopady jednotlivých metod na povinné jsou diametrálně odlišné. Pozdějšími novelami exekučního řádu bylo exekutorům svěřeno rozhodování o stále širším okruhu otázek.

Z výše uvedeného je zřejmé, že postupem času se postavení exekutora přeměnilo z vykonavatele soudního rozhodnutí – byť i zde měl značný prostor pro úvahu, například volbu způsobu provedení exekuce – do pozice orgánu veřejné moci, kterému je svěřeno rozhodování o širokém okruhu otázek jak procesních, tak i hmotněprávních. Současný stav, kdy si exekutora vybírá jedna strana, již dále není udržitelný.

Vyjma těchto problémů právního charakteru však stávající úprava přináší i řadu problémů ryze praktického charakteru. Vzhledem k tomu, že věřitelem zvolený exekutor může být z kteréhokoliv místa České republiky, častým jevem je velká fyzická vzdálenost mezi exekutorem a povinným. Na straně povinného se ztěžuje možnost nahlédnout do spisu, splatit dluh v hotovosti na pokladně či celkově osobně komunikovat s exekutorem. To výrazně komplikuje možnost efektivně řešit vzniklé dluhy. Exekutor ze vzdálené destinace navíc nemusí mít dokonalou znalost poměrů na straně povinného či celkově znalost poměrů kraje, v němž povinný žije. Nevýhodou spojenou s velkou fyzickou vzdáleností jsou i zvýšené náklady na cestovné a na provedení mobiliárních exekucí, které na straně sociálně slabých povinných ohrožují jejich motivaci a dostatek prostředků ke splácení pohledávek.

Značné náklady a problémy jsou spojeny s mnohostí exekutorů u jednoho povinného. V případech, kdy má jeden povinný více exekutorů, je vystaven povinnosti platit náklady v mnoha paralelně běžících řízeních. Jejich výše pak často přesahuje původní pohledávku oprávněných. Tím se celkově snižuje možnost povinného uhradit původní vymáhanou pohledávku. Klesá tak vymahatelnost práva.

Nelze opomenout ani náklady dopadající na další dotčené instituce spojené s povinným. To je zaměstnavatel, banka a další instituce. Všechny tyto subjekty musí dnes komunikovat s mnoha exekutory. Dochází k dublování nákladů a administrativních činností. Těmto institucím navíc hrozí pokuty, pokud opomenou vyřídit odpověď, což se může pod množstvím administrativního zatížení lehce stát.

Systém navíc oprávněně motivuje vymáhat i nevysožitelnou pohledávku, protože za zahájení a vedení exekuce není žádný poplatek. Systém exekucí je tak nadužíván. Doba vedení exekuce navíc není omezena a marná exekuce je zpravidla vedena, dokud oprávněný nedá souhlas k jejímu zastavení. To se však bohužel zpravidla neděje kvůli hroící ztrátě pořadí ve splátkovém kalendáři povinného a promlčení pohledávky. Exekuce tak běží donekonečna a jejich počet narůstá. Při této úpravě by si oprávněný mohl po určení exekutora snadno udělat představu, zdali je jeho pohledávka vymožitelná. Exekutor by evidoval všechny nově vzniklé pohledávky povinného.

Předložený návrh zákona zavádí krajskou místní příslušnost exekutorů, takzvaný princip teritoriality, a slučování exekucí povinného u jednoho exekutora – princip "jeden dlužník, jeden exekutor". Podle stávající úpravy je exekuční řízení zahajováno návrhem podaným exekutorovi. Nově by věřitel podal svůj návrh exekučnímu soudu, což je až na výjimky okresní soud v místě trvalého pobytu povinného. Soud by dle jasně stanoveného klíče určil exekutora se sídlem ve stejném kraji, jako je exekuční soud, tedy v kraji trvalého bydliště povinného. Veškeré další exekuce proti povinnému bude pak soud přidělovat stejnému, již dříve určenému exekutorovi. Tím dojde ke sloučení exekucí u jednoho exekutora v kraji trvalého pobytu povinného. Následkem této úpravy bude posílena nestrannost exekutora a jeho nezávislost na oprávněném, protože mu pohledávky bude přiřazovat soud, a on je tak nebude muset sám aktivně vyhledávat a podbízet se jedné straně sporu. Tímto způsobem se zvýší vymahatelnost práva i pro malé věřitele, neboť exekutoři v současné praxi často upřednostňují pohledávky velkých věřitelů. Exekutor taky nebude motivován z konkurenčních důvodů odmítat zálohu za vedení exekuce. Tím, že všechny exekuce povede jeden exekutor, získá tak tento exekutor a jeho prostřednictvím nepřímo i povinný přehled

o počtu exekucí vůči povinnému a reálné vymahatelnosti pohledávek. Lze tedy očekávat snížení počtu takzvaných marných, nevyžitelých exekucí.

Znalostí místních podmínek na straně exekutora se tedy jednak zvýší vymahatelnost práva pro oprávněného, zároveň se zvýší i ochrana práv povinných, neboť dojde ke zvýšení dosažitelnosti exekutorů, ať již pro zaplacení vymáhané částky, řešení splátkových kalendářů, či pro prostou možnost nahlédnutí do exekučního spisu. Sloučením exekucí jednoho povinného pod jednoho exekutora odpadne i výrazná administrativní zátěž třetím subjektům. Zaměstnavatelé, pojišťovny, banky apod. budou vyřizovat jenom jednu žádost o informace pro jednoho exekutora, nikoliv tedy množství stejných žádostí pro více exekutorů spravující pohledávky jednoho povinného. Sloučením navíc dojde i ke snížení nákladů řízení, což na straně povinného zvýší možnost splatit pohledávky.

Podle provedených rešerší má místní příslušnost soudních exekutorů v Evropě velmi silnou pozici a jde o tradiční princip, který je zaveden ve většině členských států Evropské unie. Je namístě uvést, že navrhovaný princip teritoriality a slučování exekucí, kterým se tato novela zabývá, získal již dříve podporu samotné exekutorské komory. Z přijatého usnesení sněmu exekutorů dne 27. května 2014 v Brně: "Exekutorská komora České republiky jako samosprávná stavovská organizace všech soudních exekutorů podporuje urychlené zavedení systému místní příslušnosti soudních exekutorů s rovnoměrným přidělováním exekucí soudním exekutorům místně příslušným podle místa bydliště/sídla povinného a žádá o urychlené provedení legislativních změn, které k zavedení tohoto principu garantujícího faktickou nestrannost a nezávislost soudních exekutorů povedou a odstraní stav, kdy exekutoři jsou si navzájem konkurujícími podnikateli usilujícími o získání co nejvíce exekucí. Sněm exekutorů jako nejvyšší orgán exekutorské komory ukládá prezidiu komory a jeho členům aktivně prosazovat zavedení systému místní příslušnosti soudních exekutorů s rovnoměrným přidělováním exekucí soudním exekutorům místně příslušným podle místa bydliště/sídla povinného." Tolik citace.

K senátnímu návrhu zákona na zavedení místní příslušnosti dokonce vláda 1. července 2015 vyslovila souhlasné stanovisko. Přesto nebyl tento návrh nikdy projednán v Poslanecké sněmovně. Zavedení teritoriality je také součástí vládního Akčního plánu strategie boje proti sociálnímu vyloučení na období let 2016 až 2020, který byl schválen na podzim 2016.

Nyní bych chtěla vysvětlit nezbytnost navrhované právní úpravy v jejím celku. Vzhledem k tomu, že výše popsané nedostatky jsou systémového charakteru a mají původ přímo v zákoně, nevidí předkladatel jinou možnost než navrhnout změnu exekučního řádu, a to tak, aby určování exekutorů již nadále nebylo v rukou jednoho z účastníků řízení, čímž dojde k přerušení osobní a ekonomické závislosti orgánu veřejné moci na navrhovateli. Byla zvažována i jiná řešení, například možnost pouze prvního povinného vybrat si exekutora, jehož volbou by pak byli vázáni další povinní, posílení dohledu nad exekutory, určování exekutora soudem na základě volné úvahy či na základě algoritmu. Žádné z těchto řešení však nebylo způsobilé dosáhnout požadovaného cíle, nebo by jej dosáhlo, ale se značnými náklady.

Vláda v minulosti přislíbila předložení komplexní právní úpravy. Takový návrh však nebyl nikdy předložen. Poslední vládní návrh, který se touto otázkou zabýval, byl předložen do meziresortního připomínkového řízení v říjnu 2016, avšak nikdy pak nebyl vládou projednán a nebyl předložen Poslanecké sněmovně. Nezbyvá tedy než otázku řešit poslaneckou iniciativou.

Navrhovaná úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Předkladatelé se naopak domnívají, že stávající právní stav může být s ústavním pořádkem v rozporu. Ostatně stávající úprava je již napadena před Ústavním soudem. Soudní exekutor má v dnešní

právní úpravě postavení silnější, než jaké mu dával exekuční řád v době jeho zavedení v roce 2001. Exekutor dnes již rozhoduje o mnoha otázkách procesních i věcných, částečně tak nahrazuje úkoly, které byly dříve vyhrazeny pouze soudům.

V současnosti platí, že exekutora si vybírá jedna strana sporu, tedy oprávněný. Taková úprava může být potenciálně v rozporu s čl. 36 a 38 Listiny základních práv a svobod. Podle čl. 36 odst. 1 každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Exekutora nelze považovat za nezávislého a nestranného, jelikož si jej vybírá jedna strana sporu, a je na této straně sporu také ekonomicky závislý. V případě takzvaných institucionálních věřitelů je tento problém ještě větší, jelikož vzhledem k objemu exekucí vzniká mezi takovým věřitelem a exekutorem silné ekonomické pouto a závislost. Čl. 38 odst. 1 pak říká, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci. Příslušnost soudu i soudce stanoví zákon. Pokud exekutor postupně převzal značnou část rozhodování dříve vyhrazenou soudcům, dostává se do postavení podobného soudci, je tedy třeba na něj obdobně aplikovat čl. 38 listiny. Pokud si však exekutora vybírá jedna strana sporu, tento požadavek není splněn. Je také třeba upozornit, že ústavní záruky uvedené v čl. 36 a 38 se vztahují na jakékoliv řízení. Listina nerozlišuje řízení nalézací a vykonávací a ani je rozlišovat nemůže, protože i ve vykonávacím řízení dochází k rozhodování o právech a povinnostech, musí zde tedy být stejné záruky.

Navrhovaná úprava ruší možnost jednostranné volby exekutora, který bude nově přidělován soudem, a to automaticky na základě takzvaného kolečka. Navrhovaná úprava sice obsahuje několik výjimek – například možnost exekutora odmítnout pověření nebo změna exekutora, tyto výjimky jsou však striktně omezeny zákonnými podmínkami, na jejichž dodržení bude dohlížet soud. Lze tedy konstatovat, že navržená úprava popisuje ústavní záruky a ochranu práva na spravedlivý proces v exekučním řízení. Ať už bude závěr Ústavního soudu o ústavnosti stávající úpravy jakýkoliv, navržená úprava povede ke zlepšení stavu v každém případě.

Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s právem Evropské unie: Vzhledem k tomu, že právo Evropské unie nijak neupravuje procesní otázky řízení před vnitrostátními soudy, návrh se nedotýká otázek upravených právem EU. Výkon exekuční činnosti je výkonem veřejné moci, ani zde není možné aplikovat evropskou úpravu týkající se jednotného trhu. Ke kolizi s právem Evropské unie by mohlo teoreticky dojít, pokud by navržená úprava narušila vymahatelnost hmotného evropského práva, to se však neděje. Navržená úprava nesnižuje vymahatelnost práva českého ani evropského. Ostatně teritoriální princip činnosti exekutorů je běžný ve většině států Evropské unie a nikdy nebyl z hlediska souladu s právem Evropské unie zpochybněn. Jedná se tedy o otázku právem Evropské unie neupravenou, tudíž navržená úprava nesoulad s právem Evropské unie nevyvolává.

V otázce souladu s mezinárodními smlouvami lze přiměřeně použít to, co již bylo řečeno k otázce souladu návrhu s ústavním pořádkem. Práva obsažená v čl. 6 a 38 jsou obsažena rovněž v čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Předkladatel návrhu zákona se domnívá, že stávající úprava může být s těmito ustanoveními v rozporu, proto navrhuje předkládanou novelu, která zajistí ochranu práv obsažených právě v čl. 6 Úmluvy.

Rozpočtové dopady navržené úpravy lze očekávat zejména na straně soudů. Z velké části se však jedná o navrácení agendy, která byla převedena na exekutory v roce 2009 a 2013, tedy formální kontrola exekučních návrhů. Zcela novou agendou je určování exekutorů, což je však úkon mechanický a lze jej z velké části automatizovat. Jak u formální kontroly návrhů, tak u pověření lze navíc dosáhnout značných úspor propojením se současnou agendou vydávání pověření k vedení exekuce, která je na soudech již dnes. Zcela novou agendou je rozhodování o námitkách proti nezákonnému určení exekutora a rozhodování

o změně exekutora. Toto rozhodování se však bude týkat pouze malé části exekučních řízení a současně nelze očekávat jejich nadužívání, jelikož využívání těchto institutů nemá odkladný účinek.

Vzniknou však rovněž úspory na straně soudů. Exekuční soud působí v mnoha řízeních vedených exekutorem jako odvolací orgán. V dnešní době není výjimkou, že povinný, aby dosáhl určitého procesního výsledku, musí učinit stejný úkon vůči všem svým exekutorům. Nově tedy bude tyto úkony činit vůči jednomu exekutorovi pro všechna svá řízení a bránit se bude moci jediným oprávněným prostředkem, o kterém bude soud rozhodovat pouze jednou.

Předmětná změna bude mít pozitivní dopad na specifické skupiny osob, zejména osoby sociálně slabé, neboť dojde v řadě exekucí k přiblížení exekutorů k povinnému. Povinný tak nebude muset vynakládat zbytečně vysoké částky na cestování k exekutorovi. Shodně by mělo dojít ke snížení nákladů na exekuce, neb ani exekutor nebude muset vynakládat vysoké částky na cestovné v případech velké vzdálenosti sídla exekutora a bydliště povinného.

U třetích osob, jako jsou úřady, zaměstnavatel, zdravotní pojišťovna, banka, katastr nemovitostí a další, dojde ke snížení nákladů na administrativu spojenou s vyřizování totožných požadavků ze strany exekutorů. Lze očekávat, že díky klesajícím nákladům na vymáhání z důvodu sloučení pod jednoho exekutora se zvýší motivace povinného splácet dluhy, a tedy i opustit šedou ekonomiku získáním legálního zaměstnání. Na straně státu je pak možné očekávat přínos do státního rozpočtu díky daním z příjmu. Ze stejného důvodu se předpokládá i zvýšená vymahatelnost práva na straně oprávněného, což prospěje podnikatelskému prostředí jako celku.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Paní poslankyně, já si vás nyní dovolím opět přivolat k věci, jako už jsme dnes v průběhu nočního minulého jednacího dne museli. Prosím, v souladu s § 59 odst. 4 je třeba mluvit k projednávané věci. Šíře vašeho odůvodnění vámi navrhovaného bodu je už opravdu velice, velice rozsáhlá. Prosím k věci. Děkuji.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za upozornění, paní předsedající, nicméně si myslím, že exekuce a dopady exekucí na naše spoluobčany je poměrně důležité téma. Tak jsem si dovolila a chtěla jsem ho poměrně důkladně zdůvodnit.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Můžete pokračovat, ale prosím k věci. Děkuji.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji. Já tedy vynechám ekonomické dopady na rozpočet.

A můžu konstatovat, že navrhovaná úprava nezavádí nové zpracování osobních údajů – rejstříky, databáze a evidence, se kterými se v návrhu pracuje, protože všechny již existují. Navržená úprava nerozšiřuje okruh zpracovávaných osobních údajů ani nerozšiřuje okruh osob, které jsou oprávněny k nim přistupovat.

Co se týče korupčních rizik, exekutor bude k provedení exekuce určován automaticky, postupně, podle seznamu. Tím je maximálně eliminován lidský prvek, a tedy omezen prostor pro korupci. V zákoně je vytvořeno několik nových situací, kdy dochází k rozhodování orgánů veřejné moci, konkrétně soudů. Zejména je zcela nově konstruována změna exekutora a určení exekutora, o kterých nově nerozhoduje oprávněný, ale soud. S tím mohou být spojena jistá korupční rizika. V každém případě však jde o zlepšení současného stavu, kdy o této věci rozhodoval sám oprávněný. Všechno toto nově navržené rozhodování je však svěřeno do

rukou soudů a soudců, kde jsou záruky proti korupčním rizikům velmi vysoké. Ve standardních situacích bude rozhodováno automaticky, respektive bez možnosti úvahy, ve zvláštních situacích pak bude rozhodováno soudcem. Vyšší ochranu proti korupčním rizikům si lze tedy představit jen stěží.

Já bych navrhovala tento bod, protože podle mého mínění je opravdu velmi důležitý, předřadit před všechny navrhované body. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní poslankyně, mám tento návrh zaevidovaný a nyní mám nahlášeno – s přednostním právem je paní předsedkyně Alena Schillerová přihlášená, potom se může připravit pan poslanec Zdeněk Kettner. Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Nejdu s žádným konkrétním bodem, já jdu s návrhem. Jsme tady už nevím kolik hodin, já to nepočítám, máme deset hodin druhého jednacího dne. Není to o tom, že bychom byli unaveni, to ne, ale jde o to, že to nikam nevede, a tato schůze podle mého názoru i názoru našeho klubu má úplně jinou prioritu. Tou prioritou je státní rozpočet na rok 2022, který tato země potřebuje. Říkám to jako ministryně financí, říkám to u vědomí, že budu kritičkou tohoto rozpočtu, to se samozřejmě očekává. Říkám to u vědomí, že klub hnutí ANO ho nepodpoří, ale říkám také, že tato země potřebuje rozpočet a že každý den provizoria pro ni není dobrý. Tak já vás prosím, paní místopředsedkyně, prosím, svolujte politické grémium, svolujte zástupce klubů a pojďme najít cestu, jak předřadit na program této schůze státní rozpočet. My ho obstruovat nebudeme. Ať se vyjádří klub SPD, ale slyšela jsem od nich, že také nechtějí obstruovat. Slyšela jsem to ve veřejném prostoru, já za ně nemluvím, ale říkali to ve veřejném prostoru. Najděme cestu, předřaďme státní rozpočet a začněme ho projednávat, protože tato země může být bez pandemického zákona, ale nemůže být bez státního rozpočtu. Děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já vám děkuji, paní předsedkyně. Zazněl jasný návrh a já se optám, jestli přítomní předsedové klubů se k tomu chtějí vyjádřit, a pozvala bych si je k sobě, protože bychom se o tom měli poradit. Takže dejme si nějaké dvě, tři minutky na poradu s předsedy klubů zde. Přerušuji tedy do 10.07.

(Jednání přerušeno od 10.04 do 10.07 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na základě dohody s dalšími vedeními poslaneckých klubů a Sněmovny budeme mít krátké grémium. Přerušuji tedy do 10.30. Poté se zde opět sejdem.

(Jednání znovu přerušeno v 10.07 hodin.)

(V 10.32 hodin místopředsedkyně Mračková Vildumetzová prodloužila přestávku do 11.00 hodin a poté ještě jednou do 11.15 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pokračujeme v jednání. Jsme u pořadu schůze. Než vyvolám dalšího přihlášeného, mám zde s přednostním právem přihlášeného ministra vnitra, pana Víta Rakušana. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji, paní místopředsedkyně. Vážené paní kolegyně, vážení pánové kolegové, já tady teď nevystupuji jako předseda hnutí STAN, vystupuji zde skutečně jako ministr vnitra, váš kolega poslanec s jedním naléhavým apelem. My tady teď zažíváme v posledních dnech tvrdou politickou práci, určitě z obou stran, ze strany opozice, ze strany vládní koalice. Můžeme se dohadovat, co je přes čáru, co není přes čáru, ale všichni stále vnímáme, že to, co se tady odehrává, je politická práce, která je dána tím, že jsme se nechali zvolit do parlamentu, že neseme politickou odpovědnost a že my sami jako jedinci musíme nést samozřejmě i ve veřejném prostoru důsledky toho, co tady předvádíme, co tady děláme a co tady říkáme. Ta diskuse mezi námi není jednoduchá a nevypadá to, že v dalších hodinách jednoduchá bude.

Já bych vás chtěl všechny, ať sedíte tady, tady, tady, tady nebo tam, požádat o jednu věc. Je tady červená lajna, na které se všichni musíme shodnout, a je úplně jedno, z jakého politického spektra kdo z nás je, a tou červenou lajnou je přímé ohrožení našich rodin a našich blízkých. Vyzývám všechny z vás, ať jste z kterékoli části politického spektra, prosím vás o to – nic jiného mi nezbyvá – abyste odmítli i na vašich sociálních sítích zveřejnění adres poslankyň a poslanců, kteří hlasovali pro pandemický zákon. Tyto adresy byly zveřejněny ve chvíli, kdy my tady zasedáme, dlouhodobě zasedat budeme, tedy není to útok na nás, protože my jsme tady v sále a jsme chráněni ochrannou službou Policie České republiky. Tohle je útok na naše rodiny, na naše rodiče, co s námi bydlí, na naše manželky, manžele a děti. Pokud neodmítneme takovýto postup, ať už těm lidem na náměstí fandíme, nebo nefandíme, ať jim tady vysíláme pozitivní zprávy, nebo nevysíláme, ať je zklamáváme, nebo jim děláme radost, ale pokud všichni z nás nedokážeme tohle odmítnout, tak se to otočí proti nám samotným, protože taková praxe bude pokračovat dál a dál a dál a u jiné zákonné normy se to stane třeba vám. Teď se to stalo nám.

Samozřejmě jsem jako ministr vnitra vydal jasný pokyn Policii České republiky, a chtěl bych všechny kolegyně a kolegy ubezpečit o tom, že jejich rodiny jsou v bezpečí. Policie České republiky v této chvíli situaci velmi bedlivě monitoruje a dělá veškerá operativní opatření, která s tímto souvisí. Ale tohle není útok na jednotlivé poslance a poslankyně, tohle je útok na naše blízké. Debata mezi námi může být tvrdá, ale řekněme si všichni v tomhle sále, a ukažme to tím, že se tak vyslovíme na sociálních sítích, ukažme to tak, že oslovíme svoje voliče, že někde je červená linie. Naše rodiny do politického boje nepatří. Děkuji vám. (Dlouhotrvající potlesk celého sálu, poslanci z pravé strany dokonce vstojí.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu ministrovi vnitra za jeho vystoupení s přednostním právem.

Nyní jsme nadále u pořadu schůze a dovolila bych si, aby přišel k řečnickému pultu k návrhu pořadu schůze poslanec Zdeněk Kettner. Pane poslanče, máte slovo.

Než vám ale ještě slovo udělím, požádám všechny v jednací sále o klid. A pokud si prosím potřebujete něco vyřídit, něco řešit, běžte prosím do předsálí jednacího sálu. Děkuji.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo, paní předsedající. Kolegové a kolegyně, mimo návrh toho bodu bych chtěl reagovat na pana ministra. S jeho názorem naprosto souhlasím. Jakýkoliv útok na rodinné příslušníky je hodně, hodně přes čáru. Byl bych ale rád, kdyby se všude měřilo stejným metrem. V tom případě bych uvítal, kdyby na moji adresu nebyly i z vašich řad takové přívlastky jako extremist, fašista, xenofob. Výsledkem pak je, že veřejnost útočí samozřejmě i na nás. Výsledkem třeba je, že na mém předvolebním plakátu je hitlerovský knírek a patka, který viděla moje sedmdesátiletá maminka, a protože mě zná, tak

jí nebylo zrovna dobře po těle. Souhlasím, ale chci, aby bylo všem měřeno stejným metrem. (Slabý potlesk zleva.)

Vystupuji s návrhem bodu diskuse na téma ohrožení svobody myšlení a projevu. Neustále se s tím setkávám, myslím si, že to je důležité téma, na které bychom měli hovořit. Právo na svobodný projev je odvozeno z tradice velké francouzské revoluce a stalo se ikonou při budování všech moderních, liberálních a demokratických společností. Je chápáno jako integrální součást lidských práv a zakotveno v Všeobecné deklaraci lidských práv, schválené v roce 1948 Valným shromážděním OSN. Při jejím schvalování se tehdy komunistické Československo zdrželo hlasování.

Z této deklarace je pak odvozen Mezinárodní pakt o občanských a politických právech, přijatý na zasedání OSN v roce 1966. K tomuto paktu tehdejší Československá socialistická republika přistoupila v roce 1968, ale v platnost vešel až v roce 1976. V čl. 19 se hovoří o právu zastávat svůj názor bez překážky A o právu svobodného projevu. Na tyto dva dokumenty potom navazuje řada dalších úmluv a tak dále.

Za komunismu se tradoval vtip: Jaký je rozdíl mezi komunismem a kapitalismem? Že v obou režimech mají lidé právo svobodného projevu, ale v kapitalismu mají právo na svobodu i po projevu. Což je právě situace, kdy se pomaličku dostáváme k tomu, že tomu tak pomalu přestává být. To, co za komunismu platilo jen de iure, po listopadu 1989 platilo i de facto, Ovšem jenom chvíli. Vítězové totiž nikdy neumějí být velkorysí. A tak stoupenci lásky a pravdy, kteří bojovali za svobodu projevu, ihned poté, co převzali moc, začali omezovat svobodu projevu stoupců poraženého režimu. Svoboda projevu platila pro všechny a pro každý názor kromě toho, který se spojil s ideologií poražených. Diskutovalo se o zákazu komunistické strany, Nakonec vznikl hybrid, strana zakázaná nebyla, ale propaganda komunistických idejí ano. Za propagaci se považoval jakýkoliv projev, který by tuto ideologii obhajoval...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, já vás přeruším a poprosím všechny poslance a poslankyně o klid v jednacím sále a požádám všechny poslance, pokud si chtějí něco vyřídit, ať jdou do předsálí jednacího sálu a neruší toho, kdo zrovna hovoří u řečnického pultu. Ještě chvíli počkám, poprosím o klid. Děkuji mnohokrát.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, paní předsedající. Který by tuto ideologii obhajoval, časem i připomínal a hledal v oněch časech i věci dobré. To byl první zásek do liberálně chápané svobody projevu. A záhy následovaly další kroky. Začala se zakazovat vyjádření, která nebyla v duchu oficiální evropskounijní doktríny, ať se jednalo o postuláty ideologické, hodnocení historických událostí a osobností, a později v duchu eskalace lidských práv po kritická vyjádření na adresu různých menšin či na změny v politickém systému Evropy. A tak svoboda projevu daná různými paky, ustanoveními a chartami vzala opět za své. Jsme toho svědky opět v reálném čase.

Když jsem chodil do školy, od paní učitelky na dějepis jsem slyšel, že celé Československo osvobodil Sovětský svaz – prakticky osvobodil celou Evropu. Nevím, jestli to byl jenom individuální projev paní učitelky, myslím si, že to tehdy ale bylo bráno za nějakou normu. Díky svému dědečkovi jsem přesně věděl, že existují naši českoslovenští piloti v RAF, kteří dostali pěkně za vyučenou a byli potrestáni za to, že si dovolili bojovat na nesprávné straně fronty.

Když přišla revoluce, naivně jsem se domníval, že dojde k vyváženému stavu, to znamená, že budeme nezastupitelně projevovat stejnou úctu jak americkým a západním vojákům, tak těm z východní Evropy. A ejhle, ono se tak neděje. Za bývalého režimu se likvidovaly sochy Tomáše Garrigua Masaryka a Edvarda Beneše, my teď likvidujeme sochy lidí, díky kterým tady jsme, protože kdyby nás neosvobodili, tak já tady ani nestojím, protože jsem byl špatná rasa, nemám modré oči, nejsem blondatý, už bych tady prostě nebyl. A to je věc, která mě neskutečně zaráží a mrzí. Musíme si uvědomit, že mezi těmi vojáky z východní fronty byl nějaký Ivan, nějaký Sergej, který možná ani nevěděl, na území kterého státu právě umírá. Jeho hlavním zájmem bylo vrátit se domů, a on tady umřel. On umřel a my tady jsme, takže jakýkoliv projev neúcty, a je úplně jedno, z jaké strany barikády těch mrtvých, je pro mě prostě nepřijatelný a je přes čáru.

Základním zdůvodněním zavádění takzvané politické korektnosti je zdánlivě hezká teze: Mějte svobodu projevu, ale svými slovy nesmíte škodit jiným. A tak se začaly do trestního práva dostávat různé přestupky a zločiny, jejichž podstatou bylo, že se někdo vyjádřil o něčem nebo o někom jinak, než se smí. Trošičku nám to připomíná něco, že? Takže navzdory tomu, že je u nás svoboda projevu právně zaručena čl. 17 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku ČR, vznikla postupně různá omezení daná zákonem. A není jich málo. V některých případech jsou široká, obecná, velice vágní a za určité situace, za určitého uchopení mohou být bičem kdykoli a naprosto na kohokoli.

Ke každému danému přestupku existují samozřejmě různé komentáře, předpisy, vyhlášky, ale ty mají v rukách jenom lidé. A my víme, že zákony se vždycky vykládají tak, jak to zrovna vyhovuje vládnoucím vrstvám a jak to dovolí aktuální ideologie. A taková ta dáma, která má zavázané oči, aby byla nestranná – tak někdy mám spíš pocit, že to je proto, aby byla slepá. Pro příklad, příklad pro představu, čím je podle současného trestního zákoníku omezena svoboda projevu: minimálně dvanáct paragrafů: neoprávněné nakládání s osobními údaji, pomluva, šíření pornografie, toxikomanie, hanobení národa, etnické skupiny, rasy a přesvědčení, podněcování k nenávisti vůči skupině osob, šíření poplašné zprávy, podněcování k trestnému činu, ale i schvalování, projev sympatií k hnutí, popírání, zpochybňování, schvalování genocidy, podněcování k útočné válce. Je tam několik bodů, které tam rozhodně patří ve slušné společnosti, protože takový skutek by určitě neměl být veřejně obhajován, schválen nebo popisován jako něco, co je hodné následování, ale samozřejmě je těžké chválit feťactví, vraždy a tak dále. No ale na druhou stranu by to nemělo být úplně puritánské tabu. Měli bychom mít možnost svobodně hovořit a vyjadřovat různé názory. Není snadné určit tu pravou míru a záleží na lidech, ale úplně to svěřit úřadům, aby vymezily nějaké striktní hranice, to je trošku problém.

Díky současnému aktivismu, který neustále rozšiřuje pojetí lidských práv a práv menšin, což je obecně problém všech zákonných norem, že máme nějaký jasně srozumitelný výklad založený na zdravém lidském rozumu, a pak se objeví určité zájmové skupiny a ono se to novelizuje, vylepšuje, vylepšuje, košatí, košatí, a pak musíme mít na každý druh práva několik speciálních právníků, i ti sami mají problémy se v tom vyznat a jako celek už ten právní systém nechápe vůbec nikdo.

A když mluvím o tom aktivismu, tak se neustále rozšiřuje pojetí lidských práv a menšin, trestným činem se stává i negativní názor na komunitu LGBT, na bytosti rozmanitých pohlaví či třeba na nelegální migranty, a záleží jenom na osvícenosti soudce, pokud mu taková kauza přistane na stole, jakým způsobem se k ní postaví. A přitvrzuje se. Formulace zákonů omezujících svobodu projevu je tedy velice všeobecná, například podněcování. Co to vlastně je, to podněcování? V zákoně to nikde vymezeno není, a co to tedy je, to podněcování k nenávisti, pokud napíšu, že nemám nějakou menšinu rád – jenom prostě je nemám rád. Věřím tomu, že tady jsou někteří kolegové, kteří nemají rádi mě, osobně je neznám, nikdy

jsem jim nic neudělal, ale věřím tomu, že mě rádi nemají. Za mě na to mají naprosto svobodné právo, pokud mě nějakým způsobem nebudou fyzicky a tak napadat. Ve třídě, když jsem učil, na výrazu tváře některých žáků jsem naprosto přesně viděl, co si o mně myslí – nijakým způsobem jsem to neřešil. Říkal jsem jim: Máte naprosto plné právo si osobně myslet, co chcete, jenom to proboha neříkejte nahlas, protože bych to musel řešit. Takže co je konkrétní urážka nebo když řeknu, že nějakou menšinu nemám rád?

Máme tady nějaká umělecká díla, vtipy dělající si legraci z blondýnek, feministek a podobných skupin. Máme je tedy zakázat jako žertování? Humor byl pro Čechy velice pověstný v podstatě i za minulého režimu. Tím humorem jsme bojovali za normální svět. Co třeba nějaká zažitá literární schémata? Vezměte si román Agathy Christie Deset malých černoušků. No, musel se přejmenovat na jméno Nezbyl ani jeden. Proč? Je to součást historie. My ji můžeme samozřejmě vysvětlovat, upozorňovat, co v té historii bylo špatné z našeho dnešního pohledu, ale úplně tu historii likvidovat, ničit, ořezávat, to je za mě cesta do pekel.

Pokud bychom tedy důsledně aplikovali kriminalizaci svobodného projevu, tak bychom museli ustoupit od hovorů o většině aktuálního dění. V takovém případě bychom měli veškerou komunikaci smrsknout na velice impotentní a neškodná témata – třeba bychom si mohli povídat o počasí, ale pozor, musíme si dávat pozor, abychom nějakým vyjádřením nevyburcovali nějaké ekologické aktivisty, nebo o jídle, ale zase si musíme dát pozor, abychom nebyli moc konkrétní, o nějakém druhu vína řeknu, že nějaké víno je blivajz, a abych se bál, že mě to vinařství zažaluje pro ztrátu dobré pověsti. Nebo o sousedech si můžu povídat, ale zase pozor, abychom neporušili nějaký zákon o nakládání s osobními údaji, a tak dále. Prostě ke svobodě projevu patří nejen právo říct si svůj názor, ale je to mnohem komplexnější.

Co rozhodně k vyjadřování svobodného myšlení a vyjadřování svého názoru patří, to je komunikace. Existují desítky definic, co přesně je komunikace, a v realitě to není tak jednoduché, takže se odbývá v několika rovinách a v tak rozmanitých souvislostech, že stručná definice nemůže vystihnout celou podstatu problému. Některá odborná pojetí za komunikaci považují jen první stránku procesu čili pouhé sdělení nebo přenos informace. A někdy se v mediálním prostoru tvrdí, že vláda či nějaký politik dobře či špatně komunikuje s veřejností – to znamená, že většinou se tím myslí, že buďto podávají, nebo nepodávají informace, zda to dělají srozumitelně, nesrozumitelně, pozdě, úplně nebo chaoticky. Nikdo jim neodpovídá, je to celkem jedno, protože o to ve své podstatě nejde.

V klasickém Ciceronově pojetí má jít o interakci myšlenek a sdělení. Pokud někdo hovoří z řečnické tribuny nebo do objektivů kamer, rozhodně tento obsah nenaplňuje, a to ani v případě, že má vedle sebe tiskovou mluvčí. Formálně to je projev, který nereaguje na protiargumenty, které by posluchači rádi vznesli. Je to takový jednosměrný tok informací. Mediální rozhovor to taky nenaplňuje, protože kladení otázek není komunikace, která má tříbit myšlenky, a od moderátorů lze těžko nějakou opozici předpokládat, pokud to nemají vyloženě od redakce uloženo a na taháku připraveno. Pokud host začne mluvit o něčem jiném, co tam není, tak následuje "držte se tématu" a tak dále. To je jednoznačně vidět, vidíme to ve veřejnoprávní televizi, nestrannost aby člověk pohledal s lupou. I teď, aktuálně v současné situaci dost často zaznívají přímo osobní názory, které tam prostě nepatří. Myslím si, že někteří z nás to určitě zažili na vlastní kůži, a jsme zase u toho dvojího metru.

Dále tady máme propagaci jako takovou. Propagaci můžeme hodnotit jako špatnou, jako dobrou, záleží na úhlu pohledu, propagace tady prostě je. Americký politolog Lasswell ve své první publikované knížce položil teoretické základy a vykládá propagandu jako nejdůležitější nástroj demokratických systémů k ovlivňování veřejného mínění, jímž vláda získává pro své záměry podporu většiny lidu. Označuje ji jako masu. Nenazírá na ni z etického hlediska jako na něco špatného, ale naopak říká, že propaganda je synonymem pro

demokracii. V jeho pojetí mají média ovlivňovat veřejné mínění behavioristicky, to znamená, že mají formovat podvědomé sociální chování, aby lidé pomáhali vládě. Tento vliv je tak veliký, že hovoří o mediálním determinismu. Společnost je tedy taková, jakou ji vytvářejí média. A tohleto bychom si měli zapamatovat, protože my skutečně jsme svědky i s rozvojem sociálních sítí, s rozvojem médií jako takových, kdy skutečně v minulosti, pokud se někde něco stalo na druhém konci republiky, tak se to lidé dověděli za týden, kdoví jestli. Dnes, když Anička připálí polévku, za dvě minuty to vědí pomalu i v Grónsku. Takže ten přenos informací je neustálý, obrovský a média mají skutečně obrovský vliv. A teď jde o to, jakým způsobem se s tím ta média popasují. Když jsem ještě studoval jak na střední, tak na vysoké škole, tak jsem si vždycky vážil novinářů, kteří byli novináři s velkým N, kteří vystudovali obor žurnalistiky, pod své články se podepisovali a oni skutečně často třeba i ve válečných konfliktech nasazovali svůj život a přinášeli nám informace, ke kterým jsme jako běžní občané, jako normální lidé neměli přístup. Ale marně si vzpomínám v té době, že by nějaký novinář do svých zpráv vkládal svoje názory. To už je potom úplně jiný slohový útvar, samozřejmě. Klasický novinový článek mi má přinést informace, maximální možné informace, které jde získat, dát je do nějaké rozumné podoby, čtenáři je předložit a na čtenáři potom nechat, aby se s těmito informacemi popral a vytvořil si nějaký svůj vlastní úsudek a nějaký svůj názor. To už prostě přestává fungovat. Jsme tady tlačeni do nějakých pozic, ti novináři tlačí. Protože samozřejmě žádný člověk nechce patřit mezi ty špatné, tak ti novináři říkají: Tohleto a tohleto je špatné. Neptají se na názor toho člověka, jaký na to má názor on, a ještě to podávají stylem: Všichni to přece vidí, celá společnost ví, že tohleto je špatné, pokud ty máš podobný názor, tak jsi taky špatný. A to je za mě prostě špatně.

Často si můžete všimnout i na různých webových stránkách, že novinářina se poslední dobou velice často smrskla na klávesovou zkratku Ctrl+C, Ctrl+V. Objeví se jeden článek, bez jakékoliv korekce, rozšíření, se vám najednou objeví na několika různých, dokonce i možná vzájemně nepropojených serverech. Ani tam nenajdete žádného autora, je tam nějaká písmenková zkratka v závorce. Čili pokud tam jsou nějaká lživá tvrzení, nemáte šanci dohledat, na koho se obrátit, aby vám to vysvětlil, aby si za svým slovem stál. A to je pro mě také špatně.

Dále tady máme sdělení a manipulace. Podstatou základní komunikace je něco sdělit ostatním. To je to, co jsem říkal – novinář má jenom sdělovat informace. Každé předávání informací má však v sobě zakódován fakt, že tím chceme toho druhého nejen informovat – ale teď se dostáváme k tomu problému – ale i ve většině případů určitým způsobem ovlivnit., většinou samozřejmě podvědomě, nezáměrně. Jenže už tím, že někomu předávám novou informaci, ho ovlivním minimálně tím, že rozšířím obzory jeho vědomostí. Tak vypadá většina běžných rozhovorů a sdělení.

Část komunikace se naopak děje s přímým úmyslem toho druhého ovlivnit, přičemž tento cíl ani jedna strana neskrývá. Příkladem může být pracovní komunikace, kdy rozdělujeme práci nebo přijímáme úkoly. Takových modelů můžeme najít víc a je to ovlivňování přiznané.

Ale pozor, existuje ovšem i druhý způsob komunikace a tím je cílené ovlivnění, ale nepřiznané, tedy manipulace. Ta sama o sobě nemusí znamenat špatné úmysly. Záleží na tom, čeho chceme dosáhnout a jaké prostředky volíme. Někdy je manipulativní jednání eufemistickou formou přímého příkazu. Pracovní úkol můžeme zadat otevřeně, nebo skrytě a tak dále. To znamená zase: komunikace je dobrá věc, předávání informací je dobrá věc, ale jsme u té manipulace a máme tady zase velice úzkou čáru mezi tím, jak tu manipulaci zhodnotíme, jestli je to správná manipulace za nějakým dobrým cílem, nebo je to špatná manipulace, protože směřuje obyvatelstvo nějakým směrem, který je společensky nepřijatelný. Ale zase se dostáváme k tomu, že manipulaci můžeme zachovat nějakým

způsobem v osobní rovině, když chceme dosáhnout nějakých svých osobních cílů, ale rozhodně by manipulaci neměly využívat novinářské profese. Samozřejmě všichni víme, že se to tak děje. Někdy to je manipulace způsobená vlastníkem daných médií, někdy to je manipulace těch reportérů jako takových, je to nějaká osobní iniciativa. Samozřejmě zase si nemyslím, že to je dobrá věc.

Dalším problémem je odvádění pozornosti. Asi nejobvyklejší metodou je odvádění pozornosti posluchačů prostřednictvím různých obratně formulovaných manévru. Zvláště oblíbené je používání falešného dilematu. Spočívá v tom, že řečník ve svém tvrzení nabídne posluchači jen jedno či dvě řešení, jako by vůbec žádná jiná neexistovala, a tím usměrní jeho uvažování směrem, který potřebuje. V tomto případě jde o šikovnou aplikaci klasické zásady aristotelské logiky. To, že není jiná možnost než ano či ne, v určitých případech samozřejmě platí, například při soudním líčení. Buď je obžalovaný vinen, nebo nevinen. Nicméně ve světě manipulace se tato zásada zneužívá v situacích, kdy neexistují jen ony dvě možnosti, ale je jich víc. Příkladem jsou humorné slogany, pokřik sportovních fanoušků: Kdo neskáče, není Čech, hop, hop, hop. Někdo třeba skákat nemůže. Znamená to tedy, že není Čech? Falešné dilema se ovšem používá i v agresivní mediální a politické praxi. Vezměte si třeba pozvánku: Kdo nepřijde demonstrovat na Letnou, podporuje korupci a estébáky. Nebo: Komu záleží na budoucnosti jeho dětí, musí zabránit kácení stromů na Šumavě. Nebo: Zemana volí jen důchodci, venkovani a lidé s nižším vzděláním.

Ve všech těchto případech samozřejmě víme, že existuje spousta jiných možností, ale ty slogany oklešťují – prostě jste postaveni před hotovou věc – a nedávají možnost jakékoliv jiné volby. Když to vezmeme v aktuální situaci, společnost je rozdělena na vaxery a anti-vaxery. To znamená, buď chci naočkovat úplně všechny, kdo mi přijde pod ruku, pak tady máme druhou skupinu, která by vakcíny spálila na hranicích. A my víme velice dobře, že ta pravda bude někde uprostřed. To znamená, samozřejmě v některých případech vakcína pomáhá, je přínosem. Někdy ten člověk má nějaký svůj důvod, proč ne – někdy to může být třeba i ze zdravotních důvodů nebo k tomu dospěl po nějaké rozumové úvaze. Pokud ale my přestaneme respektovat nějakou možnost svobodné volby, tak to už je potom zase asi špatně.

Dalším způsobem je působení na city, čili do arzenálu řečnických a mediálních prostředků patří nejen logická výbava, ale také schopnost působit na city posluchače. Prostřednictvím emocí či sentimentu můžeme přebít logiku. Nicméně ne všechny tyhle prostředky ve veřejném prostoru fungují. Když se podíváte do otrlých výrazů některých televizních komentátorů nebo si přečtete zprávy krvelačných bulvárních novinářů, je vám hned jasné, že tyhle hned tak někdo nedojme. Argumenty volající po soucitu patří spíše do soukromé sféry, protože tam tomu druhému na vás více záleží. Působit na city je totiž občas lepší než volit rozumné ale nepřijemné argumenty.

To znamená zase, že i v novinářské praxi se setkáváme s tím, že hraní na city je nějaký druh manipulace. Něco se vytrhne z kontextu, naaranžujeme nějakou fotografii, abychom zahráli na city, abychom vyvolali pocit viny, a zase je účelem donutit člověka, aby si takzvaně vybral tu dobrou skupinu nebo tu špatnou skupinu. Samozřejmě za takové manipulace by měla být zodpovědnost.

Dále máme žonglování s argumenty. Jedním z nejpodlejších argumentačních klamů je osobní útok na oponenta, jímž chce řečník vyvrátit jeho slova, ale nemá dostatek relevantních argumentů. Proto se snaží obrátit pozornost od předmětu diskuse na osobu oponenta. V odborné literatuře se téhle metodě říká argumentum ad hominem. Základní filozofie je tedy zřejmá. Je třeba navodit dojem, že oponent je bezcharakterní, neschopný či jinak morálně pokřivený bez ohledu na to, o čem se ve skutečnosti hovoří. Ideální je celou polemiku převést na toto pole. Pokud to ale nejde, pak je to alespoň podpurný argument, že žádné oponentovy názory nemohou být korektní a správné, když on je sám hanebný.

Také to zažívám na vlastní kůži. Vznese nějaký konkrétní dotaz a ve své podstatě odpovědí je, že jsem vlastně hloupý espéďák, který neumí číst, a všichni vědí, že jsem extremist a rasista, takže mě prostě nebudou poslouchat. I kdybych měl tisíckrát podložené argumenty, bylo to něco rozumného, tak už jenom moje osoba mě diskvalifikuje od toho, aby mě vůbec nějakým způsobem poslouchali. Každý, kdo trošičku rozumí svobodě vyjadřování a nějaké argumentaci, mi musí dát za pravdu, že tohle je prostě špatně.

Je samozřejmě třeba odlišit od situací, kdy se účastník diskuse opravdu něčím provinil, a diskuse se týká skutku, který má na svědomí. Pokud profesor neoprávněně vyhodí studenta od zkoušky a on o něm v hádce prohlásí, že byl zaujatý, pak to bude nejspíš pravda. Stejně tak jsou relevantní alegorické obraty, které na základě zkušeností a faktů připisují určitým skupinám společnosti různé negativní vlastnosti. Zažitým vyjádřením o lidech, kteří se nechovají tak, jak se navenek staví, je "káže vodu a pije víno".

To znamená, žonglování s argumenty, místo argumentu použít osobní útoky, to si určitě zažíváme na politické scéně velice často. Myslím si, že bychom se nad tím měli zamyslet. Hlavně opravdu takový ten dvojí metr – něco někomu vyčítám, je to špatné, podívejte se na něj, fuj, fuj, fuj, pak já dělám úplně to stejné, ale já jsem ten dobrý, čili mé skutky nemohou být špatné, mé skutky ve své podstatě musí být dobré. Takže to je také věc, která by asi do té politické kultury neměla patřit, když politik svému kolegovi něco vyčítá. On sám by se něčeho takového neměl dopouštět.

Dalším problémem jsou hrátky se statistikou. Běžný řečnický trik, ale hlavně klasická metoda manipulace s veřejným míněním je nekorektní nakládání se statistickými daty, jimiž se dokazuje realita. V literární stylistice se téhle technice říká synekdocha. Obojí najdeme samozřejmě v arzenálu mediálních argumentačních klamů. Základním předpokladem je, že nesdělíme posluchači skutečná, reálná data, jak četný je medializovaný jev ve společnosti. Předkládají se pouze nereprezentativní vzorky, ale zároveň se budí dojem, že to je onen podstatný a všeobecný problém, na který se reportáž chce zaměřit.

V úvodním investigativním komentáři se například dozvíme, že stát se špatně stará o svobodné matky samoživitelky, pak vystoupí někdo z neziskové organizace pro svobodné matky a vysvětluje, že podle jejich zjištění jsou na tom naše samoživitelky nejhůře v celé Evropské unii. Následuje reportáž o paní XY, která žije se dvěma nezletilými dětmi v azylovém domě na ploše pouhých 20 metrů čtverečních, ukáže se nám chudě zařízený byt a paní XY nám sdělí, kolik dostává na dávkách a že z toho nemůže vyžít. Celé to poté uzavře ze studia moderátorka a s přísným výrazem ve tváři oznámí, že se snad stát bude konečně touto naléhavou otázkou zabývat. Samozřejmě nechci problém takových matek zlehčovat, ale z hlediska komunikace je to klasický model klamavé argumentace. Kolik je vlastně takto postižených svobodných matek? Je skutečně jejich relevantním vzorkem? Pokud ne, měl by se tím zabývat rozhodně příslušný úřad, ale rozhodně ne stát, a to nemluvím o prohlášení neziskové organizace o našem postavení v Evropské unii, pokud se neukážou tvrdá data a neprovede se metodika, jak se žebříček sestavoval. Navzdory tomu všemu se příběh jedné jediné svobodné matky prezentuje jako typický příklad, aniž by se hledělo na jeho reálnou statistickou četnost. Takže samozřejmě ty statistiky jsou mocné. Všichni známe takovéto rčení: věřím volebnímu průzkumu, ale pouze tomu, který jsem si sám zaplatil. Takže asi taky úplně ne ideální věc.

Další velký problém je realita a vytvořený mediální obraz, kdy ten mediální obraz, který neodpovídá realitě, vyvolá nevratné procesy v reálném životě. Například válka v Iráku začala na základě falešných zpráv amerických výzvědných služeb o jaderném potenciálu Saddáma Husajna, které americká a evropská média ochotně publikovala, a i když je samozřejmě neměla možnost ověřit, tak je žádné demokratické médium nezpochybňovalo a všechna volala po vojenském zásahu, neboť to byl jejich úkol.

Problém informací, které se nám předkládají, je totiž ten, že to nejsou informace sui generis, je to vždycky jen výsek určité strany koláče, který má dokázat předem daný politický či ideologický postoj. A jak je vidno, jejich síla je taková, že mohou pomoci rozpoutat i válku, pokud si vláda fakta neověří, anebo nechce ověřit. A podobně trapně bychom dopadli i my, pokud uvěříme všemu, co nám média předloží. Stejně jako je třeba srovnávat a ověřovat zprávy při historickém studiu z různých zdrojů, měli bychom to dělat i my při čtení novin a sledování televize, při poslechu zpráv, komunikaci na sociálních sítích, prostě všude tam, kde se objevují informace. Na to, co je a není pravda, nepotřebujeme žádný úřad, protože i úředník je jen člověk a pracuje podle zadání skupiny mocných, o přemoudřelých aktivistech ani nemluvě. Zdravý rozum je totiž mnohem víc než summit Evropské unie nebo diplom ze Sorosovy univerzity.

Jsme u toho, když si ten člověk má udělat svůj vlastní a plnohodnotný obraz, musí mít široký záběr. A my teď tady sledujeme přímo propagaci a podporu, jak se tomu říká – teď mi vypadlo to slovo – cenzury, pardon. To znamená, že se tady podporuje cenzura. Objevuje se přesně sdělení, nejsou to zatím ještě přímo zákazy konkrétních novin, jsou to vlastně takové podpásovky jako tlačení na sponzory, aby těmto médiím nedávali finance, aby u nich neinzerovali, a tím je vlastně ekonomicky vyhladověli. Kdo ale určí, která média jsou správná a která nesprávná? Samozřejmě zase ti správní, kteří si myslí, že "my to myslíme se všemi dobře". A zase se dostáváme k tomu – úplně stejně dobře to mysleli i členové bývalého režimu. Ti svoji cenzuru obhajovali naprosto, úplně stejně. Já si pamatuju na pokřik 17. listopadu "nejsme jako oni", ale my začínáme být úplně stejní jako oni. A je to o to horší, že my už ty zkušenosti máme, my se můžeme podívat do minulosti a nějakým způsobem to zhodnotit, ale naprosto to ignorujeme.

Další, co tady máme: člověk je tvor společenský a potřebuje komunikovat. Mnohým lidem samozřejmě stačí přímá komunikace se svým okolím, ostatně po celá tisíciletí se odbývala pouze tak, že spolu hovořili lidé, kteří se potkávali. Teprve moderní technika přinesla možnost přenosu na dálku a vytvořila psychologickou závislost na masové komunikaci, což samozřejmě myslím, že víme i z vlastního okolí, třeba i od dětí a podobně, že klasická běžná komunikace se smrškla na obrazovku mobilních telefonů, notebooků, tabletů, blikajících všemožných obrazovek, a komunikace selhává. To byl třeba i ten z důvodů, proč si myslím, že digitalizace ve školství není... je určitě potřebná, ale vzhledem k situaci, jakým způsobem se pohybuje společnost, by to na ní nemělo být postavené celé. Sám jsem byl svědkem se svými kamarády, šli jsme do hospůdky na pivo. Proč jsme tam šli? Abychom si nejen popili, ale hlavně abychom si popovídali, zasmáli se. Do vedlejšího boxu si sedly dva páry, tipoval bych si tak kolem 25 let. Sedli si, vytáhli mobily, neprohodili ani spolu slovo, na chvíli mobilní telefony odložili, když vyšel číšník, aby si objednali, číšník odešel a oni se opět vrátili k mobilním telefonům. Chvíli mi to přišlo, že sedí vedle sebe, ale posílají si esemesky, nebo že si posílají smajlíky, a vypadalo to až hrůzostrašně. Takže tímhle směrem bychom se asi opravdu ubírat neměli.

Budu pokračovat. Právě z tohoto faktu byla odvozena teorie, která vysvětluje unifikační působení médií na jedince prostřednictvím izolace těch, kteří se odmítají přizpůsobit mediálně proklamovaným postojům. V mediální teorii se tento model označuje jako spirála mlčení. Podstatou je nesporný fakt, že se lidé bojí stát osamocené proti zbytku společnosti. Nejde však o strach z ohrožení vlastní existence, ale o iracionální strach zůstat v izolaci a být sám. Tento pocit je přirozený a daný podstatou našeho živočišného druhu. Každý jedinec podvědomě analyzuje, jaké postoje jsou v jeho okolí většinové, a ty pak bez obav vyjadřuje. Menšinové názory naopak skrývá a mnohdy se vůbec neodvážá je veřejně formulovat. Proto se ozývají ve společnosti většinové názory častěji a intenzivněji, než jaká by byla jejich reálná kvantifikace, pokud bychom dokázali postihnout skutečné myšlení lidí.

Možná bychom se divili, jestliže by se daly statisticky přesně vyjádřit postoje evropské populace k aktuálním ideologickým problémům, ale ti lidé se prostě bojí, a to je zase další smutný fakt. Ti lidé se začínají bát projevovat veřejně svůj názor k věcem, které jsou médií tlačeny jako něco nepřipustného, škodlivého, skoro až kriminálního. Někdy se bavím s lidmi, oni mi řeknou: Já jsem vás volil, ale já to v práci nechci říct, já se bojím, že by mi začali dělat naschvály. Že se to promítá i do školství, mám taky osobní zkušenost, kdy firma, která nám zajišťovala IT, se podílela na zapojení audiovizuální techniky na jednom nejmenovaném gymnáziu, kde se probírala politika jako taková. Teď se začaly projevoval preference k jednotlivým stranám a jeden student vstal a řekl, že volí SPD, a byl neskutečným způsobem zpražen, jak vůbec něco takového může vyslovit, že je to prostě špatné. Zaměstnanec té IT firmy říkal, že se měl co držet, protože samozřejmě byl nezaujatá osoba, ale že jako rodiči, který má dítě ve stejném věku, se mu to silně nelíbilo. Prostě dehonestovat veřejně studenta za projevení veřejného názoru? Kdyby projevoval nějaké kriminální predikce, jako že by vyzýval k tomu, že někoho zavraždí, že by obhajoval, já nevím, v podstatě trestný čin, tak to je pochopitelné, ale být dehonestován a urážen za projevení své politické orientace? Vždyť se z toho dala udělat diskuse! O čem ta komunikace je? A proč zrovna je? A co? A co by změnilo tvůj názor? A dalo by se to pojmout úplně nějak jinak.

Samozřejmě že je tady ještě druhá věc. Ze zákona jasně vyplývá, že propagace politických stran a hnutí na půdě vzdělávacích institucí je nepřijatelná, proto mě například zarazila ta akce Člověka v tísní. Já osobně Člověka v tísní vždycky respektoval, když skutečně pomáhali lidem v postižených oblastech hladomorem, zemětřesením a podobně, ale část jejich náplně najednou sklouzla do politické agitační činnosti, a tam už s nimi opravdu souhlasit nemůžu – jedná se mi o předvolební akci Volby nanečisto ve školách. Pokud by to bylo pojato tak, že by se vzaly základní systémy fungování politických stran a systémů, žáci, studenti by si vytvořili nějaké imaginární politické strany, své představitele, udělali by nějakou předvolební diskusi, hlasování tak, aby pochopili principy v obecné rovině politického systému, tak bych proti tomu absolutně nenamítal vůbec nic. Ale tady jste měli přímo reálné politické strany a pak veřejně z toho byly výstupy, že studenti volí takové a takové reálné..., a to už je za mě absolutně nepřijatelná manipulace s veřejným míněním, kde je vlastně podsouváno těm jiným mladým – podívejte se, jak máte volit, abyste byli ti dobří. Ale za druhé mě zarazí, že z mého pohledu – nejsem právník čili nedokážu to úplně právně klasifikovat, jestli to splňuje tu skutkovou podstatu – ale za mě, co se týká amatéra, který si dokáže přečíst zákon a chápe ho jenom jako psaný text, tak prostě za mě už je tohle porušení zákona. A rozhodně bych to klasifikoval jako propagaci konkrétních politických stran na půdě vzdělávacích institucí.

Pak tady máme fake news, taky velice skloňované téma. Pojem lživá, falešná, zkreslující zpráva není objevem moderních manipulátorů. Abychom si rozuměli, tak označuji nikoli údajné autory neověřených zpráv, ale jejich kontrolory a fanatické cenzory. Cenzura je totiž cenzura, ať ji maskujeme sebebohulibějšími úmysly, o tom už jsem tady mluvil. Neexistuje – ono vůbec je takový nešvar poslední doby dávat k jasně vymezeným pojmům nějaké přívlastky, pozitivní diskriminace, například – prostě diskriminace bude diskriminace a diskriminace ve své podstatě – vždycky na tu diskriminaci někdo doplácí. Tak jak něco takového může být pozitivní?

Cenzura – dobrá cenzura, špatná cenzura – prostě cenzura je ze své podstaty špatná, pokud se nejedná o obhajování trestného činu a tak dále, ale vykládat nějakou cenzuru za dobrou, to nedává vůbec žádný smysl. V genech každé cenzury je manipulace s myšlením a svobodou lidí. Je to tak, cenzura je prostě manipulace. My přesně vymezíme, které informace ke koncovému uživateli mají dospět, a tím mu vlastně neříkáme na rovinu, co si má

myslet, ale my toho docílíme tak, že mu dáme ty informace, které my uznáme za vhodné, tak, aby to bylo v náš prospěch.

Naštěstí byli cenzoři tak hodní, že v původní definici připustili, že existují umělecké žánry, které se tomuto pojmu vymykají, konkrétně třeba taková parodie či satira není fake news. Jenže ty začal stíhat a zakazovat kodex korektnosti, protože dnes nesmí být satira o ničem, co by se dotklo lidských práv, integrity, víry, politických názorů, vzhledu, rasy či osobních postojů jedince, takže jsme se dostali z deště pod okap.

Technologie manipulace s veřejným míněním nachází podle teoretiků živnou půdu hlavně v otevřených společnostech, které nemají úctu k tradici, ztratily pevné zásady a nedokážou racionálně rozlišit dobro a zlo. Jinými slovy, nejsnáze manipulovatelné jsou demokratické společnosti bez jasné ideologie a víry, ochotné přijmout vše, co je zdánlivě správné, moderní a korektní. Naopak, nemanipulovat... co nemanipuluje, jsou skupiny lidí spojené pevnou vírou, tradicionalistickou vládou anebo žijící v sociální, sexuální či psychologické izolaci. Metodu, jak probíhá manipulace s veřejným míněním v otevřených společnostech, popsal americký filozof Overton. To znamená, že tady se dostáváme v otevřených společnostech, které nemají úctu k tradici, ztratily pevné zásady. A tady už jsme zase u toho, jakým způsobem na půdě Evropské unie se útočí na tradice, na kterých stojí jednotlivé národní státy, takže když jsem si toto prostudoval, už jsem tomu začal rozumět, proč se tak útočí na tradici, proč ta tradice, proč je vlastně prezentováno, že národ je něco špatného, naprosto něco fuj, něco jako toxická maskulinita, to znamená, když já budu muž, který dokáže ubránit ženu před nějakým násilníkem, tak jsem ve své podstatě taky ten špatný násilník, měl bych ho asi přesvědčit květinou a líbezným úsměvem, aby od svého konání upustil.

Pak tady máme – já už to trochu zkrátím – co se týká médií, samozřejmě máme tady Českou televizi, která by opravdu měla nestranně informovat absolutně o všech, i nám politikům nepříjemných tématech. Problém je v tom, že informovanost by měla být skutečně, jak se říká, padni komu padni. A už proběhla spousta a spousta případů, kdy tomu tak nebylo, kdy nějaká věc je médií, pokud je to ta politická strana nebo ten politik, jemuž jsou nakloněna, tak to bagatelizují, obhajují, případně taktně pomlčí, spoléhají se na to, že lidé v dnešní době čtou jenom bulvární titulky jak v Blesku. To znamená, dám tam nějaký titulek, který absolutně nekoresponduje s textem jako takovým, ale manipuluje s tím člověkem. Nemělo by to tak být, a obzvlášť u České televize, nezávislé, by to mělo být médium, které by skutečně mělo plnit státotvornou funkci informovat naprosto nestranně o komkoliv. Neříkám, že je to tak neustále a pořád, ale určitě tam najdeme nějaké křiklavé případy.

To je za mě všechno. Já tedy ještě jednou... (Otáčí se směrem k předsedající.) Nevím, jestli musím, mám ještě zopakovat to znění toho bodu nebo...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nemusíte. Vy jste ho jako jeden z mála dokonce napsal na tu samotnou přihlášku, pane poslanče, což děkuji, je to ulehčení, takže myslím, že v pořádku. (Poslanec Kettner: Tak já také děkuji.) Také děkuji.

Další je přihlášený Jaroslav Dvořák, který je přihlášený taktéž k bodu programu, a vidím i přednostní právo, takže přednostní právo pana předsedy Fialy má přednost. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, jsem rád, že jsem tady stihl ještě pana ministra vnitra, protože tady hovořil o tom, co se děje vašim poslancům, a já to chápu, rozumím tomu. Ani SPD není přítelem žádného násilí, naopak jsme proti násilí, proti válce, pořád to deklarujeme a souhlasíme s tím, pokud pan ministr vnitra provede takové

kroky, aby ochránil poslance před nějakou perzekucí, násilím, aby chránil nejenom poslance, ale všechny lidi v České republice.

Dovolte mi, pane ministře, abych se k tomu přidal, protože dnes nám přišel – stejně jako vašim poslancům, tak našemu předsedovi na Facebook – komentář nějakého pana Martina Straky z TOP 09 ze Sokolova, který vyzývá lidi, aby panu Okamurovi do vody, kterou tady pije při projevech, nalili kyanid. Vyloženě vyzývá lidi – a vás, poslance – abyste tady otrávil Tomia Okamuru, a vyzývá k tomu, abyste ho zabili. Takže já doufám, pane ministře vnitra, že nejsou nadposlanci a podposlanci, že se ke všem lidem budete chovat stejně – a já vám to přepošlu – a že se i touto věcí budete zabývat. A znovu opakuji, SPD je proti jakémukoli násilí a proti válce, proti šibenicím, proti jakýmkoli perzekucím, jsme za demokracii a svobodu. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Přihlášený s přednostním právem pan ministr vnitra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Krátký komentář, prostřednictvím paní předsedkyně. Já vám děkuji, pane předsedo poslaneckého klubu SPD, za jasný názor, že odsuzujete jakékoli politické násilí. Stejně tak činím já a samozřejmě v té věci, pokud daná věc bude doložena Policii České republiky, tak se tím policie jakožto nezávislá policie bude zabývat, stejně tak jako každým jiným projevem násilí vůči komukoli v naší společnosti, politiky z jakékoli strany nevyjímaje.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Další je tedy přihlášen Jaroslav Dvořák k pořadu schůze a další v pořadí by měl být Jan Hrnčíř. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Dvořák: Dobrý den, vážené dámy a pánové. Dovoluji si navrhnout bod k zařazení do programu dnešní schůze s názvem Potravinová soběstačnost, což následně zdůvodním.

Jednu z nejzákladnějších lidských potřeb – potraviny – nelze považovat za obyčejnou komoditu, jelikož jsou základní fyziologickou potřebou člověka dle Maslowovy hierarchie potřeb a potřebuje je k samotnému bytí. Zajištění potravin z vlastních zdrojů je zaručením nejen jistoty, ale i jejich stabilní ceny a kvality. Definiuje potravinovou soběstačnost jako snahu vytvořit podmínky pro produkci potravin na dostatečné úrovni, která zajistí potřeby obyvatelstva.

Obecně lze říci, že potravinová soběstačnost je aktuální poměr mezi domácí produkcí a domácí spotřebou určité komodity v daném čase. Může být vnímána v rámci celého státu, v rámci regionu nebo v rámci jednotlivce či skupiny. Uvádí, že soběstačnost nelze měřit tím, jaký podíl potravin se do České republiky ze zahraničí doveze, ale kolik se v České republice dané komodity vyrobí v porovnání s tím, kolik se jí u nás spotřebuje. Potravinová soběstačnost je základní strategickou záležitostí, která je zapotřebí k dosažení relativní nezávislosti a ekonomické stability daného státu a tím i zvýšení mezinárodní autority. Pojem potravinová soběstačnost můžeme jednoznačně pochopit jako schopnost určité země...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane poslanče, já vás přeruším, omlouvám se, ale zrovna jsem byla požádána předsedou vašeho klubu, abyste mohl mít určitou výjimku vzhledem k tomu, že se vám velmi špatně dýchá, a sundal si roušku. Myslím

si, že je to na jedné straně pochopitelné, pak ale budeme muset k těm hygienickým pravidlům... Ale pokračujte, prosím, ať se vám lépe mluví.

Poslanec Jaroslav Dvořák: (Již bez roušky.) ... a zabezpečit v případě potřeby dostatek potravin pro obživu každého obyvatele. To je ale v současné době téměř nemožné. Potraviny se většinou dováží z jiných zemí, a to i včetně potravin, které je daný stát schopen vyprodukovat sám. Důvodem je, že farmáři a zemědělci jsou nuceni produkovat potraviny za vyšší ceny, nežli jsou ceny zahraničních konkurentů, a to především z důvodu jejich nedostatečné podpory. Takové zemědělství pak nenaplnuje vizi udržitelného rozvoje a klade minimální důraz na požadavky životního prostředí.

Potravinová soběstačnost v České republice je momentálně velmi aktuální téma. Pandemie koronaviru totiž ukázala, jak nebezpečná může být závislost na dovozu potravin. Česká republika je na dovozu potravin z velké míry závislá, a to i v takových základních potravinách, jako je například ovoce, zelenina, vepřové maso nebo drůbež. To se naplno projevilo, když se v době pandemie zavřely hranice a ukázalo se, že české zemědělství nemůže v žádném případě celou zemi uživit. Veřejnost se o zemědělství začíná většinou zajímat až v momentě, když zjistí, že se zdražují potraviny v obchodě, a to se stalo právě nyní, kdy například cena kvěťáku se v obchodě vyšplhala až na sto korun. Zdražování je důvodem nejen naší malé potravinové soběstačnosti, ale stále větší závislosti na dovozu potravin z jiných států. Soběstačnost naší země ve výrobě vepřového masa se pohybuje mezi 36 až 38 %, u drůbežního masa je to 55 %, u vajících 60 % a u mléka kolem 90 %. Nejméně jsme soběstační u ovoce – 30 % – a zeleniny – dokonce 25 %.

Problémy se však netýkají jen zvýšení cen, protože s nedostatkem pracovníků v zemích, které k nám dovážejí, se nejen zvýšily ceny o desítky procent, ale dochází k dodávkám ještě nezralé zeleniny a ovoce, které z hlediska chuti a kvality danou zeleninu a ovoce ani nepřipomínají, například rajčata, meruňky, broskve, nektarinky, maliny. Podle prezidenta Agrární komory České republiky Zdeňka Jandějska patří čeští zemědělci k nejlepším v Evropě, ale zahraniční potraviny jsou často levnější než potraviny od českých a moravských zemědělců. To souvisí s dotační politikou, protože ve vyspělých západoevropských zemích jsou tamější národní dotace mnohem vyšší, než jsou dotace v České republice. To umožňuje zahraničním farmářům prodávat svoje potraviny na našem trhu levněji než ti čeští.

Problémem také je, že nemáme žádnou kontrolu nad celou výrobou a produkcí potravin v zemích, ze kterých dovážíme. Dovážíme potraviny, kde nemáme kontrolu nad kvalitou přírodních podmínek, nevíme, jaká je kvalita půdy, jestli není kontaminována například těžkými kovy, nevíme, jak se v dané zemi produkují suroviny, ze kterých se vyrábí dovážené potraviny, a kolik se zde používá pesticidů, herbicidů, průmyslových hnojiv a podobně. V České republice máme suroviny pod kontrolou od výroby až po prodej potravinářských výrobků.

Náš systém kontroly patří k nejlepším na světě, ale i přesto dovážíme to, co nemusí být nejlepší, a přitom tím ještě přispíváme k znečišťování životního prostředí. Jen transport potravin do České republiky představuje ročně více než 100 000 kamionů, které přivážejí do České republiky potraviny. Když k tomu připočteme další statisíce kamionů, které přes naši zemi jen projíždí do zemí, jako jsou Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko a jiné, tak je to ještě více.

Již řadu let prosazuje Agrární komora České republiky myšlenku, že by v supermarketech a hypermarketech, které jsou ve vlastnictví zahraničních obchodních řetězců, byly mnohem více zastoupeny české potraviny ve srovnání s potravinami dovezenými ze zahraničí, které jsou často prodávány za nižší ceny. Podstatou této novely

zákonu o potravinách by bylo zvýšení poměru českých potravin v obchodech od příštího roku na 65 % a poté by se ročně navyšoval o dalších 5 %, a to až do roku 2027, kdy by tento poměr dosáhl 85 %.

Cílem zákona by mělo být zlepšení životního prostředí zejména kvůli dovozu, kdy se potraviny vozí stovky kilometrů, zdraví lidí a ochrana českého kvalitního zboží před dovozy ze zahraničí, které ty české často likvidují. Je nutné se potravinovou soběstačností naší země zabývat i nadále, a to velmi výrazným způsobem. Žádám proto o zařazení bodu Potravinová soběstačnost. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za přednesení návrhu.

A protože jsme výjimečně učinili tady toto na prosbu a já mám pochopení pro to, tak poprosím, aby přišla paní uklízečka očistit pultík, jak to bývá zvykem.

Zatím tedy se může přichystat stranický kolega. Dejme tedy minutu na provedení tady této úklidové věci. Děkuji za pochopení.

Právě jsem dostala informaci, že bohužel, protože to nebylo plánované tímto způsobem, budeme muset zhruba pět minut vydržet. Myslím si, že to ale všichni chápeme na jednu stranu. I pan poslanec Hrnčíř určitě těch pět minut ještě vyčká. (Dotyčný je připraven dva metry od řečnického pultu.) Jak vidím, je sice netrpělivý, ale chápu, naprosto. Nicméně myslím si, že jde o pochopení, je to v zájmu ochrany zdraví. Vyhlašuji pět minut takovouto krátkou pauzičku právě pro tento úkon.

(Jednání přerušeno od 12.20 do 12.25 hodin.)

Tak došlo tedy k naplnění potřebného očištění, byť tam stále zůstává bezprizorní Red Bull, který tam je už delší čas, jak tady mám možnost vidět.

Ale teď už je na řadě pan poslanec Hrnčíř. Prosím, pane poslanče, odůvodněte váš návrh na změnu pořadu.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Jenom v krátkosti, byť tady pan ministr Rakušan zrovna nesedí, tak bych jenom chtěl krátce zareagovat, že souzním s jeho slovy, která tady pronesl, a chtěl bych ho požádat, aby poučil i svého premiéra pana Fialu, který včera na svém Twitteru označil své kolegy opoziční poslance za extremisty, kteří stojí spoustu peněz. Já si myslím, že by tímto způsobem neměl vyvolávat nenávisť u části společnosti. Věřím, že ho pan ministr vnitra poučí a že už s tím přestane pan premiér.

A teď bych chtěl zařadit sněmovní tisk číslo 4 na tuto schůzi za již zařazené body. Jedná se o novelu zákona o dani z příjmu, která má za cíl zabránit vyvádění nezdaněných zisků do zahraničí. Teď bych tedy v krátkosti odůvodnil svůj návrh.

V České republice dochází k nadměrnému odlivu zisků do zahraničí, kdy jednou z forem je výplata dividend, jejichž prostřednictvím každoročně odtékají stovky miliard korun. Odliv zisků místo ochoty zahraničních vlastníků reinvestovat v České republice je jedním z hlavních důvodů stagnace hrubého domácího produktu. Platná právní úprava totiž neumožňuje efektivně nastavit nástroje, které zabraňují odlivu zisků z České republiky do zahraničí. Navrhovaná úprava zdanění výplatu podstatného objemu dividend do zahraničí, neboť aplikuje srážkovou daň ve výši 15 % na výplatu zisků neboli dividend zahraničním vlastníkům, kteří spadají do kategorie takzvané mateřské společnosti české obchodní korporace, to jest mají po dobu nejméně 12 měsíců nepřetržitě podíl alespoň 10 % v tuzemské korporaci, což je samozřejmě většina, z daňových důvodů.

Drancování naší země totiž jede stále dál na plné obrátky. V posledních deseti letech dokonce odliv kapitálu dramaticky převyšuje příliv zahraničních investic, jejichž objem nejen nepokrývá odliv, ale dokonce dnes oproti dlouhodobému průměru klesá. Jen prostřednictvím kapitálových výnosů je právě každoročně z naší země vyvedena neuvěřitelná suma více než 300 miliard korun. Významně k masovému odlivu peněz dochází z vodárenských a energetických společností. Právě na něm je nejzřetelněji vidět, kam nás dostal hanebný a často korupcí doprovázený výprodej strategických odvětví a přírodních zdrojů do zahraničních rukou, realizovaný prakticky všemi porevolučními vládami. Machinacím s výnosy zahraničních korporací napomáhá i náš daňový systém, po celá dlouhá léta pokrývaný právě všemožnými výjimkami, který umožňuje zdaňovat většinu výnosů dceřiných firem v tuzemsku u jejich matek v zahraničí.

Třeba japonský koncern Asahi v letech 2016 až 2019 vyvedl z Plzeňského Prazdroje do zahraničí astronomických 11 miliard korun. Nebo německý obchodní řetězec Lidl každý rok v Čechách a na Moravě vydělá a odvede do zahraničí až 5 miliard korun čistého zisku. V důsledku výjimky pro zahraniční vlastníky firem tyto neplatí 15 % srážkovou daň, kterou musejí platit tuzemští vlastníci. Tuto výjimku, která konkurenčně nesmírně znevýhodňuje vlastníky české, prosadila svého času ČSSD. Mezi podniky, které vyvádějí zisk, ať již po, či častěji před zdaněním, patří mnohé české obří firmy, jako třeba Seznam.cz. Seznam vyplatil své mateřské společnosti Helifreak Limited, vlastněné jejím zakladatelem Ivo Lukačovičem, dividendu 567 milionů korun. Peníze odešly na Kypr, přičemž pokud by je její majitel, jehož média mají tak velký zájem o slušnost české politiky, zdanil v České republice, získala by hned 85 milionů korun navíc do veřejných rozpočtů. Ale takováto daňová optimalizace je zatím bohužel naprosto legální.

Neustále vytváříme daňové výhody pro ryze zahraniční firmy, které nás ovšem ve chvíli, kdy jim tyto výhody skončí, okamžitě opustí. Kromě toho má řada původně českých firem sídlo v jiných státech Evropské unie, kde platí zpravidla nižší daně ze zisku. A ano, mluvíme o státech Evropské unie, nikoliv o kdysi vyhlášených daňových rájích, jako bývaly třeba Bahamy, na kterých se dodnes skrývá před trestním stíháním s miliardami vytunelovanými během kuponové privatizace z takzvaných Harvardských fondů Viktor Kožený.

Velmi výmluvný je pohled na vlastnickou strukturu největších českých pivovarů, v uvozovkách českých. Pivovary Staropramen, piva Staropramen, Braník, Ostravar a další vlastní kanadská pivovarnická skupina Molson Coors se sídlem v Ontariu. Starobrno, Královský pivovar Krušovice a Velké Březno s pivy, jako je Krušovice, Zlatopramen, Starobrno, Břežňák a další, vlastní společnost Heineken Česká republika, jejímž jediným akcionářem je nizozemská společnost Heineken International se sídlem v Amsterdamu. Pivovary Černá Hora, Protivín, Uherský Brod, Jihlava, Klášter, Vysoký Chlumeč a Rychtář spadají pod pivovary Lobkowicz Group, jež jsou ve většinovém vlastnictví čínských firem. Z největších českých pivovarů tak zůstává jediným českým a zároveň státním Budějovický Budvar. To jenom takový krátký přehled. Samozřejmě těch firem je celá řada, často důsledek korupcí doprovázené privatizace. Proto i ten odliv zisků je tak markantní.

Já tedy prosím o podporu zařazení tohoto tisku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za přednesení návrhu. Další je přihlášen Patrik Nacher, avšak nevidím jej přítomného v sále, což už je podruhé, co tato samá přihláška není naplněna z důvodu nepřítomnosti poslance. Tudíž další je Karel Sládeček. Pane poslanče, prosím, můžete odůvodnit svůj návrh předřazení či zařazení bodu. Prosím.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji vám, vážená paní předsedkyně, vážené dámy a pánové. Chtěl bych na pořad schůze předřadit bod číslo 45, sněmovní tisk 25, novelu zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaný návrh zákona má za cíl zejména zabránit nárůstu platů poslanců a senátorů. Ideálně měl být od počátku roku 2022 do roku 2025, aby nedošlo k jejich zvýšení. Je to z toho důvodu, že se Česká republika a její občané stále ještě potýkají s ekonomickými dopady opatření proti koronaviru SARS-CoV-2, se zvyšujícími se cenami zboží a služeb a nejnověji se skokovým nárůstem cen energií. Poslanci a senátoři a někteří další představitelé státní moci by tím mohli ukázat svou soudržnost s ostatními českými občany. Řešením, které nezvýší jejich platy a zároveň neohrozí jejich dlouhodobé osobní závazky, je zmrazení jejich platů na stejnou výši, jakou měli v roce 2021. Platný právní stav, co se týče platů poslanců a senátorů, se řídí zákonem č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci, u některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto zákona, konkrétně jeho § 3, se plat představitelů státní moci, některých státních orgánů, soudců a poslanců Evropského parlamentu určí jako součin platové základny a platového koeficientu stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce. Platová základna pak činí u poslanců, senátorů a některých dalších představitelů státní moci od 1. ledna do 31. prosince daného kalendářního roku 2,5násobek průměrné nominální měsíční mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok.

Novelou č. 587/2020 Sb. byla platová základna na rok 2021 zafixována pro představitele státní moci na částku 84 060 korun a pro soudce na 100 872 korun, tedy tak, aby nedošlo k růstu platů proti předchozímu kalendářnímu roku. Stejný princip předkládaný návrh zákona prodlužuje až do konce roku 2025. Taková úprava je i výrazně přehlednější než stanovené zmrazení platů případným násobkem a nebude docházet k výkladovým nejasnostem. Je spravedlivé, aby v novém volebním období nedošlo ke zvýšení platů poslanců a senátorů a dalších představitelů a tito se solidárně podíleli na ekonomické realitě České republiky.

Je třeba hledat úspory všude tam, kde je to možné a kde to nepřinese závažné negativní důsledky. Toto navrhované legislativní opatření prospěje státnímu rozpočtu, pomůže vyrovnat propad příjmů a zvýšené náklady státu, obcí a krajů. Není záměrem předkladatele, aby návrh zákona měnil plat soudců ani poslanců Evropského parlamentu, v posledně jmenovaném případě z důvodu možné kolize s evropským právem, což by ohrozilo možnost rychlého přijetí legislativní úpravy jako celku. Změna se nedotkne ani platu státních zástupců. Navrhovaná právní úprava dodržuje zákaz diskriminace a je neutrální ve vztahu k rovnosti mužů a žen.

Návrh novely zákona je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Obsah předkládaného návrhu není předmětem žádné mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána. Návrhem není do právního řádu České republiky implementováno právo Evropské unie a návrh není s právem Evropské unie v rozporu. Hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet jsou pozitivní, neboť nebude potřeba vydat ze státního rozpočtu více finančních prostředků než v roce 2021. Opatření se dotkne poslanců a senátorů Parlamentu České republiky. Opatření však nebude vůči těmto osobám nijak drastické, protože zachovává úroveň jejich platů ve výši uplatňované v roce 2021.

Nejsou předpokládány další dopady na státní rozpočet ani rozpočty obcí a krajů. Navrhovaná právní úprava nepředpokládá dopady na rodinu – vyjma rodin poslanců a senátorů, jejich situace se však nezhorší, zůstane stejná jako v tomto roce – na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé nebo osoby se zdravotním postižením ani na národní menšiny. Nejsou předpokládány žádné dopady na životní prostředí. Novela neobsahuje potenciální korupční rizika, nemá vliv na rizika bezpečnosti nebo obrany státu. Proto prosím o zařazení tohoto tisku za již předřazené body. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, zaznamenala jsem váš návrh, taktéž děkuji za přednesení. Myslím si, že přesně v tomto duchu, takto obsáhlé by to mělo být, ale to je spíše inspirace pro ostatní.

Další je paní poslankyně Eva Fialová a následuje po ní Marek Novák. Paní poslankyně Fialová má slovo k návrhu pořadu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Já bych ráda v souvislosti s tím, co se tady odehrálo včera v odpoledních hodinách, navrhla nový bod. Vzhledem k tomu, co se zde odehrálo, tady samozvaný demoblok, který určuje, jak mají vypadat pravidla demokracie, totálně porušil zákon, a ze zákonů si tím pádem může dělat totální trhací kalendář. A vzhledem k tomu, že na základě porušení těchto ustanovení a tohoto zákona může být jakýkoliv bod této schůze napaden – ač s některými body, které jsou navrženy, souhlasím a mohou být ku prospěchu našich obyvatel – tak mohou být napadeny a de facto zrušeny.

Z tohoto důvodu navrhuji bod, který bude přínosnější pro většinu obyvatel, bude mít víceméně usnesení, které nikomu neuškodí, ale všechny nás trápí, konkrétně mě samotnou, nejvíce z Ústeckého kraje, kde lidé bojují s obchodníky s chudobou. A proto bych ráda nazvala bod Jak dál s patnácti opatřeními pro boj proti obchodníkům s chudobou.

V minulém období bylo schváleno patnáct bodů, které vycházely hlavně ze zkušeností starostů a jejich přání, takže si myslím, že to je i pro koalici velice ožehavé téma. Ráda bych znala i podle některých prohlášení vlády, jakým způsobem se bude dál vypořádávat s jednotlivými body, a pro nové poslance, kteří tu v minulém období nebyli, bych ráda těch patnáct bodů okomentovala nebo znovu připomněla a přečetla.

Prvním z nich bylo regulovat pronájem více bytů přes živnostenské oprávnění.

Za druhé jasné nastavení hygienických standardů u bytů, které by určovaly, jak má vypadat byt, například tekoucí voda, hygienické zázemí, funkční elektřina a podobně, a stanovení počtu metrů čtverečních na osobu v dané domácnosti.

Třetím bodem bylo zavedení povinnosti trvalého pobytu v obci, kde jedinec fakticky bydlí.

Za čtvrté oprava a výkup zdevastovaných bytů. Ráda bych tento bod následně více rozvedla.

Za páté dokončení cenových map za účelem stanovení obvyklého nájemného.

Za šesté revize dávkového systému, zvážit sloučení příspěvků a doplatků na bydlení, zastropovat výplaty dávek dle cenových map, zajistit adresnost vyplácení dávek, zúžit okruh spolu žijících osob v domácnosti a zkrátit vyplácení například na paušálu na energie, což mimo jiné v současné chvíli je velice ožehavé téma a všech se to dotýká.

Za sedmé zákonně upravit možnost poskytovat data obcím o poskytnutých sociálních dávkách a vykonávat sociální práci.

Za osmé personálně a finančně posílit úřady práce, Policii České republiky či pedagogické pracovníky ve vyloučených lokalitách.

Za deváté zákonně definovat, co je přechodné bydlení a jakou má funkci za účelem eliminace takzvaných ubytoven.

Za desáté umožnit oddlužení osob v exekučních pastích bez nastavení minimálního limitu splácení pohledávek.

Za jedenácté striktně navázat pobírání dávek na sociální práci a školní docházku.

Za dvanácté změnit povinnost školní docházky, neohraničovat věkem, ale například stanovit povinnou školní docházku do určení vzdělání, například dosažení výučního listu, a omezit předčasné odchody dětí ve vzdělání (odchody dětí ze vzdělání?).

Za třinácté posílit sociální práci a sociální prevenci, pracovní a hygienické návyky, práce s dětmi a podpora vzdělání, prevence kriminality a konzumu drog, schopnost udržet si bydlení a podobně.

Za čtrnácté zajistit, aby všichni práce schopní skutečně pracovali, včetně dlouhodobého zaměstnávání dlouhodobě nezaměstnaných osob – například revize veřejně prospěšných prací tak, aby bylo možné ji využívat dlouhodobě bez nutnosti opakování evidence na úřadu práce.

Za patnácté zajistit vymahatelnost práva zejména s ohledem na rušení nočního klidu a sousedského soužití.

Minulé vedení na některých bodech pracovalo, vypracovalo strategický plán a něco se povedlo. Povedlo se něco i společně s kolegy z ODS, kteří navrhli zákon "tříkrát a dost". My jsme ho plně podporovali, ten se týkal hlavně toho posledního bodu.

Ale já bych ráda zde vznesla otázku, jak na ministra práce a sociálních věcí, na ministra školství i na ministra zdravotnictví, jakým způsobem v době pandemie, kdy se prohlubuje psychický, fyzický a znalostní propad jednotlivých žáků, bude řešen? V době energetické krize nám mnohem více lidí může spadnout do těchto lokalit, mnohem více jich zde bydlet, opět budou odkázáni na pomoc nebo nějakým způsobem vrženi do obchodníků s chudobou a nic jiného jim nezbude. Tím pádem bych navázala i na Janu Pastuchovou, která tady navrhovala dotaz, kolik lidí požádalo již podle nového systému o příspěvek na bydlení. Já s tím souhlasím, že se otevřel, ale ti lidé, kteří opravdu potřebují pomoc, střední vrstva, která nám spadne zrovna do této skupiny lidí, o kterých tady teď mluvím, se stydí jít na úřad práce si o to požádat, a kór u nás na severu. Je to pro ně dehonestující, že 45 let pracovali a mají si teď zažádat o příspěvek na bydlení. Navíc ten příspěvek je tristní. Oni se musí zpovídat, kde co vlastní, kolik vydělávají, jaké mají jmění, a to si myslím, že si naši občané nezaslouží.

Pan ministr sliboval, že bude lidi obvolávat a bude jim tu pomoc nabízet. Kolik lidí tedy obvolal od té doby, co jsme tento zákon tady uzákonili? Kolika lidem osobně pomohl, nebo jejich úředníci na úřadech práce, kterým nedala ani korunu navíc, protože tam odvádí práci od rána do večera? A další věc: Jak zajistíte v budoucnu kvalitní bydlení pro tyto obyvatele? Nejenom pro tyto obyvatele ve vyloučených lokalitách, ale celkově? Jak bude pokračovat dotační titul Výstavba, který jste tak často kritizovali? Kolik je připravených projektů? Jak ti lidé budou bydlet?

Vy říkáte, že máte nový systém na bydlení. Moje otázka zní: Já jsem tu v minulém období byla, kdy jsem s Piráty projednávala nějaký zázračný mix na řešení bytové problematiky. To byla černá díra. Prostě se necháte uplatit, abyste Pirátům zavřeli pusy, aby neodcházeli a dál tady všemu jenom přihlíželi jenom proto, že jim přijde super tato černá díra, kde budeme podporovat další a další neziskovky, které budou shánět soukromým subjektům nájemce? To fakt chcete dopustit? Chcete tady mít korupci znovu zpátky? To, co se chystá –

navíc to máte opravdu v programovém prohlášení vlády, že přichystáte do dvou let tento zákon, tak se ptám, v jakém je stadiu a jestli opravdu jste ochotni tady tomu přihlížet? Navíc starostové mají spoustu těchto připomínek, mají zažito z praxe. Většina z nich chce vrátit zpátky Drábkovu reformu vyplácení sociálních dávek na obcích. Jste na to připraveni? Je na to připravena kolonka v rozpočtu, protože to nebude levné? A chtějí to opravdu starostové. To není výmysl hnutí ANO, to není výmysl někoho jiného, to je přání jednotlivých starostů, kteří každý den jsou v terénu a každý den se potýkají s běžnými problémy a neumí říct ostatním lidem, jak je budou řešit, protože nemají noty, jak s tím dál.

Já bych mohla mluvit o dalších a dalších problémech, které jsou s tím spojené, ať už jsou to exekuce, ale to už tady bylo x-krát řečeno, nerada se opakují. Ale opravdu vy tady násilím tlačíte věci, které teď lidi nezajímají a nepotřebují je, jenom proto, že ukazujete aroganci moci, kterou jste nám tady včera předvedli. Absolutně s tím nesouhlasím, a proto říkám, že jakýkoliv zákon tady přijmeme na této schůzi, může být zpochybněn, a jsou tam i věci dobré.

Proto navrhuji, abychom tento bod dali jako třetí bod této schůze. A opravdu bych ráda slyšela, jakým způsobem se některé věci budou řešit, a případně dali nějaké společné usnesení, protože v tom nejsme jenom my, jste v tom i vy. Vy máte svoje starosti, vy máte svoje zástupce na těch obcích a ty obce na to čekají. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za přednesení návrhu. Další je v pořadí pan poslanec Marek Novák, jestli se nepletu... Nevidím ho tady, pana poslance Nováka. Není-li přítomen, tak Zuzana Ožanová je dále přihlášená, kterou však už vidím, takže jí předám slovo, a následuje pan poslanec Ondřej Babka. Paní poslankyně, váš prostor pro odůvodnění návrhu pořadu. Prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěla bych předřadit jednu z implementačních novel, týkající se, jak jinak v mém případě, dopravy. Jsem ráda, že tu pan ministr je, takže děkuji za jeho přítomnost. Nicméně bych ještě na začátku chtěla upozornit, že v rámci této schůze byl porušen zákon. Já bych byla jen velmi nerada, aby mě paní předsedající připravila o možnost vystoupit a přednést svůj návrh, jak se již stalo v této Sněmovně zjevně zvykem.

Nyní k mému návrhu. Dovoluji si jen upozornit, že nebudu citovat důvodovou zprávu, aby mě nebylo nutné kárat. Předkládám návrh na předřazení bodu číslo 14, tisku číslo 76. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidel ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Návrh zákona ruší povinnost vybavit vozidla s vojenskou poznávací značkou, registrační značkou elektrického vozidla nebo zvláštní registrační značkou historického vozidla elektronickým zařízením v systému elektronického mýtného. Změna navazuje na požadavek Ministerstva obrany vznesený v rámci meziresortního připomínkového řízení, jelikož u těchto vozidel je již z jejich specifických registračních značek patrné, že užití zpoplatněných pozemních komunikací dotčenými vozidly nepodléhá úhradě mýtného. Všechny ostatní návrhy jsou výhradně implementací předpisů EU, a to směrnice Evropského parlamentu a Rady EU 2019/1936 ze dne 23. října 2019, kterou se mění směrnice 2008/1996 ES, o řízení bezpečnosti silniční infrastruktury, a směrnice Evropského parlamentu

a Rady EU 2019/520 ze dne 19. března 2019, o interoperabilitě elektronických systémů pro výběr mýtného a usnadnění přeshraniční výměny informací týkajících se nezaplacení silničních poplatků v Unii.

Lhůty pro implementaci směrnic byly do 19. října 2021 a do 17. prosince 2021, tedy lhůty již uplynuly. To je hlavní důvod, proč bych byla ráda, kdyby se tento návrh zákona předřadil.

Návrh v návaznosti na legislativu EU upravuje za prvé řízení bezpečnosti vybraných pozemních komunikací při jejich projektování, výstavbě a provozování, za druhé poskytování evropské služby elektronického mýtného, za třetí poskytování informací o absenci úhrady časového poplatku či mýtného v přeshraničních situacích.

K řízení bezpečnosti vybraných pozemních komunikací při jejich projektování, výstavbě a provozování: Navrhované úpravy mají vést ke zlepšování vlastností pozemních komunikací z hlediska bezpečnosti silničního provozu. Změny se mají vztahovat nejen na pozemní komunikace zařazené do transevropské silniční sítě, ale také na dálnice, hlavní silnice a úseky jiných silnic mimo městské oblasti, které jsou dokončeny s využitím finančních prostředků EU, zjednodušeně řečeno, i na silnice ve správě krajů. Změny, které jsou navrženy, umožňují vhodnější identifikaci úseku silnic, kde jsou největší příležitosti ke zlepšení bezpečnosti a kde by měly cílené zásahy vést k největším zlepšením.

Dále budou zpracovány akční plány pro relevantní úseky pozemních komunikací na celém území jednotlivých členských států EU, jež budou obsahovat podle priorit odstupňovaná nápravná opatření. Návrhem zákona dochází k zavedení definice pojmu pozemní komunikace podléhající posuzování bezpečnosti, jež je následně konzistentně užíván v rámci právní úpravy jednotlivých nástrojů sloužících k řízení bezpečnosti pozemních komunikací.

K poskytování evropské služby elektronického mýtného: Evropská služba elektronického mýtného je služba založená na tržních pravidlech, a proto by neměli být v této době její poskytovatelé povinni poskytovat tuto službu v celé EU. Dostačující k poskytování evropské služby elektronického mýtného bude pokrytí všech elektronických systémů pro výběr mýtného alespoň čtyř členských států EU. Poskytovatelé evropské služby elektronického mýtného by měli zaplatit subjektu pro výběr mýtného veškeré mýtné, které mají zaplatit jejich zákazníci, a měli by mít nárok na spravedlivou odměnu. Členské státy by měly mít povinnost shromažďovat a zveřejňovat veškeré významné údaje týkající se této služby ve veřejně přístupných národních rejstřících.

K poskytování informací o absenci úhrady časového poplatku či mýtného v přeshraničních situacích: Problémy s určováním totožnosti pachatelů nerezidentů v souvislosti s elektronickými systémy pro výběr mýtného brání dalšímu rozvoji systému a širšímu uplatnění zásad "uživatel platí a znečišťovatel platí" na silnicích EU. Proto se přistupuje k výměně informací týkajících se deliktů nezaplacení jakýchkoliv silničních poplatků v EU. V České republice jsou těmito poplatky mýtné a časový poplatek, jinak řečeno dálniční známka.

Návrhem dojde k nárůstu nákladů na posuzování bezpečnosti státem vlastněných pozemních komunikací, neboť se rozšíří jejich okruh, ale nově náklady na posuzování bezpečnosti pozemních komunikací ponese i kraje jako vlastníci silnic druhé a třetí třídy, na jejichž výstavbu, rekonstrukci nebo opravu byly nebo mají být využity prostředky EU. V oblasti poskytování evropské služby elektronického mýtného se nové náklady hrazené z veřejných rozpočtů nepředpokládají. V oblasti poskytovaných informací o absenci úhrady časového poplatku či mýtného v přeshraničních situacích se náklady nijak vysoké také neočekávají, avšak efektivnější správní trestání by mohlo zvýšit příjmy.

Návrh zákona je doplněn o přechodná ustanovení. Prvotní hodnocení záměru a provedení auditu bezpečnosti pozemních komunikací se nebude vztahovat na stavby, u nichž byla příslušná dokumentace zpracována před účinností tohoto zákona, s výjimkou auditu u komunikací zařazených do transevropské silniční sítě.

První posouzení pozemních komunikací podléhajících posuzování bezpečnosti podle § 18m zákona č. 13/1997 Sb. provede vlastník pozemní komunikace v roce 2024. Účinnost zákona se navrhuje prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení zákona s ohledem na již uplynulou transpoziční lhůtu. To je také důvod, proč žádám o předřazení tohoto tisku. Počítá se s novelizací vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Je vhodné, aby implementační předpisy, jejichž lhůta pro implementaci uplynula, byly předřazeny, abychom dostali svým závazkům. Navrhuji pevné zařazení bodu na pátek 18. února 2022 v 9 hodin. Jenom pro rekapitulaci, jedná se o bod číslo 14, tisk 76, a návrh je na pátek 18. února v 9 hodin. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za přednesený návrh. Další je přihlášen Ondřej Babka. Pan poslanec Babka? Ještě před chvílí jsem jej tady viděla, ale už jej tady nevidím, dvě jeho přihlášky tedy odsouvám dále. Miloslav Janulík je dalším z přihlášených. Opět pana poslance Janulíka tentokrát... a ten už ale stihá doběhnout. Takže pan poslanec Janulík, další je přihlášený pan poslanec Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já bych rád navrhl do programu této schůze předřadit bod, ve kterém by nás pan ministr zdravotnictví poinformoval o stavu epidemie koronaviru v České republice.

Já tady jenom udělám takový rychlý přehled. V Česku přibylo včera 33 293 nakažených, čili od počátku epidemie se prokazatelně nakazilo covidem téměř 3,5 milionu lidí. Když si vezmeme počty očkovaných minimálně dvěma dávkami, zjišťujeme, že už jsme někde na hranici kolektivní imunity. Během úterka bylo v Česku provedeno 79 219 PCR testů a 18 970 antigenních testů.

Jenom doporučuji vaší pozornosti takovou drobnost. Když si představíte cenu, kterou jsme za to zaplatili my všichni, v podstatě každý den je ta cena astronomická. Nejvíce nakažených momentálně hlásí Mladá Boleslav, a to 1 731 infikovaných na 100 000 obyvatel v sedmidenním sledovaném období. Otázka je, proč zrovna Boleslav, jestli to není tím, že ve Škodě Mladá Boleslav se hodně testuje. Na dalším místě pomyslného žebříčku je Blansko, tam je 1 672, Vyškov a Opava, dále Rychnov nad Kněžnou a Rokycany, čili je to tak rozprostřeno, čili ta vlna už v podstatě asi zasáhla republiku naplno.

V souvislosti s koronavirem zemřelo během úterý 17 nakažených, od počátku pandemie je to 37 991. Tam víme, že to je otázka vykazování a otázka pohledu. Samozřejmě nikdy nebudu takový opoziční agnostik jako mí dávní předchůdci a dávní opozičníci, abych tvrdil, že to padá na vrub premiéra nebo někoho, protože jsem lékař a vím, že prostě v nemocnicích se umíralo, umírá a umírat bude, přičemž minulé úterý podlehlo infekci 51 lidí, ale to by se v rámci republiky a počtu hospitalizovaných v podstatě dalo s úspěchem považovat za chybu malých čísel.

V českých nemocnicích se momentálně nachází 3 733 nakažených, ve vážném stavu je 272 osob, což je výrazně méně než 10 %. Ve srovnání s minulým týdnem je to pokles, ale z mého pohledu velmi nevýznamný, minulý týden to bylo 3 931, takže v tomhle směru je ta situace relativně stabilní. U 5 054 infikovaných se jedná o reinfekci, v porovnání s minulým

týdnem je to zas trošku pokles, tam je pokles asi o 1 500 reinfikovaných, ale musíme si uvědomit – rád bych tady podotkl – že v těch nemocnicích se zcela výjimečně ocitají pacienti po třetím očkování. Bohužel si myslím, že tomu je přikládána velmi malá pozornost, a z dostupných čísel o počtu očkovaných vyplývá, že očkování se nám v podstatě zadrhlo, de facto se nám zastavilo. Jinak řečeno, ti, co se chtěli zaočkovat, ti se zaočkovali, a ti, co se nechtějí zaočkovat, se tedy asi nezaočkují. Samozřejmě tady vnímám velký rozpor, kdy jsme to řešili na výboru se současným panem ministrem, který říkal, že má recepty na to, jak ty lidi přimět, kampaň a tak dále a tak dále. Jak je vidět, nic z toho se neodehrává, protože jak známo, biologické zákonitosti se neřídí zákonitostmi jinými ani přáními politiků a kohokoli jiného. Takže si myslím, že tady opravdu zafungovala i negativní reklama, a jak říkám, ti, co se chtěli zaočkovat, se zaočkovali.

Teď je velká otázka, co s opatřeními. Já bych ale rád slyšel, jaký je výhled, ten plán, protože do médií prosakují různé věci. Samozřejmě v kontextu je mi jako lékaři jasné, že koronavirus nás neopustí a bude s námi už asi navždy. Teď je otázka, v jaké formě, jak to bude dopadat do zdravotního systému. Musím zmínit i to, že ty úsporné kroky, které souvisí s tím, že dosud nemáme státní rozpočet, že se paradoxně oslabují hygienické stanice, když jsme po nich chtěli dva roky naprosto neuvěřitelné věci, a teď je ještě oslabíme, a to, že se vůbec přemýšlelo o snížení platby za státní pojištění, mi připadá naprosto absurdní a pro mě je to hrůzná cesta v čase, protože si to pamatuji cirká před deseti nebo více lety, když topka dostávala Ministerstvo zdravotnictví a šel tam tehdejší kolega Heger, tak to vypadalo úplně stejně. My doktoři jsme všichni očekávali, jak se spraví platba za státní pojištění, a opak byl pravdou. Před volbami nám bylo slibováno, jak se to opraví, a po volbách povíдали, že mu hráli. Takže mám pocit, že pro mě je to takové tristní dějství.

No a tak bych rád od pana ministra slyšel, jaký tedy – když on celou dobu, dva roky jsem to poslouchal – má plán. Říkám, já se nesnížím k opozičnímu agnosticismu, který jsem dva roky poslouchal, že je všechno špatně, ještě než se to vymyslí. Nemám a ani nemůžu mít jepičí radost z toho – už to postihuje moje příbuzné, přímé příbuzné – nemůžu mít jepičí radost z toho, že se někdo nakazí a jaké jsou ty průběhy a tak dále a tak dále. Prostě ten koronavirus není žádná chřipička, jak si někdo myslí. Opravdu kdo o něčem takovém ještě dneska přemýšlí, je naprostý ignorant. Ale rád bych tedy od pana ministra slyšel, co nás čeká. Já vím, že je těžké to predikovat, nicméně přece jenom máme daleko víc informací, než jsme měli před dvěma lety. To jsme nevěděli vůbec nic, všichni se domnívali, dohadovali, dneska už o tom něco víme. Víme taky, že v podstatě dneska převládá v 98 nebo kolika procentech omikron. Většina, nevím, kdo z vás, ale myslím si, že vzhledem k těm počtům ho i dost z nás prodělalo, takže ví, že ani ten omikron není úplně jako nic. Já sám třeba po třech očkováních vím, jak to je. A co tedy bude dál? Teď se objevují spekulace, že roušky se budou odkládat až nakonec. Z mého pohledu si myslím, že to je naprosto zbytečné, protože omikron ty roušky asi hravě překonává, a navíc to používání není nikdy úplně stoprocentní. To víme.

Navíc máme tendenci věci spíš nedodržovat než dodržovat, takže kdyby nám pan ministr načetl, alespoň předestřel, představu, jak se to bude vyvíjet, jak to bude pokračovat, protože od toho se také odvíjí spousta dalších věcí. A když už se do toho pustil v tom bodě, který navrhuji, tak by nám také mohl třeba sdělit něco o představě financování, protože mám pocit, že na něj ministr financí zadupal a on prostě lidově řečeno se podělal a odkýval všechno, co mu bylo nadiktováno. Takže proto ty brutální škrtky ve zdravotnictví, které jsou úplně nepochopitelné. Zrovna v této době by se snad zdravotnictví vůbec nemělo týkat jakékoliv šetření. Sami říkáte, když odůvodňujete pandemický zákon, že je to kvůli tomu, když přijde vlna na podzim. Tak na jedné straně je to tak, že na podzim tedy přijde vlna, a na druhé straně tam ty peníze vezmeme. Tak já už tomu vůbec nerozumím.

Tak bych byl rád, kdyby v bodě, který bych si dovolil navrhnout předřadit, čili Informace ministra zdravotnictví o stavu pandemie koronaviru a připravovaných opatřeních, kdyby se nám k tomu vyjádřil a relativně podrobně nám vysvětlil, co nás čeká. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za přednesení bodu. Další je přihlášen Milan Brázdil, pak se připraví pan poslanec Rais. Prosím, pane poslanče, můžete odůvodnit svůj návrh k pořadu schůze.

Poslanec Milan Brázdil: Milé kolegyně, kolegové, děkuji za slovo, paní předsedkyně. Než přednesu svůj návrh k pořadu schůze, avizuji dopředu, aby se všichni mohli v klidu vrátit, že dám na konci svého návrhu procedurální návrh na zrušení této 9. schůze, ukončení této 9. schůze tak, aby mohla být následně paní předsedkyní otevřena nová schůze, která ale bude podle pravidel tak, jak je jednací řád, podle zákona, a abychom jej dodržovali. Čili říkám to dopředu, aby se mohli všichni vrátit. Nebudu dlouhý, tak na to máte pár minutek.

Dovolte tedy, abych přednesl svůj návrh na změnu pořadu schůze, a to s názvem Zdravotnická záchranná služba České republiky. Teď bych to rád odůvodnil. Všichni, jak tu sedíme – moc nás tu dneska není, ale určitě se vrátí všichni kolegové – ale všichni, jak tu sedíme, naši největší prioritou na tomto světě je zůstat zdravý, užívat si život, být šťastný, zplodit děti, prostě být zdravý. A to zdraví – někdy ale jsme ve fázi, kdy jsme ohroženi na zdraví. A tady je Zdravotnická záchranná služba, která ale poskytuje tuto péči čtrnáctkrát originálně – jedna městská, to je pražská a potom ty další krajské, zatímco víte, že když vám začne hořet barák, tak přijedou možná dobráci hasiči, ale především Hasičský záchranný sbor České republiky, popřípadě když jste ohroženi na životě nějakou střelbou nebo ohrožení nějakým jiným způsobem, tak přijede Policie České republiky, možná i policie městská, ale Policie České republiky.

V naší republice máme nedokončenou... (Silný hluk v sále. Řečník žádá předsedající o zjednání klidu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, poprosím o klid.

Poslanec Milan Brázdil: Prosím, nechte mě to dokončit, budu za to velmi rád. My v naší republice máme nedokončenou transformaci záchranné služby, kdy před lety – a já tam prosím třicet let jsem velký fanda, já tu práci miluji, zachraňuji rád a vracím lidi do života a do práce (chodím) velmi rád – my tuto záchrannou službu v naší republice nemáme dokončenou, tu transformaci. My jsme začali jako záchranná služba, která vyjížděla na základě tísňové linky z ARO. Lékař, který byl volný, tak honem, honem vyběhl, sedl do sanity. Staly se z toho posléze okresní záchranné služby.

Následovala transformace dál do územních středisek záchranných služeb a zadržla se. Dnes se zadržla na... (Silný hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Opět poprosím o klid v sále, aby pan poslanec mohl pokračovat v předkládání a odůvodňování svého návrhu.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za klid. (Stále hluk v sále.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě stále prosím o klid. Pane poslanče, prosím, posečkejte. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Tedy ta transformace záchranky se zadržela dneska na krajské úrovni. My tu máme čtrnáct – oproti hasičům a policajtům – čtrnáct variant. My jedeme sice podle stejného zákona, ale čtrnáctkrát zřizovaných jinak. Samozřejmě ty odlišnosti jsou velké. Rendez-vous auto – mohl bych vás teď zdržovat o tom, jak to vypadá v kraji Olomouckém, jak je to v jiných krajích, jak jsou lékaři obsazeni, nebo nejsou, dojezdové časy. Také bych vám teď mohl vykládat, jak jsme v každém kraji jinak zaplacení za stejnou práci. Jak je nedodržovaný zákoník práce. Jak v některých krajích lékaři slouží – protože nejsou – tak slouží víc než dvanáctky.

No, zkrátka a dobře, mohl bych tu hodně dlouho vykládat... Já vás nechci zdržovat, ale chtěl bych vás poprosit, jestli byste mohli, pokud neprojde můj procedurální návrh na ukončení 9. schůze a následné znovuzahájení, ale teď už dobře, kvalitně, normálně a podle pravidel, tak pokud to neprojde, alespoň posléze o zařazení tohoto mého bodu s názvem Zdravotnická záchranná služba České republiky, ve kterém bychom diskutovali o tom, jestli to je dobře mít čtrnáctkrát záchranku jinak, nebo jestli je to špatně a jestli člověk, každý z vás, když platí zdravotní, by měl být obslužen záchrannou službou standardně, v každém kraji stejně, ne jinak v Praze, ne jinak na Vysočině... (Silný hluk v sále. Poslanci se scházejí na očekávané hlasování.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím o klid v sále, aby pan poslanec mohl pokračovat.

Poslanec Milan Brázdil: Já vám děkuji. Víím, už vás asi nudím, nicméně to odůvodnění bych teď ukončil. Snad jste pochopili, proč chci ten bod zařadit.

Nyní bych dal tedy procedurální návrh, paní předsedkyně, o – kolegyně, kolegové, poslouchajte, není to nic zlého – o ukončení této 9. schůze a zahájení hned následně nové, ale s dodržováním všech zákonů jednacího řádu. Dávám to proto, že včera jsem šel za některými matadory. Jeden z těch matadorů, prostřednictvím pana předsedajícího – teď mě neposlouchá – a ptal jsem se ho, pana Bendy, on je legenda, ano, přesně. Já jsem mu říkal: Je toto normální? Je normální to, jak se vedla ta schůze, jak ji tady pan Kopeček – pardon, Skopeček, promiňte – jak to vedl? Já si myslím, že ne. Možná, že by pak i ten Ústavní soud řekl: Ne, to bylo blbě, a všechno, co tu projednáme, by pak nefungovalo, nebylo by to platné.

Tudíž dávám šanci na základě toho, co jsem se dozvěděl od Marka Bendy, že to není v pořádku, že to není úplně košer – dokonce jsem se šel ptát včera, když tady byl pan Kymlička, prý je to právník, který tady seděl, já jdu za ním, jestli to, co se tady děje, je v pořádku. On pokrčil rameny a tvářil se: No, právních výkladů je spousta. Já mu říkám: Kdo vás platí tedy, komu se zodpovídáte? Prý... No, nebudu to radši říkat.

Tedy ještě jednou, myslím, že šance tady byla, abychom se všichni setkali. Tedy dávám procedurální návrh na ukončení schůze číslo 9. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: O procedurálních návrzích se obvykle hlasuje bez rozpravy, jenže tento je nehlasovatelný, pane poslanče, protože něco takového jako ukončení schůze, jak jste to formuloval, ani náš jednací řád neobsahuje. Náš jednací řád obsahuje v § 54 odst. 9 možnost předsedů Poslaneckých klubů a předsedajících navrhnout přerušování schůze Sněmovny, nicméně vy nejste ani předseda klubu, ani jeden

z předsedajících a ani schůze vlastně neprobíhá jinak než diskusí o pořadu, ale zkrátka, není to hlasovatelný návrh.

Dál se hlásí s přednostním právem – a ruší toto přednostní právo – pan předseda Výborný. Pokračujeme tedy v předložených návrzích přihláškami – pan poslanec Karel Rais a následně je přihlášen pan poslanec František Petrtýl. Prosím tedy pana poslance Raise. Nevidím ho přítomného, tudíž jeho přihlášku – prosím o klid v jednacím sále – posouváme na konec jednání. Máme tady už dalšího přihlášeného, pana poslance Petrtýla. (V sále je velký hluk.) Prosím o klid, aby pan poslanec mohl přednést svůj návrh na změnu či doplnění pořadu schůze. Ještě upozorním dalšího přihlášeného, kterým je pan poslanec Kamal Farhan.

Prosím, pane poslanče, ale ještě tady podle mého názoru stále není dostatečný klid. Kolegyně, kolegové, prosím, abyste své rozhovory, které můžete, přesunuli do předsálí. Ještě jednou vás k tomu vyzývám, dámy a pánové, prosím o klid. Poprosím například pana poslance Nachera, aby s panem ministrem ten rozhovor přesunuli do předsálí, stejně tak i v levé části spektra, v levé části sálu paní místopředsedkyni a pana předsedu klubu Fialu a další. Prosím, vytvořme panu kolegovi důstojné podmínky pro to, aby mohl přednést svůj návrh. A už vás, prosím, vyzývám naposledy. Myslím, že už tu je dostatečný klid, takže, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Petrtýl: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji, abych požádal o předřazení bodu, který jsem nazval Rozpočtové určení daní. Původně jsem ho chtěl nazvat Spravedlivé určení daní, ale ono to slovo "spravedlivé" nejde nějakým způsobem absolutně specifikovat. Zanedlouho budeme schvalovat rozpočet a já si myslím, že by bylo dobré se v rámci rozpočtu vypořádat i s tímto rozdělením daní pro jednotlivé kraje, hlavně se jedná o rozpočtové určení, a to zpravidla je určení daní pro kraje, ale samozřejmě se to dotýká i obcí.

Kraje vznikly v roce 2000. V tomto roce při zřizování krajů byly určeny podle některého klíče výše příspěvku pro jednotlivé kraje. Samozřejmě jedním z nejdůležitějších kritérií byl počet obyvatel v kraji, a to je vlastně pro některé kraje kámen úrazu. V některých krajích došlo k poklesu počtu obyvatel, ale v některých krajích došlo i k dynamickému nárůstu počtu obyvatel, a právě pro tyto kraje je současný systém rozdělování daní velmi nespravedlivý. Těch krajů je víc, ale jako Středočech si dovoluji upozornit, že jedním z takto nejvíce v uvozovkách postižených krajů je kraj Středočeský. V tomto kraji došlo od zřízení krajů k nárůstu počtu obyvatel zhruba o 25 %. Jen pro zajímavost, v některých obcích byl nárůst obyvatel i dvacetinásobný, takže je jasné, že tyto obce úplně zcela změnily svůj charakter. Toto je však pouze oficiální nárůst počtu obyvatel, ale mnoho nových obyvatel kraje si nechává stávající trvalý pobyt. Většinou se jedná o lidi, o rodiny, které se přestěhovaly z Prahy, chtějí bydlet v takzvaném prstenci kolem Prahy, ale logicky z jejich pobytu nemá kraj nic pozitivního, žádné finance, ale oni chtějí těch výhod kraje využívat, to znamená, například využívají každodenní dojíždění do zaměstnání, což je jeden z největších problémů v tomto kraji.

Myslím si, že i tady by bylo dobré se zamyslet někdy v budoucnosti nad statutem trvalého a přechodného bydliště, protože se nejedná jenom o tyto obyvatele, kteří mají například v Praze byt, který pronajímají, někteří členové rodiny si tam nechávají i stálý pobyt, a někteří bydlí v tom prstenci nebo na území Středočeského kraje, a může to být samozřejmě na území i některého jiného kraje.

Jak jsem říkal, velký nárůst těchto obyvatel samozřejmě zasahuje nejvíce do oblasti hromadné dopravy, kdy vlastně příspěvky kraje pro tuto oblast se stávají již téměř neudržitelnými. Jen pro dokreslení, vlakem dojíždí do Prahy ze Středočeského kraje – jsou to

údaje, protože teď je to velmi turbulentní, co se týče covidové situace – je to zhruba 150 000 cestujících, autobusem je to také zhruba 150 000, a nemluví ani o automobilech. Samozřejmě i v tomto kraji se tímto velkým přesunem jedná o obrovské zatížení komunikací jak první, tak druhých a třetích tříd především, kdy vlastně přes Středočeský kraj jedná jezdit ti každodenní cestující autem do Prahy, ale potom i vnitrostátní přeprava ze severu na jih a z východu na západ. Všecko vede přes Středočeský kraj a jsou tady také hlavně dvě velké tepny – dálnice D3, která vede vlastně z Balkánu přes Středočeský kraj do Skandinávie, a D1 a následně na Rozvadov, to znamená směr východ–západ.

Proto bych prosil o zařazení tohoto bodu do dnešního jednání a jsem přesvědčen, že se jedná opravdu o velice složitou problematiku, proto na ni upozorňuji nyní, protože to nebude tak jednoduché okamžitě na to reagovat, ale myslím si, že současný stav je výhodný pouze pro ty kraje, kde došlo k úbytku obyvatel, takže ti asi nebudou mít velký zájem na tom, aby se to nějakým způsobem řešilo, ale já si myslím, že by se toto mělo řešit, aby se stále nerozevíraly nůžky mezi kraji z hlediska toho v uvozovkách spravedlivého rozdělování daní. Děkuji a prosil bych o zařazení tohoto bodu po bodu mého předřečníka. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Po bodu, který přednesl předřečník, což byl pan poslanec Brázdil, a to byl tedy nový bod. Dobře, tak si to tady poznamenám.

A než dám další slovo, jenom avizuji, že další jednání bude probíhat tak, že ve 14 hodin bude přerušena schůze na dvě hodiny z toho důvodu, že bude jednat rozpočtový výbor a organizační výbor.

Další jsou přihlášení pan poslanec Kamal Farhan a následuje pan poslanec Kubíček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Dámy a pánové, vážená vládo, chtěl bych zde navrhnout nový bod programu schůze, který mně dovoluji krátce zdůvodnit.

Jak již všichni víme, vládní koalice zde připravuje projednání – a předpokládám, že chce i schválit pandemický zákon. To, jak je vystupováno na podporu členů vládní koalice, předpokládám, a i je to prezentováno, že situace je vážná. Moc tomu nerozumím. Nacházíme se v době rozvolňování, na druhou stranu slyšíme pana ministra Válka, který říká, že zavede nouzový stav v případě, že nebude tento pandemický zákon schválen. Přijde mi to řečneme zmatečné. Situace k vyhlášení nouzového stavu – vláda ji určitě vnímá jako extrémní, když uvažuje o těchto instrumentech. A já se ptám, proč v situaci plánování nouzového stavu pandemie dochází k podfinancování českého zdravotnictví? Jak je možné, že v takto závažné době, kdy vláda nebo ministr zdravotnictví uvažuje, že vyhlásí nouzový stav, se snižují platby za státní pojištění? Plánuje se snižování plateb – financování hygienických stanic. Hygienické stanice jsou pilířem boje proti pandemii. Já to za sebe považuji za znevážení práce českých zdravotníků, hazardování s péčí českých občanů a hlavně těch lidí, kteří pracují na těch hygienických stanicích.

Již nyní je zřejmé, že škrtky budou mít významné negativní dopady, a to patrně již v letošním roce v této závažné situaci. Že situace je natolik vážná, dokládá i prohlášení, tady zdůrazňuji, Svazu zdravotních pojišťoven, které říká: "Nově bude třeba prověřit rozsah současných bonifikací, které nemají přímou podporu v úhradové vyhlášce a ještě nebyly nasmlouvány. Bude nutné prověřit zpětnou efektivitu a přínos pro pacienta u některých mimořádně nákladných léčiv a případně dohody o ceně ukončit." Jinými slovy už letos může dojít ke škrtnutí některé zdravotní péče pro některé pacienty, která je velmi nákladná, kterou

doposud systém veřejného zdravotního pojištění platil, ale možná i přestane. Vždyť to je vyhlášení zdravotních pojišťoven.

Je možné, že se už letos škrtnou i bonifikace, které pojišťovny považovaly za přínosné, ale kvůli nedostatku peněz je prostě nezavedou. Pojišťovny mohou být nuceny brzdit, snažit se objem úhrad omezit regulací péče, a tudíž vlastně zpomalit vyčerpání rezerv, které si nahromadily v minulém období, například u předem schvalované lázeňské péče, na to zase upozorňuje Svaz léčebných lázní. Prohlášení Svazu zdravotních pojišťoven je důkazem toho, že neplatí deklarace premiéra, ministra financí a ministra zdravotnictví, že v letošním roce neohrozí omezení zdravotní péče. Situace je však mnohem dramatictější ve výhledu na příští rok, kdy Svaz zdravotních pojišťoven hovoří přímo o snižování úhrad nemocnicím, praktikům, ambulancím, pokud by stát nenavýšil platby za státní pojištěnce.

A ještě v krátkosti se zmíním, než navrhnu znění bodu, co se týká hygienických stanic. Z mého pohledu se jedná o bezprecedentní útok na jejich fungování. Zmatky, zmatky a zase zmatky, které ministerstvo produkuje kolem hygien, kdy vydává prohlášení, pak je zase dementuje, pak tato prohlášení vydává nějaký úředník. To svědčí o chaosu a absurdním divadle, které se děje na Ministerstvu zdravotnictví. Vůbec nechápu, jak může vláda jako jedno ze svých prvních opatření udělat to, že redukuje kapacitu orgánu ochrany veřejného zdraví, to znamená hygienických stanic. Léta byly tyto instituce na okraji politického zájmu, což se nám v pandemii všem vymstilo. Viděli jsme to v přímém přenosu, jak hygieny nebyly kapacitně s to zvládat nápor epidemie. Boj s pandemií ještě není u konce a vláda se rozhodla pustit žilou hygienám. Je to velice neprozíravé rozhodnutí, které se může vymstít. Absurditu tohoto rozhodnutí podtrhuje i skutečnost, že desítky zaměstnanců hygien vláda propustí bezprostředně poté, co nabere desítky úředníků na Úřad vlády pro tři nově zřízené zbytečné virtuální ministry.

Sto milionů na investice do hygieniků je potřeba stůj co stůj ušetřit v rámci boje s deficitem a škrtnout, aby je vláda mohla nově utratit za nadbytečná místa nových ministrů. A to mě vede k tomu, abych navrhl název bodu, který navrhuji zařadit třeba na konec schůze, a nazval jsem ho Snižování finančních prostředků do hygienických stanic a českého zdravotnictví. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já také děkuji, pane poslanče. A nyní s přednostním právem se hlásí pan předseda Tomio Okamura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já mám dotaz vůči vedení Sněmovny, protože já jsem se už tedy dopoledne kuloárně dozvěděl, že tady byla hrozba bomby ve Sněmovně, proto tady byli psovodi, aby to tady kontrolovali. Hnutí SPD samozřejmě odsuzuje takovéto výhrůžky vůči Sněmovně, ale mě by zajímalo, chtěl jsem se zeptat vedení Sněmovny, zdali je to pravda, že tady byla ta hrozba té bomby ve Sněmovně. Jestli to pravda je, proč jste nás o tom neinformovali, protože v tom případě by bylo potřeba asi v zájmu všech poslanců minimálně nám to oznámit? To není nějaká jako... já chci jenom tu informaci, zdali je to pravda, protože určitě by bylo dobré v rámci bezpečnosti poslanců třeba Sněmovnu na chvíli vyklidit.

A v neposlední řadě, protože takhle to vzbuzuje dojem, a právě proto jsem rád, že už se hlásí předsedkyně Sněmovny, že v zájmu toho, že chcete za každou cenu protlačit pandemický zákon, tak jste nás tady nechali a neinformovali jste nás o tom, že tady taková hrozba může být, což by bylo tedy úplně šílené. Takže já se chci zeptat, jak to tedy bylo, protože jsem se to kuloárně dozvěděl už z více zdrojů, že to tady takhle bylo. A jenom je to

ten dotaz a byl bych rád, jestli by mi bylo zodpovězeno, pakliže to tak je, případně na tyto otázky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. (Hlasité volání poslanců v sále, hluk neustává.) Hlásí se s přednostním právem paní předsedkyně Adamová. Já bych poprosila o klid. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já bych také byla ráda, kdybychom tady na sebe nekřičeli, nepokřikovali. Pane předsedo, je to opravdu tak, že tady tato hrozba byla, nicméně od samého počátku bezpečnostní odbor Poslanecké sněmovny, stejně jako kancléř Poslanecké sněmovny, který mě o tom informoval, vyhodnotil, zejména tedy jde o vyhodnocení bezpečnostního odboru, tuto hrozbu jako nepředemětnou. Přesto udělali kroky k tomu, aby se potvrdilo, že opravdu je bezpředemětná. Proběhla tady prohlídka prostor Poslanecké sněmovny, možná jste tady někteří zaznamenali i policisty v doprovodu psa, který tady byl. A vzhledem k tomu, že celou dobu našeho jak jednání, tak už před ním, byla naše budova, všechny budovy Poslanecké sněmovny chráněny samozřejmě bezpečnostní službou, jak víte, vzhledem k probíhajícím demonstracím, tak i přístup do ulic kolem Sněmovny je zablokovan celou dobu našeho jednání, tak opravdu nemohlo se ani stát, že by tady někdo mohl přes jednotlivé vchody do Sněmovny vejít a skutečně zde tuto případnou bombu instalovat.

Proto tedy bezpečnostní odbor, ve který já mám plnou důvěru, to tady chci jasně deklarovat, vyhodnotil tuto hrozbu jako ne tak hroznou, nebo jak bych to řekla laicky, ne tak závažnou, abychom museli podnikat kroky, které jste říkal, to znamená třeba zde vyklízet prostory. Zachovali se dobře, podle mého názoru, protože opravdu se to projevilo tak, jak předpokládali, a pevně doufám, že se nám to tady nebude dít, jak se to třeba děje Vysoké škole ekonomické, pokud víte, kde poměrně často tento instrument bývá někým zneužíván.

Nicméně mohu vás ubezpečit, že i ten pachatel už byl ve velmi brzkých minutách, maximálně desítkách minut, dopaden. I z toho důvodu tedy jsme vyhodnotili tu situaci a tak to i vyhodnotil bezpečnostní odbor. Doufám, že vám tato informace postačí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji vám, paní předsedkyně. Nyní budeme pokračovat s dalšími přihlášenými k návrhu pořadu schůze a dalším přihlášeným je pan poslanec Roman Kubíček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážená vládo, dámy a pánové, já vás požádám o zařazení nového bodu, který krátce zdůvodním.

Dostal jsem několik e-mailů v posledních dnech od občanů České republiky se stížnostmi na růst ceny tepla. Všichni víme, že došlo k významnému nárůstu cen energie, plynu a elektrické energie, ale dopad růstu ceny tepla se zřejmě projevil až za měsíc leden. Já jsem vyhledal některé informace, které jsou veřejně dostupné, a zjistil jsem, že například Brno zvedlo cenu za gigajoul o 25 %, Děčín o 50 %, ale například Vamberk zvedl cenu za gigajoul ze 645 korun na 2 500, což znamená, že průměrná domácnost se spotřebou 40 gigajoulů z 26 000 její cena za rok vyskočila na 100 000.

Je pravda, že některá velká města, jako je Liberec, České Budějovice, Plzeň, neměla tak drastické nárůsty těchto cen vzhledem k tomu, že vytváří takzvanou kogeneraci, to znamená, vyrábějí elektrickou energii, a vzhledem k jejich cenám dokázala kompenzovat nárůst ceny tepla. Nicméně nárůst jednotlivých energií a ten koktejl, který se vytváří, je pro občany velmi

náročný, velmi nebezpečný a bylo by velmi dobré přijmout některá opatření pro to, aby ti lidé byli vůbec schopni zaplatit tuto cenu tepla. Jenom upozorňuji na to, že největší vzrůsty cen došly u těch tepláren, které používají k vytápění plyn, což kdysi dávno byla doporučovaná komodita. A upozorním například na město Česká Třebová, Benešov a Hrádek nad Nisou, kde došlo k nárůstu ceny tepla o 100 %.

Vím, že jednou ze složek, které se započítávají do ceny tepla, jsou takzvané emisní povolenky, které během dvou let vyrostly z 5 euro za tunu oxidu na 92 euro za tunu oxidu a blíží se 100 euro, a bude třeba zahájit jednání v Bruselu o tom, aby tyto emisní povolenky byly obchodovány jenom v rámci emitentů.

Já si myslím, že toto stačí na uvedení, a jenom podotýkám, že se to týká 1 150 000 domácností, takže si dovoluji zařadit bod Růst ceny tepla v domácnosti a prosím o zařazení za ten bod, co byl předchozí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: To znamená, za všechny načtené body. Děkuji, pane poslanče.

A nyní je na řadě pan poslanec Drahoš Ryba a připraví se pan poslanec Radek Vondráček. (Nikdo nejde k řečnickému pultu.) Máme tady pana poslance Drahoš Rybu? Zdá se, že zde není. Nyní tedy přichází na řadu pan poslanec Radek Vondráček – také ho zde nevidím. A nyní tedy přichází na řadu pan poslanec Radek Vondráček. Také ho zde nevidím, a ten tu má dokonce dvě přihlášky. Dále se potom přihlásil k návrhu pořadu pan poslanec Martin Kolovratník. Ano, toho zde vidím. Tak prosím, pane poslanče, a pan poslanec má dvě přihlášky. Připraví se pan poslanec Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý den, dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Děkuji za to, že jsem se také dostal ke slovu. I já bych na úvod svého vystoupení rád pověděl to, co tady řada z nás v roli opozičních poslanců vnímáme, že násilné přerušování projevu Tomia Okamury a následné vpuštění této schůze do dalších momentů, tedy do jednání o programu, považujeme skutečně za protiprávní a směřující k tomu, že celá schůze bude vyhodnocena jako svolaná protiprávně.

Přesto pokud by to z nějakého důvodu dopadlo jinak, což se může stát – nemohu předjímat, jak rozhodne Ústavní soud – bych i já rád v nějakém rozumném časovém rámci zde představil dva zákony, které považuji za prioritu. Je to z toho důvodu, když jsem slyšel tu debatu včerejší, dnešní, jak tady na plénu, tak ve veřejných vystoupeních řady z nás v médiích, že skutečně těch priorit a důležitých věcí, které si myslíme, že by měly být projednány, je velké množství a jsou mnohem zásadnější než ten tolik diskutovaný, neuralgický ze všech směrů pandemický zákon.

Ten první, o kterém bych chtěl mluvit, je moje první přihláška do rozpravy, v tuto chvíli zatím tedy bod číslo 9, sněmovní tisk 58. Je to vládní návrh, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Je to z logiky věci, takže určitě mě nenařknete z nějaké schválnosti, že jedním nebo chci požádat Sněmovnu o prioritizaci právě dopravního zákona. Je to moje odborná gesce, které se tady v Poslanecké sněmovně věnuji. Takže bavíme se o tomto tisku číslo 58, jeho přesný název – je to změna nejenom zákona č. 13/1997, o pozemních komunikacích, jak se říká, silniční zákon základní, který definuje jednotlivé třídy komunikací, ale je to také změna zákona č. 56/2001, o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, to je problematika technické způsobilosti vozidel, stanic technické kontroly, měření emisí a podobně, a ještě v tom balíčku je měněn třetí zákon a ten má č. 168/1999,

o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a změně některých souvisejících předpisů.

A teď vysvětlím, proč chci Sněmovnu poprosit o řekněme předřazení nebo prioritizaci tady tohoto zákona. On sice na první pohled vypadá jako relativně nekonfliktní, neproblémový, je i popsán tím, že je to vlastně v uvozovkách pouze implementace zákonů Evropské unie, ale tady chci říct, kolegové, kolegyně, opravdu se vší vážností, je to zákon, kde – nechci přehánět – ale do slova a do písmene jde o bezpečnost silničního provozu, a jde tedy o lidské životy. A víte všichni, jak je naše dopravní síť přetížená, jaké intenzity na našich silnicích dnes a denně zažíváme, ať už na dálnicích, na silnicích první třídy nebo na obchvatech měst. A právě tady ta novela zákona, tisk 58, chce bezpečnost zlepšit, chce více pomoci tomu, aby na silnicích bylo co nejméně vážných nehod, nedej Bože i smrtelných nehod. On se věnuje třem tématům. Za prvé zvyšuje, řídí bezpečnost na vybraných pozemních komunikacích – a teď pozor – už v době jejich projektování, výstavbě a provozování. Za druhé – to není až tak zásadní, to uznávám – upravuje poskytování evropské služby elektronického mýtného, to je téma hlavně pro nákladní tranzitní kamionovou dopravu, která projíždí přes Českou republiku, a za třetí zlepšuje poskytování informací o absenci úhrady časového poplatku či mýtného v přeshraničních oblastech, tedy v takových momentech, kdy nákladní doprava probíhá na hranicích dvou států.

A proč bych rád tento zákon, i případně třeba po dohodě s panem ministrem dopravy Martinem Kupkou, posunul někam v čase této Sněmovny dříve, na závěr svého vystoupení povím svoji představu. Je to zákon, který je navržen standardně, ne v té takzvané devadesátce, ale byl by tedy otevřen v prvním čtení. Tak je potřeba rychle vysvětlit – a budu rozumný v tom časovém rozpětí – tu historii. On navazuje na směrnici o bezpečnosti infrastruktury, té dopravní infrastruktury, na evropskou směrnici už z listopadu 2009. Ta směrnice tehdy přispěla výraznou měrou právě ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu na takzvané transevropské silniční síti. Jistě ji všichni znáte, i vy, kteří se dopravou nezabýváte – jsou to ty dálnice, ty takzvané éčkové silnice, které procházejí tranzitně přes Českou republiku, mají zkratku anglickou TEN-T, transevropské dopravní síť, coby nejpodstatnější komunikace spojující silniční přepravu osob a zboží v rámci celé Evropské unie. A tehdy v té směrnici právě pro snížení počtu nehod na silnicích bylo navrženo nejenom technické zlepšování technických vlastností vozidel – každý víme, jak technologický pokrok jde rychle – ale, a to je důležité a o tom právě ta novela zákona mluví, také zlepšování vlastností pozemních komunikací z hlediska bezpečnosti provozu na nich z hlediska samotné infrastruktury. Byla tam navržena a dodnes se používá sada nástrojů, které měly k dosažení tady toho cíle napomoci. Je to například nestranné a odborné hodnocení bezpečnosti komunikací už ve fázi jejich projektování, výstavby nebo provozování a také je tam navrženo a realizováno přijímání nápravných opatření vedoucích k odstraňování zjištěných problematických míst. Říká se tomu takzvané bodové závady – jsou to místa, která jsou pro uživatele mimořádně nebo extrémně nebezpečná.

Tohle se všechno v roce 2009 povedlo a nyní je to potřeba zlepšit nebo rozšířit ještě více, na další typy komunikací. Už tehdy ze směrnice z roku 2009 jsme do našich českých zákonů, do našeho vnitrostátního právního řádu zavedli směrnici předvídaný takzvaný institut auditu bezpečnosti pozemních komunikací, už projektování a výstavba, je to ve čtyřech fázích. Navrhuje se a audituje se dokumentace záměru, pak návrh projektové dokumentace, pak provedení stavby pro zkušební provoz, a dokonce i dokončení stavby po kolaudaci.

Zákon dále zavedl klasifikaci úseků relevantních pozemních komunikací s ohledem právě na zvýšené počty dopravních nehod se smrtelnými následky a také umí klasifikovat do různých úrovní nebezpečnosti. S ohledem na poslední jmenovanou klasifikaci pak navazují takzvané mandatorní prohlídky, tedy povinné prohlídky problematických úseků pozemních

komunikací, jejichž výsledkem je přijímání nápravných opatření. Provádějí se tam audity, prohlídky komunikací, což jsou auditované osobnosti nebo osoby, auditoři bezpečnosti pozemních komunikací, kteří pro to mají kvalifikaci jako bezúhonné a odborně způsobilé osoby vykonávající tyto činnosti nestranně a profesionálně.

A teď ten důvod. Teď se konečně dostávám k tomu, proč vnímám tento zákon jako velmi důležitý, a budu upřímný, pro lidské zdraví a naše životy na silnicích důležitější než pandemický zákon. Evropská komise, když vyhodnocovala tu novelu nebo ten materiál z roku 2009 po deseti letech, bylo to v roce 2019, tak jasně, prokazatelně, podle čísel, podle statistik nehodovosti konstatovala, že ten krok byl dobrý, že se povedl, že opravdu tady ty postupy řízení bezpečnosti infrastruktury, jak jsem je popsal v rámci transevropské silniční sítě, opravdu prokazatelně pomohly v Evropské unii snížit smrtelná a vážná zranění. A teď pozor, současně ale Komise konstatovala, jak říkám, bylo to v roce 2019, že z hodnocení účinků směrnice vyplývá, že ty členské státy, které dobrovolně uplatňují zásady řízení bezpečnosti, jak jsem popsal – ale pozor, nejenom povinně na tu transevropskou síť, ale dobrovolně nad rámec toho také na své vnitrostátní silnice, tedy klasicky jedničky, obchvaty měst a podobně – dosáhly v tom celku mnohem lepší bezpečnosti silničního provozu jako celku než ty státy, které to nečinily. Ono asi i selským rozumem se to dá pochopit.

Takže evropští komisaři usoudili, že je žádoucí, aby právě tady tyto zásady byly rozšířeny a byly uplatněny i na další části silnic v Evropské unii, nejenom tedy na ty transevropské. A je to logické. Většina z vás jste řidiči, jste v provozu, víte nebo znáte to i z médií, že velký podíl silničních nehod je na relativně menší části silnic, naopak ale s velkou intenzitou provozu nebo s vysokými rychlostmi anebo i s vysokými rozdíly rychlostí. A tam právě by se ta novela, ten materiál, který tady máme a za který bojuji, tam se chce zaměřit – od omezeného rozšíření oblasti působnosti směrnice na dálnice a jiné hlavní silnice mimo síť. Kdyby se toto rozšíření povedlo, jak opravdu Evropská unie navrhuje – je to přímo v tom materiálu pak rozepsáno – tak si slibuje významné zlepšení bezpečnosti silniční infrastruktury všech silnic v Evropské unii, abych to zjednodušil a nečetl jenom z podkladů. A jak říkám, je to celkem logické.

Ještě navíc je tady stanovisko, argument, že povinné uplatňování těchto postupů – ale pozor – na každý projekt v oblasti silnic v mimoměstské oblasti, který je dokončen s využitím finančních prostředků Evropské unie, by mělo právě pojistit to, že unijní finanční prostředky nebudou využívány k výstavbě nebezpečných silnic. A je to logická věc. Znáte to sami z různých jiných typů evropských projektů, třeba kolegyně Klára Dostálová by o tom mohla mluvit. Říká se, kdo peníze dává, má holt ty svoje podmínky, za jakých je chce dát, takže tady i v tomto případě Evropská unie jednoduše říká: My vám jsme schopni, ochotni zafinancovat i další silnice. Typický příklad, už jsem zmiňoval pana ministra dopravy, který má zkušenosti z krajské silniční dopravy, dvojky, trojky silnice, které jsou financovány ne třeba z OPD, z Operačního programu Doprava, ale z toho takzvaného IROPu, z regionálních operačních programů, tak tam právě prostřednictvím této novely by Evropská komise chtěla zajistit, že prostředky mít budeme, ale musíme ty silnice postavit opravdu více bezpečně. Proto je to důležité.

A to je vlastně vše k mé argumentaci, aby byla věcná. Je to tedy unijní právo, které by se mělo promítnout do našich českých zákonů, jak jsem řekl, primárně do takzvané třináctky a do padesát šestky, abychom měli velmi zjednodušeně bezpečnější silniční síť.

Myslím si, že tohle je velmi důležitý zákon pro lidské zdraví, jak už jsem řekl. Zároveň není konfliktní – teď snad mohu mluvit samozřejmě ne za kolegy z SPD, ale za nás za hnutí ANO, že v něm nevidíme nějaký sporný bod – to znamená, mohl by mít poměrně širokou podporu tady v Poslanecké sněmovně. Ale přece jen jsme teprve před prvním čtením. Vidíme – a prosím, neberte to ve zlém – jak zatím výkonná nebo málo efektivní Sněmovna je, takže

dá se tušit, že to druhé čtení, výbory a třetí čtení ještě nějaký čas zabere. A myslím si, že tady se všichni shodneme bez ohledu na politický dres, že bezpečnost silnic je pro nás všechny jasnou prioritou a že určitě pro ni uděláme maximum možného a maximum shody.

Proto bych právě prosil, ono je to zatím jako 9. bod v bloku prvních čtení, myslím si, že by měl být předřazen. Dá se to projednat během řekněme dvaceti, pětadvaceti minut. Prosil bych tedy, paní předsedající, ještě jednou, je to v tuto chvíli bod číslo 9, sněmovní tisk 58, a já navrhuji a prosím, aby byl zařazen pozítří, ve středu ráno v 9 hodin, jako první bod jednacího dne.

Děkuji. (Reakce v sále, že dnes je středa.) Pardon, v pátek. Pozítří, dneska je středa, takže pozítří, tedy v pátek. (Reakce v sále, že v pátek je rozpočet.) Ta noc byla dlouhá, ale to je rozpočet... to se omlouvám. Rozpočet nemohu předběhnout, takže беру zpět a prosil bych, aby tento bod byl zařazen zítra, tedy ve čtvrtek 17. února, a to pevně jako první bod. Budeme tam mít tu mimořádnou schůzi, takže první bod zítřejšího čtvrtečního jednacího dne. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, pane poslanče, zaznamenáno, děkuji. Máte zde dvě přihlášky, jednu už jste načel. Budete pokračovat dále i tím druhým bodem? (Ano.) Dobře, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Protože nechci zdržovat, chci být efektivní, využiji ten čas a děkuji paní předsedající.

Co se týká mého druhého bodu, také se snažím být korektní, a neodcházím tedy ze své oblasti, takže stále se držím v resortu dopravy. V seznamu navrženého programu to uvidíte hned o kousek dál. Je to bod číslo 14, sněmovní tisk 76, a to je vládní návrh zákona, kterým se mění... (Řečník listuje ve svých materiálech.) Tak a teď se omlouvám, ta noc byla opravdu dlouhá. Pro stenozáznam, teď se musím opravit, a vám všem, kteří jste určitě dávali dobrý pozor, se musím omluvit, ale, paní předsedající, i vám, protože já jsem trošku fabuloval v tom smyslu, že jsem si správně zařadil nebo požádal o předřazení na zítřek jako první bod, řekl jsem bodu číslo 9, sněmovní tisk 58, ale moje argumentace, kterou jsem teď představoval, byla až k tomu druhému, k bodu číslo 14, ke sněmovnímu tisku 76. To se musím omluvit. Po té noční směně snad pro to budete mít lidsky pochopení, že jsem si ty své dva body v argumentaci, kterou jsem měl připravenou, vyměnil.

Takže abych z toho vyšel korektně a se ctí a abych se zbytečně nevracel k tomu, co už jsem řekl, tak bych to, paní předsedající, ještě jednou zrekapituloval a slibuji, opravdu stručně pak povím tu argumentaci.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Zkuste. Máme dohodu, že budeme končit ve 14 hodin. (Poslanec Kolovratník: Jejda, tak to mě mrzí.) Tak když to urychlíte. (Poslanec Kolovratník: A urychlím to, stihnu to, slibuji, že to stihnu.) Ano, to vy umíte. Tak zkuste navrhnout ty dva body.

Poslanec Martin Kolovratník: Hodím sebou. Takže Kolovratník prosí bod číslo 9, tisk 58, zařadit zítra jako první bod jednacího dne a bod číslo 14, sněmovní tisk 76, jako druhý bod hned po něm. Slibuji, že na oba dva stačí víceméně třicet minut a mohou být projednány. To je moje prosba do programu.

A když mám ještě tu minutu, povím opravdu několik slov k té takzvané stojedenáctce, to je ten tisk 58, jak jsem to přehodil, to je zákon o silniční dopravě. A prosím, on je opravdu strašně důležitý pro naše české občany, pro řidiče nákladních vozidel a firem té takzvané

kabotáže, kteří jezdí, tranzitně projíždějí přes Českou republiku po Evropě. Těhle materiál jim chce zlepšit jejich podmínky, jejich platové podmínky při výkonu práce. Myslím si, že i vy jako koalice, a není to žádná ironie, jak říkáte, bojujeme za lidi, že tady bychom se mohli právě za ty řidiče postavit a umožnit, aby tento tisk prošel prvním čtením.

Omlouvám se za to přehození. Stihl jsem to. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Děkuji, pane poslanče, za vaše návrhy. Máme 13.59. Pokud budete souhlasit... Ještě chce vystoupit pan poslanec Faltýnek, prosím. A omlouvám se, máme 14.00, tak jestli vydržíte, bude rozpočtový výbor. Myslím, že pro nás je státní rozpočet velmi důležitý. Dáme příležitost také rozpočtovému výboru.

Po dohodě tedy přerušuji schůzi Poslanecké sněmovny, a to od 14 do 16 hodin z důvodu jednání rozpočtového výboru. Znamená to tedy, že se zde sejdeme ve 14.00. (Reakce v sále, že se sejdeme v 16.00.) Děkuji, máte pravdu, v 16.00. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 14.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 16 hodin, budeme pokračovat v našem jednání. Stále se nacházíme v bodě Program schůze, návrhy na jeho doplnění či předřazení jednotlivých bodů.

Je tu ještě celá řada přihlášek, nicméně nejprve přečtu omluvy z dnešního jednání. Dne 16. února 2022 mezi 15. a 21. hodinou se omlouvá poslanec Pavel Svoboda z pracovních důvodů a rovněž 16. 2. 2022 mezi 16. a 23.59 hodin se omlouvá poslanec Růžička. To jsou omluvy.

A my můžeme postupně přejít k dalším přihlášeným k návrhu pořadu schůze. Jako další přihlášený je poslanec Jaroslav Faltýnek – pana Faltýnka nevidím. Dalším přihlášeným k pořadu schůze je poslanec Lubomír Brož. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji. Vážený pane předsedající, vládo, vážené kolegyně, kolegové. Můj tisk je spíše – dalo by se říct – takový... nebo návrh na úpravu programu takový technický. Já ho načtu a potom bude opravdu velmi krátké zdůvodnění. Můj návrh je předřadit tisk 122, je to zpráva o hospodaření České televize, před tisk 121, to je zpráva České televize o činnosti. Potom je to tisk...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Můžu, pane poslanče, jenom body té schůze, ne jenom sněmovní tisky, ale číslo bodu?

Poslanec Lubomír Brož: Takže je to bod 100, tisk 122, před bod 99, jestli takhle? (Předsedající: Ano, tak to stačí, děkuji.) Potom je to bod 102 před bod 101 a bod 104 před bod 103.

Zdůvodnění je velmi jednoduché, protože budeme projednávat zprávy o činnosti České televize a zprávy o hospodaření a i podle diskuse na výboru bude spíše diskuse – nebo může být – něco kolem činnosti, a ve chvíli, kdy to hospodaření je až následný bod, tak tam chybí některé důležité informace. Já to vezmu třeba na příkladu zprávy z roku 2018, kdy je určitý přelomový rok, musí se tam řešit DVBT, nějaké zvýšené náklady, a potom se to samozřejmě odráží v činnosti. Proto je důležité pochopení těch – dá se říci – nějakých ekonomických

aspektů a souvislostí. Takže to je opravdu jenom takové jednoduché, že dříve bychom se měli seznámit s ekonomikou, potom s činností. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já vás ještě poprosím, jestli jsem si to zaznamenal dobře, protože někteří kolegové si tady chtěli vyzvednout nebo zrušit přihlášku. Já to jenom zopakuji, pane poslanče. Jako první návrh jste měl předřadit bod číslo 100, tisk číslo 122, před bod 99, což je tisk 121. Druhý návrh byl předřadit bod 104 před bod 103. A ještě jste měl nějaký návrh? (Poslanec Brož: A 102 před 101.) Před 101, ano, děkuji pěkně.

To byl poslanec Brož. Další přihlášenou k návrhu pořadu schůze je poslankyně Adámková. Poslankyni Adámkovou nevidím, další v pořadí je poslankyně Klára Dostálová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Děkuji moc za slovo. Ráda bych předřadila bod 51, sněmovní tisk 41, a ráda bych ho zařadila napevno v pátek 18. 2. 2022 ve 13 hodin. Týká se to změny živnostenského zákona v kontextu sdíleného ubytování. Je to v podstatě návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy, na kterém velmi intenzívně spolupracovalo Ministerstvo pro místní rozvoj. Cílem tohoto návrhu je dát obcím pravomoc regulovat sdílené ubytování na svém území podle svých potřeb. Vzhledem k tomu, že nás zaplat'pánbůh snad opouští pandemická situace, tak se samozřejmě začne opět rozvíjet cestovní ruch a se sdíleným ubytováním mají problém zejména velká města, jako je Praha, Brno, Kroměříž a tak dále. Takže věřím tomu, že když předřadíme tento tisk, tak to skutečně už i letošní turistické sezóně může významně pomoci. Tolik asi k odůvodnění návrhu, nechci být dlouhá.

Jenom bych se velmi ráda ještě vyjádřila k tomu, co se tady odehrálo v Poslanecké sněmovně, protože musím říct, že pro mě to bylo velké zklamání, že vlastně došlo k tomu, že se Poslanecká sněmovna snížila k tomu, aby porušila zákon. Jsem přesvědčená o tom, že Sněmovna má jít příkladem občanům, a to, že konstatují v médiích ústavní právníci, že Sněmovna porušila zákon, tak to určitě není dobrý příklad. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Já to jenom zopakuji. Paní poslankyně, navrhla jste bod 51, tisk 41, zařadit napevno na pátek 18. 2. 2022 ve 13 hodin? Ve 13 hodin, děkuji pěkně.

Jenom bych chtěl ostatní pány poslance a paní poslankyně upozornit, že se vystupuje k programu schůze, nikoliv ke způsobu jednání té schůze, tak prosím, abychom to dodržovali.

Dalším přihlášeným je poslanec Lubomír Wenzl – nevidím, nehlásí se. Další přihláška k programu schůze je pan Josef Kott. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Paní ministryně, kolegyně, kolegové, já si vás dovoluji požádat o podporu předřazení vládního návrhu zákona o léčivech, sněmovní tisk 73, dnes jako druhý bod. Vede mě k tomu jedna jediná záležitost. Hlavním cílem návrhu je adaptace na řízení Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a zrušení směrnice 2001/82, evropské směrnice, a dále nařízení Evropského parlamentu a Rady o výrobě, uvádění na trh a používání medikovaných krmiv o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 183/205 a o zrušení směrnice 90/167/EHS.

Ta nejdůležitější věc, proč toto načítám, je, že deklarovaným cílem tohoto nařízení je snížit administrativní zátěž pro veterinární farmaceutický průmysl, posílit vnitřní trh, zvýšit

dostupnost veterinárních léčiv a přípravků a současně zajistit nejvyšší úroveň veřejného zdraví včetně řešení problematiky antimikrobiální rezistence, zdraví zvířat a ochrany životního prostředí. Nejdůležitější na tom všem je, že nařízení vstoupilo v platnost již 28. 1. 2022, takže i z tohoto důvodu si dovoluji požádat vás o předřazení tohoto bodu, protože Ministerstvo zemědělství tím, že tuto normu nemá ještě plně k dispozici, je v podstatě bezradné. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Také to zopakuji. Navrhujete bod číslo 12, číslo 73 – novela zákona o léčivech – zařazení na dnešek jako druhý bod našeho jednání. Děkuji pěkně.

Dalším přihlášeným je pan poslanec Patrik Nacher – není přítomen. Další v pořadí k programu schůze se přihlásil pan poslanec Králíček. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Robert Králíček: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já budu rychlý, věcný, konstruktivní tak, aby mě někdo na sociálních sítích, jako například pan Výborný, potom neobviňoval, že obstruuji. A navíc bych chtěl předřadit vládní návrhy zákona, protože si myslím, že bychom je měli projednat ještě předtím, než se rozjede diskuse o zákonech, jako je třeba pandemický.

A chtěl bych tu předřadit body 20 – vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupu orgánů veřejné moci. Je to sněmovní tisk 130, první čtení podle § 90, a to sice jako bod číslo 1. Jedná se o tak zvané DEPO, které jsme schválili v minulém volebním období. Je tam odložená účinnost pravidel atestace elektronických systémů spisové služby na 1. července 2023. Za nás nekonfliktní tisk. Podle mě budeme potřebovat pět až deset minut, abychom ho schválili, a vyhneme se tím spoustě arbitrží a dalším věcem.

Dále bych chtěl zařadit jako bod číslo 2 bod číslo 21, sněmovní tisk 131, a je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti, což je transpozice norem EU, zase nekonfliktní tisk. V minulém volebním období to byl sněmovní tisk 1100. Myslím si, že budeme potřebovat tak zhruba deset minut. Takže bych vás chtěl poprosit, abychom předřadili tyto dva body vládních návrhů zákonů jako bod číslo 1 a číslo 2.

Jenom závěrem bych chtěl zmínit, byť poruším nařízení pana předsedajícího – chtěl bych se připojit k výzvě pana Rakušana, neboť s ním souhlasím. Jen mě trošku mrzí, že tak silná slova neměl před rokem, kdy byly rakve před domem pana Havlíčka a pana Babiše. A také škoda, že se nikdo nevyjádřil k podněcování otravy pana Okamury. Ale je to asi jiný úhel pohledu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Jenom se ještě pro jistotu zeptám, první návrh byl bod číslo 20, tisk číslo 130 jako první bod dnešního jednání, a ten druhý bod mi jenom řekněte číslo, byl to tisk číslo 131, ale bod? (21.) Bod 21 jako druhý bod našeho dnešního jednání.

Poslanec Robert Králíček: Oba jsou krátké a jsou to vládní návrhy.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuju pěkně. (Děkuju.)

Další přihláška Patrik Nacher poté, co nebyl dvakrát přítomen, tak prosím, může přednést svůj návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já jsem původně měl v plánu tady přednést pět návrhů, ale nakonec přednesu tři body a stručně je odůvodním. Mají nějakou elementární logiku.

Jako první bych chtěl zařadit bod s názvem Politická kultura, protože i vám chodí maily – to, co se tady děje poslední dva dny, mimochodem i to, co se dělo při minulém projednávání pandemického zákona. Jenom bych chtěl tady připomenout, že pandemický zákon bychom tady neměli, kdyby to nezamítl Senát hlasy koaličních senátorů – aby se na to nezapomínalo, ale to si asi připomeneme při něm.

K té politické kultuře určitě patří – jako první bod tedy, jako první bod toho jednání – k politické kultuře určitě patří to, že menšina nevydírá většinu, ale že většina zároveň neválcuje menšinu. A já když jsem se tady podíval – protože se všichni diví, jak dlouho ta jednání tady běží, minule pandemický zákon 35 hodin – tak když jsem se podíval: třeba stavební zákon jsme v minulém období projednávali 31,5 hodiny, ale přitom to trvalo 306 dnů. Čím je to dáno? Je to dáno tím, že jednací dny končily v sedm hodin, maximálně v devět, že nedocházelo k válcování většiny ve vztahu k menšině – že prostě tady budeme do té doby, dokud tady budeme a dokud se to neprojedná. Když se podíváte, Dukovany se projednávaly vlastně jenom 14 hodin, přitom to trvalo 400 dnů. To znamená, že my jako většina tehdy jsme respektovali to, že jste si vzali pauzu nebo že tady někdo mluvil a ten bod skončil, a pak se to uměle neprodlužovalo, že by se jelo půlnoc, nonstop jeden den, jedna noc, dvě noci. Tady jsme několikrát děkovali zaměstnancům Poslanecké sněmovny – já bych jim chtěl poděkovat, ale oni tohle všechno podstupovat nemuseli. EET – 27,5 hodiny. A víte, jak dlouho se to projednávalo? 457 dnů, téměř rok a půl, ale přitom samotná délka toho jednání je kratší, než jsme tady jednali o pandemickém zákonu. Tahleta čísla prostě tady musejí zaznít, protože to je o přístupu, že buď tady budeme do usnutí, nebo já bych řekl do bezvědomí, a tím ta většina potrestá menšinu, anebo se budou elementárně dodržovat některá pravidla. Já jsem vám tady dal nějaké příklady, nechci zdržovat. Rekord je novela zákona o potravinách. Ta se sice projednávala 8,5 hodiny v součtu, ale trvalo to 678 dní, to jsou dva roky. Takže kdyby se to dělalo tímto způsobem, tak je všechno tohle schváleno, jak vidíte, během jednoho, dvou dnů. Takže jsem to nazval politickou kulturou. Budiž důkazem, že naší snahou je, abychom ty věci projednávali, ty důležité, abychom opakovaně navrhovali, aby třeba rozpočet byl jako první bod. Když jsme neuspěli, takže bude mimořádná nebo řádná schůze v pátek od devíti, kdy budou jenom dva body, harmonogram rozpočtu a rozpočet. Tolik tedy první bod.

Jako druhý bod bych chtěl zařadit, nazval bych to Debata nebo Informace o porušení jednacího řádu, abychom si tam probrali to, co se včera odehrálo, a to, co my jsme chtěli večer říct a navrhnout, aby se ten včerejšek restartoval. Ono už to začalo totiž tím, že by vlastně ta schůze, pokud jste tam chtěli zařadit senátní vratku jako první, což je legitimní, vždycky byla v úterý, ale tam je termín deset dnů. Deset dnů není termín, když je stav legislativní nouze. Ale pozor, stav legislativní nouze podle § 99, budu citovat: "Ve stavu legislativní nouze posoudí Sněmovna před projednáním návrhu pořadu schůze, zda stav legislativní nouze trvá. Dojde-li k závěru, že podmínky pro jeho vyhlášení pominuly, stav legislativní nouze zruší."

Když bych si tady vzal podrobnější popis, o který jste to opírali i vy minule, tak na každé schůzi musíme potvrdit, že stav legislativní nouze trvá, a pak podle něho jedeme. To se ale včera nestalo. To se včera nestalo! Stejně tak jako hlasování, jako procedurální hlasování. Když se podíváte na § 60, procedurální návrh spadá... za faktickou poznámku se považuje i procedurální návrh, který se týká způsobu projednání některých bodů pořadu, což implikuje to, že procedurální návrh musí zaznít na mikrofon. Nedá se tam dávat aplikace, že to je stejné, jako když je veto, jak jsem tady slyšel, protože veto může přednést předsedající, jakkoli

většinou to vždycky předseda klubu stejně tady řekne na mikrofon. Ale to je přece úplně jiná věc, to je nějaká administrativní záležitost, to je veto, to není vybízení k hlasování. A tady je jasně napsáno, že procedurální návrh se považuje za faktickou poznámku, ke které se my všichni tady normálně hlásíme. Takže tolik jako bod číslo dvě.

Jak vidíte, nebudu to prodlužovat, nic tady nečtu, ale přijde mi, že to jsou důležité věci, které by bylo dobré, abychom si my tady vyjasnili a aby i navenek bylo zřejmé, co včera proběhlo.

Jako poslední bod mi dovoluňte předřadit tisk 41 – vy chcete vždycky to pořadové číslo, je to tak? – tak to je bod 51, novela živnostenského zákona, to je ten návrh hlavního města Prahy, jako třetí bod. Jenom připomenu, že my jsme tenhle návrh tady už jednou schválili, pak byl přerušeno do této schůze a on je někde úplně vzadu, v pozadí. Vy, zejména poslanci za Prahu, zejména za koalici, která v Praze vládne – STAN, Piráti, TOP 09, KDU-ČSL – jste to podpořili. Já za to děkuji, protože to jsou vaši kolegové, kteří to schválili na Zastupitelstvu hlavního města Prahy, a zejména je to pirátský primátor, který tohle chce řešit, a proto mi přijde úplně zvláštní, že potom kolegové z Pirátské strany, byť jich není tolik, nejsou schopni se mezi sebou domluvit, a nakonec se řekne, že to zas tak dobře napsané není. A já jenom říkám nebo připomenu, že jsem v Praze v opozici a je to návrh, který připravila rada, zastupitelstvo to schválilo jednomyslně, takže si mohli kolegové, primátor, předseda klubu, případně ministr pro místní rozvoj Ivan Bartoš, to domluvit a nedělat ze všech kašpary, že něco projednáváme, pak to tady předneseme, jede sem Hana Kordová Marvanová jako radní, my to přerušíme úplně zbytečně. Stejně ta schůze skončila, to si pamatujete, v pátek, ani jsme to nedoprojedinali, ale těm lidem v centru Prahy vlastně vůbec nepomůžeme.

Já tady připomenu, že tady jsou volby na podzim, a hrozně se těším na to, až budeme zase někteří, kteří to nechtějí podpořit – a já rozumím, že někteří jsou konzistentní, jako kolegové z ODS, to já respektuji – jak potom na té ulici budete vysvětlovat: My bychom to rádi přijali, změnili, my bychom vám rádi pomohli, ale to víte, je potřeba to udělat koncepčně, je potřeba se na tom shodnout napříč a podobně. A to už se těm lidem říká tři nebo čtyři roky. Takže tento tisk už jsme jednou schválili, předřadili, je tam, je přerušeno. Bylo by fér se s tím popasovat, i třeba tím, že ho zamítneme, ale je to za mě férová věc, na kterou ti lidé čekají. I zamítnutí, i rychlé ne, je pro ně lepší, než že to tady budeme zase natahovat s příslibem, že Ministerstvo pro místní rozvoj – které mimochodem se na tom podílelo i tady – že přijde s něčím geniálním. A zase uplyne půl roku a zase se to řešit nebude. Takže já vás o to prosím, podtrhuji – vidíte, není to žádný obstrukční návrh ani tady obstrukčně nereagují. Už jenom to, že tady člověk musí takhle obhajovat, mi přijde úplně bizarní. Mohl bych tady číst důvodovou zprávu a to, co to pro lidi znamená. Já to dělat nebudu, ti, co to znají, tak to znají, ti, co to neznají, ti mimopražští, tak ty to až tak nepálí. Jenom vás prostě poprosím o férovost. Pojďme to tam zařadit, pojďme to projednat, pojďme to třeba zamítnout, ale bude to férové vůči těm lidem, kterým tohle dlužíme, s respektem, že mimo Prahu to ty poslance až tak nezajímá.

Jenom připomenu, že v minulém volebním období jsme takhle díky dohodě koalice–opozice prosadili některé věci, které se také týkaly jenom Prahy. Připomenu směnárny, připomenu taxikáře, připomenu odtahy autovraků. To jsou všechno věci, které se zejména týkají Prahy nebo velkých měst, ale nějak jsme se dohodli. Takže ono to souvisí s tím prvním bodem té politické kultury. Pojďme nastavit novou politickou kulturu a zařadit něco, co bylo jenom technicky přerušeno předsedou klubu STAN s tím, že chtěl projednávat korespondenční volbu, kterou jsme stejně ani nezačali, a pojďme to doprojet.

Já vám děkuji za pozornost a děkuji za podporu. Byl by to tedy třetí bod jednání po těch dvou, které já jsem řekl, případně po nějakých dalších bodech v případě, že ty dva body neprojdou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Ano, děkuji. Jenom si ještě ověřím u toho třetího návrhu – bylo to předřadit bod 51, tisk 41 jako třetí bod našeho jednání. (Poslanec Nacher souhlasí.) Děkuji.

Přečtu omluvy. Pan předseda Radim Fiala se omlouvá z dnešního jednání v čase od 16 do 21 hodin ze zdravotních důvodů, dnes mezi 16. a půlnocí z důvodu nemoci pan poslanec Faltýnek, mezi 16. a 19. hodinou z pracovních důvodů pan poslanec Wenzl a mezi 21. hodinou a 9. hodinou do konce jednacího dne z důvodu nemoci pan poslanec Vondrák a konečně mezi 16. a 17. hodinou pan poslanec Hendrych bez udání důvodu. Tak to byly omluvy.

Další k pořadu schůze je přihlášen pan poslanec Marek Novák. Pan poslanec Marek Novák není přítomen, proto poprosím dalšího přihlášeného k pořadu schůze, pana poslance Ondřeje Babku. Vzdává se své přihlášky, respektive dvou. Dalším přihlášeným k návrhu pořadu schůze je pan poslanec Karel Rais.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Vážená paní ministryně – před chvílí tady byla – vážený pane předsedo, já mám takovou prosbu nebo žádost o zařazení nového bodu do programu schůze, který by byl nazván Financování resortu školství.

Proč zrovna resort školství? No, protože si myslím, že všichni tady inzerujeme, že je to strategická záležitost a že je tomu potřeba věnovat péči, na druhou stranu v programovém prohlášení vlády jsem našel jediné konkrétní číslo, a to bylo 130 % přidání na růst platů takzvaným pedagogickým pracovníkům, což fakticky znamená učitelům středních a základních škol, a neučitelům, školníkům, kuchařkám a já nevím komu všemu, administraci, vůbec nic.

Úplně samostatná záležitost v mzdové oblasti pak zůstává tradiční téma, které tady reprezentace vysokých škol často uvádí, a to jsou mzdy akademických pracovníků, protože když se hovoří o přidávání, tak vláda myslí regionální a střední školství a vysoké školy jsou opominuty, přičemž bych tedy poukázal na to, co je v kapitole 333, kdy se tam hovoří o tom, že existuje řada pracovníků na vysokých školách, kteří v podstatě jsou na tom – vzhledem k nemožnosti získat nějaké vnější projekty – jsou finančně na tom bití, takže na středních školách jsou na tom líp.

Ale já nechci zabíhat do detailů, to souvisí... tady bych mohl hovořit ještě o kvalitě vysokých škol, která evidentně souvisí se změnami zákonů, které bychom měli udělat, a měli bychom poměrně hodně prodiskutovat, a nejenom na výborech, ale i tady ve Sněmovně. Tím myslím zákon o vysokých školách, pak ta takzvaná stotřicítka čili zákon o vědě a výzkumu, školský zákon a podobně.

Jenom takhle jsem chtěl stručně říct, že vidím potřebu diskutovat o financování resortu školství, a prosil bych o zařazení tohoto bodu do programu této schůze. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Pardon, jenom si to zrekapitulujeme. Navrhujete zařazení nového bodu s názvem Financování resortu školství. Jenom mi řekněte ještě na kdy, jestli to můžete zopakovat.

Poslanec Karel Rais: Podle možností.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Musíte vždycky říct, jaký bod jaký den.

Poslanec Karel Rais: No, tak vzhledem k tomu, že teď je tady přetlak, tak já bych to spíš volil až na ten týden – myslím v to úterý 1. března, mám pocit.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Na úterý 1. března jako první bod?

Poslanec Karel Rais: Třeba jako první bod, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, to byl pan poslanec Rais. Nyní je přihlášen pan poslanec Vondráček. Dvě přihlášky asi spojí vystoupení do jednoho. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Můj návrh, jak je uvedeno na písemné přihlášce, se týká hlasování o zrušení stavu legislativní nouze. To říkám dopředu, protože vím, jak je složité poslouchat toho, kdo vystupuje, a lovit ten návrh.

Chtěl bych se vrátit k tomu, co se tady odehrálo včera při zahájení schůze. Při studování stenozáznamu jsem si ověřil, že paní předsedkyně, když zahajovala schůzi, řekla větu: "My jsme obdrželi tisk týkající se pandemického zákona vraceného ze Senátu 11. února, tedy podle § 97 je splněna lhůta 15. února a můžeme projednávat." Víc v tom stenozáznamu není. Chci jenom podotknout, že ta lhůta v § 97, tuším odst. 3, je deset dnů. Kdybych byl Sheldon Cooper, tak bych řekl: Ve kterém vesmíru je $11 + 10 = 15$? Lhůta deseti dnů v žádném případě splněna nebyla a více jsme se k tomu nedostali, protože s přednostním právem vystoupil pan Okamura a začal mluvit k programu schůze. My jsme se nevypořádali se stavem legislativní nouze.

Poté, co jednalo grémium, jsem se dozvěděl, že je zde stanovisko legislativy, že jestliže jsme vyhlásili stav nouze na minulé schůzi někdy v lednu, tak je to dostačující a víc se tím nebudeme zaobírat. Já si myslím, že je to třetí díl v tragikomedii, která se jmenuje pandemický zákon. První díl se tu odehrál 2. února, když jsme schvalovali ten zákon v rozporu s podmínkami stavu legislativní nouze, kdy tyto podmínky objektivně neexistovaly. Upozorňovali jsme na to, vystupovali, citoval jsem vám tu nálezný Ústavního soudu, přesto jste tento zákon schválili ve zkráceném řízení, ve kterém jsou výrazně omezena práva parlamentní menšiny, která nemůže v podstatě předkládat žádné pozměňovací návrhy, nemá dostatek času se na to připravit, jsou omezena i práva na vystupování, neboť byl omezen čas na vystupování.

Druhý díl této tragikomedie se odehrál v Senátu, kdy Senát zopakoval námitky, které jsme vám tady říkali my. Hnutí ANO neobstruovalo ani minutu, my jsme vystupovali naprosto věcně a maximálně stručně, a přesto vaši vlastní senátoři opakovali argumenty, které jsme vám tu říkali my.

Třetí díl této tragikomedie – já doufám, že poslední – se odehrál včera, kdy Sněmovna v rozporu s platným jednacím řádem, v rozporu se zákonem nerozhodla o tom, že trvá stav legislativní nouze. Uvidíme, jestli bude následovat čtvrtý díl tragikomedie za účasti senátorů, kteří vám budou předkládat své argumenty.

Já vám přečtu jednu větu z knihy, která je zároveň i komentářem jednacího řádu, komentářem, který nebyl v podstatě žádnou rozhodovací praxí zpochybněn. V § 99 odst. 4 se píše: "Ve stavu legislativní nouze posoudí Sněmovna před projednáním návrhu pořadu schůze, zda stav legislativní nouze trvá." Jestliže vám někde v zákoně někdo píše, že Sněmovna projedná, tak potom vezmu ten tisk, ten komentář, zalistuji o několik stránek dál a tady je

jednoznačné vysvětlení: "Před rozhodováním o pořadu plenární schůze, pokud se rozhoduje v době předsedou Sněmovny vyhlášeného stavu legislativní nouze, se ještě Sněmovna musí usnést o tom, zda stav legislativní nouze trvá." Když je v tom jednacím řádu napsáno, že Sněmovna projedná, tak to znamená, že musí projednat. Ale my jsme tohle neudělali. A proč? Protože už dopředu jste věděli, že bude obstruovat SPD a Tomio Okamura, tak jste chtěli zmenšit jeho arénu, chtěli jste si ušetřit jednu rozpravu. Já bych pro to měl i pochopení, protože jsme tady při minulém stejném tématu strávili celou noc, ale nemůžete to dělat na úkor zákona. Nějaké jedno posouzení – a není to autoritativní výklad nějakého zaměstnance legislativního odboru – vás k tomu nemůže opravňovat a nemůžete být přezíraví k jiným právním názorům. Jde o to, že legislativní stav nouze byl vyhlášen 20. ledna, kdy pandemická situace byla úplně jiná. My jsme se věnovali druhému a třetímu čtení toho tisku 2. února a my, poslanci hnutí ANO, jsme víceméně nevystupovali a stav legislativní nouze jsme schválili. Následně po námitkách Senátu to máme zpět, ale je 10. 2, je o měsíc později, pandemická situace a vůbec situace společenská se dynamicky vyvíjí a je úplně jiná, a tady nám zákon ukládá, aby se Poslanecká sněmovna vždy věnovala tomu, zda jsou skutečně dány podmínky stavu legislativní nouze. Ty podmínky jsou velmi restriktivní a mluví o tom Ústavní soud v několika nálezech. Já jsem se obrátil se stanoviskem na pana doktora Koudelku z Brna a velice v rychlosti mi napsal toto: "Stav legislativní nouze by měl být znovu potvrzen. Stav legislativní nouze je mimořádným procesem přijímání zákonů, mohou být omezena práva poslanců, například omezením délky vystoupení. Přitom od původního projednání ve Sněmovně mohla při vrácení zákona Senátem či prezidentem uplynout delší doba, kdy se mohly změnit okolnosti." To je přesně ten příklad, o kterém mluvím.

Pokud si většina poslanců myslí, že je stále důvod pro legislativní nouzi, tak to mohou potvrdit hlasováním, takže je důvod opětovně hlasovat a potvrdit legislativní nouzi. Toto hlasování je třeba vždy vyžadovat v souladu se zákonem. To není můj výmysl, tento výklad vychází ze základního principu, že mimořádné postupy, včetně schválení zákona v legislativní nouzi, by se měly používat jen skutečně mimořádně. Každý orgán je při mimořádném postupu vždy povinen neustále zkoumat, zda důvody pro mimořádný postup trvají, k čemuž slouží i opětovná potvrzení mimořádného postupu ve stavu legislativní nouze při vrácení zákona Senátem. Senát totiž svým hlasováním dal jasně najevo, že důvod pro přijetí vráceného zákona nevidí. Zpochybňuje argumenty vlády pro legislativní nouzi. My jsme se tímto vůbec nezabývali, protože jsme chtěli ušetřit čas debatou a obstrukcí SPD. Hrubým způsobem došlo k porušení zákona.

Já jsem obdržel i nějaké argumenty, že v minulosti se o tom nehlasovalo. Já vás chci ujistit, že po celé minulé volební období, po celou dobu, kdy jsem byl předsedou Poslanecké sněmovny, a především po celou dobu covidové krize, které se to týká, se vždy opětovně hlasovalo a potvrzoval se stav legislativní nouze. Někdy jsme to zvládli úplně bez jakékoliv širší diskuse, protože bylo jasné, že ten stav nouze trvá. Já vám dám příklad. Mám tady třeba zápis z úterý 25. května 2021, což byla, teď nevím, jestli 111. nebo 114. schůze. V každém případě se hlasovalo usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje trvání stavu legislativní nouze." Stejně usnesení mám například ze středy 7. července 2021. Dělali jsme to vždycky, nenajdete jedinou schůzi, kde by se o tom nehlasovalo. Jestli tady někdo tvrdil něco jiného, tak v době covidové krize se nikdy nehlasovalo jinak.

K těm změněným okolnostem – přece nemůžeme přehlížet, že v současném stavu – dnes končí karanténa, evidentně tedy pan ministr již nemá strach z šíření nemoci. Zastavilo se očkování, v zásadě se neočkuje, za včerejšek ani ne 10 000 a většina jsou třetí dávky, kompletně ministerstvo zrušilo podporu pro očkování prvními dávkami. V podstatě není tu obava ani z toho, že by se covid mohl vrátit, jinak by se přece museli chovat jinak, ta vláda. To hlavní ale je, že zůstáváme na proočkovanosti někde na 75 % populace 18+ a 65 %

celkové populace, tedy na číslech, která zařídila vláda Andreje Babiše. Zastavuje se očkování třetími dávkami, téměř vůbec nefunguje registrace. Ministr Válek sliboval oživení očkování s příchodem nové vakcíny Novavax. Pan ministr Válek sliboval zájem až 800 000. Víte, kolik je zájem v současné době? 15 000. Ruší se testy zadarmo od března, tím pádem se vypíná další prvek, který fungoval jako prevence a měl za úkol snížit riziko šíření nákazy. Na rozdíl od okolních států, které také rozvolňují, tady ministr zrychlil tak, že zrušil i prokazování se očkovaním nebo prodělanou nemocí do uzavřených prostor, kde je více lidí. Ministr ruší lidi na hygienách, i když to několikrát popřel – také škrtů zdůvodnil tím, že už není třeba trasovat. Když jsme končili projednání druhého a třetího čtení, pan ministr Válek na závěr vystoupil a řekl, že pandemický zákon bere jako pojistku, která se nikdy nepoužije. Pan premiér v rozhovoru řekl, že doufá, že se pandemický zákon nikdy nepoužije.

Toto všechno jsou přiznání on-line ve veřejném prostoru, která usvědčují předkladatele z toho, že zde není stav legislativní nouze, a my nemůžeme pokračovat ve stavu legislativní nouze. Jestliže někdo namítá, že to nic neznamená, že jsme o tom hlasovali už několikrát, tak bych chtěl upozornit, že na to reagoval Ústavní soud také a uvádí: "Pravidla legislativního procesu jsou obsažena v různých pramenech parlamentního práva, mezi něž náleží především Ústava České republiky, dále z ní konformně vykládané jednací řády obou komor Parlamentu České republiky, podrobnější pravidla jednání přijatá usnesením jednotlivých komor Parlamentu na základě § 1 odst. 2 jejich jednacích řádů, takzvaná autonomní usnesení, a rovněž" – a teď to zdůrazňuji – "ustálená praxe parlamentní komory a jejích orgánů, kterou lze díky dlouhodobému opakování považovat za nepsanou část legislativní procedury, lze-li ji shledat za souladnou s vyššími hodnotami tvorby práva." To, že jsme si tady zvykli a dlouhodobě hlasujeme pro stav legislativní nouze a jeho potvrzení, znamená, že jsme povinni o tom hlasovat. A vy, abyste si ušetřili trochu času s panem Okamurou, jste to ignorovali.

Pandemický zákon už těch facek dostal poměrně hodně a právník, který bude sepisovat návrh na zrušení zákona k Ústavnímu soudu, bude mít dobrou práci, bude mít spoustu materiálů. Myslím si, že bude mít taky vysokou šanci na úspěch v tomto řízení. A vy to víte, co to předkládáte, a vám je to jedno. Vědomě porušujete zákon s tím, že potřebujete ten zákon od 1. března, a on stejně v lednu přestane platit. A než se k tomu dostane Ústavní soud, tak se nad tím zavře voda.

Ale já si myslím, že nemůžu mlčet. Nemůže mlčet ani hnutí ANO k takovéto praxi a musíme se důrazně ohradit, protože tímhle to začne, a kde to bude pokračovat? Je porušován zákon, jsou porušovány zvyklosti.

Ještě vám přečtu, protože musím zkrátit své jednání, já mám bohužel za chvíli živé vysílání, mám pro vás připravené krásné ústavní nálezy. Možná ještě v besedě o pandemickém zákonu bude prostor, abych se k tomu vrátil. Ale našel jsem si příspěvek třeba jednoho bývalého poslance, který napsal: "Několik vět k dění ve Sněmovně z pozice parlamentního pamětníka. Z pohledu na současnou Sněmovnu jsem jako občan velmi smutný. Proč? Pětikoalice se rozhodla jít stylem "vítěz bere vše", od personálií, kde mimochodem ani pět koaličních politiků proti jedné opoziční místopředsedkyni za ANO nedokáže Sněmovnu odblokovat a jen přihlížejí tomu, jak opozice důsledně využívá jednacího řádu Poslanecké sněmovny, až po evidentní zneužití institutu stavu legislativní nouze, což v minulosti při podobných choutkách podobné pravostředové koalice jasně judikoval i Ústavní soud České republiky. Ukazuje se, že koaliční mistři" – psáno v uvozovkách – "politického řemesla odešli do exekutivy a tím si koalice díky nováčkům v čele Sněmovny značně zkomplikovala své fungování, ale zejména fungování státu. Opoziční fachmani se činí, což je mimochodem jejich práce. Jsme totiž parlamentní republikou, a pokud parlament nefunguje i při robustní parlamentní většině 108 hlasů, je to na pováženou."

A teď pár slov pamětníka: "Zažil jsem jako předseda největšího klubu jak vládní angažmá v koalici se 101 poslanci, tak roli opozičního klubu po volebním výsledku 100 na 100. V obou těchto situacích Sněmovna fungovala, a to díky komunikaci vládních i opozičních klubů. Jednání byla někdy vyhocená a tvrdá, ale na konci byl výsledek a dohody se ctily. Takto jsme například s Janem Kasalem, Jaromírem Talířem, Karlem Kühnlem, Vojtěchem Filipem, Pavlem Kováčikem, Ivanem Langerem, Vlastimilem Tlustým či Petrem Tluchořem byli schopni dohodnout se vždy." Konec citátu. Tyto parlamentní mechanismy nám nyní naprosto schází. Vládnoucí koalice se snaží válcovat opozici. Ve výsledku tady trávíme už několikátou noc a já nemám pocit, že bychom tady nějakým způsobem produktivně trávili čas.

Vzhledem k tomu, že v jednacím řádu je napsáno, že by se o stavu legislativní nouze mělo rozhodnout ještě před hlasováním o programu schůze, tak vás ještě jednou vyzývám z tohoto místa, abychom toto hlasování uskutečnili. A jestliže chcete o něčem hlasovat v této Sněmovně tak, aby to bylo legitimní, transparentní a aby byla potvrzena legitimita vašeho rozhodnutí, musí být vedena rozprava, protože volič chce vědět, proč jste tak hlasovali, jak jste hlasovali. Takže by měla být vedena rozprava, jako jsme ji doposud vždy vedli. Ačkoli příznávám, a jsem opravdu objektivní a nejsem v tom nějak extra emočně zainteresovaný, tak ten komentář uvádí, že "proto je rozprava pravděpodobně přípustná". Myslím si, že jsme si zavedli takovou praxi, že rozprava se vede, a proto vás znovu vyzývám, otevřete rozpravu. Nevím o nikom z hnutí ANO, kdo by v ní chtěl vystupovat. Odhlasujme si, že stav legislativní nouze trvá, či nikoli.

Abych mohl přednést tento svůj návrh, tak jsem ten bod, který má u sebe pan předsedající, nazval Návrh na zrušení stavu legislativní nouze. Navrhuji tedy, abychom hlasovali o zrušení stavu legislativní nouze. Správný postup je otevřít rozpravu, debatovat, ukončit rozpravu, hlasovat. Jestliže dojdete k závěru, že máme hlasovat bez rozpravy, tak si myslím, že jste v rozporu s jednacím řádem a zvyklostmi, ale aspoň se bude hlasovat. Když mi teď nevyhovíte a nebude se stav legislativní nouze hlasovat vůbec, nebude se potvrzovat ani rušit, flagrantním způsobem porušujete zákony České republiky. A přitom si myslím, při vši úctě, jak říkal pan Faltýnek, k nám všem, je to zbytečné, protože hlasy na to máte, stav legislativní nouze by byl potvrzen, my bychom se mohli pohnout dál a nedošlo by k takové minele, která bude možná pandemický zákon stát další body u Ústavního soudu.

Tak to je ten první bod. A říkám, nečetl jsem vám ústavní nálezy o tom, jak se tu k sobě máme chovat a co to je ochrana parlamentní menšiny vůči parlamentní většině a jak mimořádné musí být okolnosti, aby došlo ke zkrácenému řízení.

Druhá přihláška se týká mého tisku 1 a 2. Možná si vzpomínáte někteří na začátek předchozího volebního období, kdy jsme tu měli jednobarevnou vládu hnutí ANO. Ta vláda neměla podporu ani k prosazení programu v Poslanecké sněmovně a my jsme tak museli postupovat, že jsme ty zákony projednávali tak, jak do Sněmovny přišly – jedničku, dvojku, trojku. To byly zlaté časy, kdo si na to vzpomíná. Dodržovalo se pořadí a všem se měřilo stejně.

Já zde mám tisk číslo 1 a tisk číslo 2, zákon o lobbingu a související. A ačkoli je to tisk 1 a my se dneska věnujeme tisku 127, který už byl vrácen ze Senátu, doposud se na něj nedostalo. Proto budu navrhopvat, aby se zákon o lobbingu zařadil na pořad této schůze, aby se předřadil, aby byl zařazen jako první alternativní bod, navrhuji jako první v úterý 1. března. Jestliže tento návrh nebude přijat, prosím, vždycky mluvím o tisku 1 i 2, pro pořádek, takže první a druhý bod. Nebude-li vyhověno, pak navrhuji v úterý v 16.00 první a druhý bod. Nebude-li vyhověno, navrhuji ve středu 2. března jako první bod odpoledního jednání, 1. a 2. Nebude-li vyhověno, navrhuji pevně zařazení na 17.00 ve středu 2. března.

A teď jsem byl připraven číst celou důvodovou zprávu zákona o lobbingu, protože lobbing, jak je psáno, je v České republice na rozdíl od jiných států bez zvláštní právní úpravy v České republice. Oblast lobbování je velmi obtížně regulovatelná kvůli neochotě mnoha fakticky lobbujících aktérů se k lobbistické činnosti přihlásit, respektive ji za lobbování označit. To nicméně samo o sobě nemůže být důvodem se této oblasti z hlediska její potenciální regulace vyhýbat. V posledních letech se objevilo v souvislosti s kauzami netransparentního ovlivňování politických rozhodnutí několik snah o regulaci tohoto fenoménu. Jednalo se jak o legislativní návrhy poslanecké, tak vládní. Žádný z nich však nebyl přijat a styky politiků a vrcholných veřejných funkcionářů s lobbisty tak nadále nejsou výslovně regulovány. Samozřejmě je zde velký tlak různých organizací, abychom přijali tento zákon. Je to samozřejmě součást doporučení skupiny států GRECO. Je to samozřejmě věc, kterou se zabývají i jiné mezinárodní organizace. To vše je zmiňováno v důvodové zprávě včetně OECD.

Co je ale podstatné, lobbing je výslovně zmíněn jako jedna z podmínek čerpání prostředků Národního plánu obnovy. V případě, že nebudeme mít v téhle republice přijatý zákon o lobbingu, je ohroženo čerpání miliard z evropských fondů, evropských peněz. To je prokazatelný fakt, který už vám tu říkám potřetí. Já tady přicházím jako opoziční poslanec a prosazuji věc, na které by měla sedět vládní koalice dnem nocí a měla by ji prosazovat místo zbytečného pandemického zákona, který se stejně nikdy neužije, jak říkal pan ministr Válek, a který tiše zesne v listopadu tohoto roku. Ohroženy miliardy! My v této sněmovně se vůbec nevěnujeme tomu, co je v téhle republice zapotřebí. Já vás proto ještě jednou žádám a těm, kteří pro to zvednou ruku a zmáčknou tlačítko, děkuji, že dojde k zařazení tisku číslo 1 a 2, které jsou tu s námi od samého začátku volebního období. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Jestli můžu poprosit, tak jenom si to zrekapituluji. Omlouvám se, nezachytil jsem všechny ty alternativní. Já to přečtu. Jako druhý jste navrhl tisk číslo 1 a 2, zákon o lobbingu a související, zařadit jako první a druhý bod v úterý 1. 3. Alternativně středa...

Poslanec Radek Vondráček: Ne, ještě tam byla alternativa pevně zařadit v 16.00 téhož dne.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak počkejte, alternativně pevně 16.00 stejný den.

Poslanec Radek Vondráček: Dále jako první a druhý bod odpoledního jednání ve středu 2. března.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: První a druhý bod odpoledního jednání.

Poslanec Radek Vondráček: Nebude-li ani tento návrh přijat...

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ještě datum odpoledního jednání, 2. března.

Poslanec Radek Vondráček: Středa. A nebude-li přijat ani tento návrh, tak pevně zařazení středa 2. března 17.00.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: A ještě u toho prvního bodu, tam to navrhuje na kdy, ten návrh na zrušení stavu legislativní nouze? Jako první bod dnešního jednání?

Poslanec Radek Vondráček: No, v tom je ten háček, protože to nemůže být bod jednání. V jednacím řádu je jasně napsáno, že to musí být před schválením pořadu, před projednáním pořadu. Jen tady nastoupil pan Tomio Okamura a začal mluvit hned k pořadu schůze. Ale já si myslím, že je to hlasovatelné, než začneme rozhodovat o programu. To znamená, nejdřív ať proběhne debata o stavu legislativní nouze a jestli jsou zde stále dány podmínky, za kterých se vyhlášoval 10. ledna, ta pandemie je někde úplně jinde za tu dobu. Já jsem laik, já jenom sleduji veřejná vyjádření. Takže bychom vedli rozpravu, případně nevedli. V každém případě bychom o tom měli hlasovat, to stoprocentně. A pak by se měl teprve schvalovat program, takže to není bod.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Já se obávám, že ale teď jsme právě v části program schůze, že to jako nějaký bod musíme zařadit. Proto logiku mně dává to dát jako první bod, abychom vůbec o tom mohli hlasovat, ale nenutím vás k tomu. Případně vyhlásím přestávku a nějakým způsobem se poradíme, jak se s tím procedurálně vypořádat.

Poslanec Radek Vondráček: Logika možná správná, nicméně jednací řád mluví jinak. My jsme se nelogicky zachovali na začátku schůze, když to paní předsedající přešla bez jakéhokoli komentáře. Já si myslím, že po schválení programu už o tom nemůžeme rozhodovat, protože to hlasování se vztahuje na schůzi, ne na nějaký zákon, ale na schůzi a na stav legislativní nouze. A ještě než schválíme program, tak musíme vědět, zda jsou zde podmínky pro stav legislativní nouze.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Dobrá. Já pak tedy s dovolením vyhlásím přestávku před hlasováním o programu, abychom se s tím nějak po poradě s legislativou a s kolegy vypořádali. Ale O. K., akceptuji tuto vaši připomínku. To byl pan poslanec Vondráček.

Já tady znovu přečtu ty, kteří už propadali. Budu se ptát a když tak řekněte, jestli ty přihlášky mají propadnout. Pan poslanec Faltýnek, který se navíc i omlouval, tak jestli můžu považovat za propadlou? Paní poslankyně Adámková – je tady, bezvadné. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, říkala jsem tady od tohoto místa několikrát, že doba covidu jistě pomine a budeme mít jiné starosti, a ta doba přichází. Není to jenom tím, že vidíte, jsou zde návrhy na rozvolnění, čili to jsme zcela v souladu, ale z terénu přichází řada podnětů, a bohužel musíme říci, že pravděpodobně i v dobré víře dochází k nedodržování pravidel hygieny pracovního prostředí, což se může zdát odtažitě, ale ono to velmi souvisí. Jedná se zejména o vzdělávací zařízení všech typů, kde v současné době je doporučeno třeba větrání. Může se vám to zdát opět úsměvné, ale to je velmi, velmi zajímavá záležitost a velmi důležitá pro zdravotní stav našich dětí, což si možná neuvědomujete, ale je tomu tak. Takže já budu navrhopvat zařazení bodu, který teď krátce zdůvodním.

Pro pracovní prostředí, což je pro učitele, pro děti je to prostředí v jistém smyslu také pracovní, platí řada vyhlášek, co všechno toto musí splňovat. Samozřejmě máme tady orgány hygieny práce, které na to dohlížejí, ale v současné době se domnívám, že nemají určité čas

toto vykonávat. Pravděpodobně se školským pracovníkům dostalo některých doporučení, která jsou jistě myšlena dobře, ale nedostali k tomu metodiku. Já jsem teď velmi nerada, že pan ministr Válek odchází, protože bohužel ono to stejně spadne na něj, co chci dát jako bod práce, protože to nikdo jiný nebude umět vypořádat. Takže bych proto k tomu chtěla něco říci.

Hygiena samozřejmě se zabývá i odvětráváním, osvětlením, ale také sleduje třeba pohyb a rychlost proudění vzduchu u země, což pro děti ve školských zařízeních je, mateřské školy a podobně. A to, co mi píše terén a mám na to desítky mailů, je samozřejmě obava rodičů, že tady ty děti jsou bohužel vystavovány už mimo dovolených podmínek řekněme tomu hygieny práce. Čili není vůbec udělána kategorizace pracoviště. Ta hygiena práce se tam jistě nedodrží, protože všichni myslí všechno dobře. Prosím, chápejte to, že oni se na nás obrací s otázkou, oni nás nekritizují, chtějí, ale nevědí. Tak jenom chci připomenout, proč se domnívám, že bychom si o tom měli popovídat, eventuálně nějak upravit metodiku, ale to už je záležitost ministrů této vlády, aby se o to podělili, samozřejmě.

Takže za prvé, je daná teplota na pracovišti, tedy třeba v školních třídách. Je tam povinnost vytvářet bezpečné a zdravé neohrožující prostředí včetně – prosím pěkně – působení virů a bakterií, což se domnívám, že není také v současné době dodržováno. Je tam jasně dáno, jak se mají mýt povrchy, zábradlí, madla, a rodiče mi včetně adres těch zařízení ukazují, že se tomu tak neděje. Pravděpodobně nestíhají ti zaměstnanci. A jestliže tam je klimatizační jednotka, tak je tam i jasně dáno, jaký může být rozdíl teplot mezi vnějším a vnitřním prostředím, a opět mají doloženo, že tomu tak není. Měření teploty, pro vaši představu, jenom v těchto zařízeních tak, aby bylo doložitelné, že je správně, nemůže být děláno tak, že si přinesu teploměr z domova, ale musí být dáno kulovým teploměrem, jsou tam jasně dané limity a ty limity se měří jak u podlahy, kde ty děti ve školce samozřejmě tráví určitou dobu, tak i na lavicích pro děti školní.

A to větrání je tak, že se opravdu na ně otevrou okna. Takže my máme řadu naprosto jmenovitých podnětů s adresami těch škol, kde děti první, druhé třídy sedí u oken, jsou tam otevřená okna, oni píšou, samozřejmě špatně. Máme tady jmenovité adresy školek, kde tedy rodiče se dotazují, zda by bylo možné zlepšit tam dohled anebo jim říci, jak to mají dělat. Takže pro vaši představu, třeba jenom má se měřit i teplota v úrovni hlavy, kotník a rozdíl nesmí být větší než tři stupně Celsia pro dospělého člověka. Takže toto všechno, kdyby se mělo splnit, opravdu je to poměrně náročné.

A zrovna tak je tady proudění vzduchu, třeba i u té země, což jistě také nebude úplně splněno. Takže abychom se dostali k tomu, co od nás ten terén žádá a co si přejí nyní už i vzdělávací zařízení, to znamená jasnou metodiku, a protože je to součinnost několika ministerstev – to nemůže udělat jenom Ministerstvo zdravotnictví, protože to neovlivňuje Ministerstvo školství a podobně – a navíc je tady další věc, která se ukazuje, a to je Ministerstvo práce a sociálních věcí, protože dle praktiků, pediatrů výrazně narůstá necovidových – upozorňuji, necovidových – onemocnění respiračního traktu, protože ty děti prostě asi nastydnou. Takže ale co z toho rezultuje? Z toho opět jsou ošetřovárny necovidové, upozorňuji, nikoliv žádné zvýhodněné, necovidové.

Takže já prosím navrhuji zařazení bodu, který jsem nazvala Informace vlády České republiky – a je mně vcelku jedno, jak pan premiér to rozloží na jednotlivé ministry, jistě mu do toho nebudu mluvit – dodržování metodiky hygieny práce mateřské školy, základní školy a střední školy jako prevence virových onemocnění. A prosím zařazení buď 1. března jako třetí bod programu, nebude-li možné, tak prosím 2. března na 16 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Paní poslankyně, děkuji. Já jsem si tady psal ten dlouhý název, což jsem určitě nestačil, pak jsem ani nezaznamenal, nestačil ty časy, ale přečtu to. Informace Vlády ČR o dodržení hygieny na školním pracovišti...

Poslankyně Věra Adámková: Dodržení prosím pěkně ne, to bychom chtěli na vládě nemožné.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nebo můžete mi to podat písemně?

Poslankyně Věra Adámková: Je možné. Já vám to napíšu. Jedná se o metodiku, pane předsedající.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Jo, podejte mi to písemně, já si to pak dopíšu. Děkuji pěkně a pak ještě poprosím ty časy.

Poslankyně Věra Adámková: Ano, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Časy ještě poprosím, jestli můžete nadiktovat.

Poslankyně Věra Adámková: 1. března jako třetí bod programu.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: 1. března třetí bod programu.

Poslankyně Věra Adámková: Nebude-li možné, nevím, co tam všechno dalšího je, tak 2. března v 16 hodin.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Alternativně 2. března 16 hodin.

Poslankyně Věra Adámková: Ano, děkuji, dodám vám čitelně napsáno. (Předsedající: Děkuji.) Já děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: To byla paní poslankyně Adámková. Další v pořadí je přihlášen pan poslanec Lubomír Wenzl. (Hlas z pléna: Omluven.) Není přítomen. Poté se hlásí s přihláškou k pořadu schůze paní poslankyně Šafránková, která tímto zároveň ruší svoji omluvu.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěla na program této schůze Poslanecké sněmovny navrhnout zařazení bodu s názvem Pomoc živnostníkům a českým firmám postiženým dopady vládních opatření a nedostatečné kompenzace ze strany vlády Petra Fialy. Pro hnutí SPD jednou z hlavních priorit, oblastí zájmu a jednou z hlavních programových priorit je snaha o všestrannou a systémovou pomoc našim živnostníkům, osobám samostatně výdělečně činným a také malým českým firmám. Toto naše přesvědčení se ještě zásadně zintenzivnilo s vypuknutím epidemie koronaviru v březnu roku 2020, kdy okamžitě následovalo tvrdé a často neodůvodněné vládní omezování podnikatelských aktivit, a vyvstala tak akutní nutnost

vytvoření systému pomoci a podpory těchto skupin občanů a samozřejmě rovněž i podpory jejich zaměstnanců a jejich rodin. Je pro nás proto velmi smutným zjištěním, že vláda Petra Fialy se pomoci našim živnostníkům postižených těmito dlouhodobými omezeními od svého nástupu téměř vůbec nevěnuje, a to ani ve svých programových dokumentech, a hlavně ani ve své praktické každodenní činnosti. V SPD naopak samozřejmě podporu této společenské skupiny považujeme za velmi klíčovou, a to zvláště v dnešní době, kdy na ně tvrdě dopadají všechna vládní epidemiologická opatření posledních dvou let a s nimi i spojené jevy včetně v poslední době razantního růstu cen energetických komodit.

Je nesporné, že naši živnostníci a malé české firmy si po dvou letech tvrdých opatření, která omezují a ničí jejich podnikání, jednoznačně zaslouží významnou, a hlavně opravdu efektivní a spravedlivou pomoc od státu, pomoc, která zabrání zániku dalších a dalších živností a která rovněž do budoucna podpoří poctivě pracující drobné podnikatele a umožní restart jejich podnikání. To totiž současně pomůže i zachránit tisíce pracovních míst, protože naši živnostníci jsou v mnoha případech zaměstnavateli dalších českých občanů, což si často málokdo pořádně uvědomuje, včetně celospolečensky pozitivního významu, které toto zaměstnávání má.

V naší práci v předchozím a také už i v tomto volebním období v Poslanecké sněmovně jsme za práva a zájmy našich živnostníků bojovali i po celou již téměř dvouletou dobu, kdy se průběžně jednalo o nejrůznějších kompenzacích za omezení podnikání a uzavření jejich provozoven. Šlo zejména o boj o podobu takzvaného kompenzačního bonusu a jeho parametrů, aby na něj dosáhli skutečně všichni živnostníci, kteří byli těmito opatřeními zasaženi a jejichž práva bývalá vláda stejně jako současná často ignorovala, například v tom smyslu, aby na tyto kompenzace měli nárok i živnostníci na takzvanou vedlejší výdělečnou činnost, tedy například starobní a invalidní důchodci a studenti, dále také ti živnostníci, kteří pracují na dohody o provedení práce a na dohody o pracovní činnosti, anebo o prosazení nároku živnostníků na mimořádné ošetrovné při péči o děti v době uzavření škol a školek. Leccos podstatnému se nám bohužel vzhledem k tehdejší poměrům ve Sněmovně prosadit nepodařilo, přičemž za největší škodu a chybu považujeme zamítnutí našich návrhů, jejichž cílem bylo odpuštění povinných odvodů sociálního a zdravotního pojištění všem živnostníkům postiženým vládními omezujícími opatřeními na celý rok 2021, což by jim pomohlo opravdu velmi citelně a mnohým z nich by to umožnilo jejich podnikatelské přežití. I nyní, v roce 2022, by takové opatření bylo zcela namístě.

Dále se nám ani na tři pokusy nepodařilo prosadit, aby nárok na kompenzační bonus pro eserůčka měli všichni společníci všech těchto společností s ručením omezeným, kterým bylo během epidemie znemožněno anebo výrazně omezeno podnikání, nejen společníci maximálně dvoučlenných eserůček, což byla naprosto neodůvodněná diskriminace. Rukou společnou a nerozdílnou tento návrh zamítla jak bývalá vláda hnutí ANO, tak i současná pětikoalice, která se sice slovně hlásí k podpoře živnostníků, ale jde o postoj naprosto falešný, v praxi platí pravý opak. Podle jejich reálných kroků je postoj vlády Petra Fialy k našim živnostníkům a podnikatelům dost nepřátelský. Svědčí o tom například předčasné ukončení programu Antivirus B, který pomáhal udržet zaměstnanecká pracovní místa v oborech zasažených omezením podnikání a následným propadem příjmů. A hlavně v přímém přenosu i tady ve Sněmovně vidíme, že resortní ministerstvo průmyslu a obchodu i celá vláda přistupují velmi laxně k prodloužení programu finanční pomoci živnostníkům a firmám postiženým stále pokračujícími omezujícími opatřeními, zejména v oblasti služeb. 31. ledna, zatím zcela bez náhrady, skončilo období, za které je možné žádat o takzvaný kompenzační bonus z důvodu propadu tržeb v souvislosti s omezením podnikání, a dodnes rovněž nebyly vyhlášeny již v prosinci Ministerstvem průmyslu a obchodu vyhlášené výzvy k přijímání žádosti o finanční kompenzace v posledních dvou funkčních programech ministerstva na

pomoc podnikatelům COVID – Nepokryté náklady a COVID 2021 – přestože omezení podnikatelských aktivit, například v podobě omezení počtu osob na kulturních a sportovních akcích a podobně, nadále trvají – abychom se před několika dny z úst ministra Síkely dozvěděli, že tyto programy už vůbec pokračovat nebudou, což je facka do tváře našim podnikatelům, porušení daného slibu a zásady legitimního očekávání, které tito podnikatelé měli.

A to už vůbec nehovořím o nulové aktivitě tohoto ministerstva i současné vlády ohledně pomoci českým živnostníkům a firmám zasaženým astronomickým růstem cen, elektřiny a plynu. To je naprosto cynický a tristní postoj, zvláště víme-li, že pokud je odběr elektřiny či plynu veden v režimu takzvaného místa podnikání, nikoliv v režimu soukromého místa k bydlení, nejen že nelze využít ani hypotetickou a nedostatečnou možnost požádat o příspěvek na bydlení, ale hlavně jde o to, že ceny energetických komodit jsou u odběrných míst určených k podnikání mnohem vyšší než v nemovitostech určených k bydlení a jejich poslední růst už je pro mnohé podnikatele naprosto likvidační. Připravované programy Pomoc podnikatelům, které v minulých dnech představilo Ministerstvo průmyslu a obchodu, jsou velmi slabé a nedostatečné. Drtivá většina živnostníků a firem, které byly postiženy omezením provozu obchodu a služeb, nedokáže splnit přísně nastavená kritéria nároku na státní finanční pomoc, jak přesvědčivě dokládají ve svých stanoviscích různé podnikatelské svazy a asociace, například Sdružení podnikatelů v gastronomii nebo Sdružení jihomoravských živnostníků a podnikatelů.

Za velmi alarmující považujeme i absolutně nedostatečnou komunikaci vlády a Ministerstva průmyslu a obchodu směrem k zoufalým živnostníkům a podnikatelům, kteří se v minulých dnech a týdnech tázali na podobu, termíny a podmínky nových kompenzačních programů. Odpovědí jim bylo, jak o tom svědčí desítky, či spíše stovky podnětů, které jsem obdržela jen ve svém volebním kraji, pouze mlčení. Absolutně nulová reakce. To považujete, milá vládo, za normální? Víme tedy, že ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela na tiskové konferenci 9. února sdělil, že ve zkráceném termínu budou renotifikovány některé staré programy ministerstva na pomoc živnostníkům, a po doplňujícím dotazu novináře upřesnil, že podmínkou pro vstup do těchto programů bude propad tržeb o 50 % a že se bude porovnávat tento propad vůči období listopad až prosinec 2021, nikoliv celé druhé pololetí loňského roku, jako tomu bylo dříve. Všechny relevantní podnikatelské svazy se shodují na tom, že tyto podmínky musely být konstruovány tak, aby na pomoc nedosáhl žádný subjekt, který se snažil dva roky omezení poctivě přežít a který provozoval svou živnost v době tvrdých restrikcí. Konkrétní podoba odškodnění není stále konkretizována, což působí ohromné problémy jednotlivým podnikatelům a firmám, například v jednáních s jejich věřiteli, což je opět naprosto katastrofální. Ale je zcela zjevné, zejména i na základě vyjádření živnostníků a nejrůznějších podnikatelských asociací, že se ministerstvo přes opačné proklamace snaží kompenzace a finanční odškodnění podnikatelům zkrátit co nejvíce, a to bez jakéhokoliv morálního, ale i ekonomického a národohospodářského oprávnění.

Naprosto mimo meze jakéhokoliv slušnosti a pochopení jsou některá vyjádření vůči podnikatelům v tom smyslu, že jde už o poslední pomoc, která jim bude v souvislosti s dopadem vládních omezujících opatření poskytnuta, a že si mají rozmyslet, zda budou i nadále pracovat a podnikat ve svých oborech, protože vláda je nehodlá udržovat na jakési transfuzi. To je absolutní nehoráznost, zejména od vlády, kterou tvoří subjekty falešně se vždy tvářící jako ti, kdo stojí na straně českých živnostníků a českých podnikatelů. Je to postoj nejenom arogantní, ale i silně asociální, jak už je u této vlády pevným zvykem a pravidlem. Protože pokud vláda Petra Fialy do budoucna už úplně odmítá pomáhat podnikatelům, přestože stále trvá platnost některých omezujících opatření, lze jednoznačně očekávat mimo jiné toto: hromadné, v některých oblastech doslova masivní a plošné propouštění zaměstnanců

těchto podnikatelů, ztrátu pracovních míst, nárůst nezaměstnanosti a nápor na veřejné finance v oblasti výplaty pojistných i nepojistných dávek, nárůst počtu konkurzů, insolvenčí a exekucí, propad tisíců lidí do dluhových pastí, zánik tisíců živností.

Když si uvědomíme, že tato vláda nesmyslně ukončila program Antivirus B, který byl zaměřen právě na podporu zaměstnanosti v oborech postižených omezujícími opatřeními, jde doslova o smrtící kombinaci a bude nezbytně nutné okamžitě aktivovat kurzarbeit. Tato vláda se často ohání západními vzory, zejména německými, ale pouze tehdy, když se jí to hodí. Ale právě v situaci, o které hovoříme, by se naše vláda v Německu inspirovat mohla, například programem Neustarthilfe na pomoc podnikatelům, který bude fungovat ještě po celý rok 2022, a týká se adresně právě těch oborů, které byly postiženy nařízeními o zákazu vstupu neočkovaným občanům do příslušných provozoven, obchodů a služeb. Ale to bychom toho po naší nekompetentní vládě asi chtěli příliš.

Hnutí SPD říká jasně a v tom smyslu i pracuje: Važme si našich živnostníků a podnikatelů, kteří jsou onou pověstnou solí země, motorem jejího hospodářství a zaměstnanosti a základní oporou systému veřejných daňových příjmů.

Já bych v rámci tohoto bodu navrhla i usnesení, které zní:

"I. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby neprodleně vypracovala a předložila novelu zákona o kompenzačním bonusu pro rok 2022, která by umožnila čerpat tuto finanční pomoc živnostníkům a podnikatelům postiženým dopady vládních omezujících opatření i za období po 31. lednu letošního roku.

II. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky a Ministerstvo průmyslu a obchodu, aby urychleně vypracovaly a předložily realistické, efektivní a dostupné speciální programy na pomoc živnostníkům a podnikatelům v oborech, které v roce 2022 byly a nadále jsou postiženy vládními omezujícími opatřeními, například nařízeními o maximálním počtu osob, které se mohou účastnit vybraných akcí v oblasti kultury a sportu.

III. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu České republiky, aby její prioritou při pomoci živnostníkům a podnikatelům postiženým omezujícími opatřeními byla ochrana zaměstnanosti a pracovních míst českých občanů."

Prosím vás proto o zařazení projednávání tohoto bodu na program této schůze a prosím zařadit ho za body, které navrhl pan předseda Okamura. Děkuji vám za pozornost a prosím vás o podporu tohoto důležitého bodu pro naše živnostníky, české firmy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju. Za body navržené panem Okamurou? Můžete to nějak specifikovat? Kolikátý bod by to třeba měl být, jaký den?

Poslankyně Lucie Šafránková: Poprosím, aby to bylo jako čtvrtý bod po prvních třech bodech, které navrhl pan předseda Okamura.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Jako čtvrtý bod dnešního jednání?

Poslankyně Lucie Šafránková: Ano, jako čtvrtý bod dnešního jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. To byla paní poslankyně Šafránková. Další s přihláškou k pořadu schůze je pan poslanec Oldřich Černý. Pane poslanče, máte slovo.

Ještě přečtu s dovolením omluvy. Dnes, 16. 2., po zbytek jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Babiš a mezi sedmnáctou a půl šestou z pracovních důvodů paní poslankyně Helena Válková.

Pane poslanče Černý, máte slovo.

Poslanec Oldřich Černý: Dobrý večer, děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená, z větší části nepřítomná vládo, vážení občané České republiky, dovoluji si navrhnout mimořádný bod na dnešní schůzi s názvem Diskuse o spolehlivosti protilátek po proběhlé infekci covid-19.

Přítomnost protilátek je spolehlivějším důkazem o proběhlé infekci a následné imunitní odpovědi než pouhá pozitivita PCR, protože protilátkami prokazujeme navíc i proběhlou imunitní reakci na infekci. Citlivější metodou VNT spolehlivě detekujeme neutralizační protilátky u některých osob po prodělání infekce, i když zároveň mají negativní výsledek IgG imunochemickou metodou. Protektivní význam mají pouze neutralizační protilátky, neboť pseudoneutralizační protilátky neexistují. Neutralizační protilátky nejlépe korelují s IgG antiS1 nebo RBD, ale nejde o zcela identické množiny. Nicméně z praktických důvodů vzhledem k vysoké shodě lze metodami na průkaz IgG antiS1/RBD nahradit virusneutralizační test.

Rozeznáváme dva hlavní významy stanovení protilátek, které jsou často zaměňovány mezi sebou. Za prvé jsou to protilátky jako diagnostický marker prodělané infekce. V tomto případě pozitivita protilátek znamená, že dotyčný v minulosti prodělal infekci, v jejímž důsledku proběhla specifická imunitní odpověď. Nezáleží na konkrétní naměřené hodnotě, protože každá pozitivita znamená, že infekce proběhla. Jde o marker proběhlé infekce a zároveň surrogátní marker kompletní imunitní odpovědi včetně slizniční a buněčné. V této indikaci je dostačující kvalitativní výsledek pozitivní nebo negativní. Výsledek lze uplatnit bez výhrad pouze u osob, které nebyly vakcinovány, protože u očkovaných nerozlišíme, zda jsou protilátky pouze postvakcinační, nebo i postinfekční. Zde by se mohlo uplatnit doplňkové stanovení protilátek proti NP, které vytvářejí pouze osoby po infekci, ale ne všichni, u všech očkovaných tedy nelze proběhlou infekci pomocí protilátek spolehlivě zjistit. U nevakcinovaných je však přítomnost protilátek v jakémkoliv množství velmi spolehlivým důkazem o prodělání infekce. Víme, že reinfekce jsou vzácné, a symptomatické reinfekce s vážným průběhem dokonce extrémně vzácné. Lze proto říci, že jakákoliv pozitivita protilátek u neočkovaných jedinců znamená s vysokou mírou jistoty, že dotyčná osoba je imunní vůči opakované infekci, a pravděpodobnost, že by někoho mohla nakazit, je v tomto případě minimální. To samozřejmě neznamená, že očkovaní po prodělání jsou nakažlivější, ale nelze u nich prokázat pomocí antiS1 protilátek, že infekci prodělali.

Druhý význam stanovení znamená protilátky jako korelát protiinfekční ochrany. V této indikaci se uplatní stanovení protilátek především u očkovaných. Ukazuje se, že očkovaní mohou onemocnět i přesto, že mají po očkování protilátky. Lze tedy předpokládat, že míra ochrany včetně ostatních složek postvakcinační imunity klesá s klesající hladinou protilátek. Především u očkovaných je tedy žádoucí stanovit takzvanou protektivní hladinu protilátek. Na základě empirie a dosavadních zkušeností bychom mohli navrhnout za prozatímní protektivní hladinu dvojnásobek hodnoty a při poklesu postvakcinačních protilátek pod tuto hodnotu doporučit přeočkování. Přesněji můžeme tuto hodnotu určit již na základě dat, která máme k dispozici.

Navrhuji pro tento účel s okamžitou platností zavést evidenci výsledků protilátek ze všech laboratoří v České republice v databázi ISIN, případně i zpětně, a vyhodnotit počet a závažnost průlomových infekcí ve vztahu ke naměřeným hodnotám protilátek před

onemocněním. Tak by bylo možno nalézt protektivní hladinu a na základě toho navrhnout cílené podání booster dávek. Potřebujeme vědět, s jakými hladinami protilátek před onemocněním se ocitají očkovaní lidé na JIP. Nelze vyloučit, že by se mohlo jednat o osoby nejen s nízkými, ale také s velmi vysokými hladinami protilátek, které by mohly vyvolat například imunokomplexové reakce. U těchto osob by pak booster dávka byla kontraproduktivní. Je třeba tato data zjišťovat a analyzovat.

Délka ochrany: Podle dostupných dat při přítomnosti postinfekčních protilátek trvá ochrana minimálně sedm měsíců. Podle dat z ÚZIS víme, že osoby s reinfekcemi se prakticky nevyskytují na JIP a celkově v nemocnicích minimálně, přičemž jako reinfekce se hodnotí opakovaná nákaza od počátku evidence – zhruba rok a půl. S ohledem na tyto skutečnosti je zcela bezpečné dobu ochrany stanovit na šest měsíců, pravděpodobně i trochu déle. Ukáže-li se, že prodělání nemoci chrání stejně nebo lépe než vakcinace – přiznejme si, že lépe – lze platnost postinfekční imunity dále prodlužovat. Výsledky protilátek by se měly hlásit do ISIN podobně jako výsledky PCR testů.

Návrh využití protilátek v souvislosti s přetížením nemocnic: Víme, že osoby po prodělání nákazy onemocní jen velmi vzácně, proto jejich umístění do karantény je zbytečné, jelikož riziko jejich reinfekce je mizivé, dokonce nižší než riziko průlomové infekce u vakcinovaných bez dříve prodělané infekce. Samotná PCR pozitivita sice nemusí být absolutní zárukou imunity, ale osoby s protilátkami po infekci by určitě nemusely do karantény. Tím by se značně všem nemocnicím ulehčilo. Na závěr bych uvedl, že jsem čerpal z článku MUDr. Hany Zelené umístěném na stránkách Sdružení mikrobiologů, imunologů a statistiků.

Žádám vás tímto o zařazení tohoto mimořádného bodu na program této schůze. Tento bod se jmenuje Diskuse o spolehlivosti protilátek po proběhlé infekci covid-19 a prosím o zařazení za bod svého předřečníka, což byla paní poslankyně Lucie Šafránková. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, čili by to byl pátý bod jednání, protože kolegyně Šafránková to navrhla jako čtvrtý bod jednání. Tak to byl pan poslanec Oldřich Černý. Stále tu mám přihlášku pana poslance Wenzla, ten tu není. To znamená, že jsme vyčerpali všechny písemné přihlášky. Hlásí se z místa pan poslanec. K návrhu programu schůze? S přednostním právem jako místopředseda v zastoupení.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že náš klub se potřebuje před schvalováním pořadu schůze poradit, žádám o přestávku na poradu poslaneckého klubu hnutí SPD v délce dvou hodin, a to do 19.29 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Do 19.30 hodin, na dvě hodiny žádost o přestávku na poradu klubu SPD z titulu... o ni požádal pan místopředseda v zastoupení pana předsedy, takže přerušuji jednání na dvě hodiny. Sejdeme se v 19.30 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.31 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 19.31 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas určený na přestávku vypršel a my budeme pokračovat v našem jednání. Já vás požádám,

abyste zaujali místa ve svých lavicích, abyste se ztišili, aby bylo dobře rozumět. Já to zopakuji: aby bylo dobře rozumět, o čem budeme jednat a následně hlasovat.

Nejprve přečtu omluvu. Dnes od 19.30 do 23 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr vnitra Vít Rakušan a dále paní místopředsedkyně Vildumetzová Mračková ruší svou omluvu z dnešního jednání.

Před přestávkou jsme... Děkuji, ještě nahlášena zrušená omluva pana předsedy Radima Fialy.

Vzhledem k tomu, že padla řada návrhů na úpravu pořadu schůze, se kterými se samozřejmě vypořádáme v pořadí, jak byly načteny, ale padl zde jeden návrh, a to je návrh pana poslance Vondráčka na zrušení stavu legislativní nouze. Tak já navrhuji následující postup. Nejprve se vypořádáme s tímto návrhem, poté projdeme návrhy z grémia. Zde upozorňuji, že co se týká návrhů z grémia, naznaly určitých změn a z toho důvodu bych hlasoval – a navrhl hlasovat – o těchto návrzích z grémia po bodech, a následně půjdeme po bodech tak, jak byly načteny k pořadu schůze. Má někdo námitku proti návrhu vypořádání se? Nemá. Budu tedy postupovat tím způsobem, jak jsem přednesl.

Pan poslanec Vondráček navrhl bod Zrušení legislativní nouze, ale po diskusi i v rámci grémia jsme dospěli ke stanovisku, i v souvislosti se stanoviskem legislativního odboru, že tento návrh je nehlasovatelný. Já jsem si vědom, že proti tomuto návrhu může být vznesen rozpor s postupem předsedajícího, každopádně my jsme se shodli na právním výkladu, který opíráme i o stanovisko legislativního odboru, že tento návrh je nehlasovatelný, a tudíž budeme pokračovat rovnou návrhy z grémia. Táži se, jestli někdo vznáší návrh jako námitku proti postupu předsedajícího? Paní předsedkyně Schillerová, prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Ano, pane místopředsedo, já vznáším námitku proti postupu předsedajícího, protože si myslím, že to není v souladu s jednacím řádem Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, je to zcela legitimní. Já jsem evidoval žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy nejprve všechny odhlásím. Požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami. Zagonguji a požádám, aby přišli kolegové z předsálí, a hlasujeme o tom, že byla vznesena... Já poprosím předsedy klubů, aby se věnovali hlasování, které v současné době máme před sebou. Je to důležité hlasování, protože budeme hlasovat, jak bude vypadat pořad schůze.

Paní předsedkyně Schillerová vznesla námitku proti postupu předsedajícího.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tuto námitku? Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 8, přihlášeno je 173 poslankyň a poslanců, 174. Pro návrh 80, proti 93. Tento návrh byl zamítnut, a budeme tedy pokračovat tak, jak jsem avizoval.

Nejprve tedy návrhy z grémia. Jako první bod z grémia, který zůstává, o kterém budeme hlasovat, je, že zařadíme do bloku Zprávy, návrhy a další sněmovní dokument 353, je to Návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2022.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 9, přihlášeno je 176 poslankyň a poslanců, pro návrh 175, proti 1. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Jako další bod – a zde navrhu, abychom hlasovali odděleně – máme vyslovení souhlasu k vydání k trestnímu stíhání. Jsou zde dva návrhy. Nejprve budeme hlasovat o žádosti o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poté samostatně budeme hlasovat žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody. Je zde návrh, aby to bylo projednáno jako první a druhý bod této schůze, to je z grémia, ale já navrhuji, aby to bylo pouze zařazeno na program schůze.

Nejprve tedy dám hlasovat, a to je žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 10, přihlášeno je 177 poslankyň a poslanců, pro 161, proti 4. S návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní dám hlasovat o zařazení žádosti o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 11, přihlášeno je 177 poslankyň a poslanců, pro návrh 170, proti 2. S tímto návrhem byl také vysloven souhlas.

Dále byly z grémia dva návrhy. První – Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu zákona o státním rozpočtu a Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky, ale vzhledem k dohodě, která vznikla, že v pátek bude samostatná schůze, na které budou tyto dva body, tak tyto body jsou z mého pohledu nehlasovatelné, vznikla jiná dohoda a z toho důvodu o těchto bodech nedám hlasovat. Nevidím rozpor, pouze potřebuji i pro sebe upřesnit, zda součástí této schůze budou i volby? Ne, to znamená, volby zůstávají na pořadu této schůze. Děkuji, schůze bude v pořadí jedenáctá, bude svolána na pátek 18. 2. v 9 hodin ráno.

Pak je zde z grémia návrh, aby body 7 a 11 návrhu pořadu, což jsou sněmovní tisky 56 a 72, byly projednány po bodu 20, sněmovní tisk 130. Je to elektronizace postupu orgánů veřejné moci.

Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 12, přihlášeno je 178 poslankyň a poslanců, pro návrh 176, proti 1. S tímto návrhem jsme vyslovili souhlas.

A nyní, kolegyně a kolegové, mě čeká poměrně nelehký úkol, abych se se ctí vypořádal s dalšími body, které byly načteny. Poprosím vás o trpělivost, jednání bylo dlouhé. Budu to číst tak, jak body byly zaznamenány. Kdybyste měli pocit, a bude to kontrolovat i legislativa, že na váš bod nedošlo, prosím, upozorněte mě na to, dám o něm hlasovat. Body budou hlasovány postupně. Nejprve tedy šestnáct bodů od pana předsedy Tomia Okamury.

Je to žádost o zařazení nového bodu Diskuse o neúnosné situaci s nepřízpůsobivými ve městech a obcích České republiky – vláda odmítá situaci řešit.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze? Kdo je proti tomuto bodu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 13, přihlášeno je 178 poslankyň a poslanců, pro návrh 26, proti 73. Tento návrh byl zamítnut, z toho důvodu už nebudeme hlasovat o jeho pevném zařazení.

Dále nový bod Diskuse o nekompetentním ministru zdravotnictví Vlastimilu Válkovi.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 14, přihlášeno je 178 poslankyň a poslanců, pro návrh 75, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Dále nový bod Fialova vláda odmítá řešit zdražování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento bod, jeho zařazení na program? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování s pořadovým číslem 15 je přihlášeno 178 poslankyň a poslanců, pro 81, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Další bod a nový bod k zařazení: Nedemokratické praktiky Fialovy vlády.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program? Kdo je proti tomuto bodu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 16, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Dále nový bod Diskuse o jednání vlády proti slušným lidem.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 17, přihlášeno je 178 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 85. Bod byl zamítnut.

Dále je zde nový bod Vláda zdražuje lidem potraviny.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 18, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 80, proti 83. Návrh byl zamítnut.

Sedmý bod, nový bod k zařazení: Vláda podvedla voliče.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na pořad schůze? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Pouze pro pořádek je to tak, že cituji názvy bodů tak, jak byly předneseny v rozpravě, a o nich dávám hlasovat.

V hlasování s pořadovým číslem 19 je přihlášeno 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Dále nový bod Vláda chce politicky ovlivňovat Radu České televize a Radu Českého rozhlasu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 20, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 81, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Devátý bod a jeho zařazení: Umlčování politických oponentů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 21, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 22, proti 91. Návrh byl zamítnut.

Další nový bod: Netransparentní financování hnutí STAN z Kypru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování s pořadovým číslem 22 je přihlášeno 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti 90. Návrh byl zamítnut.

Dále je zde nový bod Kumulace funkcí předsedy Pirátů Ivana Bartoše.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

V hlasování s pořadovým číslem 23 je přihlášeno 179 poslankyň a poslanců, pro 77, proti 90, návrh byl zamítnut.

Další bod dvanáctý, a je to nový bod Dohoda ohledně dolu Turów.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 24, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti 81. Návrh byl zamítnut.

Třináctý bod, a to je předřadit bod 32 o sociálních službách, a to aby byl zařazen po těchto bodech. Já si tady pouze potřebuji upřesnit – tedy jako první bod této schůze. Pane předsedo Okamuro, technický dotaz, vzhledem k tomu, že tyto body nebyly přijaty, chcete zařadit bod 32 o sociálních službách po těchto bodech, tedy první bod tohoto jednání? (Ano.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro předřazení tohoto bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 25, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 80, proti 75, návrh nebyl přijat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 26, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Dále předřadit bod 44, sněmovní tisk 24, Minimální garantovaný důchod. Beru to jako v předchozích bodech jako první bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.

(Poslankyně Schillerová žádá o odhlášení.) Omlouvám se, nezaregistroval jsem žádost o odhlášení. Z toho důvodu prohlašuji hlasování (číslo 26) za zmatečné. Všechny vás odhlásím a požádám vás o opětovnou registraci vašimi kartami.

Počet poslankyň a poslanců v sále se ustálil, a já tedy budu opakovat hlasování. Budeme hlasovat o tom, aby se předřadil bod 44, sněmovní tisk 24, Minimální garantovaný důchod, jako první bod jednání této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 28, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti 76. Návrh nebyl přijat.

Poslední bod je předřadit bod 31, sněmovní tisk 7, Ústavní zákon o referendu, jako první bod našeho jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 29, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 22, proti 93. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

To jsou body, které načel pan předseda Tomio Okamura. Nyní přistoupíme k bodům, které přednesl pan předseda Jan Jákob. (Výhrada vůči špatně vyslovenému jménu.) Jakob, správně, Jan Jakob.

Jeho návrh je, aby sněmovní tisk 127/2 byl zařazen jako první bod této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 30, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 96, proti 73. S návrhem byl vysloven souhlas.

Je tady připomínka k hlasování. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Janda: Já se omlouvám. U posledního hlasování jsem hlasoval pro, ale na sjetině mám proti. Nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze pro stenozáznam, děkuji.

Paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Nerada také říkám, že jsem hlasovala proti, bohužel je tam pro. Takže zpochybňuji hlasování. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vy zpochybňujete hlasování, dobře. Je zde zpochybnění hlasování.

Já tedy nejprve dám hlasovat o tom, že hlasování bylo zpochybněno.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přijetí této námítky? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 31, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 178, proti nikdo. Námitka byla přijata.

Nyní tedy budeme opakovat hlasování. Ještě upřesním ten bod, o kterém budeme hlasovat. Budeme hlasovat podle § 97 odst. 3, kdy předsedkyně Poslanecké sněmovny na nejbližší schůzi předloží Sněmovně, aby hlasovala o zákonu, který nám vrátil Senát. Je to tedy tisk 172/2, zákon o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID... a tak dále. (Výhrada, že je to jiné číslo tisku.)

127/2. Budeme hlasovat o tom, že tento bod je zařazen, a my budeme hlasovat o jeho pevném zařazení jako prvního bodu schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 32, přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro návrh 98, proti 79. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Tady potřebuji od pana předsedy Jakoba upřesnění, protože další váš bod byl, aby byl bod 20, tisk 130, zařazen za body z grémia, konkrétně za vydání Bohuslava Svobody. Ale tento bod bychom nezařadili pevně, to znamená buď modifikujete, anebo nebudeme hlasovat o tomto bodu.

Jako druhý bod jednání, dobře.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro, aby bod 20, sněmovní tisk 130, byl zařazen jako druhý bod jednání? Kdo je pro, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 33, přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro návrh 106, proti 33. Konstatuji, že i s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Než budeme pokračovat v dalším hlasování, eviduji žádost s přednostním právem pana předsedy Fialy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Chtěl bych vás požádat, jestli byste mohl číst nejenom číslo toho tisku, ale alespoň krátce dvěma slovy říci, o co se jedná, protože kdybychom věděli, že je to elektronizace... Ale my to musíme stihnout najít v těch našich materiálech, než dáte hlasovat, a někdy je to na vteřinu. Takže bych vás chtěl moc požádat, jestli byste nám to mohl ulehčit a říci alespoň dvěma slovy název toho tisku, abychom to měli jednodušší.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, není s tím problém. Určitě budu číst, o jaké body se jedná. Jenom vás poprosím o chvíli strpení, protože si musím vzít k ruce pořad schůze, který schválil organizační výbor.

Jako další bod budeme hlasovat bod Radima Fialy. Je to bod 43, sněmovní tisk 23, daň z příjmů, a zařadit ho jako první bod této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 34, přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 94. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh pana poslance Jaroslava Bašty. Je to nový bod – Stanovisko vlády k zítřejšímu zahájení války mezi Ruskou federací a Ukrajinou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu na program? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 35, přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 97. Návrh byl zamítnut.

Jako další bod budeme hlasovat o návrhu poslance Jana Síly. Je to nový bod Očkovací kampaň vlády proti covid-19.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 36, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 80. Návrh nebyl přijat.

Dále je zde návrh poslance Oldřicha Černého, je to také nový bod Zákaz zahalování obličeje na veřejnosti.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze? Tohoto nového bodu? Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 37, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 77. S tímto bodem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh poslance Jaroslava Foldyny o zařazení nového bodu, a ten se jmenuje Podrobná informace ministra zahraničí a obrany o průjezdu vojenského konvoje armády Spojených států.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 38, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 22, proti 98. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh poslankyně Ivety Štefanové předřadit bod 28, sněmovní tisk 5, týká se to zrušení soudních exekutorů, za body, které navrhl kolega Foldyna. Ale vzhledem k tomu, že ten bod nebyl zařazen, navrhuji to upravit, aby byl zařazen po pevně zařazených bodech, jestli s tím návrhem není problém? Děkuji.

To znamená zařadit bod 28 za již pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 39, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 19, proti 110. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další návrh je od poslankyně Bereniky Peštové, předřadit sněmovní tisk 56 jako druhý bod pořadu, zařadit po bodu 20. To znamená, navrhuji zde stejný postup, a to je zařadit sněmovní tisk 56 po již pevně zařazených bodech, jestli s tím není problém. V tom případě bod 56 byl zařazen jako třetí a byl to gremiální návrh, o kterém jsem dal hlasovat. Je to po sněmovním tisku 130. Omlouvám se za ty komplikace, ale vzhledem k tomu, kolik bylo těch bodů, tak se v tom potřebuji zorientovat. Děkuji vám za trpělivost. Jestli není rozpor s tím, jakým způsobem je tento bod zařazen, tak v tom případě bych pokračoval v dalších bodech. Rozpor nevidím, námitku nevidím, tak budeme pokračovat.

Dále je zde návrh poslankyně Jany Pastuchové o zařazení nového bodu Informace o čerpání při... (Ozývají se hlasy z pléna.) Ale ten bod byl zařazen, byl gremiální. Poprosím o chvilku trpělivosti, zkontrolujeme to. (Krátká odmlka.) Ano, pro pořádek zopakuji, ten bod byl skutečně gremiální, hlasovali jsme o něm, já ho pouze přečtu. Tedy body 7 a 11, což jsou sněmovní tisky 56 a 72, projednávat po bodu 20, návrh pořadu, sněmovní tisk 130, což znamená, že tento návrh byl hlasován a prošel. Četl jsem ho z grémia. Děkuji za upřesnění.

A nyní tedy by měl být hlasován bod panny... paní poslankyně Jany Pastuchové. (Pobavení v sále.) Po dvou dnech jednání bez spánku, omlouvám se. Ale pevně věřím, že to společně zvládneme. (Smích, veselí a potlesk v sále.)

Tedy paní poslankyně Jana Pastuchová, nový bod Informace o čerpání příspěvků na bydlení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 40, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 80, proti 72. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Nyní přikročím k těm přihláškám, které byly dávány papírově, a budu je odbavovat v tom pořadí, jak přišly.

Jako další je hlasování o bodu, který přednesla poslankyně Karla Maříková, a je to nový bod Diskuse k neomezené pravomoci ministra zdravotnictví, kterou mu umožní pandemický zákon. Je to nový bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu na program schůze? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 41, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 21, oproti 78. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh poslance Richarda Brabce, návrh pořadu... (Poslankyně Schillerová mimo mikrofon něco namítá.)

Ano, v tom případě se vracíme ještě k poslankyni Karle Maříkové a zařazení nového bodu Diskuse k právnímu úskalí pandemického zákona a zásady řešení epidemických situací v podmínkách moderního demokratického právního státu na základě zkušenosti s epidemií viru SARS-CoV-2. Než dám hlasovat o tomto bodu, tak pan premiér. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Mně se to také moc nestává, ale hlasoval jsem proti a na sjetině mám pro. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji, pro stenozáznam.

Nyní se vracíme k druhému bodu poslankyně Karly Maříkové tak, jak jsem ho přečetl. Doufám, že ho nemusím opakovat, dám o něm hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 42, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 93. Návrh byl zamítnut.

Nyní tedy nový bod od poslance Richarda Brabce Selhání české vlády při uzavírání smlouvy k těžbě na dolu Turów.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu na program schůze? Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 43, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 78, proti 92. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další je návrh pana poslance Radka Kotena. Je to bod 35, sněmovní tisk 12, je to trestní zákoník. A chce ho zařadit po všech předešlých pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 44, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 99. Návrh byl zamítnut.

Druhý návrh pana poslance Radka Kotena je změna zákona o právu autorském, je to bod 38, sněmovní tisk 15, zařadit ho po všech již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 45, přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro návrh 22 proti 97. Návrh nebyl přijat.

Je zde třetí návrh pana poslance Kotena, a to je nový bod, zařazení nového bodu Pomoc lidem v nouzi na základě zdražování energií po vzoru Polska a Maďarska.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 46, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 75, proti 85. Návrh nebyl přijat.

Další bod je návrh pana poslance Davida Pražáka, a to je zařazení nového bodu Selhání české vlády při uzavírání smlouvy k těžbě na dolu Turów jako první bod pátečního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 47, přihlášeno 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Jako další je návrh pana poslance Radovana Vícha, a to je sněmovní tisk 22, bod 42, změna zákona o dani z příjmu, za již pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 48, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 78. Tento návrh byl zamítnut.

Další návrh je od pana poslance Oldřicha Černého k pořadu schůze a je to zákon o dani z příjmu, sněmovní tisk 52, za již pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 49, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 19, proti 79. Návrh byl zamítnut.

Další je návrh pana poslance Radka Rozvorala. Je to bod číslo 20, sněmovní tisk 7, Ústava České republiky. Mám zde žádost, aby byl zařazen jako 20. bod, dobře.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 50, přihlášeno 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 21, proti 151. Návrh nebyl přijat.

Další je návrh paní poslankyně Marie Pošarové. Je to trestní zákoník, sněmovní tisk 13, za pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 51, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 19, proti 85. Návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh pana poslance Vladimíra Zlínského. Je to zařazení nového bodu Diskuse k teritoriální obraně státu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 52, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 87. Návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh Marka Bendy na zařazení nového bodu, zatím bez pevného zařazení, usnesení Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 53, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 97, proti 54. S návrhem byl vysloven souhlas.

Jako další je zde návrh paní poslankyně Vladimíry Lesenské, a to je zařazení tisku číslo 10, a to je předřadit před všechny navrhované body. Sněmovní tisk číslo 10 je zákon poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších o soudních exekutorech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 54, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 146. Návrh byl zamítnut.

Další návrh je od poslance Zdeňka Kettnera. Je to nový bod Diskuse na téma ohrožení svobody myšlení a projevu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu na program? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 55, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 21, proti 76. Tento bod byl zamítnut.

Jako další je návrh pana poslance Jaroslava Dvořáka, a to je nový bod Potravinová soběstačnost.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 56, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 28, proti 90. Návrh byl zamítnut.

Další je návrh pana poslance Jana Hrnčíře, je to sněmovní tisk 4, aby byl zařazen za již pevně zařazené body. Sněmovní tisk 4 je návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury a dalších o daních z příjmů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu za již pevně zařazené body? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 57, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 20, proti 95. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další je návrh pana poslance Karla Sládečka. Je to bod 45, sněmovní tisk 25, je to Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších o platu a dalších náležitostech. Za již pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 58, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 19, proti 97. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Další je návrh paní poslankyně Evy Fialové a je to nový bod Jak dál s patnácti opatřeními pro boj s obchodníky s chudobou. Je to jako třetí bod této schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 59, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 79, proti 90. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je návrh paní poslankyně Zuzany Ožanové, a to je předřazení tisku 76, bodu 14, a to je pevně zařadit na pátek 18. 2. Není upřesněno. Tak v 9 hodin ráno, děkuji. (Z pléna: To bude jiná schůze.) V tom případě se chci zeptat, zda chcete dát alternativní návrh, protože v pátek bude jiná schůze. (Poslankyně odpovídá z místa.) Po již pevně zařazených bodech, děkuji.

Takže tento bod po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 60, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 95. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Je zde návrh pana poslance Miroslava Janulíka na nový bod Informace ministra zdravotnictví o stavu epidemie koronaviru v České republice.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 61, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 80, proti 92. Návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh pana poslance Milana Brázdila a je to nový bod Zdravotnická záchranná služba České republiky.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu na program? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 62, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 78, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh pana poslance Františka Petrtýla a je to nový bod Rozpočtové určení daní, zařadit ho pevně po bodu Zdravotnická záchranná služba. Jako předchozí návrh tento bod nebyl zařazen. Navrhují tedy dát hlasovat po již pevně zařazených bodech, jestli není rozpor.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 63, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 81, proti 96. Návrh byl zamítnut.

Pak je zde návrh pana poslance Kamala Farhana, ale bohužel se nepodařilo... v přihlášce není ten bod uveden a já nemám zaznamenán návrh tohoto bodu. Tak se chci zeptat, pane poslanče, jestli byste upřesnil případně. (Konzultace s organizačním odborem.)

Zkusím to ocitovat, zda budeme v souladu: Snižování finančních prostředků do hygienických stanic a českého zdravotnictví. Jsme v souladu, pane poslanče? Děkuji. Je to nový bod, zařazení nového bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 64, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti 91. Návrh byl zamítnut.

Dále je zde návrh pana poslance Kubíčka a je to nový bod s označením Zvýšení cen tepla.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 65, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Dalším bodem je návrh pana poslance Martina Kolovratníka a ten chce sněmovní tisk 76, bod 14, což je Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o pozemních komunikacích a tak dále, zařadit jako druhý bod jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tímto návrhem? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 66, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 81, proti 75. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

A je zde ještě jeden návrh pana poslance Martina Kolovratníka a to je, aby sněmovní tisk 58, bod 9, Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o silniční dopravě a tak dále, je zde návrh na jeho pevné zařazení na čtvrtek jako první bod jednání. Ale ve čtvrtek je mimořádná schůze, proto, pane poslanče, navrhuji alternativně po pevně zařazených bodech, zda je zde souhlas s návrhem? Dobře.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 67, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 81, proti 92. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh pana poslance Lubomíra Brože předřadit tisk číslo 122, bod 39... Sněmovní tisk 122, bod 99. Upravuji: návrh bod 100, sněmovní tisk 122, před bod 99. Bod 100 je Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2018. Děkuji za upřesnění. (K ředitelce organizačního odboru.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 68, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 66, proti 88. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh od paní poslankyně Kláry Dostálové, a to je, aby bod 51, tisk 41, byl napevno zařazen v pátek ve 13 hodin. I zde se jedná o to, že bude v pátek jiná schůze, navrhuji tedy alternativně tento bod zařadit po již pevně zařazených bodech, jestli není problém? Děkuji.

Bod 51, návrh zastupitelstva Hlavního města Prahy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 69, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 69. Návrh byl zamítnut. Děkuji.

Ještě pan poslanec Brož měl další dva návrhy, omlouvám se, o obou budeme hlasovat, a to je, aby bod 102, sněmovní tisk 124, byl zařazen před bod 101.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 70, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 79. Návrh byl zamítnut.

A druhý návrh, aby byl bod 104, sněmovní tisk 126, zařazen před bod 103. Bod 104, výroční zpráva o hospodaření České televize za rok 2020.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 71, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 79. Ani s tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Nyní je zde návrh pana poslance Josefa Kotta, a to je, aby bod číslo 12, sněmovní tisk 73, je to návrh zákona o léčivech, aby byl zařazen na dnešek jako druhý bod, to znamená, aby byl zařazen napevno jako druhý bod schůze.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 72, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 96. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh pana poslance Roberta Králíčka, dva návrhy, a to je, aby bod 20, sněmovní tisk 130, byl jako první bod dnešního jednání. Je to bod 20, Vládní návrh zákona, kterým se mění zákony v souvislosti s další elektronizací.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 73, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 80, proti 90. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

A dále je zde návrh, aby bod 21, tisk 131, byl jako druhý bod dnešního jednání. Bod 21 je Vládní návrh zákona o kybernetické bezpečnosti.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 74, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 61, proti 107. Návrh nebyl přijat.

Jsou zde návrhy, tři návrhy pana poslance Patrika Nachera. První je zařadit nový bod Politická kultura jako první bod jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 75, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 81, proti 89. Návrh byl zamítnut.

Druhý bod je zařadit jako nový bod Porušení jednacího řádu jako druhý bod jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 76, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 91. Návrh nebyl přijat.

A další, poslední od pana poslance Nachera, předřadit bod 51, sněmovní tisk 41, jako třetí bod jednání. Bod 51 je opět návrh Zastupitelstva města Prahy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 77. Přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro návrh 80, proti 66. S návrhem nebyl vysloven souhlas. (Hluk v sále, hlasy z pléna.)

Já vás poprosím, kolegyně, kolegové, přece jenom o trošku ztišení, ať vás nemusím překřikovat. Děkuji.

Další je návrh pana poslance Karla Raise a je to zařazení nového bodu Financování resortu školství, tak se ten bod jmenuje.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 78, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro návrh 82, proti 89. Návrh nebyl přijat.

Nyní zde mám první návrh pana poslance Radka Vondráčka a to je zrušení stavu legislativní nouze, s tím jsme se vypořádali. Dále je zde jeho návrh zákona o lobbingu a to je sněmovní tisk číslo 1 a 2, což je zákon o lobbingu a související, zařadit ho jako první bod v úterý, což nelze, a poté pevně na 16. hodinu v úterý, což také nelze, jako první a druhý bod odpoledního jednání 2. března. (Předsedající se radí.)

Pouze upřesňuji, je to jako první a druhý bod, odpolední jednání 2. března, tedy druhého jednacího týdne.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu? Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 79, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 63, proti 95. S návrhem nebyl vysloven souhlas.

A pak je zde alternativní zařazení těchto dvou bodů na 2. března v 17 hodin.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 80, přihlášeno je 182 poslankyň a poslanců, pro návrh 62, proti 90. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde návrh paní poslankyně Věry Adámkové. Ta chce zařadit nový bod Informace vlády České republiky o metodice dodržování kontroly hygieny pracovního prostředí v základních a středních školách. Nejprve budeme hlasovat o zařazení tohoto bodu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto bodu? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 81, přihlášeno je 182 poslankyň a poslanců, pro návrh 63, proti 75, s návrhem nebyl vysloven souhlas.

Dále je zde nový bod paní poslankyně Lucie Šafránkové Pomoc živnostníkům a českým firmám postiženým dopady vládních opatření a nedostatečnými kompenzacemi ze strany vlády Petra Fialy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 82, přihlášeno je 182 poslankyň a poslanců, pro 80, proti 83, s návrhem nebyl vysloven souhlas. Z toho důvodu nemůžeme hlasovat o pevném zařazení.

Jako další je zde návrh pana poslance Oldřicha Černého jako nový bod Diskuse o spolehlivost protilátek po prodělané infekci covid-19.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro zařazení tohoto nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 83, přihlášeno je 182 poslankyň a poslanců, pro 24, proti 83, návrh byl zamítnut.

A ještě zde mám přihlášku pana poslance Lubomíra Wenzla, ale nemám zaznamenán návrh bodu. Také ne, s velkou pravděpodobností pan poslanec ke svému bodu nevystoupil. Není k tomu rozpor, dobře.

Podle poznámek, které jsem měl k dispozici, jsme podle mě hlasovali o všech předložených návrzích. Vznáší někdo námitku proti tomuto konstatování? Nevznáší. Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy na úpravu schůze.

A nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 9. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen, ve znění přijatých návrhů.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování s pořadovým číslem 84, přihlášeno je 182 poslankyň a poslanců, pro 100, proti 78. Konstatuji, že pořad schůze byl schválen. Schválili jsme pořad schůze a já předávám řízení Poslanecké sněmovny. Děkuji vám za spolupráci.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, přeji vám hezký večer. (V sále je obrovský hluk.)

Podle schváleného pořadu schůze začínáme bodem

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb. a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrovního v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19 /sněmovní tisk 127/2 – zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 127/3.

Vítám mezi námi pana senátora Zdeňka Hrabu. Dobrý den, dobrý večer. Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil – a prosím nejdříve o klid, opravdu prosím o klid.

S přednostním právem je tady ještě přihláška pana předsedy klubu Výborného. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážená paní předsedkyně, vážený pane premiére, vládo, vážený pane senátore, kolegyně, kolegové, dovoluji mi na začátku projednávání tohoto zákona vráceného Senátem, novely zákona o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19, sněmovní tisk 127, dát tento procedurální návrh v souladu s § 59 odst. 1 jednacího řádu v kontextu jednání podle § 99 jednacího řádu. Tento procedurální návrh zní, že v rozpravě může poslanec vystoupit maximálně jedenkrát na deset minut. Je to v souladu s jednacím řádem. Netýká se to poslanců, kteří disponují přednostním právem. Prosím, aby tento procedurální návrh, který se týká celé rozpravy u tohoto sněmovního tisku, byl hlasován bezprostředně tak, jak ukládá jednací řád. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, procedurální návrh je vždy hlasován bezprostředně poté, co zazní.

Eviduji žádost o odhlášení, proto vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se opět přihlásili svými identifikačními kartami. Ještě přivolám poslance z předsálí.

Konstatuji, že zazněl procedurální návrh předsedy klubu KDU-ČSL Marka Výborného, abychom omezili rozpravu v souladu s § 59 jednacího řádu odst. 1, a to na jedenkrát deset minut. (Hluk v sále neutichá.)

Vzhledem k tomu, že se již počet ustálil, zahajuji hlasování o tomto předneseném procedurálním návrhu.

Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 85 bylo přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 100, proti 74, návrh byl přijat, a v rozpravě tak tedy každý poslanec nedisponující přednostním právem může vystoupit právě deset minut.

Ještě se vrátím zpět k přivítání pana senátora Zdeňka Hruby a zároveň poprosím, ještě jednou prosím o klid, aby za navrhovatele... Vy se, pane poslanče, hlásíte k hlasování? (Předsedající hovoří s dotyčným poslancem mimo mikrofon.)

Poprosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil místopředseda vlády a ministr zdravotnictví Vlastimil Válek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, paní předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane senátore, dámy a pánové, o pandemickém zákonu tady zazněla už opakovaně dlouhá diskuse. Já se tedy pokusím stručně shrnout, proč je nutné, abychom novelizovaný pandemický zákon přijali.

Situace v České republice se sice zlepšuje zavedením opatření, nicméně v celé Evropě a na celém světě stále pandemie trvá, stále jsou tady problémy s covidem a na podzim nás může čekat jakákoliv další mutace, jakákoliv další vlna, může se kdykoliv objevit krizový stav, kdy bude nutné zavádět mimořádná opatření, a ta jde zavádět pouze pod hlavičkou dvou možných legislativních norem v České republice, a to je pandemický zákon nebo nouzový stav. Nouzový stav je těžká zbraň a není vhodné ji používat. Správná zbraň v této situaci, dokud se nepodaří novelizovat krizový zákon, je právě pandemický zákon. Pandemický zákon jednak v té novelizované formě zohledňuje přímé odškodnění nákladů, dále zohledňuje všechny výtky správního soudu. Je to pojistka, je to zákon, který, tak jako jakákoliv pojistka, zůstává zaparkován a v případě potřeby může být použit.

Pandemický zákon sám o sobě nic neovlivňuje, nikoho neomezuje, pandemický zákon sám o sobě nikomu nečiní žádná příkoří, ale mimořádná opatření vydávaná v souladu s pandemickým zákonem – proto bylo nutné ho novelizovat, aby ta vydávaná opatření byla opravdu v souladu s pandemickým zákonem – umožňují jednak řadu technických věcí, které zajišťují komfort a servis občanům České republiky, zajišťují jim možnost mít informace prakticky okamžitě v elektronické podobě o negativních PCR testech, o provedeném očkování, pokud kdekoli v zahraničí mají jakýkoli problém s prokazováním testů či certifikátů, pak to, že tato opatření platí v souladu s pandemickým zákonem, tato mimořádná opatření, umožňuje, aby se občané obraceli na telefonní číslo označené v Tečce a prakticky online jim můžeme ty certifikáty upravit, změnit problémy, které v certifikátech jsou, a toto všechno jde pouze a jenom, pokud máme platný pandemický zákon a pokud tím pádem platí tato technická opatření. V současné době těchto technických opatření je více než deset. To je další důvod, proč je nutné pandemický zákon mít. (Hluk v sále.)

Pandemický zákon v žádném případě neomezuje občany ani je omezovat nebude...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pane ministře, já vás na chvíli přeruším a poprosím kolegy a kolegyně důrazně, aby přesunuli svá jednání a rozhovory – a týká se to opravdu všech – do předsálí a nechali pana ministra v důstojné a klidné atmosféře promluvit. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Pandemický zákon – já už budu končit – tedy má dva hlavní cíle: pojistka pro bezpečí občanů České republiky, kdyby se kdykoli objevila jakákoli nová mutace, kdyby se situace zhoršovala, tak jako každý prozíravý hospodář má takové pojistky schované, tak i tento pandemický zákon je taková pojistka a je to jakási záruka toho, že se nebude opakovat situace z předchozích dvou let nebo z předchozí doby, kdy pandemický zákon nebyl. Druhý důvod, proč potřebujeme mít funkční platný novelizovaný pandemický zákon, je celá série technických opatření, která ve svém důsledku umožňuje fungovat řadě softwarů, umožňuje posílat do nich on-line informace z očkovačích center, z testovačích center a nabízí komfort občanům České republiky, pokud chtějí cestovat kdekoli do zahraničí a po světě. V žádném případě to není nic, co by omezovalo jakýmkoli způsobem občany České republiky, protože sám o sobě pandemický zákon tuto roli nemá, neměl a ani mít nemůže.

To je vše a já děkuji a prosím o zvážení hlasovat kladně o tomto zákoně. Děkuji. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji panu ministrovi a nyní poprosím, aby se slova ujal senátor Zdeněk Hraba, a poprosím opět kolegyně a kolegy, aby opravdu udrželi klid v sále. Prosím, pane senátore.

Senátor Zdeněk Hraba: Vážená paní předsedající, vážené členky a členové vlády, milé dámy, vážení pánové, já bych vás v krátkosti seznámil s 377. a 378. usnesením Senátu z 13. funkčního období.

377. usnesení je strohé. Říká, že Senát zamítá navrhovaný návrh zákon s tím, že pověřuje mou osobu a další dva kolegy, aby přednesli k tomuto auditoriu důvody, které k tomu Senát vedly, respektive většinu hlasujících senátorů.

Navrhovaná právní úprava zavádí kromě prodloužení účinnosti zákona celou řadu změn, zcela nesporně směřující k precizaci a ke zmírnění současného znění zákona. A přesto

po kritickém zhodnocení zejména některých navržených změn zákona se většina senátorek a senátorů rozhodla návrh zákona zamítnout.

Největší pochybnosti, které vzbuzovala navržená úprava, byl především způsob nařízení samoizolace s ohledem na omezení Listinou zaručených práv a svobod uvedených v § 2 odst. 2 zákona. Uvedená opatření fakticky omezují svobodu volného pohybu příslušných fyzických osob do doby, než bude prokázáno, že nejsou nakaženy virem SARS-CoV-2, nejvýše po dobu 72 hodin. To byl jeden z důvodů, které vedly onu hlasující většinu k tomuto rozhodnutí.

Dalším důvodem, který doprovází i toto omezení, bylo nedostatečné odůvodnění omezení uvedeného práva, práva svobodného pohybu. To byl další z důvodů.

Dalším důvodem, dalším argumentem, který často zazníval a který určitě měl svůj vliv na konečné rozhodnutí, bylo, že zákon neřeší, jakým způsobem se bude prokazovat doručení nařízení samoizolace, tedy SMS zprávou, a prokázání tohoto doručení je přitom zcela zásadní s ohledem na nutnost prokázání spáchání přestupku podle pandemického zákona.

Další problematickou věcí, která byla projednávána, byla úprava možnosti přezkumu přijatých opatření. Často tam tyto výtky zaznívaly. Mezi výtky a argumenty, které vedly onu hlasující většinu k tomu rozhodnutí, které zde dnes předkládám, byly i pochybnosti o tom, zda bylo možné zákon projednat ve zkráceném řízení, zda bylo dostatečně zdůvodněno naplnění zákonných předpokladů pro zkrácené řízení.

A konečně posledním důvodem byly pochybnosti nad proporcionalitou ukládaných pokut, když za srovnatelná opatření, jako je samoizolace z důvodu pozitivního antigenního testu a samoizolace z důvodu pobytu v rizikové zemi, lze ukládat pokuty v nesrovnatelné výši 10 000 korun českých až 200 000 korun českých.

To byly zásadní argumenty, které tam zaznívaly. Určitě z médií jste zaslechli a zaznamenali i argumenty jiné, nicméně tyto jsem pokládal za nejdůležitější, které by měly zaznít. Tolik tedy k usnesení číslo 377.

Ještě Senát přijal na návrh senátora Václava Lásky usnesení číslo 378, kterým Senát konstatuje, že nepovažuje za správný a veřejnosti srozumitelný legislativní postup, kterým je narychlo, bez náležité odborné a právní diskuse, vládou zákon navrhován, kterým je zasahováno do základních práv a svobod občanů České republiky. Za druhé Senát konstatuje, že po dvou letech od vypuknutí pandemie nepovažuje nadále za koncepční řešit krizovou situaci pandemie onemocnění covid-19 jednorázovým zákonem, který je určen pouze k řešení této konkrétní krizové situace, o jehož kvalitách, stejně jako kvalitách legislativního procesu při jeho tvorbě, je důvodné pochybovat a jehož účinnost je v návaznosti na vývoj situace nezbytné opakovaně prodlužovat. Za třetí, 378. usnesení potom zní takto: "Senát vyzývá vládu, aby zahájila odbornou diskusi a jako svoji legislativní prioritu pojala přípravu nezbytné novelizace ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky, a zákona č. 240/2000, krizového zákona, které by napříště umožnily koncepční a institucionální řešení širšího okruhu krizových situací a stanovily jasně předvídatelnou právní úpravu možných zásahů do práv a povinností a svobod občanů České republiky, které obstály při přezkumu jejich ústavnosti."

Tolik tedy k těm dvěma usnesením Senátu a k důvodům jejich přijetí. Já vám děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já vám děkuji, pane senátore.

Nyní by mohl vystoupit k usnesení Senátu zpravodaj garančního výboru, tedy výboru pro zdravotnictví, pan poslanec Bohuslav Svoboda, ale já jej tady nevidím, nebo možná jenom... Nevidím jej opravdu, takže tato možnost teď v tuto chvíli není.

A já tedy otevírám rozpravu k tomuto bodu, která, jak už jsme hlasovali, vyjma těch, kteří disponují přednostním právem, je omezena deseti minutami a pro každého poslance jedním příspěvkem. Konstatuji, že již mám přihlášeného Tomia Okamuru s přednostním právem, následně paní předsedkyni Schillerovou s přednostním právem, předsedu Radima Fialu s přednostním právem, místopředsedkyni Sněmovny paní Mračkovou Vildumetzovou, taktéž s přednostním právem, písemně následně zhruba patnáct – ano, patnáct poslanců počínaje Patrikem Nacherem, který dal písemnou přihlášku do rozpravy. Tudíž nyní dávám slovo s přednostním právem panu předsedovi Okamurovi. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme tady na stole opět pandemický zákon, kterým chce vláda od 1. března omezovat další práva a svobody občanů. Vláda Petra Fialy chce i nadále utahovat šrouby prosazováním tohoto zákona, přestože se ruší karanténa, čísla nakažených dlouhodobě klesají a nemocnice nejsou přetíženy covidovými pacienty. Obsah tohoto vládního návrhu zákona je bezprecedentním útokem na práva a svobody občanů České republiky, proto poslanci SPD tento vládní pandemický zákon neboli jinak pojmenovaný nouzový stav, nepodpoří. A my s tímto zákonem zásadně nesouhlasíme. Proto také tady děláme veškeré možné kroky v souladu se zákonem o jednacím řádu Sněmovny, abychom zabránili přijetí tohoto zbytného zákona.

Je vidět, že ty argumenty, které jsme tady předkládali už před čtrnácti dny, a hovoříme tady o nich i tuto schůzi Sněmovny, že ty argumenty SPD jsou pravdivé, protože i Senát, který hlasoval o tomto zákonu před pár dny, tak přestože v Senátu má vládní koalice většinu, Senát tento vládní zákon zamítl.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já vás na chvíli přeruším, pane předsedo, a požádám kolegy a kolegyně, zejména z pravé části jednacího sálu, aby přesunuli své rozhovory do předsálí. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomio Okamura: Tento zákon, pandemický zákon, neboli jinak pojmenovaný nouzový stav, co vláda předkládá, tak způsobil i rozkol ve vládní koalici. Takže nejenom že už se tady standardně po pár týdnech této vlády hádají Piráti s hnutím STAN, nejenom že tady vznikají i další nesrovnalosti mezi jednotlivými členy vládní koalice a osočují se, napadají se, místo aby pracovali pro občany, ale dokonce se ukázalo, že vládní pětikoalice Petra Fialy nemá většinu ani v Senátu. To znamená, ani vládní senátoři nepodporují tuto sněmovní vládní pětikoalici. Je to také bezprecedentní situace a je vidět, že podpora té pětikoalice je velmi slabá, a to není dobrá zpráva pro občany České republiky, kdy vládní koalice není schopna prosazovat své zákony. Tak je to pochopitelně i tím, že jako prioritu vláda Petra Fialy neřeší zdražování, dokonce odmítá řešit zdražování energií a potravin, a místo toho jako prioritu předkládá do Sněmovny sadu zákonů, které v podstatě běžnému občanu v České republice vůbec v ničem nepomáhají.

Mimo pandemický zákon tady vláda jako prioritu předkládá také zavádění korespondenční volby v České republice, protože se vládní koalice bojí svého neúspěchu v dalších volbách, a to ať prezidentských, nebo sněmovních, proto potřebuje vládní koalice změnit volební systém tak, aby to umožňovalo různé podvody, manipulace a různé nesrovnalosti, a tím si zajistit v podstatě vládu na věky.

Samozřejmě další prioritou, kterou tady vláda k mému nemilému překvapení prosazuje, je také mediální zákon, který teď připravuje Ministerstvo kultury pod ministrem Baxou z ODS, kde je cílem ovládnout politicky Českou televizi a Český rozhlas. Je to takový puč, nedemokratický puč, by se dalo říct, ale teď na téma ovládnutí veřejnoprávních médií tady bude diskuse určitě ještě delší. Říkám to z toho důvodu, že právě nastavuji to zrcadlo, že polská vláda, maďarská vláda, Slováci zlevňují energie, snaží se pomoci občanům, protože občané jsou zoufalí z toho, jak se všechno zdražuje, ale vláda Petra Fialy nedělá v tomto ohledu vůbec nic, rezignovala na řešení zdražování a místo toho tady prosazuje priority, v podstatě pouze jenom sami pro sebe je prosazují vládní politici. K tomu bych samozřejmě přidal ještě soutěž o národního ptáka, na kterou se soustředila tato vláda, a já si myslím, že už to jenom dokresluje velmi špatný přístup této vlády.

Takže my samozřejmě v rámci takzvaných obstrukcí – jedním z cílů bylo upozornit na nekompetentnost této vlády, na jejich podivné priority, a kvůli tomu, že vláda tady prosazuje totalitní pandemický zákon, zcela nepochopitelně, jak jsem řekl, v situaci, kdy tady v podstatě není žádná covidová epidemie a nic nebrání tomu, aby v případě nouze, aby kdykoliv vláda přijala opatření, může si tady vyhlásit nouzový stav. Je to kompetence vlády, můžou si to udělat. Já pro to žádný důvod nevidím, aby tady byl nouzový stav. Ministr Válek říká, že pakliže tady nebude pandemický zákon neboli jinak pojmenovaný nouzový stav, tak že chce od 1. března vyhlášovat nouzový stav. Myslím, že vláda úplně zešilela, protože to je úplně nepochopitelný návrh vlády, a tady to prostě tlačíte. My jsme chtěli upozornit a chceme a budeme upozorňovat na to, že kvůli tomu, že vy tlačíte pandemický zákon a korespondenční volbu, tak se tady odkládají zákony, a už jste je odložili i hlasováním, protože jste před chvílí odmítli hlasováním, vládní koalice zamítla zařadit na pořad schůze například zákon SPD, který má zvýšit podporu, příspěvek na péči zdravotně postiženým občanům, vláda zamítla před pár okamžiky, aby se místo pandemického zákona zařadilo na pořad schůze zavedení minimálního důstojného důchodu, abychom pomohli nízkopříjmovým důchodcům, vláda tady před chvílí zamítla návrh SPD na ukončení zneužívání dávek nepřizpůsobivými, vláda tady zamítla před chvílí zákony typu ukončení zneužívání nepřizpůsobivými. Dále jsme tady navrhovali i zestátnění exekutorů a tak dále, zákon o referendu jsme tady navrhovali a spoustu dalších zákonů.

Takže tady přesně vidíme, co je prioritou této vlády. My jsme tady navrhovali opakovaně, abychom tady i řešili – a to jsme také tady navrhovali dnes, také jste to zamítli hlasy vaší vládní koalice – abychom řešili a pomohli občanům se zdražováním. To je také potřeba zdůraznit, že vládní koalice před chvílí, pětikoalice, svou většinou zamítla tady řešení zdražování v České republice. To znamená, my jsme tady konkrétní návrhy přednesli přesně po vzoru, jako to třeba už realizuje Maďarsko, Polsko i Slovensko, ale vláda odmítá pomoci lidem zasaženým zdražováním, což jsou všichni občané České republiky, a místo toho tady natvrdo tlačíte pandemický zákon.

Ano, je to opravdu drahá legrace, co tady předvádí vláda, protože jednání Sněmovny stojí spoustu peněz a vy tady spotřebováváte velmi vysoké veřejné peníze na to, aby se tady jednalo o pandemický zákon a o korespondenční volbu. Ano, to už tady bylo na programu, my jsme tomu zabránili před pár týdny, takže se to odložilo místo toho, aby Sněmovna svoji práci a výdaje, které stojí Sněmovna, abychom věnovali na rychlé přijetí zákonů, které skutečně pomáhají lidem, takže vy neskutečným způsobem mrháte veřejnými penězi. Důkazem je tady ten pandemický zákon. Nenecháte si tady vysvětlit, že by vláda měla mít jiné priority než navrhovat další omezování ústavních práv a svobod občanů. Je to opravdu vláda – já bych řekl, že se to dá ohodnotit tím výrazem – "zadarmo drahá", protože v podstatě jste tady zablokovali jakékoliv jednání o prospěšných zákonech.

Teď jsem dokonce slyšel nějaké už výkřiky od zástupců vládní koalice, že kvůli pandemickému zákonu, že kvůli tomu, že SPD odmítá pandemický zákon, že prý je ohroženo přijetí státního rozpočtu. No, tak na tuhleť lež vám neskočí opravdu snad už vůbec nikdo, protože všichni víme, že jste měli předložit státní rozpočet už v prosinci, že v prosinci už jste měli předložit pozměňovací návrhy k návrhu státního rozpočtu, který předložila ještě předešlá vláda, ale protože jste nebyli připraveni, přestože jste říkali, že připraveni jste, a slibovali jste to voličům před volbami, tak tady rozpočet máme na programu až v únoru. To jsem nikdy ještě nezažil. A kvůli vám je už dva měsíce ČR v rozpočtovém provizoriu a zabrzdily se investice. Přitom ty investice jsou nutně potřeba, abychom se proinvestovali z krize, investice do infrastruktury a tak podobně.

Takže ty škody, které se způsobují těmi špatně nastavenými prioritami ze strany vládní pětikoalice, ty škody opravdu stoupají, jsou to finanční škody. A bohužel je tristní, že všechno, všechny tyto vaše kroky musí platit občané ČR ze svých daní.

My jsme tady opakovaně konstruktivně navrhovali, abyste stáhli projednávání pandemického zákona, abychom tady projednali – a před chvílí se o tom hlasovalo a hlasovalo se o tom i před čtrnácti dny – abychom tady přednostně projednali návrhy na pomoc jak zdravotně postiženým lidem, tak důchodcům, tak studentům, pracujícím rodinám s dětmi, na podporu dětí, na podporu živnostníků a malých podnikatelů. Všechny tyto zákony tady jsou vloženy ze strany SPD. A vy jste prostě – vládní koalice si určila prioritu, že nechce tyto zákony na pomoc občanům, a natvrdo jste nás přehlasovali, protože máte většinu a projednává se tady dlouho a velice draze z hlediska toho, kolik stojí Sněmovna a kolik stojí jednání Sněmovny peněz, tak tady projednáváme pandemický zákon. Takže to je opravdu úplně neuvěřitelné, tyhleť vaše priority. Vy neuvěřitelným způsobem zdražujete i ten chod ČR. Tady bych připomněl, že jste si ještě do rozpočtu dali cirká 70 milionů korun, respektive desítky milionů korun navíc pro sedmdesát dalších pracovníků aparátu, pro vaše tři nově vytvořené ministry, kteří samozřejmě nejsou potřeba, ti ministři, protože v předešlé vládě nebyli a taky ta vláda byla funkční, nehledě teď na obsah toho, co prosazovali. A to znamená, je to opravdu zadarmo drahá vláda.

A já bych vás chtěl opravdu vyzvat, abychom se po zkušenostech s pandemickým zákonem, protože tuším, že budete překládat velmi brzo takzvanou korespondenční volbu, která opět občanům žijícím v ČR nepřináší vůbec nic – doslova nic, doslova nic, tak abyste toho už nechali a skutečně začali pracovat pro občany. A ty argumenty, kolik stojí den Sněmovny – no, stojí to velké peníze, ale kvůli vám, kvůli vaší vládní většině se tady utrácí veřejné prostředky za tyhleť vaše velmi podivné návrhy, a je potřeba si to říct. Protože vy máte vládní většinu, vy máte, vy určujete program schůzí, vy určujete, jaké budou priority na programu schůzí. To jsme viděli i teď, při hlasování před pár minutami. Ano, vy jste si prohlásili, že nejdůležitější prioritou pro vás je pandemický zákon, nikoli zákony, které pomáhají lidem, a za to tady teď se platí v podstatě celý aparát Sněmovny. Takže to je opravdu děsivé, že pro lidi nenabízíte nic, ale pro tyhleť vaše osobní politické zájmy tam máte vždycky času, času na to máte spoustu.

Tady je taky problémem to, a tady bych se u toho krátce zastavil, že vy jste navrhli ten takzvaný pandemický zákon v legislativní nouzi. Bude to jeden bod, je to jeden právě z těch parametrů nebo z těch momentů, na které hnutí SPD chystáme ústavní stížnost, protože zákon o jednacím řádu Sněmovny hovoří přece úplně jasně, a já už jsem to tady říkal před čtrnácti dny – je to jedna věta, že ve stavu legislativní nouze lze projednat vládní návrh zákona pouze v případě, cituji, "mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody", konec citátu ze zákona, což samozřejmě, toto kritérium, pandemický zákon nesplňuje. To si myslím, že už na první poslech je jasné úplně každému a může to být i právní laik.

Takže to je samozřejmě už také v rozporu, a navíc to usvědčuje vládní koalici, dá se říct i ze lži už dneska, protože když já to vidím v médiích a účastnil jsem se různých diskusí, tak už se nedá nazvat jinak než lež. Že je prý v pořádku, když je to prosazováno, když to prosazujete v legislativní nouzi. Tak já myslím, že tu větu, kterou jsem přečetl, že jí rozumí úplně každý občan a že samozřejmě tady v ČR v okamžiku, kdy se rozvolňuje, nejsou zahlcené nemocnice, ruší se karanténa, ruší se testování ve školách a tak dále, protože prostě tady už není žádný důvod na nějaké testování, tak tady není ani mimořádná okolnost, ani není ohrožena bezpečnost státu, ani nehrozí státu značné hospodářské škody.

No a to, že jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva, tak to pravda je, ale v jiném významu, než je to myšleno v tom zákoně. Ano, tím zákonem ohrožujete základní práva a svobody občanů. Ale v tom zákoně je to myšleno samozřejmě jinak, takže to jste si vysvětlili po svém. To je, jako když jste říkali, že přinesete změnu, před volbami jste říkali, a zapomněli jste dodat, že změnu k horšímu. To je přesně úplně ta podobná logika.

Takže to je opravdu mimořádně důležitý bod. Samozřejmě my chystáme ústavní stížnost a v případě, že ten zákon bude přijat, což budeme vědět po podpisu prezidenta, dalším momentem je, že vy omezujete právo například právo na podnikání, a to je ale v ústavě. To je přímo napsáno explicitně v Základní listině práv a svobod, která je v ústavě, i právo na vzdělání je tam a právo na ochranu, když to zjednoduším, soukromého a společenského života. Takže v podstatě i tyhle momenty – právě proto je to v ústavě, aby nešlo kvůli nějaké vládní většině momentálně v parlamentu jen tak ohnout ústavu a omezit demokratická práva občanů a nastolovat totalitu. Proto na změnu ústavy je potřeba 120 poslanců, nikoliv 101. Proto je potřeba zároveň také dvě třetiny senátorů, nikoliv pouze polovina. Právě proto, aby kdokoli nemohl mít totalitní manýry a nemohl – byť já chápu vaše pocity, já je nemám – ale jste opojeni mocí a chcete ovládat životy občanů za každou cenu, takže chcete ohnout i ústavní práva a svobody občanů. Vy jste v podstatě překopírovali do pandemického zákona ustanovení, která jsou možná jenom v nouzovém stavu, ale tam je to ústavní záležitost, zákon o bezpečnosti, to není běžný zákon, a teď to tady natvrdo tlačíte v situaci, kdy žádný takový zákon není potřeba.

I to, že to navrhujete v legislativní nouzi, to vás usvědčilo také řekl bych z nepravdy, protože kdyby – vy mluvíte o podzimu, ale právě v legislativní nouzi to lze přijmout, právě kdyby se nějaká epidemie blížila, mohli jste něco takového navrhnout, kdyby to bylo aktuální v srpnu, v září, ale vy to zcela nepochopitelně chcete omezovat ta práva a svobody občanů kontinuálně, přestože k tomu není žádný důvod. A dokonce tady ministr Válek vyhrožuje, že od 1. března vyhlásí nouzový stav, což je úplně bezprecedentní útok na svobodu a demokracii v České republice. Vůbec nechápu, jak si to vůbec pan ministr může dovolit, takové totalitní uvažování, že chce v podstatě škrtem jednoho pera nebo jedním podpisem direktivně nakazovat, jak mají žít občané v České republice, přestože k tomu nejsou žádné podmínky.

Myslím, že zrovna tento moment, který jsem řekl, je mimořádně nebezpečný, když vládnou v České republice tací politici. Samozřejmě jsou to – já to říkám ještě velmi slušně, že jsou to totalitní manýry, protože jinak samozřejmě podobné manýry ovládat na základě zmocňovacích dekretů životy občanů, to jsme zažívali například v historii. Já jsem to nezažil, ale známe to všichni z historie, tak to bylo například v nacistickém Německu. A to je opravdu špatně a já z toho mám velmi špatný pocit, protože tyto manýry nesnáším. Mám rád svobodu a demokracii, a ne omezování svobod občanů.

V rámci předešlého projednávání ve Sněmovně jsem zde přečetl a také komentoval rozsáhlou analýzu renomovaných právníků, kteří poukazují na hrubé konkrétní chyby a nesmysly v návrhu zákona, ale vláda Petra Fialy a vládní pětikoalice jsou hluší a slepí a tváří se, že nic neslyší. Naopak následně jste všichni lhali, že jsme tu četli nějaké romány. Ne, já tu četl jasnou a pregnantní právní analýzu, na kterou jste nikdo nereagoval, kterou

nikdo nijak z vlády nevyvrátil. Jen jste začali bohapustě lhát a to o něčem svědčí. Já bych očekával, že v demokratické společnosti a u lidí, kteří zastávají demokracii – pochopitelně jsme to například my v SPD – tak bych očekával, že se tady rozvine nějaká širší diskuse a že tady ministr zdravotnictví Válek a pan premiér Fiala budou ochotni zdůvodnit, proč chtějí v březnu najednou mít pravomoc v podstatě plošně omezovat práva a svobody občanů a proč je to pro ně taková priorita místo toho, aby vyřešili zdražování. Znova říkám, Česká republika se ocitla úplně na chvostu kvůli této v podstatě neschopné vládě, zatímco všechny země V4, doslova všechny, Visegrádské čtyřky, Polsko, Maďarsko i Slovensko, udělaly opatření na řešení, na ochranu občanů před zdražováním. Česká republika jako jediná neudělala nic. Nemáme tady žádné plošnější opatření na pomoc lidem ohledně zdražování a občané to vědí, protože toto probíhá i ve velkých mainstreamových médiích, jak tyto tři státy opravdu to řeší, zastropovávají ceny energií, k čemuž jsem tady opakovaně vyzýval, nebo v Maďarsku zastropovali hypotéky, hypoteční sazby, aby se tolik nezdražovalo bydlení. V Polsku, ale i v Maďarsku zastropovali ceny základních potravin nebo na ně snížili DPH, v Polsku z 5 % na nulu. Zastropovali ceny pohonných hmot, prostě základní potřeby, které občané potřebují, aby občanům pomohli. Je to opravdu úplně bezprecedentní selhání, že vláda Petra Fialy vůbec občanům pomoci nechce, nechce jim ulevit od těch složenek, a občané to vidí, zatímco všechny ostatní vlády v rámci Visegrádské čtyřky už konkrétně pracují pro občany.

Dneska samozřejmě došlo k té další tristní situaci, je to před chvílí, kdy jste zamítli hlasováním návrh bodu SPD na to, abychom tady řešili zdražování energií, potravin a všeho dalšího v České republice a abychom se dobrali k řešení tak, aby občané měli jasno, kdy, co a jak jim vláda pomůže. Je to opravdu – stalo se zvykem této vlády Petra Fialy, že sami nenavrhujete žádný alternativní návrh a zamítáte jenom ty návrhy SPD, které máme připravené přesně v souladu s tím, co jsme říkali před volbami, že jsme připraveni a kompetentní vládnout, ale vy jste to slibovali taky, ale skutek utek. A to je opravdu velký problém.

Takže i když jsem tady jasně a pregnantně argumentoval právní analýzou, bylo to v tom mém předešlém vystoupení před čtrnácti dny, kdy jsem tomu tady věnoval tři hodiny a mluvil jsem neustále k věci, tak nikdo z vlády tady nevstal, aby ty argumenty vyvrátil a aby vysvětlil veřejnosti, proč za každou cenu prosazujete v podstatě jinak pojmenovaný nouzový stav pro Českou republiku, ale i ten přímo pojmenovaný nouzový stav, jak řekl ministr Válek, od 1. března.

Takže to je ten současný stav, se kterým my zásadně nesouhlasíme, a proto jsme tady také využili demokratických možností, které nám umožňuje jednací řád, abychom bili na poplach, abychom bili na poplach – k tomu slouží ta takzvaná obstrukce, která je posvěcena i Ústavním soudem. Je to demokratický nástroj, který tady využívaly i současné vládní strany v minulém volebním období i dříve. Vzpomeňte na pana Kalouska, vzpomeňte, jak obstruoval Petr Fiala, dnešní premiér, a další ohledně EET a tak dále. Ale dneska se ta situace nějak velmi podivně posunula, protože koalice se snaží ne diskutovat, vláda Petra Fialy, ale snaží se nedemokraticky a totalitně umlčet politické oponenty, kteří jsou v opozici. Důkazem toho je samozřejmě pár minut zpátky, kdy jste opět do tak závažného plošného zákona, jako je pandemický zákon – a znova zdůrazňuji, že i před rokem, když tento pandemický zákon, ovšem v mnohem okleštěnější formě, zaváděla vláda Andreje Babiše, poslanecký klub (SPD) byl jediný, který hlasoval proti omezování ústavou garantovaných práv a svobod občanů. A čas nám dal za pravdu. Čas nám dal za pravdu, že plošná opatření nejsou řešením, že je potřeba cílit na ochranu ohrožených skupin, pakliže by tady byla nějaká pandemie, jako že tady dneska žádná není, a že lockdown není řešení. Ale vláda tady chce znova a znova opakovat tyto chyby a protlačuje tady ten takzvaný pandemický zákon.

Vy jste si před chvílí odhlasovali, a já jsem vyzýval, abyste to nedělali, ale to je, jako když hrách na zeď hází, abyste neomezovali u takto závažné normy řečnickou dobu poslanců, aby se mohli k tomu vyjádřit. Vy jste ji teď omezili na pár minut pro ty, co nemají přednostní právo. Přitom já jsem tady avizoval, že poslanecký klub SPD má mimo jiné největší podíl lékařů ze všech poslaneckých klubů a naši poslanci, kteří jsou například lékaři, ale i další, chtěli podrobněji rozebrat ty důvody a argumenty, aby to slyšela i veřejnost. A vy jste umlčeli ty naše poslance, abychom nemohli oponovat těmto vašim totalitním návrhům.

Celá republika na vás volá, že zákon nechce. Vládní pětikoalice chce omezovat další ústavou daná práva občanů tak, že předá moc ministrovi zdravotnictví, který bude práva a svobody omezovat nějakou vyhláškou. Předchozí vláda Andreje Babiše se o to také pokoušela a soudy jí házely vyhlášky na hlavu a rušily je. Nová vládní pětikoalice Petra Fialy – je to ta pětikoalice ODS, STAN, TOP 09, KDU-ČSL a Pirátů – hrála na voliče divadlo, že jsou jiní. Zajímalo by mě, v čem, když plánujete pokračovat v protiústavním omezování svobod občanů? A opravdu už tady neříkejte ten další lživý argument, že pandemický zákon posuzoval Ústavní soud a že je v pořádku. Tak nevím, jestli chcete už úplně dělat z lidí hlupáky. Přece ten zákon není ještě přijat, ten váš, vaše vládní novela toho zákona, tak jak ji mohl posuzovat Ústavní soud? To už chcete dělat úplně hlupáky z lidí? Přece Ústavní soud to posoudí, až když to bude přijato, ta vaše novela, takže váš pandemický zákon, tu vaši verzi, žádný Ústavní soud neposuzoval, jak víme, ani nemohl posoudit. Proto jsem už hned v úvodu řekl, že tady prostě jsou ty rozdílné momenty, kde je vidět tu jasnou protiústavnost.

Jak už jsem také konstatoval, mantinely v posledních měsících definovaly soudy. Jde o přirozená lidská práva na svobodu, osobní a ekonomickou. Tuto svobodu smíte omezit jen ve skutečně zásadním a veřejném zájmu, kdyby svoboda jednoho ohrožovala ostatní. Jak ale ohrožuje jiné třeba zdravý, ale neočkovaný člověk, který si dá u výčepu pivo? To se vás ptám. Nijak. Jak ohrožuje ostatní zdravý člověk, který nemá v supermarketu roušku? Jak kohokoliv ohrožují zdravé děti, které jste pro jeden pozitivní test ve třídě poslali do karantény a upřeli jim ústavní právo na vzdělání?

To, že jste tyto svobody a práva omezovali, a to naprosto bezdůvodně, už také v mnoha případech konstatovaly soudy, že je to protiústavní jednání a zřejmě i trestný čin. Místo toho, abyste se poučili a přestali pokusy omezovat občanské a lidské svobody, tak fakticky přemýšlíte, jak omezování svobody nějak zlegalizovat.

Dovolte mi připomenout dva termíny, To je termín legální a termín legitimní, tedy zákonný a oprávněný. To, že je něco zákonné, tedy uzákoněno, neznamená, že je to oprávněné a legitimní. Vy se pokoušíte legalizovat něco, co je z principu absolutně nelegitimní. Bez ohledu na to, zda zákon schválíte či ne, bude to naprosto protiústavní a nelegitimní. důvody už jsem uvedl na začátku svého vystoupení. Každý člověk má občanské a lidské právo takový zákon nerespektovat.

Aby bylo jasno, pokud občané vaše nařízení nebudou respektovat, pak toho protizákonného jednání se nedopustí oni, ale vy, kteří se pokoušíte znásilňovat jejich práva v rozporu s ústavou a ústavou a lidskými právy danými principy. Víme, jste si toho vědomi, takže v debatách i tady ve Sněmovně utíkáte a schováváte se. Oponenty dehonestujete, urážíte, snažíte se je degradovat, aniž byste hovořili o podstatě věci.

Takto by se dala charakterizovat v podstatě celá debata tady ohledně pandemického zákona a programu schůze Sněmovny, protože když někdo nesouhlasí – a SPD nesouhlasí s tím, abyste omezovali teď od března další ústavní práva a svobody, abyste vůbec měli možnost omezovat další ústavní práva a svobody občanů, aby vůbec jakákoliv vláda měla možnost omezovat ústavou daná práva občanů – tak vy oponenty pouze dehonestujete, urážíte, snažíte se je degradovat a vůbec nehovoříte o podstatě věci. Tady v podstatě nebylo

ani jedno vystoupení ze strany vládní koalice, které by se snažilo odpovídat tady na pregnantní právní analýzy, které jsem tady předkládal.

Samozřejmě, občané se bouří, občané jsou nespokojeni a určitě i vy jste zahlceni maily od nespokojených občanů České republiky, dokonce i od vašich voličů, kteří pandemický zákon nechtějí. Určitě je to tak, protože jak víme – a to je všeobecně známá informace – že i Senát zamítl tento váš vládní pandemický zákon, přestože v Senátu mají vládní poslanci většinu. Takže Senát potvrdil to, co SPD tady od počátku říkalo, a dal nám také za pravdu, přestože jsou to zástupci vaší vládní koalice. Přesto vy to natvrdo tlačíte.

Už jsem vás tady opakovaně vyzýval, abyste ten zákon stáhli, abyste přestali s totalitními manýry, kdy chcete ovládat životy lidí, jejich svobody a práva, ale vy to prostě nechcete udělat, a vyhodnotí až čas, co vás k tomu vlastně vede. Já bych řekl, že je to opojení mocí, protože vy jste nebyli osm let ve vládě – my jsme byli také v opozici – a prostě opojení toho, že tady máte 108, že tady máte většinu, a pocit, že chcete ovládat všechno a vymazat tady úplně opozici i naše názory. Já to zaznamenávám i na jednáních, která jsme tady měli, ta grémia. Vy byste byli nejradši, aby SPD odevzdalo hlasovací karty, abychom sem nejlépe vůbec nechodili a abyste si opravdu jako někde v Severní Koreji mohli prohlašovat mávnutím proutku bez jakéhokoliv protinázoru, bez jakékoliv oponentury pouze svůj program. Ale to je opravdu těžká totalita. A tyto vaše názory právě odráží i ten pandemický zákon.

No, my tady ve Sněmovně, nás dvacet poslanců SPD, přestože je proti nám drtivá většina, my to nějak skousneme, protože my budeme tak jako tak bojovat za náš program, nenecháme se odstrkovat a budeme tady politicky bojovat za prosazování programu SPD, za který nás volilo víc než půl milionu voličů. Naši voliči pandemický zákon nechtějí a máme to potvrzeno i volbami, protože my, jak jsem řekl i před volbami, jsme byli jediným poslaneckým klubem, který hlasoval proti, a znovu říkám, čas nám dal za pravdu.

Takže to je opravdu velký problém, ten váš přístup. Ale problém je, že teď tím zákonem chcete omezit skutečně 10 milionů občanů České republiky, chcete mít právo je omezovat. Chcete mít nad nimi ten Damoklův meč. Tady vůbec neobstojí argument, že když se nic nebude dít, tak nic omezovat třeba nebudete. Ale už vůbec to, že je tady ta možnost, je protiústavní, když jsou to ústavou garantovaná práva a svobody. To má v demokratické společnosti jasné mantinely, aby nenastala nějaká politická zvůle, aby nenastala politická diktatura vůči lidem, nechci říct dokonce násilná diktatura, což v některých režimech to k tomu ve finále sklouzlo. To jsou opravdu nebezpečné tendence.

SPD prostě bude tady tím strážcem demokracie a budeme bránit tu svobodu a demokracii pro občany České republiky i oproti vaší obrovské většině, která je tady proti nám. My budeme bojovat do posledního dechu za udržení svobody a demokracie v České republice.

Chápu, že ve vaší zoufalé situaci se proti vašemu pandemickému zákonu bouří i občané. To z vašeho pohledu ani jinak nejde. Proběhla debata v Senátu, kde vláda nebyla schopna pandemický paskvil obhájit před svými vlastními senátory, takže vám tento zákon vaši vlastní vládní senátoři zamítli. Senátor z vládní TOP 09 Zdeněk Hraba to okomentoval slovy, cituji: "Pokud zákon k 28. únoru skončí, nestane se přinejhorším vůbec nic. Buď nebude potřeba dělat už žádná opatření, nebo budou nutné věci provedeny podle jiných zákonů." Konec citátu.

Váš návrh je prostě naprosto zbytečný. Shodnou se na tom všichni normální lidé i mimo tuto Sněmovnu bez ohledu na to, odkud jsou, takže i senátoři, respektive politici vládní koalice, členové Parlamentu vládní koalice, dávají za pravdu tomu, co jsem tady za SPD říkal předtím, než ten zákon odešel do Senátu. Přesto to s vládou vůbec ani nehne. Senátor za

vládní hnutí STAN Michael Canov dokonce volá po odstoupení ministra Válka, který by se, cituji: "Neměl by se snažit měnit zákon tak, aby si pojistil možnost vydávat omezení, která soud označil za nezákonná." Konec citátu. Takže samozřejmě odpor vůči těmto vašim totalitním manýrům je skutečně už poměrně široký.

Vládní strany mají v Senátu pohodlnou většinu, přesto boj o paskvil prohrály. Popravdě bylo zřejmé, že vládní koalice Petra Fialy na nějaký boj v Senátu rezignovala. Ministr zdravotnictví Válek z TOP 09 si při projevech senátorů hrál na mobilním telefonu karty. To bychom mohli považovat jen za standardní ignoraci zákonodárců, byť z vlastní koalice, ale když pana ministra senátor Horník přímo obvinil, že místo aby poslouchal námitky, tak si hraje na mobilu karty, pan ministr Válek z TOP 09 bezostyšně lhal, když řekl, že komunikuje s ministerstvem. Ministr Válek, ministr zdravotnictví Válek z TOP 09, věrný své tradici, lhal i v takové banalitě, a prasklo to, když senátor Láska zveřejnil fotografii, na níž je on a jeho mobil v plné hře. K tomu lhaní vlády a pana ministra se ještě dostanu, ale musím říct, že v jeho případě je to až chorobný jev. Ale zpět k zákonu.

Nejde než souhlasit s komentátory, kteří potvrzují, že od vlády to byla školácká hloupost, investovat do prosazení zbytného zákona takový politický kapitál. Pravda je to, že návrh zákona byl i po všech úpravách špatný. Ministr Válek v Senátu řekl: Pokud nebudu mít funkční pandemický zákon, budu muset přijít 1. března 2022 na vládu a požádat o vyhlášení nouzového stavu. Vláda to říká v situaci, kdy se ruší karanténa, čísla nakažených dlouhodobě klesají a nemocnice nejsou přetíženy covidovými pacienty. Vládní pětikoalice Petra Fialy je tak opojena mocí, že se asi už zbláznila a pohybují se mimo realitu.

A pojďme dál ocitovat pana ministra Válka, který před volbami řekl, cituji: "Nouzový stav nefunguje. Utahování šroubů je cesta bolševika." Konec jeho citátu. Ano. Takže už chápete, proč tady mluvím o totalitních manýrech a proč tady mluvím o zavádění totality. Vždyť sám váš ministr Válek řekl, že nouzový stav je cesta bolševika! A vy to tady sami navrhuje, celá vládní koalice k tomu mlčí a vy navrhuje od března, vyhrožujete zavedením nouzového stavu. Tady na tom je opravdu tristní, že já tady vždycky, a kdo to pozorně sleduje, a vím, že část veřejnosti pozorně sleduje to, co tady říkám, takže v podstatě cituji jenom vyjádření vašich vládních představitelů a připomínám je. A pak na mě v televizi a v médiích útočí představitelé vládní koalice a vztekají se a brečí – to je taková ubrečená vláda, už to má přezdívkou mezi občany – a vyčítají mi ty argumenty, kde ale já ale jenom cituji vládní představitele, jenom připomínám, co sami představitelé vlády řekli. A to je opravdu neuvěřitelné. Já vím, že jsou vládní představitelé, vládní poslanci nervózní z toho, když osvěžují lidem paměť, ale bylo přece jenom na vás, jestli takové výroky budete říkat a jestli takové předvolební sliby budete lidem slibovat. A je to jenom vaše vina, že vaše předvolební sliby potom neplníte. Co se tedy stalo vlastně s ministrem Válkem, že otočil o 180 stupňů ve svých názorech? Je to tím, že je po volbách a už není třeba lhát a podvádět voliče? Nebo lhal jak předtím a lže i teď? Je opravdu překvapivé, jak vláda a hlavně pan ministr Válek jsou ochotni a schopni bezostyšně lhát.

Současný právní řád umožňuje vládě přijímat v případě nutnosti všechna opatření i bez pandemického zákona. Ministr Válek i jeho premiér Fiala lžou, když opakují mantru o jemném nástroji. Jemné nástroje, které nezasahují do lidských práv, v legislativě máme. Paskvil, který s odporem odmítá veřejnost, právnická obec i Senát, nepřináší nic jemného, ale trvá diktát ministra zdravotnictví do všech možných rovin našich životů. Pan Válek a další tvrdí, že pandemický zákon je třeba i kvůli tomu, aby bylo možné soukromníkům uhradit škody. Omlouvám se, já si chci tady ještě jeden text... (Listuje v podkladech.) To je tak bezostyšná lež, že snad ani největší ignorant nemůže tuhle návnadu polknout bez mrknutí oka. Nároky na náhrady škod způsobených státem vyplývají samozřejmě z mnoha současných zákonů. Jedním z těch, kdo ihned rozcupovali novelu pandemického zákona, tu vaši vládní

novelu pandemického zákona, je vládní expert a bývalý kandidát na ministra zdravotnictví za Piráty, doktor Ondřej Dostál. Poté, co ale začal říkat svobodně své názory, Piráti s ním rozvázali spolupráci. To také svědčí o situaci Pirátů, kteří se rozpadají a mezi sebou se neustále hádají. Doktor Ondřej Dostál upozornil na pravý opak, než se tady snaží podsouvat vláda. Upozornil na zjevnou snahu vlády, ve které figurují Piráti, občany okrást. Cituji ho, cituji: "Právně mi tam chybí náhrada ušlého zisku těm, kterým ta opatření způsobí škodu, na což si oprávněně stěžují živnostníci a podnikatelé v pohostinství, kultuře a dalších oblastech. Jsou na tom paradoxně hůř než za nouzového stavu, protože tam ta náhrada ušlého zisku garantována je, v tomto režimu ne."

Tady bych rád ještě uvedl, jakým způsobem rozdělujete tímto zákonem společnost a jakým způsobem vzbuzujete neuvěřitelnou nenávist, a dokonce i vyhrožování smrtí i mezi vašimi vládními politiky. Už je to všude možně po internetu, že mně osobně dnes ráno vyhrožoval, vyhrožoval mi smrtí, představitel TOP 09, navrhl to představitel TOP 09 a primář sokolovské nemocnice Martin Straka, který po sněmovní rozpravě o pandemickém zákoně navrhl přidat Tomio Okamurovi do pití kyanid a otrávit ho. Samozřejmě už to bude řešit policie. Takže tento člověk, který je přímo spojený s TOP 09, takovýmto způsobem chce řešit situaci. Takovýmto způsobem jste zfanatizovali – nebo už to možná fanatici byli, to je otázka – ale to je takový extremismus, to je tak extremistické – jestli je někdo extremističtější, tak je to podle mého názoru tento člověk, protože vyhrožovat po debatě ve Sněmovně o pandemickém zákonu, že mně mají přidat do pití kyanid, a přímo i ten twitterový příspěvek běhá už i po médiích, já ho mám stažený v mobilu, a otrávit mě, a řekl to v té souvislosti tento člověk. Já bych se takovému lékaři nechtěl dostat pod ruku v Sokolově, protože on reagoval na to, když jsem měl svůj projev a měl jsem tady nápoj. Dnes nebo včera to bylo, ale v každém případě on to napsal dnes. A on navrhl, aby mi do toho někdo tady přidal kyanid, aby mě otrávil, aby mě zabil. Toto jsou lidé, kteří jsou spojeni s TOP 09. Každý si může zadat toto jméno do internetu a vidíte, s jakou stranou je ten člověk spojen. To je úplně otřesné. A já vůbec nechápu, že premiér Petr Fiala nebo jiní politici neodsoudí... veřejně byste tady měli odsoudit jmenovitě jednání tohoto člověka. Ne, nikdo z vás to neudělal, tak doufám, že to někdo z vás udělá. Je to úplně otřesné, do jakého extremismu nás tady zavádí lidé spojení se stranou TOP 09. Já mám z toho úplně... Když jsem to četl, že mi někdo vyhrožuje, že mi má dát do pití kyanid a zabít mě, to opravdu mi připadá absolutně za hranou. Absolutně za hranou! Takže to, takže tímto způsobem, krátce řečeno, jste tady rozdělili společnost. Vy společnost nespojujete, vy ji rozdělujete. Já jsem snad nezažil tady ještě vládu, která by takovýmto způsobem rozdělovala společnost v České republice.

Vidíme to i tady ve Sněmovně, kdy vy neumíte jednat, nechcete jednat s ostatními. Všichni jsme tady zvoleni minimálně statisíci občany České republiky, ale vy prostě nechcete jednat, pohrdáte hlasy některých občanů. Přesně se to ukazuje i na pandemickém zákoně, i na mediálním zákoně, který chystáte, a tak dále, že natvrdo rozdělujete společnost. Chápu, že máte mezi sebou nikoli politiky, ale spíše aktivisty, kteří nenávidí ty, kteří mají jiný názor. Je to například předsedkyně Sněmovny Pekarová Adamová, je to pan poslanec Marek Výborný a podobně. Já s tím mám zkušenosti, víte, s těmito typy lidí, protože jsem celoživotně terčem rasistických poznámek. Přesně vím, kdo jsou rasisti. Oni to mají v sobě. V nich to hrkne, když vidí někoho s jinou barvou pleti. V nich to najednou hrkne. Je to podle mě už patologická porucha, ti lidé by se měli s někým už poradit. V nich to hrkne a mají problém, a to jste přesně vy, protože já s tím mám zkušenost právě z hlediska rasismu, protože jsem celoživotně terčem rasistických urážek nějakých zoufalců. A je to přesně tak, protože vy když vidíte jiný názor, než máte vy – a já to přesně vidím celý život, protože mně teď bude padesát, já s tím mám zkušenost celý život, s těmi rasistickými narážkami a rasismem – takže já přesně čtu ty lidi, jak to je. A taky jsem si o tom četl, jak to vlastně vzniká, že se člověk stane rasistou. Já jsem míšencem dvou ras, takže s tím mám pochopitelně zkušenosti, tady asi jako jediný z vás, tedy

kromě mého bratra ještě. A je to přesně, jak to vidím na vás, že když jde něco říct Okamura nebo SPD, tak v některých z vás to úplně hrkne nenávistí, zatmí se vám, jde z vás obrovská zášť a nenávist najednou a projevuje se to přesně v tom vašem chování. Typicky jsou to tito dva poslanci, o kterých jsem teď hovořil, a je to moje dlouholetá životní zkušenost, že hrk a je to. To je opravdu bych řekl patologický jev a bylo by dobré, pakliže by se toho ten člověk chtěl zbavit, chtěl by přestat být nenávistný a chtěl by se začít chovat tak, aby měl rád lidi kolem a nebral lidi v osobní rovině, tak by bylo dobré skutečně navštívit psychiatra – myslím to v dobrém – a prokonzultovat svoji nenávist vůči ostatním lidem, protože normálně smýšlející člověk respektuje to, že má někdo jiný názor. Dokážeme si sednout ke stolu, dokážeme si dát třeba, obrazně řečeno, skleničku vína, popovídat si o rodině, o soukromí. S tím mám velké zkušenosti, protože jezdím neustále, pakliže to dovoluje situace, jezdím neustále po akcích po celé republice. Zdaleka tam nejsou jenom voliči SPD a ti lidé jsou skvělí, protože i když řeknou, že nevolí SPD, drtivá většina lidí přijde diskutovat, přijde říct: Sice vás nevolím, ale chceme se na něco zeptat. A to je úplně skvělá atmosféra, je to přesně ta demokratická diskuse a je to krásné na setkávání s veřejností. Takže mám dlouholeté zkušenosti, protože mezi občany chodím i díky tomu, že se pohybuji v médiích v podstatě téměř třicet let, chodím v podstatě polovinu života, tak mám tu osobní zkušenost. A vidím, když je někdo nenávistný a má to v sobě, jako to má nějaký ten rasista v sobě, ten, který je opravdu ten, který to má už v sobě, tak přesně to vidím. A oni si to často neuvědomují, neuvědomují si to ti lidé, že to tak je. Ale já na to tady upozorňuji, protože to, jak se tady vyhroutil situace po volbách a jak jsem některé z vás začal poznávat v jiných životních situacích, například poté, co jste se dostali do vládní koalice, tak nestačím zírat, co se s některými z vás stalo. Na druhou stranu je tady spousta vládních poslanců, kteří se chovají nadále fajn, dá se s nimi úplně perfektně mluvit, tykáme si už z minulosti a není tam žádná osobní rovina a jsou to i příjemní společníci, když se mluví o spoustě věcí, dokonce i o politice když spolu mluvíme. Takže to takhle prostě tady je. Ale začal se tady rozvíjet ten jev obrovské nenávisti, která si myslím, že jelikož tady spolu máme být čtyři roky nebo necelé čtyři roky, tak by bylo dobré, abychom se nad tím všichni zamysleli. Víím, že to asi nepadá na úrodnou půdu, tenhle ten můj apel, protože samozřejmě pro to, aby to chtěl někdo řešit, musí mít určitý lidský rozměr. K tomu je potřeba často, ne vždy, i určitá osobní zkušenost. Když tu osobní zkušenost ten člověk nemá a neprožil si něco, třeba nějaké trable v životě – já jsem část dětství vyrůstal v dětském domově v Mašťově u Podbořan – tak ono se to pak těžko vysvětluje a těžko se to potom někomu říká.

Takže bych pokračoval. Já o tom hovořím v té souvislosti k věci, protože pandemický zákon je právě o lidských právech a svobodách. Je to o tom, že vy je chcete omezovat, že chcete rozdělovat společnost – a už ji rozdělujete tím zákonem, úplně zbytečně. A myslím, že v České republice to, co bychom právě potřebovali mimo jiné i teď, kdy jsme si prošli covidovými opatřeními, ať už s nimi někdo souhlasil, nebo ne, tak bychom teď potřebovali stmelit společnost, abychom táhli za jeden provaz, abychom se tady shodli na nějakých věcech, aby tady ta nenávist a abychom se tady vzájemně respektovali, přestože máme jiné politické názory.

Vládou předložený zákon na neurčito zavádí možnost Ministerstva zdravotnictví vydávat restriktce, a to i ty, které se přímo netýkají epidemie – například na omezování venkovního sportu, dětských táborů nebo farmářských trhů, což rozhodně nepotřebujeme. Až po velkém tlaku SPD vláda zákon omezila do listopadu, takže ty naše legální a zcela v souladu se zákonem obstrukce, které jsme dělali, samozřejmě že to úspěch přineslo a vláda to moc dobře ví. Správně to mimochodem pojmenoval senátor Canov za hnutí STAN, který v médiích po pravdě řekl – a je zajímavé, že vládní politici to tady nechápou, ale senátor to chápe – že díky tomu, že SPD tady dalo na projednávání veto na úvod, při tom úvodním projednávání před pár týdny, tak jsme vytvořili vládní koalici prostor, aby na základě tlaku

SPD vládní koalice mohla dát pozměňovací návrhy. Jinak by ten prostor časový nebyl, kdyby se to hned projednávalo. A na základě našeho tlaku jste to alespoň zmírnili, protože vy jste původně ten pandemický zákon, ten jinak pojmenovaný nouzový stav, navrhovali na dobu neurčitou, chci zdůraznit, na dobu neurčitou! Až na základě tlaku SPD jste tam dali pozměňovací návrh do listopadu. Stejně tak jste navrhovali rozšíření počtu ministrů, kteří by mohli direktivně ovládat životy občanů. Byl tam nejen ministr zdravotnictví, ale taky ministr obrany a ministr vnitra.

Všechno jste na základě tlaku SPD a právě těch obstrukcí, co jsme dělali, kdy jsme vám to vysvětlili, získali jste tím pádem díky nám časový prostor – protože díky našemu vetu jste získali časový prostor, jinak by ten prostor vůbec nebyl a už by to muselo být zařazeno na schůzi tak, jak jste chtěli – tak díky nám jste to upravili a díky nám se teď můžete samozřejmě prsit, že jste to nějakým způsobem upravili. Ale všichni vědí, že je to právě díky tomu, a senátor Canov to velice dobře pojmenoval, protože to samozřejmě pochopil politicky, že naše obstrukce měly cíl, protože jsme věděli, že je nás jenom dvacet, že jsme tady v drtivé menšině, tak jsme politicky profesionálně chtěli vás aspoň natlačit do toho, abyste to nějakým způsobem upravili, když už si to natvrdo ve finále chcete prohlasovat. Ale samozřejmě my budeme chystat i tu ústavní stížnost.

Jsem rád, že jste aspoň ustoupili tlaku SPD a nechali jste si to vysvětlit. Důkazem toho je, že sami vládní poslanci tady potom dali při předešlém projednávání před pár týdny, než to odešlo do Senátu, vy sami, vládní poslanci, jste dali na ten vládní paskvil pozměňovací návrhy, protože sami vládní poslanci se přiznali k tomu, že to byl paskvil, protože tam sami dali ty pozměňovací návrhy na základě tlaku SPD, a upravili jste to tady ve Sněmovně. Takže opoziční práce SPD tady sklídila úspěch a sklídila úspěch i u takto šíleného zákona. Alespoň se nám, dvaceti poslancům, podařilo, abyste to upravili, a reálně jsme dosáhli výsledku. Takže by bylo také dobré to přiznat, stejně jako to přiznal a správně to řekl vládní senátor Canov. Takže je to tak, je to tak, je to tak.

Takže takové ty lži, které tady říká vždycky pan poslanec Výborný, vašim prostřednictvím, z KDU-ČSL, že SPD tady jenom obstruuje a nic – vždyť přece ten náš výsledek, naopak, my jsme vám, díky nám jste to mohli, jste si trochu sáhli do svědomí a zapracovali jste na těch pozměňovacích, díky tomu přece se nám ta práce výborně podařila a je to výsledek politické práce SPD. Takže nám děkovat nemusíte, pochopitelně, ale všichni vidí, že to tak je. A jak říkám, potvrdil to i váš senátor, za vaši vládní koalici, že to tak je. A je to tak, je to tak, je to tak, to jsme chtěli. Ale samozřejmě náš konečný cíl je zamítnutí pandemického zákona a děláme všechno pro to, abychom vám tady znovu vysvětlili, když už jste si tedy jednou vysvětlit nechali a už jste ustoupili v některých parametrech, tak abyste pokud možno hlasovali proti tomu pandemickému zákonu. My samozřejmě budeme proti.

Dostál také upozornil, doktor Ondřej Dostál, bývalý kandidát na ministra zdravotnictví za Piráty, který poté, co začal upřímně mluvit, tak už Piráti s ním nechtěli spolupracovat, tak Dostál upozornil, a cituji, že "děsivé je i to, že vláda si dává nárok zavírat školy, školky, dokonce i jesle". Takže doufám, že se nedočkáme zase něčeho takového, co naše děti musely snášet celý minulý rok. Zdůrazňuji, že návrh za děsivý označil kandidát na ministra vládní koalice. Děkujeme mu za občanskou odvalu, protože člověk, který řekne pravdu, samozřejmě ztratil šance být ministrem této koalice.

Mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví nebo krajských hygienických stanic dávají nově moc regulovat jakoukoli činnost provozovanou v provozovně, na tržišti a v tržnici, a to včetně provozní doby. Budou se týkat také zoologických a botanických zahrad, různých kulturních institucí, památek nebo hvězdáren. Úřady budou smět podle vládního pandemického zákona, který navrhuje pětikoalice Petra Fialy, regulovat také

hudební, divadelní a filmová představení, taneční produkce, slavnosti, kulturní festivaly či veletrhy. No, prostě jinak pojmenovaný nouzový stav.

Za skutečně neslýchaný a děsivý lze považovat požadavek, aby kdokoli, kdo po nějakou dobu pobýval v zahraničí ve státě, který je z epidemiologického hlediska relevantní, poskytl hygienickým stanicím své identifikační a kontaktní údaje, informace o místě a délce pobytu, o datu a způsobu překročení státní hranice, použitém dopravním prostředku při návratu do České republiky, o místě pobytu v České republice po stanovenou dobu od návratu a další epidemiologicky významné údaje. Přičemž není jasné, co se takovými údaji míní. Koukám, že by vláda nejráději rovnou lidem nastřelila čipy pod kůži a spustila dozor Velkého bratra napřímo. Pokud komukoli z vás případně tohle narušování práva na soukromí a soukromé informace, pokud komukoli z vás to případně přijatelné, tak jste si opravdu popletli parlamenty. Tohle není ani parlament Severní Koreje, ani římský Senát za časů Nerona, ani Reichstag před vypálením. Chápu, že nějakého úředníka něco takového může napadnout, ale parlament tu není od toho – respektive ministra zdravotnictví Válka – ale parlament tu není od toho, aby takové protiústavní šílenosti legalizoval. Ne, je tu přece právě proto, aby exekutivě v zotročování občanů bránil.

Zkrátme to. Ministr, potažmo vláda budou moci vyhláškou omezovat velkou část našeho života. Budou svým způsobem exekutivou i zákonodárným sborem. Napíšu si zákon a současně ho budou vymáhat. Jenže v demokracii pravidla pro vládu tvoří zákonodárny sbor. Oddělení moci výkonné od té zákonodárny je to, co dělí demokracii od diktatury. Ano, i v demokracii je možné v čase nouze ihned přijímat i silná drastická opatření, a to v rámci nouzového stavu s podmínkou následné kontroly Sněmovnou. V naší republice ale není taková situace, a vidíme to všichni kolem nás, která by ospravedlnila vyhlášení nouzového stavu, a vláda Petra Fialy i ministr Válek vědí, že svévolné vyhlášení takového stavu by jim smetl Ústavní soud. Osobně se domnívám, že tady by skutečně vládě za protiústavní svévoli hrozilo i trestní stíhání a také vymáhání škod. Vláda fakticky chce práva, která má v rámci nouzového stavu, ale bez vyhlášení nouzového stavu. Vládní pandemický zákon je přímým útokem na ústavu a demokracii.

A proč vláda vlastně prosazuje tento totalitní pandemický zákon? Inu, je jasné, že k vyhlášení nouzového stavu tu musí být skutečně ten nouzový stav, a je tu i ta kontrola Sněmovnou. Dlouhodobě by to vyhlášení koalice neustála, i když má tady většinu, takže jediná cesta, jak může vláda Petra Fialy získat diktátorské pravomoce, je oklika jejich přesunutí někam, kde nebudou tak vidět a kde nebude tak silná veřejná kontrola. Povídačky o tom, že nás čekají další virové vlny, moc neobstojí. Ano, vlny viróz se opakují po staletí, a často daleko horší, než byl covid. Přesto to naše země prožila bez paniky a hysterie. Vypusťme katastrofy, jako byla třeba španělská chřipka, ale věřte, že i obyčejná chřipka občas mutovala do podoby, kdy způsobila velké škody.

Pojďme si připomenout, jak to vypadalo v časech, kdy jsme tu měli skutečnou epidemii podle všech pravidel – epidemii chřipky v roce 1996. Na začátku prosince byly epidemii nejvíce zasaženy jižní Čechy, kde počet nemocných dosáhl až na 5 300 lidí na 100 000 obyvatel. Hranice epidemie je přitom 3 000 nemocných na 100 000 obyvatel. Pod slovem "nemocný" se přitom v té době mínilo skutečně nemocných, nikoli pozitivních, tedy skutečně nemocných lidí, kteří byli zneschopněni lékařem a museli s příznaky ulehnout do postele. Přítomnost viru v těle nikdo neřešil, protože to je jednak naprosto zbytečné a na straně druhé zjištění, že chřipkový virus mají v těle všichni, by nikomu nepomohlo. Kolem 11. prosince 1996 už chřipka splňovala charakter epidemie v celostátním měřítku. V Praze začaly některé nemocnice zakazovat návštěvy pacientů. S epidemii se potýkala i divadla. Řada z nich musela kvůli nákaze herců a dalších zaměstnanců rušit představení. Hlavní hygienik Jiří Vytlačil se proto 13. prosince 1996 rozhodl vyhlásit celostátní chřipkové

prázdniny, na které měly následně navazovat řádné vánoční prázdniny. Děti ze základních a středních škol tak čekaly 3 týdny volna.

V polovině prosince podle hygieniků dosáhla chřipka ve většině Česka vrcholu. Na Moravě a v jižních Čechách tou dobou stonal zhruba každý dvacátý člověk. Oproti normální chřipce či viróze pacienti mnohem častěji prodělávali vážný průběh nemoci, který je ohrožoval na životě. Komplikace se nevyhnuly ani dětem. Mladá fronta DNES 30. prosince 1996 informovala o dvou hospitalizovaných na jednotce intenzivní péče Fakultní dětské nemocnice v Brně se vzácným hnisavým zápallem plic. Oběma dětem se v plicích vytvořila hnisající ložiska a lékaři museli urychleně zlikvidovat bakteriální infekci v jejich tělech.

Navzdory statistikům skutečně nemocných s teplotami a zápaly plic, navzdory vysoké druhotné úmrtnosti, která je odhadovaná na 6 000 mrtvých, média ani politici nespustili paniku. Situaci řídili hygienici v klidu a s chladnou hlavou. Kupodivu tenkrát i veřejnoprávní média zachovala klid a neděsila občany. Navzdory velmi vysoké, rekordní nemocnosti se podařilo zachovat stát a společnost v téměř normálním chodu. Opatření byla velmi adresná a s výjimkou prázdnin se příliš nedotkla zdravých lidí.

Některé nemocnice byly na pokraji možností, ale v klidu vše zvládaly. Navzdory vysoké infekčnosti nikoho nenapadlo nakazovat roušky nebo omezovat pohyb a práci zdravých lidí. Lékaři bez problémů ošetřovali nemocné a místo čekání na vakcíny, které mimo jiné existovaly, lidé dostávali léky. Ano, nemoc se léčila. Za nemocné se považovali lidé, co byli nemocní, nikoliv ti, u kterých nějaký nespolehlivý test prokázal přítomnost sekvence DNA nějakého viru. Většina lidí se s pomocí lékařů v klidu léčila doma a nezatěžovali nemocnice, díky tomu tam také nechytli druhotné infekce a neumírali na ně. I to ušetřilo tisíce životů.

A nikoho nenapadlo zneužívat situace k politicko-legislativním změnám. Nebyla hysterie. Nikdo nelhal, a tak nebylo třeba stíhat občany za to, že neříkají pravdu. Nikdo občany bezdůvodně neomezoval, a tak nebyly ani demonstrace. A nikdo nevyhodil desítky miliard za testy, roušky, respirátory, vakcíny, nikdo nezastavil ekonomiku, takže stát, země a občané nepřišli řádově o stovky miliard.

Je úsměvné číst si například zprávy o prasečí chřipce z roku 2009. Na otázku, jak se díváte na nošení ochranných roušek, odpověděl tehdejší šéf Vakcinologické společnosti Roman Prymula takto, cituji: "V celosvětovém měřítku je nesmysl, aby všichni chodili v rouškách. Nemyslím si, že by to bylo nyní u nás potřeba." Konec citátu Romana Prymuly.

Z dnešního pohledu je paradox, jak v minulosti i média kupodivu necítily potřebu vytvářet paniku v čase prasečí chřipky, a pak na iDNES.cz psali, cituji: "Pokud se prasečí chřipka objeví i v Česku, tisíce roušek, které si lidé pořídili bezprostředně po startu mediálního zájmu, přijdou zřejmě vniveč. Jejich účinnost totiž zpochybňuje řada odborníků a podle Světové zdravotnické organizace mohou v případě chybné manipulace riziko nákazy dokonce zvýšit. Respirátor je samozřejmě lepší než rouška, ale pro dlouhodobé nošení jsou oba typy ochrany nevhodné. Nedokážu si představit běhat v nich třeba půl roku."

Tečku za rouškovým příběhem udělal Vlastimil Sršeň, mluvčí bývalé ministryně zdravotnictví Daniely Filipiové, z ODS, mimochodem. Cituji: "Nic není samospasitelné, chřipka se totiž přenáší i přes sliznice, třeba když si protřete rukou oči nebo si sáhnete na rty. Abyste byli naprosto v bezpečí, museli byste nosit protichemický oblek." Konec citátu. Rád bych řekl vládě, té vládě Petra Fialy, této vládě, aby se tady prosím nechlubila zrušením nějakých opatření nebo povinného covid očkování, jelikož všichni přece víme, že v případě diskriminace neočkovaných vás k tomu přinutil Nejvyšší správní soud, a v případě povinného očkování jste věděli, že tu je nejen silný odpor veřejnosti, ale samozřejmě by vám ho opět zrušily soudy, protože na žalobách jsme samozřejmě pracovali. Dobrovolně jste neuvolnili ani milimetr covidové diktatury.

Hnutí SPD vytvářelo dlouhodobý tlak na to, abychom ukončili diskriminaci neočkovaných, protože samozřejmě nemělo logiku, aby ten, kdo má například negativní PCR test, měl zakázáno chodit do restaurace, protože tam přece ta bezinfekčnost je jasná, zatímco ostatní tu možnost měli. Prostě vláda podlehla farmaceutické lobby, to se nedá jinak vysvětlit, ale o tom už jsem hovořil. Výsledkem je to, že za ministra Válka je víc než milion vakcín na skladě, kde hrozí, že projde expirace, do toho téměř tři čtvrtě milionu vakcín teď objednává, přitom zájem o očkování je minimální, v sobotu se očkovalo cirká 2 000 lidí v celé České republice. Takže se nakoupily za obrovské veřejné prostředky vakcíny, které v podstatě se nevyužijí, není o ně zájem, a měl by někdo za to nést hmotnou odpovědnost – no, samozřejmě ministr Vlastimil Válek, který je za to odpovědný. A je to zase TOP 09, mimochodem. (Místopředsedkyně Mračková Vildumetzová: Pane předsedo...) Komentátor... Zase mě přerušil někdo? (Otáčí se.) Jo, pardon, prosím.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já jsem chtěla moc požádat, zda by bylo možné, zda bych mohla do vašeho projevu vstoupit, a to...

Poslanec Tomio Okamura: Zase hlasování nějaké?

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Ne, ne, ne. Chtěla bych říci, že už nás opustil pan senátor Zdeněk Hřaba a chtěla bych tady mezi námi přivítat pana senátora Jana Holáska. (Poslanec Okamura: Ano.) A zároveň bych chtěla z pozice předsedající, protože v tuto chvíli předsedám od 22 hodin a všimla jsem si, že tady není pan ministr zdravotnictví... (Poslanec Okamura: Není, no.) Já jsem přesvědčena o tom, že pan ministr zdravotnictví by měl jako návrhovatel... (Poslanec Okamura: Je to tak.) ... sedět u řečnického pultu vedle pana senátora. (Poslanec Okamura: Děkuju.) Takže bych chtěla moc požádat, zda by bylo možné zajistit účast pana ministra zdravotnictví. A myslím si, že tam měl sedět tedy od počátku, kdy se ta rozprava k tomuto návrhu zákona otevřela. Děkuji mnohokrát. (Hlasy mimo mikrofon.)

Určitě souhlasím, že při projednávání zákona musí být přítomen, stačí jeden člen vlády, ale vždy, když je senátní vratka, každý senátor seděl u toho řečnického pultu. Takže myslím si, že by to tak bylo správné. Děkuji.

Mám avizováno, že pan ministr dorazí za minutku, od paní první místopředsedkyně klubu ODS.

Pane předsedo, prosím, pokračujte. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Komentátor Oldřich Tichý konání vlády komentoval takto – cituji: "Vše ukazuje, že nad rozumem a chladnou hlavou vítězí ego jednotlivých politických hráčů a rozhodnutí vládní koalice ukázat opozici a veřejnosti svoji sílu. Tím, že si vydřené vítězství ze Sněmovny nedokázala udržet a potvrdit v Senátu, ale vyslala vláda Petra Fialy zcela opačné signály. Tohle se prostě nepovedlo." Konec citátu.

Já bych chtěl tady ještě říct jeden příklad, aktuální, je to dnešní záležitost, kdy jsme si všichni v médiích přečetli – a myslím, že tady nebyl nikdo, kdo by s tím asi souhlasil – že občané zveřejnili adresy, soukromé adresy vládních politiků s tím, aby tam snad někdo chodil demonstrovat. A tady jsem poslouchal reakce, jak to politici odsuzovali. Já s tím taky nesouhlasím, aby se zveřejňovaly nějaké soukromé adresy, ale přece ten, kdo tohle dělal, je poslanec TOP 09. Tady poslanec TOP 09 – a tady je vidět, jaká je to extremistická strana, TOP 09, už na druhém příkladu – před volbami se vyfotil před mým bydlíštěm, dal to na

internet, aby poštvál občany před moje bydliště. Byl to poslanec Ondřej Kolář z TOP 09, starosta Prahy 6. A ještě se vyfotil s tím, že na můj soukromý plot dal visačku koalice SPOLU. S touto visačkou koalice SPOLU se vyfotil, dal to na můj soukromý plot, udělal fotografie a dal je potom na sociální sítě, aby poštvál občany a veřejnost proti mně do mého soukromého bydliště. Takže ten, kdo začal s těmito manýry, je TOP 09 a jejich poslanec Ondřej Kolář, starosta městské části, ve které bydlím. Takže opravdu by bylo dobré, abyste, vládní poslanci, odsoudili i toto jednání, abyste si udělali pořádek mezi sebou, protože ať je to kdokoli z jakékoli strany, já jsem nikdy nezveřejňoval bydliště nějakého politika a nesouhlasím s tím, aby to takto tady probíhalo. Ale ten, kdo takovýmto způsobem zcela extremisticky jedná, je politik a současný poslanec TOP 09 Ondřej Kolář. Takže tyhle manýry, tohleto, že se poštvávají lidi vůči nějakým politikům, to přesně dělá TOP 09 a jejich poslanec. Já jsem to samozřejmě zvládl, ale to je neuvěřitelné, jenom abychom si to tady řekli. A opět to svědčí o tom extremismu TOP 09, kdy na jednu stranu mi tady představitel TOP 09 dneska vyhrožoval – a už je to i v médiích všude možně – a nabádal lidi, aby mi dali do vody tady kyanid, aby mě zabili a otrávil – to byl ten primář té sokolovské nemocnice, Straka se jmenuje, Martin Straka – a jiný politik, dokonce poslanec TOP 09 Ondřej Kolář, přímo se fotil s visačkou SPOLU, takhle ji dal na plot, takže předpokládám, že jsou to manýry koalice SPOLU, protože jsem neslyšel, že by se někdo z koalice SPOLU, ani ODS, ani TOP 09, ani lidovci, že by se proti tomu vymezili. Nikdo se nevymezil, přestože to proběhlo ve veřejném prostoru. A teď tedy vy odsuzujete, že někdo zveřejní adresy, přitom váš – já také s tím nesouhlasím – ale váš politik naopak toto začal dělat, on to udělal jako první. Takže to je vaše politická kultura zveřejňovat bydliště politiků, aby je tam šikanovala veřejnost? Takže byste si měli udělat pořádek ve vlastním poslaneckém klubu a ve vládní koalici, abyste těmto extremistům řekli, aby takového neadekvátního chování zanechali. A zneužil přitom značku koalice SPOLU. Upřímně, já bych byl rád, aby mi politik TOP 09 ani nesahal na můj soukromý plot. Vůbec nechápu, proč mi tam něco věší na můj soukromý plot. Ale to jsou přesně ty extremistické manýry. Představte si, že by k vám přišel někdo domů, na váš majetek tam něco věšel a potom někde zveřejňoval, kde bydlíte, máte tam rodinu a všechno. To jsou přece ty argumenty, které jsem slyšel právě od vás, ale sami byste si měli udělat pořádek ve svém vlastním hnízdě. Takže to je opravdu děsivý, co tady předvádí tahleta strana TOP 09, a my s tím prostě nesouhlasíme, protože já si myslím, že by tady měla být ta elementární vzájemná lidská slušnost a elementární kultura. Prostě platí: co nemáš rád sám, nedělej druhým – to je přece jednoduché přísloví. Já jsem ho vždycky říkal i svému synovi, když byl ještě malý, a myslím, že to je taky správné přísloví. Co nemáš rád, nedělej druhým, a bez práce nejsou koláče. To si myslím, že jsou taková ta už historicky prověřená pravdivá přísloví. Takže to jsem chtěl ještě dodat jenom k té aktuální situaci, že jsem se stal tady terčem extremismu dokonce dvakrát, a vždycky to bylo od někoho spojeného s TOP 09. Ale jak vidíme, tak Ondřej Kolář do toho nasáčkoval... já bych v životě o tom člověku ani tady nikdy nemluvil, kdyby teď to zrovna nebylo dnešním tématem, a viděl jsem to pokrytectví, kdy se tady odsuzuje něco, co určitě nechceme nikdo, ale zároveň to sám váš politik dělá.

Takže pojďme dál. Ano, vládní pandemický zákon, kterým chcete bezdůvodně omezit další práva a svobody občanů, se nejen nepovedl, ale navíc jen ukázal slabost vládní koalice, která přišla i o podporu vlastních senátorů, o podporu veřejnosti, a dokonce i části médií. Varovali jsme vás před fiaskem, a pokud zákon protlačíte, bude ještě hůř. Ostatně v tomto ohledu jsem v Parlamentních listech zaznamenal i veřejné varování vůči vládě od Jana Zahradila, europoslance ODS, takže i ve vládní koalici tady panuje rozkol, Senát to odmítne, kde má většinu vládní koalice, významný europoslanec a člen ODS Jan Zahradil také před tím varuje veřejně, ale vláda prostě natvrdo prosazuje proti všem, aby měla právo omezit další práva a svobody občanů od března, kdy se všechno rozvolňuje a žádné podmínky pro nějaké omezování občanů tady rozhodně nejsou. Prosazujete to tady na úkor zákonů SPD, kterým

chceme pomoci zdravotně postiženým lidem, důchodcům, pracujícím rodinám s dětmi, studentům, živnostníkům a tak dále. Kvůli tomu, že tady prosazujete pandemický zákon, se zdržují veškeré dobré zákony, které jsme tady předložili, protože vy sami jste žádné takové zákony do Sněmovny nepředložili, jak víme. Takže to je taky ten problém, jak už jsem říkal – že sami nepředložíte, zamítnete naše návrhy, které jsou připravené a dobré, ale sami žádné alternativní nenavrhujete v tom, že byste pomohli lidem, to je prostě neuvěřitelné.

Ono to opravdu vypadá, že vládní poslanci a ministři žijí v nějakém skleníku a bez ohledu na vládní partaj tak o výkonu mandátu a názorech rozhoduje jen to, že jsou ve vládě. Dovolím si ještě jeden citát ministra Válka z TOP 09 – cituji: "Nějakým radikálním až násilným řešením ve prospěch většiny přece odklon od demokracie začínal vždycky. Pořád ale je demokracie tak důležitá, že musíte hrozně pečlivě volit, jak a zda vůbec ji omezovat." Konec citátu. Ten citát je kostrbatý, ale jasný. Když ho pan ministr vyslovil, novinář se zeptal: "Sdílí tenhle váš názor všichni ve vládě?" Pan Válek musel chvíli přemýšlet, než řekl váhavě: "Asi jo." Vážená vládo, vážený pane ministře, boj o totalitní pandemický zákon ukázal, že totalita je právě to, co chcete.

A na závěr perla, která ukazuje na jádro našeho politického sporu. Řeknu vám jeden citát: "My se rozhodujeme podle dat a chceme dát lidem co nejvíce svobody," prohlásil v neděli poslanec a ministr Bartoš z Pirátů, předseda Pirátů Ivan Bartoš. Vážený kolego, a hlavně pane ministře Bartoši z Pirátů, vy jste si asi doopravdy spletli dobu a režimy. V první řadě nemáte co dávat lidem svobodu. Jejich svoboda není vaše a opravdu jen totalitní mozek může zplodit větu, že on a jeho vláda dopřeje lidem co nejvíce svobody, a to zjevně podle nějakých dat. Tak může uvažovat jen člověk jako ministr a předseda Pirátů Bartoš, který před volbami slibuje voličům zákon o neomezovaném referendu a po volbách se pak s ČSSD chlubí, jak jeho prosazení Okamurovi zatrhli. To bylo v minulém volebním období. Pravda je, že voliči nedemokratickou snahu ČSSD a pana Bartoše náležitě ocenili tristním volebním výsledkem.

Vážené dámy a pánové, vyzývám vládu Petra Fialy, abyste nebrali občanům svobodu. Naším posláním je lidskou svobodu bránit. Kritériem pro hlasování o vládním pandemickém zákoně, který omezuje lidská práva, nejsou nějaká data, ani ta důvodná data neexistují, kritériem jsou jen lidská práva. Vládní koalice zažila fiasko, když váš zákon zamítli vaši vlastní vládní senátoři. Je to zlé, ale až zákon zruší Ústavní soud, bude to ještě horší. Chybu může udělat každý, ale trvat na ní a bezhlavě ji prosazovat navzdory faktům a argumentům je opravdu proti zdravému rozumu.

Vyzývám znovu vládu, aby zákon stáhla. Teď máte poslední šanci. Hnutí SPD bude hlasovat proti pandemickému zákonu, prosazuje zrušení pandemického zákona, zrušení všech plošných opatření a návrat do normálního života. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Já si v tuto chvíli dovolím přečíst omluvy. Je tady omluven pan poslanec Josef Kott dnes, 16. 2., od 23 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, dále omluvení paní Anny Hubáčkové, ministryně životního prostředí z jednání Poslanecké sněmovny ve středu 16. 2. od 21.30 do konce jednacího dne. Pak tu máme další omluvu, a to paní poslankyně Heleny Válkové, dnes od 21.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. A poslední omluva – ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Josef Bernard, a to v čase od 19.30 do 20.30.

To byly všechny omluvy. Jsme tedy v rozpravě a další, kdo se mi přihlásil s přednostním právem, je paní předsedkyně poslaneckého klubu hnutí ANO Alena Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane senátore, vážený pane ministře, páni ministři, dámy a pánové, začnu citací: "Pane premiére, to je poslední varování, kdy my ještě naposledy říkáme, že přestože se chováte způsobem, který je naprosto nepřijatelný pro jakýkoliv rozumný legislativní proces, tak my jsme vzhledem k situaci, ve které se nacházíme, ještě jednou, naposledy schopni to překousnout. Víím, že nebudou všichni, já rozhodně chápu všechny, kteří to neudělají. Chápu to, protože já sám toho mám taky plné zuby, plné zuby, pane ministře, plné zuby. Tohle prostě není možné, takhle se chovat v Poslanecké sněmovně a takhle se chovat k Senátu. To prostě není slušné chování. To není věc, kterou si zasloužíme." Toto jsou slova předsedy Senátu za ODS, pana Miloše Vystrčila, a já je tu říkám proto, že všechno napovídá tomu, že od minulého týdne se na vašem chování a uvažování vůbec nic nezměnilo.

My se tu po dvou týdnech znovu setkáváme při projednávání novely pandemického zákona. Už před dvěma týdny jsem tu hovořila o legislativním paskvilu, o možné protiústavnosti režimu legislativní nouze, ale i o tom, jak na sílu rozdělujete společnost jenom proto, že jste se tak rozhodli, že prostě chcete protlačit tento zákon co nejrychleji legislativním procesem bez ohledu na ostatní. Proto opakovaně ignorujete jakoukoliv diskusi nejen s námi, tedy s opozicí, ale i s odborníky a veřejností, a to je to, co vám vyčítám skoro nejvíc. Tímto chováním zvětšujete napětí ve společnosti a dáváte najevo přezíravost vůči jiným než svým názorům.

A pak je tu ještě jedna věc – neskutečný rozpor mezi tím, co tato vláda říká a co dělá. Nikoho nepřekvapím, když řeknu, že hnutí ANO ani tentokrát rozhodně novelu pandemického zákona v této podobě, a už vůbec ne v legislativní nouzi, nepodpoří. My jsme vám zde na plénu naše argumenty a námitky sdělili, nicméně vy jste je příliš nevnímati anebo jste ve své bohorovnosti nechtěli připustit jejich oprávněnost. Za pravdu nám ale dal Senát. Ano, ten Senát, který je složen převážně ze senátorů vašich koaličních stran. Páni senátoři a paní senátorky vesměs opakovali identické argumenty, které od nás zaznívaly na plénu Sněmovny. Ústavní výbor Senátu sdílí i naši obavu o ústavnosti celého procesu přijímání. Mohla bych zde citovat i pana senátora za STAN Canova, ale i mnoho dalších.

A nyní k rozporu mezi tím, co tu říkáte a co děláte. Už minule se nám tu pan ministr dušoval, že prokázání se covid pasem je klíčové pro boj s epidemií. Večer vláda tuto povinnost zrušila a pak znovu, ve stejný den, kdy Senát zamítl novelu pandemického zákona a pan ministr tam maloval dramatické scénáře, došlo k dalšímu zásadnímu rozvolnění. A aby toho nebylo málo, v ten samý den si pan ministr Válek na Twitter napsal shodou okolností toto, cituji: "Mrzí mě, že novela pandemického zákona neprošla Senátem o jeden jediný hlas. S kolegy připravím další scénáře možného vývoje. Situace mezi seniory a ohroženými skupinami je ale i nadále kritická a já udělám vše pro to, abychom je uchránili. Novela pandemického zákona se nyní vrací do Sněmovny."

Kolegyně a kolegové, vám to opravdu někomu dává smysl? Buď tady epidemií řídí pan Fiala a jeho boys ve vládě a pan ministr jen přihlíží, nebo se věci mění tak rychle, že si toho jen tak tak stíhá sám všimnout. Jak může napsat, že situace mezi ohroženými skupinami je kritická, a zároveň schválit masivní rozvolnění? To přece nemůže dávat smysl ani vám samotným. A stejně absurdní je chtít po poslancích, aby i po tomto vašem fiasku v Senátu schválili novelu pandemického zákona, který je tragicky připravený – to neříkáme jen my, je to názor senátního ústavního výboru – protiústavně v režimu legislativní nouze, o kterém sami říkáte, že ho možná budete potřebovat někdy v budoucnu. To snad nelze myslet ani vážně. Máte jednohlasou konstruktivní kritiku opozice, váš návrh shodil i váš Senát, ale stále ten špatný zákon na sílu tlačíte.

A ještě bych zmínila jeden rozměr. Vaším rozhodnutím jste opět pandemický zákon zařadili jako první bod dnešního jednání, a to i s vědomím toho, že ho část opozice bude ve Sněmovně obstruovat – toho jsme nakonec byli svědky. Takže sami si vlastně blokujete jednání místo toho, abyste zařazovali méně konfliktní zákony.

Já jsem nakonec ráda, že došlo k akceptaci našeho návrhu, my jsme se domluvili, bude tady v pátek jiná schůze a bude projednán rozpočet. Ten rozhodně potřebuje tato země více než pandemický zákon.

Ještě jednu věc, jedno takové povzdechnutí: máme tu rostoucí inflaci, energetickou krizi a jasně nedostatečnou vládní pomoc a místo toho, abychom řešili zákony potřebné pro lidi a ne legislativu, kterou nepotřebujeme, rozdělujeme tuto společnost a blokuje se Sněmovna. Jediný způsob, a říkám to opakovaně, jak si vláda, včetně ministra zdravotnictví, může zachovat trochu tvář, je tento bod přerušit a ustoupit od snahy tento paskvil prosadit. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců hnutí ANO.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Další, kdo se hlásí s přednostním právem, je pan předseda poslaneckého klubu hnutí SPD Radim Fiala. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji vám za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji pár slov, skutečně jenom pár slov už k pandemickému zákonu. Předložená novela takzvaného pandemického zákona i pandemický zákon jako takový jsou normy, které naprosto zásadním způsobem omezují práva a svobody občanů České republiky. Je to také hlavní důvod obstrukce, proč hnutí SPD tento zákon obstruuje. Není to proto, abychom něco zdržovali, abychom se zachovali nedžentlmensky, jak jsem mnohdy slyšel od různých politických komentátorů, kteří jako by se narodili včera a nevěděli, že současná pětikoalice tady obstruovala EET 226 dnů. Ale já jim to nevyčítám, protože nález Ústavního soudu je, že obstrukce je demokratický prostředek opozice, který má sloužit k nepřijetí zákona. A v tomto případě skutečně zákona, který škodí společnosti, který omezuje práva, která jsou dána ústavou. Abyste změnili práva, která jsou v ústavě, potřebujete velkou část Poslanecké sněmovny a velkou část Senátu. Proto je to tak složité a těžké, aby se všichni senátoři a poslanci shodli na jakékoliv změně ústavy. A my se to tady snažíme změnit nějakým v uvozovkách obyčejným zákonem a dáváme tu moc do rukou tří ministrů, normy, které obrovským, neúnosným způsobem a bezdůvodně posilují moc exekutivních orgánů na úkor moci zákonodárné, ale i moci soudní.

Dle mnoha renomovaných právníků jde o přímý útok na ústavu a ústavní pořádek České republiky. K tomu nesmíme být hluší a neteční. Musíme to brát se vši vážností těchto slov, ostatně ochrana ústavnosti je naší povinností vyplývající z slibu poslance. Argumentace protiústavností novely i pandemického zákona samotného musí mít přednost před dalšími technickými detaily předkládaného materiálu. Takže my se teď neohlížíme na žádnou gentlemanskost, rychlost, krátkost, jednání v noci, ve dne. Prostě ústava, demokracie a svoboda je pro nás nade všechno.

Nesmíme a my v SPD ani nebudeme riskovat pozdější ústavní stížnosti, rušení zákona nebo jeho části, k čemuž mimochodem už došlo v loňském roce v případě stížnosti skupiny senátorů na původní znění tohoto zákona. To mimochodem může predikovat i reálné riziko povinnosti státu hradit vysoké finanční kompenzace a náhrady škod dotčeným osobám a subjektům. Ústavní právník Jan Wintr, člen Legislativní rady vlády a mimochodem i tajemník naší sněmovní komise pro ústavu, například říká, že pandemický zákon bez časového omezení, což je jeden z hlavních bodů jeho vládní novely, je ústavně hraniční.

Samozřejmě vím, že po tlaku už to z toho vypadlo, že je omezen do listopadu letošního roku, ale ještě přednědávem tam bylo napsáno, že má platit na dobu neurčitou. Takže jestli se něco vybojovalo, jestli se nad tím někdo zamyslel, tak už toto je výsledek, který myslím stojí za to.

Pan Wintř v rozhovoru pro Český rozhlas dále uvádí, že novela obsahuje několik ustanovení, která vnímá jako ústavně natolik pochybná, že by měl velký problém pro novelu v předkládané podobě hlasovat, a koneckonců se to potvrdilo i v Senátu. Jako největší problém vnímá ustanovení nových písmenem n) a u) v návrhu, kde je možné obecným mimořádným opatřením stanovit plošně jakousi samokaranténu všem lidem, kteří mají pozitivní antigenní test nebo se vracejí ze zahraničí z nějaké rizikové oblasti. Riziková oblast tam není ovšem nijak blíže specifikována, přičemž dle jeho názoru na jednotlivce zacílená razantní omezení svobody, jako je například povinnost zdržovat se odděleně od ostatních osob, musí být rozhodnuta individuálně, a ne plošným způsobem. Docent Wintř se rovněž domnívá, že by tyto body novely mohly narazit v případě stížnosti na ně k Ústavnímu soudu, protože se jedná o překročení linie nutného zásahu do nejzákladnějších lidských práv. Pan Wintř doslova říká: "Jako normální součást právního řádu přitom pandemický zákon obstat nemůže." A my v SPD se s tím ztotožňujeme.

Samozřejmě podáme ústavní stížnost na neplatnost tohoto zákona z několika důvodů. První důvod je, že se projednával v legislativní nouzi. Je přesně specifikováno a napsáno, v jakém případě se může legislativní nouze použít. Já jsem tady citoval už při projednávání toho zákona, že například v Německu se může legislativní nouze použít jednou za volební období. Já vím, že máme zákony jiné, ale je tam přesně stanoveno, že se může použít například v případě velkých hospodářských škod anebo v dalších obdobných, velmi nutných případech. A my zde v legislativní nouzi projednáváme zákon, o kterém sám ministr zdravotnictví říká, že ho potřebujeme jako jistotu, kdyby například na podzim vznikla nějaká nová mutace, přišla pandemie, abychom měli jistotu, že budeme s tou pandemií mít čím bojovat. Ale v tom případě, pane ministře, by přece stačilo, kdybychom to projednávali nikoliv v legislativní nouzi, ale v řádném legislativním procesu během prvního, druhého a třetího čtení. Stejně věci nám tvrdí premiér České republiky tady na mikrofon, že přece musíme mít nějakou jistotu, co kdyby se na podzim něco dělo. Takže my si myslíme, že projednávání tohoto zákona v legislativní nouzi bylo chybou, a samozřejmě podáme ústavní stížnost na neplatnost tohoto zákona.

Další věcí, když jsme u těch ústavních stížností, které SPD podá, je to, co se tady odehrálo včera večer, kdy ve 20.10 se tady načítalo nějaké usnesení, procedurální hlasování, které ani nikdo nepřišel říct na mikrofon, ale načítal ho předsedající Poslanecké sněmovny, a hlasovalo se o prodloužení jednacích doby. V zákonu o jednacím řádu je jasně napsáno, že toto se může stát pouze do 19. hodiny, je to § 53 odst. 1, a tady se to stalo ve 20.10 a ta schůze podle našeho názoru měla končit v 21 hodin. To znamená, došlo k pokroucení zákona o jednacím řádu. Jsem o tom pevně přesvědčen a jde spíše o to, že potřebujeme, aby nám někdo řekl, že se to opravdu stalo, a jestli nám ale řekne Ústavní soud nebo někdo jiný, že se to stalo, ale že se nic neděje, tak si myslím, že to bude velmi špatná zpráva pro společnost, pro všechny. A já doufám, že na základě toho soud zneplatní to, co se tady při této schůzi projednává.

Za dobrý signál nepovažuje pan docent Wintř ani navrhovanou časovou neomezenost pandemického zákona, o tom jsem mluvil. Ví, že se to opravilo a že má platit do listopadu letošního roku, protože je evidentní, že musí jít o mimořádný nástroj na mimořádnou situaci, která je časově ohraničená, tudíž musí mít takováto norma omezenou platnost. Pokud je ovšem najednou časové omezení platnosti zákona odstraněno a tento zákon má platit takříkajíc navždy, je tím vysílán velmi neblahý signál, že to, co vnímáme jako výjimečný stav, a tak nám to bylo minulou i současnou vládou dosud prezentováno, se má stát napříště

standardní normou. Je to jednak protimluv, a hlavně nebezpečný krok zcela mimo mantinely parlamentní demokracie, svobodné společnosti a právního státu. A také nikdo z vládní garnitury dosud nesdělil, proč vláda na svém jednání změnila toto ustanovení v době platnosti pandemického zákona ze srpna 2023, jak navrhoval ministr Válek, v podstatě na nekonečně dlouhou dobu, co se stalo a co k tomu vládu vedlo, kdo to navrhl a inicioval. Samozřejmě znovu opakují, vím, že už je to dnes jinak.

Novelou pandemického zákona si vláda v podstatě chce uzurpovat moc, uplatňovat nejzásadnější omezení základních lidských práv a svobod, jako je osobní svoboda, svoboda pohybu a pobytu a tak dále, bez vyhlášení nouzového stavu, oproti všem původním slibům a proklamacím, že půjde jen o nástroj na krátkodobá omezení typu regulace počtu osob na hromadných akcích a podobně. Další časovou bombou do základů právního státu je dle ústavních právníků požadavek předkládané novely, že se ze soudního přezkumu mimořádných omezujících opatření Nejvyšším správním soudem vyjmou případy a situace, jež se týkají mimořádných opatření, která mezitím zaniknou nebo u kterých skončí jejich účinnost. V těchto případech prý dle vlády není dán naléhavý zájem rychlé ochrany subjektivních práv navrhovatele. A co ovšem práva adresátů této normy, občanů a podnikatelů? Na těch už nezáleží? Podle této vlády zřejmě ne a potvrzuje to nejen touto novelou. Právníci, například opět pan Winter, ale i další s tím nesouhlasí, když uvádějí informaci, že zrušené opatření bylo nezákonné – je enormně důležitá a měla by mít efekt a vliv na vydávání budoucích opatření. Kvůli efektu na současná a budoucí opatření je důležité zákonnost všech opatření znát a znát je včas.

Naprostou právní nehorázností je i nařizování karantény formou telefonických SMS zpráv. O takto závažných skutečnostech přece musí být vždy minimálně učiněn písemný záznam. Navíc dle návrhu tyto zprávy ani nemusí posílat orgány hygieny, ale jakési pověřené osoby, ale kdo všechno jimi může být, už novela zákona neříká, což dle právních odborníků vygeneruje obrovský chaos, jelikož izolace a karanténa jsou obzvláště závažná omezení osobní svobody, a to, jestli a kým byla občanům uložena, nesmí být předmětem toho, že někomu přijde SMS z neznámého čísla. To je naprostý výsměch a další degradace práva v podání vlády pětikoalice, která má jindy lidských práv a ústavy, demokracie plná ústa.

Navíc z praxe a životní zkušenosti víme, že někteří lidé mobilní telefon vůbec nepoužívají nebo ho mají často nefunkční, zablokovaný, používají karty s omezenou platností. Týká se to seniorů, osob v exekucích a podobně. A jak se vůbec bude doručení SMS zprávy konkrétní osobě prokazovat? Nadto v situaci, kdy i současný systém, jakým se posílají informace o karanténě a izolaci, je podle Nejvyššího správního soudu nezákonný. Novela ani neobsahuje dostatečné záruky náhrady škod podnikatelům, kteří utrpí omezujícími opatřeními újmu, což je opět něco naprosto nemyslitelného, mimo realitu, něco, co se celé dva roky v případě těchto vládních omezení opakuje, ať už je vydávala Babišova, nebo současná vláda. V protipodnikatelském zaměření si mohou tyto dvě vlády podat ruce.

Ve výčtu naprosto nelogických, kontraproduktivních, protiprávních a protiústavních pasáží novely bych mohl pokračovat ještě dlouho, ale pro tuto chvíli jsem se zaměřil na ty z našeho pohledu klíčové a nejvíce závažné, a to nejen dle názoru SPD, jak jsem citacemi doložil, ale i z pohledu významných právních autorit. Obdobně se tyto autority stejně jako hnutí SPD dívají na to, že dle rozhodnutí předsedkyně Poslanecké sněmovny paní Pekarové Adamové má být tato zásadní právní norma projednána v režimu legislativní nouze ve zkráceném řízení na úkor času a prostoru pro důkladnou debatu, kterou nepochybně vyžaduje. O tom jsem tady už hovořil. A co už jiného než zásadní omezení práv občanů by mělo být v parlamentu projednáváno důkladněji? I toto rozhodnutí výmluvně hovoří o tom, jaký je vztah nové vládní koalice k občanům a k zastupitelské demokracii – přes všechna její vzletná

slova naprosto přezíravý a pohrdavý. Novela pandemického zákona a vše, co kolem mí pětikoalice předvádí, to potvrzuje zcela jasně. Mějme to na paměti.

Za hnutí SPD ještě jednou žádám vládu, pětikoalici, aby to zvážila a ten zákon z projednávání stáhla. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkujeme, pane předsedo. Hezký večer, dámy a pánové, nyní s přednostním právem vystoupí paní poslankyně Vildumetzová Mračková.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážení členové vlády, vážený pane senátore a vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, hnutí ANO nepodpořilo pandemický zákon, který se tady projednával dlouhé hodiny 2. února, a nepodpoříme pandemický zákon ani nyní, když se vrátil ze Senátu. Velmi nás překvapilo, že když současná vládní koalice má většinu v Senátu, tak asi nikdo nepředpokládal, že se nám sem tento zákon vůbec vrátí.

Důvodů, proč nemůžeme tento zákon přijmout, je celá řada. Kromě věcných připomínek tu je však jedna rovina, která by určitě neměla zapadnout, a tou je přezíravost, se kterou někteří členové této vlády přistupují nejen k věcným připomínkám, ale i k poslancům a senátorům. A nejde jen o opozici. Tuto přezíravost až aroganci zmiňovali i senátoři a dlouhodobě si na ni stěžují i další.

Kromě právních nedostatků a nesmyslného tlaku na to, ať je tento zákon projednáván v procesu legislativní nouze, je tu problém naprosté nevěrohodnosti pana ministra zdravotnictví. Musím říct, že on je velmi vstřícný, velmi ochotný. Když se na něco pana ministra zdravotnictví zeptáme, je velmi slušný, odpoví, ale bohužel jen velmi těžko lze věřit jeho slibům, když je schopný své názory měnit doslova z hodiny na hodinu. Na jednu stranu nám tady vyhrožuje složitým průběhem epidemie, ale na druhou stranu spolu s vládou nastavil takovou rychlost rozvolňování, která je nesrovnatelná se všemi srovnatelnými státy EU, a to v situaci, kdy bohužel v ČR umírá na covid násobně více lidí než ve srovnatelných státech. Za poslední týden zde zemřelo v průměru 56 lidí denně, ve zhruba stejně velkém Rakousku to číslo bylo 21. Takže porovnejme tato dvě čísla a vidíme, že pořád ještě ta pandemie bohužel za námi není.

Pan ministr zdravotnictví tady na schůzi 2. února vystupoval a jasně tady říkal, že na Ministerstvu zdravotnictví a všude je analýza, která jasně říká, že pokud je někdo očkován třetí dávkou, má zpravidla obrovské množství lehký průběh covidu. A z druhé strany, když se podíváme na ta čísla opět, Dánsko má třetí dávkou naočkováno 62 % občanů 18+ a my jsme na 33 %, a místo toho, abychom přišli s nějakým rozumným plánem a řešením a zvolili strategii, tak jsme zvolili strategii absolutní rezignace. Výsledkem osobních apelů je, že bohužel se očkovalo až sto tisíc lidí denně a dneska jsme na deseti tisících.

Ministr zdravotnictví škrtl lidi na hygienických stanicích, zrušili jsme kampaň, rušíme očkovací místa, zrušili jsme trasování, zrušili jsme karantény. Prakticky všechno to, co se kritizovalo na minulé vládě, že to dělá špatně, tak teď to nebudeme dělat vůbec, notabene v situaci, kdy máme... Tak já se v tuhle chvíli ale tedy musím zeptat, když tedy to nebudeme dělat a všechno rušíme, proč tedy tak zásadně potřebujeme ten pandemický zákon? Proč ho tedy potřebujeme? Když znovu zopakují, škrteme lidi na hygienických stanicích, zrušili jsme kampaň, rušíme očkovací místa, rušíme trasování, zrušili jsme karantény? Máme přece dostatek legislativních nástrojů pro přijetí případných nezbytných opatření, i když tedy jakých opatření, když je všechna rušíme?

Vláda měla rok na to, aby připravila pandemický zákon. Já jsem seděla v minulé Poslanecké sněmovně a pamatuji si, že to byla opozice, když se tady tak dlouhé hodiny projednával nouzový stav, která přišla s tím, musíme přijmout pandemický zákon – na základě opozice, ta přišla s pandemickým zákonem. Ano a musím také říct, že když skončily volby a už se vědělo, že současná vláda má sto osmičku, tak určitě si pamatujete, že v té době pan premiér Andrej Babiš vyzýval pana Válka, ať už jde dělat ministra zdravotnictví. Zároveň jste si vytvořili spoustu odborných týmů, které byly zvány jak na Ministerstvo zdravotnictví, tak na všechny schůzky, a ty výstupy byly pak Ministerstvem zdravotnictví respektovány. Takže já musím říct, že čas tam byl a že si myslím, že v tuto chvíli, a už jsme na to upozorňovali, že pandemický zákon není dobře připraven, nejsou k tomu žádné analýzy, není k tomu prakticky nic, a pak jsou další důvody, o kterých jsem tady hovořila v rámci rozvolňování. A my neustále opakujeme, že takovýto zákon by měl projít řádným legislativním procesem a měl by být připraven pořádně.

Chtěla bych v tuto chvíli znovu požádat pana ministra zdravotnictví, aby zvážil nevzít tento zákon zpět – není důvod jít proti veřejnosti, odborníkům, senátorům, poslancům jen z rozmaru. Jsem přesvědčena, že takové chování bohužel vykazuje nejen rysy arogance, ale především velké nezodpovědnosti. Děkuju vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní místopředsedkyně. S přednostním právem ještě se někdo hlásí? Poprosím... Ano, pan předseda Jakub Michálek, prosím, s přednostním právem.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Vážená vládo, vážený pane senátore, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se hlásil už během projevu pana předsedy Okamury, a pokud projednáváme takto zásadní a i poněkud – je potřeba si otevřeně říci – kontroverzní záležitost, kterou prodloužení pandemického zákona nepochybně je, tak bych byl rád, kdybychom vyslechli i vystoupení, která budou podporovat přijetí pandemického zákona, protože těch vystoupení, která upozorňují na různá možná rizika, na výhrady, těch jsme tady měli několik desítek. Samozřejmě, koalice se snaží, aby to jednání bylo efektivní a aby dospělo k závěru, nicméně měly by zde zaznít i argumenty a odpovědi na výhrady, rizika a další záležitosti, které byly uvedeny jak ze strany opozičních poslanců, tak ze strany Senátu Parlamentu České republiky, zejména proč potřebujeme pandemický zákon, respektive jeho novelu, kterou aktuálně Poslanecká sněmovna projednává. Chceme dokončit řešení aktuální současné vlny pandemie v České republice a po jejím skončení nebo stabilizaci situace chceme mít pojistku. To už tady zaznělo mnohokrát. Říkal to pan premiér, říkal to ministr zdravotnictví. A zejména chceme celý ten režim podle pandemického zákona uvést do souladu s Ústavou České republiky, chceme, aby byly dodržovány zásady právního státu.

Aktuální režim například v oblasti karantén je takový, že je zcela mimo právní systém České republiky, a karantény, jak každý z nás to zažil, jsou doručovány tak, že vám zavolají z Krajské hygienické stanice, nedoručuje se do datové schránky, nedoručují se doporučené dopisy, a logicky, když jde o desetitisíce případů, nemůžeme postupovat stejným způsobem, jako když se vyměňují písemnosti.

První část svého projevu bych tedy věnoval vůbec tomu, abychom si připomněli, o čem je původní pandemický zákon, a otevřela už tu otázku tady kolegyně místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Mračková Vildumetzová. Za prvé, pandemický zákon je zákon, který není jenom v České republice, ale je i v mnoha zahraničních státech, například ve zmiňovaném Německu, ze kterého jsme se inspirovali. Je to zákon, který je standardní reakcí na nestandardní situaci, kterou nepochybně pandemie tohoto rozsahu je. Tady v Poslanecké

sněmovně pandemický zákon schválily jak všechny současné koaliční strany, když tehdy byly v opozici, tak hnutí ANO a ČSSD, které byly ve vládě, a když se projednával pandemický zákon v této komoře, tak ho hnutí SPD neblokovalo. Hnutí SPD pro něj nehlasovalo, ale současně umožnilo bez obstrukcí jeho přijetí. A to byl zákon, který, jak i v podstatě bylo konstatováno v několika rozhodnutích Nejvyššího správního soudu, vykazoval určité problémy, které upravuje právě až tato novela. Pandemický zákon však sám o sobě byl přínosný, protože zcela nepochybně vedl k tomu, že jsme získali nový nástroj, který nám pomohl řešit pandemii, vedl k tomu, že se ukončily lockdowny a začali jsme zvládat nákazy ve vrcholu delty. Díky tomu jsme uchovali svobodu pohybu pro občany, a ne jako na Slovensku, kde se museli, i v době, kdy u nás žádné lockdowny nebyly... tak se vyhlásily uzavírky a lidé nesměli opouštět své domovy, museli se pohybovat v uzavřených okruzích a tak dále. My jsme měli svobodu pohybu tady v České republice a bylo to i díky tomu, že jsme měli pandemický zákon. Takže je potřeba si toto na začátku jasně pojmenovat.

Pandemický zákon tak, jak platí, upravuje mimo jiné spolupráci s armádou a podle informací, které jsem obdržel z ústředního krizového štábu, jsou díky němu ve spolupráci s armádou vystavěny i informační systémy, které se na to spoléhají. Tyto informační systémy slouží i k tomu, že vystavují různé certifikáty, které mohou být potřebné pro cestování. Takže pokud naši občané chtějí cestovat do zahraničí bez problémů, aby byly uznávány jejich certifikáty, skutečně nemůžeme ohrozit provoz těchto informačních systémů.

To zásadní, co pandemický zákon mimo jiné přinesl, je jasný rámec pro soudní a sněmovní přezkum. Připomínám navzdory mýtům, které kolují v různých řetězových e-mailech, které mohou být zavádějící, že skutečně pandemický zákon obsahuje sněmovní přezkum. Sněmovna může kdykoliv vypnout stav pandemické pohotovosti a bylo avizováno vládou České republiky, že k tomu dojde po skončení probíhající vlny, jakmile to bude možné. Nadto zůstává tak, jak ten zákon opustil Poslaneckou sněmovnu, časově omezen.

Připomenou, že původní pandemický zákon, ačkoli byl mnohokrát a mnohokrát zpochybňován i tady v Poslanecké sněmovně, i ve veřejných fórech, obstál v přezkumu u Ústavního soudu. Ústavní soud ho posvětil s výjimkou jednoho krátkého ustanovení, které se týkalo finančních náhrad, které bylo zrušeno, ale principy pandemického zákona byly aprobovány Ústavním soudem.

Nyní bych se dostal k druhé části svého projevu, kde bych popsal, jak aktuálně vypadá ta novela, kterou tady projednáváme. Často se nám děje, bylo to i v některých výstupech mých předřečníků, že vedou zuřivý boj s návrhem, který tady teď nemáme, vedou boj s návrhem, který sem poslala vláda. Je potřeba sebekriticky říct, že návrh z vlády měl určité nedostatky, které vláda otevřeně přiznala a které jsme tady v Poslanecké sněmovně společnou prací i díky tomu, že jsme naslouchali opozici, i díky tomu, že jsme naslouchali ústavním právníkům a kolegům, tak jsme je napravili. Ty věci, které byly po právu kritizovány, byly změněny, upraveny. Už v té původní vládní novele byla obsažena celá řada oprav určitých chyb nebo nedůsledností, které byly v zákoně, z nichž některé se vynořily až v důsledku judikatury správních soudů, protože vzpomeňme si na to, že během života pandemického zákona se judikatura výrazně posunula a dospěla k závěru, že zákon o ochraně veřejného zdraví nelze používat plošně, ale pouze opravdu velmi úzce na situace kontaktů mezi skupinami nakažených osob, což je závěr, který je výrazně odlišný oproti tomu, co zastávalo Ministerstvo zdravotnictví i za předchozí vlády. A v tomto ohledu si myslím, že to byl závěr, ke kterému se klonila řada odborníků, a že to nelze předchodí vládě vytknout.

Další věci, které byly opraveny zde v průběhu Poslanecké sněmovny, a tedy nemá smysl s nimi bojovat, protože už teď nejsou v návrhu, který projednáváme, byla výše pokut, která byla snížena na 20 % – byla to problematika karantén. Jak už jsem vzpomněl, v dnešní době jsou karantény prakticky bez opory v právních předpisech, takže si myslím, že je naprosto

logické řešení, že Ministerstvo zdravotnictví konečně upraví situaci tak, aby všichni adresáti právních norem měli jistotu, která je potřebná, a že bude poskytnuta i záruka autenticity nařízených karantén – když někdo dostane esemesku, tak tam bude odkaz na zabezpečený server Ministerstva zdravotnictví nebo jiné podobné instituce, kde si bude moci ověřit, že skutečně ta informace je důvěryhodná.

Díky pozměňovacím návrhům, které připravila řada mých kolegů, se tam dostaly i věci, které pomáhají v běžném provozu právníkům osobám, což mohou být i spolky, obchodní korporace a tak dále, které umožňují distanční jednání, což je taky věc, které mohou někdy ocenit. Podařilo se tam zrušit zákaz, možnost zákazu soukromých a veřejných akcí, takže je tam jenom možnost jejich omezení, čili je to zmírnění hranic, které stanoví novela pandemického zákona. Díky pozměňovacímu návrhu, který jsem tam načel já, je zachováno přednostní projednání všech návrhů u Nejvyššího správního soudu. Musím říct, že přednostní projednání u vrcholného soudu, to je nejlepší úroveň právní ochrany u soudu, která je zaručena v celém právním řádu České republiky. Ve všech ostatních případech máte různá instanční řízení. Všichni víme, jak se ty soudy mohou dlouho vléci, ale musím říct, že zde u pandemického zákona a i díky nasazení soudců Nejvyššího správního soudu soudní přezkum je efektivní, funguje, opatření jsou bez ohledu na politickou reprezentaci rušena, pokud nejsou řádně odůvodněna, pokud jsou nedostatečná a tak dále. A to je princip, který je díky pozměňovacím návrhům, které schválila tato komora, zachován.

V maximální možné míře jsme začlenili připomínky pana profesora Wintra, kterého si velmi vážím, které měl opět k původní verzi, o které zde mluvil Radim Fiala, takže argumenty, které tam jsou, jsou použitelné pouze velmi omezeně. A velmi bych se divil, kdyby pan profesor Wintr někde podporoval SPD, tak jak to v podstatě zaznělo v projevu mého předřečníka.

Asi zásadní věc, která byla podrobena velké řadě diskusí v aktuálním návrhu, a to doba, do které ten zákon platí, byla také výrazně upravena oproti původní neomezené době platnosti, která byla v naprostém rozporu s politickou dohodou, kdy jsme tady pandemický zákon na základě dohody mezi pěti koaličními stranami – dnes ANO a ČSSD, které tehdy vládly – schvalovali, tak se tam vrátilo fixní datum, kdy zkrátka zákon vyprší a my bychom měli mít v ten okamžik situaci už plně pod kontrolou. Věřím, že už nebude v ten okamžik nutné zákon použít. Nicméně byla by chyba, kdybychom ho rušili teď, když ještě vlna neskoučela. Zákon nám umožní ponechat v platnosti opatření, jako je nošení roušek, jako jsou testy v domovech důchodců. Když kolegové z SPD upozorňují na nutnost pečovat o nejzranitelnější skupiny – a já s nimi souhlasím – tak třeba testy v domovech důchodců pro návštěvníky, aby nebyli ohroženi naši senioři a seniorky, tak to je věc, kterou umožňuje pandemický zákon.

Nyní po tom, co jsem vyložil, jakou aktuální podobu pandemického zákona projednáváme, bych se krátce vyjádřil ke způsobu projednávání pandemického zákona, respektive jeho novely. Bylo zde kritizováno, že nebyly splněny podmínky pro legislativní nouzi, aspoň tak si to myslí menšina v Poslanecké sněmovně. S tímto já se nemohu ztotožnit, protože v § 99 jednací řád jasně stanoví, že pokud hrozí značné škody na zdraví našich občanů nebo na jejich majetku, je možné režim legislativní nouze použít. Zde bylo zmíněno i kolegyní Vildumetzovou, kolik máme lidí, kteří jsou hospitalizováni nebo kteří umírají na covid, takže nepochybně značné škody na zdraví tady hrozí. A současně ten zákon platí i na delší dobu a riziko, že přijde nějaká taková mutace – bohužel ho nemůžeme vyloučit, je potřeba si to říci otevřeně. Nemyslím si, že bychom z toho měli dělat politické téma nebo tím strašit, měli bychom se na to připravit. Stejně tak soukromá sféra potřebuje, abychom jí dali jasná pravidla, podle kterých bude pandemie v České republice zvládána, a pokud to neuděláme, budou vznikat škody na majetku a bude vznikat i určitá nedůvěra ve společnosti.

Dále byl zpochybňován způsob, jak byl zde projednán zákon po vrácení Senátem, a to, že byl pan předseda Okamura přerušen ve svém projevu. Je potřeba připomenout, že pan Okamura byl přerušen ve svém projevu, protože na žádost kolegů z SPD byla vyhlášena přestávka kvůli nepřítomnosti členů vlády. Jeho projev byl v ten okamžik přerušen. V té době už předsedající Poslanecké sněmovny měl na stole písemný návrh předsedů klubů na to, aby skutečně došlo k řekněme ukončení toho obstrukčního projevu, aby bylo možné tu situaci zvládnout. Byla to mimořádná situace v tom slova smyslu, že ten projev byl otevřeně obstrukční. SPD se k tomu přiznalo. Nejvyšší správní soud, pardon, Ústavní soud jednoznačně ve své judikatuře uvedl, že obstrukce nesmí dosáhnout té míry, že by nebylo možné v Poslanecké sněmovně schvalovat zákony, a to byla přesně tato situace, kdy ten postup byl na hraně jednacího řádu, ale stále se domnívám, že byl na hraně, nikoli za její hranou. Byl to v podstatě velmi jemný způsob, jak situaci dostat pod kontrolu a umožnit, aby pan Okamura i další kolegové měli možnost se vyjádřit. Myslím si, že kdyby měl možnost se vyjádřit pouze jeden člověk, tak by to nebylo v souladu s demokratickými principy této komory.

Dále chci uvést, že návrhy v této komoře není nezbytně nutné přednášet jenom zde na mikrofon. Vzpomeňme si, že každé naše jednání začíná tím, že se čtou návrhy z grémia Poslanecké sněmovny, také je zde nepřednáší předseda poslaneckého klubu, a tak dále. Vzpomeňme si na návrhy, které se dávají na projednání bodů, které vyžadují určitý počet podpisů, ať už jsou to návrhy na odvolání, a tak dále. Takže jestliže zákon nezakazuje podat určitý návrh písemně, nelze to z toho dovozovat.

Lhůta, která je stanovena pro jednání, je 21. hodina. Dochází tam ke smíšení dvou lhůt. Často někteří kolegové kritizují, že ten návrh byl hlasován až po 19. hodině. Skutečně, bavíme se tady o jednání, nikoliv o hlasování o zákonech, protože hlasování o zákonech potom probíhá v režimu legislativní nouze, který jsme schválili, a na ten se dané ustanovení vůbec neuplatní. Takže ani v tomto ohledu nedošlo k porušení jednacího řádu. Jenom pro kompletnost bych chtěl uvést, že si dokonce myslím, že ten návrh byl podán před 19. hodinou, pouze nedošlo na jeho hlasování z toho důvodu, že pan předseda Okamura zde měl nepřetržitý téměř šestihodinový projev.

Nyní bych se dostal ke třetí části, kde se budu věnovat tomu, co nověle pandemického zákona vytýkají její odpůrci. Tyto výhrady bych oddělil do dvou částí. Za první jsou to výhrady, které jsou naprosto legitimní součástí diskuse, zejména mám na mysli stanoviska, která byla přednesena v rámci Senátu Parlamentu České republiky, kdy proběhla kultivovaná a věcná diskuse. Zejména mám na mysli stanoviska, která jsou uvedena v dokumentu legislativního odboru Kanceláře Senátu. Musíme ovšem od těchto výhrad odlišit určitou úroveň strašení a přihřívání stranické polívčičky. To jsme tady viděli, to je bohužel to, co z velké části v některých svých výrocích předvádějí někteří kolegové z SPD. K tomu má blízko i ten diskurz, který pozorujeme ve veřejném prostoru, ve kterém jsou šibenice a ve kterém ti lidé se vyjadřují jako demokrati pouze verbálně, ale se skutečnou demokracií to nemá mnoho společného.

Ten první argument spočívá v tom, že novela pandemického zákona nám v podstatě vrací omezení, která jsme tady měli. Není tomu tak, skutečně – připomeňme si, pandemický zákon i jeho novela pouze vymezují hřiště, v rámci kterého Ministerstvo zdravotnictví může vydávat svá opatření. My jsme dokázali jako vláda svými činy, že rozvolňujeme, rozvolňujeme co nejrychleji, ale stále bezpečně. Rozvolňujeme na základě toho, a taky jsme i řekli tu veřejnou projekci, že pravděpodobně v březnu, možná nejpozději v dubnu skončí pandemická pohotovost, tedy že Sněmovna na návrh vlády ten zákon vypne a zákon nadále bude mít roli pouze pojistky, která může být účelově zapnuta znovu, pokud se objeví nějaká

nebezpečná situace pro naše občany. Já bych chtěl citovat pana kolegu Okamuru, který řekl: "Jenom hlupák se nepřipraví na situaci, o které ví, že předem přijde."

Druhá zásadní výhrada se týká samoizolace čili situace, ve které někdo má pozitivní antigenní test. Tam si myslím, že je zcela logické a morální, že takový člověk si dojde na PCR test, aby to bylo co nejrychleji potvrzeno nebo vyvráceno, a do té doby se zdržuje odděleně. Druhá situace je, pokud se občané vracejí ze zahraničí. Tam se bavíme o případě možného zavlečení nebezpečných mutací, ať už jsme měli tu zkušenost s deltou, nebo s africkou mutací, nebo s tím, co může ještě přijít. Bavíme se o tom, že sem někdo může přivléct přes letadla mutaci viru, na kterou náš systém není připraven, a je potřeba učinit určitá opatření, připravit se na to, získat čas, připravit různé složky záchranného systému, krizového štábu a tak dále. V té situaci, kdy by se toto stalo, tak samozřejmě první, kdo bude křičet, bude opozice. Bude křičet: Jak to, že vláda nic nedělá? Čili je naprosto logické a správné, že se připravujeme i na takovou situaci a že i v takové situaci je možnost vlády velmi rychle nařídit, že osoby, které přilétají z některých afrických států, kde se zrovna šíří některá nebezpečná mutace, mohou být podrobeny tomuto opatření.

Srovnáme si to ovšem s tím, co se dělo v realitě. Minulé prázdniny jsme zde měli nařízené opatření vlády, které prikazovalo každému člověku, který se vracel z dovolené například v Řecku, aby na pět dní zůstal doma, a to dokonce i v případě, kdy měl negativní PCR test. Pokud to srovnáme s tímto opatřením, které zde historicky platilo na základě dosavadních zákonů, tak si myslím, že ta úprava v novele pandemického zákona je mnohem vyváženější, protože je tam limit 72 hodin, a pokud má člověk negativní PCR test, tak se skutečně nemusí podrobit té samoizolaci, ale může se vrátit do společenského života.

Nyní bych se věnoval dalšímu znaku, který byl zmíněn v Senátu, a to povinnosti zdržovat se odděleně. Bylo kritizováno, že není jasné, co se tím vlastně míní. Já zde upozorňuji, že ten termín "zdržovat se odděleně" je v podstatě obsažen už v platných ustanoveních zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Samozřejmě, celý náš správní řád je potřeba vykládat jako jednotu, a pokud jsou použity pojmy, které jsou obdobné, tak je potřeba je vykládat analogicky. I v tomto případě mohou být stanoveny podmínky, jakým způsobem má samoizolace probíhat, a neznamená to, že člověk, který má nařízenou karanténu, nechá v uvozovkách svoje dítě umřít, že se o něj přestane starat, pokud nemá zajištěnu náhradní péči, že umře hlady, protože si nemůže nakoupit. Ale v takových případech je potřeba dodržovat mimořádná hygienická opatření, být opatrný a tak dále, a pokud možno vyvarovat se takových případů a zajistit je pomocí náhradní osoby. Ne vždy to ale samozřejmě bude možné, ale i v právu jsou různé hierarchie hodnot a tímto způsobem je nutné to vykládat.

Další připomínka z opozice a ze Senátu byla, že není v důvodové zprávě dostatečně vyloženo, jaké jsou meze toho ustanovení a do jaké míry je možné zasáhnout do svobody pohybu podle čl. 14 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Skutečně, důvodová zpráva nemusí být ve všech částech úplně kompletní, a je tedy na nás, abychom posoudili, zda jsou splněny podmínky, ve kterých je možné podle Listiny práv a svobod omezit svobodu pohybu. Za prvé tedy čl. 14 vyžaduje, aby to omezení bylo na základě zákona, což v tomto případě samozřejmě splněno je. Za druhé vyžaduje, aby šlo o omezení, které je nezbytné z důvodu ochrany zdraví nebo ochrany svobod a druhých. I v tomto případě se jedná o opatření, které se týká ochrany zdraví jiných osob, a zprostředkovaně samozřejmě i jejich dalšího života i jejich práv. Samozřejmě vzhledem k tomu, že zde testujeme pouze ústavnost v podstatě zmocňovacích ustanovení, tak pokud je vydán akt na základě těchto zmocňovacích ustanovení, obdobnou optikou je nutné testovat splnění těch předpokladů i u konkrétního mimořádného opatření, což naštěstí je dosaženo díky tomu, že jsme – jak už jsem o tom

mluvil – tady v Poslanecké sněmovně nastavili velmi dobře přezkum opatření Nejvyšším správním soudem. Je to nejlepší přezkum, který v našem právním řádě máme.

A poslední záležitost: je potřeba se zamyslet nad tím, jestli v souladu s čl. 4 odst. 1 a 3 jsou stanoveny meze, v rámci kterých je možné svobodu pohybu omezovat. I v tomto případě tam jsou stanovena jasná pravidla, která vyplývají z absolvování různých typů testu, a je tam i maximální doba 72 hodin, aby, pokud z nějakého libovolného důvodu tam dojde ke zdržení, nedocházelo k disproportornímu omezování svobody pohybu. Takže domnívám se, že na základě těchto úvah navržený pandemický zákon, zejména ta ustanovení, která se týkají samoizolace, vyhovují podmínkám, které jsou stanoveny Listinou základních práv a svobod pro svobodu pohybu.

Pokud jde o výhradu, kterou Senát vyslovil ve vztahu k samoizolaci a k různým hraničním pokut za porušení povinnosti ve vztahu k pohybu s pozitivním antigenním testem s hranicí 10 000 korun versus návratu z rizikové země s hranicí 200 000 korun, je potřeba si uvědomit, že ty situace přece jenom jsou maličko odlišné, i když chápu a vnímám, proč Senát vyslovuje svůj názor ohledně disproportornosti těch hranic. Je potřeba si uvědomit, že v případě návratu z rizikové země počet osob, na které se to vztahuje, je poměrně malý, a tyto osoby tím, že do naší země přivlečou novou mutaci toho viru, mohou mít mnohem větší vliv, než pokud dochází pouze k šíření v rámci země. Takže tohle je záležitost, která aspoň do určité míry může odůvodňovat rozdílnou hranici těch pokut.

Nicméně zcela nesprávná je podle mého názoru argumentace kolegů z SPD, kteří upozorňují na to, že čísla jsou nyní dobrá. Srovnejte to s tím, že zase kolegyně z ANO uvedla, že naopak ta čísla nejsou dobrá. Ale zodpovědný politik se přece nemůže řídit aktuálními čísly, ale musí se řídit prognózou, tedy očekávaným maximem využití nemocnic například nebo jinými podobnými kritérii.

Myslím si, že nesprávné je i zavrhnout pandemický zákon a jeho novelu s odkazem na to, že tady máme nouzový stav. Vzpomeňme si na to, že v nouzovém stavu celá řada těch omezení rozhodně nemá tak kvalitní přezkum, jako je to v pandemickém zákoně, což přeloženo do češtiny znamená, že běžný občan se nemůže proti opatřením v nouzovém stavu bránit takovým jednoduchým způsobem, jako se může bránit proti opatřením vydaným podle pandemického zákona. Takže pandemický zákon i v tomto ohledu je pro běžné občany a ochranu jejich práv výrazně příznivější než nouzový stav.

Naopak si myslím, že je potřeba dát za pravdu těm senátorům, kteří postrádali v pandemickém zákonu lepší jistotu v náhradě škody. To je záležitost, která není specifická pouze pro schvalovanou novelu, ale je to záležitost, která se týká celého i původního zákona, protože v původním zákoně je náhrada škody vymezena poměrně úzce, čili v tomto ohledu se Senátem souhlasím. Pouze musím připojit dovětek, že je to materie, kde se žádná změna nenavrhuje, čili zavrhnout z tohoto důvodu celou novelu považuji za poněkud nelogické.

Celkově za to se spíše kloním k závěru, že výhrady Senátu z mého pohledu nelze potvrdit, a chtěl bych naopak poděkovat například panu předsedovi Vystrčilovi a dalším kolegům, kteří se nezalekli vlivu a tlaku, který na nás byl, který byl velmi nepříjemný, který obsahoval to, že zde 24 hodin denně někdo bušil a vyzváněl, že byly zveřejňovány adresy našich rodin a tak dále.

A nyní se dostávám k závěru svého projevu. Prosím, buďme optimisty. Perspektiva vývoje covidu v této zemi nikdy nebyla tak dobrá. Teď už jsme v situaci, kdy každý měl možnost se zadarmo naočkovat, kdo chtěl. Virus má taky výrazně lepší charakteristiky, ale neznamená to, že je všechno vyhráno, že bychom měli upustit od kritického myšlení. Nepodléhejme strachu a nebuďme hlupáky, když máme možnost se na tu situaci připravit – i když je to nepravděpodobná, ale pořád možná nebezpečná mutace – můžeme se připravit,

a pokud můžeme, tak bychom to udělat měli. Myslím si, že bychom si neměli zasloužený optimismus zkazit těmi, kdo kvůli politickému prospěchu zneužívají některé nejsvatější pojmy naší demokracie, jako je třeba svoboda nebo základní práva. Ti, kdo tady straší covidovou totalitou, když každý člověk vidí, že se naopak pravidla otvírají a rozvolňují, to je samozřejmě absurdní divadlo, které bychom měli ukončit.

My jako Piráti odmítáme, aby se vyhlášoval další nouzový stav. My si pamatujeme, jak se znovu a znovu, asi pětkrát v řadě to bylo, prodlužoval nouzový stav, jak byla omezená svoboda pohybu, jak tady byla velmi malá ochrana občanů, a my opravdu nedopustíme, aby byla dále omezována svoboda pohybu, aby tady byl další lockdown, a nedopustíme, aby se vypínaly informační systémy, které by nám znemožnily vystavovat certifikáty, a tudíž i omezovat cestování pro naše občany.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás poprosil a doporučil, abychom dnes Senát přehlasovali, ukončili zneužívání tohoto tématu, překonali obstrukce a začali se věnovat dalším důležitým tématům, jako je státní rozpočet, jako jsou ceny energií nebo vyřešení střetu zájmů. Děkuji všem za pozornost a přeji hezký večer. (Potlesk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane předsedo, a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec David Kasal. Prosím, pane poslanče.

A než vám udělím slovo, omlouvá se paní předsedkyně Alena Schillerová do půl jedné bez udání důvodu.

Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, paní předsedající, za slovo. Musím reagovat na to, co tady zaznělo, A byl bych velice rád, aby pan předseda Michálek poslouchal, vašim prostřednictvím. Já jsem lékař a vždycky z hlediska tohoto jsem bral současnou situaci jako názor právníků a názor lékařů. Podle toho si myslím, že po právní stránce to asi je v pořádku, to, co jste tady říkal, a že to je nastaveno pro právníky a pro to, aby to právně bylo čistě. Ale nemoci a zdraví nejsou jenom po právní stránce.

A proto bych se chtěl zeptat: Ten pandemický zákon je dělaný jenom na covid? Nebo je to pandemický zákon, který je tedy přijat na to, protože tady bylo řečeno, že když bude jakákoliv jiná epidemie? Bavme se o tom, že zákony mají být přijímány obecně pro to, aby řešily situaci, která může ohrozit naše občany, to je první věc. Proto bych chtěl reagovat na to, že tam mluvíte o omezení na 72 hodin. A co když přijde mutace, která bude mít buďto delší, nebo kratší inkubační dobu? Tak kvůli tomu budeme měnit zákon? Já to teď říkám jenom po odborné stránce, protože zrovna po právní to bude v pořádku, protože to nebude omezení, ale bude to po zdravotní stránce v pořádku? A to bylo to, co zohledňovali například senátoři.

A druhá věc, využití pandemického zákona v realitě softwarů. Softwary zajišťují výsledky dětí ze škol, které byly odesílány řediteli na hygieny, ale už se nedostaly k rodičům. Takže výsledek bylo to, že my všichni lékaři jsme zvedali sedmdesát telefonátů denně a rodiče se nás ptali na to, co my jsme jim nedokázali říct. (Potlesk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Já si dovoluji krátce reagovat na pana poslance Michálka. Vaše argumentace, že pandemický zákon

potřebujeme kvůli opatřením v domovech pro seniory – třeba testům, rouškám – já jsem to konzultovala s řadou právníků, kteří mají svou praxi a jsou mnohem zkušenější, jak chodí k soudu, a všichni mi odpověděli, že toto lze řešit § 69 odst. 1 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví.

Pak k vašemu komentáři, že hnutí SPD sice neschválilo minulý pandemický zákon, ale neobstruovalo – ten pandemický zákon ale vypadal jinak než tato novela, která je sice vykastrovaná, a my tam máme sice i tak řadu připomínek – ač došlo k úpravám – je to třeba § 2 odst. 2 písm. n), příkaz zdržovat se odděleně po pozitivním antigenním testu. Vždyť ten antigenní test si dělají laici, víme, že má různou validitu. Pak je tam § 2 odst. 2 písm. u), zdržovat se odděleně po návratu ze zahraničí. Tady je to dokonce úplně bez testu, takže nevíme, jestli ten člověk vůbec pozitivní a infekční je. § 8, nařízení izolace a karantény ústně nebo za pomoci SMS zprávy. Z judikatury jako právník určitě víte, že vyplývá, že zásadní podmínkou pro omezení svobody pohybu je náležité odůvodnění, které musí být aktuální, konkrétní a přesvědčivé, esemeska určitě takovéto parametry nemá. § 13, vypuštění přednostního projednávání mimořádných opatření, která pozbyla v průběhu řízení o jeho zrušení platnost. Tak tady, pokud nebudou spory o opatření se zrušenou platností projednávány přednostně, už se dozvíme ex post, že byla nezákonná. Mohla bych určitě pokračovat.

A k tomu vašemu komentáři, že tady obstruujeme a co všechno porušujeme. Já vám připomenu, kdy pan premiér v roce 2016 – tady jste obstruovali blokování zákona o EET – dokonce prohlásil: "Blokování zákona je správná cesta, budeme obstruovat třeba do konce volebního období, protože obstrukce je jediná možnost opozice, jak..." (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovařová: Čas, paní poslankyně, děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan předseda Marek Výborný, prosím, máte slovo, a připraví se pan poslanec David Kasal. Prosím, pane předsedo, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vládo, kolegyně, kolegové, vašim prostřednictvím nejprve k paní kolegyni Maříkové, jenom taková drobnost. Pan kolega Michálek, stejně jako já, jsme tady v roce 2016 skutečně ještě nebyli, takže je potřeba si nějak seřadit ten harmonogram toho, co jste říkala.

A já jsem chtěl hlavně reagovat předtím na pana kolegu Kasala, opět vašim prostřednictvím. Ten zákon se jmenuje zákon o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění covid-19. Ten zákon psal váš ministr Adam Vojtěch a jeho tým a existuje něco, čemu se říká lex specialis, to znamená, zákon pro jeden konkrétní případ. Je to výjimečná věc, ale v tomto případě jsme se dostali do naprosto výjimečné bezprecedentní situace, jako lékař to víte, vím to i já. A proto vaše ministerstvo, s podporou tehdy opozice, my se té odpovědnosti nezbavujeme, jsme připravili lex specialis pouze pro onemocnění covid-19. Mimochodem, proto jsme tady ve Sněmovně tím pozměňovacím návrhem tam vložili tu omezenou účinnost – u zákona, který je skutečně pro jedno onemocnění, nemůže být neomezená účinnost. To byla chyba, my jsme se k té chybě také přiznali a také jsme to – jestli se nepletu, i s vaší podporou – protože jste pro ten pozměňovací návrh, pane poslanče, hlasoval, nebo minimálně vaše hnutí hlasovalo – tak jsme tento lex specialis takto upravili. Čili pokud se ptáte na tuto otázku, tak je to velmi jednoduché: je to skutečně zákon pouze pro řešení covid-19, respektive pandemie covid-19, a to jak v těchto, tak případně ve všech následujících do 30. 11. tohoto roku tak, aby vláda měla odpovědně ten nástroj v ruce, aby pan ministr zdravotnictví mohl skutečně dostát své povinnosti, to znamená chránit zdraví a životy občanů České republiky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo, za dodržení času. S faktickou poznámkou pan poslanec David Kasal a připraví se paní poslankyně Maříková. Prosím.

Poslanec David Kasal: Já jsem si vzal ještě druhou část, abych to doplnil, protože mi utíkal čas.

Tak jenom k těm softwarům. Tam to je opravdu tak, že učitelé, kteří nejsou lékaři, rozhodují o tom – a to je součást toho zákona, a teď nejde o to, kdo ho napsal nebo kdo ho začal, proto se o tom bavíme, že se to mělo projednávat v normálním rytmu, abychom se k tomu mohli vyjádřit, a ne to, že se to udělá takhle rychle. Omlouvám se, to je praxe, se kterou jsme se setkali, a my jako lékaři jsme neměli možnost to do toho vnést. Znovu opakuji, pro mě je nepochopitelné, aby data byla posílána řediteli nemocnic do hygieny softwarem, který vyrobila armáda, nedostanou se informace k rodičům a rodiče volají lékaři, který vůbec neví, že ten dotyčný byl testovaný, a teď nám říkají, abychom jim udělali žádanku na PCR, a ať jim ji doneseme nebo ať jim ji pošleme mailem. Oni nevědí po dvou letech, nevědí po dvou letech, že je centrální registr, kde se jenom napíše a kde se vydá, nebo že pět jich mají zdarma. Není informovanost o tomhleto. A fakt jsme zvedali v lednu, 25. ledna, sedmdesát telefonátů denně podobného rázu. Bylo to hrozný, a já proto vždycky říkám, že zákon má být funkční, nejenom že má být právně správný.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou paní poslankyně Karla Maříková a připraví se pan poslanec Jiří Mašek.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dovolím si reagovat ještě na pana poslance Výborného, který doufám, že mě bude tedy poslouchat. Sice vy jste tady možná v roce 2016 nebyl, ale já předpokládám, že ODS je váš koaliční partner, a ta kritika zaznívá z celé vaší koalice. A pokud jste v roce 2016 schvalovali obstrukci, a v minulém volebním období, když jste byli v opozici, jste taky tak praktikovali, tak si prosím nejdřív zameťte před vlastním prahem, než budete kritizovat opozici současnou.

A to, že pandemický zákon nepotřebujeme a lze epidemii řešit standardními zákony, potvrdil sám před rokem ještě v té době poslanec Vlastimil Válek v rozhovoru pro Reflex s Čestmírem Strakatým, kdy řekl, že žádný speciální zákon není potřeba, zákon o ochraně veřejného zdraví je úplně dostačující a vláda má díky němu dostatek pravomocí, aby si s epidemií poradila. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně, a nyní s faktickou pan poslanec Jiří Mašek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedající, vážení páni ministři, paní předsedající, mě nastartoval, vaším prostřednictvím, pan Výborný. Já bych sem teď nešel a počkal bych normálně na plnohodnotný příspěvek, nicméně poslouchat tady, že pan ministr Vojtěch si vyrobil pandemický zákon... Tak si tedy vzpomeňme, jak to bylo. Bylo to pod tlakem toho, že tehdejší opozice nám opakovaně neprodloužila nouzový stav v době, kdy tady umíraly stovky lidí denně, kdy byly přeplněné jipky, a pan Výborný, vaším prostřednictvím, to samozřejmě ví. Jediná možnost, která tady prošla, byl právě ten pandemický zákon, který jste nám tedy s určitou spoluprací schválili. Nebyl ideální už tehdy, my to víme. Když jsme se ho mohli teď zbavit 28. února, mohli jsme to oslavit, protože se za prvé zlepšila epidemiologická situace

a máme legislativu – a vy to také dobře víte, pane kolego Výborný, prostřednictvím paní předsedající, máme zákon o bezpečnosti České republiky, zákon č. 110/2000, máme krizový zákon č. 240/2000. Oba ty zákony jsou zákony ústavní, čili ony také potom používají omezení, která se mohou od těch nejmírnějších omezení dostat až po omezení některých práv osob, které jsou zaručeny ústavou. A je to jenom na té vládě, v jaké síle ta omezení použije. Dále máme resortní zákon č. 258/2004, tuším zákon o ochraně veřejného zdraví, resortní zákon, a v kombinaci těchto zákonů se to dalo všechno zvládat. A právě opozice tím, že okopávala kotníky vládě Andreje Babiše, toto znemožňovala. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Já vlastně budu mluvit ke všem svým předřečníkům. Mám samozřejmě jisté výhrady k tomu, co říkal kolega Kasal o tom, jak to funguje u nich. V Praze je problém obrácený, že informaci dostávají rodiče, nemají ji školy a ředitelé, ale to je prostě chyba v řešení, tak jak ho v jednotlivých městech dělají. A ten zákon, který tady teď máme na stole, vlastně má dělat to, aby ty chyby, které tam byly, napravil. Vůbec nemá žádný smysl, když tady budete hodiny a hodiny vyprávět o tom, jaké chyby ten zákon měl. Říkejte když tak, jaké chyby má tento zákon, co by se na něm mělo opravovat, ale povídat si tady hodiny a hodiny o tom, že tady byl zákon, který měl nějaké chyby, který nefungoval, to je věc, která, obávám se, není vůbec přínosná, to není k ničemu. Ani v medicíně to nemůžete dělat, pane kolego Kasale, že byste jenom pořád vyprávěl, jak se ti před vámi spletli, a nezačal byste léčit správně. Tak se medicína dělat nedá a myslím si, že se tak nedá dělat ani politika. Děkuji. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec David Kasal. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, paní předsedající. Pane kolego Svobodo, prostřednictvím předsedající, známe se dlouho. Mě překvapuje tato rétorika, protože já jsem reagoval na to, co říkal kolega Michálek, a myslím si, tak jak byl ten jeho projev – nebudu komentovat některé další záležitosti, na to má každý právo – a já mám právo se k tomu vyjádřit. To je všechno.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Další faktická, paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu mluvit ke svému předřečníkovi panu poslanci Svobodovi. Já si vás velmi vážím jako lékaře i jako člověka, ale diskuse patří k demokracii. Vy, váš demoblok, se demokracií zaštiťujete. Pokud ji chcete z politiky odstranit, pak už to není demokracie, ale totalita! (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně, a vaše faktická vyvolala další faktickou. Pan poslanec Bohuslav Svoboda. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ono to skoro je jako mluvit k hluchým. Já vůbec nic nezpochybňuji, jenom konstatuji to, že neslyším nic, co by přinášelo řešení, protože slyším

jenom kritiku. Samozřejmě je to součást nutné diskuse, ale má-li Sněmovna nějak fungovat, tak kromě té kritiky musí přinášet řešení, a to je to, po čem já volám. Nic jiného mě nezajímá. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Vyčerpali jsme všechny faktické poznámky a nyní je přihlášen s přednostním právem pan poslanec Patrik Nacher, prosím, a připraví se pan poslanec Julius Špičák. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěknou půlnoc. Dovolím si opět se na to podívat z několika úhlů pohledu. Pokusím se být systematický a položím opět panu ministrovi, který jsem myslel, že bude sedět tady jako předkladatel – on sedí daleko, já jsem vždycky zvyklý, že tady sedí zpravodaj a předkladatel – tak já se ho budu ptát takhle na dálku. Předpokládám, že mi nějakým způsobem odpoví.

Podívejte se, co nejenom ten pandemický zákon, ale vlastně atmosféra kolem pandemie, co všechno se děje, jak to rozděluje společnost. Vidíme venku šibenice, tady jsme se vůči tomu vymezili všichni. Chtěl bych jenom připomenout, že ty šibenice jsou tam poslední dva tři roky, a mě trochu mrzí, že předtím bylo takové cudné mlčení. Dokonce jsem zaznamenal od někoho věty typu: Kdo seje vítr, sklízí bouři. To tak je. A vy uznejte sami, že když teď se objevily ty šibenice a byly namířeny směrem na vládu, všichni jsme tady jednoznačně řekli, že to odsuzujeme, stejně jako zveřejňování adres. Ale zase připomenu, ty demonstrace byly před bydlištěm, co si vzpomínám, Andreje Babiše, Adama Vojtěcha, Jana Hamáčka předtím. To není nic nového, bohužel. Bohužel to tak je.

Stejně tak tady připomenu, já jsem si tady napsal poznámky. Jestli si vzpomenete, když tady byly demonstrace při nějakém bodu proti předchozí vládě, proti Babišovi, byl tady vybidnut z opozice, aby šel mezi demonstranty. Pak tam vyletěla flaška, on se vrátil zpátky a tady vystoupil nejmenovaný poslanec s tím, že to je sraabáctví se zase vrátit do Sněmovny. Takže vylétne flaška z davu a je sraabáctví se vrátit. Já tady připomenu, protože to v tom kontextu prostě je, že v kampani možná od stejných lidí na nás házeli vajíčka, napadli naši manažerku, ničili nám knížky, vypustili skákací hrad, což vyvolalo hroznou legraci, přičemž tam byly děti a mohlo to být nebezpečné. Tak já jenom říkám, že ta atmosféra tady taková je. Neříkám, že to – ale kolega tady říká – že jste to hájili na sociálních sítích, ale to tak jednoznačné nebylo. Já se omlouvám. To je ta atmosféra. A právě proto si myslím, že i to projednávání má být dvojnásob citlivé, protože to prostě vyvolává tyhle vášně, a ono je to vyvolávalo i předtím, nejenom teď, to není novinka. Teď si toho možná víc všímáte, kolegové, a předtím jste si třeba toho tolik nevšímalí, protože to nesměřovalo proti vám. A já bych byl rád, abyste v tomhle byli objektivní a měli jsme sílu ty věci, které jdou za čáru, odsoudit vždycky, ať už jsme v roli koalice, nebo v roli opozice.

Teď jedno takové optimistické okénko. Já jsem si dneska psal se známou z Kanady. Musím říct, že proti tomu, co se děje tam, tak my jsme tady ostrov svobody. To je potřeba tady na mikrofon jasně říct, protože to, co se děje v Kanadě a co se děje u nás, se absolutně nedává srovnávat – kde se přemýšlí o zablokování platebních karet těm, kteří demonstrují, kde jsou ze státních služeb vyhozeni lidé, kteří se nenechají očkovat, a potom nedostanou příspěvek na zaměstnanost nebo nějakou sociální dávku. To je neuvěřitelné. Ostatní zaměstnanci se tam sbírají na takového člověka, který se odmítl očkovat, byl vyhozen a nemá právo na dávky. Tak to jsem chtěl říct takové optimistické okénko, abychom tady zase nebyli takoví masochisté. A vy víte, že já se to vždycky snažím dát do nějakého kontextu.

Čtvrtá poznámka – procedura. Ono to všechno navazuje na sebe právě proto, o čem jsem tady mluvil, že to je velmi citlivé, že to rozděluje společnost, že to zvyšuje agresi, tak

podle mě ta procedura musí být neprůstřelná bez jakýchkoliv pochybností. Bez jakýchkoliv pochybností! A to se tady bohužel podle mého názoru nestalo, protože na začátku schůze se skutečně podle mě, a nejsem právník, mělo nechat extra hlasovat podle § 99 odst. 4 o tom, že stav legislativní nouze i nadále trvá, jak se tam doslova píše, a vy víte, že jsme na každé schůzi v předchozím období o tom hlasovali, že to i nadále trvá. A pak by nebyly zmatky, jestli se může po sedmé hodině hlasovat, nebo se nemůže hlasovat. Stále tam není jasné, a já jsem o tom mluvil v předchozím bodě, jestli je možné podat procedurální návrh písemně podle jednacího řádu. Já jsem to tam nenašel, myslím si, že to možné není. Ale to jsou přesně – a budou o tom různé právní výklady – ale to jsou přesně ty věci, které by podle mě tady u tohoto obzvláště neměly být právě proto, že to je tak senzitivní, z tohoto důvodu, protože jsme v legislativní nouzi, protože to může omezit svobodu občanů v momentě, kdy se ten proces spustí. Takže ta procedura za mě, a proto my jsme se snažili vyjednávat včera opakovaně: pojďme udělat restart, pojďme to udělat znovu, pojďme to udělat tak, abychom nezabrzdili projednávání rozpočtu, který se dal na pevný čas jako extra schůze v pátek. Nikdo nemůže ani pípnout, že by se v tomhle někdo tady snažil obstruovat, že by ve vztahu k tomu, že by to zdržel a přetáhl to i přes státní rozpočet.

Pátá poznámka. Když se vrátíme k tomu, jak ten pandemický zákon vznikl, to je totiž důležité pro ten kontext. Ono to opravdu vzniklo – přece vy si na to vzpomínáte, co jste tady byli, ti noví ne – jako kompromis kvůli neprodloužení nouzového stavu, protože tady jsme se dostali do slepé uličky. Vláda chtěla prodloužit nouzový stav, opozice nechtěla. Vláda byla menšinová, neměla hlasy, ale hejtmani to chtěli také. A teď z toho vznikl – a pamatujete si, tady byla jednání, jak to udělat, senátoři měli zase úplně jiný názor. A pak z tohoto vznikl pandemický zákon jako svého druhu řekněme zjemněný nouzový stav s ročním konceptem, s tím ale, když se podíváte, tak v zásadě neexistuje rozdíl mezi krizovým a mimořádným opatřením. To znamená, že se počítalo s tím, že to skončí, a v momentě, kdy je všeobecná shoda na tom, že se situace zlepšuje a uvolňuje, tak nedává potom logiku ani smysl využít ten samý mechanismus, který tady byl použit před rokem, kdy se s očkováním začínalo. To si vzpomínáte. Začínalo se, když byly plné nemocnice. A já jsem vám tady ta čísla říkal. Předtím tam bylo 7 100 pacientů, nyní 2 000, když jsme to projednávali poprvé, teď 3 700, předtím 1 500 na jípce, teď 181 a teď je to přes 200. Počet pozitivních byl loni 14 500. Když jsme to tady projednávali, tak jsem si napsal 57 233, a teď, ze včerejška, jak se to táhne, 23 000. Mám pocit, že dneska je to jiné číslo, už jsem to tam nestačil zaktualizovat, protože se to tady táhne už přes třicet hodin. Mám pocit, že jsem na Seznamu viděl 33 000. To znamená, i ten počet pozitivních klesá.

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

17. února 2022

Přítomno: poslanců

Vy si přece vzpomínáte i na to, jak se tady v té době, kdy byly nemocnice fakt přeplněné a nikdo nevěděl, jak se to bude vyvíjet, a všichni – a já jsem byl takový skeptik, a to já doufám, že pan ministr si na to vzpomene, že spolu jsme se bavili, spolu jsme dávali interpelace na ministry za hnutí ANO, co je ta tečka, co je to světlo na konci tunelu – to doufám pan ministr nepopře, že tenhle zájem jsem měl už tehdy, a tenkrát se to nevědělo. Ale my jsme o rok někde jinde v této chvíli a já si myslím, že prostě není možné mít takhle silný náboj a takhle silný zákon v šuplíku, do rezervy, jako prevenci.

Notabene jestli jsem dobře poslouchal, tak pan ministr, když to hájil v Senátu, říkal, že pokud to Senát neschválí, tak vyhlásí na čtrnáct dní stav legislativní nouze (nouzový stav?). To znamená, když pan docent Svoboda řekl, jaké je řešení, to je jedno z těch řešení, já se pak k tomu dostanu, takže ten základní dotaz je, proč se to a proč to, kolegové, válcujete tímhle způsobem za každou cenu, kde jednak ta procedura není jednoznačná, za mě to správně nebylo, jednak to tady probíráme přes půlnoc, takhle důležitou věc, jednak podle mého názoru ani není naplněn stav legislativní nouze, který popisuje úplně jasně, co se musí dít, a je to úplně v kontradikci s tím, co se děje ve společnosti. Situace se rozvolňuje, už se nekontroluje Tečka, v pondělí se naposledy testovali studenti a žáci. Já třeba osobně říkám zaplat' pánbůh, ale je to tak. A v této chvíli my použijeme kalibr stav legislativní nouze. To prostě, nezlobte se na mě, vy jste byli zvyklí, že já vždycky říkám dvojí metr, tak já říkám dvojí vazba. (Gestikulace z pravé strany sálu.) Pane kolego, tak to se nedělá... Já se omlouvám...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prostřednictvím aspoň předsedající, pane poslanče, prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Já jsem myslel, že prostřednictvím předsedajícího můžu oslovovat, ale mávat můžu napřímo. (Pobavení.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ale oslovoval jste.

Poslanec Patrik Nacher: Já jsem oslovil, tak já na pana kolegu vaším prostřednictvím budu mávat, nechť se přihlásí. Tahle gesta si myslím, že sem nepatří. Patří sem ta debata, a jestli kolega Marek Výborný vidí, tak já tady mám nějaké své názory, dotazy, nemám tady důvodové zprávy, nic tady nečtu. Ale ta dvojí vazba, to je nejčastější dotaz, na co se ti lidé ptají. Jaký to má smysl, že se všechno uvolňuje, a zároveň my použijeme to nejsilnější z hlediska zkrácení všech lhůt tady, je stav legislativní nouze. Rozumíme si? Že když jsou plné nemocnice, začíná očkování, my nevíme, co to všechno přinese, jestli to je to světlo na konci tunelu, nebo není – teď už něco víme, tak v ten moment stav legislativní nouze dává smysl. V této chvíli, kdy už chybí jenom, kdy se my vzdáme těch roušek a respirátorů v zásadě a budou moct všichni chodit na stadiony a podobně, tak podle mě ten samotný stav je neobhájitelný, a já proto říkám, že ta procesní část musí být úplně perfektní – právě proto, že to je tak citlivé.

Nebyli jsme to my, a vy jste slyšeli reakce našich doktorů, on ještě vystoupí pan profesor Špičák, kdo x-krát, mnohem častěji, řekl slovo, že jde o legislativní zmetek. My jsme

takové výrazy tady nepoužívali. Měli jsme celou řadu dotazů, ale to říkali senátoři, koaliční senátoři. A já bych tady chtěl připomenout, Jakub Michálek vždycky chválí Senát, že vždycky opraví některé ty věci, které jsme tady měli, například exekuce – 545 a podobně, a najednou Jakub Michálek Senát nechválí. Mně to spíš ale připomnělo, když on tady mluvil, já jsem si tady napsal poznámku, že to byl právě Michálek, který řekl, že ten osmnáctý ministr, to je ten ministr pro legislativu, pan ministr Šalomoun, který sedí tamhle v rohu, nebo vychází tam na něj místo, tak že je právě garantem té větší kvality legislativy. A já už tady mám podruhé takovou řečnickou otázku, protože on tady teď není – nevím, jestli je také omluven, nebo kde je, ale asi je omluven řádně, to je v pořádku, to já nebudu určitě zpochybňovat – ale že už je to podruhé. Poprvé jsem se ho na to ptal u zmrazení platů, jak je možné, že vlastně do toho procesu pustí něco, co vlastní senátoři – ne my, já jsem dneska slovo zmetek neřekl – co vlastní senátoři řeknou x-krát, že jde o legislativní zmetek. Já jsem jenom zopakoval, co řekli vaši senátoři.

Když se podíváte na stanovisko, které dal Úřad pro ochranu osobních údajů, tak i ten kritizoval tu novelu s tím, že jednu z těch věcí jste odstranili, a jde o časovou působnost návrhu pandemického zákona, kde ta zásadní připomínka mimo jiné byla v důvodové zprávě, že absentovalo vysvětlení prodloužení té platnosti, které bylo původně, jak tady čtu, do 31. srpna 2023. To bylo neomezeně. Pak se tady načetly pozměňovací návrhy. I ve verzi předložené vládou do Poslanecké sněmovny dochází ke zrušení omezené doby platnosti esenciální části pandemického zákona proti původnímu záměru. I přesto to ten úřad kritizuje. Mám pocit, že tu tiskovou zprávu nebo to stanovisko máte. Nechci ho tady číst, abych tady nezdržoval, ale přečtu jenom jednu větu: "Nejsou stanoveny jasná pravidla pro zpracování údajů, které budou mít vždy charakter zvláštní kategorie osobních údajů, dříve citlivých údajů. Umožňuje se tedy zásah do základních práv na základě veřejnoprávní smlouvy, přičemž taková delegace nemá stanovená pevná pravidla. Výše uvedené ustanovení zákona za takové meze považovat nelze, protože stanoví jen dosti široce omezený účel předání osobních údajů. Nestanoví však, jaké druhy osobních údajů budou předány, na jak dlouho a záruky zpracování osobních údajů." To je oficiální stanovisko.

Stejně tak, jako bych mohl tady dlouze – a nebudu, jenom to připomenou – říct, že Nejvyšší správní soud zrušil vládní nařízení už nové vlády z 29. 12., kde to jasně nějakým způsobem popisuje ohledně té regulace, která by měla být přijata pouze tehdy, a to na základě ochrany veřejného zdraví – a jsme zase u toho, já jsem o tom mluvil poprvé, tak se k tomu nebudu vracet, že v zásadě většina těch věcí se odvolává na ochranu veřejného zdraví, na zákon na ochranu veřejného zdraví, a byl to také častý argument proti nouzovému stavu i pandemickému zákonu před rokem, že ohniskem nákazy – a je potřeba zdůvodnit, proč je ohniskem nákazy celá ČR, a tudíž každý, kdo se nachází na jejím území, je podezřelým z nákazy. Zase určitě to usnesení Nejvyššího správního soudu znáte, nebudu ho citovat, protože by to bylo zbytečné, a nechci, abyste měli dojem, že to tady zdržuji. Já jsem prostě chtěl položit ty otázky na stůl. Předpokládám a doufám, že pan ministr odpoví.

A na pana docenta – to řešení. Těch řešení může být několik a jedno z nich řekl sám pan ministr v Senátu. Prostě kdyby se to neschválilo, tak na čtrnáct dnů – a já jsem si tam napsal čtrnáct dnů, nezaznamenal jsem, že by řekl třicet dnů, tak čtrnáct dnů, k tomu má asi nějaký důvod – kdy by byl nucen vyhlásit nouzový stav. Stále je potřeba připomenout, že to je nějaký právní rámec, to neznamená to, že se všechno bude zavírat. A vy víte přece, že to takhle je. Je to pak na vládě, jakým způsobem se toho chopí.

Stejně tak podle mě za mě řešení je, že by prostě koalice a opozice v tomhle, jako to bylo před rokem, sedla za jednací stůl a jednala, a to se nestalo. To je za mě to řešení, aby to nebylo na sílu, aby to nebylo s nějakou divnou procedurou, aby to nebylo přes půlnoc, aby to nebylo po třiceti hodinách, ale je potřeba v tomhle oslovit a jednat. A vy víte sami, že vy jste

to sem dali fakt narychlo a že jednu sortu pozměňovacích návrhů jste nahlásili na výboru a tu druhou asi o tři dny později. A já jsem už poprvé řekl, že ty pozměňovací návrhy to zlepšují, to změkčují, tady předkladatelce, která sedí přede mnou, prostřednictvím paní předsedající, ale to je přece důkaz toho, že to úplně připravené nebylo, když vy jste pozměňovací návrhy tady načítali za chodu v té rychlosti. A zase říkám a zase se vracím na úplný začátek rozdělené společnosti. Je to správný postup, že se sem něco dá a pak samotní vládní poslanci narychlo tam dají pozměňovací návrh u věci, která tu společnost rozděluje a zvyšuje agresi a podobně? Já si to nemyslím. Takže za mě u těchto věcí typicky je to řešení nějaké jednání, ke kterému tady za mě nedošlo.

Děkuji za vaši pozornost a poprosil bych pana ministra, jestli v těch otázkách, které jsem tady položil – když tak bych mu je zopakoval – tak jestli by mohl odpovědět. Od toho ta debata tady si myslím je. Ještě jednou děkuji za vaši pozornost a přeju klidný průběh noci.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Vaše vystoupení vyvolalo jednu faktickou poznámku, připraví se k faktické poznámce pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, já se omlouvám, ale ta faktická poznámka měla být na pana poslance Michálka a na pana poslance Svobodu. Bude to možné?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Můžete hovořit, ke komu chcete.

Poslanec Vladimír Zlínský: Takže já na pana poslance Michálka. Chtěl bych mu poděkovat, že tady rozproutil takovou zajímavou diskusi... (Připomínky z pléna.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prosím pěkně, faktická poznámka. Pan poslanec Nacher měl přednostní právo a vystupuje s přednostním právem. Pan poslanec se přihlásil během vystoupení a může reagovat na vystupujícího, který je samozřejmě ne úplně bezprostředně, ale ještě předtím. To si myslím, že děláte vy všichni zde zcela běžně, takže prosím, nechme pana poslance prosím vystoupit, umožněme mu to. Děkuji.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji, paní předsedající. Takže znovu to zopakuji. Jsem rád, že se tady rozvíjí diskuse po tolika mnoha hodinách. Jsem rád, že někdo z koalice zareagoval a vysvětlil nám svůj postoj. Chtěl bych to reagovat tím způsobem, že bych chtěl říct, že jsem také lékař. Nejsem tedy epidemiolog, jsem ORL lékař, ale z těch informací, co znám, a tak, jak pozoruji vývoj epidemie nebo pandemie covidu, mám pocit, že veškerá karanténní opatření, která se dělala, když se vyskytla nějaká nová mutace, selhala. Pravděpodobně je to dáno tím, že covid se šíří globalizací, to znamená letecky a jinou dopravou, a v momentě, kdy se na tu mutaci přijde, už v podstatě je dispergován po celém světě, takže pak selhávají veškerá opatření – i když neříkám, že je to úplně k ničemu, ale na toto bych chtěl upozornit.

A na pana poslance Svobodu. On tady zmínil, že jenom kritizujeme, že neříkáme žádné konkrétní pozitivní kroky. Doufám, že pan docent tady vydrží do mého vystoupení, kdy budu mít více času, a já tam uvedu konkrétní návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane poslanče, a nyní je s přednostním právem přihlášen pan poslanec Julius Špičák, po něm se připraví pan poslanec Jan Hrnčíř. Prosím, máte slovo.

Poslanec Julius Špičák: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, za prvé se pokusím trochu ubrat páru emocím a za druhé trošku dodám jakási fakta, která tady ještě úplně nezazněla. Musím říct, že pandemie covid je prostě a jednoduše fascinující fenomén, a teď si dovoluji jakousi určitou objektivizaci tohoto fenoménu.

Ten fenomén se tady objevil někdy v březnu 2020 a my jsme se naprosto zalekli v této době, přijala se brutální nebo v podstatě spontánně vznikla brutální opatření a v podstatě ta opatření byla z té obavy. V zásadě se ještě v té době nic nedělo. Pak byly další vlny a teď musím říci, ta objektivizace je: představme si, že v této zemi denně umírá přibližně 330 lidí. Na vrcholu, tedy krize té pandemie, umíralo o 200 lidí denně více a byla to doba, kdy jsme se tedy skutečně zcela spontánně obávali. Musím říct, že žijí na vesnici, a to byla doba, kdy skutečně ta vesnická hospoda půl roku byla zavřená. Ti lidé tam prostě spontánně nechodili a to už se nikdy potom neopakovalo.

Teď je situace je taková, že umírá denně přibližně 80 lidí nad běžnou úmrtnost, která je přibližně 330 lidí denně – což vůbec není zanedbatelné, v žádném případě, je to zásadní fenomén – ale my se nebojíme, protože my už to nebudeme. Tehdy jsme se báli, protože jsme to mohli být my. My už dneska víme, že to nebudeme, protože jsme očkovaní, prodělali jsme to, takže my už to nebudeme. Ale je to naprosto zásadní fenomén, naprosto zásadní fenomén! Kromě toho to má samozřejmě další doprovodné efekty jako nemocnost, hospitalizace – 3 700 lidí v nemocnicích není zanedbatelné, 300 lidí na intenzivní péči není zanedbatelné. Já jsem si udělal v Všeobecné zdravotní pojišťovny průzkum poklesu onkologických výkonů za ty dva roky pandemie a ten pokles je přibližně nějakých 18 až 20 %, zásadních onkologických výkonů, které jsou v podstatě neodkladné. To jsou takzvané odkladné, ony jsou de facto neodkladné – podezření na karcinom jater, žlučových cest, žaludku, tlustého střeva, to jsou neodkladné zákroky. Takže chci říci, že to má zcela jakýsi tedy objektivní v podstatě tedy tak.

Teď další fantastický fenomén je nepředvídatelnost. Mě úplně fascinuje, když si promítnu od začátku predikce ÚZISu, a musím říci, že na začátku profesor Dušek – 100 000 denně. To se nikdy nestalo. Teď na podzim stolová hora, a to se nestalo, naopak byl velmi rychlý pokles, takže nepředvídatelnost. Takže my se nesmíme nechat zcela ukonejšit tím, že je všechno úplně v pořádku, protože to už jsme se dvakrát takhle nechali ukonejšit. Já jsem pozitivní, jsem optimista, ale nesmíme se nechat ukonejšit. My musíme ve špatných časech být připraveni na časy horší.

Problém, který považuji za velmi významný, je, že postrádáme skutečně univerzálně respektovanou autoritu. Respektovaná autorita vychází z instituce a z jejích reprezentantů. My tuto univerzální autoritu typu Kochova institutu zkrátka nemáme a prostor je vyplněn, já to nazývám influencery, z nichž mnozí si v rámci pandemie dělají osobní kariéru, ale nemají spontánní zázemí té autority, která vyplývá skutečně z mnohaleté skutečně vědecké práce v té oblasti. Takže to je tedy bych řekl nějaký... snažím se popsat obsah toho problému.

Teď tedy obrana té pandemie. Za prvé, pandemie jako taková je nesmírně proměnlivá, takže ty varianty zkrátka se chovají jinak, takže to, co máme dnes, je něco jiného, než co bylo za těch předchozích variant, a dá se říci velmi jednoduše, že jsou snad pouze dvě konstanty obrany před pandemií, a to je vakcinace. Musím říci, mám pocit, že totálně vakcinovaní, úspěšně vakcinovaní, to znamená tři dávky, skutečně vůbec neumírají, takže řekl bych, že skutečně vakcinace třemi dávkami je naprosto protektivní – nikoliv před přenosem infekce, nikoliv před onemocněním, ale před úmrtím. Takže to je jedna konstanta. A druhá konstanta je

naprostá izolace, což je samozřejmě fenomén, který v podstatě je nepřijatelný, a všechno ostatní, co je mezi tím a co dneska tedy tady aplikujeme v rámci omikronu, je velmi diskutabilní a my nevíme váhu jakéhokoliv toho opatření, jaká je, a já se kloním k tomu názoru, že s tím omikronem protecti-, ta schopnost ochrany všech opatření, která tady aplikujeme, je nulová. Tak to je můj dneska osobní názor. A já teď ještě k tomu musím říci, v životě jsem se sám nesetkal s tím, že bych tak rychle musel měnit své názory, protože zkrátka biologie celého procesu se mění velice rychle.

A teď tedy k těm opatřením a legislativnímu rámci. Už jsem se zmínil, že skutečně jasným protektivním opatřením je vakcinace, dostatečná vakcinace, a to je skutečně výtká stávající vládě, která toto zcela podcenila, naprosto to nerozvíjí a vakcinace je nedostatečná. A já jsem bohužel přesvědčen, že ta vysoká nadúmrtnost, která tady stále je, přibližně 80 lidí denně, jde skutečně za tou nedostatečnou vakcinací, o tom jsem přesvědčen. Takže to je moje velká výtká. Tady se prováhal ten moment, kdy se měla nařídit povinná vakcinace před dvěma třemi měsíci, která by skokově provakcinovanost v tento moment zvýšila. To se nestalo, takže to je tento moment.

A potom je tedy legislativa, která dneska byla probírána velmi široce, to znamená pandemický zákon, nouzový stav. Když to velmi jednoduše shrnu, výhodou nouzového stavu je, že je velmi robustní, a nevýhoda je, že za prvé je velmi krátký, to znamená, že v podstatě, jak jsme už tady zažili, Sněmovna nedělá nic jiného, než tady diskutuje, protože pochopitelně vždycky bude opozice proti nouzovému stavu, takže nedělá nic jiného, než že exekutiva ho vyhlásuje a opozice ho bude v podstatě kritizovat. Takže to je jedna nevýhoda. Druhá věc, že ta robustnost svádí k jeho zneužití, že je velmi jednoduché, aby tedy exekutiva vyhlásila opatření, která jsou nepřiměřená. Takže to jsou nevýhody nouzového stavu.

A pak tady máme skutečně ten zákon o veřejném zdraví, který leccos umožňuje, nicméně on nepostihuje v podstatě parametry pandemie v nějakém plošším formátu, takže když to velmi shrnu, a nejsem právník, takže nepůjdu do detailů, jak šel tady pan kolega Michálek, já jsem přesvědčen, že potřebujeme nějaký mezičlánek mezi nouzovým stavem a zákonem o veřejném zdraví, nicméně jsem přesvědčen, moje přesvědčení a přesvědčení celého našeho klubu ANO je, že tento zákon byl zprocesován nesprávně. Ten zákon byl šit zbytečně horkou jehlou, je tam řada problémů, je tam celá řada výhrad, není na to konsenzuální názor, a vrátil bych se skutečně na počátek. Nejdřív by lékaři-epidemiologové měli definovat konkrétní potřeby a právníci by měli definovat proces, takže k tomu bych se vrátil. V této situaci máme do podzimu – opravte mě – čas, není nebezpečí z prodlení. Když zítra nebude pandemický zákon, nebude nouzový stav, tak se patrně nic nestane. Já myslím, že pod to se můžeme podepsat na velmi mnoho procent, že do podzimu se nic nestane. Máme čas na to, abychom se k celé záležitosti vrátili a vyřešili to přijatelným, konsenzuálním způsobem. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Já také děkuji panu poslanci Špičákovi, který vystoupil se stanoviskem klubu, a měl tedy přednostní právo, čili se mu neměřilo oněch deset minut. Nyní mám zde řádně přihlášeného pana poslance Hrnčíře. Prosím, pane poslanče, a bude vám měřeno deset minut. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych se vyjádřil v krátkosti k vládnímu návrhu pandemického zákona, řekl bych spíše paskvilu, který odmítli i vládní senátoři. V naší zemi trvá epidemie covidu bezmála dva roky a stále nebyl vydán závazný protokol pro lékaře, jak toto onemocnění léčit. Nejedná se totiž dle mého názoru o pandemii očkovaných či neočkovaných, ale o pandemii zanedbání primární péče. Bylo přece naprosto běžné a řekl bych normální, že

když člověk onemocněl onemocněním virového původu, zašel k lékaři, který ho důkladně prohlédl, posoudil jeho stav a v případě pochybností či nepříznivého nálezu jej zaslal ke specialistovi. Zavčas se tak odhalil možný zápal plic či jiné komplikace. V případě covidu-19 se ovšem postupuje odlišně. Chtěl bych zdůraznit, že hovořím o chorobě, která na dva roky ochromila celý svět a která má za následek kromě ztrát na životech i nesmírné ekonomické ztráty, ohromné množství krachů podniků, živnostníků, zničené životy milionů lidí.

V České republice a pochopitelně nejen u nás byl v nějaké míře zasažen v podstatě celý terciární sektor ekonomiky. Bylo by tedy na místě se domnívat, že právě léčba nemocných s covid-19 byla, je a bude prioritou, nicméně se tak neděje. Nemocnému se tak dostane opravdové lékařské péče až v případě, kdy je ve vážném stavu převezen do nemocnice. V té chvíli je už ovšem většinou na užití podpůrných léků pozdě. Mnoho odborníků přitom vyjádřilo své rozhořčení nad tím, že podpůrné a určené léky proti covid-19 jsou k dispozici v dostatečném množství, nicméně lékaři je nemocným ve většině případů nepředepisují. Proto je, pokud myslíme boj s nemocí covid-19 opravdu vážně, stanovení lékařského protokolu naprosto zásadní a nezbytné. Místo důrazu na léčbu nemocných a zachování pokud možno normálního života pro zdravé se však i tato vláda tváří, že existuje pouze jediná cesta z epidemie, a tou je cesta strachu a restrikcí, cesta nařízení, zákazů, příkazů, cesta strašení a segregace a nebojím se říct rozdělení společnosti na občany první a druhé kategorie. Cesta, kdy se pod rouškou boje s pandemií bezprecedentně zasahuje do práv nás všech, cesta, kdy je bez pádných vědeckých důkazů čím dál více osekávána svoboda občanů České republiky, bez jakékoliv logiky a opodstatnění jsou pod záminkou boje s pandemií šikanováni zcela zdraví lidé, zvláště pak v době, kdy se odborníci napříč spektrem shodují, že mutace omikron zřejmě ukončí epidemii, jak ji známe, právě v tuto dobu je vládou schválená a Senátem odmítnutá novela pandemického zákona zcela nejen neopodstatněná, ale i nebezpečná.

Rád bych připomněl předvolební sliby nynější koalice, zejména její tehdejší kritiku lockdownu, povinného očkování a nouzového stavu. Namísto toho vláda obratem přišla s novelou pandemického zákona. Tato novela přináší natolik zásadní změny, že je nutné se hlasitě ozvat. Ukrajuje totiž další obří kus z ústavních svobod nás všech, vytváří paralelní právní řád, obchází řadu zákonů včetně Ústavy České republiky a zavádí tak u nás v podstatě totalitní režim. Má dát Ministerstvu zdravotnictví, dokonce vnitra, obrany více pravomocí, než má vláda v době válečného stavu. I základní práva a svobody občanů budou omezena více, než by byla omezena za válečného stavu. Vláda, která sama sebe nazývá demokratickou a milující svobodu, zde zavádí totalitu, kdy bude obcházen Parlament České republiky, kdy budou občané vrženi do naprosté právní nejistoty, kdy proti svévoli úřadů nebude existovat opravný prostředek, a toto vše až po zásahu – původně navrhovala neomezeně – až po tom tlaku, který tady veřejnost a naše hnutí podniklo při projednávání v Poslanecké sněmovně, zkrátila do listopadu tohoto roku.

Jednoduše řečeno, vláda, která deklarovala ukončení nouzového stavu, v podstatě všechna opatření, která byla podmíněna právě nouzovým stavem, zakotvila do pandemického zákona. Upozorňuji, že to byla mnohokrát opatření, která napadl a zrušil Nejvyšší správní soud. Vláda navíc zavádí likvidační pokuty a další rozšíření pravomocí úřadů. To je doslova podvod na voliče, dámy a pánové. Nelze se na jednu stranu chválit tím, že byl zrušen nouzový stav, když všechna omezení a všechny restriktce nyní nebudou podmíněny nouzovým stavem, ale pouze tímto pandemickým zákonem. Ano, když se to vládě bude hodit, vytáhne jak králíka z klobouku vhodné opatření, navíc nově s drakonickou pokutou – původně navrhovaná výše 1 milionu korun byla až po tlaku snížena i na tak drakonických 200 000 korun. Taková pokuta za nedodržení každé jedné povinnosti!

Tato vláda, která dříve tak ráda kritizovala všechna nezákonná opatření, které vydávalo Ministerstvo zdravotnictví, místo slibované nápravy prosazuje změnu zákona, aby mohla

v nezákonné praxi pokračovat. Já bych chtěl na tomto místě apelovat na vládní poslance, aby vzali rozum do hrsti a stejně jako Senát tenhle paskvil odmítli. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče.

Nyní seznámím Sněmovnu s mezitím došlou omluvou, a sice se omlouvá pan ministr vnitra Vít Rakušan z jednání Poslanecké sněmovny do zítřka, respektive předpokládám, že do dnes do šesti hodin ráno, a to z pracovních důvodů.

Nyní je tady dále přihlášena paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, vašich deset minut.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové a nevážená vládo, protože si nelze vážit vlády, která segreguje občany, nedodrží ústavu a nectí zákony této země. Poukazujete na nedodržování demokracie a lidských práv na východ za hranicemi této země, ale sami se nepodíváte před vlastní práh. Po zamítnutí pandemického zákona Senátem, projednávaném v legislativní nouzi, odmítnutém dokonce vlastními senátory a jejich kritikou, se nestydíte s vaší stoosmičkou tento paskvil protlačit. Demokracie je vám tak blízká, že zákon, díky kterému mohou být zásadně omezena práva občanů České republiky, se projednává ve stavu legislativní nouze, tedy zkráceném procesu, a vy, demokratické strany, o něm nehodláte vést ani demokratickou diskusi, a to přesto, že není využití stavu legislativní nouze namísto, což potvrdil sám pan premiér, když se vyjádřil, že doufá, že pandemický zákon už nebude používat. Tedy stav legislativní nouze tu slovy samotného premiéra evidentně není, přesto ministr zdravotnictví Vlastimil Válek vyhrožoval ve čtvrtek senátorům, pokud pandemický zákon nebude schválen, že požádá o vyhlášení nouzového stavu. Slovy premiéra zde není stav legislativní nouze, rozvolňujeme – sice vládu k tomu musel dotlačit svým rozhodnutím Nejvyšší správní soud. Čísla v nemocnicích nám klesají a ministr Válek tady vyhrožuje vyhlášením nouzového stavu. Jste ve vládě sotva tři měsíce a vaši vlastní lidé volají po odvolání ministra zdravotnictví. Chcete dělat všechno jinak než vláda Andreje Babiše, ale děláte to samé. Nebýt rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, který zrušil diskriminační opatření, kdy do služeb nemohli neočkovaní, i když všichni, jak neočkovaní, tak očkovaní představovali riziko nákazy, jste v klidu pokračovali dál v segregaci jedné skupiny osob a nechali jste očkované, aby bez kontroly dál šířili infekci, a dali jste jim falešný pocit bezpečí. Toto opatření přitom nemělo vůbec nic společného s ochranou zdraví, což potvrdila i argumentace Ministerstva zdravotnictví soudu, že jde o nutnost kvůli zvýšení motivace pro jednotlivce, aby se nechali očkovat. Byl to tedy donucovací prostředek k očkování. Nejvyšší správní soud dal všem, kteří se budou chtít dokonce zpětně domoci svých práv, za pravdu. Kolik žalob na vás, ale také i na minulou vládu bude, se uvidí časem.

Výmluvy, že šlo o opatření minulé vlády, která ta současná jen prodloužila, je chabý argument, protože jste ji v tom podporovali – nebýt rozhodnutí soudu, tak jste souhlasili se segregací lidí. Zaštiťujete se demokracií a svobodou, přitom je vám cizí, což jste dnes vlastně už potvrdili. Novelou pandemického zákona, která se vrací ze Senátu, potvrzujete, že s touto hysterií a totalitními nástroji a ničením života všech vrstev obyvatelstva nehodláte jen tak přestat, což potvrdil také svými slovy pan ministr Vlastimil Válek. Podle rozhodnutí soudu nesmí stát zakazovat lidem bez očkování navštěvovat tato zařízení ve chvíli, kdy je vakcinace dobrovolná, nikoliv povinná. Ministr Válek ale tady v Poslanecké sněmovně opatření hájil a označil ho za rozumné, cituji: "Toto opatření začalo platit v půlce listopadu. Správní soud napadá to, že v pandemickém zákoně není dostatečně zdůvodněné. Rozhodování správního soudu je přesně ten důvod k tomu, proč je potřeba novelizovat pandemický zákon. Kdyby

dneska platil, tak toto opatření, které je bezesporu správné, by bylo nenapadnutelné, uvedl pan ministr."

Děkuji tedy panu ministrovi za potvrzení, co nás po schválení pandemického zákona čeká. Minulá vláda, ale i ta vaše, okradla lidi o dva roky života, zničili jste lidské životy, obětovali jste všechno, co lidé třeba vybudovali, na čem lpěli a k čemu měli vztah. Zničili jste naši zemi, děti jste duševně poškodili a společnost dohnali k depresím. Z naší země jste udělali i s minulou vládou pŕlnoční království. Divíte se, že vám nikdo nevěří, že zákon nezneužijete? Lidé v této zemi byli obelháni už dostatečně – nejdříve to byla Tečka, po které jsme neměli nikdy onemocnět, byla ale jen marketingovým tahem, jak jsme se později dozvěděli. Pak to byla další posilující dávka a mluví se o další, i když jste od začátku věděli, že lidé se budou moct nakazit znovu a nemoc šířit, jak řekl pan poslanec za ODS doktor Svoboda. Lhali jste vědomě lidem. Bylo vám jedno, že lidi očkujete neprověřenou vakcínou, která může mít sice jak benefity, tak ale také dlouhodobé vedlejší účinky. To se nikdy v minulosti nestalo a nemělo by se to ani do budoucna stát.

Poté bylo jedno nezákonné opatření za druhým, pak přišlo dělení lidí na ty lepší očkované a nezodpovědné neočkované, kdy se ještě dnes někteří politici cítí povýšeně, protože oni mají tři tečky a oni jsou prostě ti lepší. Pak jste se dozvěděli, že neočkovaným se musí zneprŕijemnit život. A co vy? Vy jste slibovali, jak všechno budete dělat jinak, a co přišlo? Nic a zklamání. Abyste vůbec dostáli některým svým slibům, musel přijít politický a společenský tlak a zásah soudů. Nikdo vám prostě už nevěří. Zaštiřovali jste se změnou, svobodou a zodpovědností jednotlivce a předkládáte tady totalitní nástroj, který toto všechno, co jste tvrdili, popírá. Velká část vašich voličů, která vám dala důvěru, by vás už nikdy nevolila. To vás však netrápí, protože si hodláte poradit korespondenční volbou, ale o tom si povíme někdy jindy.

To, že pandemický zákon nepotřebujeme a lze epidemii řešit standardními zákony, potvrdil sám před rokem ještě v té době poslanec Vlastimil Válek v rozhovoru pro Reflex s Āestmírem Strakatým, kdy řekl, že žádný speciální zákon není potřeba, zákon o ochraně veřejného zdraví je úplně dostačující a vláda má díky němu dostatek pravomocí, aby si s epidemií poradila. Na argumentaci vlády tehdy ještě Andreje Babiše, kterou redaktor zmínil, ještě poslanec Válek řekl, že krajské hygieny mají dostatek pravomocí v krajích nařizovat opatření. V případě epidemií tak krajský hygienik může řadu opatření vyhlásit. Krajská hygienická stanice může uzavřít provozy, zavřít školy, omezit vstup do nemocnic a vyhlásit řadu opatření, řekl současný ministr a tehdejší poslanec Vlastimil Válek.

A tak si na rovinu řekněme, jaký je rozdíl mezi klasickým zákonem a tímto speciálním pandemickým. Vláda díky němu bude moci totiž ukládat plošná omezení tak, aby se populace podrobovala testování a jiným nařizením včetně očkování, ačkoliv není povinné. Právě donucení tímto způsobem, jak jsme mohli vidět u bavorského modelu – očkování je sice dobrovolné, ale kdo chce do restaurace nebo k holiči, musel mít zelenou tečku a musel se naočkovat, to byla věc nepřímého donucení. Takže vláda chce patrně toto stále nařizovat, aby lidi přiměla naočkovat se touto dostupnou vakcínou. A toto jsem neřekla já, ale toto řekl právník Ondřej Dostál pro Reflex, který tuším že je z Pirátů.

Lidé, kteří vás volili, chtěli změnu, ale bohužel se jí nedočkali. Vlastně dočkali se jedné, projevíli jste svou nenávisť vůči jinému národu. Podporujete mezinárodní konflikt, posíláte municí, která může zabíjet i nevinné lidi. Česká republika podle ministra Lipavského nepotřebuje ruský plyn, a čím a za kolik budou lidé topit, to je vám asi jedno. Nejen že nevíte, co je demokracie, ale vy ani nevíte, co je diplomacie. Dámy a pánové, naše země se po třiatřiceti letech opět ocitá v ohrožení svobody. Tímto ohrožením je tato novela pandemického zákona z pera koaliční vlády, proti které se bouří nejen občané České republiky, ale i právníci

napříč zemí a i vaši vlastní senátoři. Tento zákon je útokem na svobodu občanů, na jejich ústavní práva pod hrozbou sankcí.

Než budete hlasovat, připomenu vám znovu slib poslance, který jste složili, když jste získali mandát, protože už jste ho dnes jednou porušili: "Slibuji věrnost České republice, slibuji, že budu zachovávat její ústavu a zákony." Právě toto jste dnes porušili. "Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí." A já vás tímto žádám za občany této země, kteří nás sledují a sledují vaše hlasování, nedovolte, aby totalita zvítězila jako záminka ochrany zdraví, protože každá totalita byla vždy nastavena jako dobro občanů. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času, paní poslankyně. Připraví se pan poslanec Jan Síla. Ještě seznámím s došlou omluvou. Byl se zde omluvit pan poslanec Julius Špičák do konce dnešního jednacího dne z osobních důvodů. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Vážená předsedající, dámy a pánové, novela pandemického zákona i přes obstrukce prošla Sněmovnou, ale byla zamítnuta Senátem. Sněmovna podle očekávání novelu pandemického zákona schválila. Poslanci SPD obstruovali, prodloužili jednání, které trvalo bezmála 36 hodin, a jednání pouze částečně zkrátilo omezení na vystoupení pro jednotlivé poslance. Řadoví poslanci měli možnost hovořit pouze pět minut. Pro novelu hlasovalo 70 poslanců vládní koalice, proti bylo 52 zástupců ANO a SPD. V takovémto stavu dostali novelu pandemického zákona na stůl senátoři, kteří novelu zamítli, přestože pětikoalice v Senátu má většinu, a tak se dostala novela zase zpátky do Sněmovny.

Proto se dnes podruhé projednává vrácená novela pandemického zákona, která byla zamítnuta v Senátu, a Sněmovna ovládaná pětikoalicí dnes opět odhlasovala pouze desetiminutový projev poslanců. Současný zákon má účinnost do konce února. Jeho prodloužení bylo podle ministra zdravotnictví Vlastimila Válka nutné i proto, že by s jeho koncem skončila i většina opatření. Novela bude platná do konce letošního listopadu, což bylo nové opatření. Co nám novela přinese? Úřady nebudou moci, na rozdíl od současného znění zákona, úplně zakázat soukromé a veřejné akce a také provoz hudebních, tanečních nebo herních klubů, heren a kasin. Jejich provoz budou moci pouze omezit. Restrikce se nadále budou moci týkat zejména omezení počtu návštěvníků nebo zákazníků, otevírací doby nebo povinnosti nosit respirátor. Nařízení, izolace nebo karantény budou moci orgány ochrany veřejného zdraví oznamovat lidem například i telefonicky nebo krátkou textovou zprávou. Zákon také zavede lhůtu, v níž má krajská hygienická stanice po námitce prošetřit důvodnost nařízené karantény či izolace. Čili se dá říci, že se zkopírovaly ty nejhorší věci z původního zákona č. 94. Mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví nebo krajských hygienických stanic budou moci nově regulovat jakoukoliv činnost provozovanou v provozovně, na tržišti, v tržnici, a to včetně provozní doby. Opatření budou moci omezit provoz vnitřních a venkovních sportovišť, ale také výuku ve všech typech škol a předškolních zařízení. Regulace se budou moci týkat rovněž činností vykonávaných mimo provozovny, například přímo u zákazníka – jde mimo jiné i o kadeřnické služby a kosmetiku. Snížila se horní hranice pokut a postihů z původních 3 milionů nově na 600 000, při opakovaném prohřešku ze 4 milionů na maximálně 800 000 korun.

Jsem přesvědčen, že tento zákon i jeho novela jsou v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, jakož i mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána, také s nařízením GDPR, když ukládá Ministerstvu zdravotnictví pravomoc vytvářet mobilní aplikaci pro účely epidemiologického šetření, údaje z ní užívat a dále sdílet. Umožňuje

dokonce nakládání s osobními údaji zcela mimo rámec nařízení GDPR. Tím by ministerstvo mohlo získat dokonce větší pravomoc v nakládání například s takzvanými lokalizačními údaji, než mají orgány činné v trestním řízení.

SPD trvá na tom, že pokud Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval nezákonnost mnoha vydaných mimořádných opatření v době trvání současného pandemického zákona, je primární povinností státní moci upravit tato opatření, a nikoliv změnit právní předpis tak, aby podobné zásahy do základních práv a svobod lidí, na které poukázal Nejvyšší správní soud, byly do budoucna legální. Stát je rozhodnutím soudu vázán. Je nepřijatelné, aby státní moc reagovala na nezákonnost svých předchozích mimořádných opatření jinak, než že rozhodnutí soudu bude respektovat. V tomto případě předkladatel dokonce uznává nebo přiznává, že cílem novely je přinutit soudní moc, aby do budoucna přijala i taková opatření, která jsou v tuto chvíli nezákonná, pochopitelně bez faktické možnosti jejich kvalifikovaného přezkumu, protože se vše projednává v režimu legislativní nouze.

Nepotřebujeme novou právní úpravu, která svěřuje Ministerstvu zdravotnictví rozsáhlé pravomoci s celostátním dopadem, která mu umožní ovládnout život v zemi bez jakékoliv kontroly, bez potřeby si vyžádat nouzový stav, navíc v současné době už s omezením. Český právní řád obsahuje dostatečnou právní úpravu pro řešení epidemií, která je obsažena v zákoně o ochraně veřejného zdraví č. 258/2000 Sb. Potom lze použít krizový zákon, další je pandemický plán, který například existuje pro případ výskytu nových mutací chřipky. Přitom právě pandemický plán by měl být hlavním nástrojem státu v řešení jakékoliv epidemiologické situace.

Mám zcela zásadní výtky k pandemickému zákonu, a proto bude SPD dále proti oklešťování osobních práv a svobod dále bojovat. Parlamentní obstrukce se stala oblíbeným prostředkem menšiny, jak aspoň zdržet projednání nějakého návrhu. Cílem je znemožnit jednání Parlamentu a přivést tak vládu do časové tísně, znepříjemnit ministrům a vládním poslancům práci a předvést voličům, že za demokracii bojujeme i s nasazením svých životů, aspoň někteří.

Například obstrukce v rakouském parlamentu pro jazyková nařízení, že úředníci musí umět řeč státu, na jehož území působí, způsobila jednu z velkých obstrukcí, kdy Otto Lecher, já už jsem to říkal, v roce 1897 obstruoval od 19 hodin večer až do 10 hodin druhý den ráno. Nejznámější obstrukce pak proběhla v Poslanecké sněmovně ve Vídni, kdy stovka německých a sociálnědemokratických poslanců celé měsíce blokovala prodloužení rakousko-uherského vyrovnání a ohrožovala tak existenci soustátí. Začínalo se dlouhými projevy, nakonec předčítali poslanci bibli. Projevy trvaly osm, dvanáct i patnáct hodin. Obstrukcemi trpěl i meziválečný československý parlament. Nejznámější aférou se stalo smrduté odpálení bomby, kde poslance ze Sněmovny vyhnal nesnesitelný zápach. Doufáme, že toho se nedočkáme. Nejhorší je, když i přes ty rvačky prohraje i demokracie.

Jistě jste minulý týden zaregistrovali citace politiků pětikoalice, kteří začali mít pocit, že je jednací řád proti jejich zájmům, když SPD obstruovala a zablokovala Poslaneckou sněmovnu. V dobách minulých omezení řečnění ve Sněmovně bylo něco, s čím KDU-ČSL nesouhlasila, to by si jistě měl i bratr pana Okamury pan Hayato, který se k obstrukcím SPD dokonce vyjádřil svou klasickou rétorikou, kterou útočil na Tomia Okamuru jako přívržence Kremlu, když řekl, že Tomio řeční, jako kdyby měl prokremelské noty, a dokonce se vyjádřil tak, že SPD škodí.

Koalice SPOLU je názorově velmi nekonzistentní. Mluvit by o tom mohla i strana ODS a konkrétně by si mohl osvěžit paměť pan Marek Benda, který se v létě roku 2019 dokonce vyjádřil tak, že omezení řečníků ve Sněmovně by znamenalo být útokem na demokracii a že on osobně nevidí důvod k tomu, proč by se měl jednací řád měnit.

Co říci na závěr? Předložený návrh protiústavních snah ztělesněných v novele pandemického zákona je nezbytné odmítnout bezvýhradně a jednou provždy. My všichni, jak tu sedíme, máme možnost hlasovat ve prospěch většiny obyvatel. Proto vás vyzývám: Neschvalujte vládní novelu pandemického zákona! Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji i vám, pane poslanče, a nyní je řádně přihlášen pan poslanec Jaroslav Bašta, poté se připraví pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím, můžete se ujmout slova.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, když poslouchám ty poslední dny a týdny debatu, která je tady, tak jsem si všiml jedné věci. Mluvíme o tom, co se děje teď, a pokud se týká minulosti, která je stará rok nebo dva, tak tady je jistý typ amnézie. Takže jsem si říkal, že bych mohl připomenout, proč vyvolává pandemický zákon takovou nedůvěru, proč venku demonstrují a proč to není jenom u nás, ale ty demonstrace proti omezením a dalším věcem jsou prakticky všude.

Já jsem přesně před rokem napsal a publikoval komentář, který měl název Pandemie jako stroj času. Asi nejsem první, kdo si všiml, že některá opatření, která používají vlády v boji proti nákaze koronavirem, jsou věrnými kopiemi postupů naposledy užívaných ve válce, případně v režimech odmítajících opustit mimořádný válečný stav i po jejím skončení. Jako příklad může sloužit třeba noční zákaz vycházení či omezení pohybu mezi okresy. To bylo u nás, přestože od roku 2002 okresy oficiálně neexistovaly. V bývalém Československu ani po roce 1948 omezení vnitrostátního cestování neexistovalo, ovšem třeba v Sovětském svazu to až do konce osmdesátých let vypadalo jako u nás v době lockdownu. Na každém výjezdu z města byla stanice, kde se předkládaly bumáčky o tom, že dotyčný někam smí jet.

Další mrazivou upoutávkou na návrat do minulosti mi jeden můj známý poslal mailem. Bylo to porovnání dopadu vládních protiepidemických opatření s principy vymývání mozků americkým zajatcům v době války v Koreji na počátku padesátých let. Systém vypracovali čínští odborníci a jejich cílem byla změna myšlení vyšetřovaných osob. Takovéhle věci můžou přijít, pokud to jde, i neočekávaně a nezáměrně. Postupy posléze studoval psycholog Albert Bandura a shrnul je v tak zvané Banduranově tabulce donucování. Má osm bodů a každý, kdo se na ně podívá, zjistí, že se možná s některými během dvou let pandemie setkal.

"Bod první: Izolace." Sociální distancování, ztráta zaměstnání, karanténa. "Osamělí jedinci bojují se svými úzkostmi, nikoliv se svými utlačovateli", což se týkalo těch vojáků. "Mediální monopolizace vnímání. Cílové zaměření pozornosti na vybrané náměty a potlačení ostatních témat. Prosazování pouze jednoho názoru a cenzurování všech ostatních." Stačí si vzpomenout na to, o čem všem nebo o čem jenom nejvíc ze všeho hovořila veřejnoprávní média. "Výhrůžky a nesmyslné represe." Nošení roušek, odstupy, pokuty, fyzické násilí při jejich nepředpisovém používání. Obojí vyvolává strach a hlavně nejistotu. "Občasné uvolnění s dočasným zmírněním požadavků doprovázené pochvalou. Ukazování všemocnosti a vševědoucnosti úřadů." My vás ovládneme a je zbytečné proti tomu bojovat, jste v lockdownu a nemáte možnost odporovat ničemu z toho, co přijde, a taky nemáte jak a kam uniknout, takže odpor je zbytečný, musíte poslouchat. "Za sedmé: Ponižování" – jako podvědomý vedlejší efekt nošení roušek a omezení pohybu. A za osmé: "Vyžadování něčeho nesmyslného a nedůležitého." V této disciplíně české úřady vynikají.

Čím více triviální a hloupý je požadavek, a my přesto s ním musíme souhlasit, tím více ponižující je pak pro člověka. Lidé pak ztrácí úctu sami k sobě, ztrácí lidskou důstojnost, a tohle je klíčový moment toho, proč teď čelíme mimo jiné také demonstracím, které mnozí z nás považují za iracionální. On je to důsledek toho, co se dělo ty dva roky. A navíc je tu

ještě jeden další moment, protože jsou lidé, jako třeba Klaus Schwab, jsou lidé jako Bill Gates, kteří nám vysvětlují, že covidová opatření nás vlastně mají psychologicky připravit na to, že v budoucnosti přijde velký reset, Zelený úděl a boj proti klimatické změně. Zkrátka, náš svět se sice vrátí před pandemií, ale někam do doby Maovy kulturní revoluce v podání současné anticivilizační levice. Předložená novela pandemického zákona toto podezření nevyvrací.

Mám ještě závěrečnou poznámku ke způsobu, jakým vládní koalice tento zákon prosazuje. Když jsem poslouchal vystoupení některých pánů poslanců, přišlo mi, že prosazují demokracii bolševického typu. Nesouvisí to s žádnou ideologií, protože na počátku ideologie nebyla. Tam bylo prostě jenom přesvědčení, že mají většinu, tak se tak nazvali, podle toho se chovali, a jak to dopadlo, víme. Je to prostě dáno tím pocitem, že vítěz přece bere vše, většina je nadřazena všemu, i zákonu. To jste nám v průběhu projednávání předvedli již pětkrát. (Potlesk.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času, a nyní mohu poprosit pana poslance Vladimíra Zlínského, a poté konstatuji, že je omluven pan poslanec Julius Špičák, a bude tedy poslze paní Ivana Mádlová. Prosím, pane poslanče, vašich deset minut. Máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení zástupci vlády, dovoluji, abych se opět zapojil do diskuse ohledně nynějšího znění pandemického zákona. Navážu na své předchozí vystoupení, kde jsem zdůrazňoval nutnost uzavření společenské smlouvy mezi vládou a občany v době jakékoli krize. Bez důvěry občanů ve své lídry nelze zvládnout efektivně jakoukoli výše zmíněnou krizi, obzvláště pokud občané jsou denně konfrontováni s nekompetentností těchto řídicích společenských špiček a krize trvá dlouhou dobu.

Nejhorší formou, jak totálně ztratit důvěru podstatné části občanů, byla segregací opatření, která měla přinutit podstatnou část populace k očkování vakcínami, jejichž prověření a testování se jevílo i občanům s běžným vzděláním nedostatečné, a vakcíny tedy nebyly podstatnou částí naší populace přijímány jako všespásné řešení, převažovaly obavy z vedlejších dlouhodobých účinků těchto hypermoderních a nedostatečně prověřených vakcín, a proto byl vyvinut na občany hrubý nátlak na základě segregace v přístupu k běžnému společenskému životu. Nakonec se ukázalo, že tato segregací opatření byla postavena na velmi vratkém základě a zbytkem tohoto základu je menší úmrtnost očkováných oproti neočkované populaci. Bohužel, důvěra podstatné části populace byla tímto natolik podkopána, že jsou v nich patrné obavy z dalšího zneužívání pandemické situace k omezování a segregaci nepohodlné části populace prostřednictvím, jak říkám, rychlokvaškového pandemického zákona, který vykleští jejich ústavou zaručená práva.

Neblahou rolí kromě politiků v tom sehrály sdělovací prostředky hlavního proudu a někteří takzvaní experti, kteří podávali informace o pandemii tak, aby dosáhli cíle co největší proočkování proti onemocnění covid-19 bez ohledu na jednostrannost jejich pohledu, kdy byli odborníci s jinými názory veřejně zesměšňováni a dehonestováni.

Dále důvěru našich občanů lídři podkopali určitým oportunistickým přístupem, kdy opisovali opatření, která se prováděla v zahraničí. Ale musím přiznat, naštěstí šli cestou jakéhosi středního proudu, a nikoli extrémního postoje a nařízení, o tom mluvil i pan Nacher. Nakonec největší blížící se katastrofa, nařízení povinného očkování, byla zrušena těsně před její realizací.

Také jsem hovořil o tom, že naše budoucnost může být značně turbulentní, a je třeba, aby se na ni naše společnost náležitě připravila. Je nutno vytipovat nejpravděpodobnější možné krizové situace, které by nás mohly postihnout, vyhodnotit jejich vliv na naši společnost a na tomto základě vytvořit soubor návrhů opatření pro všechny oblasti společenského života naší společnosti. Toto bylo u nás stejně jako ve světě silně zanedbáváno, protože generace současných lídrů zapomněla na znalosti a zkušenosti našich předků, kteří se s těmito situacemi běžně potýkali. Nyní se tedy budou pomalu vzpamatovávat a připravovat na situaci, kterou způsobila pandemie covid-19, ale hrozby budoucnosti mohou být daleko pestřejší. Jistě nelze predikovat každou možnou hrozbu, ale při troše snahy a námahy lze dát dohromady tým mnoha odborníků, kteří se nad těmito situacemi budou zamýšlet.

Nechci navrhnout přesný obsah činnosti této organizace ani instituce. Bylo to zde taky zmíněno, že by to mohl být nějaký český Kochův institut, ale v naší společnosti se pohybuje několik – dá se říci mnoho – odborníků, kteří publikují na toto téma jak články, tak knihy. Návrhy oslovit tyto odborníky a dále odborníky mnoha oblastí našeho společenského a vědeckého života, lékaře, epidemiology, virology, molekulární biology, vakcinology, odborníky na armádní a bezpečnostní problematiku, ekonomy, statistiky, energetiky, psychology, politology, odborníky na média tištěná, televizní, internetová, IT odborníky, právníky, manažery a odpovědné politiky.

Jenom z výčtu aspoň části nutných odborností je patrné, že dohoda a vytvoření použitelných závěrů budou velmi složité. Vyplývá to ze složitosti a komplexnosti naší společnosti. Je ovšem nutné, aby naše společnost byla připravena i na situaci, kdy dojde k zásadnímu snížení složitosti společenských vztahů a s tím spojenému poklesu společenského blahobytu. Škálování dopadů těchto typů krizí na naši i celosvětovou společnost může být od více pravděpodobných dočasných menších či větších problémů až po méně pravděpodobný rozsáhlý kolaps s nepředvídatelnými následky.

Připojuji se k myšlence, že každá zvládnutá krize může být impulzem pro další společenský a vědeckotechnický rozvoj žádoucím směrem. Bohužel, nezvládnutá krize může vést k dlouhodobému trvání společensko-technologického temna, jak nás učí opakovaně historie. Nakonec tato civilizace má prostředky, jak provést vlastní sebedestrukci prostřednictvím jaderných zbraní nebo použitím umělých nebo upravených organismů syntetické biologie. Tyto organismy jsou ideální zbraní takzvaných hybridních válek, kde se cíleně a na objednávku vytvoří hybridní organismus se specifickým zadáním, jak poškodit potenciálního či reálného nepřítele, aniž by oponent byl schopen toto jednoznačně identifikovat jako záměrný útok. Nebezpečnou se jeví i snadná dostupnost těchto technologií a znalostí, kdy lze produkovat tyto organismy bez většího masivního technologického zázemí, které je nutné pro vývoj a výrobu jaderných zbraní.

Navrhuji tedy zaměřit se na tuto možnou alternativu budoucího nebezpečí, použití upravených či syntetických organismů, a to se záměrným účelem poškození protivníka nebo chtěné sebedestrukce způsobené psychicky narušeným jedincem, fanatikem nebo teroristickou organizací, nebo nechtěného úniku z výzkumné laboratoře.

Jako minimum odpovědného politika mi připadá to, že by se měl konstituovat parlamentní výbor pro krizové situace, a to s podvýbory pro jednotlivé příčiny a jejich specifickou problematiku. Zde by se měly hluboce a dlouhodobě diskutovat problémy, které tyto krize mohou přinést, a případně odpovědně připravit legislativa, která bude přijata většinovou společností, kde bude přesně popsána situace, za jakých parametrů se vyhláší pandemická pohotovost, pandemie či nouzový stav, a hlavně za jakých parametrů se ukončuje.

Z mého pohledu je patrné, že západní civilizace se vyvíjí způsobem, který není schopen udržet, natož zvýšit současnou životní úroveň, a tím i svobodu svých obyvatel, a bez patřičného impulzu nebude schopna změnit své sebedestruktivní směřování. Proto je třeba být připraven, tento impuls absorbovat a moderovat tak, aby došlo k aktivaci tvůrčích sil a nápaditosti obyvatel, které přivedly naši západní společnost na současný civilizační vrchol, a nikoli ke společenskému rozpadu podobnému období pádu říše Západořímské.

Proto musíme jako odpovědní politici nad těmito tématy debatovat a z těchto debat vyvozovat závěry a konkrétní návrhy opatření při výskytu těchto krizových stavů. Dále je nutné část celospolečenských prostředků alokovat na materiální a technickou připravenost společnosti a zvláštní pozornost věnovat přípravě našeho obyvatelstva, a to včetně dětí a mládeže, na tyto situace.

Pandemický zákon vnímám jako znevážení těchto snah direktivním nařízením bez náležité diskuse v rámci stavu legislativní nouze, a z toho důvodu ho nemohu podpořit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče, i za dodržení času. Jak už jsem konstatovala, je omluven pan poslanec Špičák, čili může jít k pultíku paní poslankyně Ivana Mádlová a poté se připravit paní poslankyně Marie Pošarová. Prosím, můžete se ujmout slova. Vašich deset minut.

Poslankyně Ivana Mádlová: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážení kolegové poslanci, vážené členové vlády, pravděpodobně se dnes vyjadřují před touto Sněmovnou k novele pandemického zákona naposledy, neboť pravděpodobně bude odhlasována. Přiznávám, že jsem byla překvapena a zároveň potěšena odvahou vládních senátorů, kteří se rozhodli podpořit zmínutí novely vlády pandemického zákona, a za tuto odvalu jim upřímně děkuji. Považuji to za velmi špatné vysvědčení pro tuto vládu, které tímto prostřednictvím vyslovili nedůvěru její vlastní senátoři. Jen stručně zopakují, proč ani dnes nepodpořím novelu pandemického zákona. Ono tady toho už z našeho klubu zaznělo poměrně hodně, čili provedu krátké shrnutí, abych dlouho nezdržovala.

Vadí mi, že novela popírá vládní programové prohlášení hned v několika jeho částech. Nerozumím tomu, proč ve stínu masivního rozvolnění protiepidemických opatření musela být tato novela přijímána Sněmovnou ve stavu legislativní nouze bez řádného projednání ve Sněmovně. Nesouhlasím minimálně s částmi novely, které omezují svobodu pohybu, které umožňují posílat lidi do karantény prostřednictvím obyčejné SMS, s částmi, které umožňují příkazem testování kojenců bez předchozí indikace lékařem v dětských skupinách. To se týká samozřejmě i batolat.

Je to opravdu velmi široký rámeček, který lze snadno zneužít. Obsahuje, a to i po snížení, výši pokut – přece jenom ty pokuty jsou stále velmi vysoké, pro občany nepřijatelné. Hluboce se ohrazuji proti tomu, jak horkou jehlou byla tato novela ušita bez rozpravy na půdě Legislativní rady vlády. Nevím, nakolik je v souladu s vaším programovým prohlášením vlády, kapitoly Legislativa. Dovolím si citovat: "Kvalitní legislativa a chytré řízení státu jsou podstatné předpoklady k tomu, aby země prosperovala. Zvýšíme kvalitu legislativy, každou novou regulaci důsledně zvážíme na základě očekávaných dopadů. Legislativní návrhy budou předkládány standardní legislativní cestou a vyjádří se k nim odborníci v rámci Legislativní rady vlády." K tomuto vůbec nedošlo, dle sdělení členů Legislativní rady vlády byly tyto schůzky pouze informativní, dokonce tam po celou dobu bylo i časové omezení, které potom ve finále zmizelo, a sem do Sněmovny se to dostalo bez časového omezení, bez jakéhokoli vysvětlení. Domnívali jsme se, že právě proto, abyste předkládali kvalitní legislativu, byl

zřízen post ministra pro legislativu, ministra Šalomouna, který je dokonce předsedou Legislativní rady vlády. A přesto byl předložen tento nedodělek, v Senátu ho nazvali zmetkem.

Pandemický zákon vznikl v době, kdy opozice chtěla ukázat svaly a nepodpořila žádost vlády o prodloužení nouzového stavu. Nicméně nouzový stav je právním rámcem pro řešení krizové situace, o níž, pane ministře, hovoříte. To, že nouzový stav použít nemůžete, protože jste z něj vlastní vinou udělali sprosté slovo, je ale váš problém. Proč dnes raději nediskutujeme k zákonu o ochraně veřejného zdraví? Proč se dnes tato Sněmovna nezabývá vaší očkovací strategií door-to-door, která ještě před rokem touto dobou – vlastně vaše vláda měla recept na všechno? Že jste připraveni vládnout, že máte připravenou očkovací strategii? A najednou tady diskutujeme o nedodělku novely zákona, která se má týkat zvládnání pandemie covidu.

Dovolím si ještě připomenout nebo upozornit na to, že součástí této novely je otázka, jestli by tam neměl být nějaký algoritmus, nějaké parametry, které ukážou, jak vysoké riziko výskytu pandemie je. Tam v podstatě nejsou žádné měřitelné parametry, dle kterých by se spustilo to či ono opatření nebo kombinace několika opatření. Vzhledem k tomu, že je to velmi široký rámec, který dokáže v podstatě znehybnit jedním pokynem celou zemi, určitě by tyto měřitelné parametry byly žádoucí, a na to by navazoval určitý algoritmus, který by spustil postupně nutná opatření.

Byla tady také zmínka o domovech pro seniory, o kterých se zmínil pan předseda klubu Pirátů Michálek, a také pan ministr, že pandemický zákon je důležitý i ohledně domovů pro seniory. Ale v domovech pro seniory je proočkováno určitě 98 % seniorů, a to i třetí dávkou, a rozhodně by senioři v domovech důchodců neměli být záminkou pro to, aby se tady takhle na sílu prosazovala tato novela pandemického zákona.

Musím konstatovat, že vámi předloženou novelu skutečně považuji za legislativní nedodělek, který navíc rozděluje společnost – za nedodělek, který dnes v této Sněmovně budete chtít i přes odpor vlastních senátorů prosadit. Je to velká škoda, že jsme se vyhnuli skutečně v klidu diskusi na půdě legislativců, odborníků, jak tady zmiňovali naši lékaři, s odbornou veřejností a tak dále. Je to opravdu velká škoda, že chcete tento zákon s velkými chybami prosadit takto na sílu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji vám, paní poslankyně, a s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Karel Haas, takže prosím, pojd'te, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát. Vážená paní předsedající, vážení přítomní členové vlády, vážené kolegyně, vážení poslanci, zareaguji na předřečníci, vašim prostřednictvím, paní kolegyni Mádlovou, i možná na předřečníka Patrika Nachera, opět vašim prostřednictvím. Rozumím autentickému postoji klubu SPD, ten je skutečně dlouhodobě naprosto autentický, ale nerozumím naprosto postoji hnutí ANO. Torpédování současné vládní novely pandemického zákona je pokrytectví nejvyšší míry. Prosím vás, podívejte se na sněmovní tisk 1158, předložený loni 15. února. To byl vládní návrh – já nepopírám, vyžádaný velmi silně tehdejší opozicí, ale bavíme se o legislativní kvalitě, a sněmovní tisk 1158, to tvrdím s plnou vážností jako právník, byl mnohonásobně právně horší, než je současná vládní novela. Chybělo jakékoli odškodnění, chyběla pojistka v podobě stavu pandemické pohotovosti, chyběl přezkum Nejvyšším správním soudem. Pokuty byly až třímilionové, nikoli sníženy teď na 20 %. V tomto ohledu je pro mě torpédování z pohledu hnutí ANO opravdu velmi překvapivé. Děkuji mnohokrát. (Potlesk zprava.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A paní poslankyně Marie Pošarová je nyní řádně přihlášená, připraví se pan poslanec Zdeněk Kettner. Prosím, ujměte se slova, vašich deset minut.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi rovněž vyjádřit se zde k některým souvislostem, částem předložené novely pandemického zákona a samozřejmě i k samotnému zákonu jako takovému, jako celku. Je nutné zopakovat hodně nahlas, že je především naprosto neúnosné, že se tak zásadní materiál, jakým nepochybně novela takzvaného pandemického zákona je, projednává ve zrychleném legislativním řízení, ve stavu legislativní nouze, a netvrdím to jenom já nebo moji kolegové z hnutí SPD, ale je to převažující názor mezi ústavními právníky. A koneckonců, jak jsme nedávno viděli a slyšeli, i mezi vládními senátory, kteří vám hlavně z tohoto důvodu tuto novelu doslova hodili na hlavu.

Je opravdu naprostá nehoráznost ze strany vládní koalice, že chce tuto předlohu, která brutálním způsobem omezuje základní práva a svobody občanů a dává exekutivním orgánům do ruky neskutečně rozsáhlé represivní pravomoci, vyřídit v podstatě celkem za dva či tři dny, jednacích dní, bez pořádné diskuse, bez projednání ve výborech, zejména bez projednávání ve výboru ústavně-právním. To je kromě jiného plivnutí do tváře nejen voličům, ale především parlamentní demokracii, kterou se vládní koalice, pouze když se jí to hodí, jinak zaklíná, kde může.

Materiál, který takto zásadně omezuje prostor svobody a svobodného chování a jednání občanů a hrozí jim drakonickými sankcemi, měl jednoznačně projít standardním parlamentním procesem, standardní legislativní procedurou a důkladnou diskusí ve všech třech čteních tady ve Sněmovně, na jejím plénu i v příslušných výborech a dále samozřejmě ve všech příslušných grémiích Senátu, přičemž samozřejmě platí, že hnutí SPD i já osobně jsme odpůrci přijetí této novely i odpůrci existence samotného pandemického zákona v našem právním řádu, kde nemá co pohledávat jakožto norma, která je jinak zbytečná, a hlavně neústavní, nehodná svobodného a demokratického státu. I jasných a tvrdých obsahových argumentů proti novele existuje více než dost. Novela je v zásadě i zcela nepřijatelným pokusem o omezení práv a svobod občanů zaručených Listinou základních práv a svobod a mezinárodními úmluvami, jimiž je Česká republika vázána. Navíc ve své důvodové zprávě vychází z epidemiologické situace roku 2021, nikoli z aktuálního stavu. A co se týče samotné nemoci covid-19, odvolává se na variantu delta, což je skoro k smíchu nebo spíš k pláči, jestliže jde o tak vážné věci, protože v současnosti už naprosto dominuje varianta označovaná jako omikron, která je epidemiologicky od předchozích mutací viru značně odlišná a je spíše srovnatelná s chřipkovým onemocněním, kdy počet hospitalizovaných lidí nepřesahuje 50 osob na 100 000 obyvatel.

A to už vůbec nehovořím o tom, že Ministerstvo zdravotnictví, kterému tento zákon dává obrovské pravomoci při jeho aplikaci, v minulosti v tomto paktu opakovaně těžce selhalo, když bylo několik jeho vyhlášek a omezujících opatření shledáno příslušnými soudy jako nezákonných se všemi negativními důsledky této skutečnosti. Čili platí, že riziko zneužití pandemického zákona ze strany výkonné moci je po předchozích zkušenostech enormní. Jestliže Nejvyšší správní soud, který opravdu nelze označit za jednostranně zaujatý orgán, v minulosti opakovaně konstatoval nezákonnost mnoha mimořádných opatření vlády či Ministerstva zdravotnictví, je přece povinností státní, respektive vládní exekutivní moci tato opatření opravit tak, aby byla zákonná a ústavně konformní, a nikoli si ulehčit práci tím, že si vymyslí nový právní předpis, který zásahy do základních práv a svobod lidí do budoucna usnadní, nadto prakticky už bez možnosti jejího dalšího relevantního přezkumu.

Já se osobně nejen v souvislosti s projednávaným materiálem ve své práci poslance, zástupce občanů, snažím důkladně zabývat tím, zda jakákoli legislativní předloha, kterou zde ve Sněmovně projednáváme, omezí či naruší práva a svobody občanů garantované českou ústavou včetně Listiny základních práv a svobod, to je pro mě klíčové, a předkládaný materiál občanská práva a svobody narušuje více než dost – už jen tím, že oblasti, v nichž lze omezovat základní občanská práva a svobody, rozšiřuje. Jde zejména o porušení principu uvedeného v čl. 4 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, kde se píše, že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu.

Vláda uvádí, že touto novelou reaguje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, kterým je stát jednoznačně vázán, a je úplně nepřijatelné, jak jsem již dříve naznačila, aby státní moc reagovala na nezákonnost svých předchozích vydaných opatření jiným způsobem než tak, že rozhodnutí soudu bude respektovat, a ne jako v tomto případě, kdy vláda jakožto předkladatel novely dokonce přiznává, že cílem navrhované změny je přinutit soudní moc, aby do budoucna aprobovala i taková opatření, která jsou v tuto chvíli nezákonná. To je naprosto popření základních principů právního státu, ale i popření demokratické dělby moci na moc zákonodárnou, výkonnou a soudní, mezi kterými existuje ústavou a zákony definovaná struktura brzd a protivah.

Při posuzování této novely je třeba mít také na paměti, že orgány výkonné moci by jejím schválením získaly do rukou nástroje, které bývají běžně využívány pouze jako sankční a donucovací prostředky, přičemž v čl. 2 odst. 2 ústavní Listiny základních práv a svobod se uvádí, že státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví. Ve většině ustanovení novelizovaného § 2 pandemického zákona je ovšem způsob uplatnění státní moci uveden jen rámcově.

A to je jen velmi malá část, velmi malá výseč problematických protiprávních a protiústavních pasáží předložené novely pandemického zákona. Ale za naprosto zásadní považuji kolizi celého pandemického zákona i jeho novely s českou ústavou, nikoli až nebo pouze jednotlivé dílčí konkrétní ustanovení projednávané novely, i když i to je důležité rozebrat a demonstrovat, proč jsou nepřijatelná, což ostatně učinili nebo ještě učiní mí kolegové z poslaneckého klubu hnutí SPD.

Za sebe říkám, že tento nebezpečný právní paskvil nikdy nepodpořím a udělám i vše proto, aby z českého právního řádu zmizel i pandemický zákon jako takový. To je, prosím, tak nějak všechno. A ještě bych chtěla říct, že řekněme konečně této protiústavní novele "ne". Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme, paní poslankyně, tímto tedy uplynula vaše řeč a já poprosím dalšího, pana poslance Zdeňka Kettnera, a připraví se poté pan poslanec Marek Novák. Prosím, pane poslanče, vašich deset minut.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji, paní předsedající. Tomuto zákonu už věnujeme tolik času, bylo toho tolik řečeno, že by byl zázrak, kdybych řekl něco objeveného nového, co byste tady neslyšeli. Berte to tedy za mě jenom takové shrnutí. Určitě vás nepřekvapím, že v žádném případě tento zákon nepodpořím, a opravdu chci jenom shrnout, proč nechci tento zákon podpořit.

Schvalování podobného zákona se dalo pochopit v době začínající pandemie, kdy se virus rozšiřoval, nikdo absolutně netušil, co s tím má dělat, když jsme to vzali napříč světem, každý stát měl nějaký svůj vlastní osobní přístup, ale semlelo to ty státy naprosto všechny bez rozdílu – jestli byly ze začátku restriktivní, pak povolovaly, nejdřív povolovaly, pak restriktivní, opravdu nevím, jestli víte o nějakém státu – prostě neznám stát, který by

proklouzl bez ztráty kytičky. Takže v těchto krušných počátcích se to dalo pochopit. Dalo by se pochopit využití stavu legislativní nouze, dala by se pochopit určitá drakonická opatření, která měla i určitou společenskou podporu, ale ta společenská podpora už tady vůbec není. My se tady už setkáváme s variantou omikron, počty lidí v nemocnicích, na JIP jsou vysoké, ale ne natolik, aby to zahlcovalo náš zdravotní systém. Státy, které jsme si brali jako za vzor, co máme ve zvyku, postupně od pandemických opatření ustupují, vracejí se k normálnímu stavu.

A pro mě je obrovské překvapení, že v této situaci, kdy se vláda přiklání k tomu, že rozvolňujeme, že to nejhorší už máme za sebou, příkladem nám jsou okolní státy, a my najednou tady chceme schválit zákon, ve stavu legislativní nouze, tím pádem naprosto zbytečně, obzvláště když se mluví o tom, že je to pro případ podzimu. Už jsem to tady říkal jednou. Nerozumím tomu, proč bychom to nemohli provést běžným způsobem, abychom skutečně vytvořili zákon v obecné rovině, prakticky fungující zákon, který by byl použitý nejenom ohledně covidu, ale i v jiných podobných situacích. A tomu já opravdu nerozumím.

Zrovna tak nerozumím těm změnám názorů, už jsem to tady také říkal. V předvolebním období, v době, kdy současná vláda byla v opozici, veškerá podobná opatření dost silně kritizovala, že jsou přehnaná a tak dále. Pak si tedy uvědomili, že asi nejsou až tak přehnaná, začali nějakým způsobem spolupracovat, ale celou svoji volební kampaň postavili na tom, jak se všechno uvolní. A myslím si, že spousta voličů už jenom z tohoto důvodu jim takzvaně skočila na špek, a teď se možná diví a litují. To, že skutečně ten zákon asi nebude, že s ním nebude všechno v pořádku a že není všespásný – vždyť vám to ukázali i vaši senátoři. Myslím si, že mezi senátory máte spoustu odborníků, kteří to dokázali kvalifikovaně vysvětlit, z jakého důvodu si myslí, že není dobré tento zákon schválit, a já se strašně divím. To, že neposloucháte nás, to se dá celkem logicky vysvětlit, jsme prostě opozice a tak dále. Ale co mi nejde na rozum, že vy vlastně odmítáte poslouchat i své vlastní spolustraníky – odborníky. A to je taky jeden z hlavních důvodů, proč pro to nemůžu zvednout ruku. A opravdu se divím, že vás to nepřesvědčí.

Za další, přijde mi dávat takový nepodepsaný neomezený bílko šek – trošičku se bojím, bojím se jeho zneužití. Myslím si, že současné zákonné normy by za současné situace už naprosto bohatě postačovaly. Proč se bojím jeho zneužití? Nemám úplně důvěru v současnou pětikoalici, a z jednoho jednoduchého důvodu, i z osobních důvodů. Když si projedete všechny mé sociální profily, které mám, nikdy v životě jsem ani na jednoho z vás neprovedl jakýkoli osobní útok. Neměl jsem k tomu jediný důvod. Pokud jsem kritizoval, tak to bylo kritizováno z profesního hlediska. Vyjádřil jsem jenom svůj osobní názor. Nikdy jsem nezaútočil na nikoho, tady vidím kolegu, že kroutí hlavou, asi má můj sociální profil pěkně zkouklý, asi vidí něco, co já tam nevidím. Opravdu jsem na někoho nezaútočil. Nemám to zapotřebí a nikdy to dělat nebudu.

A za tu krátkou chvíli, co jsem tady, tak od několika vašich kolegů bylo několik osobních útoků na mě. Dokonce jeden z vašich kolegů, když zjistil, že mi podržel dveře, tak když jsem prošel, tak jsem za zády zaslechl: Ty jo, vědět, že to je tenhle, tak mu prásknu těma dveřma přes hlavu. A já jsem zůstal stát, protože to je věc, která mě absolutně vyděsila. Opravdu, bylo to tak, nemám důvod si vymýšlet. Za mě takové jednání nečekejte, já vás vždycky pozdravím, já vám ty dveře podržím, já beru, že jsme tady profesionálové, toto je prostě naše práce, a jako sportovec – pán se chytá za hlavu, tak nevím, asi sportovec není – ale já vám třeba můžu říct, že když jsem hrál hokejbalový zápas, se soupeřem jsme se čistě a tvrdě pobili u mantinelu, čistě podle pravidel, a když jsme skončili, tak jsme si potřásli rukou a šli jsme to rozebrat, popili jsme, popovídali jsme si, a to já tady prostě nevidím. A když vidím tu osobní zášť, z mého důvodu neopodstatněnou, jakoby osobní, tak prostě opravdu mám obavy, proč byste tu osobní zášť nemohli přenést i na voliče jiné politické

strany, když ji takovým způsobem používáte na člověka, který vám nikdy osobně neublížil, ani to nemá v plánu. Proč to děláte? A pokud ano, tak je to asi váš nějaký osobnostní rys. A proč byste to nemohli použít i na občany?

To je stručné shrnutí, proč já opravdu tento zákon podpořit nemůžu. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. To byl pan poslanec Kettner. Další v pořadí je pan poslanec Marek Novák. Pan Novák Marek není přítomen, jestli tomu dobře rozumím. Další v pořadí přihlášených je pan poslanec Oldřich Černý. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Oldřich Černý: Dobré ráno, děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážení občané České republiky, tisíce našich spoluobčanů nám píší, jak jsou ze současné situace již zoufalí, a prosí nás, abychom tento navrhovaný pandemický zákon smetli ze stolu. Jak jistě víte, nepíší jen jednotliví občané sami za sebe, psaly a píší nám celé rodiny a pracovní kolektivy. Tedy ten celkový počet občanů, kteří se na nás obracejí, se nerovná jenom těm tisícům přijatých dopisů, ale je pravděpodobně několikanásobně vyšší. Píší občané mladí i ti starší, občané z malých obcí i z velkých měst, zkrátka je to průřez celou naší českou společností. Těchto dopisů si velice vážím, všechny jsem je většinou přečetl a snad i na všechny odpověděl, asi jako jediný.

Jen ještě zdůrazním, že mě při čtení těch dopisů zaujala jedna věc, že totiž v mnoha e-mailech občané napsali, že naše hnutí SPD nevolili. Volili vás, některé ze stran pětikoalice, ale když vidí, jak se vládní strany staví proti demokracii a na stranu totality, když vidí, že se tímto pandemickým zákonem navracují časy dávno minulé, když vidí, jak vládní koalice tímto návrhem pošlapává svobodu a demokracii, tak své říjnové volby litují. Oni litují, že volili některou ze stran vládní koalice, bohužel, a prosí nás, poslance SPD, abychom pomohli, abychom se prali za svobodu a demokracii. A obrací se správně, jelikož my v SPD totiž bojujeme a vždy budeme bojovat za svobodu a demokracii a za práva občanů České republiky.

Proto zde důrazně protestuji proti této novele pandemického zákona, kterou se zavede jakýsi permanentní nouzový stav. Dovolím si tedy vrátit k těmto mailům, které jsem již předčítal, které nám občané píší a ve kterých vyjadřují svoji zoufalost a obavu z toho pandemického zákona. Dovolím si ocitovat některé z těchto e-mailů.

Toto je e-mail z konce ledna, kdy pisatelka reaguje na situaci, která se od té doby trochu změnila, nicméně ilustruje celou situaci, která by se jednoduše mohla navrátit, pokud by pandemický zákon byl přijat, cituji: "Prosím, aby moje děti mohly chodit do školy a mezi kamarády. Mám dva syny, osmá třída, třináct let, čtvrtá třída, devět let. Jsou to již dva roky, co do školy chodit nemohou, stýkat se s kamarády. Z jedničkářů a veselých dětí se mi změnilo na průměrné žáky s pocitem osamění a steskem po kamarádech. Starší syn je v pubertě, má lítat s klukama venku a poznávat první lásky, zklamání, zažívat lyžáky, školy v přírodě, ale bohužel. Od začátku roku opět nechodí do školy. V prosinci byli sotva polovinu dní, od Vánoc se do školy už nedostali. Měsíc jsou doma bez kontaktů, starší syn bez on-line výuky, mladší on-line výuka částečná, a někdo s nimi musí být doma. Někdo s nimi musí dělat školu, vařit jim, starat se o celou domácnost v plném stavu, a k tomu vydělávat. Může mi někdo z vás poradit, jak tohle zvládnout a nezbláznit se, jak vydělat peníze? Učitelka, kuchařka, uklízečka v jednom, a k tomu plnohodnotně odvádět osmihodinový pracovní výkon z domova? Může mi to někdo z vás vysvětlit a dát řešení? Jediné, co v tuto chvíli mohu udělat, apeluji na vás: ukončete tuto totální destrukci dětí a s tím i destrukci rodičů. A to vše samozřejmě bez

pandemického zákona, který je jednostranně totalitní a je velkým ohrožením demokracie a demokratického státu. Ing. Veronika Š."

Další dopis: "Vážení poslanci, já jako máma od dvou dětí žádám vás, abyste si vzpomněli na kladné morální atributy své osobnosti, vypnuli doma své televizní přijímače, které všechny okolo straší, šli do lesa, zhluboka se nadechli, zameditovali, a pak běžte zpět do práce a tam hlasujte podle čistého svědomí, neovlivněni podprahovou masáží úzké skupiny lidí, kteří se snaží vzbudit strach o život. Život je riskantní, byl a bude riskantní, ale dětem se za poslední dva roky vzalo opravdu hodně. Já jako matka školkového dítěte jsem nezaměstnatelná. Dříve byly školky promořovací střediska, kde děti získávaly přirozenou imunitu. Od září jsem každý měsíc týden doma s dítětem, protože má nudli. Pozor, nudle nemusí být zelená či žlutá, stačí jakákoli nudle. Každý z nás si tuto novou chřipku musí prodělat. Někdo se očkoval, aby měl lehčí průběh, jiný si to chtěl projít sakum prdum pořádně. Je to každého volba. Na jakékoli akci spojené s lidmi člověk dnes musí mít nějaký bezcenný cár papíru, který v podstatě nic neznamená, ale děti chtějí jít plavat, děti chtějí do kina, děti si chtějí někam zajít. Rodič bez papíru nikam nesmí. Kde to žijeme? Prosím, nedopusťte segregaci společnosti a dejte svobodu dětem, ty jsou naše budoucnost. S pozdravem Martina B."

Mám tady toho víc, ale přeskočím to, protože mě velmi zaujal jeden e-mail studenta, žáka 9. třídy. Mám i jeho souhlas se zveřejněním. "Vážená paní poslankyně, vážený pane poslanče, jsem žákem 9. třídy a vím, že zítra" – psal to 1. února 2022 – "máte v Poslanecké sněmovně schvalovat novelu pandemického zákona. Rodiče mi vysvětlili, co vaše novela obsahuje a čím je pro nás a naši budoucnost její přijetí nebezpečné. Už skoro dva roky já a moji spolužáci nechodíme do školy tak rádi jako dřív. Před každým testováním máme obavy, kdo z nás bude tím pozitivním, který překazí plány celé třídě, i když mu nic není. Naše paní učitelky se už nesmějí tak často jako dřív a jsou nervóznější. Distanční vyučování nás nebaví, raději jsme ve škole. Nošení roušek je pro nás strašně nepříjemné, špatně se nám dýchá i přemýšlí, bolí nás z nich hlava a odpoledne jsme unavení. V přírodopisu se učíme, jak je kyslík důležitý pro život člověka, a přitom máme nosit roušky, které nás dusí? Chci zpátky normální svět, který jsme měli dřív, když jsme se před nemocemi nemuseli zavírat doma a mohli jsme bez omezení zase cestovat, sportovat a chodit do kina. Žádám vás, abyste nepodpořili schválení novely pandemického zákona, zamítněte ji. Její schválení mi nepřijde vůbec správné ani rozumné. S pozdravem Jakub F."

Další dopis: "Vážená paní poslankyně, vážený pane poslanče, brzy mi bude 83 let. Prožil jsem druhou světovou válku jako malé dítě, rok 1948 jako kluk, rok 1968 jako otec dvou dětí, takže můžu hodnotit tuto dobu. V roce 1968 jsme měli krásný život a vládu, která stála za svými občany. Bohužel, dnes to o naší vládě nemůžu říci. Přebrala metody vlády minulé. Někteří ministři je chtějí ještě vylepšit novým pandemickým zákonem, údajně na ochranu občanů. Je jasné, že tento zákon umožní vládu jednotlivce. Tímto se dostáváme do doby protektorátu. Ano, i za komunistů padala různá rozhodnutí, která musela projít celou řadou schvalování. Tolik nejistoty a strachu, co jsem prožil během posledních dvou let, jsem nezažil za celý svůj život. Proto vás žádám, nebo alespoň ty, co ještě mají svědomí, aby hlasovali proti schválení novely pandemického zákona. Děkuji, Zdeněk K."

A ještě stačím asi jeden. "Dobrý den, nejsem zastávce hromadných a předepsaných mailů, proto píši sám za sebe od srdce. Myslím, že by bylo vhodné se tímto zákonem zaobírat daleko více než jen ve zrychleném čtení. Je to důležitý zákon, který dokáže omezit spoustu lidí a jejich podnikání na základě rozhodnutí jedinců. Nepřijde mi moc fér, že se vyhlásí stav legislativní nouze, aby se tento zákon mohl tak rychle přijmout... (Předsedající: Čas, pane poslanče.) ... a v podstatě bez řádné diskuse a připomínkování."

Jinak stačí, když se podíváte do mailů a máte jich tam čtyři tisíce.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče. Váš čas vypršel. To byl pan poslanec Černý. S faktickou poznámkou se přihlásil pan ministr Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré ráno, musím zareagovat stručně na předřečníka pana poslance Černého. Prosím pěkně, pokud znáte historii 20. století především, tak tady nepoužívejte slova, jako je totalita, v souvislosti s pandemickým zákonem. Opravdu jsou věci, které se nedají v žádném případě srovnávat, vůbec v ničem nesnesou srovnání. Jestliže se tady mluví a ví se o tom, jaká byla fakta nacistické, komunistické totality, kde lidé bez jakékoli šance na nějaký soudní přezkum, na cokoli byli připravováni o životy, děti, staří lidé, těhotné ženy, lidé z důvodu rasy, náboženského vyznání nebo politického přesvědčení, vy srovnáváte úplně nesrovnatelné věci. Úplně! Tady proběhl loňský rok. Já jsem otec pěti dětí, moje manželka je učitelka. A v období loňského roku děti chodily do školy, občané České republiky jezdili na dovolenou do zahraničí, občané, kteří byli nespokojeni s některým nařízením předchozí vlády, vlády Andreje Babiše, měli možnost podat návrh k soudu na přezkum jakéhokoli opatření. To se dělo, soudy tomu vyhovovaly. Prosím, o jaké totalitě tady mluvíte? S jakou totalitou to srovnáváte? Tou nacistickou, nebo tou komunistickou? S jakou totalitou? Udělejte si jasno v pojmech a historii. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: To byla faktická poznámka pana ministra Jurečky. K další faktické poznámce se přihlásil pan poslanec Černý. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Oldřich Černý: Vážený pane ministře, já vím, že už je ráno, ale jestli jste neslyšel, citoval jsem vám občany, co vám napsali do mailu. To nebyla moje slova, to byla slova občanů České republiky. A vy tady z toho děláte komedii? Že se nestydíte! (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: To byla faktická poznámka pana Černého. Vrátime se do obecné rozpravy. Další v pořadí je přihlášen pan poslanec Koten. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Vážený pane předsedající, pokud se podívám na čas, už bych mohl říci téměř skoro dobré ráno, protože čas se poměrně nachýlil přes 24. hodinu, a máme tedy 1.49 po půlnoci. Vzhledem k tomu, že máme takové české přísloví, které zní: Opakování je matka moudrosti, tak i vzhledem k tomu, že tady máme poměrně početný sbor ministrů, skutečně ještě jednou zopakují to, co jsem tady již minule říkal k pandemickému zákonu.

Sice nejsem právníkem, ale protože mám za ty čtyři roky již nějaký základní právní přehled a protože nejenom já, ale i lidé, kteří se zabývali pandemickým zákonem a mají nějaký základní právní přehled, dali jsme si tady tu práci a návrh zákona si řádně prostudovali. Můžu vám tedy vysvětlit, o co v pandemickém zákoně jde z toho právního hlediska.

Český právní řád zná čtyři krizové stavy, kdy se země dočasně neřídí běžnými zákony. V těchto chvílích jsou výrazně omezena práva občanů České republiky, a jedná se tedy zejména o stav nebezpečí, nouzový stav, stav ohrožení státu a válečný stav. Pandemický zákon tedy bude pátým a nejvyšším a trvalým stavem. Za platnosti pandemického zákona do

podzimu tohoto roku budou práva omezena více než ve válečném stavu. To si myslím, že je poměrně bizarní situace, a navíc tedy není ještě nikde napsáno, že vláda znovu nepožádá o prodloužení pandemického zákona, tak jak se to děje nyní, dokonce v legislativní nouzi, i když není žádný důvod pro legislativní nouzi, ale připadá mi to poněkud bizarní.

Bylo by možné bez vyhlášení nouzového stavu zakázat například návštěvy příbuzných, například zákaz opustit obec, opustit okres – to už jsme tu měli – nebo například povinnost kontrolovat QR kód příbuzného na návštěvě? Kdo by byl vyhodnocen jako nepřítel tohoto stavu? To může být podle mého i nenačkovaný, může to být pozitivní nebo může to být kdokoli, na koho se ukáže prstem, a musí být tedy bezpečně izolován od ostatních, což jsme zažili bohužel i na letošním Australian Open, kdy tenista Djokovič nebyl připuštěn vůbec do turnaje. Toto ustanovení by nás tedy teoreticky mohlo dostat až do internačního tábora. V případě Austrálie to byl tábor pro internaci těch, kteří odmítají očkování a nechtějí se podrobit tomuto. Bylo by to tedy vše v souladu se zákonem.

Pro mě to je nepřijatelné. Díky tomu, že bude možné tyto lidi označovat za lidi, kteří mohou být zdravotně, myslím tím trestně, stíháni, tak se jim budou moci odebírat legálně držené zbraně, protože v případě záznamu v trestním rejstříku, jak jistě vědí legální držitelé zbraní a zbrojního průkazu, skutečně by to bylo možné. Dále se může omezit mobilita obyvatel, zdravotní péče, může se omezit tedy i volební právo. V případě podzimních voleb to není nijak ošetřeno. Například ten, kdo nemá platný QR kód, nebude moci volit a ani nebude moci být zvolen. Na druhou stranu, vzhledem k tomu, že tady současná vláda prosazuje korespondenční hlasování ze zahraničí, tak naopak budou moci volit lidé, kteří nebudou v souladu s ústavou identifikováni, a budou moci volit i ti lidé, kteří neplatí daně v České republice, žijí dlouhodobě v zahraničí a s českými reáliemi nemají pranic společného.

Tento zákon tedy staví neposlušnost novému režimu do role hrdelního zločinu, který je závažnější než například loupežné přepadení anebo vražda. Nový pandemický zákon tedy zcela bez legrace a bez přehánění je stejný anebo na podobné úrovni jako například únorový převrat 1948 anebo jako velmi nechvalně známé norimberské zákony. Tedy co by mohlo následovat, a to je pro mě naprosto nepřijatelné, to jsou politické procesy s těmi, kteří tedy budou neposlušní v této věci. Já si úplně nemyslím, že bychom tady měli pošlapávat článek 23, základní lidská práva a svobody, kdy občané mají právo se postavit na odpor proti každému, kdo by odstraňoval demokratický řád lidských práv a základních svobod založený Listinou, jestliže činnost ústavních orgánů a účinné použití zákonných prostředků jsou znemožněny.

Mohli jste si možná všimnout, pokud jste byli na Sněmovní 1 na obědě, že tam je jistá skupina lidí, kteří právě článek 23 využívají a dávají vám jaksi najevo, že článek 23 existuje, a tedy ozývají se proti vaší zvůli. Bohužel, tento zákon je velmi podobný jednomu zákonu z roku 1933, a to byl zmocňovací zákon. Tehdy po požáru Říšského sněmu získal kancléř země výjimečné pravomoci a stal se Vůdcem. Zákon umožnil vládě přijímat zákony bez jejich schválení Říšským sněmem, a to po dobu čtyř let.

Když se tedy podíváme do této nové doby, samozřejmě ta podobnost není úplně čistě náhodná, ale lidem, kteří se zabývají historií, to velice tyto zákony připomíná. Klasické norimberské zákony z roku 1935, ty dva zásadní ústavní zákony se staly pozdější základnou pro legální tehdejší vyloučení Židů z německé společnosti a připravily půdu oficiálnímu provádění protižidovské politiky. Já v tom bohužel vidím historickou paralelu, kdy byli vylučováni naši čeští občané z různých oblastí, že nemohli do restaurací, byli šikanováni v zaměstnání, pokud nebyli očkovaní, a podobně. A bohužel podobnost s touto historickou paralelou ve mně skutečně zavádí důvodné podezření, že se jedná o něco podobného. (Předsedající: Čas, pane poslanče, čas!) Dovolte mi, abych varoval před přijetím této novely. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Mrzí mě, že řídím schůzi, protože bych musel na vaše vystoupení reagovat, nicméně určitě to učiní jiní kolegové. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Haas. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo, pane předsedající. Já jsem se domníval, že už nebudu muset podruhé s faktickou poznámkou vystoupit, ale teď se to tedy opravdu nedalo. Srovnání ať už původního pandemického zákona, nebo té současné novely s norimberskými zákony, se zmocňovacím nacistickým zákonem nebo s únorovým pučem, to je opravdu silná káva. Ale pokusím se na tu silnou kávu zareagovat věcně, dvěma právními argumenty.

Za prvé. Množství zrušených mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví ukazuje, jak efektivně v České republice funguje soudní kontrola, toť argument číslo jedna. Argument číslo dva, který jsem používal už předminulý týden při prvním projednávání, plenárním nálezem Ústavního soudu, který určitě není ani opoziční, ani koaliční, z prosince loňského roku, byla potvrzena jak ústavnost samotného pandemického zákona včetně té konstrukce mimořádných opatření, tak byla potvrzena ústavnost toho procesu legislativní nouze, kterým byl pandemický zákon v únoru loňského roku přijat.

Já si dovoluji odcitovat tři – jestli je stihnu, hlídám si čas – závěry, tři právní věty z onoho plenárního nálezu. Ústavní soud dospěl k závěru, že "nejsou dány důvody ani pro zrušení pandemického zákona jako celku pro údajné vady zákonodárního procesu, ani pro zrušení ostatních napadených ustanovení pandemického zákona", s onou jednou jedinou výjimkou jednoho zrušeného ustanovení.

A druhý důvod, k legislativní nouzi. "V hrozícím právním vakuu pravomoci vydávat mimořádná opatření potřebná k účinnému řízení boje s pandemií spatřuje Ústavní soud legitimní důvod pro zkrácené projednání návrhu pandemického zákona." Toť právní věty z plenárního nálezu Ústavního soudu. Děkuji mnohokrát. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Další s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Výborný, pak ještě faktická poznámka pana poslance Lochmana a pan poslance Kotena, poté bychom se vrátili k obecné rozpravě. Pane poslanče Výborný, máte dvě minuty.

Poslanec Marek Výborný: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení ministři, kolegyně, kolegové, nechci nijak tu rozpravu natahovat, ale kolega, vážený kolega Karel Haas tady shrnul právní argumentaci k naprosto nehoráznému vystoupení, omlouvám se za to slovo, ale musím připomenout, nehoráznému vystoupení pana kolegy Kotena, vaším prostřednictvím, pane předsedající. A já se k tomu připojím ještě teď coby nejenom táta tří dětí, ale taky učitel dějepisu. Opakovaně, často jsem se studenty diskutoval a probíral právě jejich kapitoly 20. století, ale pane kolego, to, že si dovolíte spojit pandemický zákon s totalitními režimy a systémy, ať už nacistickým Německem, zmocňovacím zákonem nebo se situací po roce 1948, nezlobte se na mě, nejenom že jste věcně úplně mimo, ale je to nehorázné plivnutí do tváře všem, kteří v 20. století trpěli. Tohle si zřejmě vůbec neuvědomujete a ti lidé taky mají nějaké potomky, a já to tady říkám proto, že samozřejmě na záznam toho jednání Sněmovny se může někdo dívat nebo to bude vždy zaneseno ve stenozáznamu, a já chci jasně říci, že tohle je naprosto minoritní, naprosto minoritní stanovisko jedné strany, SPD. Ano, na tomto místě zde v Poslanecké sněmovně může zaznít, ale já chci zdůraznit, toto není pravda a já se stydím za to, že zaznívají dnes u nás tato slova přirovnávající něco, co se zdaleka – nebo ne zdaleka, co se vůbec netýká pandemického

zákona, s diktátorskými totalitními režimy a s obětmi, které s sebou nesly ve 20. století. Ukažte mi, ukažte mi, pane kolego, zda něco podobného zde proběhlo v rámci dopadů pandemického zákona. (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Neproběhlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Lochman. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Lochman: Chtělo by se říci – pěknou noc, ale ona moc pěkná nyní není. Moji předřečníci už to řekli. Víte, vy jste před chvílkou – myslím, že to bylo dvacet minut zpátky – říkali tady panu Jurečkovi: To píšou občané o té totalitě. Já se potom nedivím, že občané píšou něco takového, když tady volený zástupce začne vypovídat, že pandemický zákon jsou vlastně norimberské zákony a že to je jako během té přípravy druhé světové války. Kdo se v tom potom má vyznat, když tady pan, prostřednictvím předsedajícího, Koten spojí norimberské zákony s pandemickým zákonem. Já se nedivím, že někteří lidé jsou potom vyděšení. Tu odpovědnost za to vyděšení nesete potom vy.

Místopředseda PSP Jan Skopec: To byl pan poslanec Lochman a další v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Koten. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já jsem velmi rád, že i v této sestavě, která tady je, tedy v takto ranní hodině, tedy pokročilé, ve dvě hodiny ráno, se tady našel dostatek lidí, kteří byli schopni reagovat na můj příspěvek, protože minule se tady nikdo takový nenašel. Já jsem vám chtěl jenom nastavit zrcadlo, protože i vzhledem k tomu, jak probíhala včerejší schůze, kdy se porušilo téměř cokoli v rámci hesla "účel světí prostředky", tak v rámci toho, co jste tady předvedli, včetně postupu pana předsedajícího s odebráním slova, v parlamentu, kde podle vás platí demokratické principy, tak i v rámci toho si myslím, že to splnilo naprosto svůj účel.

Mé minulé vystoupení, které tady bylo ještě předtím, než zákon zamířil do druhé komory parlamentu, tedy do Senátu, bylo naprosto stejné, ale v té hodině, kdy jsem ho přednášel, tady nebyli žádní oponenti, kteří by mi oponovali. Já jsem za vaši reakci skutečně rád, protože moje vystoupení mělo za účel, abyste se nad tímto zamysleli. A samozřejmě je nutné si připomínat historii, protože pomocí pandemického zákona můžete dělat velmi podobné věci, které se děly v minulém století. A na to jsem tady chtěl skutečně upozornit... (Předsedající: Čas, pane poslanče.) ... a probudit vás z letargie. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Tím jsme se vypořádali s faktickými poznámkami, vracíme se do obecné rozpravy. Vystoupí pan poslanec Jiří Mašek, připraví se pan poslanec Kasal. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane místopředsedo, páni ministři, pane senátore, dámy a pánové, pěkné ráno. Já bych navázal na svoji faktickou, kde už jsem trošku o tom pandemickém zákonu začal, a chtěl bych začít o pandemickém zákonu, řekněme tomu římská jedna, který kolega Haas, prostřednictvím pana předsedajícího, řekl, že přišel na svět před rokem, v únoru 2021. Já předešlu, že za úplně jiné situace, a asi mohu podepsat to, že to není podařený zákon, byl z naší dílny, se vším souhlasím, ale znovu musím připomenout, že byl vynucený okolnostmi tím, že nebyla ochota od tehdejší opozice, současné koalice, prodlužovat nouzový stav dle potřeb vlády. A já si myslím, že potřeby vlády tehdy byly skutečně objektivní a odrážely epidemiologickou situaci v České republice, odrážely

naplněnost nemocnic, odrážely stovky mrtvých denně, odrážely naplnění jipek, dýchacích přístrojů a podobně.

Takže tehdy bohužel se z toho stalo politikum a tehdejší krizové zákony, které tady existovaly už od roku 2000, ať budeme jednat o zákonu o bezpečnosti České republiky, zákon č. 110/2000 Sb., také zákon o krizovém řízení č. 240/2000 Sb., což jsou v podstatě zákony ústavní, a ty umožňovaly právě velikou šíři v rámci právního rámce postupovat od nejjemnějších opatření až skutečně po ta řekněme brutální, která výrazným způsobem zasahovala do práv osob, firem a podobně. Takže tam šlo o to, jak s nimi vláda pracuje, a tehdejší opozice měla zřejmě dojem, že s nimi nepracuje dostatečně citlivě, a tlačila nás do toho, aby vznikl speciální zákon, ten pandemický.

Já si myslím, že tam se stala ta zásadní chyba. Tam se stalo z nouzového stavu, který je vlastně možností řešení situace podle zákona o krizovém řízení, se z toho stalo téměř sprosté slovo. A opozice si to vzala řekněme jako určité beranidlo: Nouzový stav už nikdy, my vám slíbíme, že ho nikdy nebudeme používat, a pojedeme podle speciálního zákona.

Já si myslím, že vaše strany současné koalice vždycky tvrdily, že by se systém neměl zbytečnými zákony zaplevelovat. Dokonce se tady tvrdilo: Za jeden zákon, který přijmeme, bychom měli dva zrušit. Takže měli bychom zrušit zákon o bezpečnosti České republiky nebo zákon o krizovém řízení? Já si myslím, že ne. My jsme se měli naučit využívat tyto zákony a v souvislosti s tím také zákon o ochraně veřejného zdraví, což je resortní zákon Ministerstva zdravotnictví. Na těch se mělo pracovat a to jsme měli tehdy v plánu. Bohužel to skončilo tím pandemickým zákonem.

Popsal jsem tu situaci, jaká byla před tím rokem. My jsme dneska v úplně jiné situaci. Epidemie je na sestupné trajektorii, jsme v situaci, že vláda v současnosti zrušila trasování, zrušila karantény, zrušila kontroly covid pasů na vstupech do restaurací, respektive do služeb, zrušila testování, zrušila bezplatné testování, od 1. března je to v plánu, a testování, to znamená samozřejmě možnost kontrolovat epidemii. Čili vláda zrušila očkovací kampaň, za této vlády výrazně pokleslo očkování a došlo v posledních krocích – já to do určité míry možná mohu chápat, že se šetřit mělo všude – ale došlo k poškození hygieny. Vždyť já na ty zdravotní výbory v minulém období chodil a tam jsme byli v podstatě masírováni, že musíme hygienu personálně posílit a finančně. Tam se dalo 130 milionů, které se teď bez mrknutí škrty, a krajší hygienici museli škrtnat v tabulkách. Takže to je prostě špatně, ta hygiena byla v první linii.

Takže já si myslím, že současné vládě se řada věcí nedaří. A byly tady sliby, já bych zkusil některé možná trochu parafrázovat: "Máme jasná řešení, máme těch řešení několik a budete s nimi včas seznámeni. Naše řešení budou předvídatelná. Naše řešení budou včasná, a ta opatření. Budeme mluvit jedním hlasem." Já to nechci – každý ten bod – komentovat, ale není to pravda. Vždyť ministerstvo mluví třeba i několika hlasy, v jeden den nějak mluví ministr a nějak jeho náměstek. K tomu, k té předvídatelnosti: když jste tady obhajovali pandemický zákon na začátku měsíce, tak tady pan ministr vystoupil s tím, že situace je stále vážná a že si dovede představit, že se bude uvolňovat v polovičce března, možná na začátku dubna. Týž den správní soud, soudce Mikeš, rozhodl, že opatření se budou rušit. A týž den vláda po svém nočním zasedání vyhlásila, že se budou opatření rušit, ne v polovině března nebo na začátku dubna. Takže ona tam ta předvídatelnost opravdu není. A tady se omluvím panu ministrovi. Já myslím, že to myslel dobře, ale vláda kolektivně rozhodla a nějakým způsobem to rozhodnutí prezentovala.

Další věci, které se tady slibovaly, a měli jste to v programech, že budete jasně preferovat PCR testování. Ukázalo se, že PCR testování jste nedokázali využít v kapacitách, které byly k dispozici. Tvrdili jste, že antigenní testy budeme omezovat, ale pokud je budeme

potřebovat, nakoupíme v té nejvyšší kvalitě, budeme kupovat v německé kvalitě. Ale to, přátelé, bez nouzového stavu není možné, protože v nouzovém stavu si můžete vybrat to, co potřebujete, a v kvalitě, kterou potřebujete, ale za pandemického zákona s výběrovými řízeními, byť jsme někdy zase v únoru 2021 pro to zajistili možnost takzvaných turbovýběrových řízení, zrychlených, tak tam se to dá sice koupit, dá se to koupit zhruba za čtyři týdny, ale musíte se modlit, aby se někdo neodvolal. A ten někdo se neodvolá, jedině když koupíte tu nejlacinější nabídku. A pak to dopadlo tak, že to nebyly kvalitní antigenní testy, nebyly to ty německé kvality, ty nejlepší, ale pan ministr Rakušan se chlubil, že za 14 korun koupil test. Ale to byla z nouze ctnost a byly to testy se 40procentní chybovostí. Na to jsme navázali karanténami, kdy lidé chodili na pět dní domů, ale chodili bez potvrzení PCR testem a ve 40 % chodili domů zdraví lidé. Takže ono se nám to úplně nedařilo. V současnosti snad jediné opatření, které trošku přitvrzuje, je prodloužení izolace o dva dny. To se nám zase zpětně ukazuje, že jsme zřejmě nedoléčené lidi posílali do procesu a šířili asi nechtěně tu infekci.

Další věc, která se nám úplně nedařila, je podpora očkování. Vy jste v podstatě zastavili očkovací kampaň, přestože pan ministr vždycky tvrdil, že nám půjde zejména o očkování starší generace 60+, a dokonce jsme na společném zasedání výboru pro zdravotnictví přijali usnesení, tuším, že to bylo 23. června 2021, kde jsme nutili ministerstvo nebo požádali ministerstvo, aby věnovalo pozornost právě seniorům a jejich očkování. Vláda na to následně zareagovala tou vyhláškou – sice až někdy kolem Vánoc – tou vyhláškou o povinném očkování některých vybraných skupin, kde byli senioři, tak vaše vláda toto nedokázala využít a zůstalo jenom u proklamace, že proočkujeme seniory.

Takže přátelé, těch zdarů tam podle mě moc není a já jsem sám čekal – a čekal jsem, protože samozřejmě mám zájem, aby epidemie dopadla dobře – a musím konstatovat, že to není činností této vlády, ale je to vlastnostmi omikronu, který se šíří rychle, ale naštěstí pro nás všechny způsobuje menší klinické obrazy u těch postižených. Takže v tomto pámbůh s námi a vidím tady skutečně možnost, že se z toho dostaneme dobře, ale není to činností této vlády.

Trošku jsem čekal, jak to dopadne v Senátu, a musím říct a poděkovat senátorům, že se zachovali objektivně a že viděli to, že pandemický zákon v podstatě neřeší nic nového, nic, co by nešlo vyřešit stávající platnou legislativou. Ve svém usnesení Senát doporučil současnou legislativu inovovat, zlepšit a postavit na ní další postup. Pochopil jsem z toho, že také ten pandemický zákon nepovažuje za optimální.

Takže to je moje stanovisko k této problematice a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, to byl pan poslanec Mašek. Další v pořadí je pan poslanec Kasal. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já se budu snažit být velice věcný a ukážu jenom to, co mně vadí a v zásadě vadí i kolegům v Senátu, a to je vlastně oznámení o dané věci. Možná se lehounce odchýlím, ale ve chvíli, kdy jsme v předchozím období Sněmovny řešili tisk 1231, a s kolegy, kteří tady jsou, konkrétně i pan ministr Válek tam byl, a řešili jsme covid pas, řešili jsme, co tam všechno bude a nebude a za jakých podmínek, a bylo tehdy nám velmi (důrazně) řečeno, že tam rodné číslo a další věci mohou být jenom na tři měsíce, že se nechceme nikde zapisovat. Covid pasy potom byly. Ten tisk i kvůli tlaku veřejnosti se vůbec neschvaloval a tady vidím trošku paralelu. A tady to v tomto případě neplatí.

Ty problémy, které vidím, jsou opravdu v tom oznamování, v esemeskách, protože jak jste jistě zaznamenali, psalo se o tom, že to byli jenom kolegové z koalice, že jim přišla esemeska, konkrétně 28. 1., že jsou vytrasováni, tak mně přišla taky. A já jsem to nehodnotil tak a nepoužíval politicky, ale já jsem měl velký problém, protože 28. 1. byl pátek, přesně to bylo někdy o půl třetí odpoledne, a já jsem měl sloužit, teď měl jsem pracovat ve špitále a nebyl, kdo by za mě pracoval. Měl jsem jedinou možnost, že jsem zavolal na hygienu, protože jsem znal šéfku hygieny, a zjišťovali jsme, jestli to číslo je pravé, jestli to je někdo, kdo to opravdu nahlásil, jestli to je opravdu hygiena. Tady ta kontrola není jednoznačně zajištěna. Z hlediska tohoto toho vidím jako velký problém i sdělování těchto úředních záležitostí pro jednotlivé občany.

A proto to je pro mě velký problém podpořit pandemický zákon v té podobě, jak je, a z tohoto pohledu i děkuju, jakým způsobem se zachovali senátoři.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: To bylo vaše vystoupení, nevyužil jste celých deset minut – pan poslanec Kasal. Další v pořadí je paní poslankyně Šafránková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, přeji vám všem hezké brzké ráno. K novele pandemického zákona zde zaznělo už mnohé. Já jsem zde na této půdě k němu obsahově už vystoupila. Dovolte mi ale ještě jedno shrnující vystoupení a vyjádření, které bude reflektovat poslední vývoj v této záležitosti.

Pandemický zákon není ničím jiným než nástrojem pro prodloužení plošných omezujících opatření do podzimu letošního roku. Server Echo24 jej velmi případně označuje za brutální normu. Kritici zákona o způsobu jeho přijímání, a to napříč politickým i názorovým spektrem, se v souvislosti s tímto návrhem zákona shodují na jednom: největším faulem, a to faulem vyloženě protiústavním, je vládou zvolená procedura jeho projednávání, tedy takzvaný způsob legislativní nouze, jímž vláda dala najevo hrubé pohrdání parlamentem, ústavou a českým právním řádem. Pan ministr Válek vyhrožuje, že pokud novela pandemického zákona nebude nyní schválena, vyhlásí vláda nouzový stav, což nedává kromě klasické mocenské arogance a snahy o politické vydírání žádný logický a věcný smysl. Mimo jiné proto, že vláda podání novely pandemického zákona zdůvodňovala eventuálním návratem infekce koronaviru až na podzim, a o tom, že by měla platit hned po vypršení původního pandemického zákona na konci února, nebyla až do těchto výhrůžek pana ministra Válka ani řeč.

Kdyby nešlo o tak vážné ohrožení svobody a ekonomiky, bylo by to až k smíchu, nebo spíš k pláči, protože ministr takto vyhrožuje v době, kdy stávající omezující opatření jedno po druhém padají do rozhodující míry přičiněním rozsudků Nejvyššího správního soudu. Výhrůžka pana ministra Válka nouzovým stavem je proto kombinací uražené ješitnosti.

Zopakujme zde ještě jednou: vláda Petra Fialy – tedy ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN a Pirátská strana – od svého nástupu investuje absolutně největší a v podstatě jen jedinou snahu a úsilí do protlačení autoritářského pandemického zákona, který je mnohem, nesrovnatelně restriktivnější než ten současný v jeho aktuální podobě, která je ovšem pro hnutí SPD rovněž absolutně nepřijatelná. Jeho novela totiž dovoluje vládě uplatňovat významně tvrdší opatření a tvrdší zásahy do svobody a práv občanů, než je tomu teď.

Museli to otevřeně přiznat i senátoři vládních stran, aby následně tuto hanebnou novelu zamítli. Jaký ještě silnější signál potřebuje vláda k tomu, aby tuto novelu a s ní i celý tento antidemokratický zákon poslala k ledu? Namísto nepravdivých výmluv a pokrytecko-

alibistických řečí o tom, že se snaží novelou pandemického zákona předejít nutnosti nastolit rovnou nouzový stav, a namísto vytváření falešného a skutečnosti neodpovídajícího dojmu, že takzvaný pandemický režim je něčím mírným a neškodným na rozdíl od restriktivního nouzového stavu. Vláda Petra Fialy se tak v podstatě snaží o vzbuzení zdání, že je ve vztahu k omezujícím opatřením v souvislosti s epidemií něčím naprosto odlišným od vlády Andreje Babiše, která často používala právě nouzový stav. Je to pouhý reklamní trik a je to i čistý, velmi povrchní marketing. Jde totiž o zavádějící a klamavý útěk od reality, nehodný zodpovědné a věrohodné exekutivní politické reprezentace. A jde také o zatmění skutečné podstaty věci.

Pro občany a firmy je důležité a zásadní to, zda vláda zavře školy, obchody, služby, omezí sportovní, kulturní a další volnočasové aktivity, restaurace, zda bude nutit občany k povinnému testování, vyžadovat certifikáty, covid pasy a podobně. A tady je nutné říct, že novelizovaný pandemický zákon potenciál vlády vydávat restrikce a omezovat životy v podstatě posouvá na rovinu nouzového stavu zcela bez kontroly zákonodárné moci. Zkrátka nouzový stav i pandemický zákon jsou jen právní a procesní formální mechanismy. Podstatné je u nich vždy to, jaké restrikce a omezení v jejich rámci vláda zavede a na jak dlouho.

A my v SPD trváme na tom, aby žádná taková omezení nesměla jakákoli vláda vydávat bez kontroly a přezkumu parlamentu a soudní moci. To je pro nás nepřekročitelná mez. Novela pandemického zákona ji v mnoha směrech nepřijatelně překračuje a porušuje.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, poslankyně a poslanci hnutí SPD od samého počátku jsou odpůrci myšlenky existence speciálního pandemického zákona jakožto nadbytečné a nebezpečné právní normy, která je více než cokoli jiného příslovečným klackem v ruce výkonné moci, bílko šekem pro exekutivu v tom smyslu, jak svévolně omezit práva a svobody občanů. V případě novely tohoto zákona jde rovněž o nepřijatelné a neopodstatněné posílení moci vlády, a zejména moci vybraných správních úřadů, nejen nad občany, ale i vůči dalším orgánům veřejné správy a veřejné moci včetně soudů. To je neakceptovatelné ze samotné podstaty věci, protože jde o nepokryté oslabení rovnováhy demokratického systému i systému zastupitelské parlamentní demokracie jako takové.

Pandemický zákon a jeho novela také nejsou tím, za co je vláda někdy vydává, tedy nezbytným legislativním nástrojem pro zvládnání epidemie. Nikoli, pro tyto účely, jak nesčetněkrát prokázali příslušní experti, nám plně postačují zákon o krizovém řízení a zákon o ochraně veřejného zdraví. Pandemický zákon je tudíž pouze materií, která zvyšuje moc vládních úřadů nad občany a která drakonickým způsobem zvyšuje finanční sankce za porušování nejrůznějších, zčásti nesmyslných vládních omezujících opatření a nástrojem šikany a šíření strachu ve společnosti. Jde v podstatě o to, že vláda chce mít v ruce nástroj, který by jí umožňoval chovat se neomezeně dlouho tak, jako by byla země v nouzovém stavu, ovšem bez toho, že by byl tento nouzový stav standardně a legálně způsobem vyhlášen. Je to totální vládní zbabělost a neslýchané obcházení ústavy. V praxi to ukazuje především jedno: současná vláda není, jak o sobě prohlašuje, seskupením liberálních demokratů, ale mnohem spíše aliancí autoritářských subjektů, kterým jsou občanská práva ukradená.

Je i zcela nepochopitelné, že vláda touto novelou chce v době, kdy epidemie a její dopady jednoznačně ustupují, získat pomyslný bič na všechny provozovny dle živnostenského zákona – a nejen na ně. Vláda si chce novelou uzurpovat i právo omezovat umělecké činnosti, tedy aktivity, kde místem jejich výkonu není ani samotná provozovna. Jde tak o jasný útok na svobodu myšlení a umělecké tvorby. Vláda chce dále mít možnost regulovat všechny typy sportovišť včetně venkovních, což je dosud možné jen podle zákona o ochraně veřejného zdraví, respektive v rámci nouzového stavu. To je něco tak nepřijatelného – chtít dále omezovat občanům už v podstatě poslední aktivitu, kterou mohou, i když v omezené míře, ještě provozovat a která je společensky i zdravotně jednoznačně pozitivní a prospěšná. Úplně

mimo veškeré chápání je pak vládní úsilí o získání moci vydávat mimořádná omezující opatření pro všechny typy školských zařízení i pro děti od tří let věku včetně dětských skupin. Copak už naše děti a jejich rodiče a rodiny nebyly za poslední dva roky poškozeny více než dost? Nechme už konečně naše děti a jejich rodiče žít, ctěme jejich právo se vzdělávat, sportovat, právo na kulturní vyžití, a vůbec právo na plnohodnotný život.

A jen demonstrativně dále uvádím výčet toho, které další oblasti a místa chce novelou pandemického zákona omezovat mimořádnými opatřeními: hudební taneční kluby, zoologické a botanické zahrady, muzea, galerie, hrady, zámky, veřejné knihovny, hvězdárny, planetária, zotavovací akce pro děti, příměstské tábory.

A samozřejmě jsou tu naprosto zásadní právní a ústavní argumenty pro zamítnutí této novely. Některé zde již zazněly, jiné nikoliv. Jde třeba o to, že novela umožňuje orgánům moci výkonné zakázat konání valných hromad obchodních korporací, čímž může dojít k porušení mnoha souvisejících práv a povinností korporací, což může mít pro Českou republiku dalekosáhlé důsledky, mimo jiné majetkoprávní, a to i s mezinárodním přesahem včetně budoucího placení nemalých sankčních poplatků. Novela obecně tak ukládá k vydání represivních nařízení získat pouze souhlas vlády, ale kromě toho dává příslušným úřadům i možnost v případě nebezpečí z prodlení, což je gumový a velmi vágní termín podléhající úřední libovůli, konat i bez předchozího vládního souhlasu, který teprve pak dodatečně musí do 48 hodin získat. Žádné kontrole ze strany veřejnosti nebude na základě novely čelit ani nový poradní orgán ministra zdravotnictví, který má protiepidemická omezující nařízení tvořit po odborné stránce. (Předsedající: Čas, paní poslankyně.) Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. To byla paní poslankyně Šafránková. Další v pořadí vystoupí pan poslanec Radek Rozvoral v obecné rozpravě a připraví se paní poslankyně Štefanová. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, vážený pane senátore, dovoluji mi vystoupit k projednávanému vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19.

Na úvod zmíním hlavní důvod, proč se celá vládní pětikoalice složená z množiny politických subjektů tvořící ODS, TOP 09, KDU-ČSL, STAN a Piráti, čili dvou koalicí SPOLU a PirSTAN, snaží tento vládní návrh zákona označovaný jako pandemický zákon, narychlo zpracovaný a předložený ministrem zdravotnictví, tak rychle protlačit, aby začal co nejdříve platit. Poslancům byl tento návrh zaslán dne 20. ledna tohoto roku. V návrhu zákona je v části čtvrté pod názvem Účinnost v čl. V uvedeno: "Tento zákon nabývá účinnosti dnem následujícím po jeho vyhlášení." Vláda tak chce mít k dispozici platný zákon, na jehož základě si bude neomezeně prosazovat svá rozhodnutí. Současně platná právní úprava má pozbyt platnosti uplynutím dne 28. února tohoto roku, a proto se navrhuje, aby tento návrh novely začal platit co nejdříve. Tato narychlo předložená novela zákona k projednání je pro hnutí SPD zcela nepřijatelná, neboť ve skutečnosti se jen jedná o rozšíření nouzového stavu a z něj vyplývajících opatření, která budou moci nadále realizovat vládní představitelé zastoupení v čele vybraných úřadů. Konkrétně se jedná o Ministerstvo zdravotnictví, krajské hygienické stanice nebo Hygienickou stanici hlavního města Prahy. Těm budou dány ještě větší kompetence, pomocí kterých bude moci například ministr zdravotnictví omezovat plošně ústavní práva všech občanů, a to jen na základě běžného zákona, aniž by byly splněny podmínky nouzového stavu v České republice. To se nám jeví jako protiústavní.

Hnutí SPD bylo jediné ze všech poslaneckých klubů zastoupených v minulé Poslanecké sněmovně, které hlasovalo proti přijetí pandemického zákona, jež v té době prosadila minulá vláda Andreje Babiše z hnutí ANO. Současná vláda pod vedením premiéra Petra Fialy v projednávané novele takzvaného pandemického zákona rozsah omezení občanů ještě rozšiřuje, navrhuje jeho prodloužení, a navíc například zvýšila sankce pro případ jeho porušení.

Důvodů, proč všichni naši poslanci takto navržený takzvaný pandemický zákon nepodpoří, je celá spousta. Nelíbí se nám například, že zavádí na našem území dlouhodobě, tedy bez jakékoliv revize v čase, stav pandemické pohotovosti na rozdíl od nouzového stavu, který stanovuje povinnost jeho revidování pro jeho výjimečnost každý měsíc v Poslanecké sněmovně. Tím si vrcholní představitelé výše zmíněných subjektů – Ministerstvo zdravotnictví, krajské hygienické stanice nebo Hygienická stanice hlavního města Prahy – mohou do praxe zavést, ironicky řečeno, vše, co je napadne. Například stav pandemické pohotovosti, pro který mimochodem nejsou stanoveny žádné podmínky, například počty nemocných či hospitalizovaných, by za platnosti daného zákona na našem území trvale byl, i kdyby už de facto nebyl. Proto nechceme připustit, aby byl přijat jakýkoliv nouzový stav bez určených podmínek, bez revize v určitých časových úsecích, a už vůbec ne přímo zákonem. Ten by měl stanovovat jen podmínky, za kterých je možné jej vyhlásit.

Za zamyšlení stojí i fakt, že v České republice máme mnoho nefunkčních zákonů, které pouze přináší rozporné právní výklady a nejednotnost v jejich určení. Nově navrhovaný pandemický zákon se zařadí mezi ty, které vnáší do dané oblasti, kterou upravuje, takový chaos, že s jeho pochopením, a především aplikací mají problém i zkušení právníci. Dlouhodobě prosazujeme, že danou oblast má upravovat stále platný zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a ne právní norma, která se jednou aplikuje přímo, jindy se na zákon o veřejném zdraví odkazuje a k tomu ještě mění mnoho dalších zákonných norem, předpisů a vyhlášek. To vše je zneužitelné vůči lidem, protože zákony a všechny právní kroky na jejich základě mají být především srozumitelné, jasné a určité. Řada lidí tak ztrácí víru v náš právní stát, a vlastně někdy i nevědomě se dopouští porušování zákona. Lidem musí být každý krok zasahující do omezování jejich základních práv řádně vysvětlen a vždy musí být v souladu s ústavním pořádkem, především ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava ČR, ve znění pozdějších předpisů, a dále pak usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Nesmí tak být v tomto ohledu zjištěn žádný rozpor.

Vymezením nově upravovaných mimořádných opatření nesmí dojít k razantnímu plošnému omezení základních lidských práv a svobod ve smyslu úplného zákazu provozování nebo výkonu vybraných činností, k čemuž by však s ohledem na judikaturu správních soudů mělo obecně docházet, zejména v době nouzového stavu, vyhlášeného postupem podle ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky. Všechny orgány státní správy oprávněné podle pandemického zákona postupovat tak mohou při aplikaci všech nově upravených mimořádných opatření přistoupit pouze k omezení dané činnosti nebo ke stanovení podmínek pro její provozování či výkon.

Pro nepřijetí navrhované novelizace zákona č. 94/2021 Sb., zákon o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů takzvaného pandemického zákona, nás též vyzývá celá řada občanů, mezi které patří přední odborníci působící ve zdravotnictví, právníci, učitelé, státní zaměstnanci a příslušníci bezpečnostních sborů.

Nyní si dovoluji citovat ze zasláního dopisu od Ing. Hany Michalicové, která nás vyzývá ke zrušení pandemického zákona. Cituji: "Žádná nemoc nemá mít svou zvláštní normu. Na území republiky se může objevit řada jiných nemocí, které budou nakažlivé,

a bude hrozit, že onemocní větší skupina občanů. V minulosti to byla typicky chřipka, kdy v jednom roce bylo nemocných milion lidí. Proto mají být upraveny podmínky, za kterých lze vyhlásit stav epidemie, a to jak v některém regionu, tak celorepublikově. Tyto stavy mají vyhlášovat orgány hygieny, ne politici, a hygiena je má jasně odůvodňovat a stanovovat omezení pro občany. V závažnějších případech to může řešit nouzový stav, který je následně revidován Sněmovnou, před kterou je nutné jeho trvání opět odůvodnit. Tedy má existovat jasná obecná právní úprava, která bude využívána u všech nemocí, které by se u nás vyskytly. Speciální podmínky pro jednu diagnózu, která byla v tomto směru vyčleněna zcela mimo hygienu, zcela mimo zákonodárné sbory, byly ponechány zcela bez revize a odůvodnění v čase. Je to absolutně nestandardní, nepochopitelný postup, v právním řádu nevídaný a je neskutečně zneužitelný, což se děje. Lidově řečeno, pandemický zákon slouží k tomu, aby si jeden ministr, politik a jeho prostřednictvím vládnoucí politické koalice mohli trvale a zcela nekontrolovatelně dělat, co chtějí, kdy chtějí a jak chtějí, a to bez ohledu na to, zda situace v zemi tomu ještě vůbec odpovídá, protože stav pandemické pohotovosti je zaveden jako trvalý. Tedy situace, které se dotýkají i diagnózy covid-19, by měly být konečně obecně upraveny v zákoně o ochraně veřejného zdraví a na základě tohoto zákona by měla být vydávána příslušná, jasně odůvodněná rozhodnutí, protože k jinému postupu nikdy nebyl a dodnes není důvod.

Zcela neúčinná je právní obrana našich občanů. Soudní obrana proti nezákonnostem páchaným podle pandemického zákona je neúčinná. Na soud se sice můžete obrátit, ale pro ubíhající čas je vám to houby platné. Možnost právní obrany je tak totiž nastavena tak, že než Nejvyšší správní soud rozhodne, ačkoliv je jeho rozhodnutí jakkoliv správné, je zcela k ničemu, protože opatření dávno neplatí, je vydáno nové a často opět nezákonné. Často jsme tedy byli svědky povinnosti řídit se nezákonným opatřením, na které... (Předsedající: Váš čas, váš čas, pane poslanče.) Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Poprosím paní poslankyni Ivetu Štefanovou, připraví se pan poslanec Radovan Vích. Prosím, paní poslankyně, vašich deset minut.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji, vážená paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se zde znovu vyjádřila k diskutované novele takzvaného pandemického zákona, a uvedla skutečnosti, které se podle mě za tímto zákonem a jeho novelou skrývají. Pandemický zákon a jeho novela neodpustitelným a neomluvitelným způsobem narušují systém zastupitelské demokracie. Jedná se o proces předem připravené destrukce demokratické společnosti v jejich nejzákladnějších principech. Přijetí tohoto zákona by znamenalo úpadek současného systému zastupitelské demokracie.

Dovolím si připomenout, že Ústava České republiky deklaruje, že zdrojem veškeré státní moci je lid. Lidé si na základě své důvěry a preferencí v procesu svobodných demokratických voleb vybírají své zvolené zástupce. To jsou právě členové Poslanecké sněmovny a Senátu. Lidé si v žádném případě svobodně nevybírají, nevolí a nekladají svou důvěru v úředníky státních orgánů, ministry, ministerské náměstky, jejich poradce a účelově poskládané odborné komise. Pandemický zákon a jeho novela fakticky znamená naprosto bezprecedentní předání moci a vlády nad základními lidskými právy a svobodami lidu této zemi někomu úplně jinému.

Pod povrchem celého pandemického zákona a jeho novely dochází v naší společnosti k zahájení procesu vysoce nežádoucího, nebezpečného a protiústavního. Je to proces bezprecedentně širokého přenesení moci a vlády nad lidskými právy a svobodami, nad jejich omezováním, prolamováním a vnucováním úřednické vůle komukoliv v naší zemi. Fakticky

se tedy jedná o ukončení vlády lidu skrze demokraticky zvolené zástupce a postupné zahájení vlády nadnárodní oligarchie a prosazování její vůle skrze orgány výkonné moci státu. Toto nepřijatelné ohrožení demokracie v jejích základech již spatřuje široká veřejnost. Já doufám, že to včas spatří i všichni zde v Poslanecké sněmovně.

Ráda bych připomněla, že klíčový orgán naší státní exekutivy v době pandemie, Ministerstvo zdravotnictví, již vydalo desítky protiprávních a protiústavních pandemických opatření, a to i opatření s naprosto zásadními celospolečenskými důsledky. Orgány výkonné moci státu nám všem v letech 2020 a 2021 nade všechnu pochybnost prokázaly, že co se týče dodržování právních předpisů, zejména ústavního práva a ochrany základních lidských práv a svobod, jsou možná tím nejrizikovějším prvkem celého systému. My, přestože to všichni vidíme, budeme právě těmto orgánům svěřovat stále více moci a oprávnění intervenovat do základních lidských práv a svobod občanů této země? Pandemickým zákonem a jeho novelou vy všichni, kteří pro její přijetí budete hlasovat, vyšlete vzkaz celé široké veřejnosti, vzkaz, že jste se rozhodli neplnit to, co od vás celá veřejnost legitimně očekává, a předáváte moc v takřka neomezené podobě někomu jinému.

Znovu vás žádám, abychom se rozhodně vyhnuli tomuto odsouzeníhodnému vzkazu pro všechny občany této země. Zabraňme v této chvíli jakémukoliv přenosu nepřiměřené moci a vlády nad právy a svobodami na orgány výkonné moci státu, na jejich úředníky, skryté pány a poradce za nimi. Zabraňme dalšímu prodloužení platnosti tohoto špatného pandemického zákona jako celku. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní tedy poprosím řádně přihlášeného pana poslance Radovana Vícha, připraví se paní poslankyně Vladimíra Lesenská. Prosím, vašich deset minut.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobré ráno, vážené kolegyně, kolegové, vážení pánové ministři, vážený pane senátore. Dnes projednáváme takzvaný pandemický zákon, tedy novelu zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., a zákonu č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19.

Všichni jsme jistě rádi, že onemocnění covid-19 způsobené virem SARS-CoV-2 ztrácí na síle s mutací omikron, a to co do úmrtnosti a počtu lidí v nemocnicích. To je podle mého názoru dobrá zpráva. Toto onemocnění se v aktuální fázi začíná podobat běžným respiračním onemocněním, například chřipce. Proto je třeba je hlavně dobře léčit a nebránit pacientům v přístupu k lékaři, účinným lékům na přidružené komplikace, ale i na snížení virové zátěže. To by nyní měla být priorita, nikoliv vše a všechny zavírat, anebo dokonce plošně šikanovat neočkované osoby.

V této situaci proto nedává žádný smysl dále zpříšňovat legislativu a umožňovat vládě zpříšnit podle své libovůle a bez parlamentní kontroly mimořádná opatření. Přesně o to se ale vláda aktuálně snaží, když Poslanecké sněmovně předložila tuto novelu pandemického zákona, kterým vláda podle mě ohýbá Ústavu České republiky ve smyslu omezování práv a svobod, třeba ve smyslu podnikání podle Listiny základních práv a svobod.

Tuto novelu navíc odmítl i Senát, a projednáváme ji navíc v takzvané legislativní nouzi. Podle mého názoru protiprávně. Vláda se touto novelou pandemického zákona snaží

o přisvojení si pravomocí, které dosud měla například pouze na měsíc v režimu nouzového stavu na základě ústavního zákona č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky. Po uplynutí jednoho měsíce je totiž povinna žádat Poslaneckou sněmovnu o souhlas s prodloužením nouzového stavu. Pokud takový souhlas nezíská, nouzový stav tím končí. To už proběhlo na jaře minulého roku a v jeho průběhu.

Předložená novela pandemického zákona *de iure* i *de facto* odebírá významné pravomoci Poslanecké sněmovně a svěřuje je přímo vládě, a nejen to. Vláda do pandemického zákona vložila i ustanovení, které z jejího hlediska a v její prospěch řeší situaci, kdy soudy postupně rušily některá mimořádná opatření, ať již v rámci nouzového stavu, a ještě víc už v režimu zákona na ochranu veřejného zdraví. Tím zakazovaly vládě – tím myslím i minulou vládu – používat některá omezení občanského života a podnikání.

Tato vláda to ale vzala šmahem, všechna tato případná omezení své rozhodovací činnosti vtěsnila do jednoho textu a tím textem je novela právě zmiňovaného pandemického zákona. Tato vláda se tímto návrhem zákona snaží o nehorázné vychýlení těžiště volby moci mezi mocí výkonnou, zákonodárnou a soudní ve svůj prospěch, tedy ve prospěch moci výkonné. Zároveň tím samozřejmě plánuje významně omezit jak Parlament, tak soudní soustavu. Tohle je podle mého názoru nepřijatelné. Narušilo by se tím fungování právního státu, protože dělba moci je v našem právním řádu pečlivě vybalancovaná, zásadním narušením takové křehké rovnováhy ve prospěch moci výkonné se posouváme od demokracie k diktatuře a to bychom jistě nechtěli.

Připomínám, že nový pandemický zákon má zásadně posílit pravomoci vlády vůči obyvatelům České republiky. Současně jde o nepřímou novelu krizové legislativy, to z toho důvodu, že krizová legislativa v případě krize vyvolané pandemií covid-19 a možná v budoucnu i jakékoliv jiné pandemie nebo epidemie nebude vůbec potřeba a v zákoně by na to stačila malá změna. Vláda si to zařídí podle nového pandemického zákona, jak bude potřebovat. Nový pandemický zákon tedy má schopnost zcela nahradit dosavadní krizovou legislativu v případě pandemie.

Je tu však jedna zajímavost ohledně platnosti a účinnosti pandemického zákona. Valná část opatření podle dosavadního pandemického zákona by vlastně přestala platit s koncem dne 28. února 2022 tak, jak je to napsáno v jeho závěrečných ustanoveních. Proto také vláda přispěchala s novelou prodloužující ho do listopadu letošního roku. Nabízí tím ale dvě možná řešení pro ty, kterým se tento zákon nelíbí. Za prvé, klidně vyčkat do 28. února a žádnou změnu pandemického zákona nenavrhopat a nehlasovat pro ni, což je ta pohodlnější varianta, protože stačí neudělat nic, a není právně problematická. Tím ode dne 1. března budou automaticky zneplatněny § 1 až 8 pandemického zákona, které jsou ty hlavní, nosné, o které se opírají mimořádná opatření. Tím by i automaticky skončil stav pandemické pohotovosti. Zákon by ve svém celku přestal být hrozbou občanským svobodám.

Bohužel vláda ale novelu pandemického zákona navrhla, a to velice rozsáhlou. Nezbyvá než takovou novelu odmítnout jako celek. Podle mého názoru je to legislativní paskvil. Co mi nejvíc vadí na novele pandemického zákona kromě již řečeného, je to, že přímo nabádá k udělování drakonických pokut, například až 600 000 korun. Týkalo by se to například takových porušení jako nedodržení vládou nařízených omezení poskytování stravovacích služeb, tedy zejména provozu restaurací nebo ubytovacích služeb, tedy hotelů a penzionů, nebo pořádání trhů, sportovních a kulturních akcí a podobně. To jsou ale zcela likvidační pokuty.

K tomu ale není jasné, jaké kritérium bude použito pro stanovení, že zde máme epidemii covid-19. Opravdu by také stálo za to, provést důkladnou revizi stávajících opatření, na ta nejhorší už zapomenout a prostě od nich upustit. Přesně to vychází, že stávající vlna omikronu

by mohla skončit do první poloviny března. Chraňme rizikové skupiny, lečme pacienty efektivně a včas, ať už mají jakoukoliv nemoc, ale už nepotřebujeme podle mého názoru tak silný nástroj, jako je pandemický zákon, notabene v ještě přísnější podobě.

Potřebujeme se naopak co nejdříve vrátit do normálu, k dodržování základních lidských práv všech lidí na území České republiky. Máme platnou krizovou legislativu a vláda měla rok na to, aby provedla případnou revizi této krizové legislativy, tedy ústavní zákon o bezpečnosti a takzvané prováděcí zákony, krizový zákon a zákon na ochranu veřejného zdraví. Tak se tomu však nestalo. Proto nemohu tento pandemický zákon podpořit a byl bych rád, kdyby ho vláda stáhla, a abychom ho vůbec neprojednávali. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče. Nyní tedy paní poslankyně Vladimíra Lesenská, připraví se pan poslanec Jaroslav Foldyna. Paní poslankyně, vašich deset minut.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Vážená paní předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, v mém prvním projevu k pandemickému zákonu jsem hovořila o celé řadě argumentů proti, a zmíním proto už jen to, že navržená novela pandemického zákona je pokusem o omezení práv a svobod občanů České republiky, v širším slova smyslu v podstatě jde proti Listině základních práv a svobod, dále pak, že problematická už je samotná snaha o schválení zákona ve stavu legislativní nouze. Přitom na takto závažný zákon, který má bezprostřední dopady na životy našich občanů, by měl být prostor na diskusi ve standardním legislativním procesu.

Dovolte mi zmínit rok 2019 a slova kolegy Marka Bendy: "Změny jednacího řádu Sněmovny nejsou potřeba. Byl by to útok na demokracii." V roce 2019 Pavel Bělobrádek z KDU-ČSL říká: "Zkrácení doby řečnění by omezilo roli Parlamentu." Nyní se vrátím do současné doby. CNN Prima NEWS: "Vláda se brání obstrukcím SPD, koalice omezila dobu řečnění na deset minut." Hayato Okamura: "SPD vědomě škodí. Tomio právě mluví ve Sněmovně, jako by měl zadání z Kremlu." Vlastimil Válek: "Okamura si plete Sněmovnu se šapitó."

Nicméně novela nepracuje podle mého názoru s novou variantou covidu omikron. Ačkoliv v důvodové zprávě je uvedena, navrhovaná omezení jsou založena na mutacích, které se šířily v předešlém období a měly dopady na lidské zdraví daleko závažnější než zmíněný omikron.

V tomto svém druhém projevu půjdu jinými cestami. Nebudu již upozorňovat na problémy novely pandemického zákona z hlediska legislativce, ale nabídnu dva naprosto jiné pohledy – nejdříve mezinárodní srovnání, jak na tom jsou s opatřeními v zahraničí, následně ten občanský, jelikož hlas lidu by měl být pro voleného zástupce tím nejdůležitějším.

V důvodové zprávě se mluví o vysokém riziku pro veřejné zdraví u varianty omikron a zmiňována jsou opatření, jako třeba listopadový lockdown v Rakousku. Skutečně ale každá země v Evropě jedná jako Rakousko? Podívejme se třeba na Velkou Británii. Do konce ledna tam dochází k opuštění i od nošení respirátorů a roušek. Tamní vláda si uvědomila, že covid je již součástí našeho života, a restriktce či nástroje na umožnění uplatnění restriktcí zkrátka nejsou tím správným řešením.

Ano, musíme být ohleduplní k sobě a ke svému okolí. Stejně jako v případě jakékoliv jiné nemoci šířící se vzduchem se v případě příznaků snažíme vyvarovat kontaktů, abychom někoho nenakazili, nicméně nepřestáváme zcela fungovat společensky, natož ekonomicky. Toto si britská vláda uvědomuje, ta česká bohužel nikoliv. Musíme zkrátka přestat covid

prioritizovat. Dopláčí na to nejen česká ekonomika, ale i české zdravotnictví tím, že se omezují zákroky u ostatních nemocí. Zmíněná Velká Británie navíc není v Evropě jediná. Takové Španělsko například prosazuje překlasifikování covidu jako endemické nemoci, se kterou můžeme žít bez restrikcí, a tedy vnímá ji jako například chřipku. Z tohoto mezinárodního exkurzu v podstatě vidíme, že novelou pandemického zákona jdeme tak trochu proti proudu tady u nás.

Co se týče občanského pohledu na projednávanou problematiku, tak jsem chtěla na podporu svých argumentů přečíst znění několika mailů, ale to tady již udělal kolega přede mnou. Pozitivní vlna, která se vzedmula v rámci občanské společnosti, není ničím, co by tu bylo časté, a byla by tak škoda, kdyby hlas občanů nebyl alespoň zčásti vyslyšen. Na tomto místě všem, kteří, i kdyby jenom Ctrl+Copy Ctrl+V, nám přeposlali maily, tak jim za ně děkuji, ať už reakce byly kladné, nebo záporné – věnovali této problematice svůj čas.

Na základě těchto ale i mnoha jiných argumentů se proto domnívám, že přijetí novely pandemického zákona, ještě k tomu vrácené horní komorou, jde proti zájmům občanů naší země, a nemůžeme ji proto podpořit. Děkuji a děkuji panu senátorovi.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní je řádně přihlášen pan poslanec Jaroslav Foldyna a zatím poslední přihlášený do rozpravy se připraví pan poslanec Marek Novák. Prosím, pane poslanče, vašich deset minut.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji, paní místopředsedkyně, za slovo, za udělení slova v těchto pozdních hodinách, už řekněme ranních hodinách. Nechci víc zdržovat.

Já si myslím, že Sněmovna je už dostatečně proškolená v tom, co vlastně SPD tady ústy svých poslanců říká a co obhajuje. Nechci obstruovat, že budu tady mít dvouhodinový projev, mám tedy na to deset minut, nechci ani využít těch deset minut. Já si myslím, tak jak jsme byli zvoleni, abychom zastupovali lidi ve Sněmovně a o nich rozhodovali, my v této pozici nechceme předat moc, kterou nám dali lidé, do rukou dvou, tří lidí, zbavit se odpovědnosti a nechat dva, tři lidi rozhodovat o tom, že se budou omezovat práva a svobody, které jsou jasně definovány v české Ústavě. To všechno v jedné podobě s sebou přináší tento zákon, toto opatření.

Já se domnívám, že je to velmi alibistické. Porovnávat nás i v této chvíli s nějakými prokremelskými subjekty nebo něčím takovým je směšné, nevím, proč se to vůbec děje. Psát o tom, že máme něco společného s tím, že na fotbal přijde méně lidí, to je ještě horší. Dneska už je vlastně čtvrtek, tak bych chtěl všem jenom připomenout, že tady v Praze se hraje fotbalové utkání mezi Spartou a Partizanem Beograd, takže dneska si hodně lidí vzpomene na to, že jsme v nějaké situaci, která je nestandardní, protože ti fanouškové zase budou muset dodržovat určitá opatření, přestože situace už dávno není taková.

V této chvíli chci jenom jednu věc tady sdělit za sebe a za celý klub SPD: My tento zákon, který dává moc do rukou tří, čtyř lidí, podporovat nebudeme. My už jsme to tady řekli.

Dámy a pánové, při vašem hlasování budete rozhodovat a veřejnost, která se na to bude dívat, bude posuzovat to, jak se stavíte k svobodě a k demokracii, a to si myslím, že je dost důležité a dost sebetrestající. Takže tady za sebe říkám, že tento zákon nepodpořím, tak jako celý klub SPD, který tady v celých těch dlouhých hodinách vystoupil a své postoje k tomu řekl. Předseda SPD ve svém dlouhém projevu na začátku celé této schůze o té věci perfektně a detailně hovořil a já jsem přesvědčen, že ten svůj výsledek, to, že SPD brání svobodu a demokracii, toto veřejnosti jasně sdělil a to poselství přinesl na půdu Sněmovny.

Děkuju vám za pozornost, za chvíli budeme hlasovat a budeme vidět, jak to dopadne. Děkuju a mějte otevřené oči, protože už za chvíli bude ráno, a po těch hodinách, které tady trávíme, už je to dost těžké. Děkuju vám.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme, pane poslanče, i za přání otevřených očí. A nyní poslední zatím přihlášený do rozpravy, pan poslanec Marek Novák. Prosím, vašich případných deset minut.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vládo, tedy v první řadě musím říct, že bohužel mě moc mrzí, že místo toho, abychom mnozí řešili obsah, začínáme řešit formu. Ale bohužel, právě to, co se tady událo v posledních dnech, je nutno komentovat, i tu formu samotnou, co se tady stalo.

Co se týká pandemického zákona, ten se k nám ze Senátu vrátil jako bumerang. Já se upřímně přiznám, že jsem to nečekal, a myslím si, že to nečekali mnozí z vás. Naopak jsem předpokládal, že stejně jako válčujete na sílu tuto Sněmovnu, stejným způsobem převálčujete Senát. No, nestalo se. To, že mají senátoři svoji hlavu a rozum, že jim ani jedno nedovolilo tuto zbytnou normu schválit, je vlastně jediný rozumný krok, který se mohl stát. Teď tu máme zákon zpět u nás na plénu, a jak se dalo čekat, opět válčujete a tlačíte silou. Já vás chápu, máte na to právo, ale stejně tak my máme právo vystoupit – a nebudu komentovat omezování času našich vystoupení.

Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, pětivládo, zapomnělo se tu na jeden důležitý moment, na to, že Poslanecká sněmovna kontroluje vládu a vláda se zodpovídá Poslanecké sněmovně. Není to tak dávno, co jste vy, dnes svorní koaliční partneři rozličných přesvědčení, v minulém volebním období sami obstruovali a zdržovali projednávání nejen pandemického zákona a tvrdili, že je to nesystémový a zbytečný krok, že vše je správně nastaveno v existujících úpravách jiných norem. Najednou – ejhle, pandemický zákon je podle vás třeba a durdíte se, že se nám to nelíbí.

Já vám řeknu, proč se nám to nelíbí. V dobách, kdy byl připravován zákon, jehož platnost skončí na konci tohoto měsíce, musela tehdejší vláda reagovat na nové vlny pandemie bez jakékoli historické zkušenosti a i kroky ostatních okolních států leckdy připomínaly metodu pokus–omyl. Dnes jsme jinde. Desetitisíce nakažených denně nás už nevzrušují, protože nákaza mutací omikron není tak smrtelná. Covid je vlastně na ústupu. Sami dnes plánujete sundávání roušek, je to v pořádku. Konec pandemie je jistě pro všechny dobrá zpráva. Není ale načase stejně jako po povodních zrevidovat existující normy, které řeší mimořádné situace a katastrofy, a nevymýšlet nové další a zbytečné normy? A co víc, nové zákony a novely nesmějí likvidovat kontrolu nad činností exekutivy, tedy vlády. Právě to, jak už jsem jednou řekl, je úkolem Sněmovny. A vzpomeňte si na sebe, jak moc jste tady sami vládu Andreje Babiše mnohdy potrápili jakoukoli novinářskou kachnou, která se vám však...

Prosím o zastavení času, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím o klid v sále. Nicméně myslím, že můžete pokračovat, já vám připočtu těch pět sekund.

Poslanec Marek Novák: Děkuji. Jakoukoli novinářskou kachnu, která se vám však vždy hodila do politického krámu, přestože ani nebyla postavena na reálných důkazech. Je asi představitelné, že současná pětikoalice ještě neopustila mejdan moci po volbách, a má pocit, že s podporou některých z vás tady přikryje ledacos. Pamatujte si ale, že všechny kroky, které

uděláte, se vám mohou v budoucnu vrátit se vší parádou, stejně jako pandemický zákon ze Senátu do Sněmovny.

Proto vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, všechny vyzývám, pojďme konečně naplňovat to, co tady poměrně často zaznívá. Pojďme přijímat s rozvahou a po diskusi takové normy, které usnadní život nám všem občanům ČR. Obstrukce, byť je to legitimní nástroj opozice, kterou jste vy dnes, koaliční poslanci, sami v minulosti využívali bez problémů, ani pro mě není ve výsledku řešením. Ideálním řešením je dohoda. Jak jsem říkal, již když se tento zákon projednával ve Sněmovně poprvé, pojďme si opravdu už konečně společně ve výborech sednout, zrevidujme všechny existující normy, jak jsou nastaveny, a opravme je prosím ze zkušenosti po dvou letech pandemie. To jsem vám, a nejen vám, a také nejen já sám sděloval, když jste pandemický zákon ve Sněmovně hnali jako saze komínem. Řešení teď a na sílu se vám totiž z dlouhodobého hlediska nemůže vyplatit. A nemůže se rozhodně vyplatit ani občanům, na které následně vaše nastavené restriktce dopadnou. Projeví se to jinde. Projeví se to v krajích, v regionech, mimo bublinu Poslanecké sněmovny. Myslím, že zejména kolegům z Plzeňského kraje to vzhledem k aktuální výměně hejtmana a důvodům této výměny nemusím připomínat.

Proto prosím vezměme rozum do hrsti a pojďme normálně a kvalitně pracovat. Zahodme zmetek a pojďme vyrobit kvalitní a funkční výrobek, který bude sloužit občanům – pokud ho však vůbec potřebujeme. Kvalitního rozhodnutí dosáhneme pouze ve standardním legislativním procesu. Jak jistě všichni víte, zmetek má být vyhozen, ideálně zrecyklován. A o tom budeme za chvíli rozhodovat v hlasování, kde vás žádám o jediné: Zahodme zmetek, poučme se ze všech chyb při jeho výrobě a následné logistice tak, aby se tady už nic jiného podobného neobjevilo.

Děkuji levé straně za pozornost a pravé straně za nepozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane poslanče. A ještě se tady objevila jedna faktická, pan poslanec Jan Berki, je tomu tak? Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty na faktickou.

Poslanec Jan Berki: Dobré ráno, milé kolegyně, milí kolegové, já jenom dvě krátké věci. Když se bavíme o tom nekontrolovaném přenosu moci, parlamentní kontrola je v § 1 v odst. 3 a ta soudní kontrola je v § 13.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní nastává poslední otázka... Ještě paní poslankyně Karla Maříková s faktickou poznámkou.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající...

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Paní poslankyně, počkejte prosím, vaše dvě minuty. Prosím, můžete.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane kolego, prostřednictvím paní předsedající, tím § 13 myslíte, že se spory a opatření se zrušenou platností budou projednávat přednostně, že to je zrušené? Takže se dozvíme, že to opatření třeba bylo nezákonné, až třeba za půl roku, za dva roky, když už nebude platit? Takhle vidíte tu kontrolu?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně. A já se rozhlížím, zda má ještě někdo zájem vystoupit v této rozpravě, protože už nikoho nevidím. Takže pokud se nikdo dále nehlásí, tak tuto rozpravu končím.

A optám se, zda je zájem o závěrečná slova? Poprosila bych... Takže pan navrhovatel, pan ministr nikoliv, pan senátor má zájem. Prosím, vaše závěrečné slovo.

Senátor Jan Holásek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády ČR, dovolte mi několik poznámek na závěr dnešní schůze. Úvodem musím říci, že to byla moje nejpozdnější a zároveň – nebo to bude moje nejpozdnější a nejčasnější vystoupení na půdě Parlamentu ČR.

V té obecné rozpravě zazněly jak argumenty pro novelu pandemického zákona, tak proti, koneckonců tak, jak to bylo v Senátu, i s tím, že v Senátu ústavně-právní výbor byl pro zamítnutí návrhu zákona, zdravotní výbor pro zdravotnictví byl pro schválení a celkem na plénu, jak už tady zaznělo, z 61 přítomných senátorů bylo 32 pro zamítnutí.

Pokud bych měl jenom velmi stručně zrekapitulovat důvody, které vedly tuto většinu senátorů pro zamítnutí návrhu zákona, tak to byla rychlost schválení novely, nedostatečné vysvětlení zákona veřejnosti, kontext s přijímanými plánovanými rozvolňovacími opatřeními, jednorázovost zákona, možnost jiného řešení a i vhodnější systémové řešení prostřednictvím úpravy zákona o ochraně veřejného zdraví.

Z hlediska legislativního to byly pochybnosti stran stavu legislativní nouze, byly to pochybnosti stran ústavněprávních aspektů, to znamená kompatibility s právem na svobodu pohybu fyzických osob. Byly to pochybnosti v oblasti funkčnosti některých ustanovení, jako je nařízení karantény prostřednictvím komunikace na dálku, prostřednictvím SMS, soudní přezkum, proporcionalita sankcí.

Ale je nutno říci, že nezazněly argumenty typu, že jde o totalitní záležitost, že jde o komunistickou či fašistickou totalitu, zvůli, vychylování dělby moci a musím říci podobné absurdity, které jsem si tady poslechl. A my jsme se to vlastně snažili vysvětlit v doprovodné zprávě nebo usnesení, které jste taky dostali.

Také je potřeba říci, že pokud Senát dal důraz na ústavněprávní, zákonné, procesní pochybnosti a legislativní kvalitu, tak dle mého názoru plnil svoji roli kontrolora ústavnosti a zákonnosti, plnil svou základní roli. A musím říci, že postup vládních senátorů, kteří hlasovali napříč kluby, někteří pro zamítnutí návrhu zákona, jsem přesvědčen, že je výrazem demokratické, odborné a svobodné diskuse na půdě Senátu a v senátních klubech, a byť nemohu hovořit za kolegy, jsem přesvědčen, že mohu říci, že rozhodně, rozhodně není výrazem nepodpory vlády, rozhodně, rozhodně není výrazem nedůvěry vládě, jak jsme si tady také poslechl, ale je opravdu výrazem odborné, otevřené a demokratické diskuse na půdě Senátu.

Závěrem mi dovolte vyjádřit přání, že podobně, jako to bylo u nás v Senátu, i tady u vás budete hlasovat a rozhodovat ve věci novely pandemického zákona dle vašeho nejlepšího vědomí a svědomí bez jakýchkoli externích vlivů, ať již se rozhodnete jakkoliv.

Dovolte mi poděkovat za pozornost a těším se na další setkání s vámi, ať už zde ve Sněmovně, nebo u nás v Senátu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji vám, pane senátore.

Pro pořádek se ještě musím zeptat, zda má pan zpravodaj zájem vystoupit? Nemá, děkuji.

A s přednostním právem vidím přihlášeného pana předsedu Marka Výborného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážená vládo, vážený pane senátore, milé kolegyně, milí kolegové, máme za sebou zhruba stejný čas jako při projednávání této novely poprvé, zdůrazňuji novely pandemického zákona, zákona o mimořádných opatřeních při epidemii COVID-19, sněmovní tisk 127. Evidentně to projednávání, a byli jsme toho všichni svědky, zde vyvolalo značné věcné, bohužel i emotivní kontroverze a já jsem přesvědčen o tom, i na základě porady s poslanci vládní koalice, že by nebylo úplně vhodné, aby se o tomto zákonu hlasovalo v takto pozdně nočních nebo brzkých ranních hodinách... (Hluk, výkřiky, pískání.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím o klid v sále.

Poslanec Marek Výborný: ... proto si dovolím přednést dva procedurální návrhy.

První, a poprosil bych, aby o nich bylo hlasováno samostatně. První procedurální návrh je tento: "Poslanecká sněmovna přerušuje projednávání tohoto návrhu zákona, novely zákona o mimořádných opatřeních při epidemii COVID-19, sněmovní tisk 127, vrácený Senátem, do pátku 18. února do 13 hodin." A současně, a to je společně hlasováno: "Poslanecká sněmovna stanoví, že hlasování o tomto návrhu zákona proběhne v pátek 18. února 2022 ve 13 hodin." Druhé procedurální hlasování, které si dovolím... (Hluk v sále).

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím o klid, prosím opravdu...

Poslanec Marek Výborný: Druhé procedurální hlasování, které si dovolím zde přednést, a poprosím, aby o nich bylo bezprostředně dáno hlasovat: "Poslanecká sněmovna přerušuje 9. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR do pátku 18. února do 12.45 hodin." Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za tyto dva procedurální návrhy. Poprosím – zda máte protinávrh, pane předsedo. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: No tak já navrhuji protinávrh, aby se hlasovalo okamžitě, protože vy nám chcete říct, že vy to předkládáte v legislativní nouzi, nemáte tady 101 poslanců... (Hlasitý potlesk zleva.) ... nemáte tady 101 poslanců, a proto máme teď odkládat hlasování? Vždyť to je totální blamáž, co předvádíte. Hlasovat by se mělo okamžitě, a žádné odkládání. Takže my tady o tom jednáme, je tady celá Poslanecká sněmovna, a vládní koalice nemá tady 101 poslanců, aby přehlasovala veto Senátu? (Opět hlasitý potlesk zleva.) Vždyť to je totální fiasko! To je totální fiasko téhle pětikoalice Petra Fialy.

To znamená, já dám protinávrh, abychom hlasovali teď, okamžitě, tak, jak by se mělo hlasovat a jak bylo v plánu. A nic by se odkládat nemělo. Prosím?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Prosím? Ano, samozřejmě, protinávrh je zaevidován. (Poslanec Okamura: Takže...) Už žádný další? Ne, už jste skončil? Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Takže já bych to doplnil. Takže pro vás to není žádná priorita ten zákon? (Předsedající: Jste už...) Pro vás to vůbec není priorita vlastně... (Předsedající: Protinávrh byl přednesen.) ... vy si tady z nás děláte úplně srandu, ta vaše vláda. I z vašich poslanců, z vašich senátorů... (Předsedající: Protinávrh...) z celé Poslanecké sněmovny, z celého Parlamentu. Tak to stáhněte, máte ještě čas. Stáhněte ten zákon.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Protinávrh byl přednesen, já tady ještě jednou zagonguji. Ano, vnímám, všechny vás odhlásím, takže prosím, přihlaste se znovu svými registračními kartami. Již bychom měli být všichni v sále.

A samozřejmě jako první budeme hlasovat protinávrh na to, aby hlasování proběhlo okamžitě.

Zahajuji toto hlasování. Kdo je pro tento protinávrh, aby hlasování proběhlo okamžitě? Kdo je proti?

V hlasování číslo 86 bylo přihlášeno 161 poslanců a poslankyň, pro bylo 65, proti 93. Čili tento návrh nebyl schválen.

Já velmi poprosím o klid v sále.

A nyní tedy máme ty další dva procedurální návrhy, které jsou navrženy postupně a zvlášť.

Připomenu, že ten první je de facto o přerušení projednávání a hlasování v pátek 18. 2. ve 13 hodin. Kontroluji si vizuálně – je to tak, pane předsedo.

Zahajuji hlasování. Opět kdo je pro? Kdo je proti?

A v tomto hlasování číslo 87 přihlášených 161, pro 97, proti 64, čili tento návrh byl přijat, to pevné stanovení doby.

A ještě nás čeká vyrovnat se s návrhem na přerušení této 9. schůze do pátku 12.45 hodin. Čili prosím, bylo bezprostředně předneseno protinávrhy. Teď dokončíme hlasování, prosím.

Ještě jednou shrnu: přerušení 9. schůze do pátku 12.45 hodin.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Konstatuji, že i v tomto hlasování číslo 88, kde bylo 162 přihlášených a pro hlasovalo 97, proti 65. Tento návrh byl schválen.

Čímž tedy jsme odhlasovali přerušení této... Ano, já vnímám přednostní práva, ale jenom to shrnu. Hlasovali jsme přerušení 9. schůze Poslanecké sněmovny do pátku 12.45 hodin.

Ale je tady zvykem udělit v takovéto situaci přednostní právo, tak paní předsedkyně Schillerová, potom pan předseda Okamura. Prosím, paní předsedkyně.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Dámy a pánové, zapamatujme si prosím tento okamžik. Toto je historický okamžik, kam moje paměť sahá, možná i z vás někteří, kteří jste tu mnohem déle než já. Vládní koalice prosadila zákon, nebo prosazuje, možná mohla už prosadit, proti Senátu, kde má většinu.

A ještě když jsme po více jak třiceti hodinách dospěli do fáze, kdy mohla prokázat to, že ho skutečně prosadí a ukončí celý ten proces hlasování, tak nemá dostatek hlasů.

Takže musíme mít zákon, který rozděluje společnost, musíme ho mít ve stavu legislativní nouze. Nemohli jsme dopustit demokratickou debatu v rámci legislativního procesu a ještě na konci celé této blamáže nemá dostatek hlasů. Pamatujme si to. (Mohutný potlesk poslanců ANO a SPD.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Jenom shrnu teď pořadí přihlášených. S přednostním právem pan předseda Okamura, potom s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím, pane předsedo Okamuro, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Tak to, co se tady stalo teď, je úplně jednoduché. Poslanci vládní koalice opět nepřišli do práce. Už se to stalo... (Potlesk poslanců zleva.) Stalo už se to podruhé za krátkou dobu, co jste u vlády. Poprvé se to stalo u stavebního zákona, kdy vy jste v pátek odpoledne už nepřišli do práce, a bylo vás tady méně než poslanců opozice. Teď vy v legislativní nouzi to navrhnete, jednáme tady o tom desítky hodin, tento váš zákon odmítli dokonce vaši vládní senátoři, i senátoři tady sedí s námi až do těchto hodin – a vaši poslanci nepřišli do práce na závěrečné hlasování o pandemickém zákonu, a proto ten zákon, dneska se o něm nemohlo hlasovat.

Já myslím, že už to stačí. Opravdu podejte demisi, to je taková blamáž Vy jste – vlastně celé to zasedání si zaplatili občané ČR, za to, že vy prosazujete váš vládní zákon, ale nejste schopni o něm finálně hlasovat, protože jste nepřišli do práce. To je neuvěřitelná situace. A já si myslím, že by to všichni měli slyšet. Já říkám, a dost už téhleté vaší vlády.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkujeme, bylo to slyšet. A nyní pan předseda Jakub Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, hezký večer. Já bych chtěl poděkovat všem za tu dnešní práci, že se nám podařilo úspěšně dokončit dnešní jednání.

Chtěl jsem říci paní kolegyni Schillerové: máme zde dvě komory v České republice, v českém Parlamentu, Poslaneckou sněmovnu a Senát. Pokud by hlasovaly vždycky stejně, jedna z nich by byla zbytečná.

Myslím, že výsledky hlasování ukázaly, že vládní koalice tady měla podstatně víc poslanců než někdo jiný, ale pojďme se v tom nepitvat, pojďme to jednání uzavřít. Bylo to velmi náročné a jsem rád, že to úspěšně skončilo. Děkuji a přeji vám hezký večer, dobrou noc.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A já tímto tedy mohu ukončit dnešní jednání den, přerušit tuto 9. schůzi do pátku 18. 2. do 12.45 hodin.

A připomenu, že se ale sejdeme už dnes, ve čtvrtek 17. února, ráno v 9 hodin na 10. schůzi Poslanecké sněmovny. Takže všem přeju klidný večer a ráno v devět opět na viděnou.

(Schůze přerušena v 03.31 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
18. února 2022
Přítomno: 188 poslanců

(Schůze pokračovala ve 12.45 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a poprosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Jinak co se týče omluv a náhradních karet, odkazuji na 11. schůzi. Pokud má někdo omluvu nebo náhradní kartu novou, necht' mi dá informaci.

Nyní bychom se měli věnovat pevně zařazenému bodu 1 schváleného pořadu, což je sněmovní tisk 127, opatření při epidemii, zamítnutý Senátem. Nyní je prostor pro případná vystoupení poslanců na změnu schváleného pořadu 9. schůze. Mám tady k tomu písemnou přihlášku od pana předsedy Výborného. Poprosím ho tedy, aby přednesl svůj návrh. (Velký hluk v sále.)

Pane poslanče, máte slovo. Poprosím ostatní kolegy, aby se ztišili, abychom slyšeli pana předsedu, jaké změny v navrženém programu bude navrhopvat. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane premiére, vládo, kolegyně, kolegové, dovoluji si s ohledem na debaty a diskuse, které se vedly na politickém grémiu Poslanecké sněmovny a s předsedy všech poslaneckých klubů, navrhnout tuto úpravu pořadu 9. schůze Poslanecké sněmovny, a to v následujícím znění: za bod, který máme zařazen pevně k hlasování u sněmovního tisku 127 novely zákona o mimořádných opatřeních při epidemii COVID-19 a kde jsme si usnesením Sněmovny schválili hlasování ve 13 hodin dnešního dne, tak po tomto hlasování navrhuji, abychom zařadili volební body, a to bod 81, Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, dále bod 82, Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny, dále bod 83, Návrh na odvolání člena Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny, dále bod 84, Návrh na odvolání člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, dále bod 85, Návrh na volbu členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, dále bod 86, Návrh na volbu členů a náhradníků Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, dále bod 87, Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu a dále bod 88, Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Grantové agentury České republiky.

Tyto volební body, které byly schváleny a zařazeny organizačním výborem do programu této 9. schůze, byly předjednány s předsedou volební komise, panem poslancem Martinem Kolovratníkem. Byly projednány, jak již jsem řekl, na politickém grémiu u předsedkyně Poslanecké sněmovny s tím, že budou mimořádně zařazeny dnes, a to jako body následující po hlasování o sněmovním tisku 127.

Děkuji za odhlasování a podporu této změny v pořadu této 9. schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. Já také, vy už jste to udělal, ale připomenu, že Poslanecká sněmovna svým hlasováním dne 17. února rozhodla, že o návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, sněmovní tisk 127/2 – zamítnutý Senátem, budeme hlasovat dnes, to je v pátek 18. února ve 13 hodin.

Nicméně protože nám ještě zbývá prostor, tak se chci zeptat, jestli je ještě nějaký návrh na změnu pořadu? Ještě eviduji přihlášku pana předsedy Okamury, nicméně upozorňuji na to, že ve 13 hodin budu muset vaše případné vystoupení přerušit, abychom mohli hlasovat.

Poslanec Tomio Okamura: Ano. Vážené dámy a pánové, já jsem chtěl právě na to upozornit, že jsem se dozvěděl, že tady pan Výborný z KDU-ČSL, prostřednictvím předsedajícího, a pan Michálek z Pirátů už tady obcházejí různá média a říkají, že Okamurovi nedají ve 13 hodin prostor, že mě umlčí a že mi utnete moje vystoupení, přestože jsem chtěl ještě vyhodnotit tu situaci. To znamená, teď je potřeba si to tady říct, aby to všichni slyšeli, pakliže ve 13 hodin budu utnut, že jsem se chtěl vyjádřit ještě k pandemickému zákonu, tak je to další nastupující totalita k tomu, abych se nemohl vyjádřit, protože v těch 13 hodin už mi to slovo evidentně nechcete dát, chcete mi vypnout mikrofon, abych se nemohl vyjádřit.

Takže já jsem toto chtěl říci, já mám v plánu, protože teď jsou zatím návrhy programu, já jsem měl v plánu ještě něco říct. V každém případě jsem chtěl říct to, že pandemický zákon je přímým útokem na svobodu, na demokracii v České republice. Sám pan ministr Válek říkal, že je to kvůli podzimní vlně, přitom tu platnost – to je na základě tlaku SPD tedy, pravda – jste to aspoň trošku upravili ten zákon, že místo neomezené platnosti je tam platnost do listopadu. Tím ale ztrácí slova pana ministra Válka logiku. Snížili jste ty pokuty na 600 000 až 800 000, takže ta práce SPD se tady vyplácí. Díky našemu tlaku také vládní senátoři hlasovali proti. Přesto to tady prosazujete, ale prostě je potřeba si říci, že o tom zákonu už se mělo hlasovat včera ráno kolem půl čtvrté...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane poslanče, ale já si myslím, že teď jsme v bodu Návrhy na změnu programu, takže vás prosím, abyste se věnoval, případně navrhl nějaký nový bod nebo navrhl změny programu, protože rozprava k bodu, o kterém teď hovoříte, byla ukončena. Je před námi skutečně hlasování ve 13 hodin, takže bych vás poprosil, abyste mluvil k programu schůze. Pokud se poté samozřejmě přihlásíte ve standardním režimu, ve standardním běhu schůze, tak dostanete slovo, nikdo vás umlčet určitě nechce. I o hlasování můžete využít svého přednostního práva a něco k tomu říci. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Sami víte, že protože jste dali pevně hlasování na 13. hodinu, tak už tam žádný prostor nedostanu. To je potřeba opět tady veřejně říct, aby to diváci slyšeli. Právě proto jsem využil ještě tohoto krátkého prostoru, kdy nemám už jinou možnost se tady vyjádřit k té blamáži, která tady byla včera ráno, kdy tady vládní koalice neměla 101 poslanců, přestože se mělo okamžitě hlasovat, a tím pádem by byl pandemický zákon zamítnut. Vy jste šli prostě spinkat, vy jste si šli odpočinout, vy jste nepřišli do práce, takže jste opět účelově ohnuli všechno to, co jste říkali, a místo aby se hlasovalo hned a pandemický zákon byl zamítnut, tak jste si to přesunuli teď na jednu hodinu už bez rozpravy, protože rozprava je ukončena, takže já už nemám kde jinde dostat prostor. A schválně jste si to vymysleli tak, aby teď se tady muselo mluvit ke změnám programu, aby Okamura už nemohl nic říct. Takže to je potřeba říct, tak to je!

A my budeme dál, vám chci na závěr říct, bojovat za svobodu a demokracii v České republice. Nechápu, proč od 1. března omezujete dále další ústavní práva a svobody občanů. Je to úplný nesmysl v situaci, že nemocnice nejsou zahlcené, nestoupají čísla, ruší se karantény, ruší se testy ve školách, protože nejsou potřeba. Kdybyste to chtěli přijmout od podzimu, tak právě v té legislativní nouzi, kterou tady navrhuje, jste to mohli navrhnout v srpnu, v září, když by to bylo aktuální, a udělat to standardním legislativním procesem. Vaši vlastní senátoři to zamítli a já vám znovu říkám: My nepolevíme... (Předsedající: Pane poslanče, pane poslanče...) ... v boji za svobodu a demokracii! A teď mi vezměte slovo a klidně mě umlčujte, ale my se stejně nedáme! (Potlesk poslanců SPD, bušení do lavic zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane poslanče, neumlčuji vás. Sice to nebylo v souladu s jednacím řádem, měl jste mluvit k programu schůze, ale buďtež.

Ptám se, jestli je ještě někdo přihlášen s návrhem na doplnění či změnu programu schůze? Není. Máme pět minut, protože hlasování máme pevně zařazeno, takže přerušuji jednání naší Sněmovny do 13.00, kdy budeme hlasovat.

Pořad, pardon, ano, omlouvám se. Je tu načtena jedna změna programu panem předsedou Výborným. Máme pět minut, takže to zvládneme. Pan předseda Výborný navrhl, abychom za bod 1, čili sněmovní tisk číslo 127, zařadili volební body, tedy body číslo 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87 a 88.

Já o tom dám hlasovat.

Ano, takže prohlašuji toto hlasování (číslo 89) za zmatečné.

Slyším žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil, přihlaste se, prosím, znovu vašimi identifikačními kartami. Číslo přihlášených poslanců se ustálilo.

Budeme tedy hlasovat návrh na změnu dnešního programu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 90 bylo přihlášeno 185 poslanců, pro hlasovalo 185, proti nebyl nikdo. Tento návrh byl přijat.

Až v tuto chvíli tedy přerušuji naše jednání do 13.00, tedy na tři minuty. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.57 hodin.)

(Ve 12.58 se poslanec Vondráček vyjádřil na mikrofon k proběhlým předchozím dvěma hlasováními – na sjetině nepřihlášen, zřejmě se špatně přihlásil. U obou hlasování se zdržel, nezpochybňuje hlasování.)

(Jednání pokračovalo v 13.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Je 13 hodin, dámy a pánové, vrátíme se k přerušnému bodu, který jsme přerušili před závěrečným hlasováním. Jsme tedy v bodě

1.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetrového

**v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19
/sněmovní tisk 127/2/ – zamítnutý Senátem**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili po ukončení rozpravy a závěrečných slovech dne 17. února tohoto roku s tím, že jsme stanovili, že o návrhu zákona bude hlasováno v pátek 18. února, tedy dnes, ve 13 hodin.

Připomínám, že usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 127/3.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místopředseda vlády a ministr zdravotnictví Vlastimil Válek a senátor Jan Holásek, případně další senátoři, ale mám zprávu, že senátoři se z dnešního jednání omlouvají, čili poprosím pana ministra, aby zasedl za stolek zpravodajů.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Připomínám, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Je tedy potřeba... a prosím o nastavení potřebného počtu hlasů a kvora.

Nyní přečtu usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 4/2022 Sb., a zákon č. 520/2021 Sb., o dalších úpravách poskytování ošetřovného v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii onemocnění COVID-19, podle sněmovního tisku 127/2."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti? Zdržel se?

V hlasování číslo 91 bylo přihlášeno 187 poslanců, pro hlasovalo 104, proti 82, 1 se zdržel. Zákon byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl Poslaneckou sněmovnou přijat.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Okamura. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Já bych chtěl říci, že samozřejmě tím, že jste si to tady natvrdo prohlasovali i za pomoci porušování zákona o jednacím řádu Sněmovny, tak samozřejmě boj SPD, politický boj SPD za svobodu a demokracii nekončí. My už připravujeme ústavní stížnost proti tomuto jinak pojmenovanému nouzovému stavu, takzvanému pandemickému zákonu. Tu ústavní stížnost připravujeme ve třech rovinách.

Za prvé z toho důvodu, že ten zákon jste protlačili v legislativní nouzi, a tady ocituji ze zákona o jednacím řádu Sněmovny, za jakých podmínek lze prosazovat zákon v legislativní nouzi. Cituji: "Zákon v legislativní nouzi lze projednat pouze v případě" – cituji – "mimořádných okolností, kdy jsou zásadním způsobem ohrožena základní práva a svobody občanů nebo bezpečnost státu nebo kdy státu hrozí značné hospodářské škody." Ani jeden z těchto parametrů ten pandemický zákon nesplňuje. Pravda, on je splňuje, ovšem v opačném slova významu, než je to tady míněno, že skutečně ohrožujete základní práva a svobody občanů, ovšem přesně v jiném významu, než je tady v tom zákoně zmíněno.

Tou druhou rovinou je i protiústavnost toho vašeho pandemického zákona, protože vy tam například omezujete právo na podnikání, což je ústavou dané právo, a vy to prostě tady omezujete, a i další práva, například právo na vzdělání, právo na to, aby nebyl omezován občanům soukromý a společenský život, tak to tady omezujete běžným zákonem. A není pravdou, že tento pandemický zákon už Ústavní soud posuzoval. To jsou ty vaše lži, které

tady říkáte někde v médiích, ale on posuzoval ten dosavadní pandemický zákon, nikoliv ten váš nový. Ten váš nový byl přijat dnes, teď, v tomto okamžiku, kdy jste ohnuli zákon o jednacím řádu a natvrdo jste nás tady umlčeli a omezili, chcete teď mít pravomoc a budete ji mít, pakliže ji nezruší Ústavní soud, omezovat další práva občanů. (Neustálý hluk v sále.)

Můžu poprosit o klid?

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, pane poslanče, rozumím. Kolegyně, kolegové, moc vás prosím, abyste se ztišili, míra hluku je příliš velká na to, aby umožnila řečníkovi hovořit. Ještě jednou, dámy a pánové, prosím o ztišení v sále, aby mohl pan předseda Okamura pokračovat. Děkuji.

Poslanec Tomio Okamura: Co se týče té třetí roviny, tak je to, že jste si to prosadili, prohlašovali tady za pomoci porušení zákona o jednacím řádu Sněmovny – a je to tedy shodou okolností, že v tu dobu řídil schůzi právě také místopředseda Sněmovny Jan Skopeček z ODS – nechal hlasovat o procedurálním návrhu uprostřed projevu, uprostřed mého projevu, přičemž přestávka byla vyvolána nepřítomností ministra – alespoň jednoho ministra z vaší vlády. Ovšem to přerušení na základě toho, že tady není váš ministr, nezakládá konec projevu a já jsem měl dostat slovo kontinuálně poté, co se váš ministr vrátil, to znamená, já jsem vůbec neměl být přerušen v tom projevu a měl jsem mít právo mluvit dále, a jak víte, tak se na tom shodují snad všichni právníci, kteří to v médiích komentovali, takže to je porušení zákona.

Druhé porušení zákona, které jste, pane místopředsedo Skopečku, vaším prostřednictvím, udělal, byl váš procedurální návrh na to, aby se mohlo hlasovat i po 21. i ještě pozdější hodině, neboť nebyl přednesen zástupcem předkladatelů na mikrofon, ale jen přednesen předsedajícím. Dále porušením zákona bylo, a opět shodují se na tom i ti právníci, dávají nám za pravdu, že hlasování o prodloužení schůze může být předloženo jen do 19 hodin, viz § 53 (1) zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu. Já bych vás chtěl upozornit, pane předsedo, že v případě, že to Ústavní soud potvrdí, budete muset složit funkci místopředsedy Poslanecké sněmovny, protože jste porušil zákon. To znamená, já bych vás chtěl důrazně potom požádat, že kdokoli, kdo z vás bude porušovat zákon ve vedení Sněmovny, a dají nám soudy i dílčím způsobem za pravdu, tak to pro vás znamená složení, odchod z funkce místopředsedy či předsedy Sněmovny. Jenom to chci zdůraznit, abyste vážili tyto vaše nedemokratické praktiky.

A proč o tom mluvím, že je to nedemokratické? Já už nebudu mluvit dlouho, protože teď už bude nastupovat naše ústavní žaloba, ale já bych tady úplně na závěr chtěl ocitovat právě za mnou sedícího premiéra Petra Fialu. Pan premiér se tváří, že mě neslyší, ale slyší, to víme. Pan premiér Fiala řekl, když jsme tady dva dny zcela legitimně, a předem jsme to nahlásili, že budeme obstruovat pandemický zákon – protože my bojujeme za svobodu a demokracii, vy jste proti svobodě a demokracii pro občany – tak vy jste to, pane premiére, označil, že demokracie není bezobsažný monolog. Ale já si tedy dovoluji ocitovat, co jste řekl v roce 2016, pane premiére, tehdy jste byl předsedou ODS, to jste i dnes, ale byl jste v opozici, a jako opoziční lídr, když jste tehdy blokoval EET, jste prohlásil toto, cituji Petra Fialu: "Menšina má také svá práva a na tom je založena demokracie, nikoliv jen na principu práva většiny. A ta menšina může občas využít i nadstandardní nástroje, které ale k demokracii patří, a těmi jsou obstrukce." Konec citátu Petra Fialy. A řekl jste to v souvislosti s tím, že EET jste tady obstruovali celých 236 dní. My jsme obstruovali dva dny, dva dny a dva dny, a vy celých 236 dní.

A vy jste teď začal, přesně jak to dělá vaše vláda, dělit občany na horší a lepší, na ty, co jsou správní a nesprávní. To je vaše vláda, která rozděluje společnost. Vy jste úplně změnil o 180 stupňů, jak jste opojen arogancí moci, a teď už dělíte obstrukce na ty správné a na ty špatné, pane premiére. To znamená, vaše obstrukce 236 dní – ano, i SPD nesouhlasila se zaváděním EET, to je jasné, protože my jsme prosazovali, nakonec i prosadili po diskusi s tehdejší vládou, paušální daň pro živnostníky, daně se platit mají, ale jiným způsobem a nezatěžovat živnostníky, my chceme živnostníkům pomáhat – takže vašich 236 dní, to byly správné obstrukce, ale naše dva dny, potažmo dva plus dva dny, když sečtu i první projednávání před vrácením ze Senátu, jsou pro vás špatné. Takže to je dneska ta demokratická, v uvozovkách pseudodemokratická tvář této vlády. A znovu, já vím, jaká je tady atmosféra vůči opozici. Vy byste nás nejradši umlčeli, nejradši abychom vůbec nechodili do práce. Ano, pan poslanec Výborný k z KDU-ČSL teď kýval. Ano, je to tak, ale od něj mě to nepřekvapuje, protože už jsem tady říkal, že to jsou takoví ti nejvíce radikální, aktivističtí, nenávistní poslanci. To znamená, vy nás chcete umlčet. Vy byste chtěli, aby opozice byly jenom loutky. Vy byste nám nejradši, mně to tak připadá, vzali hlasovací karty. (V sále je silný hluk.)

Ale já bych vás chtěl upozornit, vážený pane premiére, že i my máme náš politický program, stejně jako vy jste ho měli v opozici, a my jsme taky byli v minulém volebním období v opozici. My máme náš volební program a náš volič nesouhlasí s omezováním práv a svobod občanů ani formou toho pandemického zákona. Vy máte váš program, tedy upřímně nevím jaký, protože stále čekáme na to, abyste konečně vyřešili zdražování – všechny země, už i Slovinci zastropovali ceny elektrické energie až do roku 2024 na tři roky, ušetří tím slovenským občanům skoro cirká 30 miliard korun, protože zastropovali ceny energií. Poláci, Slovinci – pardon, Maďaři – tam zas dělají nulové DPH na základní potraviny, zastropovali ceny pohonných hmot, sazby na hypotéky, aby pomohli lidem. A od vás pořád čekám – my už jsme poslední zemí ve středoevropském regionu, ve V4, která neudělala vůbec nic pro občany. A já samozřejmě vím, že jestli teď něco začnete vymýšlet, ano, bude to díky tlaku SPD, a my to víme, protože už čekáme několik měsíců, co tady máte vládní většinu, a mohli jste to dát i poslancekými návrhy. Vy jste sliboval, že do konce prosince předložíte návrhy na vyřešení zdražování a předložil jste doslova nic. Žádný návrh, který by pomohl alespoň většině občanů České republiky, tady není. Teď když cokoliv předložíte, bude to jako s čímkoliv jiným, co tady je. My jsme vám to tady připomněli, tlačíme na vás, vytváříme velký společenský tlak na to, abyste se konečně rozhýbali, a jakékoliv řešení ohledně zdražování, které přinesete, bude zásluhou SPD, protože jsme vás tady konečně rozhýbali. Za nás musím říct, že takhle neviditelného premiéra, řekl bych takhle neakčního premiéra ohledně problémů lidí tady snad ještě Česká republika neměla od roku 1989. Je to smutné, je to tak, je to smutné, že je to zrovna v době, kdy je velká krize, lidem chodí drahé doplatky za elektřinu a lidé jsou opravdu z těch předražených potravin zoufalí. A já vás vyzývám k řešení. SPD tady předložilo řadu řešení přesně v souladu s tím, co navrhuji Poláci, Maďaři, Slovinci, tak doufám, že si některé z těch řešení vyberete, a pak ho nebudete vydávat za své, ale aspoň poděkujete SPD, že jsme vás tady trochu probrali a že snad s nějakým řešením díky SPD také přijdete.

Takže my tady dál budeme bojovat za běžné slušné lidi a doufám, že vaše vláda konečně pro ně začne pracovat taky, a nejenom pro své osobní zájmy. Děkuju za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Krásné odpoledne. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vystřídalá jsem. S přednostním právem se přihlásil pan místopředseda Sněmovny Jan Skopeček. Máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, prostřednictvím paní předsedající bych chtěl reagovat na pana předsedu Okamuru. Jsem přesvědčen, že jsem v předchozích dnech nikdy neporušil jednací řád Poslanecké sněmovny. (Bučení v lavicích SPD.) Mám na to stanovisko legislativního odboru Poslanecké sněmovny. Shoduji se na tom s celou řadou kolegů z vedení Poslanecké sněmovny. Naopak si myslím, že kdo tu porušoval jednací řád, byl pan Tomio Okamura, který svými obstrukčními projevy chtěl zamezit demokratické diskusi v Poslanecké sněmovně tím, že nechtěl připustit ani koaličního, ani opozičního poslance, aby se vůbec mohl přihlásit k programu schůze. Jsem přesvědčen o tom, že jsem nic neporušil, a jenom jsem to takhle chtěl říct, aby to tady zaznělo. Děkuju pěkně. (Potlesk z řad koalice.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Kdo se další hlásí s přednostním právem, je pan ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka. Pane ministře, máte slovo. (Neklid v sále.)

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, chci jenom stručně reagovat i pro lidi, kteří sledují to, co říkal před chvílí Tomio Okamura, abychom si ujasnili dvě věci.

Za prvé, tento týden Tomio Okamura dostal navíc i celou noc z úterý na středu k tomu, aby tady mohl on a jeho poslanci obstruovat, mohl díky prodloužení hlasování, které prodloužilo jednání po 21. hodině, debatovat do půlnoci i po půlnoci, takže to nemá vůbec tu logiku v tom, že by říkal, že mu tady někdo zkrátil jeho čas k vyjádření, naopak ten čas mu byl dán navíc v té úterně-středeční noci. To je první poznámka.

Ale druhá, ta zásadnější, a teď se obracím na pana předsedu Okamuru, je: jsme tady ve Sněmovně oba dva stejně dlouho, jsou tady pamětníci, kteří jsou tady déle než my, v této Sněmovně, ale nikdy se nestalo, nikdy, aby obstrukce byla směřovaná do části, kdy se schvaluje program jednání schůze Poslanecké sněmovny. To se tady nestalo nikdy, to jste vy za těch třicet let historicky prolomili poprvé, a to do té demokratické debaty a nástrojů, které má opozice na půdě Sněmovny k dispozici, nepatří. (Hluk v sále neutichá.)

Takže srovnávejte věci, které jsou srovnatelné. Kdybyste opravdu mluvili k věci při projednávání toho tisku a mluvili o tom den, dva, tři, tak je to ta rovina obstrukce, která je dána do demokratického parlamentního systému naším jednacím řádem... (Poslanec se odmlčel kvůli neklidu a hluku v sále.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane ministře, rozumím. Dámy a pánové, prosím o klid v sále. Koho nezajímá diskuse tady v sále ve Sněmovně, ať se přemístí do předsálí, tam může pokračovat v diskusích. Moc vás o to prosím.

Vydržte, pane ministře, my se všichni určitě dokážeme ztišit.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Je to dáno jednacím řádem a je to potom na šikovnosti poslanců a klubů, jak toho využívají. Ale vy jste přes třicet hodin obstruovali v bodě, kdy se schvaloval program jednání schůze Sněmovny. To je to, co tady nebylo, to je to, co opravdu do těch pravidel a do nějakých i nepsaných férových předpisů a toho, jakým způsobem má Sněmovna fungovat, fakt nepatří.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju. Další s přednostním právem se hlásil pan poslanec Michálek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuju za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chápu, že někteří už by chtěli rádi projednávat rozpočet, a souhlasím s tím, na druhou stranu si myslím, že je důležité nepřejít mlčením to, čeho jsme tady byli svědky, protože je to zdrojem vyvolávání nejistoty a pochyb ve společnosti. A je lepší to adresovat hned, než aby to potom nějakým způsobem v naší společnosti klíčilo.

Především tady není žádný nový pandemický zákon, projednáváme tady změnu již platného a účinného zákona. Ta změna má za cíl uvést zákon do souladu s tím, co nám říkají soudy, tak, abychom nadále chránili práva našich občanů, abychom chránili zdraví a chránili se před riziky, která mohou přijít.

Musím se zastat pana místopředsedy Skopečka, že nedošlo k porušení jednacího řádu, nedošlo ke zkrácení toho, aby se kterýkoliv z poslanců mohl vyjádřit, což je zásadní rozdíl oproti tomu, jakým způsobem bylo s právy poslanců nakládáno v minulých volebních obdobích. Obstrukce lze v přiměřeném rozsahu tolerovat, ale i ony mají svoje limity. Jak říkají na Plzeňsku, "ocamcad' pocamcad'". (Výkřiky smíchu.)

Pan poslanec Okamura, když mluvil, jeho projev byl přerušen a pak se k němu vrátil po přestávce, měl možnost mluvit i nadále, ale současně byl předložen procedurální návrh a o něm musí dát předsedající hlasovat bez rozpravy. Bylo by nelogické, aby nechal předsedající mluvit nadále toho poslance, cílem jehož projevu nebylo vyjadřovat se v diskusi, ale vyloženě zabránit ostatním poslancům, aby se k záležitosti daný den vyjádřili a zabránit tomu, aby vůbec mohli vznést jakýkoliv návrh k procedurální povaze jednání Poslanecké sněmovny.

Nepravdivé, a potvrdili to i ústavní právníci, jsou i obvinění, že návrh musí být přednesen na mikrofon. Každý den je to zde vyvráceno tím, že návrhy čte předsedající Poslanecké sněmovny podle toho, co jde z grémia. Je to vyvráceno tím, že jsou písemně předkládány návrhy, které se týkají zřízení vyšetřovací komise, a celá řada dalších návrhů, včetně návrhů zákonů, které také nejsou přednášeny na mikrofon, návrhy z výborů, které jsou předkládány písemně. Takže jednacím řádem nevyklučuje, a dokonce v řadě případů požaduje, aby byl návrh předložen písemně. (Vzhledem k velkému hluku velmi špatná slyšitelnost.) Takže se chci vymezit proti těm nepravdivým informacím, které jsou tady šířeny. A pokud jde o to, kdy byl návrh předložen. Vy víte, kdy ten návrh byl předložen? Protože já jsem přesvědčen o tom, že ten návrh byl předložen do 19 hodin a že jediný důvod, proč o něm nebylo hlasováno, byl ten, že jste znemožnil to hlasování svým vystupováním.

Ten zásadní rozdíl oproti předchozímu jednání, oproti jednání předchozí vlády je, že skutečně byla řádně ukončena rozprava a že k pevně zařazenému hlasování došlo až po tom, co úplně všichni v této Poslanecké sněmovně měli možnost se vyjádřit. Není možné akceptovat jako ústavně správný výklad to, že jednotlivec, jeden člověk, respektive předseda strany, který tento postup nařídil ostatním kolegům ve svém klubu, může paralyzovat jednání celé Poslanecké sněmovny, aby kvůli jednomu zákonu spadly všechny ostatní zákony pod stůl.

Měli jsme tady legislativní nouzi, bylo tady riziko, které se týkalo zdraví našich občanů, a bylo správně, že jsme v dané záležitosti rozhodli a že jsme překonali i obstrukce, které tady byly, a překonali jsme je dokonce v souladu s jednacím řádem. Ten postup byl razantní, ale byl v souladu s jednacím řádem.

Respektuji právo pana Okamury obrátit se na Ústavní soud, jenom podotýkám, že Ústavní soud už dnes je zahlcen a že tam jsou lidi, jejichž stížnosti jsou důvodné, čili poprosím vás, opravdu važte, jestli má smysl zahlcovat Ústavní soud stížnostmi, o které nejlepší právníci v české zemi říkají, že je od počátku odsouzena k neúspěchu. (Poslanci tloučou do

lavic.) Ústavní soud má na stole i stížnosti lidí, jejichž základní ústavní práva skutečně byla porušena. Opravdu zvažte toto prosím důkladně, zda je potřeba Ústavní soud zahlcovat tímto způsobem, když to nemá šanci na úspěch.

Vy jste tady, pane Okamuro, vyzýval k rezignaci pana místopředsedu Skopečka za to, že údajně měl porušit ústavu, ale vzpomeňme si, co tady máme v Poslanecké sněmovně! (Zvýšeným hlasem.) Tady v Poslanecké sněmovně víme, že se prohlašoval zákon o zdanění církevních restitucí, o kterém všichni od začátku říkali, že je protiústavní, a vy jste za něj horovali. A je to zákon, u kterého máme rozhodnutí Ústavního soudu, že skutečně byl protiústavní!

Takže bavme se o případech, kdy zákony byly skutečně shledány Ústavním soudem jako protiústavní, a to byl třeba vámi podporovaný zákon o církevních restitucích, respektive zákon o zdanění církevních restitucí, který Ústavní soud shodil jako protiústavní. Takže prosím začněte u sebe, než budete ostatní poučovat o tom, jakým způsobem mají rozhodovat, a to na základě věcí, které Ústavním soudem vůbec projednány nebyly. Ve vztahu k Ústavnímu soudu byl posuzován pouze původní pandemický zákon a ten Ústavní soud s výjimkou několika slov o návratové finanční pomoci posvětil.

Závěrem bych chtěl vyzvat média: prosím, nenaskakujte na každou blbost, která je zde vypuštěna u pultíku. (Poslanci nesouhlasně křičí z lavic.) Ověřujte si své informace, ověřujte si, jaká je realita, je tady obrovské množství manipulací, které zaznívají, věcí, které nemají oporu v realitě, a snažte se ve vztahu i ke své novinářské cti po ověření všech faktů informovat pravdivě. (Ruch v sále.) Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další s přednostním právem je přihlášen pan předseda Fiala. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, jen k panu předsedovi Michálkovi, prostřednictvím pana předsedajícího. Chápu vaši obhajobu, pane předsedo, nechte si ji k Ústavnímu soudu, myslím, že ji budete potřebovat. A co se týče médií, tak – média, ano, ověřujte si u pana předsedy Michálka, co je pravda, a nenaskakujte demokraticky na žádné jiné řeči. (Smích v sále.)

K panu ministru Jurečkovi. Pane ministře, nechápu, nepochopil jsem vaše vyjádření, že pan Okamura dostal od někoho čas na to, aby tady obstruoval. Od vás, od pětikoalice dostal nějaký čas? Já jsem myslel, že to vyplývá ze zákona o jednacím řádu. Vy jste mu dal nějaký čas na to, aby tady pan Okamura... nebo pětikoalice nebo pan premiér nebo vaše vláda dali panu Okamurovi milostivě nějaký čas, aby tady mohl demokraticky obstruovat? Protože podle nálezu Ústavního soudu obstrukce jsou demokratický nástroj opozice k tomu, aby mohla zajistit nepřijetí nějakého zákona. Takže to je jedna věc, kterou jsem nepochopil, a to, že jsme obstruovali – ani jsem to nemohl pochopit – program, no jistě, protože vy jste zneužili zkráceného jednání, jednali jste v legislativním stavu (stavu legislativní nouze?) a upravili jste dobu na délku rozpravy. To znamená, že vy jste zneužili zkráceného jednání, v legislativním stavu (stavu legislativní nouze?) jste projednávali zákon a zneužili jste rozpravu na jedenkrát pět minut, to znamená, že všichni bychom tady mohli mluvit jedenkrát pět minut.

Takže není to úplně, jak to říkáte, a já sám jsem zvědavý na rozhodnutí Ústavního soudu.

K panu Skopečkovi: o porušení zákona z jeho strany jsem bytostně přesvědčen. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: A další s přednostním právem – pan ministr Stanjura.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: K předchozímu vystoupení předsedy poslaneckého klubu Radima Fialy. Myslím si, že kdyby předsedající postupovali striktně podle zákona a nebyli tak velkorysí, tak dávno mikrofon Tomiu Okamurovi vypnuli, protože to nemělo nic společného s tím, co jsme měli projednávat. Ale nicméně, když si pan předseda SPD Tomio Okamura stěžuje, že je málo času, tak chci jenom připomenout bez nějakého komentáře myšleného špatně – vy jste si vzali čtyři hodiny přestávku během debaty o pandemickém zákoně. Mohl jste čtyři hodiny mluvit, pane předsedo, kdybyste si tu přestávku nevzal.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Dívám se do sálu, jestli ještě někdo se hlásí s přednostním právem? Nikoliv, dobrá, uzavřeli jsme bod číslo 1. Podle schváleného programu schůze bychom měli pokračovat volebními body.

Otevírám tedy bod číslo

81.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Prosím, aby se ujal slova předseda volební komise, pan poslanec Martin Kolovratník. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo a snad jménem celé volební komise vám mohu poděkovat, že po náročném týdnu ve vzájemných vypjatých situacích tady padla dohoda předsedů všech poslaneckých klubů, že zvládneme blok volebních bodů, kde – a teď to nemyslím nijak zbarveně – už se Sněmovna dostávala v některých momentech do skluzu, aby naplnila i externí orgány nebo instituce, a že snad dnes tedy budeme úspěšní a ty volební body zvládneme.

První bod otevřený panem předsedajícím je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Co nejstručněji přečtu, je to standardní bod výměn v rámci jednotlivých poslaneckých klubů. Lhůta byla do 15. února, do tohoto úterý do 12 hodin. Volební komise návrhy přijala v usnesení číslo 40, jedná se tam o výměny v rámci klubů ANO a ODS, u rezignací v rámci ANO je to z organizačního výboru Patrik Nacher, z petičního Ladislav Okleštěk, z kontrolního Renata Oulehlová, z výboru pro Evropské záležitosti... pardon, z volební komise Patrik Nacher a ze Stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti Ladislav Okleštěk. U poslaneckého klubu ODS nominace byla podána tak, jak teď platí to sloučení, písemně podána za SPOLU, ale je to v rámci kvora pro ODS z výboru pro Evropské záležitosti pan poslanec Pavel Kašník. Proti tomu – ten počet odpovídá – nové nominace do organizačního výboru Richard Brabec, do petičního Stanislav Berkovec, do kontrolního Petr Sadovský, do výboru pro Evropské záležitosti Martin Major, do volební komise Tomáš Helebrant a do stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti paní poslankyně Lenka Knechtová.

Tolik usnesení volební komise číslo 40. Volbu navrhuje veřejnou pomocí hlasovacího zařízení en bloc a já prosím, pane předsedajícím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu a ptám se, jestli se někdo do rozpravy hlásí? Nikoho neviduji, rozpravu tedy končím a znovu předávám slovo předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Budou to dvě hlasování. První, prosím, pane předsedající, abyste nechal aklačací hlasovat o navržených rezignacích poslanců v orgánech Poslanecké sněmovny, tak jak jsem je představil podle usnesení číslo 40 volební komise.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano. Zagongoval jsem, aby se mohli dostavit i kolegové do sálu.

Zahajuji hlasování o rezignacích, které načel pan předseda volební komise.

Kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 92 bylo přihlášeno 183 poslanců, pro hlasovalo 168, proti nikdo, návrh byl přijat.

Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Nyní prosím druhé hlasování o nominaci poslanců do orgánů Poslanecké sněmovny, jak jsem je přednesl podle usnesení volební komise.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, dám o tomto návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 93 bylo přihlášeno 184 poslanců, pro hlasovalo 172, proti nebyl nikdo, i tento návrh byl přijat.

Tím, jestli se nemýlím, jsme uzavřeli bod číslo 81 a můžeme přejít k bodu číslo

82.

Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny

Znovu poprosím pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás informoval o navržených kandidátech a seznámil nás s dalším postupem, a já se mezitím vystřídám s dalším předsedajícím. Děkuji.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Otevíráme tedy bod Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny. Bude to už čtvrtá volba. Konstatuji tedy, že Sněmovna v předchozích třech dvoukolových volbách nebyla šestkrát úspěšná. Nová nominace nebo návrh lhůty na nominaci byl vyhlášen do úterý 15. února, kdy volební komise projednala předložené návrhy. Obdržela návrhy dva, a to návrh na pana poslance Karla Havlíčka za hnutí ANO a návrh na pana poslance Tomio Okamuru za hnutí SPD. Toto přijala do usnesení číslo 41.

V tomto případě se o způsobu volby nehlasuje, je to tajná volba ze zákona, z jednacího a volebního řádu Poslanecké sněmovny. A pro jistotu připomenu, na volebním lístku můžete označit kroužkem pouze jednoho kandidáta, to druhé jméno by mělo být označeno křížkem, aby váš lístek byl platný.

Nyní, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy k tomuto bodu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Otevírám rozpravu. Nevidím žádného přihlášeného, pokud se tedy nikdo nehlásí, rozpravu k tomuto bodu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Omlouvám se, paní předsedající, a nyní poprosím o přerušení tohoto bodu k provedení dalších volebních bodů. Následně k té tajné volbě se odebereme až za malou chvíli, protože ty následující jsou ještě aklamací tady na plénu. Takže zatím v tuto chvíli pouze přerušení bodu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Přerušuji jednání pro konání tajné volby místopředsedy Poslanecké sněmovny a požádám vás jenom o informaci, na jak dlouho budeme potřebovat z hlediska potom vyhodnocení výsledku.

Poslanec Martin Kolovratník: Ještě upřesním postup. Teď ty další body 83, 84, 85 a 86 jsou ještě aklamací. (Předsedající: Tak to opravdu postoupíme.) Vyšlo to, tak jak byl připravován pořad Sněmovny. Takže prosím, abychom se ještě věnovali těmto bodům. Potom body 87 a 88 budou tajné, takže ty tady odbavím, a poté až na závěr bych podal právě informaci k vydávání volebních lístků.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: V pořádku. Otevírám

83.

Návrh na odvolání člena Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Prosím opět, pane poslanče Kolovratníku, abyste nám sdělil podrobnosti.

Poslanec Martin Kolovratník: U Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky musíme postupovat podle zákona č. 551/1991, o VZP, kde je řečeno, že do 90 kalendářních dnů po ustavující schůzi nově zvolené Sněmovny se koná volba 20 členů Správní rady VZP. Členové se volí podle principu poměrného zastoupení politických stran v Poslanecké sněmovně. Logicky předtím, než ty nové členy navolíme, což je právě bod 85 a potom 86, musíme odvolat z funkce ty předchozí.

Tady jsme se dostali v čase trošičku na té časové ose do posunu, protože volební komise původně přijala to usnesení, a tedy návrh Sněmovny na odvolání už 11. ledna, ale z důvodů, které jsou vám všem známé, jsme se poté posouvali v čase a už skončilo to funkční období téměř všem členům. Bylo to dne 24. ledna.

Pokud souhlasíte, já jsem o tom takto informoval členy volební komise, postup jsme si vysvětlili, je korektní, tak pro stenozáznam a pro Sněmovnu pouze stručně uvedu, že v usnesení volební komise, v tom návrhu, je to číslo 30 ze dne 11. ledna, je pro Sněmovnu návrh na odvolání všech členů Správní rady VZP, ale v tuto chvíli už tam nejsou, funkční období jim skončilo, a pouze během minulého období došlo k jedné pozdější nominaci. V tuto chvíli tam zůstává pouze jeden člen, a to je pan Pavel Východský. Proto budu modifikovat návrh usnesení k hlasování – je to vlastně droboučká změna nebo formální změna – a bude navrženo odvolání člena Správní rady VZP pana Pavla Východského.

Než tak učiním, prosím paní předsedající o otevření rozpravy.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, otevírám rozpravu a opět neeviduji žádného přihlášeného do rozpravy, takže ji končím, a poprosím vás tedy o zopakování.

Poslanec Martin Kolovratník: Návrh usnesení je: "Poslanecká sněmovna Parlamentu odvolává z funkce člena Správní rady VZP pana Pavla Východského."

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dám o tomto předneseném návrhu hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přednesený návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 94 bylo přihlášeno 183 poslankyň a poslanců a z nich pro bylo 174, proti žádný, návrh byl přijat. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Prosím o ukončení tohoto bodu a otevření dalšího volebního bodu. Je to Odvolání člena dozorčí rady VZP.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, otevírám bod číslo

84.

Návrh na odvolání člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Opět prosím pana předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka o uvedení.

Poslanec Martin Kolovratník: Tady je postup naprosto identický včetně všech lhůt a dat, takže vás nebudu zatěžovat jeho opakováním. Původní volební komise 11. ledna přijala usnesení číslo 31, kde doporučuje odvolání všech původních členů dozorčí rady, ale od té doby už jim funkční období skončilo automaticky, a i tady zůstal do dnešního dne v té funkce pouze jeden později dovolený člen dozorčí rady. Je to pan Zdeněk Podal, kterému by skončilo až 28. února 2022. Takže i tady teď poprosím paní předsedající o otevření rozpravy a poté budu modifikovat usnesení, že odvoláváme pouze jednoho člena, který tam je jediný v tuto chvíli.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, otevírám rozpravu k tomuto bodu. Ani zde nevidím žádnou přihlášku, takže rozpravu rovnou končím a poprosím o přednesení usnesení.

Poslanec Martin Kolovratník: Návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna odvolává člena dozorčí rady VZP pana Zdeňka Podala."

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 95 bylo přihlášeno 185 poslanců, 173 pro, žádný proti, návrh byl přijat.

A já ještě konstatuji, než otevřu další bod, že omluvu ruší pan poslanec David Kasal.

Nyní otevírám bod číslo

85.

**Návrh na volbu členů a náhradníků
Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**

Opět poprosím pana předsedu Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní tedy tu část Správní rady VZP, kterou nominuje a volí Sněmovna, naplníme. Tady platí stejný zákon a stejná lhůta, že Sněmovna tak má učinit do 90 dnů od ustavující schůze.

Stručně zrekapituluji, že volební komise 11. ledna přijala vaše návrhy právě podle poměrného zastoupení politických stran tady ve Sněmovně. Přijala to do usnesení číslo 32 k návrhu na volbu členů a náhradníků Správní rady VZP.

Dále konstatuji, že následně na písemnou žádost paní předsedkyně o svolání mimořádné volební komise podle § 36 odst. 2 jsme se znovu sešli. Volební komise hlasováním rozhodla o revokaci původního usnesení. Víte, že to bylo na požadavek nebo prosbu poslaneckého klubu Pirátů, aby došlo k znovupodání nominací, a to za využití onoho § 77 odst. 1 jednacího řádu o možnosti sdružování poslaneckých klubů pro účely voleb, takže volební komise tak učinila a přijala nové nominace. To bylo 4. února 2022, usnesení číslo 38. Tady korektně i pro záznam konstatuji, že volební komise nehlasovala jednotně. Hlasování bylo: pro 9, proti 4, zdrželi se 2 a 1 bez vyjádření, ale bylo přijato toto usnesení v té nové podobě, a v tuto chvíli je tedy dodržena i desetidenní lhůta mezi komisí a samotnou volbou a můžeme VZP naplnit.

Pro stenozáznam – tady se omlouvám, musím rychle přečíst ty nové návrhy, aby byly zaevidovány, takže podle abecedního pořadí návrhy 20 členů Správní rady VZP. Podle abecedy: Věra Adámková za ANO, Michal Bláha za Piráty a Starosty, Milan Brázdil za ANO, Lenka Dražilová za ANO, Jaroslav Dvořák – SPD, Kamal Farhan za ANO, Pavel Hroboň – Piráti a Starostové, Miloslav Janulík – ANO, David Kasal – ANO, Tomáš Mach – SPOLU, Ivo Mareš – SPOLU, Michaela Matoušková – Piráti a Starostové, Zdeňka Němečková Crkvenjaš – SPOLU, Jaroslav Novák – SPD, Jana Pastuchová – ANO, Tom Philipp – SPOLU, Bohuslav Svoboda – SPOLU, Vít Ulrych – SPOLU, Pavel Východský – Piráti a Starostové, Marek Ženíšek – SPOLU.

Druhý bod. Sněmovna zároveň volí náhradníky VZP. Tam zákon říká, že jich musí být nejméně počet 3, Sněmovna jich navrhla 8: Andrea Babišová za ANO, Iveta Borská za Piráty a Starosty, Pavel Jelínek za SPD, Aleš Juchelka za ANO, Bára Malíková – Piráti a Starostové, Jiří Páral – Piráti a Starostové, Ferdinand Polák – SPOLU a Jiří Skalický za SPOLU.

Volební komise navrhuje provést volbu veřejnou pomocí hlasovacího zařízení, funkční období členů je čtyřleté v souladu se zákonem a započne dnešním okamžikem, dnem zvolení.

To je ode mě vše k tomuto bodu. Prosím o otevření rozpravy.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Otevírám rozpravu, do níž opět neeviduji žádnou přihlášku, tudíž rozpravu končím, a pokud není zájem o závěrečné slovo – ale myslím, že jste to shrnul vyčerpávajícím způsobem – zahájím rovnou i hlasování o předloženém návrhu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 96 bylo přihlášeno 185 poslankyň a poslanců, pro 176, proti žádný. Návrh byl přijat a my tímto můžeme ukončit tento bod.

A otevírám bod číslo

86.

**Návrh na volbu členů a náhradníků
Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**

A opět prosím pana předsedu Kolovratníka o uvedení.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Já tedy konstatuji, že poté, co jsme zvolili 20 členů a 8 náhradníků Správní rady, bychom teď měli zvolit členy a náhradníky dozorčí rady VZP. Postup se lhůtami a revokací byl naprosto identický i v tomto bodě, opět už ho tedy nebudu číst a seznámím vás pouze telegraficky s výsledným návrhem, o kterém budeme za malou chvíli hlasovat. Je to usnesení volební komise per rollam číslo 39 ze dne 4. února. V tomto případě Poslanecká sněmovna volí 10 členů dozorčí rady a poté minimálně 3 náhradníky. Bylo podáno celkem 5 návrhů na náhradníky, takže zákon je dodržen.

Co se týká členů, opět v abecedním pořadí: Petr Bendl za SPOLU, Marie Bílková za ANO, Petr Fifka za SPOLU, Jan Kuchař – Piráti a Starostové, Jiří Mašek – ANO, Jan Novák – Piráti a Starostové, Jan Síla – SPD, Julius Špičák – ANO, Róbert Teleky – SPOLU, Lubomír Wenzl – ANO a to je vše. Je 10 členů.

A náhradníci: Alena Dernerová – Piráti a Starostové, Eva Fialová – ANO, Monika Jarošová – SPD, Martin Pecha – Piráti a Starostové, Ladislav Valtr – SPOLU.

Prosím o otevření rozpravy a poté o hlasování.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Otevírám rozpravu k tomuto bodu. Opět neeviduji žádnou přihlášku, takže rozpravu končím.

Vzhledem k tomu, že hlasujeme opět aklamací veřejně, zahajuji toto hlasování o předneseném návrhu usnesení a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku.

V hlasování číslo 97 bylo přihlášeno 185 poslankyň a poslanců a pro bylo 177 z nich. Návrh byl přijat a tímto ten bod končím.

Další je bod

87.

**Návrh na volbu člena Etické komise České republiky
pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu**

který tímto otevírám a prosím opět pana předsedu Kolovratníka o uvedení.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak je to další bod, ten bude proveden tajnou volbou za malou chvíli. Je to tedy Etická komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu, kde 11. ledna skončilo funkční období jednomu členovi, panu Jiřímu Rajlichovi. Volební komise do 11. ledna vyhlásila lhůtu. Byla doručena pouze jedna nominace, kterou jsme přejali do usnesení číslo 35, a ta nominace je na pana Jana Kalouse.

Návrh podal poslanecký klub ODS a nově zvolenému členu započne pětileté funkční období dnem zvolení.

Prosím o otevření rozpravy a poté ještě musíme hlasováním rozhodnout o tom, jestli Sněmovna souhlasí s tajnou volbou.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, otevírám rozpravu k tomuto bodu. Neeviduji žádnou přihlášku, takže rozpravu končím.

Dávám hlasovat o tom, zda Sněmovna souhlasí s provedením tajné volby u tohoto bodu.

Prosím, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 98 bylo přihlášeno 185 poslankyň a poslanců, pro 175, proti 1. Návrh byl přijat a tuto volbu provedeme tajně.

Tudíž tento bod v tuto chvíli končím a zahajuji bod číslo

88.

Návrh na jmenování člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky

Opět prosím pana předsedu Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Je to poslední volební bod, bude také proveden tajným způsobem, pokud budeme souhlasit hlasováním. V Grantové agentuře, už je to poměrně dlouho, od 7. června 2021 je neobsazeno jedno místo. Tehdy skončilo funkční období paní profesorce Janě Geršlové a minulá Sněmovna už nestihla toto doplnit, ani zatím současná.

V tomto případě je postup trochu jiný. Nejdříve školský výbor vyhlašuje veřejnou výzvu na doplnění tohoto jednoho místa v souladu s příslušným zákonem č. 130/2002 Sb. a návrhy na to místo podávají na školský výbor právnické osoby zabývající se výzkumem a vývojem. Poté až tyto návrhy jsou postoupeny volební komisi. Volební komise je přijala také 11. ledna do usnesení číslo 34. Bylo podáno celkem devět nominací, takže budete vybírat z devíti jmen, a ty návrhy jsou následující. Přečtu je v abecedním pořadí bez titulů vědeckých nebo akademických: pan Robert Čep – navržen Technickou univerzitou Ostrava, Marek Hodulík za Policejní akademii, David Honys – Akademie věd, Igor Kotlán za Vysokou školu PRIGO, Aleš Lebeda – Univerzita Palackého Olomouc, Jiří Mikulec – Historický ústav Akademie věd, Martin Novák za Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně, Václav Rejholec za společnost QUINTA-ANALYTICA Praha a paní Štěpánka Zemanová – navržena Vysokou školou ekonomickou v Praze.

Volební komise navrhuje volbu tajnou. Nově zvolenému členovi započne čtyřleté funkční období dnem zvolení, a tady jenom prosím o pečlivost. Bude tam devět jmen, vybíráte jedno. Je potřeba všechna ta ostatní označit křížkem tak, aby byl volební lístek platný.

Nyní prosím, paní předsedající, o otevření rozpravy a poté hlasovat o návrhu na tajnou volbu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Otevírám rozpravu k tomuto bodu, do níž se nikdo nehlásí, takže ji končím.

Zahajuji hlasování o provedení tajné volby. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 99 bylo přihlášeno 185 poslanců a poslankyň, pro 169, proti žádný. Návrh byl přijat.

Stejně jako ten předchozí bod, i tento bod pouze přerušuji právě pro provedení volby. Omlouvám se, že jsem předtím uvedla ukončení bodu, je to přerušení.

Tím jsme se vypořádali se všemi volebními návrhy, já přesto poprosím pana předsedu volební komise o sdělení času, který je potřebný na provedení volby.

Poslanec Martin Kolovratník: Já si dovolím odhadnout, že za dvacet minut bychom mohli lístky rozdat, volbu provést, poté bude komise potřebovat dvacet minut na sčítání, takže dvakrát dvacet minut, to znamená, že volební místnost bude otevřena do 14.10 a prosím o přerušení této schůze do 14.30, kdy musím potom přednést výsledky. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Já tedy přerušuji naše zasedání pro provedení volby a součtu hlasů do 14.30 hodin.

(Jednání bylo přerušeno ve 13.51 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Opět zahajuji přerušené jednání této schůze a poprosím předsedu volební komise, poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo.

82.

Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny

První tajná volba, volba místopředsedy Poslanecké sněmovny, obsazení toho posledního, šestého místa, které zatím obsazeno nebylo. Této volby se zúčastnilo 179 poslanců a poslankyň. Kворum nutné pro zvolení bylo 90. Odevzdány bylo 173 lístky, 6 lístků poslanci neodevzdali, volby se nezúčastnili, ale kворum zůstává stejné, 90.

Karel Havlíček získal 106 hlasů a byl zvolen místopředsedou Poslanecké sněmovny. Blahopřeji. (Potlesk z řad poslanců ANO.) A ještě doplním, že protikandidát Tomio Okamura získal 22 hlasů. Tím tedy mohu konstatovat, že tato volba je ukončena, a také, že Poslanecká sněmovna, respektive její vedení, je v plném počtu a má obsazeny všechny pozice svých místopředsedů. Ještě jednou blahopřeji kolegovi.

Další tajná volba.

87.

Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Zde bylo kворum o něco vyšší, byl vydán 181 lístek, kворum 91. Odevzdaných bylo 180 lístků, jeden neodevzdaný. Jediný kandidát, pan Jan Kalous, získal 157 hlasů a byl zvolen.

A poslední tajná volba.

88.

Návrh na jmenování člena kontrolní rady Grantové agentury České republiky

I tady se volby zúčastnil 181 poslanec, kvorum tedy 91, počet odevzdaných lístků 180, neodevzdaný 1. Robert Čep získal 54 hlasy, Marek Hodulík 1, David Honys 1, Igor Kotlán 1, Aleš Lebeda 0, Jiří Mikulec 79, Martin Novák 7, Václav Rejholec 0 a Štěpánka Zemanová 1. Znamená to, že v prvním kole nebyl nikdo zvolen.

Podle volebního řádu Poslanecké sněmovny do druhého kola postupují dva kandidáti, tedy dvojnásobek počtu neobsazených míst s nejvyšším počtem hlasů, to znamená, že do druhého kola postupuje pan Robert Čep s 54 hlasy a pan Jiří Mikulec se 79 hlasy. Předpokládám předběžně, že druhé kolo bychom uskutečnili v dalším týdnu Poslanecké sněmovny, který bude na začátku března.

Tolik k bloku volebních bodů. Mé vystoupení tímto končí, děkuji za pozornost a předávám paní předsedající slovo.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Já tedy také blahopřeji panu Havlíčkovi ke zvolení místopředsedou a těším se na spolupráci.

Konstatuji, že tedy tím pádem 82. a 87. bod máme již uzavřený, 88. přerušený, abychom mohli následně uskutečnit druhé kolo.

Vzhledem k tomu, že jsme tímto vyčerpali všechny body na 9. schůzi pro dnešní jednací den, přerušuji 9. schůzi Poslanecké sněmovny, a to do středy 2. března 2022 do 9 hodin, neboť v úterý 1. března 2022 dle schváleného časového harmonogramu projedná rozpočtový výbor za účasti zpravodajů výborů usnesení výborů ke sněmovnímu tisku 144, což je vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022.

Připomínám tedy, že potřebujeme teď několik minut na přenastavení hlasovacích zařízení a podobně, takže zahájení další přerušené schůze... Tedy pět minut máme přestávku, než budeme pokračovat v přerušené 11. schůzi. Sejdeme se tedy znovu ve 14.39 hodin.

(Schůze přerušena ve 14.34 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
2. března 2022
Přítomno: 182 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny, všechny vás tu vítám, prosím o klid.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve všechny odhlásím a prosím, všichni se opět přihlasme našimi identifikačními kartami. Také prosím o případné oznámení, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Dále sděluji – a opět poprosím o klid, vím, že ty začátky jednání jsou náročné, poprosím o ztišení v sále. O omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: z poslanců Andrej Babiš – pracovní důvody, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Milan Feranec – zdravotní důvody, Jaroslav Foldyna – zdravotní důvody, Miloslav Janulík – pracovní důvody, David Kasal – pracovní důvody, Martin Kolovratník – rodinné důvody, Václav Král – rodinné důvody, Patrik Nacher – zdravotní důvody, Nina Nováková do 12 hodin rodinné důvody – opět poprosím o trošku klidu – Eliška Olšáková – bez udání důvodu, Pavla Pivoňka Vaňková do 11.30 hodin – zdravotní důvody, Jan Richter – pracovní důvody, Alena Schillerová od 13.30 do 14.30 hodin – pracovní důvody, David Šimek – rodinné důvody, Lukáš Vlček od 10 do 15 hodin – pracovní důvody a Milan Wenzl – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvá: Mikuláš Bek – pracovní důvody, Pavel Blažek – zahraniční cesta, Jan Lipavský do 13 hodin – pracovní důvody a Vít Rakušan – zahraniční cesta. To by byly všechny omluvy došlé do dnešního dne, do této chvíle.

A nyní, vážené paní poslankyně a páni poslanci, vás chci seznámit s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium. (V sále je trvalý hluk.)

A opět poprosím o klid. Prosím, kdo potřebujete hovořit, můžete do předsálí.

Jde o návrhy, které dopadnou na nás všechny vzhledem k tomu, jak bude projednáván pořad.

Takže již máme pevně zařazené body, máme pevně zařazený bod 21, což je sněmovní tisk 130 – elektronizace postupů, potom bude následovat bod 8, sněmovní tisk 56 – plastové výrobky, a bod 12, sněmovní tisk 72 – veterinární zákon.

Co bude z grémia dále, náš návrh: vzhledem k tomu, že bod 110 – odpovědi členů vlády na písemné interpelace – není naplněn, navrhuje na tento čtvrtek od 9 hodin pevně zařadit body 107 a 108 schváleného pořadu, což je žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody.

Poté navrhuje projednat body z bloku Smlouvy, první čtení, a to od bodu 68. V případě, že by se body 107 a 108 nestihly projednat, navrhuje jejich pokračování od 18 hodin a dále se případně věnovat bodům z takzvaného opozičního okénka.

A nyní je ještě návrh na zařazení nového bodu do schváleného pořadu schůze, a to je vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022, sněmovní tisk 144, to

bude druhé čtení. Návrh je zařadit tento bod pevně na pátek 4. března jako první bod. To je tedy z mé strany vše. Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl všem rozeslán elektronickou poštou.

A nyní konstatuji, že zde už mám přihlášku ke změně pořadu schůze, je přihlášen pan předseda Jan Jakob. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, teď vidím, že kolega, předseda klubu SPD, přišel, my jsme se bavili na grémiu i o dnešku, byla shoda všech, ale nemám potvrzeno od něj, že by to mohl být gremiální návrh, proto pro jistotu načtu pořad bodů dnešního dne, a omlouvám se, bude toho více.

Takže navrhuje za ty, jak zaznělo, tři již pevně zařazené body, které jsme zařadili před dvěma týdny, tak za ně jako čtvrtý bod dnešního jednání zařadit ve třetích čteních původní bod 78, sněmovní tisk 61, zákon o panevropském osobním penzijním produktu, jako bod pátý, původní bod 16, sněmovní tisk 94, zákon o spotřebních daních, jako bod šestý, původní bod 17, sněmovní tisk 95, návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu, jako bod sedmý, původní bod 2 – teď jsou to dva zákony z druhého čtení, je to sněmovní tisk 68, návrh zákona o platebním styku, jako osmý bod, původní bod 3, sněmovní tisk 86, návrh zákona, trestní zákoník.

Potom bychom se vrátili k prvním čtením. Jako devátý bod, původní bod 5, sněmovní tisk 70, návrh zákona o námořní plavbě, jako bod desátý, původní desátý bod, sněmovní tisk 58, návrh zákona o silniční dopravě, jako jedenáctý bod, bod původní devátý, sněmovní tisk 57, návrh zákona o ekologickém zemědělství, jako dvanáctý bod, původní bod 13, sněmovní tisk 73, návrh zákona o léčivech, jako třináctý bod, původní bod 23, sněmovní tisk 138, je to návrh zákona o ochraně chmele, a konečně jako čtrnáctý bod, původní bod 62, sněmovní tisk 98-E, návrh k vyslovení souhlasu nařízení Rady o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva.

Zároveň ještě byla všeobecná, byť takto nepotvrzená, dohoda na tom, že bychom pevně na 13. hodinu zařadili senátní návrh zákona, který byl původně jako bod 48, sněmovní tisk 37. Jedná se o senátní návrh zákona o státních svátcích.

Na těchto bodech, protože jsou všechny poměrně bezproblémové, drtivá většina byla předkládána ještě minulou vládou, jsme se takto dohodli, takže prosíme o zařazení, jak jsem před chvílí načtl. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane předsedo. Já se rozhlížím, zda jsou ještě nějaká přihlášení k pořadu schůze? Nejsou, ale tím, že to není gremiální návrh, budeme hlasovat. Já zagonguji, volám kolegy do sálu. Poprosím, aby se všichni již usadili.

Přistoupíme, protože byly načteny návrhy na změnu programu, k hlasování, a to v pořadí, jak byly návrhy předloženy. Nyní tedy jenom rekapituluji: za již pevně zařazené body budeme postupně hlasovat o zařazování několika dalších bodů. Vzhledem k tomu, že počty už se ustálily, toto hlasování přijde za chvíli na řadu.

Nejprve přistoupíme k návrhu z grémia. Z grémia jsem přečetla návrh týkající se čtvrtka. Ve čtvrtek bude od 9 hodin návrh pevně zařadit body 107 a 108, poté projednat body z bloku smlouvy a také nově zařadit návrh zákona o státním rozpočtu na pátek.

Nyní můžeme přistoupit k hlasování o návrhu z grémia.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh z grémia, jak byl načten? Kdo je proti?

V hlasování číslo 100 bylo přihlášeno 175 poslanců a poslankyň, pro gremiální návrh 174, proti 0. Tento návrh byl schválen.

Nyní můžeme přistoupit k hlasování o dalších návrzích.

Nejprve to bude bod 78, sněmovní tisk 61, zákon o panevropském osobním penzijním produktu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Bude vlastně čtvrtý na projednávání v pořadu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 101, přihlášeno 175 poslanců a poslankyň, pro 155, proti 19. Konstatuji, že tento bod byl zařazen.

Dále bod 16, sněmovní tisk 94, spotřební daně.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Bude de facto pátý. Kdo je proti?

V hlasování číslo 102 bylo přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 174, proti 0. Bod byl zařazen.

Dále bod 17, sněmovní tisk 95, finanční trh.

Zahajuji hlasování o zařazení tohoto bodu. Bude de facto šestý. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 103 přihlášeno 177 poslanců a poslankyň, pro 155, proti 19. Opět bod byl zařazen.

Dále máme bod 2, sněmovní tisk 68, platební styk.

Opět zahajuji hlasování o zařazení za ty předchozí body. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 104 přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 178, proti 0. Zařadili jsme.

Dále je k zařazení bod 3, sněmovní tisk 86, trestní zákoník.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro zařazení tohoto bodu? Kdo je proti?

V hlasování číslo 105 přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 178, proti 0. Tento bod byl zařazen.

Následuje bod 5, sněmovní tisk 70. Je to námořní plavba.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro zařazení do navrženého pořadu? Kdo je proti?

V hlasování číslo 106 přihlášeno 179 poslanců, pro 175, proti 0. I námořní plavba byla za ty předchozí pevně zařazené body zařazena.

Dále bod 10, sněmovní tisk 58, to je silniční doprava.

Opět jsem zahájila hlasování. Kdo je pro zařazení za předchozí body? Kdo je proti?

V hlasování číslo 107 hlasovalo 179 poslanců a poslankyň, pro 177, proti 0. Opět pevně zařazeno za pořadí.

Dále nás čeká zařadit bod 9, sněmovní tisk 57, jako logické zemědělství.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 108 hlasovalo 179 poslanců a poslankyň, pro 177, proti 0. Opět bylo zařazeno do toho pořadí.

Nyní nás čeká bod 13, sněmovní tisk 73, léčiva.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro pevné zařazení do pořadí? Kdo je proti?

V hlasování číslo 109 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 178, proti 0. Opět to takto bude v pořadí.

Nyní bod 23, sněmovní tisk 138, ochrana chmele. Tento zákon může být zařazen.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 110 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 178, proti 0. Opět to bylo do pořadí zařazeno.

Poslední z této série je bod 62, sněmovní tisk 98, Agentura Evropské unie pro základní práva.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro pevné zařazení do pořadí? Kdo je proti?

V hlasování číslo 111 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 157, proti 19. Opět jsme se s tímto bodem vypořádali, bude zařazen.

Ještě je zde návrh pevně dnes od 13 hodin zařadit bod 148, sněmovní tisk 37, senátní návrh zákona o státních svátcích. Ve zkratce jde o nový Den národního vzdoru a Den odchodu sovětských vojsk.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro to pevné zařazení dnes od 13 hodin? Kdo je proti?

V hlasování číslo 112 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 176, proti 0. Tento bod byl pevně zařazen dnes na 13. hodinu.

Tímto jsme se vypořádali se všemi návrhy na změnu pořadu.

Obdržela jsem v průběhu hlasování přihlášku s přednostním právem pana premiéra České republiky Petra Fialy.

Než dojde k pultíku, zkonstatuji nově došlou omluvu. Omlouvá se pan poslanec Ondřej Benešík z pracovních důvodů z celého dnešního zasedání.

Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, byl jsem osloven i z opozičních řad s tím, abych podal krátkou informaci o tom, jak se vyvíjí situace kolem Ukrajiny. Tomu samozřejmě chci vyhovět. Budou to jenom stručné a aktuální informace.

Situace se samozřejmě vyvíjí každou chvíli. My se snažíme informovat veřejnost o všech krocích, které děláme, a o rizicích i zabezpečení, kterými Česká republika disponuje. O většině opatření dlouhodobějšího charakteru, které vláda udělala, jsem informoval i v pondělí na schůzce představitele všech stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, včetně hnutí ANO a SPD. Děkuji za účast na tom setkání a děkuji i za velmi věcnou debatu, za otázky a odpovědi, které jsme mohli poskytnout, takže si myslím, že nějaká informovanost směrem do vašich řad od vašich předsedů a expertů na zahraniční politiku zazněla.

Nicméně dnes bych chtěl velmi stručně zmínit tři okruhy: jednak to, co souvisí s uprchlíky, kteří přicházejí na území České republiky, potom krátce připomenou pomoc, kterou poskytujeme Ukrajině, a na závěr se zmíním o energetické situaci, respektive zásobování energiemi, jak to v tuto chvíli vypadá.

Pokud jde o uprchlíky, musíme skutečně říct, že nejenom očekáváme, že sem přijde migrační vlna lidí z Ukrajiny, ale ona skutečně už nastupuje. Těžko se mluví o nějakých

číslech, ale dá se skutečně říct, že v posledních dnech či hodinách k nám přišlo asi 20 000 lidí a to číslo bude určitě velmi rychle růst.

Byl nastaven nový systém přijímání uprchlíků, byly zřízeny internetové stránky www.nasiukrajinci.cz. To je velmi důležité. Je to zastřešující web, který koordinuje drobnou i významnější pomoc v České republice, ať už jde o ubytování, hygienické potřeby, dopravu a všechny věci, které s příchodem uprchlíků souvisejí, čili web www.nasiukrajinci.cz je z tohoto hlediska velice důležitý. Říkám to i proto, že součástí tohoto webu jsou i odkazy na krajská asistenční centra podpory Ukrajinců. To je věc, o které se za chvíli ještě zmíním, ale právě odkaz na to, kde to krajské asistenční centrum je a jak funguje, se dá najít i na této stránce.

Vytvořili jsme i nonstop telefonní linku fungující pro občany Ukrajiny, samozřejmě v jejich jazyce. Je také důležité, aby si dokázali poradit a získali klíčové informace, které v tu chvíli potřebují. Důležitá věc je také to, že s operátory mobilních sítí v České republice jsme se domluvili, že každý, kdo sem přijede a má ukrajinskou SIM kartu, tak ve chvíli, kdy se tady přihlásí do naší sítě, dostane automaticky SMS zprávu se základními kontaktními údaji a základními informacemi, dostane ji v češtině i ukrajinštině. Takže ve chvíli, kdy přijede, má ukrajinskou SIM kartu, objeví se na území České republiky a připojí se do sítě, má potřebné informace, aby věděl, co má dělat a na koho se může obrátit.

Zřídili jsme Národní asistenční centrum pro pomoc Ukrajinců. To je nonstop fungující centrální orgán, který sídlí na Generálním ředitelství Hasičského záchranného sboru v Praze. Tam fungují dohromady policisté, hasiči, odbor azylové a migrační politiky, správa uprchlických zařízení a další důležité instituce. Základem činnosti tady toho národního asistenčního centra je také spolupráce s hejtmany. Díky tomu vznikla také krajská asistenční centra, která budou fungovat ve všech krajích České republiky, což je důležité. Ta centra budou sloužit také jako hotspots, to znamená, že se tam budou registrovat nově přicházející Ukrajinci, kteří přecházejí před válkou. Takže ten systém nebude takový, že by všichni přišli na jedno místo v Moravskoslezském kraji, jako to bylo dosud, ale bude to tak, že budou fungovat tyto hotspots, registrační místa, ve všech čtrnácti krajích České republiky. Tam budou provedeny všechny úkony, které jsou nezbytné, od registrace až po zdravotní prohlídku – budou tam přítomni lékaři, zdravotníci – popřípadě až po nasměrování na pracovní trh.

Dohodli jsme se také se Správou státních hmotných rezerv, která na našem území poskytne skladovací prostory pro skladování a popřípadě, jak se říká, vyskladnění humanitární pomoci. Abychom to všechno ještě lépe zvládli, tak jsme na základě žádosti Slovenska rozhodli o vyslání 50 policistů přímo na slovensko-ukrajinskou hranici, protože jednak je to pomoc Slovensku, které o to žádalo, a samozřejmě je to pro nás také výhodné, protože naši policisté mají informace přímo z místa, odkud lidé z Ukrajiny odcházejí do Evropské unie, a máme lepší přehled o tom, jaká je jejich cílová země. Můžeme se lépe připravit na to, protože víme, kolik lidí zhruba chce jít do České republiky, a že cílovou zemí jsme a budeme, to v tomto případě musíme předpokládat. Policie také u nás zajistila řadu preventivních opatření na pomoc Ukrajincům i na to, abychom zvládli takovouto silnější vlnu, která už tu je, ale kterou ještě čekáme.

Zjednodušili jsme – a to také chceme, pracujeme na tom a do jisté míry jsme to už udělali – zjednodušili jsme přístup na pracovní trh. Cizinec se speciálním vízem si pro účely zaměstnání požádá na úřadu práce České republiky o vydání povolení k zaměstnání. To získá bezprostředně, takže bude mít neprodleně přístup na pracovní trh v České republice. Nyní pracujeme na legislativní úpravě v tomto směru, která by cizincům z Ukrajiny umožnila volný přístup na pracovní trh bez pracovního oprávnění. Tuto legislativní úpravu bychom chtěli předložit ve stavu legislativní nouze. Teď ještě debatujeme o tom, že by to byla komplexnější

úprava, která by se týkala všech oblastí, které musíme legislativně vzhledem k očekávané migraci z Ukrajiny upravit. Měli bychom to projednat na vládě v nejbližší době.

Ministerstvo práce a sociálních věcí také na svoje stránky umístilo odkaz na dvojjazyčné informace. Ukrajínští přátelé jsou informováni formou webu, úřadu práce, kde jsou přehledné informace jak pro ty, kteří nově přicházejí, tak pro ty, kteří tady už nějakou dobu pracují. A s tím souvisí moje poslední poznámka, pokud... Ta pomoc je namířena také k těm, kteří už tu třeba nějakou chvíli jsou, ale doposud se pohybovali v takzvané šedé zóně. Ministerstvo práce a sociálních věcí chce preventivně působit tak, aby i tito ukrajínští občané měli dostatek informací o tom, jak sehnat legální práci v České republice.

Takže abych to shrnul, jsme připraveni, pracujeme na tom, abychom zvládli tu migrační vlnu nebo vlnu uprchlíků, kteří přicházejí z Ukrajiny, a děláme všechno pro to, aby to probíhalo co nejplynuleji a nejhumněji, s ohledem i na lidské osudy těch lidí, kteří k nám v těchto hodinách v zoufalé situaci, aby si zachránili svoje životy, přicházejí, a my jsme připraveni jim pomoci.

Tím přecházím k druhému bodu, to je pomoc Ukrajině. Jenom velmi stručně, protože tady těch informací i na veřejnosti je dostatek. Pomáháme humanitárně, vojenským vybavením, pomáháme mezinárodním působením, uzavřeli jsme smlouvu o zdravotnické pomoci s ukrajinskými ozbrojenými silami. To znamená, že na základě té smlouvy Česká republika může a bude přijímat lidi z Ukrajiny na léčení. Dodáváme traumatické balíčky prostřednictvím Červeného kříže, což samozřejmě je v těchto hodinách nesmírně důležité. Poskytli jsme vázaný peněžní dar v objemu 10 milionů korun na zdravotnický materiál, uvolnili jsme dalších 300 milionů korun lidem, kteří musejí kvůli konfliktu opustit své domovy, jsme připraveni poskytovat Ukrajině na její žádost dodávky krve. Ministr financí přijde na vládu s návrhem na to, aby poskytování darů na Ukrajinu podléhalo stejnému režimu jako dary v rámci Evropské unie.

A pak je tu samozřejmě ta věc, o které jsem opakovaně informoval, a další členové vlády, paní ministryně obrany, a to je pomoc, pokud jde o vojenský materiál. My jsme poskytli Ukrajině vojenskou techniku a munici zhruba ve výši 600 milionů korun. Je to i v souladu s tím, o co mě požádal prezident Zelenskyj, a budeme dál hledat možnosti a na základě požadavků ukrajinské strany i v této oblasti pomáhat.

Poslední téma nebo poslední poznámka, na to se také často veřejnost i podnikatelé ptají, to jsou zásoby energií, jak je na tom Česká republika, jak jsme připraveni na to, že by se dodávky z Ruska, ať už jde o ropu, nebo o zemní plyn, významně omezily nebo případně úplně zastavily. Musím říct, že zásoby ropy i plynu v České republice překračují evropskou i národní úroveň. Pokud jde o ropu, tam je ta situace dobrá. Ropa a ropné produkty, tam jsme skutečně významně nad evropskou úrovní. Máme stanovenou hranici 90 dnů průměrných dovozů předchozího roku. Česká republika to samozřejmě naplňuje, máme i něco navíc, takže se dá říct, že máme zásoby ropy a ropných produktů na více než tři měsíce. Takže v případě ropy ten problém opravdu by nebyl, nebyl významný.

Pokud jde o zásobníky plynu, tam je samozřejmě situace trochu komplikovanější i proto, že tam existuje jiný způsob obchodování s plynem, ale také proto, že tam není ta státní role v případě zásobníků tak významná, respektive tam je velmi minimální. Nicméně zásobníky plynu mají v České republice kapacitu kolem 4 miliard metrů krychlových, to znamená, že pokud jde o přepočítání na obyvatele, kapacity zásobníků plynu v České republice jsou jedny z nejvyšších v Evropě. Znovu říkám, pokud jde o přepočítání na obyvatele. Aktuálně je v těchto zásobnících v České republice uskladněno 700 milionů metrů krychlových plynu, což při současných denních odběrech by stačilo zhruba na měsíc. Takže i u toho plynu máme měsíční rezervu, i kdyby se ty zásoby... nebo i kdyby se úplně zastavily dodávky z Ruska

federace. On by ten plyn šel odjinud, tady jsou čtyři možnosti v Evropě a není to všechno jenom jednosměrné, nicméně i kdyby se stalo cokoli, na měsíc máme minimálně plyn s tím, že je potřeba k tomu dodat, že pokud skončí mrazivé počasí a budeme se dostávat do teplejších fází roku, tak samozřejmě ty zásoby vystačí ještě na delší dobu.

Samozřejmě, bavíme se pravidelně i s dalšími státy a s Evropskou komisí, protože jsou připraveny náhradní varianty – kdyby došlo k úplnému zastavení nebo významnému poklesu dodávek plynu z Ruska, tak dneska je Evropa schopna pro tento rok ty zdroje nahradit od jiných dodavatelů. Nebylo by to jednoduché, ale bylo by to možné. Ale jak říkám, Česká republika v tuto chvíli má zásoby minimálně na 30 dní, aniž bychom museli – podle současné denní spotřeby tedy – aniž bychom museli nějak šetřit nebo něco podobného.

K tomu bych dodal poslední informaci. Podle provozovatele přepravní soustavy NET4GAS nejsou zaznamenány ani avizovány žádné problémy s dodávkami plynu z Ruské federace do Evropské unie. To znamená, nejen že nedošlo k zastavení, nedošlo ani ke snížení těch dodávek, jsou dodávány v dohodnutém, nasmlouvaném objemu a nejsou v tuto chvíli ani žádné signály, že by to mělo být jinak. Takže v tuto chvíli nemusíme mít obavu o dostatek energie, energetických surovin, pokud jde o ropu a plyn v České republice. Ale samozřejmě pracujeme i s těmi černějšími scénáři a snažíme se, abychom i po této stránce byli do budoucna co nejlépe zabezpečeni.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tolik moje stručná informace. Určitě budeme mít příležitost se k tomu vrátit. Zítra budu přítomen na interpelacích, tak vám samozřejmě rád zodpovím i další otázky, které s tímto těžkým tématem souvisejí. Děkuji. (Potlesk převážně z pravé části sálu.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuje. Nyní tedy můžeme přistoupit k prvnímu bodu dnešního jednání, kterým je bod 21...

Ještě paní ministryně s přednostním právem, ano. Prosím, máte slovo.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuji. Nebudu dlouho zdržovat, všechno podstatné řekl pan premiér. Já bych jenom možná chtěla upozornit, že se tady teď, vlastně za malou chvíli, sejde, nebo odpoledne sejde vláda, kde budeme schvalovat další balíček, tentokrát vojenské zdravotní pomoci. Bude to vojenský zdravotní materiál v celkové hodnotě přes 20 milionů korun.

Dále jsem se v neděli odpoledne sešla se zástupci zbrojního průmyslu, které jsem požádala o maximální možnou součinnost s naším resortem, protože i oni mají nějakou možnost poskytovat Ukrajině dary. Tam je zapotřebí, aby tyto dary, protože je to vojenský materiál, byly procesovány resortem Ministerstva obrany. To se v tuto chvíli děje. Předpokládám, že bych tento bod dala na nějakou další vládu, která bude v tomto týdnu. Už jsem v tomto duchu domluvená s panem premiérem.

Zároveň přepracováváme některé strategické dokumenty z hlediska rychlejšího čerpání rámcových smluv, protože po té schůzce v neděli vyplynuly jasné úkoly i odboru akvizic nebo sekci akvizic, aby některé možné komodity, které můžeme teď sehnat a týkají se vojenského materiálu, tak abychom objednali, sehnali v čase co možná nejkratším. To se také děje. Ono je to opravdu jako puzzle, vyndáte jednu kostičku, a pokud nechcete, aby se vám to celé zhroutilo, tak to všechno musí v těch akvizičních procesech sedět, protože samozřejmě teď máme všichni obrovskou euforii a chceme pomáhat, ale pak přijde Národní kontrolní úřad a bude řešit, jestli byly dodrženy některé procesy. Takže se skutečně v rámci resortu Ministerstva obrany snažíme urychlit i teď nákupy, protože je nám jasné, že tak, jak jsem

seděla se zástupci zbrojařských firem v neděli, tak sedí jiné státy, jiné země se svými zbrojařskými firmami také a že teď to bude i trochu převis poptávky nad možnou nabídkou. Zároveň se snažíme i zjišťovat v některých zemích kolem, jak jsou oni na tom se svými zásobami. Takže chci vás opravdu ubezpečit, že ze strany resortu Ministerstva obrany jedeme na několika frontách.

Česká republika momentálně vyjednává o možnosti být vedoucí zemí bojového uskupení alianční přítomnosti na Slovensku. Do uskupení plánujeme přispět cirkou čtyřmi stovkami vojáků. Zatím ty informace jsou předběžné. Prosím ale, abyste měli jako Poslanecká sněmovna informace, tak zatím je předpoklad, že by se do tohoto uskupení mohlo zapojit i Německo, že by se tam mohlo zapojit Polsko, Slovinsko a Spojené státy americké, o účasti také jedná Nizozemsko. Spojené státy americké přesunou do Evropy dalších cirkou 7 000 vojáků, zejména tankové brigády, dělostřelecké baterie, bojové letky a divizní velitelství včetně zabezpečovacích prvků.

A co je nejdůležitější, kolegyně, kolegové, v Alianci je konečně široká shoda na nutnosti zásadního navýšení obranných rozpočtů. Naprosto přelomové je v tomto ohledu oznámení Německa, které se dosud ke snaze dosáhnout úrovně 2 % HDP stavělo velmi zdrženlivě, že své obranné výdaje navýší dokonce nad tuto hranici. A i Německo, vlastně stejně jako ČR, na modernizaci německých ozbrojených sil vytváří zvláštní fond. V tomto fondu v Německu bude 100 miliard eur.

O těch dalších věcech, o summitech, o jednáních hlav států už hovořil pan premiér, takže vás s tím nechci dál zdržovat. Jsem tady připravená, můžete se mě přijít na cokoli zeptat a ráda vám odpovím. Díky. (Potlesk poslanců pětikoalice.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: A jelikož už nejsou žádná další přednostní práva, tak nyní můžeme přistoupit k bodu číslo

21.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, ve znění zákona č. 270/2021 Sb.

/sněmovní tisk 130/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Já tedy otevírám tento bod. Poprosím, aby ke stolku zpravodajů přišel zástupce vlády, aby tam přišel pan zpravodaj.

Upozorňuji, je to sněmovní tisk 130, jsme v prvním čtení podle § 90 odst. 2, a je tedy navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v tomto prvním čtení.

Obdržela jsem dopis, aby byl pověřen místopředseda vlády pro digitalizaci a ministr pro místní rozvoj pan Ivan Bartoš, aby odůvodnil tento návrh. A poprosím tedy, aby z pověření vlády se pan ministr ujal slova. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj ČR Ivan Bartoš: Já vám děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení poslanci, vážené paní poslankyně, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupu orgánu veřejné moci.

Účelem návrhu tohoto zákona je odložit použitelnost pravidel pro atestace elektronických systémů spisové služby. Tato pravidla nabyla účinnosti 1. února 2022

a předpokládají, že od tohoto data, respektive v případě již existujících subjektů, po uplynutí přechodného období budou veřejnoprávní subjekty povinny vykonávat spisovou službu v elektronických systémech spisové služby, kterým byl udělen atest.

Atest osvědčuje, že elektronický systém spisové služby splňuje požadavky právních předpisů upravujících výkon spisové služby. Pravidla týkající se atestací elektronických systémů spisové služby se stala součástí právního řádu na základě pozměňovacího návrhu bez širší diskuse s příslušnými subjekty i dodavateli elektronických systémů spisové služby. Právě jimi jsou tato pravidla považována za zásadní riziko jak z pohledu výkonu spisové služby a celkové úrovně správy dokumentů ve veřejné správě, tak i z hlediska možných soudních sporů, či dokonce arbitráží. Eventuální problémy při výkonu spisové služby by mohly vyvolat zásadní problémy ve funkčnosti téměř celého veřejného sektoru. Proto se navrhuje odložit použitelnost pravidel atestace elektronických systémů spisové služby, přičemž samotné atestace elektronických systémů spisové služby by měly být zahájeny počínaje dnem 1. července roku 2023.

Povinnost vykonávat spisovou službu výlučně v elektronické podobě a výlučně v atestovaných elektronických systémech spisové služby by pak platila až ode dne 1. ledna roku 2026. Pro naléhavost potřeby pozastavení účinnosti stávajících pravidel atestace elektronických systémů spisové služby, popsanou výše, se navrhuje schválit vládní návrh zákona již v prvním čtení.

Účinnost tohoto návrhu zákona se navrhuje prvním dnem následujícím po dni jeho vyhlášení. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane ministře, a nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, to je pan poslanec Robert Stržínek. Prosím.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně a kolegové, máme před sebou sněmovní tisk číslo 130, tedy vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, a to ve znění zákona č. 270/2021 Sb.

Novela o spisové službě a archivnictví je součástí takzvaného Depa, tedy balíčku úprav, který mění řadu zákonů a umožňuje další elektronizaci veřejné správy. Zákon o archivnictví a spisové službě uvádí povinnost vést elektronickou spisovou službu pro veřejnoprávní původce, kteří tuto povinnost dříve neměli a vedli spisovou službu v listinné podobě nebo v aplikaci, která nespĺňuje NESES, tedy Národní standard pro elektronické systémy spisové služby.

Jak již řekl pan ministr, máme před sebou zákon, kterým se má odložit účinnost pravidel atestace elektronických systémů spisové služby na 1. červenec 2023. S tím souvisí i navrhované odložení účinnosti povinnosti veřejnoprávních původců vykonávat spisovou službu výhradně v atestovaných elektronických systémech spisové služby, a to na 1. leden 2026.

Snahou je napravit legislativní situaci, do které se od 1. února dostali takzvaní veřejnoprávní původci, tedy organizační složky státu, bezpečnostní sbory nebo územní samosprávné celky. Těm teď formálně není možné dodávat neatestované elektronické systémy spisové služby v situaci, kdy atestované systémy fakticky nejsou k dispozici. To je z mého pohledu to nejpodstatnější. Vzhledem k této situaci je proto i výjimečně navržena účinnost prvním dnem následujícím po dni vyhlášení zákona.

Doporučuji s návrhem vyslovit souhlas již v prvním čtení, a tímto vám děkuji za pozornost.

Vážená paní předsedající, dovolím si tedy navrhnout, abyste následně otevřela obecnou rozpravu a dále aby se hlasovalo o tom, zda Sněmovna bude v jednání pokračovat tak, aby mohla s návrhem zákona vyslovit souhlas již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které ovšem zatím nevidím žádné přihlášené. Ještě chvílku vyčkám. Skutečně není nikdo přihlášen do obecné rozpravy, takže ji opět končím.

Optám se, zdali je zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě? Jenom se ujistím, zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě nevnímám.

Zagonguji tedy, protože je třeba přivolat poslance do sálu. Budeme totiž rozhodovat, zda budeme pokračovat v projednávání tohoto návrhu podle § 90 odst. 5.

Ano, je zájem o odhlášení, všechny vás odhlašuji. Prosím, opět se přihlaste vašimi registračními kartami. (Hluk v sále.)

Ještě chvílku vyčkáme. Budeme rozhodovat o pokračování projednávání tohoto návrhu podle § 90 odst. 5.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 130 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

V hlasování číslo 113 bylo přihlášeno 148 poslanců a poslankyň, pro 148, proti 0. Návrh usnesení byl schválen.

Pokračujeme tedy. Zahajuji podrobnou rozpravu, do které se zatím taktéž nikdo nepřihlásil. Ještě dám prostor, pokud by někdo chtěl v podrobné rozpravě? Nevidím, končím podrobnou rozpravu.

Opět poprosím, je zájem o závěrečná slova? Ani pan ministr, ani pan zpravodaj, to tedy znamená, že můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Ještě jednou zagonguji, ale asi už budou všichni v sále.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 261/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s další elektronizací postupů orgánů veřejné moci, ve znění zákona č. 270/2021 Sb., podle sněmovního tisku 130."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro schválení tohoto usnesení? Kdo je proti?

V hlasování číslo 114 bylo přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 151, proti 0. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a projednávání končím.

Tímto tedy mohu uzavřít tento bod, poděkovat panu ministrovi i panu zpravodaji a přistoupíme k dalšímu bodu našeho dnešního jednání.

Ano? Patrně k hlasování? Ne, není to faktická, není to k hlasování.

Přistoupíme k bodu číslo

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona

o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí /sněmovní tisk 56/ – první čtení

Tento tisk byl přerušen. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili 26. ledna tohoto roku. Bod byl přerušen během úvodního vystoupení paní zpravodajky. Znovu ho otevírám. Prosím tedy paní ministryni životního prostředí Annu Hubáčkovou, ta už zaujala místo u stolku zpravodajů, a ptám se paní zpravodajky pro první čtení, paní poslankyně Bereniky Peštové, přejete si pokračovat ve svém úvodním vystoupení? (Ano.) Přejete, prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Tak ještě jednou. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už řekla paní ministryně, máme před sebou druhý ze dvou zákonů, kterým se má transponovat evropská legislativa v oblasti omezení dopadů plastů na životní prostředí. Tento a související tisk byly Sněmovně předloženy už v minulém volebním období, k jejich projednání se však nedostalo. Lhůta pro transpozici stejně jako u sněmovního tisku 55 uplynula už 3. července 2021. Tento návrh je tedy změnový zákon k tisku 55, obsahuje novely souvisejících zákonů, především zákona o obalech, dále pak živnostenského zákona, zákona o daních z příjmů, zákona o Státní zemědělské a potravinové inspekci a zákona o výrobcích s ukončenou životností.

Předmětem návrhu je stanovení příslušných práv a povinností osob uvádějících obaly na trh nebo do oběhu. Vedle toho návrh provádí i nezbytné legislativně technické úpravy. Věcně nejpodstatnější je, si myslím, stanovení povinného obsahu recyklátu v PET láhvích postupně z 25 % až na 30 %. Mediálně nejvděčnější bude jistě povinnost již při výrobě pevně spojovat plastová víčka k PET láhvím. Dále pak je stanoven cíl třídění PET láhví postupně až na 90 % hmotnosti uvedené do oběhu v daný rok.

Častou otázkou je také systém zálohování PET láhví. Ten je zde i nadále pouze jako možnost, nikoli povinnost.

Bez zajímavosti nejsou ani přílohy k zákonu, které obsahují například kritéria a názorné příklady upřesňující pojem "obal" či kritéria pro zajištění systému opakovaného použití obalu. Každý adresát právní normy si tak může dohledat typ výrobku a příslušně jej zatřídit, tedy zda má například povinnost připevnit víčko, nebo přimíchávat ve výrobě recyklát. To je z mého pohledu to nejpodstatnější.

Vzhledem k tomu, že jsem na tvorbě tohoto zákona intenzivně pracovala a podílela se, budu mít v rozpravě několik zřejmě osobních poznámek ke směřování protiplastové legislativy. Paní předsedající, tímto se přihlašuji do rozpravy. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji paní zpravodajce, zaevidovala jsem přihlášku do rozpravy. Ovšem nejprve je potřeba se zeptat, jestli se přihlašujete, paní zpravodajko, s přednostním právem? Jako zpravodajka ho máte. (Zpravodajka u stolku zpravodajů hovoří s ministryní a nevnímá.) Paní zpravodajko? Paní poslankyně, prosím, hlásíte se do rozpravy s přednostním právem, protože jako zpravodajka ho máte? Poté jenom konstatuji, že je v obecné rozpravě přihlášen řádně pan poslanec Václav Král. Ale jestli chcete využít vašeho přednostního práva, se táži? (Zpravodajka stále nereaguje.)

Dobře, asi nikoliv. Já tedy otevírám obecnou rozpravu a jenom jsem se ujistila o tom pořadí. Nyní je přihlášen pan poslanec Václav Král a potom paní poslankyně Berenika Peštová. Prosím pana poslance Krále. Stahuje? Není tady. Není tady, řečník nepřítomen, a poprosím tedy paní zpravodajku s vaší přihláškou do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Jak již jsem avizovala, tak jsem si připravila pár argumentů ohledně zálohování, a ráda bych možná, pokud i tady nějaká diskuse faktických poznámek kolem toho vznikne, ráda bych, abychom se k tomu vyjádřili. Dle SUP je od roku 2025 povinných v PET láhvích 25 % recyklovaného PET, takzvaného rPET, ale od roku 2030 SUP nařizuje už 30 % recyklovaného plastu, a to ve všech plastových nápojových láhvích, nejen v PET. To znamená, pokud někdo nyní prosazuje povinné zálohování PET, pak by měly být povinné zálohy i u dalších typů nápojových plastů včetně plastu HDP. Co je HDP? HDP je polyetylen s vysokou hustotou. Jsou to plastové obaly na mléko, džusy, jogurtové nápoje, pivo, víno a další nápoje. Zálohování jen PET láhví nevyřeší splnění cíle SUP.

Návrh na povinné zálohování není řádně vydiskutovaným vládním návrhem jako SUP a byl by přílepem k této nové legislativě. Návrh na povinné zálohování nemá žádné analýzy včetně povinné studie dopadů, takzvané RIA. Nikdo toto téma dřív neotevřel pro názor odborníků. Tím nechci říct, že nebylo diskutováno, ale ty názory jsou tak protichůdné, že nebyla žádná shoda na tom, zda zálohovat, či nezálohovat. Pouze je zde snaha přilepit rychle návrh povinných záloh k původnímu vládnímu návrhu zákona. Povinné zálohování obalů od nápojů by postihlo a regulovalo velké množství obchodních a ekonomických vztahů, od výrobců nápojů přes obchodníky, obce a města, třídící linky až po finální recyklátory druhotných surovin. To je důvod, proč by taková regulace měla být případně řešena samostatným zákonem a s tím související komplexní debatou a meziresortním připomínkovým řízením, nikoliv pouhým přílepem.

Pokud někdo chce zákonem zavést povinné zálohování bez průkazných odborných analýz, například uhlíkové stopy, pak zde vzniká precedens na povinné zálohování a může zde vznikat také povinné zálohování pneumatik, baterií a dalších výrobků. Zastánci zavedení povinných záloh na obaly od nápojů vědomě pracují na omezení nabídky spotřebiteli. Nebude možné si legálně zakoupit nápoj v nezálohovaných obalech, což znamená zákaz nákupu nezálohovaných láhví. Potom, pokud tento pozměňovací návrh vznikne, tak by tento pozměňovací návrh měl mít název "Zákaz třídění PET láhví do kontejneru".

Povinně zálohovaná PET láhev není jako skleněná láhev, nenaplňuje se opětovně. Je zmačkána a rozemleta na vločky tak jak současně nezálohované PET láhve vytríděné do kontejnerů na plasty. Aby mohly být povinně zálohované PET zpětně vykupovány, musí být nepoškozené, to znamená, auta převážející zálohovaný PET zpět do obchodů budou s nezmačkanými PET láhvemi, které tak tvoří větší objem. Když to shrneme, auta nám budou převážet vzduch. Je to nákladné a bohužel tím budou zvyšovat tolik diskutovanou uhlíkovou stopu.

Dle navrhovatelů povinného zálohového systému budou veškeré náklady na zavedení povinných zálohových PET hradit výrobci. To znamená, tyto zvýšené náklady výrobců na provoz zálohového systému se promítnou dále do ceny konečných výrobků a tyto náklady reálně zaplatí spotřebitel. S povinným zálohováním PET čeká spotřebitele bohužel zdražení všech nápojových výrobků v PET obalu. Budeme-li se zde bavit o pozměňovacím návrhu, který zde byl načten již v minulém volebním období, tak autoři povinného zálohového systému ve své ekonomické analýze počítají s ekonomickou udržitelností tohoto systému jen v tom případě, že bude jedna třetina nákladů financovaná z nevrácených záloh ve výši 3 koruny na PET láhev, které spotřebitel zaplatil. Potvrzuje se zde paradox, že tito zastánci povinného zálohování potřebují pro finanční udržení celého systému povinných záloh co nejméně vrácených zálohových láhví. To znamená, jsou finančně závislí na tom, co právě kritizují, proti čemu bojují a co je dle nich hlavním důvodem zavedení povinných záloh.

V České republice je aktuálně vytríděno zhruba 80 % nápojových PET, což je jeden z nejlepších výsledků v Evropské unii. Evropská unie požaduje od roku 2025 77 % a od roku

2029 90 %. To znamená, že není nutné žádné rychlé změny či opatření ve formě povinného zálohování PET, které nemá ekonomickou návratnost. Cíl pro rok 2025 plní Česká republika už nyní. Ministerstvo životního prostředí navrhuje rozšířit síť sběrných kontejnerů pro dosažení dalších 10 % na cíl 90 % vytříděného PET, což je cesta správným směrem a já s ní plně souhlasím.

Povinné zálohování neřeší odnos a sběr volně poházených PET láhví, takzvaný littering. Zavedení 3 korun zálohy nemotivuje 16 % dosud netřídících občanů ke zpětnému odnosu použitých láhví do automatu, naopak, ohrožuje stávající třídíče touto povinně zálohovou zátěží, neboť láhve pohozené v přírodě většinou nepůjdou vrátit. Automat je nevezme, protože budou mít poškozenou etiketu, tudíž ta cenina nebude vratná do automatu.

Zálohový systém determinuje riziko poklesu ochoty k třídění. Tento fenomén se objevil například v Německu, kde vlivem povinných záloh došlo k poklesu třídění plastů o 11 %. V případě poklesu třídění ostatního odpadu o 11 % by pak celkový negativní dopad povinných záloh představoval úbytek 59 200 tun tříděného sběru. Nápojový PET tvoří pouze 5,5 % celkových obalových – říkám obalových – odpadů. Dále tvoří PET přibližně čtvrtinu objemu žlutých kontejnerů. Ostatní jsou plasty s obtížnou nebo nulovou materiálovou využitelností. Využitelné jsou pouze k energetickému využití.

V případě povinného zálohování hrozí malým obchodům diskriminace, kdy nebudou moci uhradit náklady vzniklé s povinným zpětným výkupem jako silné potravinové řetězce. Obchodník při povinném zálohování nemá vyjednávací sílu – buď přistoupí na podmínky dodavatelů, nebo nemůže toto zboží vůbec prodávat, ale tím se vyřazuje z trhu.

Zamyslela jsem se i nad tím, proč chce někdo zavést mimo PET i povinné zálohování na plechovky. Plechovky se dají elektromagneticky, a to i ty hliníkové, levně a spolehlivě vytřídit ze směsného odpadu. Pokud by důvodem jejich povinného zálohování mělo být pohazování odpadků a všeobecná snaha o recyklaci nápojových obalů, tak proč nezálohovat všechny skleněné obaly a nápojové kartony nebo nápojové pytlíčky? Jednoznačně se ukazuje, že autoři povinného zálohování se zaměřují na nejsnadněji a nejlevněji sbíratelné obaly, ovšem s nejvyšší tržní cenou, to je PET a hliník. Jinými slovy, autorům povinného zálohování jde o to, vyzobávat nejlepší rozinky z komunálního odpadu, nejlukrativnější, a problémové materiály s obtížnější, a tedy dražší recyklací nechat obcím.

Zavedení povinného zálohovaného systému odčerpává zdroje ze stávajícího systému nakládání s komunálními odpady, v němž dojde k omezení investic, nebo bude nutné pro investice najít další finanční zdroje. Některé již provedené investice budou zmařeny. Investice z EU fondů jsou vázány podmínkou udržitelnosti v čase, například třídící linky, sběrná infrastruktura a tak dále. Dobrovolné zálohování je u nás zákonem funkčně vyřešeno již desítky let, a to ke spokojenosti spotřebitelů, obchodníků i výrobců, a proto není nutné dále toto regulovat. Současná úprava nabízí výrobcům možnost plnit uloženou povinnost sběru jak dobrovolným zálohováním, tak formou tříděného sběru. Případným zavedením povinnosti zálohovat PET láhve vstupuje bohužel politické rozhodnutí do vzájemných obchodních vztahů mezi výrobcem a obchodníkem. Zachování aktuálního stavu dobrovolnosti zálohování ponechávají zákonodárci odpovědnost na producentech nápojů a současně je nutí najít optimální řešení pro spotřebitele i obchodníky, a to především ty malé, nezávislé.

A teď se podíváme na negativa povinného zálohování pro jednotlivé sektory.

Domácnosti – za prvé prostor pro uskladnění nepoškozených PET láhví a plechovek, nárůst vzdálenosti k místům odběru zálohových obalů, změna spotřebního chování, úhrada nákladů na zavedení systému.

Obchodníci – vysoký podíl nákladů na zavedení systému, zvýšené nároky na cash-flow, vysoké nároky na manipulaci s ceninou, nutnost stavebních úprav při oddělení toku odpadů od potravin a zvýšená administrativa.

Zpracovatelé odpadů – poškození tržní rovnováhy nekoncepčním krokem, demotivace od nutných investic do infrastruktury, snížení výtěžnosti třídících linek a výrazný výpadek příjmů.

Obce – významný úbytek příjmu obcí, výrazné snížení návratnosti investic do odpadové infrastruktury a hrozba vrácení peněz z EU fondů za nedodržení podmínek, hrozící riziko zvyšování poplatků za odpady a riziko omezení obslužnosti.

Tak to je v kostce, co jsem si připravila ohledně zálohování, neboť jak již jsem říkala, tento zákon je změnovým zákonem a nabízí se to, že je vynikajícím nosičem různých kreativních pozměňovacích návrhů. A jelikož už v kuloáru koluje, že je koketováno s touto myšlenkou zálohového systému, tak jsem si připravila pár argumentů, co by mohlo nastat a jaká rizika jsem tam já osobně díky tomu, že jsem se na tvorbě zákona podílela, identifikovala.

Současně jsem místopředseda podvýboru, takže uspořádám seminář ohledně zálohování a volně navážu na semináře, které již v této Poslanecké sněmovně proběhly. Tímto vás samozřejmě zvu a budu ráda, když ta diskuse bude pokračovat dál. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také vám děkuji, paní poslankyně. Dále je přihlášena paní poslankyně Balaščíková.

Jen ještě přečtu omluvu. Ještě se dnes mezi 12. a 13. hodinou omlouvá pan poslanec Jiří Slavík z pracovních důvodů. A nyní prosím, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové, já bych poděkovala své předřečnici, protože řekla téměř všechno, co bylo i obsahem mého sdělení vám. Jenom bych vás krátce poinformovala: já jsem v minulém volebním období uspořádala dvě konference ohledně zálohování a ohledně plastových obalů v potravinářském průmyslu. Na těch konferencích vystupovali ekonomové, energetici, byli tam zástupci maloobchodní sítě, byli tam samozřejmě i zástupci velkých řetězců, byli tam zástupci hlavně i obcí, výrobců nápojů, byli tam i zástupci recyklačních linek a zpracovatelé následně recyklovatelného plastu.

Já bych si jenom dovolila shrnout do takových šesti bodů, jaké byly závěry z těch konferencí. Závěr byl, a tam jsme se na tom jednoznačně shodli, přestože tam opravdu ta lobbistická skupina vytvářela tlak, velký mediální tlak na všechny, kteří k tomu mohou něco říct, a vlastně hlavně tlak na poslance, aby podpořili ten návrh – a já si myslím, že ten tlak, který vytváří píárová lobby na rychlé zavedení záloh na PET, není v České republice vůbec opodstatněný, protože díky více než dvacetileté práci budování systému sběrných sítí v obcích a městech máme nyní velmi dobrou pozici pro nastavení vyšších cílů a nových směrnic, které přijdou z EU. Aktuální legislativa umožňuje zavedení dobrovolných záloh pro jednotlivé výrobce nebo pro celá výrobní sdružení, a oni tak neučinili, oni toho nevyužili. Oni chtějí využít peněz státu k navýšení svého zisku, ale to se mi nelíbí, protože já musím myslet na obce, kde by právě tyhle peníze najednou poklesly. Zpětný sběr PET láhví rozhodně není komplexním ukazatelem efektivity odpadového hospodářství a sám o sobě littering nevyřeší, což je ten volný sběr láhví, které se povalují v přírodě. Většina spotřebitelů prodejní maloobchodní sítě, to jsou obchody na vesnicích a v hůř dostupných místech, než jsou centra měst, a zástupci obcí rozhodně nepodporovali zavedení zálohového systému, protože znali

parametry toho systému, který by zálohování hodně změnilo, a jaký by byl ten ekonomický dopad pro ně.

Já si myslím, že není potřeba ohrožovat fungující systém z důvodu krátkodobého přínosu pro velmi konkrétní podnikatelskou skupinu. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, paní poslankyně. Vyvolalo to faktickou poznámku pana poslance Jiřího Kobzy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, dobrý den. Já bych si jenom k té otázce zálohování dovolil připomenout jednu věc, že zálohování petek je zaměřeno vlastně na recyklaci polyetyleny, to znamená z těch petek budou znova vyrobeny další petky, a tím pádem celý ten přínos nebo ten nadbytek těch prázdných odpadů zatěžuje naše odpadové hospodářství, protože vlastně ten polyetylen bude cirkulovat.

Takže je zapotřebí brát i toto v úvahu a myslím si, že celá ta myšlenka zálohování z pohledu na cirkulaci toho materiálu, kterého se to týká, je pro nás velmi důležitá, protože jinak ty plasty budou prostě pořád přibývat a přibývat a my budeme mít velké problémy, jak je skládkovat, takže za sebe musím říct, že podporuji zálohování. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a přečtu pořadí faktických, které toto vyvolalo – pan poslanec Richard Brabec, Berenika Peštová a Margita Balaščíková. Jako první prosím pan poslance Richard Brabec s faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Richard Brabec: Dobrý den, tak to zase zaujalo mě, tahle poslední poznámka pana kolegy Kobzy, protože ono to skutečně je úplně jinak. V těch dvou minutách to asi nestihnu, respektive nestihl bych, ale tak to řeknu velmi stručně i pro občany. Osud PET láhve, která by se případně zálohovala, je úplně stejný jako PET láhve, která skončí v tom žlutém kontejneru. Ta se prostě rozemele na vločky a udělá se z ní nová petka, v tom není vůbec žádný rozdíl. To je to, co si lidé myslí, že to bude fungovat jako se sklem, kde ta zálohovaná láhev se vymyje a znovu se pošle to oběhu – tak to prostě není. V tom žlutém kontejneru má úplně stejný osud, jako pokud by se zálohovala, to znamená nevymyje se, není to takhle znovu použitelné, a vlastně ten recykl vznikne úplně stejným postupem.

Takže tohle opravdu není ten případ a já se samozřejmě plně hlásím jako spoluautor návrhu zákona o jednorázových plastech k tomu, že je vlastně i trošku paradoxní, že nejvíc řeší záležitost PET, protože ty petky jsou relativně nejmenší problém z hlediska plastů, protože jsou plasty, které jsou velmi těžko recyklovatelné, jsou to jiné typy plastů. Po PET je velká poptávka, a kdybychom měli všechny plasty jako PET, tak v podstatě nemáme žádné starosti a budeme řešit jenom, jestli budeme vyrábět PET transparentní, po kterém je ještě větší poptávka než po tom barevném z pohledu znovuvyužití. Ale znovu říkám, není problém v tom, že zálohováním by vznikl nějaký daleko lepší řetězec využití těch PET láhví než tak, když je dáme do toho žlutého kontejneru. Tak to jenom na vysvětlení i technicky. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji velmi za dodržení času. Nyní paní poslankyně Berenika Peštová s faktickou, připraví se paní poslankyně Balaščíková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já jsem se taky tedy musela ozvat a musela jsem zareagovat, protože sice jsem ten projev možná měla trošku delší, ale já jsem to v tom projevu

říkala. V současné době už třídíme 80 % a ten cíl v roce 2025 je 77 %, takže my už v současné době jsme na cíli, plníme cíl roku 2025, tudíž není potřeba zavádět nový systém. Systém tady je, je funkční a ty obce, respektive občané, si na to zvykli.

Ale ten problém, který tady nastává, to je to, co jsem říkala už kdysi předtím, to už bylo na jiné schůzi, to jde o ten rPET, to je to, co jsem říkala, to, co mají za povinnost nápojáři, a nápojáři mají jednoznačně 25 % a 30 % v roce 2030, takže jim jde o ten rPET. Oni se k tomu rPETu nemůžou dostat, protože rPET je samozřejmě komodita, která je obchodovatelná, a to je jedna z nejlukrativnějších komodit. V současné době ji právě potřebuje automobilový průmysl, a jelikož ten ty peníze do toho dá a rPET nakoupí na burze, tak ale oni se k němu nemůžou dostat, protože samozřejmě jsou limitovaní nějakou částkou, kterou by oni za ten rPET chtěli zaplatit, a nechce se jim platit to, co platí automobilový průmysl.

Takže celá – jak bych to řekla – celá ta anabáze se točí kolem toho, že nápojáři, někteří nápojáři to rozpoutali, že se nemůžou dostat k tomu rPETu, tak proto přišli s tou vzácnou myšlenkou, že začneme zálohovat. To je celé, nic víc, nic méně.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní paní poslankyně Balaščíková, pak se připraví pan poslanec Kučera.

Poslankyně Margita Balaščíková: Jenom doplním takový technický střípek. Řekla jsem, že jsem pořádala dvě velké konference ohledně obalů v potravinářském průmyslu, a od těch zpracovatelů recyklátu plastu, rPETu, vzešla informace, a tam mnozí mí kolegové najednou zjistili, že i ten rPET se dá, prosím vás, použít pro tu láhev dvakrát. Jenom dvakrát on oběhne – on se nechová jako sklo, nejde z toho donekonečna vyrábět, protože v těch linkách to teče a oni už z toho nevyrobí ty flosy. Tak jenom tuhle informaci jsem vám, prosím, chtěla ze závěru té konference předat, že to není nekonečný proces, a samozřejmě po tom sáhnou jiná odvětví, ale neobíhá ta láhev stejně jako skleněná.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Dále pan poslanec Michal Kučera s faktickou a poslední faktická pan poslanec Jiří Kobza se připraví. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, dámy a pánové, děkuji za slovo. Já bych možná doplnil ty informace, které tady zaznívají jak od pana poslance Brabce, bývalého ministra životního prostředí, tak od jeho kolegyně. On ten příběh je trochu jiný, respektive potřebuje doplnit o pointu. Ta pointa je totiž v tom, že ono není úplně jedno, kde ta PET láhev skončí, jestli skončí v recyklovaném odpadu, anebo jestli skončí v novém systému zálohování PET láhví. Ono to totiž není jedno proto, protože ta PET láhev, pokud skončí v recyklovaném odpadu, je víceméně ten nejcennější plastový odpad, který v tom recyklátu je. V okamžiku, kdy PET láhev z toho recyklátu vezmeme a pustíme ho mimo odpadový systém, tak odpadové společnosti přijdou o významný zdroj, významný zdroj svého podnikání, protože PET láhev je skutečně to nejcennější, co v tom plastu je. Takže ono to je víceméně dvousečné. Pokud to skončí v té části obchodní, to znamená, vyjme z toho systému, tak samozřejmě snaha těch odpadových společností o recyklaci bude nějakým způsobem ovlivněna. Takže toto je celý ten příběh a myslím ten nejzásadnější bod celé té debaty. Mají petky skončit v recyklovaném odpadu a být součástí byznysu odpadového hospodářství, anebo být z toho byznysu vyjmuty a jít mimo systém?

Zkušenosti z ostatních zemí ukazují, že zálohování PET láhví dává smysl i v tom případě, že se pouze rozdrťí v daném obchodě, na daném sběrném místě. Takže jenom jsem chtěl říct, o čem tady dneska budeme rozhodovat... (Předsedající: Čas.) ... zda skončí... (Váš čas.) petky v odpadovém hospodářství, anebo... (Váš čas.) ... v recyklátu mimo systém. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Poprosím o dodržování času. Děkuji. A následně, opět s faktickou, pan poslanec Jiří Kobza, poté paní poslankyně Peštová. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Dámy a pánové, já se zřejmě musím omluvit, že jsem ve své předchozí poznámce nebyl dostatečně podrobný, protože v rámci zálohování a recyklace petových láhví se rozhodně nejedná o to, že by ty láhve pracovaly nebo se pohybovaly asi tak, jako se za hluboké minulosti pohybovaly láhve na mléko. Ty láhve nebudou vymývány, ty láhve nebudou nějakým způsobem posílány zpátky do oběhu. Ty láhve budou roztaveny a z taveniny polyetyleny budou znovu vyfukovány nové láhve. To znamená, jedná se tady o recyklaci ani ne té láhve jako takové, jako toho materiálu, a to je poměrně zásadní věc, protože díky tomu se přínos plastů do oběhu výrazně, výrazně sníží a umožní to nějakým způsobem i kontrolovat. Fakt je ten, že tato recyklace PETu už běží v mnoha zemích. Já si to pamatuji, před dvaceti lety už to byl docela zajímavý byznys v Íránu, kde na to jely celé firmy, které vybíraly plastové láhve z odpadů a svážely je zpátky na přetavení.

My musíme myslet nejenom na administrativní požadavky Evropské unie, ale musíme myslet především na svoje vlastní prostředí tady, a když se nám podaří snížit přínos plastů do našeho vlastního prostředí, do naší vlastní země, tak já si myslím, že to je dost důležitý faktor, abychom se tímto zabývali.

Takže prosím pěkně, jedná se o přetavení a jedná se o záchranu toho materiálu, aby se nepřinášel pořád nový. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní paní poslankyně s faktickou – paní poslankyně Berenika Peštová, poté pan poslanec Richard Brabec, a já jenom upozorním, že předám řízení schůze. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Chtěla bych reagovat na pana poslance Kučeru, prostřednictvím paní předsedající – je tam další paní předsedající. My jsme si asi nerozuměli. Já nevím tedy, o jakých společnostech vy tady mluvíte. Tady přece jde o to, že v těch žlutých popelnících, kromě PETu, což jsem říkala, který tvoří jednu čtvrtinu, jsou tam i další plasty, a ty další plasty jsou z hlediska recyklace už ne tak dobře využitelné, proto se třeba používají k energetickému spalování nebo energetickému využití. Já jsem vůbec nepochopila váš výstup. Nerozumím tomu, o jakém byznysu tady mluvíte. Tady jde o to, že každá obec má nějaký systém, který funguje. Všichni víme, že co je ekologické, je drahé. Všechny obce na to doplácí. Nikdo není, aby to měl fifty fity, to znamená, to, co do toho dal, tak se mu vrátí. Ty obce prostě na to doplácí. A jestliže jim sebereme tuhle drahou komoditu, což je drahá komodita, tak už se jim to nebude – co dvakrát, možná třikrát tolik nevyplácet. A kde je motivace pro obce a občany, aby dál třídili, když přijdou o tuto drahou komoditu? Prostě ty obce nebo ti občané už nebudou chodit do těch barevných popelnic – protože bychom se měli vrátit k tomu, co je vlastně smyslem těch barevných popelnic. Ty barevné popelnice tady

máme proto, abychom sbírali obaly. To, že jsme občany naučili třídít všechno, to je krásné a to je dobře. Náš občan neví, že do modré popelnice by měl házet třeba jenom kartony, on tam dává i noviny a časopisy a to nejsou obaly. On neví, že do žluté popelnice by měl dávat jenom obalovou složku, to znamená jogurty, PET a tak dále, to, co je obalem, to, co chrání potraviny. (Předsedající: Poprosím, váš čas.) Tak já se přihlásím znova.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Krásné dopoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci, přebírám řízení schůze. Jsme v obecné rozpravě a máme tady další faktickou poznámku, se kterou se přihlásil pan místopředseda Richard Brabec, a dalšími přihlášenými jsou Ivan Adamec a Jan Bureš. Pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážená paní místopředsedkyně. Já jenom zase velmi ve stručnosti reakci, tentokrát ne na pana kolegu Kobzu, ale na pana kolegu Kučera. My jsme si jenom asi nerozuměli v tom. Já jsem nemluvil o systému z pohledu obchodního, ale čistě o technickém využití, zda je nějaký rozdíl mezi využitím PET láhve ze žlutého kontejneru, kam ji odhodíme v rámci stávajícího systému, a zda je nějaký rozdíl mezi tím, když bude ta láhev zálohovaná. Znovu říkám, tam žádný rozdíl není.

O tom, co mluvil pan kolega Kučera, já s tím souhlasím, ale pozor, je to naopak argument, který právě jde proti povinnému zálohování i z pohledu zájmu obcí, protože je logické, že obce, pokud jim zmizí z toho žlutého kontejneru v podstatě jediná ceněná komodita, což jsou právě ty PET láhve, tak přirozeně z toho systému zmizí poměrně významná částka, kterou potom ty obce dneska používají na financování toho systému, protože celý ten systém je samozřejmě v minusu. To znamená, někdo ho musí financovat, a buď ho financují zákazníci, případně tedy ty společnosti, které uvádějí obaly na trh, ale ty si to také započítávají samozřejmě do svých nákladů, a ty přenesou na zákazníka anebo na obce. A ve chvíli, kdy z toho systému vyndáme jedinou ziskovou nebo jednu z velmi mála ziskových komodit, ta finanční zátěž zůstane na obcích. To byl také důvod, proč v minulém období po těch obrovských debatách, které se kolem toho vedly, obce byly proti tomu povinnému zálohování, protože jim bylo jasné, na koho ta zátěž potom dopadne. Budou to obce, a především samozřejmě ty menší, nebo všechny obce, ale přirozeně ta zátěž se ještě víc potom projeví na menších obcích.

Ale je vlastně paradox, že debata, která se vede teď, konkrétně k návrhu zákona, který řeší dopady jednorázových plastů, tak se bavíme především o zálohování, a ne o tom, co si myslím, že je hlavní, a to je právě to, jak se zbavit nadužívání jednorázových plastů, které jsou opravdu globální problém. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane místopředsedo. Než přijde další s faktickou poznámkou, dovolím si přečíst omluvu. Mám tady omluvu ministra dopravy Martina Kupky, a to ve středu 2. března od 10 do 14 hodin, a to z důvodu účasti na schůzi Senátu Parlamentu České republiky.

A nyní tedy další, kdo se přihlásil s faktickou poznámkou, je pan poslanec Ivan Adamec. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já snad jenom velmi stručně. Když se bavíme o odpadech, je to takový evergreen tady ve Sněmovně. Vzpomínám si na diskuse při posledním balíčku odpadových zákonů, odpadové legislativě, kde jsem měl možnost a ten luxus pro ni nehlasovat, protože jsem tam viděl spoustu problémů a spoustu d'áblíků, které byly schovány v jednotlivých detailech,

a myslím, že se ukazuje, že do budoucna se tím budeme muset zabývat podstatně aktivněji a častěji, protože holt za prvé máme tady nějaký vývoj v Evropě a za další, není to úplně jednoduchá záležitost a je potřeba se s tím popasovat.

Na druhé straně musím říct, že je pravda, kdybychom nějak nezačali, tak bychom nezačali vůbec. To je také potřeba říkat, takže je dobré, že jsme začali. Tady v tuhle chvíli je to stejné, jako vždycky jsme to projednávali. Řešíme detaily, ale my jsme v prvním čtení, a já bych hrozně rád, kdyby se ty detaily řešily na odborném výboru, protože většina z nás tady, nebo já třeba o tom něco vím jako bývalý starosta, ale většina z nás tady slyší odborné pojmy a podle mne nezná jednotlivé souvislosti, takže bych doporučoval tuhle debatu nejdříve na odborném výboru a potom případně druhé čtení – pozměňovací návrhy, abychom věděli vlastně, o čem tady budeme hlasovat, protože fakt to není jednoduché.

Výkup plastů jako takových, společnost EKO-KOM, ta mě trápí doteď, ale já jsem to tehdy chtěl změnit, ale zjistil jsem, že to není úplně jednoduché v regulovaném systému udělat nějaké tržní prostředí. To je opravdu velmi složitá záležitost a fakt to není jednoduchá záležitost, není to jednoduchá disciplína. Tady se to zvirtlo jenom, jestli zálohovat, nebo nezálohovat. To je trošku málo pro tu diskusi.

Souhlasím s bývalým panem ministrem, panem kolegou Brabcem, a já bych doporučil, fakt zkusme to poslat do druhého čtení, zkusme to poslat do odborného výboru. Věřím tomu, že tam jsou ti lidé, kteří tomu opravdu rozumí nebo se tomu věnují. Prostě nám připraví kvalitní materiál, který pak budeme moci posoudit při hlasování ve třetím čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, já vám mnohokrát děkuji za dodržení času.

Nyní, než pozvu dalšího s faktickou poznámkou, dovolila bych si přečíst další omluvu, a to je z celého jednacího týdne od 2. do 4. 3., ze zdravotních důvodů se omlouvá pan Róbert Teleky. Takže to byla omluva.

A nyní s další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jan Bureš. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Bureš: Děkuji. Já je snad ani nevyužiji, paní místopředsedkyně. Ono je vždycky hrozně těžké vystupovat po Ivanovi Adamcovi, protože on řekne přesně všechno to, co já si celou dobu připravuji v lavici. Chtěl jsem vás také poprosit, pojd'me tuhle diskusi přenést do výboru. Slyšeli jsme od paní kolegyně Peštové, že se chystá na toto téma i seminář, který samozřejmě bude otevřen pro celou Poslaneckou sněmovnu i pro všechny další stakeholdery, které to bude zajímat, takže pojd'me to přenést tam, pojd'me to pustit do druhého čtení a pojd'me se věnovat dalším zákonům, které máme dneska před sebou. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane poslanče, za dodržení času. V tuto chvíli je zde další faktická poznámka a s tou je přihlášen pan Jiří Kobza. Poprosím pana poslance, aby přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, vaše faktická poznámka.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, musím se přiznat, že k velkému překvapení zjišťuji, že zákon o tom, jak omezit jednorázové plasty, se stáčí na to, jakým způsobem obchodují s plasty obce, a dostává se to do úplně jiného prostředí. Takže já si myslím, že to by asi nemělo být, protože my bychom se měli soustředit na to meritum věci,

a to je, jak omezit jednorázové plasty jako takové. Recyklace je jeden ze způsobů. A pokud se budeme bavit o penězích, tak můžeme se bavit i o takovém – zase mluvím z toho, co jsem viděl různě ve světě – že kupodivu ze sběru PET láhví chudí lidé si prostě přivydělávali tady s tím, což se nám klidně může stát, až dojdou doplatky za energii a plyn.

Takže já bych vás chtěl za prvé poprosit, abychom tu diskusi, protože tady zaznělo, že většina lidí, většina poslanců, kteří zde sedí, o tom nemají moc velký přehled, tak já si myslím, že je právě dobré, abychom tady o tom diskutovali, aby aspoň ten základní přehled získali a nestahovali diskusi do uzavřené enklávy výboru, jakkoliv se té diskusi nebráním, samozřejmě, ale myslím si, že to je natolik závažný bod, natolik závažná problematika těch plastů, že je nutné, abychom ji diskutovali co nejdříve a fórum Poslanecké sněmovny se k tomu báječně hodí podle mého názoru, protože jde tady o to i najít nejenom odborný přístup a přístup ekonomický, ale i ten lidský zásadní, protože každý chápe, že ty plasty nás jednou zasypou a my musíme být připraveni, abychom tady našim dětem nechali zemi, ve které se dá žít, a ne hromadu odpadků, na kterých budou jenom živořit. Takže držme tu diskusi... (Předsedající: Pane poslanče, váš čas.) Děkuji, paní předsedající.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Vidím, že žádná faktická poznámka v tuto chvíli není, jsme nadále v obecné rozpravě. Zeptám se, jestli se někdo ještě hlásí do obecné rozpravy? Vidím, že se hlásí paní poslankyně Berenika Peštová.

Poslankyně Berenika Peštová: Já se omlouvám, já jsem se rovnou posunula, protože ty dvě minuty jsou vždycky pro mě hrozně málo. Já bych chtěla reagovat na pana poslance Adamce. Já s tím souhlasím, to, co pan poslanec Adamec, prostřednictvím paní předsedající, řekl, ale problém je úplně někde jinde. Problém je v tom, že tento zákon – dobrou chuť, pane poslanče, prostřednictvím paní předsedající – že tento zákon otvírá zákon o obalech. Tento zákon... (V sále je silný hluk.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní poslankyně, já vás vteřinku přeruším a požádala bych – u těch faktických poznámek se velmi těžko do toho vstupuje, je tam časový limit – chtěla bych vás všechny požádat o klid v jednacím sále. Pokud si potřebujete něco vyřídit, běžte prosím do předsálí. Děkuji mnohokrát. A omlouvám se, paní poslankyně.

Poslankyně Berenika Peštová: V pořádku. Tento zákon otvírá zákon o obalech a zákon o obalech řeší tu obalovou složku. Tento zákon se měl stát dle toho, co vidím a slyším, pouze nosičem, to znamená, že k tomuto zákonu má být přilepen přílepek, který díky tomuto změnovému zákonu se dostane do zákona o obalech, byť ten nebyl v meziresortním připomínkovém řízení novelizován, jestli si rozumíme.

Tady jde o to, že máme tady zákon o jednorázových plastech. K tomuto zákonu se dělá změnový zákon, který změní jednotlivé zákony, a díky tomuto změnovému zákonu některé skupiny chtějí zavést zálohování a přilepit to k tomuto změnovému zákonu. A s tím já osobně mám velký problém, protože celá ta nálož, myslím tím ty dva zákony, ať ten jednorázové plasty, tak ten změnový, prošel řádným meziresortním připomínkovým řízením, přešel přes Legislativní radu vlády a tak dále, prostě prošel celým legislativním procesem, kdežto toto neprošlo žádným legislativním procesem. My si tady můžeme udělat diskusní kroužek a můžeme mít tady kulatý stůl a můžeme udělat semináře, to je všechno hezké, ale pokud něco takového má vzniknout, byť to bude z toho semináře nebo kulatého stolu, tak by to mělo projít řádným legislativním procesem.

Můžeme se shodnout na tom, jestli to chceme, nebo jestli to nechceme. Může kolem toho být velká diskuse, protože doteď ti odborníci se neshodli na tom, jestli zálohovat, nebo nezálohovat. To je, jako když jste v ringu nějakém, když sedíte u toho kulatého stolu. Ale stejně to nemění nic na tom, že by to mělo jít do řádného legislativního procesu a mělo by to sem předložit Ministerstvo životního prostředí po řádném legislativním procesu, ne že to tady vytvoříme my na základě toho, že jsme byli ukřičeni někdo z nás u toho stolu, to je nesmysl.

Říkám, pojďme si o tom povídat, ale pojďme – pokud dojdeme k tomu, že chceme zálohovat, nebo nechceme zálohovat, tak by mělo být ministerstvo ten nosič, který to sem přinese po řádném legislativním procesu, a ne že to tam dáme formou přílepku. To je asi tak za mě. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já také děkuji, paní poslankyně. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. S první faktickou poznámkou je přihlášen pan Jiří Kobza a připraví se Ivan Adamec. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, paní předsedající. Děkuji paní zpravodajce za komplexní představení i otázky legislativy, jenomže pořád tady je pomíjen ten základní fakt toho, co jsem říkal na začátku, že vlastně tady se nejedná o pouhé zálohování. Tady se jedná o to, že zálohování je motivací k tomu, aby bylo možné ten materiál recyklovat, to znamená, že tam náklady tady k tomu, vlastně i ten zisk z ušetřeného polyethylenu je za nápojářskými firmami, stát to nezatěžuje jako takové, právě naopak, a umožňuje to do značné míry omezit přísun plastů do přírody, do našeho životního prostředí, a to spatřuji jako hlavní náplň tohoto zákona. To by měl přinést.

Samozřejmě, tak jak je formulován, to tam je řečeno docela vágně. Fakt je, že pakliže to zůstane tak, jak to je teď, to znamená, všechno se to bude míchat do jednoho plastového odpadu, zůstane to obcím, které to budou potom prodávat dál, budou z toho mít rozpočty, tak pořád tady zůstává ten problém, že prostě toho odpadu bude pořád víc. Já už jsem o tom tady mluvil před měsícem zhruba, když jsem upozorňoval na to, že potravinové obaly jednorázové, že v podstatě když udělám nedělní nákup pro naši rodinu, tak potom vyhazují stejný objem plastů de facto – od jogurtů, od másla, od... já nevím čeho, od mléka. Takže tady jde o to, snížit objem plastů, který přibývá do přírody, a pakliže zálohování nám umožní prostě recyklovat ten materiál, tak to už je obrovský přísun.

A jinak, paní kolegyně Peštová... (Předsedající: Pane poslanče, váš čas. Omlouvám se.) ... nám jistě řekne, kam ty PETy budou dávat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za dodržení času v rámci faktické poznámky. Další, kdo se hlásí s faktickou poznámkou, je pan poslanec Ivan Adamec. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, já snad už vystupuji naposled. Mé vystoupení mělo směřovat k racionalitě projednání tohoto návrhu zákona. Nechci tady nikoho ukřičovat – kdybych měl říkat, že tady někdo křičí, tak rozhodně v tuto chvíli asi to nejsem já. A já jsem tady neslyšel v návrhu paní zpravodajky, jestli ten návrh zákona máme vrátit předkladateli k přepracování, když tady kritizuje, že tam neprošly některé ty legislativní kroky, nebo dokonce zamítnout.

Proto znovu opakují: pošleme to do druhého čtení, pokud tady nepadne tento návrh, o kterém budeme hlasovat. Pošleme to do dalšího čtení, ať se odborníci o tom pobaví, ukáže se vlastně, jak na tom jsme, a nám to předložíte k hlasování ve třetím čtení s pozměňujícími návrhy, pokud některé budou po odborné diskusi, a my se k tomu vyjádříme. Takže prosím, zbytečně si tady říkáme detaily, hádáme se tady pár lidí mezi sebou, nebo debatujeme, abych byl přesný, abych někoho neurazil, a je to naprosto zbytečné v tuto chvíli.

Buď to vraťte, nebo to zamítněte, nebo to pusťte do druhého čtení, a tím pádem můžeme jít na další zákony. Já vám děkuji za pozornost a doufám, že jsem to vysvětlil naprosto jasně.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane poslanče, já vám děkuji za dodržení vašeho času, ale opět máme tu další faktickou poznámku, se kterou se přihlásila paní poslankyně Berenika Peštová. Paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych chtěla zareagovat na pana poslance Adamce, prostřednictvím paní předsedající. Já jsem neřekla, že nesouhlasím s tím, aby to bylo vpuštěno do druhého čtení, naopak. Já říkám ano a souhlasím s tím, ať tento změnový zákon je puštěn do druhého čtení. Já mám problém s tím, že jsem identifikovala a v současné době vidíte, že diskuse kolem toho proběhla, že k tomuto změnovému zákonu bude načteno něco, s čímž mám problém.

Pokud ten změnový zákon zůstane tak, jak je, to znamená ten změnový zákon je k jednorázovým plastům, tak nemám problém. Problém nastane tehdy, jakmile to pustíme do druhého čtení, tak uvidíte, kolik těch pozměňovacích návrhů najednou bude, ale nebudou mít vůbec nic společného s tím zákonem o jednorázových plastech, a to mně vadí.

Děkuji, ano, omlouvám se, tady to šumí, já se omlouvám.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za dodržení času. Opět požádám Sněmovnu o klid. V tuto chvíli konstatuji, že neeviduji žádnou faktickou poznámku. Jsme v obecné rozpravě, nikdo není přihlášen. Zeptám se, hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Rozhlížím se po sále, nikoho nevidím. Končím v tuto chvíli obecnou rozpravu.

Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova? Zeptám se, jestli má zájem paní ministryně životního prostředí? Nemá. Má zájem o závěrečné slovo paní zpravodajka Berenika Peštová? Nemá.

Musím konstatovat, že nepadl návrh na vrácení předloženého návrhu, nepadl návrh na zamítnutí, takže se nyní budeme zabývat návrhem na příkázání výboru k projednání. Zagonguji. Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru.

Je tady návrh na odhlášení, takže si dovolím vás všechny odhlásit a požádám vás všechny, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Počkám ještě chvíli, až se ustálí počet přihlášených poslanců.

Nyní řeknu, že organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Zeptám se v tuto chvíli, navrhuje někdo příkázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím, takže o tomto návrhu budeme nyní hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru?

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo se zdržel hlasování?

V tuto chvíli konstatuji, že to bylo hlasování číslo 115, bylo přihlášeno 170 poslanců, pro bylo 170, nikdo nebyl proti, nikdo se nezdržel. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Zeptám se, má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Nikoho nevidím. V tuto chvíli, pokud nebyl tento sněmovní tisk přikázán dalšímu výboru, končím projednávání tohoto sněmovního tisku. Poděkuji paní ministryni životního prostředí, poděkuji paní zpravodajce.

Nyní dle schváleného programu přicházíme k bodu

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 72/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr zemědělství. Poprosila bych, zda by přišel ke stolku, který je určen pro předkladatele a zároveň zpravodaje. Měla jsem zde avizovaného pana poslance Kučera, který se chce přihlásit ohledně zpravodaje pro první čtení, takže ho požádám, zda by přišel k řečnickému pultu.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Zpravodajem tohoto bodu, tohoto sněmovního tisku, měl být pan poslanec Pavel Bělobrádek, ale vzhledem k jeho nepřítomnosti to tak nemůže být učiněno. Proto navrhuji změnu zpravodaje tohoto sněmovního tisku, pana poslance Karla Smetanu.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Dobře. Budeme se muset s tímto návrhem vypořádat hlasováním, takže bych poprosila všechny poslance.

Budeme hlasovat o změně zpravodaje. Původně jím měl být Pavel Bělobrádek a je tu návrh na Karla Smetanu. Všichni víme, o čem budeme hlasovat.

V tuto chvíli zahajují hlasování (číslo 116) o změně zpravodaje. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo se zdržel hlasování?

Děkuji všem poslancům za hlasování. Bylo přihlášeno 169 poslanců, pro bylo 146, nikdo nebyl proti, 23 se zdrželo. Návrh byl přijat.

To znamená, že zpravodajem pro první čtení byl schválen pan poslanec Karel Smetana, a já bych ho také požádala, zda by přišel sem k pultu, který je určen pro navrhovatele a zpravodaje.

V tuto chvíli bych tedy požádala, zda by předložený návrh uvedl ministr zemědělství pan Zdeněk Nekula, a poprosila bych pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl návrh novely zákona

č. 166/1999 Sb., o veterinární péči. Hlavním cílem předkládaného návrhu zákona je reagovat na nařízení Evropského parlamentu a Rady 216/429 ze dne 9. března 2016 o nálezích zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat, což je právní rámec pro zdraví zvířat, které je účinné od 21. dubna 2021. Toto nařízení navazuje na již existující evropskou právní úpravu v oblasti zdraví zvířat a představuje obecný právní rámec, který bude postupně vyplněn přijetím prováděcích nařízeních.

Dalším cílem návrhu zákona je dokončit implementaci nařízeních o úředních kontrolách, která byla předmětem poslední novely veterinárního zákona. Návrh zákona rovněž nad rámec adaptace uvedených nařízeních doplňuje právní úpravu centrální evidence psů a stanoví související povinnosti chovatelů psů a soukromých veterinárních lékařů. Dále ruší povinnost chovatele, který chová včelstva, neprodleně po zjištění úhynu včelstev na stanovišti včelstev hlásit úhyn nad stanovený limit krajské veterinární správě a povinnost vyžádat si veterinární osvědčení k přemístování včelstev mimo území kraje, což přispěje ke snížení administrativní náročnosti. Dále součástí návrhu zákona je například novela plemenářského zákona, která zohledňuje požadavky unijních nařízeních.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane ministře, že jste uvedl tento sněmovní tisk. Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, a tím je pan poslanec Karel Smetana. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Smetana: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, vše podstatné jako předřečník už uvedl pan ministr, a proto bych si dovolil ho ve věci pouze doplnit.

Předkládaná novela veterinárního zákona byla projednána již minulou vládou 25. ledna 2021 a následně ji projednala i Poslanecká sněmovna v prvním čtení. Bohužel, legislativní proces v minulém období nebyl dotažen do konce, a proto je zde předkládán znovu.

Hlavním cílem zákona je provést transpozici nařízeních Evropského parlamentu a Rady 2016/429, Právní rámec pro zdraví zvířat, které je účinné už od 21. dubna 2021. Nebudu zde opakovat slova pana ministra, ale spíše doplním body, které tady zatím nezazněly. Nad rámec této transpozice novela dále stanoví lhůtu, ve které je vývozce povinen požadovat předem vydání veterinárního osvědčení k vývozu kontrolovaného zboží do třetích zemí.

Součástí návrhu zákona je i novela zákona o správních poplatcích, která aktualizuje správní poplatky a jejich výši s ohledem na navrhované změny veterinárního zákona v oblasti zdraví zvířat a další požadavky vyplývající z aplikační praxe. Návrh zákona nepředpokládá zvýšení nároků na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Náklady na vytvoření a provoz centrální evidence psů budou hrazeny z rozpočtu Ministerstva zemědělství.

Doporučuji tento návrh zákona postoupit zemědělskému výboru jako garančnímu výboru. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu poslanci a zároveň zpravodaji pro první čtení.

Protože nám předložený návrh uvedl pan ministr i zpravodaj, tak si dovolím otevřít obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nevidím nikoho přihlášeného. Zeptám se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy?

Vidím, že pan poslanec Kott, hlásí se z místa do obecné rozpravy. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, paní předsedající. Milé kolegyně, vážení kolegové, členové vlády, pane ministře, já bych zde chtěl znovu upřesnit to, že stávající novela zákona je textově shodná s novelou zákona, kterou předložilo minulé vedení ministerstva jako sněmovní dokument 1148. Vzhledem k tomu, že už dávno proběhla transpozice pro to, aby tato novela byla přijata, tak se klub ANO bude snažit, aby tento zákon byl co nejdříve projednán.

Co se týče jednotlivých chovatelů a jejich organizací, samozřejmě jsou tam věci, které jim pomůžou zjednodušit administrativní zátěž a které jasně vyspecifikovávají jejich práva a povinnosti. Takže souhlasím s tím, aby tento dokument byl propuštěn do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu poslanci Josefu Kottovi v obecné rozpravě. Zeptám se, jestli se hlásí ještě někdo další z místa do obecné rozpravy? Rozhlédnu se po sále a nikoho nevidím, takže v tuto chvíli končím obecnou rozpravu.

Zeptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo ze strany pana ministra zemědělství? (Ne.) Neení. Zeptám se, jestli chce závěrečné slovo pan zpravodaj pro prvé čtení? (Ne.) Také ne.

Musím tedy v tuto chvíli konstatovat, že nepadl návrh na vrácení předloženého návrhu k dopracování, nepadl návrh na zamítnutí, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům. Zagonguji. V tuto chvíli budu konstatovat, že nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu. Zeptám se v tuto chvíli, jestli navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím, takže v tuto chvíli přistoupíme k hlasování.

Přečtu tedy návrh na usnesení: Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu?

Zahajují hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu? Kdo se zdržel hlasování? Děkuji.

Hlasování číslo 117, bylo přihlášeno 172 poslanců, pro bylo 157, nikdo nebyl proti, 15 se zdrželo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? V tuto chvíli nikoho nevidím.

Konstatuji, že končím projednávání tohoto sněmovního tisku. Poděkuji panu ministrovi zemědělství a panu zpravodaji.

Nyní dle schváleného programu se dostáváme k bodu číslo

78.

**Vládní návrh zákona o panevropském osobním penzijním produktu
a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu)
/sněmovní tisk 61/ – třetí čtení**

Děkuji panu ministrovi zdravotnictví (správně financí) a paní zpravodajce garančního výboru, že zaujali místa u stolku zpravodajů. Poprosím v tuto chvíli pana ministra financí, pana Zbyňka Stanjuru, o úvodní slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, už jsme ve třetím čtení. Já jsem ten návrh zákona podrobněji představil v prvním a druhém čtení, tak jenom připomínám, že se jedná o dobrovolný produkt, panevropský penzijní produkt, který rozšiřuje paletu možností, které získávají občané České republiky i ostatních členských států Evropské unie. V průběhu druhého čtení nepadl žádný pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Poprosím v tuto chvíli paní zpravodajku garančního výboru, paní poslankyni Barboru Urbanovou. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Barbora Urbanová: Dobré odpoledne, kolegyně, kolegové. Omezím se jenom na přečtení usnesení garančního rozpočtového výboru, které jsme přijali 9. února. My jsme na výboru návrh projednali. Jsem přesvědčena, že i teď všichni víme, o čem se případně bude hlasovat. Výbor doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení a navrhli jsme i proceduru. Takže za mě zatím takto.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: K tomu se určitě dostaneme. Musím konstatovat, že tady ale padl u tohoto sněmovního tisku návrh na zamítnutí, který je uveden ve sněmovním tisku 61/2 a který byl doručen dne 26. ledna 2022.

V tuto chvíli si dovolím otevřít rozpravu, protože jsme tady měli již úvodní slova. Zeptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy? Vidím pana poslance Hrnčíře, poprosím ho, aby přišel k řečnickému pultu. Pan poslanec Jan Hrnčíř. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo, paní předsedající. Nevím, jestli paní zpravodajka chce něco technického. (Až po vás.) Dobře. Vážené kolegyně a kolegové, i když tady některé argumenty k tomuto produktu nebo řekněme tisku, který má zavádět do praxe nařízení o panevropském osobním penzijním produktu, už zazněly, já považuji stále tento – já jsem to označil plevellem z Evropské unie, který nám sem opět spadl, považuji to opět za normu naprosto nadbytečnou.

My tady skutečně potřebujeme penzijní reformu, to je pravda, ale tato komplikovaná novela, tento komplikovaný tisk, nám v podstatě nic pozitivního nepřinese. Musíme řešit problematiku penzí a stárnutí populace na národní úrovni a tyto eurofederalizační projekty nám v žádném případě nemohou pomoci. Ono dalším takovým eurofederalizačním projektem je i unie finančních trhů, to je bod 17, to bude za chvíli, k tomu se také vyjádřím.

Evropská komise v odůvodnění tohoto návrhu nařízení deklarovala, že navrhovaná právní úprava má za cíl položit základy pro bezpečnější, nákladově efektivnější a transparentní trh dobrovolných penzijních úspor spravovaných v evropském měřítku. Jsem přesvědčen o tom, že komerční pojišťovny, které dneska nabízí penzijní produkty, tak si klienti mohou vybrat ze široké škály, a myslím si, že není úplně potřeba tyto věci zavádět.

Podle Evropské komise prý roztržštěnost evropského trhu brání poskytovatelům osobních penzijních produktů v maximalizaci diverzifikace rizik i zavádění inovací a úspor z rozsahu. Nařízení má podle Evropské komise také pomoci řešit demografickou krizi. To

nevím, jakým způsobem by tento komerční produkt měl řešit demografickou krizi. Prý to má doplnit stávající produkty, podpořit nákladovou efektivitu a další věci. Podle mého názoru je to zase znepřehlednění toto procesu. Dalším cílem má být také přesun více úspor domácností z tradičních nástrojů, jako jsou vklady, na kapitálové trhy. Samozřejmě víme, jak kapitálové trhy jsou turbulentní, jaké jsou tam změny, jaká jsou tam obrovská rizika. To znamená, masivní přesuny úspor našich občanů a domácností směrem ke kapitálovým trhům přináší i nějaká svá rizika.

Ještě jenom v krátkosti, asi ve dvou minutách, připomenu, co ten panevropský penzijní produkt vlastně je. Podle preambule nařízení se jedná o produkt nezaměstnanecského penzijního pojištění jednotlivců, k němuž se účastník panevropského penzijního produktu zaváže dobrovolně a má sloužit dlouhodobé akumulaci kapitálu, přičemž možnosti předčasného výběru prostředků by měly být omezeny a mohou být sankcionovány.

Článek 2 nařízení pak obsahuje jak definici osobního penzijního produktu, tak panevropského penzijního produktu. Mimo jiné zavádí povinnost pro pojišťovny zřizování takzvaných podúctů pro jednotlivé státy Evropské unie, to znamená, samozřejmě tento velmi byrokratický mechanismus zvyšuje i náklady vůbec na správu tady těchto produktů, které samozřejmě budou přenášeny jak na ty finanční instituce, tak i samozřejmě na klienty.

Já bych vás tedy ještě jednou, vážené kolegyně a kolegové, poprosil, abyste podpořili můj návrh na zamítnutí a skutečně touto komplikovanou, nepotřebnou, nadbytečnou normou nezaplevelovali náš právní řád. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji panu Janovi Hrnčířovi. Potvrdím, že návrh na zamítnutí návrhu právě ve druhém čtení 26. ledna 2022 předložil poslanec Jan Hrnčíř.

V tuto chvíli se hlásí o slovo zpravodajka garančního výboru, paní Barbora Urbanová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Barbora Urbanová: Já jenom doplním, že stávající navržené datum účinnosti zákona, jak jste si možná všimli, se zdá být vzhledem k fázi legislativního procesu ohroženo, proto v souladu s § 95 odst. 2 jednacího řádu navrhuji změnu účinnosti zákona, a přečtu vám tedy ten dotčený paragraf – § 29 by tedy nově zněl, že tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po jeho vyhlášení. Doufám, že je to jasné. Samozřejmě je to promítnuto i do navržené procedury, kterou přečtu.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Mnohokrát děkuji paní zpravodajce. Zeptám se, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy? Nikoho v sále nevidím, takže rozpravu v tuto chvíli končím.

Dovolím si zagongovat a zeptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo ze strany pana ministra? Není. (Zpravodajka vyčkává u řečnického pultu.) Než vám dám slovo, paní zpravodajko, nebo jestli mě budete provádět i tím hlasováním o zamítnutí? Myslím, že na vás přijde řada, až se vypořádáme s hlasováním o zamítnutí návrhu zákona, který padl 26. ledna 2022 ve druhém čtení. Takže s tímto hlasováním se musíme nejdříve vypořádat. Zeptám se...

Je tady, koukám, návrh na odhlášení. Dovolím si vás všechny odhlásit v tuto chvíli a poprosím vás, abyste se všichni přihlásili svými hlasovacími kartami.

Takže znovu pro všechny poslankyně a poslance: padl tady ve druhém čtení návrh na zamítnutí návrhu zákona a o tomto návrhu na zamítnutí v tuto chvíli budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu? Kdo se zdržel hlasování?

Hlasování číslo 118, byli přihlášení 153 poslanci, pro bylo 19, proti bylo 130, zdrželi se 4. Návrh nebyl přijat. To znamená, že návrh nebyl zamítnut.

Chtěla bych se omluvit panu ministrovi a paní zpravodajce, že jsem po nich nechtěla stanoviska, ale předpokládám, že když tady předkládají tento návrh, že určitě neměli stanovisko kladné.

Vidím, že se mi hlásil s faktickou poznámkou pan Munzar – ten ji stáhl nebo respektive asi došlo k chybě.

Takže jsme se vypořádali s návrhem na zamítnutí, který nebyl přijat, a proto pokračujeme v projednávání tohoto sněmovního tisku ve třetím čtení.

Teď bych poprosila paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování.

Poslankyně Barbora Urbanová: V garančním rozpočtovém výboru jsme schválili proceduru: nejdříve hlasování o návrhu na zamítnutí, s tím už jsme se vypořádali, jako druhý bod hlasovat o legislativně technických úpravách, budou-li ve třetím čtení předneseny, to je ten můj pozměňovací návrh, který jsem četla, a za třetí, nebude-li návrh zákona zamítnut, hlasování o návrhu zákona jako o celku.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Zeptám se, jestli z pléna od poslanců, protože jsou tady pouze dva návrhy – to znamená, že budeme hlasovat o legislativně technických úpravách a pak hlasování o návrhu jako celku – jestli chcete hlasovat o této proceduře, nebo jestli je konsenzus všech poslanců a souhlasíte s tímto návrhem?

Není zde žádná námitka, takže v tuto chvíli budeme hned hlasovat první návrh, a to, že budeme hlasovat o legislativně technických úpravách, ano, které tady paní zpravodajka přednesla. Všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo se zdržel hlasování?

Hlasování číslo 119, přihlášeno 158 poslanců, pro bylo 140, proti bylo 17, jeden se zdržel. Návrh byl přijat.

Takže jsme hlasovali o legislativně technických úpravách a nyní bychom už měli hlasovat o návrhu zákona jako celku. (Zpravodajka: Ano.) Zeptám se pana ministra na stanovisko? (Souhlas.) Zeptám se paní zpravodajky? (Rozpočtový výbor doporučuje.) Děkuji mnohokrát.

Takže si dovolím přednést návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o panevropském osobním penzijním produktu a o změně souvisejících zákonů (zákon o panevropském osobním penzijním produktu), podle sněmovního tisku 61, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. A kdo se zdržel hlasování?

Při hlasování číslo 120 byli přihlášení 162 poslanci, pro bylo 145, proti bylo 17, nikdo se nezdržel. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Tímto končím projednávání tohoto sněmovního tisku. Poděkuji panu ministrovi financí a paní zpravodajce, paní poslankyni Urbanové.

Nyní, než přejdu k dalšímu sněmovnímu tisku dle programu, si dovolím přečíst omluvu, byť už uplynula. Je to paní poslankyně Barbory Urbanové, která se omluvila z dnešního dne 2. 3. od 9.45 hodin do 11 hodin z pracovních důvodů, ale je nutné tady tu omluvu přečíst a řádně založit.

Takže v tuto chvíli vidím, že se tady hlásí paní Urbanová, to je asi omyl. Děkuji.

A nyní dle schváleného programu jsme u bodu, kterým je

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 94/ – první čtení podle § 90 odst. 2

A je tady návrh podle § 90 odst. 2. Z pověření vlády předložený návrh opět uvede – a děkuju, že už zaujali místa jak předkladatele, tak pro zpravodaje – takže návrh uvede pan ministr financí, pan Zbyněk Stanjura. Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejprve připomenu, že tento návrh už tady byl v minulém volebním období jako sněmovní tisk 1190. V této chvíli se jedná o implementaci tří nových právních předpisů EU, za první transpozice takzvané alkoholové směrnice, transpozice směrnice o společném obranném úsilí a transpozice směrnice reagující na pandemii onemocnění covid-19 v oblasti DPH.

Co se týče té alkoholové směrnice, tak tam se jedná hlavně o výpočet stupňů Plato u piva. Tady členské státy mohou využít výjimku, že se bude uplatňovat až do konce roku 2030. Tento návrh počítá s uplatněním této výjimky, to znamená, výpočet by se používal až do roku 2031. Druhá část, ta podstatná část alkoholové směrnice se týká uplatňování snížené sazby spotřební daně v jiném členském státě. Platí to pro malé nezávislé lihovary.

Co se týče směrnice o společném obranném úsilí, tam se rozšiřuje stávající ustanovení, kde zvláštní režim mají ozbrojené síly NATO. K tomu se to rozšiřuje na ozbrojené síly členského státu, které se podílejí na obranném úsilí společné bezpečností a obranné politiky v rámci EU.

A třetí jsou výjimky z DPH kvůli pandemii covid-19.

Jménem vlády vás žádám o schválení tohoto tisku v § 90, protože už minule to takhle bylo z hlediska časové tísně, a samozřejmě, když jsme v březnu roku 2022, tak ta časová tíseň je větší, než byla na konci minulého volebního období. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane ministře, za uvedení tohoto sněmovního tisku, a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Jan Volný. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, kolegové, kolegyně, jenom velice krátce. Vláda předložila sněmovní tisk 14. 12. 2021. Tento návrh byl rozeslán poslancům jako sněmovní tisk 94/0 z téhož dne 14. 12. 2021. Jen potvrzuji, že se jedná o čistou transpozici evropského

práva a že vláda navrhla a Sněmovna rozhodla, že se bude hlasovat o tom, zda bude tento tisk projednán podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995, a to v prvním čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuju panu zpravodaji, panu poslanci Janu Volnému. Nyní tedy bych si dovolila otevřít obecnou rozpravu, do které nevidím nikoho přihlášeného. Zeptám se, jestli se někdo hlásí z místa do obecné rozpravy? Rozhlížím se po sále, nikoho nevidím, takže v tuto chvíli končím obecnou rozpravu.

Protože už tady pan ministr financí avizoval, že je tady návrh, abychom rozhodli podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu, tak nyní o tomto musíme rozhodnout hlasováním. Já si dovolím zagongovat.

A dovolím si přednést návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 94 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh? Kdo je proti návrhu? A kdo se zdržel hlasování?

Hlasování číslo 121, bylo přihlášeno 164 poslanců, pro bylo 152, nikdo nebyl proti, 12 se zdrželo. Návrh byl přijat.

A v tuto chvíli bych si dovolila zahájit podrobnou rozpravu. Zeptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, takže končím podrobnou rozpravu.

Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany pana ministra financí, ze strany zpravodaje? Vidím, že nejsou, nebyly předneseny žádné další návrhy, takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 94."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. A kdo se zdržel hlasování?

Hlasování číslo 122, bylo přihlášeno 166 poslanců, pro bylo 153, nikdo nebyl proti, zdrželo se 13. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a končím projednávání tohoto sněmovního tisku. Poděkuji panu ministrovi financí panu Zbyňkovi Stanjurovi a panu zpravodaji panu Janu Volnému.

A nyní se dle schváleného programu dostáváme k bodu

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu zejména v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie týkajících se unie kapitálových trhů /sněmovní tisk 95/ – prvé čtení podle § 90 odst. 2

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr financí, pan Zbyněk Stanjura. Pane ministře, poprosím vás, abyste se ujal slova.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Stejně jako u předchozího bodu připomenu, že tento tisk tady byl už v minulém volebním období, byl označen jako sněmovní tisk 1117.

Tento vládní návrh implementuje řadu předpisů Evropské unie, které se týkají unie kapitálových trhů. Je to společný evropský projekt, který si klade za cíl více integrovat kapitálové trhy jednotlivých členských států. Návrhem zákona jsou implementovány předpisy Evropské unie týkající se revize právní úpravy kapitálových požadavků na obchodníky s cennými papíry, harmonizace právní úpravy krytých dluhopisů, úpravy přeshraničního nabízení fondu kolektivního investování, poskytování služeb skupinového financování, právní úpravy udržitelného financování a legislativního balíčku, který reaguje v oblasti kapitálového trhu na pandemii covid-19.

Stejně jako u předchozího tisku vás žádám o schválení tohoto návrhu zákona již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane ministře, za uvedení tohoto sněmovního tisku. Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Michael Kohajda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michael Kohajda: Děkuji. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, jak pan ministr uvedl, máme před sebou sněmovní tisk číslo 95 vládního návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu. Vláda předložila Sněmovně tento návrh zákona 15. 12. 2021, byl vám rozeslán jako sněmovní tisk 95. Jak pan ministr uvedl, navrhovatel žádá, aby Sněmovna s tímto návrhem vyslovila souhlas již v prvním čtení podle § 90 našeho jednacího řádu. Je potřeba upozornit, že schválení v rámci prvního čtení je odůvodněno zejména lhůtami pro implementaci tohoto předpisu, které nám utekly v mnoha částech už v roce 2019, v roce 2020 nebo v roce 2021, to znamená, máme v některých částech velké zpoždění v rámci implementace. Jak pan ministr uvedl, jsou to všechny zákony, které se týkají vytvoření unie kapitálových trhů v rámci Evropské unie, některé z návrhů pak reagují na probíhající pandemii covid, což je zejména úprava navazující na úpravu MiFID II. Není asi důvod, abych tady opakoval všechny změny, které jsou v návrhu obsaženy, které se týkají jednotlivých součástí kapitálových trhů.

Na závěr mi jenom dovolu, že samozřejmě doporučuji Sněmovně, aby Sněmovna vyslovila souhlas s tímto návrhem již právě v prvním čtení. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji v tuto chvíli panu zpravodaji pro prvé čtení, panu poslanci Michaelovi Kohajdovi za uvedení tohoto sněmovního tisku.

V tuto chvíli si dovolím otevřít obecnou rozpravu. Zeptám se, protože nevidím, nejsou evidovány žádné přihlášky do obecné rozpravy, jestli se někdo do obecné rozpravy hlásí z místa? Vidím, ano, pan Hrnčíř. Poprosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, já už jsem se v krátkosti zmínil v předchozím vystoupení, tohle je opět další eurofederalistický projekt, takzvaná unie finančních trhů, který nám sem spadl z Evropské unie. Když se podíváte do toho tisku, tak je to implementace 57 směrnic a nařízení. Sám ten návrh čítá včetně důvodové zprávy 240 stran. To znamená, zaplevelíme si opět náš právní řád, přitom dohled nad kapitálovými trhy je v naší legislativě ukotven poměrně dostatečně. Myslím si, že i různé

krize, které tady proběhly v minulosti, prokázaly a potvrdily, že dohled našich orgánů, ať už je to Ministerstvo financí, nebo je to Česká národní banka, že i legislativní úprava je natolik robustní a dostatečná, že jsme odolní vůči jakýmkoli takovýmhle vlivům. Takže se domnívám, že je to další věc, kterou opravdu nepotřebujeme. Tímto bych chtěl podat návrh na zamítnutí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji. Je tu návrh na zamítnutí.

Zeptám se, jestli se hlásí někdo další do obecné rozpravy? Nikoho nevidím, v tuto chvíli končím obecnou rozpravu.

Zeptám se v tuto chvíli, jestli je zájem o závěrečná slova? Nemá.

Nejdříve se budeme muset vypořádat s návrhem na zamítnutí, který tady padl. (Probíhá diskuse mimo mikrofon, jaký je správný postup.) Jak jsem teď nějakým způsobem konzultovala – protože tady padl návrh na zamítnutí, tak nejdříve se budeme muset vypořádat s § 90 a poté popřípadě bychom se vypořádávali s návrhem na zamítnutí. To znamená, že pokud projde § 90, tak se návrhem na zamítnutí budeme ještě hlasováním vypořádávat, protože tady na plénu ze strany pana Jana Hrnčíře padl.

V tuto chvíli musíme rozhodnout podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Je tady návrh na odhlášení. Dovolím si vás všechny odhlásit a poprosím vás, abyste se přihlásili. Ještě zagonguji, i když vidím, že v sále je dostatek poslanců. Přesto ještě chvíli počkám.

Dovolím si přečíst návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 95 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. A kdo se zdržel hlasování?

Hlasování číslo 123, přihlášeno 159 poslanců, pro bylo 140, proti bylo 17, dva se zdrželi. Návrh byl schválen.

Nyní se dostáváme do podrobné rozpravy. Zeptám se, jestli se někdo přihlásil do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, kdo by se přihlásil do podrobné rozpravy, podrobnou rozpravu končím.

Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova? Ze strany pana ministra financí nevidím, ze strany pana zpravodaje také ne.

V tuto chvíli přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Ještě uvedu, dle jednacího řádu nejdříve budeme hlasovat, pokud bychom nevyslovili souhlas, teprve pak by následoval návrh na dané zamítnutí dle jednacího řádu.

Dovolím si přednést návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti finančního trhu zejména v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie týkajících se unie kapitálových trhů, podle sněmovního tisku 95."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. A kdo se zdržel hlasování?

V tuto chvíli konstatuji, že při hlasování číslo 124 bylo přihlášeno 161 poslanců, pro bylo 144, proti bylo 17, nikdo se nezdržel. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že v tuto chvíli je návrh na zamítnutí nehlasovatelný, a konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Poděkuji panu ministrovi financí, poděkuji panu zpravodaji a projednávání tohoto sněmovního tisku končím.

Nyní si dovoluji přečíst omluvu. Pan poslanec Vladimír Balaš se omlouvá z dnešního jednacího dne mezi 9. až 13. hodinou. Takže to byla omluva. Zároveň zde píše, že máme nějaký výpadek nějakého systému, proto je to doručené až třeba v tuto chvíli.

Takže nyní dle schváleného programu se dostáváme k bodu číslo

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 68/ - druhé čtení

Měla jsem tady již před jednáním avizovánu změnu zpravodaje. Zeptám se, jestli někdo přednese návrh na změnu zpravodaje? Dobře, tak já v tuto chvíli mám avizováno, že zpravodajkou – z důvodu omluvy pana poslance Patrika Nachera by zpravodajkou tohoto tisku měla být Eva Fialová. Musíme ale o tom rozhodnout.

Není potřeba hlasovat, protože jsme ve druhém čtení, takže poprosím paní zpravodajku pro toto čtení, paní Evu Fialovou, aby zaujala místo pro zpravodaje a pro předkladatele.

A já v tuto chvíli z pověření vlády poprosím, aby předložený návrh zákona uvedl znovu pan ministr financí, pan Zbyněk Stanjura. A poprosila bych ho, aby se ujal slova.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Jsme ve druhém čtení, v prvním čtení jsem ten zákon poměrně podrobně představil. Proběhlo jednání rozpočtového výboru, kde nezazněly žádné pozměňovací návrhy. Tak jenom připomenu, že se to týká DCC, dynamic currency conversion. Jedná se o směnu měn, které se...

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane ministře, já se strašně omlouvám, ale já bych poprosila o klid v jednacím sále. Poprosila bych po mé levé ruce všechny poslance, kteří si potřebují něco vyřešit, aby šli do předsálí jednacího sálu. A moc se omlouvám, že jsem vás přerušila.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za zjednaní klidu. Tato služba se nabízí buď v bankomatech, nebo u obchodníků. Nabízí se to českým občanům v zahraničí nebo naopak turistům v České republice. Možná výhoda je, že hned vidíte, kolik zaplatíte v národní měně, ale hlavní nevýhoda tohoto systému je, že velmi často je nabízen velmi nevýhodný kurz. Díky tomuto evropskému nařízení se stanovují pravidla k tomu, aby nedocházelo k okradení těch, kteří použijí tento systém DCC, ať už v bankomatu, nebo u obchodníků. Zavádíme na národní úrovni dohled nad těmi, kteří provozují bankomaty – Česká národní banka, nad obchodníky Česká obchodní inspekce. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, pane ministře. V tuto chvíli řeknu, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu, a usnesení tohoto výboru byla doručena jako sněmovní tisky 68/1 a 2.

V tuto chvíli poprosím, aby se slova ujala zpravodajka rozpočtového výboru, a to paní poslankyně Eva Fialová, a aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Já bych s dovolením přednesla za Patrika Nachera, který je klasickým zpravodajem, usnesení pouze rozpočtového výboru číslo 33 ze dne 9. února 2022 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony: "Po úvodním slově náměstka ministra financí pana Hradila, zpravodajské zprávě poslance Patrika Nachera a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, vyslovila souhlas, a II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky."

Do dnešního dne nebyly podány žádné pozměňovací návrhy a zpravodaj Patrik Nacher se určitě obsírněji vyjádří ve třetím čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní zpravodajce rozpočtového výboru, paní Evě Fialové, a v tuto chvíli si dovoluji otevřít obecnou rozpravu, do které nevidím nikoho přihlášeného. Zeptám se v tuto chvíli, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy z místa? Rozhlížím se po sále, nikoho nevidím, a v tuto chvíli konstatuji, že končím obecnou rozpravu.

Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova v obecné rozpravě ze strany pana ministra nebo paní zpravodajky? Nevidím.

A v tuto chvíli si dovoluji zahájit podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny. Tak, jak avizovala paní zpravodajka, nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy, přesto se v tuto chvíli zeptám, jestli někdo nechce z místa předložit pozměňovací návrh? Nikoho nevidím, takže v tuto chvíli končím podrobnou rozpravu.

Zeptám se opět pana ministra financí, jestli má zájem o závěrečné slovo? Paní zpravodajka také nemá zájem o závěrečné slovo, takže v tuto chvíli konstatuji a končím druhé čtení tohoto návrhu zákona.

Poděkuji panu ministrovi financí a poděkuji paní zpravodajce rozpočtového výboru, paní Evě Fialové. Tímto jsme se tedy vypořádali se sněmovním tiskem číslo 68.

A nyní dle schváleného programu se dostáváme k bodu číslo

3.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 86/ – druhé čtení**

Poprosím, aby k pultu přišel – a tady musím avizovat, že je tady změna, mám tady, že z pověření vlády předložený návrh neuvede ministr spravedlnosti, ale tak jak je avizováno

a jak zde mám i písemně podloženo, pan ministr kultury pan Martin Baxa. Poprosím ho, aby zaujal místo pro předkladatele, a zároveň poprosím paní zpravodajku, paní Taťanu Malou.

Nyní bych si dovolila, zda by předložený návrh uvedl příslušný pan ministr, pan ministr kultury pan Martin Baxa. Pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuju za slovo, paní místopředsedkyně. Dovolte mi, abych omluvil pana ministra spravedlnosti, pana doktora Pavla Blažka, a přednesl za něj jenom velmi krátké slovo k tomuto návrhu zákona, protože se jedná o druhé čtení.

Předložená novelizace trestního zákoníku a dalších předpisů byla projednávána již v minulém volebním období, kdy bohužel ale legislativní proces nebyl dokončen, přestože se jedná o implementační předpis reagující na více evropských předpisů. Ve vztahu k jednomu implementovanému evropskému předpisu již implementační lhůta uplynula ke dni 31. května 2021, u dalšího uplyne již v červnu tohoto roku.

Návrh konkrétně reaguje na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2019/713 o potírání podvodů v oblasti bezhotovostních platebních prostředků a jejich padělání. Implementační lhůta u této směrnice uplynula již ke dni 31. května 2021. Materiál dále zapracovává požadavky směrnice a nařízení v souvislosti se systémem ECRIS a ECRIS-TCN, kterými se vytváří takzvaný centrální systém pro identifikaci členských států EU, které by měly ve svých rejstřících trestů uchovávat informace o odsouzeních státních příslušníků třetích zemí, osob bez státní příslušnosti a osob, jejichž státní příslušnost se nepodařilo zjistit. Implementační lhůta směrnice ECRIS uplynula ke dni 28. 6. 2022. Spuštění ECRIS-TCN je možné až poté, co všechny členské státy potvrdí, že byla provedena veškerá nezbytná technická a právní opatření, nepřipravený členský stát tak znemožní spuštění systému ECRIS-TCN v celé EU, plánované v roce 2022, to jest s největší pravděpodobností za doby našeho předsednictví.

Přijetí tohoto zákona je tak nezbytné pro to, aby mohlo být zajištěno napojení na evropský systém pro identifikaci členských států, které odsoudily státní příslušníky třetích zemí, což představuje mechanismus, jak zajistit efektivní výměnu informací o odsouzení této skupiny osob, a je tak důležitým krokem k posílení vnitřní bezpečnosti EU, zefektivnění kontroly vnějších hranic a prevenci nelegální migrace.

V rámci prvního čtení, které proběhlo 11. ledna 2022, neproběhla žádná debata.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Pane ministře, já mnohokrát děkuji, že jste uvedl návrh tohoto zákona, a nyní bych si dovolila říct, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 86/1. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka ústavně-právního výboru, paní poslankyně Taťána Malá, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Taťána Malá: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, dovolte mi, abych zde přednesla usnesení ústavně-právního výboru ze 4. schůze, která proběhla 19. ledna 2022, kdy "ústavně-právní výbor:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh schválila;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala k tomuto návrhu zákona následující změny, to znamená, v čl. 2 se bod 31 zrušuje a následující body se přečísloují;

III. pověřuje předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny;

IV. zmocňuje zpravodajku výboru, aby podala zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona na schůzi ústavně-právního výboru;

V. zmocňuje zpravodajku výboru, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy."

Co se týče pozměňovacích návrhů, byly do systému nahrány tři pozměňovací návrhy, které budou načteny v podrobné rozpravě, a ti, kteří je předkládají, je odůvodní. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní zpravodajce a poslankyni Taťáně Malé, že nás informovala o projednání návrhu v ústavně-právním výboru a seznámila nás i s případnými pozměňovacími návrhy, které tady dnes ještě zazní.

Já si v tuto chvíli dovolím otevřít obecnou rozpravu, do které vidím, že je přihlášená paní poslankyně Helena Válková. Poprosím ji, aby přišla k řečnickému pultu. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Milé kolegyně, milí kolegové, já tady jenom doplním informaci, kterou jste slyšeli před chvílí od paní zpravodajky. Samozřejmě vůbec nebudu hovořit k tomu, co tady stručně, ale jasně prezentoval předkladatel, který zastupuje pana ministra spravedlnosti, protože tam si myslím, že jsme to opravdu probrali a je to jasná dikce, jsou to naše závazky. Doporučujeme, většina z nás na ústavně-právním výboru.

Ale chtěla jsem upoutat vaši pozornost na jeden související předpis, který byl v rámci této novely také navržen k novelizaci. Již zde bylo řečeno, že tam ústavně-právní výbor zaujal určité stanovisko, konkrétně jde o zákon o obětech trestných činů č. 45/2013 Sb. Konkrétně tam šlo o to, že ten návrh, který původně byl, vypouštěl § 28 odst. 2, ve kterém je určitá možnost přihlídnout k tomu, když soud pravomocně rozhodne o nárocích, byť tyto nároky poškozené osoby se nekryjí s těmi, které jsou taxativně vypočítány v příslušném ustanovení zákona o obětech trestných činů. Čili tam dochází k určitému rozporu, který řešilo Ministerstvo spravedlnosti, respektive ministr spravedlnosti, svým návrhem, takže by to celé vypustil. No, to je vždycky nejjednodušší řešení, ale ne nepříznivější, a rozhodně ne pro oběti trestných činů, čili my jsme to navrhli vypustit. Ústavně-právní výbor s tím ve své většině souhlasil, je to v rámci toho usnesení.

Nicméně tam byl ještě jeden návrh a já o něm budu za chvíli hovořit. Takže chronologicky – Ministerstvo spravedlnosti v součinnosti s námi a po diskusích jsme došli k závěru, že znění lze nikoliv vypustit, ale lépe přeformulovat tak, aby odstraňovalo rozpory, které tam v současné době jsou, ale zase do toho na druhé straně vnášelo určitý systém. Čili proto je tam pozměňovací návrh, který byl před chvílí vložen pod číslem 474, který říká v § 28 odst. 2, že oběť nemusí prokazovat ztrátu na výdělku a náklady uvedené v odst. 1 písm. a), b) nebo d), pokud o jejich výši bylo již rozhodnuto pravomocným rozsudkem. Takže namísto vypuštění, které neschválil ústavně-právní výbor, tam dáváme přesnější dikci znění. To je pozměňovací návrh, který jsme tam vložili ještě s paní poslankyní Malou, abychom vyšli vstříc požadavku, který z praxe zaznívá, aby rozpory mezi tím, co je v jednom zákoně, co je v jednom ustanovení, v jiném ustanovení a ve správním řádu se sladily.

A ten další návrh, který také ústavně-právní výbor projednával, nicméně který jsem předložila já, mě upozornil na určité legislativní nepřesnosti, které jsme s paní poslankyní Malou přepracovaly po konzultacích. Ten se týká situace, kdy v podstatě prodlužujeme lhůtu,

kteřá je v současné době v § 30 odst. 2 ustanovena jako prekluzivní u dětských obětí sexuálních trestných činů: pohlavní zneužívání, znásilnění tak, aby ty děti, které v šesti, sedmi letech ještě nemají představu o tom, do jaké míry bylo zasaženo do jejich lidské důstojnosti, jaká škoda jim byla způsobena, aby ta prekluzivní lhůta pro uplatnění jejich žádosti o odškodnění byla delší. Takže to ustanovení by znělo: "Žádost o poskytnutí peněžité pomoci lze podat u ministerstva nejpozději do dvou let ode dne, kdy se oběť dozvěděla o škodě nebo nemajetkové újmě způsobené trestným činem, nejpozději však do pěti let od spáchání trestného činu, jinak právo zaniká." Skončila-li tato lhůta později, jinak právo zaniká.

Čili pokud ten chlapec nebo dívka v patnácti podá, tak ještě tam ta lhůta, a stalo se mu to jako malému dítěti, takový útok do jeho sexuální integrity nezaniká a v praxi víme, že dětské oběti jsou diskriminovány současným zněním, protože lze žádost o poskytnutí peněžité pomoci u ministerstva podat nejpozději do dvou let ode dne, kdy se dozvěděla oběť o škodě nebo nemajetkové újmě, nebo do pěti let od spáchání trestného činu, a velice často ty nezletilé děti, šesti-, sedmileté, respektive stoprocentně nepodávají, protože ani nevědí. A pokud vědí, tak toho nejsou schopny.

Čili to napravujeme, je to nyní i legislativně čistém znění, takže vás prosím o podporu a tento druhý pozměňovací návrh, byť tam byl časově vložen dříve, je pod číslem 374, mění ustanovení § 30 odst. 2, opět zákona o obětech trestných činů. Čili vidíte, já udělám jednu edukativní poznámku, že i když se ta novela týká úplně něčeho jiného, jakmile se tam vloudí, byť bona fide, nějakou malou skulinkou změna, která vadí v praxi, tak to může vyvolat tyto problémy. Ale předpokládám, že se nám to podařilo pozměňovacími návrhy teď odstranit. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji paní poslankyni. Jsme stále v obecné rozpravě a jako další je přihlášen pan Radek Koten. Pan poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych rád využil toho, že po delší době je otevřen trestní zákoník, protože novely zákonů, které jsme dali do systému, se neprojednávají ani v opozičním okénku, a tím pádem nezbyvá nic jiného než naše návrhy zákonů dávat formou pozměňovacích návrhů do zákonů, které jsou vládní. Já bych tady v podstatě načel trestní pozměňovací návrh, který mění v zákoně č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk číslo 86, a načel bych tedy tu změnu.

Bod 1. V části první, změna trestního zákoníku v čl. 1, za bod 1 se vkládá bod římská X, za první, který zní: do § 9 se vkládá nový odstavec 3, který zní: "(3) o nutnou obranu se naopak jedná, je-li obrana vedena vůči osobě, která neoprávněně vnikla do cizího obydlí za použití násilí nebo pohrůžky bezprostředního násilí nebo překoná-li překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, pokud takové jednání může vyvolat u obránce oprávněnou obavu z ohrožení života či zdraví jeho nebo jiné přítomné osoby".

Já to tady ještě krátce odůvodním a poté ještě načtu v podrobné rozpravě. Platná právní úprava příliš limituje případy nutné obrany, kterou je naopak nutné posílit s ohledem na stále rostoucí agresivitu pachatelů zločinů, která se týká zejména porušování domovní svobody, kdy se pachatel snaží násilně vniknout do obydlí či obdobných soukromých prostor, a to bez ohledu na skutečnost, je-li v nich někdo přítomen.

Hlavním principem posílení nutné obrany je tedy poskytnout občanům vyšší míru jistoty a bezpečnosti, aby se nemuseli obávat použití adekvátní nástroj a prostředky, když někdo poruší jejich domovní svobodu, bude se snažit vniknout do jejich obydlí a vyvolá v nich pocit, že pachatel může ohrozit jejich zdraví, nebo dokonce život. Nová úprava zakotvuje zásadu "můj dům, můj hrad", která je součástí některých zahraničních úprav,

posiluje postavení a sebevědomí občana, který je napaden ve svém domě a hodlá se bránit, aby se nemusel obávat následného stíhání ze strany státních orgánů, když použil přiměřené nástroje proti pachateli, který bývá často ozbrojen. V takovém případě útočník na sebe bere riziko, že vyvolává-li odůvodněnou obavu z ohrožení majetku, zdraví či života oprávněné osoby, bude se napadený bránit, a to účinně, avšak bez případné sankce ze strany státu. Změna zákona má sloužit k uznání takové obrany jako obrany nutné za situace, kdy z nechráněného prostoru by se o nutnou obranu jednat nemuselo, a současně zpřesňuje požadavek zákona, že se musí jednat o přímo hrozící nebo trvajícím útok, neboť podle stávající úpravy musí obránce například ve svém domě nejdříve čekat, než bude útočníkem přímo napaden, nechce-li riskovat trestní stíhání.

Za vhodný příklad lze použít i například střelbu skrze vnitřní dveře na útočníka, který již do chráněného prostoru vnikl a překonal překážku. Nová úprava současně pokrývá situaci, kdy je útok veden proti jiné přítomné osobě a obránce zasahuje v její prospěch. Meze použití nutné obrany jsou nastaveny takzvanou oprávněnou obavou, která potlačuje možnost případného zneužití, například oprávněnou obavou obránce může například vedení obrany velmi vysokou vzdálenost nebo proti prchajícímu útočníkovi. To tedy nemůže.

Závěr o naplnění či nenaplnění podmínek nutné obrany při ochraně obydlí bude mít soud, nicméně podstatné je, že při vyhodnocení adekvátnosti nutné obrany se bude vycházet z toho, jak se okolnosti napadení jevily obránci, a to nikoliv útočníkovi. Předložená úprava následuje současný vývoj judikatury, který směřuje ke stále vyššímu respektování a posílení chování a oprávnění poškozeného v neočekávané životní situaci, na kterou je nutné okamžitě reagovat.

Důležitost tohoto návrhu potvrzuje například loňský případ z Plzeňska, kdy majitel domku bránil legálně drženou zbraní sebe a svou ženu před vniknutím útočníka. Později se dokonce ukázalo, že lupič v minulosti spáchal vraždu seniora pro peníze. Byla to brutální vražda, a byl tedy mimořádně nebezpečný.

Já se k tomuto přihlásím ještě v podrobné rozpravě a je to zaevidováno jako sněmovní dokument číslo 475. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji, a táži se, jestli ještě někdo chce vystoupit v rámci obecné rozpravy? Nikoho nevidím, v tom případě tedy končím... pardon, tak zde ještě pan ministr. Pane ministře, máte slovo.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych jenom zareagoval na pana poslance Radka Kotena. To, co tady přednášel, je návrh SPD. K tomu vláda zaujala jednoznačně negativní stanovisko, protože ten návrh se projednával jednak na Ministerstvu vnitra a Ministerstvu spravedlnosti, u Nejvyššího soudu a Nejvyššího státního zastupitelství, a všechny tyto instituce k tomu měly jednoznačně negativní stanovisko, že ten návrh takhle zůstat nemůže, že je špatně připravený a měl by docela špatné důsledky v praxi. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a táži se tedy ještě jednou, jestli někdo chce vystoupit v obecné rozpravě? Vidím ještě paní Helenu Válkovou. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Jenom faktická poznámka, potvrzují slova předřečníka. Jednou už jsme tady měli za minulého volebního období návrh. Je tam řada

nepřesností a myslím si, že hlavně praxe a judikatura i nejvyšších soudů ukazuje, že pokud půjdeme nějakou cestou, tak ta, která byla právě přednesena a hezky zdůvodněna panem kolegou Kotenem, nicméně v praxi by vyvolala opačný efekt. Já se obávám, že pokud bychom ji potom ve třetím čtení odsouhlasili, tak by naopak mohlo dojít k nejednotnosti v aplikaci a museli bychom měnit další související ustanovení. Já teď v rámci faktické poznámky nemůžu víc vystupovat, než jsem vystoupila, aby bylo by to na diskusi.

A opět je to důkaz toho, že když otevřeme jeden zákon, je velmi nebezpečné otevírat zákony, byť tedy trestní zákoník je ten, který jsme otevřeli, ale ustanovení a problematiky, které bezprostředně tedy rozhodně nesouvisejí s hlavní novelizací, zamýšlenou novelizací trestního zákoníku. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: To byla faktická poznámka, děkuji za dodržení časového limitu.

A ptám se tedy opětovně, jestli někdo chce ještě vystoupit v obecné rozpravě? V tuto chvíli nikoho nevidím, tak končím obecnou rozpravu a táži se, jestli má navrhovatel, případně zpravodaj zájem o závěrečné slovo? Není.

Dovoluji si tedy tímto zahájit podrobnou rozpravu a pouze připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. A jako první se přihlásil pan Radek Koten. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Já bych se tedy po odůvodnění v obecné rozpravě přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu, který je tedy veden pod číslem sněmovního dokumentu číslo 475. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji A poprosím dalšího DO rozpravy, to je paní Helena Válková.

Poslankyně Helena Válková: Já učiním totéž, ale u jiných pozměňovacích návrhů. Čili ty pozměňovací návrhy, které jsem už odůvodnila v obecné rozpravě, byly vloženy do systému pod číslem 374 a 474. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. Nevidím, že se někdo ještě hlásí, tak tímto končím podrobnou rozpravu.

Táži se navrhovatele, případně zpravodajky, jestli mají zájem o závěrečné slovo? Nemají, děkuji. Tímto tedy končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu navrhovateli a děkuji paní zpravodajce.

A dovolte, abych zahájil projednávání dalšího bodu, a tím je

5.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 70/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, a z pověření vlády předložený návrh uvede – už vidím, že je zde – pan ministr dopravy Martin Kupka. Prosím tedy, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, vláda předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů. Hlavním cílem předkládaného návrhu zákona je provést transpozici směrnice Rady Evropské unie z roku 2019, o přístavních zařízeních pro příjem odpadu z lodí, kterou se mění také směrnice 2010/65 a zrušuje směrnice 2000/59. Jde také o transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie z roku 2019, kterou se mění směrnice 2008/106, o minimální úrovni výcviku námořníků, a zrušuje směrnice 2005/45, o vzájemném uznávání průkazů způsobilosti námořníků vydaných členskými státy.

Možná se ptáte, proč přicházíme s touto novelou zákona v tomto pohnutém čase, ale ono to je opravdu nezbytně nutné s ohledem na to, že proběhly už všechny implementační lhůty. Tu novelu projednali i v předchozím období naši předchůdci ve vládě a zároveň byl ten návrh předložen i do Poslanecké sněmovny. Teď se ocitáme opravdu v situaci, kdy pokud rychle neschválíme tento zákon, tuto novelu, tak bychom byli vystaveni zbytečně finančním sankcím. Já se pokusím jenom velmi stručně představit základní parametry té novely.

V souladu s požadavky směrnice dochází v první řadě k doplnění povinnosti velitele námořního plavidla, to znamená námořní obchodní lodi, ale i námořní jachty, zajistit předání odpadu nacházejícího se na jeho palubě přístavnímu zařízení pro příjem odpadu nacházejícímu se v přístavu členského státu Evropské unie nebo státu tvořícího Evropský hospodářský prostor. Z uvedené povinnosti jsou zároveň v souladu s unijním právem umožněny výjimky. V návaznosti na požadavky směrnice 2019/1159 dochází předně ke změně přístupu ve věci uznávání průkazů způsobilosti a osvědčení o zdravotní způsobilosti členů posádky vydaných jiným členským státem Evropské unie nebo státem tvořícím Evropský hospodářský prostor. Zatímco stávající právní úprava je založena na tom, že musí být uznání každého průkazu způsobilosti aprobováno Ministerstvem dopravy coby námořním úřadem, nově bude zvláštního uznávacího aktu ze strany námořního úřadu třeba již pouze v případě průkazů způsobilosti vydaných pro člena posádky na velitelské nebo provozní důstojnické úrovni, zatímco ostatní průkazy způsobilosti vydané uvedenými státy pro členy posádky na pomocné úrovni, jakož i jimi vydaná osvědčení o zdravotní způsobilosti budou nadále uznána ex lege, tedy přímo ze zákona.

Návrhem zákona se dále doplňuje povinnost provozovatele námořního plavidla zajistit, aby při provozování námořní plavby byla na plavidle příslušná potvrzení o uznání cizího průkazu způsobilosti. Rovněž dochází k opuštění dosavadního institutu prozatímního dokladu o uznání průkazu způsobilosti.

Jak jsem zmiňoval, návrh zákona již byl předložen Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky v jejím předchozím volebním období, nicméně k projednání této legislativní předlohy nedošlo. Navrhujeme projednat předložený návrh zákona a vyslovit s ním souhlas již v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. S ohledem na to, že transpoziční lhůty u výše zmíněných směrnic již uplynuly, zahájila Evropská komise ve vztahu k oběma směrnicím řízení o porušení unijního práva, přičemž nebude-li transpozice těchto směrnic v brzké době dokončena, hrozí České republice uložení finančních sankcí. Vzhledem k těmto skutečnostem je třeba urychlit proces projednávání návrhu zákona v následujícím legislativním procesu.

Navíc se jedná o zcela neproblematickou a stručnou legislativní předlohu, která je opravdu čistě implementačního charakteru a která nebyla zpochybněna v rámci jejího projednání s odbornou veřejností ani v rámci meziresortního připomínkového řízení. Transpozice je opravdu jedna ku jedné, není tam žádný známý gold-plating, je to opravdu striktně to, co nám naše povinnosti člena Evropské unie ukládají. Zároveň se jedná o právní

úpravy, u nichž je dán velmi omezený okruh jejich adresátů. Na základě všech těch skutečností a stručného představení si vás dovoluji požádat o schválení předloženého návrhu zákona.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu ministrovi a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Ondřej Lochman. Máte slovo.

Poslanec Ondřej Lochman: Děkuji vám, pane předsedající. Vážení kolegové, vážená kolegyně, jak již bylo řečeno, jedná se o zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, který by měl projít změnou, a návazné vyhlášky. Pan předkladatel, pan ministr již řekl většinu těch podstatných věcí. Já bych chtěl jenom připomenout, že jde opravdu o opětovný proces schvalování zákona. Tento zákon zde byl již projednáván, ale neprošel celým legislativním procesem. Námořní plavba samozřejmě není ten nejdůležitější zákon, který bychom zde projednávali, tak jako zpravodaj, když jsem se zabýval těmi jednotlivými částmi, tak je vidět, že je zde zaměřen především na úpravu toho zákona z hlediska bezpečí, z hlediska nakládání s odpady, z hlediska lékařského vybavení na tom plavidle. Jiné věci podstatné, které by opravdu byly pro to, abychom je zde museli předčítat, nenacházím. Souhlasím s tím, co řekl můj předřečník, a chtěl bych vás požádat, abyste podpořili tuto normu. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu zpravodaji a otevírám tímto obecnou rozpravu. Vidím, že nikdo není přihlášen, takže ještě jednou se ptám, jestli někdo má zájem vystoupit v obecné rozpravě? Pokud nikoliv, tak tímto končím obecnou rozpravu.

A nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu, přičemž si dovolím zagongovat, protože budeme za chvíli hlasovat.

Vidím, že je zájem o odhlášení, teď jsem odhlásil všechny, poprosím, abyste se opět všichni přihlásili, děkuji.

Já si mezitím dovolím přečíst návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 70, tak aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Ukončují hlasování.

Konstatuji, že přítomných bylo přihlášeno 136, pro bylo 135, proti nikdo. Výsledek hlasování – bylo přijato. A bylo to hlasování číslo 125. Návrh usnesení byl schválen.

Z tohoto důvodu tedy si dovoluji zahájit podrobnou rozpravu. Dívám se, do podrobné rozpravy nikdo není přihlášen. Táhá se tedy, jestli někdo chce vystoupit v podrobné rozpravě: Není tomu tak. Potom tedy končím tímto podrobnou rozpravu.

A vzhledem k tomu, že jsme ukončili podrobnou rozpravu, můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Dovolím si opět zagongovat, ale vidím, že zde asi většina již je.

Přednesu tedy návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, a to ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 70, ve znění schválených úprav."

Dovolují si zahájit hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Hlasování bylo ukončeno.

Konstatuji, že hlasování číslo 126, přihlášeno bylo 141, pro bylo 138, proti 0. Výsledek: přijato.

Konstatuji tedy, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas, a tím projednávání končím. Děkuji panu navrhovateli a děkuji panu zpravodaji. A ukončuji tedy tímto ještě jednou bod.

Dovolte, abych zahájil další bod, a tím je projednání

10.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 58/ – první čtení

Za navrhovatele vítám pana ministra dopravy Kupku a současně reflektuji to, že je zde žádost o změnu zpravodaje. Původně měl být pan Martin Kolovratník, v návrhu mám, že zpravodajkou by měla být paní Zuzana Ožanová, a protože o tom je třeba nechat hlasovat, jsme v prvním čtení, tak opět zagonguji.

Výborně. Dostal jsem upozornění, že bych nejdříve měl nechat vystoupit navrhovatele, a hned poté budeme hlasovat o paní zpravodajce, takže poprosím pana ministra dopravy Kupku o vystoupení. Děkuji.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládáme k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Hlavním cílem předkládaného návrhu zákona je zajistit na zákonné úrovni implementaci celé řady předpisů EU. Především jde o předpisy, které tvoří součást takzvaného balíčku mobility.

Návrh zákona řeší několik okruhů právní úpravy. Za prvé je to provozování mezinárodní silniční dopravy a kabotáže vozidly nebo jízdami soupravami o největší povolené hmotnosti od 2,5 do 3,5 tun, určenými k přepravě zvířat nebo věcí, kdy návrh zákona zejména mění definici velkého vozidla a předmět koncesované živnosti spjaté se silniční motorovou dopravou nákladní.

Dále je to vysílání řidičů dopravci usazenými v jiných státech, kdy návrh zákona vymezuje případy, kdy se na řidiče vyslané na území ČR nepoužijí tuzemské pracovníprávní předpisy. Dále stanoví administrativní povinnosti zahraničních dopravců v souvislosti s vysláním řidiče na naše území a současně stanoví kompetence orgánů státní správy k výkonu kontroly a vynucování dodržování uvedených pravidel.

Návrh zákona upravuje rovněž výkon kontroly a státního odborného dozoru nad dodržováním požadavků na týdenní pracovní dobu, délku směny při práci v noci a přestávky na jídlo a oddech řidičů včetně potřebné výměny údajů. Předložený návrh zákona zakotvuje dále možnost dočasných výjimek z požadavků na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku a za požadavků na vedení záznamů o těchto skutečnostech, jež budou stanoveny časově a územně omezenými opatřeními obecné povahy vydanými Ministerstvem dopravy.

Návrh zákona se zabývá i přeshraniční spoluprací v oblasti kontroly usazení dopravců a v oblasti dodržování požadavků na dobu řízení vozidla, bezpečnostní přestávky a dobu odpočinku a požadavků na vedení záznamů o těchto skutečnostech, přičemž Ministerstvo dopravy bude přijímat a vyřizovat žádosti jiných členských států a dopravní úřady budou provádět vyžadované kontroly.

Nově bude stanoven postih objednatelů přepravy v případě, že věděli nebo mohli vědět, že by provedení přepravy dopravce porušil některý z vybraných požadavků. V návrhu zákona se odráží i implementace dalších dílčích požadavků vyplývajících z předpisů EU, týkající se například prokazování finanční způsobilosti a rozšíření výčtu údajů vedených v rejstříku podnikatelů v silniční dopravě. Výkon státního odborného dozoru v silniční dopravě bude ve větším rozsahu vykonávat i Ministerstvo dopravy, přičemž se současně zcela vypouští ze zákona o silniční dopravě kompetence celních úřadů.

Návrh zákona cílí i na snižování administrativní zátěže adresátů právní úpravy tím, že například umožní podnikatelům, aby nemuseli hlásit permanentně změny údajů o jimi provozovaných vozidlech. V poslední řadě se do návrhu zákona zapracovávají další požadavky z aplikační praxe.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si vás požádat o podporu předloženého návrhu zákona, kterým se mění zákon o silniční dopravě a další související předpisy. Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu ministrovi.

Nyní již můžeme přistoupit k hlasování – já si dovolím zagongovat – o změně zpravodaje. Původně to měl být pan Martin Kolovratník, v tuto chvíli je navržena paní Zuzana Ožanová. Já chvíli počkám.

Pouze opakuji, že hlasujeme o změně zpravodaje, místo pana Martina Kolovratníka paní Zuzana Ožanová.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování 127, přihlášeno 147, pro bylo 136, proti nikdo. Výsledek – přijato.

Poprosím tedy paní zpravodajku o slovo. Děkuji, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si přednést krátkou zpravodajskou zprávu, jelikož vše podstatné již uvedl pan ministr.

Tento tisk se zaobírá středně rozsáhlou implementací předpisů Evropské unie, především z takzvaného balíčku mobility. Návrh upravuje a zpřesňuje problematiku řidičů, výkon povolání řidiče, přestávky, objednávání přeprav, možnost výjimek v době mimořádného stavu. Aplikuje podmínky pro přestávky na nově definovaná velká vozidla 2,5 až 3,5 tuny, řeší zvláštní pravidla pro řidiče dopravců ze třetích zemí, řeší přísnější a více sjednocená pravidla kontroly týdenní pracovní doby, délky směny. Zabývá se také dočasnými výjimkami z těchto požadavků přeshraniční spolupráce. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji paní zpravodajce.

Otevírám tímto obecnou rozpravu. Vidím pana ministra Kupku, prosím, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já si dovolím ještě jeden velmi stručný požadavek, prosbu. V případě těch implementovaných směrnic bohužel už došlo k naplnění transpoziční lhůty, a to 2. února letošního roku. Proto si dovoluji navrhnout a požádat vás o podporu zkrácení lhůty pro projednání tohoto návrhu zákona ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Paní zpravodajka se ještě hlásí.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Já si jenom dovolím jako zpravodajka podpořit tento návrh pana ministra na zkrácení lhůty na 30 dnů.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Táži se tedy ještě, jestli někdo chce vystoupit v obecné rozpravě? Nikoliv. Tímto tedy končím obecnou rozpravu.

Táži se, jestli je zájem navrhovatele nebo zpravodajky vystoupit? (Není zájem.)

Budeme tedy pokračovat. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jakožto výboru garančnímu. Mezitím ještě zagonguji, protože budeme za chvíli hlasovat. Ptám se, jestli někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím zde žádný jiný návrh. Ještě chvíli počkáme. Můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Hlasujeme o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Hlasování ukončeno.

Hlasování číslo 128, přihlášeno 151, pro bylo 136, proti nula. Výsledek: přijato.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se tedy, jestli má někdo ještě návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Nikoho nevidím, proto tedy v tuto chvíli, pokud budu postupovat správně, bychom měli začít hlasovat o tom, že byla navržena zkrácená lhůta na 30 dní.

Hlasujeme tedy o tom, že je navržena lhůta na zkrácení, a to na 30 dní.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Konstatuji, že v hlasování číslo 129 přihlášeno 153, pro bylo 137, proti nikdo, výsledek: je přijato.

Tímto ukončuji tento bod. Děkuji panu ministrovi a paní zpravodajce.

Zahajují další bod, a to je

9.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství a o změně zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 57/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr zemědělství Zdeněk Nekula, kterého poprosím, jestli by si vzal slovo. Současně prosím paní poslankyni Moniku Obornou, aby přišla na své místo. Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Děkuji, vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 242/2000 Sb., o ekologickém zemědělství. Cílem předkládané novely je především adaptace na nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/848 o ekologické produkci

a označování ekologických produktů. Návrhem se dále provádí adaptace na nařízení Evropského parlamentu a Rady 217/625 o úředních kontrolách.

Návrhy novely zákona o ekologickém zemědělství v rámci adaptace na výše uvedené předpisy Evropské unie jsou: zavádí elektronickou databázi ekologicky chovaných zvířat; upřesňuje okruh subjektů majících povinnost registrace do systému ekologického zemědělství; rovněž v rámci snížení administrativní zátěže prodlužuje délku platnosti certifikátu bioproduktů v návaznosti na četnost kontrol na dva roky; nahrazuje termín osvědčení o původu bioproduktů v praxi již užívaným termínem certifikát bioproduktů; nahrazuje osivo a další rozmnožovací materiál rostlin do kategorie bioprodukt, zatímco podle dosud platné právní úpravy spadal do kategorie ostatní bioprodukt; upravuje skutkové podstaty přestupků fyzických osob, právnických osob, podnikajících fyzických osob a pověřených osob.

Vzhledem k tomu, že poslední rozsáhlejší novelizace zákona o ekologickém zemědělství proběhla již v roce 2011, je třeba reagovat na poznatky z aplikační praxe. Nad rámec adaptace návrh například nahrazuje termín "ekologický podnikatel" v praxi již užívaným termínem "ekologický zemědělec".

Dále upřesňuje způsob označování bioproduktů certifikovaných na území České republiky vnitrostátním logem pro ekologickou produkci a umožní zveřejnění vzorů žádostí o registraci v systému ekologického zemědělství na internetových stránkách ministerstva. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu ministrovi. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Monika Oborná. Máte slovo.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, já už si dovoluji tento tisk jenom stručně shrnout, protože pan ministr už tady vše podstatné řekl. Takže za mě opravdu jenom velmi stručně bych chtěla říct, že hlavním cílem této navrhované právní úpravy je adaptovat povinnosti a požadavky stanovené pro členský stát a příslušné orgány v novém nařízení do národního právního předpisu.

Jedná se zejména o adaptaci zákona na požadavek na vytvoření elektronické databáze zvířat, úpravu délky platnosti certifikátů na bioprodukty v návaznosti na četnost kontrol a úpravu okruhu subjektů majících povinnost registrace do systému ekologického zemědělství. Nové nařízení upravuje jak pravidla rostlinné, tak i živočišné výroby včetně produkce řas, živočichů z akvakultury, tak pravidla produkce zpracovaných potravin či krmiv a také podmínky pro certifikaci, označování a kontrolu bioprodukce.

Vláda předložila Sněmovně návrh již v minulém volebním období, konkrétně to bylo 21. 5. 2020 jako tisk 871. Projednávání tohoto sněmovního tisku však bylo ukončeno s koncem volebního období. Za sebe doporučuji pustit tento návrh zákona do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji paní zpravodajce.

Současně prodlužuji omluvu z dnešní schůze, a to paní poslankyně Pavly Pivoňkové Vaňkové od 11.30 do konce jednacího dne z důvodu návštěvy lékaře. Dále bych chtěl omluvit paní poslankyni Evu Decroix, a to od 12.30 z pracovních důvodů, a dále bych chtěl omluvit paní poslankyni Balaščíkovou a to od 12.30 do 14 hodin z pracovních důvodů.

Tímto otevírám obecnou rozpravu. Táži se, jestli někdo chce vystoupit v obecné rozpravě? Nevidím zde nikoho přihlášeného, proto tedy končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednávání. Dovolím si tedy zagongovat. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Chvilíčku počkáme.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Táži se, jestli někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím zde žádný jiný návrh.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 130, přihlášeno bylo 159, pro 144, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jakožto garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Ptám se tedy, jestli má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Ano, vidím zde... paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Já bych chtěla tento zákon ještě přikázat výboru pro životní prostředí.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Je ještě prosím nějaký další návrh? Není.

Tak budeme hlasovat o tom, jestli tento návrh bude přikázán výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 131, přihlášeno bylo 161, pro 69, proti 29, zdrželo se 63. Výsledek: zamítnuto.

Mám zde faktickou poznámku paní Jany Bačíkové. (Sděluje, že se jedná o omyl.) To byla chyba? Omyl, ano. Nejsme v rozpravě, takže já si to tady vygumuji.

Konstatuji tedy ještě jednou, že bylo zamítnuto. Vzhledem k tomu, že jsme vyčerpali vše, tak tento bod ukončuji. Děkuji. Děkuji panu navrhovateli, panu ministrovi a děkuji paní zpravodajce.

Zahajuji další bod a to je

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech
a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 73/ – první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství pan Zdeněk Nekula. Jenom připomínám, že ve 13 hodin máme pevně zařazený bod. Pane ministře, prosím, ujměte se slova. Současně prosím zpravodaje pana Kotta, aby přišel na své místo.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech. Hlavním cílem předkládaného návrhu zákona je adaptace dvou přímo použitelných předpisů Evropské unie, a sice nařízení o veterinárních léčivých přípravcích a dále nařízení o výrobě, uvádění na trh a používání medikovaných krmiv. Obě nařízení nabývají účinnosti shodně dne 28. ledna 2022. K zajištění řádné adaptace je tedy nezbytné, aby vnitrostátní právní úprava nabyla účinnosti co nejdříve.

Nařízení o veterinárních léčivých přípravcích převzalo strukturu a velkou část obsahu regulace veterinárních léčivých přípravků a stávající právní úpravy obsažené ve směrnici 2001/82/ES. Velká část právní úpravy se tedy obsahově nemění, mění se pouze forma, to je místo ve směrnici, právní úprava je nyní obsažena přímo v uplatněném nařízení.

Návrh zákona tedy ruší některá ustanovení týkající se veterinárních léčivých přípravků a medikovaných krmiv, která byla duplicitní. Dále bylo nezbytné na řadě míst přistoupit k důslednému rozdělení právní úpravy humánních a veterinárních léčivých přípravků. Vedle zákona o léčivech se k zajištění řádné adaptace dále novelizuje zákon o regulaci reklamy, zákon o krmivech a zákon o správních poplatcích. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Josef Kott.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, pane ministře, kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji ve stručnosti doplnit některé informace, které zde říkal pan ministr zemědělství.

Hlavním cílem tohoto návrhu je adaptace nařízení Evropského parlamentu a Rady 2019/6 z 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a o zrušení směrnice 2001/82/ES a dále nařízení Evropského parlamentu a Rady 2019/4 o výrobě, uvádění na trh a používání medikovaných krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 183/2005 a o zjednodušení směrnice 90/167/EHS. Deklarovanými cíli tohoto nařízení je snížit administrativní zátěž pro veterinární farmaceutický průmysl, posílit vnitřní trh, zvýšit dostupnost veterinárních léčivých přípravků a současně zajistit nejvyšší úroveň veřejného zdraví včetně řešení problematiky antimikrobní rezistence zvířat a ochrany životního prostředí.

Jak zde řekl pan ministr, nařízení vstupuje v účinnost dnem 28. ledna 2022. Návrh zákona tedy ruší ustanovení týkající se veterinárních léčivých přípravků, která jsou přímo upravena v nařízení o veterinárních léčivých přípravcích, a nově ustanovuje působnost právních orgánů při výkonu státní správy v oblasti veterinárních léčivých přípravků. Dále se doplňují pravidla stanovená nařízením o veterinárních léčivých přípravcích tam, kde to nařízení vyžaduje nebo umožňuje, nebo tam, kde je to nezbytně nutné pro úplnost právní úpravy s ohledem na potřeby veterinární praxe.

Rovněž se stanovují skutkové podstaty přestupků spočívajících v porušení povinností stanovených nařízením o veterinárních léčivých přípravcích a povinností stanovených tímto zákonem o léčivech. Adaptace právního řádu České republiky ve vztahu k oběma uvedeným nařízením vyžaduje změny i v dalších právních předpisech, návrh předkládaného zákona obsahuje proto dále novelu zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy, novelu zákona č. 91/1996 Sb., o krmivech, a novelu zákona č. 634/2004 Sb., o státních poplatcích.

Dovolím si navrhnout jako garanční výbor zemědělský výbor a dovoluji si vás požádat o propuštění do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu zpravodaji a současně prosím o zrušení omluvenky pana ministra Beka z dnešního jednání Sněmovny od 12.45.

Tímto současně otevírám obecnou rozpravu. Vidím zde jednoho přihlášeného, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Dobrý den. Pane předsedající, kolegyně a kolegové, chtěl bych tomuto zákonu vyjádřit podporu našeho klubu, protože se samozřejmě jedná o novelu zákona, který byl připraven již minulou vládou za ministrování Miroslava Tomana coby ministra zemědělství. Tento zákon prakticky přebírá příslušné směrnice Evropské komise, které budou v tomto zákoně nově implementovány, umožní jejich aplikaci v českém právním řádu. Ministerstvo zemědělství tento zákon již předložilo v loňském roce v průběhu ledna 2021. Tento zákon prošel kompletně celým legislativním procesem včetně kladného stanoviska Legislativní rady vlády, a byl tedy do Poslanecké sněmovny znovu předložen po volbách novou vládou.

Čili jak jsem zdůraznil, jedná se prakticky o normu, která implementuje právo Evropské unie do českého právního řádu, a tento zákon má naši jednoznačnou podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji poslanci Turečkovi. Jsme stále v obecné rozpravě. Táží se, jestli ještě někdo má zájem vystoupit v obecné rozpravě? Pokud nikoliv, končím tímto obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Opět si dovolím zagongovat. Nejprve přitom rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jakožto výboru garančnímu. Táží se, jestli někdo navrhuje přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím nikoho. Proto můžeme přistoupit k hlasování.

Kdo tedy souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 132, přihlášení 163, pro 146, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán zemědělskému výboru jakožto garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, táží se tedy, jestli má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Ano, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Pražák: Dobré poledne. Vzhledem k tomu, že se jedná o léčiva a bude to mít i vliv na životní prostředí, tak bych nechal hlasovat o navržení do výboru pro životní prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Budeme tedy hlasovat ještě jednou, a to o tom, jestli bude návrh přikázán výboru pro životní prostředí.

Víme, o čem všichni hlasujeme, jedná se o přikázání výboru pro životní prostředí.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 133, přihlášení 164, pro 69, proti 50. Výsledek: zamítnuto.

Děkuji a tímto ukončuji tento bod. Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu zpravodaji.

A protože máme přesně dvě minuty do pevně zařazeného bodu, tímto přerušuji na dvě minuty jednání. Za chvíli budeme pokračovat. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 13.00 hodin.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Tak, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid. Ještě jednou prosím o klid.

Dovolte, abych zahájil projednávání nového bodu, kterým je

48.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 37/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení.

Stanovisko vlády bylo doporučeno jako sněmovní tisk 37/1 a já prosím, aby předložený návrh z pověření Senátu uvedl senátor Lumír Kantor, kterého zde vítám a prosím, aby se ujal slova. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Lumír Kantor: Milé dámy a vážení pánové, dovoluji, abych předložil k vašemu prvnímu čtení, nebo respektive ke čtení, náš současný návrh zákona o Dnu odchodu okupačních vojsk a potom ještě tam je přidán jeden.

Navrhuje se jako další významný den stanovit 25. červen, to je den odchodu okupačních vojsk. Současný zákon o státních svátcích stanoví patnáct významných dnů z hlediska české státnosti českých dějin a národního sebeurčení. Název významného dne byl zvolen úmyslně v takové obecné rovině jako Den odchodu okupačních vojsk. Namátkou připomínám mimo rok 1968 také okupaci za druhé světové války, dokonce i švédskou invazi během třicetileté války, která byla velmi devastující. Je pravidlem, že jakoukoliv okupaci doprovází především utrpení většiny obyvatelstva, doprovází ji ale i statečné činy, ale bohužel i zrada. Proto chceme dedikovat tento významný den všem nadějším českého lidu na nový život po období nesvobody.

Československo bylo po roce 1945 jedinou zemí východního bloku, která neměla rozmístěna sovětská vojska. To se změnilo 21. srpna 1968 okupací země. Vojska zůstala téměř 23 let. Československá armáda byla nucena na přelomu září a října 1968 vyklidit 33 posádek, 20 armádních skladů, čtyři letiště, tři nemocnice. Ke společnému užívání bylo určeno pět výcvikových vojenských prostorů. Sovětská armáda měla k dispozici také tři sklady jaderné munice a disponovala i chemickými zbraněmi. Například v Olomouci, v civilním prostoru v Olomouci na Doloplazech, byla nalezena po odchodu chemická, ostrá chemická munice. Střední skupina sovětských vojsk potom začala intenzivně obhospodařovat, vznikly asi 3 000 černých, ilegálních staveb. V roce 1989 to čítalo přibližně 80 000 vojáků a civilních zaměstnanců a ty doprovázelo v Československu 40 000 rodinných příslušníků. K využívání měli téměř 20 000 bytů. K odchodu došlo 27. června 1991.

My navrhujeme 25. červen, kdy byl podepsán protokol zmocněnců vlády Československé federativní republiky a vlády Sovětského svazu, a potom ještě 26. června 1991 byl datován rozkaz prezidenta ČSFR Václava Havla.

K dalším tragickým věcem bych řekl, že během té doby je zdokumentováno, že zahynulo 345, těžce... 425 lidí, osob zahynulo v souvislosti s vojenskou intervencí a za uplynulé roky té okupace bylo asi 2 000 těžce zraněných. Škody, které byly napáchány, a to mluvíme o fyzických škodách a škodách na zdraví – škody, střízlivý odhad všech vyčíslitelných škod bylo za celé to období minimálně 25 miliard tehdejších korun československých. Ty nebyly nikdy nahrazeny. V roce 1992 se oba státy veškerých vzájemných nároků zřekly.

Zákon podpořilo a podepsalo 46 senátorek a senatorů. V druhém čtení se objevil pozměňovací návrh, který byl schválen naprostou většinou, a to byl 26. květen, který by měl být významným Dnem českého vzdoru, věnovaným hrdinům akce Anthropoid. Předložení tohoto zákona předcházela mezi prvním a druhým čtením velmi erudovaný a odborný seminář o následcích. Tam byly objasněny některé detaily ohledně historie.

Závěrem tedy podotýkám, žádám zdvořile o podporu pro tento zákon. Zvláště v kontextu současné doby se domnívám, že je plně namístě si připomenout tyto věci. Přirozeně to vyvolalo diskusi v tom, že je mi občas vytýkáno ožívování staré minulosti, ale například, že se ruská strana omluvila, to je určitě dobrá zpráva, která ovšem v kontextu současných okolností ztrácí své kouzlo.

A taky je důležité, že zapomínat se nesmí. Zapomnění je pak způsob, jak neomluvitelné, tragické historické chyby opakovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane senátore, děkuji, a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Matěj Ondřej Havel. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Ondřej Havel: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážné kolegyně, vážení kolegové, pan senátor návrh zevrubně zdůvodnil, tak se omezím jenom na několik stručných záležitostí. Je vám to tedy předkládáno jako sněmovní tisk číslo 37 a jedná se o senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, který byl naposledy novelizován 27. června 2017.

Návrh zákona byl Senátem schválen na 7. schůzi dne 26. října loňského roku, přičemž Senát zároveň navrhl Poslanecké sněmovně, aby zde byl zákon schválen podle § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, čili již v prvním čtení. Obsahem návrh zákona je rozšíření významných dnů ČR o 27. květen jako Den národního vzdoru a 25. červen jako Den odchodu okupačních vojsk.

Myslím, že je namístě připomenout, že zařazení Dne odchodu sovětských vojsk z Československa bylo navrženo již v minulém volebním období jakožto sněmovní tisk 1249, a to skupinou poslanců Markéty Adamové, Olgy Sommerové, Radka Holomčíka, Mariana Jurečky, Zbyňka Stanjury a dalších. Tento návrh se však nestihl do skončení volebního období projednat.

Ještě mi dovoluť krátce informovat o stanovisku vlády ČR k tomuto návrhu. Vláda senátní návrh přijala 19. listopadu loňského roku a 6. prosince k tomuto přijala stanovisko, které bylo negativní. Všem poslancům bylo toto stanovisko doručeno 8. prosince loňského roku jakožto sněmovní tisk 37/1. Považuji za důležité upozornit, že dané stanovisko vlády

vypracovala vláda minulá. Současná vláda sice své stanovisko nevydala, nicméně návrhem a zařazením tohoto sněmovního tisku lze předpokládat kladný postoj k tomuto návrhu. Proto doporučuji tento návrh schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu poslanci. Tímto otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášena paní Helena Válková, následně pan Radek Vondráček.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Ráda bych tady upřesnila a možná i vysvětlila některé věci, které souvisejí s návrhem, který právě projednáváme a který i ve světle posledních dramatických událostí rozhodně podporujeme. A možná že právě ten kontext projednávání zákona právě v této době vysvětlí, proč – ne že by došlo k nějaké velké změně stanoviska – ale proč si všichni velmi citlivě uvědomujeme, že památné dny, významné dny tvoří určitý i historický komplex, který, pokud je zde všeobecný konsenzus, můžeme rozšířit. Nicméně by bylo dobré i pro rekapitulaci významných dnů, které máme k dispozici v současné době, uvést, jaké jsou to významné dny, a současně znovu opakuji, teď, v této historické situaci, kdy jsme konfrontováni opravdu s bezprecedentními kroky Ruska ve vztahu... nebo proti suverenitě jedné ze zemí, která je naším víceméně sousedem a kulturně i historicky patří do velké rodiny slovanských národů, tak má trošku jiný význam než v době, kdy se o tomto návrhu jednalo poprvé.

Jak to v současné době vypadá v České republice? Události, které jsou spojené s dějinným obdobím, které označujeme jako doba nesvobody, si už nyní připomínáme mnohými památnými dny, já je pro úplnost zrekapituluji. A myslím si, že se bohužel stávají i velmi aktuálními nejenom pro výuku na školách, ale vlastně pro připomenutí nám všem, že to, co jsme si mysleli, že zůstane v učebnicích, se stává velmi smutnou až tragickou realitou.

První takový den, když začnu chronologicky, Den památky obětí holocaustu a předcházení zločinům proti lidskosti, je 27. leden. Po něm následuje Den památky obětí vyhlazení terezínského rodinného tábora v Osvětimi – Březince, 9. březen. Poté máme samozřejmě významný den, který všichni známe, Květnové povstání českého lidu, 5. květen. Po něm je opět den, který si všichni připomínáme, Den památky obětí vyhlazení obce Lidice, 10. červen. Poté máme Den hrdinů druhého odboje, 18. červen. A samozřejmě symbolický význam v tomto případě nejenom významného dne, ale i státního svátku, Den vítězství 8. května, nesmíme zapomenout. Poté následuje státní svátek také, Den boje za svobodu a demokracii, 17. listopad. Pochopitelně že ten významný den – 10. červen, Den památky obětí vyhlazení obce Lidice, si nemůžeme připomínat bez předchozích událostí, mezi které patří právě útok na Reinharda Heydricha. Totéž 18. červen, Den hrdinů druhého odboje, byl zvolen právě proto, aby se symbolicky připomínalo, že v uvedený den v roce 1942 se odehrál boj v kostele svatého Cyrila a Metoděje, který, jak víme, skončil tragicky smrtí našich parašutistů, kteří ten předemtný útok provedli.

V případě přijetí navržené úpravy máme tedy... budeme na tyto dny vzpomínat sice v určitém smyslu slova opakovaně, ale komplexně a samozřejmě se zdůrazněním jiných aspektů. Rozšíříme tedy, pokud dneska přijmeme, ty významné dny, které si již připomínáme, o 25. červen, Den odchodu okupačních vojsk, a tady, i když jsem si to připravila, nebudu říkat to, co říkal pan zpravodaj a pan předkladatel, ty důvody, které k tomu vedly, i ty časové okamžiky. A potom samozřejmě to navazuje na 21. srpen, kdy je také připomínána sovětská invaze, Den památky obětí invaze a následné okupace vojsky Varšavské smlouvy. A poté tedy odchod sovětských vojsk, který je spojen s pádem komunistického režimu a nástupem demokracie, 17. listopad.

Pokud jde tedy o tyto dva nové významné dny, které by ten komplex, ten výčet, který jsem zde přečetla, doplnily, tak by se jmenovaly v případě schválení 27. květen – Den národního vzdoru a 25. červen – Den odchodu okupačních vojsk, čili by navazovaly, završovaly by a v podstatě z historického hlediska by vytvářely určitý komplex nešťastných, tragických dnů, kterými prošla naše republika. Z tohoto hlediska nejenom i ve světle toho, co se děje, a že se bohužel historie opět aktivizuje ve svých nejhorších podobách a vzpomínkách i nás – já jsem to nezažila, nebo některé věci jsem nezažila, ale některé jsou samozřejmě předávány z generace na generaci, a pochopitelně odchod okupačních vojsk jsem zažila – takže si myslím, že je namístě právě ve světle toho, co se děje na Ukrajině, náš postoj vyhodnotit tak, že i tímto symbolickým aktem upozorníme, že Česká republika stojí na té správné straně, stojí jednoznačně i ve svých vzpomínkách na vlastní historii na straně Ukrajiny.

A samozřejmě hnutí ANO v tomto smyslu bude jednomyslně pro přijetí senátního návrhu, byť si dovolím osobní připomínku nebo vzpomínku: nemysleli jsme si, že jedním z těch důvodů budou právě tragické události, které teď probíhají, sice tisíce kilometrů, ale nám kulturně, historicky i politicky ve velmi blízké zemi. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji paní poslankyni Válkové. Dalším přihlášeným do obecné rozpravy je pan Radek Vondráček.

Mezitím jenom pouze oznámím, že pan poslanec Skopeček, pan místopředseda Skopeček hlasuje s náhradní kartou číslo 29.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Samozřejmě něco tu zaznělo od pana zpravodaje. Pokusím se být stručný. Jenom bych vám chtěl říct něco k historii toho návrhu.

27. květen jsme tady skutečně měli už v minulém volebním období a byla to iniciativa Zastupitelstva Prahy 8. Na mě se tenkrát jako na předsedu Sněmovny obrátil pan starosta Ondřej Gros. Ten mě oslovil 7. června 2021 a bylo to především v souvislosti s tím, že letos je to osmdesát let, co došlo k události atentátu na Heydricha. Jedním z hlavních záměrů bylo, abychom v kalendáři tohoto roku už měli tento významný den a mohli si patřičně uctít tento zlomový okamžik, který zatím nemá svůj významný den a který znamenal, že jsme se jasně připojili na stranu vítězů, na stranu spojenců protihitlerovské koalice, a bylo na nás (tak) dále nahlíženo. To znamená, byl to sice individuální čin, ale s obrovskými, dalekosáhlými důsledky. Útok na Reinharda Heydricha byl jeden z největších odbojových činů v okupované Evropě a provedli ho českoslovenští vojáci Jan Kubiš a Jozef Gabčík za pomoci dalších stovek statečných občanů, kteří zaplatili mnohdy cenu nejvyšší. Proto uctění této památky je namístě.

My jsme tenkrát obdrželi nesouhlasné stanovisko předcházející vlády, která sice souhlasila s tím, že útok na Reinharda Heydricha byl z hlediska české a celkově československé historie významnou událostí a jedním z největších odbojových činů, nicméně vláda upozorňovala na to, že události spojené s dobou nesvobody, to znamená od 30. září 1938 do 4. května 1945, jsou již připomínány pěti významnými dny a vláda byla toho názoru, že například významný den 10. červen, Den památky obětí vyhlazení obce Lidice, si nelze připomínat bez zmínění předchozích událostí, mezi které patří právě předmětný útok. Také vláda upozornila, že významný den 18. červen, Den hrdinů druhého odboje, byl zvolen mimo jiné též proto, aby se symbolicky připomínalo, že v uvedený den roku 1942 se odehrál boj v Kosteletě svatého Cyrila a Metoděje, jenž skončil smrtí parašutistů, kteří předmětný útok provedli. Ve vztahu k předloženému návrhu proto vláda konstatovala, že nelze souhlasit

s tvrzením předkladatelů, že navrhovaná změna má velký symbolický význam pro posílení vlastenectví a historického uvědomění českého národa.

S tímto stanoviskem jsem jako předkladatel nesouhlasil. Jsem rád, že horní komora našeho Parlamentu stejně jako já přistoupila k projednání tohoto návrhu a vyslovila mu plnou podporu. Já se tedy k senátnímu návrhu naprosto hlásím, ztotožňuji, a mám tedy jenom jednu připomínku. V návrhu zákona je napsaná účinnost od 1. července 2022, ale osmdesát let to bude 27. května. Čekám na esemesku od legislativy, zda ano, či ne, ale já myslím, že jestliže je tady shoda, projde to v devadesátce a zvládneme to, tak bychom mohli i v rámci projednání v § 90 změnit účinnost třeba od 1. dne nadcházejícího měsíce a už bychom si letos těch osmdesát let mohli důstojně připomenout v rámci významného dne. Já bych vás o to chtěl poprosit, případně já nebo někdo bychom to načetli v podrobné rozpravě změnu účinnosti.

A já vám všem děkuji, že si ten den připomeneme, protože vždycky, když vám potom řeknou, že Češi nemají žádné hrdiny, můžete je odkázat na Gabčíka a Kubiše. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu poslanci Vondráčkovi a táži se, jestli ještě někdo chce vystoupit v obecné rozpravě? Nikoho nevidím, tím tedy končím obecnou rozpravu.

A dovolím si zagongovat, protože nyní budeme rozhodovat podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Než dorazí kolegové z předsálí, využiji chvíle a oznamuji omluvu paní poslankyně Barbory Urbanové, a to od 12.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, dále pana ministra zahraničních věcí Jana Lipavského od 13 hodin do 14 hodin, rovněž z pracovních důvodů, a dále paní poslankyně Jany Krutákové od 12.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Vidím zde žádost o odhlášení, takže tímto vás odhlašuji a prosím opět o přihlášení.

Děkuji a přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 37 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 134, přihlášeno 158, pro 158, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Bylo tedy rozhodnuto o tom, v jednání pokračovat.

A já tímto zahajuji podrobnou rozpravu. Jak vidím, hlásí se ještě pan Radek Vondráček. Máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji a v rámci podrobné rozpravy bych tedy načetl pozměňovací návrh, který by se týkal účinnosti. Navrhuji, aby účinnost byla od 1. dne měsíce následujícího po měsíci vyhlášení ve Sbírce zákonů. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Hlásí se pan předkladatel. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Lumír Kantor: Děkuji. My jsme to měli původně v plánu právě, aby to bylo den po vyhlášení, ale náš legislativní odbor k tomu dal, že na základě § 3 zákona č. 309 ve Sbírce zákonů, a tak dál, pro které nabývají právní předpisy účinnosti k 1. lednu nebo k 1. červenci kalendářního roku, pouze vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem, lze ve zvlášť

výjimečných případech stanovit dřívější den nabytí účinnosti nejdřív a tak dále. V podstatě by se v současné době dalo určitě říct, že i ten naléhavý obecný zájem v rámci povědomí v současné době velkého napětí by mohl být použit tady v tomto.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Je ještě někdo, kdo chce vystoupit v podrobné rozpravě? Pan Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Byl jsem upozorněn kolegy, že jsem se do toho zbytečně zamotal, takže účinnosti nabývá prvním dnem měsíce následujícího po dni vyhlášení. A už tam není dvakrát slovo měsíce. Tak a teď to bude dobře. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Je ještě někdo, kdo se prosím chce přihlásit do podrobné rozpravy? Nikoho již nevidím. Děkuji a tímto končím podrobnou rozpravu.

A vzhledem k tomu, že zde máme pozměňovací návrh, nechám hlasovat nejdříve o tom, jestli souhlasíme s tím, že účinnost bude první den od dne vyhlášení. Víme všichni, o čem hlasujeme, prosím?

Pokud všichni víme, o čem hlasujeme, zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 135, přihlášeno 161, pro 159, proti nikdo. Výsledek: přijato. Děkuji.

V tuto chvíli tedy mohu přednést návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas se senátním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 37."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 136, přihlášeno 161, pro 159, proti nikdo. Výsledek: přijato.

A já tedy konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Projednávání tedy končí.

Děkuji a předávám řízení schůze paní předsedkyni Pekarové Adamové. Pardon, tak je to paní místopředsedkyni Kovářové. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo.

A nyní se budeme věnovat bodu číslo

23.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 138/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zemědělství Zdeněk Nekula. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zemědělství ČR Zdeněk Nekula: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele.

Cílem návrhu zákona je modernizovat evidenci chmelnic a její vazbu na kontrolní procesy a nově formulovat požadavky na podání žádostí o zařazení chmelnice do evidence chmelnic. Návrh umožní Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému jednak provádět kontroly chmelnic zaměřené na ověřování údajů uvedených v evidenci chmelnic, dále zahájit řízení o provedení aktualizace evidence z moci úřední v případě, že zjistí nesoulad mezi údaji uvedenými v evidenci a skutečností, a dále usnadnit aktualizaci vzorů dokumentů potřebných k naplnění ustanovení zákona jejich zveřejněním na internetových stránkách Ústředního kontrolního a zkušebnímu ústavu zemědělského.

Návrh rovněž pokračuje v adaptaci na příslušné nařízení Komise, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro ověřování chmele a chmelových produktů, především s cílem zakotvit úpravu oblasti týkající se ověřování chmele a chmelových produktů přímo v zákoně, nikoliv jen ve vyhlášce. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře. Prosím, abyste zaujal své místo u stolku zpravodajů.

A nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Karel Smetana. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Smetana: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, od přijetí zákona o ochraně chmele až po současnost proběhla nejen v českém zemědělství řada změn, které se dotkly i výroby chmele a na které zákon v okamžiku svého vzniku nemohl reagovat.

Tato novela je nezbytná zejména pro zachování odrůdové pravosti a kvality chmele. S ohledem na to je nezbytné modernizovat evidenci chmelnic a vést v ní podrobnější údaje včetně skladby chmelových odrůd. Přesná identifikace chmele, o kterou se opírá pěstitel ve svém dokumentu Prohlášení producenta, je rovněž základní podmínkou ověření chmele a chmelových produktů, kterou požaduje Evropská unie ve svých nařízeních.

Cílem předloženého návrhu zákona o ochraně chmele je tedy především potřeba nově upravit požadavky na vedení evidence chmelnic, zařazení chmelnic do evidence, certifikace chmele, potřeba kontrolní činnosti ÚKZÚZ za účelem udržení kvalitní produkce chmele a navázat tak na vydání zákona č. 334/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., zákon o oběhu osiva a sadby.

Předkládaný návrh nepředpokládá negativní hospodářský ani finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. Pro producenty chmele představuje předkládaný návrh zakotvení nových povinností, které budou muset plnit, tedy i vyšší administrativní náročnost při předkládání žádostí směrem k ÚKZÚZ. Z výše uvedeného důvodu je to považováno v zájmu zajištění kvality českého chmele a potažmo kvality českého piva za žádoucí a nezbytné.

Doporučuji tento zákon předat zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane zpravodaji, a nyní otevírám obecnou rozpravu. Ano, hlásí se s z místa pan poslanec Kott. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážení členové vlády, pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás v krátkosti seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu hnutí ANO. V některých věcech asi budu hovořit podobné věci, které mluvil pan ministr a pan zpravodaj, nicméně dle mého názoru jsou to záležitosti, které jsou velice důležité pro pěstitele chmele, pro kontrolní orgány a pro nastavení systému, který nám tady chyběl nebo nebyl úplně zcela přehledný.

Návrh pokračuje v adaptaci na nařízení Evropské komise č. 1850/2006 ze dne 14. listopadu 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro vydávání ověřovacích listin původu pro chmel a chmelové výrobky, především s cílem zakotvit úpravu oblastí týkající se ověřování chmele a chmelových produktů přímo v zákoně, nikoliv jen v předpise nižší právní síly.

Rozdělil jsem si zde hlavní cíle, které do předkládaného návrhu podle mého názoru patří.

Za prvé je to modernizace evidence chmelnic. Zde se jedná o nově definované požadavky důležité pro správnou evidenci chmelnic v návaznosti na úpravy ověřovacího procesu chmele a chmelových produktů. Pro nové výsadby i dosadby chmele ve chmelnicích musí být použita uznaná nebo standardní sazba podle zákona č. 219/2003 Sb., o oběhu osiva a sadby.

Druhým takovým bodem je modernizace vazby evidence chmelnic a kontrolní procesy. Do evidence chmelnic je nově nutné zahrnout informaci o identitě dodavatele sadby, ať už je to v rámci České republiky, nebo i ze zahraničí.

Třetím takovým bodem jsou nově formulované požadavky na podávání žádosti o zařazení chmelnice do evidence chmelnic. Kromě stávajících požadavků je nově nutno upravit i požadavek na informaci o vysázené odrůdě chmele, doložené doklady o původu sadby. Tento bod v podstatě rozšiřuje stávající evidenci o důležité podklady, které využijí kontrolní orgány.

Čtvrtým takovým bodem je zařazení do sadby chybějících rostlin ve chmelnici, kde se jedná o dosadbu více než 10 % původního počtu sazenic ve chmelnici mezi povinně ohlašované údaje. Zde je nezbytné evidovat a kontrolovat i následné změny, ke kterým dochází při dosadbách u poškozených chmelnic, ať už je to z důvodu vymrznutí, nebo jiné vyšší moci, kdy pěstitel přijde o plnohodnotnou chmelnici a je zde zapotřebí dosazovat nové rostliny tak, aby se pěstování chmele na daných pozemcích vyplatilo.

Dalším bodem je explicitní zakotvení podmínky – ověřit lze jen chmel pocházející z evidovaných chmelnic. Zde jde o ustanovení, které ve stávajícím zákoně o ochraně chmele není, a je proto nezbytné k zajištění správného ověření chmele tuto informaci vést a mít ji k dispozici v předkládání kontrolním institucím.

Další takový bod už se týká kontrolních orgánů a je zde oprávnění Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského k provádění kontroly evidovaných chmelnic, zaměřené na ověření údajů uvedených v evidenci chmelnic. Zde je potřeba jasně formulované pravomoci ústavu vstupovat na pozemky chmelnic, a toto vyplynulo z praxe minulých let, kdy někteří producenti chmele toto právo na kontrolu zpochybňovali, a docházelo k situaci, že kontrolní orgán nebyl často na pozemky vpuštěn a byla mu znemožněna kontrola tak, jak to na druhé straně vyžaduje zákon.

Na to navazuje zakotvení oprávnění Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského zahájit řízení o provedení aktualizace evidence z moci úřední v případě, že zjistí nesoulad mezi údaji uvedenými v evidenci a skutečností. I tato pravomoc ÚKZÚZu v zákoně chyběla, a proto je dle mého názoru správné, že zde je nově zakotvena a umožní ÚKZÚZu provádět kontroly tak, jak jim zákon přikazuje.

Další věci týkající se Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského při provádění kontrolní činnosti je součinnost se Státním zemědělským intervenčním fondem, jenž je garantem kontroly při poskytování dotací na pěstování chmele. Pro dosažení tohoto cíle je nezbytné rozšířit definici ploch ve chmelnicích o plochu sklizňovou, protože ani tento záměr není o ničem, co by mělo zatížit ve větší míře pěstitele chmele, a na druhou stranu jasně vymezi povinnosti činnosti Státního zemědělského intervenčního fondu.

Mezi poslední věci, které jsem si zde zdůraznil, je aktualizace ustanovení zákona o přenesení některých ustanovení z vyhlášky. Tato upravená ustanovení jsou doplněna některými povinnostmi přenesenými z vyhlášky do zákona o ochraně chmele. Zde bych ještě chtěl zdůraznit jednu záležitost, a to je používání ochranných prostředků při pěstování chmele, kdy z úst některých členů Evropské komise byl kladen velký důraz na to, ukončit používání chemických prostředků, respektive účinných látek pro ošetřování chmele, a nebylo zde umožněno pěstitelům využít jiné přípravky, neboť tyto nebyly do pěstování chmele umožněny aplikovat. Docházelo zde ke kolizi mezi Ústředním kontrolním a zkušebním ústavem zemědělským a Státním zdravotním ústavem, protože obě instituce se vyjadřovaly k jedné věci a ne vždy se podařilo najít konsenzus mezi potřebami pěstitele pro to, aby mohli ošetřit chmel a vyprodukovat kvalitní surovinu, protože zde striktně naráželi na nepochopení ze strany Státního zdravotního ústavu.

Toto jsou ve stručnosti mé připomínky k této novele zákona a za poslanecký klub hnutí ANO chci podpořit propuštění této novely zákona do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Táhá se... ano, do obecné rozpravy se hlásí ještě pan poslanec Tureček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené kolegyně a kolegyně, já bych se chtěl jenom tady trochu pozastavit z hlediska... Tento návrh zákona řeší evidenci výměru chmelnic a já tady budu mít jeden dotaz na pana ministra týkající se z hlediska rozdílné evidence a vykazování výměry vinic z hlediska Katastrálního úřadu a z hlediska evidence, jak jsou chmelnice evidovány v LPISu.

Na úvod chci říct, že jde o celkem výrazný rozdíl, a ještě trochu se budu zabývat historií z hlediska rozlohy chmelnic na území České republiky. V roce 1871, pro zajímavost, bylo v České republice evidováno celkem 5 300 hektarů chmelnic. K bouřlivému rozvoji výměry chmelnic došlo v období takzvané první republiky, kdy v roce 1930 tato výměra chmelnic vzrostla na 15 500 hektarů. Po druhé světové válce tato výměra opět poklesla, kdy v roce 1948 bylo evidováno pouze 7 000 hektarů chmelnic, v roce 1956 bylo evidováno 9 000 hektarů chmelnic a od tohoto roku docházelo k rozvoji chmelnic, kdy bylo v roce 1993 evidováno 10 500 hektarů.

Bohužel, od tohoto roku chmel se stává citlivou komoditou v zemědělství jako další rostlinná a živočišná komodita a tato plocha z hlediska právě LPISu neustále klesá. V roce 2006 byl tento pokles zaznamenán oproti roku 1993 o 50 %, kdy v roce 2006 bylo evidováno na území České republiky z hlediska struktury chmelnic 5 500 hektarů. V roce 2014 (2014?) je to už bohužel 4 400 hektarů, takže prakticky další úbytek zhruba tisíce hektarů chmelnic.

A tady z hlediska struktury je Česká republika rozčleněna do tří chmelařských oblastí. Je to jednak oblast Žatecka, která tvoří největší podíl, je to 77 %, více než 77 %, ta výměra tvoří 3 836 hektarů. Dále je to Ústěcká chmelařská oblast se svými 504 hektary, více než 10 %, a na Moravě je to Tršická chmelařská oblast zhruba s 12 % podílu, 625 hektarů.

A teď k tomu rozdílu, kdy LPIS v roce 2013 eviduje a vykazuje na území České republiky celkem 5 023 hektarů chmelnic, zatímco Katastrální úřad v roce 2012 vykazuje a eviduje rozlohu 10 454 hektarů, takže prakticky jednou tolik. Je to docela zásadní rozpor mezi údaji, které vykazuje Český úřad katastrální, a dále kde to vykazuje LPIS. Takže já se chci zeptat, jestli tato novela zákona o ochraně chmele, která řeší evidenci chmelnic na území České republiky, řeší tento rozpor, a případně jestli řeší případné sjednocení evidence mezi LPISem, který používá Ministerstvo zemědělství, a Katastrálním úřadem. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy? Není tomu tak.

Vzhledem k tomu, že nepadly žádné návrhy, o kterých bychom měli hlasovat, budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zemědělskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak.

A než přistoupíme k hlasování, přivolám kolegy z předsálí a přečtu oznámení – s náhradní kartou 33 hlasuje paní poslankyně Nina Nováková.

Ještě jednou přivolám kolegy z předsálí a budeme hlasovat o návrhu, aby byl zemědělským výborem projednáván tento návrh jako výborem garančním. Nyní přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 137, přihlášeno 161 poslanců a poslankyň, pro 145, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Ano, prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Pražák: Dobré odpoledne. Já bych poprosil stejně, jako jsme měli předtím, vzhledem k tomu, že se jedná o ochranu chmele a jsou tam i ochranné účinné látky a chemické prostředky, tak bych poprosil zařadit i pokud možno výboru životního prostředí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji. Má ještě někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k hlasování. A budeme hlasovat o tom... pan poslanec Krejza, ne? Ano, děkuji.

Budeme tedy hlasovat o tom, aby byl tento návrh přikázán k projednání i výboru pro životní prostředí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 138, přihlášeno 160 poslankyň a poslanců, pro 73, proti 27. Návrh byl zamítnut.

Tímto končím projednávání tohoto bodu. A přistoupíme k bodu dalšímu a tím je

62.

Vládní návrh, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 168/2007 o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva /sněmovní tisk 98-E/ – první čtení

Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109i jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Z pověření předsedy vlády uvede tento tisk ministr pro evropské záležitosti Mikuláš Bek.

Pane ministře, než vám udělím slovo, požádám kolegy, aby se ztišili, a pokud mají něco k jednání, necht' si to vyřeší v předsáli. Děkuji. Nyní máte slovo, prosím.

Ministr pro evropské záležitosti ČR Mikuláš Bek: Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, rád bych vám dnes představil návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení Rady č. 168/2007 o zřízení Agentury Evropské unie pro základní práva.

Tento návrh je předkládán Poslanecké sněmovně se žádostí o vyslovení předchozího souhlasu v souladu s jejím jednacím řádem, neboť jde o návrh přijímaný na základě takzvané klauzule flexibility. Zároveň k přijetí návrhu vyžaduje právo EU jednomyslnost mezi členskými státy. Tato skutečnost způsobila nejdříve určité přerušení jednání v Radě EU, které bylo následně obnoveno v květnu minulého roku. V červnu došlo k jednomyslnému schválení návrhu členskými státy v Radě a počátkem července udělil souhlas i Evropský parlament. Nyní tedy vláda návrh předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby se mohla vyjádřit k jeho konečné podobě a vyslovit s ním souhlas.

Obsahem návrhu je změna nařízení, které upravuje fungování Agentury Evropské unie pro základní práva. Jde o jednu z agentur, která má za cíl analyzovat dodržování základních práv v EU a poskytovat odborné poradenství orgánům EU a členským státům, jak tato práva co nejlépe ochraňovat a dodržovat. Jde tedy primárně o odborný a analytický subjekt, který vydává zprávy, provádí průzkumy a poskytuje a zveřejňuje informace. Agentura nevydává žádná závazná rozhodnutí, nemá žádné vynucovací pravomoci, nezabývá se individuálními stížnostmi a ani nijak sama neurčuje politiku EU či členských států. Její základní funkce je čistě poradní a expertní. (V sále je silný hluk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pane ministře, omlouvám se, že vás přerušuji. Kolegyně, kolegové, prosím, máme ještě čtyři minuty, prosím tedy, abyste se ztišili a dali panu ministrovi prostor. Prosím, pane ministře, pokračujte.

Ministr pro evropské záležitosti ČR Mikuláš Bek: Novela nařízení vychází z evaluace činnosti agentury a má dva hlavní cíle. Tím prvním je reagovat na to, že agentura vznikla v roce 2007 před účinností Lisabonské smlouvy, a tudíž její fungování a uspořádání neodráží aktuální strukturu práva EU. Jde především o zánik práva evropských společenství

a s ním spojené pilířové struktury evropského práva. Proto návrh směřoval původně k rozšíření působnosti agentury na bývalý druhý a třetí pilíř z práva EU, to je společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a policejní a justiční spolupráci v trestních věcech.

Během jednání v pracovních orgánech Rady však bylo dosaženo konsenzu jen na rozšíření o policejní a justiční spolupráci v trestních věcech. Naopak společná zahraniční a bezpečnostní politika se do působnosti agentury nakonec nezahrnula. S tím pak souvisí i nahrazení odkazů na právo evropských společenství, odkazy na právo EU v mnohých bodech novely.

Chtěl bych zdůraznit, že celkově je návrh kompromisem ambicí a přání Evropské komise, Rady i Evropského parlamentu. Evropská komise i parlament byly těmi ambicióznějšími, naopak Rada a členské státy měly spíše rezervovanější přístup. Každý aktér přinesl do procesu své představy, avšak byl ochoten ustoupit za účelem dosažení konsenzu a společného cíle. Tím je zdárné a efektivní fungování agentury a její pokračující činnost pro ochranu základních práv v EU v souladu s jejími principy.

Dovoluji si proto požádat Poslaneckou sněmovnu, aby se společně se Senátem, který již svůj souhlas udělil, připojila k tomuto obecnému konsenzu a udělila svůj předběžný souhlas. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, a nyní konstatuji, že předsedkyně Poslanecké sněmovny přikázala svým rozhodnutím číslo 8 ze dne 16. prosince 2021 tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti, a stanovila mu k tomu lhůtu do 20. ledna 2022. Výbor návrh projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 98-E/1.

Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru, poslanec Ondřej Benešík, informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny.

Pan poslanec Benešík je zřejmě omluven z dnešního jednání – Prosím tedy, aby se slova ujal pan poslanec Bžoch a informoval nás o usnesení.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo. Budu velmi stručný. Usnesení evropského výboru bylo přijato na 4. schůzi dne 19. ledna a výbor doporučuje vyslovit předchozí souhlas s návrhem nařízení.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Máme 14.00 hodin a dnešní schůze tímto končí.

Přerušuji projednávání tohoto bodu a zároveň přerušuji schůzi do zítřka do 9 hodin. Přeji hezké odpoledne.

(Jednání skončilo ve 14.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
3. března 2022
Přítomno: 180 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Bartošek Jan – pracovní důvody, Bělobrádek Pavel – zdravotní důvody, Běloušek Roman – pracovní důvody, Beneš Ondřej – zdravotní důvody, Bžoch Jaroslav – zahraniční cesta, Dubský Tomáš od 16 do 23.45 z pracovních důvodů, Feranec Milan – zdravotní důvody, Foldyna Jaroslav – zdravotní důvody, Hrnčíř Jan – pracovní důvody, Janulík Miloslav – pracovní důvody, Kasal David – pracovní důvody, Klíma Pavel do 18 hodin z pracovních důvodů, Kolář Ondřej od 16 hodin z pracovních důvodů, Kolovratník Martin od 11 hodin z rodinných důvodů, Král Václav – rodinné důvody, Potůčková Lucie – zahraniční cesta, Quittová Petra od 14 hodin bez udání důvodu, Šimek David – rodinné důvody, Špičák Julius od 11 hodin z pracovních důvodů, Teleky Róbert – zahraniční cesta, Vondráček Radek od 13 hodin z pracovních důvodů, Vondrák Ivo od 14.30 do 23.45 z pracovních důvodů, Výborný Marek – rodinné důvody, Wenzl Milan – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Bartoš Ivan do 11.30 z pracovních důvodů, Baxa Martin od 13 z pracovních důvodů, Bek Mikuláš – zahraniční cesta, Blažek Pavel – zahraniční cesta, Černochová Jana do 14.30 z pracovních důvodů, Gazdík Petr – zahraniční cesta, Hubáčková Anna – pracovní důvody, Lipavský Jan – zahraniční cesta, Nekula Zdeněk – pracovní důvody, Rakušan Vít – zahraniční cesta, Síkela Jozef do 14.30 z pracovních důvodů a Válek Vlastimil do 11 hodin z pracovních důvodů. Teď jsem dostala informaci, že pan ministr Válek ruší svojí omluvu a dorazí.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body 107 a 108, což je trestní stíhání Andreje Babiše a pana poslance Svobody. Poté budeme pokračovat body z bloku Smlouvy, první čtení, od bodu 68.

Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování. Také si dovoluji připomenout, že odpoledne se budeme věnovat bodu 111, což jsou ústní interpelace. Po bodu 111 bychom případně pokračovali body 107 a 108, Případně bychom projednávali body z takzvaného opozičního okénka.

A nyní dávám prostor pro případné návrhy na změnu schváleného pořadu schůze. Hlásí se pan předseda Fiala. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Dobré ráno všem. Dovolte mi, abych načel dva body do takzvaného opozičního okénka v 18 hodin, a byl by to za prvé bod 27, sněmovní tisk 3, zákon o pomoci v hmotné nouzi, který jsme tady dotáhli až do třetího čtení v minulém volebním období a ve třetím čtení už jsme to nestihli.

A jako další bod by to byl bod číslo 32, sněmovní tisk 8, zákon o celostátním referendu. Jsem přesvědčen, že většina politických stran ve Sněmovně ho měla ve svém dlouhodobém politickém programu a že všichni určitě budou chtít splnit sliby voličům, které jim dali před volbami, takže myslím si, že zákon o celostátním referendu, kdy jsme jednou z posledních zemí v Evropě, která ho nemá, takže i tento zákon bude pro všechny politické strany ve Sněmovně velmi důležitý.

Takže to jsou dva návrhy hnutí SPD na dnešní opoziční okénko. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo. Tedy navrhl jste bod 27 a 32 od 18 hodin jako první a druhý, jo? Ano, prosím? Pan poslanec...

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Jsem překvapen rychlostí, kterou jsem se dostal k mikrofonu, A dospěla ke mně dobrá zpráva, že snad v rámci opozičního okénka bude možné projednat tisk číslo 1 – návrh zákona o lobbingu, a tisk číslo 2 související. Proto bych navrhol, aby tyto dva body, které spolu souvisí, byly zařazeny dnes jako první a druhý bod odpoledního jednání od 18 hodin, s tím, že potom by následovaly body, které teď navrhl pan předseda Radim Fiala. Ale protože to bylo tak rychlé, tak čísla bodů k pořadu schůze vám neřeknu.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, čili došlo k dohodě. Vy navrhujete tyto dva body jako první a druhý a poté by následovaly body, které navrhl pan předseda Fiala. Prosím, pan předseda Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážené dámy, vážení pánové, body 1, 2, lobbing, jsou body 1, 2 dnešní schůze po 18. hodině, pokud náhodou nedojde k prodloužení dopoledního jednání, tak jak bylo řečeno, což já předpokládám, že nedojde, takže bych poprosil, aby se když tak ty návrhy nějakým způsobem zkoordinovaly, protože mi připadá nesmyslné hlasovat o tom, že něco, co tam je, tam bude.

Jestli pan kolega Fiala vyhoví, že ty jeho body budou jako 3 a 4, pak to dává smysl a pak to samozřejmě podpořím.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Ano, já bych to tedy upřesnil. Souhlasíme s tím, že zákon o lobbingu bude bod číslo 1, zákon související bod číslo 2, zákon o hmotné nouzi, který jsem navrhl, bude bod číslo 3 a zákon o celostátním referendu bod číslo 4. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, také děkuji. Takže zatím máme navrženy čtyři body. Hlásí se ještě někdo ke schválenému pořadu k nějakému návrhu na změnu tohoto pořadu? Pokud tomu tak není, nyní budeme hlasovat o tom, že zákon o lobbingu, sněmovní tisk 1 jako bod 1 v opozičním okénku, a zákon – sněmovní tisk 2 – jsou zákony související, následně budeme hlasovat o bodu 27, sněmovní tisk 3, zákon o pomoci v hmotné nouzi. Jako bod čtvrtý je bod 32, sněmovní tisk 8, zákon o celostátním referendu.

Já se jenom poradím, zda o tom můžeme hlasovat jedním hlasováním, protože se mi zdálo, že je zde dohoda.

Je to tak, takže budeme nyní hlasovat o návrhu, který jsem přečetla. První bod, sněmovní tisk číslo 1, druhý bod, sněmovní tisk číslo 2, třetí bod, sněmovní tisk číslo 3, a čtvrtý bod, sněmovní tisk číslo 8.

Pan předseda Benda má k tomu ještě nějakou připomínku?

Poslanec Marek Benda: K tomu, na co mě teď tady upozorňovala paní kolegyně z organizačního odboru – pak by bylo dobré říci, že v případě, že by tyto čtyři body byly ukončeny, tak se pokračuje dalšími opozičními návrhy zákonů podle schváleného pořadu schůze, aby nás náhodou nenapadlo se v půl osmé večer vrátit k nějakému zákonu, který je tam jinak předřazen, takže se pokračuje dalšími opozičními návrhy podle schváleného pořadu schůze.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, takže já to shrnu. Po bodu 111 budeme pokračovat, pokud nebudou ukončeny body 107 a 108, následně byly na programu čtyři body, o kterých jsme zde hovořili, a poté by se pokračovalo dalšími opozičními body.

Přivolám kolegy z předsálí. Slyšela jsem žádost o odhlášení, všechny vás tedy odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými kartami. Chvilí počkáme, až se ustálí počet přihlášených.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro navržené body? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování 139, přihlášeno 165 poslankyň a poslanců, pro 163, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní bychom se začali věnovat prvnímu bodu dnešního jednání, což je

107.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše

Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a na lavice vám bylo dnes doručeno jeho usnesení číslo 15 ze dne 18. ledna 2022. Nyní prosím předsedkyni mandátového a imunitního výboru, paní poslankyni Helenu Válkovou, aby nám podala zprávu o projednávání žádosti o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, milí kolegové, dneska máme bod, který jistě upoutá pozornost nejenom nás, ale i veřejnosti, a myslím si, že hned v úvodu je mojí povinností, hlavně pro ty z vás, kteří ještě nemají ty zkušenosti z činnosti mandátového a imunitního výboru z minulých volebních období, udělat jenom velmi krátkou edukaci, respektive informaci o tom, co je posláním mandátového a imunitního výboru, protože my jsme jako každý jiný výbor – a já tedy, paní místopředsedkyně, vás poprosím, protože přece jenom by asi bylo... (V sále je velký hluk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, prosím o klid.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní místopředsedkyně. Já budu hrozně stručná, ale chci vás upozornit, že činnost mandátového a imunitního výboru jako vašeho pracovního orgánu je popsána v § 45 jednacího řádu. Kdo ho má, může se tam hned mrknout. Jsou tam dvě důležité věci. První je, že my zkoumáme jako váš pracovní orgán, zda jsou splněny podmínky, které vyžaduje právě jednací řád, a tam už je důležité se podívat i na § 12 odst. 1, pro to, aby ta žádost, která k nám přišla od státního zástupce, soudce, mohla být projednána tady, v těchto dvou případech, budeme ještě projednávat vydání kolegy pana poslance Bohuslava Svobody, jestli tedy ty podmínky žádost státního zástupce nebo soudce splňuje, nebo ne, čili § 45 a § 12. A to jsou takové rámce, které samozřejmě konkretizují článek 27 ústavy, který nám zaručuje jako poslancům naši imunitu. O tom tady určitě bude také řeč.

Já se vám teď pokusím velmi stručně – protože nechci brát informace, které jsou v kompetenci zpravodaje, a zpravodajem byl pan poslanec Cogan k bodu číslo 107, které vám přednese on, protože je to jeho povinnost také podle jednacího řádu a bylo k tomu přijato usnesení – já jenom jako předsedkyně mandátového a imunitního výboru garantuji, že nedochází k průtahům a že ty žádosti jsou vždycky projednány včas. Poslechněte si časový harmonogram tak, jak skutečně probíhal, to, co se skutečně odvíjelo, a porovnejte si to s tím, co jste slyšeli v médiích. Víme všichni, že jsme v říjnu získali mandát. 8. listopadu 2021 městský státní zástupce pan doktor Jaroslav Šaroč požádal o vyslovení souhlasu s trestním stíháním pana poslance Andreje Babiše. Hned 11. listopadu 2021 – a teď se to hodí, já chci poděkovat všem členkám a členům mandátového a imunitního výboru, kteří nikdy neřekli ne, byť jsme byli výbor, který se po volební komisi scházel nejčastěji, scházeli jsme se téměř v plném počtu s výjimkou nemocí, a musím říci, že kdyby byla disciplína všech výborů taková, jako je na mandátovém a imunitním výboru, byla bych velmi ráda, už mám zkušenosti, takže mám srovnání – čili 11. listopadu, hned na druhé naší schůzi, jsem informovala všechny o žádosti městského státního zástupce a vlastně jsme se tam dohodli, přijali jsme usnesení, tuším jednomyslně, že požádám svým dopisem státní zastupitelství o zpřístupnění trestního spisu. 11. listopadu, téhož dne odpoledne, jsem potom požádala pana Šaroča o zpřístupnění trestního spisu. 23. listopadu jsem ho zaurgovala, i mediálně. Pak se zjistilo – a já chci, aby to zaznělo tady na tom mikrofonu – že poslal dopis, že to neposlal datovou schránkou, a ten dopis ležel někde v našich časopisech, materiálech. Takže samozřejmě to byla jemná kritika, jak to, že to neposílá, na druhé straně on poslal dopis, který jsem já dostala později. Nevadí, stejně jsme nic nepropásli. 23. listopadu na třetí schůzi informuji, výbor říká ano, musíme ten spis co nejdříve mít, čili my jsme se domluvili, protože já už jsem to mezitím dostala i datovkou, a od tohoto okamžiku už korespondence probíhá jenom datovou schránkou, 7. prosince jsme dostali spis.

Tady chci poděkovat i na mikrofon panu doktorovi Šaročovi, protože nás příjemně překvapil – máme i jiné zkušenosti, kdy jsme museli docházet na služebnu a v malých místnostech to studovat. Tady v tomto případě byl spis čítající více než devadesát svazků převezen do prostor Poslanecké sněmovny a my jsme provedli všechna nutná zabezpečení. Pan doktor Šaroč nám vyšel vstříc a my jsme měli plné tři neděle na studium spisu. Opět: s výjimkou tuším jednoho, všichni jsme využili opakovaných návštěv. Někteří z nás, samozřejmě například zpravodaj, tam trávili hodiny a hodiny opakovaně. Bylo to devadesát svazků a ti, kteří neměli možnost, jako třeba já, je prostudovat asi do pětáctyřiceti svazků, a jít jenom na ty aktuální, tak samozřejmě to nebyl jednoduchý úkol, a ne všichni jsou právníci. Takže jsme se s tím vypořádali, od 8. prosince do 28. prosince byl spis u nás uložený, 28. prosince jsme ukončili studium. 29. prosince jsme vrátili spisy městskému státnímu zastupitelství.

Ještě před Vánoci 15. prosince jsme se sešli a řekli jsme si i s ohledem na to, že jsme zachytili ne zcela přesné a pravdivé informace, že klíčové jednání, kdy skutečně budeme

hlasovat a kdy si i pozveme pana doktora Šarocha, kdy si dáme možnost, aby poslanci vystoupili, bude 18. ledna. Čili jsme v 18. lednu. A 17. ledna jsem dostala od pana poslance Andreje Babiše dopis s žádostí, abych seznámila s jeho obsahem mandátový a imunitní výbor. Vy dobře víte, že naše – a to je právě v tom § 45 jednacího řádu – jednání je striktně neveřejné, takže vás s tím nebudu seznamovat. Já jsem ten dopis 18. ledna přečetla. 18. ledna se dostavil pan doktor Šaroch a my jsme přijali ta klíčová usnesení.

To jedno z nich, o kterém teď budete hlasovat, respektive dneska bychom měli hlasovat, tak to máte na stole. Je obsáhlé a pan zpravodaj – my jsme se domluvili právě proto, že budeme o tom určitě hovořit, jsou tam určitě nesrovnalosti, které nemusí být fatální, ale mohou – ho přečte na mikrofon, abychom měli záznam toho, pro co pana poslance Babiše dnes vydáme, nebo nevydáme. Aby to nebylo jenom v písemné podobě, ale aby to zaznělo na mikrofon.

Konečně 20. ledna svým dopisem tak, jak jsem byla zmocněna usnesením mandátového a imunitního výboru, posílám předsedkyni Poslanecké sněmovny příslušná usnesení. Začátkem února už jednáme o zařazení na program. Ta usnesení odešla v souladu s jednacím řádem 20. ledna.

Takže já jsem to spočítala. Od okamžiku doručení žádosti včetně tří neděl studia spisů, včetně svátků celý případ trvá dva měsíce a 12 dní, než já posílám za mandátový a imunitní výbor jako váš pracovní orgán předsedkyni Poslanecké sněmovny usnesení, která umožňují tuto věc projednat. Pak dochází k obstrukcím, viz pandemický zákon a tak dále. Bohužel, někdo může říct bohudík, někdo bohužel, dostáváme se k tomu až 3. března 2022. Ale mandátový a imunitní výbor pracoval velmi rychle, děkuji jeho členkám a členům.

To je takový stručný přehled k tomuto případu. Já jsem samozřejmě přihlášená potom ještě v obecné rozpravě, ale tady jsem chtěla být velmi neutrální – a jsem jako předsedkyně, která odpovídá za to, že ten výbor pracuje – a seznámit vás s tím časovým průběhem a ujistit vás, že mandátový a imunitní výbor pracuje dobře, a hlavně pracuje rychle. My jsme chtěli rozptýlit možné pochybnosti, že tady něco zdržujeme, takže nezdržovali jsme a v rámci našich možností – 8. listopadu přišla žádost a již 20. ledna mým dopisem žádáme o to, co mandátový a imunitní výbor ve své většině přijal, a máte teď na svých stolech. Paní místopředsedkyně, já jsem teď jako předsedkyně skončila a ostatní je potom na vás. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano. Děkuji vám, paní předsedkyně. Nyní poprosím zpravodaje výboru pana poslance Josefa Cogana, aby se ujal slova.

Ještě než mu slovo udělím, přečtu další omluvy a oznámení. Pan poslanec Jan Hrnčíř ruší svoji omluvu, paní poslankyně Eva Decroix se omlouvá z celého dnešního jednacího dne z pracovních důvodů. Pan ministr dopravy Martin Kupka se omlouvá od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů. Také Andrea Babišová se omlouvá z dnešního dopoledního jednání ze zdravotních důvodů. Poslední omluvou je omluva pana poslance Davida Pražáka, který se omlouvá mezi 13. a 21. hodinou z důvodu jednání ve volebním kraji.

Nyní poprosím pan zpravodaje výboru Josefa Cogana, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Josef Cogan: Vážená paní místopředsedkyně, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych přednesl zpravodajskou zprávu ve věci žádosti na vydání poslance Ing. Andreje Babiše k trestnímu stíhání, kterou doplním usnesením, které plénu Poslanecké sněmovny doporučuje přijmout mandátový a imunitní výbor.

Městské státní zastupitelství, konkrétně pan městský státní zástupce Jaroslav Šaroch, požádal dne 20. listopadu Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu Sněmovny s trestním

stíháním pana poslance inženýra Andreje Babiše. Výbor tedy jednal o této žádosti a o ničem jiném ve věci. Poslanecká sněmovna a její mandátový a imunitní výbor jsou přitom podle zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny v tomto právním postavení: podle § 12 odst. 1 jednacím řádu jsou stanoveny náležitosti žádosti, o níž nyní jednáme, a to demonstrativním výčtem. Žádost však musí vždy obsahovat vymezení skutku, o který jde, a předpokládanou právní kvalifikaci. Obě tyto náležitosti žádost splňuje. Úkoly výboru jsou pak stanoveny v § 45 odst. 1 písm. c). Podle tohoto ustanovení výbor zjišťuje, zda jsou v imunitních věcech dány podmínky pro trestní stíhání poslance, provede nutná šetření, umožní poslanci osobní účast a možnost se k věci vyjádřit a navrhne Poslanecké sněmovně, jak se má v dané věci rozhodnout.

Časový pořad tady podrobně probírala paní předsedkyně a já mohu jenom konstatovat, že trestní spis byl na žádost mandátového a imunitního výboru převezen do Poslanecké sněmovny a členové tohoto výboru ho měli v plném rozsahu k dispozici v dostatečně dlouhé lhůtě. Tuto lhůtu využili, tudíž mohu prohlásit, že usnesení mandátového a imunitního výboru bylo přijato s řádnou znalostí problematiky.

Mandátový a imunitní výbor žádost následně projednal na svém jednání dne 18. ledna 2022. Na tomto jednání byla poslanci Andrejovi Babišovi umožněna osobní účast, kterou nevyužil. K věci se vyjádřil prostřednictvím písemného vyjádření, s vydáním nesouhlasí.

Na základě proběhlých jednání a šetření mandátový a imunitní výbor neshledal žádná zjištění, že nejsou dány podmínky pro trestní stíhání, a přijal usnesení číslo 15, které máte každý před sebou na své lavici, a též usnesení číslo 16. Usnesení číslo 15 vám i s ohledem na stanovisko předsedkyně mandátového a imunitního výboru, že by měla být předmětná žádost Poslanecké sněmovny celá řádně zaznamenána, přečtu v plném rozsahu. Jediné, co je z návrhu usnesení oproti žádosti městského státního zástupce změněno, je to, že jsou jména osob, vůči kterým bylo trestní stíhání zastaveno, uvedena pouze jako iniciály a jsou vypuštěny také jejich další osobní údaje.

V usnesení číslo 15 mandátový a imunitní výbor navrhuje, aby Poslanecká sněmovna rozhodla o návrhu usnesení: „Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání obviněného poslance Ing. Andreje Babiše, narozeného 2. září 1954, který se měl dopustit pomoci ke zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 212 odst. 1 a odst. 6 písm. a) trestního zákoníku a pomoci ke zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 260 odst. 1 a odst. 5 trestního zákoníku.“

Této trestné činnosti se měl dopustit tím, že „v přesně nezjištěné době druhé poloviny roku 2007 Ing. Andrej Babiš, v úmyslu podvodně získat dotaci od Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy v souladu s Regionálním operačním programem NUTS II Střední Čechy, dále jen ROP NUTS II Střední Čechy, na podporu podnikatelské infrastruktury a služeb cestovního ruchu, tedy finanční prostředky původně na realizaci svého soukromého projektu, rodinné farmy Dvůr Semtín – Farma Čapí hnízdo, později transformovaného na projekt Multifunkčního kongresového a školicího areálu pro potřeby skupiny AGROFERT v lokalitě obce Olbramovice, katastrální území Tomice u Votic, a tedy v rozporu s podmínkami a účelem, pro který byla dotace určena, přičemž tento projekt soukromé rodinné farmy, později změněný na projekt Multifunkčního kongresového a školicího areálu skupiny AGREOFERT, od počátku měla realizovat společnost IMOBA, a. s., tehdy se sídlem Roháčova 1099/83, Praha 3, která již od počátku roku 2006 podnikala kroky k realizaci tohoto původně soukromého projektu Ing. Andreje Babiše, spočívající v nákupu nemovitostí v lokalitě obce Olbramovice, katastrální území Tomice u Votic, v zadání vypracování

projektové dokumentace u společnosti SGL projekt, s. r. o., IČO 26742594, se sídlem Liliová 249, Praha 1, a dále vedla veškeré kroky k vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení za účelem realizace projektu Farmy Čapí hnízdo s vědomím, že společnost IMOBA, a. s., ani jiné společnosti z holdingové struktury společnosti AGROFERT HOLDING, a. s., nespĺňují definici malého a středního podniku, a tedy jsou jako příjemci uvedené dotace nezpůsobilé, za účelem zakrytí identity své osoby jako skutečného vlastníka a fakticky ovládající osoby společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., IČO 62508873, se sídlem Nádražní 805, Pelhřimov, dále jen ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., dal jako ovládající osoba pokyn představenstvu společnosti ZZN Pelhřimov, a. s., ve složení Ing. Z. K., Ing. J. F. a J. P. k účelovému vyvedení společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., z holdingové struktury společnosti AGROFERT HOLDING, a. s., kdy na základě tohoto pokynu a po dohodě s Ing. Andrejem Babišem, Ing. Z. K., Ing. J. F. a J. P. jakožto představenstvo společnosti ZZN Pelhřimov, a. s., jediného společníka společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., vědomě za účelem budoucího skrytí vlastnické struktury společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., nejprve v říjnu 2007 rozhodli o změně právní formy společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., na akciovou společnost, přestože k tomuto kroku nebyl žádný ekonomický ani podnikatelský důvod, kdy tak jediným reálným a skutečným důvodem tohoto kroku byla pouze snaha skrýt budoucí vlastnickou strukturu ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., načež za tím účelem Ing. Z. K. jako jednatel společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., zadal u znaleckého ústavu, společnosti PROSCON, s. r. o., IČO 49356381, se sídlem K Lochkovu 661, 154 00 Praha 5, v dané době se sídlem Na Zlatnici 13, 147 00 Praha 4, vypracování znaleckého posudku na ocenění jmění obchodní společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., a následně dne 14. 11. 2007 Ing. Z. K. jako předseda představenstva společnosti ZZN Pelhřimov, a. s., a J. P., předseda představenstva společnosti ZZN Pelhřimov, a. s., udělili plnou moc JUDr. E. H. k zastupování při sepisu a podpisu rozhodnutí jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady ve formě notářského zápisu před JUDr. S. P., notářem v Praze, v němž společnost ZZN Pelhřimov, a. s., jakožto jediný společník společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, s. r. o., rozhodne o změně právní formy této společnosti s ručením omezením na akciovou společnost s obchodní firmou ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., k čemuž došlo dne 22. 11. 2007 v kanceláři JUDr. S. P., notáře v Praze, na adrese Pyšelská 2327/2, Praha 4 – Chodov, kdy JUDr. E. H. v zastoupení společnosti ZZN Pelhřimov, a. s., učinila rozhodnutí jediného společníka s tím, že jediný společník, tedy společnost ZZN Pelhřimov, a. s., se stane jediným akcionářem se 100% podílem na základním kapitálu, získá 20 kmenových akcií na majitele o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 korun, vydaných v listinné podobě jako hromadná listina, a dále schválila stanovy společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., zvolila jediným členem představenstva společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s. Ing. Z. K. a dozorčí radu ve složení Mgr. V. K., JUDr. E. H. a B. V. a následně Ing. Andrej Babiš dal jako ovládající osoba pokyn představenstvu společnosti ZZN Pelhřimov, a. s. ve složení Ing. Z. K., Ing. J. F. a J. P. k fiktivnímu a ryze účelovému prodeji 20 kusů kmenových akcií na majitele o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 korun společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., předem určeným nabyvatelům, kdy na základě tohoto pokynu a po dohodě s Ing. Andrejem Babišem představenstvo společnosti ZZN Pelhřimov, a. s., ve složení Ing. Z. K., Ing. J. F. a J. P. tento záměr Ing. Andreje Babiše na svém zasedání dne 17. 11. 2007 projednalo a schválilo prodej 20 kusů kmenových akcií na majitele o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 korun emitenta společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., bez veřejné nabídky a snahy o dosažení co nejvyšší prodejní ceny s vědomím, že se jedná o účelový a fiktivní převod akcií za účelem zakrytí skutečné identity fakticky ovládající osoby, přičemž již předem věděli, že novými, avšak pouze formálními nabyvateli předmětných akcií, budou A. B.(roz. B.), A. B. a M. B. (roz. H.), tedy rodinní příslušníci a dlouholetá partnerka Ing. Andreje Babiše, a tím Ing. Z. K., Ing. J. F. a J. P. vědomě napomohli k naplnění záměru Ing. Andreje Babiše směřujícího k účelovému a pouze

formálnímu vyvedení společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., mimo holdingovou strukturu společnosti AGROFERT HOLDING, a. s., za účelem skrytí identity Ing. Andreje Babiše jako fakticky ovládající osoby a skutečného vlastníka 20 kusů kmenových akcií na majitele o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 korun společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., tak, aby nebylo možné zjistit totožnost osoby vykonávající skutečný vliv na společnost ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., a aby se tento subjekt mohl následně neoprávněně ucházet o dotaci poskytovanou v rámci ROP programu NUTS II Střední Čechy na podporu podnikatelské infrastruktury a služeb cestovního ruchu jako malý a střední podnik, a následně dne 31. 12. 2007 po dohodě s Ing. Andrejem Babišem a po udělení písemného souhlasu ze strany společnosti AGROFERT HOLDING, a. s., uzavřeli Ing. Z. K. a Ing. J. F. jménem společnosti ZZN Pelhřimov, a. s., jako strany prodávající fiktivní smlouvu o úplatném převodu cenných papírů s novými formálními nabyvateli předmětných akcií, kterými byli A. B., A. B. a M. B., jako stranou kupující, kdy předmětem této smlouvy byl převod 20 kusů listinných akcií na majitele společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s. pod čísla akcií 001–020 o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 korun za celkovou cenu 2 386 000 korun, to je za cenu 119 300 korun za jednu akcii, přičemž A. B. jako kupující číslo 1 koupila 5 kusů listinných akcií na majitele společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., pod čísla akcií 001–005 o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 korun za celkovou cenu 596 500 korun, A. B. jako kupující číslo 2 koupil 5 kusů listinných akcií na majitele společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., pod čísla akcií 006–010 o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 korun za celkovou cenu 596 500 korun, a M. B. jako kupující číslo 3 koupila 10 listinných akcií na majitele společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., pod čísla akcií 011–020 o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 korun za celkovou cenu 1 193 000 korun, přestože všichni tři kupující věděli, že se jedná o formální a fiktivní převod akcií a že žádné akcie ve skutečnosti nekoupili a ani je nepřevzali, a vyslovením souhlasu a podpisem fiktivní smlouvy o úplatném převodu cenných papírů A. B., A. B. a M. B. vědomě napomohli realizovat záměr Ing. Andreje Babiše účelově a formálně vytvořit zdání skutečnosti, že se v případě společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., jedná o samostatný malý nebo střední podnik, který není propojen se žádnou holdingovou strukturou, čímž takto napomohli skrytě obejít podmínky kladené na žadatele o přiznání dotace a zajistili tak vytvoření zdánlivé možnosti neoprávněně se ucházet o dotaci Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy v souladu s ROP NUTS II Střední Čechy na podporu podnikatelské infrastruktury a služeb cestovního ruchu a vědomě napomohli zakrýt identitu Ing. Andreje Babiše jako osoby fakticky vykonávající vliv na společnost ZZN AGRO Pelhřimov, a. s.

Následně na základě pokynu Ing. Andreje Babiše dne 17. 1. 2008 proběhla v kanceláři JUDr. S. P., notáře v Praze, mimořádná valná hromada společnosti ZZN AGRO Pelhřimov, a. s., přičemž akcionáře na této valné hromadě zastupovali Mgr. V. K. a Mgr. G. K., na které byly změněny stanovy společnosti a došlo ke změně názvu obchodní firmy společnosti a sídla společnosti, tedy nově na Farma Čapí hnízdo, a. s., se sídlem Semtín 1, Olbramovice, kdy souhlas s umístěním sídla udělil rovněž dne 17. 1. 2008 Ing. Andrej Babiš jako předseda představenstva společnosti IMOBA, a. s., vlastníka předmětné nemovitosti, a dále došlo ke změně předmětu podnikání společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., kdy byl zejména rozšířen o činnosti, na které cílila podpora ROP NUTS II Střední Čechy, tedy na podnikatelské infrastruktury a služby cestovního ruchu, k volbě nových členů představenstva, kdy do tohoto orgánu společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., byli zvoleni Ing. J. N., Ing. J. N., Ph.D., narozen 26. 9. 1970, a L. K., a rovněž k volbě nových členů dozorčí rady, kdy do tohoto orgánu společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., byli zvoleni A. B., M. H. a I. H., kdy v případě volby těchto osob do orgánů společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., se jednalo o osoby z řad rodinných příslušníků Ing. Andreje Babiše, o jejich příbuzné nebo o osoby působící na různých postech ve společnostech skupiny AGROFERT, a tedy osoby, na které měl

Ing. Andrej Babiš nepochybně vliv a které od počátku věděly, kdo je faktickým vlastníkem akcií společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., a osobou, která vykonávala rozhodující vliv na chod společnosti, a následně dne 16. 2. 2008 zcela účelově, na základě fiktivní smlouvy o úplatném převodu cenných papírů, M. H. jako strana kupující koupil 1 kus listinné akcie na majitele společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., s číslem akcie A 005, kdy stranou prodávající byla A. B., a rovněž dne 16. 2. 2008 zcela účelově na základě fiktivní smlouvy o úplatném převodu cenných papírů M. H. jako strana kupující koupil 1 kus listinné akcie na majitele společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., s číslem akcie A 006, kdy stranou prodávající byl A. B., a dále opět dne 16. 2. 2008 zcela účelově, na základě fiktivní smlouvy o úplatném převodu cenných papírů, M. H. jako strana kupující koupil 10 kusů listinných akcií na majitele společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., s čísly akcií A 011–020, kdy stranou prodávající byla M. B., kdy tento účelový převod M. H. provedl zcela vědomě, z důvodu znepréhlednění vlastnické struktury společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., kdy jediným účelem těchto fiktivních převodů akcií bylo další zastření identity skutečného vlastníka společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., a osoby mající faktický vliv na chod této společnosti, tedy osoby Ing. Andreje Babiše, a dále formální a účelové obejití požadavků kladených na malý a střední podnik, tedy aby osoby, které by mohly být považovány za blízké osobě Ing. Andreje Babiše, nevlastnily podíl rovnající se nebo převyšující 25 % na základním kapitálu společnosti farma Čapí hnízdo, a. s., tak, aby tato společnost nebyla považována za partnerský podnik, čímž M. H., A. B., A. B. a M. B., kteří věděli, že ve skutečnosti žádný takový převod akcií neproběhl, úmyslně a zcela vědomě napomohli k tomu, aby se společnost Farma Čapí hnízdo, a. s., navenek tvářila jako malý nebo střední podnik, který není nijak propojen se žádnou jinou hospodářskou entitou, a společnost Farma Čapí hnízdo, a. s., se tak mohla neoprávněně ucházet o dotaci poskytovanou v rámci ROP NUTS II Střední Čechy na podporu podnikatelské infrastruktury a služeb cestovního ruchu jako malý a střední podnik, přičemž dle pokynů a instrukcí Ing. Andreje Babiše, tedy osoby fakticky ovládající společnost Farma Čapí hnízdo, a. s., které udělil představenstvu této společnosti ve složení Ing. J. N., předseda představenstva, Ing. J. N., Ph.D., místopředseda představenstva, a L. K., člen představenstva, kdy tito členové představenstva věděli, že osobou skutečně ovládající a fakticky vykonávající svůj vliv na společnost Farma Čapí hnízdo, a. s., je Ing. Andrej Babiš, byl zpracován projekt Multifunkční kongresový areál Čapí hnízdo, který byl spolu se žádostí o poskytnutí dotace od Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy v souladu s ROP NUTS II Střední Čechy na podporu podnikatelské infrastruktury a služeb cestovního ruchu a čestným prohlášením podepsaným dne 28. 2. 2008 Ing. J. N., Ph.D., zaevidován v informačním systému IS BENEFIT 7 dne 28. 2. 2008 ve 22.28 hodin a následně byl dne 29. 2. 2008 v 8.28 hodin v tištěné verzi předán na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy, IČO 75082314, se sídlem Karlovo náměstí 313, Praha 2, kdy žádost o poskytnutí dotace a potvrzení o registraci projektu svým podpisem stvrdila Ing. J. N., Ph.D., na základě plné moci, kterou v přesně nezjištěné době udělil Ing. J. N., předseda představenstva, a L. K., člen představenstva společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., kdy tímto Ing. J. N. zplnomocnili k podpisu dokumentu žádosti a předání žádosti na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy, k vyřízení žádosti o poskytnutí dotace z programu ROP Střední Čechy, výzva číslo 4, a k jednání jménem společnosti pro celé řízení o přidělení dotace bez omezení, a tak zcela vědomě a úmyslně napomohli Ing. Andreji Babišovi realizovat jeho záměr a získat neoprávněně dotaci z ROP NUTS II Střední Čechy na podporu podnikatelské infrastruktury a služeb cestovního ruchu, přičemž Ing. J. N. a Ing. J. N., Ph.D., vědomě uvedli do žádosti o dotaci a v projektu Multifunkční kongresový areál Čapí hnízdo, který byl její nedílnou součástí, nepravdivé a hrubě zkreslené informace a některé podstatné skutečnosti zamlčeli, zejména pak uvedli hrubě zkreslené ekonomické údaje a parametry uvedené ve finančních výkazech projektu, v rozvaze a ve výkazu zisku a ztrát, uvedli nepravdivé informace o úvěru, ze kterého bude financována výstavba Multifunkčního kongresového areálu Čapí hnízdo, jeho

délce, výši a době jeho splatnosti, zamlčeli podstatné údaje tím, že začernili údaje o výši smluvní ceny sjednané za nájem nemovitostí dle smlouvy o pronájmu nemovitostí číslo 01/2008 a dle smlouvy o pronájmu nemovitostí číslo 02/2008, obě uzavřené dne 27. 2. 2008 mezi společností IMOBA, a. s., jako pronajímatelem na straně jedné a společností Farma Čapí hnízdo, a. s., jako nájemcem na straně druhé, čím zamlčeli ekonomické údaje, se kterými bylo uvažováno ve finančních výkazech projektu, a uvedli nepravdivé informace o financování projektu Multifunkční kongresový areál Čapí hnízdo, když v žádosti o dotaci uvedli, že tento projekt počítá s financováním rozhodující části projektu z bankovních úvěrů, přičemž reálně byl projekt z velké části financován ze soukromých nebankovních zdrojů, v žádosti o dotaci uvedli, že žadatel je malým podnikem, a dále v prohlášení – informace o způsobilosti jakožto malý nebo střední podnik uvedli nepravdivé informace o tom, že se v případě společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., jedná o nezávislý podnik, přičemž toto prohlášení podepsali dne 22. 2. 2008 Ing. J. N. jako předseda představenstva a Ing. J. N., Ph.D. jako místopředseda představenstva společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., přičemž věděli, že skutečným vlastníkem a osobou fakticky ovládající a uplatňující rozhodující vliv na chod společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., je Ing. Andrej Babiš a že společnost Farma Čapí hnízdo, a. s., tedy není způsobilá se o předmětnou dotaci ucházet, a dále věděli, že společnost Farma Čapí hnízdo, a. s., tvořila jednu hospodářskou entitu se společností AGROFERT HOLDING, a. s., a úmyslně tuto podstatnou informaci v žádosti o dotaci zamlčeli, a to v úmyslu podvodně získat dotaci od Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy v souladu s ROP NUTS II Střední Čechy na podporu podnikatelské infrastruktury a služeb cestovního ruchu, a napomoci tak realizovat projekt Ing. Andreje Babiše, tedy původně soukromý projekt rodinné farmy Dvůr Semtín – Farma Čapí hnízdo, později změněný na projekt Multifunkčního kongresového a školicího areálu skupiny AGROFERT.

Na základě těchto uvedených nepravdivých údajů, hrubě zkreslených ekonomických parametrů projektu a zamlčení podstatných skutečností, byl po posouzení pracovníky Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy projekt Multifunkční kongresový areál Čapí Hnízdo doporučen ke schválení Výboru Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy, který na svém 24. zasedání dne 20. 8. 2008 přijal usnesení č. 02-24/2008/VRRSČ, ve kterém pod bodem I schválil k financování, kromě jiných, i projekt Multifunkční kongresový areál Čapí Hnízdo, na základě čehož byla mezi Regionální radou regionu soudržnosti Střední Čechy, IČO 750 82 314, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, jako poskytovatelem, a společností farma Čapí hnízdo, a. s., jako příjemcem, podepsána Smlouva o poskytnutí dotace č. S/0050/RRSC/2008, obsahující taxativně stanovené podmínky a čestné prohlášení příjemce dotace, jejíž přílohou bylo i Prohlášení – informace o způsobilosti, jakožto malý nebo střední podnik, kdy tuto smlouvu podepsali dne 15. 10. 2008 Ing. J. N., jako předseda představenstva, a Ing. J. N., Ph.D., jako místopředseda představenstva společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., a následně dne 22. 10. 2008 tuto smlouvu podepsal Ing. P. B., předseda Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy, na základě které byla společnosti farma Čapí hnízdo, a. s., ze strany Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy poskytnuta dotace v maximální výši 50 000 000 Kč, kdy podíl finančních prostředků z Evropského fondu regionálního rozvoje činil 42 500 000 Kč, podíl finančních prostředků ze státního rozpočtu ČR činil 3 750 000 Kč a podíl finančních prostředků z rozpočtu Středočeského kraje činil 3 750 000 Kč, přičemž ve Smlouvě o poskytnutí dotace č. S/0050/RRSC/2008 Ing. J. N., jako předseda představenstva, a Ing. J. N., jako místopředseda představenstva, jménem společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., jako příjemcem dotace, čestně prohlásili, že všechny údaje, které uvedli v souvislosti s uzavřením této smlouvy, tedy o projektu, své osobě, včetně finanční a majetkoprávní situace, jsou pravdivé a úplné, kdy součástí této smlouvy bylo i Prohlášení – informace o způsobilosti, jakožto malý nebo střední podnik, přičemž věděli, že uvedené údaje jsou nepravdivé a fakticky neodpovídají skutečnému stavu, a kdy se v této smlouvě zavázali

bez zbytečného odkladu poskytovatele dotace písemně informovat, pokud by došlo ke změně jakékoliv skutečnosti, a následně zmíněné finanční prostředky byly postupně načerpány na bankovní účet společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., č. účtu 672503209/8150 vedený u HSBC Bank plc – pobočka Praha, IČO 659 97 212, se sídlem Na Florenci 2116, Praha 1, v předmětné době se sídlem MILLENIUM PLAZA, V Celnici 10, Praha 1 (dále jen HSBC Bank), kdy na základě žádosti o platbu č. 1, kterou dne 6. 11. 2009 jménem společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., podepsala a následně na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy podala Ing. J. N., Ph.D., byly dle příkazu k převodu ze dne 26. 11. 2009 z bankovního účtu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy č. účtu 2818842/0800 vedeného u České spořitelny, a. s., převedeny finanční prostředky ve výši 26 606 818,73 Kč, které byly na účet č. 672503209/8150 společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., vedený u HSBC Bank, připsány dne 27. 11. 2009, dále na základě žádosti o platbu č. 2, kterou dne 14. 12. 2009 jménem společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., podepsala a následně na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy podala Ing. J. N., Ph.D., byly dle příkazu k převodu ze dne 17. 12. 2009 z bankovního účtu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy č. účtu 2818842/0800 vedeného u České spořitelny, a. s., převedeny finanční prostředky ve výši 13 393 181,27 Kč, které byly na účet č. 672503209/8150 společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., vedený u HSBC Bank, připsány dne 18. 12. 2009, a dále na základě žádosti o platbu č. 3, kterou dne 27. 7. 2010 jménem společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., podepsala a následně na Úřad Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy podala Ing. J. N., Ph.D., byly dle příkazu k převodu dne 20. 8. 2009 z bankovního účtu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy č. účtu 2818842/0800, vedeného u České spořitelny, a. s., převedeny finanční prostředky ve výši 9 997 443,36 Kč, které byly na účet č. 672503209/8150 společnosti Farma Čapí hnízdo, a. s., vedený u HSBC Bank, připsány dne 23. 8. 2010, čímž Ing. J. N. a Ing. J. N., Ph.D., shora popsáním, zcela vědomým a úmyslným jednáním, realizovali a dokončili záměr Ing. Andreje Babiše získat neoprávněně finanční prostředky formou dotace z ROP NUTS 2 Střední Čechy na podporu podnikatelské infrastruktury a služeb cestovního ruchu, když v žádosti o poskytnutí dotace uvedli nepravdivé a hrubě zkreslené údaje, rovněž podstatné údaje zamlčeli, a to z popudu Ing. Andreje Babiše, který zcela vědomě a s dokonalou znalostí všech skutečností jednání a jednotlivé kroky ostatních obviněných směřující k neoprávněnému získání dotace organizoval, řídil a koordinoval, přičemž Ing. Z. K., Ing. J. F., J. P., L. K., A. B., A. B., M. B. a M. H. svým vědomým a úmyslným protiprávním jednáním spočívajícím v účelovém skrytí identity fakticky ovládající osoby a skutečného vlastníka 20 ks kmenových akcií na majitele o jmenovité hodnotě jedné akcie 100 000 Kč společnosti ZZN AGRO Pelhřimov a. s., později přejmenované na společnost Farma Čapí hnízdo, a. s., napomohli realizovat záměr Ing. Andreje Babiše, kdy odstraněním překážek vytvořili zdání, že se v případě společnosti ZZN AGRO Pelhřimov a. s., později přejmenované na společnost Farma Čapí hnízdo, a. s., jedná o malý nebo střední podnik způsobilý ucházet se o předmětnou dotaci, a tak umožnili a usnadnili jinému spáchání trestného činu, a tímto svým jednáním obvinění ve shora uvedeném rozsahu způsobili poškozené organizaci Regionální rada regionu soudržnosti Střední Čechy škodu ve výši 49 997 443,36 Kč“.

Tento skutek byl u obviněného Ing. Andreje Babiše kvalifikován jako zvlášť závažný zločin dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného formou účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a zvlášť závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku spáchaný formou účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. V rámci dalšího vyšetřování byl obviněný Ing. Andrej Babiš upozorněn policejním orgánem na to, že skutek, pro který je stíhán, bude nadále kvalifikován jako pomoc ke zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 212 odst. 1, 6 písm. a) trestního zákoníku a pomoc

ke zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 260 odst. 1, 5 trestního zákoníku.“;

Tak tolik skutek, který popsal státní zástupce Jaroslav Šaroch. O této žádosti, a proto je to v návrhu usnesení, jednal mandátový a imunitní výbor. Naším úkolem není nijak řešit tu věc věcně, ale pouze jsme zkoumali, zda jsou dány podmínky pro trestní stíhání. Zbytek je samozřejmě věcí orgánů činných v trestním řízení.

Toto bylo usnesení číslo 15 a nyní si vás dovoluji seznámit i s relevantní částí usnesení číslo 16. V tomto usnesení mandátový a imunitní výbor se pod bodem I usnesl, že doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše, narozeného 2. září 1954. Tím bych si dovolil prozatím skončit poměrně dlouhou zpravodajskou zprávu.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane zpravodaji.

A nyní otevírám všeobecnou rozpravu, do které mám přihlášené následující poslance a poslankyně: paní poslankyně Válková, pan poslanec Faltýnek, Svoboda, Růžička a Vondráček.

A s přednostním právem se hlásí pan předseda ANO Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážená paní předsedající, vážení poslankyně, vážení poslanci. Já jsem pozoroval plénum a pana zpravodaje nikdo neposlouchal, a i kdyby ho poslouchal, tak by mu nikdo nerozuměl, protože ta snůška lží, blábolů a nesmyslů se nedá ani pochopit. Já mám projev na dvě a půl strany, takže možná mě taky nebudete poslouchat, ale podstatné je, abych se tady k tomu vyjádřil.

Takže už potřetí se tady scházíme v souvislosti s mým vydáním ke stíhání v pseudokauze známé jako Čapí hnízdo. Nebudu mluvit o právní stránce celé věci, vyjádření zpracované mým advokátem jste všichni dostali mailem. A taky není pravda, jak řekl pan zpravodaj, že bych se bránil vydání.

I po čtyřech a půl letech od zahájení mého trestního stíhání trvám na tom, že celé Čapí hnízdo je bezprecedentní, zmanipulovaná, uměle vymyšlená, politicky motivovaná, pečlivě naplánovaná a přesně načasovaná pseudokauza. Pseudokauza s jedním jediným cílem: vystrnadit mě z politiky, protože jsem se nenechal zatáhnout do kšeftů tradičních stran a neustále je za to kritizují. Z tohoto důvodu v roce 2016, tedy dva a půl let po tom, co jsem se stal ministrem financí, přišla ČSSD s TOP 09 s novelou zákona o střetu zájmů. Dva a půl roku jim to nevadilo, až když jsme si řekli s panem premiérem na vládě jednu věc, kterou nechci tady citovat, tak potom pochopili. A byla to novela, kterou ušili přesně na míru mně a pro kterou hlasovaly všechny tradiční politické strany, proto se jí říká lex Babiš, který současná koalice ze strachu ze mě, chce to ještě zpřísnit, a dokonce rozšířit i na prezidenta republiky, protože všichni říkají, že budu kandidovat. Takže tady budeme mít i lex Babiš číslo dvě, zákony proti Babišovi.

A kromě lex Babiš se objevovaly další pseudokauzy. Přišlo se s nesmyslným obviněním ohledně spolupráce s StB, když jsem na Slovensku věcně vyhrál všechny tři soudy, a to včetně Nejvyššího soudu, a to rozhodnutí nabylo právní moci. A nebudu tady vykládat o tom, kdo to jak zařídil, protože na to nemám důkazy. Pár týdnů před volbami, znovu.

Nebo vzpomeňte si na kauzu Šuman, která se odehrála v roce 2017 a byla nelegální zpravodajskou hrou, jejímž cílem bylo ovlivnit výsledky svobodných demokratických voleb. A pak přišly na řadu korunové dluhopisy, kvůli kterým mě Sobotka vyhodil z vlády, i když je

vymyslel Kalousek a sám Sobotka jako poslanec hlasoval pro ty dluhopisy. Ale potom stejný scénář, 2017 jako 2021, vyhané věci, zase stíhání a zase nesmysl.

A když ani údajný střet zájmů, ani kauza StB, ani korunové dluhopisy s preferencemi hnutí ANO citelně nehnuly, a jelikož na mě nemohli vyhrabat vůbec nic z doby, co jsem v politice, přišli s Čapím hnízdem, respektive s 50 miliony dotací z roku 2007, říká pan zpravodaj, já tady mám napsáno 2008. Takže 2007, patnáct let! Neuvěřitelné, patnáct let. A je to dotace, kterou schvalovali ve Středočeském kraji poslanci, co dřív seděli, nebo teď dokonce sedí za pětikoalici ve Sněmovně. Vše probíhalo za účasti a posvěcení tehdejšího pana hejtmána Bendla, paní Langšádlové a nakonec to zkontrolovalo Ministerstvo financí pod vedením pana Kalouska, a vše bylo v pořádku. Všechny podmínky pro udělení dotace byly splněny a poté opakovaně kontrolovány. Žádný audit, ani devět, pane zpravodaji, devět kontrol! nikdy nezjistily, že by dotace byla čerpána v rozporu s podmínkami Evropské unie.

Farma stojí, je otevřena široké veřejnosti. Zaměstnává v průměru devadesát lidí a za svou existenci vyplatila 301 540 000 korun na mzdových nákladech a odvedla na sociálním a zdravotním pojištění 91 580 000. A k tomu samozřejmě dotace byla vrácena! Takže nevím, o čem tady mluví pan zpravodaj. A ještě vás musím informovat, že dnes farma ubytuje osm ukrajinských uprchlíků a dalších třicet lůžek je připraveno. Doporučuji navštívit, pokud jste tam ještě nebyli.

Podle účelového obvinění se mělo jednat o zločinné spolčení, kde bylo stíháno jedenáct lidí, a tu skupinu jsem měl organizovat a řídit. Absurdní! Dokonce se neštíteli obvinít moji rodinu. Ty lži, co tady zazněly, jsou neuvěřitelné a je dobře, že jste to neposlouchali, protože to nikdo rozumný nemůže pochopit. Ale postupně začala obvinění odpadat. Nejdřív na sedm, pak všechna obvinění státní zástupce v souladu se zákonem zastavil. Ale poté zasáhl nejvyšší státní zástupce jako loajální člen polistopadového mocenského kartelu, a pokud nevíte, kdo to je, no tak to je pán, kterého nejdřív ministr spravedlnosti za ODS – teď nevím, za koho je, za TOP – šel ukázat tomu plzeňskému kmotrovi, jestli souhlasí! A pan nejvyšší státní zástupce prodloužil stíhání. Takže jednou to bylo zastaveno, ale samozřejmě je potřeba, aby to bylo stále v prostoru, a nepochybuji o tom, že zase Česká televize to celý den bude vysílat. Takže to zastavil a obvinil mě a tu manažerku, aby to nebylo takové okaté. Takže dnes z jedenáctičlenné zločinecké skupiny zbyli dva lidé a já, který jsem to měl původně organizovat a řídit, jsem podle závěrů vyšetřujících policistů a státních zástupců nic neorganizoval a nic neřídil. Tak tomu nerozumím.

Nesmyslnost celého stíhání podtrhuje skutečnost, že 50miliónová dotace byla vrácena – takže nevím, jaká škoda komu vznikla, pane zpravodaji – i když firma splnila veškeré podmínky, a tak na ni měla nárok. A já jsem jako důkaz absurdity celé věci dal 52 milionů navíc na charitu, abych dokázal, že o peníze opravdu nešlo. Takže si to můžeme shrnout: 50 milionů dotace bylo vráceno, žádná škoda nikomu nevznikla, farma dala do veřejných rozpočtů téměř 400 milionů, zaměstnává devadesát lidí a já jsem dal ještě na charitu 52 milionů. Protože je to celé absurdní!

To všechno jsou důvody, proč trvám na tom, že jde o politicky motivovanou pseudokauzu, účelově načasovanou na srpen 2017, pár týdnů před sněmovními volbami. To bylo tak načasované, že se ještě všechno stihlo. Kvůli ní mě pak měsíc před volbami poslanci vydali ke stíhání, mluvím o roce 2017, protože doufali, že to ovlivní volby, jako v minulosti třeba Kubiceho zpráva nebo loňské Pandora Papers. To bylo ještě skvělé, ale to organizovali dokonce ze zahraničí, protože ze zahraničí nám chtějí říkat, našim občanům, kdo tady bude ve Sněmovně a kdo bude ve vládě. Tam byl globální termín paní Holcové 2. října. A to, že potom Finančně analytický útvar konstatoval, že to bylo v pořádku, ale neměli čas si před volbami sednout – samozřejmě, protože se ukázalo zase, že je to lež.

Takže všechny tyto věci jsou samozřejmě nesmyslné. A Pandora Papers? Kdo o tom slyšel? Kde jsou ty seznamy? Na Twitteru stále vystupuje nějaký pán s Panama Papers. Teď si stěžuje, že jsem údajně měl nějaké podmínky na interview a podobné nesmysly. Takže nakonec říjnové volby do Sněmovny v roce 2017 ANO jasně vyhrálo, ale i tak pseudokauza Čapí hnízdo posloužila všem tradičním politickým stranám jako výmluva, proč s Babišem a našim hnutím nemůžou jít do vlády. Bohužel nám nezbylo nic jiného než sestavit menšinovou vládu s ČSSD, která se opírala o podporu KSČM, což nám samozřejmě tradiční politici dokola vyčítali.

Takže co říct závěrem? Pseudokauza Čapí hnízdo je zcela nesmyslný, absurdní a účelový konstrukt, několikátý v řadě, s cílem mě vystrnadit z politiky a do té doby ho udržovat v mediálním prostoru. Jde o snahu mě porazit nikoliv čestným soubojem ve volbách, ale podpásovým a účelovým trestním stíháním. Udržuje se to v mediálním prostoru dodnes pro případ, kdybych se rozhodl kandidovat na prezidenta. Kdybych nevstoupil do politiky, tak by nikdo nikdy o Čapím hnízdě neslyšel, nikdy. Ačkoliv se jedná o účelové trestní stíhání, po věcné stránce se vydání nebráním, neboť mohu s čistým svědomím říct, že jsem nikdy nic trestného neudělal, a tak je to i v tomto případě.

Rád bych ale zmínil ještě jednu věc: mějte na paměti, že vaše dnešní hlasování může mít dalekosáhlé dopady na práci Poslanecké sněmovny. Žádost o moje vydání je jakýsi bianko šek, který nepopisuje, pro jakou trestnou činnost mám být vydán. Ze zákona tam však popis skutku, pro který mám být vydán, uveden být musí, jinak se institut poslaneckého mandátu ve spojení s vydáním osob chráněných imunitou stává zcela zbytečným a vy tak rezignujete na zákonný proces vydání. V případě, že svým hlasováním takový postup posvětíte, vytvoříte tak precedens. V takovém případě imunita zákonodárce přestává mít smysl a poslanci se budou muset smířit s tím, že i oni se mohou stát obětí neodůvodněných a zcela nesprávných zásahů do výkonu svého mandátu prostřednictvím účelových trestních stíhání. A určitě víme, kolik stovek milionů platí stát lidem, kteří byli trestně stíháni a nic neudělali. Nebudu tady mluvit o paní Parkanové a dalších lidech, náš poslanec Růžička a podobně.

Takže dnes tady nerozhodujete jen o mně, ale i o sobě samých, o všech zákonodárcích, kteří přijdou po vás. Presumpce viny bude automatická a nebude proti ní žádné obrany. Děkuju za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedo, a nyní je do všeobecné rozpravy přihlášena paní předsedkyně výboru Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Já vám děkuji, paní místopředsedkyně. Jenom si dovolím upozornit, že teď budu vystupovat ne jako předsedkyně mandátového a imunitního výboru, která musí být velmi striktně, řekla bych, neutrální a i s ohledem na neveřejnost jednání mandátového a imunitního výboru nesmí říkat nic nad rámec toho, co se dá říci na mikrofon. Teď budu vystupovat jako poslankyně, a hlavně jako právnička, jako právnička, která vás chce jenom upozornit, dříve než zvedneme ruku pro nebo proti vydání pana poslance Andreje Babiše, na některé podle mého právního názoru velmi důležité skutečnosti, které – troufnu si říci, to snad mohu – možná budeme za nikoliv příliš dlouhou dobu znovu připomínat v této Poslanecké sněmovně.

A mluvila bych takhle, i kdybych mluvila o jakémkoliv poslanci, teď to tedy berte, že se to skutečně týká nás všech, protože § 12, který si dovolím ocitovat, a na rozdíl od pana zpravodaje, který tady – ještě upozorňuji – neřikal svůj právní nebo věcný názor, on pouze četl doslovně znění žádosti pana státního zástupce Šarocho. Čili to, co jste slyšeli celou tu

dobu a u čeho jste se možná nudili, nesouhlasili jste, divili jste se nebo jste souhlasili, tak to nebyl názor mandátového a imunitního výboru přednesený zpravodajem, ale to byla ta žádost, ten obsah byl popis toho skutku, který § 12 našeho jednacího řádu popisuje asi takto, nebo tuto podmínku: "Žádost příslušného orgánu o vyslovení souhlasu Sněmovny k trestnímu stíhání poslance, jakož i oznámení o zadržení poslance při spáchání trestného činu, nebo tedy bezprostředně poté, musí obsahovat" – a teď je to musí, to znamená obligatorně, prostě musí, kdybychom to tam neměli, tak samozřejmě tady vůbec nebudeme sedět, protože mandátový a imunitní výbor řekne: Nebylo to tam, nemáme o čem jednat – čili musí obsahovat zejména, ta žádost toho má obsahovat víc, skutek, o který jde. Popis toho skutku musí být součástí té žádosti. A ten popis jste tady slyšeli, ten popis je to, o čem budeme hlasovat. Ten popis je to, o čem smí potom ten státní zástupce a soudce rozhodovat, protože ten, o kterého se jedná, je poslanec a požívá imunitu, a my ho buď té imunity zbavíme, nebo nezbavíme pouze a výhradně jenom ve vztahu k tomu skutku, který jste tady slyšeli popsáný. A ten skutek, který jste slyšeli popsáný, myslím, že jsme to slyšeli všichni, a jak říkám, nebylo snadné to vydržet ze všech možných důvodů, se týkal organizace, organizování jisté činnosti, aktivit, jednání, které potom byly kvalifikovány jako zvlášť závažný zločin podle všech těch ustanovení ve formě organizátorství.

§ 24 trestního zákoníku, který je velmi stručný, říká o účastenství – protože jsou různé formy, jak můžu páchat trestný čin – jako sám pachatel, spolupachatel, účastník. Pan poslanec Babiš tak, jak je tady popisován ten skutek, se ho měl dopustit tím, že úmyslně spáchal trestný čin tím, že ho zosnoval nebo řídil jako organizátor – § 24 odst. 1 písm. a). Slyšeli jste velmi podrobně, jak to organizoval podle názoru státního zástupce, respektive policie. Slyšeli jste také, že když organizujete, tak musíte někoho organizovat, a skutečně tam bylo původně jedenáct osob, které organizoval, respektive měl organizovat. A ta jednání, jak je organizoval, jsou velmi podrobně popsána právě v té žádosti o vydání.

My víme, že trestní stíhání bylo zastaveno nejdříve u čtyř osob – 2018 – a potom 2019 u zbývajících sedmi (pět ze sedmi?) osob. Čili to, co jste tam slyšeli, bylo z původních jedenácti osob v devíti případech zastaveno. My všichni víme, že koncem roku 2019, jak zde zaznělo – a teď tam začíná být zajímavý ten nový aspekt, se kterým jsem se tedy ještě ve své praxi a teorii, která je už dost dlouhá, nesetkala – zrušil předmětné usnesení o zastavení trestního stíhání pan nejvyšší státní zástupce, ale ponechal ho ve vztahu k panu inženýru Babišovi a paní budu říkat inženýrce N. A u těch ostatních to zastavení ponechal, čili nám z toho původního velkého seskupení jedenácti a potom sedmi osob zůstaly dvě.

A já, když jsem poprvé tu žádost měla v ruce jako právnička, trestní právník, tak jsem si říkala: jsem zvědavá, jak to bude kvalifikované, a pak jsem ji četla opakovaně a tam není ani slovo o tom, k čemu došlo těsně před ukončením toho vyšetřování a předáním spisu státnímu zástupci, totiž že byla ta nejzávažnější forma účastenství podle § 24 odst. 1 písm. a) překvalifikována na pomoc, která představuje samozřejmě tu nejméně závažnou formu účastenství. Čili pan poslanec Babiš a jeho obhajoba by mohla zatleskat a říci: Díky bohu za to, aspoň tohle, i když my to odmítáme – jak jsme slyšeli. A já to teď vidím jenom striktně bez ohledu, jestli jde o Babiše, Válkovou jako ten obhájce. Nicméně – a teď přijde to nicméně – proč tady nezvednu ruku pro vydání pana poslance Babiše: mně tam chybí jedna jediná věta v té žádosti pana státního zástupce doktora Šarocha, která by mně popsala, v čem ta pomoc má spočívat.

Takže dobře, úplně po právu z hlediska – teď odhlédnu od všech věcných náležitostí, od toho skutkového stavu – to by měly opravdu posoudit orgány činné v trestním řízení, ty jsou za to placené, fundované a nebudeme jim do toho jejich řemesla zasahovat, nicméně pokud vydáme na základě této žádosti pana poslance Andreje Babiše, tak ho vydáváme jenom pro to jednání, které podle mého právního názoru popisuje, a samozřejmě před soudem se musí

dokázat, pokud bude obžalován, organizování trestné činnosti. O pomoci tam není ani zmínky, ani slova, ani jedna věta. Jestli došlo k omylu nebo jestli – nevím, z jakého jiného důvodu – neměl čas ten, kdo připravoval tu žádost, se tím zabývat, budiž, je to samozřejmě na něm. Pokud bude vydán pan poslanec Andrej Babiš, v takovém případě samozřejmě budeme jako poslanci, kterých nás všech se to může týkat, sledovat bedlivě, jestli zastavení trestního stíhání, vrácení policejnímu orgánu v rámci předběžného projednání obžaloby, v rámci podání obžaloby to bude pro skutek, který tady byl přečten na mikrofon, který byl popsán a kvalifikován v podstatě dříve jako organizace a organizátorství, anebo jestli je to skutek, který bude jiný, bude jinak popsán, jinak vymezený tak, aby odpovídal a byl v souladu s nynější právní kvalifikací nejmírnější formy účastenství pomoci k trestnému činu. Pokud by tomu tak bylo, veškeré úkony, které by byly učiněny k zastavení obžaloby, by byly neplatné, protože Poslanecká sněmovna dneska udělí souhlas k vydání nebo k nevydání pouze pro skutek, který jsme si tady vyslechli a který je popisovaný dosud v žádosti jako důmyslný, zvláště závažný trestný čin ve formě organizování jednotlivých úkonů.

Takže když jsem si udělala tenhle malinký exkurz, tak ho určitě budu dávat potom – až to bude jednou pravomocně zastavené nebo rozhodnuté jiným způsobem, odsouzené, neodsouzené – studentům a budu říkat: Víte, jako příklad imunity může sloužit tento příklad, protože jsme dostali žádost, ve které neodpovídá právní kvalifikace popsanému skutku.

Abych byla zcela objektivní, tady se nevyžaduje, aby ta právní kvalifikace, tady v tom ustanovení § 12 odst. 1 jednacího řádu, aby byla finální. Tady je napsáno: Musí obsahovat zejména vymezení skutku – to tam musí být – o který jde, pro tohle jednání ho vydáme nebo nevydáme dneska, a jeho předpokládanou právní kvalifikaci. Znamená to, že ten skutek ještě může samozřejmě státní zástupce překvalifikovat tak, aby podle jeho nejlepšího vědomí a svědomí popis toho skutku, pro který dneska my ho, pana poslance Babiše, vydáme nebo nevydáme, odpovídal jeho právní kvalifikaci. Zatím tomu tak není – podle mého právního názoru.

A samozřejmě že to bude velmi zajímavé z právního hlediska, netroufnu si odhadnout, jak to nakonec dopadne, rozhodně tento případ je zajímavý. Já se omlouvám panu poslanci Babišovi, prostřednictvím předsedající, z právního hlediska je to opravdu hodně zašmodrchaný případ právě tím, že panu nejvyššímu státnímu zástupci, troufnu si říct, že vůbec nedošlo, že když zastaví u všech ostatních a u dvou nechá, tak že se dostává do takové právní smyčky, protože mu padá v rámci dokazování ten skutek, který původně byl kvalifikován jako organizátorství a popsán jako organizování. Já si nejsem jista, nerozumím tomu. Buď bych tedy zastavila všechno, ale nejsem díky bohu nejvyšší státní zástupce, nechala bych to zastavené, anebo bych udělala asi jiný krok, ale to mi nepřísluší hodnotit. Tady jsem chráněna, doufám, když mluvím do toho mikrofonu, indemnitou, takže říkám otevřeně, že to byl velmi odvážný krok, který může mít obrovské trestněprávní následky, procesní následky. Panu státnímu zástupci Šarochovi vůbec nezávidím, ale poradil si s tím tak, že v podstatě zkopíroval tu žádost o vydání, kterou měl kdysi, a je tam jedna věta o tom, že to má být pomoc, když to hodně zjednoduším. Já tam tedy v tom tu pomoc nevidím ani náhodou, a proto si myslím, že byste se všichni měli zamyslet. Nám se může stát – a poslední, co bych vám ráda tady řekla – toto: nám se může stát skutečně to, že bude postupovat státní zástupce podle toho, co my tady nakonec posoudíme a rozhodneme a třeba vydáme pana poslance Babiše, a pak riskuje, že trestní soud logicky dojde k závěru, že to neodpovídá, že právní kvalifikace neodpovídá, celé to padá, anebo nebude postupovat podle toho a přizpůsobí popis toho skutku té právní kvalifikaci, a pak se tedy téměř chci vsadit s kýmkoliv z vás, že musí podat novou žádost o vydání, v podstatě už čtvrtou nebo pátou, protože tam bude muset jinak popsat to jednání, což může samozřejmě vždycky státní zástupce, ale mě to trošku

překvapilo. Určitě to nezvýší renomé trestní justice, mám silné pochybnosti, a s napětím budu tedy teď očekávat další krok státního zastupitelství.

Zase na druhé straně na jeho obhajobu musíme říct: on dozoruje sice policii, nicméně je na ni odkázaný v řadě věcí, takže ta policie mu odvedla tuto práci a on se s tím vypořádal tímto způsobem.

Končím svůj projev tím, že nezvednu ruku pro vydání, protože ta žádost podle mého názoru má tak velký rozpor sama v sobě, že to udělat nemohu. Nicméně chápu všechny, kteří budou mít jiný právní názor, a jsem zvědavá, jak se s tím výsledkem dnešního jednání pro případ, že dopadne tak, že bude pan poslanec Babiš vydán, vypořádá naše trestní justice. A tím nemyslím jenom státního zástupce, tím v případě, že by to došlo až před trestní soud, myslím i trestní soud, ale já věřím a vždycky jsem věřila, že soud je nejenom nezávislý, ale je to odborně nejkompetentnější orgán v rámci justičního systému, takže někdy to trvá dlouho, ale věřím tomu, že bude i v tomto případě, který má tak nepřehlédnutelné politické rysy, postupovat nezávisle, kompetentně, nezaujatě, a tím pádem i přesvědčivě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně, a nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Jaroslav Faltýnek, připraví se pan poslanec Pavel Svoboda.

A ještě než dám slovo panu poslanci Faltýnkovi, přečtu omluvy. Z dnešního jednání se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Marie Jílková od 14.30 do 18 hodin a také paní místopředsedkyně Jana Mračková Vildumetzová mezi 14.30 a 21. hodinou, do konce jednacího dne, z rodinných důvodů.

Předám slovo panu poslanci Faltýnkovi a také zde se vyměníme s paní předsedkyní.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Hezké dopoledne, dámy a pánové, vážení kolegyně, vážení kolegové. Tato věta z mých úst zazněla 6. září 2017 a já kolegům, kteří tady tehdy nebyli, bych si s dovolením dovolil přečíst svůj projev, když jsme projednávali toho 6. září 2017 vydání pana Babiše a mě:

"Takže ještě jednou hezké dopoledne, dámy a pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové. Nebudu tak dlouhý jako náš pan předseda." Aktuální vsuvka – budu delší než pan předseda dneska. "Budu podstatně stručnější, nicméně než začnu svůj projev, který jsem si včera večer připravil, tak bych měl jednu prosbu zejména na Českou televizi, aby pokud možno ve svých reportážích a informacích informovala objektivně. Mám totiž jednu osobní zkušenost z minulého týdne, v den, kdy zasedal mandátový a imunitní výbor, a já jsem se tam šel obhajovat nebo na nějakou debatu, tak celý den v České televizi běžela informace, minimálně třikrát až pětkrát tam dole na liště, že Jaroslav Faltýnek byl členem orgánů společnosti Farma Čapí hnízdo. Už jsem to říkal několikrát a prosil jsem pány redaktory, aby se podívali do obchodního rejstříku. Já jsem opravdu nikdy v této společnosti v orgánech nesešel. Ale to není podstatné. Já jenom touto formou prosím, aby naše veřejnoprávní Česká televize aspoň sem tam informovala objektivně.

Nyní tedy k té konkrétní věci. Měl jsem vlastně poprvé možnost se seznámit s obsahem policejní žádosti minulý týden v úterý, kdy jsem tam byl se svým právním zástupcem, a tam jsem si vlastně poprvé přečetl příběh – přestože mi to už nabízeli reportéři České televize zhruba před čtrnácti dny – tak jsem si tam přečetl příběh, jehož mám být jedním z hlavních aktérů. Ale tento příběh se mi osobně nestal, nepříhodil a našel jsem tam jen nějaké střípky svých tehdy reálných prožitků a zážitků a zkušeností. Podle mého názoru je to kompilát

událostí, které se sice před deseti lety odehrály, ale probíhaly trochu jinak. Množství z těch věcí jsem si už nepamatoval, samozřejmě, po těch deseti letech, ale při přečtení žádosti jsem si potom vše postupně vybavoval.

Takže, dámy a pánové, po prostudování policejní žádosti a po konzultaci s kolegy jsem dospěl k závěru, že jak předseda Andrej Babiš, tak já a s námi i celé hnutí ANO čelíme bezprecedentnímu pokusu o nedemokratické ovlivnění parlamentních voleb za pomoci policejních orgánů. A teď vám řeknu, co mě k tomu přesvědčení vede.

Za první, žádost o vydání v kauze staré více než deset let byla doručena do Sněmovny pouhých sedm týdnů před nadcházejícími volbami, navíc byla doručena přesně v poslední den, kdy Sněmovna ještě mohla proces o vydání vůbec zahájit. Případá vám to jako náhoda? Zvláště v situaci, kdy existují významné pochybnosti, zda pro podání žádosti v ten okamžik jsou skutečné důvody?

Za druhé – a já se omlouvám, že se možná budu opakovat v tom, co říkal pan předseda Babiš, nicméně za druhé – vyšetřováním byl pověřen policista, u něhož byly Vrchním soudem v Praze vysloveny důvodné pochybnosti o jeho neovlivnitelnosti, profesionalitě a nestrannosti. Tento policista byl v minulosti spojován s nekalými praktikami, proti nimž jsme jako hnutí ANO po celou dobu našeho politického působení bojovali a důrazně se vymezovali. To je také náhoda?" Jenom připomínám, že stále jsme v 6. září 2017.

"Za třetí, celá žádost o naše vydání je plná věcných chyb, nepřesností, nepodložených fabulací a – omlouvám se za ten výraz – úplných nesmyslů. Mluvím o žádosti, jíž předcházelo rok a půl policejní šetření. Jako příklad za všechny uvedu, že policejní orgán nám klade za vinu, že jsme prodali akcie soukromé společnosti bez veřejného výběrového řízení. Vsuvka: Když se podíváte na dnešní žádost po pěti letech, nebo kolik to je, tak ono je to tam znovu. Ono je to tam znovu! Ale já se k tomu dostanu.

Tento nesmysl svědčí o nekompetentnosti policisty, který si plete povinnosti státní a soukromé společnosti. Každý, kdo kdy vlastnil třeba hospodu na návsi, dobře ví, že při prodeji vlastního majetku žádné výběrové řízení pořádat nemusí. Policejní komisař, který je pod žádostí podepsán, si dokonce nedal ani tu práci, aby si fakta uváděná v žádosti ověřil ve veřejně dostupných zdrojích. To je taky náhoda? A já, když jsem byl před rokem na výslechu nebo na podání vysvětlení na policii, tak hlavní otázka, která byla opakována ze strany pana komisaře několikrát, byla, proč jsme ty akcie neprodali ve veřejném výběrovém řízení. A já jsem se mu marně několikrát snažil vysvětlit, že si to popletl, že je to soukromá firma. Ale my jsme ty akcie tedy prodali, a k tomu se dostanu dál, za cenu dle znaleckého posudku.

Ve své žádosti také pan komisař Nevtípil píše, že akcie společnosti ZZN AGRO noví majitelé nepřevzali a nezaplatili za ně, což je další lež. Noví majitelé akcie převzali, zaplatili za ně a pan policejní komisař má samozřejmě důkazy, které ovšem mandátovému a imunitnímu výboru zamlčel" – jsme stále v roce 2017 v září – "a neuvádí je ani v žádosti. Přitom předávací protokol o fyzickém předání akcií i bankovní výpisy o zaplacení kupní ceny byly policií předány." V této souvislosti si vzpomínám na dotaz kolegy Romana Sklenáka, zde nyní nepřítomného, na mandátovém výboru, který se mě ptal, jestli jsem byl fyzicky přítomen při předávání akcií. Nebyl, pro mě to skončilo rozhodnutím představenstva, kterého jsem byl členem, a podpisem kupní smlouvy.

"Celá žádost je" – a je dobře, že je to dneska veřejný dokument – "prošpikována výrazy jako fiktivní, účelový, návodný a podobně." Vsuvka: Do dneška se nezměnilo nic. V té žádosti je to znovu takto nesmyslně popsáno. "Žádné důkazy o čemkoliv fiktivním, účelovém či návodném v žádosti ani ve spisovém materiálu však nejsou. Není tak jasné, v čem má fiktivnost dané transakce spočívat, natož z jakých důkazů na ni policejní orgán usuzuje. A to je taky náhoda?"

Celá žádost o naše vydání byla šitá na poslední chvíli horkou jehlou s vědomím blížících se voleb a blížícího se konce mandátu této Sněmovny. Jinak si totiž nemohu vysvětlit, že komisař Nevτίpil žádá o moje vydání za to, že jsem 17. listopadu 2007 schválil převod akcií, které v tento den ještě neexistovaly. Pouhým nahlédnutím do obchodního rejstříku, který je přístupný na internetu každému, by totiž pan komisař zjistil, že v té době byla ZZN AGRO ještě společností s ručením omezeným, která, jak ví i ten provozovatel venkovské hospody, žádné akcie nemá a ani mít nemůže. To je další náhoda? Dle informací mandátového a imunitního výboru významným důkazem, který má policejní šetření posunout do další fáze, je jakýsi znalecký posudek. S jeho obsahem ovšem policejní orgány členy mandátového a imunitního výboru, kteří měli možnost nahlédnout do spisu, neseznámili. To je další náhoda? Příslušný kontrolní orgán Evropské unie do dnešního dne nevyhodnotil, zda vůbec v případě Farmy Čapí hnízdo došlo k pochybení, či nikoliv. Pan komisař však již nyní ví, že k pochybení došlo, a dokonce že toto pochybení je úmyslným trestným činem. To je další náhoda.

Za osmé, pochybnosti ve mně vyvolal i průběh zasedání mandátového a imunitního výboru, kde jsem byl tedy poprvé a mohl jsem se toho jednání účastnit. Text návrhu usnesení byl již připraven před jeho vlastním projednáním, fyzicky ležel na stole před členy výboru. Diskuse i samotné projednání policejní žádosti tak podle mého názoru byly pouze formální i přesto, že jsem se pokusil doložit, že policie záměrně zatajuje důkazy před Poslaneckou sněmovnou – důkazy, které tu pohádku o Čapím hnízdě bourají. Nicméně na tom textu připraveného usnesení, které máme na stole, se nezměnilo vůbec nic. Ani slovo. A víte, ještě poznámka kolegy Humla, který tehdy byl členem mandátového výboru, že se v mém případě zdá, že ta celá záležitost je nějaká ohnutá, svědčí o tom, že nejsme zdaleka sami, komu se zdá, že celá ta věc není úplná náhoda. Tímto se omlouvám kolegovi Humlovi, ale prostě to tam tak zaznělo. Mě to tam velmi pobavilo na tom výboru a v tu chvíli jsem měl pocit, že v tom nejsem úplně sám.

Po tomto výčtu mi, kolegyně, kolegové, dovoluete ještě jednou zrekapitulovat, co jsem měl vlastně podle pana komisaře Nevτίpila spáchat. Jak uvádí ve své žádosti Sněmovně, měl jsem spolu s kolegy z představenstva ZZN Pelhřimov prodat nepotřebnou dceřinou společnost bez výběrového řízení dětem pana Babiše a jeho manželce. Tímto krokem jsme měli zakrýt skutečnou identitu pana Babiše. Nezdá se vám to absurdní? Aspoň právníkům v této Sněmovně? Skrývat skutečnou identitu pana Babiše tím, že to prodáme jeho dětem a jeho ženě? A podepsat účelovou a fiktivní smlouvu - to je další trestný čin - účelovou a fiktivní smlouvu na prodej akcií, a nabyvatelé si tyto akcie nepřevzali a ani je nezaplátili.

Já se znovu ptám: Je trestným činem prodat nepotřebnou firmu za cenu dle znaleckého posudku a vydělat na tom 20 %? Ano, to je účel podnikání, vytvářet zisk. A může se to povést někdy, pane komisaři, i bez výběrového řízení. A co je to fiktivní smlouva? Je to smlouva, která existuje, je podepsaná oběma stranami, existují doklady o zaplacení kupní ceny a předávací protokol na převzetí akcií novými nabyvateli? Tyto všechny doklady má policie k dispozici. Tak se znovu ptám, co je na této smlouvě fiktivní? A navíc, moje role, moje osobní role v tomto příběhu končí na konci roku 2007. O to, co bylo dál s prodanou společností, jsem se nezajímal, stejně jako v případě prodeje jiných nepotřebných firem v rámci skupiny Agrofert, kterých jsem prodával desítky nebo jsem se podílel na jejich prodeji. Cílem bylo vždy logicky a takové operaci vydělat, což si myslím, že je v podnikání normální.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, je mi známa i snaha některých z vás bagatelizovat načasování doručené žádosti. Zním ten argument, že každý rok se konají nějaké volby, a policie by tak nemohla vůbec konat. Ale přiznejme si, že stojíme pár týdnů před celostátními volbami, které se konají jednou za čtyři roky a mají rozhodovat o dalším směřování naší

země, a to určitě není náhoda. Nemohu se zbavit dojmu, že projednávání našeho vydání k trestnímu stíhání má sloužit k jedinému účelu, a to je poškození našeho mediálního obrazu. Férová politická soutěž podle mého názoru byla nahrazena mediální policejní hrou, při které je zpochybňována moje dosavadní manažerská kariéra a moje profesní i osobní čest. A já si dovoluji tvrdit, že jde o poslední zoufalý pokus zvrátit dosud demokraticky probíhající proces volebního boje, v němž jsou kriminalizováni a dehonestováni čelní představitelé politické strany nebo hnutí, jejichž preference dosud nasvědčovaly možnému úspěchu.

Jedním ze stěžejních cílů našeho hnutí, který byl vytyčen a prosazován vlastně celé čtyřleté volební období, byl boj proti korupci, a právě žádost o vydání mé osoby – aspoň já to tak vnímám – k trestnímu stíhání je vyústěním tohoto boje. Já jsem sice před svým působením v politice, nebo ve vysoké politice, protože jsem dlouho působil v politice komunální, působil v komerční sféře, v níž nejsou promíjeny chyby ani osobní selhání a osobní odpovědnost máte za každé jednotlivé rozhodnutí. A pokud by podobným způsobem jako v mém případě byly účelově vytrženy z kontextu nějaké kroky nebo nějaká jednání určitých osob a uměle pospojovány z jednání jiných osob, lze ad absurdum kriminalizovat každého, kohokoliv z nás. Já vím, že Sněmovna není soud a nemůže posuzovat vinu či nevinu kohokoliv z nás tady, ale děsí mě, že ve Sněmovně není ani ochota vnímat konkrétní lži a fabulace v žádosti o vydání poslanců.

Dámy a pánové, cílem mého vystoupení není vás žádat nebo prosit, abyste mě nevydávali, nebo nás nevydávali, protože se toho nebojíme. My jsme nic špatného neudělali a pravda nakonec stejně vyjde najevo. Jsem přesvědčen, že celé vyšetřování udělení dotace na Farmu Čapí hnízdo je, jak už jsem to tady mnohokrát řekl, policejní fabulací a nikdy by k němu nedošlo, kdybychom Andrej Babiš a já nebyli v politice.

A já se nebudu účastnit této špinavé hry tím, že bych vám doporučoval nebo žádal, jak máte hlasovat. Dnešní hlasování ve skutečnosti bude největším testem nás všech a s námi české demokracie. Moji předřečníci i já – nebo můj předřečník, ale určitě budou i další – jsme prokázali, že takzvaná kauza Farmy Čapí hnízdo i žádost o naše vydání je politickou kauzou, a my všichni, jak tu stojíme, sedíme, jsme slyšali už před volbami, dlouhé měsíce, že nás policie začne stíhat těsně před volbami. Celé měsíce to bylo veřejným tajemstvím, že máme být obviněni, pan předseda Babiš a já. A je proto jen na vás a na vašem svědomí, jak dnes budete hlasovat. Andrej Babiš ani já dnes nemůžeme podle mého soudu prohrát. Když nás vydáte, bude to naše morální vítězství. Když nás nevydáte, bude to naše morální satisfakce.

Závěrem bych vám rád řekl, že já sám budu hlasovat pro své vydání. Jsem totiž životním optimistou a věřím, že žiju v právním státě. Věřím v profesionalitu státních zástupců a nezávislost soudu. Neudělali jsme nic špatného, natož nezákonného, a pravda nakonec, myslím si, že zvítězí a my očistíme své jméno. V našem případě a ke škodě české demokracie bohužel až po volbách, protože do voleb se nestane asi nic. Ale účel tohoto politického komplotu poškodit naše hnutí byl naplněn, ale taková je bohužel zatím naše česká politika. Děkuji za pozornost."

Takže tolik... ne, ne, ne, přátelé, netleskejte ještě, jsme v polovině. (Pobavení v sále.)

To jsme byli v 6. září 2017. V tento den nás Sněmovna poprvé vydala, po volbách v říjnu 2017 jsme znovu získali imunitu a policie znovu požádala o naše vydání, které se uskutečnilo 19. ledna 2018.

Co bylo potom dál? Světe div se, 30. 4., 30. dubna 2018 rozhodl státní zástupce v mém případě o zrušení usnesení o zahájení trestního stíhání, pro které jsem byl Sněmovnou dvakrát vydán. A víte proč? Protože zjistil, že toto rozhodnutí bylo neodůvodněné. Neodůvodněné! Sečteno, podtrženo, mé trestní stíhání, které ovlivnilo politickou situaci v této zemi, nemělo žádný trestněprávní důvod. Nemělo žádný trestněprávní důvod! Sloužilo jen k politickému

boji. Nehovořím o tom, že obdobný názor státní zástupce zaujal ve stejném okamžiku i u tří dalších politicky nijak neangažovaných spoluobčanů. Nehovořím o tom, jakým mediálním peklem si tito lidé prošli. Zdůrazňuji, že od 30. dubna 2018 už nikdy nikdo účast nás čtyř v této kauze neřešil. Vyšetřování skončilo, zapomeňte.

Mohl bych v této časové rekapitulaci skončit, nicméně nebudu zastírat, že se o tuto kauzu zajímám dál, což asi všichni chápete, takže budu krátce pokračovat.

Z pohádky o jedenácti loupežnících jich zbylo sedm. Další téměř rok a půl nás média průběžně informovala o tom, jak trestní stíhání pana premiéra a jeho rodiny pokračuje. Občas se kauza mediálně teatrálně opeřila třeba únosem. A pak přišel další zlomový moment. 2. 9. 2019 oznámil státní zástupce, že zastavil trestní stíhání všech osob v kauze Čapí hnízdo, rozhodnutí ze dne 30. srpna 2019. Samozřejmě se tím okamžitě ocitl na nejen mediálním pranýři, neboť změnil názor, pan státní zástupce. Co na tom, že zásadní výhrady k práci policie uplatnil dozorcující státní zástupce již 30. 4. 2018, tedy rok a půl předem, v rámci rozhodnutí o stížnostech proti usnesení o zahájení trestního stíhání, kde upozorňoval na nedostatek důkazů, upozorňuji, po více než dvou letech intenzivního trestního řízení, tím myslím od 5. ledna 2016, kdy byly zahájeny úkony trestního řízení a z něj vyplývající možnost zastavení trestního stíhání všech osob, tedy i Andreje Babiše.

To se bohužel nehodilo do mediálního krámu, takže se hysterické pohledy kamer upnuly směrem k nejvyššímu státnímu zástupci, všichni si to pamatujeme. Ten posléze splnil svou historickou úlohu a svým – nebojím se říct – politickým rozhodnutím opět vrátil trumfově eso politického boje na stůl a umožnil této pseudokauze přežít a ovlivnit další volby.

A tady si dovolím důrazně připomenout tehdejší výroky typ: Do voleb jsou téměř dva roky, policie má tedy dost času se s touto kauzou vypořádat, a tak dále a tak dále. A co bylo opět dál? Z pohádky o jedenácti či sedmi loupežnících máme epizodu o dvou lidech, kde samozřejmě nesmí chybět Andrej Babiš, protože to přece děláme kvůli němu. A nebudete tomu věřit, opět se to do voleb nestihlo. Naopak, před volbami se opět přiložilo do kotle, ano, únos je mediálně osvědčená věc, tedy zejména před volbami, protože po nich už se o něm nějak nemluví a mediální dramaturgové a producenti akce v podstatě zmizeli. A tak nám skutečně tato parodie ovlivnila další volby.

Tolik tedy časově přehledná sumarizace, vycházející z mé osobní zkušenosti s tímto případem. A jaký z ní učinit závěr? Rozhodujeme vlastně potřetí o vydání poslance Andreje Babiše. Jelikož v této kauze bylo původně stíháno jedenáct osob, z nich u čtyř bylo dne 30. 4. 2018 stíhání pravomocně zrušeno a u dalších pěti 30. 8. 2019 pravomocně zastaveno, zůstávají nám pouze dvě osoby. A já se nás tady všech ptám, jak je možné, že v žádosti o vydání, v dnešní žádosti o vydání, je znovu popisován příběh jedenácti osob, úplně stejně jako na začátku roku 2017? Vážené kolegyně, kolegové, není vám na tom něco divného? Není vám divné, že v podstatě znovu rozhodujete i o mně? I o mně, protože i když iniciálami J. F., tak jsem v tomto textu x-krát zmiňován, byť jsem téměř čtyři roky pravomocně očištěn a mé stíhání bylo dle slov státního zástupce neodůvodněné.

Já jsem ráno, když jsem to dostal na stůl do lavice, nevěřil vlastním očím, že znovu čtu ty nesmysly, které jsem tady četl před pěti lety: "A na základě toho pokynu a po dohodě s Babišem představenstvo společnosti ve složení Z. K., J. F., J. P. tento záměr projednalo, schválilo, bez veřejné nabídky a snahy o dosažení co nejvyšší prodejní ceny, s vědomím, že se jedná o účelový a fiktivní převod akcií za účelem zakrytí skutečné identity fakticky ovládající osoby." Já si připadám jak v blázinci, jak v blázinci. Takže já si z toho činím jediný závěr. V této kauze nikdy a u nikoho nešlo a nemohlo jít o trestnou činnost, což už orgány činné v trestním řízení samy přiznaly v devíti případech. Od začátku do dnešního dne nejde o kauzu

kriminální, ale politickou. Politickou, na objednávku. A je to na nás, na vás, vážené kolegyně, kolegové.

Po svých osobních zkušenostech ruku pro vydání tentokrát nezvednu. Dvakrát jsem ji zvedl jak pro sebe, tak pro pana předsedu, ale tentokrát, neztejte se, po tom, co jsem si podrobně přečetl tu žádost o vydání, ta je stejná jako v září 2017, neztejte se, to fakt nemůžu. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Načtu omluvu. Omlouvá se mezi 10.45 a 12.30 z pracovních důvodů paní poslankyně Renáta Zajíčková.

Další přihlášený do všeobecné rozpravy je pan poslanec Pavel Růžička. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, kolegové, stojí před vámi lump, šmelinář s nemovitostmi, ten, který kšeftoval s obecním majetkem a v roce 2017 byl vydáván touto Sněmovnou. Říkám to úplně přesně tak, jak to sem do Sněmovny od policie přišlo.

Pro ty kolegy, kteří zde ve Sněmovně jsou noví, tak bych si jim dovolil z vlastního příběhu odcitovat, jak jednoduše se dá objednat trestní stíhání. Je to velice jednoduché. Já vám to pak řeknu i v bodech, abyste se mohli poučit, kdybyste náhodou potřebovali sejmout nějakou politickou konkurenci. Je to opravdu jednoduché. Ale já bych začal úplně od začátku.

V roce 2019 – to už jsem byl poslanec – zprostil Okresní soud v Chomutově devět občanů města Postoloprť – tito občané byli zastupitelé města včetně mě – obžaloby za to, že jako zastupitelé se měli dopustit trestného činu porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti. Skutek měl spočívat v tom, že jako zastupitelé města Postoloprť rozhodli o prodeji domu v majetku města za nižší cenu než cenu obvykle v místě dosažitelnou, aniž by takové své rozhodnutí na zastupitelstvu zdůvodnili.

Myslím, že to je velice důležité i pro zástupce STAN, kteří hájí zájmy starostů. Sdružení měst a obcí, když jsme byli v tomto problému, dělalo mrtvého brouka, ani se nás nezastalo. Jediný, kdo se nás zastal, byla v té době náměstkyně ministra vnitra, která doporučila, aby náš případ posoudil odbor na Ministerstvu vnitra, jestli jsme se něčeho dopustili nebo nedopustili. Ale k tomu se také dostanu.

Takže příběh devíti, respektive ze začátku deseti zastupitelů města Postoloprť – protože pak ten policejní orgán zjistil, že ten jeden, ten desátý, se zastupitelstva vůbec nezúčastnil, ale byl také obviněn. Nevadí, byla to politická konkurence. Prostě tam se jednalo evidentně o člověka, který chtěl být v zastupitelstvu, nedostal se tam a začal škodit, jako obdobný příklad tady u pana poslance Babiše. Chce se někdo někoho zbavit, tak co udělá? Objedná si trestní stíhání, to je úplně to nejjednodušší. Já se k tomu postupně dostanu. Je to velice zajímavé a poučné, zejména pro ty nové poslance, kteří tady jsou v tomto volebním období.

Takže příběh devíti, respektive desíti, zastupitelů města Postoloprť v čele se starostou. Podotýkám, že za hnutí ANO jsem tam byl sám takhle obviněný, že všech těch ostatních osm zastupitelů bylo jenom ze spolku, za který kandidovali, takže za politické hnutí jsem tam byl sám – aby zase někdo neřekl, že hnutí ANO tam mělo svoje lidi. Já jsem tam byl sám za ANO.

Takže příklad by mohl sloužit jako příklad všem kritikům, kteří poukazují na selhávání soustavy státního zastupitelství v případech týkajících se rozhodování samosprávy. Roli v něm hraje postup orgánů činných v trestním řízení, které postavily obvinění na jediném

znaleckém posudku, jehož způsob vypracování i metoda budily od počátku pochybnosti, dále přehlížení důkazů ve prospěch obžalovaných i neznalost aktuální judikatury.

Prosím, znalecký posudek to je to nejdůležitější. Já se o tom budu tady ještě zmiňovat, jak můžeme zneužít znalecký posudek. Stačí k tomu málo – najít si spřízněného znalce, který ve svém znaleckém posudku ocení něco, ani sám pak neví co, za nějakou cenu, a ani neví, za kterou cenu. Tento mix individuálních pochybení pak bohužel nenalezl v systému trestního řízení odpovídající korekci dříve, než musela poměrně banální věc doputovat až k soudu. Mezitím jsem se stal poslancem a s panem poslancem Svobodou jsme v minulém volebním období tady byli vydáváni.

Tato věc skončila pravomocným rozhodnutím o zproštění obžaloby, a prosím, to na návrh státní zástupkyně. Tento proces trval čtyři roky. Takže Růžička plus dalších osm zastupitelů byli čtyři roky mediálně vláčeni, bylo na ně poukazováno jako na lumpy, ty, kteří kšeftují s obecním majetkem, a pak státní zástupkyně u soudu jasně řekne, že se nic nestalo.

Z tvrzené škody půl milionu korun, kterou jsme měli jako zastupitelé městu způsobit, se totiž revizním posudkem – který zadal až soud, protože na naše znalecké posudky nebyl brán zřetel – tak tento znalecký posudek řekl, že jsme to vlastně prodali s padesátitisícovým ziskem. Takže nejdřív půlmilionová škoda, pak padesátitisícový zisk. Logicky pak nastává otázka, zda škodu státu nezpůsobili ti, kdo svým postupem zapříčinili zbytečné trestní řízení a s tím spojené náklady.

Jak to bylo na začátku? Na počátku případu stálo trestní oznámení občana Josefa Tišáka, místního obchodníka, šmelináře. Zastupitelstvo města Postoloprť se totiž rozhodlo na podzim roku 2015, kdy jsem ještě v politice vůbec nebyl – ani jsem o tom neuvažoval – že prodá dům na náměstí dosavadní nájemkyni. Ano, v roce 2015, to už jsem vlastně byl. Ta dům užívala dva roky. Předtím byl dům skoro rok a půl bez nájemce. Město v něm muselo provádět pravidelné opravy, které ovšem, jak potvrdil soudní znalec, byly spíše udržovací, kosmetické a v žádném případě nezvedly hodnotu domu. Město hledalo pro dům, pro který nemělo vlastní využití – spodní patro bylo určeno pro obchodní činnost, v horním se nacházel jeden velký bytový prostor, ovšem neobyvatelný. Předchozí kupec opakovaně od roku 2008 – původní odhad do roku 2008, který sloužil pro účely odkupu třetiny podílu tak, aby město vlastnilo nemovitost celou a mohlo ji prodat – stanovil na 1 506 000. Přibližně za tuto cenu také město nabídlo dům k prodeji, aniž by se ovšem někdo přihlásil.

V roce 2011 proto město rozhodlo o snížení požadované ceny na 1 milion, přičemž tento krok byl odůvodněn celkovou zchátralostí objektu, jehož by pro účely užívání nutně čekala rozsáhlá rekonstrukce. Prostě město si s touto nemovitostí nevědělo rady, nechtělo do ní investovat, a hlavně se chtělo bránit tomu, aby tuto nemovitost koupil nějaký spekulant a třeba tady z Prahy nám tam nastěhoval nějaké další nepřizpůsobivé, protože jsme sociálně vyloučená lokalita.

Přihlásil se jediný zájemce vietnamské národnosti, který nabídl složit milion v hotovosti, jehož nabídku ale předchozí zastupitelé nevyslyšeli. Podle některých svědectví sehrála roli obava z následného využití tohoto domu, který stojí v centru města. Na podzim obdrželo město totožnou nabídku od zmíněného pana Tišáka a ten dům chtěl odkoupit za půl milionu – předtím za půl milionu, a teď se mu milion zdál málo (moc?). Také argumentoval, že ta nemovitost je zchátralá a je tam u ní nutná rekonstrukce. Toto všechno ta policie a státní zastupitelství vědělo, ale mašinerie státních zástupců fungovala dál. My prostě těch devět lumpů, těch zastupitelů, dostaneme k soudu. Také se jim to povedlo.

Zastupitelé prodej neschválili, nicméně opět bylo veřejně konstatováno, že dům je zchátralý a celkově je ve špatném stavu. Dům pak přišel o nájemce. Město v něm nicméně provedlo drobné práce zhruba za 460 000, aby ten barák nespádl. Jak již bylo řečeno, podle

soudem přizvaného znalce nijak tato rekonstrukce nezvedla tuto hodnotu. Cílem zastupitelů u té opravy bylo, aby ten barák nehyzdil náměstí a měl alespoň opravenou fasádu, když nic jiného. Výčet těchto událostí je důležitý pro to, neboť popisuje místní poměry a všeobecné povědomí o stavu domu před jeho prodejem.

Od roku 2014 jsem byl zvolen do zastupitelstva města, proto když v roce 2015 projevila zájem o odkup domu současná nájemkyně, která v něm od roku 2013 provozovala krejčovský salon, a to za cenu 1 milion, město nebylo proti. Záměr opět schválilo zastupitelstvo, zveřejnilo ho na úřední desce, kde bylo zákonem předepsanou dobu, během níž město obdrželo jednu jedinou nabídku od zmíněné nájemkyně, kterou posléze zastupitelstvo zcela regulérně prodalo za 1 milion korun. Ano, jedinou věc, kterou jsem já v tomto udělal, bylo, že na tom zastupitelstvu jsem zvedl ruku. Nic víc, nic míň. Banky ovšem nájemkyni odmítly poskytnout požadovanou hypotéku, přičemž obě při posuzování hodnoty domu dospěly k cenám okolo 1 milionu korun. Jednalo se o Českou spořitelnu a Equa bank.

Tyto okolnosti vedly k tomu, že se zastupitelstvo města muselo zabývat po několika měsících návrhem splácení kupní ceny splátkovým kalendářem, kdy během deseti let město obdrželo za dům 1,25 milionu korun. Během jednání, na němž byl splátkový kalendář zase zastupitelstvem řádně schválen, řádně probíhala debata zastupitelů o zmíněné nemovitosti. Byl k tomu přiložen i odhad bank a na tomto zastupitelstvu padl návrh od zmíněného pana Tišáka, že tento dům koupí za 1 010 000 korun, tedy o 10 000 větší nabídka. Ale bylo mu řečeno, že tento prodej však již není možný, protože zastupitelé na minulém jednání již rozhodli.

Tak a tady ten příběh začíná. Pan Tišák se naštvál a řekl: Já vám to osladím. A začaly se dít věci. Padlo již zmíněné trestní oznámení od tohoto nespokojeného občana. Policie, konkrétně příslušníci z oddělení hospodářské kriminality v Lounech – Louny, pro ty, co to nevíte, je malé městečko, dvacetitisícové, je krásné, ono se tam z té kriminality toho až tak moc neděje, takže případ ze začátku deseti, poté devíti zastupitelů pro místní policii byl něco obrovského – všem policistům na hospodářské kriminálce se rozjiskřila očička, jak mohou devět zastupitelů začít stíhat a udělat pro to všechno, aby začali. Takže toto oddělení hospodářské kriminálky si přizvalo v únoru znalce pro ocenění nemovitostí, nějakého pana Jiřího Vaňka. Tento znalec již zpracovával posudky v rámci ústecké policie a výhradně pro toto lounské oddělení, kde byl od roku 2011 až 2016, takže policie byla ráda, že má svého znalce. Měli tam nějaké vazby, dostal za to dohromady asi 22 000. Ten policejní orgán, a tady to přichází, dal znalci zadání, že má stanovit cenu nemovitosti k jejímu prodeji v roce 2015. No, ale on zapomněl stanovit, jakou tu cenu tedy chce znát do toho znaleckého posudku. Nebylo tam, jakou chce cenu, takže to je paráda. První věc je, že se na někoho naštvete, je třeba si najít loajálního policistu, kterého přesvědčíte, že máte pravdu, musíte za ním chodit hodně dlouho, aby poté řekl, tak já je tedy začnu stíhat, ať mám od toho Tišáka klid, a najít si vhodného znalce, kterému je třeba říct: My těch devět zastupitelů potřebujeme dostat k soudu, pro nás je to případ, potřebujeme, aby tam škoda byla větší jak půl milionu, abychom mohli začít stíhat podle přísnějšího paragrafu. A když znalec nemá stanoveno ve znaleckém posudku, jakou cenu má stanovit, tak stanoví nějakou cenu, udělá to fikaně, těch půl milionu to přešlo o 2 864 korun. Paní státní zástupkyni to vůbec nebylo divné, že to přešlo ani ne o tři tisíce, a začali nás stíhat podle toho přísnějšího paragrafu. Takže přes znalce se dají dělat obrovské věci a vy, co jste v samosprávě, tak tato cesta, kde je na vás obrovský bič, stačí se opravdu jen někomu svým rozhodnutím znelíbit a máte peklo minimálně na čtyři roky.

Takže takový posudek znalec vypracoval a předložil, přičemž však u soudu nebyl schopen vysvětlit přesně důvody, jak k ceně dospěl a jakou metodu zvolil. To nebylo divné v přípravném řízení ani policii, ani státní zástupkyni. Z výpovědi nové majitelky domu v přípravném řízení navíc vyplynulo, že znalec se zastavil v domě v pátek odpoledne se svojí

manželkou během cesty na chatu a strávil v domě okolo deseti minut. Během deseti minut tento znalec vyřkl ortel nad devíti zastupiteli a udělal jim čtyři roky ze života neskutečné peklo. V některých částech domu se pak nebyl podívat vůbec, krovy shlédl jen ve tmě a svědkyně zpochybnila i údaj v posudku, že znalec prováděl jakékoliv měření. Tyto skutečnosti pak samotný znalec při výpovědi před soudem nepopřel. V této výpovědi pak majitelka policisty upozornila i na další odhady, které existují, a to jeden za 700 000 a další za 1 000 000.

V rámci přípravného řízení podezřelí a následně obvinění zastupitelé opakovaně na rozpory v posudku – včetně jeho podobnosti s posudkem, který byl vypracován v roce 2008, jen ho opsal, změnil datum a opsal ho – tento posudek neřešil stanovení prodejní ceny neboli ceny v čase a místě obvyklé. V tom posudku byly pasáže z roku 2008, což mi připomíná současnou žádost na vydání pana poslance Babiše, kde byly také zkopírovány věci. Jednalo se o identifikaci různých místností a kluboven. Na to jsem upozornil v procesním řízení a ono to vůbec nikoho nezajímalo. Vůbec ne, prostě zaslepené klapky na očích, my těch devět lumpů dostaneme.

Ve svých stížnostech státní zástupkyni jsme rozporovali i stanovení odpovědnosti zastupitelů, kterou při sdělení obvinění policejní orgán vyvodil podle § 39 zákona o obcích. Podle tohoto ustanovení se majetek města prodává za cenu zpravidla ve výši v daném místě a čase obvyklou, přičemž odchylka od této ceny musí být zdůvodněna. Opět – nikoho to nezajímalo. Když si najdete svého policistu, tak si můžete s každým dělat, co chcete.

Ve stížnosti proti zahájení trestního stíhání jsem výslovně uvedl, že z tohoto ustanovení nevyplývá povinnost zpracovat znalecký posudek, aby byla splněna podmínka takového zdůvodnění, a to tvrzení podloženo odkazem na odbornou literaturu a příslušné komentáře zákona o obcích. Já i starosta jsme opakovaně ve svých výpovědích a stížnostech státní zástupkyni přitom uváděli, že taková zdůvodnění existují, a žádali jejich opatření policejním orgánem. Všichni se nám vysmáli.

Státní zástupkyně Radka Pavlišová však stížnost obviněných zamítla se zdůvodněním, že jelikož vypracovaný znalecký posudek obsahuje všechny náležitosti, znalecký závěr ohledně výsledné ceny je v dostatečném rozsahu odůvodněn a logicky provázán s použitými metodami, nelze než konstatovat, že závěry znaleckého zkoumání jsou plně způsobilé k procesnímu postupu, který vyústí k vydání napadeného rozhodnutí, pro které je dostatečným podkladem. Takže vlastně tady paní státní zástupkyně posvětila činnost policie a obžalovali nás. Podle státní zástupkyně zastupitelstvo svoje odchýlení od ceny obvyklé nijak nezdůvodnilo, za relevantní odůvodnění považovala (nepovažovala?) zmínky o špatném technickém stavu a tak dále a tak dále a tak dále. Dále je nezbytné zdůraznit, že samotné konstatování, že cena byla snížena z důvodu havarijního stavu domu, nemůže obstát, neboť nejde o důvod pro odchýlení se od obvyklé kupní ceny. Ale znovu opakuji, znalec žádnou obvyklou kupní cenu nezkoumal a v tom znaleckém posudku nebyla.

Takže je to docela vtipné, dostalo se to před soud. Samozřejmě nadřícené Krajské státní zastupitelství potvrdilo to, co dělala státní zástupkyně v Lounech. Ta řekla, že je to všechno v pořádku, a obžaloba skončila u Obvodního soudu v Chomutově, kde paní předsedkyně soudu Kateřina Vltavská dokázala během jednoho dne vydat trestní příkaz 25 000, a tím pádem nám pak už všichni říkal: Podívejte se na ně, vždyť on ten soud vydal trestní příkaz, takže oni tam určitě něco udělali, a samozřejmě je ten soud odsoudil. Samozřejmě jsme se proti tomu odvolali. Paní soudkyně byla velice aktivní – když jsme se ptali, jak mohla za jeden den načíst ten obrovský spis, tak nám bylo řečeno, že se to prý takhle běžně u soudu dělá, že to je běžná praxe, že oni vás opálí bez toho, aniž by zjišťovali, jestli jste vinen nebo nejste vinen.

Na konci března pak město obdrželo stanovisko od Ministerstva vnitra České republiky, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, které ve všech ohledech shledalo postup města Postoloprť při prodeji zmíněného domu v souladu se zákonem o obcích. A vůbec nikoho to nezajímalo. Ani státní zástupkyni, ani policii, ani soud.

Závěrem k tomu lze říct, že orgány činné v trestním řízení měly od počátku vyšetřování informace ohledně důvodů, proč došlo k rozhodnutí obviněných a posléze obžalovaných zastupitelů k prodeji domu za konkrétní částku. Stejně tak byly od počátku trestního řízení na stole relevantní pochybnosti o postupu i zvolené metodě posudku policií přizvaného znalce. S námitkami se však ani policie, ani dozorová, ani dohledová státní zástupkyně nevyrovnaly, což je obdobné jako u toho případu, který řešíme teď. S námitkami se prostě nikdo nevyrovnal. Slovy státní zástupkyně z obžaloby se totiž zdá, že orgány činné v trestním řízení postupovaly s velkou mírou nedbalosti ve svém rozhodnutí, které může státu způsobit velkou škodu.

V závěrečné řeči před soudem – protože ač mě Sněmovna nevydala, byl jsem z toho případu dán bokem, tak jako tady pan poslanec Svoboda obdobně, tak s ostatními zastupiteli soud proběhl – a v závěrečné řeči paní státní zástupkyně Pavlišová obhajovala postup policie, a zejména svůj neprofesionální postup, a doslova u soudu řekla, že není odborník na oceňování majetku, a nemůže tedy znát, jaká je ta cena správná. Prosím vás, devíti lidem svojí nekompetencí udělala čtyři roky peklo. Potom samozřejmě já jsem se z toho vyvinil, protože když rozhodl soud, tak paní státní zástupkyně na mě žalobu stáhla, takže jsem se z toho taky vyvázal.

Na závěr chci říct, byl to obrovský zásah do osobního života, do osobní sféry, do rodiny, do mého zdravotního stavu, kde potom se u mě ozvalo onkologické onemocnění. A pro pana poslance Svobodu – teď je ten bod B, kdy se soudím se státem, a Úřad pro zastupování státu prostřednictvím magistra Borovičky u soudního jednání říká: Vždyť se nic nestalo, buďte rád, prosím vás, že vás nezavřeli, že na vás obžalobu stáhli, buďte rád, to je jediná kompenzace, kterou vám stát dá. Ale s tím já se nesmírím. Děkuju. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Načtu omluvu. Z dnešního jednacího dne od čtrnácti do jeho konce se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Jan Volný a naopak stahuje svoji omluvu od dnešní 13. hodiny pan poslanec Kolovratník.

Nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Vondráček. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Možná bych se vešel do faktické poznámky, ale abych nemusel spěchat.

Pokusím se tady o nějaké objektivní vyjádření. Samozřejmě chápu, že nečlenové hnutí ANO mě budou vždycky vnímat jako místopředsedu hnutí, že tady je nějaká podjatost a že nemohu vystupovat objektivně. Do jisté míry mají samozřejmě pravdu. Na druhou stranu opravdu se tady snažím spíš k tomu přistoupit z právního hlediska. Já jsem se nikdy nevyjadřoval k tomu vydávání, když jsem byl v pozici předsedy Sněmovny. Měl jsem za to, že to výkonu té funkce nepřísluší. Teď jsem předsedou ústavně-právního výboru a myslím si, že je naopak žádoucí, abych aspoň krátce vystoupil a krátce se k tomu vyjádřil.

Už mockrát jsme tady probírali, že imunita není osobní privilegium toho kterého jedince, který byl náhodou zvolen do Poslanecké sněmovny. Imunita má chránit fungování komor parlamentu a bránit zásahům moci výkonné. Není možné omezit fungování komory bez zákonného a jasného zmocnění. Není to nějaká osobní neodpovědnost těch jedinců, není

to výjimka z trestní odpovědnosti. Vždy by se mělo pohlížet na to, jestli to nějakým způsobem je, nebo není zásah do zákonodárné moci.

Pamatuji si krásné debaty na toto téma v této Sněmovně, třeba s výborným řečníkem a politickým protivníkem, panem poslancem Polčákem, který je teď europoslancem, kdy jsme se bavili o historii imunity, která vznikala vlastně už ve staré Anglii, kdy král nesměl zatknout poslance, který jel na koni na setkání parlamentu. Takhle to celé začalo. Jenom pro zajímavost, imunita jako taková, nepostižitelnost poslanců – ten zákon byl za první republiky přijat dřív než prozatímní ústava. Tak naši předkové považovali za důležité, aby poslanci mohli vykonávat svou činnost.

A teď k této konkrétní kauze. Budu velice stručný, protože vyčerpávajícím způsobem všechno shrnula paní poslankyně Válková, a říkám schválně poslankyně, protože nevystupovala v pozici předsedkyně mandátového a imunitního výboru. Já si skutečně myslím, že základ všeho je ten překonaný popis skutku, to, co tady pan zpravodaj tak poctivě přečetl – a já mu za to děkuji, protože zaznělo to na mikrofon, bude to ve stenozáznamu, každý se s tím může seznámit, každý to jednoznačně, rychle najde.

My tady dneska rozhodujeme, jestli moc výkonná, jestli policie dodržela všechna pravidla pro možný zásah do moci zákonodárné, jak se v právním státě sluší a patří. O tom je to dnešní rozhodování. A ta pravidla určuje ústava, náš jednací řád, § 12, ale také rozhodnutí Nejvyššího soudu, které tady bylo citováno a které je v těch věcech poměrně přesné. Nejvyšší soud jasně uvedl, že skutek musí být detailně popsán. Já mám za to, že i § 12 jednacího řádu staví spíše na skutku než na právní kvalifikaci. Právní kvalifikace tam je v podstatě podmíněně, tam je zřejmé, že může dojít k její změně, ale vždy musí být jasně a z pozice soudu detailně popsán ten skutek. A tady je úplně jasný nesoulad mezi skutkem a následnou právní kvalifikací. Myslím, že to bylo v dopise pana předsedy Babiše, kde dal příměr, že je popisována vražda a následné stíhání za dopravní nehodu, tedy dva úplně rozlišné děje.

Chci tady jenom zdůraznit, že to, co je popsáno v žádosti o vydání, za to nemůže být pan poslanec Andrej Babiš stíhán, protože z těch jedenácti lidí, které měl svými pokyny řídit, už je devět pravomocně osvobozeno a jsou nevinní. Nemůžete organizovat něco, co není trestné, aby to vaše organizování bylo trestné, jestli mi rozumíte. To je spojená nádoba. Jestliže někomu dáte pokyn udělat něco, co není trestné, tak ten samotný pokyn samozřejmě také není trestný. Nemůžou pokyny k něčemu legálnímu vyvolávat trestněprávní odpovědnost. Jestliže víme, že skutek, který je popsán v žádosti, nemůže být důvodem pro trestní stíhání, za to nemůže být odstíhán poslanec Andrej Babiš, tak se tedy ptám, jestli tohle vydání je opravdu k něčemu? Protože já jsem toho názoru, že hlavně naše vydání bude soudu k ničemu. Doteď to měla v rukou policie za stálého dozoru státního zástupce a dohledu nadřízeného orgánu Vrchního státního zastupitelství. Teď to teprve přijde před soud. V podstatě jsme ve fázi, kdy se říká, že už je obžaloba napsaná.

Takže já bych pochopil tady nějaký ten rozdíl mezi popisem skutku a právní kvalifikací na začátku, ale my máme za sebou skoro pět let přípravného řízení, už vyslechli úplně všechny, provedli úplně všechny písemné důkazy, devět z jedenácti lidí je nevinných, ti, které měl organizovat Andrej Babiš. A za této situace máme k tomu, že organizoval, ačkoli už je sám označen za pomocníka v právní kvalifikaci, tak na to ho máme vydat. A já si prostě myslím, že to soudu nebude stačit. A říkám tedy, že se tady asi sejdeme znova a budeme to projednávat znova. Tomu velí i nějaká základní právní logika. A já se proto ptám, jestli to není trošku naše vizitka – tohoto slavného, slovného sněmu – že budeme provádět nějaký právní úkon, nebo právní jednání, novým jazykem, který zřejmě má takové nedostatky, že při soudním přezkumu se zjistí, že je to k ničemu.

Chápu, že jsem za hnutí ANO, chápu, že jsem zaujat, ačkoli se snažím nebýt zaujat, ale zkuste potom, prosím, o tom popřemýšlet. Stejně asi všichni víme, jak bude kdo hlasovat, takže k vydání dojde, ale zkuste nad tím popřemýšlet, že budete fakticky podepsaní pod něčím, co má poměrně zásadní právní vadu, a jestli bychom my, poslanci, kterých je tu dvě stě a které zvolili občané České republiky, neměli více dbát na dodržování zákonných pravidel a více dbát na právní řád. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO a levé části Sněmovny.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Prosím poslance o větší klid, při projevu pana poslance Vondráčka to tady přímo začalo šumět, takže prosím o klid.

Nyní je na řadě přihlášený pan poslanec Pavel Svoboda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Svoboda: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo.

Dovolte mi jen stručně dojmy jako členovi mandátového a imunitního výboru. Jsem tady první volební období, dosud jsem měl informace pouze z médií a nějak – řeknu latentně – jsem tuto kauzu sledoval omezeně.

Díky členství v mandátovém a imunitním výboru jsem měl možnost prostudovat spis a budu jednoznačně hlasovat pro, protože všechny případné pochybnosti, které tady možná zmiňují kolegové a objevují se v médiích, jsem si zkrátka pro sebe vyvrátil.

Dovolte mi klíčové sdělení nebo potvrzení toho zásadního faktu – my tady nerozhodujeme o vině, trestu a tak dále. To náleží soudu, nezávislému soudu, a já věřím, že takové soudy v této republice máme. Pan kolega Babiš, opakovaně, pokud se nepletu, o vydání žádal, sám s tím souhlasil. Za pozvání paní předsedkyně Válkové – prostřednictvím paní předsedající – děkuji, že ho pozvala na zasedání mandátového a imunitního výboru. Pan poslanec se nedostavil, poslal dopis. To za prvé. Za druhé, změnil názor, nyní o vydání nestojí, a za třetí, klíčová informace pro mne: o vině a trestu nerozhodují sociální sítě, nerozhodujeme tady o tom my, nerozhodují o tom demonstranti před Sněmovnou, nikdo, kdo staví šibenice, rozhoduje o tom nezávislý soud. A pokud vyšetřovatel, státní zástupce i mandátový a imunitní výbor stojí v jedné lajně a tvrdí ano, stalo se to, tak nemám důvod tomu nevěřit. Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části Sněmovny.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Zatím posledním přihlášeným je pan poslanec Karel Haas. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Haas: Děkuji mnohokrát za slovo. Vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se pravděpodobně, podobnými slovy jako kolega Radek Vondráček, vaším prostřednictvím, vešel do faktické, ale raději... kdybych to chvíličko přetáhl. Buď tři, nebo čtyři body.

První bod. Vůbec mě nepřekvapily projevy kolegů Babiše, kolegy Faltýnka, kolegy Růžičky – opět vaším prostřednictvím samozřejmě, paní předsedkyně – slova o "kompru", o politické motivaci, o objednavce trestního řízení, to si myslím, že Česká republika slyší jako kolovrátek už mnoho let. Takže v tomto smyslu mě tyto projevy vůbec nepřekvapily.

Přiznám se, že mě lehce vystrašily projevy paní kolegyně Válkové a kolegy Vondráčka, opět vaším prostřednictvím. Proč mě vystrašily? Vystrašily mne relativizací žádosti státního zástupce o souhlas Poslanecké sněmovny s vydáním poslance Andreje Babiše. Vystrašily mě tím, že bývalá ministryně spravedlnosti, bývalý předseda Poslanecké sněmovny, to znamená

vrcholní představitelé České republiky, co tím vyjadřují? No, vyjadřují tím nedůvěru k moci soudní, k jednomu ze tří pilířů českého ústavního systému. Vyjadřují tím, že nedoporučují vydání, že zřejmě nevěří tomu, že by moc soudní zafungovala v této konkrétní věci. A já ten výsledek samozřejmě nemohu znát, nejsem členem mandátového a imunitního výboru, neznám obsah spisu, takže nepředjímám vůbec případné rozhodnutí, ale opravdu z úst těchto dvou kolegů, zejména těchto dvou kolegů, obou právníků a obou bývalých vrcholných představitelů českých ústavních institucí, tak ty jejich projevy mě opravdu lehce vystrašily.

A ta moje třetí poznámka je citace, opravdu doslovná, z morálního kodexu reprezentantů hnutí ANO – je pořád dostupný na webových stránkách hnutí ANO – ze 3. března 2017. Dovolím si ocitovat bod IX: "V případě přestupkového řízení či trestního stíhání proti své osobě reprezentant nebude využívat poslaneckou, senátorskou imunitu a požádá příslušný parlamentní výbor, aby neprodleně navrhl jeho vydání. Jedinou výjimku v tomto ohledu tvoří případné stíhání za politické projevy pronesené na půdě Parlamentu ČR." Konec citace.

Takže jsem docela zvědav – rozumím tomu, že v poslaneckém klubu hnutí ANO nejsou pouze členové hnutí ANO, ti asi budou hlasovat volně, ale jsem zvědav, jak členové poslaneckého klubu hnutí ANO, kteří členy hnutí ANO jsou, dodrží svůj vlastní morální kodex. Děkuji mnohokrát. (Potlesk pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se objevily dvě faktické poznámky. První z nich je od pana poslance Víta Vomáčky. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Vomáčka: Vážená paní předsedající, dámy a pánové, já se opravdu vejdu do faktické poznámky. Já jsem tady velmi bedlivě poslouchal i mnohdy zajímavé interpretace a zdůvodnění a podobně. Nejsem právník, jsem zootechnik, jsem dlouholetým starostou, a proto mě spíš vyděsila taková ta konstrukce, co tady – prostřednictvím předsedající – pan kolega Růžička pronášel o policii. Prosím, buďme opatrní, nehodnoťme policii pouze z nějakého svého osobního záměru.

Ještě před pár měsíci, když byla pandemie, jsme jim tady děkovali, když bylo před volbami, všichni jsme jim děkovali, a ejhle, po volbách už se tady říká o tom, že je velmi jednoduché najít si policistu, dlouho za ním chodit a on nám pomůže. Buďme v tomto opatrní, nedávejme takovéto signály našim občanům. Sami všichni víme, že je tady GIBS, jako poslanci máme různé výbory, podvýbory atd. Myslím si, že toto je velmi zbytečné, že to škodí pohledu občanů na policii a my bychom se toho neměli účastnit. Děkuji. (Potlesk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za dodržení času. Nyní je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Vondráček. Pak ještě faktická pana poslance Růžičky. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. V žádném případě jsem nechtěl, pane kolego, vás vystrašit, prostřednictvím předsedající se omlouvám. Ono je to právě naopak, dokonce existují filozofické směry, které tvrdí, že vlastně veškeré spory mezi lidstvem jsou tím, že stejným slovům dáváme jiné významy.

Já mám naopak vysokou důvěru v soudy České republiky a také vím, jak k tomu přistupují. Ony se na to dívají trochu jinak, takže ony to budou opravdu posuzovat ze svého pohledu. Byly tady citovány paní poslankyní Válkovou dokonce závěry Nejvyššího soudu a já se důvodně domnívám, že nesoulad mezi popisem skutku a právní kvalifikací povede soud

k závěru, že byl poslanec Andrej Babiš špatně vydán, pro skutek, pro který nemůže být stíhán, protože není trestný. To je moje vysoká důvěra.

Takže moje námitka je spíš formální, jestliže to policie nemá dobře, jestli bychom ji neměli vést k tomu, ať to opraví, protože já se bojím, že to tady jednou budeme dělat znova, to vydávání.

Snažil jsem se vystupovat bez emocí, s vysokou důvěrou v soudy. Jak ještě potom vystupoval pan kolega, je tady nový, pan kolega Svoboda: my to vedeme, tu debatu, při každém vydávání, že tu nejsme proto, abychom rozhodovali o vině či nevině. Já jsem taky ve svém příspěvku o vině či nevině ani na vteřinku nemluvil. Šlo mi vysloveně o to, aby byl dodržen § 12 našeho jednacího řádu, protože to je náš zákon. Ten je nám blíže než ten trestní a my bychom měli trvat na správném popisu skutku, protože když to budeme takhle dělat šmahem, a jak používal slovo pan předseda Babiš, dávat bílko šeky, jednou se to může obrátit proti Sněmovně jako takové.

No, je to bohužel věc, která se týká Andreje Babiše, chápu, že tam to zabarvení je a že mi to třeba nevěříte, vypořádáte se s tím hlasováním. A já děkuju za korektní debatu a pana kolegu jsem nechtěl vystrašit.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Čas. Nyní je přihlášen pan poslanec Růžička s faktickou poznámkou, prosím.

Poslanec Pavel Růžička: Já bych tady na pana kolegu, prostřednictvím paní předsedající, z ODS. Prosím vás, vy máte svého Šlachtu, že jo, vždyť vy o něm mluvíte všude, pořád. Já jsem tady řekl svoji osobní zkušenost, můžete si přečíst rozsudek, kde je to jasně napsáno, takže já jsem tady neřekl nic nového. A to, aby občané nemohli vědět, že policie v některých případech svoji práci nedělá dobře, tak to chcete, abych tady lhal? To si děláte srandu, ne? (Potlesk z lavic ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je ještě přihlášena s faktickou paní poslankyně Válková, následně pan poslanec Vomáčka. Vaše dvě minuty.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní předsedkyně. No tak samozřejmě, když někdo označí kolegyni poslankyni v podstatě jako někoho, kdo straší, tak se musí ta poslankyně nebo ten poslanec ozvat, takže já se ozývám. Nikoho jsem strašit nechtěla, ale je nutné – nejsme přece stádo tupých poslanců a poslankyň – abychom si řekli, jaký je právní rámec. A jak jsem viděla, tak už to citují i Novinky.

Já jsem řekla, že plně chápu každého, kdo má jiný právní názor. Můj právní názor je jednoznačný na základě zkušeností, mé praxe, znalosti judikatury a právních předpisů především. Když má někdo jiný právní názor, prosím – a od toho jsme tady, kolegyně a kolegové, abychom si ho řekli. Ale strašit se vzájemně určitě nemusíme a já bych byla poslední, která by někoho chtěla strašit. Já to popravdě řečeno ani neumím. Děkuji. (Tleskají poslanci ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Taktéž děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou pan poslanec Vomáčka.

Poslanec Vít Vomáčka: Musím zareagovat na pana kolegu. Nevím, jak dlouho jste starostoval, já starostuju jednatřicet let. Myslím si, že Kravaře, policie říká o tom, že Kravaře jsou top, protože dokonce i zoofilii jsme tam měli, vraždy jsme tam měli a tak dále, vždycky jsem spolupracoval s policií, vždycky jsme se dohodli. Policie se vždycky chovala slušně. (Smích z lavic ANO.) Ano, jako samospráva... (Oživení a potlesk zleva.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím poslance o klid, ať může pan poslanec pokračovat.

Poslanec Vít Vomáčka: ... jako samospráva, pakliže tam měla být nějaká akce, samozřejmě jsme byli v součinnosti a dohodli jsme se s policií. Ano, co je na tom proboha špatného? Je to krásný vzkaz naší veřejnosti! To je všechno. A to je způsob, jak dát veřejnosti na vědomí, že samospráva spolupracuje s policií. Takže mě, pane kolego, poučovat nemusíte. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Další přihlášený s přednostním právem – pan předseda? Nebo s faktickou? Asi přednostní, dobře, prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji, abych vás seznámil se stanoviskem hnutí SPD. Než to udělám, tak mi dovoluji krátký exkurz do historie. Já už to nevím ani přesně, ale myslím si, že tady budeme teď vydávat pana Babiše počtvrté. Potřetí, nebo počtvrté? (Poslanec Faltýnek z místa: Potřetí.) Potřetí, a já pevně věřím, že je to naposled. Pevně věřím, že je to naposled. Protože pakliže ne, tak už bych si opravdu začal myslet něco, že prostě někde něco není v pořádku. A ta má poznámka není určena tady Poslanecké sněmovně, ale něčemu jinému.

Hnutí SPD bude hlasovat pro vydání pana poslance Andreje Babiše, protože tak hlasovalo i minule. Podle mého názoru se na celé té kauze nic nezměnilo a nezávislý soud by měl říct, kde je pravda. Ale zdůrazňuji: Věřím, že je to naposled. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Taktéž děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do všeobecné rozpravy, a protože už se nikdo další nehlásí, tak ji končím. O případné závěrečné slovo požádal pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Josef Cogan: Vážené kolegyně a kolegové, já si v závěrečném slovu zpravodaje si dovoluji ještě reagovat na pár připomínek kolegů. Musím říct, že příběh kolegy Růžičky, byť si myslím, že úplně nepatří k dnešnímu jednání, tak ho chápu, určitě chápu, a otázkou je, jaké má v současné chvíli řešení. On vystupoval v té věci jako zastupitel. Víme, že policie takhle šla po mnoha zastupitelstvech a většinou to soud v podstatě smetl. Ale asi není řešením třeba imunita zastupitele. Prostě tady jednáme o případu, který máme tady na stole jako Poslanecká sněmovna, a musím říct, že k takovému martyriu, které tady on řekl, se může dostat každý občan v tomhle státě. I já jsem taky dlouhodobý starosta a dělal jsem vlastně i v advokacii, dělal jsem i trestní věci a často jsem se taky divil, za jaké věci jsou popotahováni občané. Musíme si říct, že v běžných věcech jsou třeba stíhány fyzické osoby za úvěrový podvod, za to, že o něco třeba uvedou jinak, částku jejich příjmu. A to si vezmete třeba, že se napíše tisícovka jakoby v podstatě navíc a samozřejmě je to odstíhané a dopad trestněprávní, až dokonce včetně trestu. A tady se bavíme o 50 milionech z veřejných rozpočtů. Tady se bavíme o 50 milionech, které přišly z veřejných rozpočtů. (Hlas ze sálu, že to není závěrečné slovo.) Ano, je to závěrečné slovo. (Nesouhlas ze sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím, nehovořte na sebe z lavic. A pane poslanče, pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Josef Cogan: Já myslím, že na informaci, že se bavíme o 50 milionech z veřejných rozpočtů, nevím, co je na tom nerelevantní z pohledu zpravodaje. To je i v tom skutku zmiňované. Takže budu pokračovat dál.

Na kolegyni Válkovou a kolegu Vondráčka: Ano, vede se diskuse... (Předsedající: Mým prostřednictvím, prosím, mým prostřednictvím, pane poslanče.) ... o tom... (Předsedající: Prostřednictvím předsedajícího!) Omlouvám se, prostřednictvím pana předsedajícího... (Smích v sále.) ... předsedající, prostřednictvím předsedající, s kolegyní samozřejmě ty diskuse v ryze právní podobě jsou zcela běžné a je potřeba říci, že tak, jak předložil v žádosti státní zástupce skutek, je jeho věc. Já jsem tady ten skutek v podstatě přečetl, protože jsme se na domluvili. Já sám jsem se dokonce domníval, že by stačilo jenom odkázat na tu věc, tak jak bylo v minulých věcech, ale domluvili jsme se na jiném postupu a já jsem tento postup akceptoval. To, jestli se to, pokud tak stalo, je trestným činem, to musí říct soud a je samozřejmě věcí státního zástupce, aby to prokázal. Aby soud tu vinu a trest vydal, tak on musí prokázat tu skutečnost.

Pokud tady byla zmiňována kvalifikace, tak žádost má obsahovat pouze předpokládanou kvalifikaci. Pokud je pro něj kvalifikace příznivější než ta předtím, je to svým způsobem pro obviněného výhoda. Právní kvalifikace není závazná a mohou tuto kvalifikaci právě třeba soud nebo orgány činné v trestním řízení překvalifikovat. Tak zní zákon, a pokud bylo zmíněno tady, tak v § 12.1 je jasně předpokládaná.

Mohl bych tady poukázat na kolegu, prostřednictvím paní předsedající, Babiše, který tady zjevně dostatečně tu zpravodajskou zprávu neposlouchal, protože mě jako zpravodaje v podstatě určil za ten text skutku, který byl v žádosti. Ale tady musím říct zcela korektně, že paní předsedkyně toto uvedla na pravou míru, že to, že jsme si tady tu žádost o tom skutku vyslechli, je procesní postup ve věci.

Jinak k tomu mohu ještě konstatovat, že trestný čin, pokud nastane, tak pokud se například peníze vrátí a jsou zpět, tak to neznamená, že se trestný čin nestal. (V sále je obrovský hluk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím o klid v sále. Prosím, aby mohl pan zpravodaj dokončit svoje slovo. Prosím o klid.

Poslanec Josef Cogan: Dobrá, takže to je prostě otázka toho konkrétního jednání. Jinak shrnu, že tady zkoumáme pouze to, zda jsou dány podmínky k trestnímu stíhání, takže je potom na soudu, aby rozhodl o vině a trestu. Pokud tady padly nějaké výhrady, ty samozřejmě budou moci být v budoucnosti použity jako obrana v rámci trestního řízení. Takže v té věci je na konci za mě jako zpravodaje podstatné, abych jenom znovu řekl, že mandátový a imunitní výbor doporučil pana Andreje Babiše k vydání.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Další se hlásí s přednostním právem paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. K vystoupení pana zpravodaje, myslím si, že překročil rámec zpravodajské zprávy, jak jsme byli často poučováni

v minulém volebním období. To znamená, měl konstatovat jasný návrh, a ne tady přednášet svoje závěry. To se mohl přihlásit v rozpravě. Děkuju. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan zpravodaj shrnoval probíhající rozpravu, já se nedomnívám, že překročil svoji pravomoc. (Nesouhlasné výkřiky z řad poslanců ANO.)

Nicméně nyní přistoupíme k podrobné rozpravě, do které se pan zpravodaj hlásí. Neeviduji žádnou jinou přihlášku, takže prosím pana zpravodaje.

Poslanec Josef Cogan: Já bych se jenom přihlásil k návrhu, který už tady byl předložen a podrobně po ten dlouhý čas přečten, to znamená tak, jak už to bylo v té obecné rozpravě, takže se k tomu hlásím a je to návrh, o kterém budeme hlasovat.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Dále se do podrobné rozpravy nikdo další nehlásí, takže tímto podrobnou rozpravu končím.

Ještě se otáží, zda je ještě zájem o závěrečné slovo, pane zpravodaji? Nikoliv.

Přivolám poslance a poslankyně do sálu. Všechny vás odhlásím. Prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

Jakmile se počet přihlášených ustálí, zahájím hlasování o předloženém návrhu usnesení. Počet se již ustálil.

Já tedy zahajuji hlasování o předloženém návrhu usnesení a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 140 bylo přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 112, proti 63, návrh usnesení byl přijat. Já končím tento bod.

K hlasování? Ano, pane poslanče, prosím.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Na sjetině mám pro, hlasoval jsem proti, zpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, zpochybnění hlasování.

Já tedy dám hlasovat o námitce pana poslance Kotta.

Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? (Neklid v sále trvá.)

V hlasování číslo 141 bylo přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 175, proti žádný, námitka byla přijata.

Proto opakuji hlasování o předneseném návrhu usnesení.

Zahajuji jej a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 142 bylo přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 111, proti 65, návrh byl přijat.

Nikdo další už proti tomuto hlasování nenamítá.

S přednostním právem se hlásí paní předsedkyně Schillerová.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji mnohokrát, paní předsedkyně, za slovo. Já z jiného soudku. Chtěla bych jménem poslaneckých klubů hnutí ANO a hnutí SPD navrhnout prodloužení dnešního jednacího dne i po 19. hodině, a to jak meritorně, tak procesně, a pro dokončení rozjednaného bodu i po 21. hodině. Děkuji. Předběžně jsem to konzultovala i ve vládních klubech. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za přednesený návrh.

Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, hlasujeme o něm bezprostředně bez rozpravy.

Já tedy zahajuji hlasování o předneseném návrhu, abychom jednali i po 19. hodině. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 143 bylo přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 166, proti žádný, návrh byl přijat. Naše jednání tedy bude pokračovat i po 19. hodině.

Nyní zahajuji další bod, kterým je bod

108.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody

Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a na lavice vám bylo dnes doručeno jeho usnesení číslo 18 ze dne 18. ledna 2022. (Stále velký neklid v sále, velmi špatná slyšitelnost.)

Prosím nejdříve o klid. Kdo máte cokoli k vyřizování, abyste tak učinili v předsáli a vytvořili důstojné podmínky pro vystoupení paní poslankyně a předsedkyně mandátového a imunitního výboru Heleny Válkové, kterou tímto žádám, aby nám podala zprávu o projednání žádosti o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání pana poslance Bohuslava Svobody. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuju, paní předsedkyně. Jde o našeho kolegu, pana poslance Svobodu, tak bychom tomu také měli věnovat důstojnou pozornost.

Budu stručná. V předchozím případě to trvalo dva měsíce a dvanáct dní od doručení žádosti po okamžik, kdy jsme vám, paní předsedkyně, v případě Andreje Babiše poslali ta klíčová usnesení. Tady to bylo výrazně kratší dobu, protože jsme si ani nevyžadovali spis. 9. prosince nás paní předsedkyně Senátu Městského soudu v Praze požádala o vyslovení souhlasu s trestním stíháním již obžalovaného pana poslance Svobody. My jsme se hned 15. prosince rozhodli, přijali jsme usnesení, ve kterém jsme řekli, že tu záležitost projednání urychlíme, protože nepotřebujeme znát jako v případě pana poslance, obviněného poslance Babiše, ten spis a že si nevyžádáme celý obrovský spis. Bylo to dáno i tím, že všichni ostatní už byli v trestní kauze pana poslance Bohuslava Svobody zproštěni viny, takže, jak důvěřujeme našim soudům, a i musíme u pravomocných odsouzení nebo u pravomocných zproštění, což byl tento případ, jsme samozřejmě neměli potřebu se tím spisem více zabývat, a proto jsme 18. ledna přijali klíčové usnesení a vyslechli jsme si i pana poslance Bohuslava Svobodu, kterého jsme v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny pozvali. On toho pozvání využil, osobně se dostavil, požádal nás o vydání a mandátový a imunitní výbor v tomto případě měl snadný úkol, přijali jsme usnesení, to usnesení máte teď na stole.

S ohledem na to, že také jde o opakované žádosti, opakované vydávání, máme tedy zprošřující rozsudky, tak si myslím, že pan zpravodaj, což je pan zpravodaj Okleštěk, paní předsedkyně tedy, který by tady asi měl potom se ujmout slova, tak se domníváme, že by v tomto případě jako v jiných jednodušších věcech, a toto je – podle mého přesvědčení a přesvědčení i mandátového a imunitního výboru – věc, která nevyžaduje, abychom četli celý návrh, respektive celou žádost paní předsedkyně senátu městského soudu, kde nás žádá o vyslovení souhlasu. Tak pokud s tím budete souhlasit, tak si tu žádost můžete přečíst s tím, že potom samozřejmě zpravodaj v případě, že byste měli dotazy, vás bude ještě informovat o našem postupu.

Paní předsedkyně, já si myslím, že jeden měsíc a jedenáct dnů nám daly dostatečný prostor se tím zabývat tak, abychom si stáli tentokráte jednomyslně za tím usnesením, které vám tady pan zpravodaj bude prezentovat, a já předpokládám, že bychom mohli tu kauzu z hlediska Poslanecké sněmovny dneska uzavřít.

Samozřejmě pokud dojde k vydání pana poslance Svobody, tak v takovém okamžiku už se ujme té závěrečné fáze a my všichni věříme se stejným výsledkem jako v případě těch ostatních obžalovaných v Městský soud v Praze.

Já vám děkuji za pozornost a ráda bych tedy předala slovo... (Otáčí se k předsedajícímu.) Aha, já jsem si nevšimla, takže pane místopředsedo, panu zpravodaji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně, paní předsedkyně.

Já vám přeji krásné poledne, vystřídali jsme se ve schůzi, budeme pokračovat zpravodajem výboru panem poslancem Ladislavem Okleštěkem, kterého poprosím, aby přednesl svoji zprávu.

A já jenom konstatuji, že budu hlasovat během dnešního dne s náhradní kartou číslo 29.

Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, rád bych vás seznámil s usnesením číslo 18 mandátového a imunitního výboru z 5. schůze, konané dne 18. ledna 2022, k projednání žádosti ze dne 9. prosince 2021 o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k trestnímu stíhání poslance doc. MUDr. Bohuslava Svobody, CSc., v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod spisem značka 10 T 8/2014:

"Mandátový a imunitní výbor po úvodním slově předsedkyně výboru poslankyně prof. JUDr. Heleny Válkové, CSc., zpravodajské zprávě poslance Ladislava Okleštěka, po vyjádření poslance Bohuslava Svobody a po rozpravě

I. navrhuje Poslanecké sněmovně, aby v souladu s ustanovením § 12 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, rozhodla o návrhu usnesení Poslanecké sněmovny:

Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání obžalovaného poslance doc. MUDr. Bohuslava Svobody, CSc., narozeného dne 8. února 1944, který se měl dopustit zločinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 věta druhá, odst. 4 písm. a)

trestního zákoníku a zločinu porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku."

Teď je tady popis toho skutku tak, jak jsme jej dostali a jak se zmínila paní předsedkyně výboru. Pokud bude mít někdo zájem, mohu potom tedy přečíst, ale myslím si, že vás budu zbytečně vysilovat, že dostatečné vysílení bylo už v tom předchozím hlasování a v té celé věci.

"II. pověřuje předsedkyni výboru, poslankyni prof. JUDr. Helenu Válkovou, CSc., aby toto usnesení předložila předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru Ladislava Oklešťka, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky."

Toto je návrh usnesení číslo 18, na něž navazuje usnesení číslo 19, které říká:

"(I.) doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody, narozeného 8. února 1944;

II. pověřuje předsedkyni výboru, poslankyni prof. JUDr. Helenu Válkovou, CSc., aby toto usnesení předložila předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;

III. zmocňuje zpravodaje výboru Ladislava Oklešťka, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky."

Nebudu k tomu říkat další dodatky, ale tato záležitost byla projednána na výboru v dostatečném prostoru a stanovisko i pana docenta Svobody na výboru zaznělo. Takže to je z mé strany v této chvíli všechno, pane předsedající.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane zpravodaji, za to, že jste nás seznámil s usnesením mandátového a imunitního výboru, a já teď otevírám všeobecnou rozpravu. Z místa se mi hlásí pan poslanec Svoboda. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych vás velmi krátce oslovil. Budete hlasovat o věci, která v tuto chvíli startuje osmý rok řešení. Osm let funguji po světě jako obviněný, jednu chvíli jako podmíněčně odsouzený, potom jako osvobozený, jednou mě tato Sněmovna vydala, jednou mě nevydala, všichni moji spolupracovníci z magistrátního výboru byli v nedávné době osvobozeni, a já tady před vámi stojím tedy stále jako obviněný, jak říkám, osmý rok.

Důvod, proč žádám o své vydání, je stále stejný. Já jsem o něj žádal při všech hlasováních prostě proto, že jsem přesvědčen o tom, že nebudeme-li věřit našim soudům a nebudeme-li v těchto situacích – spoléhat je špatné slovo, ale věřit tomu, že soudnictví je spravedlivé, sami jako poslanci budeme bortit jeden za základních systémů, na kterém je naše demokracie postavena.

Proto znovu opakuji, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, žádám vás, prosím vás, vydejte mě, ať může soud rozhodnout, ať i já mohu být přesvědčen o tom, že soudnictví je to, co je správný pilíř v našem právním systému. Děkuji. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně, pane poslanče. Hlásí se dál někdo do všeobecné rozpravy? Pokud tomu tak není, neeviduji ani písemnou přihlášku, ani přihlášku z místa, tak končím všeobecnou rozpravu a poprosím o závěrečné slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, pane předsedající. Já myslím, že vše podstatné bylo řečeno. Přihlašuji se k tomu, co jsem uvedl jako usnesení číslo 18 a číslo 19 mandátového a imunitního výboru. Tady není potřeba dělat ani závěrečné shrnutí, které mi chybělo u mého kolegy v předchozím případě, takže k této věci vystoupil pouze jeden řečník a to, co navrhl, jsme všichni slyšeli. Takže byl jeden vystupující a já navrhuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. To bylo závěrečné slovo v rámci všeobecné rozpravy.

Nyní přistoupíme k rozpravě podrobné. Kdo se hlásí do podrobné rozpravy? Nikdo se nehlásí.

Pan zpravodaj by měl asi v rámci podrobné rozpravy načíst ještě jednou to usnesení, abychom věděli, o čem budeme hlasovat.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Mohu načíst, ale myslím si, že usnesení byla přečtena, a pokud je všeobecný souhlas, tak bychom hlasovali o usneseních, tak jak zazněla před pár minutami.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, děkuji, myslím si, že to takto bude stačit. Všichni víme, o čem budeme hlasovat. Děkuji panu zpravodaji a zagonguji, aby mohli dorazit kolegové.

Ano, eviduji žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím a prosím, abyste se svými identifikačními kartami přihlásili. Protože se počet ustálil, zahájím hlasování.

Budeme hlasovat o usnesení, které tady načetl pan zpravodaj Okleštěk.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 144 bylo přihlášeno 168 poslanců, pro hlasovalo 152, proti 8, 8 se zdrželo a návrh usnesení byl přijat.

A tím končím bod 108, žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody. Děkuji panu zpravodaji za jeho práci.

A my budeme pokračovat podle schváleného programu schůze blokem smluv. První bychom měli projednat bod číslo

68.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Korejskou republikou o leteckých službách /sněmovní tisk 89/ - první čtení

Předložený návrh uvede ministr dopravy Martin Kupka, kterého prosím, aby se ujal slova.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající...

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pardon. Možná je tu ještě nějaká připomínka k hlasování.

Poslanec Jan Síla: Pardon, já jsem chtěl – nezpochybňuji hlasování. Hlasoval jsem – nebo nehlasoval jsem a byl jsem pro.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Já jsem úplně neslyšel, jestli můžete ještě, aby i stenografky a stenografové slyšeli, co jste měl na mysli.

Poslanec Jan Síla: Hlasoval jsem pro, přitom mám na sjetině, že jsem nehlasoval. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Nezpochybňujete hlasování, čistě pro zápis. Děkuji pěkně a teď prosím pana ministra dopravy, aby přednesl svůj návrh.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Já si vám dovoluji předložit vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Korejskou republikou o leteckých službách. Vztahy mezi Českou republikou a Korejskou republikou v oblasti civilního letectví jsou upraveny mezinárodní dohodou z roku 1990, která byla několikrát změněna, nicméně to, co v tuto chvíli představuje návrh, je nová dohoda, která byla projednána už předchozí vládou v září 2019, a dokonce byla podepsána. Nám přísluší ji ratifikovat.

Text té dohody je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky včetně závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Nová dohoda přináší především jistotu pro přímé letecké spojení mezi Prahou a Soulem i další možnosti spolupráce leteckých dopravců obou stran. Přispívá tím k dalšímu rozvoji současných velmi dobrých vztahů obou zemí a našemu hospodářskému rozvoji. Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o postoupení materiálu k projednání zahraničnímu výboru Sněmovny. Děkuji moc za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, což je pan poslanec Petr Beitzl.

Poslanec Petr Beitzl: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, Korejská republika představuje významného obchodního partnera České republiky. Přímé letecké spojení je předpokladem pro další prohlubování spolupráce. Sjednáním dohody se vytváří nový právní rámec odpovídající současným standardům v mezinárodní letecké dopravě a přinášející jistotu pro přímé letecké spojení, ale i další možnosti spolupráce leteckých dopravců obou stran.

Sjednání dohody nevyžaduje změny v českém právním řádu a její provádění nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu. Administrativní a správní výdaje budou hrazeny z rozpočtu odpovídajících ministerstev a Úřadu pro civilní letectví.

Senát projednal materiál jako senátní tisk číslo 28 a usnesením číslo 137 dal 17. 3. 2021 souhlas s ratifikací. Jedná se o mezinárodní smlouvu prezidentské kategorie, bude tedy po vyslovení souhlasu obou komor Parlamentu předložena k ratifikaci prezidentovi republiky. V tuto chvíli vás i já žádám o podporu tohoto materiálu.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně, pane zpravodaji, za vaši zprávu a otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu tedy končím.

Ptám se, zda je zájem o případná závěrečná slova ze strany navrhovatele či zpravodaje? Není tomu tak, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh než zahraniční výbor, aby projednal tento tisk? Nemá.

Budeme tedy hlasovat o přikázání materiálu k projednání zahraničnímu výboru.

Já zahájím hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání tohoto tisku k projednání zahraničnímu výboru? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 145 bylo přihlášeno 161 poslanců, pro hlasovalo 132, návrh byl přijat.

A já konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím jsme se vypořádali s prvním čtením tohoto tisku a já jeho projednání pro tuto chvíli ukončím.

Dalším bodem, který bychom měli projednat podle schváleného pořadu schůze, je

69.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s přijetím Prohlášení některých evropských vlád o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z Vesmírného střediska Guyana ve znění změn přijatých dne 4. prosince 2017 /sněmovní tisk 90/ – první čtení

Prosím pana ministra dopravy Kupku, aby se ujal slova.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení kolegové, jak zaznělo už z úst předsedajícího, jde o dohodu o fázi využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz, nicméně v tuto chvíli dochází k jisté změně v tom reálném světě a životě, protože Rusko na základě sankcí ze strany Evropské unie z této spolupráce vystoupilo. Nicméně na té dohodě to nic nemění, protože my jsme byli vázáni na využívání nosných raket Ariane a Vega ze základny Guyana.

Je to věc, která je důležitá pro české firmy, protože tak jak ta dohoda ustavuje zapojení českých firem, podle jednoho z nejdůležitějších odstavců bude odpovídat právě zapojení Česka do celého toho projektu. Přímý dopad souhlasu s tou smlouvou tedy znamená, že i českým firmám, které se podílely na celém tom projektu ESA, bude příslušet podíl i na následném využívání. Je to oblast, ve které Česká republika je jednou z důležitých partnerů, je to jedna z věcí, která obrací pohled na Českou republiku od levné montovny směrem ke státům, kde vznikají inovace, kde se vytváří vysoká přidaná hodnota.

Proto se velmi přikláním k tomu a žádám o podporu toho návrhu. Pokud by nedošlo k přijetí nového prohlášení, mohly by ve fázi využívání těchto raket, tedy při jejich běžném provozu, být české firmy v dodavatelském řetězci nahrazeny zahraničními, které by prosadily státy s tradičně silným kosmickým průmyslem. Nové prohlášení zajišťuje, že zmíněné české firmy budou moci na komerční bázi dodávat komponenty pro nosné rakety Ariane a Vega po celou dobu jejich využívání či po dobu platnosti prohlášení. Děkuji za pozornost a za případnou podporu.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Děkuji pěkně. Teď poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, což je pan poslanec Jiří Horák. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Horák: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Jak zaznělo, účelem prohlášení z roku 2017 je prodloužení platnosti prohlášení z roku 2007 a zároveň aktualizace prohlášení z roku 2007 tak, aby odpovídalo aktuální situaci v oblasti nosných raket v Evropě.

Ještě jednou bych zopakoval, že účelem prohlášení z roku 2007 je vytvořit společný rámec pro využívání nosných raket Ariane, Vega a Sojuz z vesmírného střediska v Guyaně v Jižní Americe. Ještě bych snad také zdůraznil, že na rozdíl od roku 2007 se Česká republika už v současné době toho programu na vývoj nosných raket Ariane a Vega účastní.

Takže bych požádal o podporu tohoto programu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeczek: Děkuji, pane zpravodaji za vaše vystoupení.

Dovolím si otevřít obecnou rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikoho neviduji, obecnou rozpravu tedy končím. Zeptám se, zda je zájem o případná závěrečná slova ze strany navrhovatele či zpravodaje? Není tomu tak.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh takového usnesení? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 146, bylo přihlášeno 166 poslanců, pro hlasovalo 137, proti nikdo. Návrh usnesení byl přijat.

A já konstatuji, že jsme tento vládní návrh přikázali k projednání zahraničnímu výboru.

Tím končím projednávání bodu 69, sněmovní tisk 90, prvé čtení.

Budeme pokračovat bodem

70.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o mezinárodních Pravidlech pro zabránění srážkám na moři, 1972 (COLREG), ve znění pozdějších rezolucí /sněmovní tisk 93/ – prvé čtení

Opětovně poprosím pana ministra dopravy, aby předložený vládní návrh přednesl. Pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, Úmluva o mezinárodních Pravidlech pro zabránění srážkám na moři z roku 1972 zvaná COLREG patří mezi vůbec nejvýznamnější mezinárodní úmluvy pro pohyb

plavidel na moři. Je to v podstatě něco podobného, jako známe ze silničního provozu. Jsou to základní pravidla pro to, aby nedocházelo ke srážkám.

S ohledem na to, že v tuto chvíli lodní doprava na mořích přepravuje 80 až 90 % nákladů a stále roste, vytvoření takových jednotných pravidel představuje jednu z důležitých podmínek pro zajištění bezpečnosti. Přestože pod českou vlajkou se v tuto chvíli žádná námořní obchodní loď neplaví, České republiky se to týká, protože musí být součástí těch dohod, pod našimi vlajkami se plaví stovky jachet na světových mořích a samozřejmě že i je tato pravidla zavazují k tomu, aby se chovala správně.

Ratifikace úmluvy COLREG včetně příloh, ve znění pozměňovacích rezolucí, je nezbytná z důvodu zajištění právě obecné bezpečnosti námořní plavby a také z důvodu naplnění závazků České republiky, které jí plynou z členství v příslušné mezinárodní organizaci a zároveň z členství v Evropské unii v souvislosti s plněním požadavků jednotného prosazování práva v mezinárodní námořní dopravě. Prosím vás také o podporu souhlasu s touto mezinárodní úmluvou.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane ministře. Nyní poprosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Jiří Strýček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Strýček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych vás chtěl požádat tímto o schválení této mezinárodní smlouvy, protože už jsme ji tady měli v minulém volebním období a neschválili jsme ji těsně v prvním čtení před hlasováním.

Jak už tady bylo uvedeno panem ministrem, tato úmluva COLREG z roku 1972 představuje vlastně jakási pravidla silničního provozu na moři. Je platná od roku 1977 a ve stejném roce k ní přistoupila i tehdejší ČSSR, ale pouze jako k vládní smlouvě. V kombinaci s rozdělením federace a vznikem České republiky je nyní potřeba úmluvu spolu s dalšími asi zhruba sedmi novelizacemi dodatečně ratifikovat a následně vyhlásit ve Sbírce mezinárodních smluv. Přestože v současné době nevyužívá žádná námořní obchodní loď nebo nevyužíváme žádnou námořní obchodní loď možnost registrace nebo plavby pod vlajkou ČR, je ratifikace této úmluvy významná pro plavbu námořních jachet zapsaných v námořních rejstříku ČR a rekreačních plavidel plujících na moři pod vlajkou ČR.

Ratifikace úmluvy je dále nezbytná z důvodu zajištění obecné bezpečnosti námořní plavby, které se v současné době účastní stále rostoucí počty českých, převážně rekreačních plavidel různého druhu. Pro zajímavost bych rád uvedl, že na základě uvedené úmluvy ministerstvo vydalo již přibližně 10 000 průkazů způsobilosti k vedení námořní jachty. Plnohodnotně ratifikovaná úmluva je tak i v našem prostředí velmi významná. Dále je ratifikace nezbytná mimo jiné i z důvodu naplnění závazků České republiky z členství v Evropské unii a vyhovění požadavkům pravidelného auditu Mezinárodní námořní organizace.

V podstatě ještě pro doplnění. Každý český občan má právo dohledat mezinárodní úmluvu, kterou je Česká republika vázána, nejen v anglickém jazyce, ale také v jazyce českém. Ministerstvo dopravy, jak už jsem řekl, má v evidenci zhruba 10 000 osob, kterým bylo vydáno na základě prokázání odborné způsobilosti k vedení námořní jachty mezinárodní kvalifikační doklad, takzvaný průkaz způsobilosti k vedení námořní jachty. Seznámení s plnohodnotným platným textem úmluvy COLREG je při zkouškách, zejména pak pro následnou praxi na moři, naprosto významný.

Závěrem ještě uvádím pro zajímavost, že chorvatská strana uznala jednostranně průkazy vydávané Ministerstvem dopravy pro půjčování námořních rekreačních plavidel pro plavbu na moři v Chorvatsku a právě i z toho důvodu je velmi významné, aby jachtaři, kterým vydalo Ministerstvo dopravy mezinárodní kvalifikační doklady, měli možnost detailního seznámení se s textem v českém jazyce, zvláště když je Česká republika smluvní stranou takovéto úmluvy.

Já vás tedy ještě jednou žádám touto cestou, abychom přistoupili k schválení této mezinárodní smlouvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane zpravodaji, za vaše uvedení tisku.

Otvírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda je někdo, kdo se do obecné rozpravy hlásí? Nikoho nevidím, neeviduji, končím tedy obecnou rozpravu.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany navrhovatele či zpravodaje? Není tomu tak.

Protože nezazněly žádné návrhy, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný, alternativní či doplňující návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Aby stiskl tlačítko a zdvihl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 147 bylo přihlášeno 164 poslanců, pro hlasovalo 131, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tím končím projednávání bodu číslo 70, sněmovní tisk 93, a sice jeho prvé čtení.

Nyní přečtu omluvy. Z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Šalomoun, a to od 12 hodin do konce dnešního jednacího dne. Dále se omlouvá pan poslanec Fridrich od půl sedmé do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a pan poslanec Jan Richter se omlouvá z jednacího dne mezi půl jednou a devatenáctou hodinou, respektive do konce jednacího dne, a to z pracovních důvodů. To byly omluvy.

Nyní budeme pokračovat bodem

71.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o ukončení platnosti Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Rakouskou republikou o podpoře a ochraně investic, která byla sjednána formou výměny nót
/sněmovní tisk 114/ – prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr financí Zbyněk Stanjura.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, oba dva ty body, to znamená bod 71 a 72, sněmovní

tisky 114 a 115, jsou vlastně identické. Evropský soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že součástí investičních dohod uvnitř Evropské unie nesmí být rozhodčí doložky, a to je vlastně všechno.

Díky tomu, že některé státy nechtěly přistoupit na multilaterální jednání, tak to musíme sjednávat individuálně, protože Evropská komise zahájila vyšetřování těch států, které to ještě mají, takže bylo zahájeno řízení proti Rakousku. Díky ratifikaci dohody splníme všechny povinnosti, České republice nebude nic hrozit, takže doporučuji jak tento bod, tak ten příští, abychom schválili, posoudili a poslali do dalšího projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně. Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení tohoto tisku, pan poslanec Tomáš Kohoutek. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové, jak již uvedl pan ministr, projednáváme tisk 114 a následně 115, kdy se jedná o identické návrhy, kdy v tisku 114 se jedná o návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o ukončení platnosti Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Rakouskou republikou a v tisku 115 Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Švédským královstvím, kdy tyto dohody byly sjednány formou výměny nót.

Po vstupu České republiky do Evropské unie se staly dohody o ochraně a podpoře investic uzavřené mezi členskými státy EU nekompatibilní s právem EU, a Evropská komise tedy doporučila členským státům Evropské unie, aby zvážily další platnost těchto dvoustranných smluv o ochraně a podpoře investic.

Dalším podnětem z poslední doby, který urychlil proces ukončování platnosti těchto smluv, bylo rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie ve věci Achmea ze dne 6. března 2018, který judikoval, že tyto rozhodčí doložky obsažené v těchto smlouvách jsou v rozporu s unijním právem.

5. května 2020 v Bruselu byla podepsána mnohostranná Dohoda o ukončení platnosti dvoustranných dohod o investicích mezi členskými státy Evropské unie, kdy k podpisu této dohody však nepřistoupily všechny členské státy Evropské unie, ale mezi těmi, které nepřistoupily, bylo mimo jiné Rakousko i Švédské království v tisku 115. S ohledem na to je tedy potřeba tyto dohody ukončit formou dvoustranných nót a já vás rovněž žádám o jejich podporu, kdy tyto dohody nebudou mít vliv na státní rozpočet a jsou zcela v souladu s ústavním pořádkem a právním řádem České republiky i s evropským právem. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu k tomuto tisku. Hlásí se někdo do obecné rozpravy? Není tomu tak, obecnou rozpravu tedy končím.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, zda má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 148 bylo přihlášeno 164 poslanců, pro hlasovalo 129, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tím končím prvé čtení bodu číslo 71, sněmovního tisku 114.

Budeme pokračovat bodem číslo

72.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Švédska o změně a ukončení platnosti Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní republikou a Švédským královstvím o podpoře a ochraně investic, podepsané 13. listopadu 1990 v Praze, která byla sjednána formou výměny nót /sněmovní tisk 115/ – prvé čtení

Opětovně poprosím pana ministra financí, aby přednesl úvodní slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Je to analogické jako předchozí bod, jenom místo Rakouska je na druhé smluvní straně Švédsko. Doporučuji Sněmovně stejný postup jako v předchozím hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Analogicky prosím pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Děkuji. Já se stejně tak připojuji k návrhu pana ministra a navrhuji schválení, respektive určení zahraničního výboru jako výboru garančního. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane zpravodaji.

Otevírám obecnou rozpravu. Nikdo se do obecné rozpravy nehlásí. Obecnou rozpravu tedy končím.

I nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rovněž zahraničnímu výboru. Ptám se, jestli má někdo z poslanců a poslankyň jiný návrh? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 149 bylo přihlášeno 165 poslanců, pro návrh hlasovalo 136, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tím končím projednávání tisku 115 v prvé čtení. Děkuji navrhovateli i zpravodaji.

Přistoupíme k projednávání bodu

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení
souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou San Marino
o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku a o zabránění
daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti,
která byla podepsána v Římě dne 27. ledna 2021
/sněmovní tisk 120/ – první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr financí Zbyněk Stanjura.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Loni v lednu se podařilo podepsat tuto smlouvu o zabránění, zamezení dvojímu zdanění a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti. Doporučuji, abychom to propustili do dalšího projednávání a pak abychom tu smlouvu schválili. Chci jenom informovat, že v této chvíli máme uzavřenou smlouvu o zabránění dvojímu zdanění s 93 státy. Dalších pět je připraveno k podpisu a další desítky smluv se vyjednávají. Ta smlouva odpovídá všem standardům smlouvy o zabránění dvojímu zdanění. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně za vaše úvodní slovo. Nyní poprosím, aby se ujala slova zpravodajka pro první čtení, paní poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom doplním, že tato smlouva zajišťuje rovné soutěžní podmínky pro organizace a občany obou smluvních států tím, že upravuje zásadu rovného nakládání a umožňuje neformální řešení sporů při jejím výkladu a provádění, rovněž tak výměnu informací v kontextu daní všeho druhu a pojmenovávání mezi příslušnými úřady smluvních států, a to v souladu s mezinárodně uznávanými standardy vypracovávanými na úrovni OECD a podporovanými například G20.

Chci jenom podotknout, že smlouva má v České republice standardně charakter smlouvy prezidentské a předkládá se po jejím podpisu a před její ratifikací prezidentem republiky Parlamentu České republiky k vyslovení jeho souhlasu.

Jenom doplním, že organizační výbor navrhl přikázat k projednání zahraničnímu výboru, a já se přimlouvám za vyslovení souhlasu s touto smlouvou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji pěkně, paní poslankyně, za zpravodajskou zprávu.

Nyní otevírám rozpravu k tomuto bodu. Hlásí se někdo do rozpravy? Nevidím, obecnou rozpravu tedy končím.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Předpokládám, že nikoliv. (Ministr: Ne. Zpravodajka: Ne.)

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Jak zaznělo, organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se, zda má někdo z poslankyň a poslanců jiný návrh? Pokud tomu tak není, přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 150 bylo přihlášeno 166 poslanců, pro návrh hlasovalo 138, proti nebyl nikdo. Návrh usnesení byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tím končím prvé čtení sněmovního tisku číslo 120, bodu 73.

Budeme pokračovat bodem

74.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Arménskou republikou o usnadnění aplikace Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957
(Praha, 9. června 2021)
/sněmovní tisk 132/ – prvé čtení**

Poprosím, aby úvodní slovo přednesl ministr spravedlnosti Pavel Blažek. (Ministr není v sále.) Teď mám obavu, že pan ministr není přítomen. Je schopen někdo z vlády zastoupit pana ministra spravedlnosti?

Jestli budete souhlasit, přeruším na pět minut naše jednání a zjistím, zda je pan ministr spravedlnosti dostupný. Přerušuji tedy naše jednání do 12.48 hodin.

(Jednání přerušeno od 12.43 do 12.48 hodin.)

Je 12.48 hodin, budeme pokračovat. Já jsem v rámci přestávky získal od pana premiéra písemné pověření tak, aby tento bod mohl přednést a uvést pan ministr Martin Kupka, čili já ho poprosím, aby v rámci úvodního slova přednesl tento vládní návrh.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jde o vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohody mezi Českou republikou a Arménskou republikou o usnadnění aplikace Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957.

Smyslem sjednávané Dohody mezi Českou republikou a Arménskou republikou o usnadnění aplikace Evropské úmluvy o vydávání je řešení případů, kdy občané jedné smluvní strany jsou na území druhé smluvní strany v nepřítomnosti odsouzeni pro spáchání trestného činu, avšak ještě před nastoupením a vykonáním uloženého trestu se vrátí na území svého domovského státu. Jelikož ani Česká republika, ani Arménská republika standardně nevydávají své vlastní státní příslušníky, případné žádosti o vydání by v takových případech nemohlo být vyhověno.

K naplnění účelu trestního řízení není vhodné ani předání trestního řízení podle Evropské úmluvy o předávání trestního řízení. Jelikož arménské právo pro předání výkonu trestu odnětí svobody vyžaduje smluvní základ, zahájily česká a arménská strana už v roce 2016 jednání o této dohodě, na jejímž základě by pak bylo možné uskutečnit předání výkonu trestu odnětí svobody mezi těmito státy. Děkuji za pozornost a za případnou podporu.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně. Nyní poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, což je pan poslanec Vladimír Balaš. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Balaš: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jak uvedl pan ministr, sjednání dohody má napomoci rozšíření možnosti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech mezi smluvními stranami, konkrétně v řešení situací, kdy státní příslušník jedné smluvní strany, trestně stíhaný druhou smluvní stranou, po řádném předvolání k soudnímu projednání a odsouzení nenastoupí uložený trest odnětí svobody a uprchne na území svého domovského státu, ze kterého z důvodu státní příslušnosti nemůže být vydán. Doporučuji, aby byl návrh postoupen příslušnému výboru tak, jak navrhuje pan ministr. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně, pane zpravodaji, za vaše vystoupení.

Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Ptám se, kdo se hlásí do obecné rozpravy? Nikoho neeviduji, obecnou rozpravu tedy končím.

Předpokládám, že zájem o závěrečná slova není, proto přistoupíme k tomu, přikázat návrh k projednání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se poslanců a poslankyň, zda je jiný návrh? Není tomu tak, můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 151 bylo přihlášeno 167 poslanců, pro návrh hlasovalo 144, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

A já tedy konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Tím končím prvé čtení sněmovního tisku 132, bod 74. Budeme pokračovat bodem číslo

75.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Arménskou republikou na straně druhé o letecké dopravě /sněmovní tisk 133/ – prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr dopravy Martin Kupka.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, předkládaný materiál obsahuje text letecké dohody společně vyjednaný a podepsaný zástupci Evropské unie a jejích členských států na jedné straně a Arménie na straně druhé. Ta dohoda má za cíl jednotně upravit oblast civilní letecké dopravy mezi Evropskou unií a Arménií tím, že nahradí příslušná ustanovení stávajících dvoustranných leteckých dohod mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie a Arménií, včetně té mezi Českou republikou a Arménií z roku 2010. Dohoda vytváří společný liberalizovaný přepravní trh s novými příležitostmi pro letecké dopravce, což přirozeně přispívá ke zlepšení nabízených služeb a vytvoření spravedlivého a konkurenčního prostředí.

Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem a ostatními součástmi právního řádu České republiky. Její sjednání nevyžaduje změny v českém právním řádu a nebude mít dopad na výdaje státního rozpočtu.

Dovoluji si tímto požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o postoupení materiálu k projednání zahraničního výboru Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nyní by se měl slova ujmout zpravodaj pro prvé čtení, což je pan poslanec Roman Bělor, nicméně mám zprávu o tom, že by ho měl zastoupit pan poslanec Balaš. Nicméně protože jsme v prvním čtení, musíme o změně zpravodaje hlasovat.

Pan poslanec Bělor se omluvil, máme tady alternativního zpravodaje pana Balaše, ale musíme o tom hlasovat.

Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 152 bylo přihlášeno 167 poslanců, pro hlasovalo 142, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

My jsme tedy odhlasovali změnu zpravodaje a prosím nového pana zpravodaje, pana poslance Balaše, aby přednesl svoji zpravodajskou zprávu.

Poslanec Vladimír Balaš: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, k tomu, co uvedl pan ministr, bych chtěl jen dodat, že cílem dohody je oboustranný rozvoj letecké dopravy. Proto bude postupně harmonizována arménská právní úprava s předpisy Evropské unie, zejména v oblasti bezpečnosti provozu a provozních podmínek a technického standardu letadel a také z hlediska ochrany spotřebitele a dalších.

Dohoda vytvoří společný přepravní trh s novými příležitostmi pro stávající i nové letecké dopravce, což by mělo přispět ke zlepšení nabízených služeb pro cestující. Doporučuji vyhovět návrhu pana ministra a přidělit k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane zpravodaji.

Otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. Ptám se, zda je nějaký zájemce, který chce vystoupit v obecné rozpravě? Nikoho takového nevidím, obecnou rozpravu tedy končím.

Předpokládám, že zájem o závěrečná slova rovněž není.

Budeme se tedy zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Ptám se poslankyň a poslanců, jestli zde je jiný návrh? Nevidím.

Budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zvedl ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 153 bylo přihlášeno 166 poslanců, pro návrh hlasovalo 144, proti nebyl nikdo, zdrželo se 22. Návrh byl přijat a já konstatuji, že tento návrh byl příkázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím končím prvé čtení sněmovního tisku 133, bod 75.

Nyní bychom měli pokračovat bodem číslo

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé o letecké dopravě
/sněmovní tisk 134/ – první čtení**

Prosím, aby se ujal slova ministr dopravy Martin Kupka, nicméně musím konstatovat, že na to máme tři minuty.

Ministr dopravy ČR Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, předkládaný materiál obsahuje text letecké dohody mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Ukrajinou na straně druhé. Cíl té dohody je úplně stejný jako v případě předchozí dohody, kterou jsme tady před malou chvílí schvalovali, mezi Evropskou unií a Arménií.

Nebudu proto obšírněji opakovat, co zaznělo. Naopak bych chtěl říct, že tato dohoda je jedním z důkazů, že Ukrajina to s přiblížováním k Evropské unii myslí velmi vážně. Svědčí o tom rychlost, s jakou ukrajinský parlament dohodu ratifikoval. Stalo se to již 17. února 2022, tedy pouhý týden před zahájením ruské vojenské agrese vůči Ukrajině. Domnívám se, že i rychlá ratifikace této dohody v České republice může být pozitivním krokem vůči Ukrajině z naší strany, byť samozřejmě krokem, který v této chvíli, kdy na Ukrajině probíhají těžké boje a její vzdušný prostor je uzavřen, není krokem nijak zásadním. Nicméně o to větší význam může mít v okamžiku, kdy konflikt pomine, Rusko se stáhne z okupovaného území v brzké budoucnosti bude tak možné rychle navázat spolupráci a postoupit v obnově válkou poničené země. Dovoluji si proto požádat o souhlas s touto dohodou.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Poprosím pana zpravodaje.

Poslanec Jiří Horák: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nebudu opakovat, co zaznělo. Snad bych jen doplnil, že podobné dohody již vstoupily v platnost s balkánskými státy, Moldavskem, Gruzii, Jordánskem, Izraelem, Marokem, připravují se s Arménií a Tuniskem s tím, že vláda České republiky souhlasila s přijetím rozhodnutí Rady a podpisu a prozatímním prováděním dohody a sjednáním dohody svým usnesením ze dne 23. srpna 2021. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane zpravodaji.

Otevírám obecnou rozpravu. Do té se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím.

A je 13 hodin. Bohužel musím projednávání... (Všeobecná žádost, aby se tento bod doprojednal.) Můžeme to dojet? Nebudete protestovat? (Ne.) Nebudete, děkuju pěkně za vaši shovívavost.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný alternativní návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Aby stiskl tlačítko a zdvihl ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 154, bylo přihlášeno 157 poslanců, pro hlasovalo 130, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Končím projednávání tisku 134, jeho prvé čtení, bod číslo 76.

Protože je 13 hodin, přerušuji naše jednání. Sejdeme se ve 14.30, kdy bude následovat bod číslo 111 – interpelace. Přeji hezké odpoledne.

(Jednání přerušeno ve 13.02 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Srdečně zde všechny zdravím. Je 14.30, a dalším bodem našeho pořadu dnes jsou

111. Ústní interpelace

kteří jsou určené předsedovi vlády České republiky, popřípadě vládě České republiky a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelů vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Petra Fialu či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 do 16 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin.

Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Ještě upozorňuji všechny poslance a interpelované členy vlády, že pokud budou vyčerpány interpelace na předsedu vlády Petra Fialu, bude ihned zahájen blok interpelací na ostatní členy vlády.

A než vyzvu řečníky, seznámím vás ještě s omluvami: 3. a 4. března se omlouvá pan předseda klubu KDU-ČSL Marek Výborný, potom omlouvá se paní poslankyně Lenka Dražilová z dnešního jednání od 14.30 do 17, dále se omlouvá paní poslankyně Renáta Zajíčková mezi 15.45 a 17 z pracovních důvodů, a nakonec pan předseda Tomio Okamura od 14.30 dnes do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a pan poslanec František Petrtýl dnes mezi 14.30 a 18 z pracovních důvodů. To by tedy byly omluvy.

A nyní dávám slovo panu poslanci Jaroslavu Baštovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Fialu. Poté se připraví pan poslanec Radek Rozvoral. Prosím.

Poslanec Jaroslav Bašta: Vážený pane premiére, Listina základních práv a svobod nám v čl. 17 zaručuje svobodu projevu. Nejvyšší státní zástupce Igor Stříž ale na webu Nejvyššího státního zastupitelství zveřejnil stanovisko, cituji: "Pokud by někdo veřejně včetně demonstrací, prostoru internetu nebo sociálních sítí vyjadřoval souhlas s útoky Ruské federace na Ukrajinu, akceptoval je či podporoval, nebo v této souvislosti vyjadřoval podporu nebo vychvaloval čelné představitele Ruské federace, mohl by za jistých podmínek čelit i trestněprávní odpovědnosti za trestné činy dle § 365 trestního zákoníku, případně podle § 405 trestního zákoníku."

Nechci za mě zpochybňovat zaměření tohoto výroku, chápu ho, vadí mi ale jeho gumová formulace. Příště třeba může znít: "Kdo veřejně kritizuje členství České republiky v Evropské unii nebo v NATO, případně činnost Evropské unie či NATO včetně demonstrací,

prostoru internetu nebo sociálních sítí, mohl by se za jistých podmínek dopouštět předsudečné nenávisti." Jako pamětníkovi mi to připomíná zákonné opatření č. 99/1969, takzvaný pendrekový zákon z roku 1969, používaný k pronásledování občanů Československa za totality. Cituji: "Toho, kdo svojí činností narušuje socialistický společenský řád" – sem si dnes můžeme dosadit slova liberální demokracii – "a ztrácí tím důvěru potřebnou k zastávání dosavadní... (Předsedající: Váš čas.) ... své funkce. (Předsedající: Váš čas vypršel.) Pardon.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A nyní předávám slovo panu předsedovi vlády Petru Fialovi. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Děkuji. Vážený pane poslanče, vlastně úplně v tom vašem vystoupení nezazněla ta otázka, protože jste vyčerpali časový limit, já ale asi tuším, na co se chcete zeptat. Možná začnu tím srovnáváním s dobou minulou. Samozřejmě že určitě víte, že každá analogie pokulhává, a to byla přece doba, kdy neexistovala svobodná média, kdy člověk neměl ani prostor, ani možnost svobodně vyjádřit. Vy jste za to, že jste se chtěl svobodně vyjadřovat, osobně trpěl. Já bych se mohl vyjadřovat, jak jsem se podílel na vydávání samizdatu, ale to je přece něco úplně nesrovnatelného s dnešní dobou. Dnes se můžete vyjádřit, můžete mně tady v Poslanecké sněmovně říct jakýkoliv názor, občané mohou říct jakýkoliv názor a mohou jistě i kritizovat Evropskou unii, Severoatlantickou alianci, a také se to samozřejmě děje. Takže toto srovnání nebo tuto analogii bych opravdu nepovažoval za vhodnou a budme u těchto věcí opatrní.

To, co je tady důležité, je, že my čelíme mimořádné situaci, a to je ruská agrese na Ukrajinu. Je to něco nesmírně vážného. Jenom připomenu i usnesení Poslanecké sněmovny, které bylo jednomyslné a které kategoricky odsuzuje barbarskou, neomluvitelnou a nevyprovokovanou agresi Ruska proti Ukrajině, která je v rozporu se základními normami mezinárodního práva i zásadami vzájemných vztahů mezi civilizovanými národy a která ohrožuje jak životy nevinných lidí, tak samotné základy bezpečnostní architektury v Evropě.

Vyjadřuje jednoznačný nesouhlas se lživou a agresivní rétorikou politického vedení Ruské federace, zejména jejího prezidenta Vladimira Vladimiroviče Putina, která má vojenský útok proti Ukrajině ospravedlnit a jež má za cíl zpochybnit její státní nezávislost i právo na její samostatnou existenci. Já si velmi vážím tohoto jednoznačného postoje Poslanecké sněmovny, je to důležité, a myslím si, že i z tohoto důvodu je nutno, nebo i tímto pohledem je nutno, pohlížet na slova nejvyššího státního zástupce. On v tom svém vyjádření, jak ho já chápu, nepochybně neměl na mysli nějakou cenzuru nebo omezování slova, a určitě ani každé vyjádření se k ukrajinskému konfliktu nezakládá skutkovou podstatu trestného činu. Každý má právo se vyjadřovat a říkat svůj názor, jak ho uznává za vhodný, ale i svobodná slova musejí mít a také mají v každé svobodné společnosti svoje hranice a společnosti i v demokratickém světě si ty hranice stanovují.

A já myslím, že i v tomto kontextu nebo takto je potřeba vnímat slova nejvyššího státního zástupce Igora Stříže. On tam jasně říká "svoboda projevu" v tom svém prohlášení. Svoboda projevu je v ústavně právní rovině zakotvena v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Každý má právo vyjadřovat své názory způsobem, který považuje za vhodný, ale i svoboda projevu má v demokratickém právním státě své limity. A pak je tam ten citát, který jste zmínil, s tím, že nejvyšší státní zástupce apeluje na všechny osoby, aby se v této tíživé době neuchylovaly k veřejným projevům, které by překračovaly stanovená ústavní a zákonná omezení. I toto tam zmiňuje. Čili já v tom spíš vidím názor státního zástupce, jakési upozornění, než nějaký pokus o cenzuru nebo vyhrožování.

Za této situace, které čelíme, kdy jeden stát bezdůvodně napadl vojensky druhý, to je přece jednání, které – jak i jednoznačně řekla Poslanecká sněmovna – není možné prostě schvalovat a podporovat. A každý by měl tedy zvážit, jaké dopady může mít jeho vyjadřování na demonstracích, na internetu, na sociálních sítích.

Samozřejmě, prostředky trestního práva jsou variantou ultima ratio, tedy v případě verbálních trestných činů jenom při mimořádně závažném jednání, které překračuje limity svobody projevu, se dá nějak právně zasáhnout. Ale to, co řekl nejvyšší státní zástupce, spíš chápu jako apel v této tíživé době, a ne omezování svobody projevu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Jaroslav Bašta: Děkuji, pane premiére. Já jsem chtěl upozornit na dvě věci. Pokud jde o svobodu slova, svobodu projevu, nelze, aby v právním prostoru zaznívaly formulace, které jsou nejasné. A v tomto případě čelíme dvěma. Jednak je to ten názor nejvyššího státního zástupce, který jsem citoval, a potom koncept takzvané předsudečné nenávisti, podporované Ministerstvem vnitra, který nemá oporu v trestním zákoně. Kombinace těchto dvou věcí může být zneužita.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Máte zájem o reakci, pane předsedo? Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já se ještě znovu vrátím k výroku pana nejvyššího státního zástupce Igora Stříže, na který se ptáte a který jsem si nechal vytisknout, abych přesně viděl, co pan nejvyšší státní zástupce řekl. Tam ta nejasnost nebo ta neurčitost až taková není. On se tady vlastně vyjadřuje, že pokud by někdo veřejně vyjadřoval souhlas s útoky Ruské federace na Ukrajinu, akceptoval či podporoval, nebo v této souvislosti vyjadřoval podporu nebo vychvaloval čelné představitele Ruské federace – to jste tady citoval, mohl by za jistých podmínek čelit i trestněprávní odpovědnosti za trestný čin schvalování trestného činu podle § 365 trestního zákoníku, případně za trestný čin popírání, zpochybňování, schvalování nebo ospravedlňování genocidy podle § 405 trestního zákoníku, čili pan nejvyšší státní zástupce ve svém apelu – a opravdu to chápejme jako výzvu nebo apel na veřejnost – upozorňoval na to, že tu máme definovány trestné činy velmi konkrétní a v konkrétních paragrafech, na které pan nejvyšší státní zástupce odkazoval, které by mohl někdo porušit, kdyby v případě ruské agrese ji schvaloval nebo nějakým významným způsobem ji ospravedlňoval.

Znovu opakuji, je to výzva, je to apel, jsme v mimořádné situaci, tak na to pan nejvyšší státní zástupce upozorňuje. Já se neobávám, že by tím jakkoliv měla být porušena svoboda slova, a rozhodně za vládu mohu říct, že jsme si plně vědomi důležitosti svobody projevu, a já bych byl první, kdo by se ozval, kdyby svoboda projevu občanů byla narušována.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní s další interpelací vystoupí pan poslanec Radek Rozvoral, ten byl vylosován na druhém místě. Poté se připraví pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, paní předsedající. Vážený pane premiére, v programovém prohlášení vlády mimo jiné uvádíte, cituji: "Chceme stát, který patří do

demokratické Evropy, který ví, že hodnoty svobody a demokracie je třeba aktivně prosazovat a bránit. Jsme koaliční vládou, která díky přítomnosti pěti stran zastupuje širokou skupinu obyvatel. Chceme být vládou, která hájí zájmy všech občanů České republiky." A tak se ptám, proč není ve zmiňovaném programovém prohlášení vlády alespoň malá zmínka o zákonu o obecném referendu, když ho požaduje minimálně půl milionu občanů České republiky, kteří volili hnutí SPD, jež má prosazení zákona o obecném referendu jako svou prioritu, když v programovém prohlášení říkáte, že chcete hájit zájmy všech občanů České republiky. Jsme již jedna z mála zemí v Evropě, která tento zákon nemá, a to i přesto, že se o něm zmiňuje Ústava České republiky v čl. 2 odst. 2, kde se říká, že ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. Děkuji za odpověď.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní má slovo předseda vlády Petr Fiala. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážený pane poslanče, děkuji za otázku, za připomenutí programového prohlášení vlády. Je to tak, že tato vláda, strany, ze kterých je složena, slíbila lidem hlavně jednu základní věc, a to je změna, změna přístupu k vládnutí, změna komunikace s veřejností, předvídatelnost a dialog místo chaosu a jednostranných rozhodnutí. A to se snažíme realizovat od prvního dne, kdy nám voliči dali důvěru.

A proto jsme také při přípravě programového prohlášení naší vlády zapojili do toho zástupce zaměstnavatelů, odborů, tripartitu, ale také všechny relevantní svazy, odborové organizace a další klíčové zájmové skupiny, které se zabývají příslušnými věcmi. Zeptali jsme se jich na názor, slyšeli jsme jejich návrhy a řada z nich se objevila v programovém prohlášení vlády.

To programové prohlášení vlády tak odráží samozřejmě názory politických stran, které tu vládu tvoří. Je to logické a žádná vláda by to neudělala jinak, ale přihlédlí jsme i k názorům veřejnosti, a to odborné veřejnosti, a myslím si, že to vylepšilo to programové prohlášení vlády, které je i veřejností vnímáno docela příznivě a konsenzuálně. Samozřejmě chápu, že každému tam může něco chybět a něco přebývat, zvláště z opozičních politických stran. Tak to je a nevidím to nijak zle.

Pokud jde o tu konkrétní otázku, tedy referendum, je potřeba si připomenout, že žádná z politických stran, která se podílela na tvorbě programového prohlášení vlády, nevznesla požadavek, aby referendum tak, jak ho vy charakterizujete, tedy obecné, bylo součástí programového prohlášení vlády, a proto v něm logicky ten požadavek není obsažen.

Za koalici SPOLU, kterou jsem vedl ve volbách, mohu říct, že jsme ani voličům neslibovali, že bychom něco takového udělali. Já jsem tomu osobně rád, protože nejsem přesvědčen odborně ani politicky, že obecné referendum a příliš široké prvky přímé demokracie mají být součástí našeho ústavního pořádku. Jsem přesvědčen o tom, že jsme parlamentní demokracie, že to je dobře a spolu s řadou dalších zemí, které jsou postaveny na podobném principu a podobné logice ústavního systému, nemáme obecné referendum, ve kterém by se občané třeba rozhodovali o nějakých strategicko-bezpečnostních otázkách, tedy nemáme obecné referendum zajištěné v ústavě, což nijak nesnižuje kvalitu demokracie, to bych chtěl zdůraznit. Nikde žádná teorie neříká, že přímá demokracie je lepší než parlamentní demokracie, demokracie zastupitelská, že by jedna byla více demokratická a druhá méně demokratická. Takhle se na to nedá dívat.

My máme docela funkční referenda na místní úrovni, což odpovídá původnímu záměru přímé demokracie, kde hlasují přímo lidé, kteří tvoří nějakou tu polis, malou obec, přehlednou, srozumitelnou, ale nemáme obsažen ten prvek na celostátní úrovni, kde to

nahrazujeme zastupitelskou demokracií, což je plnohodnotná osvědčená a v podstatě i častější forma demokratického spravování společnosti, než jak je to u referenda.

Navíc zkušenosti s referendy a s nově zavedenými instituty referenda nejsou ani v řadě zemí úplně pozitivní. Stačí se podívat třeba na výsledky referend a jejich relevanci v sousedním Slovensku, kde něco podobného, co vy navrhuje – i když omlouvám se, přesně neznám detaily toho vašeho návrhu – něco podobného zavedli a ty výsledky takové nejsou.

Nelze se ani ohánět příklady ze Švýcarska, protože Švýcarsko představuje samostatný, naprosto specifický typ politického systému, který vlastně nemá jinde mezi ostatními demokratickými politickými systémy obdoby. Takže ani tento příklad nelze tady použít.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní se zájmem o doplňující otázku, prosím.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji, pane premiére. Moc jste mě samozřejmě nepotěšil, i když o ODS je známo a říkáte to na rovinu, že obecné referendum nepodporujete. Součástí pětikoalice jsou ale i Piráti, kteří v minulém volebním období na zákonu o obecném referendu spolupracovali. Tak bych měl doplňující dotaz, zda o tomto zákonu byla při sestavování programového prohlášení alespoň debata, nebo se o něm vůbec neuvažovalo? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, takže prostor pro reakci.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Tak teď nevím úplně přesně, co vám mám odpovědět, protože když vám odpovím po pravdě, tak mi nebudete věřit. Úplně nemohu vyloučit, že to někdo neřekl, fakt to do detailu nevím, ale že by to bylo nějaké téma debaty o programovém prohlášení, tak to vás mohu ujistit, že ne, že to téma nebylo. Myslím si, že každá z našich politických stran – a vládu tvoří koalice pěti politických stran – každá z našich politických stran samozřejmě musela, abychom dali dohromady dobré prohlášení, přistoupit na určitý kompromis a respektovat i základní parametry nebo základní nastavení koaličních partnerů.

Takže to nebylo žádné silné téma při jednání o programovém prohlášení vlády. Nejsme přesvědčeni o tom jako vláda, že je na pořadu dne prosazování obecného referenda. Myslíme si, že ani pro to nejsou podmínky v našem parlamentním systému, protože signály ze Senátu jsou, a myslím byly dlouhodobě, jednoznačné, že tam to také nemá většinovou podporu. Takže se na to díváme takto pragmaticky.

Ano, nepopírám, v naší koalici – a to musí mluvit každý za sebe – jsou strany, které by si to více dovedly představit a byly by víc ochotny se bavit třeba o parametrech obecného referenda. Fakt to nevyklučuji a ani to nepotvrzuji, protože to v tuto chvíli nevím. Jsou zde strany, které mají silný názor, jako je Občanská demokratická strana, kterou reprezentují a za kterou opravdu mohu mluvit, že je dobré spoléhat se na instituty zastupitelské demokracie, které jsou velmi silné a spolehlivé, a že nechceme měnit náš ústavní systém tím směrem, že bychom zaváděli obecná referenda a tyto silné prvky přímé demokracie.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Než vyzvu dalšího řečníka, seznámím vás s došlými omluvami. Jedna pan poslanec Aleš Juchelka mezi 14.30 a 18. hodinou z pracovních důvodů, poté se omlouvá paní poslankyně Andrea Babišová do konce jednacího dne od 14.30 ze zdravotních důvodů, nakonec pan poslanec Kašník z odpoledního jednání do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Nyní je další na řadě pan poslanec Vladimír Zlínský a připraví se pan poslanec Andrej Babiš. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, mohl byste vzhledem k možným rizikům jaderného konfliktu na našem území nebo v našem blízkém okolí občanům České republiky sdělit, pro kolik procent obyvatelstva jsou k dispozici funkční protiatomové kryty, tedy s dostatečnými zásobami jídla, pití, lůžky, funkčními odpady a toaletami a filtroventilačním zařízením na dobu pobytu alespoň několika dnů?

Dále by mne zajímalo, jakým způsobem budou distribuovány miliony osobních dozimetrů, ochranných protiradiačních obleků a masek, které jsou jistě k dispozici, stejně jako stovky dekontaminačních zařízení plošně distribuovaných po celém území republiky, včetně vycvičeného personálu, a to i zdravotníků. Jakým způsobem budou občané informováni o radiační situaci ve svém okolí v případě velmi pravděpodobného blackoutu?

Pokud tyto náležitosti pro mne z nepochopitelných důvodů nejsou k dispozici, tak se ptám, jakým způsobem je hodláte co nejdříve zajistit. Dále se ptám na vaše doporučení, jak bude postaráno o občany, kteří se již do krytu nedostanou, a jaký bude výběrový klíč pro pobyt v krytu. Zajímalo by mne, jak jsou jednotlivé krajské úřady a krajské záchranné hasičské sbory materiálně a odborně připraveny čelit těmto výzvám.

Děkuji vám za konkrétní odpovědi jménem mnoha občanů, kteří se na mne v této věci obrací.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní má slovo pan předseda vlády Petr Fiala. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážený pane poslanče, přestože částečně odpovím na váš dotaz i v některých konkrétních věcech, tak bych především chtěl říct, že není důvod k znepokojení, a nestrašme tady občany, že hrozí nějaké riziko radiace a budeme se muset někde schovávat do krytu a něco podobného. Státní úřad pro jadernou bezpečnost opakovaně ujistil občany i veřejnost, že radiační činnost na našem území je obvyklá, nejsou zaznamenány žádné odchylky od běžně sledovaných hodnot, a to ani z jaderných elektráren na území Ukrajiny, ani nic podobného. Nemá v tuto chvíli opravdu smysl občany děsit a mluvit o tom, že se máme schovávat někde do krytu nebo se nějak připravovat na něco, co opravdu v tuto chvíli nenastane, je krajně nepravděpodobné, ne-li vyloučené. A znovu opakuji ujištění Státního úřadu pro jadernou bezpečnost, že radiační činnost na našem území je obvyklá.

Pokud jde o hrozbu, kterou vyslovil – ona to není hrozba, Vladimír Putin řekl, že aktivoval ty prvky, které by mohly vést k použití jaderných zbraní - tak je to výrok, který je absolutně nepřijatelný, šílený a mimořádně nebezpečný, ale je to součást psychologické války. Jak víme, jaderné zbraně jsou zbraněmi odstrašujícími, používá se jich právě i v tom psychologickém boji k odstrašení soupeře. Vladimír Putin to používá i k tomu, aby vyděsil občany demokratických zemí a aby zasel tady paniku, ale samotné použití jaderných zbraní je krajně nepravděpodobné. Takže zachovejme si chladnou hlavu, rozum, nestrašme se navzájem. Česká republika je v bezpečí a nic nám nehrozí. Jsme součástí Severoatlantické aliance, která je připravena se jednoznačně bránit.

Pokud jde o konkrétní otázky, které jste položil, v průběhu posledních desetiletí došlo ke změně používaných zbraní, což mění i způsob ochrany před nimi. Místo hromadných krytů se přechází spíše na systém improvizované ochrany, takzvanou ochranu vnitřních existujících

budov. To je systém, který je efektivní svou jednoduchostí a improvizované kryty lze budovat v celé řadě, vlastně ve většině budov.

Pokud jde o ty kryty klasické tak, jak jste je zmínil, podle údajů hasičů se jich na našem území nachází kolem šesti tisíc. Nejvíce jich je na území Hlavního města Prahy, kde samozřejmě jako určitá forma krytu může sloužit metro, které má velkou kapacitu. Ale jsou to i další místa, která znáte, jako je Strahovský tunel a další. Celková kapacita krytů v České republice je někde kolem čtvrt milionů občanů. Tolik asi takto.

Pokud chcete další detaily, ochranné bunkry evidují na svých stránkách hasiči a celkem ta informovanost po této stránce je poměrně velká. Ale co je asi nejpodstatnější z toho mého sdělení, zopakují ještě jednou: Není teď důvod strašit lidi, není zde zvýšené nebezpečí, kterému by mohl být někdo vystaven, nejsou tu změny v radiační činnosti na našem území.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Máte zájem o doplňující otázku? Prosím, položte ji.

Poslanec Vladimír Zlínský: Děkuji za slovo. Pane premiére, já jsem rozhodně nechtěl zneklidňovat naše občany, ba právě naopak. Já jsem je chtěl zklidnit a chtěl jsem poukázat na to, že tato problematika je dlouhodobě podceňována. Pokud existují jaderné zbraně a pokud budeme podporovat výrobu elektrické energie prostřednictvím jaderných elektráren, tak musíme být na tyto situace nějakým způsobem připraveni i z hlediska výchovy a výuky obyvatelstva, žáků a studentů. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ano, ještě je zájem o reakci. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já jsem se informoval o některých údajích, které si myslím, že je dobré, aby i veřejnost věděla v případě vaší otázky. To znamená, že zde máme systém krytů a máme i aspoň nějaká řešení v případě vážných problémů, které jste tady naznačil nebo zmínil. Ale já vlastně souhlasím s tou jednou věcí, kterou jste řekl, a tu pokládám za důležitou, že opravdu je potřeba, abychom i ve školách informovali děti a mladé lidi o tom, jak se chovat v krizových situacích, co dělat, na koho se obrátit, podle jakých pokynů postupovat – to si myslím, že je velmi racionální. Debaty o tom běží, budeme tady – a je to i v programovém prohlášení naší vlády – upravovat rámcové vzdělávací programy, tak se pojdme podívat na to, jestli jsou tam nějaké nedostatky, a můžeme to o tyto informace, kterých se v nějaké podobě dětem stejně dostává, ale můžeme to o tyto informace obohatit a vzdělávání v tomto směru vylepšit.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní je další v pořadí pan poslanec Andrej Babiš. Připraví se pan poslanec Martin Kukla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Pane premiére, v programovém prohlášení vlády preambule, druhá věta: "Naše vláda se bude muset velice rychle vyrovnat s celou řadou negativních jevů, jež přicházejí zvenčí, ale z významné části jsou také neblahým důsledkem řady rozhodnutí vlády minulé. Jde o vysokou inflaci, epidemii covid-19 i důsledky energetické krize." Covid jste nemuseli řešit. Vy říkáte změna. Změna je v tom, že vy zkrátka nechcete dát lidem peníze! Ale to jsou jejich peníze, peníze, které oni si zaplatili. Vám spadlo do klína nejdřív 62 miliard, makropredikce 20. ledna 2022. Máte totálně podseknuté příjmy! A já vás znovu žádám, ptám se – vy se ptáte, jaká je otázka: Proč nechcete dát lidem ty peníze? 62 miliard, dejte 21 miliard

důchodcům, 19 miliard odpustíte obnovitelné zdroje všem, firmy, občané, a šest měsíců DPH na teplo, elektřinu a plyn. Takže já se vás ptám, proč to nedáte?

A co se teď děje? Benzin i nafta jsou v České republice po ruské invazi na Ukrajinu nejdražší v historii. Kolik stojí benzin, nafta? 40 korun litr! Kolik v Polsku? Třicet jedna. Jaký je to rozdíl? Třicet procent. Víte, pane premiére, kolik se vybere na naftě, benzínu a pohonných hmotách ročně peněz? Osmdesát miliard spotřební daně, dvacet miliard DPH! Z toho vám vypadne desítky miliard dalších. To znamená, makropredikce v březnu vám znovu dá peníze! Takže já vás žádám – já vím, že nás přehlasujete, ten rozpočet – udělejte nový rozpočet, tyto peníze vám dají lidi. Ti, kteří si kupují ten předražený benzin. Tak se ptám, proč jim to nechcete vrátit?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní má slovo pan předseda vlády Petr Fiala. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Děkuji. No, vážený pane předsedo, vaše starost o peníze pro lidi a rozpočet je pro mě překvapivá. Když jste byl premiérem, tak to s tím rozpočtem nevypadalo zrovna moc dobře. A kdybyste se staral o to, jaký to bude mít dopad na lidi, tak byste asi nemohl hospodařit tak nezodpovědně, že by vaše vláda měla schodek rozpočtu 420 miliard korun v minulém roce. A už vůbec byste nenavrhoval v čase inflace a všech těch problémů, kterým čelíme, rozpočtový schodek ve výši 377 miliard korun na letošní rok. Důsledky rozpočtové politiky právě občané pociťují. Pociťují je na svém každodenním životě, pociťují je ve svých peněženkách, pociťují je na drahotě, která tu je. A to je prostě... nebo pociťují je i tím, že tu je inflace kolem 10 %, což jsou všechno věci, které souvisejí právě s tím špatným hospodařením, které jste tu předváděli.

Když jste před osmi lety nastupoval do vlády, tak jste se rád chlubil takovým grafem, kde jste ukazoval, kdo tady nejvíc zadlužil tuto zemi, jak to s tím zadlužením vypadá. A dnes už ten graf nepoužíváte, ani teď jste ho tady nevytáhl. Já vám řeknu, proč ho nepoužíváte, protože by na prvním místě v zadlužení této země vyčnívala vaše vláda. A i tady vedle vás sedící paní exministryně Schillerová, která dluh této země zvýšila – ale abych byl spravedlivý, ne paní ministryně, vaše vláda – ten dluh země zvýšila o 50 % z 1,6 miliardy na 2,4 miliardy korun. A to pociťují občané. To není jen tak, že se ty peníze někde vezmou a dají se do rozpočtu. Na ten dluh si musíte půjčit a zadlužujete občany, zadlužujete další generace, zvyšujete tím inflaci. Znehodnocujete lidem úspory. To jsou dopady hospodaření vaší vlády.

Takže my jsme přepracovali návrh státního rozpočtu, nechceme být dál v rozpočtovém provizoriu, takže chceme co nejrychleji schválit námi přepracovaný rozpočet, který má oproti tomu vašemu schodek 280 miliard korun, tedy o 96 miliard korun méně. A to je důležité. Ale co je důležité, při takto upraveném rozpočtu se občané dostanou k těm penězům, které potřebují. Nic nikomu nebereme, nic nikomu neškrtneme, naopak, naopak investujeme. To jste vy v tomto rozsahu vůbec nedokázali přes mnohem vyšší zadlužení. Všechny realizovatelné stavby silnic, dálnic, železnic budou mít zajištěné financování. Investice přes 200 miliard korun, no, to lidé uvidí a poznají, tedy 10 % rozpočtu. Ve srovnání s rokem 2021 budou investice dokonce o 15 miliard vyšší. A peníze lidem? Nejvíce v rozpočtu přidáváme seniorům na penze 21 miliard korun. Od června tak vláda zvýší penze v průměru každému seniorovi o 1 000 korun! Za celý rok tak vzrostou seniorům penze nejrychleji v historii samostatné České republiky. To je realita, to jsou peníze, které jdou přímo lidem. Zároveň jsme přidali 5 miliard na kompenzace podnikatelům, kteří utrpěli škodu vlivem covidových restrikcí, 3 miliardy příspěvek na bydlení těm, kteří jsou nejvíce postiženi energetickou krizí, to jsou taky peníze, které jdou k lidem.

A znovu opakují: My jsme uspořili na činnostech státu, na provozu státu a jeho ministerstev a úřadů, což vy jste nikdy nedokázali. Takže nezadlužujeme tolik budoucnost a nezadlužujeme tolik lidí a nezvyšujeme tak inflaci, a přesto dáváme tyto finanční prostředky do rozpočtu tak, jak jsem to tady říkal. A kolik měla v rozpočtu na tyto záležitosti vaše vláda, když se podívám na ten rozpočet s mnohem vyšším deficitem? Na zvýšení důchodů 0 korun českých. Na kompenzace podnikatelům 0 korun českých. Na řešení energetické krize 0 korun českých. To byl rozpočet, který jste předložili, se schodkem 377 miliard korun. My máme schodek skoro o 100 miliard nižší a máme přitom na všechno tohle peníze v rozpočtu a lidé to dostanou.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A vnímám zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Andrej Babiš: Pane premiére, teď jste mě znejistil, jestli mluvím na premiéra České republiky a jestli žijete v tomto státě. To nemyslíte vážně. V podstatě to, co jste tady řekl: důchody – ano, 21 miliard ze zákona. Ze zákona jim to musíte dát, tak jak my jsme navýšili zdravotníkům 6 %, úhradová vyhláška. Takže já skutečně nevím, o čem tady mluvíte, a považuji strašně za nekorektní. Já neříkám, že je to Fialova drahota – vy jste říkal, že je to Babišova drahota – vy máte za chvíli, příští měsíc, dvojcifernou inflaci. Já říkám, že to bude Fialova chudoba. Vy jste jediná vláda v Evropské unii, která nedala lidem vůbec nic. Jurečka? Pro 21 000 lidí jedenáct stran formulář? No, to je sranda. Nic jste jim nedali. A znovu vás žádám, abyste jim vrátili ty peníze. Máte tam vatu 100 miliard. Padlo vám do klína 62. Teď dostanete desítky za pohonné hmoty. Udělejte už konečně něco pro lidi. (Předsedající: Váš čas.) A nevykládejte tady pohádky, vždyť to není normální... (Předsedající: Váš čas.) ... co tady vykládáte. Nemá to ani hlavu, ani patu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Jistě je zájem o reakci. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já nevím, jak to máte vy jako ekonom, já jako sociální vědec mám rád čísla. Tak já vám ta čísla a fakta říkám. A vy na to reagujete tak: No to není pravda, to není realita. Ale ta čísla jsou realita. Vaše vláda nachystala na mimořádné zvýšení důchodů 0 korun českých, na kompenzace podnikatelům 0 korun českých, na řešení ekonomické krize 0 korun českých. Tak ať se každý podívá do vašeho návrhu rozpočtu, ať se podívá do našeho návrhu rozpočtu, srovná si ta čísla a zjistí, jak to je a kdo říká pravdu a kdo pravdu neříká, že jste připravili rozpočet 377 miliard deficit a my jsme připravili rozpočet 280 deficit, to je prostě taky pravda. A tím bojujeme proti inflaci. To je prostě všechno, to jsou fakta, čísla, data. Každý si je může zkontrolovat, každý se může podívat, jak to je. Každý se může podívat na to, který z premiérů říká pravdu a který si třeba vymýšlí.

A pokud jde o ty peníze, tak říkáte: Dejte to lidem, dejte to lidem. My to lidem dáváme a oni to taky dostanou na rozdíl od toho, co jste připravili vy. Valorizace důchodů: v našem návrhu rozpočtu 21 miliard korun, jsou ty peníze na to nachystány. Ano, je to zákonná valorizace, ale tam ty peníze jste neměli, my je tam máme.

Příspěvek na bydlení v důsledku rostoucích cen energií – plus 3 miliardy. No, tak to se vám to pěkně říkalo: Uděláme něco s energiemi, my lidem něco dáme. Nedali jste jim nic, 3 miliardy tam dáváme my.

Kompenzace podnikatelům za covid. Kolik jste tam měli? Kolik tam nachystal pan bývalý ministr Havlíček? Nulu. Nulu! My tam dáváme 5 miliard korun. A takhle je to se vším. Takže stačí si srovnat ta čísla, doporučuji to všem, a uvidíte, kdo má pravdu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A než dojde k pultíku další pan poslanec, seznámím s omluvou. Dnes do konce jednacího dne od 14.30 hodin se omlouvá pan místopředseda Skopeček.

A prosím, pan poslanec Martin Kukla, máte slovo.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážený pane premiére, vážené dámy a pánové, já mám dotaz k programovému prohlášení vlády a chtěl bych se zeptat konkrétně na číslo na rozpočtové určení daně. Cituji z programového prohlášení: "Udržíme stávající finance obcí a změníme rozpočtové určení daně krajů na základě shody Asociace krajů a navýšíme celkovou alokaci." Já bych se chtěl zeptat na to navýšení. O kolik se těm krajům navýší? Protože když se podíváme do historie, vláda Andreje Babiše navýšila od 1. 1. 2021 rozpočtové určení daně z čísla 8,92 na 9,78.

A já využiji ještě ten časový prostor, který mám a co se týká konkrétní situace se Sberbank. Chtěl bych se zeptat, jestli vláda Petra Fialy přemýšlí o tom, zda pomůže občanům a municipalitám právě s problémem Sberbank a s nevyplacenými prostředky nad rámec toho pojištěného vkladu, co se týká u fyzických osob a u municipalit? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní má slovo pan předseda vlády Petr Fiala. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Dostal jsem dvě otázky na dvě různá témata. Uznávám, že jsme v těžké situaci a kritické. Samozřejmě, lidé se ptají, jak je to s těmi vklady ve Sberbank a s dopady ukončení činnosti. Samozřejmě je potřeba uklidnit všechny drobné stádatelce, tam je to zákonné pojištění, ta ochrana. Dostanou vyplaceny všechny vklady do výše, která odpovídá zhruba 2,5 milionu korun. Tak to je a tady se nikdo obávat nemusí. Samozřejmě u vyšších částek a u některých účtů obcí, popřípadě krajů, je ta situace mnohem složitější a na to není jednoduchá odpověď, kterou mohu dát teď. Ano, stát se snaží tady tu situaci řešit a budeme se pokoušet najít nějakou dobrou cestu tam, kde to bude potřeba, abychom mohli pomoci. Ale hlavně ať se neobávají občané. Bez ohledu na to, co se s touto bankou stalo nebo bude dít, tak to pojištění bude automaticky vyplaceno v plné výši do částky, kterou jsem zmínil.

Pokud jde o rozpočtové určení daní a naše programové prohlášení, my tam samozřejmě mluvíme o úpravě RUDu v případě krajů a o navýšení celkové alokace, ale taky v programovém prohlášení máme, že udržíme stávající financování obcí. Čili nelze to interpretovat tak, že to bude na úkor někoho jiného, že dojde k přerozdělení těch základních parametrů 64,38 % pro stát, 25,84 % pro obce a 9,97 % pro kraje. Vy jste to tady připomenul, to poslední číslo, s tím, že bylo nedávno v souvislosti s určitými daňovými úpravami navýšeno.

To, o co jde v programovém prohlášení a co řešíme ve spolupráci s Asociací krajů, je to, že tak, jak se přerozdělují peníze mezi jednotlivými kraji podle určitých parametrů, tak se zdá, že ty parametry dnes neodpovídají ani ne tak počtu obyvatel – i když to možná taky ne, těch jednotlivých krajů, ale tam to není ten problém – ale funkcím, vybaveností, infrastrukturou a co ty jednotlivé kraje vlastně spravují, čemu se věnují. Stačí se podívat třeba na rozdíly mezi jednotlivými kraji, pokud jde o zdravotnická zařízení – rozdíl mezi kraji, ve kterých je státní fakultní nemocnice a ve kterých jsou krajská zařízení a tak dál, těch rozdílů je celá řada. Původní nastavení rozdělení těch prostředků je někdy, teď mě nechtejte za slovo, ale myslím z devadesátých let, od té doby vlastně nedošlo v těchto parametrech k nějaké významné

úpravě. A řada krajů říká – třeba kraj, z kterého jsem já, za který jsem zvolen, jihomoravský – my dnes máme nejnižší podíl na jednoho obyvatele. A to prostě neodpovídá tomu, jak by to mělo být, a pojďme se bavit o té změně.

Ta debata probíhá, musí to být debata uvnitř asociace krajů, protože kraje se musejí domluvit na těch parametrech. A my říkáme jako stát, a myslím, že to je tak správné, když se na tom domluvíte, tak to nemůže být tak, že se někomu zase vezme a druhému se přidá, to byste se na tom nikdy nedomluvili, ale prostě když se domluvíte na nových pravidlech, tak se tam prostě zvedne celková částka tak, aby na tom nikdo, na začátku při té domluvě, neztratil. To je podstata toho, co je v programovém prohlášení, i podstata toho, co se odehrává. Jinak to ale nejde.

A já říkám, pokud by nedošlo k dohodě a nějakému konsenzu mezi krajskými reprezentacemi, tak se to vlastně nedá úplně dobře udělat, protože pak se zase dostaneme do situace, která nebude části těch krajů vyhovovat. A my, abychom to odblokovali, říkáme: musí tam dojít k prvotnímu navýšení a potom ten systém může být nastaven spravedlivěji. Ale určitě to nepůjde na úkor obcí nebo změny těch základních parametrů, to by dobré nepochybně nebylo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Vnímám zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji, pane premiére, za odpověď. Ale pokud máme určitý balík peněz a určité procento a budeme to dělit mezi kraje, tak vždycky musí dojít k tomu, že se někomu vezme a někomu se přidá. Já jsem se ptal, když máte v programovém prohlášení, že navýšíte, tak bych chtěl vědět to konkrétní číslo, o kolik procent se tedy navýší, aby se nikomu nesebraly žádné finanční prostředky nebo žádné směrné číslo pro kraje. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Reakce pana předsedy vlády. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já jsem přesvědčen, že jsem to vysvětlil. To, o kolik se přidá, bude záviset na tom, jak se nastaví ty parametry a jak budeme vidět, co to při tom rozdělování mezi jednotlivými kraji dělá. To se nedá říct dopředu a bylo by to naprosto nezodpovědné. Tam přece záleží na tom, co se bude u jednotlivých krajů počítat mezi ty parametry, jak se zhodnotí třeba rozsah silniční sítě, jak se zhodnotí třeba zdravotnická zařízení a ty věci, které tam hrají pro ten kraj roli a které mají vliv na to, že ten kraj nemá prostředky na jednoho obyvatele, které by odpovídaly jeho potřebám a které by odpovídaly dnešní realitě, ale naopak odpovídají nějakému přerozdělení z devadesátých let. Není to zase tak výjimečné, to, co je při tom přerozdělování mezi kraji, známe to i z jiných oblastí našeho života, třeba koeficienty, které zohledňují obory na vysokých školách, také mají nějaké nastavení z minulosti a také ta debata o jejich úpravě, aby to odpovídalo současným potřebám, je nesmírně složitá. Ale neuděláte ji takhle shora, ani nemůžete říct: Tak tam přidáme miliardu a bude to stačit. To tak prostě není. Nejprve musíte vědět, jaké budou ty parametry, co to bude dělat s tím systémem, namodelovat si to, a pak se můžeme bavit o tom, jak bude popřípadě navýšena ta celková částka. Já myslím, že takhle to je a tu debatu nelze předjímat tím, že tam prostě vystřelíme nějaké číslo. To nikdo nemůže udělat, byla by to hloupost, omlouvám se, to by bylo naprosto neakceptovatelné. Nejprve musí být ta parametrická debata a ta teď probíhá. Já jsem rád, že probíhá. Až se dostaneme k nějakému výsledku, tak se můžeme bavit o těch konkrétních číslech, co to bude dělat. A já doufám, že

dojdeme k něčemu, co bude dlouhodobě platné... (Předsedající: Váš čas.) ... protože ty parametry nelze měnit každý rok. To by nebylo vůbec funkční.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. S další interpelací nyní paní poslankyně Lucie Šafránková, poté se připraví paní poslankyně Alena Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, paní předsedající. Vážený pane premiére, obracím se na vás v souvislosti se zhoršující se situací v oblasti zaměstnávání osob se zdravotním postižením na takzvaném chráněném trhu práce. Toto zhoršení má přímou souvislost s rozpočtovou politikou vaší vlády, která ustoupila od dříve avizovaného navýšení prostředků určených na příspěvky na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Jak upozorňují příslušní zaměstnavatelé, hrozí zde proto zánik nejen tisíců pracovních míst pro zdravotně postižené, ale současně i zánik mnoha firem, které tyto občany po léta zaměstnávají. Například vedení výrobního družstva Drutěva hovoří o tom, že situace je pro tyto firmy už doslova likvidační. Jde i o to, že zákonem daná maximální měsíční výše uznatelných nákladů na jednoho zdravotně postiženého zaměstnance činí 13 600 korun, a to již dva roky, přestože minimální mzda se za tu dobu několikrát zvýšila a samozřejmě výrazně rostou i další mandatorní náklady těchto firem. Hrozí tedy hromadné propouštění zaměstnanců, kteří nemají šanci se na klasickém volném pracovním trhu uplatnit, což jednak sníží jejich životní úroveň a zatíží náš sociální systém a na druhé straně to zhorší i kvalitu jejich životů, protože pracovní uplatnění je pro tyto osoby ohromným sociálním benefitem.

Vážený pane premiére, co konkrétně udělá vaše vláda a vy osobně pro to, aby se tento černý scénář nenaplnil? Co uděláte pro záchranu pracovních míst našich zdravotně postižených spoluobčanů? A co uděláte na podporu jejich zaměstnavatelů?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní bude mít slovo pan předseda vlády Petr Fiala. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Děkuji. Vážená paní poslankyně, to je důležité téma a Ministerstvo práce a sociálních věcí se tím dost intenzivně zabývá. V současnosti je připravovaná analýza, která mapuje detailně situaci na chráněném trhu práce včetně případných ohrožení trhu nebo spíše jednotlivých dílčích segmentů tohoto trhu. Na Ministerstvu práce a sociálních věcí byla v této souvislosti zřízena pracovní skupina, která se zabývá stavem současného systému podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením a taky – a hlavně, a to je ten hlavní úkol pracovní skupiny – nějakým zefektivněním systému.

Pokud jde o případné zvýšení příspěvku, zástupcům zaměstnavatelů osob se zdravotním postižením bylo ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí přislíbeno, že pokud to stav veřejných financí umožní, bude zvýšení příspěvku řešeno ve druhé polovině tohoto roku, tedy roku 2022. Jedná se o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce. Příspěvek je poskytován čtvrtletně, maximální výše příspěvku je stanovena nařízením vlády. Aktuálně je to 13 600 plus 1 000 korun paušálně na každou osobu se zdravotním postižením, tedy celkem 14 600 korun na jednu osobu. Příspěvek je ze zákona nárokový a náleží všem zaměstnavatelům, kteří zaměstnávají více než 50 % osob se zdravotním postižením. My jsme si vědomi požadavku zaměstnavatelů na chráněném trhu práce, kteří požadují zvýšit maximální částku příspěvku i v návaznosti na postupné zvyšování minimální mzdy.

Zaměstnanost osob se zdravotním postižením na chráněném trhu dlouhodobě roste a roste i aktuálně. V roce 2020 došlo ve srovnání s rokem 2019 ke zvýšení počtu podpořených osob se zdravotním postižením o 4 097 a došlo i ke zvýšení počtu podpořených zaměstnavatelů, tedy zaměstnavatelů, kteří působí na chráněném trhu, a to o 248 takovýchto zaměstnavatelů, takže můžeme říct, že chráněný trh rostl i v období pandemie více než v letech hospodářské konjunktury a ten růst pokračoval i v minulém roce. Ve druhém čtvrtletí loňského roku se zvýšil počet osob se zdravotním pojištěním o více než 6 000, ve třetím čtvrtletí o více než 4 000. Došlo také k meziročnímu poklesu v počtu uchazečů o zaměstnání z řad osob se zdravotním postižením, takže po této stránce se ta situace zlepšuje. Ale je samozřejmě jasné, že ze strany – přestože se to zlepšuje, a ta čísla to dokládají jasně – úřadu práce je věnována pozornost motivačním, osvětovým, poradenským, rehabilitačním aktivitám s tím cílem, aby si každý mohl najít vhodné zaměstnání na volném trhu práce bez využívání nebo poskytování předmětného příspěvku. Ale tam, kde to je nutné, jak už jsem říkal, se ten příspěvek vyplácí. Roste jak počet osob se zdravotním postižením takto zaměstnaných, tak počet zaměstnavatelů, kteří jsou takto podporováni, a je zde příslib ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí, že pokud by to stav veřejných financí umožnil, tak zvýšení příspěvku bude řešeno ve druhé polovině letošního roku.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Opět je zájem o doplňující otázku. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Lucie Šafránková: Já vám děkuji za odpověď, pane premiére, ale přesto vaše odpověď pro mě byla nedostačující, protože si myslím, že ten příslib je zcela nedostatečný, a navíc až ve druhé polovině roku je za mě celkem pozdě.

Ale ještě jsem se chtěla zeptat na další závažnou věc, která se negativně dotýká zdravotně postižených, a to je snížení objemu prostředků na příspěvek na péči v rozpočtu skoro o 1 miliardu korun oproti původnímu návrhu, přestože se od března zvyšují úhradové limity a ceny asistentských pečovatelských služeb. V této situaci by dle všech příslušných expertů mělo naopak dojít ke zvýšení objemu těchto prostředků i ke zvýšení příspěvku na péči samotného, minimálně pro osoby v prvním a druhém stupni závislosti v takzvané domácí péči. Proč tedy vláda škrtná a šetří zrovna na zdravotně postižených občanech?

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: To byla doplňující otázka a reakce pana předsedy vlády. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Moje odpověď bude opravdu velmi stručná, že druhá polovina roku 2022 je pozdě. No, všichni víme, v jaké situaci se nacházíme, jak se nachází veřejné finance, a taky kdy přišla naše vláda, kdy převzala naše vláda odpovědnost. Takže já si myslím, že to není pozdě, ale hlavně ta fakta, která jsem říkal, ukazují, že to pozdě není, že je namístě se tomu věnovat a že v průběhu tohoto roku je to dostatečné. Když se podíváte na to, že rostl jak počet osob se zdravotním postižením, které byly zaměstnány, a rostlo to vlastně kontinuálně v roce 2019, 2020 i 2021 poměrně vysoce, a když se podíváte i na to, že dochází i ke zvýšení počtu zaměstnavatelů, kteří působí na chráněném trhu práce, dokonce o stovky subjektů, tak je jasné, že tady nějaký akutní problém není.

Samozřejmě přihlížím i k tomu, co se odehrává s penězi, co s nimi dělá inflace, jakým způsobem se vyvíjejí ceny energií, určitě je možné se o všech těch věcech bavit, a proto taky Ministerstvo práce a sociálních věcí při jednání s těmi, kteří zaměstnávají osoby se zdravotním postižením, přislíbilo, že v druhé polovině roku se této problematice, tedy

konkrétně navýšení, jak se tomu věnují, ale navýšení toho příspěvku budou věnovat. Já si myslím, že to je včas, že to je brzo a že to je tak, jak to ta současná situace vyžaduje.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a před další interpelací ještě omluva. Omlouvá se pan poslanec Jiří Mašek dnes mezi 18. hodinou a půlnocí z důvodu nemoci.

A prosím, paní poslankyně Alena Schillerová. Máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Pane premiére, já bych chtěla na úvod říct, že naše hnutí deklarovalo opakovaně, že nechce vytvářet politické konflikty ve vztahu k nyní vyeskalované situaci v rusko-ukrajinském konfliktu, a já jsem přesvědčena, že v době vojenského ohrožení, kdy se odehrává jen pár stovek kilometrů od nás, musí být koalice i opozice konstruktivní a jednotná. To na úvod.

Nicméně zítra bude projednáván ve druhém čtení státní rozpočet, příští týden ve třetím čtení, a přestože pětikoalice hlasovala jednotně na vládě pro tento rozpočet, a já tomu rozumím, že se tady děje jakási složitá situace, tak už nyní je avizováno, minulý týden nebo tento týden bylo avizováno, 1,8 miliardy posílení zejména kapitoly Ministerstva vnitra, částečně Ministerstva zahraničních věcí. Včera vláda avizovala posílení kapitoly Ministerstva obrany, což stejně nemůže udělat nijak jinak než opět pozměňovacím návrhem, protože v rozpočtovém provizoriu nemá tyto peníze, to určitě tak je, to mi určitě potvrdíte, ale to není podstatné v tuto chvíli.

A víme a je to denně v médiích, že na polsko-ukrajinské hranici se dle informací nachází téměř půl milionu migrantů, dramaticky stoupají ceny surovin, primárně plynu, ropy, výrazněji se akceleruje takzvaná válečná inflace, protože ta inflace je dvojciferná a bude dvojciferná ve velice krátké době, a nás čekají – čtu, vlastně denně poslouchám konstatování vašich ministrů vaší vlády – čekají nás, Ministerstvo práce a sociálních věcí chystá podporu pro uprchlíky. Já to nekritizuji... (Předsedající: Váš čas.) ... vím, že je to nutné a nezbytné, nicméně se ptám, kolik budou náklady celkové? Zvládne toto váš seškrtný rozpočet? (Váš čas.) A kdy připravíte novelu? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Poprosím o dodržování času.

A nyní pan předseda vlády Petr Fiala, prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní předsedkyně, děkuji za to ujištění, že v té složité situaci bude opozice konstruktivní a bude napomáhat vyřešit ty problémy, kterým tady bude určitě Česká republika čelit, a samozřejmě my také budeme s opozicí všude tam, kde to půjde, opravdu spolupracovat.

Musím říct, že situace, které teď čelíme, je opravdu nejen velmi složitá, ale taky velmi obtížně predikovatelná. My opravdu úplně nevíme, jaké všechny dopady na naši ekonomiku to, co se teď odehrává, obrovský konflikt na Ukrajině, ruská agrese, jaký dopad na českou ekonomiku to bude mít. Něco samozřejmě už víme, a to je, vy jste to tady i zmínila, některé ty změny v rozpočtu – 1,8 miliardy – a teď včerejší rozhodnutí vlády přidat 1 miliardu na obranu. To lze udělat v rámci toho rozpočtu a v těch parametrech rozpočtu tak, jak byly v prvním čtení schváleny. Nechceme ale protahovat tu situaci, jsme přesvědčeni, že je potřeba se dostat rychle z rozpočtového provizoria, proto chceme schválit rozpočet v těch parametrech a tak, jak byl základně nastaven.

A já ale nemohu vyloučit, a říkám to nerad, ale nemohu vyloučit, že budeme muset přistoupit v průběhu roku ještě k nějaké novele, a proto bych i trošku varoval před tím, teď tam dělat nějaké dramatické úpravy, když vlastně ani nevíme, jaké přesně ty dopady budou. Říkám znovu, není vyloučeno, že budeme muset přikročit potom k nějaké změně.

No, když se podíváme na ty možné dopady, samozřejmě ony spíše budou nepřímé, takže pokud jde o ty přímé – omezení exportu do Ruska, zastavení importu z Ruska, tam asi dopady na ekonomiku jako celek zase tak dramatické nebudou, vzájemný obchod je asi 2,5 % našeho exportu, on se už vlastně snížil trochu po okupaci Krymu. Samozřejmě to když říkám, tak tím se nevyklučuje, že může být významnější dopad na některé konkrétní firmy, pro které tento trh tvoří významnou součást jejich prodeje. Tam Ministerstvo práce komunikuje s těmi firmami a připravuje opatření.

Pokud jde o tu druhou zemi, na kterou jsou uvaleny sankce, to znamená Bělorusko, tam je ta výměna prakticky téměř nulová, takže tam ten dopad nebude.

Ale my samozřejmě nedokážeme nikdo úplně přesně predikovat, jaký bude dopad třeba na energetickém trhu, jaký to bude mít dopad na růst cen energetických surovin, ropy, zemního plynu. Víme, že už reagují ceny dalších surovin, třeba železné a titanové rudy, ta reakce na těch trzích už je teď, kde se třeba dováží z Ukrajiny a nejsou k tomuto dovozu momentálně alternativy.

Samozřejmě teď reakce i v růstu cen je do jisté míry i psychologická, to je prostě logické, tak to bývá v takovéto vypjaté situaci, ale uvidíme, jaký to bude mít dlouhodobý dopad. Proto říkám, predikovat vývoj české ekonomiky – včera jsem slyšel už některé makroekonomy s velmi pesimistickými vyjádřeními ve sdělovacích prostředcích – ale v tuhle chvíli predikovat, co to bude dělat s českou ekonomikou, to je věštění z křišťálové koule, bude se to taky odvíjet od toho, jak dlouho ta válka na Ukrajině bude probíhat a jak bude zničující.

Je tu ještě jedno téma, toho se jenom dotknu krátce. Musíme čekat – a už čelíme přílivu uprchlíků z Ukrajiny. Je určitě jasné, že dopady budou v miliardách korun. Nevíme přesně, kolik lidí přijde. My už jsme nějaké prostředky uvolnili. Těm lidem je třeba maximálně pomoci, přicházejí ženy s dětmi. Utíkají, aby si zachránily svůj život. A určitě Česká republika, česká vláda a celá česká politická reprezentace se bude snažit těmto lidem pomoci a budeme muset na to vyčlenit odpovídající finanční prostředky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ano. Děkuji. Je zájem o doplnění? (Ano.)
Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Pane premiére, děkuji vám za upřímnou odpověď, poctivou, za mě poctivou, protože já jsem to řekla už na rozpočtovém výboru minulý týden - nebo tento, hrozně to letí - že budete muset přijít s novelou. Vy to dneska připouštíte. Hodnocení je naprosto realistické. Váš vicepremiér a ministr vnitra už řekl teď v neděli v Otázkách Václava Moravce, že to odhaduje až na 20 miliard. To všechno je reálné. Vy přijdete s novelou, a já dokonce budu natolik velkorysá, že neřeknu, já jsem vám to říkala.

Jenom prosím o stejnou velkorysost v hodnocení naší vlády, protože my jsme byli v úplně stejné situaci, kdy jsme z vyrovnaných rozpočtů najednou museli ze dne na den posílit. Já si jsem tady byla sedmkrát říct o peníze s novelou zákona o státním rozpočtu a řešili jsme podobné problémy. Takže já se dokážu vcítit jako bývalá ministryně financí do toho, co teď zažíváte, jak složitě je to predikovatelné... (Předsedající: Čas.) ... jak vlastně už teď víte,

kolik peněz budete potřebovat. (Předsedající: Váš čas.) Prosím o stejné hodnocení i naší vlády, protože my jsme byli v neméně jednoduché situaci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Váš čas již dávno vypršel. Prosím o reakci.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já se na to dívám tak, že vzhledem k té obtížné predikovatelnosti a tomu, že víme, že svět prostě nebude takový, jako byl před válkou, a nebude taková ani naše situace a česká ekonomika, tak bych považoval za správnou tu strategii, nebo udržet tu strategii, kterou teď máme, to znamená co nejrychleji příští týden schválit rozpočet, jak je to v plánu, v parametrech, které jsme tam nastavili, protože se snažíme dělat rozpočet realisticky a dávat tam všechny příjmy a výdaje, jak je teď jsme schopni posoudit, tak tam děláme i tu úpravu, kterou jsme tady už zmiňovali oba, vy i já. A potom musíme vyhodnotit, co vlastně potřebujeme, ať už z hlediska humanitární, nebo vojenské pomoci pro Ukrajinu, tak z hlediska pomoci uprchlíků, kteří sem přicházejí, ale tak možná i z hlediska nějakých následků, které válka bude mít na cenu s energiemi, se surovinami a dalšími věcmi, a připravit vzápětí nebo po nějaké době nějakou komplexnější novelu, která by všechny tyhle částky zohlednila a nějak upravila ten rozpočet.

Já z toho opravdu žádnou radost nemám. Já bych byl strašně rád, kdybychom přijali ten rozpočet, o kterém si myslím, že je dobrý, a mohli ho celý rok... a vy si třeba myslíte, že tak dobrý není, ale to je jedno, ale měli prostě celý rok tenhle rozpočet v těch schválených parametrech. Ale žijeme v době, jakou si asi nikdo z nás nedovedl představit, a budeme se prostě muset s tím nějakým způsobem vyrovnávat.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní je dále řádně přihlášen a vylosován pan poslanec Radek Koten a poté se připraví paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, poslední dobou se stává jaksi skutečností to, před čím jsme varovali, a to znamená obrovský růst energií pro občany. Samozřejmě to vidíme i na pohonných hmotách, které se nyní v Praze pohybují dokonce přes 44 korun u prémiových benzinů, a půjde to bohužel ještě dál.

Chtěl jsem se vás zeptat, jakým způsobem chcete řešit situaci na trhu s pohonnými hmotami, situaci s plynem, situaci s elektřinou, protože zatím jsme poslední ze států V4, možná i poslední z evropských států, kteří jsme tady nic neudělali pro koncové spotřebitele, dále pro firmy, které jsou životně závislé na energiích, tedy na plynu a na elektřině. A zatím není ani to polské řešení, kdy se snížila spotřební daň na pohonné hmoty, snížilo se DPH a podobně, jako například na Slovensku, a vy jste v tomto neudělali nic.

Dále bych se chtěl zeptat, jakým způsobem je zajištěna energetická bezpečnost České republiky, na jak dlouho máme v zásobnících plyn, na jak dlouho máme v jaderných elektrárnách palivo? Protože jak jsme viděli na Slovensku, i přes zákaz letů ruských letadel přistálo letadlo a přivezlo palivo do jaderných elektráren ve Slovenské republice. Chtěl bych se zeptat, jakým způsobem to máte zajištěno a na jakou dobu máte tyto komodity? Co se týká dalších komodit, jako je například v hmotných zásobách státu, na jakou dobu jsou například základní potraviny? To by občany určitě zajímalo v takovéto krizi, kterou zde prožíváme.

Děkuji vám za odpověď. (Poslanec hovořil celou dobu bez respirátoru.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Než dojde pan premiér, poprosím, aby ve vnitřních prostorách všichni páni poslanci a paní poslankyně nosili ochranu úst.

Prosím, pan předseda vlády Petr Fiala. Máte slovo.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážený pane poslanče, to jsou určitě důležité otázky, je potřeba se jimi zabývat, my se jimi intenzivně zabýváme, a dokonce jsem tady z tohoto místa včera informoval veřejnost při zahájení Poslanecké sněmovny o tom, jak jsme na tom právě s energiemi a jejich zásobami. A teď se to pokusím v odpovědi na vaši otázku trošku shrnout a třeba v některých věcech ještě více konkretizovat.

Úplně základní informace, která by měla veřejnost uklidnit, je, že Česká republika má aktuální zásoby ropy na více než tři měsíce a aktuální zásoby plynu na více než měsíc. Jsme připraveni i na případné omezení ruských dodávek plynu a ropy do Evropy. Nicméně v tuto chvíli nedisponujeme informacemi – ani Ministerstvo průmyslu a obchodu ani další státní orgány – které by signalizovaly, že existuje momentálně nějaký problém v přepravě plynu či ropy z Ruska do Evropské unie. Samozřejmě to neznamená, že ta situace nemusí nastat, že se na ni nemáme připravovat, ale jenom je potřeba korektně říct, v tuto chvíli žádné signály omezení, nebo dokonce přerušení dodávek neexistují.

V České republice se ročně zpracuje asi 8 milionů tun ropy, z toho 97 % je z dovozu, zhruba polovina dodávek je z ropovodu Družba, druhá polovina z ropovodu Ingolstadt. Česká republika má dostatečné zásoby. V případě ropy jsou zásoby opravdu přes 90 dnů. Momentálně k dnešnímu dni je ta zásoba ropy asi na 94 dnů. To je skutečně dostatečné. A navíc tady máme automatické postupy a mechanismy, které jsou koordinovány v rámci spolupráce se zahraničím, tedy hlavně s Mezinárodní energetickou agenturou a Evropskou komisí, a víme přesně, co by se odehrávalo, kdyby se začaly ty zásobníky vyprazdňovat. Ten postup se pravidelně procvičuje i v rámci nějakých vnitrostátních i mezinárodních cvičení, takže tady, pokud jde o ropu, tady opravdu není potřeba mít žádné obavy.

Samozřejmě jak dobře víte, a mluví se o tom i opakovaně veřejně, tak v případě plynu a zásobníků plynu je to trošku složitější i vzhledem k tomu, že se tam s tím nějak obchoduje, je tam jiná vazba státu na zásobníky a tak dál a tak dál. Aktuálně nicméně je v zásobnících na území České republiky uskladněno asi 800 milionů metrů krychlových, což by při současných denních odběrech plynu stačilo zhruba na měsíc. Ale protože se očekává, že by se měly přece jenom aspoň trochu zvyšovat denní teploty, tak spotřeba plynu, protože to je měřeno na dnešní spotřebu, by mohla mírně klesat, tak můžeme předpokládat, že ta zásoba je o něco větší. Samozřejmě tady, na rozdíl od ropy, pokud by došlo k úplnému zastavení dodávek zemního plynu, tak ta situace i nahraditelnost je mnohem, mnohem složitější.

Co nám asi trochu hraje do karet, je skutečnost, že ty měsíce, které nás čekají, celoevropsky a samozřejmě i v České republice, s výjimkou března, to je také potřeba říct, představují zpravidla výrazně nižší spotřebu plynu. V měsících duben až září se spotřeba plynu pohybuje obvykle kolem 30 % celoroční spotřeby, takže tam výhled z tohoto hlediska je optimističtější. Současně je potřeba k tomu dodat, že Evropská komise jednala s řadou dalších alternativních dodavatelů a jsou připraveny pro letošní rok dodávky plynu tak, že by se evropská spotřeba pokryla i v případě, že by Rusko úplně přestalo dodávat plyn do Evropy. Ale jak říkám, toto by byla nesmírně složitá situace, složitější než u ropy.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Ano, děkuji, a je zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Vy jste mi, pane premiére, neodpověděl na základní věc, to je v podstatě ta věc, co tedy uděláte s cenami energií pro občany této republiky a pro firmy této republiky, které samozřejmě všechno, celá ta dražota včetně potravin, bude vycházet i z cen energií a z cen pohonných hmot, protože zboží je potřeba přepravit ke spotřebiteli, a bohužel samozřejmě všechno to zdražuje spotřebitelské ceny, proto tedy bude i ta inflace dvouciferná.

Bohužel jsem se nedozvěděl, na jak dlouho mají naše dvě jaderné elektrárny palivo, což může být fatální problém, protože pak bychom se ocitli tedy v energetické nebezpečnosti, protože jaderné elektrárny zde produkují poměrně dost energie a bez toho bychom se asi neobešli.

Jinak co se týká nošení roušky, tak se omlouvám, protože trpím obstrukcí plic, a v případě, že mám respirátor, tak se dusím, a lékař mi to zakázal. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní reakce pana předsedy vlády. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Já jsem vám, pane poslanče, neodpověděl záměrně, pokud jde o tu zásobu jaderného paliva, a myslím, že to, proč jsem vám neodpověděl, chápete, protože to je strategická informace, a nemyslím si, že by bylo dobré ji veřejně sdělovat. Mohu vás ale ujistit, že máme zásoby jaderného paliva na dostatečnou dobu a že jsme i připraveni je doplňovat. Ale víc k tomu opravdu nemohu říct, protože bych se dostal do situace, která vzhledem k tomu, že vedle nás je válečný konflikt a že máme i určitá pravidla, která musíme respektovat, tak dál prostě v té odpovědi jít nemohu. Ale nemusí se nikdo bát, že by se zastavil provoz našich jaderných elektráren. To by samozřejmě bylo nezodpovědné a bylo by to velice špatné, protože pro náš energetický mix je energie z jádra důležitá.

A když jste mluvil o cenách energií, tak právě i to, abychom vyráběli odpovídající kapacitu energie z jádra, je určitá garance toho, že jsme schopni ty ceny držet alespoň v nějaké rozumné míře, byť teď samozřejmě to, co se děje na evropském trhu, sledujeme a hledáme řešení, jak ceny stabilizovat a jak pomoci lidem, kteří jsou postiženi energetickou chudobou. O tom jsem už tady mluvil a vláda v tom udělala některé rozhodující kroky. Mluvil jsem tu i o částkách při té předcházející odpovědi, kterou jsme na to vyčlenili, aby nikdo nebyl v existenčních obtížích kvůli vzrůstajícím cenám energií.

Mimochodem, poslední poznámka, kterou snad stihnu v těch deseti sekundách: vláda včera také rozhodla o spuštění tendru na dostavbu Dukovan, a to si myslím, že v souvislosti s touhle debatou je také nesmírně důležité.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a nyní poslední interpelace z tohoto bloku paní poslankyně Karly Maříkové. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedající, vážený pane premiére. Tuzemské internetové sdružení CZ.NIC na základě doporučení vlády zablokovalo v pátek osm webů s tím, že jsou dezinformační. Jedná se o zcela bezprecedentní omezení demokracie, a to zásadním způsobem. Pokud žijeme v právním státě, tak k takovému kroku je potřeba důkazů a soudního rozhodnutí. Proto se vás ptám: Naplňovaly zveřejněné informace těmito weby někdy skutkovou podstatu trestného činu? A dal někdo někdy takový podnět a proběhl soud? Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní pan předseda vlády Petr Fiala. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Vážená paní poslankyně, rád odpovím na vaši interpelaci. Jenom připomenu, ale to určitě víte, Evropa se ocitla v situaci, kterou si donedávna mnozí z nás nedokázali ani představit, a to, co prožíváme v těchto dnech, je něco naprosto neuvěřitelného, co se děje na východ od nás, a není to vůbec daleko. To samozřejmě urychluje některé kroky, které evropské země i Česká republika přijímají nebo umožňují udělat v boji s dezinformacemi.

Činnost dezinformačních webů v České republice byla dlouhodobě problematická, ale byla dlouhá léta tolerována, ale žádná svobodná společnost nemůže přihlížet dlouhodobě tomu, jak cizí služby působí na jejím území, působí způsobem, který má zanést paniku, lži mezi občany a do společnosti a která má vést k rozvratu demokratických institucí. Rozhodnutí správce domén, jak jste to tady zmínila, je svobodným rozhodnutím správce serveru, stejně jako se svobodně rozhoduje jako jakýkoliv jiný zpravodajský server. Ano, vláda tomu nebrání, naopak my považujeme toto rozhodnutí správce domén CZ.NIC za naprosto správné. Situace vyžaduje, abychom se bránili dezinformacím, dezinformační válka je součástí hybridní války, kterou proti nám vede dlouhodobě Rusko, je to součást moderní války. Tak, jak to teď popisují, se na to dívá naprostá většina demokratického, ale i nedemokratického světa. Je to součást boje, je to součást hybridní války, a tímto způsobem k tomu musíme přistupovat.

V současnosti vidíme, že naprostá většina zemí demokratického světa nebo všechny země demokratického světa přijímají proti Rusku sankce ekonomické, diplomatické, politické, kterými se brání tomu, aby mohl působit a dělat všechny aktivity režim prezidenta Putina, který se chová zločinně v tomto válečném konfliktu, a to, že mu bráníme, přece znamená, že mu budeme bránit a musíme bránit i v boji, který různými prostředky vede na našem území. A na našem území ten boj vede prostřednictvím dezinformací a dezinformačních serverů.

Když tady zmiňujeme Listinu základních práv a svobod, tak tam je kromě toho, že je samozřejmě zajištěna svoboda projevu a práva na informace, a tato svoboda nijak vypnutím těchto dezinformačních webů narušena není, tak kromě toho je také část, která říká, že svobodu projevu a – teď cituji – "právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti". Konec citátu z listiny základních práv a svobod. Takže i v kontextu toho, že sama ta listina mluví o tom, že můžeme omezit – a je to úplně logické – některé věci právě proto, že se musíme chránit, tak je logické, že správce domén vypne servery, vypne stránky, které jsou dezinformační, které používá Putinův režim pro válku s námi, a je to součást obrany a součást toho, co děláme.

Myslím, že Česká republika se musí bránit dezinformacím, že to je naše povinnost, že to je i forma ochrany našich občanů. Nejsme v tom sami, dělá to většina zemí demokratického světa, některé rychleji, některé pomaleji, ale dělají to všechny. My se dezinformacím bránit budeme, proto také česká vláda na včerejším zasedání schválila vznik zmocněnce pro média a dezinformace, který se bude této problematice věnovat detailněji, tak abychom dokázali účinně se dezinformacím bránit a měli dobrou obranu proti této formě hybridní války, kterou proti nám Rusko dlouhodobě vede.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. A optám se paní poslankyně, máte zájem o doplňující dotaz? Přednesla jste interpelaci před 16. hodinou, tato možnost zde je. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Já vám, paní místopředsedkyně, děkuji za ten čas. Já tady určitě nechci schvalovat nebo odporovat, co ty weby samozřejmě, pane premiére, sdílí, ale bylo řečeno, že CZ.NIC vypnuly ty weby na základě doporučení vlády a vy jste se dokonce vyjádřil, že možná je to hraně, ale k tomu je potřeba odvaha.

Předpokládám, že žijeme v právním státě, a měl by k tomu být buď příslušný zákon – na to není – anebo by k tomu mělo být nějaké soudní rozhodnutí, protože mohlo by dojít k tomu, že salámovou metodou se tady budou likvidovat weby, které budou nepohodlné a nebudou šířit jenom tu jednu pravdu.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Nyní pan předseda vlády. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: No, komu, paní poslankyně, nepohodlné a jakou jednu pravdu? My žádnou jednu pravdu nemáme. My tu máme pluralitu názorů, máme tu demokratickou společnost, máme tu fungující demokracii, máme tu svobodu slova, máme tu nepřebornou škálu médií, ve kterých můžete vyjadřovat svůj názor, můžete si zakládat vlastní, můžete šířit svoje názory bez omezení, můžete tady hájit – já neříkám, že jste hájila – můžete tady hájit dezinformační weby Ruské federace beztrestně, takže tohle všechno je možné. To v zemích, které se netěší demokracii, a v zemi, kde jsme byli ještě my před třiceti lety nebo více než třiceti lety, já to dobře pamatuji, to možné nebylo. Ale nezaměňujme se svobodou slova, se svobodou projevu to, že někdo vypne weby, které prokazatelně šíří dezinformace ve prospěch Ruské federace, a jsou třeba Ruskou federací i podporovány. To je přece něco, co je naprosto logické, že v naší zemi nedovolíme. Nikam dál to nepůjde, nic dál prostě nehrozí, nikoho neděste, svoboda slova, svoboda projevu je věc, která je třeba pro mě úplně bytostně důležitá, byl bych opravdu první, kdo by stál na barikádě, kdyby k něčemu takovému docházelo.

A pokud jde o moje výroky, no tak ano. Je to v souladu s naší legislativou, ale vyžaduje to určitou politickou odvahu, i řekněme pohled na právo takový, který vám řekne, že touto cestou je možné jít. Vláda se takového rozhodnutí v této situaci nebojí, já podporuji to svobodné rozhodnutí správce serveru a myslím si, že je to správná cesta, ale více se z toho odvozovat nedá. Jediné, co se dá z toho odvozovat, je, že Česká republika se aktivně brání dezinformacím a dezinformačním serverům, které podporují zločinnou ruskou agresi a ruský režim Vladimíra Putina.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. V tuto chvíli uplynul i čas na ústní interpelace na pana předsedu vlády, takže ty končí. Budou následovat interpelace na ostatní členy vlády a já zároveň předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji, abych zahájil ústní interpelace, a vyzývám tímto pana poslance Jana Sílu, aby přednesl interpelaci na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra pana Víta Rakušana a zahájil tím blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. A prosím, aby se připravila paní poslankyně Karla Maříková. Děkuji.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. Má otázka zní, hned na začátku řeknu: Jak bude vláda řešit protiústavní likvidaci alternativních webů? V roce 1989 jsme zvonili klíči za zrušení cenzury komunistické totalitě, po třiceti letech je to tu zpět. Úřady označují vybrané weby jako dezinformační, aniž by se obtěžovaly dokazováním, že sdělení v nich uváděná jsou

dezinformace, tedy úmyslně nepravdivé informace. Pokud je šíření názorů nebo informací v rozporu se zákonem, musí o přikázání v šíření rozhodnout orgán, který je k tomu ze zákona zmocněn. Musí být konstatován jednoznačný důvod o toto rozhodnutí a toto rozhodnutí musí být nezávislým orgánem přezkoumatelné. Není přijatelné, aby takové rozhodnutí činil provozovatel sociální sítě na základě jakési dohody s úřady.

Každý má právo na svůj názor, mýlit se a třeba se i zesměšnit, ale každý má také právo svoje názory šířit. Je to nedílnou součástí svobody slova, proto je nepřijatelné narušování šíření názorů, které nejsou v rozporu se zákonem. Jestli by nebylo lepší přímo zrušit volby a ponechat vládnout ústřední výbor Ústavního soudu a pár senátorů z pražských kaváren? A aby toho nebylo málo, tak přidat nějaké výkonné výbory složené z politologů, politických aktivistů, třeba z milionchvilkařů, agilně aktivních redaktorů České televize, politických neziskovek, různých komentátorů ve spojení s represivními složkami a BIS, která nás bude chránit před všemi špiony.

Takhle pečlivě neměli podchycené ztroskotance a samozvance ani normalizační soudruzi. Kdo nejde s námi, jde proti nám. A možná nebudete věřit, ale stejnou větu prohlásil i Bush v televizi v devadesátých letech při takzvané mírové misi do Iráku. (Předsedající: Pane poslanče, váš čas vypršel. Děkuji.) Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že pan ministr vnitra a místopředseda vlády pan Vít Rakušan je řádně omluven, rovnou dávám slovo paní poslankyni Karle Maříkové. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, Česká republika se zavázala nakoupit velké množství vakcín proti onemocnění covid-19 a mě by zajímalo, kolik jsme od samého začátku pandemie vakcín nakoupili, kolik nás to stálo doposud, kolik jich máme v současné době skladem, kdy končí jejich expirace a jaké množství vakcín je ještě objednáno a od jakých firem. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a slovo má místopředseda vlády pan ministr Válek.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Očkování je nyní na úrovni čtyř až pěti tisíc dávek denně, liší se to den ode dne. Vyzýváme občany k třetí dávce, začali jsme očkovat, byť vakcínou Novavax. Počítáme s tím, že přinejmenším některé skupiny osob bude třeba očkovat na počátku podzimu. Samozřejmě je nutné dávat všem, kteří mají druhou dávku a více než pět měsíců od ní, třetí dávku. Strategii právě připravuje NIZP.

Veškeré objednávky vakcín již byly učiněny. Nyní dostáváme na území jen to, co již bylo objednáno. Nejdéle budeme dostávat očkovací látku od Comirnaty. Zde byla objednávka učiněna až do konce roku 2023. Důležité je, že jde o objednávku počtu vakcín, nikoliv o typ vakcín, tedy v rámci centrální evropské objednávky byla objednána firemní vakcína, ale ne typ té vakcíny. Bude brána ta vakcína, která v té chvíli bude aktuálně optimální.

Objednávky nejde pozastavit, to je potřeba zdůraznit, protože se jednalo o centrální objednávku Evropské unie a my jsme členským státem, my jsme se podíleli na té objednávce tím, že jsme si rezervovali určité množství. Pro roky 2021, 2022 a 2023 bylo celkem objednáno 48,7 milionu dávek očkovací látky v celkové ceně 20 miliard korun. Ty ceny jsou

samozřejmě jenom odhadem, protože vycházejí z aktuálního kurzu eura. V roce 2021 bylo uhrazeno 19,7 milionu dávek za 7,6 miliardy korun, v roce 2022 pak to bylo 12,9 milionu dávek za 6,4 miliardy korun, v roce 2023 10,8 milionu dávek za celkem 5,4 miliardy korun.

Očkovací látky jsou likvidovány průběžně, pokud dochází k jejich expiraci. Současně jsou ty očkovací látky darovány. Pro porovnání, Rakousko darovalo 4,7 milionu dávek, Belgie 10,4 milionu dávek, Chorvatsko 20,1 milionu dávek, Dánsko 9,1 milionu dávek. Pokud bychom se podívali do Maďarska, 3,4 milionu dávek, Nizozemsko pak bylo v tomto směru velmi štědré a darovalo 22,7 milionu dávek. Nejštědřejší bylo Španělsko, které darovalo 54,5 milionu dávek, což je více, než my jsme si objednali. My jsme si objednali – jen pro porovnání – 48,7 milionu dávek, Španělsko darovalo 54,5 milionu dávek. Ale i státy, jak jsem řekl, v našem okolí, darovaly kolem 5 milionů dávek v průměru, ať to zjednoduším. Portugalsko, ze kterého si bereme příklad, co se týče očkovací kampaně, darovalo pak 7 milionů dávek. I sousední Slovensko, které je počtem obyvatel menší než Česká republika, darovalo 2,2 milionu dávek. My jsme v tomto prakticky na předposledním místě, méně než my, než Česká republika, darovalo pouze Bulharsko. Část těch očkovacích dávek také prodáváme, což se ale samozřejmě ne úplně daří, byť některé státy stále zájem mají.

Tedy za rok a čtvrt masivní očkovací kampaně bylo zničeno kvůli expiraci nebo kvůli zacházení například při výpadku elektřiny, kdy ty očkovací látky nebyly po určitou dobu dobře uskladněny, nebo proto, že byly špatně baleny, 197 000 dávek za zhruba 67 milionů korun, tedy objednáno 48,7 milionů dávek, což je o 6 milionů méně, než Španělsko darovalo, zničeno 197 000 dávek. Ty objednávky v roce 2020 realizoval pan ministr Vojtěch, následně v říjnu 2020 pan ministr Prymula, objednávky od firmy Pfizer pak v období listopad 2020 až 2021 realizoval pan ministr Blatný, od Moderny 2021 ministr Blatný, od Pfizeru na rok 2022 až 2023 a srpen 2021 pan ministr Vojtěch. Pan ministr Vojtěch objednával Novavax a já tu objednávku potvrdil a konečně vakcínu Sanofi objednával pan ministr Vojtěch.

Teď bych mohl říct, že za to, že máme tolik dávek, mohou předchozí ministři a předchozí vláda. Není to pravda a já předchozím ministrům a vládě děkuji, že tyto vakcíny objednali.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu ministrovi. Táži se paní poslankyně, jestli chce položit ještě doplňující otázku? Vidím, že ano, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane ministře, děkuji za tak vyčerpávající odpověď, přesto se zeptám. Pokud dojde k likvidaci a nebudeme zrovna nějaké vakcíny darovat, kdo tu likvidaci provádí? My, nebo výrobce? A platíme třeba výrobci za to nějakou pokutu, že jsme je nespotřebovali?

Pak by mě zajímalo, jestli Česká republika dostane třeba za určité procento proočkovanosti populace nějaký finanční bonus od Evropské unie a zda jsme objednali, nebo s tím počítáme, třeba vakcínu i od firmy Valneva. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pane ministře, máte zájem ještě odpovědět? Ano.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já už se předem omlouvám, protože jsem starý muž a nezafixoval jsem všechny ty dotazy. Půjdu odzadu, to si pamatuju. Objednáme postupně všechny vakcíny, které budou efektivní, které budou účinkovat na aktuální mutaci viru a které budou schváleny EMA.

Likvidace nestojí nic, to se realizuje ve spolupráci se SÚKLeM a výrobcí to neplatí. My jsme iniciovali s některými dalšími ministry zdravotnictví, aby se revidovaly smlouvy s firmou Pfizer, především s touto firmou, protože se domníváme, že ta situace nebyla predikovatelná před dvěma lety ani ze strany firmy, ani ze strany Evropské unie a je potřeba si říct, jestli nějakým způsobem není možné snížit původní objednávky, eventuálně debatovat o tom, že například vůbec ty vakcíny nebudou dodány, nicméně znovu říkám, ta rezervace je pouze na vakcínu, a ne na typ a vyvíjí se samozřejmě speciální vakcína třeba na omikron a některé další mutace, které nakonec nebyly dominantní, a pro děti.

Co se týče té otázky stran toho, zda za nějaké procento proočkovanosti nás nějak Evropská unie odměňuje, tak to mě opravdu nenapadlo, ale určitě to tak není. Domnívám se, že to ani takhle být nějakým způsobem nemůže.

Je potřeba si říct, že cena těch nakoupených vakcín byla někde – tehdy, když ta smlouva byla podepsána, když to porovnáme s očkovací látkou proti chřipce – zhruba na pětinu ceny očkovací látky proti chřipce. To znamená, ta cena byla opravdu nízká. Pokud si vzpomenete, některé státy, které se nepodílely na evropské objednávce, přeplácely právě tu cenu, za kterou to kupovaly země Evropské unie. Já si myslím, že jsme v tom objednávání byli velmi rozumní a velmi střízliví a já v této strategii budu pokračovat.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, děkuji. Vyzývám pana poslance Richarda Brabce, aby přednesl interpelaci na paní ministryni Hubáčkovou, máte slovo. Dále se připraví pan poslanec Karel Tureček.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já jsem si tady na paní ministryni připravil speciální respirátor, který je reklamou programu zavedeného ještě za mého vedení na Ministerstvu životního prostředí Nová zelená úsporám a věřím, že ten program vydrží i nadále, protože je dobrý a souvisí intenzivně nebo velmi úzce s tím, co chci říct.

Já bych se vás, vážená paní ministryně, chtěl zeptat na výsledek, pokud nějaký byl, vašeho setkání s místopředsedou Evropské komise panem Timmermansem, který je jedním z hlavních strůjců balíku legislativy, nazvaného Green Deal. Mimochodem, pan Timmermans je také autorem musím říct pro mě těžko pochopitelného vyjádření, že důvodem agrese Ruska vůči Ukrajině je snaha Ruska odvést pozornost od neřešení klimatického problému v Rusku. To nechávám nějak bez komentáře, je to pro mě ale určitý řekněme důkaz toho, jak se uvažuje aspoň v části Evropské komise.

Ale chtěl jsem se vás, paní ministryně, zeptat, zda jste diskutovali případné změny Green Dealu v situaci, kdy je dnes už naprosto jasné, že minimálně pokud jde o harmonogram snižování emisí skleníkových plynů, ale i další části Green Dealu, musí být tento dokument nebo dokumenty zásadně modifikovány, změněny. Vždyť všichni víme, že ruský zemní plyn měl, a to nejenom v České republice – a tady připomínám třeba poslední vyjádření německého politika pana Habecka, dokonce za stranu Zelených, který hovoří o určité samozřejmě znovu revitalizaci některých uhelných dolů – tak ruský plyn tedy nejen v České republice, ale i v jiných zemích by mělo nahradit uhlí. (Předsedající: Pane poslanče, čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že paní ministryně Hubáčková je řádně omluvena, tak prosím dalšího v pořadí, a to je pan poslanec Karel Tureček, který má interpelaci na pana ministra zemědělství. Prosím, aby se připravila paní Eliška Olšáková.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se rád zde nepřítomného pana ministra zeptal na problematiku úprav strategického plánu společné zemědělské politiky.

Samotné Ministerstvo zemědělství uvádí, že pokud někdo bude prosazovat ekologické zemědělství, pak může dostat dotaci přes 20 000 korun na jeden hektar zemědělské půdy. Pokud zemědělec bude v kategorii mladších zemědělců, tak to může být dokonce 25 000 korun na hektar.

Velmi bych rád věděl, kolik tito zemědělci musí za tyto peníze sklídit a prodat ekologických zemědělských komodit. Může pan ministr zemědělství zcela vyloučit, že nebude docházet k situacím, kdy bude stačit zasít například kmín na dva roky a nechat ho zarůst bodlákem s nulovou sklizní? To by pak nebyla žádná podpora zemědělství, ale pouhá továrna na dotace.

Existuje na Ministerstvu zemědělství analýza nebo odhad, o kolik to může zvýšit cenu pachtovného? Máme odhad, o kolik se díky tomu mohou zdražit potraviny? Osobně se obávám, že zemědělci, kteří v současné době produkují komodity, se nové situaci přizpůsobí a produkci omezí. Tím výrazně klesne soběstačnost a to bude mít dopad na navýšení cen potravin pro naše občany. Bude se jednat především o ovoce, zeleninu, brambory, mléko a maso.

Vážený nepřítomný pane ministře, můžete se zavázat, že z důvodu nově přijatých úprav strategického plánu nenastanou výše zmíněné jevy, tedy zvýšení cen potravin, snížená soběstačnost, nebo v extrému nedostatek některých potravin? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji. Vzhledem k tomu, že pan ministr Nekula je řádně omluven, vyzývám paní poslankyni Olšákovou, aby přednesla interpelaci na pana ministra financí Stanjuru. Děkuji.

Poslankyně Eliška Olšáková: Pěkné odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, páni poslanci. Vážený pane ministře financí, jako poslankyně a zároveň jako předsedkyně Sdružení místních samospráv České republiky bych vás ráda interpelovala ve věci zmrazení účtů obcí, měst, krajů, ale také MAS v bance Sberbank a možné pomoci státu formou úvěru.

Obce a města, které mají na účtech především daňové příjmy, si vybraly banku Sberbank z mnoha důvodů, především z pohledu řádného hospodáře, neboť banka Sberbank nebyla Českou národní bankou hodnocena jako riziková, měla velmi dobré výsledky a minulý rok dosahovala vysokých zisků. Tato banka byla také v portfoliu finančních poradců, tedy ani odborníci ji nehodnotili jako rizikovou. Nedá se tedy říci, že by se obce dostaly do této situace svojí neopatrností, ale momentálně jsou v pasti díky geopolitické situaci.

V tuto chvíli víme, že v případě obcí nejde jen o ohrožení jejich chodu, ale hlavně o investice, protože dočasné zmrazení obecných financí, které snad získají zpět, bude mít dlouhodobé dopady na rozvoj jejich obcí, potažmo na rozvoj našeho státu.

Vážený pane ministře, můj dotaz na vás tedy zní: Připraví váš resort pro obce se zmrazenými účty ve Sberbank úvěr, který by jim pomohl překonat tuto aktuální situaci?

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Paní poslankyně, děkuji. Slovo má pan ministr financí Zbyněk Stanjura.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Budu mluvit zcela upřímně. Pokud si vzpomenete, když se zaváděl systém Státní pokladny, tak návrh byl, aby obce a kraje měly povinně účty ve Státní pokladně České národní banky. Obce a kraje byly ostře proti a zůstalo to jako možnost. Kdo má práva, musí mít také zodpovědnost. Omlouvám se, nijak nezpochybňuji hospodářské výsledky této banky, ale minimálně od roku 2014, kdy Rusko anektovalo Krym, z mého pohledu bylo jasné, že banka, kterou vlastní Ruská centrální banka, je krajně riziková, minimálně z politického hlediska.

Je třeba říct, že pád Sberbank nebyl způsoben sankcemi, ale reálně absolutní ztrátou důvěry jejích klientů. Nebyly to sankce, které přispěly k tak rychlému pádu Sberbank, ale absolutní ztráta důvěry. To si musíme přiznat. Díky tomu, že je to dobrovolné, nemáme jako Ministerstvo financí přesný počet obcí, které tam mají peníze. My jsme to schopni zjistit jenom u obcí nad 3 000 obyvatel a díky tak nepopulárnímu – a vím, že je nepopulární – PAP, určitě paní poslankyně ví, o co se jedná, to znamená, je to pomocný analytický podklad – tak víme, že těch obcí je 123.

Nárok na výplatu z fondu pojištění z nich má pouze pět, protože splňují podmínku, že jejich daňové příjmy nepřekročily 500 000 euro, a to ještě to ty obce musely doložit, aby měly nárok, protože podle zákona musíte splnit dvě podmínky. Nejdřív příjem obce z daňových příjmů musí být nižší než 500 000 euro. Stanovuje se to podle kurzu k poslednímu dni roku. Současně obec musí bance doložit, že splňuje tu podmínku, a teprve na základě toho se obec dostává do nového garančního systému finančního trhu. Ten funguje, od příštího týdne začne těm, kteří mají nárok, vyplácet finanční prostředky.

Podle zpráv, které mám z veřejných zdrojů, Sberbank má poměrně cenná aktiva, takže samosprávy, které tam mají peníze, se k těm penězům dostanou. Nikdo není dneska schopen říct, v jakém procentu, to je třeba říct. Nemyslím si, že je realistické očekávat 100% výnos po likvidaci. Samozřejmě ten proces bude dlouhý. Těžko se odhaduje, ale určitě to nebude v řádu týdnů, ale v řádu měsíců či let.

Teď si řekněme, co se dá dělat. Vy jste mluvila o tom, jestli stát je připraven poskytnout úvěry. No, určitě o tom budeme jednat, budeme jednat individuálně, ale úvěr také není beznákladová položka. A je třeba říct, že všechno tohle stát bude dělat z dluhu, takže stát si bude muset půjčit na to, aby půjčil obcím. Obce samozřejmě mohou využít standardní úvěrové nástroje, v tom jim nikdo nebrání. Jak uspějí, neuspějí, podle mě zase bude individuální příležitost.

Ale abych tady řekl, že automaticky stát bude pomáhat všem, kteří tam mají peníze, tak to nejsem připraven takové prohlášení tady sdělit, protože jak jsem řekl, i když to není populární, kde jsou práva, je také odpovědnost. Připomínám, že města a obce odmítly mít účty u ČNB povinně s tím, že by byla narušena jejich finanční autonomie. Já si tu debatu pamatuji.

Tak když přijde krize, stát bude pomáhat v rámci svých možností. To znamená, nemůžeme slíbit, že ty peníze poskytneme bezúplatně všem, kteří tam ty peníze mají a budou čekat na likvidaci, protože u obcí pod 3 000 nejsme schopni z žádných analytických podkladů zjistit, kolik těch obcí je. Ale myslím, že chvíli probíhá komunikace i se Svazem měst a obcí a Sdružením místních samospráv, abychom získali to celkové číslo. Podle mě bude důležité si říkat i tu sumu těch peněz, nejenom číslo – jestli ty obce tam mají pět milionů, padesát. Říkám, budeme postupovat individuálně podle toho, jak moc to zasáhne konkrétní obec či město nebo kraj. Jinak se podle mě postupovat nedá.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, děkuji. Táži se paní poslankyně, jestli chce ještě položit doplňující otázku? Nechce, děkuji.

Prosím tedy dalšího v pořadí a to je paní poslankyně Pastuchová, která bude interpelovat pana místopředsedu vlády Válka. Děkuji.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, znovu se vracím k tématu, o kterém jsem tu už mluvila, a tím tématem jsou hygienické stanice, respektive jejich rozpočet a pracovníci. Je to téma, které v současné situaci vnímám jako velmi důležité. Vy jste avizoval – já jsem se o tom přesvědčila sama při návštěvě teď naší hygienické stanice – že budou muset počítat s menším rozpočtem. Je evidentní, že hygienické stanice na to budou muset reagovat propouštěním. V situaci, kdy jednou z hlavních náplní činnosti je covid a teď přibudou problémy způsobené s válkou na Ukrajině, musíme počítat s tím, že masivní uprchlická vlna se dotkne práce hygienických stanic.

Jsem ráda, že vláda a veřejnost reagují tak, jak reagují, že všichni nabízíme pomocnou ruku, a tak by to mělo být. Ale musíme si také uvědomit, že budeme muset reagovat na rizika, která to s sebou nese. Covidová pandemie je naštěstí snad v tuto chvíli na ústupu. Ale my vůbec nevíme, jaká je proočkovanost mezi uprchlíky. Musíme počítat i s tím, že existuje zvýšené riziko nemoci, jako je tuberkulóza, spalničky nebo poliomyelitida. A my to budeme muset řešit. Budeme pomáhat a opět to budou hygienici v první linii. Patří jim za to velký dík a neměli bychom jim v této situaci škrtat peníze. V této souvislosti by mělo zaznít, že spíše práce na hygienických stanicích je velmi náročná a tak dále, zkrátím, protože nemám čas.

Chci se zeptat: Vnímáte stále svoje kroky vůči hygienám jako dobře načasované? Jak budete řešit nedostatek hygieniků? Kdo bude dělat jejich práci? Jejich spektrum je opravdu široké. Už teď nestíhají, anebo to stíhají s vypětím sil a při návštěvě naší hygienické stanice mě prosili, ať je necháte aspoň trochu vydechnout.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Paní poslankyně, děkuji a slovo uděluji panu ministru Válkovi.

Mezitím ještě omlouvám účast pana předsedy vlády Petra Fialy z jednání dnešní Sněmovny, a to od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážené paní poslankyně, vážené páni poslanci, tak já bych chtěl na úvod několik věcí dát na pravou míru, možná nedorozumění. My v podstatě velmi přesně víme, jak je proočkovaná ukrajinská populace. Očkovací kalendář ukrajinských dětí je velmi podobný našemu. Víme dokonce, jak je proočkovaná proti covidu, protože to očkování se samozřejmě hlásí, takže my máme jednak z Ministerstva zdravotnictví Ukrajiny databázi, jak jsou proočkovaní, protože mají podobný centrální registr jako u nás, a stejně jsme to validovali ještě s WHO, co se týče povinných očkování dětí. To znamená, bezesporu to není nic neznámého. Naopak jsme připravili očkovací průkazy v češtině a ukrajinštině, aby to bylo jednoduché, to očkování, a současně jsme připraveni na to navázat, na očkovací kalendáře u těch dětí. To snad k tomu, abych rozptýlil nějaké obavy a pochybnosti.

Co se týče očkování proti covidu, tam jsme připraveni pokračovat v systému, který měli na Ukrajině. Spíš zvažujeme, kterou vakcínu použít pro třetí případnou dávku u těchto občanů, těch uprchlíků.

Co se týče hygien, tak jsem si stoprocentně jistý, stoprocentně jistý! a mluvil jsem se všemi řediteli krajských hygien, pozval jsem si je na ministerstvo a pan ředitel plzeňské krajské hygieny je toho víc než garantem, navíc je budou objíždět, i s panem ředitelem, ty hygieny znovu, že žádný odborný pracovník na hygieně nebude propuštěný. Ale je možné, že například z jedné krajské hygieny některý z desíti řidičů, kteří jsou tam zaměstnaní, propuštěn bude, a že třeba usoudí, že stačí osm nebo devět těch řidičů, že jich nemusí mít deset, když průměrná hygiena má tři. To je opravdu možné a nejde to úplně vyloučit. Mám na mysli jednu konkrétní krajskou hygienu.

Ty rozdíly v personálním obsazení jsou velmi velké. My jsme se bavili o něčem, co začal, a je potřeba mu za to poděkovat, pan ministr Vojtěch. Bohužel to nemohl dokončit spolu s kolegy napříč politickým spektrem, protože do toho vstoupil covid. V rámci zamýšlené novelizace zákona č. 258/2000, o ochraně veřejného zdraví, plánuje Ministerstvo zdravotnictví provést sloučení všech čtrnácti krajských hygienických stanic. Není to něco, co bych vymyslel já, a nebudu se chlubit cizím peřím. Vymyslel to už předchozí ministr zdravotnictví a vymyslel to ve spolupráci napříč politickým spektrem s dalšími odborníky. Já v tomto pokračuji a jen dělám některé úpravy tak, aby do toho opravdu byli vtaženi všichni, aby opravdu vznikl český Kochův institut. Uvažujeme o něčem, co se bude jmenovat Státní hygienická služba. Tento záměr Ministerstva zdravotnictví, jak jsem řekl, není nový, a cílem je, byl projednán i v připomínkovém řízení, dostal se na jednání sociálního výboru Senátu Parlamentu České republiky, byl projednáván vládou, další legislativní postup byl diskutován. Ke sloučení všech dosud existujících krajských hygienických stanic, tedy čtrnácti, do jedné Státní hygienické služby vedly Ministerstvo zdravotnictví zejména následující důvody, a já se pod ně podepisuji: Nejednotnost postupu jednotlivých krajských hygienických stanic v rámci výkonu kontroly státního zdravotního dozoru – nejednotnost přístupu ke správnému trestání, ukládání pokut a jiných sankcí, abych to přeložil. Nedostatečná koordinace mezi jednotlivými krajskými hygienickými stanicemi v rámci boje proti onemocnění covid-19. To všechno jsou důvody, proč je potřeba vše centralizovat.

V čele Státní hygienické služby by měl stát ústřední ředitel, který bude odpovědný hlavnímu hygienikovi České republiky. Ten zůstane náměstkem ministra zdravotnictví pro ochranu a podporu veřejného zdraví, jen je otázka, zda to musí být lékař, když velká část krajských hygien v čele lékaře nemá – má v čele právníky, ekonomy a jiné odborníky. Ústřední ředitel bude nadále služebním orgánem pro celou Státní hygienickou službu. Státní hygienická služba se bude dále dělit na územní pracoviště, čtrnáct územních pracovišť. V čele územního pracoviště bude náměstek ústředního ředitele, který mu bude přímo odpovědný za výkon státní správy. Ta představa je, že to bude vypadat podobně, jak to vypadá například v zemědělství nebo v některých jiných orgánech státní správy, a je to de facto model, který je běžný v celé západní Evropě. V podstatě navazujeme na tu představu, kterou měl Tomáš Garrigue Masaryk, respektive Alice Masaryková, když stála u zrodu Státního zdravotního ústavu, kde tato hierarchie měla být a byla tehdy dominantním modelem. Pak se změnila v model krajských hygien.

Mohu vás ale ubezpečit, že centralizace hygien není cestou k propouštění jejich odborných zaměstnanců, to v žádném případě ne, ale například centralizace ekonomické správy, centralizace účetnictví, personálu, personálního oddělení, ta určitě bude ku prospěchu a zjednoduší činnost. Naopak, cílem je dostat do systému bakaláře a magistry, kteří jsou dneska dominantními odborníky vzdělávanými našimi vysokými školami v těchto oborech. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, děkuji, a paní poslankyně Pastuchová má doplňující otázku. Máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Děkuji za to vysvětlení, co je transformace – to já vím, to jsem si přečetla – ale nedostala jsem (odpověď na) otázku, kde budete řešit nedostatek hygieniků, protože počty se markantně snížily a lékaři tam nejdou, protože lékař, který přijde, je zařazen do 11. platové třídy I. stupně a nemá ani zaručenou mzdu, tak proč by tam zůstal? Takže tady mně chybí a rozpočet, kdy vy jste si ve vaší kapitole, promiňte, zdravotnictví, nechal seškrtnout největší část pro zdravotnictví, a týká se to i hygienických stanic, mně je velmi líto. A náplň činnosti hygienických stanic vám můžu předat, vy ji určitě znáte. Já se ptám, že dělají svoji práci, měli covid, teď přijde uprchlická vlna, a prostě teď se bude transformovat. Jestli s tím – ano, vím, o tom, že to je naplánované – ale jestli nechcete nechat hygienické stanice trošku se nadechnout, a ne zase do nich teď bušit s tím, že uděláte jejich velkou transformaci.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za doplňující dotaz. Pane ministře, budete chtít reagovat? Ano, máte slovo, a může se připravit pomalu paní poslankyně Hanzlíková. Děkuji.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Rozumím těm námitkám a naprosto je chápu, nicméně ta transformace je nezbytná. Je nezbytná i z toho důvodu, a tady já zase souhlasím se svým předchůdcem na postu ministra zdravotnictví ministrem Vojtěchem, že jediná touto cestou je možné dvojkolejnost Státní zdravotní ústav a jeho laboratoře plus hygieny a jejich kompetence dát do jednoty, provázat funkci hlavního hygienika s funkcí ředitele Státního zdravotního ústavu, doplnit to o vědeckou radu a zapojit do toho odborníky tak, abychom opravdu měli orgán, který je schopen tu situaci řídit. Je potřeba si říct, že stejnou reformu chtěl udělat ministr Vojtěch, a já musím říct, že je to velká škoda z dnešního důvodu, že se to z různých technických důvodů nepodařilo v době, kdy vrcholila covidová krize. Vzpomeňme si, kdy ten zákon šel do Poslanecké sněmovny.

A naopak, v době krizí se ukazuje, že některé věci, které nefungují dobře, je potřeba zreorganizovat. Krajské hygieny a jejich šéfové, i kdyby se na hlavu postavili, tak v systému, jak je to dneska nastaveno, nemohou fungovat dobře, nemohou úplně realizovat jednotná pravidla, protože to metodicky není možné.

Platy hlavního hygienika nebo krajských hygieniků určuje státní tajemník, protože jsou pod služebním zákonem, dostávají balík peněz a ten rozdělují na těch krajských hygienách podle svého zvážení a rozvahy, ale není v tom standardizovaná systemizace tak, jak jsme na to zvyklí v jiných oblastech státní služby. Tedy je zcela na řediteli krajské hygieny, kolik přijme odborníků, kolik přijme bakalářů, magistrů, to jsou dneska ti dominantní absolventi vysokých škol, protože bohužel, fakulty hygieny skončily a absolventi těchto fakult dneska již nenastupují, ti takzvaní hygienici, lékaři-hygienici dneska nejsou produkováni fakultami. Dneska jsou to magistři, bakaláři. A naopak, atestovaní hygienici jsou často v nemocnicích.

Tedy rozumím těm námitkám, rozumím obavám, já opravdu všechno konzultuji s řediteli krajských hygien, budu to dělat opakovaně a vtáhnu je do děje tak hluboko, aby ta reforma byla jejich reformou, a ne mojí.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře, a prosím paní poslankyni Hanzlíkovou, aby vznesla interpelaci na pana ministra Jurečku. Děkuji.

Poslankyně Jana Hanzlíková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, dne 13. 9 2021 byl vládou schválen

strategický rámec přípravy na stárnutí společnosti 2021–2025. Tento dokument obsahuje cíle a opatření z mnoha oblastí podpory a péče o seniory a z oblastí přípravy na stárnutí populace. Jedná se například o sociálně-zdravotní služby, systém sociálních služeb pro seniory, jejich bydlení, ale také o podporu aktivit zaměřených na odstranění či alespoň zmírnění sociální izolace seniorů.

A tady je důležité si říci, že v době epidemie covid-19 docházelo ke značnému omezení a rušení mnoha aktivit pro seniory, což bohužel u mnoha z nich vedlo k prohloubení jejich sociální izolace. To je skutečnost, se kterou se na mě teď obrací řada poskytovatelů sociálních služeb, kteří se seniorům věnují.

Z usnesení vlády při projednávání strategického rámce zároveň vyplynul úkol pro MPSV, a to zpracovat akční plán k tomuto dokumentu, který bude obsahovat již konkrétní úkoly, konkrétní gestory a konkrétní časové harmonogramy. Proto se, pane ministře, ptám, v jaké fázi je příprava zmíněného akčního plánu a zda a jakým způsobem budou v akčním plánu zohledněny zkušenosti z období pandemie covid-19 v oblasti péče o seniory. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Paní poslankyně, děkuji. A slovo má místopředseda vlády pan ministr Marian Jurečka. Děkuji.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, děkuji za tuto interpelaci. A samozřejmě chci říci na úvod, že problematika, která souvisí se stárnutím seniorů, se stárnutím populace a celou oblastí demografie v České republice, ale obecně i v Evropě, problematika, která je vážná, která v těch datech, která jsou, hovoří jednoznačně o tom, že opravdu česká populace stárne. Naprosto jasně, nezadržitelně vidíme a vnímáme ten posun, že dneska zhruba 19,9 % jsou lidé, které považujeme za seniory, to znamená věková kategorie 65+. Když se podíváme na ten budoucí vývoj, tak někdy v roce 2050, a to se týká i mě a mnoha z nás, kteří tady jsme dnes jako spíše mladší kolegové, tak se to bude týkat nás a bude nás zhruba 29 %.

A k tomu, co jste vy konkrétně zmiňovala, ten akční plán, který byl přijat v září loňského roku, on i v tom usnesení jasně ukládá Ministerstvu práce a sociálních věcí, abychom potom rozpracovali strategický plán do akčního plánu, abychom to zpracovali do dvanácti měsíců a předložili to následně potom i vládě. Já to беру jako jeden z důležitých úkolů tak, abychom to jednak naplnili usnesení vlády, ale nikoliv pro to samotné formální naplnění, ale proto, protože opravdu dnes kromě toho, co jste zmiňovala vy, to znamená problematika covidu a jeho dopadu na celou generaci seniorů, je věc, která je vážná, se kterou se mnoho rodin potýká, mnoho zařízení, která pečují o seniory, a vnímám, že je důležité, abychom udělali maximum pro to, abychom tyto lidi znovu dokázali aktivizovat, abychom s nimi pracovali, abychom jim umožnili co největší kontakt s rodinou. Bohužel, ještě dneska stále dobíhající covidová opatření určitým způsobem z důvodu bezpečí a ochrany zdraví těchto lidí v těch zařízeních ale určitým způsobem limitují tu úplnou, otevřenou možnost, aby mohli být tito lidé navštěvováni, takže i to je něco, co já sleduji, a budu rád, když se co nejdříve podaří i tyto věci rozvolnit tak, aby ty návštěvy byly bez nějakých zbytečných omezení, ale aby byly bezpečné. To je samozřejmě důležité.

Ale já se snažím a i aktivně komunikuji s jednotlivými organizacemi, které zaštiťují seniory. Jsem v úzké spolupráci s celorepublikovou Radou seniorů včetně jejich mnoha krajských představitelů tak, aby ty aktivity opravdu do toho společenského života byly podpořeny, i například finančními zdroji z Ministerstva práce a sociálních věcí, což děláme.

Ale samozřejmě potom je potřeba realizovat ty kroky, které vedou k tomu, že obecně můžeme vytvářet aktivní prostředí pro seniory. To znamená mít kvalitní zázemí v jednotlivých typech služeb, které o ně pečují, které jim pomáhají. S tím souvisí i finanční alokace a nástroje, které spouští v letošním roce ať už především z národního plánu obnovy, ale i z ostatních finančních zdrojů tak, aby jednotliví poskytovatelé služeb, které se týkají seniorů, ať už jsou to ty služby, které jsou poskytovány v terénu u nich doma, ale i ty služby, které jsou poskytovány u jednotlivých zřizovatelů, aby byly na úrovni, aby byly řekněme v tom nejlepším domácím, humánním prostředí. I to jsou věci, které souvisí s mírou kvality péče o tyto lidi, o jejich zdravotní kondici, psychickou kondici.

O všechny tyto věci se snažíme i v rámci možností, které máme a které svým způsobem teď v těchto dnech vidíme, že bude třeba složitější v některých rozpočtových otázkách úplně naplnit. Ale já se o to budu osobně snažit, protože vnímám to jako člověk, který je už dneska tou součástí té sendvičové generace, kdy na jedné straně musíme zvládat jako rodiče péči o naše děti, ale zároveň musíme zvládat i péči o naše rodiče nebo prarodiče. Takže i do této oblasti musí směřovat naše aktivity, abychom té střední generaci se pokusili pomoci tak, aby například formou částečných úvazků, větší podpory pečujících osob, abychom dokázali vytvářet prostředí, které i touto formou pomáhá zlepšovat kvalitu péče o seniory, kvalitu jejich života.

To, že ti lidé jsou obklopeni svými blízkými, že mohou s nimi aktivně komunikovat, že mohou mít bezbariérové přístupy, to jsou všechno věci, které z mého pohledu jsou důležité v tom komplexu všech opatření, jak zlepšovat život našich seniorů, a samozřejmě jednou v budoucnu i potom náš život i naše životní podmínky, až v tom věku jednou budeme. Takže takto jsem se snažil odpovědět a jsem připraven na případný doplňující dotaz.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, děkuji. Paní poslankyně, máte doplňující dotaz? Ne, děkuji.

Můžeme přejít tím pádem na dalšího vylosovaného v rámci interpelací a to je pan poslanec Marek Novák, který bude interpelovat pana ministra Petra Gazdíka, ministra školství. Děkuji.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný ministře, Zlínský kraj, za který jsme oba byli zvoleni do Poslanecké sněmovny, má jedinou veřejnou vysokou školu, Univerzitu Tomáše Bati ve Zlíně. Na jedné z jejích fakult probíhá přijímací řízení bohužel vskutku podivně. Byl jsem na to upozorněn občany a musím říci, že více, nejenom jedním. Vysoké školy obvykle pro uchazeče o studium stanoví v přijímacím řízení možnost účastnit se přijímací zkoušky nebo její části v náhradním termínu. To je běžné, ani uchazečům o studium se nevyhýbá nemoc. Takový náhradní termín dává smysl zejména v mimořádných okolnostech pandemie, kdy jeden neví, zda nebude druhý den nebo z hodiny na hodinu v izolaci nebo karanténě. I v takové situaci však jedna z fakult naší univerzity náhradní termín uchazečům neumožňuje. Rozhodl tak děkan. Myslím, že je to v rozporu nejen s celouniverzitními předpisy, ale hlavně se zdravým rozumem. Vždyť kdo jiný než právě veřejná vysoká škola by měl dbát právních předpisů a přijímací řízení vést transparentně a s rovnými podmínkami pro všechny uchazeče? Není tedy možné uchazeče, který se ocitl v karanténě, odmítnout a neumožnit mu náhradní termín.

Ptám se, pane ministře, zda nemáte o podobných praktikách zprávy i odjinud a zda se tedy nejedná o širší, obecnější jev na našich veřejných vysokých školách, které financujeme z veřejných prostředků. Školství patří do vaší odpovědnosti, a proto vás vyzývám, aby

vašemu resortu podřízené instituce v této věci neprodleně jednaly. Budete-li chtít detailnější informace, rád vám je předám. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji. Konstatuji, že pan ministr Gazdík je řádně omluven.

Takže můžeme přejít k dalšímu vylosovanému, kterým měl být pan Lukáš Vlček v interpelacích na pana ministra Síkelu, pan poslanec ale stáhl svoji interpelaci. Takže dalším, kdo by měl interpelovat, je pan poslanec Patrik Nacher, který by měl interpelovat pana ministra Blažka. Dívám se, pan poslanec Nacher zde není, takže můžeme přistoupit k dalšímu, což je pan poslanec Kamal Farhan, který by měl interpelovat pana ministra financí Zbyňka Stanjuru. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, vážený pane nepřítomný ministře, než vás budu interpelovat i ve vaší nepřítomnosti, tak mi dovoluji, abych uvedl svůj dotaz do kontextu.

Vláda Petra Fialy se snaží snížit platby za státní pojištění o 14 miliard. Svůj schodek státního rozpočtu vyvažuje deficitem veřejného pojištění. Jinými slovy, pokud k tomu dojde, z mého pohledu dojde k omezení zdravotní péče, snížení bonifikace, budou změny v proplácení lázeňské péče.

Já si tady dovoluji v tuto chvíli ještě ocitovat, kde vy sami při předložení zákona č. 592/1992 Sb. píšete v důvodové zprávě: "Tím dojde v letošním roce k úspoře zdrojů státního rozpočtu ve výši 14 miliard. O stejnou částku se sníží příjmy systému veřejného zdravotního pojištění, což by bez dalšího znamenalo úplné vyčerpání základního fondu zdravotního pojištění v letošním roce." To znamená, že vláda počítá, že dojde k tomu, že základní fondy se dostanou na nulu, jinými slovy, dojde z mého pohledu k vybrakování fondu zdravotních pojišťoven. A to jste nepočítali ještě – a nikdo s tím nepočítal, samozřejmě to nešlo predikovat – s utečeneckou krizí, která navýší další náklady za státní pojištění.

A já se vás, pane nepřítomný ministře financí, ptám: S jakou výší platby za státní pojištění počítáte ve výhledu státního rozpočtu na rok 2023, 2024 a v dalších letech? A dále se vás ptám: Disponujete nějakým kvalifikovaným odhadem... (Předsedající: Pane poslanče, čas vypršel.) ... jaký bude deficit veřejného zdravotního pojištění v roce 2022? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a předávám slovo panu ministru financí Zbyňku Stanjurovi. Máte slovo, pane ministře. (Poslanec Farhan pana ministra financí neviděl.)

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Pane přítomný poslanče, prostřednictvím pana místopředsedy, já bych vás prosil, abyste nedělal paniku a nepoužíval slova jako vybrakovat. Nevím, kde jste k tomu přišel a jaká čísla, jaká data vás opravňují k tak silnému a nepravdivému výroku.

Já jsem v první debatě říkal, že když jsme jednali se zdravotními pojišťovnami, s panem ministrem zdravotnictví, že na konci ledna bylo na účtech zdravotních pojišťoven 56 miliard, na konci února je to 60 miliard. Ze zdravotněpojistných plánů, a já myslím, že je znáte, pokud jste členem zdravotního výboru, pane poslanče, se to dá jednoduše sečíst. To znamená, odhad hospodářského výsledku je zhruba 19 miliard, nicméně zdravotní pojišťovny neměly ve svých zdravotně pojistných plánech zohledněnu inflaci. To za prvé. Konzervativní odhad je, že to bude 7 až 10 miliard zvýšeného příjmu zdravotního pojištění.

Já vás nepodezírám z toho, že byste tomu nerozuměl, skutečně ne, sugestivní tvrzení typu, že uprchlíci přinesou nové náklady, jsou pravdivá, ale současně musíte říct, že se z nich stávající státní pojištěnci a stát za ně bude platit. Tak nemůžete říkat, že budou pouze náklady, když do toho systému přijdou i příjmy, nebo respektive můžete, ale není to korektní, není to fér a je to faul, protože vy to víte, protože znáte systém zdravotního pojištění. Nikdo z nás, ani z vlády, ani z opozice není schopen odhadnout, kolik těch uprchlíků bude. Doufám, že se shodujeme na tom, že jim pomoci musíme a máme, a nikdo není schopen reálně odhadnout, jak velký rozsah zdravotní péče budou potřebovat. Nicméně díky pravidlům, která jsme nastavili, budou od okamžiku, kdy se zaregistrují a dostanou příslušné vízum, státními pojištěnci a stát za ně bude platit. A nechci se přit, ale neumím říct, jestli to bude neutrální, rozpočtově deficitní, anebo přebytkové, ale doufám, že se shodujeme na tom, že se o ně postarat musíme, respektive máme, a tím pádem i musíme.

Mám před sebou výdaje a příjmy zdravotního pojištění a zdravotních pojišťoven za poslední roky od roku 2000 do roku 2022 a rok 2019 není tak daleko. To jste vládli vy a vaše hnutí a v té době se za státní pojištěnce dalo 72 miliard. Náš návrh je, který vy tak kritizujete a volíte tak nevybíravá slova, 125 miliard za tři roky – to je navýšení. Musím znovu zopakovat to, co vy dobře víte, nehrozí v žádném případě snížení kvality či dostupnosti lékařské péče. Kdo to tvrdí, tak lže a úmyslně vyvolává paniku. Za druhé. Zvýšení platů pro zdravotníky platí a bude v plném rozsahu. Ono to ani jinak nejde, a zase to dobře víte. To znamená, že vlastně nerozumím tomu, co kritizujete, kromě toho, že jste z opozice a máte něco kritizovat.

Ale upozornil jste na důležitou otázku, já s vámi naprosto souhlasím, a to jsou platby za státní pojištěnce v příštích letech. My v této době intenzivně ve spolupráci s panem ministrem zdravotnictví a jeho týmem připravujeme valorizační vzorec pro automatickou valorizaci, abychom pokud možno snížili politické vlivy k tomuto rozhodování. Představíme ho v nejbližší době a určitě to budeme podrobně debatovat minimálně na půdě zdravotního výboru. Takže v této chvíli opravdu nejsem schopen odpovědět, jaké budou platby v roce 2023, 2024 a 2025, nicméně jsem si jistý, že nejspíše do konce poloviny letošního roku budeme znát přesné odpovědi na vaše otázky. A jsou to správné otázky, bezesporu ano. A pokud se shodneme na tom valorizačním vzorci, bylo by fajn, kdybychom se shodli i s opozicí, tak pak to jsme schopni modelovat dopředu. Nicméně rozpočet pro rok 2023 bude obsahovat rozpočtové výhledy na roky 2024 a 2025, což se kryje s funkčním obdobím této vlády, a tam ty odpovědi nalezneme. V okamžiku, kdy budeme mít shodu na pracovní úrovni, na tom, jak by měl valorizační vzorec vypadat, určitě jsme v tom okamžiku připraveni debatovat s opozicí, s odbornou veřejností o tom debatujeme už nyní. (Předsedající: Pane ministře, rovněž čas.) Omlouvám se, děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, budete chtít položit doplňující dotaz? Máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Za prvé mi dovolu, pane ministře, abych se vám omluvil, protože jsem vás přehléd, a myslel jsem, že jste odešel.

Za druhé se shodneme na pomoci Ukrajincům a bude za ně platba jako za státní pojištěnce hned, jak vstoupí do systému strpení. Taky vím, to je v pořádku. Za naší vlády došlo, já teď nemám ta čísla před sebou, takže nemůžu úplně přesně argumentovat, za posledních čtyř, pět let z nějakých 700 korun platby za státního pojištěnce až na 1 976 korun, co se týká letošního roku. Nedostal jsem tedy odpověď na ty roky, ale jinými slovy jste to řekl tím valorizačním mechanismem, takže jsem spokojen. A když mi řeknete, že třeba valorizační

mechanismus vaše vláda představí třeba, já nevím, během několika měsíců, tak to uspokojí tu moji odpověď. To je za mě asi všechno. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vidím, že pan ministr chce ještě reagovat. Máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Ano, vážený pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího, my to představíme v časovém rozmezí několika týdnů, ne několika měsíců, několika týdnů. Mám před sebou ty platby a rozumím, že je nemůžete mít, ale mezi rokem 2019 a 2020 se to tedy zvedlo skutečně o 26 miliard, ale z toho covidové náklady byly 13. Rozumím tomu, že byly mimořádné covidové náklady, a když se podívám na tu křivku, tak doufám, že covidové náklady už nebudou, a proto můžeme vést racionální debatu o automatickém valorizačním vzorci. Něco jiného je něco nenadálého, co ten plánovaný proces naruší, což covid bezesporu byl, na tom se shodneme, ale myslím, že bude dobře, když se shodneme i na tom valorizačním vzorci. A když přijde něco nečekaného, tak se to bude muset řešit nějakým nečekaným anebo rychlým opatřením. To si myslím, že v tom spor mezi námi není. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Prosím dalšího přihlášeného, kterým je pan poslanec Radek Koteň, který bude interpelovat pana ministra a místopředsedu vlády Víta Rakušana. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Koteň: Děkuji, pane předsedající. Já bych měl dotaz na pana nepřítomného ministra vnitra, vašim prostřednictvím, ohledně podpisu smlouvy s Evropskou unií ohledně nějakého přijímání ekonomických migrantů nebo i jiných migrantů, protože bohužel dostávám poměrně dost dopisů od občanů České republiky, nemohu to nějak ověřit, takže právě proto se ptám pana ministra, zda je to pravda, zda tedy 3. 3. byl nebo je v Bruselu podepisovat tady tuto smlouvu s Evropskou unií a zda tedy Česká republika bude povinna v rámci nějakých kvót sem brát uprchlíky z třetích zemí, z uprchlických táborů v subsaharské Africe a podobně, a zda tento mechanismus přerozdělování tedy bude platit i pro Českou republiku, a zda tedy Českou republiku tímto chce nějakým způsobem poškodit. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji. Vzhledem k tomu, že pan místopředseda vlády Vít Rakušan je řádně omluven, tak můžeme přejít k dalšímu, a to je pan poslanec Andrej Babiš, který přednese interpelaci na paní ministryni životního prostředí Hubáčkovou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Andrej Babiš: Děkuji. Takže, paní ministryně, prosím vás, já vám chci poradit, co s energiemi. Vy chcete ukončit uhlí 2033. Nesmysl, my jsme měli 2038. Zelený německý ministr říká, že se chtějí vrátit k uhlí a k jádru. Neuvěřitelné! Takže, prosím vás, řekněte panu premiérovi, ať zařídí ty emisní povolenky. Teď je šance změnit směrnici MiFID, má to dopad na energii 25 %. Zkuste přemýšlet o tom, že byste nakoupili plyn. Ano, vy jste všechno zprivatizovali a RWE má poloprázdné zásobníky, 25 %. Nakupte plyn, pronajměte to. Měsíc plyn spotřeba, to je vám dost? Špatně.

Pan ministr Stanjura odešel, tak ho pozdravujte, řekněte mu, že OKD bude mít na konci tohoto roku na účtech 4,5 miliardy. Takže zrušte ukončení těžby uhlí v OKD v roce 2022 a prodlužte to do roku 2025. To jsou věci, které byste měli urychleně řešit a kde máte vliv.

A já jsem tady četl panu premiérovi druhou větu, to, co jste udělali pro lidi – nic. To, co navrhl pan ministr Jurečka, jedenáct stran formulářů, pomoc – směšné.

Takže znovu zopakuji, máte dost peněz, ceny pohonných hmot explodují, dostanete desítky miliard navíc ze spotřební daně a z DPH. Vraťte lidem ty peníze, jo? Důchody nejsou vaše, to je ze zákona, 21 miliard. Můžete odpustit DPH i na pohonné hmoty, zastropovat. Nic jste neudělali. Můžete zastropovat ceny energií, mohli jste odpustit DPH, neudělali jste nic.

Takže já vám tady radím, abyste urychleně konečně se probudili, Green Deal je passé, celá Evropa to mění, tak taky zkuste něco udělat. Takže já se ptám, co vlastně uděláte, protože jste neudělali vůbec nic. Takže změna je to, že... (Předsedající: Pane poslanče, už...) ... vybrali jste peníze od lidí a nechcete je dát. A hrajete si na to, že nejsou zdroje. Není to pravda.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. A vzhledem k tomu, že paní ministryně Hubáčková je řádně omluvena, můžeme přejít k dalšímu interpelujícímu, a to je paní poslankyně Zuzana Ožanová, která bude interpelovat pana ministra Lipavského. Děkuji.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, pane předsedající. Jsem si vědoma, že pan ministr Lipavský je omluven a že dostanu písemnou odpověď. Vážený pane ministře, jsem si dobře vědoma současné mezinárodní situace, avšak nepřestávám věřit v mírové řešení invaze na Ukrajině a zabývám se tématem dalšího rozvoje nejen mezinárodních vztahů, ale také ekonomiky České republiky. Z tohoto důvodu vás interpeluji ve věci přípravy světové výstavy EXPO 2025 v Ósace.

Výstava EXPO je možností přímé propagace státu, ať už po stránce turistické, ale hlavně průmyslové, výzkumné a obchodní. Výsledkem jsou reálné zakázky a spolupráce, které mnohonásobně vrátí investice vynaložené na realizaci účastí. Úspěch České republiky na světových výstavách je velmi významný a nutno podotknout, že Japonsko je pro naši republiku rovnocenný partner, i když se jedná o jednu ze světových mocností. Českou republiku vnímají jako důležitého partnera. Účast České republiky na EXPO v roce 1970, které proběhlo také v japonské Ósace, se dá považovat za jednu z nejdůležitějších prezentací České republiky. Bohužel byl úspěch zastíněn složitou politickou situací a okolnostmi kolem Pražského jara a vpádu vojsk do země. Dovoluji si přeskočit další odůvodnění a přejdu k otázce, abych nepřekročila dvě minuty.

Ptám se, zdali Česká republika potvrdí či již potvrdila svou účast a v jakém rozsahu? Dále bych ráda znala odpověď na otázku ohledně rozpracovanosti příprav na tuto významnou událost. Zájem o světovou výstavu EXPO 2025 v Japonsku je obrovský a již nyní je většina výstavních prostorů rozebrána. Doufám, že se zúčastníme a budeme důstojně reprezentovat Českou republiku.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně, a vzhledem k tomu, že pan ministr Lipavský je řádně omluven, můžeme přejít k dalšímu, kdo byl vylosován, a to je paní poslankyně Jana Berkovcová, která bude interpelovat pana ministra Petra Gazdíka. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji, pane místopředsedo. Obracím se na nepřítomného pana ministra Gazdíka. Podle vašich slov vláda počítá s tím, že do České republiky může přijít až půl milionu lidí z Ukrajiny. V této chvíli jsou v Česku zatím přibližně stovky ukrajinských dětí, které kvůli válce opustily svou zemi, a jejich počty se budou rychle

zvyšovat. Před českým školstvím tak stojí opravdu velká výzva připravit se na příval ukrajinských dětí.

Vím, že není nutné řešit nástup těchto dětí do základní školy ihned, povinnost plnit povinnou školní docházku je nutné zajistit samozřejmě až poté, co se situace dítěte a jeho rodičů vyřeší po stránce místa pobytu, po stránce materiálního zabezpečení i finančního zabezpečení. Nicméně první desítky až stovky dětí se už do škol hlásí nyní, proto se ptám, jak jsou naše základní školy připraveny na příchod desítek tisíc ukrajinských dětí.

Vím, že dnes byla školám doručena metodika ministerstva školství, jak postupovat při integraci ukrajinských žáků. Ta se mi zdá dost obecná, ale věřím, že bude postupně dopracována i na základě podnětů a dotazů ze škol. Klíčová otázka však je, zda bude možné navyšovat stávající kapacity škol. A na závěr. Dnes jsem se dozvěděla ještě o projektu Ukrajinské jednotřídky, v rámci kterého jsou vytvářeny třídy pro děti vyučované v ukrajinštině, vyučované rodilými mluvčími podle ukrajinských výukových materiálů, což samozřejmě znamená zjednodušení a zmírnění této těžké situace pro děti.

Ale ptám se, co výuka češtiny, protože existuje přece předpoklad, že zde ukrajinští občané budou žít i dlouhodobě, a v tom případě nejpozději od září budou muset žáci stejně chodit do českých škol. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Paní poslankyně, děkuji. Vzhledem k tomu, že pan ministr Gazdík je řádně omluven, můžeme přejít k dalšímu interpelujícímu, což je paní poslankyně Balaščíková, která bude interpelovat pana místopředsedu vlády Válka. A pouze podotýkám, že následující interpelující paní Ivana Mádlová stáhla svoji interpelaci, tak se prosím připraví pan poslanec Síla. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové, vážený pane ministře, tváří v tvář situaci na Ukrajině si stále více uvědomujeme, že záchrana lidských životů a zdraví se bez záchranářů neobejde. Teď ale budou mít cestu ke své profesi výrazně ztíženou. Ještě před několika lety jim stačilo vystudovat obor záchranář na vyšší odborné škole, po změně zákona je to však možné pouze na univerzitě.

Pro Zlínský kraj, za který jsem byla zvolena, je to výrazná změna, která může mít velký dopad na celou záchranou službu. Zatímco vyšší odborné školy zdravotnické v našem kraji nemáme, vysokoškolský obor nám úplně schází. Když někdo studuje mimo náš kraj, tak se k nám bohužel obvykle nevrací. Přitom dříve Záchraná zdravotnická služba Zlínského kraje přijímala tři absolventy každý rok. Vedení krajské záchranky se snaží dohodnout se Zlínskou nemocnicí a Univerzitou Tomáše Bati a cílem by bylo, aby se nabídka oboru vysoké školy v budoucnu rozšířila právě o záchranářský bakalářský, popřípadě magisterský obor. Univerzita s tím ovšem v nejbližších letech nepočítá. Tato profese je přitom potřeba čím dál tím více. Zvyšuje se počet výjezdů k pacientům a právě záchranář bez lékaře k nim vyjíždí až v 85 procentech.

Já se vás, pane ministře, ptám, zda uvažujete o společné strategii vašeho ministerstva s Ministerstvem školství ohledně vzdělávání zdravotnického personálu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Slovo předávám panu ministru Válkovi.

Mezitím, než ještě dojde k pultíku, omlouvám ze schůze od 16 do 18.30 pana poslance Smetanu a současně omlouvám pana poslance Klímu, a to do konce jednacího dne z pracovních důvodů. A rovněž omlouvám pana ministra Síkelu z dnešního jednání, a to od 18 hodin do konce jednacího dne rovněž z pracovních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo. Pane ministře, pardon, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Obé je pravdou, pane předsedající. Děkuji mnohokrát za udělené slovo.

Vážené dámy a pánové, vážená paní poslankyně, máte naprosto pravdu. Máte bohužel naprosto pravdu. Potíž je, že ďábel se skrývá v detailu. Požadavky na kvalifikaci, tedy odbornou způsobilost zdravotnických pracovníků, kteří poskytují péči pro poskytování přednemocniční neodkladné péče, to jsou ti záchranáři ZZS, a dále při poskytování akutní lůžkové péče intenzivní, tedy lůžkové péče na ARO, jipkách, opět záchranáři nebo některé kategorie záchranářů – to vzdělání se spojilo, oba to víme, to bylo součástí té reformy. Včetně urgentních příjmů jsou následující, a teď jenom shrnu: odborná způsobilost se dnes výhradně získává studiem v akreditovaném zdravotnickém bakalářském oboru. Do kvalifikační přípravy v oboru diplomovaný zdravotnický záchranář na vyšších odborných školách bylo možné přijímat uchazeče naposledy ve školním roce 2018/2019. Tehdy to reforma ukončila a netýkalo se to jenom tohoto oboru, byl to obecně trend, který je všude ve světě, prostě posunovat se do bakalářských oborů. Upozorňuji, že tento trend v České republice nastal před nějakými pětadvaceti lety. Vzpomeňme si na holandský model vzdělávání ve zdravotnictví, který k nám tehdejší – tuším, to byla ministryně za sociální demokracii, ale to není podstatné – školství in..., jak se to řekne, posunula, nakoupila to v tom Holandsku. Já tedy, dovolím si zavzpomínat, tehdy seděl v komisi ministra školství, byl jsem jako zástupce středních zdravotních škol, protože na zdravotní škole Merhautova jsem tehdy učil, já jsem třídní učitel, dokonce zástupce ředitele po určitou dobu po revoluci – a tehdy jsme namítali, že není úplně šťastné dělat ze všech středoškoláků vyšších středních studií bakaláře, nicméně takhle to dopadlo. Některé obory – radiologický asistent – s tím měly velké problémy, ale prostě toto je situace, se kterou se musíme smířit. Je to realita, je to trend všude ve světě zvyšovat kvalifikaci zdravotnických pracovníků. Ono pravděpodobně kvůli fungování systému je to dobré, ale pak to působí potíže některých krajích, které jste, paní poslankyně, velmi přesně popsala. Zlínský kraj je toho dobrým příkladem.

Vzhledem k navýšení kompetencí zdravotnických záchranářů a samostatnému výkonu povolání, a to je podstatné, objevil se samostatný výkon povolání, výjezdy jsou až 80 % realizovány pouze zdravotnickými záchranáři, což víme, došlo k posunu vzdělávání na vysoké školy v bakalářském stupni vzdělání, ono to jinak technicky nejde. Zdravotnickou akreditaci pro bakalářský obor má v současné době jedenáct vysokých škol. Vysoké školy jenom, byť se tam učí zdravotníci, jsou součástí Ministerstva školství, mají svého náměstka a já v podstatě nemám žádnou možnost do toho nějak zasahovat kromě diskuse s kolegy z jiného resortu, a tu budeme určitě vést. To je také realita.

K tématu vzdělávání zdravotnických pracovníků probíhají průběžná meziresortní jednání. Existuje meziresortní komise zdravotnictví zdravotnického školství s meziresortem MŠMT. Specializovaná způsobilost ve formě specializačního vzdělávání realizovaná v akreditačním navazujícím magisterském zdravotnickém programu – problém je, že musí vstoupit do toho programu bakaláři, kteří jsou také zdravotníci, nebo formou specializační přípravy, která ale zase není otevřená obecně. Přesně, jak jste na závěr řekla: pokud vzniká potřeba vzdělávání v některých částech republiky, doporučujeme kraji jakožto zřizovateli ZZS vyjednat kvalifikační přípravu s vysokou školou a zažádat si o novou akreditaci na příslušný obor, což Zlínský kraj udělal, a dopadl tak, jak já jsem dopadl, když jsem o totéž se staral s předchozím hejtnem a snažil jsem se takhle akreditovat obor radiologický asistent, protože jsem se domníval, že by bylo dobré, aby ve Zlínském kraji byl tento obor akreditován jako bakalářský obor. Byl tam velmi kvalitní primář na rentgenu, pan primář Tesař, který dělal

kvůli tomu Ph.D., zdravotní rada byl doktor Tesař, a přesto se mně nepodařilo přesvědčit, aby tento obor byl akreditován. Dodneška si myslím, že to chyba.

Tedy v minutě, která mně zbývá, zkusím být optimista. Rozhodně dál chci vést debatu s Ministerstvem školství o tom, abychom posílili vznik tady těchto bakalářských oborů na všech vysokých školách tak, aby v každém kraji byly dostupné – nejenom záchranáři, ale i jiné bakalářské obory, které jsou nutné. Za druhé bych chtěl navázat na to, co udělali předchozí ministři dobrého bez ohledu na to, za kterou stranu byli, a počítám k nim i Adama Vojtěcha, a to je to, že by chtěl, abychom měli účelové dotace podobně, jak to bylo pro lékaře nastupující do prvních ročníků lékařských fakult, pro nelékaře, protože ten problém, který zdravotnictví má, je především nedostatek nelékařů. A proto bychom měli podpořit nelékařské obory a zubařské obory. A za třetí nabízím na tomto místě, že spolu zajedeme, a nejenom my dva, ale všichni poslanci ze Zlínského kraje, že spolu zajedeme jak za vedením nemocnice, tak za vedením univerzity a zkusíme je přesvědčit, jestli přece jenom nenastala doba na to, aby akreditovali zdravotnické obory.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, děkuji. Táži se, jestli paní poslankyně má doplňující otázku? Nemá.

Můžeme přejít na dalšího interpelujícího, což je pan poslanec Síla, který bude interpelovat pana místopředsedu vlády Válka. Děkuji. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo. (Listuje ve svých poznámkách.) Už to bude. Chtěl bych interpelovat ministra zdravotnictví. Právě s ohledem na raketově rostoucí náklady na zdravotní péči hlavně v důsledku covidové pandemie přistoupila bývalá vláda Andreje Babiše opakovaně k jednorázovému zvýšení platby za státní pojištění. Od 1. 6. 2020 to bylo o 500 korun a od 1. ledna 2021 o dalších 200 korun na 1 767 korun. V návrhu rozpočtu na rok 2022, který nebyl schválen, pak obsahoval návrh na další zvýšení o 200 korun, to znamená na 1 967 korun, který má platit až do konce června – mám takový pocit – tohoto roku. Od tohoto data mám informace, že mají být snížené platby za státního pojištění, a proto se ptám.

Vloni se ve své listopadové koaliční smlouvě vládní strany také přihlásily ke zvyšování a valorizaci plateb za státní pojištění, nicméně ve zveřejněném programovém prohlášení následně vláda premiéra Petra Fialy uvedla, že se tak stane do konce volebního období. Vypadá to tak, že Fialovi lidé přes veškerá očekávání a mediální výroky otázku finanční stability zdravotnictví v nejbližší době zatím řešit nehodlají. Klíčí tak obavy z průběhu dohodovacího řízení na rok 2023 a finanční nestability českého zdravotnictví poté. Stále tak zůstává otázkou, nakolik je systém při stále rostoucích nákladech do budoucna z hlediska financí předvídatelný.

Nyní moje otázka. Může zde uvést pan ministr laskavě termín navržení uzákonění valorizace plateb za státní pojištění? (Předsedající: Pane poslanče...) Bude to skutečně až na konci volebního období? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Prosím pana ministra Válka, pokud chce odpovědět. Vidím, že ano, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane poslanče, na jasně formulovaný dotaz je potřeba jasně odpovědět. Může, není to zas tak těžké. Nerad bych, aby to evokovalo v komkoli pocit, že to bude znamenat konec našeho volebního období. Určitě ne, ten je velmi,

velmi vzdálen a bude doufám po celou dobu. Ten den, na který jste se ptal, bude pátek. Den je vždycky lehké určit, pokud není určen měsíc. Měsíc bude březen. Daleko nejtěžší bývá určit rok. Bude to letošní rok. To znamená, dneska je čtvrtek, zítra budu předkládat členům vlády návrh na valorizaci úhrad za státní pojištěnce od příštího roku. Jsem si plně vědom toho, že ta částka musí být zřejmá do zahájení dohodovacího řízení, a takhle jsem se dohodl i s Radou poskytovatelů. Rada poskytovatelů, kteří jsou účastníci dohodovacího řízení, s tím plně souhlasila a jsem velmi rád, že jejich přístup byl vstřícný.

Valorizace úhrad za státní pojištěnce je nekončící příběh českého zdravotnictví a je důležitá ne kvůli tomu, aby byla absolutní částka v systému v tom roce dostatečně vysoká, protože řada dalších faktorů pak ovlivňuje to, jak ta částka je využita, ale je důležitá k tomu, aby bylo možné plánování nárůstu zdravotní péče v delších než jednoletých horizontech, což současný systém neumožňuje. Jsou sem tam roky hojnosti, které pak vedou k tomu, že ty prostředky jsou využívány ne úplně racionálně, a jsou roky chudé, kdy pak dochází k problému v systému.

V současné době ten zásadní problém systému není nekvalitní zdravotní péče, ta je kvalitní, je zajištěna po celý rok, protože byla součástí dohodovacího řízení v uplynulém roce, a tam bylo jasně definováno, co bude uhrazeno, v jaké výši, v jakém rozsahu, a to pojišťovny dodrží a já to hlídám. Není ani problém kompenzační vyhláška za poslední tři měsíce loňského roku, která v současné době je domlouvána, dohadována. Já jsem informoval, respektive moje náměstkyně informovala Asociaci hejtmanů o tom, kdy bude dokončena kompenzační vyhláška za měsíce říjen, listopad, prosinec. Není dokonce ani problém případná kompenzační vyhláška za první dva měsíce letošního roku, protože v polovině letošního roku ekonomičtí náměstci, ze kterých jsem udělal poradní skupinu a jsou to zástupci jak fakultních, tak krajských, tak městských, tak soukromých nemocnic – těch, které úspěšně v uplynulých pěti letech hospodařily – připraví nějaký návrh a udělají přesný odhad, zda bude nutná kompenzační vyhláška. Pokud ano, já pak předstoupím před Poslaneckou sněmovnu a samozřejmě s určitými obavami i před Senát a navrhnu novelu zákona o kompenzacích tak, abych mohl v příštím roce vydat kompenzační vyhlášku, která bude kompenzovat leden a únor, pokud by to bylo potřeba.

Není problém ani úhrada za uprchlíky, za ty, kteří ve válce, ve velmi kruté válce, která dneska probíhá na Ukrajině, kdy je obětí civilní obyvatelstvo, ženy, muži, tak ty ženy, děti, které musí vyhledat pomoc ostatních zemí, tak i tyto budou mít plně hrazenou zdravotní péči, stát za ně bude platit v plné výši jako za státní pojištěnce. Nebude jejich péče absolutně na úkor péče českých obyvatel, ale jsem si vědom toho, že je potřeba nějakým způsobem rozvíjet zdravotní péči, vycházet z toho, že budou potřeba nové centrové léky, že budou potřeba nové výzvy, a proto v pátek předložím ministrům k diskusi návrh novely nebo paragrafu do tohoto zákona o úhradách za státní pojištěnce, který by měl od 1. ledna valorizovat.

Vychází to z poměrně složitých matematických modelů diskutovaných zatím s pojišťovnami a s Ministerstvem financí. Chtěl bych ten paragraf diskutovat napříč politickým spektrem, chtěl bych ho diskutovat i samozřejmě s Radou poskytovatelů a s dalšími stakeholdery tak, abychom dospěli k nějakému konsenzuálnímu modelu, který pravděpodobně bude kopírovat průměrnou mzdu, a jehož – velmi zjednodušeně – cílem by mělo být, že v letech, kdy bude stát prosperovat a bude průměrná mzda stoupat, a teď mě neberte za slovo, se bude zvyšovat úhrada za státní pojištěnce, a v letech chudých, kdy průměrná mzda bude stejná nebo bude klesat, se ta úhrada nebude snižovat. Tento model v pátek předložím a já doufám, že ho Poslanecká sněmovna dostane v co nejbližší době ke schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a táži se pana poslance, jestli chce ještě doplňující otázku? Nechce.

Můžeme přistoupit k dalšímu interpelujícímu, což je pan poslanec Radek Koten, který bude interpelovat pana ministra, místopředsedu vlády Víta Rakušana. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. A tak dnes již podruhé, vážený pane nepřítomný ministře Víte Rakušane, vaším prostřednictvím. Chtěl jsem se zeptat: samozřejmě humanitární pomoc je velmi důležitá, protože občané, kteří prchají z Ukrajiny, hlavně tedy matky s dětmi, tak jim musíme pomoci, ale chtěl jsem se zeptat, jakým způsobem jsou řešena bezpečnostní opatření, protože tato vláda se zaklíná bezpečností, tak vzhledem k tomu, že na Ukrajině probíhá válečný konflikt, je tam poměrně dost zbraní mezi lidmi, dokonce tam jsou i volně rozdávány, chtěl jsem se zeptat, jakým způsobem probíhá kontrola na hraničním přechodu Vyšné Nemecké, a potom tedy následně u nás, zda tedy je řešeno toto nebezpečí, že by si sem uprchlíci mohli dovézt v nějakém osobním zavazadle zbraně, jakým způsobem je tedy prováděna ta kontrola a jak důkladná je, protože vím, že při takovém náporu může leccos policejním složkám utéct, a právě na tuto situaci jsem chtěl upozornit, protože naše bezpečnostní sbory by měly takovýmto věcem předcházet a ta kontrola by měla být skutečně důkladná.

Ještě jsem se chtěl zeptat, zda probíhá i nějaká identifikace na základě pasů nebo nějakých osobních dokladů těch lidí, nebo zda je bráno v podstatě pouze to, že ten člověk tam přijde, řekne, že potřebuje pomoci, a nemá tedy u sebe nic, tak jestli je nějakým dalším způsobem ta totožnost prověřována. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Vzhledem k tomu, že pan místopředseda vlády Vít Rakušan je řádně omluven, můžeme přejít k dalšímu interpelujícímu, a to je pan poslanec Patrik Nacher, který bude interpelovat pana ministra průmyslu pana Jozefa Síkelu.

A dovolte ještě, abych využil chvíle a omluvil z jednání schůze paní poslankyni Janu Berkovcovou, a to od 18 hodin dále, a stejně tak abych omluvil pana poslance Andreje Babiše, a to po zbytek pracovního dne z pracovních důvodů. Děkuji. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, jenom ještě krátce k předchozí interpelaci na hromadné žaloby. Já ji dám příště, protože pan ministr Blažek byl omluven, nebyl tady, takže bych si to povídal sám pro sebe, ale pan ministr průmyslu tady je, takže využiji ty interpelace, které mám, pokud na ně na všechny dojde řada.

Ta první se týká informace, která už není týden stará, jak jsem to měl připravené – protože ty interpelace se neustále posouvají, tak jak jsme vylosováni – ale je to několik týdnů, kdy na videokonferenci, kterou jste pořádali na Ministerstvu průmyslu a obchodu, spotřebitelské organizace dostaly od ředitele odboru živnostenské a spotřebitelské legislativy Jana Strakoše informaci, že vzhledem k rozpočtovému provizoriu, které se, předpokládám, za týden změní, není možné říci, jak vysoké budou dotace na problematiku ochrany spotřebitele v tomto roce. Takže bych se chtěl – jako první dotaz – zeptat, jak organizace, které spadají pod MPO, pod dotační programy ochrany spotřebitele, jak budou financovány po zbytek roku a jakým způsobem vlastně dojde i zpětně k financování předchozích tří měsíců, protože jak vidíte, tak tematika ať už telekomunikací, nebo energošmejdu či exekucí, milostivé léto a podobně, všechno, co dělají ty různé spotřebitelské organizace, tak od 1. 1. se s tím roztrhl

pytel. Předpokládám, že i vám jako ministři chodí do mailů aspoň tolik, co chodí mně, takže musím říct, že to je rekordní počet podnětů od občanů.

Takže tolik první dotaz a podle té odpovědi pak budu na to navazovat v doplňkové otázce. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji a dávám slovo panu ministru průmyslu a obchodu Jozefu Síkelovi. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkel: Vážený pane předsedající, pane poslanče, vážené paní poslankyně a páni poslanci, rád bych zodpověděl dotaz ohledně dotací, které Ministerstvo průmyslu a obchodu poskytuje spotřebitelským organizacím. V první řadě chci zdůraznit, že jsem si vědom významu, který spotřebitelské organizace zastávají v této společnosti. Proto je naše ministerstvo také dlouhodobě podporuje a proto vyhlásilo začátkem července minulého roku dotační řízení na podporu projektů spotřebitelských organizací pro rok 2022.

Jenže kromě významu těchto organizací bych rád také zdůraznil situaci, která panuje nejen v České republice, ale také ve světě. Nejdříve se stát musel vypořádat s covidovou krizí, pak s krizí energetickou a v rámci obou těchto krizí došlo k velkému zadlužení České republiky. Nyní, jak všichni víme, se navíc náš stát velmi intenzivně zapojuje do pomoci Ukrajině, která čelí ruské agresi.

Proto přejdu k odpovědi. V současné době jsme dotační řízení pozastavili, to ale neznamená, že by Ministerstvo průmyslu a obchodu s intenzivní spoluprací se spotřebitelskými organizacemi v letošním roce nechtělo pokračovat. Tuto spolupráci je ale potřeba při vědomí zmíněných výzev přehodnotit z hlediska toho, na jaké projekty v tomto roce se budeme soustředit a jak naše omezené zdroje efektivně alokujeme. Podporu spotřebitelských organizací, jejichž činnosti si velice vážím, musíme tedy posoudit i touto optikou.

Rád bych vás všechny ujistil, že velice pečlivě zvážíme, které projekty a jak podpoříme. Jako jedna z možných cest se mi nyní jeví například to, že by stát mohl s těmito organizacemi spolupracovat v rámci pomoci desítkám tisíc ukrajinských uprchlíků. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, děkuji, a vidím, že pan poslanec Nacher má doplňující otázku. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za upřímnou, otevřenou odpověď, pane ministře, nicméně z toho vlastně vyplývá, že ochrana spotřebitele, které se věnovalo programové prohlášení vlády jen pouze v jednom odstavci, je, omlouvám se za to, takovou Popelkou, protože když se podíváte, jak jste tady přiznal – já za to děkuji, za tu upřímnost – tak jste pozastavil dotace organizacím na ochranu spotřebitele. Zároveň připomínám, že v návrhu rozpočtu je velký pokles pro mimosoudní orgány, které řeší ochranu spotřebitele a které spadají pod MPO, jako je ČTÚ a ERÚ. To znamená v kombinaci s tím, sice od 1. 1. jsou zde přijaté legislativní změny, které mají zvýšit ochranu spotřebitele, ale on je nebude mít kdo vymáhat, on je nebude mít kdo kontrolovat, on nebude mít kdo těm lidem poradit. To znamená, my tady změníme legislativu, ale ty lidi necháme napospas.

Já se omlouvám, já rozumím, že je tady Ukrajina, pomáháme všichni, předpokládám, ale tohle jsou dlouhodobé věci, a potom v momentě, kdy odstraníme energošmejdy a oni se převtělí v něco jiného, tak těm lidem už nemá kdo pomoci, protože ty organizace nebudou mít

komu radit, mimosoudní orgány... (Předsedající: Pane poslanče, uplynul váš čas. Děkuji.) ... nebudou mít, jak řešit ty věci. Takže tolik moje poznámka.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a vidím, že pan ministr chce ještě reagovat. Máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Já se velice omlouvám, pane poslanče, ale já nevím, jak dovozujete z toho, co jsem řekl, že nebudeme podporovat ochranu spotřebitele a že oni nebudou chráněni. Já jsem pouze řekl, že jsme některé programy pozastavili, že se tomu tématu budeme věnovat a že si budeme selektivně vybírat ty, o kterých usoudíme, že jsou ty, které v tuhle chvíli chceme podpořit. To je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu ministrovi a můžeme jít k dalšímu, kdo byl vylosován, byl to pan poslanec Babiš, který se ale omluvil. A proto se posouváme k dalšímu, což je pan poslanec Kamal Farhan, který bude interpelovat pana místopředsedu vlády Válka. Pane poslanče, máte slovo. Děkuji.

Poslanec Kamal Farhan: Pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já jsem na otázku, kterou jsem chtěl položit vám, již částečně odpověď dostal. Ještě jednou, protože jsem měl málo času, bych zopakoval to, co píše ministerstvo v důvodové zprávě k zákonu č. 592/1992 k její novelizaci. Cituji: "Dojde k úspoře zdrojů státního rozpočtu ve výši 14 miliard. O stejnou částku se sníží příjmy systému veřejného pojištění" – a teď důležitá věta – "což by bez dalšího znamenalo úplné vyčerpání základního fondu zdravotního pojištění v letošním roce."

To nejsou moje slova, to jsou slova z důvodové zprávy předložené ministerstvem. Já jsem měl tu otázku rozdělenou jak na pana ministra Stanjuru, který mi na ní odpověděl odpovědí, kterou jsem chtěl od vás, kdy vlastně řekl, že valorizační mechanismus se předloží v řádu několika týdnů, já za toto děkuji. Předpokládám, že Ministerstvo zdravotnictví je s Ministerstvem financí ve shodě. Já toto vítám, považuji to za velkou výzvu pro vaši vládu. Takže tahle otázka byla, kdy bude ten valorizační mechanismus – to jsme se dozvěděli, že bude v řádech týdnů. Předpokládám, že mi na to odpovíte stejně.

A možná bych to jenom doplnil – to jsem nedostal tu odpověď: Disponujete nějakým odhadem pro letošní rok, jaký bude deficit, nebo aspoň odhad veřejného zdravotního pojištění? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji a prosím pana ministra Válka o reakci, pakliže o ni má zájem. Ano. Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Teď nevím – děkuji pane předsedající – teď nevím, dámy a pánové, vážené poslankyně a poslanci, vážený pane poslanče, jestli správně odpovím, respektive jestli jsem správně pochopil tu otázku. Deficit v letošním roce by neměl být. Zdravotní pojištění má v současné době – a teď víme oba dva, protože vy jste koneckonců na ministerstvu pracoval a v systému se vyznáte minimálně stejně dobře, ne-li lépe než já - že je rozdíl mezi jednotlivými pojišťovny a nelze úplně porovnávat Všeobecnou zdravotní pojišťovnu a některé oborové pojišťovny, a je pravda, že ty rezervy se liší pojišťovna od pojišťovny. Nicméně v letošním roce by nemělo dojít k deficitu.

Ale je potřeba zmínit jednu zásadní věc, která tady nepadla a kterou bych chtěl zmínit. V loňském roce Poslanecká sněmovna přijala zákon o úhradách za léky, který v podstatě zjednodušeně říká, že pojišťovny musí platit maximální úhrady za léky. Pan náměstek Šmehlík tehdy dostal za úkol vypracovat spolu s Ministerstvem zdravotnictví a se SÚKLEM nové maximální úhrady a vycházelo se z toho, že budou sníženy maximální úhrady pro ty, kteří řekneme se v systému nepohybují dostatečně hluboko – vysvětlím ty důvody. Před pár lety Poslanecká sněmovna debatovala o takzvaných vratkách. Ty vratky byly něco, co de facto říkalo, že nemocnice nakoupí lék za zdravotnický prostředek za jinou částku, než je hrazen pojišťovnou – většinou vždycky nižší – a ta vratka se vracela do systému. A teď samozřejmě byla debata, zda ta vratka opravdu jde do systému, zda se používá na platy nebo co se s tou vratkou děje. Myslím, že Ústavní soud to dokonce napadal. Pojišťovny naopak ty maximální úhrady nehradily všem stejně, byly rozdíly, a ještě v loňském roce ty rozdíly existovaly mezi jednotlivými nemocnicemi, byť úhrady měly být maximální. Tedy velmi zjednodušeně: nemocnice, která měla řekneme lepší vyjednávací pozici, nakupovala léky levněji než nemocnice, která měla – zjednodušeně říkám léky, ale myslím tím jakýkoliv ze zdravotnických prostředků – než nemocnice, která měla řekneme horší vyjednávací pozici. Pojišťovna všem měla teoreticky hradit maximální úhradu, takže ta, která měla lepší vyjednávací pozici, měla mít větší zpětný zisk a měla ho formou vratky, nicméně ani ta stejná úhrada maximálních úhrad nebyla pro všechny nemocnice stejná.

Poslanecká sněmovna velmi správně reagovala na rozhodnutí Ústavního soudu, nařídila, je-li maximální úhrada, musí pojišťovna každému poskytovateli platit maximální úhradu. Bohužel se nestalo to B – a teď vůbec neviním pana náměstka Šmehlíka, SÚKL, neviním ani ministerstvo – protože jsme tady měli covid, byla tady nějaká dramatická situace, byly jiné priority, ale prostě došlo k tomu, že se snížily ty maximální úhrady. A to je potřeba zdůraznit pro řekneme velkou nemocnici – čímž nemyslím jenom fakultní, ale velkou nemocnici – ten rozdíl, který to přinesl, znamená plus zhruba 50 milionů měsíčně do rozpočtu té nemocnice, což je za rok nějaké půl miliardy. A s touto částkou ty nemocnice pochopitelně nepočítaly, protože počítaly s tím, že se sníží maximální úhrady.

Já bych rád, aby peníze do systému zdravotního pojištění nešly formou vratek, tedy do systému nešly formou vratek a nebyly odvislé od toho, jak je schopný obchodní náměstek vyjednat úhradu, ale aby tam šly pouze ze zdravotního pojištění. Proto jsem požádal – já nemohu nic jiného udělat – cestou náměstkyně Rögnerové pojišťovny, aby okamžitě zvážily práci na tom, že se sníží maximální úhrady, což by mělo přinést pojišťovnám zase úspory.

Je to naprosto legitimní, protože se domnívám, že by mělo být v zájmu všech občanů, pojištěnec, ale i nás, aby maximální úhrady za léky byly co nejnižší, přitom ale nebyly žádné doplatky a všechny léky, které jsou na evropském trhu, byly dostupné na českém trhu. Prostor pro tuto debatu tady je a to je ta neznámá, kterou nevím.

Jsem si ale naprosto jistý, pokud se nebudou valorizovat od příštího roku úhrady za státní pojištěnce, že v systému deficit bude. Tedy pokud dotaz zněl, když nedojde k valorizaci, když nedojde k nějaké změně a mechanismu, zda v příštím roce nebude deficit, ano, domnívám se, že to riziko hrozí, a takhle vychází kalkulace Ministerstva zdravotnictví, byť by ten deficit neměl mít a nebude mít ani v příštím roce žádný dopad na kvalitu zdravotní péče, ale jakýmsi způsobem by bylo obtížné dokončit úspěšně dohodovací řízení. Proto chci, aby součástí toho zákona, který sníží úhrady za státní pojištěnce, bylo také nastavení parametrů valorizace na další roky včetně příštího roku. Tedy o letošní rok nemám žádné obavy a nemám žádné obavy ani o kvalitu péče ani v příštím roce. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, děkuji. Táži se, jestli pan poslanec Farhan má ještě doplňující dotaz? Ano, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Pane ministře, děkuji. Oba víme, že ta materie je velmi složitá, a ani já nejsem schopen tady reagovat během jedné minuty na každé slovo, které jste řekl. Mám z toho dva takové postřehy.

První je, že jsem spokojený s tím, že vláda připraví valorizační mechanismus během několika týdnů. To tady zaznělo a to je pro mě uspokojující odpověď a děkuji za ni. Druhá věc je co se týká deficitu. Víím, že neskončí deficitem, protože na tom základním fondu i v důvodové zprávě píšete, že dojde k jeho vyčerpání, dostane se na nulu. A pak se nějakým způsobem ta situace, ať už v průběhu letošního roku, nebo dalšího musí řešit, protože jinak by se ty pojišťovny dostaly do deficitu, neměly by z čeho brát, mohlo by dojít ke zpoždění plateb za zdravotní péči a tak dále. Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vidím, že pan ministr chce ještě reagovat. Pane ministře, máte slovo. Připraví se paní poslankyně Balaščíková.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Pane poslanče, polemizovat s vámi ohledně odborných věcí by byla sebevražda a tu já nehodlám veřejně páchat. Naprosto souhlasím s tím, že tady je velmi těžké predikovat vývoj peněz na fondech. Já jenom upozorňuji, že kromě úhrad za státní pojištěnce i valorizace je potřeba také počítat s tím, jaký bude výběr pojistného, což je naprosto velká neznámá a odhady se liší řádově v procentech.

Další neznámá je právě úhrada snížení maximálních úhrad za léky a tam bych velmi poprosil napříč politickým spektrem o maximální podporu tlaku na to, aby se ty úhrady snižovaly v nějakém rozumném rozmezí. Rozumím vratkám, protože si myslím, že je to důležitý nástroj pro manažery nemocnic, aby vyjednávali, měli silnou vyjednávací pozici, ale musí v tom být nějaké schéma, které je běžné třeba v Holandsku nebo v Belgii, musí v tom být nějaký řád.

Třetí neznámá, kterou jsem nezmiňoval, ale která existuje, je obecně hospodaření pojišťoven, které říká, že na dalších fondech jsou také nějaké peníze, včetně fondů odpisů a fondů stavebních, takže tady je potřeba asi diskutovat vůbec o tom, jaký bude výsledek, a to zjistíme v půlce roku. Z toho důvodu podtrhuji a podtrhuji tučně to, co vy jste řekl, pane poslanče, že debata o tom, jak valorizovat a od čeho se odrazit v příštím roce bude velmi komplikovaná, nicméně jsem přesvědčen, že oba víme, že je extrémně důležitá a bude potřeba tu debatu vést v Poslanecké sněmovně a v Senátu paralelně, protože tady nebude moc prostoru pro lidovou tvořivost, ale bude nutné, aby to byl konsenzus, který povede nejenom ku prospěchu českého zdravotnictví, ale především a hlavně ku prospěchu pacientů. A tady se domnívám, že bude panovat totální shoda mezi všemi poslanci, nejenom lékaři, ale i nelékaři. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Balaščíková, která by měla interpelovat pana ministra Gazdíka. Nevidím zde paní poslankyni, tak můžeme přejít k dalšímu, kterým je pan poslanec Radek Koten, který bude interpelovat pana ministra průmyslu a obchodu Jozefa Síkelu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Vážený pane ministře, vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych se zeptal na věc, která se týká bezprostředně každého občana této republiky, a to jsou ceny energií. Dá se říci, že vzestup cen energií je nyní poměrně nepředpověditelný, nicméně i právě z tohoto důvodu bych se vás rád zeptal na to, zda alespoň tu energii, kterou spotřebují

naše výrobní podniky, naši občané, zda by se nedala udělat v podstatě výjimka podobně jako na Slovensku, že by ta energie, která se vyrobila v České republice, se neprodávala přes burzu, samozřejmě mimo přebytků, které bychom mohli obchodovat na burze, ale ta energie, která by byla určena pro občany České republiky a pro firmy v České republice, by se neobchodovala přes burzu, a tím pádem bychom mohli pro naše občany snížit cenu elektrické energie.

Dále jsem se chtěl zeptat, jakým způsobem vláda bude řešit případný výpadek plynu nebo dodávek plynu v České republice a zda máte připravený nějaký krizový scénář na to, kdyby se to náhodou stalo, tak jakým způsobem budou firmy tento výpadek vlastně mít kompenzován. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji. Slovo dávám panu ministrovi průmyslu a obchodu Síkelovi.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče Kotene, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já nejprve asi odpovím na tu druhou otázku, protože to bude rychlejší část odpovědi, a navážu vlastně i na interpelace pana premiéra, který už odpovídal na to, že my v tuto chvíli máme zásoby plynu, které považujeme za dostatečné, na úrovni celé Evropské unie. Já jsem se tento týden zúčastnil mimořádného jednání Rady ministrů pro energetiku. Řešíme alternativní varianty, alternativní dovozy plynu v případě, že by došlo k přerušení nebo omezení dodávek plynu. V tuto chvíli takovéto signály nemáme. Tuto část odpovědi nebo tu druhou otázku považuji pro tuto chvíli za vyřízenou.

Pokud jde o obchodování s energiemi, musím samozřejmě zopakovat, že Česká republika je nedílnou součástí Západu a Evropské unie, a tím i společného evropského trhu s energiemi. Česká republika tak nečelí současným problémům sama, čelíme jim všichni společně jako Evropská unie. Společný přístup a koordinace mezi členskými státy představují základní pilíř naší společné spolupráce. Díky Evropě tak nenakupujeme plyn v Rusku, ale na burze v Rotterdamu. Evropský trh s energiemi byl vytvořen pro období míru, to je prostě skutečnost. Dnes v důsledku ukrajinské krize vidíme prudké nárůsty cen komodit a obrovský nárůst těch takzvaných rizikových přírůstků.

Evropský trh s elektřinou je organizován tak, že výslednou cenu pro každou obchodní hodinu udávají variabilní náklady posledního nejdražšího zdroje nutného k pokrytí poptávky v daném okamžiku. Dnes se tedy typicky jedná o plynovou elektrárnu. Variabilní náklady tvoří cena plynu, případně uhlí a povolenky na emise CO₂. Proto země s výraznějším podílem plynu na výrobě elektřiny zažívají dnes ještě vyšší nárůst cen, než je tomu například v České republice. Opatření proti celosvětovému růstu cen proto nemohou být řešena izolovaně jen na úrovni České republiky, ale musí jít o řešení dohodnutá v rámci jednání Evropské rady či Rady ministrů pro energetiku.

Z dosavadních jednání vyplynuly některé možnosti, které mohou členské státy uplatnit při podpoře konečných zákazníků. Prioritně chceme tuto podporu směřovat k zákazníkům typu domácností, kde jsou nejvážnější sociální dopady, neboť značné části z nich reálně hrozí energetická chudoba. Vláda upravila pravidla pro získání příspěvku na bydlení, jehož výše nyní lépe reflektuje rostoucí ceny energií. Pro lidi v nejtěživější situaci jsme připravili mimořádnou okamžitou pomoc. V dalším časovém horizontu zvažujeme zavedení takzvaného sociálního tarifu pro nejzranitelnější zákazníky či zavedení zvláštního subjektu, který by těmto skupinám zákazníků dodával energii.

V oblasti pomoci podnikům nebo průmyslovým odvětvím má však vláda omezenější prostor, neboť k ní lze použít pouze taková podpůrná opatření, která jsou v souladu s pravidly státní podpory a pravidly mezinárodních subvencí, nenarušují hospodářskou soutěž nebo nevedou k roztržtění vnitřního trhu. Malé a střední podniky budou moci požádat u Národní rozvojové banky o úvěr se státní zárukou až do výše 2 milionů korun na krytí zvýšených nákladů na energie. Nad rámec tohoto firmy s náklady na energie, které převyšují 10 % z celkových provozních nákladů, budou moci získat úvěr 1 až 10 milionů korun a státní záruku až do 80 % jistiny. Podobně MPO zvažuje pomoci velkým firmám, které mají energeticky náročný provoz díky vysokým nákladům na emisní povolenky, v podobě kompenzace nepřímých nákladů.

Naše podpora bude z důvodu napjatosti rozpočtu cílená, adresná a zaměřena na nejpostiženější skupiny zákazníků. Plošná opatření jako přesuny plateb OZE, plošné snižování DPH pro všechny a podobně nevidíme jako efektivní z pohledu státního rozpočtu. V konečném důsledku by tyto dočasné úlevy stejně zaplatili úplně všichni, i ti nejpotřebnější.

Ministerstvo průmyslu a obchodu aktuálně připravuje změnu energetické legislativy, a to ve dvou krocích...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, musím bohužel i vás přerušit. Je to spravedlivé vůči všem, ale bude možnost ještě v té doplňující otázce.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pokud budeme mít doplňující otázku – pane poslanče, máte? Ano, máte slovo.

Poslanec Radek Koteň: Vážený pane ministře, děkuji za ty odpovědi, nicméně ta základní věc, která mě trápí, je to, že my tady vlastně dáváme všechnu elektřinu, kterou vyrobíme v českých elektrárnách, které byly postaveny mnohdy ještě před rokem 1989, na burzu v Rotterdamu. Já bych chápal, kdybychom těch 47 %, které spotřebuje Česká republika, tady nechali a ten zbytek, těch 53 %, prodali na burze za nejvyšší možnou cenu. To bych chápal.

Ale nechápu, proč český občan má platit cenu, která je někde na burze v Rotterdamu, když my jsme ve výrobě elektřiny soběstační, ale naopak máme ještě nadprodukcí. Tak proč naši občané mají v této situaci platit tyto velké částky a na druhou stranu mají žádat o žebračky někde na úřadu sociální péče? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za doplňující dotaz a vidím, že pan ministr chce ještě reagovat. Máte tedy slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: My jsme součástí jakéhosi existujícího systému a já jsem již uvedl – a ona je to vlastně odpověď na tu vaši otázku – že v delším časovém horizontu zvažujeme zavedení sociálního tarifu pro nejzranitelnější zákazníky či zavedení zvláštního subjektu, který by těmto skupinám zákazníků energii dodával. To je ten takzvaný single buyer koncept. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další, kdo bude interpelovat je pan poslanec Patrik Nacher, který bude interpelovat pana ministra průmyslu a obchodu Jozefa Síkelu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, ještě jeden dovětek k tomu předchozímu, co jsme tady řešili. V momentě, kdy ERÚ, ČTÚ má menší rozpočet a vy zastavíte dotace pro některé spotřebitelské organizace, tak samozřejmě ochrana spotřebitelů bude zajišťována méně, zvláště ještě v kontrastu, když těch dotazů a těch podnětů je více. To znamená, že se ty nůžky rozevřou. Tolik ještě k tomu zpětně.

Ale teď můj dotaz se týká ceny energie. Navážu na to, co tady říkali kolegové. Už jsme se o tom bavili, tak se kolem toho nebudu moc zdržovat. Jsme energeticky soběstační, a přesto máme energie dražší než naopak v těch zemích, kde se dováží energie. Takže dotazy mám v zásadě dva. Za prvé, jestli si MPO nebo ERÚ udělaly nějaký benchmark, případně pokud ano, s jakým výsledkem. Jaký je regulační postup v sousedních zemích V4, kde cena elektřiny je cirká na polovině našich cen. To je první dotaz.

Druhý dotaz je, kolik megawatthodin elektřiny vyrobené v České republice se ročně prodá na lipské burze a za jakou průměrnou cenu za jednu megawatthodinu a kolik megawatthodin a za jakou průměrnou cenu za jednu megawatthodinu se naopak nakoupí pro koncové české spotřebitele na lipské burze. Možná že i tohle, když ta čísla tady zazní na mikrofon, tak i to bude odpověď pro celou řadu otázek, které nám všem chodí do mailu právě v této době. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji. Tímto dávám slovo panu ministru průmyslu a obchodu Síkelovi. Pouze upřesňuji, že v 18 hodin budeme muset skončit, takže nemáte na to plných pět minut, ale o něco méně, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkel: Já se tedy nebudu vracet k té předchozí otázce, protože si myslím, že jsem to už vyčerpá.

Zvýšení cen energií je důsledkem celé řady faktorů, zejména pak nečekaně rychlého hospodářského oživení po covidových omezeních, výrazného zvýšení globální poptávky po zemním plynu zejména v Asii s tím spojeného rychlého nárůstu cen, částečně nepříznivých klimatických podmínek, jež snížily v celé řadě evropských zemí množství vyrobené elektřiny z obnovitelných zdrojů. Těch faktorů je celá řada.

Liberalizovaný energetický trh s sebou přináší pro konečné zákazníky nejen možnost volby dodavatele, ale i odpovědnost za důsledek této volby. Cena nabízené energie je výrazný stimul, ale nemělo by to být jediné kritérium, dle něhož si koncoví zákazníci, ať již se jedná o domácnosti, maloobchod, či velké průmyslové zákazníky, vybírají své dodavatele.

Ceny elektřiny a plynu jsou dnes v Evropě, a tudíž i u nás silně korelované. V kratším horizontu dodávky lze očekávat vysokou volatilitu a citlivost na jakékoliv další zprávy, a to jak z hlediska zásob plynu, provozu plynovodů, tak i z hlediska aktuálních výhledů počasí či vývojové situace na Ukrajině. V zimě je poptávka po energiích silně závislá na teplotě. V České republice u elektřiny je to přibližně 1 % na 1 stupeň Celsia a u plynu 3 % procenta na stupeň Celsia.

V případě plynu jsou určujícím faktorem ceny na krátkodobých trzích, zejména na nizozemském Title Transfer Facility. Výjimkou jsou dlouhodobé kontrakty s producenty. Strategie dlouhodobých kontraktů je výhodná při rostoucích cenách, naopak strategie krátkodobých a spotových při klesajících cenách. Dlouhodobý pokles cen plynu na spotových

tržích v předchozím období vedl k tomu, že značná část obchodníků s plynem se z dlouhodobých kontraktů buď vyvázala, anebo je upravila takovým způsobem, aby jejich cena kopírovala cenu na spotových tržích. Tudíž se jejich pozitivní dopad v dobách cenového nárůstu projevuje pouze omezeně v některých evropských státech, mezi něž Česká republika, jejíž plynárenství je již dvě desítky let privatizované, tam mezi ně nepatří. Vyšší ceny energií, zejména elektřiny a plynu, postupně ovlivňují všechny zákazníky s tím, jak jim budou postupně končit fixace či platnost dosavadních smluv.

Nejprudší, v podstatě šokový nárůst se projevil u zákazníků, kteří se ocitli v režimu dodávky poslední instance. Tito zákazníci prakticky okamžitě čelili přecenění veškeré své spotřeby na aktuální velkoobchodní ceny. Naopak zákazníci, kteří mají bonitního dodavatele a uzavřeli smlouvy s delší fixací na dva až tři roky, nemusí pocítit v tomto okamžiku či nejbližší budoucnosti žádný nárůst cen, přičemž záleží na tom, zda daný dodavatel disponuje právem smlouvu vypovědět a zda toho práva využije.

Možnosti státu, respektive Energetického regulačního úřadu ovlivnit výši cen energií jsou omezené, avšak usilovně pracujeme na novele energetického zákona, která by dala Energetickému regulačnímu úřadu více povinností, kompetencí. U elektřiny se regulovaná složka ceny pohybuje v rozmezí 40 až 50 %, u plynu je pak...

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane ministře, musím vás přerušit.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: ... regulovaná složka výrazně minoritní a činí pouze 20 až 25 %.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Naplnili jsme čas. Je 18 hodin a já předtím, než předám řízení schůze paní předsedkyni, jenom ještě omlouvám z jednání dnešní schůze od 18 hodin do 21 hodin, respektive do konce jednacího dne, pana poslance Faltýnka. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Dobrý večer, dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, navazujeme v našem programu na bod číslo

25.

Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona o lobbování /sněmovní tisk 1/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 1/1 a já prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Radek Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážené paní kolegyně, vážení páni poslanci, kolegové, chcete delší verzi včetně GRECO, OECD, WHO, OSN, Rady Evropy a dalších, nebo tu kratší, zábavnější, a budete pak na mě hodnější při hlasování o dalším pokračování tohoto tisku? (Pobavení v sále.)

Dobře, tak dostáváme se k tisku číslo 1 a 2. Jsou to úplně první tisky, které přišly do této Poslanecké sněmovny. Vzhledem k tomu, že volby byly v říjnu a máme březen, tak téměř po pěti měsících. Když to trochu zaokrouhlím, je to půl roku. Když to pak spočívám, tak je vlastně jedna osmina volebního období pryč. Tak jsem rád, že jsme se konečně dostali k bodu číslo 1.

Nemusím ten tisk představovat dopodrobna z toho důvodu, že je výsledkem dlouhých jednání v rámci pracovní skupiny, v rámci ústavně-právního výboru v předcházejícím volebním období a je zde celá řada pamětníků. Lobbování samo o sobě není žádný můj nebo náš vynález, je to věc, o které se traduje, že již v dobách starého Říma postávali římstí občané v předsáli senátu a snažili se přesvědčit senátory o svých dobrých úmyslech a záměrech. Říká se, že i Magna Charta Jana Bezzemka z roku 1215 je vlastně výsledkem lobbování a prvním historickým důkazem. Moderní dějiny lobbování se umísťují do Spojených států amerických, a tak vznikl i název lobbying, protože pan prezident Grant rád kouřil doutníky, a paní Grantová ho nechtěla nechat kouřit doutníky v Bílém domě a musel kouřit v hotelu Willard, který je nedaleko. Jakmile to zjistili vlivní občané Washingtonu, tak tam za ním chodili do toho lobby a tak vzniklo označení lobbyist.

Samozřejmě už v Americe se snaží celé roky postihnout tento fenomén a přijali celou řadu zákonných opatření. Mně se nejvíc líbí citát senátora McCaina, který řekl: "To, co dělám já, je lobbování, to, co dělají mí protivníci, je korupce."

Samozřejmě jsme jedna z posledních evropských zemí, která nemá žádnou úpravu lobbyingu ve svém právním řádu. Legislativní snahy o lobbování se v České republice objevují opakovaně, nicméně dosud nevyústily v jakékoli komplexní řešení, které by mělo ambici zvýšit transparentnost lobbistické činnosti a legitimizovat lobbying jako činnost prospívající politickému systému. Jak bylo ve věcném záměru zákona o lobbyingu schváleném usnesením vlády ze dne 21. února 2018 číslo 114 konstatováno, ke splnění cílů by bylo možné použít i nelegislativní prostředky, jako jsou etické kodexy, veřejné diáře politiků a podobně, ale i přes několik pokusů v minulosti nebyla nalezena dostatečná politická vůle k jejich realizaci. Namísto samoregulačních mechanismů tak musí být regulace lobbování provedena na úrovni zákonné právní úpravy.

Já už jsem to zmínil: poslední pokus proběhl v minulém volebním období, kdy přijetí zákona ve třetím čtení zabránila mírná obstrukce opozičních stran, a předložený návrh vychází právě z komplexního pozměňovacího návrhu, který schválil tehdejší ústavně-právní výbor v čele s Markem Bendou, který mě tady přišel pečlivě a bedlivě poslouchat, a na kterém byla širší shoda.

Myslím si, že kdybychom ten zákon nazvali zákon o legislativním lobbyingu, bylo by to stejně přesné označení jako zákon o lobbyingu, o lobbování, protože to, čemu jsme se věnovali, je skutečně pouze legislativní proces. Základem toho zákona je definovat, co to vlastně lobbying je, definovat, kdo je objektem lobbyingu nebo co je objektem lobbyingu, kdo je lobbista a kdo je lobbovaný. Zavádí se registr lobbyistů, zavádí se různé povinnosti pro lobbyisty, ale zároveň i nějaká oprávnění, aby vůbec měli motivaci stát se oficiálně přiznanými lobbyisty.

Působení na představitele veřejné moci s cílem ovlivnit jejich rozhodování neprobíhá vždy transparentně. Vidíte to všichni, víme to my, kteří tu sedíme už delší dobu, vědí to myslím už i ti nováčci, kteří jsou tady teprve pár měsíců. Chybí tu jasná pravidla, což samozřejmě přináší riziko ohrožení veřejného zájmu ve prospěch skrytých parciálních zájmů a lobbying tak může mít i negativní konsekvence, jako jsou nepřípustné ovlivňování, nekalá soutěž, politická korupce, takzvané zajetí regulátora, které nepříznivě dopadají na veřejný zájem, veřejné politiky, a tedy i ekonomiku. I proto v očích veřejnosti bývá lobbování často spojováno s korupcí. Další příčinou negativního vnímání může být například velmi tenká hranice mezi lobbováním a trestnými činy, například nepřímou formou úplatkářství.

Nestátní neziskové organizace, které dlouhodobě usilují o regulaci lobbování v České republice, ji považují za důležitý prvek v rámci boje s korupcí. Setrvání ve stávajícím stavu by také vedlo k tomu, že nebudou zohledněna mezinárodní doporučení a návrhy aktivit v této oblasti, které byly České republice adresovány. Tady už jsem zmínil skupinu států GRECO,

zmínil jsem doporučení států OECD, organizací, jako je Rada Evropy či WHO. Rovněž přijímané právní regulace lobbování v posledních letech v jednotlivých zemích v Evropě svědčí o relevanci a aktuálnosti této problematiky. Pro zájemce pak nabízím knihu Lobbying, nebo korupce?.

Nechci být zbytečně dlouhý. Já mám zájem o debatu na toto téma. Už jsem tady v minulosti zdůrazňoval, že legislativní úprava, zákonná úprava lobbingu v českém právním řádu je jedna z kondicionalit, jedna z podmínek pro čerpání prostředků z Národního plánu obnovy. Je tedy v bytostném zájmu České republiky, je v zájmu nás, adresátů právní normy, ale hlavně, a to především, vlády a vládní koalice, aby byla co nejdříve přijata právní regulace lobbingu v České republice a my jsme mohli bez rizik čerpat miliardy z Národního plánu obnovy.

Samozřejmě návrh, který předkládám, je návrhem opozičním, projednáváme ho v rámci opozičního okénka. Já jsem si toho plně vědom. Na druhou stranu toto téma je řekněme univerzální a nemělo by být tématem pouze opozičním. Zatím jsem nezaznamenal, že by zde byl předložen vládní návrh či návrh skupiny koaličních poslanců.

Rád bych znovu zdůraznil, že v minulém volebním období byl zpracován komplexní pozměňovací návrh v rámci ústavně-právního výboru, na kterém existovala shoda, a já jsem tento rámec při přípravě tohoto zákona žádným způsobem nepřekročil. Bylo by mi velmi líto, kdyby váha této debaty a energie, která už tu byla, propadla sítím. A proto si myslím, že by si tento tisk opravdu zasloužil projednání v prvním čtení, kdy by Sněmovna došla k závěru, že je hoděn toho, aby postoupil do druhého čtení.

Těším se na debatu s vládními poslanci, těším se na debatu s opozičními poslanci. Počítat do sto osmi umím, ale kdyby se to přece jen podařilo a našlo se pár hlasů pro, tak vám všem předem děkuji a jsem zde připraven na případné otázky v diskusi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já také děkuji a prosím, abyste se ujal místa u stolku navrhovatelů.

A nyní jako zpravodaj vystoupí pan poslanec Marek Benda, zpravodaj pro prvé čtení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážený pane ministře, vážená paní ministryně, pardon, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, vážený pane navrhovatel, dámy a pánové, pan zpravodaj zde podrobně, pan navrhovatel, pardon, navrhovatel zde podrobně uvedl návrh zákona. Nebudu zneužívat své zpravodajské role k tomu, abych k tomu vyjádřil své osobní stanovisko, respektive stanovisko ODS, takže jenom zkonstatuji, že vláda, a to ještě minulá vláda, vzhledem k tomu, že to bylo 6. prosince, na svém zasedání přijala souhlasné stanovisko s tímto návrhem zákona, což se vůbec nedivím, protože to byl původně její návrh zákona, a že se tím Sněmovna tedy může zabývat.

Současně se hlásím do obecné rozpravy, ale ještě před ní bych měl jeden procedurální návrh, protože se mi zdá naprosto pomýlené projednávat tisky 25 a 26 s těmi tisky 1 a 2 nebo body 25 a 26 s těmi tisky 1 a 2 odděleně, takže doporučuji, abychom přednesli úvodní slova u obou a pak k tomu běžela společná rozprava. Takže toto je můj procedurální návrh, jestli bychom mohli sloučit rozpravu k bodům 1 a 2.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Eviduji tento procedurální návrh, o kterém budeme bezprostředně hlasovat. Jedná se o návrh na sloučení rozpravy u tisků 1 a 2, které jsou body 25 a 26.

Všechny jsem vás odhlásila. Prosím, abyste se tedy opětovně přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování o sloučení rozpravy těchto dvou tisků a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 155 bylo přihlášeno 131 poslankyň a poslanců, pro 129, proti žádný. Návrh byl přijat, a my tedy sloučíme rozpravu těchto dvou bodů.

Sloučená rozprava k bodům 25 a 26 /sněmovní tisky 1 a 2/

Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášeného pana ministra pro legislativu Šalomouna a následně pana zpravodaje. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych vám chtěl jenom sdělit, že je ambicí současné vlády předložit vládní návrh zákona tak, aby vlastně tento zákon byl posouzen v takovém tom dlouhém legislativním procesu, v tom vládním, tak, aby se na něj zpracovala RIA, tedy posouzení dopadu regulace, aby byl v připomínkovém řízení a aby byl na Legislativní radě vlády.

Pokud tady pan předseda Vondráček uváděl, že tady máme závazek z Národního plánu obnovy tuto regulaci přijmout, tento závazek tady ovšem je, nicméně je s termínem 31. 3. 2026, takže opravdu tento závazek je asi jeden z mála, co máme v Národním plánu obnovy, který nás zase tak akutně netrápí. To, co nás trápí dost výrazně, to jste v zásadě posunovali legislativním procesem včera, za což vám děkuji, za váš konstruktivní přístup, protože včerejší jednání Poslanecké sněmovny mě naplnilo určitým optimismem, že bychom mohli ten transpoziční deficit výrazným způsobem snížit.

Nicméně pokud se týče tohoto návrhu zákona o lobbingu, tam zatím žádný transpoziční deficit nemáme. Opravdu je v plánu legislativních prací vlády na zbývajících část roku 2022, je tam úkol Ministerstva spravedlnosti předložit zákon o lobbingu v termínu do konce roku 2022, takže bych vás poprosil, abyste toto tak říkajíc nechali na vládě. Děkuji vám.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je přihlášen do sloučené rozpravy pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já se teď fakt hlásím jako předseda poslaneckého klubu ODS, nikoliv jako zpravodaj. Dával jsem si právě pozor na to, abych v té zpravodajské zprávě se nevypořádával s tím zákonem jako takovým, ale pouze s tím, že byl předložen.

Navrhnu, aby tento zákon byl navrhovateli vrácen k dopracování. To je první, co signalizují. I bod 1, i bod 2 samozřejmě, protože ony spolu souvisí. A pokusím se nějakým stručným způsobem probrat historii tohoto tisku a proč ho pokládám za naprosto chybný.

Je to bohužel typický tisk vylezlý z dílny minulé vládní koalice, kde většina ministrů nevládla. Premiér, pokud vládl, tak esemeskami jen svým oblíbencům, všechen zbytek nechali dělat úředníky ministerstev a byl takový hezký slib: Přijmeme zákon o lobbování, který má něčemu pomoci, má zabránit tomu, aby v této zemi byly některé procesy ovlivňovány jiným

než legálním způsobem. Mimochodem, ten slib je zakotven i v Národním plánu obnovy, ale tam je až někdy v roce 2025 účinnost, takže tam to tak úplně nespěchá.

Tak, jak to úředníci většinou dělají, samozřejmě to vyřídili nejjednodušším možným způsobem. Veškeré lobbování, veškeré problémy v této zemi přece splynou jenom z tohoto domu, případně ze Senátu, a možná tak ještě od členů vlády. Všechno ostatní je jasné, transparentní, bezproblémové, tam žádné problémy neexistují, takže ten, koho je třeba zregulovat, jsou přece politici. To je teze, se kterou já zásadně nesouhlasím, úplně strukturálně nesouhlasím. Upřímně řečeno, s Národním plánem obnovy to nemá vůbec nic společného. Na ten budeme mít vliv čistou nulu a ministři možná tak jedno procento, všechno ostatní budou dělat nějací úředníci na nižších úrovních.

A i pokud se týká dalších koncepčních materiálů, legislativního procesu a dalších věcí, dneska už všichni lobbisti dobře vědí, že je samozřejmě mnohem lepší a užitečnější a snazší pro ně dojít nejprve na ten resort. A když ten resort jim to tam napíše, tak je všechno v pohodě, bezvadné. Tady se zachraňují už jenom ty poslední katastrofy, které tam případně zůstaly. Takže představa toho, že se tváříme, a to i dokonce u legislativních materiálů, a to tady řekl pan navrhovatel velmi přesně, kdyby se to jmenovalo Návrh zákona o regulaci lobbingu v legislativní oblasti, bylo by to možná správnější a spravedlivější – pak, pokud chceme regulovat jenom tuto oblast, pak je to možná správný návrh.

My jsme ten návrh v minulém volebním období dostali na ústavně-právní výbor. Je pravda, že si s tím ústavně-právní výbor poměrně dost vyhrával, a že bych řekl, že to znění, které dnes předkládá pan zpravodaj jako konečné znění ÚPV, je v podstatě, já bych řekl tak na 80 % v pořádku. Já bych tam měl tři dílčí výhrady, které tady zmíním.

Ale je pravda, že ústavně-právní výbor z toho vyhodil ten největší nesmysl, a to, že mají křížově hlásit na jedné straně lobbisté, na druhé straně lobbování, a pak tady budou sedět na nějakých serverech nějací chytráci z různých organizací, které tady ani asi nemusím jmenovat, ale všichni si je dokážeme představit, a budou nám dokazovat, co jsme zapoměli nahlásit nebo co jsme nahlásili navíc. To je první výhrada. Myslím si, že je dobře, že tam už hlásí jenom ti, kteří mají nějaký zájem, ale myslím, že i tam by to hlášení mohlo být méně časté.

Druhá výhrada k tomu textu je, že je s velkým otazníkem, jestli ty výhody, které jsou poskytovány lobbistům, kteří se musí zaregistrovat, kteří musí podstupovat nějakou proceduru, podléhají různým sankcím a dalším, jsou skutečně nějakým způsobem relevantní významu takovéhle veřejné deklarace a nepovedou jenom k tomu, že se to buď bude obcházet. Myslím, že minimálně by se mělo zvažovat, jestli nemají mít přístup do eKLEPU a další věci.

A poslední dílčí sporný bod v tom textu, který máme předložen, je otázka legislativní stopy, a jestli skutečně tak, jak je popsána, nepovede jenom k neuvěřitelnému byrokratickému popisování všeho a všech místo toho, abychom se řídili podobným způsobem, jakým se řídí například Evropský parlament – když chceme mít ty dobré praxe – a pokoušeli se nějak podchytit, kdo ovlivnil případnou přípravu pozměňovacího návrhu, a ne které věty tam byly v čase jedna, v čase dvě, v čase tři, v čase čtyři. Ale to jsou ty dílčí výhrady.

Já myslím, že skutečně nejpodstatnější je, že se musí někdo jiný než pan navrhovatel, taky to navrhl v čase volby plus asi dva dny, aby byl číslo 1 a číslo 2 sněmovních tisků, musí se podívat na tu samotnou koncepci návrhu zákona o lobbování. A jestli se tady chceme tvářit, že návrhem zákona o lobbování řešíme problémy, tak se nesmí vztahovat jenom na politiky. Skutečné problémy, které budou vyplývat i z dalšího, a opakovaně se to tady v této zemi ukázalo, například čerpání fondů, například rozdělování Národního fondu obnovy a dalších, budou na jiných úrovních než na úrovni rozhodování centrální vlády. A tohle si myslím, že je úkol, který stojí před panem ministrem Šalomounem a dalšími, kteří to budou připravovat,

aby si přestali hrát na to, že jediný, do koho se máme strefovat, pokud chceme řešit lobbying, jsou politici, ale aby se začali skutečně zabývat tím, kdo je tím potenciálním rizikem, potenciálním slabým místem v této zemi.

Proto navrhuji vrátit panu navrhovateli k dopracování, i když souhlasím s tím, že ten návrh v té vymezené sekci, kterou jsem se pokusil popsat, to je ta legislativa, je relativně zvládnutelný a byl by možná opravitelný, ale obsahuje tak malou část problémů, které tato země potenciálně má, že si myslím, že je správné počkat na vládní návrh zákona. Čili moje návrhy jsou k objemu a vrátit navrhovateli k dopracování. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Eviduji oba dva tyto návrhy u obou dvou tisků. Nyní je s faktickou poznámkou přihlášena paní poslankyně Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, paní předsedkyně. Milé kolegyně, milí kolegové, já navážu a faktická poznámka je proto, že jsem myslela, že tady nebudu muset vystupovat. A v něčem potvrdím slova pana bývalého předsedy ústavně-právního výboru, který tady dobře a výstižně popsal, jak jsme se s tím zákonem v podstatě prali, jak jsme na něm pracovali, jak jsme ho zlepšovali, a sám to nazval charakteristikou, která je velmi přílehlavá. To, co ten zákon teď v současné době potřebuje, je ještě vyčistit, zlepšit, to jsou dílčí úpravy: četnost hlášení, přístupy do eKLEPu, legislativní stopa. Já s tím také souhlasím, i když to řešení bych možná viděla jinak než on, vašim prostřednictvím, paní předsedkyně, mám na mysli samozřejmě pana poslance Bendu.

Ta nejpodstatnější výhrada mě ale nutí k tomu, abych se k tomu vyjádřila, protože se zde napadá celá koncepce zákona a říká se jinými slovy, že toto je zákon, který není podstatný, a to podstatné, co by měl přinést a co bylo smyslem pro jeho předložení a zpracování v tom minulém období, by mělo vyřešit ministerstvo vedené panem ministrem Šalomounem, respektive legislativní rada a ministr pro legislativu, který to zasadí do jiného rámce. Já si to nemyslím, protože už jenom když se podíváme na připomínky Rekonstrukce státu, dalších nestátních neziskových organizací, přečteme si protokoly z jednání ústavně-právního výboru, tak tento zákon podle mého přesvědčení představuje zákon, který nám v té mozaice protikorupčních opatření... (Předsedající: Čas, omlouvám se.) ... pomůže, nicméně ten celkový problém samozřejmě sám o sobě nevyřeší. Děkuji a omlouvám se.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je s faktickou, jestli tomu dobře rozumím... ne? V tom případě další faktickou nemám, místopředseda Bartošek ruší svoji omluvu.

A další slovo dám panu předkladateli, panu poslanci Vondráčkovi. Další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Nacher. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Když jsem zvedal ruku, tak jsem chtěl jenom přednést nějaký krátký úvod k tomu tisku 2, nicméně budu reagovat na pana poslance Bendu, kterého jsem si zcela úmyslně zvolil jako zpravodaje tohoto tisku v rámci kompetence předsedy ústavně-právního výboru. Já jsem říkal, střetneme se rovnou, zvolil jsem si důstojného protivníka, protože se mu podařilo v minulém volebním období dosáhnout toho, že jsme už ten zákon nestihli hlasovat, protože se tomu na ústavně-právním výboru věnoval tak poctivě, že jsme to prostě nestihli.

Jestliže je nyní předkládán návrh vrátit předkladateli k dopracování, oceňuji gentlemanské gesto, že nebylo navrženo rovnou zamítnutí, nicméně vracíte k dopracování nebo přepracování něco, co už přepracovat v podstatě nelze. No, vždycky lze, ale v tomto konkrétním případě mě už opravdu nenapadá, co, protože tomuto zákonu se věnovala opravdu pracovní skupina za účasti všech poslaneckých klubů. To, že se věnujeme pouze legislativnímu lobbingu, je výsledkem dlouhých debat právě na pracovní skupině a na ústavně-právním výboru, protože jsme pochopili – a tenkrát to byl vládní návrh, to nebyl můj návrh – že ten lobbing vzbuzuje poměrně dost negativních reakcí, protože je to něco neznámého, nového, a rozhodli jsme se, že půjdeme cestou od menšího k většímu, že nejprve přijmeme regulaci v oblasti legislativy, uvidíme, jak se tento institut osvědčí, a pak budeme pokračovat dále, protože nám bylo jasné, a byly to třeba návrhy dnes již nepřítomné ČSSD, kteří chtěli tento zákon řešit mnohem širěji, vztahovat i na samosprávné celky, a kde jsme ovšem také v té debatě došli k závěru, že například nemá smysl do lobbingu zahrnovat veřejné soutěže, neboť to už se jedná o trestné činy pletich a korupce v rámci veřejných soutěží, a soustředili jsme se právě jenom na ten lobbing legislativní.

Co se týče, teď zpátky k tomu tisku 2, toho, jestliže přijmeme lobbing, tak samozřejmě budou dotčeny i zákony, jako je zákon o zpravodajských službách, zákon o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, zákon o jednacím řádu Senátu, zákon o střetu zájmů, zákon o Sbírce zákonů a všechny tyto zákony tedy upravuje ten tisk 2, jenom pro vaši informaci, je to skutečně technická záležitost.

Ale když jsem v úvodu sliboval, že to tedy bude úplně bez těch mezinárodních institucí, tak já si dovolím přece jenom odcitovat aspoň kousek zprávy GRECO, protože skupina států GRECO při Radě Evropy se té problematice opravdu věnovala hodně, a to zejména ve čtvrtém hodnoticím kole, které se zabývá prevencí korupce ve vztahu k členům parlamentu, soudcům a státním zástupcům. GRECO se v tomto hodnoticím kole zaměřuje především na otázky spojené s etickými principy a pravidly chování, střet zájmů a vynucování pravidel ošetřujících střet zájmů, zákaz či omezení určitých aktivit, deklarace zájmů, příjmů, majetku, zvyšování povědomí a podobně. Podle materiálu číslo 4 hodnotící zprávy pro Českou republiku je třeba přijmout opatření pro zvýšení transparentnosti, aby veřejnost měla možnost zpětně vysledovat, čí zájmy byly ve hře v procesu tvorby právních předpisů, a aby se omezilo riziko nepatřičného vlivu třetích stran na členy parlamentu. "Je jednoznačně žádoucí regulovat vztahy parlamentu se třetími stranami a kontakty s osobami nebo skupinami, které představují specifické nebo odvětvové zájmy, dále položit institucionální základ například zavedením povinné registrace lobbistů – o tom je ten zákon, o kterém se dnes bavíme – zavedením povinnosti členů parlamentu, aby své vztahy se třetími stranami v souvislosti s návrhy právních předpisů zveřejňovali, zavedením pravidel chování pro dotyčné třetí strany a pro členy parlamentu tak, aby jim bylo poskytnuto metodické vedení, jak jednat se třetími stranami, které se snaží ovlivňovat jejich práci, a jak aktivně podporovat transparentnost v této oblasti." Tolik citát ze 4. hodnotící zprávy GRECO.

Já si myslím, že to minimalistické pojetí je právě důsledkem nějakých jednání z předchozích volebních období, a v podstatě tam do jisté míry cítím i podpis ODS, protože to byly námitky ODS, kterým jsem v mnohém vyhověl, jako je například to, že jsme odbourali to křížení hlášení lobbisty a lobbovaných osob, to jest nás, a skutečně tam nehrozí nějaká přebujelá administrativa či byrokracie, jak říkal můj předřečník pan poslanec Benda, neboť vlastně do té stopy legislativní se uvádí nějaký lobbistický kontakt ze strany poslance pouze v případě, že skutečně reálně předložil nějaký pozměňovací návrh a ten je reálně prosazen.

My jsme toho ještě moc nestihli v tomhle volebním období, ale zjistíte, že takových pozměňovacích návrhů, které vám někdo přinese, třeba Svaz měst a obcí, třeba Asociace

restaurací a hotelů, to jsou všechno lobbistické organizace, tak takových, které se přetaví ve skutečný legislativní text, mnoho není.

Takže je to opravdu spíš takový a priori odpor k tomu, abychom tento institut v českém právním řádu řešili, nicméně je také – a to je prostě fakticky ověřitelné – že my se v těch hodnoceních postupně propadáme. Já sám jsem byl několikrát grilován, například v Otázkách Václava Moravce, jak to, že to stále nemáme a že se propadáme v těch hodnoceních. A jestliže tento tisk vrátíte k přepracování, a já ho tedy opětovně samozřejmě podám, tak ztrácíme rok, ztrácíme možná dva roky, které jsme mohli strávit nějakou diskusí.

V tuto chvíli opravdu nevím o vládním návrhu a je dobře, že máme nějakou lhůtu pro implementaci, respektive to není implementace, prostě zavedení tohoto institutu do českého právního řádu, ale my máme šanci udělat to hned, my máme šanci zlepšit kredit Poslanecké sněmovny u veřejnosti, máme šanci zařadit se mezi vyspělé evropské státy, a to všechno si myslím a tomu opravdu věřím, co říkám, tím nejméně bolestným způsobem.

Já jsem se vždycky bál, když jsme se bavili o lobbingu, toho, že někdo přijde s nějakým revolučním řešením a my se tady z toho všichni zblázníme. Já sám jsem poměrně konzervativně založený člověk, vycházel jsem opravdu z minimalistického řešení, tu podporu jsem tam cítil v tom minulém období, rozhodně na to byla velká většina hlasů, a vzhledem k tomu, že jsem na tom spolupracoval třeba i s Pirátskou stranou, že jsem na tom spolupracoval i se zástupcem STAN, tak teď jsem opravdu zvědavý na to hlasování a na to odůvodnění, proč tedy nechcete zákon o lobbingu, proč jej nechcete projednávat a například prodloužit lhůtu pro druhé čtení, proč tedy tento zákon dáváte bokem, a těším se na to vysvětlení zejména ve vztahu k veřejnosti.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já jenom upřesním, pane předkladateli, že jak zazněl od vás, ano, já pak formálně tento bod ukončím a otevřu znovu, abychom prošli tou procedurou.

Nyní je ještě s přednostním právem přihlášen pan zpravodaj, respektive předseda poslaneckého klubu – dává přednost panu poslanci, tak pan poslanec Nacher. Nebo to úplně... (Hlas mimo mikrofon.) To dáme potom. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Vážená paní předsedkyně, členové vlády, dámy a pánové, pěkný večer. No, já jsem původně ani nechtěl vystupovat, abych se přiznal... (Pobavení v sále, hlasy mimo mikrofon.) Děkuji, myslel jsem, že budu mít větší potlesk. Ale mě k tomu přiměl pan ministr Šalomoun, protože na rozdíl od kolegy Marka Bendy, který se tomu věnoval věcně, a v některých věcech s ním můžu souhlasit, dokonce v některých ne, a pojal to opravdu, pokud jde o obsah toho návrhu – u kterého já se tedy za odborníka rozhodně nepovažuji – a ten přístup pana ministra mě zklamal. Protože s tím se teď roztrhl pytel, že když přijde nějaký jiný než vládní návrh, tak reakcí je, nikoliv se na to podívat z hlediska právě toho obsahu a té věcnosti, ale to, že se připraví vládní návrh. Dneska už jsem to zažil podruhé, teď je to zákon o lobbingu. Dneska jsem byl na kulatém stole ohledně novely živnostenského zákona, jak tady řešíme to krátkodobé ubytování, kde jsem slyšel, že tedy vláda připraví lepší, dokonalejší návrh. Já se na to těším, je to zase plus rok, a já se těším na ty revoluční změny, které se nemohly vyřešit ve druhém čtení načtením pozměňovacích návrhů.

Takže, pane ministře, vy odpovídáte ve vládě na legislativní čistotu těch návrhů – já bych tady připomněl dva návrhy, které tady prošly a skončí u Ústavního soudu, když už se tedy bavíme o těch vládních návrzích. Je to návrh zákona, který zmrazil nebo snížil platy ústavních činitelů, ten tam pravděpodobně skončí, pandemický zákon taktéž. Neměl jsem tu

příležitost, protože jste byl při těch schůzích omluven, tak je paradox, že zrovna vy, a to mně fakt trochu vadí, protože současná koalice, když byla minule opozice, velmi aktivně přicházela s poslaneckými iniciativami a s poslaneckými návrhy, a já si myslím, že to je v pořádku. Byla tady celá řada poslaneckých pozměňovacích návrhů, takže říkat, že jakákoliv iniciativa, ať už poslanecká, nebo u živnostenského zákona – tam jde dokonce o návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy, to není ani z pera nějakého poslance, ale to je návrh kraje Prahy nebo obce Prahy, jak chcete – takže to vždycky skončí tím: Nechte to být, my uděláme nějaký vládní návrh a ono to bude geniální. No, tím se k tomu přičte půlrok, rok a pak kdo ví, jak to dopadne.

Tak já bych poprosil, s tímhle přístupem na rozdíl od přístupu, který tady nabídl Marek Benda, který to rozebral z hlediska věcnosti, s tímhle já opravdu, pane ministře, nesouhlasím, a jestli za toto máte být odpovědný, tak je to pro mě velké zklamání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní se hlásí tedy pan poslanec jako předseda klubu nebo zpravodaj s přednostním právem, anebo chcete až... (Hlas mimo mikrofon.) Řádně.

Nyní tedy s přednostním právem pan ministr Šalomoun. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Děkuji. Vážený pane poslance, to je prostě stav současného plánu legislativních prací vlády. To není až tak můj úkol udělat tento vládní návrh zákona, je to úkol Ministerstva spravedlnosti. Ministr spravedlnosti tady nebyl, tak já jsem měl za to, že je vhodné, abych vás na to upozornil. Takže tolik k tomu.

A pokud se podíváme vůbec na to, že vláda na to dala souhlasné stanovisko, tedy minulá vláda, tak pokud se podíváte na předkládací zprávu, tak i v té předkládací zprávě je zhodnocení názorů připomínkových míst, různých ministerstev, ale i dalších subjektů, jako je Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů, Hospodářská komora, Svaz průmyslu a dopravy, a oni zase nebyli nějak extra nadšeni tím návrhem zákona. Dokonce Ministerstvo spravedlnosti tady přímo uvádí, že vláda by v zásadě měla jít cestou vládního návrhu zákona s širokým meziresortním připomínkovým řízením, což samozřejmě poslanecký návrh zákona neumožňuje. A samozřejmě že když bude vládní návrh zákona, tak se to prodlouží minimálně o rok, ale ambice je udělat to pořádně a zapojit do toho vládní struktury, což je v podstatě meziresortní připomínkové řízení, a zejména posouzení hodnoty dopadů regulace, protože jednak je na to čas, ta materie vůbec není nějaká marginální a myslím si, že by se na to ten dlouhý nebo ten vládní legislativní proces měl uplatnit. To je vše.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní se s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec předkladatel Vondráček. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Budu rychlý. Pane ministře, vy jste mě pobavil, protože tenhle materiál, co tu máme, je původní vládní návrh, který jsme si upravili my poslanci k obrazu svému, aby nám to lépe vyhovovalo, protože ministerstvo bylo daleko přísnější a byly tam věci, které jsme jim vysvětlili, že z praktického hlediska jsou opravdu špatné. A tak by mě zajímalo, kdo to podepsal tady tohleto vyjádření, že je potřeba široké připomínkové řízení, protože tohle všechno už proběhlo. Úředníci chodili na setkání pracovní skupiny a chodili na ústavně-právní výbor. Takže ono je to svým způsobem opravdu už absurdní, absurdní argument, že potřebujeme široké připomínkové řízení. Já nevím, kolikrát

ho ještě budeme potřebovat. Ale už jsem to všechno zažil. Zažijeme to asi ještě jednou, nebo víckrát.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Zatím poslední přihlášený je pan předseda a zpravodaj v tuto chvíli v jednom. Pane ministře, s přednostním právem, nebo? Dobře, pan zpravodaj ještě počká. Prosím.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Pane předsedo, já vám na to rád odpovím. Vycházím z předkládací zprávy, kterou jsem našel v eKLEPu, kterou tam zanechala předcházející vláda.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy pan poslanec Benda. A ještě je další přihláška do rozpravy. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, nejprve malililinkou, malililinkou výhradu k paní předsedkyni. Necháváte tady mluvit mého ctěného kolegu Patrika Nachera o Airbnb, které není dnes na programu schůze. Bylo by třeba podržet poslance v pořádku, a ne aby nám tady vyprávěli o schůzkách, které dnes probíhaly, dokonce mimo tuto Sněmovnu, nepochybně lobbistické schůzky, výrazně lobbistické schůzky (Smích většiny poslanců v sále.), a pak nám je tady sdělovali ve Sněmovně a dělali z toho nějaké závěry pro jednání této Sněmovny. Tak to jenom poznámka na okraj.

K tomu, co tady říkal pan předkladatel, no, řekněme poctivě: za celou dobu minulého projednávání nikdy žádná vážná debata o tom, v jaké šíři to má být, nebyla, protože vláda něco předložila a vy jste si povídali převážně s Rekonstrukcemi státu a dalšími chytráky (Pobavení v sále.), kteří případně citovali GRECO při Radě Evropy, zejména ze zprávy o tom, jak se má regulovat legislativní činnost, což je nepochybně zajímavá zpráva. Ne že bych GRECO při Radě Evropy bral nějak extrémně vážně, ale samozřejmě že pokud se ta zpráva týká regulace legislativní činnosti, tak že se nebude zabývat jinými otázkami, které já jsem se tady pokusil teď pojmenovat a říct, ve kterých zůstávají skutečné problémy.

Já souhlasím s tím, že jsme – ano, pokud se týká regulace legislativní činnosti – asi ke konci minulého období dospěli k návrhu, který je z hlediska politiků relativně rozumný. Jenom si vůbec nejsem jistý tím, že máme zregulováno, co bychom zregulovat chtěli, a že kromě visačky "máme zákon o lobbingu" něco užitečného uděláme. A to mi věřte, že tady jsem dostatečně dlouho na to, abych věděl, že tady se rozhoduje o mnohem méně věcech než na exekutivní úrovni.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní faktická poznámka nejdříve pana poslance Vondráčka a pak až pana poslance Nachera. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Já už nemám to přednostní právo, co jsem tady míval, tak trochu využívám aspoň ty faktické poznámky. Pane kolego, o tom povídání s chytráky – ta pracovní skupina se skládala ze zástupců všech poslaneckých klubů. Samozřejmě chytráci z ODS byli zváni taky a zástupce nepřišel ani jednou. (Potlesk z lavic ANO.) Já jsem všechno posílal mailem a všechno mám schované.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy pan poslanec Nacher s jeho faktickou. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já bych se chtěl zastat paní předsedkyně, že mi nevzala slovo, protože to bylo naprosto v pořádku, pane kolego Bendo, protože já jsem tady dal příklad toho, kdy vládní poslanci nebo ministři říkají: Nechme ten poslanecký návrh u ledu, připravíme vládní. A kdybych tady byl na to připraven, protože jsem řekl, že jsem nechtěl mluvit, tak bych těch příkladů dal víc. A ony souvisejí s obsahem toho, co projednáváme. Takže úplně správně mi slovo vzato býti nemělo, já jsem vysvětlil ten kontext. Koukám na Vojtěcha Munzara, který tam byl také. Nešlo o nějaké, aby to nezůstalo někde ve vzduchu, lobbistické setkání, ale bylo to setkání, kulatý nebo hranatý čtverec, já jsem byl přihlášen z dálky on-line, který organizovala Hospodářská komora s hospodářským výborem Poslanecké sněmovny, kterého se účastnil i váš kolega. Tak jsem si myslel, že když jsem i částečně pochválil kolegu Bendu, že jsem řekl jenom, že s něčím souhlasím, s něčím nesouhlasím, tak vidíte, on se mi takhle odvděčil. (Smích v sále.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Další je přihlášen už s řádnou přihláškou pan poslanec Karel Haas. Prosím.

Poslanec Karel Haas: Dobrý už začínající večer, vážená paní předsedkyně, vážené kolegyně, vážení kolegové. V zásadě se ve vystoupení pokusím reagovat na jistou výtku, a to míním zcela věcně, kolegy Patrika Nachera, vaším prostřednictvím paní předsedkyně, který směřem k panu ministru Šalomounovi, kterého беру za reprezentanta vládní koalice, vytýkal řekněme nedostatek věcných argumentů, které vedou k návrhu na vrácení k přepracování. Já vám nabídnu pohled poslance, který – předesílám – nebyl členem pracovní skupiny v minulém volebním období, který si návrh zákona pouze přečetl jako právník, a pokusím se – teď Patrika Nachera, ano, je zde – tak se mu pokusím uvést zcela konkrétní věcné právní argumenty, které mě nepřesvědčují o právní kvalitě návrhu. A tak si myslím, že ta debata má probíhat.

První věc je k věcné působnosti zákona, a tam se zcela shodují, Marek Benda nikoli jako zpravodaj, ale v rámci řádné rozpravy to odůvodnil, že do věcného návrhu zákona zahrnout pouze tvorbu legislativy bez ohledu na to, že stát má celou řadu jiných aktivit, jiných funkcí, ve kterých lobbování, zahrnujeme-li zákon o lobbingu mezi prostředky k větší transparentnosti, tak jsou mnohem možná rizikovější – rozdělování dotací, dotační tituly, veřejné zadávání a tak dále, tak prostě zahrnout do věcné působnosti zákona pouze tvorbu legislativy je podle mého názoru chyba. První argument.

Druhý argument jsou podle mě věcné chyby ve vymezení lobbingu, respektive lobbování, to znamená v § 2, abych byl zcela konkrétní, a uvedu příklady podle mého názoru věcných právních chyb jak v tom pozitivním vymezení, v pozitivní části definice, tak v té negativní. V pozitivní části definice mám velký problém se zahrnutím ČNB, respektive členů Bankovní rady České národní banky, do návrhu zákona, když neznám v okamžiku podání tohoto návrhu aktualizované stanovisko Evropské centrální banky, které je v tomto případě nutné. To je konkrétní výhrada k pozitivní části definice. Výhrada k negativní části definice, zase pouze příkladmo, například vyloučení z definice lobbování komunikace mezi členy téže politické strany nebo téhož politického hnutí činí ten zákon nebo návrh zákona z velké části bezzubým, takže vyloučení této komunikace je podle mě velmi problematické.

A druhý bod z té negativní části, který považuji za velmi problematický, je vyloučení z definice lobbování komunikace s představiteli cizího státu, respektive mezinárodních organizací. Vezměte si, že na celém světě působí celá řada obskurních řeknu státních režimů či obskurních mezinárodních organizací a vyloučení z působnosti zákona je minimálně problematické. To byl argument ad 2.

Argument ad 3, právní definice lobbovaných, § 4. Zase, tam se tedy vracím už k argumentu, který jsem uvedl, zahrnutí členů bankovní rady ČNB do § 4 je zase v kontextu nutného projednání s Evropskou centrální bankou minimálně problematické.

Další argument, vedení registru Úřadem pro dohled nad politickými stranami nebo nad financováním politických stran a politických hnutí. Myslím si, že to je minimálně nekonzistentní z pohledu české legislativy. Vezměte si, jak se jako poslanci, včetně celé řady dalších veřejných funkcionářů, trápíme s registry, které musíme vyplňovat na zahájení funkčního období, čili si myslím, že z pohledu nějaké jednotnosti českého právního řádu, jednotnosti přístupu a přístupu v českém právním řádu i z pohledu třeba technologického vybavení, ICT vybavení daného ústředního orgánu, jsou možnosti Ministerstva spravedlnosti a možnosti úřadu zcela nesoiměřitelné.

Předposlední argument je argument k § 14 a k § 17, to je povinnost lobbisty při zahájení komunikace s lobbovaným upozornit na to, že jsem lobbistou. Všichni, kdo jste ten návrh četli, víte, o čem mluvím. Toto upozornění nemá zákonem předepsanou žádnou formu, a pozor, to je § 14, s tím bych ještě tak problém neměl, ale v § 17 je porušení povinnosti na toto upozornění jedním z přestupků, které mohou být jednou ze skutkových podstat přestupků, které mohou být sankcionovány podle zákona. A prosím vás, jsme někdo v této Sněmovně příznivcem přestupků, které mají velmi obtížnou objektivní dokazatelnost? Jak budeme prokazovat v okamžiku, kdy ono upozornění nemá žádnou zákonem předepsanou formu, to znamená, může proběhnout ústně mezi čtyřma očima, jak proboha tuto skutkovou podstatu chceme objektivně prokazovat? A já tedy opravdu nejsem příznivcem jakýchkoliv deliktů v českém právním řádu, se kterými je spojena možnost sankcí, které objektivně prokázat je v zásadě nemožné.

A poslední argument, který jsem měl já ve svých poznámkách k návrhu zákona, ten už jsem zase zmínil, on se prolíná více paragrafy, je, že mně tam chybí aktualizace projednání s Evropskou centrální bankou.

Takže věřím a vážím si té debaty, že teď pro kolegy z hnutí ANO, ať už pro kolegu Vondráčka prostřednictvím paní předsedkyně, ať už pro kolegu Nachera, jsem shrnul snad ryze věcné výhrady k tomu návrhu zákona. Děkuji mnohokrát. (Potlesk poslanců ODS.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Ještě načtu omluvy, než dám další slovo. Pan poslanec Jaroslav Bašta se omlouvá od 18.20 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Tureček se omlouvá od 17.45 do 19 a pak i do konce jednacího dne, takže do konce jednacího dne z důvodu jednání.

Nyní ještě s faktickou poznámkou – omlouvám se paní poslankyni, která je přihlášená, tak ale ještě musí posečkat – tady je přihlášen pan poslanec Vondráček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Vondráček: Já vám děkuji. Myslím, že té diskusi prospěje, když budu reagovat rovnou, a skutečně, pane kolego, já vám děkuji, že jste věnoval čas tomu textu, že jste si ho prostudoval, a je osvěžující, že se tady bavíme věcně. Zpravidla samozřejmě tato debata následuje na projednání ve výboru.

Já jenom mám... asi s vámi nesouhlasím. Vy jste zmínil oblast dotací. Já si myslím, že od toho máme jiné právní předpisy. Musel byste mi uvést zase nějaký konkrétní praktický příklad, kdy si myslíte, že se jedná o lobbování a zároveň to není třeba trestný čin. Nebo jste zmínil veřejné zadávání. Tady máme ten proces chráněný speciálním zákonem a já jsem

přesvědčen, že nemůžeme mluvit o lobbování u veřejného zadávání. To už jsou potom pletichy spojené s veřejnou soutěží a další skutkové podstaty.

Třetí oblast, která si myslím má svoji jasnou ochranu, je oblast soudnictví, kde samozřejmě nezávislost soudů a soudců je dána speciálními předpisy. My jsme se bavili v rámci toho zákona hlavně například o tvorbě územních plánů na obcích, což je velká oblast, kde jsou silné lobbistické tlaky. A my jsme se rozhodli, že budeme méně ambiciózní tady ve Sněmovně z jednoho jediného důvodu, abychom měli aspoň nějaký zákon. Já se prostě bojím, že tady přijde zase nějaký ambiciózní návrh a nám to volební období nebude stačit. Proto si myslím, že méně je někdy více a je lepší mít toho vrabce v hrsti než holuba na střeše.

Ale ještě jednou děkuji za to, že jste si udělal čas a ten zákon jste si prostudoval.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní faktická poznámka pana poslance Haase. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Haas: Abych byl opravdu legislativně konkrétní, k oblasti dotací to nebude, ale k oblasti veřejného zadávání to určitě bude. Omlouvám se, že teď budu mluvit k právníkům. Předpokládám, že všichni znáte institut takzvané tržní konzultace, který je legálním institutem v procesu veřejného zadávání, a ten návrh zákona nijak neřeší vazbu mezi lobbováním a institutem tržní konzultace ve veřejném zadávání. Jenom pro příklad toho, co jsem měl třeba na mysli. Děkuji mnohokrát. Dvacet vteřin.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: A nyní už se tedy dostává na řádně přihlášenou paní poslankyni Válkovou, která je zatím poslední přihlášenou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji a já můžu uklidnit kolegy a kolegyně, že nebudu dlouhá, ale jenom se jim nechci omlouvat, že jsem překročila dvě minuty pro faktickou poznámku, jako jsem musela učinit předtím. Já bych teď opáčila panu kolegovi Haasovi, panu poslanci Haasovi, vaším prostřednictvím, paní předsedkyně, který teď trošku vystrašil mě, jako já jsem vystrašila dopoledne jeho. Tak on mě také vystrašil, protože i když jsem nebyla v té pracovní skupině, tak samozřejmě žádná vážná skutková podstata přestupku není dobrá, určitě by nevedla k právní jistotě, a hlavně by mohla vyvolat v praxi více nejasností a problémů. Já si myslím, že tuto otázku jsme probírali také na ústavně-právním výboru.

Já si kladu teď takovou spíš metodologickou otázku, jak přistupovat k zákonům, kterým bylo věnováno hodně pozornosti v minulosti, ale nestačily se takzvaně prohlašovat. A já jsem zvolila u sněmovního tisku – a poprosím pana poslance Bendu, aby mě potom nenapomínal jako Patrika Nachera, vaším prostřednictvím, paní předsedkyně, že odbočuji od tématu, ale ono to je jenom zdánlivé odbočení. Tento zákon, který tady věčně kritizoval minimálně pan poslanec Haas vaším prostřednictvím, ale samozřejmě pan poslanec Benda také po věčné stránce, prošel skutečně připomínkami, diskusemi a pracovními poradami. Přesto je vidět, že se část těch připomínek, a já si je pamatuji, znovu vrací.

Já jsem zvolila u sněmovního tisku 40, čili nebyl to 1, 2, jiný postup. Paní zpravodajka tady bohužel není, paní poslankyně Eva Decroix, se kterou jsem se domluvila, obávajíc se o osud tisku, který konsenzuálně v minulém období napříč politickými stranami získal souhlas – jednou větou řeknu, jde o rozvody s dohodou, kde se odstraňuje paralelnost dvou řízení, které brání v tom, aby se rychle rozhodlo o tom, jaké budou poměry dětí po rozvodu, a usnadňuje se ta cesta, preferují se rozvody s dohodou právě ve prospěch dětí. Takže jsme se

domluvili na určitém postupu, aby si ještě sama ověřila, i jsem souhlasila, že – respektive jsem nic nenamítala – že se uspořádá seminář, který sama osobně nepovažuji za velmi podstatný, právě abychom se všichni přesvědčili nejenom o potřebnosti té úpravy, ale o její věcné správnosti, o tom, že legislativně je dobře napsaná.

Tady se zvolil jiný přístup. U zákona o lobbingu je to dáno zřejmě jak osobou předkladatele, pana kolegy Vondráčka, tak i charakterem toho tisku, který narážel samozřejmě v minulém volebním období na nesouhlas některých poslanců nebo minimálně neporozumění. Ale co bych ráda opravdu potvrdila, že jsme mu věnovali hodně pozornosti a že si nemyslím, že by neprošel důkladným připomínkovým řízením.

Současně si myslím, že bychom měli zvolit takový přístup, nebo mohli spíš zvolit takový přístup, k těm zákonům, které již byly fakticky projednány, ale nebyly ještě schváleny, že by nynější koalice, tehdejší opozice, opravdu si udělala jasno v tom, které zákony nám a priori bude atakovat s věcnými připomínkami, kterým by se dalo předejít už jenom tím, že by ti poslanci a poslankyně, kteří byli v minulém volebním období přítomni takovému projednávání, informovali nové poslance a poslankyně a pak by se shodli na nějakém stanovisku.

Je to samozřejmě můj názor a jako takový jsem pochopitelně diskutabilní v tom smyslu, že může naopak zaznít zde protinávrh: Proč bychom to dělali, my si to uděláme lépe, jak už tady bylo také řečeno. Takže chtěla jsem jenom zdůraznit, že možnosti, jak se zabývat našimi návrhy zákonů, jsou omezené, jsme si toho velmi dobře vědomi, já se také učím jako opoziční poslankyně, i u návrhů, u kterých je mi jasné, že jsou věcně správné a že by se měly předložit a že bychom rozhodně neměli prodlužovat zbytečně legislativní proces, zatnout zuby a projít si tou procedurou, která může i vést buď k vrácení, nebo k zamítnutí toho zákona.

V případě lobbingu bych jenom doporučovala, abyste vzali při hlasování v úvahu ten fakt, který tady opakovaně zazněl, a myslím si, že ani pan poslanec Benda ho nemůže popřít, vaším prostřednictvím, paní předsedkyně, protože jsme tomu zákonu opravdu věnovali hodně času a že ta výsledná podoba, kterou máte před sebou, byť tady byla teď kritizována, po věcné stránce by byla opravitelná v rámci druhého čtení. Takže je to koncepční věc, podle mého názoru buď ten zákon chcete, nebo ho nechcete.

A na závěr si neodpustím tu větu, kterou tady s jistou nadsázkou pan poslanec Benda, vaším prostřednictvím, paní předsedkyně, řekl: Povídání s chytráky z Rekonstrukcí státu – to nikdy nebylo povídání s chytráky. Tam jsem to někdy zažila na vlastní kůži, i s jinými nestátními neziskovými organizacemi, mají tam velmi dobré právníky a řekla bych, že opravdu to povídání беру jako nadsázku a v uvozovkách, protože to byly velmi kvalifikované diskuse. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Znovu se přihlásil pan zpravodaj. Nevím, jestli jako zpravodaj, nebo spíše jako předseda klubu, ale hlásí se zkrátka pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já snad už fakt dneska naposledy. Za prvé jsem chtěl říci jednu poznámku k výhrůžce pana kolegy Vondráčka, že jakmile mu to vrátíme k přepracování, tak to předloží znovu ve stejné podobě zpátky. Tak na to sděluji, alespoň za náš klub, ale myslím si, že za celou koalici: návrhy, které budeme vracet k přepracování a přijdou ve stejné podobě zpátky, na ty se už nedostane. Na ty se už nedostane, prosím, aby bylo jenom toto jasné. Na rozdíl od opozice, která nám v minulém období celé řady věcí nepřipustila vůbec k projednání.

Já jsem připraven všechny opoziční návrhy projednat, ale nesmí se z toho stávat obstrukce. Pokud k návrhu řekneme, že má být přepracován – a jsme ještě tak slušní, že ho nezamítneme – tak nemůžeme si říct, že ho předložíme druhý den znovu a budeme se tvářit, že nám to tady visí. Já budu říkat, žádné takové návrhy na program schůze už nepůjdou. To je první teze.

Druhá teze. Já se snažím poukazovat na to, že ten zákon mohl být mnohem ambicióznější, vychází z nějaké atmosféry protikorupční revoluce před deseti lety, na které se vyvezlo hnutí ANO spolu se všemi Rekonstrukcemi státu a dalšími organizacemi, které to tady spouštěly. Já myslím, že dneska je situace úplně jiná. Dneska se vracíme do světa normální reálné politiky, dokonce obecně v tom, co se odehrává ve světě, více než jenom tady naši vnitřní politiky. A jestli mi tady pan navrhovatel naprosto s vážnou tváří řekne, že v oblasti dotací není přece žádný problém, protože ty jsou neovlivnitelné, no tak to je právě to nepochopení, absolutní nepochopení, protože přece kam směřují dotace? Kam jsem je nasměroval, kam jsem je poslal, to neurčuje tato Sněmovna, to neurčují politikové. Já vím, že se vám tenhle svět líbil, ale to je to rozhodující místo, ve kterém se rozhoduje a bude rozhodovat, zejména v Národním plánu obnovy a v dalších dotačních titulech z EU, kam ty peníze směřují, a to jsou ty naprosto klíčové věci. Ne to, o čem my tady hlasujeme.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Faktická poznámka pana předkladatele, pana poslance Vondráčka. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Teď si to pan zpravodaj trochu pokazil. Myslím si, že jsme měli tu debatu až s mírným nadhledem a konstruktivní, a tady to vyhrožování, že "na vaše opoziční návrhy se nedostane" a podobné věci, že to sem nepatří. Já vím, že to máte částečně i v programovém prohlášení, že žádné opoziční návrhy neprojdou. Já tedy si pamatuji z minulých volebních období, že celá řada opozičních zákonů prošla, že jsme je podpořili, opoziční návrhy, i třeba v § 90, když tu šlo o nějakou společnou věc.

Co se týče dotací, jedná se o nedorozumění a neporozumění. Já jsem říkal, že tady je namísto speciální právní úprava, že toto není nic, co by bylo upravováno speciálním zákonem o lobbingu nejen u nás, ale já tedy nevím o podobné úpravě srovnatelné v jiné zemi. A jestliže se tady mluvilo nebo padla řeč o nějaké vlně, na které se vyvezlo hnutí ANO, já bych chtěl připomenout, že třeba Rakousko přijalo svůj zákon v roce 2012 o lobbingu a je v podstatě velice podobný a totožný s tím, co je tady předkládáno. Je podstatné, aby v té které zemi bylo definováno, co je to lobbing, kdo je to lobbista, jakým způsobem se prokazuje, jakým způsobem je registrován, kdo je to lobbovaný, jak probíhá komunikace mezi nimi a jak je zajištěna transparentnost.

To je všechno, co od toho zákona lze očekávat. Ve Spojených státech jsou to úplně jiné realie, já jsem si tady našel, že třeba v roce 2010 dosáhly výdaje na lobbování na federální úrovni ve Spojených státech 3,5 miliardy dolarů, utratili za lobbování. My se pohybujeme úplně v jiných realitách. (Předsedkyně: Čas.) Opravdu jde o to – základ, stanovit si a definovat právní základ.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Příště prosím o dodržení času. Nicméně už nikoho dalšího do sloučené rozpravy přihlášeného nevidím. Nikdo se nehlásí, takže tuto sloučenou rozpravu k oběma bodům končím, formálně taktéž bod 25, nebo jej přerušuji pro tuto chvíli, abych otevřela bod

26.

Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 2/ – první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 2/1. A prosím, pokud mají zájem ještě více uvést, pana navrhovatele, pana poslance Radka Vondráčka.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Nicméně já jsem to v rámci ještě před hlasováním o sloučení v podstatě řekl, řekl jsem ty dotčené zákony. Ten zákon je skutečně jenom v podstatě prováděcí, je související. Já bych už nerad tu debatu dál extendoval. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já také děkuji. Pan zpravodaj pro první čtení tohoto tisku je samozřejmě pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Stejně tak jako v případě minulého tisku vláda projednala – a to ještě minulá vláda – na své schůzi 6. prosince 2021 a navrhla Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas s tím, že tak, jak už jsem upozorňoval ve sloučené obecné rozpravě, vyslovila jistou pochybnost nad úpravou lobbistické stopy. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já také děkuji. Abychom se vypořádali s každým tím tiskem zvlášť, přerušuji bod 26.

Vracím se k přerušnému bodu

25.

Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona o lobbování /sněmovní tisk 1/ - první čtení

Po rozpravě, která už byla uzavřena, se táží, zda je zájem o závěrečná slova? Pan předkladatel nikoliv, pan zpravodaj nemá zájem.

Nicméně já v tomto případě připomínám, že zazněl návrh, a to k oběma tiskům, takže se vypořádáme v každém z nich s hlasováním o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Přivolám poslance z předsálí.

Odhlásím vás všechny, protože je tady zájem o odhlášení. Prosím, abyste se opětovně svými kartami přihlásili.

Jenom shrnu, abychom všichni věděli, o čem hlasujeme: u tisku číslo 1 bod číslo 25, což je návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona o lobbování, hlasujeme o návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Všichni víme, o čem hlasujeme.

Já tedy zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 156 bylo přihlášeno 159 poslankyň a poslanců, pro 103, proti 49. Návrh byl přijat.

Tímto tedy byl tento návrh vrácen navrhovateli k dopracování.

Uzavírám bod číslo 25.

Vracím se k přerušenému bodu číslo

26.

Návrh poslanců Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 2/ - první čtení

Opět budeme hlasovat o návrhu, který zazněl.)

Je to návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 157 bylo přihlášeno 159 poslankyň a poslanců, pro 103, proti 49.
Návrh byl přijat.

I tento návrh jsme vrátili navrhovateli k přepracování.

Končím projednávání bodu číslo 26.

Zahajuji projednávání bodu

27.

Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony /sněmovní tisk 3/ – první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 3/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele poslankyně Lucie Šafránková.

Vidím tady přihlášení k faktické poznámce pana poslance Berkovce, nicméně nejsme v rozpravě, proto vás odmažu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás jako zástupkyně navrhovatelů, což jsou poslankyně a poslanci hnutí SPD a rovněž i paní poslankyně Jana Pastuchová a pan poslanec Marek Novák z hnutí ANO, seznámila s naším návrhem na změnu zákona o pomoci v hmotné nouzi, zákona o státní sociální podpoře a zákona o životním a existenčním minimu, pro který se již v minulém volebním období, kdy zde byl projednáván poprvé a dostal se až do třetího čtení, vžilo neformální označení návrh na ukončení zneužívání sociálních dávek nepřizpůsobivými.

Je nepopiratelné, že současné legislativní nastavení čerpání sociálních dávek a fungování tohoto systému v praxi umožňuje v mnoha ohledech účelové chování a jednání jejich příjemců a žadatelů o ně. Chování a jednání, které je na hraně zákona, či dokonce za ní, chování a jednání, které vede k tomu, že jsou tyto dávky vypláceny mnohdy zcela mimo jejich zákonný účel.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně, já se omlouvám, ale chci poprosit kolegy a kolegyně, aby se ztišili, aby vám dopřáli dostatečně důstojné prostředí pro přednesení návrhu. Prosím opravdu o klid zejména v pravé části sálu! Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji. Panuje na tom shoda napříč odbornou veřejností i napříč úřady práce, které tyto dávky administrují, i napříč sociálními odbory úřadů místní veřejné správy, se kterými jsme jednali v rámci přípravy tohoto návrhu. Potvrzují to i výsledky kontrol těchto orgánů. Úřad práce například v roce 2019 uvedl, že na základě rozsáhlé kontroly osob v jeho evidenci čerpajících sociální dávky, které uváděly, že nemohou plnit povinnosti uchazeče o zaměstnání z důvodu nemoci či úrazu, zhruba 30 % z nich porušovalo příslušná opatření anebo nepokrytě podvádělo.

Tyto dávky jsou tedy v mnoha případech zneužívány jednak v důsledku podvodného jednání žadatelů o ně a taktéž i z důvodu mnoha mezer v příslušných zákonech. Proto je třeba v těchto zákonech, zejména v zákoně o pomoci v hmotné nouzi, provést takové změny, které tuto praxi ukončí anebo ji alespoň minimalizují. Změny, které by mimo jiné zaměstnancům úřadů práce také umožnily efektivnější kontrolu oprávněnosti čerpání sociálních dávek. Změny, které by současně vedly k významné úspoře veřejných prostředků. Obdobně je nutné provést podstatné změny v zákoně o státní sociální podpoře, zejména co se týče pravidel pro čerpání příspěvku na bydlení, a taktéž i v zákoně o životním a existenčním minimu, který definuje, jaké typy příjmů se zohledňují v posuzování žádostí o příslušné sociální dávky.

Hlavními cíli našeho návrhu jsou zvýšení adresnosti a oprávněnosti vyplácení příslušných sociálních dávek, minimalizace objemu neoprávněně vyplácených sociálních dávek, omezení okruhu příjemců těchto dávek pouze na osoby, které se dočasně ocitly v hmotné nouzi a snaží se z této situace vlastními silami aktivně dostat, anebo na osoby, které objektivně nemohou mít příjmy z vlastní práce, což jsou především naši senioři a zdravotně postižení spoluobčané.

Cílem návrhu je rovněž vnést do systému nepojistných sociálních dávek pravidla, řád a spravedlnost a omezit na naprosté minimum možnost jeho zneužívání, které je zejména zneužíváním veřejných prostředků, peněz daňových poplatníků. Paní předsedkyně, já vás poprosím... (V sále je velký hluk.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano. Já poprosím kolegyně a kolegy opravdu – hlavně pravá část spektra, prosím, přesuňte své diskuse do předsálí. Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Já vám děkuji. Dále je také snaha o ukončení nemravné praxe takzvaného obchodu s chudobou a boj proti rozšiřování stávajících a vzniku nových takzvaných vyloučených lokalit, které jsou ostudou našeho státu a v podstatě ostudou nás všech, kteří máme kompetenci ovlivňovat podobu našeho sociálního systému, a v neposlední řadě i snaha skrze navázání možnosti pobírat určité sociální dávky pro rodiny na povinné předškolní a školní vzdělávání, dát dětem, vyrůstajícím v těchto lokalitách a v tomto prostředí obecně, alespoň potenciální šanci na vzdělání a na budoucí plnohodnotné životní uplatnění.

Ještě k těm vyloučeným lokalitám. Vedení města Bílina na Teplicku nedávno poslalo české vládě a zákonodárcům otevřený dopis, ve kterém upozorňuje na dlouholeté a postupné sestěhovávání problémových obyvatel z jiných míst v republice, kteří ztěžují život ostatním obyvatelům města. "Situace s nepřizpůsobivými občany v našem městě už je neúnosná," píše vedení města. "Situace v sociálně vyloučených lokalitách v našem městě, kterých pomalu

přibývá, je dlouhodobě neutěšená. Proto vyzýváme vládu a zákonodárce, aby tuto situaci začali co nejdříve koncepčně řešit," sdělila starostka Bíliny.

Kvůli vypjaté situaci ve vyloučených lokalitách vznikla už loni v létě v Bílině petice za odvolání vedení města. Její autoři si stěžovali, že radnice odmítá řešit problémy s nepřizpůsobivými občany a že se bezpečnostní situace ve městě neustále zhoršuje. Místní v souvislosti s tím zmiňovali obrovský nepořádek, hlasitou hudbu, ničení cizího majetku nebo třeba prodej drog za bílého dne přímo z oken. Podle paní starostky však město nemá k řešení problémů dostatek pravomocí: "Odmítáme nést výhradně odpovědnost za něco, co zákonnými nástroji nemůžeme ovlivnit. Naše možnosti jsou velmi omezené a velmi těžce vymahatelné. Je velmi obtížné lidem vysvětlit, že pro řešení takto složitých situací nemají obce v rukou téměř žádné kompetence," podotýká dále paní starostka. Pravomoci k adekvátním zásahům a obraně obyvatel podle ní nemá ani městská či státní policie. Vedení města se proto rozhodlo oslovit zákonodárce otevřeným dopisem a přeposláním zmíněné petice. "Jsme přesvědčeni, že odpovědnost za situaci nesou hlavně ti, kteří vytvářejí pravidla pro sociální dávky a také legislativní prostor pro takzvaný obchod s chudobou. Oni jsou také těmi, kteří špatně nastavená pravidla mohou ovlivnit a změnit," dodala také paní starostka.

Mějme to prosím na paměti. Námi navrhované právní úpravy příslušných tří zákonů nezakládají naprosto žádné negativní dopady na státní rozpočet ve smyslu zvýšení veřejných výdajů nebo snížení veřejných příjmů, naopak jejich přijetím by došlo ke snížení veřejných výdajů zhruba v řádu půl až jedné miliardy korun ročně. Navrhované změny rovněž mohou být a budou pro mnoho osob nevyhnutelnou motivací k hledání si zaměstnání a obstarávání si příjmů zejména vlastní prací, což povede i ke zvýšení příjmů státu z příslušných daní a povinných pojistných odvodů.

Dalším pozitivním efektem našeho návrhu je i snaha nevytvářet prostřednictvím systému sociálních dávek u určitých osob prakticky trvalou závislost na nich a ztrátu pracovních návyků, což ve svých důsledcích vede pouze k prohlubování sociálního vyloučení příjemců sociálních dávek, které brání jejich sociální integraci. Není možné nekonečně dlouho tolerovat stav, kdy mnoho osob čerpá sociální dávky neoprávněně a kdy jsou nedobrovolně z peněz poctivě pracujících daňových poplatníků sponzorováni občané vyhýbající se práci a obcházející zákony.

Zkrátka, sociální dávky musí sloužit hlavně jako přechodná finanční pomoc občanům v krátkodobé existenční tísní, občanům a rodinám s nízkými pracovními příjmy a občanům, kteří z objektivních důvodů již pracovat nemohou, což jsou například naše senioři a zdravotně postižení spoluobčané, nikoliv už jako výpalné pro ty, kdo se celý život vyhýbají práci, anebo jako zdroj příjmů pro takzvané obchodníky s chudobou či pro některé neziskové organizace napojené na veřejné penězovody v sociální oblasti.

Na tomto návrhu jsem spolu s některými svými kolegy pracovala téměř tři roky a obsahuje více než sedmdesát konkrétních opatření, která stav v oblasti nepojistných sociálních dávek jednoznačně zpřehlední a zlepší. Tento návrh by tak vůbec poprvé v naší novodobé historii vnesl řád a pevná pravidla do systému vyplácení dávek na bydlení, příspěvků a doplatků na bydlení, kde nastavuje přehledné podmínky definující minimální hygienické a technické standardy bytů, na které lze tyto dávky vyplácet a čerpat. To znamená funkční dveře a okna, alespoň jedna obytná místnost splňující požadavky stavebního zákona, provozuschopná toaleta a koupelna, prostor vyčleněný na přípravu jídla, napojení bytu na pitnou vodu nebo neomezený přístup ke zdroji pitné vody, zajištění větrání venkovním vzduchem, vytápění bytu v souladu s normovými hodnotami a možností regulace vnitřní teploty. Byt, na který se čerpají dávky, současně nesmí mít žádné závady ohrožující životy a zdraví osob, což všechny dosavadní české vlády hrubě zanedbaly a což rovněž vedlo

k tomu, že jsou stovky milionů korun z veřejných peněz ročně neakceptovatelně vypláceny majitelům nemovitostí v katastrofálním stavu, kterým se v žádném případě nedá říkat byty.

Co se týče konkrétních změn, uvedu příklady. Jedná se o podmínění výplaty sociálních dávek rodičům předškolních dětí povinnou docházkou těchto dětí do posledního ročníku mateřské školy, který je důležitý z hlediska jejich socializace. Dále se jedná o snížení částky životního minima pro domácnosti pobírající sociální dávky v případech, kdy některý z jejich dospělých praceschopných členů nemá žádný příjem z práce ani z podnikání.

Dále je to zavedení povinnosti prokazovat se dokladem o neschopnosti plnit povinnosti, například chodit na pracovní pohovory, účastnit se rekvalifikace nebo veřejně prospěšných prací a tak dále, u osoby v evidenci úřadu práce z důvodu nemoci či úrazu, a to i s možností kontrol a sankcí. Tedy o zavedení obdoby takzvané neschopenky, jako mají zaměstnanci.

Dále se jedná o posílení kompetencí zaměstnanců úřadů práce v oblasti kontrol nemovitostí, na které jsou vypláceny sociální dávky na bydlení. Dále možnost v případě porušení zákona dávku odebrat ihned na úrovni okresní pobočky úřadu práce, například v případě, když příjemce dávky odmítne oprávněným osobám, kontrolorům z úřadu práce, vstup do bytu za účelem provedení úřední kontroly na místě, například v tom směru, kolik žije v bytě osob, zda skutečný stav odpovídá údajům v žádosti o dávku a podobně. Dále se jedná o prodloužení maximální doby odebrání dávky ze současných tří měsíců na šest měsíců.

Pracující lidé přece nesmí být oproti těm ostatním donekonečna diskriminováni. Je třeba také znovu jasně říci, že tento náš návrh neohrozí žádného slušného a poctivého člověka, který prokazatelně potřebuje od státu sociální pomoc, naopak, mnohým z těch lidí pomůže buď přímo, například v případě seniorů s nízkými důchody, kterým přístup k finanční sociální pomoci usnadňuje, či v případě pracujících studentů z nízkopříjmových rodin, kterým sociální podporu zvyšuje, anebo nepřímo tím, že na finanční pomoc pro tyto skupiny občanů zbyde více prostředků odebraných podvodníkům, kteří sociální dávky čerpají neoprávněně.

Chci z tohoto místa také poděkovat všem kolegům, kteří se mnou na tomto návrhu spolupracovali, a to i z konkurenčních politických subjektů. Byl to například pan poslanec Marek Novák, paní poslankyně Jana Pastuchová, v minulém volebním období to byl i pan poslanec Jan Bauer. Děkuji také zástupcům z Ministerstva práce a sociálních věcí, kteří na tomto návrhu v minulém volebním období také spolupracovali. Především pak také děkuji skutečným odborníkům a praktikům z úřadu práce, odborů sociální péče v jednotlivých regionech. Oni určitě vědí, o kom hovořím, a velmi jim za to děkuji.

Náš předkládaný návrh je v souladu s Ústavou České republiky, respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a není ani v rozporu s nálezy Ústavního soudu České republiky. Navrhovaná právní úprava tak i dle vyjádření Parlamentního institutu není v rozporu s právními předpisy Evropské unie ani s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie. Navrhovaná právní úprava je v souladu se všemi příslušnými mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Návrh nebude mít žádné negativní dopady na národnostní menšiny, protože zcela respektuje ústavní požadavek na rovnost občanů na základě jejich národnosti.

Kolegyně a kolegové, ve jménu všech slušných a pracujících občanů, ve jménu všech poctivých zaměstnanců úřadu práce, státní správy a samospráv, kteří v nelehké pozici hájí zájmy státu a veřejnosti, vás prosím o podporu tohoto našeho návrhu a o jeho propuštění do dalšího čtení, abychom případně další diskuse vedli například na půdě sociálního výboru. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za přednesení tisku a prosím, abyste zaujala místo u stolku zpravodajů a předkladatelů.

Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Pavla Golasowská. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych přednesla stručnou zpravodajskou zprávu ke změně zákona o pomoci v hmotné nouzi. Paní předkladatelka ji tady již náležitě široce okomentovala, takže já svoji zpravodajskou zprávu zestručním.

Návrh změny zákona o pomoci v hmotné nouzi se týká efektivnější kontroly v oblasti možného zneužívání dávek pomoci v hmotné nouzi, která by současně vedla k významné úspoře veřejných prostředků. Jak už tady bylo zmíněno, hlavními cíli předkládané novely jsou zvýšení adresnosti a oprávněnosti vyplácení příslušných sociálních dávek, minimalizace neoprávněně vyplácených sociálních dávek, omezení okruhu příjemců těchto dávek pouze na osoby, které se dočasně ocitly v hmotné nouzi a snaží se z této situace vlastními silami aktivně dostat, nebo na osoby, které objektivně nemohou mít vlastní příjmy z práce, seniory a zdravotně postižené.

Dalšími cíli návrhu zákona jsou vnést do systému nepojistných sociálních dávek pořádek, pravidla, řád a spravedlnost, omezit na minimum jeho zneužívání nebo taky snaha o ukončení nemravné praxe takzvaného obchodu s chudobou a boj proti rozšiřování stávajících a vzniku nových takzvaně vyloučených lokalit. Tolik moje zpravodajská zpráva a já se pak ještě přihlásím v rozpravě za sebe. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní zpravodajko.

A nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásila paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedající. Já se k tomuto návrhu zákona hlásím jako spolupředkladatelka a uvedu trošku, nebo vrátím vás trošku do historie pro ty, kteří jste tady neseděli v minulém volebním období. Tento zákon jsme opravdu poctivě společně s kolegy nyní opozičních, ale i některými kolegy nynější koalice zpracovávali opravdu velmi dlouho, a řeknu vám proč. I když jsme byli jako hnutí ANO v koalici se sociální demokracií, bývalá paní ministryně Maláčová nás ujišťovala o tom, že zákon o hmotné nouzi a zpřísnění dávek předloží. My jsme upozorňovali všichni v sociálním výboru, že pokud tak neučiní, že začneme, i když samozřejmě vládní zákony mají přednost, ale pokud nic neudělá, že začneme tyto návrhy předkládat sami poslaneckou iniciativou nebo poslaneckými návrhy.

Opravdu se tak nestalo. Paní ministryně nám žádný zákon nepředložila – kdo tu byl, to ví – tedy jsme začali konat a tento zákon o pomoci v hmotné nouzi jsme začali připravovat sami napříč politickým spektrem. Sama jsem dosáhla v minulých obdobích, že tam bylo zpřísnění toho, že některé dávky a jejich část se nyní vyplácí v poukázkách, to byla jedna věc. Sklidila jsem za to mnoho negativních e-mailů, esemesek, ale teď už to běží a myslím si, že s tím není problém.

Proto jsem ráda, že se tento návrh pomoci v hmotné nouzi předkládá znovu, protože opravdu to bylo prodiskutováno, jak říkala paní předkladatelka, i s Ministerstvem práce a sociálních věcí a spousta věcí se tam i zmírnila. Paní předkladatelko, je tomu tak? Zmírnila, protože to nebylo v souladu s nějakými zákony.

Takže tento předkládaný návrh si myslím, že – moc bych vás chtěla poprosit, abyste ho teď v prvním čtení hned nezabili a pustili jste ho aspoň do druhého čtení. Pojdme dát k tomu pozměňovací návrhy a už ho konečně pustit, protože i když Ministerstvo práce a sociálních věcí nám třeba předloží, jak pan ministr Jurečka, vaším prostřednictvím, slíbil, protože jsou i snížené dávky, že se bude snažit – já tomu věřím, jsem i ráda, ale tady máme něco, na čem jsme odpracovali opravdu mnoho hodin i s Ministerstvem práce a sociálních věcí, a říkám: Není to opoziční zákon teď náš, poslanců, ale spolupracovali s námi na tom i nynější koaliční poslanci.

Já bych jenom jednu věc, kterou mám z minulého týdne z úřadu práce a je to jako námět i k dalšímu možnému zlepšení ohledně byrokracie a snížení práce zaměstnancům úřadů práce, protože i tak jí teď mají hodně – myslím si, že jsme v minulém období kvůli covidu na ně hrnuli opravdu hodně, hodně práce – tak vlastně jedna věc, která mě tam zarazila hodně, je, že příjemci dávek, kteří si nezřídí účet – protože víme proč, protože na účet spadají exekuce – tak si nechávají tyto dávky vyplácet složenkou. Každá ta složanka stojí zhruba 17 až 20 korun, což platí náš stát, potažmo Úřad práce. A ta složanka není jedna, protože náš systém ještě neumí sdílet výplatu dávek pro jedno rodné číslo, to znamená, že pro každou dávku je jedna složanka. To znamená, že příspěvek na mobilitu, 550 korun tuším to je, to jedna složanka, pak tam je další složanka a je to, já jsem se ptala, nevím, nechám si od Ministerstva práce a sociálních věcí určitě vytáhnout statistiku, kolik klientů využívá to, že se mu posílají tyto dávky na složenkách na poštu, kolik za to náš stát utratí.

Česká správa sociálního zabezpečení při výplatě důchodů složenkou, a ne na účet, toto strhává klientovi z důchodu, asi 17 nebo 20 korun, ale to je jeden důchod, jedna složanka. Dávky hmotné nouze se vyplácejí v několika složenkách. Takže pojdme udělat nějaké sběrné místo rodného čísla, které nám dá výplaty dávek do jedné, bude to tedy jedna složanka, už tím je úspora, anebo pojdme přemýšlet i o tom, že když si někdo nechce zřídit účet z jakéhokoli důvodu, tak proč to nemůžeme udělat tak, že se mu těch 20 korun strhne z výplaty hmotné nouze také. To je jedna věc.

A druhá věc s tím spojená je, že mnoho těchto klientů nemá schránky na svých domech, a tudíž poštovní doručovatelka nebo doručovatel nemá kam tu složanku hodit. A když ji tam hodí, tak oni si ji třeba ani nevezmou nebo je schránka rozbitá. A pak to dopadne tak, že pošta či ten klient volá na úřad práce těm zaměstnancům a chce vědět číslo složanky, aby pošta mu tu dávku vyplatila. Takže my tím hrneme další práci s tím – kdo má složanku, ztratí ji, nemá schránku nebo je tam pět schránek stejného jména, tak ji doručovatelka hodí někam jinam, takže oni pak volají na úřady práce, ptají se a zdržují tím opět naše úředníky na úřadech práce, aby řekli číslo složanky a výplaty dávek, protože když to nevědí, tak jim to pošta nevyplatí.

Takže já bych se moc přimlouvala za to, abychom i toto se nějak snažili udělat. Víme, že to není jednoduché, ten IT systém, víme, že na Ministerstvu práce a sociálních věcí je opravdu složitý, potýkáme se s tím opravdu dlouho, ale i tohle je jedna z věcí, jak náš státní rozpočet může ušetřit na tom, že nebudeme posílat čtyři složanky, ale když už, tak výjimečně jednu složanku. A úředníkům, kteří mají teď opravdu hodně práce a práce mít budou na úřadech práce, to všichni víme – byla vlna covidu, teď bude vlna uprchlická.

Takže pojdme se i nad tím, pane ministře, moc vás prosím, se nad tím zamyslet, abychom ten systém IT sjednotili tak, abychom měli nějaké sběrné místo na jedno rodné číslo pod jednou výplatou, a ne aby chodili na poštu se čtyřmi složenkami nebo volali na úřad práce o čtyři čísla různých složenek a tím blokovali práci našich úředníků. Je to podnět opravdu z Úřadu práce, který vám předkládám.

Takže já vás moc prosím, když už ten návrh byl puštěn až do třetího čtení minulou Poslaneckou sněmovnou, abyste ho pustili znovu do druhého čtení, klidně s prodlouženou dobou, ale pusťte ho do druhého čtení, abychom o tom mohli diskutovat. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně. A nyní mám přihlášenou paní poslankyni Renatu Oulehlovou s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo a dvě minuty.

Poslankyně Renata Oulehlová: Takže dobrý den, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vás také velice chtěla poprosit o to, abyste pustili tento návrh zákona do druhého čtení.

Sama jsem starostkou města Sokolova, které řekla bych už úpí pod tím, že máme sociálně vyloučené lokality. Pracující lidé opravdu trpí, snižuje se hodnota jejich majetku. Opravdu máme, každý den nám na úřad přicházejí lidé, kteří jsou zoufalí, kteří chtějí pomoc. A stejně tak, jako říkala navrhovatelka, obrací se na město a strašně se diví, že s tím nemůžeme nic dělat. My máme opravdu prázdné ruce, opravdu je tady zneužívání dávek lidmi, kteří – máme už tři generace, které nepracují. Máme děti, které ze základní školy jdou rovnou do evidence Úřadu práce. Máme obchodníky s chudobou, kteří zneužívají tohoto systému. Prosím, začněme chránit lidi, kteří pracují, vychovávají děti, posílají je do školy, platí daně, a přestaňme chránit lidi, kteří mají několik pokut za rušení pořádku, ale jenom se nám vysmívají do obličeje, protože ví, že prostě my nic nezmůžeme. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně. A táži se, zda se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy? Ano, paní poslankyně Golasowská, prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Tentokrát vystupuji ne jako zpravodaj, ale sama za sebe.

Takže já jsem si vyslechla debatu k návrhu zákona a musím říct, že ve spoustě věcí souhlasím. Máte pravdu, ale nedá mi to, abych neřekla, že tento návrh má i svá úskalí, jakkoliv jeho záměr je bohužel. Tak bych jmenovala aspoň některé.

Že podmínkou k získání hmotné nouze by byly byty vhodné k bydlení. Víme, že ne všechny byty by splňovaly podmínky dle návrhu tohoto zákona, byť je tam dán termín dopadu nesplnění standardů bydlení do dávkové pomoci k 1. 7. 2025. Myslím si, že návrhy by měly jít ruku v ruce s návrhem zákona o dostupném či sociálním bydlení, který zatím nemáme, a nemyslím si, že je vhodné schvalovat nejdříve zákon o hmotné nouzi a pak řešit dostupné bydlení. Ještě lepší variantou by bylo nejdříve řešit zákon o sociálním bydlení a pak zákon o hmotné nouzi, anebo oba zákony ruku v ruce.

Dále že šetření mají provádět například orgány pomoci v hmotné nouzi, orgán ochrany veřejného zdraví, stavební úřad, OSPOD. A tady je na místě otázka dostatku osob, které budou šetření provádět, protože víme, že už teď jsou úřady zahlceny úkoly, které jen tak tak stíhají řešit. Tento navrhovaný systém kontrol by přinášel pro zmíněné instituce jen větší zátěž a já si nejsem jistá, že by tohleto fungovalo.

Myslím si, že tento návrh není návrhem, který by řešil problém vyloučených lokalit, protože ten problém je daleko širší. A musím taky na závěr zmínit, že v legislativním plánu vlády je taky návrh zákona o hmotné nouzi, a proto podávám návrh na zamítnutí tohoto zákona. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně, a eviduji tedy váš návrh na zamítnutí tohoto návrhu.

Nyní v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně a místopředsedkyně Olga Richterová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené kolegyně, kolegové, budu velice stručná, protože jsme to tu obšírně rozebírali v minulém období. Já bych chtěla jenom opravdu pár větami shrnout, že bohužel ty cíle, které přednášela paní navrhovatelka, nejsou pravdivé.

Já bych ráda zdůraznila, že se jich nedá dosáhnout tím návrhem tak, jak je předložen. Všichni bychom si přáli, abychom vyřešili sociální vyloučení a další související problémy, ale to, čeho bohužel by ta norma dosáhla, je zcela odlišné, a já to jenom stručně shrnu.

Již dnes je ten systém hmotné nouze nastaven velice přesně tak, aby byl dostupný jenom právě pro lidi, kteří se snaží z tíživé situace aktivně dostat, a pro ty, kteří aktivně pracovat nemohou. To chci říct, že je ta zákonná definice, jak to nyní v hmotné nouzi je, a tento návrh to samozřejmě nijak nemění, proto s tím všichni souhlasíme. Zatím, co tady zaznělo, zatím, co tady nebylo, že dneska, když někdo práci hledá a odmítne, je samozřejmě na šest měsíců vyřazen z evidence úřadu práce, sám si šest měsíců hradí zdravotní pojištění. Samozřejmě že v hmotné nouzi je zhruba 60 000 domácností, zatímco v šedé ekonomice se odhaduje, že načerno pracuje zhruba 670 000 osob. Jenom cituji odhady pro srovnání toho rozměru problému.

Takže v čem máme problém? Ne v tom, že by bylo málo šetření v místě bydliště, která provádí úřad práce. V roce 2019 jich provedl 178 000, kdy na těch 60 000 domácností to máte zhruba třikrát šetření v jedné domácnosti. V některé domácnosti se protočí, tak třeba dvaapůlkrát. Ale máme problém v tom, že prakticky neuplatňujeme některé možnosti, které úřady práce mají.

Dám příklad, že zkrátka ta pravidla, která už dnes jsou, třeba nejsou uplatňována, že by v rámci kraje pracovníci z jiné pobočky šli na některá šetření v okamžiku, kdy jim dá konkrétní paní pracovnice tip, že ona tam jít nechce, aby potom nemusela s těmi klienty osobně jednat, když třeba bydlí ve stejném městě. Dávám praktický příklad těch podnětů, které také dostávám z terénu.

Takže když to shrnu, vystupuji tady s tím, že řada lidí, kteří nás, různé strany, volí, si přeje, aby naše společnost byla soudržná a dobře fungovala. Akorát k tomu fungování bohužel nepřispěje zákon, který z ubytoven udělá větší byznys. A to je potřeba si říct, to za prvé, protože ty závady, jaké jsou tam popsány, tam nejsou popsány pro ubytovny. Je tam čistě specifikace toho, co by ztížilo ubytovávání v bytech. Za druhé, ten návrh by vedl k dalšímu odsouvání lidí, třeba s duševním onemocněním, více do ústavů. A za třetí je to zákon, který by opravdu dokázal připravit lidi o bydlení čistě kvůli plísní na zdi. Opravdu je důležité si uvědomit, že to má takové nedokonalosti, jako že když tam je napsáno "čistě", že musí být zajištěno dostatečné větrání obytných místností, tak by pak ti úředníci na úřadu práce museli posuzovat, co je dostatečné větrání.

Já se chci tím připojit ke slovům paní zpravodajky k návrhu na zamítnutí. Chci zdůraznit, že již dnes je systém hmotné nouze legislativně tím, co můžeme my tady udělat, co se týče na papíře, nastaven pro ty, co se snaží. Nefunguje to vždy ideálně v praxi, proto jsem dala ty konkrétní příklady, co by se dalo v praxi dělat, v praxi upravovat, a věřím, že se tyhle věci posouvají budou. Ale současně jsem proto také říkala, že probíhalo těch 178 000 šetření

v místě bydliště. Číslo, kdy se konstatovala nepotřebnost dávky, čili že třeba neměla být v té vyplácené výši vyplácena, tak to bylo v 1,3 % případů, čili o něco víc než v jednom procentu případů. Takže probíhají tu kontroly. Ty problémy, které úřad práce konstatuje, jsou v 1,3 % případů. A ve skutečnosti už dnes, když někdo práci hledá a odmítne, tak to znamená jasné sankční vyřazení na šest měsíců z evidence.

To jsou věci, které jsem chtěla připomenout, a říct, že skutečným řešením sociálního vyloučení a problémů kolem sociálně vyloučených lokalit jsou ty dlouhodobé pracně věci, které zmiňovala třeba paní zpravodajka, ať už trpělivá sociální práce, provázanost akčních věcí na obcích s bydlením a samozřejmě také masivní podpora škol v těchto lokalitách.

Závěrem: jsem si vědoma problémů v těchto lokalitách, nijak je nesnižuji, ale tento zákon bohužel není řešení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní místopředsedkyně. A nyní zde mám přihlášené tři faktické poznámky. Poprosím paní poslankyni Janu Pastuchovou. Máte slovo, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, paní předsedající. Už jsem se lekla, že paní poslankyně, vašim prostřednictvím, Richterová nevystoupí, protože známe její projevy z minulého volebního období. A vzpomeňte si, poslanci ODS, na zákon třikrát a dost. Všichni jsme pro něj zvedli ruku, jediní Piráti pro něj ruku nezvedli, protože se v těch vesnicích můžou dělat neplechy, všichni je můžou dělat. Ale interpretace paní poslankyně si můžete přečíst, takže Piráti byli vždy proti zrušení, protože nikdo nemusí chodit do školy, tak mu dáme ty dávky a je to všechno v pořádku.

Já chci říct k tomu šetření, paní poslankyně. Nevím, s kým mluvíte vy, já jsem si šla sednout na úřad práce, seděla jsem tam a dívala jsem se, kdo si pro ty dávky chodí. To jsou lidé, kteří se čtyři období své rodiny neučí pracovat, ale učí se, jaká dávka nám od toho státu zase přijde a jak ji nejlépe dostat. Týká se to teď i energií. Mluvila jsem o tom s úřady práce. Na úřady práce si teď pro energie přijdou lidé, kteří znají, jak to na tom úřadu práce chodí, znají ty dokumenty. Ale střední třída, která by se tím měla zabývat, se na to vyprdne, protože to je moc byrokracie. Chodí tam opravdu jen tito. Máme na to 3 miliardy, ale zeptejte se, kolik bylo vyplaceno. Takže postojí Pirátů se opravdu nedivím. My jsme zvedli ruku pro návrh ODS třikrát a dost. Všechny tady mrzelo, že se zrušila bezdoplatková zóna, a teď, když tady navrhujeme nějaké zpřísnění dávek v hmotné nouzi, tak lidi, kteří tu v minulém období seděli v koalici a spolupracovali s námi na tom, teď zvednou ruku a zabijou to v prvním čtení? Tak to udělejte.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. A nyní s faktickou paní poslankyně Lucie Šafránková. Prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji, paní předsedající. Já si dovolím reagovat na pár podnětů, které tady řekly moje předřečnice. Jednak jsem tady řekla standardy bytu, co to má obsahovat – jsou to funkční dveře, je to jedna obytná místnost a tak dále. Jsou to opravdu jednoduché parametry, ale nikoliv takovýchle věcí, kde potom vyrůstají naše děti – naše budoucnost. Z toho potom vyroste jenom další generace lidí, kteří budou na sociálních dávkách, protože bohužel, tak to je, a na tom se shodují i pedagogové nejenom z vyloučených lokalit.

Co se týká vyřazení z evidence úřadu práce, to tady říkala paní místopředsedkyně Richterová. Ano, může dojít k vyřazení z úřadu práce za nedodržování určitých povinností, to však ale neznamená, že ten člověk nezůstává dál v systému dávek hmotné nouze a dál nepobírá sociální dávky.

Co se týká standardů pro ubytovny, to jsme řešili s Ministerstvem práce a sociálních věcí již v minulém volebním období a bylo nám jasně sděleno, že standardy pro ubytovny už dávno jsou a jsou funkční. Ale co chybí, jsou právě standardy na byt, které jsem tady řekla a byly velice jednoduché. Není na tom nic složitého a myslím, že si skutečně nikdo z nás nepřeje, aby v tomhle vyrůstaly další generace – naše budoucnost. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, paní poslankyně. nyní s faktickou vystoupí pan poslanec Radek Koten a připraví se paní místopředsedkyně Olga Richterová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, paní předsedající. Já bych velmi rád zareagoval na předřečníci, paní místopředsedkyni Richterovou. Ti z vás, kteří zde byli v minulém období, jistě víte, že Pirátská strana tady ten zákon zabila několikrát, protože byl několikrát ve třetím čtení, ale nikdy se to nepodařilo doprojednat, protože nebyla politická vůle, hlavně tedy ze stran Pirátů, Protože Piráti mají pravděpodobně rádi nepořádek a velice rádi budou dávat stále více prostředků na tyto výplaty. Když se podíváme do historie a podíváme se do nějaké statistiky, tak zjistíme, že každých třináct let se tato částka zdvojnásobí. Já si myslím, že je potřebné, aby děti z těchto rodin měly šanci, měly životní šanci chodit do školy, něco se vyučit nebo získat nějaké vzdělání na střední nebo vyšší škole, popřípadě vysoké škole, ale tím to tady vlastně úmyslně blokuje. Takže Piráti jsou v podstatě pro to, aby děti z těchto rodin neměly šanci, protože my jiným způsobem ty rodiny nemůžeme motivovat k tomu, aby je posílaly do školy. To si myslím, že je důležité, aby tady zaznělo. Takže, prosím, už to tady znovu neblokujte a pusťte to do dalšího čtení. Dívají se na vás občané. Taky ta volitelnost, ti čtyři poslanci, to je přesně ten výsledek.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou vystoupí paní místopředsedkyně Olga Richterová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Jenom skutečně dvě faktické opravy paní navrhovatelky. Samozřejmě že ten, kdo je vyřazen na šest měsíců z evidence nezaměstnaných, protože byt' jen jednou odmítl nabízené zaměstnání, a nesmí odmítnout ani práci na poloviční úvazek, jenom konstatuji, tak samozřejmě že tento člověk, pokud je osobou v hmotné nouzi, přijde zároveň na tři měsíce o statut osoby v hmotné nouzi. Tak to je tedy faktická oprava toho, co bylo řečeno.

A stejně tak k těm sankcím. Pro ty, kdo neposílají děti do škol, tak těch už máme šestero. Tento zákon k nim, pokud vím, už vlastně nic nového nepřidává, protože navrhuje tutéž sankci, která už je jinde. Ale co je důležité, máme už šestero sankcí za neposílání dětí do škol.

A poslední věc, my vůbec nikdo nevedeme spor o to, že pomoc v hmotné nouzi má být jenom pro potřebné, pro ty, kdo si práci hledají, proto znovu odkazují na to, jak se odnímá ten status, ta podpora v okamžiku, kdy člověk, byt' i poloviční úvazek, cokoliv odmítne, ale chci zdůraznit, že bohužel tohle opravdu napomáhá spíše obchodníkům s chudobou, nedopadne to primárně na ty ubytovny a bude to spíše lidi udržovat v šedé ekonomice. Nezafunguje to tak, jak tady říkáte. Děkuju za vylisování této faktické poznámky.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji a vidím zde další faktické poznámky: paní poslankyně Barbora Urbanová, připraví se paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Barbora Urbanová: Já budu velmi stručná. Jenom se za hnutí STAN přihlásím ke stanovisku paní kolegyně Richterové. Tedy já jsem velmi citlivá na to, že se tady napadáme, kdo má jakou volitelnost, jestli jsou to 4 poslanci, nebo 33. Já bych to sečetla, je to 37, pane kolego. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. A nyní s faktickou paní poslankyně Jana Pastuchová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já taky jen krátce, prostřednictvím vašim, ke starostům. Kolik vás tu sedí starostů? Vy ty problémy na těch obcích nemáte? Já teď nemluví o politice, co jste tady diskutoval, kolik vás je, to mi je jedno. Ale starostové, kteří tu sedí, vadilo jim, že se zrušily bezdoplatkové zóny, zvedli jsme všichni ruku mimo Pirátů pro třikrát a dost, takže vy nechcete, abychom trochu ztížili ty podmínky pro výplatu dávek?

A ohledně těch šetření, paní místopředsedkyně Richterová, vašim prostřednictvím, jděte na ten úřad práce a zeptejte se, kolik ta úřednice měla před pěti lety svých klientů na kontrolu, kdy jim vyplácela, znala každého, jak bydlí, kde bydlí, jestli nepracuje načerno. A dneska jich má dvě stě padesát, takže nemá šanci na ty kontroly ani chodit.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní se s faktickou přihlásil pan předseda Jakub Michálek.

Ještě, než mu dám slovo, přečtu omluvu: od 19.30 do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Patrik Nacher z pracovních důvodů. Pane předsedo, máte slovo. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, jenom velmi krátká reakce, vašim prostřednictvím, na pana Kotena. Naši koalici, tedy koalici Pirátů a Starostů, volilo 840 000 lidí. To je daleko víc než SPD. Vy z SPD jste tady lhali, že bude covidová diktatura. Vy jste tady lhali, že Česko vyvolává válku na Ukrajině. No, to je už úplně zrada na občanech. A teď tady lžete, že prosazujeme nepořádek na vesnicích? No, nezlobte se na mě, ale já už nevím, kdo těm vašim výmyslům věří.

Opravdu, není to tak, je to pouze snaha populisticky parazitovat na nenávisti k lidem. Pojdme ty problémy řešit, ano, ty problémy tady jsou, sedněte si s panem ministrem, určitě s vámi se o tom bude rád bavit, a připravme společně něco, co má hlavu a patu. Ale jak tady zaznělo, tento návrh k žádnému řešení nepřispěje, a proto ho taky zamítneme. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane předsedo. Nyní s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Marek Novák. Prosím, pane poslanče. A dále se pak připraví paní poslankyně Urbanová, Koten a paní poslankyně Eva Fialová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo. Hezký večer, já jenom velmi krátce k paní Golasowské, prostřednictvím paní předsedající. To bydlení a termín 2025, respektive standardy bydlení a vaše připomínka k tomu, že potřebujeme zákon o bydlení a podobně. My máme přece jasně stanovené podmínky v tom zákoně, respektive návrhu zákona, kde říkáme, jaké jsou standardy bytů. Nemyslím si, že je to něco, co by odporovalo tomu, aby se slušně bydlelo. Právě dnes se bydlí špatně. Vezměte si, budete bydlet bez oken s dětmi, budete bydlet bez topení s dětmi, budete bydlet bez vody s dětmi? Do takovýchto domů jdou dávky, a to my nechceme. A myslím si, že to nechcete ani vy. Právě i proto je tam odložena účinnost v tomto případě, aby byl čas na to přejít, a my můžeme následně i diskutovat o tom, aby se ta účinnost odložila ještě dále, protože my si uvědomujeme, že je nějaký čas na projednávání toho zákona.

Úřady že budou zahlceny kontrolou? No, to nevím, slyšeli jsme to číslo, kolik těch kontrol bylo, dokonce jsme slyšeli, že 1,3 % našla závady. No, dobře, protože nemají v ruce nástroj, aby těch závad mohli prokázat víc.

Že to neřeší vyloučené lokality, neřešíme možná vyloučené lokality, ale dokonce neřešíme ani šedou ekonomiku? Ti lidé si vydělávají prodejem drog, chápete to? Nevydělávají si tím, že jdou někde k lopatě dělat načerno, takhle to prostě není a nefunguje.

A že vláda připraví nový návrh zákona? Asi připraví, ale já jsem se dočetl... (Předsedající: Čas, pane poslanče.) že do července, ale to přece není důvod k tomu... (Předsedající: Váš čas vypršel.) ... abychom aktuálně... (Otáčí se k předsedající.) Můžete mě nechat domluvit větu?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ne, nemůžu, protože uplynuly již dvě minuty. (Poslanec Novák: Tak se přihlásím znovu.) Můžete se přihlásit k další faktické a pak vás ráda nechám mluvit.

A nyní s faktickou poznámkou se dále přihlásila paní poslankyně Barbora Urbanová a připraví se pan poslanec Radek Koteň. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Barbora Urbanová: Já opravdu jenom fakticky. Já se tady nechci hádat, stanoviska byla přednesena, nicméně Starostové a nezávislí nepodpořili "tříkrát a dost". Nebyli to jenom Piráti, my jsme to nepodpořili společně, takže aby to tady padlo tak, jak to doopravdy bylo. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní s faktickou pan poslanec Radek Koteň a připraví se paní poslankyně Eva Fialová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koteň: Děkuji za slovo. Já bych velice rád reagoval, vašim prostřednictvím, na pana poslance Michálka. Ano, tyto problémy tady jsou dlouhodobé, řeší to tady již několik vlád, řeší se to více jak dvacet let, možná ještě déle. Řeší se to i pomocí neziskových organizací, ale očividně tyto neziskové organizace, které jsou napojeny na penězovody, vám dávají podklady. To je zcela evidentní. Takže vy to budete bránit v podstatě do roztrhání těla a do té doby, než dojdou peníze pro ty neziskové organizace.

Já si myslím, že skutečně není řešení to nechávat v tomto stavu a jenom ten problém prohlubovat, protože myslím si, že každý skutečně má právo žít důstojný život, a hlavně pro něj musí dostat šanci, protože pokud tady budeme vychovávat další a další generace, které nebudou mít šanci uplatnit se v životě a budou závislé jenom na sociálních dávkách, tak to je přesně ten váš přístup. Ale není to skutečně hledisko obyčejných občanů, kteří v těch

vyločených lokalitách žijí, anebo kteří tam žijí delší dobu a ty vyloučené lokality se z tohoto staly. A to i díky tomu, že v podstatě přidělujete byty lidem na sociálních dávkách, kteří zneužívají systém a neposílají děti do školy. Potom se z toho skutečně ty vyloučené lokality stávají i z běžných čtvrtí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Také děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou paní poslankyně Eva Fialová a připraví se pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Eva Fialová: Děkuji za slovo. Já jsem pak přihlášená ještě do obecné rozpravy k některým věcem, co tu zazněly, ale ze židle mě zvedlo opravdu vyjádření pana Michálka, a tímto bych, vaším prostřednictvím, k němu ráda hovořila. Mluvil tady o rozdělování společnosti a nenávisti, tak já mu dám jeden příklad, a měli byste si pak jako koalice PirSTAN sáhnout do svých vlastních řad a podívat se, kdo za vás bude kandidovat jak do krajských voleb, tak do komunálních.

U nás je jeden případ, kdy starostka jednoho hnutí, já ji mám možná i osobně docela ráda, ale vyvolala opravdu nenávist, kde hnutí ANO prosazuje sociální bydlení a projekt výstavby sociálních bytů. A tento člověk za vás podněcuje petice, nenávist, rozvracování, tupé protiakce, kde neví definici, co je sociální bydlení. Takže udělejte si pořádek nejdřív ve svých vlastních řadách, jak kdo to vnímá, jak k tomu starostové přistupují, a nedávejte etnické problémy mezi jednotlivé lidi. A mě tady opravdu nikdo nemůže nařknout, že nejsem zastánce lidí, že i v těchto lokalitách si pozornost spousta lidí zaslouží a spousta z nich je potřeba vytáhnout a nabídnout jim tu pomoc.

Ale my jsme se tu bavili o tom, že budeme skládat střípky dohromady, a tohle je jeden z těch střípků, ta problematika je širší. Ale vy to nechcete slyšet, protože to není vládní návrh, ale minulé období se na tomto opravdu pracovalo přes dva roky intenzivní práce společně i s Ministerstvem práce a sociálních věcí, je tam spousta pozitivních věcí a vy to tu zabijete. A vzkaz pro PirSTAN – podívejte se do vlastních řad, jak kdo co hájí, jak kdo co říká.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí s faktickou pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji, paní předsedající. Já jenom řeknu pár faktů. Naopak, já si myslím, že sociální práce v některých vyloučených lokalitách funguje velmi dobře přes různé charity, u nás například v Moravskoslezském kraji je výborná Slezská diakonie, která pracuje ve vyloučených lokalitách přímo v rámci sociální práce. Ale nějakým způsobem se tady toto míjí právě s těmi lidmi, kteří tam bydlí, poněvadž i statisticky nám stoupá rok od roku počet vyloučených lokalit, a u nás ti lidé skutečně v jednom vchodu bydlí s dírami na sociálních zařízeních ve zdi za šílené peníze u byznysmenů s chudobou na hromadě vedle rodin s dětmi, tak jsou tam senioři, kteří jsou vyloučení sociálně, plus samozřejmě třeba lehce mentálně postižení lidé.

My jsme tady v minulém volebním období měli přece připraven zákon o dostupném bydlení, dokonce si myslím, že vznikl i zákon o sociálním bydlení. Myslím si, že bychom se mohli o to naopak opřít, o to minulé volební období, a přijít s nějakým refreshem těchto zákonů, ale zabíjet právě to, co v minulém volebním období prošlo až do třetího čtení, tady v tomto volebním období ve čtení prvním, se mi zdá zbytečné, protože naopak můžeme se opřít o tento zákon, bavit se o něm na výborech, bavit se o něm do hloubky.

Ten problém je samozřejmě širší. Obce se zbavovaly svých bytových fondů, nemohou nabídnout de facto lidem u sociálního vyloučení žádné další ubytování. A já si pamatuji, že my jsme nachystali na MMR, Klára Dostálová, zákon o dostupném bydlení, který tady naopak zase současnou koalici přijat nebyl. Takže já nerozumím naopak de facto, co současná koalice chce, jakou má vizi.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Váš čas vypršel, děkuji za dodržení času.

Nyní jsme vyčerpali všechny faktické poznámky a do rozpravy se řádně přihlásila paní poslankyně Renata Oulehlová a připraví se paní poslankyně Eva Fialová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Renata Oulehlová: Děkuji, paní předsedající. Chtěla bych ozřejmit některé věci, které tady padly. My se tady bavíme, nebo ten zákon je hlavně na osoby, které pracovat nechťejí. To je to důležité říct. Máme prostě lidi, kteří žijí tak, jak žijí. Ničí byty, to je důležité říct, že ty byty ničí. Ty byty se nevybydlely samy, ty někdo zničil. Asi znáte všichni sídliště v mnohých městech, jak to vypadá. Máme obchodníky s chudobou, kteří parazitují na těch nejchudších, to se shodneme. My jsme již několikrát poslali všechny kontroly, hygienu, hasiče... Prostě není šance nějak to bydlení jim zlepšit. My všichni platíme horentní sumy lidem, kteří na těchto lidech parazitují.

Chtěla bych říct paní místopředsedkyni, prostřednictvím paní předsedající, že ubytovny už dávno nemáme. A my rádi vzpomínáme na dobu, kdy jsme ubytovny měli a ti lidé byli aspoň koncentrování na jednom místě, protože se stalo to, co nám doporučovali různí odborníci, že tím, že se vytvořila ghetta, jsou takovéhle situace. Nám se v Sokolově stalo to nejhorší, co se stát mohlo, že ti lidé se opravdu rozmístili v celém městě, kde obchodníci s chudobou skupují byty. Podotýkám, že město Sokolov má poměrně velký bytový fond, že my jsme všechno neprodali, všechny byty, ale firmy, které vlastnily kdysi byty, své byty prodávaly. Proto se toto stalo. Stačí, když v jednom slušném vchodě je jedna rodina takovýchto výtečníků. Během měsíce oni dokážou tak znepríjemnit život lidem, kteří ráno vstávají, kteří jdou do práce nevyspalí, protože tihle výtečníci jsou schopni, a možná je to i po dohodě s člověkem, který jim ten byt pronajímá, třikrát za noc přejet vařečkou topení, aby se jo nevyspali, takže těm lidem se jde výborně do práce, jejich dětem do školy s vědomím, že z jejich daní se platí tito lidé. A to, co jsem říkala – zavoláte policii, ale nic nevymůžete, prostě nic se neděje. Takže musím říct, že to, že jsou rozptýleni, bylo to nejhorší, co se nám mohlo stát. A opravdu chci ujistit paní místopředsedkyni, že ubytovny už jsou dávno passé.

Paní místopředsedkyně, prostřednictvím paní předsedající, hovořila o masivní podpoře ve školách. My se tak mnoho zaměřujeme na ty školy, my se tak snažíme, aby to fungovalo, ale co uděláte, když vám tam ty děti prostě nepošlou? Mluvila jste o kontrolách, že máme šest kontrol, ale jak to máte udělat, když oni jim rodiče tu omluvenku napíšou? Dneska už nemusí být od lékaře, takže dítě má úplně v pohodě 200, 300 hodin zameškaných, ale omluvených. Tak kde chcete vzít?

Pak jsem si tady poznamenala: starostové. Potom, co se zrušily bezdoplatkové zóny, tak došlo k tomu... Nebo takhle, možná ještě kdyby vlastně... Ústavní soud – pochopil vůbec princip bezdoplatkových zón? Nám se stalo to, že nám se hrnulo velké množství lidí do našeho města vůbec bez vazby na město, na kraj, ale prostě šli za bytem, za lidmi, kteří jim ty byty draze pronajímali. Když se toto zjistilo, naštěstí jsme měli nástroj, bezdoplatkové zóny. Město Sokolov bylo úplně první v republice, které bezdoplatkové zóny zavedlo. Určitě nebyly všespásné, to vůbec, ale stalo se to, že ti lidé nepřicházeli v tak masivním množství. Dále se stalo to, že i ti vykukové, kteří na nich parazitují, se snažili aspoň o jakýsi standard bytu, aby

jim ti lidé necirkulovali po městě. Ty rodiny se nám stěhovaly třeba po měsíci a my jsme nebyli schopni zahájit vůbec žádnou sociální práci, ale vůbec žádnou, protože jsme nevěděli, kde jsou. Bezdoplatková zóna tohle vyřešila a situace se začala aspoň trošku zlepšovat. Ale bohužel, pak přišlo to rozhodnutí, které to zase zvrátilo. (Hluk v pravé části sálu, kde se tvoří hloučky diskutujících poslanců.)

Musím říct, že je třeba – nevím, jestli to víte – ale je taky zajímavé, že my třeba v Sokolově toho nejaktivnějšího obchodníka s chudobou, který má dneska už cirká 150 bytů, odhadem si přijde měsíčně minimálně na 400 000, a to jsme asi hodně při zdi, tak sám je v evidenci úřadu práce, protože zákonodárce prostě má mezeru... (Řečnice se kvůli hluku obrací na předsedající.) Mohla bych prosím poprosit?

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Samozřejmě, paní poslankyně. (Poslankyně Oulehlová: Omlouvám se.) Vážení kolegové v pravé části, prosím, abyste dali možnost, aby paní poslankyně mohla dokončit svůj projev v důstojné atmosféře. Děkuji.

Poslankyně Renata Oulehlová: Děkuji mnohokrát. Tak tento člověk, který parazituje na těch nejchudších, je sám v evidenci úřadu práce. Je to tak, že se přihlásí poslední den v měsíci, odhlásí se první den měsíce následujícího a my se o něj všichni dva měsíce pěkně postaráme. On se nám směje do očí. Řešila jsem to ještě s paní Sadílkovou, s paní generální ředitelkou Úřadu práce (ČR), prostě ta říká je tam pořád. Dřív jsme měli jenom toho jednoho, dnes už jich máme patnáct.

Další problém je příbuzenská pěstounská péče. Máme 207 pěstounů, z toho 197 je příbuzenská pěstounská péče. Chodí nám na OSPOD už těhotné ženy se svými matkami, kterým kdysi tu těhotnou matku té budoucí babičce odebral OSPOD, protože se o ni nestarala, ale my jim dneska dáme dítě, vlastně vnuka, a velice dobře je za to odměníme. Ty děti jsou v převážné většině stejně u matky, ale prostě tak to je a tak nám to zřejmě vyhovuje. (Hluk v levé části, kde se taktéž utvořily hloučky.)

Kdybych mohla ještě k těm starostům. Je nás tady mnoho starostů a v momentě, kdy...

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Paní poslankyně, omlouvám se, přeruším vás. Tentokrát prosím kolegy a kolegyně z levé části. Prosím o klid. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslankyně Renata Oulehlová: V momentě, kdy se zrušily bezdoplatkové zóny, tak jsme se i prostřednictvím Svazu měst a obcí spojili a bylo pro mě opravdu nepříjemným překvapením, kolik měst už tímto problémem trpí. Třeba starosta Hodonína, kde bych vůbec neřekla, že to je, ale jsou to už i malé vesničky, kde za socialismu se vybudovaly panelové domy, a je to opravdu pro ty představitele měst, ale hlavně pro ty občany, kteří tam žijí, velice těžké.

Proto bych prosím apelovala na všechny starosty, je nás opravdu mnoho, a jestli s tím nezačneme něco dělat, opravdu se to bude rozšiřovat čím dál tím víc do více měst a obcí naší krásné země. Tak prosím, pusťme to do dalšího čtení a snažme se třeba na tom lépe zapracovat. Ale prosím, my vlastně... nebo každá země... nebo vždy budou lidé, kteří prostě budou na dávkách, s tím se asi musíme smířit, to tak je, ale jestliže ty dávky dostávají a pak nás ještě terorizují, vždyť my nechceme... (V sále je silný hluk.)

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Omlouvám se, paní poslankyně, kolegové, kolegyně, prosím o ztišení. Děkuji. Pokračujte, prosím.

Poslankyně Renata Oulehlová: Vždyť my opravdu nechceme nic jiného, ať nás nechají v klidu vyspat, ať není v těch městech a obcích snížený pocit bezpečí, protože ten bohužel je, a odráží se to ve všech odvětvích života takto postižených měst a obcí. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Pan předseda Benda s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní místopředsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, já se chci omluvit v tuto chvíli zejména levé části sálu, opozici, ale bohužel je svolána mimořádná vláda díky situaci toho, co se děje, ministři musí odjet.

Tento bod se protáhl, já jsem trochu doufal, že ho doděláme, vím, že je to od nás lehce nefér, ale asi jsme v situaci, kdy 2,5 hodiny na opoziční okénko musí stačit vzhledem k tomu, že tady není žádný člen vlády. Myslím, že musíme dnešní jednání ukončit. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Ano, na návrh pana předsedy Bendy musím ukončit tuto schůzi, přerušit tuto schůzi, s tím, že zde nemáme žádného ministra ani ministryni, přerušuji schůzi do zítřka do 9 hodin a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo ve 20.22 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
4. března 2022
Přítomno: 137 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 9. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci: Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, Roman Běloušek – pracovní důvody, Jana Berkovcová – rodinné důvody, Jaroslav Bžoch – zahraniční cesta, Jiří Carbol – pracovní důvody, Jaroslav Faltýnek – zdravotní důvody, Milan Feranec – zdravotní důvody, Petr Fifka – osobní důvody, Jaroslav Foldyna – zdravotní důvody, Stanislav Fridrich – zdravotní důvody, Pavla Golasowská od 13 hodin – pracovní důvody, Jan Hrnčář – zdravotní důvody, Miloslav Janulík – pracovní důvody, David Kasal – pracovní důvody, Pavel Kašník – zdravotní důvody, Ondřej Kolář do 10.30 – pracovní důvody, Martin Kolovratník – rodinné důvody, Věra Kovářová od 9.30 do 11.45 – pracovní důvody, Václav Král – rodinné důvody, Jiří Navrátil od 9.30 do 12 hodin – pracovní důvody, Tomio Okamura – zdravotní důvody, Zuzana Ožanová od 13 hodin – pracovní důvody, Lucie Potůčková – zahraniční cesta, Petra Quittová – pracovní důvody, Jiří Strýček od 16 hodin do 23.45 – zdravotní důvody, Róbert Teleky – zdravotní důvody, Helena Válková do 10 hodin – rodinné důvody, Ivo Vondrák – pracovní důvody, Milan Wenzl – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Petr Fiala od 10 hodin z pracovních důvodů, Mikuláš Bek – zahraniční cesta, Pavel Blažek – zahraniční cesta, Petr Gazdík – zahraniční cesta, Anna Hubáčková – pracovní důvody, Jan Lipavský – zahraniční cesta, Vít Rakušan – pracovní důvody, Vlastimil Válek do 11.30 – pracovní důvody.

Poprosila bych o klid v jednacím sále. Dnešní jednání bychom měli zahájit pevně zařazeným bodem 112, což je vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022, sněmovní tisk 144, druhé čtení.

Zároveň ale sděluji, že lze projednat bod 79 schváleného pořadu, což je sněmovní tisk 68, ve třetím čtení, o platebním styku. Nyní se tedy zeptám, jestli je nějaké vystoupení poslanců na změnu schváleného pořadu schůze? Nikoho nevidím, takže bychom v tuto chvíli jednali o bodu

112.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022
/sněmovní tisk 144/ – druhé čtení

Poprosila bych, aby k pultu, který je připraven, přišel pan ministr financí a zároveň zpravodaj rozpočtového výboru, respektive předseda rozpočtového výboru, pan Josef Bernard.

Takže začneme projednávat vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022, sněmovní tisk 144, druhé čtení. Předložený návrh uvede z pověření vlády pan ministr financí Zbyněk Stanjura, kterého bych v tuto chvíli poprosila, aby se ujal slova, a zároveň bych požádala všechny poslance a poslankyně o klid v jednacím sále, a pokud si potřebujete něco vyřídit, abyste šli do předsálí jednacího sálu. Děkuji mnohokrát. Počkám ještě prosím na klid. Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dnes budu mít opravdu krátké úvodní slovo. Chci jenom připomenout, že v prvním čtení Poslanecká sněmovna schválila základní parametry státního rozpočtu, celkové příjmy 1 613,2 miliardy, celkové výdaje 1 893,2 miliardy, a deficit tím pádem 280 miliard. Chtěl bych v této chvíli poděkovat všem gesčním výborům za projednání jednotlivých kapitol státního rozpočtu a speciálně pak rozpočtovému výboru za souhrnné projednání a zpracování podkladů pro druhé čtení.

Předpokládám, že to bude jako vždycky, že dnes zazní mnoho pozměňujících návrhů k státnímu rozpočtu na letošní rok, tak chtěl bych jenom připomenout a poznamenat, že podle zákona o rozpočtových pravidlech je jasně definovaná minimální výše vládní rozpočtové rezervy, která činí 0,3 % celkových výdajů státního rozpočtu, takže v této chvíli máme nad tuto minimální částku, jsou rozpočtovány 2 miliardy 994 milionů 819 tisíc... (Řečník se odmlčel pro hluk v sále.) ... děkuji... 125 korun, což je maximum, které může Poslanecká sněmovna svým hlasováním o pozměňujících návrzích použít v jiných kapitolách.

Vzhledem k tomu, že minulý čtvrtek rozpoutal Vladimír Putin válku na Ukrajině, tak za těch osm dnů nebo sedm dnů vláda připravila v zásadě tři pozměňující návrhy, které reagují na válečnou situaci na Ukrajině. Budeme navrhopvat navýšení rozpočtu Ministerstva vnitra o 1,5 miliardy... (V sále je trvalý hluk.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já znovu požádám o klid v jednacím sále.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji, paní místopředsedkyně. Takže navýšení rozpočtu Ministerstva vnitra o 1,5 miliardy na zajištění programu pomoci občanům Ukrajiny, navýšení o 300 milionů korun na humanitární pomoc, z toho 150 milionů korun pro Ministerstvo vnitra a 150 milionů korun pro Ministerstvo zahraničních věcí, a navýšení rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany o 1 miliardu, která má být určena na nákup ručních palných zbraní.

Schválení uvedených pozměňujících návrhů v kontextu situace považuji za velmi důležité a pevně věřím, a čerpám i z veřejných zdrojů, že tyto návrhy získají podporu napříč Poslaneckou sněmovnou.

Pak musím připomenout nepříjemný fakt, a určitě nám budete věřit, že to není nic, co bychom udělali naschvál, budeme navrhopvat, aby tyto pozměňující návrhy byly hlasovány jako první, a v okamžiku, kdy se vyčerpá veškerá rezerva nad ten zákonný limit, tak budou ostatní pozměňující návrhy nehlasovatelné.

Ještě mám takovou drobnou prosbu, jestli je to vůbec možné. Až budou ukončeny všechny pozměňující návrhy v rámci druhého čtení, jestli by mohla vzniknout případně politická dohoda, zůstává tam asi 199 milionů, v jakém pořadí ty pozměňující návrhy, které budou podány, budou hlasovány. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji, pane ministře.

V tuto chvíli konstatuji, že tento návrh byl rozhodnutím předsedkyně Poslanecké sněmovny přikázán k projednání rozpočtovému výboru, jehož usnesení bylo rozdáno jako sněmovní tisk 144/2.

A prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru, a tudíž jeho předseda, pan Josef Bernard. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Josef Bernard: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající, dobrý den. Dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámil s usnesením rozpočtového výboru z jeho 9. schůze, konané dne 1. března tohoto roku pod číslem 61. Jedná se o usnesení k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022, sněmovní tisk 144, a k vládnímu návrhu státního rozpočtu České republiky na rok 2022, druhé čtení:

"Po úvodním slově ministra financí Zbyňka Stanjury, zpravodajské zprávě poslance Josefa Bernarda a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

I. konstatuje, že všechny výbory Poslanecké sněmovny Parlamentu projednaly kapitoly a okruhy státního rozpočtu podle usnesení Poslanecké sněmovny číslo 95 ze dne 18. února tohoto roku a přijaly k nim svá usnesení;

II. konstatuje, že následující výbory doporučily Poslanecké sněmovně Parlamentu přijmout tato doprovodná usnesení:

1. Návrh výboru pro obranu: Poslanecká sněmovna doporučuje vládě, aby vyslovila prioritu projektu Národního bezpečnostního úřadu k technologické obměně informačního systému Cefeus, a Ministerstvo financí České republiky v kapitole 308 zajistilo financování projektu pro období let 2025 až 2027.

2. Návrh výboru pro bezpečnost: Poslanecká sněmovna

a) vyzývá vládu, aby s ohledem na bezpečnostní situaci a nadcházející předsednictví v Radě EU upravila návrh rozpočtu na rok 2022 ve prospěch kapitoly 378 Národní úřad pro kybernetickou bezpečnost včetně tabulkových pracovních míst;

b) vyzývá vládu, aby s ohledem na současnou bezpečnostní situaci a obranyschopnost České republiky potřebným způsobem upravila rozpočet.

III. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2022, sněmovní tisk 144 a k vládnímu návrhu státního rozpočtu České republiky na rok 2022 přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022 a s vládním návrhem státního rozpočtu České republiky na rok 2022, podle sněmovního tisku číslo 144, ve znění schválených pozměňovacích návrhů podle příloh I a II tohoto usnesení. Zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky", což jsem právě učinil.

Nebude-li, dámy a pánové, dále námitka, nebudu zde číst přílohy číslo I a II, máte je všechny k dispozici. Předpokládám, že nikdo nevyžaduje, abychom ty přílohy zde četli. Děkuji za slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji panu předsedovi rozpočtového výboru a nyní, ještě než otevřu podrobnou rozpravu, nebo respektive, mám tu přednostní práva. Jako první s přednostním právem je přihlášena paní ministryně obrany Jana

Černochová, takže se zeptám paní ministryně, jestli mám otevřít podrobnou rozpravu, nebo před?

Dobře, takže já si v tuto chvíli dovolím k předloženému návrhu zákona otevřít podrobnou rozpravu. V podrobné rozpravě mají také přednost přednostní práva a v tuto chvíli je přihlášena paní ministryně obrany Jana Černochová. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně obrany ČR Jana Černochová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Krásné dopoledne, dámy a pánové. Přihlašuji se tímto k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 525. Jedná se o navýšení rozpočtu kapitoly 307 Ministerstvo obrany na rok 2022 o miliardu korun na pořízení ručních palebných zbraní a zrychlení přezbrojení armády v této oblasti.

Všichni víme, co se děje na Ukrajině. Ruská agrese má a bude mít dlouhodobý dopad na naši bezpečnost. Musíme proto urychlit modernizaci našich ozbrojených sil a toto navýšení je jedním z prvních kroků, které chystáme. Jak někteří z médií víte, oslovili jsme a nadále oslovujeme především naše české dodavatele, aby s ohledem na nastalou situaci provedli maximální úsilí o urychlení dodávek a tam, kde je k dispozici výrobní kapacita nebo je možné prioritně vyjít vstříc Ministerstvu obrany, potažmo České republice, aby pro nás dodali i něco navíc. Do jednání zapojujeme státní podniky. Urychlujeme naplňování již uzavřených rámcových smluv. Všem je nám tedy jasné, že podobně, jako my se snažíme doplňovat naše sklady a pořizovat různé zbraňové systémy, úplně totéž dělají všechny další země. Všichni soupeříme o stejné výrobní kapacity, což se bude promítat nejen v čase plnění dodávek, ale může to mít vliv i na finální cenu. Nicméně musíme to udělat, musíme nakupovat. Je to ve prospěch naší obranyschopnosti. Vytváříme komplexní seznam akvizic, které vycházejí z potřeb armády a který dle úkolu bude zakrátko předkládán na vládu. Chci mít jistotu, že pokud si v této souvislosti řeknu o navýšení zdrojů kapitoly Ministerstva obrany, budu schopna tyto zdroje skutečně i vyčerpat a zároveň veřejnosti garantovat, že výdaj byl uskutečněn jednak v souladu se zákony a za dodržení pravidel účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti. V tuto chvíli ten zmiňovaný požadavkový list směřujeme především do těchto oblastí. Abyste měli ty informace podrobné, tak jenom stručně: ruční palebné zbraně, pistole útočné, pušky, kulomety, přepravní technika pozemní i vzdušná, náhradní díly pro vojenskou techniku, munice. Tam, kde nebudeme schopni uspět u českých dodavatelů, budeme se snažit oslovovat napřímo buď agenturu NSPA v NATO, případně budeme upřednostňovat projekty G-to-G, vláda–vláda.

Závěrem chci zdůraznit, že se jedná skutečně o navýšení, které pokrývá to, u čeho máme jistotu, že budeme určitě schopni to letos nakoupit. Samozřejmě jsme připraveni na to, pokud by bylo nadále v průběhu roku potřeba navyšovat obranný rozpočet v souvislosti se zhoršením situace nejen na Ukrajině, a také v souvislosti s tím, pokud by se objevily příležitosti pro další urychlenou modernizaci armády. To koneckonců svým usnesením z této středy jasně deklarovala i vláda České republiky, když podpořila navýšení rozpočtu Ministerstva obrany o tuto 1 miliardu a v tomto usnesení se také znovu zavázala k dalšímu navyšování rozpočtu MO, ať už v letošním roce, bude-li to třeba, nebo v letech dalších.

V tuto chvíli tedy se přihlašuji k tomu pozměňovacímu návrhu a jedním intenzivně s panem ministrem financí o dalším možném navyšování rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany, ale budu tak činit ve chvíli, kdy budu mít jasnou informaci o tom, kolik peněz budeme schopni utratit, protože by bylo nefér vůči České republice, vůči jiným mým kolegům, kdybych teď té situace zneužila a využila tak, že si tady řeknu o miliardy, a na konci mi skončí v nespotřebovaných výdajích, protože i pan bývalý ministr obrany ví, že resort Ministerstva obrany má nějaké kapacity, ty firmy mají nějaké kapacity, a byť všichni se snažíme dělat všechno pro urychlení té modernizace, tak některé věci prostě v ruce úplně

nemáme a jsme závislí na dodavatelích. Děkuji vám za pozornost a za podporu mého návrhu ve třetím čtení.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní ministryni obrany. V tuto chvíli si dovoluji přečíst ještě jednu omluvu. Je tady omluva pana ministra Šalomouna z dnešního dne, z dnešního jednání pléna od 12 hodin do konce jednání z pracovních důvodů. Jsme v podrobné rozpravě, další, kdo je přihlášen s přednostním právem, je předsedkyně klubu hnutí ANO paní Alena Schillerová. Paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážený pane premiére, pane ministře, členové vlády, dámy a pánové, samozřejmě vystoupím později i se svým pozměňovacím návrhem, ale dovoluji mi úvodem velmi stručně, nechci to nějak natahovat... (Hluk v sále.)

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Paní předsedkyně, já vás ještě v úvodu přeruším. Znovu bych požádala o klid v jednacím sále. Projednáváme státní rozpočet, druhé čtení. Pokud potřebujete něco projednat, prosím, běžte do předsálí. Velmi to ruší toho, kdo mluví u řečnického pultu. Děkuji. Paní předsedkyně, máte slovo, ještě jednou se omlouvám.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, paní místopředsedkyně. Takže dovoluji mi pár slov v rámci druhého čtení státního rozpočtu, které se koná v situaci, kterou jsme si několik dní nazpět neuměli představit. Naše západní civilizace je po třiceti letech relativního klidu ohrožena vojenským konfliktem jen pár stovek kilometrů od našich hranic. Všichni víme, co se děje, denně to sledujeme.

Přestože věřím ujištění pana premiéra, že v tuto chvíli České republice nehrozí žádné bezprostřední riziko vojenského charakteru, tak nás čekají výzvy, o kterých jsme donedávna nechtěli ani nemohli uvažovat. A bohužel v této chvíli – věřím, že si to uvědomujeme všichni, zejména vláda – nejsme na ně dostatečně připraveni.

Bohužel, nacházíme se v rozpočtovém provizoriu, já už to nechci zpětně vyčítat vládě, vyčítala jsem to několikrát, měla jsem k tomu řadu argumentů, nebudu je opakovat, a dnešním dnem k tomu všemu vcházíme do nouzového stavu, který také nekritizujeme, jak jste si všimli, protože víme ze své vlastní zkušenosti, že to je pouze právní rámec pro řešení krize. A ta krize tady bezesporu je tak, jako tady byla před dvěma lety, kdy přišel covid, takže my to naopak chápeme. Co však je velmi špatně, nejsme na to připraveni z pohledu veřejných financí. To znamená, ta kombinace, vražedná kombinace nouzového stavu vedle rozpočtového provizoria znamená, že nejsme schopni promptně reagovat.

A proto se snažím být maximálně konstruktivní, budu i teď. My nebudeme v žádném případě, znovu to opakuji, a je tady o důvod víc, blokovat přijetí státního rozpočtu, ale musíme si přiznat, že to, o čem se tady dnes budeme bavit, a celá řada z vás bude vystupovat včetně mě, a budeme tady obhajovat své pozměňovací návrhy, které dávají smysl, i když víme jako političtí realisté, že neprojdou, tak budeme aspoň tímto způsobem upozorňovat, kde vidíme problém. Přitom si všichni tady musíme přiznat: Nelžeme si, prosím, do kapsy, že to, o čem se tady budeme bavit, je zastaralé, nepopisuje aktuální potřeby a musí být co nejrychleji novelizováno. A jsem ráda, že včera po mé interpelaci to pan premiér připustil.

Paní ministryně obrany, prostřednictvím paní místopředsedkyně, teď vystoupila, obhájila svůj pozměňovací návrh na 1 miliardu. My ho podpoříme, hnutí ANO, my ho podpoříme, říkám to otevřeně, že ho podpoříme, protože je to krok správným směrem. Znova říkám, a bude o tom mluvit určitě i můj kolega z naší lavice hnutí ANO, poslanec Metnar – nebude to stačit. Nebude to stačit! Nechci připomínat, že my jsme resort obrany od roku 2014, kdy jeho rozpočet byl pod 1 % HDP, se snažili pořád navyšovat, i když jsme to kvůli covidu museli zbrzdit. Na konci roku 2021 se to pohybovalo kolem 1,3 % HDP.

Upozorňovala jsem už před pár týdny, že to není rozumné, a vedli jsme tady přestřelku, jestli nějaká zakázka je připravena nebo není, a paní ministryně to určitě dobře zná. Já jsem projela s panem šéfem generálního štábu, panem generálem Opatou, několik posádek a viděla jsem ten stav, ty diametrální rozdíly. Naše armáda určitě má kam dávat peníze. A kdyby to nebylo do té zakázky, může se dávat jinam. Takže my to podpoříme, my to nekritizujeme, říkáme, že to stačit nebude.

Znova si tak dovolím připomenout, je to taková jenom perlička: V rozpočtu této vlády je snížena humanitární pomoc v kapitole Ministerstva zahraničních věcí o jednu čtvrtinu, z 200 milionů na 150. A vy teď pozměňovacím návrhem, který signalizoval pan ministr financí na rozpočtovém výboru, 1,8 miliardy, z toho největší část jde logicky do Ministerstva vnitra, tak vlastně se posiluje o 150 milionů humanitární pomoc na Ministerstvo zahraničních věcí. Prostě to je něco, co – jak se říká u nás na Moravě – mi hlava nebere.

Zrovna tak Ministerstvo vnitra. Kolik se tam škrtno? (Ohlíží se do vládních lavic.) Já nevím, jestli tady pan ministr... Není tady. Nevím, 2,7 – musela bych se podívat, mám to tamhle v těch velkých šanonech na mém stole – aby se tam teď muselo přidat. A zase: Bude to stačit? Máme nouzový stav. Musí se někde ubytovat uprchlíci, přichází jich podle vašich informací 5 000 denně, 30 000 tady podle informací vlády už je. Musí to zaplatit samozřejmě stát, musí se to zajistit. To všechno je v pořádku, my to podporujeme, podporujeme politiku této vlády v této krizi, uprchlické krizi, kterou vyvolala agrese Ruska na Ukrajinu, nicméně to všechno bude něco stát. A vy už to dneska dobře víte, že to bude něco stát. Budou další věci, myslím si, že jste včera jednali nebo měli jednat o sociálním balíčku. To jsou všechno věci, kde jsme připraveni s vámi konstruktivně o těch věcech mluvit, jsme připraveni je podporovat, když budou dávat smysl, budou potřeba. Prostě to nebudou věci, které bychom tady jakýmkoli způsobem blokovali. My jsme dokonce připraveni pro ně hlasovat. Budeme hlasovat i pro ten pozměňovací návrh 1,8 miliardy, který pan ministr financí avizoval na rozpočtovém výboru, protože ano, ty peníze jsou potřeba. To nevádí, že je to váš návrh. Dává smysl a my ho podpoříme. Stejně tak jako podpoříme všechny vaše potřebné věci, se kterými přijdete. Ale znova na vás apeluji, zvažte to.

Čeká vás novela zákona o státním rozpočtu, vy už to dneska víte. V dubnu bude nová makroekonomická predikce. Díky této predikci podle mého odhadu – ale já samozřejmě nemám podrobná čísla, která vytvoří Ministerstvo financí – podle mého odhadu díky inflaci, která už určitě bude dvojciferná, bohužel, získáte ještě mnohem více peněz, než kolik jste získali na základě predikce z ledna 2022. To znamená, přehodnoťte některé vaše škrty, prosím.

Veřejné zdravotní pojištění hospodařilo v roce 2021 s deficitem 13 miliard. Já vím, že mají na rezervách přes 50 miliard. Mají to díky politice naší vlády, která tam navyšovala platbu za státního pojištěnce, ale hospodařili s deficitem 13 miliard. Jak dopadne veřejné zdravotní pojištění, když přijímáme takové množství uprchlíků? A musíme se o ně postarat, mají různý zdravotní stav. Já vím, pane ministře, prostřednictvím paní místopředsedkyně, že jste říkal včera na interpelacích, slyšela jsem to, že s tím přijdou nové platby za státní pojištěnce, ale to je výdaj pro státní rozpočet. To znamená, přehodnoťte některé tyto věci a využijte tuto druhou šanci, kterou budete mít. Já to mám všechno za sebou, mám za sebou

sedm rozpočtů, neměla jsem z toho nikdy radost, nepřeji vám to, vím, jak je to nepříjemné. Přehodnoťte tyto věci, protože vás čekají obrovské, obrovské výdaje. A prosím, když budete ten rozpočet přehodnocovat, protože dnes tady budeme celý den – my to nijak natahovat nebudeme – se přihlašovat k pozměňovacím návrhům, příští týden je odhlasujeme, nikdo to nechce brzdit, potřebujeme tady rozpočet, víme to.

Vy víte, že tam máte malé rezervy. Já si to umím spočítat jako bývalá ministryně financí. Máte tam jednotky miliard, takže tu novelu budete muset udělat. Udělejte ji prosím opravdu poctivě a prosím, pomozme uprchlíkům, pomozme, pomozme těm lidem, to chceme, ale nezapomínejme na naše lidi. Nezapomínejme, že naši lidé mají obrovské problémy s energetickou krizí, začínají mít obrovské problémy s dalšími... s inflací a s těmito věcmi. Já dostávám denně – a vy také, určitě – dostáváte od lidí zprávy a lidé se bojí. Takže pomozme všem, ale nezapomínejme i na naše lidi. Prosím, tyto úvahy mějte, protože vy teď máte tu exekutivní zodpovědnost. Děkuji vám.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji paní předsedkyni. Nyní další, kdo je přihlášen s přednostním právem, je místopředseda Poslanecké sněmovny, pan Karel Havlíček. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážená paní místopředsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Dovolte můj úhel pohledu. Nejprve z toho, co považuji za problém menší, poté, co považuji za problém větší, a nakonec za problém zcela zásadní v rámci rozpočtu.

První problém, který vnímám, je ten, že se ve skutečnosti nešetří 77 miliard korun. Je to otázka šikovných triků, je to otázka dobře nastavené práce s úsporami, které vznikly ještě z roku 2021. Typický příklad je Ministerstvo dopravy, kde se nešetří 9 miliard korun, ale necelá polovička, protože 5 miliard korun bylo na účtech. Pracuje se šikovně už nyní s rozpočtovou rezervou. Velmi dobře víme, že se bude muset vyplatit 1,5 miliardy České poště za její služby pro obyvatele České republiky, že to musí Český telekomunikační úřad v následujících týdnech ihned poté, co bude notifikace z Evropské komise, učinit, a víme, že to budeme muset udělat z rozpočtové rezervy. Stejně tak víme, že jsme neušetřili peníze na obnovitelných zdrojích tím, že bychom je nevyplatili solárním investorům, protože zákonem je vyplatit musíme, nemluvě o tom, že je to ve vládním nařízení. Můžeme diskutovat o tom, že to nebude celých 27 miliard, že to bude o něco méně díky cenám energií. V každém případě ale se bude muset větší část z toho jednoznačně vyplatit a bude to z budoucích příjmů. Já tím jenom dokladuji to, že se neušetřilo 77 miliard, ale je to pouze hra na úspory. To je první věc. Z mého pohledu a v současném kontextu toho, co se odehrává na Ukrajině, je to ale problém menší.

Co se týká Ministerstva dopravy – já se k tomu za chvíli přihlásím stejně tak jako k Ministerstvu průmyslu – tam považujeme za velký problém takzvané úspory 9 miliard korun. To, že se to dotkne jednoznačně údržby, že se to dotkne oprav, je zcela zjevné a není dobře to, že se nastavuje latka na Ministerstvu dopravy níže, protože v dalších letech se to logicky už od tohoto bude odvíjet a 3 miliardy, které jdou okamžitě ze Státního fondu dopravní infrastruktury, a dalších 5 miliard, které se tam vyšetřily, mohly být určeny nejenom na údržbu a opravy, ale pochopitelně i na investice, které se dnes musí brzdit. Prosím, neargumentujme tím, co jsme měli my v rozpočtu. My bychom tam pochopitelně pracovali nejenom s těmi 3 miliardami na SFDI, ale samozřejmě i s těmi úsporami, které tam vznikly z roku minulého – vzniká to tak každý rok – a promítly by se do budoucích investic. Ale opět i v kontextu toho, co se odehrává dnes na Ukrajině, bychom možná tímto skončili naši diskusi. My bychom jako opozice kritizovali, že jste sebrali 1,5 miliardy korun na slevě na

jízdném, které se pokusíme ještě vrátit. Kritizovali bychom, že se berou peníze na dopravní infrastrukturu. Vy byste zase argumentovali tím, že chcete šetřit, a tím by bylo vše uzavřeno, protože byste nám stejně ty návrhy nevzali.

Ten problém, který chci otevřít, je úplně jiného charakteru. Nyní prosím, neberme to jenom politicky. Já zde přečtu tři čísla a prosím, aby se členové vlády nad nimi nejen zamysleli, ale abychom se společně dobrali k závěru, jak to budeme řešit. Jedná se o energetiku. Následující tři čísla jsou takováto. Minulý týden, ve čtvrtek – a to už jsme věděli, že jsme v energetické krizi, řešili jsme, jak pomáhat, jestli sociální podporu, plošnou podporu, a tak dále – byla cena elektřiny 127 euro za megawatthodinu. Dnes, po týdnu, je na burze cena 366 euro za megawatthodinu. To je skoro trojnásobek. Plyn v minulém týdnu 95 euro za megawatthodinu, dnes jsme na úrovni 160 euro za megawatthodinu. Kdybych k tomu ještě dodal, kolik stojí barel ropy, je přibližně o 30 % vyšší, než byl ještě na začátku roku, jsme na 12 dolarech za barel. To je nejvyšší hodnota za posledních osm let. Nejenom že energetická krize nekončí, ale zásadním způsobem se prohlubuje. Nad tím prostě nemůžeme zavírat oči. To, že se to ještě dneska neprojevuje na účtech spotřebitelů, je dáno jediné tím, že se stále dneska pracuje s cenami roku 2021, protože velkoobchodní hráči je fixovali. Takže jestliže se dneska pohybujeme na cenách, které jsou trojnásobné vůči minulému týdnu, tak v tomto roce a v příštím roce nás čeká energetická apokalypsa.

Zapomeňme na to, že ji budeme řešit nástroji, které vláda navrhla. My jsme je kritizovali už v situaci, kdy ty ceny byly trojnásobně nižší, a viděli jsme, že to nefunguje, jak by mělo. Navrhovali jsme celou řadu nástrojů, plošných nástrojů, DPH, navrhovali jsme obnovitelné zdroje. Nic z toho nebylo vyslyšeno. Nevím, na co se v tuto chvíli čeká. Ty domácnosti to neustojí a neustojí to ani firmy. Každým dnem se budeme posouvat k tomu, že budeme mít více a více domácností na hranici energetické chudoby nikoliv proto, že by měly nízké příjmy, ale proto, že jim zásadním způsobem roste cena energie.

Ano, je pravda, že to je zejména v tuto chvíli v důsledku ukrajinské krize. Nevyčítáme vládě vysoké ceny energií, to by bylo nefér. My vyčítáme nečinnost a bohorovnost toho charakteru, že i přesto, že se to dnes takto odehrává, se to v rozpočtu vůbec neprojevuje. Přece všichni už v tuhle musíme vědět, že nám nebudou stačit 3, 4 miliardy na podporu boje s energetickými problémy. To je prostě zřejmé.

Ale já nechci být jenom kritikem a jenom řekněme oznamovatelem špatných zpráv. Konečně věřím, že dneska každý zodpovědný člen vlády první, co ráno udělá, mimo to, že se podívá na ukrajinskou krizi, tak se podívá na OTE a ceny energií, které nás prostě doběhnou. Máme tři varianty, jakým způsobem řešit minimálně problém obnovitelných zdrojů.

Ano, je to platba, kterou musíme odvádět každý rok. Odvádí to domácnosti, odvádí to firmy a odvádí to i stát. Celkem se jedná o 46 miliard korun. Toto je důsledek nezodpovědnosti vlády a Parlamentu v letech 2005 až 2010. Musíme se s tím vypořádávat a těch 46 miliard je účet, který zaplatí domácnosti a které zaplatí firmy. 27 miliard z toho padá na bedra státu a rozpočtu, 19 miliard z toho padá na bedra domácností a firem. My navrhujeme v tuto chvíli těchto 19 miliard korun dočasně zastavit. Máme varianty, jak to řešit. V zásadě jsou tři.

Abychom to zjednodušili, říkejme tomu, jedna je varianta Zemanova, druhá je varianta Babišova, třetí je varianta Havlíčkova. V zásadě ale všechny tři je možné aplikovat, protože logicky můžete přijít s tím, že 19 miliard korun, které bychom dneska odpustili – a bylo by to nejenom gesto toho, že by neplatily domácnosti a firmy, kterým by to nesmírně pomohlo, ale současně by to bylo symbolické, protože my v současné době energetické krize stále ještě platíme dluhy za vládu z roku 2010, respektive Parlament.

Takže první varianta, kterou navrhl prezident Zeman, je změna zákona, a to taková, že se nevyplatí tato částka solárním investorům. Nemusí se to udělat na věčné časy, dá se to udělat časově, to znamená posunout to třeba o dva roky. V tuto chvíli by nastalo to, že by se nemuselo vyplácet z rozpočtu těchto 19 miliard korun. Ano, je to změna zákona, ale my říkáme, že se za to postavíme a podpoříme to. Jestli má vláda odvalu to skutečně nevyplatit a nehrát si účetními triky na to, že to nakonec platit nebude, a spoléhat na vyšší ceny elektrické energie, tak necht' to předloží a my to podpoříme. Ušetří se tím domácnostem a firmám 19 miliard korun.

Druhá varianta je varianta, kterou navrhoval premiér Babiš, a je férová, 19 miliard promítnout do rozpočtu a vykompenzovat tím, že máme vyšší příjmy v rozpočtu, říkáme tomu inflační příjmy, a jsou to příjmy mimo jiné z toho, že máme dražší ceny energií. To se projevuje v rozpočtu částkou minimálně 60 miliard korun. To znamená, my říkáme, že jestli to ti lidé zaplatí, tak ti lidé mají právo na to, aby poté byli ušetřeni těchto plateb.

Třetí varianta, říkáme jí třeba varianta Havlíčkova, ale není to neznámá varianta, je taková, že i kdyby vláda řekla: Já nechci jít do sporu se solárními investory a odmítám to, že ušetříme firmám a domácnostem 19 miliard korun, i když si je de facto zaplatily vyššími inflačními příjmy, které vláda z toho rozpočtu má, tak je tady varianta kompenzovat to z vyšších cen za emisní povolenky. Vždyť je to přece regulární cesta. Emisní povolenky dneska nestojí 30 euro, ale 90 euro. Špatná zpráva je to, že to dopadá tvrdě na naše hospodářství. Dobrá zpráva, chceme-li to takhle říct, je ta, že to dopadá pozitivně ve smyslu příjmů z emisních povolenek, a ty nakonec nebudou 150 miliard, jak se očekávalo do roku 2027, nebudou ani 250 miliard, ale budou pravděpodobně až k 500 miliardám. Nechci tady teď střílet čísla, bude záležet na ceně emisní povolenky, ale také na množství. V tomto případě je zde nabíledni, že se dá udělat to, že se to dá z těchto zdrojů vykompenzovat.

Ale pozor, nemůžeme to udělat až v momentě, kdy to bude v tom Modernizačním fondu, to je pozdě. Musí se to udělat zákonnou cestou, a zjednodušeně řečeno, ty peníze, které tam potečou, odklonit zavčasu a využít je na kompenzace tohohle charakteru. Dělají to i ostatní země, tak nevím, proč to neuděláme my stejně, tak jako ostatní země odpouští platby za obnovitelné zdroje. Velmi rádi se díváme na Německo, tak se tam podívejme. Přesně to Německo udělalo. Odpustilo platby za obnovitelné zdroje. Co udělalo Polsko? Snížilo DPH. Co udělalo Rakousko? Opět plošná cesta speciálním příspěvkem. Co udělalo Chorvatsko? Snížilo DPH. Co udělalo Španělsko? A tak dále. Jedna země za druhou v rámci Evropské unie se s ohledem na to, jak se vyvíjí energetická krize a s ohledem na to, jak se bohužel vyvíjí situace na Ukrajině, přichází k jednoduchým, rychlým a plošným kompenzacím za energie.

Vážení členové vlády, nemine nás to. Stejně to budeme muset udělat a nenecháme v tuhleto chvíli domácnosti a firmy v nejistotě. Všechno to, co jsem řekl, tak se k tomu přihlásím v rámci pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji a v tuto chvíli si dovolím přečíst omluvy. Mám tady omluvu pana poslance Davida Pražáka, a to celý dnešní den z důvodů pracovních. Pak tady mám omluvu z důvodu zahraniční služební cesty z celého dnešního dne pana poslance Ondřeje Benešika a poslední omluva je omluva pana Radima Fialy z dnešního jednání, a to v čase od 9 do 11 hodin ze zdravotních důvodů.

Já bych v tuto chvíli ráda vystoupila s přednostním právem, a proto bych požádala mého kolegu, místopředsedu Karla Havlíčka, zda by mě mohl zastoupit. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za předání, paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já musím říct, že když tady v tuto chvíli hovořil můj kolega, místopředseda Poslanecké sněmovny Karel Havlíček a zároveň bývalý ministr průmyslu a obchodu a dopravy, a sdělil nám, jakým způsobem se navýšená cena elektřiny ze 127 eur za megawatthodinu na 366 eur za megawatthodinu u elektřiny a u plynu z 95 eur za megawatthodinu se navýšila na 168 eur za megawatthodinu, tak mě z toho opravdu začíná velmi mrazit. A jsem ráda, že tady bude předkládat ten pozměňovací návrh

Ale zároveň bych vládu chtěla upozornit, že naše předsedkyně poslaneckého klubu paní Alena Schillerová zároveň dala do systému návrhy zákonů, které řeší tento problém. Už jsme to tady předkládali na konci roku, svolávali jsme k tomu mimořádnou schůzi. Takže znovu je teď předložen zákon na snížení neboli nulaprocentní sazbu DPH. Je předložen zákon ohledně úspory z obnovitelných zdrojů, kde by tuto úsporu pocítili jak občané v domácnostech, tak zároveň podnikatelé, a šlo by to z Modernizačního fondu. Takže já vládu vyzývám, aby tyto tři návrhy zákonů, které už jsou nyní v systému, aby je co nejdříve projednala a aby přišly co nejdříve sem do Poslanecké sněmovny, abychom je mohli schválit, protože v tu chvíli by občané měli úsporu zhruba 36 %. A jak řekl můj předřečník, kolega Karel Havlíček, stejně nás to nemine. A myslím si, že když jsme vás tady o to prosili na konci roku, ať to schválíte, ať to třeba schválíte na pár měsíců, tak to bylo to řešení, které se mělo schválit. Ale znovu opakují: Protože s tím přišla minulá vláda, tak jste to neschválili a přišli jste s jiným řešením ohledně doplatku na bydlení, ohledně sociální podpory, který jak vidíte, občanům nepomáhá. A uvidíte za pár dní, když takovéto ceny, takovýto nárůst je, co se bude i ve společnosti dít. A bude to opravdu obrovský, obrovský problém.

Nyní bych si dovolila se tady vyjádřit především k rozpočtu resortu Ministerstva vnitra. Paní Schillerová, předsedkyně našeho poslaneckého klubu, už tady o tom hovořila. Ta částka a ta úspora, která – a ty škrty, které tam proběhly, jsou zhruba v částce kolem 4 miliard. Všichni se určitě shodneme na tom, že bezpečnost je jedna z nejdůležitějších oblastí, do které se prostě musí dát peníze, a mě opravdu velmi překvapilo, že resort vnitra si nechal vzít peníze pro policisty a pro hasiče. To, že v současné chvíli v daném rozpočtu chybí zhruba 1,6 miliardy pro policisty a nejsou kryta v žádném případě tabulková místa pro policisty, protože si to řádně najdete v dané kapitole, v tuto chvíli není kryto rozpočtově 4 242 tabulkových míst. To znamená, že pokud by se Policii České republiky podařilo nábořem získat tyto policisty, tak na ně nebudou mít finanční prostředky, protože nejsou finančně kryti. Zároveň pořád není vyřešeno a rezonuje to z jednotlivých regionů, jak to bude u policistů se stravováním ohledně hrazení, to znamená takzvaný stravovací poplatek, a zároveň stabilizační příplatek. To jsou ještě věci, které nejsou pořád vyjasněné, byť pan ministr vnitra tady minule říkal, že peníze v rozpočtu jsou, ale obavy v rámci regionů jsou pořád, že ty finanční prostředky nedostanou, protože dneska si to hradí ze svých úspor a hradí si to samy tím, že rozpočet není schválený.

Musím tady ještě zopakovat jednu důležitou věc, a to je, že minulá vláda policistům a hasičům a samozřejmě dalším svým nařízením navýšila platy o 1 400 korun. Tato nová vláda přišla a první, co udělala, tak to snížila na 700 korun, a je to pouze pro policisty a hasiče, kteří jsou v uniformě. Ti, kteří uniformu nemají, ti nedostali vůbec nic. Chtěla bych říct, že u policistů je to zhruba 10 000 policistů, kteří jsou civilními zaměstnanci bez uniformy, a u hasičů je to zhruba tisícovka. A když se prakticky podíváte, tak protože samozřejmě tady máme inflaci, a i když se navýší ta částka 700 korun, tak všichni příslušníci bezpečnostních sborů a ozbrojených sil budou prostě bohužel v tomto roce brát méně než v roce minulém. Průměrný plat u policisty byl 45 479 korun a v letošním roce dostanou

policisté v průměru 45 144 korun i s tím daným navýšením, a to nevíme, jak to bude na jednotlivých krajských ředitelstvech ohledně stabilizačního příplatku a jak to bude ohledně toho stravovacího poplatku, jestli na ně budou mít nárok. Ohledně civilních zaměstnanců je průměrný plat zhruba 31 472 korun a v letošním roce bude ponížěn na 31 348 korun.

Když jsem byla i na bezpečnostním výboru, tak mě i velmi zaujalo, jak budoucí policejní prezident hovořil o tom, jaký mají velký problém s přijímáním civilních zaměstnanců u policie, že je velmi těžké je získat. A my jsme jasně i poukazovali na to, že policisté i hasiči právem dostali covidové odměny, a toto může také znamenat, že někteří policisté v rámci výsluh se rozhodnou, že odejdou od policie, a může dojít i k celkovému velkému snížení počtu policistů. Já bych chtěla říct, že bychom my v České republice potřebovali zhruba mít 45 000 policistů a dneska máme zhruba ve stavu 40 000 policistů, takže policisté nejsou, proto se dělají i různé náborové příspěvky a další benefity, abychom vůbec policisty získali. A myslím si, že když dneska se do veřejnosti dostane, že se Policii České republiky odebralo z rozpočtu 1,6 miliardy korun, tak je otázka, jestli budou další zájemci právě do stavu policie. A myslím si, že to by mělo být naším prvořadým úkolem, abychom získali nové policisty. A chci říct, že právě minulá vláda přišla a navýšila počet tabulkových míst o 3 000, to byl obrovský úspěch, že se to podařilo prosadit, a byli to právě policisté, kteří měli být na těch obvodních odděleních, kde jsou potřební, na dopravních a na dalších, kde to je nejbližší lidem. Takže to je Policie České republiky.

Co mě ale ještě překvapilo, nechci říct více, ale překvapilo, je, že se odebrala z rozpočtu 1 miliarda hasičům. Já tady vidím své kolegy starosty, hejtmany a všichni víme, že hasiči mají nezastupitelnou roli ve všech městech a obcích. Oni nám nepomáhají pouze s tím, když někde hoří, ale oni nám pomáhají v našich každodenních životních situacích, ať už je to, že se vám stane, že si zabouchnete dveře, nebo že máte na své zahradě vosí hnízdo, nebo že máte na střeše rampouchy. Prostě nám pomáhají v každodenních situacích a mají opravdu nezastupitelnou roli. A všichni víme, já jsem bývalá starostka, že hasiči jsou pokladem obce a všichni si jich nesmírně vážíme, protože nám pomáhají. A mě opravdu velmi překvapilo, že se ze státního rozpočtu škrtila 1 miliarda jak pro profesionální, tak pro dobrovolné hasiče. A teď vám řeknu, na co se to škrtilo: 200 milionů se škrtilo dobrovolným hasičům na pořízení cisternových automobilových stříkaček, na pořízení dopravních automobilů a na rekonstrukci hasičských zbrojnic. Já bych chtěla říct, že my máme v České republice v současné chvíli 2 350 cisternových automobilových stříkaček, hasičských aut, která přijíždí k zásahu, takzvaných JPO dvojek a trojek. Minulá vláda dávala do rozpočtu finanční prostředky, aby se průběžně tyto cisternové automobilové stříkačky obměňovaly, protože jsou zastaralé, a proto je hrozně nutné to teď zastavit. Chci říct, že z těch 2 350, protože ty roky předtím se s tím nic nedělalo, 1 300 je po životnosti 25 let.

Určitě všichni poslanci a poslankyně, kteří jsou tady ve Sněmovně, komunikují s hasiči a ví, kolik mají dneska projektů na rekonstrukci hasičských zbrojnic. Myslím si, že těch 200 milionů byla kapička v oceánu, a že pokud se tam tyto finanční prostředky nedají, tak v letošním roce se nejenom že neobmění ty cisternové automobilové stříkačky, ale nebudou se rekonstruovat ani hasičské zbrojnice, zázemí hasičů. A myslím si, že dobrovolní hasiči pomáhali, pomáhají v rámci pandemie, pomáhají v tuto chvíli i s příchodem lidí z Ukrajiny, a to si myslím, že pro ně určitě není dobrý signál.

Ohledně profesionálních hasičů, tam se odebrala částka 800 milionů korun. Část z ní byla právě opět na nákup cisternových automobilových stříkaček, tam bych chtěla říct, že dneska jich mají profesionální hasiči 707 kusů a z toho 288 je již po své životnosti. Ale co mě ještě více, až bych řekla štve a mrzí, je, že se odebraly finanční prostředky na nákup výškové techniky. Všichni víme, jak je důležitá a potřebná. Profesionální hasiči mají dneska 266 kusů výškové techniky a z toho 111 kusů je 20 let po své životnosti. Takže všichni určitě uznáte za

vhodné, že je nutné, aby finanční prostředky na nákup výškové techniky v rozpočtu byly a aby nová výšková technika pro profesionální hasiče, kteří nám každodenně pomáhají, byla k dispozici, protože ji mají k dispozici pro nás, aby nám pomáhali.

Chci říct, že jsem se svými kolegy připravila několik pozměňovacích návrhů, ke kterým se ještě pak ve druhém vystoupení přihlásím. Pouze bych chtěla apelovat na pana ministra financí. On ví, že už jsme s ním i včera komunikovali s mým kolegou Drahoslavem Rybou, že bychom byli opravdu rádi, kdyby aspoň některý ten pozměňovací návrh byl podpořen, protože jsme udělali více variant s tím, že bychom chtěli, aby se prostředky, aspoň v nějaké míře, jak profesionálním, tak dobrovolným hasičům vrátily na všechny ty věci, o kterých jsem tady hovořila, ať už jsou to hasičská auta, ať už jsou to rekonstrukce hasičských zbrojnic, dopravní automobily, nákup výškové techniky. Ohledně policistů jsme přesvědčeni o tom, že musí být pokryta ta tabulková místa. Nelze mít schválený rozpočet, aby tam nebylo finanční krytí na příchod nových policistů.

Takže to mě z mé strany trochu mrzí, že pan ministr financí – on tady, když jsem hovořila, nebyl zrovna při prvním čtení, teď i při druhém čtení, určitě musel asi někam odběhnout, takže já se popřípadě ještě vyjádřím přímo k těm jednotlivým pozměňovacím návrhům ve svém druhém vystoupení.

A chtěla bych poprosit především vládní poslance, aby se opravdu u hasičů a policistů, u těch pozměňovacích návrhů, nad tím zamysleli a některý ten pozměňovací návrh nepodpořili (podpořili?). Děkuju vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji paní místopředsedkyni.

Máme zde faktické poznámky. Jako první se přihlásil pan Milan Brázdil. Pane poslanče, máte slovo.

Mezi tím ještě přečtu omluvy: paní ministryně Černochová se omlouvá z dnešního jednání od 9.40 z pracovních důvodů a paní poslankyně Eva Decroix z celého dnešního jednání rovněž z pracovních důvodů.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. Dovolte, abych ve své faktické reagoval na předřečnici, která se vlastně dotkla integrovaného záchranného systému, dvou složek, které jsou řešitelné v rozpočtu. Už tu jsem pár dní a vím, ale je tu jedna složka a dle mého ta nejdůležitější. O život jde až v první řadě. Jasně, hasiči jsou vynikající, policajti jsou vynikající, ale je tu ještě jedna složka, hlavní složka IZS, Zdravotnická záchranná služba – čtrnáctkrát jinak. Čtrnáct krajů, čtrnáct originálů a jim není možno pomoci, ať jsem se snažil v minulém volebním období, předminule. Jim není možné pomoci tím, že by se o ně někdo postaral a řekl: Tak vám něco přidáme, nebo budeme se o vás starat z úrovně vlády nebo z úrovně státu. Ona je čtrnáctkrát delegovaná do krajů a vlastně je to jenom na tom, jak se k tomu ten kraj postaví. Takže nemám žádný pozměňovací návrh ani nic podobného, protože vím, že to je nereálné, že jediná možnost byla, jak minulá vláda poděkovala mimořádnou odměnou, která jim ještě dokonce byla i v mnoha krajích špatně vyplacena. Je mi vás líto, kolegové záchranáři, ale bohužel. Opatrujte se.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za vaši faktickou poznámku. V tuto chvíli, kdo je další přihlášen s faktickou poznámkou, je pan poslanec Petr Letocha. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji vám. Vážená paní předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, rád bych velmi krátce reagoval na své předřečníky, a to zejména ke kapitole Ministerstva vnitra. Já zde později vystoupím, abych se přihlásil k pozměňovacím návrhům, které jsou projednané s Ministerstvem vnitra, oba se týkají právě reakce na situaci na Ukrajině, a které řeší určité kapitoly tohoto rozpočtu. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji za dodržení času. To byla poslední faktická poznámka, v tuto chvíli chci se zeptat, jestli se někdo ještě hlásí s přednostním právem? Nikoho nevidím, takže v tuto chvíli se dostáváme do podrobné rozpravy – nebo pokračujeme v podrobné rozpravě – a poprosila bych, aby k řečnickému pultu přišel pan poslanec Karel Tureček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Tureček: Vážená paní předsedající, kolegyně a kolegové, já bych se rád přihlásil ke dvěma pozměňovacím návrhům vedeným v systému pod číslem 503 a oba dva se týkají rozpočtové kapitoly 329 Ministerstva zemědělství.

Jde o posílení této kapitoly, jednak o posílení řekl bych národních zdrojů na podporu Programu rozvoje venkova, na kofinancování Programu rozvoje venkova o částku 1 miliarda korun, a to z několika důvodů. Já už jsem při prvním čtení tento pozměňovací návrh avizoval a v tuto chvíli musím konstatovat, že nejsou v kapitole Ministerstva zemědělství zabezpečeny národní zdroje na plné využití řekl bych evropských financí na čerpání tohoto programu. Snižování prostředků směřující do rozvoje venkova bude mít bezesporu negativní vliv na venkov a na život na venkově. V současné době venkov čelí závažným problémům. Populace na venkově stárne a mladí lidé z venkova odcházejí do měst. Tento neblahý jev může zmírnit rozumná a cílená podpora rozvoje venkova. Zachování rozumné míry spolufinancování programu rozvoje venkova také pomáhá podnikatelským subjektům na venkově, ale také obcím, což platí zejména pro malé obce. Snižování prostředků na rozvoj venkova poškodí jak občanskou společnost na venkově, tak právě podnikatelské subjekty, a zejména malé obce. Při spolufinancování – a to chci zdůraznit – 1 koruny ze státního rozpočtu generuje další 2 koruny z rozpočtu právě Evropské unie. Pokud vláda tedy odebírá 1,6 miliardy korun právě z národního kofinancování, bere tím de facto z programu rozvoje venkova částku 4,8 miliardy korun právě na rozvoj venkova.

Druhý pozměňovací návrh, ten se týká výdajů specifického ukazatele posílení výdajů na opatření ve vodním hospodářství, a to také navýšení částky o 1 miliardu korun. Podpora programu na rozvoj vodního hospodářství v České republice, já se domnívám, je naprostou prioritou jak z hlediska zabezpečování dostatku pitné vody pro obyvatelstvo, tak ochrany proti povodním a proti suchu. Tady bych chtěl zdůraznit, že v letech 2015 až 2019, kdy postihla naše území sucha, to je perioda, (kdy?) se stala podpora programů na rozvoj vodohospodářské infrastruktury jednoznačnou prioritou. Tomu odpovídaly i schválené finanční prostředky v rozpočtové kapitole Ministerstva zemědělství, které se pohybovaly vždy souhrnně okolo 3,5 až 4 miliard korun. Současný návrh státního rozpočtu pro ukazatel vodního hospodářství v kapitole Ministerstva zemědělství je zcela nedostatečný a ohrozí či zcela zastaví realizaci nezbytných opatření v rozvoji strategické vodohospodářské infrastruktury.

Je nezbytné zcela jasně konstatovat, že současně navrhovaný rozpočet nepokryje ani již schválené víceleté dotační akce, na které již byla vystavena rozhodnutí o poskytnutí dotace na základě střednědobých výhledů. Oblasti, které je nezbytné finančně posílit, jsou následující. Jednak se jedná o pokračování podpory výstavby vodárenských nádrží, strategických vodárenských nádrží, jako jsou Vlachovice, Kryry, Senomaty a Šanov, částkou 300 milionů korun. Jedná se o vládou schválená opatření, která jsou financována prostřednictvím

dotačních programů programového financování Ministerstva zemědělství. Podpora rozvoje vodárenské infrastruktury ve městech a obcích zasažených suchem. Jedná se i o propojování vodárenských soustav, což umožní transport vody z oblastí zdrojově dostatečně zabezpečených do oblastí deficitních včetně třeba například Frýdlantska, které bude nově postiženo i problematikou podzemních vod v souvislosti s pokračováním těžby v dole Turów. Dotační program je rovněž v programovém financování Ministerstva financí.

Takže tolik mé návrhy na posílení rozpočtové kapitoly Ministerstva zemědělství o částku 2 miliardy korun. Opět zdůrazňuji, že pozměňovací návrhy jsou vedeny pod číslem 503. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Já také děkuji, pane poslanče. Další, kdo se přihlásil v podrobné rozpravě, je pan poslanec Josef Kott. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, já bych se tímto chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je veden jako sněmovní dokument 500, a předložil jsem ho společně s panem kolegou Rybou a Kuklou. Jedná se posílení kapitoly 329 Ministerstva zemědělství, kde se zvyšují výdaje ukazatele podpora lesního hospodářství o částku 30 milionů korun, a současně v kapitole 329 Ministerstvo zemědělství se snižují výdaje ukazatele podpora neziskových organizací o částku 30 milionů korun.

Velice krátké zdůvodnění. Podpora obnovy lesů po kůrovcové kalamitě je zásadní pro obnovu a stabilizaci lesů v České republice. Vláda slibovala, že obnova lesa, zadržování vody v krajině a ochrana životního prostředí budou její prioritou. Původní návrh státního rozpočtu tak, jak ho připravila minulá vláda pod vedením ministra pana Tomana, počítala na podporu lesního hospodářství s částkou o 330 milionů korun vyšší a současná doporučená částka je ve výši 3 583 000 000 korun. Domnívám se, že snižováním prostředků směřujících primárně na obnovu našich lesů po kůrovcové kalamitě bude mít negativní vliv nejen na stabilizaci vláhových poměrů, ale i na volnočasové aktivity spojené s pobytem v přírodě. Nově vytvořené podpory, za které je zapotřebí Ministerstvu zemědělství poděkovat, které jsou vedeny na jednotku lesní plochy, řeší pouze samoobnovu lesa, protože dotační program tak, jak je koncipován, v podstatě jsou tam ochranné prvky, které omezují výsadbu kulturního lesa jako takového. Zachováním rozumné míry podpory tak, jak je nastavila a financovala minulá vláda, pomáhala nejenom soukromým vlastníkům lesa, ale také obcím, což pomohlo zejména těm malým obcím. Snižování finančních podpor podle pravidel nastavených současnou vládní koalicí dle mého názoru poškodí nejenom ekonomiku, ale současně i stabilitu a kvalitu životního prostředí v oblastech, které byly nejvíce zasaženy kůrovcovou kalamitou v předchozích letech.

A vzhledem k tomu, že jsem zástupce z Vysočiny, tak si dovoluji k tomuto odůvodnění přidat ještě pohled z financování z Kraje Vysočina jako takového. Za minulého vedení kraje i z pozice krajského zastupitelstva byly vyčleněny finanční prostředky na podporu soukromých vlastníků, kteří byli významně postiženi kůrovcovou kalamitou. Jsem si vědom toho, že toto na sebe ve velké části převzalo Ministerstvo zemědělství. Nicméně domnívám se, že vzhledem k tomu, že v rozpočtu Kraje Vysočina se nenašly žádné finanční prostředky na to, aby se drobným vlastníkům lesa pomohlo. A je zapotřebí říct, že vlastně Kraj Vysočina jako takový teď řeší úplně jiné problémy, protože veškeré své finanční prostředky uložil na jeden účet a ten je teď zablokovaný, takže budoucí prostředky asi nebudou jednoznačně a jednoduše využity, tak z tohoto důvodu si dovolím požádat alespoň o malou podporu ze

strany státního rozpočtu. Chtěl bych požádat nejenom za vlastníky lesů, ale i za všechny, kteří se v těch lesích pohybují, o podporu svého pozměňovacího návrhu.

A využiji ještě možnosti a taktéž bych si dovilil vás požádat o podporu pozměňovacího návrhu, který vložila do systému paní kolegyně Jana Mračková Vildumetzová, protože ona to tady podrobně popsala, a i já se domnívám, že dobrovolní hasiči, profesionální hasiči nejenom v covidu, ale i teď v této situaci jsou připraveni a pomáhají, takže jakékoli snížení finančních prostředků na jejich činnost si myslím, že není správné a že si zaslouží nejen náš obdiv, ale i finanční prostředky na to, aby mohli svoji práci vykonávat tak, jak ji doposud vykonávají. Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Další, kdo se hlásí do podrobné rozpravy, je paní poslankyně Karla Maříková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Chtěla bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému načten jako sněmovní dokument 381. Ve svém pozměňovacím návrhu v kapitole 335 Ministerstva zdravotnictví zvyšuji výdaje specifického ukazatele Výzkum a vývoj ve zdravotnictví o částku 500 milionů korun a o tuto částku snižuji výdaje ukazatele Odvody do rozpočtu Evropské unie. Výdaje na výzkum v České republice jsou stále velmi nízké a soukromé firmy dokonce vynakládají na výzkum více finančních prostředků než stát. Bez dlouhodobých investic do kvalitního vývoje a výzkumu není možné dosáhnout konkurenceschopnosti, respektive kompatibility, srovnatelnosti a schopnosti rovnocenné spolupráce se špičkovým výzkumem, ať už na evropské, nebo celosvětové úrovni.

System podpory výzkumu v České republice často nevytváří ideální podmínky k tomu, aby vznikaly výsledky snadno uplatnitelné v praxi. Státní podpora přitom hraje zásadní roli v rozvoji výzkumu a vývoje. Věda a výzkum patří k základním civilizačním kompetencím a mají představovat oporu pro společnost a člověka ve všech situacích, zejména právě v těch krizových. Z těchto důvodů navrhuji zvýšit zmíněné výdaje pro vědu a výzkum a současně se domnívám, že členství v Evropské unii pro nás, občany České republiky, zejména v posledních letech neposkytuje takové přínosy, které by vyvážily náklady na toto členství, ať už náklady přímé, viditelné, nebo náklady nepřímé včetně omezení rozhodovacích pravomocí. A už vůbec se nám nežije v Evropské unii tak dobře, jak nám bylo slibováno před vstupem do Evropské unie. Je třeba přehodnotit náš vztah k této organizaci a jedním z jasných signálů potřeby změny je snížení odvodů do rozpočtu Evropské unie o 500 milionů korun, jak navrhuji.

Vzhledem k tomu, že tady nevidím svého kolegu Radka Kotena, který mě má následovat, ale mám informaci, že se zdržel na jednání, tak bych se tímto chtěla přihlásit ke sněmovnímu dokumentu 479, ve kterém kolega navrhuje zvýšení výdajů v kapitole 314 Ministerstva vnitra specifickým ukazatelem Výdaje Policie České republiky, kde se má o částku 80 milionů korun navýšit podskupení 501 Platy. V kapitole 314 navrhuje můj kolega Ministerstva vnitra ve specifickém ukazateli výdaje Hasičského záchranného sboru České republiky zvýšit výdaje o 20 milionů korun, také by měly putovat na platy, a v kapitole 314 Ministerstva vnitra ve specifickém ukazateli výdaje Hasičského záchranného sboru České republiky navrhuje zvýšit výdaje o 100 milionů korun v podskupení Pořízení dlouhodobého hmotného majetku. Naopak snižuje výdaje Ministerstva vnitra ve specifickém ukazateli Výdaje spojené s výkonem předsednictví České republiky v Radě Evropské unie o 100 milionů korun a v kapitole 314 Ministerstva vnitra ve specifickém ukazateli Výdaje na

zabezpečení úkolů Ministerstva vnitra a ostatních organizačních složek státu snižuje výdaje o 100 milionů korun na neinvestiční transfery neziskových a podobných organizací.

Místo přehnaných výdajů spojených s předsednictvím v Radě Evropské unie, přičemž Evropská unie se stává projektem, který má v posledních letech pro Českou republiku a její občany více negativ než přínosů, navrhuje můj kolega tyto finanční prostředky použít ke zvýšení bezpečnosti českých občanů, a to tím způsobem, že příslušníkům Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru vyváží propad jejich příjmů, který je způsoben skokovým zdražením spotřebitelských výrobků a také zvýšením cen energií. To se stává problémem zejména u skupiny pracujících, kteří mají fixní tabulkový plat, mají jen velmi omezené možnosti dosáhnout jeho zvýšení a prakticky vyloučenou možnost jiného přírůdku. Proto je potřeba problém řešit neodkladně, například i zásahem do státního rozpočtu. Stabilizace jejich platu v poměru k inflaci zajistí menší riziko jejich hromadných odchodů do soukromé sféry, a tedy přispěje k udržení bezpečnosti občanů České republiky. Finanční prostředky v kraji, jsou-li investovány do zajištění naší bezpečnosti, jsou jedny z nejlépe investovaných.

Dále, jak jsem říkala, kolega snižuje alokaci rozpočtu kapitoly Ministerstva vnitra na neinvestiční transfery neziskových a podobných organizací, a to o 100 milionů korun. Cílem je zamezit vyvádění finančních prostředků mimo rozpočet Ministerstva vnitra soukromým organizacím. Naopak navrhuje se velmi potřebná záležitost, tedy navýšení části rozpočtu Ministerstva vnitra, ze kterého je financovaný Hasičský záchranný sbor, a sice se zvyšuje o 100 milionů korun objem finančních prostředků určených na pořízení dlouhodobého hmotného majetku. Základem práce Hasičského záchranného sboru je mimo jiné výšková technika. V praxi jsou opakované problémy s jejím fungováním a je třeba to co nejdříve vyřešit, než dojde k lidským neštěstím, kterým se dalo snadno předejít. Občané České republiky spoléhají na to, že Hasičský záchranný sbor je třeba k tomu, aby měl odpovídající prostředky pro jejich činnost.

Takže bych vás poprosila ve třetím čtení o podporu těchto pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji, paní poslankyně. V tuto chvíli si dovoluji přečíst další omluvu. Je to pan poslanec Josef Flek, který se omlouvá z dnešního dne mezi 11.30 až do půlnoci na zbytek jednání, a to z rodinných důvodů.

Paní poslankyně tady avizovala, že popřípadě není přítomen pan poslanec Radek Koteš, přesto bude zařazen v tom seznamu, a pak se popřípadě... protože jsem zaregistrovala, že jste četla jeho případné pozměňovací návrhy.

Další, kdo je přihlášený, je paní poslankyně Marie Pošarová – také není, dobře. Takže v tuto chvíli pan poslanec Vladimír Zlínský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Zlínský: Vážená paní předsedající, děkuji za slovo. Vážený představitel vlády, vážené kolegyně a kolegové, přihlašuji se ke svému pozměňovacímu návrhu, který je v systému načten jako sněmovní tisk (správně dokument) 552. Odůvodnění: účelem pozměňovacího návrhu je snížení odvodů do rozpočtu Evropské unie o 5 miliard korun a ponechání těchto finančních prostředků pro řešení krizových situací a civilní ochranu obyvatelstva v České republice.

V současné době ekonomické, politické, bezpečnostní a zdravotní nestability považují za nezbytné navrhnout přesun podstatné části finančních prostředků z odvodů do společného rozpočtu Evropské unie na přípravu naší společnosti na krizové situace, a to se zaměřením na

materiální krizové vybavení, stejně jako na výuku a výcvik obyvatelstva ke schopnostem, jak těmto situacím efektivně čelit, a to včetně dětí a mládeže. V minulosti nejenom u nás, ale i celosvětově převážil názor, že nastal konec dějin a stabilita a plynulá progresivní lidstva k lepším zítřkům je víceméně trvale zaručena, aniž by to bylo potvrzeno předchozím průběhem historických událostí. Jaksi bylo opomenuto, že tento vývoj probíhá nespojitě, kdy vzestupy jsou následovány propady a následně další progresí. Stejně i časové intervaly mezi jednotlivými vzestupy a poklesy jsou nespojitě, a tedy těžko predikovatelné.

Bohužel se ukazuje, že komplexní společnosti, které mají mnohočetné vazby mezi svými prvky a dále i s jinými systémy, jsou na tyto krize mimořádně citlivé z důvodu dominového efektu. Berme tuto mnohočetnou krizi jako příležitost, jakým způsobem aktivovat schopnosti naší celé společnosti vzhledem k výzvám budoucnosti, které budou velmi složité, ale lze očekávat, že právě z úspěšného řešení této problematiky vyplyne další společenský a vědecko-technický posun naší ideově zmatené a v kruhu iracionality bloudící společnosti. Možné dočasné zjednodušení a zefektivnění těchto vztahů a vazeb, a tím i komplexity společnosti, musíme brát v úvahu a tomu přizpůsobit veškeré naše uvažování, i tedy naši přípravu na tuto skutečnost, a to včetně návrhu rozpočtu. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Stala se mi tady taková technická věc, že jsem řečníka nebo poslance, který tu nebyl přítomen, tak jsem ho odmazala, a stalo se mi, že jsem pravděpodobně klikla dvakrát, takže se tímto omlouvám panu poslanci Oldřichu Černému a poprosím ho, zda by přišel k řečnickému pultu. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Oldřich Černý: Děkuji za slovo, paní předsedající. Dobrý den. Vážená paní předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážený ministře zemědělství, vážení občané České republiky, dovoluji mi vás seznámit s mými dvěma pozměňovacími návrhy.

První pozměňovací návrh má číslo sněmovního dokumentu 541 a seznámím vás s jeho odůvodněním. Navrhuji převést 100 milionů korun z rozpočtové kapitoly 307 Ministerstvo zahraničních věcí do rozpočtové kapitoly 329 Ministerstvo zemědělství. Konkrétně se jedná o návrh na snížení objemu výdajového ukazatele příspěvky mezinárodním organizacím a peněžní dary vybraným institucím do zahraničí z navrhovaných 1 514 816 458 na 1 414 816 458 korun. Omlouvám se. Česká republika spolupracuje s téměř pěti stovkami mezinárodních organizací, nicméně smysl některých je velice pochybný a nic České republiky nepřináší. Nejvyšší kontrolní úřad v roce 2019 provedl kontrolní akci 19/05 s názvem Peněžní prostředky státu poskytované mezinárodním organizacím a další související výdaje. Ze zprávy o této kontrolní akci vyplývá, že Ministerstvo zahraničních věcí, které spoluprací s mezinárodními organizacemi koordinuje, nemá dostatečné informace k tomu, aby mohlo zhodnotit jejich přínosy. Ve zprávě se mimo jiné uvádí: NKÚ vyhodnotil, že nebyly naplněny předpoklady pro účelné poskytování prostředků mezinárodním organizacím. Opatření stanovená vládou České republiky, která mimo jiné sledovala dosažení úspor, nebyla řádně splněna.

V době probíhající vážené ekonomické a sociální krize v důsledku dopadů pandemie koronaviru a s ní související zvýšených vládních výdajů je nutné se důsledně zaměřit na tyto položky rozpočtu, které České republice a jejím občanům nepřinášejí žádný užitek. Z tohoto důvodu tedy navrhuji, aby byly sníženy plánované výdaje mezinárodním organizacím do zahraničí, čímž by měl být vyvinut tlak na Ministerstvo zahraničních věcí, aby zrevidovalo potřebu a přínosy některých souvisejících plateb, popřípadě některých členství. Navrhované snížení se rovná zhruba jedné pětině nepovinných, tedy dobrovolných plateb. Částku 100 milionů korun navrhuji převést následovně: převede se do výdajového ukazatele kapitoly

329 Ministerstvo zemědělství, podpora agrárního sektoru, dotace Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu s tím, že částka 50 milionů se použije na dotační programy Podpora včelařství a částka 50 milionů se převede do strategického plánu společné zemědělské politiky SOT včely 2021. Navýšení finančních prostředků by mělo posloužit převážně na podporu nových začínajících včelařů a na podporu pro stávající včelaře, kteří mají zájem rozšířit svá včelstva a účinně bojovat proti chorobám včelstev. Bez včel je velice komplikované opylování. Bez dodatečné podpory by tak došlo ke snížení produkce nejen ovoce, ale i medu. Navíc v poslední době dochází k úbytku včelařů.

Dále by bylo vhodné zřídit národní ozdravný program, který by odhaloval velmi zákeřnou chorobu – mor včelího plodu, která se velmi špatně rozpoznává, protože nemoc probíhá v počátečních fázích skrytě. O tento program se již opakovaně žádalo. V současné době je v České republice asi 650 000 včelstev. Programy by mohly být stanoveny na dobu tří let, po kterou by se provádělo testování, tj. zhruba 220 000 včelstev ročně, aby během těchto tří let mohla být zkontrolována všechna včelstva plus nově vzniklá včelstva. S tímto programem by souhlasila i Státní veterinární správa.

Druhým mým pozměňovacím návrhem je sněmovní dokument 541, kde navrhuji převést 200 milionů korun také z rozpočtové kapitoly 306 Ministerstvo zahraničních věcí do rozpočtové kapitoly 329 Ministerstvo zemědělství. Konkrétně se jedná také o návrh na snížení objemu výdajového ukazatele příspěvky mezinárodním organizacím a peněžní dary vybraným institucím do zahraničí. Tato částka se převede do výdajového ukazatele kapitoly 329 Ministerstvo zemědělství, podpora agrárního sektoru, dotace Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu s tím, že se bude jednat o podporu chovatelů prasat, a to buď samostatně, nebo dotační titul, nebo urychleně jako kompenzace za nárůst cen energií v rámci současné krizové situace na trhu s energiemi a v návaznosti na ochranu spotřebitele před dalším zdražováním.

Chov prasat prochází velmi těžkým obdobím. Přestože vepřové maso patří u tuzemských spotřebitelů stále mezi nejoblíbenější, spotřeba u nás dosahuje asi 42 kilo na osobu na rok, zatímco průměr Evropské unie je 32 kilo na osobu a rok, jeho domácí produkce stagnuje. Spotřebu našich občanů pokryje tuzemská produkce sotva ze 40 %, a proto se vepřové dováží z Polska a dalších zemí, jako je Německo, Španělsko a Dánsko, kde se navíc prokazatelně více využívají léčiva, jako jsou antibiotika a antimikrobiotika. Podnikům, které se věnují chovu prasat a které produkci dotují z platby na hektar, byly v rámci reformy společné zemědělské politiky finance značně zkráceny. V nejbližší době i s ohledem na stále rostoucí náklady na krmné směsi, energie a pracovní sílu plánuje více jak polovina podniků, které se věnují chovu prasat, s produkcí vepřového skončit, případně i ji výrazně omezit.

Zatímco nákladová cena prasete, nákladová cena je dnes již více než 35 kg na kg prasete v živé váze, výkupní ceny jsou nižší než 25 korun. Dopusud mohli chovatelé v některých případech tuto ztrátu alespoň částečně kompenzovat relativně ziskovou rostlinnou výrobou. Kvůli chystanému snížení dotací v závislosti na velikosti podniku lze nicméně očekávat, že si tuto praxi větší zemědělské podniky nebudou moci do budoucna dovolit, protože by to znamenalo pouze další vytváření ztráty. Přitom výsledky v kvalitě našich českých surovin a u chovatelů prasat jsou v porovnání se zahraniční konkurencí nadprůměrné, jak dokazuje například šetření mezinárodního projektu INTERPI. Navrhuji tedy navýšit podporu chovatelů prasat, aby se zamezilo ještě větší závislosti ČR na dovozu vepřového ze zahraničí a aby se podpořila výroba kvalitních českých potravin.

Žádám vás tímto o podporu těchto mých pozměňovacích návrhů ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Také děkuji. Nyní poprosím paní poslankyni Marii Pošarovou. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pošarová: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, přihlašuji se ke svým pozměňovacím návrhům u sněmovního dokumentu 391 a sněmovního dokumentu 392, kde důvodové zprávy jsou obsaženy v příloze v systému.

Ted' bych se chtěla vyjádřit ke sněmovnímu dokumentu 391, kde v kapitole 306 Ministerstvo zahraničních věcí se souhrnem ukazatelů výdaje celkem mění číslo z 8 281 068 101 korun a nahrazuje se číslem 7 281 068 101 a výdaje specifického ukazatele Příspěvky mezinárodním organizacím a peněžní dary vybraným institucím do zahraničí se snižují o 1 miliardu. Tyto peníze bych chtěla přesunout na Ministerstvo pro místní rozvoj, a to navýšení o 1 miliardu na 29 576 464 059 korun.

Co se týče odůvodnění: Nejvyšší kontrolní úřad při kontrole dlouhodobého hospodaření Ministerstva zahraničních věcí opakovaně konstatoval, že u větší části položek a plateb spadajících do rozpočtového výdajového ukazatele Příspěvky mezinárodním organizacím a peněžní dary vybraným institucím do zahraničí je jejich přínos pro český stát naprosto nezjistitelný a neznámý a že se zde dlouhodobě nedaří dosáhnout plánovaných rozpočtových úspor. Dle Nejvyššího kontrolního úřadu také Ministerstvo zahraničních věcí nemá vůbec celkový přehled o tom, s jakými mezinárodními organizacemi vlastně Česká republika spolupracuje, a že v této souvislosti rovněž neplní úkoly vyplývající z příslušných usnesení české vlády.

Současně jednoznačně platí, že v období současné ekonomické krize a hroživě narůstajícího deficitu státního rozpočtu i v důsledku dopadů epidemie koronaviru není žádný relevantní důvod k tomu, aby opět na dluh, který budou muset splácet čeští občané i v roce 2022, se obdarovávaly jakékoliv zahraniční subjekty. Mnoho podstatnější a důležitější je silná a cílená finanční podpora domácích občanů a domácích firem touto krizí postižených a ohrožených. Proto navrhuji převod částky 1 miliardy korun z rozpočtového ukazatele Příspěvky mezinárodním organizacím a peněžní dary vybraným institucím do zahraničí do rozpočtového ukazatele kapitoly Ministerstva pro místní rozvoj – Dotace Státnímu fondu podpory investic. Jde o velmi důležitý a potřebný projekt půjček mladým manželům a rodinám na pořízení či k rekonstrukci bydlení, což je v současné době záležitost prvořadého veřejného zájmu z hlediska podpory, porodnosti a udržitelné budoucnosti našich sociálních systémů. Vzhledem k omezenému objemu alokace rozpočtových prostředků může prozatím na tomto projektu participovat a využívat jej jen velmi omezený počet rodin a novomanželů. Poptávka výrazně převyšuje nabídku. Proto považujeme za nutný první krok navýšení objemu finančních prostředků v tomto rozpočtovém ukazateli na zhruba dvojnásobek současného stavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Nyní s přednostním právem se hlásí paní místopředsedkyně Mračková Vildumetzová. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Já tedy nemám štěstí na pana ministra financí, zase vidím, že tu bohužel není – možná přichází. Já bych se chtěla přihlásit k pozměňovacím návrhům. Jak jsem avizovala, tak se budou dotýkat hasičů a policistů. Ty, které dotýkají policistům je pozměňovací návrh, ke kterému se hlásím – 534 a 535. Chtěla bych říct, že tento pozměňovací návrh předkládám spolu s kolegy Jiří Maškem, Robertem Králíčkem, Hubertem Langem a Milanem Brázdilem.

První pozměňovací návrh 534 se dotýká platů policistů, kde navrhujeme navýšení o 500 milionů korun, a tyto výdaje aby se snížily v ukazateli Obsluha státního dluhu. Pozměňovací návrh pod číslem 535 – opět předkládám já, pan Jiří Mašek, Robert Králíček, Hubert Lang a Milan Brázdil – také se dotýká platů policistů, kde navrhujeme, aby došlo k navýšení o částku 1 miliarda korun a snížila se v ukazateli Obsluha státního dluhu u specifického ukazatele.

Pozměňovací návrhy, které předkládáme ohledně hasičů, je pozměňovací návrh číslo 452, který předkládám spolu s panem Drahoslavem Rybou, Martinem Kuklou a Josefem Kottem, a tento pozměňovací návrh se dotýká profesionálních hasičů, kde požadujeme, aby se navýšila částka o 200 milionů korun, je to na nákup cisternových automobilových stříkaček, a aby tato částka se vzala, a ještě tam i bude, z vládní rozpočtové rezervy.

Další pozměňovací návrh je pod číslem 455, který opět předkládám já, pan Drahoslav Ryba, Martin Kukla a Josef Kott, a je zde navýšení o 100 milionů korun, a to je pro dobrovolné hasiče, právě opět na nákup dopravních automobilů, cisternových automobilových stříkaček a opravy hasičských zbrojnic, a tato částka by se vzala ve výdajích spojených s výkonem předsednictví České republiky v Radě EU, kde se to navyšovalo v kapitole Ministerstva vnitra o 300 milionů korun.

Další pozměňovací návrh pod číslem 456 – opět předkládám já, pan Drahoslav Ryba, Martin Kukla, Josef Kott, a je to navýšení o 200 milionů korun, je to opět pro profesionální hasiče a aby se tato částka vzala ve specifickém ukazateli ve vládní rozpočtové rezervě. Tento pozměňovací návrh se opět dotýká v rámci dobrovolných hasičů, nákup cisternových automobilových stříkaček, dopravních automobilů a rekonstrukce hasičských zbrojnic.

Pozměňovací návrh pod číslem 457, ten se dotýká profesionálních hasičů, avizovaného nákupu výškové techniky, kde požadujeme navýšení o 100 milionů korun, a opět tato částka aby se vzala ve specifickém ukazateli Výdaje spojené s výkonem předsednictví ČR v Radě EU.

Další pozměňovací návrh je pod číslem 458 – opět předkládají stejní, nebudu to opakovat u těch dalších, všechny ty pozměňovací návrhy, které předkládáme a dotýkají se profesionálních dobrovolných hasičů, předkládám s panem Drahoslavem Rybou, Martinem Kuklou a Josefem Kottem, takže už to nebudu číst. Ten 458 se dotýká profesionálních hasičů a je to na nákup výškové techniky, takže požadujeme navýšení o 200 milionů korun a chceme, aby se těchto 200 milionů korun snížilo na Výdajích spojených s výkonem předsednictví ČR v Radě EU.

Další pozměňovací návrh se stejnými předkladateli je pod číslem 530 a dotýká se profesionálních hasičů, kde požadujeme navýšit částku o 200 milionů korun, a aby se tato částka snížila ve specifickém ukazateli Obsluha státního dluhu. A je to opět na nákup cisternových automobilových stříkaček.

Další pozměňovací návrh předkládáme pod číslem 531, dotýká se dobrovolných hasičů a jde o navýšení 200 milionů korun. Je to opět na hasičská auta a na rekonstrukce hasičských zbrojnic a chceme, aby tato částka se vzala ve specifickém ukazateli Obsluha státního dluhu v částce stejné, což je 200 milionů korun.

Další pozměňovací návrh předkládáme pod číslem 532. Ten se dotýká dobrovolných i profesionálních hasičů dohromady, kde požadujeme u profesionálních hasičů navýšení o 600 milionů korun a u dobrovolných hasičů o 200 milionů korun, a opět se to opakuje, chceme, aby se tyto finanční prostředky vzaly v obsluze státního dluhu, a je to pořád stejné – u profesionálních hasičů je to na nákup cisternových automobilových stříkaček a na pořízení

výškové techniky a u dobrovolných hasičů je to na pořízení cisternových automobilových stříkaček, dopravních automobilů a rekonstrukci hasičských zbrojnic.

Další pozměňovací návrh předkládáme pod číslem 533, ten se dotýká profesionálních hasičů, kde požadujeme navýšení o 400 milionů korun a chceme, aby se to snížilo v ukazateli Obsluha státního dluhu ve stejné částce 400 milionů korun, a je to na nákup 46 kusů cisternových automobilových stříkaček pro profesionální hasiče.

Další pozměňovací návrh předkládáme pod číslem 536, ten je na částku 100 milionů korun, dotýká se dobrovolných hasičů, opět na cisternové automobilové stříkačky, dopravní automobily a rekonstrukci hasičských zbrojnic, a chceme, aby se tato částka vzala z vládní rozpočtové rezervy.

A poslední pozměňovací návrh předkládáme pod číslem 537, je také na 100 milionů korun, dotýká se profesionálních hasičů, je to na nákup výškové techniky a chceme, aby se tato částka snížila v rámci vládní rozpočtové rezervy.

Pana ministra financí stále nevidím. Chtěla jsem říct, že jsme předložili u těch hasičů mnoho pozměňovacích návrhů, kde chceme, aby tyto finanční prostředky se buď vzaly z vládní rozpočtové rezervy, kde ještě budou, nebo z obsluhy státního dluhu, anebo aby se snížila částka v rámci předsednictví. Věřím, že tam určitě najde cestu a některý z těchto pozměňovacích návrhů pro hasiče a i pro policisty podpoří. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s přednostním právem je přihlášený pan místopředseda Havlíček. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, velmi krátce, protože jsem zde už vystoupil. Hlásím se tímto k pozměňovacím návrhům 502, 504 a 547. Jsou to ty návrhy z dílny Ministerstva průmyslu a obchodu, respektive s vazbou na Ministerstvo průmyslu a obchodu a s vazbou na Ministerstvo dopravy. Ráno jsem je představil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a nyní budeme postupovat a pokračovat v řádně přihlášených do rozpravy. Nyní vystoupí pan poslanec Radovan Vích a připraví se pan poslanec Jiří Kobza. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, budu poměrně stručný, protože za mnou je ještě spousta dalších kolegů. Chtěl bych tady představit ve stručnosti svůj pozměňovací návrh, který je vložen do systému pod číslem 558, který obecně hovoří o rozpočtové kapitole Ministerstva obrany, ze které chci snížit částku 4 875 041 000 ve prospěch stejné kapitoly, a sice je to splátka amerických výběhových vrtulníků, a 497 569 000 na zahraniční operace v Afghánistánu, Mali, Burkině-Faso, Nigeru, Mauretánii a Čadu, a jak již jsem říkal, ve prospěch stejné kapitoly, ale zvýšením jiných výdajových okruhů, a sice 1 346 231 000 na modernizaci stávajících vrtulníků, které jsou v naší armádě, a zbytek, 3 528 810 000 na doplnění potřebné výzbroje, techniky a materiálu pro případ mobilizace. To vše s ohledem na zprávu o zajištění obrany České republiky z roku 2020, který není veřejným dokumentem, a i s ohledem na současnou krizi na Ukrajině. Tímto návrhem dochází k posílení obranných schopností armády a k podpoře domácího zbrojního průmyslu.

Podrobné odůvodnění je obsahem tohoto pozměňovacího návrhu, který je, jak jsem říkal, vložen v systému pod číslem 558. Já se tímto k němu hlásím a žádám vás o jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy pan poslanec Jiří Kobza a připraví se paní poslankyně Pokorná Jermanová. Máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení páni ministři – paní ministryně zde nejsou. Ještě bych touto cestou rád oslovil členy Českého svazu bojovníků za svobodu. Milí bratři a sestry, předstupuji před vás po všech těch stamilionech a miliardách, které tady létaly, s žádostí o přesun částky, která je tak malá, že mnozí z vás si jí asi ani nevšimnou. Z toho důvodu si ale myslím, že je daleko závažnější.

Český svaz bojovníků za svobodu dostával pravidelně, stejně jako legionářská obec, 6 milionů státní příspěvek. Tento příspěvek byl v návrhu rozpočtu na rok 2022 snížen o 80 %, na pouhý 1 milion. A protože se při celkovém objemu státního rozpočtu jedná o skutečně minimální částku, je navýsost pravděpodobné, že za tímto rozhodnutím bylo rozhodnutí politické, nikoli ekonomické. Český svaz bojovníků za svobodu vykonává důležitou činnost. Stará se o hroby padlých z druhé světové války, udržuje pomníky hrdinů, vede vzdělávací činnost, vydává periodika a tisíce jeho členů se snaží přispět a uchovat historickou paměť národa v oblasti druhé světové války, a zejména osvobození Československa od německé okupace. Jeho činnost je nezastupitelná, a protože snížení rozpočtu by v podstatě ohrozilo jeho samotnou existenci, dovoluji si před vás předstoupit s prosbou, abychom v rámci specifikace sociální výdaje, náhrady na neziskové a podobné organizace u výdajové položky Český svaz bojovníků za svobodu, viz příloha číslo 9 návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2022, zvýšili tuto položku o 5 milionů korun, to znamená z 1 milionu na 6 milionů, a výdaje specifického ukazatele Odvody do rozpočtu Evropské unie se snižují o 5 milionů, to znamená částka – prosím poslouchejte – 60 miliard se nahrazuje číslem 59 995 000 000 korun. Jedná se o snížení, které je takové, že vlastně i zmizí pod vlivem inflace, která na nás čeká v letošním roce a kterou Státní banka už odhadovala místy až na 10 %, to znamená, že z 60 miliard by v podstatě mělo 6 miliard padnout jenom na tu inflaci.

Já se chci právě přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který předkládám pod číslem 372 v systému. Prosím vládu i vás o podporu tohoto návrhu, protože jakkoliv můžou být určité návrhy, určité vztahy, určité politické názory různé, jedna věc je naprosto jasná. Činnost Českého svazu bojovníků za svobodu je nezastupitelná a zaslouží si naši podporu, protože je dlouhodobá, koncepční a jak říkám, dotýká se to tisíců čestných lidí, kteří tam pracují. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní tedy v rozpravě vystoupí se svou řečí poslankyně Pokorná Jermanová. Připraví se poslankyně Klára Dostálová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den. Členové vlády, kolegyně, kolegové. Ráda bych se přihlásila k našim společným pozměňovacím návrhům. Jsou to společné pozměňovací návrhy týkající se kultury. Spolupředkládám je s panem kolegou Ondřejem Babkou. Celková částka, která se týká kultury, bude něco kolem 900 milionů korun. Nechci tady číst jednotlivé návrhy, odkud budou brány. Shrnu bych to: budou brány z rozpočtové rezervy vlády, z obsluhy státního dluhu

a potom z kapitoly Výdaje spojené s výkonem předsednictví České republiky Rady Evropské unie u Ministerstva vnitra. Nyní tedy k jednotlivým pozměňovacím návrhům.

Nyní bych vám ráda představila sněmovní dokument číslo 480. Jedná se o kapitolu příspěvkové organizace zřízené Ministerstvem kultury v části Příspěvek na provoz příspěvkovým organizacím, kde navrhujeme navýšit částku o 50 milionů korun. Důvodem je to, že se rapidně zvyšují ceny energií, a to se zákonitě odrazí v hospodaření těchto příspěvkových organizací. Pokud bychom nenavýšili tuto kapitolu, může dojít ke snižování odměn už takhle velmi nízce odměňovaných pracovníků v kultuře. Týká se to příspěvkových organizací, jako je například Národní galerie, Moravská galerie Brno, Památník Lidice nebo Národní divadlo.

Další pozměňovací návrh, ke kterému bych se ráda přihlásila, je pod sněmovním tiskem 512 a týká se ukazatele výdaje... pardon, specifického ukazatele Příspěvkové organizace zřízené Ministerstvem kultury, a to částí Program péče o národní kulturní poklad a dědictví, kde navrhujeme zvýšit částku o 350 milionů korun. Tento investiční program je zřízen s cílem rekonstrukce, výstavby, vybavení a modernizace 27 objektů. Program má sedm podprogramů, jeho účastníky jsou státní příspěvkové organizace, jako je Národní památkový ústav, Národní divadlo, Národní muzeum, Národní technické muzeum a další. Původně navržený rozpočet ve výši 300 milionů korun zásadním způsobem ohrožuje modernizaci a rozvoj výše jmenovaných organizací, zmínit můžu plánovanou rekonstrukci Nové scény Národního divadla.

Další sněmovní dokument, ke kterému se chci s kolegou Babkou přihlásit, je sněmovní dokument číslo 517. Týká se kapitoly Kulturní služby, podpora živého umění, konkrétně části Program státní podpory profesionálních divadel a stálých profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů, kde navrhujeme navýšit částku o 200 milionů korun. Důvod je poměrně jasný. Vzhledem k tomu, že stát rezignoval na podporu živého umění, divadel a filharmonií po době covidu, a kompenzace, které nastavil, nejsou dostačující, tak se domníváme, že původně navržená částka bude vést k uzavírání a likvidaci těchto organizací, protože tento program je systémovým řešením státního podílu na rozvoji profesionálních divadel, profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů v České republice a je postaven na principu spolufinancování. To znamená, že zátěž se přesouvá na zřizovatele těchto zařízení, samozřejmě to jsou města a obce a pro ně toto může být zásadní problém. Jenom abychom si udělali představu, kterých zařízení se to týká, je to například Městské divadlo Kladno, Janáčkovovo divadlo Brno, Teplická filharmonie, Plzeňská filharmonie anebo Horácké divadlo v Jihlavě.

Další sněmovní dokument, ke kterému se chci přihlásit, je sněmovní dokument číslo 518. Jedná se o specifický ukazatel kulturní služby, podpora živého umění, a to části Kulturní aktivity. Tam navrhujeme navýšit částku o 50 milionů korun. Tato podpora je zaměřena na nezřizované, to znamená nestátní instituce, které pořádají velké festivaly, významné taneční a divadelní produkce, výstavy, semináře s mezinárodní účastí. Týká se to jak oblasti divadla, tance, hudebního a výtvarného umění. Škrť v této oblasti může způsobit to, že mnoho doted' úspěšných a aktivních zřizovatelů, majitelů těch zařízení bude muset skončit, a já si myslím, že je to velká škoda.

Další sněmovní dokument, ke kterému se chci přihlásit, je sněmovní dokument číslo 519. Tento pozměňovací návrh se týká záchrany a obnovy kulturních památek a veřejných služeb muzeí. Jedná se o program na obnovu a záchranu kulturních památek. Tady navrhujeme navýšit částku o 150 milionů korun. Cílem je, aby tento program, který v letošním roce nebude vyhlášen v rámci navrženého rozpočtu, tak touto úpravou bychom chtěli docílit, aby vyhlášen byl a mohlo dojít k opravám památek v regionech. Jenom abychom věděli, o jaké památky se jedná, takže z tohoto fondu se například v několika fázích

opravovala fasáda zámku v Kosově Hoře, restauroval se portál s mozaikovou výzdobou kostela svatého Šimona a Judy ve Slaném Dolíně, opravovaly se, stabilizovaly se, restaurovaly se náhrobky židovských hřbitovů po celé republice v různých obcích, obnovovala se tvrz ve Hvoždanech a tak dále, a tak dále. Považuji tento program za velmi důležitý, zejména pro vlastníky kulturních památek, kteří nejsou stát, nebo nejsou vlastněni státem.

Další sněmovní dokument, ke kterému bych se chtěla přihlásit, je sněmovní dokument 514. Týká se také záchrany a obnovy kulturních památek, veřejných služeb, muzeí a je to část programu ochrany a péče o kulturní statky, kde navrhujeme zvýšit částku o 20 milionů korun. Z tohoto programu jsou dnes poskytovány dotace na projekty zaměřené na naplňování standardu, časové dostupnosti vybraných veřejných služeb, kterým je poskytování informací o sbírkách, které poskytovatelé standardizovaných veřejných služeb spravují. Z tohoto programu by měly být alokovány finanční prostředky na podporu výstavních a expozičních projektů muzeí a galerií, které nelze zajistit z běžného rozpočtu na provoz a činnost, a dále na zpřístupnění expozic a výstav osobám s omezenou schopností pohybu a orientace. Zejména se jedná o projekty s participací Ministerstva kultury, výroční aktivity a projekty, které mají víceletý rámec.

Další pozměňovací návrh, ke kterému bych se chtěla přihlásit, je sněmovní dokument 516. Týká se specifického ukazatele Podpora rozvoje a obnovy materiálně-technické základny regionálních kulturních zařízení, kde navrhujeme navýšit částku o 80 milionů korun. Tyto prostředky by měly alespoň částečně uspokojit požadavky, které jsou zahrnuty v Národním investičním plánu. To znamená částečně zrealizovat projekty velkého rozsahu. Teď aktuálně jste všichni určitě zaznamenali koncertní halu v Ostravě. Takovéto projekty jsou z této kapitoly financovány.

Poslední, byť drobný požadavek je sněmovní dokument číslo 515. Týká se Státního kinematografického fondu, kde navrhujeme navýšit výdaje na jeho činnost o částku 3 miliony korun. Důvodem je zvýšená cena energií a také potřeba fondu navýšení o jednoho pracovníka, jehož hlavním úkolem bude příprava čerpání z Národního plánu obnovy, příprava transformace fondu a legislativy s tím spojené. Považujeme tento výdaj za nezbytný právě proto, že v Národním programu obnovy je na kulturu vymezený velký balík peněz. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně, za váš příspěvek. Nyní vystoupí paní poslankyně Klára Dostálová, připraví se paní poslankyně Iveta Štefanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, členové vlády, kolegyně, kolegové, děkuji moc za slovo. Já bych se ráda přihlásila k tisku 498. Pod tímto číslem jsou tři návrhy na změnu rozpočtu. Dovolte mi tedy je krátce odůvodnit. Samozřejmě, a už to tady dneska padlo mnohokrát, velmi podporuji kroky vlády pomoci na Ukrajině, ale také už to tady zaznělo, je potřeba skutečně myslet i na Českou republiku, na občany České republiky.

Určitě víte, že moje návrhy budou směřovat vůči Ministerstvu pro místní rozvoj. Toto ministerstvo je zejména investiční ministerstvo, zabezpečuje investice zejména pro malé obce a města. Vzhledem k tomu, že v Poslanecké sněmovně je mnoho starostek a starostů, věřím, že najdu slyšení i u nich, protože jde o dotační tituly, jako je například podpora místních komunikací, kde je dotační titul jak pro obce do 3 000 obyvatel, tak i pro obce do 10 000 obyvatel. Tyto obce skutečně mají malé rozpočty na to, aby se mohly pustit do

nějakých větších investičních akcí. Proto o tento dotační titul je na ministerstvu enormní zájem. Skutečně je enormní, protože podle mých odhadů tak, jak to znám z minulosti, tam jsou převisy poptávky přes 3 miliardy korun jenom na tomto jednom konkrétním dotačním programu. Věřím tomu, že se najdou zdroje na to, aby se pomohlo připraveným projektům, aby starostové skutečně neměli projekty pod stavebním povolením v šuplíku dlouho, abychom se společně snažili vyhovět starostům a realizovat tyto projekty na jejich území.

Druhý návrh směřuje zase k dalšímu dotačnímu titulu, kde ten převis poptávky snad ještě větší než u místních komunikací, a to je rekonstrukce veřejných budov. Skutečně deficit v rámci těch malých obcí nebo obcí do 10 000 obyvatel je velký. U těchto obcí je potřeba si uvědomit, že mají velké problémy i s čerpáním evropských fondů. Oni jsou opravdu velmi závislí na národních dotačních programech. V rámci programu Veřejné budovy tam jsou školky, školy, hasičárny, jídelny, obecní úřady, kulturní domy, prostě všechno, co si dokážete na obcích představit. I tady navrhuji posílit tento dotační titul o 2,6 miliardy tak, aby se všechny připravené projekty mohly realizovat.

Poslední návrh, který je pod číslem 498, se týká bytové výstavby. Věřím tomu, že i vzhledem k migrační krizi, která tady je, by skutečně mělo být absolutní prioritou pomoci obcím, které vyčlenily svoje pozemky pro bytovou výstavbu, o takzvanou technickou infrastrukturu neboli inženýrské sítě. Tady nejde o velký dotační program, zatím se ta poptávka vždycky pohybuje někde kolem 300, 400 milionů korun. Proto tady navrhuji posílit tento dotační program o 180 milionů ze státního dluhu. Věřím tomu, že obce, které jsou připraveny pro bytovou výstavbu, by měly být prioritou pro nás všechny, abychom jim právě s bytovou výstavbou pomohli.

Tolik asi ode mě k těmto návrhům v rámci státního rozpočtu. Věřím tomu, že skutečně před Českou republikou, před panem ministrem opravdu nebude lehký úkol, protože v tomto roce se budou spouštět evropské programy, Národní plán obnovy, je problém s DPH. Chtěla bych tady poděkovat, že pan ministr skutečně i s částí členů opozice toto řeší už u konkrétních programů, nicméně samozřejmě to všechno bude vyvolávat zdroje a potřeby a je potřeba na toto myslet i třeba v rámci přípravy novely státního rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji paní poslankyni. Nyní vystoupí paní poslankyně Iveta Štefanová, připraví se pan poslanec Jan Richter. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, který je v systému veden jako sněmovní dokument číslo 528. Týká se rozpočtové kapitoly 322 Ministerstvo průmyslu a obchodu a rozpočtové kapitoly číslo 335 Ministerstvo zdravotnictví.

Pro takzvané podporované zdroje energie jsou v rozpočtu na rok 2022 vyčleněny finanční prostředky ve výši 19 miliard korun. Je to částka přemrštěná a o více než miliardu vyšší, než je rozpočet Ministerstva zdravotnictví. Nepotřebujeme v tak excesivní míře podporovat solární elektrárny. Není to nutné, není to potřebné ani prospěšné pro občany České republiky. Je navíc nehorázné, že mnoho solárních elektráren dnes stojí přímo na orné půdě, kterou pak nemůžeme využívat k zajištění potravinové soběstačnosti České republiky. Pro občany České republiky potřebujeme, aby méně finančních prostředků putovalo na konta solárních baronů a více do standardního zdravotnictví. Proto má tento návrh za cíl vrátit do rozpočtu Ministerstva zdravotnictví potřebné finanční prostředky. Podle tohoto pozměňovacího návrhu se vládní návrh zákona o státním rozpočtu mění takto:

1. V rozpočtové kapitole 322 Ministerstvo průmyslu a obchodu se snižují výdaje tak, že se snižuje specifický ukazatel výdaje zvaný Dotace na obnovitelné zdroje energie, a to o částku 100 milionů korun.

2. V rozpočtové kapitole 335 Ministerstvo zdravotnictví se zvyšují výdaje tak, že se zvyšuje specifický ukazatel výdaje zvaný Výdaje na státní správu v objemu prostředků na platy zaměstnanců a státní platy za provedenou práci krajských hygienických stanic, a to o částku 65 milionů korun.

3. V rozpočtové kapitole 335 Ministerstvo zdravotnictví se zvyšují výdaje tak, že se zvyšuje specifický ukazatel výdaje zvaný Lůžková péče, a to o 35 milionů korun.

Podrobné odůvodnění je součástí tohoto sněmovního dokumentu. Děkuji za vaši pozornost a prosím o podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Nyní vystoupí pan poslanec Jan Richter a připraví se pan poslanec Zdeněk Kettner. (Poslanec Richter není v sále.) Je zde pan poslanec Jan Richter? Jestliže není, poprosím pana poslance Zdeňka Kettnera a připraví se pan poslanec Jakub Janda. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Dobrý den. Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já se hlásím ke dvěma sněmovním dokumentům. První je sněmovní dokument číslo 389. Ony ty dokumenty spolu úzce souvisí, jsou na sobě závislé. V dokumentu 389 navrhuji dorovnání ostatních neinvestičních výdajů pro základní školy. Ten důvod je jednoduchý. Tato část rozpočtu škol slouží primárně k nákupu učebnic, učebních pomůcek, například ale také k financování prvních čtrnácti dnů nemocenské. Už v minulém školním roce ty prostředky byly naprosto nedostačující. Ředitelé byli nuceni většinou tento fond doplňovat, přesouvat finance a navyšovat až o dvě třetiny, doplňovat z kapitoly určené pro platy pedagogických i nepedagogických zaměstnanců. Můj návrh vlastně pouze dorovná na stav, jaký byl v minulém školním roce. Jak říkám, ani v minulém školním roce to nestačilo. To znamená, že ty ředitele my stavíme před neřešitelný problém. Takže to je ten můj návrh, dokument 389.

Sněmovní dokument 390, tam žádám navýšení rozpočtu pro nepedagogické pracovníky. Vůbec se nepočítá s navýšením jejich platů a musíme si říct, že nepedagogičtí pracovníci jsou pro zajištění provozu škol nezbytní, škola se bez nich zkrátka neobejde, a dost často se tarifní část platu pohybuje pod takzvanou zaručenou mzdou, v některých případech se dostávají i pod minimální mzdu. To znamená, že ředitelé, aby si tyto nezbytné pracovníky udrželi, aby neměli potřebu jít na úřad práce, jim musí přesouvat tyto finance opět z částky, která je určena pro pedagogické pracovníky. Ve výsledku tak ředitelé budou nuceni vlastně dvakrát sahat do prostředků pro pedagogické pracovníky, což si myslím, že pro budoucnost našeho vzdělání bude mít katastrofální důsledky, co se týká kvality výuky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Jakub Janda, připraví se pan poslanec Karel Rais. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené dámy a pánové. Předstupuji před vás, abych odůvodnil pozměňovací návrh číslo 416 k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu, ke kterému se pak na konci mé řeči přihlásím. Chtěl jsem být maximálně stručný, ale trochu to rozvedu, ale nebojte se, bude to poměrně krátké.

Léta jsem tu opakovaně argumentoval proti poskytování milionů ze státního rozpočtu pro Český svaz bojovníků za svobodu a upozorňoval jsem, že tento spolek se pod svým současným vedením proměnil v pofiderní organizaci, jež se zpronevěřila svým původním cílům. Moje apely ovšem tenkrát narážely na hráz tehdejší narudlé vládní většiny. Jistě, milion korun, který je letos ze státního rozpočtu pro ně určený, je vlastně kapka v moři veřejných financí, ale každá koruna i milion se počítá. Navíc jde zejména o symbolickou rovinu. Proto společně s dalšími kolegy předkládám tento pozměňovací návrh, který by měl konečně Český svaz bojovníků za svobodu od státního penězovodu odstříhnout.

Zopakuji krátce důvody, proč by svaz v čele s Jaroslavem Vodičkou neměl od daňových poplatníků dostat ani korunu. Jednak se v uplynulých letech odklonil od svého původního poslání a kromě jiného se zpronevěřil svému názvu. Příkladů by bylo hodně. Jen pro připomenutí: výpady některých členů svazu proti NATO, znevažování terezínské tryzny či medaile pro našeho bývalého komunistického kolegu Ondráčka, který s pendrekem v ruce zasahoval v roce 1989 proti demonstrantům. Nemluvě o problematice minulosti samotného předsedy svazu soudruha Vodičky, někdejšího, dokonce dvojnásobného člena KSČ, který po vyloučení do strany za normalizace vstoupil znovu. Opakovaně byly i zde na půdě Sněmovny připomínány závažné a četné chyby hospodaření Svazu, které v uplynulých letech zjistili kontrolóři Ministerstva financí. Šlo celkem o 900 000 korun, z nichž sice Svaz velkou část vrátil, ale za normálních okolností by k takovým přešlapům vůbec docházet nemělo, nemluvě o značně vysokých režijních nákladech vedení svazu.

Takže abych to shrnul: už ani korunu z veřejných peněz tomuto pochybnému spolku. Když už, tak radši podpořme organizace, které opravdu hájí principy svobody a demokracie. Proto společně s dalšími kolegy navrhuji, aby byl ušetřený milion rozdělen následujícím způsobem: polovina částky pro Platformu evropské paměti a svědomí, po 250 000 pro Spolek pro zachování odkazu českého odboje a pro spolek Bez komunistů.cz. Tam máme nepoměrně větší jistotu, že s veřejnými penězi daňových poplatníků budou zacházet daleko rozumněji.

Věřím, že tento pozměňovací návrh ve třetím čtení podpoříte. Tímto se tedy hlásím k pozměňovací návrhu, který je v systému nahraný pod číslem 416, a děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Karel Rais, připraví se pan poslanec Richard Brabec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, vážený pane předsedající, vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych se tímto přihlásil k pozměňovací návrhu číslo 544, který je uložen v informačním systému. Můj pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu je následující: navrhuji, aby v kapitole číslo 333, což je MŠMT, se zvýšil výdaje z úhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Ostatní výdaje na zabezpečení úkolů resortu o částku 15 milionů korun a v kapitole 396 Státní dluh se sníží výdaje z úhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Obsluha státního dluhu o částku zmiňovaných 15 milionů korun.

O co jde? Požadované finanční prostředky by měly být použity pro vzdělávací a výzkumné aktivity projektu Centrum studií genocid Terezín. Tento projekt bude realizován v objektu Wiesnerova domu v městské památkové rezervaci Terezín, který byl v letech 2018 až 2021 zachráněn a rekonstruován za podpory Evropského fondu regionálního rozvoje. Vznikne zde mezinárodní expozice ve spolupráci s renomovanými zahraničními pamětními institucemi a památníky obětí genocid ve světě a samozřejmě ta bude využita pro vzdělávací

a výzkumné programy pro žáky a studenty základních, středních a vysokých škol v České republice s cílem zvýšit účinnost prevence extremismu, antisemitismu a genocidního násilí.

Předkladatelem projektu a realizátorem tohoto projektu bude Výzkumné centrum archeologie zla, což je nezisková organizace, která se dlouhodobě věnuje nejenom shromažďování poznatků o historii a příčinách genocidy, ale také se věnuje monitorování projektů masového násilí a popírání genocid v současném světě, jako například Arménie a Ukrajina. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Richard Brabec, připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, já bych si dovilil stručně odůvodnit dva pozměňovací návrhy, které jsou v systému pod sněmovním dokumentem číslo 560. Oba se týkají kapitoly 315, tedy kapitoly Ministerstvo životního prostředí.

V prvním případě navrhuji zvýšit výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem specifického ukazatele Ochrana přírody a krajiny, výdajového okruhu Zlepšování stavu přírody a krajiny, program Péče o krajinu, o částku 150 milionů korun a v kapitole 314 Ministerstvo vnitra snížit výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Výdaje spojené s výkonem předsednictví České republiky v Radě Evropské unie o částku 150 milionů korun.

Stručné odůvodnění: Pro rok 2022 jsou na financování opatření v rámci programu Péče o krajinu vyčleněny prostředky ve výši 150 milionů korun, přičemž meziročně jde o snížení alokace prostředků v rámci programu na polovinu. Takto razantní škrť v prostředcích programu, který je jedním z nejlépe fungujících opatření v rámci ochrany přírody a krajiny, považuji za nepřijatelný a velmi škodlivý pro ochranu přírody. Tento program zahrnuje totiž stovky menších, ale velmi potřebných aktivit v krajině, které jsou vysoce ceněny v celé společnosti. Navrhuji proto program Péče o krajinu posílit o 150 milionů korun.

Druhý pozměňovací návrh navrhuji zvýšit výdaje souhrnného ukazatel Výdaje celkem, specifického ukazatele Ochrana klimatu a ovzduší a programu Nová zelená úsporám o částku 350 milionů korun a v kapitole 396 Státní dluh se snižují výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Obsluha státního dluhu o částku 350 milionů korun.

Odůvodnění k tomuto bodu: program Nová zelená úsporám je experty právem považován za nejlepší program v oblasti snižování energetické náročnosti a podpory obnovitelných zdrojů a nemusím v této době určitě nikomu zdůrazňovat, že tato priorita, tedy snižování spotřeby energií, je ještě mnohem důležitější než kdykoli předtím. Program je navíc vysoce prorůstový i pro živnostníky, malé a střední domácí firmy, které tyto projekty v drtivé většině případů realizují. Pro letošní rok 2022 se počítá s celkovými výdaji pouze ve výši 113 573 870 korun, což je naprosto nedostatečné vzhledem k obrovskému zájmu o tento program.

Zdrojem programu Nová zelená úsporám je přitom podíl z výnosů dražeb emisních povolenek v rámci evropského systému ETS, který výrazně stoupá v důsledku rostoucí ceny emisní povolenky, takže i v tomto případě jsem přesvědčen, že je naprosto dostatečné odůvodnit, aby tento program byl navýšen ze 150 milionů alespoň o 350 milionů na původně plánovaných 500 milionů korun. Děkuji za pozornost a budu rád, když budete pozměňovací návrhy moci podpořit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Patrik Nacher a připraví se pan poslanec Robert Králíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já tady načtu tři pozměňovací návrhy, které najdete pod číslem 465, 466 a 467. Předtím si k tomu dovolím dvě poznámky, protože to s tím souvisí.

První je to, že mně přijde trošičku nefér, když si ty velké pozměňovací návrhy vlády sáhnou na položku Vládní rozpočtová rezerva do té míry, že ji vyčerpají tak, že ostatní pozměňovací návrhy se stanou nehlasovatelnými. Už jsem to říkal na rozpočtovém výboru, kdy musím říct férově, že pan ministr dopředu avizoval, že bude z těch téměř 3 miliard, které tam jsou, 1,9 čerpat na ty pozměňovací návrhy, nicméně během dalších pár dnů je tady návrh na další miliardu. A v té chvíli se dostáváme do takové překerní situace, že tam máme načtené, ať už v rozpočtovém výboru, nebo v systému, pozměňovací návrhy, které se tímhle systémem vlastně stanou nehlasovatelnými. Já se omlouvám, ale to mně nepříjde v pořádku i bez ohledu na to, jaká je specifická situace, a že i my jako opozice některé ty návrhy koalice podpoříme na rozdíl od koalice, která nepodpořila zatím ani jeden opoziční návrh.

Jaké by mohly být varianty řešení? Buď nechat hlasovat pozměňovací návrhy v pořadí, jak tam byly načteny, protože tím se předradí ty vládní a vláda má podporu, tak tím vlastně z toho zbytku, nevím, kolik těch pozměňovacích návrhů si sahá do vládní rozpočtové rezervy, udělá nehlasovatelnými. Zatímco kdyby se hlasovalo v tom pořadí, tak to sice neodhlasujete, budete proti tomu, proti těm pozměňovacím návrhům...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám, ale teď neřešíme hlasovací proceduru u pozměňovacích návrhů. Já vás poprosím, přednete pozměňovací návrhy a řádně je odůvodněte. Děkuji.

Poslanec Patrik Nacher: Ano, já se k tomu dostanu. Ono to totiž s tím právě souvisí, protože já tady potom načítám návrh, u kterého budu chtít, aby k tomu Poslanecká sněmovna přijala nějaké stanovisko, byť třeba negativní, hlasováním. Ale tím, že tady načtu návrh, který se může stát nehlasovatelným, tak potom budeme v případě, že se ta situace za půl roku změní, dojde na má slova a naplní se jeden z těch pozměňovacích návrhů, který tady za chvíli představím, a že v té chvíli vlastně nedošlo k tomu hlasování a všichni řeknou, že kdyby se bývalo hlasovalo, tak by to třeba dopadlo jinak. Proto jsem tady o tom hovořil.

Jinak pokud jde o rozpočet, druhá poznámka, tam se nepočítá s některými věcmi. O jedné z nich tady mluvil místopředseda Havlíček – miliarda a půl na poštovní služby.

A ta druhá věc, se kterou se nepočítá, a to už je ten můj první pozměňovací návrh, jinými slovy, ten rozpočet je z tohoto úhlu podsekнутý, že nepočítá s výdaji, které vycházejí ze zákona. A to je jeden z návrhů, který je pod číslem 467, a je to přesunutí 250 milionů korun právě z kapitoly Vládní rozpočtová rezerva do kapitoly Ministerstva spravedlnosti, Výdaje – justiční část, a týká se to problematiky zastavování marných bagatelních exekucí, které jsme přijali celou Poslaneckou sněmovnou, kdy tato změna v rámci novely exekučního řádu platí od 1. ledna letošního roku, a ministerstvo bude potřebovat peníze na základní odměnu pro exekutory, která je 1 050 korun plus DPH, protože se ty exekuce budou zastavovat ze zákona. Tam se na rozdíl od milostivého léta na nic nečeká, nikdo nedává žádnou výzvu, prostě se budou zastavovat automaticky – poté, co věřitel nezaplatí na základě výzvy zálohu, se to zastavuje automaticky. A v té chvíli tam ty prostředky budou chybět a za půl roku, za pár měsíců se tady k tomu určitě vrátíme. Já jsem to říkal na rozpočtovém výboru a řeknu to i tady: zatímco u milostivého léta, například u Dopravního podniku, se zastavilo nějakých

10 000, 12 000 exekucí, pokud jde o tohleto automatické zastavování, tak to jenom u tohoto jednoho podniku bude dělat nějakých 60 000, 70 000 exekucí. To znamená, že to je věc, která je užitečná, smysluplná, my to řešíme jako nános nevymahatelných exekucí zároveň s malou jistinou už několik let, ale tady je na to potřeba mít ty prostředky, protože tam budou beztak potřeba.

Další dva pozměňovací návrhy, a oba dva si sahají právě do vládní rozpočtové rezervy, proto jsem to vysvětloval na začátku, že bych byl rád, aby se o tom hlasovalo, a ne aby se to stalo nehlasovatelné, protože já pak neznám skutečný názor Poslanecké sněmovny, tak jeden je pod číslem 465 – přesun do Českého telekomunikačního úřadu 25 357 095 korun, to jest návrat do původní výše, se kterou počítala předchozí vláda. Odůvodnění je také jasné. Nevychází to sice přímo ze zákona, že by tam vznikly nějaké dodatečné náklady jako v tom předchozím případě zastavování marných exekucí, ale vychází to z toho, že od 1. ledna mimo jiné nabyla na účinnosti novela zákona o elektronických komunikacích, která zvyšuje ochranu spotřebitele, například v podobě ochrany před tím otravným telemarketingem. To jsme tady také všichni schválili. Znáte to, místo opt-out, opt-in, to znamená, když vám bude někdo volat s nějakou nabídkou, tak už vlastně nemůže, vy musíte aktivně dát svolení k tomu, že vám může někdo navolávat. Jinými slovy to bude znamenat pro Český telekomunikační úřad nové povinnosti, větší ochranu, rozšíření těch věcí. Já jsem dokonce v minulosti i navrhoval opakovaně zvýšit postupně rozpočty ČTÚ, ERÚ i finančního arbitra. Tady dochází paradoxně ke snížení rozpočtu v době, kdy oni mají a budou mít více povinností.

A ze stejného ranku je pod číslem 466 pozměňovací návrh, který se týká zase ERÚ, kde navrhuji opět z vládní rozpočtové rezervy, protože jsem nepočítal s těmi změnami, které tady byly hlášeny, do kapitoly 349 Energetický regulační úřad 14 660 902 korun, tedy opět částka, která to narovnává aspoň na původní návrh, který navrhla původní vláda. Důvod je opět jasný. Není to tak, že bych si to vymyslel, abych tady otravoval, ale je to proto, že od 1. 1. 2022 platí novela energetického zákona, která zcela mění tu situaci u nás.

Vy to znáte pod pojmem energošmejdi, boj proti energošmejdům. Je to opět norma, nad kterou jsme se tady shodli všichni napříč, a ta mimo jiné říká a zadává, vlastně definuje energetického zprostředkovatele, který se bude muset registrovat na Energetickém regulačním úřadu – zcela nová povinnost. Takže v momentě, kdy my od 1. 1. – a některá část toho zákona bude platit od 1. 7. – dáváme tomuto úřadu větší kompetence, rozšiřujeme ty oblasti, kterými se bude zabývat, ale zároveň jim bereme prostředky. Oni už v této chvíli nestíhají, a připomínám obrovské množství podniků, které mají ve vztahu ke krachům Bohemia Energy a podobně, to znamená, že my naopak v čase bychom měli těm úřadům – a u ERÚ to platí dvojnásob – přidávat ty prostředky v momentě, kdy oni jsou tam skutečně zahlceni tím, jakým způsobem řeší DPI, dodavatele poslední instance, jakým způsobem se mají lidé popasovat s problémy přechodu od zkrachovalé společnosti přes DPI ke standardnímu dodavateli energie, tak tohle všechno jsou věci, které tady před rokem nebyly. To znamená, že to je činnost navíc, do toho od 1. ledna další činnost navíc, tak si dovoluji tímhle jednoznačným způsobem odůvodnit, že těch 14 660 000, to znamená vrácení do původní úrovně, je podle mě minimum, aby ty úřady fungovaly.

Na tomto místě připomenu a znovu to potom řeknu, pravděpodobně ve třetím čtení, už třeba u finančního arbitra, kde je ten pokles také, ale já jsem ho tady neřešil, protože to bylo v rámci položky Ministerstva financí, tak už dneska jsou tam žaloby pro nečinnost, protože reakce těch úřadů je příliš dlouhá a přestávají plnit svoji roli.

Takže já vás v tomhle poprosím o podporu. Ještě jednou, čísla 465, 466, 467. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Faktickou poznámku má přihlášenu pan ministr. Hlásíte se s faktickou poznámkou, pane ministře? Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pro pana poslance Nachera, vašim prostřednictvím. Já jsem si představoval, že nebudeme si hrát politiku u těch druhých, ve druhém a ve třetím čtení, ve stávající situaci. Pan poslanec Nacher po nás chce, abychom hlasovali o pozměňovacích návrzích, aby nás pak tím mohl mlátit celý rok po hlavě, pokud dojde na jeho slova, ale situace je úplně jiná. Buď podpoříme peníze z vládní rozpočtové rezervy pro pomoc uprchlíkům, humanitární pomoc a nákup zbraní, pak na to nezbude, a já tady nechci mluvit o obsahu těch návrhů a posuzovat je věcně, tak k čemu nám pak bude sto nepřijatých návrhů, když tam ty peníze nejsou? K tomu, aby někdo mohl říkat za měsíc, za dva, za tři, za čtyři – podívejte se, oni pro to hlasovali? Ale korektní je říct, že se budeme rozhodovat buď mezi těmi pozměňovací návrhy, které předložila vláda, a může za ně Vladimir Putin, a ne česká vláda a jeho agrese na Ukrajinu, anebo já klidně přiznám řadu rozumných pozměňovacích návrhů, na které ale v této chvíli není prostor. To za prvé.

A za druhé, souhlasím, že tam chybí některé věci. Když jsem to tady říkal, tak vy, kteří jste připravovali minulý rozpočet, jste říkali: To není pravda, všechny zákonné povinnosti v tom rozpočtu byly. Tak se podívejte, jestli byly v tom rozpočtu, který tady je ve sněmovním tisku 32, a pak nás můžete oprávněně kritizovat, že jsme ty peníze, takzvané mandatorní nebo ve skutečnosti mandatorní, že jsme je škrtili. Jsem si jistý, že nic takového jsme neudělali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktickou poznámku má, je přihlášen, pan poslanec Patrik Nacher.

Než mu udělím slovo, přečtu omluvu. Dnešní den od 12 hodin do konce jednání z rodinných důvodů se omlouvá paní poslankyně Marie Pošarová.

A nyní vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Ještě jednou pěkný den. No, pan ministr mně v tomhle ne asi dobře porozuměl. Nekritizuji to, že vy jste tam dali ty pozměňovací návrhy, které – jak tady řekla Alena Schillerová – jako opozice podpoříme v drtivé většině. Tam jde o to, odkud se berou. Někteří naši kolegové to museli, ty pozměňovací návrhy, předělat, aby se to vzalo ze státního dluhu. Takže kdybyste to vzali ze státního dluhu vy u těch velkých položek, tak by u těch položek, které nejdou po miliardách, ale po desítkách milionů – a jsou to položky také určitě důležité – tak by tam mohly zůstat, o to tady jde.

Jde o to, aby prostě ty návrhy byly hlasovatelné, ne o ten pozměňovací návrh vlády, který tady nikdo nezpochybňuje. Jde jenom o to, odkud si to taháte a jestli my jako opozice máme možnost na to v reálném čase reagovat a začít načítat do systému tři, čtyři alternativy, odkud si to brát, podle toho, kde tam ještě zbudou peníze. O nic jiného nejde.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem se hlásí paní předsedkyně Schillerová. Prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom krátce, já tu debatu ukončím. Já si myslím, že pokračujeme dál, ať se tady nezdržujeme. Jde o to, že pan ministr, prostřednictvím pana místopředsedy, přišel na rozpočtový výbor a férově řekl, že 1,8 miliardy vezmou z vládní rozpočtové rezervy, tam jsme si technicky vyjasnili, že tím pádem tam zbývá něco 1,1 tak, aby byly hlasovatelné návrhy a neklesly pod zákonnou povinnost, která je 0,3 %

celkových výdajů. Takže my jsme to upravili, nicméně pak jsme se z tiskové konference, dovodili z tiskové konference, ono to nebylo úplně jasné, ale mně bylo jasné, že to není odkud odjinud vzít, že to bude ještě miliarda, takže jsme to zase předělávali podruhé. Takže o to tady jde, že se to trochu porcovalo, a my jsme na to museli reagovat, protože nám jde o to, aby Sněmovna se postavila nějak k našim pozměňovacím návrhům, a nechceme, aby zůstaly nehlasovatelné. Ale samozřejmě, že by nehlasovatelné byly, pokud by se bralo z vládní rozpočtové rezervy, zasahovalo do té zákonné výše.

Takže Patrik Nacher chtěl upozornit na to, že jsme tady několikrát předělávali balík pozměňovacích návrhů, abychom dosáhli jejich hlasovatelnosti, přičemž na 1,8 jste nás férově upozornil, o 1 miliardě jsme se dozvěděli z tiskové konference, a to je celé. Já si myslím, že asi bych tu debatu, jestli mohu, dál ne..., ať pokračujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a vzhledem k tomu, že nikoho nevidím s faktickou poznámkou ani s přednostním právem, tak v tom případě bude pokračovat řádně přihlášený pan poslanec Robert Králíček a připraví se pan poslanec Igor Hendrych. Máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: I po slovech pana ministra Stanjury si dovoluji načíst pozměňovací návrhy a chtěl bych se přihlásit ke dvěma svým pozměňovacím návrhům. První se týká Bezpečnostní informační služby, kdy se domnívám, že BIS v minulých letech dokázala, jak důležitou a nedílnou součástí naší bezpečnosti je, podílela se na odhalení mnoha závažných incidentů a v současné době v rozpočtu je odebíráno 59 milionů korun. Tato částka, se domnívám, že by mohla mít zásadní vliv na naplňování jejich tabulkových míst, a pokud nebude schopna naplňovat svá tabulková místa a nebude mít dostatek lidských kapacit, může to v budoucnu ovlivnit i její rozvoj, investice a samozřejmě i fungování. Dále tento schodek nebo toto brání peněz Bezpečnostní informační službě může mít i vliv v blízké době na nákup důležité zpravodajské techniky, na další vývoj softwaru a podobné věci. Proto se přihlašuji v této chvíli k pozměňovacímu návrhu pod číslem 507 a v kapitole 305 Bezpečnostní informační služba zvyšují výdaje souhrnného ukazatele o částku 59 milionů korun na úkor kapitoly 304 Úřad vlády České republiky. Domnívám se, že BIS je potřebuje podstatně víc než Úřad vlády, který jako jeden ze dvou položek si navýšil o 74 milionů.

Co se týče druhého pozměňovacího návrhu, ten se týká kapitoly 378 Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost a tady bych vlastně mohl říct, že navazuji i na v minulosti podávané pozměňovací návrhy současným místopředsedou Sněmovny panem Bartoškem, se kterým jsem vždy souzněl v tom, že je potřeba investovat do kybernetické bezpečnosti, a byť člen koalice, mnohdy jsem hlasoval pro jeho pozměňovací návrhy, protože se domnívám, že kybernetická bezpečnost hraje daleko významnější roli než v minulosti, a to nejen z té současné situace – protože tento můj pozměňovací návrh vznikl ještě před konfliktem – ale i z pohledu budoucího a nadcházejícího předsednictví naší republiky, kde můžeme očekávat zvýšené útoky v kyberprostoru na naše úřady. Víme, jaká situace byla na některých ministerstvech a když přihlédnu k současné situaci, kdy ruská agrese, kdy jí předcházela kybernetický plošný útok na úřady na Ukrajině, a v současné době je doprovázen dalšími kybernetickými útoky nejen na území Ukrajiny, ale i v jiných zemích, tak se domnívám, že odebírat peníze Národnímu úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, kdy opět nemohou naplňovat tabulková místa, a my víme, jak je velmi těžké, velmi těžké najít profesionály, kteří jsou ochotni v této oblasti pracovat ve státní správě a nejsou přeplaceni soukromými subjekty, se domnívám, že je velmi, když to řeknu kulantně, velmi rizikové. Nechci tu nikoho strašit, ale myslím si, že je to velmi rizikové.

A proto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu pod číslem 509, kdy kapitole 378 Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost zvyšuje výdaje souhrnného ukazatele o částku 52 milionů korun. V rozpočtu, o kterém se tu bavíme, je to poměrně malá částka, ale pro tento úřad klíčová a důležitá. A i vzhledem k tomu, že jsem zde zmínil, jak důležitá role Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost bude v našem předsednictví, tak se domnívám, že by tyto peníze mohly jít na vrub kapitoly 314 Ministerstvo vnitra, Výdaje spojené s výkonem předsednictví České republiky v Radě Evropské unie. Je to o částku 52 milionů korun.

Proto děkuji za podporu těchto pozměňovacích návrhů, které se týkají také naší vnitřní bezpečnosti – naší vnitřní bezpečnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Igor Hendrych a připraví se paní poslankyně Margita Balaščíková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si přihlásit se k pozměňovacímu návrhu, který je evidován pod sněmovním dokumentem číslo 521, a to ne pouze za sebe, ale společně s poslanci Alešem Juchelkou a poslankyněmi Janou Pastuchovou, Andreou Babišovou, Lenkou Dražilovou, Janou Hanzlíkovou a Renatou Oulehlovou. Technicky jde o to, že v kapitole číslo 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí se zvyšují výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Dávky státní sociální podpory a péčovské péče o částku 3 miliardy korun a následně v kapitole 396 Státní dluh se snižují výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Obsluha státního dluhu o 3 miliardy korun.

A nyní odůvodnění, o co jde. V podstatě jsem o tom už tady jednou hovořil. V loňském roce bylo na příspěvek na bydlení, kterého se tento pozměňovací návrh konkrétně týká, vyčerpáno pouze 7 miliard a čerpalo příspěvek na bydlení pouze 25 % oprávněné populace. K tomu docházím na základě analýzy, kterou jsem tady už jednou představoval, kterou si nechalo zpracovat samo Ministerstvo práce a sociálních věcí. Jedná se tedy cirká o 25 % oprávněné populace a nám, předkladatelům tohoto pozměňovacího návrhu, se nejeví, že částka, která byla ministerstvem navýšena na tento příspěvek o 3 miliardy korun, je dostatečná. Předpokládám, že vládní koalice chce pomoci všem oprávněným žadatelům o příspěvek na bydlení. V takovém případě by bylo nutno cirká 28 miliard, možná další finanční prostředky, neboť se rozšířil okruh příjemců a zvýšily se částky, na které lidé dosáhnou. Nicméně je nám jasné, že tato částka je v tuto chvíli nerealistická, ale 3 miliardy se nám jeví jako málo, a proto navrhuje navýšit ještě o další 3 miliardy na čerpání příspěvku na bydlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy paní poslankyně Margita Balaščíková a připraví se pan poslanec Karel Sládeček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Margita Balaščíková: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Chtěla bych se přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem podala společně s kolegou Martinem Kuklou pod číslem 566. Jenom v krátkosti bych vás chtěla prosím požádat, víte, že já vždycky vystupuji k odvětví, kterému rozumím, nesnažím se vystupovat ke všemu. Možná je pro vás překvapením, že nyní vystupuji ke kapitole sportu. Je to způsobeno tím, že jsem bývalý aktivní sportovec, který má samozřejmě i své odchovance, o kterých si myslím, že vždy

důstojně reprezentovali a někteří ještě reprezentují naši zemi. Pracovala jsem i s dětmi s handicapem a myslím, že si uvědomujeme, jak je strašně důležité v dnešní době, kdy se nám děti nehýbou, kdy máme téměř 60 % dětí na úrovni obezity, kdy vzniká větší a větší závislost na virtuální realitě a na všech počítačích, aby tahleta kapitola, která z vašeho pohledu možná není dnes důležitá – ano, máme tu velmi složitou situaci, já to všechno chápu – ale přesto prosím, máme nejmenší rozpočet pro tuto kapitolu. Ostatní státy, které mají stejný počet obyvatel nebo i menší, dávají mnohem, mnohem více do sportu. A myslím si, že snížení o 33 % v této kapitole je opravdu pro spoustu sportovních odvětví likvidační. A teď nemyslím jenom na ty děti, protože nám za poslední dva roky skutečně v mládeži pod patnáct let klesly počty evidovaných sportovců ve sportovních oddílech. A já bych chtěla jenom upozornit na skutečnost, že pro velkou část sportovních klubů a tělovýchovných jednot a některých sportovních svazů je to snížení, které je v této kapitole, pro sport likvidační a opravdu hrozí jejich ekonomické rušení zejména proto, že nejvýraznější škrty nastaly v oblasti dotací na provoz a údržbu sportovních zařízení, což je v přímém rozporu s tím, že máme obrovský nárůst cen energií. A tyhle zvyšující se výdaje skutečně nebudou sloužit k tomu, aby se tyto kluby vůbec udržely při životě. Nemyslím ty profesionální kluby, já prosím myslím na ty děti, které byly evidované v těchto sportovních odvětvích. Mnohé tyhle kluby vlastní i obce a určitě si nedovedu představit, že starostové teď, když čelí zvýšeným nákladům, budou opravdu i na tuto kapitolu vynakládat.

Proto jsem vás chtěla, kolegové, požádat i za svého kolegu, pana Martina Kuklu, abyste se zamysleli nad tím, zda skutečně tato částka, kterou se snažíme nebrat ze státních rezerv, ale bereme ji z Technologické agentury, zda by opravdu byla tak likvidační pro státní rozpočet. Uvědomuji si i to, co řekl pan ministr financí. Já to všechno беру v potaz. Nicméně si myslím, že miliarda, kterou tam navrhuje, už nás nezabije a děláme to pro naši budoucnost, pro děti. A je to opravdu pro ty sportovní kluby, protože věřím tomu, že pan ministr se bude určitě snažit najít finance ve státním rozpočtu, ale já jenom prosím, aby to nebylo pak pozdě, protože ty kluby už tu nebudou, znovu se z toho nezvednou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní poslankyně. Nyní vystoupí pan poslanec Karel Sládeček a připraví se pan poslanec Jan Volný.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené a milé kolegyně, kolegové, chci se přihlásit k pozměňovacím návrhům pod čísly 376 a 377.

Účelem pozměňovacího návrhu 376 je snížení odvodů do rozpočtu Evropské unie o 30 miliard korun. Vzhledem k mimořádné situaci, ve které se nachází Česká republika, kdy čelíme nejvyšší energetické krizi v novodobé historii, většinu domácností drtí vysoká inflace a skokové zvýšení ceny energií, je třeba finanční prostředky ponechat v České republice na snížení dopadu růstu cen energií a vysoké inflace pro obyvatele.

Účelem pozměňovacího návrhu 377 je přesunout finanční prostředky určené na rozvojové programy, kterými je především podpora společného vzdělávání, takzvaná inkluze, do kapitoly speciálního školství, kde budou daleko více přínosné pro výchovu a vzdělávání dětí. Navrhuje se, aby se částka v programu ministerstva snížila o prostředky určené mimo jiné na inkluzi vzdělávání a přesunula v rámci resortu ministerstva na aktivity, které budou rozvíjet vzdělávání dětí se specifickými vzdělávacími požadavky v rámci takzvaného speciálního školství, které je pro vývoj a začleňování dětí vhodnější. Ukazatel Ostatní výdaje na zabezpečení úkolů resortu byl zvolen, protože v minulosti zahrnoval prostředky určené na podporu speciálního školství. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Jan Volný a připraví se pan poslanec Petr Letocha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Dobrý den, pane předsedající, dobrý den, vážený pane ministře financí, kolegové, kolegyně. Já bych se chtěl tímto přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který jsem podal a je evidován pod číslem 554. K tomuto pozměňovacímu návrhu mě trošičku inicioval pozměňovací návrh, který podali kolegové Bernard, Michálek, Munzar a další, a týkal se úpravy rozpočtů kapitol, o které se stará sám rozpočtový výbor. Jsou to kapitoly Kancelář prezidenta republiky, Poslanecká sněmovna Parlamentu, Senát Parlamentu, Kancelář veřejného ochránce práv, Ústavní soud, Úřad národní – pardon, blbě na to vidím – rozpočtové rady a Nejvyšší kontrolní úřad. Jedná se o snížení jejich rozpočtu a já bych tímto s pozměňovacím návrhem v podstatě souhlasil. Není to nic fatálního, je to snížení o 2,5 % a myslím, že v této době to má i svoji logiku.

Mělo by to však logiku, kdyby to bylo trošičku parciálně vyrovnané, protože z těchto sedmi kapitol se u pěti snížilo o těch 2,5 % v průměru, je to od 2,4 až 2,7, ale vidím tam dvě velké disproporce. Kancelář prezidenta republiky, kapitola 301, byla snížena o 5,25 %. Nejspíš nedopatřením. Myslím si, že to spíš někdo opomněl. U Úřadu národní rozpočtové rady se nesnížilo vůbec nic. To bych se divil, že by samotné vedení tohoto úřadu s tímto souhlasilo, protože oni by měli být ti první, kteří řeknou, že se má šetřit, a pokud jejich kolegové v kapitolách rozpočtového výboru mají sníženo o 2,5 %, určitě by nesouhlasili s tím, aby tam měli nulu.

Proto jsem to v podstatě okopíroval, můžu říct, ale dorovnal jsem všechny snižující položky na rozpětí od 2,4 do 2,7. To znamená, všem těm kapitolám bychom měli snížit stejně, přiměřeně stejně, aby to mělo trochu logiku. Takže děkuji za podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče, nyní vystoupí pan poslanec Petr Letocha a připraví se pan poslanec David Šimek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové. Po konzultaci s Ministerstvem vnitra jsem předložil svůj pozměňovací návrh, číslo sněmovního dokumentu 501, ke kterému se tímto hlásím.

Týká se přesunu položek mezi dvěma kapitolami státního rozpočtu a žádným způsobem nenavysouvá jeho deficit. Jedná se o částku 1,5 miliardy korun, kdy se tato částka na výdajové stránce všeobecné pokladní správy snižuje a přesouvá se do výdajů Ministerstva vnitra, jehož výdaje o tuto částku zvyšuje. Důvodem přesunu této částky je zřízení programu pomoci občanům Ukrajiny, který vznikl v souvislosti s útokem Ruské federace na Ukrajinu. Program pomoci občanům Ukrajiny zajišťuje základní formu pomoci osobám, které se nacházejí na území České republiky a které nemají možnost materiálního zabezpečení z vlastních nebo jiných prostředků. Jejím hlavním koordinátorem a poskytovatelem bude Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra.

Vedle programu pomoci zaměřeného na zajištění základních životních potřeb bude účastníkům Ukrajiny poskytnuto oprávnění setrvat na území České republiky. Na asistenci při zajištění s tím spojených správních činností je nezbytná výpomoc na pracovištích odboru azylové a migrační politiky, na kterých jsou odbavováni cizinci, a to formou dohod konaných mimo pracovní poměr. Další výpomoc poskytne Policie ČR. Realizace programu si vyžádá náklady ve výši 1,5 miliardy korun. Nad rámec vlastní pomoci poskytované občanům

Ukrajiny specifikované výše bude v souvislosti s příchodem občanů Ukrajiny postižených konfliktem nutné zajistit personální posílení Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra pro účely zajištění realizace programu, zabezpečení smluvních lékařů, kteří budou poskytovat lékařské služby účastníkům programu, a výpomoc na pracovištích Ministerstva vnitra vyřizujících vydání dlouhodobých víz občanům Ukrajiny. Pro realizaci výše uvedených souvisejících opatření je nutné dočasně personálně posílit Ministerstvo vnitra osobami zaměstnanými na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Na programu pomoci se budou také podílet oba bezpečnostní sbory, což se promítne do zvýšených přesčasů a pohotovosti příslušníků Policie ČR a Hasičské záchranné služby ČR a zvýšené potřeby v oblasti provozních výdajů.

Dovolím si vystoupit i se svým druhým pozměňovacím návrhem k zákonu o státním rozpočtu, k sněmovnímu tisku číslo 144, číslo sněmovního dokumentu 508, ke kterému se tímto hlásím. Můj druhý pozměňovací návrh jde ruku v ruce se mnou podaným předchozím pozměňovacím návrhem, o kterém jsem mluvil před chvílí. Také tento návrh se týká pomoci obyvatelům Ukrajiny a byl konzultován s Ministerstvem vnitra. Pozměňovací návrh se týká přesunu částky 300 milionů korun z výdajové stránky všeobecné pokladní správy do rozpočtu Ministerstva vnitra ve výši 150 milionů korun a Ministerstva zahraničních věcí ve výši 150 milionů korun. Návrh žádným způsobem nenavyšuje rozpočtový deficit. Ministerstvo zahraničních věcí v součinnosti s Ministerstvem vnitra a humanitární pracovní skupinou krizového štábu Ministerstva zahraničních věcí a v návaznosti na doporučení Bezpečnostní rady státu poskytne prostředky na řešení naléhavé situace Ukrajině v souhrnné výši 300 milionů korun. Ministerstvo vnitra poskytne pomoc obyvatelům Ukrajiny prostřednictvím svých dvou stálých programů – stálého zdravotně humanitárního programu MEDEVAC a programu Pomoc na místě ve výši 150 milionů korun. Rozsah pomoci poskytované v rámci programu MEDEVAC bude zahrnovat přijetí obyvatel Ukrajiny, přičemž přijetím se rozumí zajištění výběru osob vhodných k převozu do České republiky, jejich transport, legalizace jejich pobytu v České republice, ubytování, zajištění stravy, základní materiální podpora a zdravotní ošetření zraněných. Maximální délka podpory poskytované v rámci programu MEDEVAC je po dobu potřeby poskytování zdravotní péče. Částka 150 milionů korun poskytnutá Ministerstvu zahraničních věcí je v souladu s usnesením vlády ze dne 25. února číslo 131, o poskytnutí naléhavé pomoci Ukrajině formou humanitární pomoci.

Děkuji za podporu mých návrhů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní požádám o vystoupení poslance Davida Šimka a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec David Šimek: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážení kolegové a kolegyně, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu číslo 496 k rozpočtové kapitole 333 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. V posledních týdnech jsme zde slyšeli mnoho návrhů, jak by se měla navýšit částka v rozpočtu v různých kapitolách, ovšem doposud se nikdo nezmnínil o oblasti mládeže, kterou vnímám za velmi důležitou. Na území České republiky je mládež organizovaná v různých neziskových organizacích, které poskytují aktivity pro smysluplné trávení volného času dětí a mládeže. Jenom největší česká organizace zastřešující tyto subjekty, a to je Česká rada dětí a mládeže, reprezentuje přibližně 250 000 individuálních členů. Je také třeba říci, že o tyto děti se ve volném čase starají celoročně dobrovolníci, za což jim patří obrovský dík. Všechny tyto organizace pro svou činnost potřebují stovky kluboven a táborových základen, a to nejen pro své členy. V loňském

roce organizace zapojily děti z oblasti postižené tornádem, v letošním roce jistě začlení děti z Ukrajiny.

Mnoho z těchto základen organizace získaly často velmi zdevastované od zrušeného Fondu dětí a mládeže. Minulé vlády každoročně podporovaly rozvoj a obnovu materiálně-technické základny částkou 25 milionů korun ročně. V porovnání se státní podporou na rozvoj sportu, která byla v řádech miliard, musíte uznat, že objem alokovaných prostředků je podhodnocený, neodpovídající skutečným potřebám a dlouhodobě neudržitelný. A tak stojí za zvážení, zda v letech příštích tuto podporu nezvýšit, za což se přimlouvám.

Dnes si dovoluujeme s kolegou Markem Výborným předložit pozměňovací návrh na navýšení podpory na rozvoj a obnovu materiálně-technické základny o 10 milionů korun. Po konzultaci s Českou radou dětí a mládeže víme, že organizace jsou schopné tyto prostředky v letošním roce bez problému utratit. Zároveň jsme ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy hledali zdroj, odkud by zmíněné finance šly přesunout, a tím je oblast kapitálových výdajů do veřejných vysokých škol, kde je rozpočtováno 500 milionů korun.

Jelikož zde v sále je přítomno mnoho pracovníků s mládeží a komunálních politiků, kteří ze svých rozpočtů tyto organizace také podporují, věřím, že se podaří společně tento pozměňovací návrh prosadit. Předem vám všem děkuji za podporu tohoto návrhu ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče, a nyní je přihlášen pan poslanec Vojtěch Munzar a připraví se pan poslanec Lubomír Metnar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji předložit dva pozměňující návrhy, které jsou z hlediska dopadu do rozpočtu velmi skromné, ale jsou podle mě velmi důležité, a zároveň je předkládám po dohodě jak s ministrem kultury, protože se dotýká jeho kapitoly, tak po dohodě s ministrem financí.

První pod číslem 548 se týká připomenutí událostí z roku 1942. Jak všichni víte, letošní rok si budeme připomínat osmdesát let od operace Anthropoid a také tragické osmdesátileté výročí od vypálení obcí Lidice a Ležáků. Obě události mají kromě domácího také výrazný mezinárodní dosah. Operace Anthropoid se stala významným momentem našich dějin – není jenom symbolem odporu proti okupačním vojskům, ale také se jednalo o jednu z nejvýznamnějších odbojových akcí v okupované Evropě druhé světové války, která ve svém důsledku přispěla k anulování Mnichovské dohody. S tím také souvisí připomenutí právě vypálení Lidic a Ležáků, které také nejsou jen tragickou událostí v historii našeho státu, ale staly se mementem válečných hrůz pro celý svět.

A právě i v kontextu událostí posledních dní a válečných hrůz na Ukrajině jenom několik set kilometrů od nás je připomínání těchto událostí více než aktuální. Proto navrhuji přesun 10 milionů korun z vládní rozpočtové rezervy, a to konkrétně na příspěvek 5 milionů korun pro Památník Lidice na připomenutí vypálení Lidic a Ležáků a 5 milionů korun pro další příspěvkové organizace pod Ministerstvem kultury na připomenutí samotné operace Anthropoid, a to právě za účelem důstojného připomínání těchto událostí a na financování akcí a projektů, které na tato výročí budou odkazovat.

Druhý pozměňovací návrh pod číslem 549 – opět navrhuji posílit rozpočet Ministerstva kultury o 10 milionů korun z vládní rozpočtové rezervy, a to konkrétně na digitalizaci fotoarchivu ČTK prostřednictvím Národní knihovny. Digitalizace archivu neznamena jen

moderní archivaci, ale umožní zejména pracovat s našimi archivními dokumenty efektivněji a zpřístupní to také tyto dokumenty široké veřejnosti. Proto je tento projekt i z mého pohledu důležitý pro uchování paměti národa a všichni známe citát George Santayana: Kdo si nepamatuje minulost, je odsouzen k jejímu opakování.

Oba dva návrhy, jak jsem řekl, jsou z hlediska dopadu do rozpočtu velmi skromné, ale velmi důležité, a žádám o jejich podporu ve třetím čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Lubomír Metnar a připraví se paní poslankyně Lucie Šafránková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Vážená paní předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Jsme v době, kdy se Evropa v důsledku napadení Ukrajiny ocitla ve velmi složité bezpečnostní situaci. Předem chci upozornit, že považuji za nevhodné v současné krizi sbírat politické body. Budu mluvit k věci bez ohledu na svou politickou příslušnost, protože mám za to, že tato krize stírá rozdíly mezi koalicí a opozicí.

Chtěl bych se zmínit, že v minulém týdnu jsem se s kolegy zúčastnil meziparlamentární bezpečnostní konference v rámci francouzského předsednictví v Evropské unii. Všichni řečníci ruský útok ostře odsoudili, náš společný postoj vyjadřuje i deklarace, kterou jsme přijali. Zaznívala slova, jako je jednota, jednotný postup, soudržnost, sankce a nutnost zvýšení a zkvalitnění evropské obrany. Z jednání vyplynulo, že krize na Ukrajině posílila jednotu Evropské unie a schopnost jednat. Dále zaznělo, že obranné rozpočty byly dlouho obětovány a je nutné je stabilizovat a navyšovat. Je třeba se připravit na nové výzvy. Je nezbytně nutné zaměřit se na posílení strategické autonomie. Na tyto výzvy musí reagovat i Česká republika. Než přejdu k samotnému rozpočtu Ministerstva obrany, rád bych ocenil, že se vláda rozhodla poskytnout pomoc, a to nejen vojenského materiálu.

Teď bych rád přešel k samotnému rozpočtu Ministerstva obrany na rok 2022. Vláda hnutí ANO navrhla a schválila rozpočet pro resort obrany pro rok 2022 ve výši 93,5 miliardy korun. Současná vláda schválila rozpočet obrany ve výši 88,1 miliardy korun, tedy rozdíl činí 5,4 miliardy. Podíl výdajů této kapitoly na HDP tedy klesne z 1,4 na 1,3 % v letošním roce, což za současné bezpečnostní situace vidím jako velmi špatný politický signál ze strany České republiky vůči partnerům v NATO. Krize jsou velmi těžce predikovatelné, nikdo z nás před časem nepředvídal, že ke konci covidové krize vypukne bezpečnostní krize. My na takové krize musíme být připraveni, a proto je bezpodmínečně nutné, aby byl rozpočet obrany navýšen, byl stabilní a kontinuálně rostl. Z těchto důvodů navrhuji dva pozměňovací návrhy.

V mém prvním pozměňovacím návrhu navrhuji kompletní navrácení částky 5,4 miliardy korun do rozpočtu obrany, ale tady bych chtěl zdůraznit, že poté, co jsem zaznamenal informaci a dnešní pozměňovací návrh paní ministryně obrany, že vláda přijala usnesení na podporu 1 miliardy korun do rozpočtu a paní ministryně tento pozměňovací návrh načetla, tak jsem pozměnil svůj pozměňovací návrh na částku 4,4 miliardy korun. Úprava rozpočtu umožní resortu obrany pokračovat v plnění úkolů vyplývajících s vládou dříve schválených koncepčních a strategických dokumentů a také zaručí jeho stabilní a kontinuální růst. Je potřeba pokračovat v nových akvizicích a urychlit plnění čerpání rámcových smluv s ohledem na operační potřeby Armády ČR. Abych nehovořil, respektive abych hovořil konkrétně, je třeba se zaměřit na nákupy, jako jsou přepravní prostředky. Dneska vidíme problém s logistikou na Ukrajině. Vozidla CBRN, ženijní vozidla, munice, balistika, výstrojní součástky, které rovněž armáda potřebuje. Oceňuji tento pozměňovací návrh, který dneska

paní ministryně obrany vznesla, ale je zaměřen na ruční zbraně. V mém prvním pozměňovacím návrhu se odráží i neuskutečněná valorizace platů vojáků. Naše vláda schválila valorizaci platů pro vojáky ve výši 1 400 korun. Meziroční inflace by se měla v prvním čtvrtletí letošního roku pohybovat v blízkosti 10 % a průměrná inflace v roce 2022 by měla činit 8,5 %. K inflaci by letos měl výrazně přispět růst cen energií. I z tohoto důvodu je nutné navýšit platy vojáků na námi schválenou úroveň 1 400 korun. Takto tedy k prvnímu pozměňovacímu návrhu.

Druhý pozměňovací návrh. V případě, že nepřijmete můj první pozměňovací návrh, připravil jsem i druhý, a to na navýšení částky o 520 milionů korun rozpočtu Ministerstva obrany, který odráží již zmiňovanou neuskutečněnou valorizaci platu vojáků. Předchozí vláda schválila valorizaci platů ve výši 1 400 korun. Jak jsem již řekl, důvodem je především očekávaný růst energií a s tím spojené celkové zvýšení životních nákladů. Jak ovlivní současná situace už tak vysokou inflaci, se zatím můžeme domnívat.

Děkuji vám za pozornost a úplně na závěr mi dovoluji, abych se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu číslo 551 a pozměňovacímu návrhu číslo 553, který jsem rovněž odůvodnil teď v rámci této rozpravy. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Děkuji, pane poslanče. nyní vystoupí paní poslankyně Lucie Šafránková a připraví se paní předsedkyně Alena Schillerová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, paní předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vám představila sedm pozměňovacích návrhů, které předkládám za SPD. První pozměňovací návrh předkládám společně s kolegou Radkem Rozvorem a paní kolegyní Vladimírou Lesenskou a navrhujeme v něm převést 5 miliard korun z rozpočtové kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa do rozpočtové kapitoly 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí. Konkrétně se jedná o návrh na snížení objemu výdajového ukazatele odvozy do rozpočtu Evropské unie z navrhovaných 60 miliard korun na 55 miliard korun. V době současné ekonomické a sociální krize, v důsledku dopadů pandemie koronaviru, astronomického růstu cen energií a dalších základních životních potřeb je nutné v rozpočtu upřednostnit ekonomické a sociální zájmy českých občanů a českých firem před alokací českých veřejných peněz do zahraničí. Částku 5 miliard korun navrhujeme převést v rámci rozpočtové kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí do výdajových ukazatelů Příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách 3 miliardy korun a Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením 2 miliardy korun. Vláda oproti původnímu návrhu rozpočtu neakceptovatelně snižuje objem výdajů ukazatele příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách o 1 miliardu korun, přestože Ministerstvo práce a sociálních věcí plánuje od března zvýšit maximální hodinové finanční limity na terénní a asistentké služby pro zdravotně postižené, což náklady zdravotně postižených, jejichž jediným příjmem je většinou právě pouze takzvaný příspěvek na péči, nepochybně jednoznačně významně zvýší. Ve jménu zachování kvality životů našich zdravotně postižených spoluobčanů a zachování dostupnosti pro ně naprosto nezbytných sociálních služeb proto navrhujeme navýšení příslušného výdajového ukazatele o 3 miliardy korun a dále navrhujeme o 2 miliardy korun navýšit objem výdajů specifického ukazatele Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Jeho navrhovaný nízký objem oproti původnímu návrhu rozpočtu – jde opět o snížení – totiž ve svých důsledcích opět velmi poškozují zdravotně postižené občany, když ohrožuje jejich pracovní místa a pracovní příjmy na takzvaném chráněném trhu práce. Byl to sněmovní dokument číslo 397.

V dalším pozměňovacím návrhu, který předkládám také s kolegou Rozvoralem a kolegyní Lesenskou, navrhujeme převést 5 miliard korun z rozpočtové kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa do rozpočtové kapitoly 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí. Jedná se o návrh na snížení objemu také výdajového ukazatele odvodů do rozpočtu Evropské unie z navrhovaných 60 miliard korun na 55 miliard. Tuto částku 5 miliard korun navrhujeme převést v rámci rozpočtové kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí do výdajových ukazatelů Dávky státní sociální podpory a péče o děti. Konkrétně jde o navýšení objemu položky Dávky péče o děti o 2 miliardy, Dávky osobám se zdravotním postižením navýšení o 1 miliardu korun a Ostatní výdaje organizačních složek státu navýšení objemu položek Prostředky na platy a ostatní platby za provedenou práci o 2 miliardy.

Co se týče dávek péče o děti, po poslední novele zákona o sociálně-právní ochraně dětí se určitým způsobem zhoršila situace takzvaných příbuzenských dlouhodobých péčovců ve vztahu k jejich odměnám. Navíc i v této oblasti se bude projevovat růst řady základních životních potřeb, a tak považuji navýšení objemu příslušných rozpočtových prostředků za velmi žádoucí. Dávky osobám se zdravotním postižením, to je příspěvek na mobilitu a příspěvek na zvláštní zdravotní pomůcku, nebyly zvyšovány již více než čtyři roky a jejich valorizace je naprosto nezbytná rovněž i kvůli stále rostoucím cenám dopravy, pohonných hmot a tak dále. Jde o zachování důstojného života zdravotně postižených, kteří jsou na dostupné dopravě velmi závislí. Za nezbytné považujeme i navýšení objemu rozpočtových prostředků určených na platy zaměstnanců v resortu Ministerstva práce a sociálních věcí, protože zohledníme-li současnou vysokou inflaci, nová vláda platy některých těchto státních zaměstnanců nejenže nezvýšila, ale fakticky došlo k jejich snížení, například právě u zaměstnanců na úřadech práce a v rámci České správy sociálního zabezpečení, u kterých navíc současně došlo k výraznému rozšíření rozsahu jejich pracovních povinností. To se jedná o sněmovní dokument 396.

V dalším navrhujeme převést 5 miliard korun z rozpočtové kapitoly, také 398 Všeobecná pokladní správa, do rozpočtové kapitoly 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí. Tady se konkrétně jedná o návrh na snížení objemu výdajového ukazatele Odvodů do rozpočtu Evropské unie z navrhovaných 60 miliard na 55 miliard korun. Těchto 5 miliard korun potom navrhujeme převést v rámci rozpočtové kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí do výdajového ukazatele Neinvestiční nedávkové transfery. Jde o oblast sociálních služeb zajišťovaných orgány veřejné místní správy na úrovni krajů a obcí, což je segment, který je v posledních letech opakovaně výrazně podfinancován, a nyní, kdy navíc nesl a nese významnou zátěž dopadů epidemie koronaviru, je jeho situace ještě horší než obvykle. Není už únosné, aby krajům a obcím tyto peníze docházely vždy již okolo poloviny kalendářního roku, což v posledních letech bohužel není žádnou výjimkou. Jde rovněž o podporu personálu pracujícího v této oblasti sociálních služeb, zejména co se týče jejich platů, odměn a dalších benefitů pro ně. Jde zejména o rozpočtovou položku Transfery podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ale rovněž tak o finanční posílení objemu důležitých rozpočtových položek typu transfery územním rozpočtům na sociálně-právní ochrany dětí, dotace na činnosti vykonávané obcemi s rozšířenou působností v oblasti sociálně-právní ochrany dětí, státní příspěvek na výkon péče o děti, příspěvek na výkon sociální práce na krajských a obecních úřadech anebo státní příspěvek na provoz dětských skupin. Tento pozměňovací návrh je veden pod číslem sněmovního dokumentu 405.

Další navrhujeme v rámci rozpočtové kapitoly 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí převést 100 milionů korun ze specifického výdajového ukazatele Aktivní politika zaměstnanosti celkem do specifického výdajového ukazatele Příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách. U vědomí růstu cen energií a dalších základních životních potřeb považujeme navýšení objemu prostředků v tomto rozpočtovém ukazateli za nezbytné

z hlediska udržení základní životní úrovně a kvality života zdravotně postižených občanů závislých na péči jiných osob tak, aby pro ně byly potřebné sociální služby nadále dostupné i v zájmu zachování či zlepšení jejich zdravotního stavu. Těchto 100 milionů korun navrhujeme odebrat ze specifického výdajového ukazatele Aktivní politika zaměstnanosti celkem. Snížení objemu finančních prostředků v této rozpočtové položce považuji za únosné a oprávněné, jelikož nezaměstnanost v České republice zaznamenává již delší dobu klesající trend, což je velmi pozitivní, přičemž se kontinuálně zvyšuje i počet volných pracovních míst, a tudíž přirozeně klesá i potřeba provozování rozsáhlé obecně zaměřené aktivity politiky zaměstnanosti včetně nároků na výši jejího financování. Lze považovat za racionálnější alokaci těchto rozpočtových prostředků v rámci kapitoly Ministerstva práce a sociálních věcí na jiné potřebnější účely a cíle. Tento pozměňovací návrh je veden pod číslem sněmovního dokumentu 407.

V dalším navrhuji v rámci rozpočtové kapitoly 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí převést 100 milionů korun ze specifického výdajového ukazatele Aktivní politika zaměstnanosti celkem do specifického výdajového ukazatele Náhradní výživné pro nezaopatřené dítě. V návrhu státního rozpočtu byl objem finančních prostředků určených na vyplácení náhradního výživného oproti původnímu návrhu rozpočtu předchozí vlády snížen o 680 milionů korun, z 861 milionů korun na pouhých 181 milionů korun. Takhle razantní snížení je velmi nebezpečné a kontraproduktivní, zejména když institut náhradního výživného funguje poměrně krátce a postupně začíná plnit svůj proklamovaný cíl, přechodně pomáhat sociálně nejohroženější skupině našich matek samoživitelek. Takto drastické snížení rozpočtových prostředků jej může velmi silně ohrozit. Těchto 100 milionů korun navrhujeme odebrat ze specifického výdajového ukazatele Aktivní politika zaměstnanosti celkem a snížení objemu finančních prostředků v této rozpočtové položce považuji za únosné a oprávněné. Tento pozměňovací návrh je veden pod číslem sněmovního dokumentu 462.

V dalším pozměňovacím návrhu navrhuji v rámci rozpočtové kapitoly 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí převést 100 milionů korun ze specifického výdajového ukazatele Aktivní politika zaměstnanosti do specifického ukazatele Dávky osobám se zdravotním postižením. Dávky osobám se zdravotním postižením, to je příspěvek na mobilitu a příspěvek na zvláštní zdravotní pomůcku, a tento je veden pod číslem sněmovního dokumentu 463.

V posledním pozměňovacím návrhu navrhuji v rámci rozpočtové kapitoly 313 Ministerstvo práce a sociálních věcí převést 100 milionů korun také specifického výdajového ukazatele Aktivní politika zaměstnanosti do následujících výdajových ukazatelů, a to tímto způsobem: 30 milionů korun na dávky osobám se zdravotním postižením, 30 milionů korun na náhradní výživné pro nezaopatřené dítě a 40 milionů korun na příspěvek na péči podle zákona o sociálních službách. Uvedené finanční prostředky navrhují odebrat ze specifického výdajového ukazatele Aktivní politika zaměstnanosti celkem, přičemž důvody tohoto přesunu jsem již argumentovala u předchozích pozměňovacích návrhů.

Takže jenom pro jistotu ještě zopakují čísla sněmovních dokumentů, jedná se o sněmovní dokument 396, 397, dále se jedná o sněmovní dokument 405, 407, 462 a 463. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji paní poslankyni. Další, kdo je přihlášen do podrobné rozpravy, je paní předsedkyně Schillerová. Máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, budu velice stručná na rozdíl od mé předřečnice. Dovolte mi, protože jako bývalé ministryni financí, která strávila v resortu Ministerstva financí více než dvacet pět let svého pracovního, tak je

jasné, že moje srdce vždycky bude bít pro tento resort, takže se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu pod sněmovním tiskem 555. Týká se to v kapitole 312 Ministerstvo financí v souhrnném ukazateli Výdaje celkem a v průřezovém ukazateli Výdaje vedené v informačním systému programového financování EDS/SMVS celkem se výdaje zvyšují o částku 240 milionů korun, ve specifickém ukazateli Výdaje na zabezpečení úkolů finanční správy se výdaje zvyšují o 100 milionů korun, ve specifickém ukazateli Výdaje na zabezpečení plnění úkolů ústředního orgánu se zvyšují o 140 milionů korun. V kapitole 396 Státní dluh v souhrnném ukazateli výdaje celkem a specifickém ukazateli obsluha státního dluhu dochází ke snížení o částku 240 milionů korun.

Dovolte mi stručné odůvodnění. Finanční správa započala v minulém roce práce na projektu nDIS, to je na novém daňovém informačním systému, který by měl nahradit po dlouhých více než třiceti letech stávající ADIS a vyřešit problém s vendor lock-in. Byla provedena analýza možností, definovány možné varianty, vybrána ekonomicky nejvýhodnější varianta a nyní je třeba zajistit zahájení realizace vybrané varianty. Aby nedošlo ke zdržení a posunu samotné realizace vhodného řešení v čase, je nezbytné navýšit objem výdajů Generálního finančního ředitelství, to znamená kapitoly 312 Ministerstvo financí, o 100 milionů korun. Projekt nDIS lze jednoznačně definovat jako nejvýznamnější realizovaný projekt resortu Ministerstva financí a je nezbytné podpořit jeho realizaci.

Druhá část mého návrhu je zaměřena na samotné Ministerstvo financí, které zahájilo přípravné práce na realizaci akce zateplení střešního pláště a výměna oken, na kterou minulá vláda vyčlenila prostředky v celkovém objemu 280 milionů korun, a to ve dvou letech, 2022 a 2023, vždy po 140 milionech korun. V aktuálně předloženém návrhu rozpočtu jsou prostředky pro rok 2022 škrtnuty s tím, že se celá investiční akce posune. Já si myslím, že je potřeba zajistit její financování již v letošním roce, aby nebyla ohrožena vůbec celá její realizace. Celkové navýšení objemu kapitoly 312 Ministerstvo financí navrhuji, jak už jsem řekla, zajistit přesunem z rozpočtové kapitoly 396 Státní dluh, a to ze specifického ukazatele Obsluha státního dluhu. K tomuto návrhu mě vedlo také to, že velice rostou ceny ve stavebnictví, je nedostatečný zájem ze strany dodavatelů k realizaci stavebních prací pro státní správu, kdy se některá výběrová řízení musí vypisovat opakovaně, a protože si ještě pamatuju, že byla poměrně vysoká připravenost této rekonstrukce, navrhuji tento pozměňovací návrh. Pan ministr, prostřednictvím pana místopředsedy, určitě ví, že Ministerstvo financí není zrovna z nejkrásnějších budov, ani nijakým způsobem do ní nebylo příliš investováno v posledních letech, a to samozřejmě bez ohledu na to, kdo byl ministrem, protože každý ministr financí vždy nechával tuto budovu na poslední v řadě ve srovnání s jinými. A určitě, aby nedošlo k vyšším nákladům v budoucnosti, tak by bylo dobré tuto akci realizovat.

To je vše, děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Dalším, kdo je přihlášen, je poslanec Julius Špičák. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Julius Špičák: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, dámy a pánové. Budu teď velice stručný a chci vás seznámit s dokumentem číslo 546, což je můj vlastní návrh, pozměňovací návrh, jehož obsahem je: v kapitole 335 Ministerstvo financí se zvyšují výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem a průřezového ukazatele Výdaje na očkování a pandemický plán České republiky plus výdaje ostatních relevantních závazných ukazatelů o částku 1 miliarda korun.

A za druhé v kapitole 396 Státní dluh se snižují výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Obsluha státního dluhu o stejnou částku 1 miliardy. Pokud

tato částka někomu připadá vysoká, tak bych si vás dovolil upozornit, že v tomto segmentu stávající rozpočtový návrh čítá obří částku 4,5 miliardy a je to skutečně v podstatě bezprecedentní a velice těžko odůvodněné.

Odůvodnění mého návrhu je v podstatě velmi jednoduché. Proočkovanost naší populace v tuto chvíli se blíží nějakým 65 %, a pokud něco platí, tak absolutní ochranou proti úmrtí je skutečně ona proočkovanost, tedy bych řekl, až téměř absolutní. Dávno už neplatí, že proočkovanost populace je třeba držet někde kolem 70 %. Ambice musí být dostatečně větší a my si musíme uvědomit, že ochrana populace s tím, jak v současné době vakcinační aktivita klesá, tak se ochrana populace bude zase zmenšovat. Samozřejmě žijeme v euforii v oblasti zdravotnictví, že pandemie nějakým způsobem klesá, a je tedy za námi. Ale v této euforii jsme už byli v podstatě dvakrát a na podzim vždycky došlo k velmi krutému vystřízlivění.

Ještě několik čísel, která se nereportují až tak často. Za prvé, naše průměrná roční úmrtnost je v posledních letech přibližně 108 000 úmrtí ročně, za poslední dva roky pandemie tato úmrtnost byla zvýšena o 50 000 úmrtí, což je tedy opravdu obří, obří částka, velmi těžko vysvětlitelná. Je to v podstatě věc, kterou musíme do budoucna nějakým způsobem analyzovat a redukovat za každou cenu. V současné době stále ještě umírá téměř 100 lidí denně a jedná se ve všech případech, ve 100 % případů, o lidi neočkované. Takže vakcinace, ten naprostý apel na vakcinaci, tady musí být maximálně zdůrazněn.

Kromě toho se nejedná v podstatě o samotný proces vakcinace. Jedním z hlavních problémů, proč u nás pandemie dosáhla takových rozměrů, je to, že chybí dedikovaný analytický útvar, kterým rozhodně není ÚZIS. Je to státní zdravotní ústav, takže část těchto prostředků měla být použita na revitalizaci tohoto ústavu tak, aby přinášel skutečně relevantní analýzy a umožnil nám se jimi skutečně smysluplně řídit.

Děkuji za vaši pozornost a doufám ve vaši podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji. Jenom ještě krátce omluvy. Pan poslanec Jan Richter se omlouvá od 9 do 11 hodin. Od 12.30 do 15 hodin se omlouvá paní poslankyně Renata Zajíčková z pracovních důvodů a paní poslankyně Karla Maříková od 12.30 rovněž z pracovních důvodů. Pan poslanec Dvořák se omlouvá od 12 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Kott od 12.30 do 14 hodin. Mám zde ještě jednu čerstvou omluvu, to je pan poslanec Síla, který se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pane poslanče Vondráčku, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se v rámci podrobné rozpravy rád přihlásil k pozměňovacímu návrhu, sněmovní tisk (správně dokument) 563 a k pozměňovacímu návrhu, sněmovní tisk (správně dokument) 562. V obecné rovině mohu říct, že rozpočet resortu spravedlnosti je relativně přehledný a dá se na něm jasně vypořádat jakýkoliv trend. Z toho důvodu mohu opravdu s veškerým svým přesvědčením říct, že pan ministr nemůže vyjít s takovým rozpočtem, který navrhuje.

Asi nebudu první, kdo tady v té plejádě vystupujících bude říkat, že se jedná spíš o nějaké účetní škrty a operace. Opravdu si dovlím říct i termín, že se jedná o takovou Potěmkinovu vesnici, o které víme, že nakonec nebude platit a nebude pravda. Zčásti je to dáno vnějšími vlivy, o kterých jsme nevěděli, ale zčásti je to dáno i vlivy, kterých si musel být pan ministr spravedlnosti vědom už v době návrhu toho rozpočtu. On sám reagoval v diskusních pořadech i na projednáváních na ústavně-právním výboru v tom smyslu, že to v podstatě nepopírá, nicméně je členem nějaké vlády a ta vláda se rozhodla škrtnat.

V tom resortu se jistě dá ušetřit, ale dá se ušetřit nějakými systémovými kroky, a ne tupými škrty. Jediná reálná úspora, kterou tam lze vypočítat, je skutečně jenom na platech, kdy se vlastně vzalo zpět těch 1 400 korun, které měli dostat soudní zapisovatelky a zaměstnanci vězeňské služby, kteří nejsou součástí ozbrojených složek. Ale šetřit zrovna na těchto položkách opravdu není žádný důvod k chlubení.

Virtuální úsporou – ale to nevyčítám ani panu ministru spravedlnosti nebo financí – je to, že je snížena částka na platy soudců a státních zástupců. My jsme tady ty platy snížili a já opravdu reálně očekávám, že se justice ozve a že budou chtít dorovnat rozdíl v platech, o který jsme jim je tady v lednu snížili. Nicméně chápu, že takto nelze rozpočtovat. Ale můžeme si tady říct, že zřejmě ty peníze stejně bude muset stát jednoho dne vynaložit.

Absolutně se tam nepočítá se zvýšenými výdaji na energie. V lednu loňského roku byla nákupní cena 1 400 korun za megawatthodinu. Pak resort soutěžil a vysoutěžil nějakých 2 400. Ale ten dodavatel odstoupil a v tuto chvíli je cena 5 200 za megawatthodinu. To je nárůst téměř pětinásobný a v tom rozpočtu to nenajdete. Doted' se pohybuje denní stravovací dávka na vězně ve výši 65 korun. Už teď je jasné, že při růstu cen základních potravin nebude tato dávka stačit, a vůbec tam není zohledněno, že ačkoliv byl léta setrvalý stav a počet vězňů klesal, tak teď mírně stoupá.

Není tam vůbec zohledněno to, že jsme tady přijali nějakou legislativu a že zde budou náklady na takzvané bagatelní exekuce, kdy se exekutorům bude vyplácet nějaká paušální částka. V rozpočtu je 204 milionů, a když jsme se ptali na ústavně-právním výboru, tak řekli, že reálné odhady jsou 700 milionů. Tam je prostě rozdíl 500 milionů. Já tady s veškerou vážností říkám, že pod půl miliardy se nedostanete. A jsou to zákonem dané výdaje, které prostě budete muset vynaložit.

Takže já jsem přesvědčený o tom, že pan ministr nejspíše v září díky energiím, výdajům na pohonné hmoty – to jste nemohli vědět, to uznávám – ale je potřeba si tady reálně říct, že nejspíše v září pan ministr přijde a bude chtít do toho resortu přidat, protože ten resort chce především výdaje, které jsou ze zákona, které nelze obejít. Vězeňská služba nám na ústavně-právním výboru odpověděla, že v tuto chvíli ještě nějakým způsobem to spočítané mají, protože nemají nároky na nespotřebované výdaje 300 milionů korun. Ty se ale velice rychle utratí a co potom bude další rok? Upozorňuji, že justiční část nemá takové rezervy a nikdy je neměla.

To znamená, mé pozměňovací návrhy proto směřují jednak do platů, protože mně přijde až nemorální, aby se třeba dozorcům přidávalo 700 korun a vychovatelé, speciální pedagogové, psychologové, kteří jsou tam s nimi v první linii, těm nebylo přidáno vůbec nic. Vězeňské službě se nedaří obsadit zhruba dvě stě tabulkových míst, protože v těch regionech nejsou lidé, ale je žádoucí, aby byli zaměstnaní, a je tam vysoká fluktuace. To znamená, my budeme mít problém zajistit vůbec zaměstnance v těchto oborech, budeme mít problémy zajistit zapisovatelky. Soudy nemají žádné rezervy, musí se tam topit, musí se tam svítit, musí v těch jednacích síních probíhat jednání, nelze to dělat z domu přes Skype. Tohle všechno mě vede k logickému nevyvratitelnému závěru, že peníze na resortu spravedlnosti nelze tímto způsobem ušetřit a budou chybět.

Pozměňovací návrh 563 v kapitole Ministerstva spravedlnosti 336 navrhuje, že se zvyšují výdaje u specifického ukazatele Ostatní výdaje justiční části o částku 162 500 000 korun a Ostatní výdaje vězeňské služby o částku 265 500 000 korun. Souhrnný ukazatel Výdaje se tím zvyšuje o částku 428 milionů korun. V kapitole 396 Státní dluh se snižují výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Obsluha státního dluhu o částku 428 milionů korun.

Sněmovní tisk (správně dokument) 562 v kapitole 336 Ministerstvo spravedlnosti zvyšuje výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Ostatní výdaje justiční části o částku 800 milionů korun. V kapitole 396 Státní dluh se snižují výdaje souhrnného ukazatele Výdaje celkem a specifického ukazatele Obsluha státního dluhu o částku 800 milionů korun. Výdaje by byly použity na pokrytí nezbytných provozních výdajů Ministerstva spravedlnosti, které zcela jistě nastanou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Aleš Juchelka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Moc děkuji, pane předsedající. Mám tady dva pozměňovací návrhy, budu velmi stručný. Ten první je sněmovní dokument pod číslem 522. Týká se sociálních služeb s ohledem na – a to už tady pořád zaznívá průběžně od mých kolegů – dramaticky rostoucí ceny energií v České republice i právě probíhající konflikt na Ukrajině, který s sebou nepochybně ponese zvýšené náklady na sociální služby v České republice

Navrhujeme se svými kolegy uvedený přesun prostředků ve výši zhruba 1 miliardy korun z rozpočtu do kapitoly Ministerstva sociálních věcí, a to z obsluhy státního dluhu. Víím, že už v tuto chvíli jsou i na krajských úřadech pod tlakem samozřejmě třeba náměstci přes sociál od poskytovatelů sociálních služeb, od těch samotných organizací, že možná už prostě v průběhu roku právě díky třeba zvýšeným cenám energií nevyjdou a že to možná kraje budou muset doplňovat ze svých rozpočtů.

Druhý sněmovní dokument je pod číslem 523 a jedná se o částku navýšení o 50 milionů korun, a to ze specifického ukazatele Aktivní politiky zaměstnanosti na neinvestiční nestátní transfery, konkrétně na transfery nestátním subjektům poskytujícím služby v oblasti rodiny. Péče o vztahy má svoje těžiště v měkkých dovednostech. Vztahy jsou samozřejmě extrémně důležité a ve dnech, kdy společnost trpí, řekl bych, tolika bolestmi a svět je náročné uchopit, je pozornost zaměřená na základní buňku, kterou rodina určitě je, velmi důležitá, a péče o ni je navíc dost důležitá. Jako politik to beru velmi vážně. Proto bych chtěl navýšit dotační titul Rodina na 200 milionů korun.

Role státu v podpoře prevence je nezastupitelná, zároveň jde o jediný dotační titul, který podporuje rodinná a mateřská centra v celé České republice. Ohroženými cílovými skupinami v rámci dotačního titulu Rodina jsou rodiny neúplné, které tvoří až 14 % všech domácností, z čehož více než 80 % jsou matky s dětmi. V neúplných rodinách žije 400 000 dětí, tedy zhruba 22 % všech dětí v České republice. Program rovněž pracuje s dětmi nebo s rodinami vedenými v sociálně-právní ochraně dětí či se zájemci o náhradní rodinnou péči. Tato problematika je součástí i aktuální koncepce rodinné politiky. Ale já bych rád, aby se prostředky právě dotačního titulu Rodina využívaly cíleně také do přímé podpory rodin, kde hrozí rozpad z různých důvodů. Velmi často jde například o rodinu zatíženou péčí o narozené dítě s handicapem, kde vííme ze statistiky, že rozpad hrozí vysokému procentu zpravidla ze strany mužů, kteří zvýšenou pozornost o handicapované dítě zkrátka neunesou. Ve stabilních rodinách se rodí nejvíce dětí a to nutně potřebujeme jako stát. Mají také nejvyšší míru finanční samostatnosti, a navíc dokážou pečovat i o nejstarší a jinak znevýhodněné členy rodiny.

Cílem je tedy posílit stabilitu rodin, doprovázení v zátěžových situacích, posílení kvalitního prostředí pro výchovu a socializaci dětí. Proto prosím i o podporu tohoto pro mě důležitého pozměňovacího návrhu. Takže ještě jednou se přihlašuji ke sněmovním dokumentům číslo 522 a 523. Moc děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Radek Koten – nevidím ho zde nikde. Tak můžeme přejít k dalšímu a to je paní poslankyně Vladimíra Lesenská.

Poslankyně Vladimíra Lesenská: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající, vážení zástupci vlády, kolegyně, kolegové, rozpočet Ministerstva spravedlnosti hospodaří s finančními prostředky tří rozpočtových kapitol a plus minus v posledních několika letech s téměř stejnými prostředky nebo objemy. Jedna část kapitoly 336 je však ponížena pro letošní rok téměř půl miliardy korun. Jsou to výdaje na činnost Vězeňské služby České republiky. Je to bezpečnostní sbor, který zajišťuje výkon vazby, výkon trestu odnětí svobody, jakož i ochranu pořádku a bezpečnosti při výkonu soudnictví a správy soudů, při činnosti státních zastupitelství a Ministerstva spravedlnosti. Navrhují navýšit rozpočet na výdaje Vězeňské služby alespoň na stejnou výši jako v roce 2021.

Vězeňská služba musí zajistit nákup potravin pro stravování vězňů, plynulý a nepřetržitý provoz věznic, nákup vody, paliv a energie a další výdaje spojené s nepřetržitou péčí o vězně. V souvislosti s rostoucí inflací a zvyšováním cen energií je již teď patrné, že navrhovaný rozpočet nebude dostatečný. Otázkou pouze je, ve kterém měsíci roku 2022 budou již finance nedostačovat a vláda bude muset tak jako tak rozpočet navýšit. Jen si nejsem jistá, že navyšovat rozpočet právě z nespotřebovaných nároků je ten ideální stav. A to jsem svůj návrh podávala v čase, kdy pohonné hmoty se cenově pohybovaly pod 40 korunami, nyní se již pohybují u hranice 45 korun. Částku 461 298 817 korun pro kapitolu 336 Ministerstvo spravedlnosti navrhuji převést z kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa. A dovoluji si se tímto přihlásit ke svému písemně podanému návrhu pod číslem 461. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Paní poslankyně, děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Šimon Heller, nevidím ho zde. Tak dalším přihlášeným je potom pan poslanec Richt. (Námitka.) Richter, děkuji. Omlouvám se a máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Richter: Děkuji, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Dovolte mi, abych zde načtl, respektive se přihlásil ke svému pozměňovacímu návrhu k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu pod sněmovním dokumentem číslo 567. Zatímco v posledních pětadvaceti letech výdaje většiny států Evropské unie na sport výrazně vzrostly a průměrně evropské výdaje na sport činí cirká 0,5 % HDP, v České republice šel bohužel vývoj ve financování podpory a rozvoje sportu opačným směrem. Česká republika patří podle statistik v rámci EU dlouhodobě mezi členské státy EU s nejnižšími výdaji na podporu a rozvoj sportu. V červnu 2016 přijala vláda České republiky svým usnesením číslo 591 koncepci podpory sportu 2016 až 2025 Sport 25. Jedním z hlavních cílů této koncepce bylo i navýšení výdajů na sport ve státním rozpočtu tak, aby se Česká republika alespoň částečně přiblížila k průměrné úrovni financování sportu v Evropské unii. Postupným každoročním navyšováním vládních výdajů na sport v letech 2016 až 2025 má dosáhnout podílu výdajů na podporu a rozvoj sportu 1 % celkových výdajů státního rozpočtu, 0,3 % HDP v nominální hodnotě by se tedy v roce 2025 měly výdaje na sport pohybovat kolem cirká 22 až 23 miliard korun.

Zatímco v letech 2017 až 2021 se dařilo postupným nárůstem výdajů na sport dosáhnout úrovně cirká 0,6 % celkových výdajů státního rozpočtu s perspektivou naplnění stanoveného cíle v roce 2025, od roku 2022 nastal opačný trend, respektive v tomto návrhu státního rozpočtu jdeme cestou dolů a začaly se snižovat až na úroveň cirká 0,4 % celkových výdajů státního rozpočtu v roce 2021. Z tohoto pohledu je značně nesystémové, že v návrhu rozpočtu

na rok 2022 byl rozpočet kapitoly 362 Národní sportovní agentura dramaticky ponížen o desítky procent na hodnotu 4,6 miliardy korun, přestože průměrné snížení výdajů státního rozpočtu a většiny kapitol státního rozpočtu je na rok 2022 cirka pouze o 2 %. I po započítání výdajů na sport v ostatních kapitolách, resortní sportovní centra Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra a MŠMT, některé výdaje MMR nedosahují rozpočtové prostředky na podporu a rozvoj sportu ani 0,3 % celkových výdajů státního rozpočtu.

Je pochopitelné, že vzhledem k základním parametrům návrhu státního rozpočtu i kapitola 362 NSA zaznamená v roce 2022 meziroční propad. Pokles přesahující 20 % však není v souladu s koncepčními cíli státu v oblasti sportu ani s programem této vaší vlády v oblasti sportu.

Pro velkou část zejména sportovních klubů a tělovýchovných jednot, ale i některých sportovních svazů je navrhované snížení výdajů na sport likvidační, reálně hrozí jejich ekonomické krachy a rušení zejména proto, že nejvýraznější škrty nastaly v oblasti dotací na provoz a údržbu sportovních zařízení, což je v příkrém rozporu s prudkým nárůstem cen energií a inflací, které naopak zásadním způsobem zvyšují výdaje na zajištění sportovní činnosti a pohybových aktivit ve sportovních klubech a tělovýchovných jednotách. Prvním z příkladů je již oznámený prodej sportovní haly TJ Bohemians Praha v Praze na Hagiboru z důvodu nedostatku prostředků na provoz, aby klub odvrátil riziko insolvence a nepřišel o další sportoviště. A budou předpokládám následovat i další kluby.

Navrhované zvýšení výdajů kapitoly NSA v položce Rozvoj a podpora sportu o 600 milionů korun je určitým nezbytným minimem k zajištění chodu sportovních organizací, zejména provozu sportovišť a úhrady energií, které minimalizují snížení výdajů na sport v návrhu státního rozpočtu na rok 2022 meziročně cirka o 12 %.

A tedy za prvé, v kapitole 396 Státní dluh snížit celkové výdaje kapitoly o 200 milionů korun, a to takto: v položce Výdaje celkem snížit částku 49 966 880 286 korun na částku 49 766 880 286 korun. Z toho v položce Obsluha státního dluhu snížit částku 49 966 880 286 Kč na částku 49 766 880 286.

Za druhé, v kapitole 398 Všeobecná pokladní správa snížit celkové výdaje kapitoly o 400 milionů korun, a to takto: v položce Výdaje celkem snížit částku 227 748 708 200 na částku 227 348 708 200, z toho v položce Vládní rozpočtová rezerva snížit částku 8 674 542 461 na částku 8 474 542 461, Stavební spoření snížit částku 4 300 000 000 na částku 4 200 000 000 a Penzijní připojištění a doplňkové penzijní spoření snížit částku 7 600 000 000 na částku 7 500 000 000.

Za třetí, v kapitole 362 Národní sportovní agentura zvýšit celkové výdaje kapitoly o 600 000 000 korun, a to takto: v položce Výdaje celkem zvýšit částku 4 604 360 271 na 5 204 360 271, z toho v položce Rozvoj a podpora sportu zvýšit částku z 2 832 921 081 na částku 3 432 921 081.

Pokud se vláda bude chtít přiblížit cíli koncepce Sport 2025 v objemu financí na podporu a rozvoj sportu ze státního rozpočtu, je nutné si uvědomit, že v letech 2023, 2024 a 2025 bude muset dojít ke zvýšení výdajů na sport až o 5 miliard ročně. Je žádoucí se cíli alespoň postupnými kroky přiblížit.

Navrhovaná úprava je v souladu se státní koncepcí podpory sportu 2016 až 2025. Pozměňovací návrh má nulový dopad do celkových příjmů i výdajů státního rozpočtu 2022 a je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Pozměňovací návrh je též slučitelný s právem Evropské unie, je navíc plně kompatibilní s pracovním plánem Evropské unie v oblasti sportu na období 2021 až 2024, v němž definuje cíle a úkoly Evropské unie, i jednotlivých členských států v oblasti sportu, a to pod spisovou značkou 2020/C419/01.

Děkuji vám všem za podporu tohoto pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji panu poslanci. Dalším přihlášeným je pan poslanec Patrik Nacher. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já jsem vyslyšel tu debatu, kterou jsem tady měl s ministrem financí, a proto jsem se rozhodl ještě aspoň jeden z těch pozměňovacích návrhů, který je ve výši 100 milionů, což je 250 milionů – přesun na Ministerstvo spravedlnosti pro výplatu prostředků na zastavování marných bagatelních exekucí – načíst do systému pod číslem 569, ještě z kapitoly 396 Státní dluh ze specifického ukazatele Obsluha státního dluhu tak, aby tento návrh v případě, že se ta Všeobecná pokladní správa vyčerpá, byl hlasovatelný, protože ty prostředky tam potřebujeme. U těch dvou menších částek – ČTÚ a ERÚ – jsem to nechal v té původní podobě.

Takže ještě jednou, číslo 569, částka je stejná, 250 milionů, ale není to ze Všeobecné pokladní správy, ale z 396 Státní dluh. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Dalším přihlášeným je pan poslanec Pavel Žáček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se chci přihlásit k doprovodným usnesením, která tady již na začátku načel pan zpravodaj a předseda rozpočtového výboru.

První část je z výboru pro obranu. Týká se kapitoly 308 Národní bezpečnostní úřad, kdy náš výbor doporučil, aby vláda vyslovila prioritu projektu Národního bezpečnostního úřadu k technologické obměně informačního systému Cefeus a Ministerstvo financí v kapitole 308 zajistilo financování projektu pro období let 2025 až 2027.

Druhé doprovodné usnesení je pro změnu z výboru pro bezpečnost. Týká se kapitoly státního rozpočtu 378 Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost, kdy jsme jako výbor vyzvali vládu, aby s ohledem na bezpečnostní situaci a nadcházející předsednictví v Radě EU upravila návrh rozpočtu na rok 2022 ve prospěch kapitoly 378 Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost včetně tabulkových pracovních míst.

A třetí věc, kterou bych chtěl připomenout v této souvislosti, byla naše výzva výboru pro bezpečnost v rámci usnesení, hned to ráno po vypuknutí agresivní války proti Ukrajině, kdy jsme vyzvali vládu, aby s ohledem na současnou bezpečnostní situaci a obranyschopnost České republiky potřebným způsobem upravila rozpočet, což ovšem, jak mohu konstatovat, již dnes koná, za což jí děkuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji, a dalším přihlášeným je pan poslanec Marek Novák. Máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se tímto hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument 472. Jde o přesun do kapitoly 304 Úřad vlády České republiky, kde se zvyšují výdaje souhrnného ukazatele, Program protidrogové politiky plus výdaje ostatních relevantních závazných ukazatelů, o částku 154 065 000 korun, a v kapitole 314 Ministerstvo

vnitřně se snižují výdaje souhrnného ukazatele Výdaje na výzkum, vývoj a inovace celkem včetně programů spolufinancovaných z prostředků zahraničních programů.

Jde o to, že výdaje na protidrogovou politiku jsou dnes velmi podhodnoceny. Tato částka, o kterou chceme navýšit, rozhodně pomůže nejenom v práci se závislými v oblasti legálních i nelegálních návykových látek, ale především také v nápravě sociálních problémů jako takových, ale primárně a hlavně v takzvané primární prevenci, kdy chceme mladé vůbec odrazovat od toho, aby byli v oblasti návykových látek jakkoliv postiženi. Více najdete v důvodové zprávě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji. Posledním, koho máme přihlášeného, respektive on byl v jednu chvíli nepřítomen, takže se vlastně posunul dozadu, je pan poslanec Šimon Heller, takže se táži, jestli pan poslanec je přítomen? Není, já ho odmažu. A ptám se tedy, jestli ještě někdo z poslanců má zájem vystoupit v podrobné rozpravě? Ano, vidím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Šimon Heller: Vážený předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, tímto bych se rád přihlásil k pozměňujícímu návrhu, sněmovní dokument číslo 565.

Devět let jsme byli svědky toho, jak Miloš Zeman podkopával bezpečnost České republiky a systematicky podporoval Rusko. Připomínám v bodech: lhaní o teroristickém útoku ve Vrbětčích, kopání do BIS a našich zahraničních partnerů, vychvalování Putina, glosy o likvidaci českých novinářů a mohl bych pokračovat dál.

Můj pozměňovací návrh tak patří do celé dlouhé řady protiruských sankcí, který jednomyslně schvalujeme. Prosím, tak to berte. Navrhuji snížit rozpočet Kanceláře prezidenta republiky o 6 milionů korun. A jaké jsou k tomu důvody? Zatímco české rodiny šetří, hradní úředníci si schvalují královské odměny, o kterých se obyčejným občanům nezdá. (Hluk v sále.) Za druhé, přestože Miloš Zeman prakticky nejezdí na zahraniční cesty... a pane předsedající, já vás poprosím o zklidnění v sále. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Poprosím všechny poslance a poslankyně, aby se zklidnili. Prosím klid v sále, aby měl pan poslanec prostor a klid na vyjádření svého pozměňovacího návrhu. (Hluk v sále pokračuje.) Ještě jednou prosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Šimon Heller: Za druhé, ekonomické důvody. Přestože Miloš Zeman prakticky nejezdí na zahraniční cesty ani nepřijímá návštěvy, návrh na výrazné ponížení z Hradu nepřišel. Za třetí, pokud hledáme úspory, abychom mohli více podpořit v této době naši bezpečnost, zdravotnictví a armádu, tady jsou. Ale především, jak říká Petr Pithart – těch devět let, těch devět let oslabování a ponižování České republiky se nedá zachránit jedním televizním projevem.

Můj návrh, který přednáším, má jedinou motivaci – vlastní přesvědčení a mé svědomí. Všichni, jak tady sedíte, jak tady sedíme, tak nás voliči zvolili, abychom zastupovali a rozhodovali o rozpočtu coby správní hospodáři, a já jako odpovědný hospodář odmítám platit hradní mejdan a platit královské odměny tak, jak jsou nastaveny. Můj návrh je symbol. Přicházím s návrhem, který říká: snižme rozpočet Kanceláře prezidenta republiky o 6 milionů. Díky, že to promyslíte a tento návrh zvážíte.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji a vidím zde faktickou poznámku. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Jan Volný. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Kolegové, budu velice krátký. Já reaguji na svého předřečníka, prostřednictvím předsedajícího, který byl velice hlučný, až mě z toho trochu bolí uši. Já se chci zeptat, k čemu je ten jeho pozměňovací návrh? K rozpočtu, nebo k nějakému z pozměňovacích návrhů, které už tady byly podané? Protože jeden pozměňovací návrh říká, že se sníží Hradu 21 milionů, druhý pozměňovací návrh, ten můj, říká, že se sníží o tuším 11 milionů a ten, co jste podal vy, pane kolego, říká o 6 milionech. Je to nový pozměňovací návrh, nebo pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. (Hluk v sále.) Pan Šimon Heller má faktickou poznámku, máte slovo. A prosím v sále, prosím v sále o klid. Děkuji.

Poslanec Šimon Heller: Děkuji. Ač jsem byl razantní a hlučný, tak to zaznělo v mém projevu, a tam jasně zaznělo, že podávám nový pozměňovací návrh, číslo dokumentu 565. Nový pozměňovací návrh tak, jak jsem přednesl, je veden ve stenozáznamu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Vidím faktickou poznámku. (Hluk v sále.) Hlásíte se do rozpravy, ano? Máte slovo. A ještě jednou prosím o klid v sále. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji, pane místopředsedo, já už vás nebudu zdržovat. Já pouze řeknu to, že ty pozměňovací návrhy, ke kterým se teď přihlásím, tady již odůvodnila moje kolegyně, a jsou to tedy pozměňovací návrhy, sněmovní dokument 480, sněmovní dokument 512, sněmovní dokument 514, 515, 516, 517, 518 a 519. Všechny ty pozměňovací návrhy se týkají Ministerstva kultury a odůvodnění zde padlo již z úst mé kolegyně Pokorné Jermanové. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pane poslanče, děkuji. S faktickou poznámkou vidím, že se hlásí ještě pan poslanec Šimon Heller, pokud to platí. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Šimon Heller: Děkuji. Ještě budu reagovat, aby nedošlo k omylu. To znamená, je to... při čtení zazněl tady návrh na 21 milionů, já navrhuji přičíst dalších 6 milionů, aby tady bylo jasně explicitně řečeno tak, jak je to nahráno v dokumentu číslo 565.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. A táži se tedy ještě jednou, jestli má někdo zájem vystoupit? Ano, vidím, do podrobné rozpravy, anebo jako přednostní právo? (Místopředsedkyně Kovářová mimo mikrofon: Do podrobné.) Paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych načetla pozměňovací návrh poslankyně Věry Kovářové a Jany Krutákové ke sněmovnímu tisku 144, k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022. Podává se návrh na níže uvedenou úpravu vládního zákona: zvýšit celkové výdaje kapitoly 329 Ministerstva zemědělství ve specifickém ukazateli Výdaje, z toho Podpora

agrárního sektoru – dotace na činnost Státního zemědělského intervenčního fondu, o částku 20 milionů korun a snížit výdaje kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa ve specifickém ukazateli Vládní rozpočtová rezerva o částku 20 milionů korun.

Odůvodnění: ve vládním návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2022 se navrhuje provést změny spočívající ve zvýšení výdajů ve prospěch kapitoly 329 Ministerstvo zemědělství. Navrhuje se zvýšení rozpočtu v oblasti podpory agrárního sektoru, a to o 20 milionů korun. Důvodem tohoto navýšení je očekávaný nárůst potřeby objemu potravin, které budou předány potravinovým bankám k následné další distribuci mezi lidi na hranici hmotné nouze, kteří jsou bez adekvátního přístupu k základním potravinám. Pomoc potravinových bank bude obzvláště nezbytná také v souvislosti s probíhající krizí na Ukrajině a bezprostředním příchodem uprchlíků z Ukrajiny. Finanční prostředky půjdou na podporu provozu potravinových bank a dalších subjektů s humanitárním zaměřením formou dotace k výsledku hospodaření.

Zvýšení výdajů rozpočtové kapitoly Ministerstva zemědělství se navrhuje kompenzovat snížením výdajů kapitoly 398 Všeobecná pokladní správa ve specifickém ukazateli Vládní rozpočtová rezerva o částku 20 milionů korun.

A zároveň pokud mohu se přihlásit k tomuto pozměňovacímu návrhu, který jsem právě načetla.

Podáváme tento pozměňovací návrh z toho důvodu, že potravinové banky se po celá léta osvědčily právě v pomoci těm, kteří mají problém zajistit si základní potraviny a také hygienické potřeby a podobně. Osobně s mnoha dalšími kolegyněmi jsem v kontaktu s potravinovými bankami a vím, s jakými problémy se potýkají. Hrozí právě v souvislosti s nárůstem počtu potravin, které budou rozdělovány, nedostatek finančních prostředků na mzdové náklady vzhledem k tomu, že zvýšený objem vyvolává potřebu dalších zaměstnanců. A z toho důvodu bych vás poprosila, abyste ve třetím čtení podpořili tento návrh, protože se domnívám a jsem přesvědčena – nikoli domnívám se – že potravinové banky plní svoji roli velmi dobře a jsou součástí pomoci těm, kteří si nemohou pomoci sami. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Paní poslankyně, děkuji. Táhá se tedy opět, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v podrobné rozpravě?

Pokud ne, tak si dovolím přivolat kolegy případně z předsálí, protože nás čeká závěrečné hlasování, a to o návrhu vyřadit zbývající neprojednané body schváleného pořadu 9. schůze Poslanecké sněmovny.

Předtím tedy ještě ukončuji podrobnou rozpravu.

Ještě jednou, budeme hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů. (Ministr žádá závěrečné slovo.) Omlouvám se, je zájem o závěrečné slovo? Pan ministr, ano, omlouvám se. Máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Budu velmi krátký. Jen k debatě o posledním návrhu – budeme přísně posuzovat jednacím řád, a když tak podle toho, jak který konkrétní poslanec či poslankyně napsal pozměňovací návrh, tak takhle o tom budeme hlasovat. Pokud tam bude chyba, nebude hlasovatelný, tak to samozřejmě oznámíme včas. Sněmovna rozhodne jako suverén. Považoval jsem za potřebné to říci, abychom se přes mikrofon nedohadovali, jestli některý z pozměňovacích návrhů je napsán lépe či hůře. Musí to splňovat ty náležitosti, a buď bude hlasovatelný a rozhodne Sněmovna, nebo hlasovatelný nebude.

Jinak mi dovoluňte, abych poděkoval za rozpravu a těším se na třetí čtení příští čtvrtek.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře. Pane zpravodaji, máte zájem o závěrečné slovo? Není zájem o závěrečné slovo.

Předtím, než půjdeme hlasovat o vyřazení zbývajících bodů, tak jenom ještě technicky, s náhradní kartou číslo 24 hlasovala paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová.

V tuto chvíli vás odhlásím. Přihlašuji vás všechny, prosím o přihlášení.

Tímto ukončuji projednávání bodu státního rozpočtu na rok 2022, druhé čtení.

V tuto chvíli můžeme hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 158, přihlášeno 137, pro 137, proti nikdo. Výsledek: přijato.

Tímto jsme tedy vyčerpali pořad 9. schůze. A pouze připomínám, že se sejdeme 10. března v 9 hodin, na kdy je svolána 14. schůze Poslanecké sněmovny. Pozvánky obdržíte obratem. Děkuji a přeji všem hezký den.

(Schůze skončila ve 13.13 hodin.)